நற்றிணை

உரையுடன்

★

கழக வெளியீடு

நற்றிணை நானூறு

மூலமும் உரையும்

கழக வெளியீடு: சுஎகஅ

உ

எட்டுத்தொகையுள் ஒன்ருகிய

நற்றிணை நானூறு

★

பின்னத்தூர்,
அ நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள்
எழுதிய
உரையும் விளக்கமும்,
பெருமழைப்புலவர்
பொ வே சோமசுந்தரனுர் அவர்கள்
எழுதிய
இலக்கணக்குறிப்பும் ஆய்வுரையும்

★

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி – 6. சென்னை–1.
1967

பின்னத்தூர் அப்பாசாமி ஐயர் நாராயணசாமி (1862)

Ed 1 March 1952
Ed 2 Aug 1956
(Revised) Ed 3 Jan 1962
Ed 4 Feb 1967

NATRRINAI NANOORU

T. V. C. press, Madras-1.

பதிப்புரை

பன்னெடுநாளாய் இருவகை வழக்கினும் நின்று நிலவி ஞாலமளந்த மேன்மையதாய், உலகனைத்திற்கும் தன் தனிப் பண்பை நல்கி வளமுறுத்திச் சீரும் சிறப்பும் எய்தித் திகழும் தொன்மைமொழி தமிழ்மொழி ஒன்றேயாம். அம்மொழியின் கண் பிற எம்மொழிக்கும் இல்லாத நனிநாகரிக மக்கள் தனி ஒழுகலாற்றுக்கு இலக்கணமும் அமையப்பெற்றிருக்கின்றது. அதுவே பொருளதிகாரம் எனப்படும். பொருளதிகாரம், 'அகத்திணை புறத்திணை' என இருபெரும் கூறாய் அவற்றின் துணையாய் விளக்கங்காட்டும் களவு, கற்பு, பொருள், மெய்ப்பாடு, உவமம், செய்யுள், மரபு என ஏழு இயல்களையும் கொண்டு மிளிர் கின்றது. இத்தொல்காப்பியம் வரலாற்று ஆராய்ச்சிப்படி ஐயா யிரத்தறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ளதென ஐயமின்றித் துணியப்பட்டதாகும்.

இப்பொருளதிகார இலக்கியமாய்த் திகழ்வன முத்திறத் தொகை நூல்களாகும். அவற்றுள் நடுவணதாகத் திகழ்வன எட்டுத்தொகை. ஏனைய பத்துப்பாட்டும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கும் என்ப. எட்டுத்தொகை நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, நெடுந்தொகை (அகம்); புறநானூறு என்ப. இவற்றைக் குறிக் கும் பழைய வெண்பா :

> "நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
> றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
> கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
> றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

என்ப.

அகத்திணை புறத்திணை என்பன முறையே வீட்டாட்சியும் நாட்டாட்சியும் குறிப்பன. அகம் இன்பத்தினையும், புறம் அறம் பொருள் வீட்டினையும் குறிப்பன. உண்மையான் நோக்கின் அகம் செம்மையுறுதற்குத் துணையாகவே புறம் அமைந்துள்ள தென்பது புலனாகும். புறம் எனினும் காவலெனினும் ஒக்கும். அறம் ஒற்றுமைக் காவலாகவும், பொருள் வேற்றுமைக் காவ

லாகவும் இருப்பன. எல்லாவுயிர்க்கும் இன்பம் ஒன்றே இயல்பாகக் காணப்படுகிறது. அதனாலேயே, ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும்,

"எல்லா வுயிர்க்கு மின்ப மென்பது
தானமர்ந்து வரூஉ மேவற் றாகும்"

—தொல். பொருள் - சூ. உஉகூ.

என்றருளினர். இன்பமென்பது ஆணும் பெண்ணுமாகப் பொருந்தி வாழ்வது. அதுவே தலையாயதாகும். அவ்வாழ்வு ஓரறிவு முதல் ஐயறிவு ஈருகச் சொல்லப்படும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உள்ளது. ஆறறிவு படைத்த நம்மனோர் வாழ்க்கையை ஒழுக்கந்தவறா விழுப்பேற்றுடன் நெறிமுறையாய் ஒழுகச் செய்து உய்யும் வழிகாட்டுவது அகன் ஐந்திணையாகும்.

அகன் ஐந்திணையும் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை எனச் சொல்லப்படும். இவை, முறையே அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, பேறு என்னும் பயன்களை நல்கும் நிலைக்களமும் ஒழுக்கமும் ஆகும். இவையே பொருளுண்மை காட்டும் நமசிவய என்னும் நற்றமிழ் மறைப் பொருளுமாகும்.

எட்டுத்தொகையுள் பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை இரண்டற்கும் இருபெரும் நல்லிசைப் பெரும்புலவர்கள் கடவுள்வாழ்த்தருளியுள்ளனர். அவ்விரண்டும் முழுமுதற் சிவபெருமானையே குறிப்பன. பரிபாடல் கடவுட் பாடல்களையே முதன்மையாகக் கொண்டு திகழ்வது. ஏனைய ஐந்துக்கும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்னும் செந்நெறிப் பெரும் புலவரே கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியருளினர். அப்பாடல்களான் தமிழகப் பண்பாம் ஒரு கடவுட் கொள்கையும், அக்கடவுள் முழுமுதற் சிவமென்பதூஉம், அதுவே மாயோன், சேயோன், வேந்தன், வருணன் என வழிபடப்பட்டு வருவதும், தெளிவுபெற அமைத்துள்ளனர்.

நற்றிணைக்கு மாயோனும் குறுந்தொகைக்குச் சேயோனும் ஆகிய சிவத்தின் இருகூறும் திருவருளுக்கும், ஐங்குறு நூற்றுக்கு அம்மை அப்பாய்த் திகழும் சிவமுழுமுதற்கும், அகம் புறம் இரண்டற்கும் சிவபெருமானுக்கும் பாடியருளியுள்ள பண்பு எண்ணி எண்ணி இன்புற்றுப் பாராட்டற்குரியது. இம்முறையே "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" என்னும் தொல்

காப்பியப் பொருளதிகார ஐந்தாம் நூற்பாவுக்குப் பொருள் கொள்ளல் அமைவுடைத்து.

எட்டுத்தொகையுள் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு இரண்டு மொழித்த ஏனைய ஆறும் அகமேயாம். இவற்றுள்ளும் பரிபாடலொழித்தைந்தும் மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையாகும். இவ்வைந்தனுள்ளும் திணை என்னும் பெயரால் திகழ்வது நற்றிணை ஒன்றேயாம். அது நற்றாய் போன்று சிறப்புரிமையுடையது. அதன்கண் காணப்பெறும் பாட்டுக்களும் அத்துணைச் சுவை மிக்குடையன. அப்பாட்டுக்கள் இருநூற்றெழுபத்தைந்து பொய்யா நாவின் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. பாடப்பட்ட புரவலர், மன்னர், வேந்தர் முதலாயினோரும் அத்தொகையினரினும் மிக்காரேயாவர்: இன்னோர் வரலாறுகள் காண்க. பாட்டுக்கள் அகப்பொருள் குறிக்கும் அளவோடு புறப்பொருளாம் கொடை, ஆட்சிமுறை, ஆட்சிப்பரப்பு, அறப்போர், மொழியோம்பல், நெறிபேணல், அன்பு, அருள், நண்பு, ஒருமை முதலிய பல தமிழகவரலாறும் ஆங்காங்கே வேண்டுமளவு விளக்கப்பட்டுள்ளது. படிப்பார்க்கு முடிவிலா இன்பந் தருவதாம்.

இவ்வரிய நூற்குத் திரு. பின்னத்தூர், அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் பண்டையுரையாசிரியர் உரையே எனக் கொள்ளும்படி நல்லுரை கண்டு ஏறத்தாழ நாற்பது யாண்டுகளுக்கு முன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அவர்கள் உரிமையை முறையாகப் பெற்றுச் செவ்வியமுறையில் இப்பொழுது கழகத்தார் வெளியிடுகின்றனர். இதன்கண் கடினமும் மயக்கமும் தரும் சந்திகள் பிரித்தும், அரிது முயன்று பாடவேறுபாடுகள் குறித்தும், இதுகாறும் காணப்பெறாத இருநூற்றுமுப்பத்துநான்காவது பாட்டினைக் கண்டிணைத்தும், ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அருஞ்சொற் பொருள் எடுத்தமைத்தும் பதிப்பித்துள்ளனர்.

உரை தூய இனிய தமிழக நடையும், இலக்கணக்குறிப்பும் இறைச்சி, உள்ளுறை உவமம், துறை, மெய்ப்பாடு, பயன் முதலிய அகப்பொருள்களும் கொண்டு திகழ்கின்றது. உரையினை ஊன்றிக்கற்பார் ஒருவாறு தொல்காப்பிய வல்லுநராவர். முற்றுங் கற்றுணரப் பேரார்வங் கொள்வர். உரையாசிரியர்க்குக் கழகத்தார் நன்றி உரித்தாகுக.

திரு ஐயரவர்கள் பொழிப்புரையோடு வெளியிட்டதைக் கழகம் அவ்வாறே இருமுறை 1952லும் 1956லும் வெளியிட்டது. அதனை மேலும் எளிதாகவும் இனிதாகவும் கற்பார் புரிந்து கற்றற்பொருட்டுப் பெருமழைப்புலவர் திரு. பொ. வே. சோமசுந்தரனார் அவர்களைக் கொண்டு பதவுரை யாக்கியும், முன்னுள்ள விளக்கங்களோடு இலக்கணக்குறிப்பும் ஆய்வுரையும் எழுதுவித்தும் இப்பொழுது கழகவழி மூன்றும் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது. இவற்றைச் செவ்விய முறையில் ஆக்கித் தந்த பெருமழைப் புலவரவர்கட்குக் கழகத்தின் நன்றியுரித் தாகுக.

மாணவர் ஆசிரியர் பெருமக்கள் அனைவரும் வாங்கிக் கற்றுங் கற்பித்தும் தமிழகவாய்மைப் பண்புணர்ந்து தூய்மைய ராய் நாடு மொழி நன்னெறி பீடுறப் பேணி வாழ்வாராக.

சென்னை-1.
17—1—1962

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகத்தார்.

உள்ளுறை

உரையாசிரியர் முகவுரை

நற்றிணை நானூறென்னும் இந்நூல் மதுரைமாநகரில் முன்னாளில் நிலையிட்ட தமிழ்ச் சங்கத்திருந்த புலவர் பலராலும் பாடப்பெற்ற எட்டுத் தொகையுள் ஒன்று.

பலபல காலத்திற் பற்பல புலவர்களாற் பாடப் பெற்ற அகவற் பாக்களும் பரிபாடலும் கலிப்பாக்களுமாக அகத்திணை, புறத்திணை இரண்டனையுந் தழுவிச் சுமார் இரண்டாயிரத் தைஞ்ஞூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் முன்னிருந்தன.

அவற்றை, அக்காலத்துள்ள அரசர்கள் கட்டளைப்படி, புலவர் பலர் அகத்திணைக்குரிய செய்யுட்களில் நாலடி முதல் எட்டடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துக் குறுந்தொகை எனவும், ஒன்பதடி முதல் பன்னிரண்டடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்து நற்றிணை எனவும், பதின்மூன்றடி முதல் முப்பத்தேழடி வரையிலுள்ள நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்து நெடுந்தொகை எனவும், (இதுவே அகநானூறென்பது.) தனித்தனி ஐந்து புலவர்களாற் செய்யப் பெற்ற ஐஞ்ஞூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்து ஐங்குறுநூறு எனவும், பரிபாடலுறுப்பாற் செய்யப்பெற்ற எழுபது பாடல்களைத் தொகுத்துப் பரிபாடல் எனவும், கலிப்பாவாற் செய்யப் பெற்ற நூற்றைம்பது பாடல்களைத் தொகுத்துக் கலித்தொகை எனவும், புறத்திணைக்குரிய நானூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துப் புறநானூறு எனவும், தனித்தனி பத்துப்புலவர்களாற் செய்யப்பெற்ற நூறு அகவற்பாக்களைத் தொகுத்துப் பதிற்றுப் பத்து எனவும் பெயரிட்டுத் தொகை நூல் எட்டாக்கினார்கள்.

அவ்வெட்டுத்தொகையுள் முதலாவதாக* அமையப்பெற்ற இந் நற்றிணையைச் சோதித்து அச்சிடவேண்டு மென்னும் விருப்புற்றிருக்கையில், என் நண்பரும், மன்னார்குடி மிசன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் நாராயணசாமிப்பிள்ளை அவர்

---

*நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

களின் குமாரரும், போலீசில் உத்தியோகம் வகித்திருப்பவரு மாகிய ஸ்ரீமத் நா. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் யான் பொருளுக்கு முட்டுப்பாடுருது வேண்டிய அளவு உதவி, ஏடுகள் தருவித்துச் சோதிக்கும்படி செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீசுவாமி வேதாசலம் அவர்களுடைய முயற்சியைக்கொண்டு சென்னை இராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள பிரதியைக் காப்பிசெய்து தருவித்து ஒருவாறு திருத்தி வருகையில் மஹா மஹோபாத்தியாய பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் இரண்டு படிகள் அனுப்பினார்கள். அவற்றோடு ஒப்புநோக்கிய பின் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஞ் சென்று அங்குள்ள படிகளோடு ஒப்புநோக்கினேன். பின்பு சென்னையிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தம்மிடத்திலிருந்த படிகள் இரண்டனையுங் கொடுத்துதவினார்கள். அவற்றினையும் பெற்று ஒருவாறு திருத்தி எனது அறிவிற்கெட்டியவாறு ஓர் உரையை எழுதி அச்சிடத்தொடங்கிய காலையில், வி. கோபால சுவாமி இரகுநாத ராஜாளியாரவர்கள் (அரித்துவாரமங்கலம்) கெ. சுந்தரராம ஐயர் அவர்கள், டி. ஏ. பாலகிருஷ்ண உடையா ரவர்கள், ராவ்பகதூர் கே. கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் அவர்கள் (கும்பகோணம்), க. ப. சிதம்பரதேவரவர்கள் (தோலி), சி. வயி. அருணசலம் செட்டியார் அவர்கள் (முத்துப்பேட்டை), சிதம்பர சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் (மண்ணுக்குமுண்டான்), ஐ. சின்ன சாமிப்பிள்ளை அவர்கள் (பாலைக்காடு) முதலிய தமிழபிமான சிலர்களின் பேருதவியால் ஒருவாறு அச்சிட்டு முடித்தனன்.

எனக்குக் கிடைத்த எல்லாப் படிகளுள்ளும் உ௩௪ ஆவது பாடலும், ௩௮௫ ஆவது பாடலிற் பிற்பகுதியும் காணப்படவில்லை. அவற்றையுந் தேடிச் சேர்த்த பின்னரே வெளியிடவேண்டுமென் றிருந்த யான் காலதாமதப்படுவதைக் கருதி அவைகள் கிடைப் பின் மறுபதிப்பிற் சேர்த்துவிடலாமென்னு மெண்ணத்தோடு இதனை வெளியிடலானேன்.

அ. நாராயணசாமி ஐயன்.

பின்னத்தூர்

அ. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள்

பி. அ. நாராயணசாமி ஐயர் வரலாறு

குடும்பமும் தோற்றமும்

இவ் அந்தணப் பெரியார் அவதானிகள் (பன்னிணைவாற்றல்) குடும்பத்தில் பிறந்தவர், தந்தையார் அப்பாசாமி ஐயர் என்னும் வேங்கட கிருட்டிண அவதானிகள். தாயார் சீதாலட்சுமி அம்மாள். ஊர் பின்னத்தூர். இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த திருத்துறைப்பூண்டித் தாலுகாவைச் சேர்ந்தது. இவர் கி. பி. 1862 செப்டம்பர் 10 புதன்கிழமை - கொல்லம் 1038 ஆவணி 27 ஆம் நாள் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் மருத்துவ நூற் புலவராய், அமைதிக் குண மிகுந்தவராய், அறவைத்தியம் செய்வதிலும் மெய்யடியார்களைப் போற்றுவதிலும் தம் வாழ் நாளைப் போக்கிவந்தவர். குடும்பத்திற் குரிய சொத்துக்களைப் பேணி வளர்ப்பதில் சிறிதும் கவலையற்றவர். இவர் தந்தையுடன் பிறந்த பெண்கள் இருவர் மணம்முடிந்த சின்னாளிலேயே கைம்பெண்டிராய்த் தமையன் வீட்டிலே தங்கி வாழ்ந்துவந்தனர். நம் புலவருடன் பிறந்தவர்கள் ஆடவர் மூவர், பெண்கள் மூவர். ஆடவருள் மூத்தவர் நம் புலவரே. இவர்களையெல்லாம் அன்புடன் வளர்த்து வந்தவர் இவர் அத்தையாகிய சேசியம்மாள். இது நம் புலவர்பாடிய 'பழையது விடுதூது' என்னும் பாடல் நூலில்,

> 'ஒத்த அன்பில் பல்கதைகள் ஓதிஉவந் தேசேசி
> அத்தை இனிதூட்டும் அன்னமே'

என்னும் அடிகளால் விளங்கும்.

இளமையும் கல்வியும்

இவர் இளமையிலேயே சிறிது வடமொழி கற்றுக்கொண்டதோடு மறையும் ஓதிவந்தார். இவர் பதின்மூன்று அகவை வரை பின்னத்தூரில் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருந்த கிருட்டிணபுரம் முத்துராம பாரதியாரிடம் தமிழ் கற்றுவந்தார். இவர் மன்னார்குடிக்குச் சென்றிருந்த காலத்தில், ஆங்குள்ள ஆங்கிலப் பள்ளித் தமிழ்ப் பண்டிதர் நாராயணசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் கம்ப இராமாயணத்திற் சில செய்யுட்களுக்குப் பொருள் விரித்துரைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அதைக் கேட்ட நம் இளம்புலவர் கம்ப இராமாயணம் கற்க ஆவல் மிகுந்தார். சுந்தரகாண்டமே

முதலில் வாங்கிப் படித்தார். *பாட்டுக்களை நெட்டுருப்பண்ணும் ஆற்றல் இவர்க்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந்தமையால், இவர் எதைப் படித்தபோதிலும் நெட்டுருப் பண்ணிக் கொண்டே வந்தார். இவர் தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்னும் அவாவினால் 'ஏடது கைவிடேல்' என்பதற்கேற்ப எப்போதும் புத்தகமும் கையுமாகவே இருப்பார். இச்செயல், அத்தையார் சேசி அம்மாளுக்கு மாத்திரம் அருவருப்பாயிருந்தது. இவர் தமிழ் படிப்பதில் காலம் போக்குவதை அவர் அடிக்கடி கடிந்து வந்தார்; ஆகவே அத்தையார் அறியாதிருக்க, இவர் வயல் வரம்புகளிலும் கருவேல மரத்தின் கீழுமிருந்து கல்வி கற்பவ ராயினர். தம் மருமகன் கல்வியிற் காலம் போக்குவது குடும்ப காரியத்திற்கு இடையூறுகும் என்று கருதினர்போலும்.

காவியப் பயிற்சியும் கவிவன்மையும்

ஆசிரியர் உதவியின்றித் தமிழ்நூல்களைத் தாமே கற்றுத் தேர்ச்சிபெற்ற இவர் கவிபாடும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்தார் 'ஆசான் உரைத்தது அமைவரக் கொளினும், காற்கூறல்லது பற்றலனாகும்' என்று பாயிரம் கூறுமாயின், ஆசானின்றியே கற்ற ஐயரிடத்தில் ஐயங்கள் முற்றும் இல்லாமல் இரா. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தும் ஆசிரியர் ஒருவரை அவாவிநின்றார். இக்குறை தீருங்காலம் வாய்த்தது. திருமறைக்காட்டில் பொன் னம்பலப் பிள்ளை என்னும் புலவர் தலைமணி வீற்றிருந்தனர். இவர் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர், ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் மருகரும், மாணவரும் ஆவர். இளம்பூரணம் நச்சினார்க்கினியம் முதலிய உரைகளோடு தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணங் களையும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கந்தபுராணம், இராமா யணம் முதலிய இலக்கியங்களையும் பலமுறை ஆராய்ந்துகற்றவர்; அவைகளைப் பல மாணவர்க்கும் கற்பித்தவர். பரிமேலழகர் உரையே ஒருபோதும் மறவாதவர். பாரதத்தில் ஆதி பருவத் திற்கும், மயூரகிரிப் புராணத்திற்கும் உரை செய்தவர். இராமா

*இந்நெட்டுருப் பண்ணும் திறம் இவரிடத்துச் சிறப்பானது என்று மகாமகோபாத்யாய உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாப் பேரவையில் குறிப்பிக்க முன்வந்ததுடன் பத்துப் பாட்டு முதலியவற்றின் படிகள் கிடையாதுபோயினும் அவற்றின் அடி பிறழாது ஒப்பிக்கும் திறன்சான்றவர் என்றும் புகழ்ந்துள்ளார்.

யணப் பொருள் உணர்ச்சியில் இணையில்லாதவர். இனிய மிடற்றிசை ஏய்ந்தவர். பிழையறப் பொருள்கூறிச் சொற்பொழிவு செய்யும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர். இன்ன புலவர் உறைவிடம் அடைந்து அவர்தம் நட்புக்கொண்டு, தமக்கேற்பட்டிருந்த ஐயங்களையும் தீர்த்துக்கொண்டனர். அவரிடமே தமிழ்ப் பெருங் காப்பியங்கள் ஐந்தனுள் முதலதாகிய சிலப்பதிகாரத்தையும் பாடங் கேட்டனர். அவர் முன்னிலையில் 'நீலகண்டேச்சுரக் கோவை' பாடி அரங்கேற்றினர். அப்புலவர் விரும்பிய படியே, காளிதாசர் இயற்றிய பிரகசன என்னும் நாடகத்தையும் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்தார்.

நூல் இயற்றலும் ஆராய்ச்சியும்

நம் ஐயர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டின் பழ வரலாறுகளை ஆராய்வதில் மிக்க விருப்பமுள்ளவர். கோயில்களிலும், அவை போன்ற வேறு இடங்களிலும் வெட்டியுள்ள பழங்கல்வெட்டுக்களைப் படித்தறியும் திறம்பெற்றவர். தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறும் நன்கு உணர்ந்தவர். புலவர்கள் பல்வேறு சமயங்களிற் பாடிய நற்கவிகளை எல்லாம் மன அறையில் அமைத்து, வேண்டும்போது எடுத்துரைக்கும் வன்மை வாய்ந்தவர். தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பயிற்சிச் சிறப்பு விளங்க அதில் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள்களுக்கு எல்லாம் ஓர் அகராதியும் எழுதிவைத்துள்ளார். இவர் இயற்றிய தமிழ் நூல்களும் உரை நூல்களும் பல. அவற்றுள், அச்சேறியவை மாணுக்கராற்றுப்படை 1. இயல்மொழி வாழ்த்து 2. தென்தில்லை (தில்லைவிளாகம்) உலா 3. தென்தில்லைக் கலம்பகம் 4. களப் பாழ்ப் புராணம் 5. இராமாயண அகவல் 6. அச்சாகாதவை : இறையனார் ஆற்றுப்படை, பிரகசன நாடகம், இடும்பாவன புராணம், நீலகண்டேச்சுரக் கோவை, சிவகீதை, சிவபுராணம், நரிவிருத்தம், பழையது விடுதூது, மருதப் பாட்டு, தமிழ் நாயக மாலை, செருப்பு விடுதூது, அரதைக் கோவை, வீர காவியம் என்பன. இறுதி இருநூல்களும் முற்றுப்பெறாதவை.

நற்றிணை வெளியீடும் புலவர் நாள் இறுதியும்

இவர் சங்க நூலாகிய எட்டுத் தொகையுள் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு என்பவைகளை உரையுடன் வெளிப்படுத்த

வேண்டுமென்று பெருமுயற்சி செய்து நற்றிணைக்கு உரை எழுதி முடித்தனர். இவர் 1899 ஜூலை 28 முதல் தம் வாழ் நாளளவும் கும்பகோணம் நகர உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராக வேலை பார்த்து வந்தவர். நீரிழிவு நோயால் மெலிந்து தளர்ந்தவர். அகநானூற்றுள்ளும் பல பாட்டுக்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். நற்றிணையையாவது உரையுடன் அச்சிட்டுக் காண அவாவினர். இவர் இறக்குமுன் நற்றிணை உரை முழுவதும் அச்சாகிவிட்டதேனும், பாடினோர் வரலாறும் பாடப்பட்டவர் வரலாறுமே பின்னர் அச்சிடப் பெறுவவாயின. இவருக்கு இரண்டு பெண்மக்கள் உளர். தம்மை வருத்திய நீரிழிவு நோய் நீங்காது, ஆனந்த ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 15 ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை (30-7-1914) பின்னத்தூரில் தம் உரிய மனையில் நிலஉலக வாழ்வை நீத்துச் சிவன் இணையடி நீழல் அடைந்தனர்.

கடவுள் துணை.

பாடினோர் வரலாறு

க. அகம்பல்மால் ஆதனர்

இவர் ஆதன் என்னும் இயற்பெயருடையவர். அகம்பல் ஓரூர்; மதுரைச்சில்லா, பெரியகுளம் தாலூகாவில் அகமலையென்று ஒரூருளது; அகம்பலென்பதே இங்ஙனந் திரிந்து வழங்குகிறதென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. அகம்பல்மால் - அகம்பலென்னும் ஊர்க்குத் தலைவனென்பதாம். இவர் முல்லைத்திணையை அலங்கரித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிற் கிளவித் தலைவன் வினைவலபாங்கனாக வைத்தமை ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற்றிணை, செய்யுள், அக.

உ. அஞ்சில் அஞ்சியார்

இவர் இயற்பெயர் அஞ்சி. அஞ்சிலென்னும் ஊரினராதலின், அஞ்சில் அஞ்சியாரெனப்பட்டார். இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் மருதத்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூ0.

௩. அஞ்சில் ஆந்தையார்

இவர் முற்கூறிய அஞ்சில் என்னுமூரிலுள்ள ஆதன் தந்தையார். தொல். எழுத்து. ௩௪அ-ஆம் சூத்திர விதிப்படி ஆதன் தந்தை ஆந்தையெனப்படுவதறிக. இவர் குறிஞ்சி நெய்தல் வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ௩௩-ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪. அம்மள்ளனர்

மள்ளனரெனப் பலபேர் உளராதலால் அவர்களினின்றும் வேறுபடுத்த இவர் அம்மள்ளனரெனப் பட்டார்போலும். இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் முருகவேளும் வள்ளியம்மையும் உவமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; தலைமகன் தலைமகளை யழைத்தல் மிக்க இனிமையுடையது. இவர் பாடியது நற். அஉ ஆம் செய்யுள்.

ரு. அம்மூவனர்

மூவன் என்னும் இவர் இயற்பெயர் அடைமொழி புணர்த்தி அம்மூவனரெப் பட்டதென்று ஊகிக்கலாம்; ஆயினும் இவர் பாடலில் மேலைக் கடற்கரையின்கணுள்ள தொண்டி, மாந்தை முதலாய சேரநாட்டு ஊர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியிருப்பதுபற்றி இவர் சேரநாட்டு மேலைக் கடற்கரையில் இருந்தவரென்று கருதற்கிடமிருத்தலாலும் இக்காலத்தும் அந்நாட்டில் அம்மு, திம்மு, திப்பு என்னும் பெயர்கள் மக்களுக்கிடப்பட்டு வழங்கி வருதலாலும் இவரது இயற்பெயர் அம்

மூவென்று மிருக்கலாம். இவர் பாடியவற்றுள் அகம். கூருஆம் செய்யுளொன்றுமே பாலைத் திணையாகவும் ஏனையவெல்லாம் நெய்தற் றிணையாகவுங் காணக் கிடத்தலின் இவர் நெய்தல் நிலவளத்தைச் சிறப் பித்துப் பாடுதலில் வல்லவராவர். இந்நூல் எசுரு ஆஞ் செய்யுளைப் பாலைத்திணையிற் பாடத் தொடங்கியவர் களவித் தலைவியை நெய்த னிலத்தினளாக வமைத்ததனுல் இவரது ஆற்றல் பெரிதும் விளங்கும். நற்றிணையில் இவர் கூறிய உள்ளுறைகள் படிப்போர் மனத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளுந் தன்மையவாயுள. பாண்டி நாட்டுக் கொற்கை நகரும், நடுநாட்டின் கண்ணதாகிய திருக்கோவலூரும், பெண்ணை யாறும், சோழநாட்டுக் கோயில் வெண்ணியும் இவராற் பாடப்பெற் றுள்ளன. தலைமகன் காமவேட்கையால் உப்புவிற்பாளைத் தடுத்துக் கூறல் வியக்கத்தக்கது; அகம். கூசு0. தலைமகளைப் பெற வேண்டிய தலைமகன் ஆங்கு அடிமைத்தொழில் செய்தேனும் பெறுவேமோவென் பதும் அத்தன்மையதாகும்; அகம். உஅ0. கீழைக்கடற் கரையைச் சிறப் பித்துப் பாடும் உலோச்சனுரும் மேலைக் கடற்கரையைச் சிறப்பித்துப் பாடும் இவருமாகிய இவ்விருவரும் தமிழ்நாட்டிற்கு இருபாலும் விளங்கும் இரண்டு வளரிள ஞாயிறெனவும் இரண்டு கண்களெனவும் இரண்டு இரத்தினங்களெனவுங் கூறத்தக்கவராவர். இவரியற்றின வாக நற்றிணையில் பத்துப் (ச, கூரு, எசு, கஙஅ, உஎரு, கூ0எ, கூகரு, கூஉஎ, கூகூரு, கூகூஎ.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பதினொன்றும் ஐங்குறு நூற்றில் நெய்தற்பாட்டு நூறும், அகநானூற்றில் ஆறுமாக கஉஎ பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சு. அம்மெய்யன் நாகனார்

நாகன் என்பது இவர் இயற்பெயர்; நாகன் என்னும் பெயருடை யார் பலராதலால் அவரின் இவர் வேறு என்பது தெரிய இவர் இயற் பெயருக்கு முதலில் 'அம்மெய்யன்' என்னும் பெயர் புணர்த்தப்பட்டது. அம்மெய்யனென்பது தந்தையின் பெயர்போலும். முற்காலத்திற் புல வரிற் பெரும்பாலார் தந்தையின் பெயரையும் தம் பெயரோடு சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுதல் மரபு; ஆதித்தன் மகன் கம்பரை "அம்புநாட் டாழ்வானடி பணியுமாதித்தன், கம்பநாட் டாழ்வான் கவி" என்றாற் போல. மேல் வருவனவற்றுக்கும் இஃதொக்கும். இவர் பாலைத்திணை யைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் காதலியை வருணித்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். உகூஉ ஆம் செய்யுள்.

எ. அல்லங்கீரனார்

கீரன் என்னும் பெயருடையார் பலராதலால் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய அல்லங் கீரனாரெனப்பட்டார். இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். அல்லம் ஓரூர். மலையாளம் சில்லாவில் அல்லனமென ஒரூருளது. இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். முகம்புகு கிளவி பாடவல்லவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியது நற். உசரு ஆம் செய்யுள்.

அ. அறிவுடை நம்பி

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி யென்பவர் இவரே. புதல்வரில்லார்க்கு இருமைப் பயனு மில்லையென இவர் புறம். கஅஅ ஆம் பாடலில் விளங் கக் கூறியுள்ளார். இவர் பிசிராந்தையாராற் பொருண்மொழிக்காஞ்சி

பாடப்பெற்றவர்; புறம். கஅசு. தலைவியை அச்சுறுத்தித் தினைப்புனங் காவல் ஓம்புமாறு தோழி கூற்றாக இவர் பாடியது நெறியுடையதாகக் காணப்படும்; அகம். உஅ. இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பதினைந்தாம்பாட லொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்தி லொன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூ. ஆலங்குடி வங்கனார்

இவர் ஆலங்குடியிலுள்ள வங்கனென்னும் இயற்பெயருடையவர். இவர் பாடியவற்றுட் புறத்திணை யொன்றொழிய ஏனைய வெல்லாம் மருதத் திணையின வாதலின் மருத நிலத்துள்ள ஆலங்குடியினரெனக் கருதப் படுகின்றனர். மருதநிலத்தில் ஆலங்குடியென்று பலவூருள வாதலின் இவரூர் இன்னதெனத் துணியக்கூடவில்லை. இவர் பாடியன வெல்லாம் பெரும்பாலும் பரத்தையிற் பிரிவே; ஒவ்வொரு செய்யுளும் இனிமை தாராநிற்கும்; நற்றிணையின் நூ௦, சு௦௦ ஆம் பாடல்களி னுள்ளுறையும், அகம். க௦சு, பரத்தை கூறுங் கூற்றும் வியக்கத் தக்கன. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (உநூ௦, நூ௦, சு௦௦) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இரண்டும், அகத்தி லொன்றும், புறத் தொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையில் ஒன்றுமாக எட்டுப் பாடல் கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க௦. ஆலம்பேரி சாத்தனார்

இவர் மதுரையைச்சார்ந்த ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரி யென்னும் ஊரிலுள்ள சாத்தனென்னும் இயற்பெயருடையவர்; ஏடெழுதுவோரின் பிழையால் வாலம்பேரி சாத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் பாட லால் இவர் நெய்தனிலத்தும், பாலைநிலத்தும் நன்றாகப் பயின்றவரென்று தெரிகின்றது; நற். கடுஉ. எல்லாத் துன்பமும் மடல் முதலாயின தந்தனவென்று தலைவனொந்து கூறுங் கூற்றும், நற். உடுடு இல் ஆறு பார்த்துற்ற அச்சமும், நற். நூ௦ந இல் வேட்கை தாங்காது தலைமகள் இரவுறு துயரங் கூறுவதும், மிக்க சுவையுடையனவாகும்.

மற்றும் இவர் அகம். அகஇல் கடலனது விளங்கிலென்னும் ஊரை யும் அகம். கநூசஇல் வானவன் பிட்டன் குதிரைமலையையும், அகம். களடுஇல் நெடுஞ்செழியன் போர்வென்ற திருத்தலையானங் கானத்தை யும், நெவியனென்னும் கொடையாளி யொருவனையும் பாராட்டிக்கூறி யிருத்தலானே அவர்கள் காலத்தவரென்று கொள்ளலாகும். இவர் பாடி யனவாக நற்றிணையில் நான்கு (கடுஉ, உடுடு, நூ௦ந, நூநூஅ) பாடல் களும், அகத்தில் நான்குமாக எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கக. ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார்

சாதேவன் என்பது சகதேவன் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. காவிதி யென்பது பாண்டிநாட்டு வேளாளரில் உழுவித்துண்டோர் அரச ராற் பெறுவதொரு பட்டம். அகத்தில் இவர் பெயர் அவூர்க்கவுதமன் சாதேவன் என்று காணப்படுகிறது; புலவர் பெரும்பாலோர் தத்தம் ஊரைச் சிறப்பித்துக் கூறும் வழக்கின்படியே இவர் சேரநாட்டு ஆமூர் என்பதனைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தலின் 'ஆமூர்க்கௌதமன் சாதே வனார்' என்றிருக்கவேண்டிய இவர் பெயர் ஏடெழுதுவோரின் பிழையால்

ஆலூர்க்காவிதிகள் சாதேவனாரென்றெழுதப்பட்டது போலும். அங்ஙனம் ஆயின் இவர் சேரநாட்டு ஆமூரிலுள்ள கௌதம கோத்திரத்துப் பிறந்த சகதேவனென்னும் அந்தணராவர் ஆமூர் குறும்பொறையென்னும் மலையின் கீழ்பாலுள்ள பாலைநிலத்தின் கண்ணது. அதற்கேற்ப இவர் பாடல்கள் பாலைத் திணையை வருணிப்பனவாகும்; கொண்டு தலைக்கழிந்த தலைமகன் நீ அஞ்சாது கொண்டைமேற் காற்றடிக்கச் செல் என்றது சுவையுடையதாகும்; நற். உசுச இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உசுச ஆம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉ. இடைக்காடனார்

இவர் பெயராலேயே இவர் இடைக்காடு என்னும் ஊரினரென்று தெரிகிறது; இடைக்காடு-மலையாளம் சில்லாவிலுள்ளது. இவர் பாடல்களிலெல்லாம் இடையர்களைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்திருத்தலின் இவரும் இடையர்தாமென் றூகிக்கப்படுகின்றது. இவர் குளமுற்றுத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியிருத்தலின் அவன் காலத்தினராவர்; புறம். சஉ. முல்லைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பலபடியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். ஆயர் மழையில் நனைந்தபடியே ஊன்றுகோல்மேற் கால் வைத்து நின்று ஆட்டை விளிப்பது சுவையுடையது; நற்-கசஉ. அங்ஙனம் அழைப்பதுகண்டு அங்குஆட்டைக்கொண்டுபோகவந்து பதுங்கியிருந்த நரி அஞ்சி யோடாநிற்கும் என்றது மனத்தைக் கவருந்தன்மையது; அகம். உஎச. வம்பமாரியென்று தோழி தலைவியை ஏமாற்றியது வியக்கத்தக்கது; நற். நகசு. இவர் முயற்கண்ணுக்கு நெல்லிக்காயை உவமித்துளார்; அகம். உஅச. நற்றிணை உஉக ஆம் பாட்டு ஒரு பிரதியில் இடைக்காடர் பாடியதெனவும் மற்றைப் பிரதிகளிலெல்லாம் இளவேட்டனார் பாடியதெனவு மெழுதியிருந்ததனால் இளவேட்டனார் பாடியதாக அச்சிடப்பட்டது; பின்னர் ஆராயுமிடத்து இளவேட்டனார் பாடியன வெல்லாம் பாலைத்திணைப் பாடலாயிருத்தலான் முல்லையே அவர் பாடிலரெனவும் இடைக்காடனாரே பாடியிருக்கவேண்டுமென்றும் கருதலாயிற்று. அதனையுஞ் சேர்க்க இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கசஉ,உஉக,நகசு.) பாடல்களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்திலொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையிலொன்றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கங. இளங்கீரனார்

எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனாரென்பவ ரிவரே. வினைவயிற் பிரியுந் தலைமகன் இல்லத்தழுங்கலும் இடைச்சுரத் தழுங்கலுமாகிய துறைகளை அமைத்துப் பாலைத்திணையைப் பலபடியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாலைத்திணையையும் அதிலுள்ள வேடரையும் பலவாறுகப் பாராட்டிக் கூறுதலாலும், இவர் பெயர் எயினந்தைமகனாரென்றிருத்தலாலும், இவரை அந்நிலத்திலுள்ள வேட்டுவர் மரபினரென்று கொள்ளலாம்; எயினர் வேடர், சிறுவர் மரத்தினிழலிற் பாண்டிலாடுவது கூறுகிறார்; நற். ந. உதியஞ் சேரல் செய்த போர்ச் சிறப்புக் கூறுகிறார்; நற். ககந. இதிற் காதலி நோக்கம் இடைச்சுரத்து வந்து தடுப்பதாகக் கூறுவது நயமுடையது. தலைமகன் பிரிகின்றானைத் தடுத்துக் காதலிமேல் வீழ்ந்து முயங்கி வருந்துவது யாவரும் மயங்குந் தன்மையதாகும். நற். ந0அ. மகளிர் பிறைதொழுது ஏத்தும் வழக்கு

இவராற் கூறப்பட்டுள்ளது; அகம். உகூகூ. காதலன் பிரிந்தவழிக் காதலி சுவரிலே கோடிட்டு நாளெண்ணும் வழக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது; அகம். உஅகூ. யாககுண்டத்தின்கீழ் யாமையை வைத்து மூடும் வழக்குக் கூறப் பட்டுள்ளது; அகம். ருகூக. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஆறு (ரு, கூஉ ககரு, உகூகூ, ரு0அ, ருசகூ.) பாடல்களும் அகத்தில் எட்டு மாகப் பதினுன்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கச. இளநாகனுர்

நாகன் என்னும் பெயருடையார் பலரிருத்தலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய இளநாகனுரெனப்பட்டார். இவர் பாலையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்: தலைவியைக் கருதித் தலைமகன் செலவு அழுங்கியது நயமிக்கதாகும்; நற். உ0ரு. இவர் பாடியன நற்றிணையில் இரண்டு பாட்டு (உ0ரு, உருக.)

கரு. இளந்திரையனுர்

தொண்டைமான் இளந்திரையனென்பவர் இவரே. இவர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனுரென்னும் அந்தணராற் பாடப்பட்ட பெரும் பாண் ஆற்றுப் படை கொண்டவர். ''ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிர வெல்லாந் தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி, நறுமாலை தாராய் திரையவோஒ வென்னுஞ், சிறுமாலை சென்றுடையும் போது'' எனப் பொய்கையாராற் பாராட்டிப் பாடப் பெற்றவருமிவரே. இவர் நெய் தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; காதலி காதலனைக் கடிந்து கூறுவது வியக்கத்தக்கது; நற். கூச. வம்பமாரியென்று தலைவியை ஏமாற்றுதல் சுவையுடையதாகும்; நற். கூகூ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கூச, கூகூ, க0கூ.) பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கசு. இளந்தேவனுர்

மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளந்தேவனு ரென்பவர் இவரே; பண்டம் - பலசரக்கு. இவர் வணிகர் மரபினர்; பாலையையும் குறிஞ்சியையும் புனைந்துபாடியுள்ளார்; காதலி விருந்து புறந்தருதலை வியப் புறப் பாடியிருக்கிறுர்; நற். சக. தலைவன் இரவுக்குறி வருதலைக் கூறுவது பாராட்டற்பாலது; அகம். உகூஅ. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் சக ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஎ. இளம்புல்லூர்க் காவிதி

இவரியற்பெயரெழுதப்படவில்லை; காவிதிப்பட்டமுடைமையால் பாண்டி நாட்டு உழுவித்துண்ணும் வேளாளரென்று கொள்ளத்தகும். இவர் முல்லைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; வாடைக் காற்றுனது யானை பெருமூச்செறிந்தாற் போன்றதென்று இவர் கூறிய உவமை வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். அகூ.

கஅ. இளம்போதியார்

போதியார் என்றதனுலே இவர் புத்தசமயத்தினர் போலும். இவர் நெய்தற்றிணையைப் புனைந்து கூறியுள்ளார்; தலைவன் வரையாது களவின் வருதற்கு அஞ்சுகின்றுளென்று தோழி கூறுவதாக இவர் கூறியது வியக்கத்தக்கது; நற். எஉ. இவர் பாடியது இப்பாடலொன்றேயாம்.

கக. இளவெயினனார்

எயினனென்னும் பெயர்க் காரணத்தால் இவர் வேட்டுவ மரபினர் என்று தெரிகின்றது. நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; இவர் கூறிய உள்ளுறை வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். உகூநூ ஆம் செய்யுள்.

உ0. இளவேட்டனார்

இளவேட்டனாரென்று அடைமொழி கொடாது கூறப்படுதலின் இவர் மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனாரின் வேறுபோலும். இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; கூதிர்ப்பருவத்து நதிகளில் நீர் குறைவதை வெகு அழகாகக் கூறியுள்ளார்; நற். கநுஎ. நற். உஉக ஆம் பாட்டு முல்லைத்திணை இவர் பாடியதாக ஏடுகளிற் காணப்பட்டமையின் இருந்தபடி அச்சிடப்பட்டது. இப்பொழுது அஃது இடைக்காடனார் பாடலென்று தெரிகின்றது. அதனையொழித்தால் இவர் பாடியவை நற்றிணையில் இரண்டு பாட்டு; (நுநு, கநுஎ.)

உக. இனிசந்த நாகனார்

இவர் இனிய குரலொடு பாடவல்லராதல்பற்றி இவ்வடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார் போலும். சந்தம் - குரல். இனிய சந்தம் இனி சந்தமென விகாரப்பட்டு நின்றது. இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடிய நற்றாய் மனைமருட்சி கேட்போர் யாரையும் மருளப் பண்ணும். இவர் பாடியது நற். கூகூ ஆம் செய்யுள்.

உஉ. உக்கிரப்பெருவழுதி

இவன் பாண்டிய அரசன், தனக்குப் பகைவனாகிய வேங்கை மார்பனை வென்று அவனுக்குரிய கானப்பேரெயில் (காளையார்கோயில்) என்னும் ஊரைக் கைப்பற்றினவனாதலிற், கானப்பேரெயில் கடந்த பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி யென்றுங் கூறப்படுவான்; புறம். உக. மாவெண்கோ என்னுஞ் சேரமானுடனும், இராசசூய யாகஞ்செய்த பெருநற் கிள்ளி என்னுஞ் சோழனுடனும் நட்புடையவன்; புறம். நுகூஎ. கடைச்சங்கத்தை யாதரித்தவன்; அச் சங்கப்புலவரோடு ஒப்பப் பாடும் ஆற்றலுடையவன்; ஔவையாராலும் ஆவூர்மூலங்கிழாராலும்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்; புறம். உக, நுகூஎ. உப்பூரிகுடிகிழார் மகனுவார் உருத்திரசன்மரைக் கொண்டு அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவன் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளான். இவனது சபையிலே திருக்குறள் அரங்கேற்றினதாக ஒரு கதை வழங்குகிறது. பல்லியடிக்குஞ் சகுனத்தைப் பன்றி ஆராயுமென்றிவன் கூறியது வியப்புடையதாகும்; நற். கூஅ. ஆற்றுமை வாயிலாகப் புக்குக்கூடிய தலைமகன் நீக்கத்துத் தலைவி இரவு இவ்வாறு நிகழ்ந்ததென்று கூறியதாக இவன் கூறுவது யாவரையும் மகிழ்விக்கும்; அகம். உசூ. இவன் பாடியனவாக மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களும்; திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உங. உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்

இவர் கந்தரத்தன் என்னுமியற்பெயருடையவர். உரோடோகம் - ஊர். இவ்வூர்ப்பெயர் ஒரோடோகமெனவும், ஒரோடகமெனவும்,

உரோடகமெனவும் ஏடுகளிற் பலபடியாகப் பிறழ்ந்து காணப்படுகிறது, இப்பொழுது இவ்வூர் ஓரகடமென்று திரிந்து வழங்குகிறது; காஞ்சிபுரம் தாலூகாவிலுள்ளது. இவர் குறிஞ்சித் திணையையும் பாலைத் திணையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩0சு ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உச. உலோச்சனார்

இவர் நெய்தல்நிலத்தை மிகச் சிறப்பாக அமைத்துப் பாடவல்லவர். சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியைப் பாடியிருத்தலானே, அவன் காலத்தவரென்று தெரிகிறது; புறம், ௩௭௭. நற்றிணை கருக ஆம் பாட்டிலும் அகத்திலும் பெரியனென்னும் வள்ளலையும் அவனது பொறையாற்றையுஞ் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நற். ௩அ இல் கடற்கரையின் கணுளதாகிய 'காண்டவாயில்' என்னும் ஊர் இவராற் கூறப்பட்டுள்ளது; அதனைக் காண்டவாயில் எம் அழுங்கலூர் என்று பாராட்டிக் கூறியிருத்தலானே இவர் அவ்வூரிலிருந்தவர்போலுமென்று கருதவுமாம். கடலிலுள்ள பலவகை மீன்களையும் உவமை முதலாயவற்றோடு தெளிவாகக் கூறுதலால், இவர் பரதவர் மரபினர் போலும். மற்றும் நற். எச இல் மருதத்து நிகழவேண்டிய பரத்தையிற் பிரிவினையும், நற், கசகூ இல் பாலையில் நிகழவேண்டிய உடன்போக்கினையும், ஏனைப் பாடல்களில் குறிஞ்சியில் நிகழ்தற்பாலவாகிய களவொழுக்கம் அனைத்தினையும் நெய்தலில் நிகழ்ந்தனவாகவே வைத்துப் பாடிய ஆற்றல் வியக்கத்தக்கதாகும். நற். உஎஅ இல் புன்னைக்காயில் நெய்யெடுக்கும் வழக்கையும், நற். ௩௩௧ இலும் அகத்திலும் மகளிர் உப்புக்குவட்டின் மேலேறி மீன் பிடி படகுகளையெண்ணும் வழக்கையும் கூறியுள்ளார். இக்காலத்துத் திமிங்கிலத்தின்மீது எறியீட்டி வீசிப் பிடிக்கின்ற வழக்கம் பண்டைக்காலத்துமுளதென்று அகத்தில் இவர் பாடலா லறியப்படுகிறது. இவர் இத்துணைப் பாடலினும் பெரும்பாலும் களவொழுக்கத்தையே பாராட்டிப் பாடுதலால் களவியல் பாடுதலிற் சிறந்தவரென்று கொள்ளக் கிடக்கின்றது. நற். கூச ஆம் பாட்டாகிய குறிஞ்சித்திணைச் செய்யுள் இவர் பாடியதாக எழுதியிருப்பது ஒருகால் ஏடெழுதினோர் தவறாயிருக்கலாம்; அஃது இவர் பாடியதன்று. மற்றும் தலைவன் பகற்குறி வந்து மீள்வானை இன்றிங்கிருந்து விருந்துண்டு செல்கவென்று கூறும் தோழிகூற்றில் அவனுக்கும் அவனுடைய குதிரைக்கும் ஆகாரமமைத்துக் கொடுக்குஞ் சிறப்பை நற். உ௯ச இனும் அகத்திலும் விரித்துக் கூறுகின்றார். ஏனை நிலத்தினும் நெய்தனிலமே எந்நாளும் வருவாய் மிக்குளதென்று இவர் கூறும் (நற். ௩கக) பாடல் கல்வி யறிவில்லாதாரையும் இனிது மகிழ்விக்கும். இரவுக்குறி நேர்கின்ற தோழி கூறுமுகத்தானே நெய்தனிலத்தார் தமர் ஒருவரையொருவர் அறியாதபடி மக்கள் நெருக்கமிக்குடையதென்று நற். ௩௩௧ இல் சிறப்பிக்கிறார். கொல்லைப்படப்பைகள் கண்டல் மரங்களை வேலியாகவுடையன வென்று பல இடங்களிற் கூறுகிறார். இக் கண்டல் மரத்தின் கழி (கொம்பு)களே இக்காலத்தில் தோணி தள்ளுபவர்க்குப் பற்றுக்கோடாயுள்ளன; அவை கண்டற்கழி யென்றே வழங்கப்படுகின்றன. விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் இம்மட்டோடு நிறுத்தலாயிற்று. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இருபது (கக, ௩அ, கூ௩, கூச, எச, க௩க, கசகூ, கககூ, உ0௩, உ௨௩, உசக, உ௯ச, உஎஅ, உஅஎ, ௩கக, ௩௩க, ௩௯ச, ௩கூ௩, ௩எஉ, ௩எஅ) பாடல்

களும், குறுந்தொகையில் நாலும், அகத்தில் எட்டும், புறத்தில் மூன்று மாக முப்பத்தைந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உரு. உறையூர்க் கதுவாய்ச்சாத்தனார்

கதுவாய் - முரிந்த வாய். இவ்வடைமொழி எக்காரணம்பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இவர் மருதத்திணையிற் பயிற்சி யுடையவர். இவர் பாடலில் தலைவி ஊடியவழித் தலைவன் கூறுவது வியப்புடையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௩௭0 ஆம் பாட்டு.

எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்

முன்வந்த (கக) இளங்கீரனாரென்பவர் இவரே.

உசு. எயினந்தையார்

எயின் + தந்தை = எயினந்தை; எயினனைத் தந்தையாக வுடையவ ரென்பது; அன்றி இவர் பாடலில் 'எயின் மன்னன்போல' என்றிருத்த லால் இவ்வருந் தொடர்மொழிபற்றி இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இவர் முற்கூறிய (கக) இளங்கீரனாரின் தந்தையாரா வர்; பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவன் மகிழ்ச்சி யும் தலைவி துயரமும் தோழி கூறுவதாக இவர் கூறியது ஆராயற் பாலது; இவர் பாடியது நற். சக ஆம் பாட்டு.

உஎ. ஐயூர் முடவனார்

முடவனாரென்பது வடிவுபற்றிய பெயர். இவர் முடவர்; இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. ஐயூர்-பாண்டிநாட்டகத்ததோரூர். இவர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியின் ஆற்றலைச் சிறப் பித்து அரசவாகை பாடியவர்; புறம் ருக. குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனாலாதரிக்கப்பட்டு வந்தவர்; இவர் நடக்க இயலாமையின் ஓர் ஊர்தி (வாகனம்) வேண்டித் தாமான்தோன்றிக்கோனிடஞ் சென்று பரிசில் வேண்ட அவன் இவருக்கு உணவளித்தலும் அதனை விரும்பா ராய்த் தாம் வந்த செய்தி தெரிவிப்ப அவ்வண்ணமே யானையும் அதற்கு வேண்டுவ பிறவும் நல்கப்பெற்று மீண்டனர்; புறம். ௩௯௯. கிள்ளி வளவன் இறந்ததறிந்து பெரிதும் புலம்பி வருந்தினர், புறம். உஉஅ. அதியன் எழினி போரிற்பட்டதைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். உகசு. இவர் நற். ௩௩௪ இல் கூறிய உள்ளுறை யாவரும் வியக்கத் தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; முகம்புகுகிளவி பாடியவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உ0௬, ௩௩௪) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்தில் நாலுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

உஅ. ஒருசிறைப் பெயரியனார்

இவர் நாஞ்சில் வள்ளுவனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்; புறம். ௧௩௭. முல்லையையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்துபாடியுள்ளார். தலை மகனைத் தேர்ப்பாகன் தேற்றுவதாக இவர் கூறியது இன்பந்தரற் பாலது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஉக ஆம் பாடல் ஒன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

உகூ. ஓரம்போகியார்

ஏடெழுதுவோர் பிழையால் இவர் பெயர் ஓரம்போதியாரெனவும், கரம்போகியாரெனவும், தரம் போகியாரெனவுங் காணப்படுகிறது. மருதத்திணையை விரித்து அங்நிலத்துள்ள கருப்பொருள்களைத் திணைக்கேற்ற பொருள்களாகக்கொண்டு உள்ளுறையுவமம், இறைச்சி முதலாயவற்றை யமைத்துப் பலவகைச் சத்துவமும் புலப்படக்காட்டிப் பரத்தையிற் பிரிவு முதல் எல்லாவற்றையும் தெளிவாகக்கூறும் ஆற்றலுடையவர். இவர் பாடியவற்றுட் புறமொன்றொழித்து ஏனைப்பாடலனைத்தும் மருதத்திணையே. இவராற் பாடப்பெற்றோர் ஆதன் அவினி, இருப்பையூர் விராஅன், பாண்டியன், சோழர், மத்தி முதலாயினோர். இத்தகைய மாதரே காதலர்பாற் புலத்தற்குரியரென்று தோழி கூற்றாக இவர் கூறியது அருமை வாய்ந்தது; அகம். ங௬௬. இதிற் கூறிய உள்ளுறை பாராட்டற்பாலது. புணர்ச்சியின்பங் கூறித் தலைவியைப் புகழ்வது மகிழ்ச்சிதரற்பாலது; குறுந். எ0. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உ0, ஙசுO) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நான்கும் ஐங்குறுநூற்றில் முதல் நூறும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஒன்றுமாக க0கூ பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

இவர் பாடிய "வெள்ளி விழுத்தொடி" என்ற அகம். உஅகூ ஆம் பாடலை யெடுத்து உடன்பாடாக நக்கீரனார் குறிப்புரை (களவியல். கஅ, கூறியதும், அதனை நச்சினார்க்கினியர் "பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து-பெறுதகையில்லாப் பிழைப்பினும்" (தொல். பொருள். கரு0.) என்றதன்கீழ் நக்கீரனார் கூற்றுக் கெதிர்மறையாகக் குறிப்புரை கூறியதும் ஆராயத்தக்கது.

ங0. ஔவையார்

இவர் சரிதம் பலவாறாகப் பலருங் கூறியிருக்கின்றதனால், அவற்றைப் பெரும்பாலும் விடுத்துச் சங்கநூலின் துறை கூறிய அளவுக்கு எழுதுகிறேன்.

இவர் பாணர் மரபினர். இளமையில் விறலியாராக ஆடல்பாடல் முதலியவற்றிலே தேர்ந்து விளங்கியவர்; புறம். அகூ இல் தம்மை விறலியென்று தாமே கூறுமாற்றானறிக. இவர் ஒருகாலத்துத் தகடூரில் அரசாண்ட 'அதிகமான் நெடுமான் அஞ்சி' என்பானிடம் பரிசில் பெறச் சென்று அவன் பரிசில் கொடாது நீட்டித்தலானே சினந்து மீள்வாராயினர்; புறம். உ0சு. அதனையறிந்த அஞ்சி, அஞ்சிவந்து வேண்டிப் பரிசில் உதவ அதனைப்பெற்று மகிழ்ந்தனர்; புறம். ஙகூ0. இவர் அவனால் கொடுக்கப்பட்ட கருநெல்லிக் கனியை யுண்டு நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்தனர்; புறம். கூக. குறள் க00 ஆம் பாட்டின் விசேடவுரையைப் பார்க்க. அஞ்சியொடு பெருஞ்சேரலிரும்பொறை போர்செய்ய வந்தபொழுது அப்பகை யரசனொடு அஞ்சியைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்; புறம். அஎ, அஅ, அகூ. அவ் வஞ்சி கோவலூரை வென்றபொழுது அவனைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து பாடினர்; புறம். கூகூ. அல்லாமலும் புறம் கூ0, கூஉ ஆம் பாட்டுக்களில் அவனது வீரத்தன்மையை யெடுத்துச் சிறப்பித்துள்ளார். அவனொடு பெருஞ்சேரலிரும்பொறை போர்செய்தகாலையும் அவன் பொருது புண்பட்டு நின்றகாலையும் இவர் பாடிய செய்யுட்கள் படிப்போர் மனத்தையுருக்குந் தன்மையவாகும். இவ்வாறு அவனைப் பாடியதன்றி அவன்

மகன் பொகுட்டெழினியையும் பலபடியாகப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்; புறம். கசு, க0உ. அதிகமான் ஒருகால் இவரைத் தொண்டைமானிடத்துத் தூதாகவிடுப்பச் சென்றபொழுது தொண்டைமான் தன் படைக்கலச்சாலையைக் காட்டக்கண்டு அது தலைக்கீடாக அதிகனைப் புகழ்ந்து பாடினர்; புறம். கூ௫. பின்பு அஞ்சி இறந்ததுகண்டு ஆற்றாது புலம்பினர்; புறம். உ௩க, உ௩உ, உ௩௫. இவர் கள்ளுண்ணுதலையும் ஊன் உண்ணுதலையும் மிகப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்; புறம். உ௩௫, உகூ0.

மற்றொரு காலத்துக் கொண்கானநாட்டதிபனும் ஏழில்மலைத் தலைவனுமாகிய நன்னன்பாற் சென்று சிறந்த பாடல்களைப் பாடிப் பொருள் கூறி மகிழ்விக்கவும் அவன் அவற்றைப் பாராட்டினானல்லனாக, அது கண்டு இவர் முனிந்து "இருடீர் மணிவிளக்கத் தேழிலார் கோவே, குருடேயு மன்றுநின் குற்றம் - மருடீர்ந்த, பாட்டு முரையும் பயிலாதன விரண், டோட்டைச் செவியு முள" என்று பாடி வெறுத்து மீண்டனர்.

இவர் அகத்துறையில் ஐந்து நிலங்களையுஞ் சிறப்பித்துப்பாடும் ஆற்றலுடையார். வெள்ளிவீதியார் தம் கணவனைத் தேடிச்சென்றதைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; அகம். கசள. மூவேந்தரும் கொடைவள்ளலாகிய பாரியின் பறம்புமலை (பிரான்மலை)யை முற்றியிருந்தபொழுது பாரி கிளிகளைவிடுத்துப் புறத்திருந்த நெற்கதிரைப் பெற்று வாழ்ந்திருந்ததைச் சுருக்கி விளங்கக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௩0௩. அவ்வரசர்கள் பாரியை வஞ்சித்துக் கொன்று அவனது மலை முதலியவற்றைக் கைக்கொள்ளலும் அதுகாறும் மணம்புரியாதிருந்த பாரிமகளிரிருவரையும் அழைத்துச்சென்று கபிலர் விச்சிக்கோ, இருங்கோவேள் ஆகிய இருவரிடத்துஞ் சென்று இம்மகளிரிருவரையும் மணம்புரிந்துகொள்கவென வேண்டினர். அவர்கள் மறுத்தனராக உடனே தம்மையடுத்திருந்த அந்தணர்களின் பாதுகாவலில் அவர்களை வைத்துவிட்டுச் சேரநாடு சென்றனர். அப்பால் அங்குவந்த ஔவையார் பாரிமகளிர்கள் நிலையையறிந்து அவ்விருவரையும் உடனழைத்துச்சென்று திருக்கோவலூரை யடைந்து மலையமான் தெய்வீகனென்பானுக்கு மணம்புரிவித்து மீண்டருளினர். இவர் காமநோயை மரமாக உருவகஞ் செய்திருப்பது வியப்புடையது; அகம். உள௩. முகம்புகு கிளவி பாடியவருள் இவருமொருவர். இவராற் பாடப்பெற்றோர் அஞ்சி, அவன் மகன் பொகுட்டெழினி, பாரி, பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி, சேரமான் மாவெண்கோ, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, கிள்ளிவளவன், தொண்டைமான், முடியன், கொண்கானத்து நன்னன் என்பவர்கள். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஏழு (கஉகூ, கஅள, உகூ௫, ௩ளக, ௩அக, ௩க0, ௩கூச) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பதினைந்தும், அகத்தில் நான்கும், புறத்தில் முப்பத்துமூன்றும் திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக அறுபது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩க. கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனர்

தச்சனரென்றதனல் இவர் கம்மாளரென்று தெரிகிறது. கச்சிப்பேடு-ஒரூர்; காஞ்சிபுரத்தைச் சார்ந்தது. இவர் முல்லைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்: இவர் பாடியது நற். உகூகூ ஆம் பாட்டு.

௩உ. கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனர்

இவர் முற்கூறிய இளந்தச்சனரின் முதியோரென்பது தோன்றப் பெருந்தச்சன ரெனப்பட்டார். இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடும்

வன்மையுடையார்; இளந்தச்சனார் முல்லையைப் பாடியுள்ளார். மதியுடன் படுக்குந் தலைமகன் நீவிர் யாவிரென வினயதாக இவர் கூறியது சிறப்புடையதாகும்; நற். உகங. இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். கஎச, உகங.

ங௩. கடுவன் இளமள்ளனார்

இவரே அகத்தில் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன் இள மள்ளனாரெனவும் கடுவன் மள்ளனாரெனவுங் கூறப்படுபவர். இவர் இயற்பெயர் மள்ளன். கடுவன் இளவெயினனார் எனப் பரிபாடலில் ஒருவர் பெயர் காணப்படுதலால் கடுவன் என்பது ஓரூரின் பெயர்போலும். அக்காலத்துத் தமிழியற்படி கூத்தாடுந் தொழிலுடைமையாலே தமிழ்க் கூத்தன் எனவும், மதுரையில் வந்து தங்கியதனால் மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவனிளமள்ளனெனப்பட்டாரெனவுங் கொள்க. பாண்டியன் மாறன் வழுதியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; நற். கஙo. இராமபிரான் தென் கடற்கரையகத்துக் கடலடைக்கவேண்டிச் சூழ்ச்சி செய்திருந்த கதையொன்றனை யமைத்துக் காட்டுகிறார்; அகம். எo. முல்லை, குறிஞ்சி, மருத முதலாய திணைகளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஙo ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும் அகத்தில் இரண்டுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ங௪. கணக்காயனார்

தமிழரிச்சுவடிக்குத் தமிழ்க்கணக்கென்றும், நெடுங்கணக்கென்றும் பெயருண்டு; ஆயம்-கூட்டம். கூட்டமாகப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்து வைத்துத் தமிழ்க்கணக்கைப் பயிற்றுவித்தலால் உவாத்தியாயர் கணக்காயரெனப்பட்டார்; அங்ஙனமே இவரும் பிள்ளைகளுக்கு உவாத்தியாயராய் இருந்தமையிற் கணக்காயனா ரெனப்பட்டார்; குறுந்தொகை ௩0௪ ஆம் பாட்டின்கீழ்க் கணக்காயன் தத்தன் என்றெழுதியிருத்தலால் இவரது இயற்பெயர் தத்தனென்பதே. கூரைக் கணக்காயனென்று அகத்தில் காணப்படுகிறது; மதுரை யென்பதில் மகரம் செல்லரித்துவிட எஞ்சிய துரை என்பது பொருள்படாமையால் துரையைக் கூரையென்று திருத்தி யெழுதியிருக்கலாம்; இங்ஙனம் ஏடெழுதுவோரால் மதுரையென்பது கூரையென்ருயிற்று. இவர் நக்கீரனார்க்குத் தந்தையாரென்னும் பதவி வாய்ந்தவர்; குறிஞ்சி நெய்தல் வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; வேங்கடமலையையும் பாண்டியரது கொற்கையின் முத்துக்களையும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்; அகம். உஎ. பாண்டியரது பொதியில் மலையும், சேரமானது கொல்லி மலையும் சோழரது காவிரியும் இவராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளன; அகம்: ௩௩அ. எறியீட்டி வீசித் திமிங்கிலத்தைப் பிடிப்பது இவர் பாடலிற் கூறப்பட்டுள்ளது; குறு. ௩0௪. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ௩ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையி லொன்றும், அகத்தில் மூன்றும், புறத்தி லொன்றுமாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩௫. கணி புன்குன்றனார்

நற்றிணை ஏடுகள் பலவற்றினும் கணி புன்குன்றனாரென்றே யிருத்தலின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது; புறநானூற்றிற் கணியன் பூங்குன்

றன் என்றிருக்கின்றது. அது சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. பூங்குன்ற மென்னுமூரிலுள்ள கணியனென்று பொருள்படும். கணியன் சோதிடஞ் சொல்வான். இவர் வாக்கு யாங்கும் பொதுநோக்காயுள்ளது. பாலையைப் பாடியுள்ளார். மாந்தரதியல்பும் அரசரதியல்பும் உலகத்தியல்பும் இத்தன்மையவென்று தலைவி கூற்றாகக் கூறியது ஆராயத்தக்கது; நற். உ௨௬. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩௬. கண்ணகனார்

இவர் இயற்பெயர் நாகன்; கண்ணனுடைய மகனாதலிற் கண்ணனாகனார் என்றும் சொல்லப்படுவர்; சில ஏடுகளிற் கண்ணகனாரென்று பிழைபட எழுதியிருந்தமையால் இருந்தபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது. இவர் கோப்பெருஞ் சோழன் பிசிராந்தையார் முதலானோர் காலத்தவர்; புறம். உ௧அ. பரிபாடல் உ௧ ஆஞ்செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே. பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். காதலன் பிரிதலைத் தவிர்க்குமாறு தலைவி ஆராய்வதாக இவர் கூறியது ஆராயத்தக்கது; நற். எ௯. இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௩எ. கண்ணகாரன் கொற்றனார்

இவரது இயற்பெயர் கொற்றனார். கண்ணகாரன் என்பது விளங்கவில்லை. இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய மணிமருட்சி யாவரையும் மருட்டாநிற்கும்; இவர் பாடியது நற். ௧௪௩ ஆம் பாட்டு.

௩அ. கண்ணங் கொற்றனார்

இவர் இயற்பெயர் கொற்றனார்; இது கண்ணனென்னுந் தந்தை பெயரோடு சேர்ந்து கண்ணங்கொற்றனா ரென்றாயிற்று. இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்: தலைவன் இரவுக்குறி வருகின்றதன் அருமையும், தலைவி அவன்பால் வைத்துள்ள அன்பும் தோழிகூற்றாக விளங்கக்கூறுகின்றார். இவர் பாடியது நற். ௧௫௬ ஆம் பாட்டு.

௩௯. கண்ணம் புல்லனார்

கருவூர்க் கண்ணம் புல்லனாரென்பவ ரிவரே. ஊர் கருவூர்; கண்ணன் தந்தைபெயர்; புல்லன் இயற்பெயர். நெய்தற்றிணையும் பாலைத்திணையும் பாடியுள்ளார். புணர்ந்துடன்போகக்கண்ட செவிலி சுரத்திடை மறவர் நிரைகொணர்ந்துய்ப்பதும் அங்கு அவர் முழங்கும் முழக்கமுங் கேட்டு என் பேதை யாங்ஙனம் வைகுமோவென்று புலம்புவதாக விரித்துக் கூறியுள்ளார்; அகம். ௬௩. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௫௯ ஆம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪0. கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்

இவர் கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனாரெனவும், கதப்பிள்ளையெனவும், கருவூர்க் கதப்பிள்ளை யெனவும் பலவாறாகக் கூறப்படுவார். இவர்

இயற்பெயர் சாத்தனுரென்பதே. சேரமான் சேனுபதி பிட்டங்கொற்றனைப் பரிசில்வேண்டிப் பாடியவர் ; புறம். கசூஅ. பாண்டியன் சேனுபதி நாஞ்சில் வள்ளுவனைப் பரிசில் வேண்டி இயன்மொழி பாடியவர்; புறம். ௩௮௦. பெரும்பாலும் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் ; இவர் மாலைக்காலத்தை அழகாகப்புனைந்து கூறியிருக்கிறார்; நற். ௩௪௩. தலைவனைப் பிரிந்ததனுல் இவ்வூர்த் தோற்றம் இனிதாகக் காணப்படவில்லை யென்ற தலைவி கூற்று வியப்புடையது ; நற். கசுடு. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் ஒன்றும், புறத்தில் இரண்டுமாக எட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கந்தரத்தனுர்

இவர் உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனுரின் வேறல்லர் என்று எண்ணப்படுகிறது. மேலே (உ௩) பார்க்க.

௪க. கபிலர்

இவர் பாண்டி நாட்டிலே திருவாதவூரில் (பழைய திருவிளையாடல். உள ஆம் விளையாடல், செய்யுள், ௪.) அந்தணர் மரபிலே பிறந்து (புறம், கஉசூ, உ00, உ0க.) வளர்ந்து உரிய பருவத்திலே கல்வி கற்பிக்கப் பெற்றுத் தமிழில் ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாத பயிற்சி யுடையராய்க் கடைச்சங்கப் புலவரிலொருவராகிப் பரணர், இடைக்காடர், ஔவையார் முதலாயினேரிடத்துப் பெருகிய நட்புடையராய் விளங்குவாராயினர்.

முன்பொருகால் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதனைப் பாடி அவனை மகிழ்வித்தனர் ; புறம். அ. அவன் இவருடைய கையைப்பற்றி நும்முடைய கை மிக மெல்லியவா யிருக்கின்றனவெனலும் அவனை நோக்கி நீ போரில் பகைவரை வெல்ல அமைந்ததனுல் நின் கைகள் வலியவாகும்; நின்னைப் பாடுபவர் உண்டு வருந்துஞ் செயலல்லது வேறு தொழில் செய்தறியாராதலால் அவர்களின் கைகளெல்லாம் மெல்லியவேயென்று பாடி யுவப்பித்தார் ; புறம். க௪. பின்பு கடையெழுவள்ளலிலொருவனுகிய வேள்பாரியை உயிர்த்தோழமை கொண்டு அவனது அவைக்களத்துப்புலவராக வீற்றிருந்தருளினர். அக்காலத்துப் பாரியைப் பாடிய பாடல்கள் கருதுவோ ருள்ளத்தை மகிழ்விக்குந் தன்மையன ; புறம். க0டு முதல் பார்க்க. அங்ஙனமிருக்கு நாளில் இடையே திருக்கோவலூரை யடைந்து முள்ளூரின்கணுள்ள மலையமான் திருமுடிக்காரியைச் சிறப்பித்துப் பலபடியாகப் புகழ்ந்து பாடி, அவன் பரிசில் கொடுக்கப் பெற்று மீண்டனர் ; புறம், கஉக முதல். பின்பொருகால் வையாவிக் கோப்பெரும்பேகனிடஞ் சென்று அவனுல் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைப் பாடி மீண்டு பாரியிடத்திருந்தார் ; புறம். க௪௩. இருக்கும் பொழுது பெரும்பாலும் பாரியினது பறம்பு மலையிற் பழகினவராதலாற் குறிஞ்சித்திணை பாடுதலிற் சிறந்தவராயினர். ஆரியவரசன் யாழ்ப்பிரமதத்தனைத் தமிழின் சிறப்பு அறிவுறுத்தற்குப் பத்துப்பாட்டுளொன்ருகிய குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடியருளினர். அதனையறிந்த அவன் தமிழ் பயின்று சங்கத்தாரோடொப்பப் பாடுந் திறமையடைந்தனன். அவன் பாடியது குறுந். ௨அ௪ ஆம் செய்யுள். இவர் இன்னுநாற்பது என்னும் நீதிநூல் பாடிச் சங்கத்தில் வெளியிட்டருளினர். இது பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று.

இவரடுத்திருந்த வேள்பாரி கொடையாலெய்திய புகழ் இத்தமிழ் நாடெங்கும் பரவலானே அதனைக் கேள்வியுற்ற மூவேந்தரும் பொறாமை கொண்டு படையெடுத்து வந்து பாரியின் பறம்புமலையை முற்றுகை செய்தார்கள்: அதுகண்ட கபிலர் அவர்களிடஞ் சென்று பாரியின் புகழனைத்தையுங் கூறி, அவ்வள்ளலுக்கு முந்நூறு கிராமங்களிருந்தன; அவற்றையெல்லாம் பரிசிலர் பெற்றுக்கொண்டனர்; இப்பொழுது அவனது பறம்புமலை ஒன்றேயுளது; நீங்களும் பாடிச்சென்றால் அதனைப் பெறலாமென்று அஞ்சாது கூறினர்; புறம். ௧௧௦. அப்பால் அம் மூவரசரும் பாரியை வலிதினழைத்துப் போர்புரிந்து கொன்று அம் மலையையுங் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள்; புறம். ௧௧௨. கைப்பற்றியவுடன் பாரியின் புதல்வியர் இருவரையும் இவர் அழைத்துக்கொண்டு பறம்பு மலையை நோக்கிப் பலவாறு புலம்பி (புறம். ௧௧௩ முதல் ௧௨௦ வரை.) அதனைவிடுத்தகன்று விச்சிக்கோன் என்னுஞ் சிற்றரசனிடஞ் சென்று இப் பெண்களை மணஞ்செய்து கொள்ளென்றனர்; புறம். ௨௦௦. அவன் உடன்படாமை கண்டு புலிகடிமாலென்னும் இருங்கோவேளிடம் போய் இம் மகளிரை மணம் புரிந்துகொள்ளென்று கேட்ப (புறம். ௨௦௧) அவனும் மறுத்தானாக, அதுகண்டு அவனை வெறுத்து (புறம். ௨௦௨) மீண்டு அவர்களைப் பார்ப்பாரின் பாதுகாவலில் வைத்துப் பின்னர்ச் சேரலன் செல்வக் கடுங்கோ ஆழியாதன் பாரிபோன்ற நற்குணமுடையானென்பதறிந்து அவனிடஞ் சென்று பதிற்றுப்பத்து ஏழாம்பத்துப் பாடி, அவனைப் புகழ்ந்து கூறி அவன் அளவிறந்த பரிசில் கொடுக்கப்பெற்று மீண்டனர்; (பதிற். ஏழாம் பதிகம்.) மீண்டும் பாரியைப் பிரிந்ததனாலாய துன்பம் மிகுந்து தாமும் உயிர்விடத் துணிந்து அவனோடென்னை விதிகூட்டுவதாகவென்று (புறம். ௨௩௬.) கூறி வடக்குமுகமாக விருந்து இந்திரியங்களை ஒடுக்கி ஆகாராதி வேண்டாது உயிர் துறந்தருளினார்.

இவர் குறிஞ்சித்திணையில் வல்லவராதலின் அதற்குரிய கொல்லி மலை, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானம் இவற்றையெல்லாம் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். "வாய்மொழிக் கபிலன்" (அகம்.௭௮.) என்று நக்கீரராலும், "நல்லிசைக் கபிலன்" (பதிற். ௮௫) என்று பெருங்குன்றூர் கிழாராலும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறம். ௫௩.) என்று பொருந்தில் இளங்கிரனாராலும், "புலனழுக்கற்ற வந்தணாளன்" (புறம். ௧௨௬.) "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறம்.௧௭௪.) என்று மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றவர்: மூவேந்தரால் முற்றிய பாரி கபிலரது சூழ்ச்சியால் கிள்ளைகளை விடுத்துக் கதிர் கொணர்ந்து உண்டிருந்தமையை நக்கீரர் சிறப்பித்துக் கூறாநிற்பர்; அகம். ௭௮. ஔவையாரும் அச்செயலைப் பெரிதும் பாராட்டாநிற்பர்; அகம். ௩௦௩.

இவர் மலைக்கு மாயோனை உவமை கூறினதன்றி "நாடாது நட்டலின்" என்ற குறளின் கருத்தை அமைத்துள்ளார்; நற். ௩௨. வேட்டுவன் பெறும் உணவுப் பொருளை விளக்குகிறார்; நற். ௫௯. சகுணச் சிறப்புக் கூறாநிற்பர்; நற். ௬௫ புலவியுணர்த்தலின்பத்தைப் பெரிதும் பாராட்டிக் கூறுகின்றார்; நற். ௨௧௭. முருகவேளைக் கூறியுள்ளார்; நற். ௨௨௫. பாரியின் பறம்புமலையைப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்; நற். ௨௫௩. முள்ளூர் மன்னன் காரி குதிரைமேற் சென்று இரவில் நிரைகவர்ந்து வருவதைச் சிறப்பிக்கிறார்; நற். ௨௯௧. கொல்லிமலையில் ஓரியைக் கொன்று அவனது நகரிற் காரி சென்றமையும் ஆங்குள்ளார் பெரும் பூசலிட்டமையுங் கூறுகிறார்; நற். ௩௨௦. குறமகள் பலவின்சுளையை

மந்திக்கு விருந்தாகக் கொடுக்கு மலைநாடனென வருணிக்கிறார் ; நற். ௩௫௩. யாவரும் வியக்கத்தக்க உள்ளுறையே கூறியுள்ளார்; நற். ௩௭௩. இவர் பாடிய கிள்ளைவிடுதூது மிக்க இனிமையுடையது: நற். ௩௭௬. தலைவியைச் சிறுகொம்பாகவும் அவள் கொண்ட காமத்தை அதனிடத்துத் தூங்கும் பெரும்பழமாகவுங் கூறுவர் ; குறு. ௧௮. இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கட் குருகிருந்தது சாட்சியாகவெனத் தலைமகள் கூற்றாகக் கூறுவர் ; நற். ௨௫. இவர் குறுந். ௩௮ ஆம் செய்யுளிற் கூறிய உள்ளுறையைத் திருக்கோவையாரிலெடுத்தாண்டமை யறிக. (திருக்கோவை, ௨௭௬.) ஓரியின் கொல்லிமலையிலுள்ள பாவையைச் சிறப்பித்துக் கூறுவர்; குறுந். ௧௦௦. இவர் மலையமான் திருமுடிக்காரியையும் (குறுந். ௧௯௮, ௩௧௨.) நள்ளியையும் (அகம். ௨௩௮.) சிறப்பித்துக் கூறு கிற்பர். தலைமகன் மலையை நோக்கியவுடன் பசலை தீர்ந்ததெனத் தலைவி கூறியதாக இவர் பாடியது வியக்கத்தக்கது ; குறுந். ௨௪௯.

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பத்தொன்பது (௧௩, ௩௨, ௫௯, ௬௫, ௭௭, ௨௧௭, ௨௨௨, ௨௨௫, ௨௫௩, ௨௬௭, ௨௯௧, ௩௦௧, ௩௨௦, ௩௩௬, ௩௫௩, ௩௫௬, ௩௬௮, ௩௭௩, ௩௭௬.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இருபத்தொன்பதும், ஐங்குறு நூற்றில் குறிஞ்சிப்பாட்டு நூறும், பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாம் பத்துச் செய்யுள் பத்தும், அகத்தில் பதினாறும், புறத்தில் இருபத்தெட்டும், ‘நெட்டிலையிருப்பை’ என்ற தனிச் செய்யுளொன்றும், திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக ௨௦௪ செய்யுளும், இன்னா நாற்பதில் நாற்பது செய்யுளும், குறிஞ்சிப்பாட்டு (பத்துப்பாட்டில் ஒன்று) ஒன்றுமாக ௨௪௬ பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கபிலர்செய்த வேறு பிரபந்தங்கள் சில பதினோராந் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

௪௨. கயமனார்

இவர் பாலைத்திணையில் உடன்போக்கையும் அதனை யடுத்த செவிலி புலம்பல், நற்றாய் புலம்பல், மனைமருட்சி, கண்டோரிரக்கம் முதலாய புலம்பல்களையும் பலவாறாகச் சிறப்பித்துப் பாடவல்லவர் ; அங்ஙனம் பாடிய பாடல்களனைத்தும் கேட்போரின் கன்மனத்தையும் கரைக்குந் தன்மையன. அகத்திலன்றிப் புறத்திலும் புலம்பற்றுறையாகிய முதுபாலையைப் பாடியுள்ளார். (புறம். ௨௫௪) (முதுபாலை காவலனிறப்ப ஏனையோர் புலம்பல்) ஆகவே இவர் இருதிணையிலும் புலம்பல் பாடவல்லவராய் விளங்குகிறார். அகம். ௧௪௫ இல் அன்னியும் திதியனும் பொருததனைக் கூறுதலால் அவ்விருவர் காலத்துக்கும் பிற்பட்டவராவார். கழங்குக் குறி பார்க்கும் நெறியை வெகு தெளிவாகக் கூறியவர் இவரே; அகம். ௧௯௫. அழிந்த பாலையை வளமுடையதாக்கிக் கூறும் இவரது ஆற்றல் மிக நன்று; அகம். ௨௫௯. உடன்போக்கின்கண் அறத்தொடு நின்று போக்கினை மறுத்து அஞ்சுவித்ததாகப் புதிய நெறி காட்டி யெழுதியவர் இவரே ; நற். ௧௨. இதனைப் பெரிதும் பாராட்டி இந் நெறியே நக்கீரனாரும் உரைகூறிப் போயினா ரென்றால், இவர் பாடலின் சிறப்பு இவ்வளவினதென் றளவிடற்பாலதோ? இறையனாரகப் பொருள் ௨௩ ஆம் சூத்திரவுரை. புண்+தாள்=புட்டாள் எனப் புது விதி வகுத்தவரில் இவருமொருவர்; நற். ௨௭௯. தலைமகன் தலைமகளாகிய இருவருடைய தாயர்களும் ஒருவரையொருவர் கடிந்துகூறும் வழக்கு இந்நாள் போலப் பண்டுமுளதென்பது இவர் பாடலா லறியலாம் ; நற். ௨௯௩. முன்னாளிற் காலாற் பந்துருட்டும் வழக்குள தென்பது நற். ௩௨௪

ஆம் பாடலால் விளங்கும். இன்னும் நன்றாக ஆராயுங்கால் இவர் உலக வழக்கமுற்றும் தெளிவாக அறிந்தவரென்று தோன்றுகின்றது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஆறு (௪௨, ௧௬௮, ௨௭௬, ௨௬௩, ௩௦௫, ௩௨௪.) பாடல்களும் குறுந்தொகையில் நான்கும், அகத்தில் பன்னிரண்டும், புறத்தில் ஒன்றுமாக இருபத்து மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௪௩. கருவூர்க் கோசனார்

இவர் பாலைத்திணையிற் பயின்றவர்; தமது பாடலில், சோம்பலாய்ச் செயலற்றிருப்பவர்க்குக் கீர்த்தியும் இன்பமும் கொடைத்தன்மையுமாகிய இவை யில்லையாகுமென்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௧௪ ஆம் பாட்டு.

௪௪. கழார்க் கீரனெயிற்றியார்

இவர் எயிற்றி யென்னும் இயற்பெயருடையார்; கீரன் என்பவரின் மனைவியார்; பெண்பாற் புலமையார்; சோழநாட்டு மாயூரத்தின் கீழ்பாலுள்ள கழார் என்னு மூரினர்; "வெல்போர்ச்சோழர் கழாஅர்க் கொள்ளும்" நற். ௨௮௧. வேட்டுவ மரபினர்; இவர் கணவன் கீரனாரென்பவர் சோழர்க்குப் படைத்துணையாகச் சென்று போர்முகத்துப் பொருது வெற்றிதருந் தன்மையார்; "காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி, நந்நோய் அறியா அறனி லாளர்" அகம். ௨௯௪. ஆயினும் பிரிந்தாற் காமநோயாற் காதலி வருந்துவளென்பதுபற்றிப் பெரும்பாலும் காதலியை விட்டுப் பிரிபவரல்லர்; "கோடைத் திங்களும் பனிப்போள்" நற். ௩௧௨. இங்ஙனம் பூவும் மணமும் போலப் பிரியா துறையுநாளில் ஒருகாற் போருக்குச் செல்லவேண்டினமையிற் கீரனார் போர் பெரிதாயிற்றேவாடைக் காலத்தும் வருதற்கியலாவாறு அங்கு வைகவேண்டியதாகுமே யென்று பலவாறு கவன்றார்; அவர் வருந்துவது கண்ட எயிற்றியார் "யான் பொறுத்திருக்கிறேன்; நீவிர் குறித்த பருவத்து வருவீராக" வென்று காதலனைத் தேற்றிவிடுத்து அவர் வருந்தியதைத் தொகுத்து வினைவயிற் செல்லுந் தலைமகன் நெஞ்சைநோக்கி வருந்தியதாகப் பாடிவைத்தனர்; நற். ௩௧௨. பின்னர்ப் பெரும்போர் நடந்ததனாற் குறித்த பருவத்து வாராமல் கீரனார் பாசறையினின்றுவிடலும் எயிற்றியார் மழை பெய்கின்ற நடுயாமத்திற் குளிரின் கடுமைதாங்க இயலாது கண்ணுறக்கங் கொள்ளாது நம்மைக் கருதாத காதலர் அன்பிலரெனத் தோழியை நோக்கி வருந்துவாராயினார்; நற். ௨௮௧. வருந்தும்போது கண்ணீர் வடிய அதனைக் "காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர், நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலர" எனத் தாமே குறிப்பித்துளார்; அகம். ௨௯௪. அங்ஙனம் கண்ணீர் வடிதலும் எம்மை வாடைக்காலத்தும் பிரிந்தவரைக் கருதி அழுதலால் எம் கண்கள் வெட்கமுடையன வல்லவென்று வெறுத்துக் கூறியும், (குறுந். ௩௫.) என்னெஞ்சு அவரைக் கருதிப் புண்பட்டதனால் அது வருந்தவேண்டுவதாயிருப்ப யாதொரு தொடர்புமில்லாத என் கண்கள் உறங்கிலவென்றும், (குறுந். ௨௬௧) மழை முதலாயின அவர் நாட்டிலில்லையோ? இருந்தால் வந்திருப்பரே யென்றும், (குறுந். ௩௩௦.) வாடையை நோக்கி "நீயெனக்கே வந்தனையோ? இவ்வண்ணமே என் காதலரிருக்குமிடத்திற் சென்றால் அவர் என்னை நினைத்தாகிலு மிருப்பரே" யென்றும், (அகம். ௧௬௩.) துணையுடையோரை நோக்கி வாடை வந்துவிட்டதனால்; "எப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மினோவெனச், செப்புவ ரளியர்"

துணையிலேனாதலிற் கூறுவாருமில்லை; பல்லிலே தீப்பிறக்க அடியுண்டு வருந்துவேனே யென்றும், (அகம். உகஎ) நெற்றியிற் பசலைகொண்டு யான் வருந்த இவள் நம்மால் அளிக்கத்தக்காள் என்று கருதாதவர் இனி நினைக்கவேமாட்டாரோ? நினைத்தும் பெரிய வினையிடைப்பட்டமையின் மறந்துளாரோ? (அகம். உகரு) தோழீ என் தனிமையில் இவ்வாடை வீசலானே இனிப் பொறேன் என்றும் பலவாறு புலம்பி வைகினர்; (அகம். உசுச) இவ்வாறு வருந்தி வைகிய நாளிற் போர்முனையிற் சென்ற கீரனார் மீண்டு வந்தனர்; அவர் வருகின்றாரென்பதை முன்னரே ஏவலிளையரா லறிந்த எயிற்றியார் பெருமகிழ்வெய்திக் காதலன் வரும்பொழுது தேர்ப்பாகற்குக் கூறுவதாக அவருள்ளக் கிடையையுந் தம்முடைய நிலையையுஞ் சேரத் தொகுத்துப் பாடினர்; (அகம். உகச.) பின்னர், வந்த காதலனோடு மகிழ்ந்துறைவாராயினர்; இவர் பாடல்களைப் பிற்காலத்துச் சான்றோர் துறைப்பாற்படுத்தித் தொகைநூலிற் கோத்தாரென்று கொள்க. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உஅக, ௩கஉ) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் ஐந்துமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சரு. கள்ளம் பாளனார்

இவர் பெயர் கண்ணம் பாளனாரெனவும் பாடவேறுபாடு முண்டு. அகத்தில் கருவூர்க் கண்ணம்பாளனாரென்றிருத்தலால் இவர் ஊர் கருவூர். 'களப்பாள்' என்று ஊர் இருத்தல்போலக் 'கள்ளம்பாள்' என்பதும் ஊராக இருக்கலாம். அகத்தில் கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனாரென் றொருவர் பெயர் காணப்படுகின்றது. இவர்கள் இருவரும் பாடியவெல்லாம் பாலைத்திணையா யிருத்தலானே இருவரும் ஒருவரே யெனவும் ஏடெழுதுவோர் மிகையால் பெயர் வேறுபட்ட தெனவும் ஊகிக்கலாயிற்று. கருவூர் சேரநாட்டகத்துளது. இவர் கூறிய குறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினோரை இனிது மகிழ்விக்கும்; (அகம். கஅ0.) இவர் சேரமான் கோக்கோதையையும் அவனது வஞ்சிமூதூரையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; (அகம். உசுரு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கசஅ ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சசு. கள்ளிக்குடி பூதம் புல்லனார்

இவரது இயற்பெயர் புல்லன்; பூதன் தந்தை பெயர்போலும்; ஊர் கள்ளிக்குடி. இப்பெயர்கொண்ட வூர் பலநாடுகளிற் பல இருத்தலால் இவர் ஊர் இன்னதென்றறியக்கூடாதாயினும் இவர் பாலைத்திணையையே சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலால் இவர் நீர்நாட்டினர் அல்லரென்றுமட்டும் தெரிகின்றது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௩௩ ஆம் பாடல் ஒன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சஎ. காசிபன் கீரனார்

இவரது இயற்பெயர் கீரன். கடைச்சங்கத்திலே தலைமை பெற்றிருந்த நக்கீரரின் வேறென்பது தெரிய ஏனைக் கீரர்களெல்லாம் ஒவ்வோரடைமொழி கொடுக்கப்பட்டமையின், இவரும்அவ்வாறே காசிபன் கீரனாரெனப்பட்டார். காசிபனென்றதனால் இவர் காசிப கோத்திரத்தினராகிய அந்தணரென் றறியப்படும். இவர் முல்லைத்திணையைப் பாடியுள்

ளார்; வம்பமாரியென்று தலைவி கருதி ஆற்றுமாறு தோழி மருட்டி, மழையை நோக்கிக் கூறுவதாக இவர் பாடியது மிக்க நயமுடையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௨௪௮ ஆம் பாட்டு.

௪௮. காஞ்சிப் புலவனார்

மாங்குடி மருதனாரென்பவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நிலையாமையறிவுறுத்தவேண்டி மதுரைக் காஞ்சி பாடியதனால் மதுரைக்காஞ்சிப் புலவனெனவும் காஞ்சிப் புலவனெனவுங் கூறப்பெறுவாராயினர்; மாங்குடி கிழாரென்பவருமிவரே. இவர் வேளாண் மரபினர். மேற்கூறிய நெடுஞ்செழியனது அவைக் களத்துப் புலவராய் அவனைப் பாடி மகிழ்வித்து வைகுவாராயினர். (புறம். ௨௬.) ஒரு காலத்துச் சேரனும் சோழனும் மதுரையை முற்றிய பொழுது இளைஞனாகிய நெடுஞ் செழியன் வஞ்சினங்கூறுவான், "ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் தலைவனாக" (புறம். ௭௨.) என்று இவரைப் பாராட்டிக் கூறினனெனின் இவருடைய மேன்மையும், கல்வி கேள்விகளினுயர்வும் நம்மனோரால் அளவிடப்படுங்கொல்லோ? இவர் பாடிய மதுரைக்காஞ்சியைப் படிப்பவர்க்கு இவரது ஆற்றல் விளங்கும். பின்பொரு பொழுது வாட்டாற் றெழினியாதனைப் பரிசில் வேண்டிப் பாடி அவனால் ஆதரிக்கப்பெற்று மீண்டு மதுரையை யடைந்து வைகுவாராயினர்; (புறம். ௩௯௬.) இவர் எல்லாத்திணையும் புனைந்து பாடவல்லவர். நெடுஞ்செழியன் போரிலே உள்ளஞ்செலுத்தி அவ்வழியே யொழுகுவானை நன்னெறிப்படுத்தி மறுமைக்காய் வேள்வி முதலியவை செய்யும்படி பண்ணினவர் இவரே; (புறம். ௨௬.) கடற்கரையில் மகளிர் விளையாட்டயர்வதனை விளங்கக் கூறியுள்ளார்; (நற். ௧௨௩.) இவர் பாடியனவாக, மதுரைக் காஞ்சியகவல் ஒன்றும், நற்றிணையில் ௧௨௩ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்திலாறும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. தஞ்சாவூர்ச்சில்லா திருத்துறைப்பூண்டித் தாலூகாவில் உள்ள மாங்குடி மருதவனமென இரண்டு ஊர்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்துள்ளன. அவற்றுள் முன்னது இவரூரும் பின்னது இவரால் நாட்டப்பட்டதும் போலும்.

௪௯. காப்பியஞ் சேந்தனார்

இவரது இயற்பெயர் சேந்தனென்பதே; ஏதேனுங் காப்பியஞ் செய்ததனால் இவ்வடைமொழி கொடுக்கப்பெற்றாரோ அன்றேல் காப்பியமென்பது இவருடைய ஊர்தானோ தெரியவில்லை; காப்பியன் மகனாய சேந்தனாரென்றுங் கொள்ளலாம். இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைமகன் வருவதற்குரிய பல்லி சொல்லுதல் முதலாய நிமித்தங்கள் பலவற்றைச் சேர விரித்துக் கூறியுள்ளார்; இவர் பாடியது நற். ௨௪௬ ஆம் பாட்டு.

௫௦. காமக்கணிப் பசலையார்

இவர் மதுரைக் காமக்கணி நப்பசலையாரெனவுங் கூறப்படுவர்; பெயர்க் காரணத்தாற் பெண்பாலாரென்பது தெளிவு; காமக்கணி காமாட்சி என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. சங்கத்தார் வடசொற்களை அவற்றிற்கு நேராகிய தமிழ்மொழியாலே கூறுதல் வழக்காக

வுடையவர்; நக்கீரனார் திருமுருகாற்றுப்படையுள் ஜம்புநதியிற் பிறந்தமையால் ஜம்பூநதமெனப் பெயர் பெற்ற தங்கத்தினை அப்பெயராற் கூறுது 'நாவலொடு பெயரிய பொலம்' என்றார்; இதனை நோக்கியறிக. (மகளிர்க் குண்டாகும் பசலையைப் பாராட்டிப் பாடினமையின் இவர் பசலையாரெனப்பட்டார் போலும்; அத்தகைய பாடல் இவர் பாடியது கிடைத்திலது.) இவர் பாலை முல்லை வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவர்காள் நிலையில்லாத பொருள் காரணமாக நுங்காதலியரைக் கைவிடாதிருங்கோளென்று குயில் கூவாநிற்குமென்று இளவேனிலை வருணிக்கிறார்; (நற். உசுரு.) இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ருக. காரிக் கண்ணனார்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனாரென்பவரிவரே; வணிகர் மரபினர்; தொல். பொருள், மரபு. எசு ஆம் சூத்திர வுரையில் பார்க்க. அகம். கஉங இல் "கழைமாய் காவிரிக் கடன் மண்டு பெருந்துறை" எனத் தம்மூர்த் துறைமுகத்தைச் சிறப்பித்தலானும், இவர் அவ்வூராரேயெனத் துணியப்படும். இவர் பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனை அவன் வென்றிச் சிறப்புக்கூறி மகிழ்வித்தார்; (புறம். ருஎ.) ஒருகாற் சேரலன் சேனாபதி பிட்டங் கொற்றனிடஞ் சென்று அவனைப் புகழ்ந்து தமது வறுமையைக் கூறிப் பரிசில் பெற்றனர்; (புறம். கசுகூ.) அதனால் மிக்க மகிழ்ச்சிகொண்டு மீட்டும் அவன்கொடைத் தன்மையைப் புகழ்ந்து இன்மொழி வாழ்த்துக் கூறினார்; (புறம். கஎக.) சோழன் பெருந்திருமா வளவனும், பாண்டியன் பெருவழுதியும் ஒருசேர இருந்தாரை உடனிலையாக வாழ்த்தியுள்ளார்; (புறம். ருஅ.) ஆஅய் அண்டிரனைப் பாராட்டிக் கூறியிருக்கிறார்; (நற். ருஙஎ.) இவர் பாலைத்திணையைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; பிரிந்த காதலனைக் கருதி வருந்தினாயுமில்லையென்று தலைவியைத் தோழி கடிந்து கூறுவதாக உரை மாறுபடப் பாடியுள்ளார்; (நற். உஙஎ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஙஎ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலிரண்டும், புறத்திலைந்தும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ருஉ. காவன்முல்லைப் பூதனார்

இவரது இயற்பெயர் பூதனென்பதே. காவன்முல்லை புறத்திணைக்கட்பட்ட ஒருதுறை; புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வாகைப் படலத்துட்கண்டுகொள்க. அத்துறையைப் பாடினமையின் காவன்முல்லைப் பூதனார் எனப்பட்டார். இவர் பாலைத்திணையைப் பலவாறு புனைந்து பாடியுள்ளார். காதலன் சென்ற சுரநெறி கொடியதென்று வருந்திய தலைவியை அந்நெறி மழைபெய்து நலனுடையதாய் இராநின்றதென்று தோழி ஆற்றுவிப்பதாக இவர் கூறியது இன்சுவையதாகும்; (நற். உஎசு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஎசு ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலைந்துமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௩. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்

அகம். ௨௭௧ இல் 'சென்று நீர் வணிகரா' என்று கூறியதனால் இவரை வணிக மரபினரென்று கொள்கின்றோம். இவர் அவியனென்னும் கொடையாளியையும் அவனது மலையையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கிறார்; (அகம். ௨௭௧.) வாகைப்பூவை மயிலின் குடுமிக்கு உவமை கூறியுள்ளார்; (குறு. ௩௪௭.) பெரும்பாலும் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுளர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௮௯ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலிரண்டுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௪. கிடங்கில், காவிதி கீரங்கண்ணனார்

இவரது இயற்பெயர் கண்ணனாரென்பதே; கீரன் தந்தையின் பெயர்போலும்; காவிதிப்பட்டம் பெற்றமையின் உழுவித்துண்ணும் வேளாண் மரபினராவார். கிடங்கில் என்பது நடுநாட்டகத்துள்ள திண்டிவனம்; இஃது ஓய்மா (எறுமா) நாட்டு நல்லியக்கோடன் ஆட்சியுட்பட்டிருந்தது; "கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற்கோமான்"—சிறுபாணாற்றுப்படை. ௧௬௦. மற்றுமிவ்வூர் "கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட் டடங்கட் டளிரியலார் கொல்லார்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யிளையாடன் கண்ணொக்குமென்று" என்று பொய்கையாழ்வாராற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றது. இக்கீரங் கண்ணனார் நெய்தல் குறிஞ்சி முதலிய வளங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; பிரிந்தாரை யொறுக்கு மாலைக்காலத்தியல்பும் இரவுறு துயரமும் விளங்கப் பாடியுள்ளார், (நற். ௨௧௮.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௧௮ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫௫. கிடங்கில், காவிதிப்பெருங் கொற்றனார்

கொற்றனெனப் பலரிருத்தலின் அவர்களின் வேறென்பது தெரிய இவர் பெருங் கொற்றனெனப்பட்டார். இவர் முல்லைத்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௬௪ ஆம் பாட்டு.

௫௬. கிள்ளிமங்கலங்கிழார் மகனார் சோகோவனார்

இவர் இயற்பெயர் கோவனென்பதே. சோ என்னும் அடைமொழி பற்பலர் பெற்றிருக்கிறார்கள்; இன்னகாரணத்தால் இவ்வடைமொழி கொடுக்கப்படுவதென்பதும், இன்னபொருளதென்பதும் விளங்கவில்லை. இவர் வேளாண்மரபினர். கிள்ளிமங்கலம் பாண்டி நாட்டகத்ததோரூர். கிள்ளிமங்கலங்கிழார் என ஒருவர் குறுந்தொகையிற் கூறப்படுகிறார். அவர்க்கு இச் சோகோவனார் புதல்வராவார்போலும். இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைவி படுங் காமத்துயரையறிந்த தோழி நாம் காவல் கடந்து நாணமுதலாயின வொழித்துக் காதலனது ஊர் வினவிச் செல்லுவேமோவென்று கூறுவது வியக்கத் தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௩௬௫ ஆம் பாட்டு.

௫௭. கீரங்கீரனார்

கீரனுடைய மகனாகிய கீரனார். இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவன் தேர்மணிக்குரல் பலருங்கேட்கும்படி வருதலால் இன்னே

வரைய வருகிருரென்று தோழி கூறுவது இனிமை தாராநிற்கும். இவர் பாடியது நற். எஅ.

ருஅ. குடவாயிற் கீரத்தனார்

கீரத்தனுரெனப்படுபவரும் இவரே. குடவாயில் சோழநாட்டின் கண்ணதாகிய தஞ்சாவூர்ச்சில்லா நன்னிலந் தாலுகாவைச் சார்ந்ததொரு பெரிய வூர். இவர் தம்மூரைத் "தண்குடவாயிலன்னோள்" (அகம். சச) "கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்து" (அகம். ௬0) "தேர்வண்சோழர் குடந்தை வாயில்" (நற். ௩௭௯) எனச் சிறப்பித்துக் கூறுநிற்பர். இதனுள் குடவாயி லென்பதனைக் குடந்தையென மேலோர் திரித்தன ரென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல். பொருள். ௩அஅ, உரை.) இவர் முன்பொருகாலத்துச் சோழனொருவன் சேரநாட்டகத்துச் சென்று கழுமலமென்னும் நகரை முற்றித் தன் சேனாபதி பழையன் என்பானைப் பகைப்புலத்தவர் சேனாபதி கணையனென்பான் கொல்லக்கண்டு பொருது அவனையும் அவ்வூரையுங் கைப்பற்றிய கதையைக் கூறுகின்றவர் அப்போரில் வந்த மற்றுமுள்ள சேனாபதிகளையும் பிற சிற்றரசர்களையும் எடுத்துக்கூறிச் செல்லுகின்றார்; (அகம். சச.) சோழரது திரவியசாலை குடவாயிலின்கணுள்ள தென்று குறிப்பிக்கிறார்; அகம். ௬0. [திரவியசாலை மிக்க போர் வீரராற் காக்கப்பட்டுள்ளதெனவும் காவன் மிக்குடைமையிற் சிறைச்சாலையும் குடவாயிலின் கட் கட்டப்பட்டுள்ள தெனவும் கொண்டு சோழன் செங்கணான் சேரன் கணைக்காலிரும் பொறையைப் பற்றிக் குடவாயிற் கோட்டத்துச் சிறையிட்டானென்று களவழியினும் புறத்துங் கூறியிருப்பதை ஆய்ந்து கொள்க.] நன்னனது ஏழில்மலை இவராற் பாராட்டப்பட்டுளது; (அகம். ௩சரு.) சோழநாட்டிலுள்ள அன்னியுந் திதியனும் போர் செய்யத் தொடங்குகையில் இடையில் சமாதானஞ் செய்யச் சென்ற நாகப்பட்டினந் தாலுகா வைப்பூரிலுள்ள எவ்வி யென்பவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்; (அகம். ௩௬௬.) உறையூரும் காவிரியும் இவராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (அகம். ௩அரு.)

இவர் பெரும்பாலும் பாலைத்திணையையும் சிறுபான்மை மற்றைத் திணைகளையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; மருதநிலத்துப் பள்ளர் பொலிதூற்றிய கூளம், உப்புப்பாத்தியிற் படிதலின் நுளையர் போந்து மற்போர் புரியக் கண்ட முதியோர் இருவரையும் கைபிணி விடுத்து நுளையர்க்குக் குடக்கள் கொடுத்து விடுத்தார் என்று திணைமயக்கங் கூறி மகிழ்விக்கிறார்; (அகம். ௧௬௬.) வினைவயிற் சென்று மீண்டு வந்த தலைமகனைக் கண்ட காதலி தான் முற்றுப்பெறாத கோலத்தோடு ஓடிவந்து முயங்குவதாகக் கூறி யாவர்க்குஞ் சுவையமிழ்தூட்டுகிறார்; (நற். சஉ.) இவர் பாடிய பாங்கி பேதைமை யூட்டற்றுறை ஆராயத்தக்கது; (நற். ௩௭௯)

இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு (உஎ, சஉ, உகஉ, ௩௭௯ பாடல்களும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் பத்துமாகப் பதினேழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ருகூ. குண்டுகண் பாலியாதனார்

இவர் ஆதன் என்னும் இயற்பெயருடையவர்; பாலி இவரது ஊர்; ஆழ்ந்த கண்ணுடைமையிற் குண்டுகணென்னும் அடைமொழி கொடுக்

கப்பட்டார். இவர் சேரமான் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்; (புறம். கஅஎ.) குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; முகம்புகுகிளவி பாடியவருள் இவருமொருவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஉ0 ஆம் பாடலொன்றும், புறத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சூ0. குதிரைத்தறியனார்

குதிரைத்தறியென்பது ஓரூர்போலும்; செய்தி விளங்கவில்லை; இவர் பாலைத்திணையைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். உகச ஆம் பாட்டு.

சூக. குளம்பனார்

குளம்பு என்னு மூரினராதலிற் குளம்பனாரெனப்பட்டார்; இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியது நற். உஅஅ ஆம் பாட்டு.

சூஉ. குறமகள் குறிஎயினி

இவர் பெண்பாலார்; எயினியென்னு மியற்பெயருடையார்; இவர் பாடலில் 'நின்குறிப்பெவனோ தோழி யென்குறிப்பு' எனக் குறிப்பென்னுஞ்சொல்லை அடுக்கிக் கூறிய சொற்சிறப்பால் இவர் குறிப்பெயினியாரெனப்பட்டார்; இவர் பெயர் ஏடுகளிற் குறயெயினி யென்றிருந்ததனல் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது புறத்தில் (கடுஎ) குறமகள் இளவெயினி என்றொருவர் காணப்படுகிறார்; குறிப்பெயினியாரே இளம்பருவத்தே பாடத்தொடங்கியதால் இளவெயினி யெனப்பட்டாரென்று ஊகிக்கலாம். குறவர் குறிஞ்சித் திணைக்குரியராதலின் அதற்கேற்ப இவரும் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணை கூஎ ஆம் பாட்டு.

சூஙு. குன்றியனார்

இவரது பெயர்க் காரணம் விளங்கவில்லை. குறுந்தொகையில் மேலைக் கடற்கரைத் தொண்டியைச் சிறப்பித்திருக்கிறபடியால் இவர் சேரநாட்டவர் என்று தோன்றுகின்றது; (குறு. உஙஅ.) இவர் களவு கற்பாகிய இருவகை ஒழுக்கத்தையும் நெய்தற்றிணையிலமைத்துப் பலவாறு பாராட்டிப் பாடி உள்ளார்; மாலைப்பொழுதை அழகாக வருணிக்கிறார்; (நற். ககஎ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (ககஎ, உஙக.) பாடலும், குறுந்தொகையில் ஆறும் அகத்தில் இரண்டுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

சூச. குன்றூர்கிழார் மகனார் கண்ணத்தனார்

இவர் வேளாளர் மரபினர். குன்றூர் என்று பல ஊருளவாதலின் இவரூர் இன்னதென்றறிய இயலாது. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூஉ ஆம் பாட்டு.

சூரு. கூடலூர் பால்கண்ணனார்

இவர் நீர்நாட்டின்கண்ணுள்ள கூடலூரினராகவேண்டும்; மருதத்திணையிற் பாணனை மறுத்துக்கூறுந் துறையையே சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு: நற். உ00, கூசு0.

௬௬. கூற்றங்குமரனார்

இவர் இயற்பெயர் குமரனென்பது. கூற்றன் தந்தை பெயர்; கூற்றனுடைய குமரனார் கூற்றங் குமரனாரென்றாயிற்று; (தொல். எழுத்து ௩௫௦.) இவர் முகம்புகுகிளவி பாடியவரில் ஒருவர். குறிஞ்சித் திணையைப் பாடி உள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௪௪ ஆம் பாட்டு.

௬௭. கோட்டம்பலனார்

இவர் கொட்டம்பலம் என்னும் ஊரினர். இவர் பாடலில் குறக் குறுமாக்கள் தாளங்கொட்டும் என்னுந் தொடரிற் கொட்டுமென்னுஞ் சொற் சிறப்பானே கொட்டம்பலவன் எனப்பட்டாரெனினுமாம். எனின் சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை என அகத் திலும் புறத்திலும் வருதலின் கோட்டம்பலமென வோரூருண்டு எனவும் அதனால் கோட்டம்பலவனாரென்பது ஊர்பற்றி வந்த பெய ரெனவுமறிக. கழைக்கூத்தி கயிற்றில் நடக்கின்ற வழக்கு அக்காலத் தும் உண்டென்று இவர் பாடலான் அறியப்படுகிறது; (நற். ௯௫.) இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார். தலைமகன் தன்னெஞ்சம் கொடிச்சி கைப்பட்டு விட்டதெனவும், அவள் விட்டாலன்றிப் பிறரால் விடுத்தற் கரியதெனவும் கூறுவதாகப் பலபடப்புனைந்து கூறியுள்ளார்; (நற். ௯௫.) இவர் பாடியது நற். ௯௫ ஆம் பாட்டு.

௬௮. கோள்ளம்பக்கனார்

இவர் இயற்பெயர் பக்கனென்பது. கொள்ளம் - ஓரூர். குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார். உடம்பு வேறுபட்டமை பற்றி நற்றாய் வினவியதற்குக் காதலனொடு கூட்டமுண்மையை வினவியதாகக் கொண்டு வரை நாடனை அறிந்திலேன் கண்டதுமில்லை, அவனோடு சுனை யாடினது மில்லையே யென்று கூறிவிட்டனையே! இனியென்னாகிமுடியு மோ? என்று தோழி கூற்றாக இவர் பாடியது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௧௪௭ ஆம் பாட்டு.

௬௯. கோற்றங் கோற்றனார்

இவர் மாற்றூர்கிழார் மகனார் கொற்றங் கொற்றனாரென அகத் திற் கூறப்படுவர்; வேளாண் மரபினர். மாற்றூர் பலவுளவாதலின் இவரூர் இன்ன இடத்ததென்று அறியக்கூடவில்லை. கொற்றன் கொற்ற னெனற்பாலது நிலைமொழியீற்று அன் விகுதி கெட்டு அம்முச் சாரியை புணர்ந்தது; (தொல். எழுத்து. ௩௫௦.) இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித் துப் பாடியுள்ளார்; காவிரியின் வடபாலுள்ள சிறுகுடி யென்னும் ஊரி னையும் அதனை ஆட்சி புரிந்த பண்ணனென்பவனையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; (அகம். ௫௪) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௫௬ ஆம் பாடல் ஒன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

௭௦. கோற்றனார்

செல்லூர்க் கொற்றனார் எனவும் செல்லூர்கிழார் மகனார் பெரும் பூதங்கொற்றனார் எனவும் கூறப்படுபவர் இவரே. செல்லூர் சோழ நாட்டுக் கீழைக் கடலருகிலுள்ளது. பரசுராம முனிவர் பெருவேள்வி செய்த வூரிதுவே. இக்கொற்றனார் பெரும்பூதனார் என்பவரின் புதல்வர்.

வணிகர் மரபினர். இவர் மருதம், நெய்தல், பாலை இவைகளைச் சிறப்பித்துப் பாடி உள்ளார். தலைமகனைப்பரத்தையர் பலர்கூடிக் கைகளைப் பற்றியீர்த்தலும் அவரிடைப்பட்டு மயங்கும் அவனது நிலைமையை விளங்கக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௰ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எக. கோக்குளமுற்றனார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்தபெயர். குளமுற்றம் என்பது ஓரூர். 'குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்' எனப் புறப்பாட்டின் கண் வருதலானும் இவ்வூருண்மை தெளிக. கோவென்னும் உரிமை பெற்ற உழுவித் துண்ணும் வேளாண் மரபினர்; நெய்தலையும் முல்லையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; தலைமகன் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த இடமும் அவன் தலைவியொடு கடலாடிய துறையும் முதலியவற்றை நினைந்து தலைமகள் புலம்புவதாகச் சுவைபயப்பப் பாடியுள்ளார், (நற். ௯௬.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௯௬ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எஉ. கோட்டியூர் நல்லந்தையார்

இது நல்லன் தந்தை நல்லந்தையாரென முடியும். தொல். எழுத்து ௩௪௮ இல் 'துவர' என்றதனால் முடிக்க. பாண்டியநாட்டகத்ததாகிய திருக்கோட்டியூர் என்பது இதுவே. இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணை ௩௧௧ ஆம் பாட்டு.

எ௩. கோண்மா நெடுங்கோட்டனார்

இவரைப்பற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. இவர் மருதத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் தனக்குப் புதல்வன் பிறந்தானென்ப தறிந்து பகலில்வர வெள்கி இரவிற் கள்வன் போல வந்தானென்று வியக்குமாறு கூறுநிற்பர்; (நற். ௪௰.) இவர் பாடியது நற். ௪௰ ஆம் பாட்டு.

எ௪. கோவூர் கிழார்

இஃது ஊர் பற்றி வந்த பெயர். இவர்வேளாண் மரபினர். சோழன் நலங்கிள்ளியையும் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனையும் பாடி (௩௧, ௩௨, ௩௩, ௪௧) அவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிற நாளில் நலங்கிள்ளி யென்பான் ஆவூரை முற்றுகை செய்ய அக்காலத்து உள்ளே அடைத்திருந்த சோழன் நெடுங்கிள்ளியை அதனைத் திறந்து போர் செய்ய வரும் வண்ணம் பாடினர்; (புறம். ௪௪) அந்நெடுங்கிள்ளி அதனைத் திறந்து நலங்கிள்ளிபால் விட்டுச்சென்று உறையூரை யடைந்து அங்கு வைகினன். ஆவூரைக் கைப்பற்றிய நலங்கிள்ளி சென்று உறையூரையு முற்றுகை செய்தான்; (புறம். ௪௫.) அந்நாளில் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூரினுட்புகுந்த இளந்தத்தனை ஒற்று வந்தானென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லப் புகுந்தபொழுது அவனைக் கொல்லாதபடி தடுத்துப் பாடி உய்யக்கொண்டார்; (புறம். ௪௭.) பின்பு பகை முற்றுவண்ணம் முற்கூறிய சோழரிருவரையும் ஒற்றுமைப் படுத்திப் போரை விலக்கி நெடுங்கிள்ளியைப் பலவாறு புகழ்ந்து பாடி அப்பால் கிள்ளிவளவன்பால் வந்தனர் -அம் மன்னன் யாதோவொரு

காரணத்தால் மலையமான் மக்களை யானையின் காலில் வைத்து இடறும்படி கட்டளையிடக் கண்டு அவனைப் பாடி அம் மக்களை உய்வித்தார்; (புறம். சசு.) முற்கூறிய அரசர்களைப் பாடிய பாடல்கள் மிக்க சுவை பயப்பன. இவர் நற்றிணையிற் கூறிய உள்ளுறை வியப்புடையது.

இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ருகூரு ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், புறத்தில் பதினைந்துமாகப் பதினேழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எரு. கோளியூர்கிழார் மகனார் செழியனார்

இவர் வேளாண் மரபினர்: ஏனைய வெளிப்படை. இவர் பிற யாதுஞ் செய்ததாக இதுவரையில் தெரியவில்லை. இவர் குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ருஅஉ ஆம் பாட்டு

எசு. சல்லியங் குமரனார்

இவர் உறையூர் சல்லியங் குமரனாரெனவும் கூறப்படுவர். கூற்றங் குமரனார்க்குக் கூறிய விதியே இங்குங் கொள்க. இவர் பாடலில் சோழநாட்டு அரிசிலாற்றையும் அதனருகிலுள்ள அம்பல் என்னும் ஊரையும் கிள்ளிவளவனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இதனால் கிள்ளிவளவன் காலத்தவராவார்போலும்; (நற். கசக.) பாலையையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கசக ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எஎ. சாத்தந்தையார்

சாத்தன் தந்தை சாத்தந்தை என்றாயிற்று: (தொல். எழுத்து. கூசஎ.) இவர் முக்காவல் நாட்டு ஆமூர் மல்லனைப் போரிற் கொன்ற சோழன் தித்தன் மகன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் வீரச்செயலைச் சிறப்பித்துப் பாடியவர்; (புறம் அ0.) இவர் மகன் கண்ணஞ் சேந்தனாரே பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றாகிய திணைமொழி ஐம்பது பாடியவர். இச் சாத்தந்தையார் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்: இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உகூ ஆம் பாடலொன்றும் புறத்தில் நான்குமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

எஅ. சிறுமோலிகனார்

இவரைப்பற்றி யாதும் விளங்கிலது; குறிஞ்சியைப் பாடியுள்ளார். தலைவி காமநோயால் வருந்துவதறிந்த அன்னை வினவியதற்குக் கூறிய விடை ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற். கூக ஆம் பாட்டு.

எகூ. சிறைக்குடி ஆந்தையார்

ஆதன் தந்தை ஆந்தை. இவர் மனைவியொடு வாழுநாளிற் பொருள் வேண்டிக் காதலியைப் பிரிய நேர்ந்ததுகண்டு நெஞ்சை நோக்கிப் புணர்ந்திருப்பிற் பொருள் அடைவதரிதெனவும் பிரியிற் புணர்ச்சியில்லையெனவும் பலவாறு கூறி வருந்துவாராயினர்; (நற், கசு.) அது கண்ட அவர் காதலி பிரிவர்போலுமென்று கடுந்துனிகொண்டு பிரியின் இறந்துபடுவேன் எனக்கூறி மாழ்கினள்; புலவர்பிரான் காதலியை நோக்கி :நீ பூப்பெய்திய மூன்றுநாட் பிரிந்துறைவது ஒரு யாண்டளவு

பிரிந்தாற்போலாகின்ற எனக்குப் பிரிவென்பது எப்படி நேரும்? இது காரணமாக நீ இறப்பின் என்னுயிரும் உடன்போகக் கடவதாக' வென்றும், நாமிருவரும் சேர்ந்து வாழாது பிரிந்து ஒருவராக வாழ்வதினும் இறப்பதே நல, மென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினர்; (குறு. ருஎ) அங்ஙனம் கூறியதன்றி அவள் கேட்டு இஃதுண்மையென்று கொள்ளுமாறு பூமாலை போன்ற அவளுடைய மேனி தளிரினும் மேதக்கது; முயங்குதற்கு மினிதாயிரா நின்றது; (குறு. சூஉ.) வன்மையாக அணைத்து முயங்கும் அத்தகையாளைப் பிரிந்தால் யான் எப்படி மறந்தமைகுவேன்? (குறு. கூஉ) அத்தகைய நறுந்தண்ணியளைக் கூடுந்தொறும் பிரியகில்லேன்; பிரியின் உயிர் வாழலேன் (குறு. கசூஅ) என்று பலபடியாகக் கூறி அவளை மகிழ்வித்தனர். மீட்டும் அவளை நோக்கி 'ஒண்ணுதலாய், நின்னைப் பிரியகில்லேன்; இதனை நீ தெளிவாய் காண்' (குறு. உஎ௩.); நின்நட்பை விடுகிலேன்' என்று அவள் தெளியுமாறு கூறினர்; (குறு ௩௦௦.) அவர் பிரிவதில்லை யென்று தெளிவித்தலும் காதலி முன்னையினும் பலபடியாக அவர்பால் அன்புமிக்கு அவ்வண்ணமே ஒழுகுவாளாயினள். அங்ஙனம் ஒழுகுவதறிந்த ஆந்தையார் உள்ளுருகி, தலைப்புணைக்கொளின் அவளுங் கொள்ளுவள்; யான் யாற்றின் வீழின் உடனே தானும் விழுந்துயிர்விடுந் தன்மையளல்லளோ (குறு. உஉஉ.) என்று கூறிப் பிரிவென்பதைக் கனவிலும் நினையாதவராய்க் கலந்து முயங்கி மகிழ்ந்துறைவாராயினர். இங்ஙனம் இவர் அழகமைந்த இன்பச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய பாடல்கள் விழைவு விடுத்த விழுமியோரையும் விழை வெய்துவிக்குந் தன்மையவாகும். இவர் பாடல்களைப் பிற்காலத்துச் சான்றோர் துறைப் பாற்படுத்தித் தொகை நூலுட் கோத்தனர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கசூ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் எட்டுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

அ௦. சீத்தலைச் சாத்தனார்

சீத்தலை யென்பது ஓரூர்; செந்தலை, முகத்தலை, கழாத்தலை, இரும்பிடர்த்தலை என்பவைபோல. பெருஞ்சாத்தன், பேரிசாத்தன் முதலியோரின் வேறுபடுத்த இவரியற்பெயர்க்கு ஊர்ப்பெயர் புணர்த்திச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனப்பட்டது. சீத்தலை யென்னுமூர் திரிசிராப்பள்ளிச் சில்லா பெருமளூர்த் தாலுக்காவிலுள்ளது; திருவள்ளுவ மாலையில் வரும் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடலில் "தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்றிருத்தலானே, அதற்கேற்பச் 'சீத்தலை - சீப்பிடித்த தலை' யென்று கதைகட்டிக் கூறுவாருமுளர். தலைக்குத்து ஒருகால் இருந்திருப்பினு மிருக்கலாம். அதுபற்றிச் சீப்பிடித்தல் ஒருதலையன்மையின் சீத்தலைக்குச் சீப்பிடித்த தலையென்று பொருள் கூறுவது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. இவர் மதுரையிற் சென்று தம் குடும்ப வாழ்விற்காகக் கூலங்களைக்கொண்டு விற்று வியாபாரஞ் செய்து வந்தமையிற் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவார்; வணிக மரபினர்; பௌத்த மதத்தினர். சிலப்பதிகாரத்திற் கூறிய கண்ணகியோடு மதுரை மாதெய்வம் வந்து வினவியபொழுது வெள்ளியம்பலத்திற் சயனித்திருந்தவிவர் அங்குப் பேசியவற்றைக் கேட்டிருந்து அத்தெய்வம் கண்ணகியை விடுத்து நீங்கியபின்னர் அக்கண்ணகி அறியாதபடி பின்சென்று சேரநாடு புகுந்து சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு நிகழ்ந்ததைத் தெரிவித்து அவன் தம்பி இளங்கோவடிகள் அக்கண்ணகி வரலாறுகிய சிலப்பதிகாரத்தைப்பாட அச்சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர்ச்சி

யாகிய மணிமேகலை துறவைத் தாமே பாடி வெளியிட்டார். பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் புகழ்ந்து பாடினவர்; (புறம் ௫௯.) இவர் முல்லையொழிய ஏனைய நானிலங்களையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். அடி மரங்களில் சுரிமூக்கு நொள்ளைகள் மழைக்காலத்து ஏறி ஒட்டிக்கொள்ளுவதைக் கூறியுள்ளார்; (அகம். ௫௩.) வெளிமான் கொம்பினை வாழைப்பூ வுதிர்ந்த தாற்றோடு உவமித்துள்ளார்; அகம். ௧௩௪. யாவரும் வியக்குமாறு உள்ளுறை கூறியுள்ளார்; (அகம். ௩௦௬, ௩௨௦,) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (௩௬, ௧௨௭, ௩௩௯) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்தி லொன்றும், திருவள்ளுவ மாலையிலொன்றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௧. செங்கண்ணனார்

மதுரைச் செங்கண்ணனாரென அகத்திற் கூறப்படுபவர் இவரே. குறிஞ்சித்திணையைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௧௨௨ ஆம் பாடலொன்றும் அகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௨. செம்பியனார்

இது சோழர் குடிக்குரிய பெயர். இதனால் இவர் சோழமன்னர் மரபினரென்று தெரிகின்றது. இவர் கிள்ளைவிடுதூதாகக் கூறிய நற்றிணைப்பாட்டு மிகவும் பாராட்டற்பாலது. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௧௦௨ ஆம் பாட்டு.

௮௩. சேகம்பூதனார்

ஏடுகளிற் சேகம்பூதனாரென் றிருத்தலானே இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. சேந்தம் பூதனாரென்பவரும், மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனா ரென்பவரும் இவரே. மதுரைக் கடைச்சங்கத்து ஏடெழுதுவோரா யிருந்தவர். பெரும்பாலும் குறிஞ்சியையும் முல்லையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் மாலைப்பொழுதைச் சிறப்பிப்பது கேட்போர் மனத்தைப் பிணியாநிற்கும்; (நற். ௬௯.) யானையை மலைப்பாம்பு பற்றிப் புரட்டுநெறியென நெறியினது ஏதங் கூறாநிற்பார்; (நற். ௨௬௧.) கழுதைமேல் உப்புப் பொதிகொண்டு செல்லும் வழக்கை விளக்கிக் கூறுகிறார்; (அகம். ௨௦௭.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௬௯, ௨௬௧.) பாடலும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் இரண்டுமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௮௪. சேந்தங்கண்ணனார்

இவர் இயற்பெயர் கண்ணனார். சேந்தன் என்னுந் தந்தைபெயரின் அன் விகுதி கெட்டு அம்முச் சாரியை புணர்ந்து சேந்தங்கண்ணனார் என்று ஆயிற்று; (தொல். எழுத்து. ௩௫௦.) இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; கேட்போர் மனத்தைப் பிணிக்குமாறு இவர் நாரைவிடுதூது கூறியுள்ளார்; (நற். ௫௪.) இவர் பாடியது நற். ௫௪ ஆம் பாட்டு.

சேந்தம்பூதனார்

மேலே (௮௩) சேகம் பூதனார் பார்க்க.

௬௫. தங்கால், ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார்

செங்கண்ணனெனப் பலருளராதலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய "ஊரும் பெயரு முடைத்தொழிற் கருவியும், யாருஞ் சார்த்தி யவையவை பெறுமே." (தொல். பொருள். மர. எசு) என்ற விதிப்படி ஊருங் குலமுங் கூட்டித் தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனெனப் பட்டார். தங்கால் என்பது திருத்தண்காவென இக்காலத்து வழங்கப் படுகிறது; இது ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக் கருகிலுள்ளதொரு வைணவத்தலம். ஆத்திரேயன் - ஆத்திரேய கோத்திரத்துப் பிறந்தவன்; எனவே இவர் அந்தணர் மரபினராவர். முகம்புகு கிளவி பாடவல்லவருள் இவரு மொருவர்; குறிஞ்சித்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய உள்ளுறை வியப்புடையது. இவர் பாடியது நற். ௩௮௬ ஆம் பாட்டு.

௬௬. தங்கால், பொற்கோல்லன் வெண்ணாகனார்

பொற்கொல்லனென்றமையானே இவர் கம்மாளரென்பது வெளிப் படை. ஊர் முற்கூறிய திருத்தண்காலே. அகம் முதலாகிய சில ஏடுகளி லும் பொற்கொல்லனென்பது பிறழ்ந்து பூட்கொல்லனென்றும் பூட் கொற்றனென்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இஃது ஏடெழுதுவோரால் நேர்ந்த வழு. பூட்கொல்லனென்பது பொருள் பொருந்தாமையால் பூட் கோலவன் (பூண்கட்டிய தடிக்கொம்புடையவன்) எனத் திருத்தப்பட் டது போலும். பூட்கொற்றனை முடக்கொற்றனென்று திருத்தவுமா யிற்று. (பூட்கொல்லன் பூண்செய்யும்கொல்லன் அஃதாவது பணித்தட் டான் என்று பொருள்படலாம்.) இவர் பாடலிற் சிலவற்றிலே தமது மரபைப் "பொன்செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்ப" (நற். ௩௧௩.) எனச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். மதுரைப் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகன் என ஒருவர் அகத்திற் காணப்படுகிறார். திருத்தண்காவிலிருந்த இவர் மதுரைச் சங்கமேறி அங்கு வைகியதனால் மதுரைப்பொற் கொல்லன் வெண்ணாகன் எனப்பட்டாரோ அறியக்கூடவில்லை. ஆயினும் மதுரை யை நீக்கித் தங்காலென்றதனளவே இவர் பாடல் கணக்கிடப்படுகிறது. இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௧௩ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகை யில் ஒன்றும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்திலொன்றுமாக ஐந்து பாடல் கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௭. தனிமகனார்

இவர் பாடலுட் "பாழ்காத் திருந்த தனிமகன் போன்றே" என உவமை கூறிய அருந்தொடர் மொழியே இவர்க்குரிய பெயராகி வழங்க லாயிற்று; இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். என் நெஞ்சம் அவர்பாற் சென்றொழிந்தது; உடம்பு மாத்திரம் பாழ்காத்திருந்த தனிமகன் போன்று இங்கு இராநின்றதெனத் தலைவி கூற்றாக வியக்குமாறு கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௧௫௩ ஆம் பாட்டு.

௬௮. தாயங்கண்ணனார்

சோழநாட்டு எருக்காட்டூர்த் தாயங் கண்ணனாரென்பவர் இவரே. எருக்காட்டூர் தஞ்சாவூர்ச்சில்லா, நன்னிலந் தாலுகாவில், காவால குடிக்குக் கிழ்பாலுள்ளது. இவர் பெயர் ஏடெழுதுவோரால் பிறழ்ந்

தெழுதப்பட்டுத் தையங் கண்ணனாரெனவும் கதையங் கண்ணனாரென வும் காணப்படும். காடுவாழ்த்துப் பாடியவர் இவரொருவரே. 'பலர் செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்து'க்கு நச்சினார்க்கினியர் இவர் பாடலையே உதாரணமாகக் கொண்டார்; (புறம். ௩௫௬, பிற்பகுதி.) இவர் சேர லரது சுள்ளியாற்றில் யவனர் வந்து பொன் கொடுத்து மிளகுப்பொதி வாங்கிஏகும் வியாபாரச்சிறப்பையும், சேரலனிடத்திருந்தபொற்படிமை யைப் பாண்டியன் போர் புரிந்து பெற்றதையும், பரங்குன்றத்தின்சிறப் பையும் விளங்கக் கூறி உள்ளார்; (அகம். ௧௪௯.) தொண்டையர் வேங் கடமும், சேரர் கொல்லியும், சோழர் காவிரியும் உறையூரும் இவராற் பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (அகம். ௨௧௩; ௩௩௮) எழினியென்பான் இவராற் பாடப் பெற்றுள்ளான்; (அகம். ௧0௫.) இவர் நெய்தல், பாலை குறிஞ்சி களின் வளங்களைச் சிறப்பித்துப்பாடும் ஆற்றலுடையார். குராவரும் பைப் பாம்பின் பல்லோ டுவமித்துள்ளார்; (அகம். ௨௩௭.) இதனையே எடுத்தாண்டனர் கம்பரும்; "குராவரும் பணைய கூர்வாள் எயிற்றுவெங் குருளை"—கார்காலப் படலம், செய்யுள், ௫௬. இவர் பாடியனவாக நற் றிணையில் ௨௧௬ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் ஏழும், புறத்தில் ஒன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத் திருக்கின்றன.

௪௯. தும்பிசேர் கீரனார்

இவர் பெயர் தும்பிசேர் கீரன்: கீரன் என்பது இயற்பெயர்; சேர்- அடைமொழி. இதன் பொருள் விளங்காமையால் இவர் பெயரைச் சேர் கீரனா ரென்று பதிப்பிக்கலாயிற்று. தமது பாடலிலே தும்பியை- வண்டை நோக்கி "கொடியைவாழி தும்பி" (நற். ௨௭௭.) எனவும், "அம்மவாழியோ மணிச்சிறைத் தும்பி" (குறுந்தொகை, ௩௯௨.) என வும் விளித்து அதனைப் பலவாகப் பாராட்டிக் கூறலின், இவர் தும்பி சேர் கீரனா ரெனப்பட்டார். இவர் எல்லாத் திணையையும் பாடியுள்ளார். தலைவனிடஞ் சென்று தன்நிலை உரைத்தாயல்லையே என்று தும்பியைத் தலைவி முனிந்து கூறியதாக இவர் பாடியது இனிய சுவை யுடையதாகும்; (நற். ௨௭௭.) தலைவனை முயங்காது கண்ணாலே நோக்கிமட்டும் மகிழ் தற்கு மக்கள் நடைவண்டி யிழுத்து மகிழ்தலை உவமை கூறியுள்ளார்: (குறு. ௬௧) வண்டுவிடுதூது இவர் பாடியது ஆராயத்தக்கது; (குறு. ௩௯௨) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௭௭ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் நான்குமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௫0. துறைக்குறுமாவிற் பாலங் கொற்றனார்

இவர் செய்திபற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. தமது பாடலில் வணி கனைக் கிளவித்தலைவனாக அமைத்துக் கூறியதனால் இவர் வணிகமர பினரோ என்றையங் கொள்ளப்படுகின்றது. இவர் பாலையைப் பாடியுள் ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௪௬ ஆம் பாட்டு.

௫௧. தூங்கலோரியர்

இவர் தழும்பனையும் அவனது ஊணூரையும் பாடியதாக "வாய் வாட்டமிழகப் படுத்த இமிழிசை முரசின், வருநர் வரையாப் பெருநா ளிருக்கைத், தூங்கல் பாடிய வோங்குபெரு நல்லிசைப், பிடிமகி முறு துணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப்பின் ஊணூரும்',

எனக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் (அகம்.உ௨௬) இல் புகழ்ந்து கூறியுளர்; அங்ஙனம் இவர் பாடிய பாடல் காணப்பெறுமையின் அழிந்தது போலும். இவர் மருதத்திணையையும் பாலைத்திணையையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௬0 ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௨. தேய்புரிப்பழங்கயிற்றனார்

இவர் பாடலில் நெஞ்சமும் அறிவும் மாறுகொண்டிழுத்தலால் என்னுடம்பு இரண்டு யானையாலிழுக்கப்பட்டுத் தேய்புரிப் பழங்கயிறு அற்றொழிவதுபோல அழியவேண்டியதுதானோ வென்று கூறிய அருந்தொடர் மொழியாகிய உவமையே இவர்க்குப் பெயராயிற்று; இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் பாலையைச சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். உ௮௪ ஆம் பாட்டு.

௬௩. தேவனார்

இவர் நெய்தற்றிணையைப் பாடியுள்ளார்; சோழரது ஆர்க்காட்டைச் சிறப்பிக்கிறார்; (நற். உ௨எ.) இவர் பாடியது நற், உ௨எ ஆம் பாட்டு.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்

முற்கூறிய (௧௫) இளந்திரையனைப் பார்க்க.

௬௪. தொல்கபிலர்

இவர் பாடிய நற். ௧௧௪இல் கரையைப் 'புள்ளித் தொல்கரை' என்று கூறிய அடைச்சிறப்பால் தொல்கபிலரெனப்பட்டார். குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பலபடியாகப் புனைந்து பாடியுள்ளார். பல உள்ளுறைகள் அடுக்கிக் கூறியுளர்; (நற். ௩௨௮.) மடலேறுவேனென்னுந் தலைவன் கூற்றாக இவர் கூறியது வியப்புடையதாகும்; (குறு. ௧௪.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு (௧௧௪, உ௭௬, ௩௨௮, ௩௬௬) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், அகத்தில் ஒன்றுமாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௬௫. நக்கண்ணையார்

இவர் பெண்பாலார்; பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணை எனவுங் கூறப்படுவர்; நக்கண்ணை—சுலோசனை என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. அரசர்க்கு மகட்கொடை நேரும் வணிகமரபினர். உறையூர் விரைவெண்மான் வெளியன் தித்தனது மகன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளியென்னுஞ்சோழமன் தன் தந்தையொடு பகைத்து நாடிழந்து புல்லரிசிக் கூழுண்டு வருந்தியவன் ஆமூர் மல்லனைப்போரில் வென்றது கண்டஇந் நக்கண்ணையார் அவ்வரசனைத் தாம்மணந்து முயங்க விரும்பித் தம் காதன் மிகுதியையும், அவனை அணைத்து முயங்குதற்கு அவையத்தார் காண்பரேயென்றஞ்சுவதையும், அவனைப் பலகாலும் காணப்பெறினும் முயங்காமையினாலே தம்மேனி பசலை பூத்ததையும், பலவாறாக விரித்துக் கூறி வருந்துவாராயினர்; (புறம் ௮௩, ௮௪;) இன்னும் தாம் சிலம்பொலிப்ப ஓடிச்சென்று தம்மனையின்கணுள்ள பனையடியில் மறைந்துநின்று நோக்கித் தாம் தம்முடைய வளையுங்கலை

யும் முதலானவை தோற்கும் ஆண்மை உடையன் அவன் எனவுங் கூறியுள்ளார்; (புறம்.அ௬.) இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; சோழர் மரபின் அழிசியினது ஆர்க்காட்டைச் சிறப்பிக்கிறார்; (நற்.அ௭.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௧௯,அ௭) பாடல்களும், அகத்திலொன்றும் புறத்தில் மூன்றுமாக ஆறு பாடல்கள்கிடைத்திருக்கின்றன.

௯௬. நக்கீரர்

இவர் மதுரை நக்கீரரெனவும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரரெனவும் கூறப்படுவார். இயற்பெயர் கீரனார்; ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். ஒரு காலத்துச் சங்கப்புலவரில் இவர் தலைமைபெற்றிருந்ததுமுண்டு. இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரைசெய்தவர் இவரே. (இப்பொழுதுள்ள அவ்வுரை இவர் கூறியதனை வரன்முறையாகப் பாடங்கேட்டுவந்து ஈற்றில் இளம்பூரணர் எழுதிவைத்ததென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.) திருமுருகாற்றுப்படை நெடுநல்வாடை இவ்விரண்டனையும் இவரே இயற்றியருளினார். எல்லா நிலங்களினுஞ்சென்று அவற்றின் இயற்கையமைப்பை ஆராய்ந்து அவ்வந் நிலங்களிலே பிறந்து வளர்ந்தவரினும் வல்லவராய்ச் செய்யுளியற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இவர் மகனே கீரங் கொற்றனாரென்பர். இந் நக்கீரனார் சங்கத்தில் வைகுநாளிலே கொண்டான் என்னுங் குயவன் பட்டிமண்டப மெய்தி வடமொழியே சிறப்புடையதென்றும் தமிழ் சிறப்புடைய தன்றெனவு மிழித்துக் கூறினான். அதுகேட்ட நக்கீரர் வடமொழியே தமிழைச் சிறப்புடைய மொழியென்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றது; தமிழை இகழ்ந்த நின்னை வடமொழியாலே இறக்கும்படி கூறுகிறேன்; அது நின்னை இறக்கச் செய்யாதாயின் தமிழ் தீதேயென்று சொல்லி "முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேள் வாழி, பரண கபிலரும் வாழி - அரணிலா, ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கொண்டான், ஆனந்தஞ் சேர்கசுவா கா" என்று கூறலும் அவன் அவ்விடத்தே வீழ்ந்து உயிர் துறந்தான். (ஆனந்தம்-சாக்காடு) அதனை நோக்கிய ஏனையோர் வந்து வேண்ட "ஆரிய நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த, காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச் - சீரிய; அந்தண்பொதியி லகத்தியனாராணையாற், செந்தமிழே தீர்க்கசுவா கா" என்றொரு வெண்பாப்பாட அவன் உயிர்பெற்றெழுந்தானென்ப.

இந் நக்கீரனார் பிரபுவாகிய அருமனையும் அவனது சிறுகுடியென்னும் ஊரையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்; (நற். ந௬௭.)பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றதனை விளங்கக் கூறியிருக்கிறார்; (அகம்.ந௬.) வள்ளலாகிய பாரியின் பறம்புமலையை மூவேந்தரும் முற்றுகை செய்திருந்தபொழுது அடைபட்டிருந்த பாரி, புலவர் பெருமகனாகிய கபிலரது கட்டளைப்படி, கிளிகளை விடுத்து நெற்கதிர்களைக் கொண்டுவந்து உண்டிருந்ததைச் சுருக்கிக் கூறியுள்ளார்; (அகம். எஅ.) வைப்பூர் எவ்வி இடையிலே தூதாகச்சென்று சமாதானப்படுத்தவும் அடங்காது, அன்னியும் அழுந்தூர்த் திதியனும் போர்செய்ததனைக் கூறியுள்ளார்; (அகம். ௧௨௬.) கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகைக்குப் புதுவதாக மணம்புரிந்துகொண்ட மருமகளை அழைத்து வந்து அவளால் முதலில் பால் அடுப்பில் வைக்கச்செய்வதும், கார் நெற்கதிர்களை மண்படாமற் கொணர்ந்து அவலிடித்துப் பொரித்து நிவேதிப்பதும், அன்று வீடுகளிலும் தெருக்களிலும் விளக்குகளை வைத்துக் கொண்டாடுவது

மாகிய கார்த்திகைவிழாவை இவர் விரித்துக்கூறுவது படிப்பார்க்கு வியப்பைக் கொடாநிற்கும்; (அகம். கசுக.) மற்றும் இவர் கிள்ளிவளவனையும், இடையர் தலைவன் ஆகிய கழுவுளென்பானையும், வடுகர் தலைவன் எருமை யென்பானையும், குட்டுவன் சேரலையும், திரையனையும், பழையன் மாறனையும் ஆங்காங்குப் பாராட்டிக் கூறுவதுடன் அவரவர்க்குரிய காவிரிப்பட்டினம், மருங்கூர்ப்பட்டினம், தொண்டி, குடநாடு, பவித்திரி, மதுரை முதலாய பதிகளையுஞ் சிறப்பிக்கின்றார்; (அகம். உ0க, உகூக, உகூ0, நுசு0, நுசுசு.) தூங்கலோரியர் பாடிய தழும்பனது ஊணூரென ஊணூரைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; (அகம் உஉள.) இவர் பாடிய அகப்பாட்டுக்களில் பெரும்பாலும் சேர சோழபாண்டியர் சிற்றரசர் இவர்களில் யாரையேனுங் கூறாது விடுவதில்லை. இன்னும் இவராற் புறத்திற் பாடப்பெற்றோர் பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனும் (புறம். கூசு.) சோழநாட்டுப் பிடவூர்க் கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தனும், (புறம். நுகூரு.) [பிடவூர் - திருச்சிராப்பள்ளிக்குக் கீழ்பாலுள்ளது.] இவர் சிவபெருமானோடு வாது கூறியதாகத் திருவிளையாடல் கூறாநிற்கும். இவர் பாடியனவாகப் பத்துப்பாட்டில் இரண்டும், நற்றிணையில் ஏழு (நுக, கசுஎ, ககஎ, உகூஅ, நுசு0, நுகூஅ, நுசுஎ.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டும், அகத்தில் பதினேழும், திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும், புறத்தில் மூன்றுமாக முப்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவையேயன்றிப் பதினொராந் திருமுறையில் இவர் செய்த பிரபந்தஞ் சிலவுள. யாப்பருங் கலவிருத்தியுரையில் நக்கீரர் நாலடி நாற்பது என ஒன்று கூறப்படுகிறது; இதுகாறும் அஃது அச்சில் வந்திலது.

கூஎ. நப்பாலத்தனார்

ந. சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல், பாலத்தன் இயற்பெயர். இனிப் பாலத்தனாரெனக் கூறப்படுபவரும் இவரேயாவர். யாப்பருங்கல மேற்கோளுள் நப்பாலத்தனார் சூத்திரமெனச் சில சூத்திரங் காட்டப்படுதலின் இவர் யாப்பிலக்கணஞ் செய்துள்ளாரென்று அறியப்படுகிறது. இவர் பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; கடையெழு வள்ளலில் ஒருவனாகிய கொல்லியாண்ட வல்வில்லோரியைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; (நற். கூஉ.) இப்பாலைநிலத்தைப் படைத்தோன் இதில் மெல்ல நடந்து காண்பானாகவென்று சுரத்தினருமை கூறியுள்ளார். (நற். உசு0.) இவர் பாடியனவாக இரண்டு பாட்டுக் கிடைத்திருக்கின்றன. நற். கூஉ, உசு0.

கூஅ. நம்பி குட்டுவனார்

குட்டநாட்டை ஆட்சி புரிந்தமையின் சேரர் பரம்பரையார் குட்டுவரெனப்பட்டார்; ஆதலின் இவர் சேரவமிசத்தினரேயாவர். நம்பி-வீரத்தன்மையுடையவன். இவர் நெய்தல் வளத்தைப் பெரும்பாலும் பாராட்டிப் பாடியிருப்பதோடு குறிஞ்சியையும் பாடியுள்ளார். தலைமகனது மலைமேற் பட்ட காற்றுவந்து வீசின் இறைமகளது ஆகத்துள்ள பசலை தணியும் என்று இவர் காதற் சிறப்புக் கூறியது சுவையுடையதாகும். (நற். உநசு.) ஆம்பல் மலர்வது காக்கை கொட்டாவிவிடுதல் போலுமென்று கூறியுள்ளார்; (நற். நுசுரு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கசரு, உநசு, நுசுரு.) பாடல்களும் குறுந்தொகையில் இரண்டுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கூகூ. நல்லந்துவனர்

இவர் அந்துவனுரெனவும் ஆசிரியர் நல்லந்துவனுரெனவும் கூறப்படுவர். இவர் இயற்பெயர் அந்துவன்; "அந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை" (அகம். ருகூ) என மதுரை மருதனிளநாகனர் கூறுமாற்ருனு மறிக. அந்துவனெனப் பிறருமுளராகலின் இவர் நல்லந்துவனுரெனவும், அந்தணராதலின் ஆசிரியர் நல்லந்துவனுரெனவும் கூறப்பட்டார். ஆசிரியர் என அடைமொழிகொடுத்துக் கூறுவது அந்தணர்க்கேயன்றிப் பிறர்க்குக் கூறும் வழக்குப் பண்டில்லை. கலித்தொகை இவர் செய்ததாக அதன் பதிப்பாசிரியர் கூருநிற்பர். இவர் அகப்பொருட்சுவையைக் கலிப்பாக்களாற் பலபடப் புனைந்து யாவரும் வியக்கப் பாடும் ஆற்றலுடையவர். பரிபாடலில் நீர்விளையாட்டணி இவர் பாடியவை. பயிலுந்தோறும் அளவிலா மகிழ்ச்சி யெய்துவிக்குந் தன்மையன. அன்றிப் பிரிந்த தலைவி கையறவு கொண்டு புலம்பும் பாடல்கள் கருதுழிக் கன்மனத்தையும் உருகச்செய்யும்; (கலித்தொகை) இவர் எல்லாத் திணையையும் விரித்துப் பாடுந் திறமுடையவர். நம்மை நினைந்து குன்றமும் அழாநிற்குமென்று கேட்போ ரிரங்குமாறு கூறியுள்ளார்; (நற். அஅ.) நாழிகை வட்டிலாற் பொழுதறிவதல்லது ஞாயிற்றை யறியப்படாத மழைக்காலமெனக் கார்காலத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்; (அகம். சரு) இதனைக் "காலமறிவுற்றுணர்தல் கன்னலள வல்லால், மாலைபக லுற்றதென வோர்வரிது மாதோ' என்ருர் கம்பரும். (கார்காலப் படலம், செய்யுள், எரு.) கலித்தொகையை நீக்கி, இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் அஅ ஆம் பாடல் ஒன்றும் அகத்தில் ஒன்றும் பரிபாடலில் (முதல் உஉ பாடல்களுள்) நான்கும் (சு, அ, கக, உ0) திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றுமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க00. நல்லாவூர் கிழார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் வேளாளர்; இயற்பெயர் எழுதப்படவில்லை இவர் தாம் பாடிய 'உழுந்து தலைப்பெய்த,' என்னும் அகம், அசு ஆம் பாட்டில் முற்காலத்து நிகழ்த்தும் வதுவைச்சடங்கை விரித்துக் கூறியுள்ளார்; குறிஞ்சித் திணையைப் புனைந்து பாடியுளர்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஉசஆம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க0க. நல்லூர்ச் சிறுமேதாவியார்

இவர் நன்பலூர்ச்சிறுமேதாவியாரெனவுங் கூறப்படுவர்; அந்தணரென்றுகிக்கப்படுகிருர்; முல்லைத் திணையில் நரி ஊளையிடுகின்ற பேரொலி முதைப்புனங் காவலர் ஊதுங் கொம்பினெலியோடு ஒருங்கிசைக்கு மென்று வியப்புறக் கூறியுள்ளார்; (அகம் கூச.) இவர் முல்லையையுங் குறிஞ்சியையும் புனைந்து பாடியுளர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஅஉஆம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க0உ. நல்விளக்கனர்

இவர் நல்விளக்கு என்னுமூரினர்; இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவரது பாடலிற் கூறியஉள்ளுறையும் இறைச்சியும் இனிமைதரா நிற்கும். இவர் பாடியது நற்றிணை அருஆம் பாட்டு.

௧௦௩. நல்வெள்ளியார்

இவர் மதுரை நல்வெள்ளியாரெனவும் நல்லொளியாரெனவும் கூறப்படுவர். இஃது ஏடெழுதுவோர் பிழை. இவர் பெயரானே பெண்பாலரென்று தெரிகின்றது. இவர் பாடியவற்றில் குறைநேர்ந்த தோழி குறை நயப்பக் கூறியது நுண்ணுணர்வினோரை மகிழச் செய்யும்; (அகம். ௩௨) இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பெருஞ்சுவை பயப்பப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (எ, ௪௭) பாடல்களும் குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௪. நல்வேட்டனார்

இவர் மிளைகிழான் நல்வேட்டனாரெனவுங் கூறப்படுவர்; வேளாண் மரபினர். மிளை-ஓரூர். இவர் பேய்க்காஞ்சியைத் தலைமகன் தனக்கு உவமை கூறியதாகப் பாடியுளர்; (நற். ௩௪௧.) எல்லாத்திணையையும் பாடியுள்ளார்; அடைந்தார்க்கு வரும்துன்பத்தைப் போக்குவதே செல்வமெனப்படும். ஏனைச் செல்வந் தவப்பயனா லெய்துவனவாமென்கிறார்; (நற். ௨௧0.) இரவு வரும் நெறியினேதத்தை விரித்துக் கூறுகிறார்; (நற்; ௨௯௨). இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு (௫௩, ௨௧0, ௨௯௨, ௩௪௧) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௫. நற்சேந்தனார்

இவர் கோடி. மங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர்; வாதுளியென்றதனால் வாதுளகோத்திரத்தின ரெனவும் அந்தணர் மரபின ரெனவுங் கொள்ளப்படும். பாலைத்திணையையுங் குறிஞ்சித் திணையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடிய குறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினோரை மகிழப் பண்ணுவிற்கும்; (நற். ௧௨அ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய பாடலொன்றும், அகத்திலிரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௦௬. நற்றங் கொற்றனார்

இவர் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; தலைவன் பிரிவினாலே தலைவி தன்னுடம்பிளைத்தமை யறிவுறுத்துவாள் யான் கைவளை வேண்டினேனாக எவ்வளவு இளைத்தாலும் கழலாதபடி எந்தை சிறுவளை அணிந்தனனென்று கூறியது பெருநயம் பயக்கும் தன்மையதாகும். இவர் பாடியது நற். ௧௩௬ஆம் பாட்டு.

௧௦௭. நற்றமனார்

இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார்; பிரிவிடைத் தோழி யாற்றுவிப்பது இரும்பினைப் பழுக்கக் காய்ச்சிய உலையிற் கொல்லன் பனை மடற்சின்னீர் தெளித்து நெருப்பைத் தணிப்பதுபோலாகுமென்று கூறியுளர். இவர் பாடியது நற். ௧௩௩ ஆம் பாட்டு.

௧௦௮. நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத்தண்டனார்

மான்கொம்பை நிமிர்த்திக் கைக்கோலாகக் கொண்டமையால் இவர் கலைக்கோட்டுத்தண்ட னெனப்பட்டார். இவரது இயற்பெயர்

புலப்படவில்லை. நிகண்டன் என்ற அடைமொழியால் இவர் தமிழில் நிகண்டொன்று செய்தாரென்று தெரிகிறது; அதுவே கலைக்கோட்டுத் தண்டெனப்படுவது. இதனை இடுகுறிப்பெயரென்று கொண்டார் களவியலுரைகாரரும் நன்னூல் விருத்தியுரைகாரரும் (சூத். சுக.) அஃது இதுகாறும் வெளிவந்திலது. இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது: நற். ஙஅஉ ஆம் பாட்டு.

க௦கூ. நெய்தல் தத்தனார்

இவர் இயற்பெயர் தத்தனென்பதே. வேறு தத்தனென்பார் பலருளராதலானும், இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலானும் ஏனைய தத்தர்களின் இவர் வேறென்பது தெரிய நெய்தற்றத்தனாரெனப் பட்டார். நெய்தலேயன்றிப் பாலையையும் பாடியுள்ளார். நீ படுந்துயரைத் தலைமகனார்க்குச் சென்று அவனறியும்படி கூறுவோமோவென்று தோழி தலைமகளை நோக்கிக் கூறியதாகக் கூறி மகிழ்விக்கின்றார்; (நற். சுக.) இவர் பாடியனவாக மேற்கூறிய பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கக௦. நொச்சிநியமங் கிழார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர். நொச்சிநியமம் - ஓரூர். இவர் வேளாண் மரபினர். இக்காலத்து ஆராய்ந்தறிதற்குரிய பூக்கோட் காஞ்சி இயற்றியவர்; (புறம்: உகூங.) குறிஞ்சித்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளாராதலின் இவரூர் குறிஞ்சியினகத்ததுபோலும். நீ படுந்துயர்தான் யாதென்று வினவிய தாய்க்குத் தலைவன் மார்பணங்கென்று தவறியுரைக்கத் தொடங்கினேனென்று தலைவி கூறுவதாகப் படிப்போர்க்கின்சுவை யூட்டுகின்றார்; (நற். கஎ) தலைவியின் மொழி கேட்பினுய்வேன் அன்றேலென்னுயிரோடெல்லா மொருங்கழியுமென்று தலைவன் கூறுவது மினிய சுவையதாகும்: (நற். உ௦கூ) புதுவதாகப் பூத்த வேங்கை மலரைப் பெறவேண்டிய மகளிர் புலிபுலியென்று பூசலிடுவதையும் அதனைக்கேட்டுப் புலிபோலுமென்று ஆடவர் வில்லம்புடன் வருவதையும் விரித்துக் கூறியுள்ளார்; (அகம். ருஉ.) (புலிபுலி யென்றால் வேங்கையின்கிளை தாழ்ந்து கொடுக்குமென்பது வழக்கு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மூன்று (கஎ, உ௦அ, உ௦கூ.) பாடல்களும் அகத்திலொன்றும், புறத்திலொன்றுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ககக. பரணர்

இவர் கடைச்சங்கப் புலவருளொருவர்; கபிலரொடு நட்புடையராயிருந்தவர்; சோழன் உருவப்பல்தேரிளஞ்சென்னியைப் புகழ்ந்து பாடியவர்; (புறம். ச.) நெடுஞ்சேரலாதனும் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர் புரிந்து மடிந்ததனையும், போர்க்களத்தின் அழிவையும் நோக்கி இரங்கிக் கூறினார்; (புறம். சுங.) வையாவிக் கோப்பெரும்பேகனைப் பாணாற்றுப் படையும் இயன்மொழியும் பாடி உவப்பித்தருளினார்; (புறம். கசக, கசஉ.) அவனால் நீக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பாளை மீட்டும் அவன் அழைத்துக்கொள்ளும்படி பாடியருளினார்; (புறம். கசச, கசரு.) மகட்பாற்காஞ்சி யென்னுந் துறை, பலரினும் பலபடப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; (புறம். ஙஙசு, ஙசக) அம் மகட்பாற்காஞ்சியின்கட் குட்டுவனையும் அவனது முசிறியையும் புகழ்ந்து பாடினார்; (புறம்.

௩௪௩) 'வாய்மொழித் தழும்ப னூ ணூரன்ன'' எனத் தழும்பனையும் அவனது ஊணூரையும் பாராட்டிக் கூறுவாராயினர்; (புறம். ௩௪௮) தித்தனையும் அவனது உறையூரையுங் கூறியுள்ளார்; (புறம். ௩௫௨. சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவனை ஏர்க்களவுருவகம் பாடிப் பரிசில் வேட்டனர்; (புறம். ௩௬௬.) (சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப் படுஞ் செங்குட்டுவனிவனே.) இச் செங்குட்டுவனைப் பதிற்றுப் பத்து ஐந்தாம்பத்துப் பாடி அவன் கொடுத்த வரிசையெல்லாம் பெற்று மீள் வாராயினர்; அகத்தில் இவரால் அச் செங்குட்டுவன் புகழ்ந்துப் பாடப் பெற்றான்; (அகம். ௩௯௬.) வள்ளலாகிய வல்விலோரியைப் புகழ்ந்து கூறுவாராயினர்; (நற். ௬.) கொல்லிமலையிலமைந்த கொல்லிப்பாவை யின் தோற்றமும் அதனியல்பும் ஆங்காங்கு உவமை முகத்தால் கூறி யுள்ளார்; (நற். ௨௦௧; குறு. ௮௯; அகம். ௬௨, ௨௦௮.) கொண்கானத்து (கொங்கணம் - மலையாளம் சில்லா) முன்பிருந்த நன்னன் என்னும் சிற்றரசனது கொடை முதலியனவும், அவனது கொடுஞ்செயல்களும், அவனொடு சேரமான் போர்செய்ததும், சேரன் சேனபதி ஆஅய் எயி னனை நன்னன் சேனபதி மிஞிலி யென்பான் கொன்றதும் பிறவும், நன்னனது பாழியில் பொருள் சேமித்துக் காவலோம்பியதும் இவரே விரித்துக் கூறுகின்றார்; (நற். ௨௬௫, ௨௭௦; குறு. ௭௩, ௨௯௨; அகம். ௧௫௨, ௧௮௧, ௨௦௮, ௨௫௮, ௩௫௬, ௩௯௬.) சேரலனது தொண்டியைப் புகழ்ந்தது; (குறு. ௧௨௮.) சேந்தனது உறையூர், காவிரி, அழிசியின் ஆர்க்காடு, இவற்றைப் பாராட்டிக் கூறியது; (குறு. ௨௫௮.) அஃதை தந்தையைப் பாராட்டியது; (குறு. ௨௯௮.) விச்சியர்கோன் போரும் குறும்பூரார் ஆரவாரிப்புங் கூறியது; (குறு. ௩௨௮.) தித்தனது உறை யூருங் காவிரியும் மத்தியின் கழாருங் கூறியது; (அகம். ௬.) வெளியன் தித்தனது கானலம் பெருந்துறையும் பிண்டன் தோல்வியும் நள்ளியின் சோலைச்சிறப்பும் ஆஅய் கானத்துச் சிறப்புங் கூறியது; (அகம். ௧௫௨.) அதிகனது வேங்கை மலையைப் புகழ்ந்து கூறியது; (அகம். ௧௬௨.) மணல் வாயில் உறத்தூரைப் பாடியது; (அகம். ௨௬௨.) பேளர் என்னு மூரிலுள்ள சோழர் சேனபதி பழையனைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ௪௮௬.) ஆஅய் அண்டிரனது பொதிய மலையைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ௧௯௮.) மற்றும் இவர் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் மகள் ஆதிமந்தி என்பாள் தன் காதலனை யிழந்து புலம்பிய கதையை விரித் துஞ் சுருக்கியும் உவமமாக்கியும் பலவிடங்களிலுங் கூறுகின்றார்; (அகம். ௧௩௫, ௨௨௬, ௨௧௬, ௩௨௨, ௩௭௬, ௩௯௬.) திருவழுந்தூர்த் திதியனும் அன்னிகுடி அன்னியும் பொருத கதையை விளக்கிப் பல விடங்களினும் உவமிக்கிறார்; (அகம். ௧௯௬, ௨௬௨.) அதிகமானெடுமா னஞ்சி திருக்கோவலூரை வென்றதனைப் பாராட்டிக் கூறினர்; (அகம். ௩௭௨.) அங்ஙனம் பாடியதனை யெடுத்துக்காட்டிய ''பரணன் பாடி னன் மற்கொல்'' என ஔவையாரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றார்; (புறம். ௯௯.)

இவர் பாடிய பாடல்களொவ்வொன்றினும் யாரையேனும் புகழா மலும், அக்காலத்து நிகழ்ந்த கதைகளினொன்றைப் புகுத்தாமலும் பாடுவதில்லை; இன்னும் வாகைப் போரிற் பாண்டியன், அதிகன், கொங் கர், சேர சோழ பாண்டியர், வேளிர், சேரலன் சேனபதி கணையன், இவரெல்லாம் நம்புலவர் பாடலால் நிலைபெற்று விளங்குகிறார்கள்; இவையயன்றி அகத்துறைகளில் இவர் காட்டிய வியப்புக்களை யெடுத் துக்கூறற்கு என்னுலியலாமையால் அவற்றைப் படிப்பவர்களே கண்டு

மகிழ்வார்களாக. அகம். உ0உஇல் மாதரை இவர் வருணித்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பன்னிரண்டு (சு, க00, உ0க, உசஎ, உகூ0, உகூரு, உஎ0, உஅ0, ௩00, ௩க0, ௩ரு0, ௩ருசு) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பதினைந்தும், பதிற்றுப்பத்தில் பத்தும், அகத்தில் முப்பத்திரண்டும், புறத்தில் பன்னிரண்டும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக எண்பத்திரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கக௨. பராயனார்

இவரைப்பற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. நெய்தலைச் சுவைமிகத் தோன்றப் பாடியுள்ளார். இவர் பாட்டில் தலைமகன் தலைமகளை ஐயுற்று வினவுவது இனிமை பயவாநிற்கும். இவர் பாடியது நற். கருரு ஆம் பாட்டு.

கக௩. பாண்டியன் மாறன்வழுதி

இவன் மாறன்வழுதியெனவுங் கூறப்படுவான்; மதுரைப் பாண்டியர் மரபினன். குறிஞ்சியையும் முல்லையையும் புனைந்து பாடியவன்; பூவிலை மடந்தையைக் காண்டலும் பருவவரவறிந்து தலைமகள் பிரிவிற்கிரங்குவது கோட்போரிரங்குதற்குரியதாகும், (நற். கூஎ.) இவன் பாடிய பாட்டு இரண்டு; (நற். கூஎ, ௩0க.)

கக௪. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்

இவர் எட்டுத் தொகையுட் பெரும்பாலனவற்றுக்கும் காப்புச் செய்யுள் பாடியவர். பெருந்தேவனார் எனப் பிறருமுளராதலின் அவரின் இவர் வேறென்பது தெரியப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரென அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார். வியாசபாரதத்தை வெண்பாவும் அகவலும் உரைநடையும் விரவிவரப் பாடி வெளியிட்டமையிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரெனப்பட்டார். இவர் பிறந்தது தொண்டைநாடு எனச் "சீருறும் பாடல்.........பாரதம்பாடும் பெருந் தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண், மாருதம் பூவின் மணம்வீ சிடுந்தொண் டை மண்டலமே," என்று தொண்டை மண்டல சதகங் கூறாநிற்கும். இப்பொழுது பாரதவெண்பாவென அச்சிட்டு வழங்கு நூலில் முதலில் விநாயக வணக்கமும் அடுத்துத் தெள்ளாற்றிற் போர்வென்ற அரசன் சிறப்புங் கூறுவது காரணமாக இவர் தொண்டை நாட்டிற் பிறந்தவரென்று படிக்காசுப் புலவர் தமது தொண்டைமண்டல சதகத்து எழுதிவைத்தார். தெள்ளாற்றிற் போர்வென்றது கடைச்சங்கம் அழிந்த பல்லாண்டுகளுக்குப் பின்னரே யாம். அதனைக் கூறுதலின் இப்பெருந்தேவனார் கடைச்சங்கப் புலவரல்லரென்பது தேற்றம். ஆதலின் இப்பொழுது வழங்கும் பாரத வெண்பாப் பெருந்தேவனார் பாடியதன்றெனவும் பெருந்தேவனார் பாடியது உதாரணமாக எடுத்தாண்ட சில செய்யுளன்றி நூல்முழுவதும் அழிந்துவிட்டதென்றும் சில பெரியோர் கூறுவதுண்மையெனக் கொண்டு தொண்டை நாட்டினரென ஒருதலையாகக் கொள்ளாதொழிக. அச்சிட்டு வழங்கும் பாரத வெண்பா நடையையும் உதாரணமாக முன்பெடுத்தாண்ட பாரத வெண்பா, அகவல்களி னடையையும் ஒப்பு நோக்கியறிக.

மற்றும் இந்நற்றிணைக்குக் கூறிய காப்பு விட்டுணுசகத்திர நாமத்தியான சுலோகமாகிய (பூ: பாதௌ) என்றதன் மொழிபெயர்ப்பே

யாம். நற்றிணையிலும் அகத்திலும் பெருந்தேவனாரென ஒருவர் காணப்படுகிறார். அவரின் இவர் வேறென்பது பாரதம்பாடிய என்ற அடைமொழியாற் பெறப்படும்; நற்றிணையிலே திருமாலையும் மற்றவற்றிற் சிவபிரான் முதலாயினோரையும் இவர் வணக்கங் கூறுதலால் எல்லா மதத்தினையுந் தன்வயினடக்கிக்கொண்ட அத்துவைத மதத்தினராவர்.

இவர் பாடியனவாக நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகம், புறம் ஆகிய இவ்வைந்து தொகை நூல்களின் காப்புச் செய்யுள்களைந்தும்; திருவள்ளுவமாலையி லொன்றுமாக ஆறுசெய்யுள்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

பாலத்தனார்

மேலே (௬௭) நப்பாலத்தனார் பார்க்க.

௧௧௫. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

இவர் சேரமான்மரபினர்; சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவெனவும் பெருங்கடுங்கோ வெனவுங் கூறப்படுவர்; பாலைத்திணையைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்துப்பாடும் ஆற்றலுடையவர்; பெருங்கடுங்கோ வென்னுமியற்பெயருடையவர்; பாலைத்திணையொன்றனையே பாடியதனாற் பாலைபாடியவென்று அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டார்; கொண்கான (கொங்கண)த்து நன்னனையும் அவனது ஏழில் மலையையும் பாடியுள்ளார்; (நற். ௩௯௧.) பேய்மகள் இளவெயினி என்பவளாற் பரிசில் வேண்டிப் பாடப்பெற்றவர்; (புறம். ௧௧.) மிக்க வீரமும் கொடையுமுடையவர்; பிரிவச்சங்கூறுந் தலைமகன் கூற்றாக "சிற்றுறந் தமைகுவேனாயி னெற்றுறந், திரவலர் வாராவைகல், பலவாகுகயான் செலவுறு தகவே," (குறு. ௩௩௭.) என்றதனால் இவர் கொடைத்தன்மை இவ்வண்ணமாயிருக்குமென்பது தெரிந்துகொள்க. பாலைத்திணையை உடன்போக்கு முதலாய பலவகைத் துறைகளையுமமைத்து விரித்து விளங்கப் பாடியுள்ளார்; தலைமகளைத் தலைமகன் பெற்றமை ஒருவன் தான் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்ணெதிர் வரப்பெற்றாற் போன்றதென்று கூறுகின்றார்; இதில் தலைமகளை இனிதுகூறி நடத்திச் செல்வது வியக்கத் தக்கது; (நற். ௯.) பிரிவுணர்த்தியவழித் தோழி நான் முன்புவந்த கொடிய சுரம் இப்பொழுதும் என் கண்ணெதிரிலுளது போலச் சுழலா நிற்குமென இறும்பூதுபடக் கூறுகின்றார்; (நற். ௪௮.) பூவிலைமடந்தையைக் கண்டு பருவம் வந்தும் அவர் வந்தாரில்லையேயென்று தலைவி கூற்றாக நொந்து கூறுகின்றார்; (நற். ௧௧௮.) கோங்கம் மலர்ந்திருப்பதைக் கார்த்திகை விளக்கெடுத்தலுக்கு உவமிக்கிறார்; (நற். ௨௦௨.) கூந்தலின் சிறப்புக்கூறி அக்கூந்தலிற்கிடந்து கொள்ளும் பயனைக்கொள்ளாது பிரிவோர் அடைந்தாரைக் காப்பதை மறந்தனரோவெனத் தோழி கூற்றாக விரித்துக் கூறநிற்பர்; (நற். ௩௩௭.) குறு. ௩௭ இல் இவர் கூறிய உள்ளுறையை அங்ஙனமே கொண்டார் வாதவூரடிகள்; (திருக்கோவையார் - ௨௭௬.) தலைவன் வாராமையும் தன்னை முயங்காமையும் தன்னை அயலார் சுடலைபோல அகற்றலுமாகியவற்றைத் தலைவி கூறிய பகுதி இரங்குந்தன்மையதாகும்; (குறு. ௨௩௧.) பிரிவுண்மையறிந்த தலைவி காதலனை மயக்குந் தன்மையுடைய கோலத்தொடு வந்து அவன் மீது சாய்ந்து முயங்கி வருந்துவதாக இவர் கூறியது நீத்தாரையும் விழைவிக்குந் திறத்ததாகும்; (அகம். ௫.) பிரியுங்காதலர் இரும்பி

னுலாகிய உயிருடையரெனத் தலைவி கூற்ருகக் கூறுகிற்பர். (அகம். கஅரு.) பிரிவோர் பழியுடையரல்லர்; அவரைப் பிணிக்க அறியாத என் தோள்களே தவறுடையனவெனத் தலைவி கூறுவதாக அமிழ்தம் பொழியாநிற்பர்; (அகம். உகூஎ.) மான்கொம்பு முளைத்து முதிருமளவுந் தோல்பொதிந்திருப்பது கூறுகின்ருர்; (அகம். உகூக.) பாலைநிலத்திற் பாம்பு வாடிக் கிடப்பது பணஞ்சொரிந்த பைபோன்ற தென்கிருர்; (அகம். ௩கக.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பத்துப் (கூ, ௬அ, ககஅ, உ0உ, உ௪௬, உருகூ, ௩கஅ, ௩௩எ, ௩அ௬, ௩கூக.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பத்தும், அகத்தில் பதினென்றும், புறத்திலொன்று மாக முப்பத்திரண்டுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ககசூ. பிசிர் ஆந்தையார்

இவர் பாண்டி நாட்டுப் பிசிர் என்னுமூரிலுள்ள ஆதன் தந்தையார்; உறையூரையாண்டிருந்த கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு உயிர்த்தோழரா யுள்ளவர். பரிமேலழகர் எஅரு ஆம் குறள் உரையில் 'கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர் நீங்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கும்' என் றெழுதியதனுலும் இவர் நட்பின் திறமையறிக. ஒரு காலத்துக் கோப் பெருஞ் சோழன் தன் மக்களொடு பகைத்துப் போருக்கெழுதலும், புல்லாற்றூர் எயிற்றியனுர் தடுத்து நன்னெறிப் படுத்தினர்; (புறம். உகந.) அவர் மொழிவழி நின்ற அரசன் தன் இராச்சியத்தை வெறுத்து ஒரு மரத்து நிழலில் வடக்கு முகமாகப் பட்டினியிருந்து உயிர்விடத் துணிந்தனன்; (புறம். உக௬) அப்பொழுது பற்பல புலவரும் அறிவுடை முதியரும் அருகிருப்ப அரசன் என் நட்பாளன் பிசிர் ஆந்தை இன்னே வருகுவன்; (புறம். உகரு.) அவனுக்கு என்னுேடு இடமொழிப்பீராக (புறம். உககூ.) வென்னுமளவிற் பிசிராந்தையாரும் வந்து சேர்ந்தனர்; (புறம். உகஎ.) வந்த இவரும் பட்டினியாகி வடக்குமுகமாவிருந்து அரசனேடு உயிர் நீத்தருளினுர். இவ்விருவரும் ஏனைப்புலவரும் ஆங் குப்பாடிய பாடல்கள் கேட்போரை உருக்குந்தன்மைய. இப் பிசி ராந்தையார் நரைதிரையின்றி நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்த முதியோர்; (புறம். கககூ.) இவர் பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியைப் பாடி மகிழ் வித்தார்; (புறம். கஅ௬.) இவர் நெய்தலையும் குறிஞ்சியையும் பாராட் டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கூக ஆம் பாட லொன்றும் அகத்திலொன்றும் புறத்தில் நாலுமாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

ககஎ. பிரமசாரி

இவர் பெயரினுலேயே இவர் மணம்புரிந்து கொள்ளாது பிரம சரியம் காத்திருந்த அந்தணரென்பது தோன்றுகின்றது. "கடவு ளாயினு மாக, மடவை மன்ற வாழிய முருகே" என முருகவேளை இவர் பாடலிற் கடிந்துகூறிய மனத்திட்பம் கருதத்தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௬ ஆம் பாட்டு.

ககஅ. பிரான் சாத்தனுர்

இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பாடியுள்ளார்; மகளிர் விளையாடாது இல்லின்கணிருத்தல் அறனுமன்று, ஆக்கமுந் தேயுமென்று அன்னை யிடங் கூறுமாறு இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவி கூறியதாக வியப்பெய்தக் கூறியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். கூஅ ஆம் பாட்டு.

கககூ. புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர் கிழான்

இவர் வேளாண் மரபினர்; கம்பூரென்னு மூரினர். வண்ணக்கன்-நாணயசோதகன், நோட்டக்காரன். புதுக்கயம் என்ற ஊரில் நோட்டக்காரராய் வந்து தங்கியவர். இவர் குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். உசுச ஆம் பாட்டு.

க௨0. பூதங்கண்ணனார்

இவர் பூங்கண்ணனாரெனவும் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் பலபடப் புனைந்து பாடியுள்ளார். தோழியாலே குறை மறுக்கப்பட்ட தலைமகன் தன் நெஞ்சைநோக்கி அவளருளினும் அருளாது விடினும் என் நோய்க்கு அவளன்றிப் பிறிதொரு மருந்தில்லையென்று கூறுவதாக இவர் பாடியது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்; (நற். கச0.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்காட்டிய பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க௨க. பூதனார்

இவர் பாலைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மகட்போக்கிய தாய் பாலையை வருணிப்பதாக இவர் கூறியது மிக்க சுவையுடையதாகும். இவர் பாடியது நற். உகூ ஆம் பாட்டு.

க௨௨. பூதன்றேவனார்

ஈழத்துப் பூதன்றேவனாரென்பவரொருவர் காணப்படுகிறார்; அவர் தாமோ இவரென்றையமெய்துமாயினும், இவர் மருதத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடி அத்திணையிலே களவு நிகழ்ந்ததாகவும் கூறியிருப்ப, ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் பாடியதெல்லாங் குறிஞ்சித்திணையே; ஆதலால் இருவரும் வெவ்வேறுவரென்று கருதலாயிற்று. வைகறையில் எருமையை மேய்க்கக் கொண்டுசெல்லுஞ் சிறுவர் அம்மாட்டின் முதுகிலேறியிருந்து நடத்தாநிற்பரென்று கூறுகிறார்; தலைமகன் நெஞ்சினை நெருங்கித் தைந்நீராடும் அத்தலைமகளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்தில்லையென்று கூறுவதாக இவர் மொழியாநிற்பர்; (நற். அ0.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் அ0 ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க௨௩. பெருங்கண்ணனார்

மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனாரெனவும், விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனாரெனவும் இருவருளர்; அவரின் இவர் வேறென்பது தெரிய அடைமொழி கொடாது கூறப்பட்டார். இவர் பாலையையும் நெய்தலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஙஎ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

க௨௪. பெருங்குன்றூர் கிழார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர்; இவர் வேளாண்மரபினர். இவர் தமிழ்பயின்று பெரும்புலமையுடையராய் வறுமை மேலீட்டினால் வருந்திக் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை யென்பா னிடஞ்சென்று பாடிப் பலநாள் காறும் அவன்பாலிருந்தும் அவன் யாதோ பரிசில் கொடுப்பவன்

போலக் காட்டிப் பின்பு கொடானாய் ஏமாற்றிவிட்டனன். புலவர்வருத்த முற்றுத் தமது வறுமையி னிலைமையும் அதனாலே தம் மனைவியும் புதல் வனும் படுந் துன்பமும் விரித்துக்கூறி, அவனையும் நீ பொய்ம்மையுடை யையென்று குறிப்பாகப் பலவாறு மொழிந்து இகழ்ந்துவிட்டு (புறம் உ௧௦, உ௧௧.) வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனிடஞ் சென்றனர். அங்கு அவன் தன் மனைவி கண்ணகி யென்பாளைத் துறந்தமையறிந்து அவனைப் பாடி, நீ நின் மனைவியை மீட்டுக் கொள்வதே எமக்குப் பரிசில் கொடுத் ததாகுமென்று கூறி (புறம். ௧௪௭.) மீண்டு, சோழன் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னியிடஞ் சென்று, தம் வறுமை புலப்படக் கூறி, அவனால் ஆதரிக்கப்பெற்றிருந்தனர்; (புறம். உ௬௬.) அங்ஙனமிருக்கு நாளில் சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை யிறந்துவிட, அவன் தம்பி குடக்கோ இளஞ்சேர லிரும்பொறை யென்பான் அரசாட்சி கைக் கொண்டனன். அதனை யறிந்த நம் புலவர் பெருமான் அவ்வரசனிடஞ் சென்று, அவன் விச்சிக்கோனை வென்றதும், பெருஞ்சோழனையும் பழை யன் மாறனையும் போர் தொலைத்ததும் ஆகிய இன்னோரன்ன சிறப்பெல் லாம் அமைத்துப் பதிற்றுப்பத்தில் ஒன்பதாம் பத்தைப் பாடி, அவனால் அளவுகடந்த பரிசில் கொடுக்கப்பெற்று வாழ்ந்திருந்தனர்; (பதிற்றுப் பத்தில் ஒன்பதாம் பத்தின் பதிகம்,) இவர் பாடிய ஒன்பதாம் பத்தில், "நல்லிசைக் கபிலன் பெற்றவூரினும் பல" என்று கபிலரைப் பாராட் டிக் கூறியது அறியத்தக்கது. இவர் குறிஞ்சித்திணையைப் பலபடியாகச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். சந்தனமரத்துவேர் தனியே யிருந்தால் மரத்தில் வாசனை யமையாதென்றும் பிற வேர்களோடு கலந்தால் மரம் நறுமணங் கமழுமென்றும் குறிப்பிக்கிறார்: (நற். ரு.) உள்ளுறையும் இறைச்சிகளும் அடுக்கிவரக் கூறியுள்ளார்; (நற். ௧௧௬) தலைவியின் பசலையை மணலுண்முழுகிக் கிடக்குந் தேரையொடு உவமிக்கிறார்; (நற். ௩௪௭.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் நான்கு (ரு, ௧௧௨, ௧௧௬, ௩௪௭) பாடல்களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் ஒன்றும், புறத்தில் ஐந்தும், பதிற்றுப்பத்தில் பத்துமாக இருபத்தொரு பாடல் கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௨௫. பெருங் கௌசிகனார்

இவர் தொண்டைநாட்டு இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கவுசிகனாரெனப்படுவர். தொண்டைநாட்டுப் பல்குன்றக்கோட் டத்துச்செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனை, மலைபடுகடாம் (கூத்தராற்றுப்படை) பாடியவர் இவரே. அந்தணர் மரபினர்; "ஊரும் பெயரும்" என்ற தொல். பொரு. ௬௩௦ ஆம் சூத்திரவுரையிற் 'பெருங் குன்றூர் பெருங்கௌசிகன் என்ற அந்தணர்க்குரியது' என்று பேராசிரி யர் கூறுமாற்றானுமறிக. இவர் மலைபடுகடாத்தில் 'தீயி னன்ன வொண் செங் காந்தள்' (௧௪௫) என்று பாடியதனை "நன்னனென்னும் பெயர் தீயோ டடுத்தமையின், ஆனந்தக் குற்றமாய்ப் பாடினாரும் பாட்டுண்டா ரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்த பிள்ளையாசிரியர் குற்றங் கூறினரா லெனின், அவர் அறியாது கூறினார்," என்று நச்சினார்க்கினியர் தம் உரையகத்துக் கூறியுள்ளார். அஃது ஆனந்தக் குற்றமாயினும் அன்றா யினும் பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் ஒருகாலத்து இறந்தனரென்றதனை மறுத்திலாமையின் அங்ஙனமே இப் பெருங்கௌசிகனார் மலைபடுகடாம் பாடி யரங்கேற்றியவுடன் இறந்தனராதல்வேண்டும். இவர் குறிஞ்சியை யும் முல்லையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்; வினைமுடித்து மீண்டுவந்து

தலைவியின்பந் துய்த்து அவளுடனிருந்த தலைமகன் மழையை வாழ்த்து வது இனியசுவை பயவாநிற்கும்; (நற். கககூ.) இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; நற். சச, கககூ.

கஉசு. பெருந்தலைச் சாத்தனார்

இவர் ஆவூரில் மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனாரெனவும், மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனா ரெனவுங் கூறப்படுவர்; வேளாண் மரபினர். ஏனைய வெளிப்படை. பெரிய தலையையுடைய ராதலிற் பெருந்தலைச்சாத்தனா ரெனப்பட்டார் போலும். இவர் வறுமை மேலீட்டினால் வருந்திக் கொடைவள்ளலாகிய குமணனிடஞ் சென்றனர்; அவன் தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுசென்றன னென்பதறிந்து அவனிருக்குங் காட்டையடைந்து தாம் வறுமையால் படுந்துன்பமெல் லாங் கூறினார்; (புறம். கருச.) அதனைக் கேட்ட குமணன் என் தலை கொணர்ந்தார்க்கு இவ்வளவு பொருள் கொடுப்பேனென்று தம்பி புலப்படுத்தியுளனாதலின் அவ்வாறே என் தலையைக் கொய்து கொண்டு போய்க் கொடுத்து நின் வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளென்று தன் வாளை அவர் கையிற் கொடுத்தனன்; அதனைப் பெற்ற புலவர் உடனே இளங்குமணனிடஞ் சென்று நிகழ்ந்தது கூறி அவனுள்ளத்திருந்த கறை யைப் போக்கி நட்பாக்குவித்தனர்; (புறம் கருரு.) ஒருகால் நள்ளியென் பவனின் தம்பி இளங்கண்டீரக்கோவும், விச்சிக்கோவின் தம்பி இளவிச் சிக்கோவும் ஓரிடத்து இருந்தபொழுது அங்குச் சென்ற இப்புலவர் நள்ளியின் தம்பியை மட்டும் அணைத்து மகிழ்ந்து அளவளாவினர். இளவிச்சிக்கோ என்னைத் தழுவாதது என்னென "நீ பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் மருகனாதலோடு பாடுவார்க்கு யாதுங்கொடாது கதவை யடைக்கின்றனையாதலால் தழுவுதற்கு உரியையல்லை" யென்றிகழ்ந்து கூறினார்; (புறம் கரக.) மற்றொருகால் கோடைமலைத் தலைவனும் பாண்டியன் சேனாபதியுமாகிய கடிய நெடுவேட்டுவனிடஞ் சென்று பரிசில் வேண்ட அவன் கொடாது தாழ்த்தனன்; (புறம் உ0ரு) அது கண்டு புலவர் வெறுத்துக்கூறிப் பின்பு அவனால் பரிசளிக்கப்பெற்றனர். பெற்றதனால், பின்பு புகழ்ந்தனர். (அகம், கங.) அப்பால் மூவனென் பானிடஞ் சென்று அவனும் ஈயாமைக அவனையும் அங்ஙனமே கூறி மீண்டனர். (புறம். உ0கூ.) இவர் பாலையையும் முல்லையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உசுஉ ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஆறுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉஎ. பெருந்தேவனார்

பெருந்தேவனாரெனப் பலருளர். இவரின் வேறென்பது தெரிய மற்றையோர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரெனவும் கடுகுபெருந் தேவனாரெனவும் கவிசாகரப் பெருந்தேவனாரெனவும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களின் வேறுபடுத்த அடைமொழி கொடாது, இவர் பெயர் மாத்திரையாகவே கூறப்பட்டார். கூகையை நோக்கித் தலைவி கூறியதாக இவர் பாடிய செய்யுள் மிக்க சுவையுடை யது; (நற். அங.) இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடி யுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் அங ஆம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉ௮. பெரும்பதுமனார்

மீளிப் பெரும்பதுமனார் என்றொருவருளர். இவ்விருவரும் பாடிய வெல்லாம் பாலைத்திணையேயாதலின் இருவரும் ஒருவரேயென்று கருதற் கிடனாயிற்று. மீளி - ஓரூர். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த் தாலூகாவில் 'மல்லி' என்றோரூருளது; மீளியென்பதே மல்லியென்று திரிந்து வழங்குகிறதோ தெரியவில்லை. குறுந்தொகையில் இவர் பாடிய 'வில்லோன் காலன கழ' லென்ற பாடலும் புறத்திலிவர் புலவர்கள் பறவைக் கூட்டமாகவும் செல்வமுடையவர் ஆலமரமாகவும் வைத்துக் கூறிய பாட்டும் எவர்க்கும் இன்பம் பயப்பனவாம். இவர் பாலைத்திணையைப் பலபடப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (உ, க0சு.) பாடல்களும், குறுந்தொகையி லொன்றும் புறத்திலொன்று மாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஉசு. பெருவழுதி

இவர் கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதியெனவும் இளம்பெரு வழுதி யெனவுங் கூறப்படுவார். இவர் திருமாலிருஞ்சோலை வாசுதேவனையும் பலதேவனையும் பரவியவாறாகப் பரிபாடலில் "புலவரையறியாப் புகழொடு பொலிந்து" என்னும் பாடலை யியற்றியவர். இப்பாட்டிற்கு இசைவகுத்தவர் மருத்துவன் நல்லச்சுதனார். இவர் பாடல் நற்றிணையில் தாய்கேட்பத் தோழி ஏமாற்றியதாகக் கூறும் கூற்றும் நெஞ்சம் பிரிந்து சென்று மீண்டு வந்து தன் தலைவி வேறுபாட்டை நோக்கி இவளல்லளெனப் போயிற்றோ வென்று தலைவி கூறும் கூற்றும் வியப்பைத் தருவனவாம். கடலுட் சென்றவிடத்து இறந்தமையின் இவர் கடலுண்மாய்ந்த வழுதியென்று கூறப்பட்டார். குறிஞ்சியையும் பாலையையும் நயந்தரப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியவை நற்றிணையில் இரண்டும் (ருரு, ருசு,) பரிபாடலில் ஒன்றும் (கரு ஆம் பாட்டு.) புறத்திலொன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கரு0. பேராலவாயர்

இவர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவுங் கூறப்படுவார். சிவபிரான் நக்கீரரொடு வாதுதொடுக்கவேண்டி ஒரு புலவராக வந்தபொழுது நும் பெயர் யாதென்றார்க்கு யாம் 'பேராலவாயர்' என்னும் பெயருடையோ மென்று கூறியதாகப் பழைய திருவிளையாடல் கூறாநிற்கும். இவர் மதுரையையும் அதனையாளும் பாண்டியன் செழியனையும் அவனது கொற்கை நகரையும் வையையாற்றையும் சிறப்பித்துளார்; (அகம். உசுசு.) இவர் எல்லாத்திணையிலும் பயின்றுளராதலின் அவ்வவற்றைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர். அவனிறந்தானாக அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாயப் போதலும், அவர் அதனைக் கண்டு பரிந்து ஆற்றாராய் வருந்திப் பாடியது மனத்தை நெகிழ்விக்கும்; (புறம். உசஎ.) வெட்சித்திணையில் உண்டாட்டுக்கு இவர் கூறிய பாட்டு ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (நிக. நசுக) பாடல்களும், அகத்தில் இரண்டும் புறத்தில் இரண்டுமாக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கருக. பேரிசாத்தனார்

இவர் வடவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனெனவும் வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனெனவுங் கூறப்படுவார். வடக்கிலிருந்து வந்த நாணய

சோதகன் (நோட்டக்காரன்) பேரிசாத்தனென்பது. பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறன், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி இவர்கள் காலத்தினர். இச் சேரனுஞ் சோழனும் போர்செய்தபொழுது சோழனுக்குத் துணையாய் நின்ற தேர்வண்மலையனைப் பாடி யுவப்பித்தார்; (புறம். ௧௨௫.) மேற்கூறிய பாண்டியன் நன்மாறனைப் பரிசில் கேட்டு அவன் கொடானாகை, இவர் வருந்திக் கூறிய பாடல் ஆராயத்தக்கது: (புறம். ௧௬அ.) நெய்தலையும் குறிஞ்சியையும் சிறுபான்மை பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் கூறிய குறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினோரை மகிழ்விக்கும் (நற். ௨௫.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் எட்டுப் (௨௫, ௩௭, ௬௭, ௧0௪, ௧௬௬, ௨௬௬ ௩௨௬, ௩௭அ.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நான்கும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்தில் இரண்டுமாகப் பத்தொன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௩௨. போதும்பில் கிழார்

இஃது ஊர்பற்றி. வந்த பெயர். பொதும்பில் பாண்டியநாட்டிலுள்ள தோரூர்; மதுரைத் தாலூகாவிலுளது; இப்பொழுது பொதும்பு என வழங்குகிறது. இவர் இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் வேளாளர். இவர் கூறிய உள்ளுறை யாவரும் வியக்கத்தக்கது. இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துளார். இவர் பாடியது நற். ௫௭ ஆம் பாட்டு.

௧௩௩. போதும்பில்கிழார் மகனர் வெண்கண்ணியார்

இவர் மேற்கூறிய பொதும்பில் கிழாரின் புதல்வர்: வெண்கண்ணியென்னும் இயற்பெயருடையவர். வெண்கண்ணி யென்றதனனே இவர் பெண்பாலார் போலுமெனவுமாம்; 'கிழார் மகனர்,' 'கிழார் மகன்' என்றிருத்தலானே பெண்பாலாகக் கூற வழியில்லை. இவர் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலானே அவ்வரசன் காலத்தினராவார்; (நற். ௩அஎ.) அகத்தில் (௩௨0) வெண்கண்ணன் என்றொருவர் காணப்படுகிறார்; அவர்தாமோ இவர் என்றையப்படவுமமையும். அவரும் பாண்டியரைப் புகழ்ந்து பாடியவரே. இவ்வெண்கண்ணியார் நெய்தலையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௩௭௫, ௩அஎ.) பாடல்களும் அகத்தி லொன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௩௪. போய்கையார்

இஃது ஊர்பற்றி வந்த பெயர்; பொய்கை ஒரூர். இவர் சேரன் கணைக்காலிரும்பொறையின் அவைக்களத்தில் சிறப்புற வீற்றிருந்த புலவர் பெருமான். சேரன் கணைக்காலிரும்பொறைக்கும் சோழன் செங்கணா (கோச் செங்கட் சோழன்)னுக்கும் பகைமை மேலிட்டதனால் இருவரும் வெண்ணிப்பறந்தலை (கோயில் வெண்ணிவெளி) யில் பெரும்போர் செய்தார்கள். அப் போரிலே சேரமான் தோற்கச் சோழன் வென்று அச்சேரனைப் பிடித்துக் குடவாயிற் கோட்டத்திற் சிறையிட்டனன். இதனையறிந்த பொய்கையார் சோழனது வெற்றியைச் சிறப்பித்துக் களவழிநாற்பது என்னும் ஒரு நூலியற்றிச் சோழனவைக்களத்து விரித்துக்கூறித் தம் அரசனை மீட்டுக்கொண்

டார். இதனைக் "களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன் கால்வழித் தளையை வெட்டியரசிட்ட பரிசும்" (கலிங்கத்துப்பரணி) என்பதனானறிக. சேரன்கோக்கோதை மார்பனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; (புறம்.சஅ,சக.) புறம். சஅ இல் "கானலங் தொண்டியஃதெம்மூ" ரென்றதனால் இவர் மேலைக் கடற்கரையிலுள்ள தொண்டிநகருக் கணித்தாகிய வூரினரென் றூகிக்கப்படுகின்றனர். மற்றும் மூவனென்பானைப் போரில் வென்று அவனது பல்லைப்பிடுங்கித் தொண்டிக்கோட்டை வாயிற் கதவிலே தைத்த சேரலன் கணைக்காலிரும்பொறையென அவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்: (நற். கஅ.)* "கிடங்கில்" என்னும் வூரைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். †"ஆழியிழைப்ப" என்ற பாட்டினால் தொண்டைமான் இளந்திரையனைப்பாராட்டிக்கூறியுள்ளார். பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் நாலாயிரப் பிரபந்தத்து இயற்பா முதற்றிருவந்தாதியில் வரும் பாடல்களுள் 'பாலன் றனதுருவாய்' (சுக)'எளிதினிரண்டடியும்'(நிக)என்னும் வெண்பாக்களை எடுத்துக்காட்டி "இப்பொய்கையார் வாக்கினுள்"என்று கூறியவதனால் இவரே வைணவர்கள் துவாபரயுகத்திற் பிறந்தவராகக் கூறும் பொய்கை யாழ்வாரென் றறியப்படும். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் கஅ ஆம் பாடலொன்றும், புறத்தில் இரண்டும், யாப்பருங்கல விருத்தியில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுஞ் சில பாடல்களும், வைணவரது நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இயற்பா முதற்றிருவந்தாதியும், களவழி நாற்பது என்னும் நூலும் கிடைத்திருக்கின்றன.

கநரு. போதனார்

இவர் செய்தி யாதும் விளங்கவில்லை. பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடல் இந்நூலில் வரும் பாட்டின் பெருமைக்குக் கூறிய பன்னீரடியின்மிக்குப் பதின்மூன்றடி யுளதாயிராநின்றது. இவர் பாடியது நற். ககo ஆம் பாட்டு.

கநசு. மடல்பாடிய மாதங்கீரனார்

இது பாடலால் விசேடித்து வந்த பெயர். இவர் கூறிய பாடல்களில் மடலேறுதலைப்பற்றிக் கூறுநிற்பர். 'மடலேறித் தெருவில் வந்து அவமானப்படுவதினும், காமநோயா லிறந்துபோகேமோ' என்று இவர் கூறியது மிக்க நயமுடையதாயிருக்கும்; (நற் நஎஎ.) இவர் குறுந்தொகையிற் கூறியதும் பெரும்பாலும் இதுவே கருத்துடையதாகும். குறிஞ்சித் திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உஎஎ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கநஎ. மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்

இவர் சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் பாடியவராதலால்(புறம்.நஅ) அவனைப் பாடிய சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், கோவூர்கிழார் இவர்களோடு ஒருகாலத்திருந்தவராவார்; ஒரோவிடத்துச் சேரலன் கொல்லிமலையையும் பாடியுள்ளார். இவர் குறிஞ்சியையும், பாலையையும் பெரும்பாலும் முல்லையையும் புனைந்து பாடினவர். இவர்

* மேலே நசு ஆம் பக்கம் பார்க்க. † மேலே உக ஆம் பக்கம் பார்க்க

பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு(உ௬௭, ௩௨௧.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் இரண்டும், அகத்தில் ஐந்தும், புறத்திலொன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள்கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௩௮. மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார்

அறுவை வாணிகன்-புடைவைவியாபாரி. இவர் வைசியர். புலி முழங்குவதை இடி முழக்கமாமென்றுகொண்டு குறவர் தினையைக்குவிப்பரென நயம்படக் கூறியுள்ளார்; (நற். ௩௪௪.) பெரும்பாலும் குறிஞ்சி முல்லைகளையும் சிறுபான்மை பாலையையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். புருவொடுவிளையாட்டயரும் மைந்தரை நோக்கிக்காதலி வருந்துமென்று தலைவன் கூற்றாக இவர் கூறுவது பாராட்டத்தக்கது; (அகம். உ௫௪.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௪௪ ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில்ஆறும், புறத்திலொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாகப் பத்துப்பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மதுரை ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்

மேலே (௧0) ஆலம் பேரிசாத்தனார் பார்க்க.

௧௩௯. மதுரை இளம்பால் ஆசிரியன் சேந்தன்கூத்தனார்

இளம்பால் - ஓரூர். ஆசிரியன் எனப்படுதலால் இவர் அந்தணர் மரபினராவர். சேந்தன் என்பது தந்தை பெயர்போலும்; கூத்தன் - இயற்பெயர். இவர் குறிஞ்சியிற் பயின்றவர்போலும்; குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். களவிலே இரவுக்குறிக்குத் தலைவன் வந்துபோதலை நன்சுவை பயப்பப் பாடியுள்ளார், (அகம். ௧0உ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ௭௩. ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪0. மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்

இவர் ஈழநாட்டினின்று மதுரையில்வந்து தங்கிய பூதன் மகன் தேவனெனப்படுவார். ஈழம் - இலங்கை. ஏடெழுதுவார் பிழையினால் இவர் பெயர் மதுரை ஏறத்துப் பூதன்றேவனெனவும் ஈழத்துப் பூதன் றேவனெனவும் காணப்படும். வாடை வீசுங் குளிர்காலத்தே தலைவியைப்பிரிவோர்மடமையுடையரென்றுஇவர்கூறுவதுநன்கறிதற்பாலது. இவர் பாலையையுங் குறிஞ்சியையும் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௬௬ஆம் பாடலொன்றும், குறுந்தொகையில் மூன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக ஏழு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௧. மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

இவரது பெயரினால் இவர் பெண்பாலரென் றூகிக்கப்படுகின்றது. 'நிறையடு காமம் சிறையடுகடும்புனலோடொத்த' தென்றிவர் கூறியது வியக்கத்தக்கது. இவர் இமயமலையையுங் கங்கையாற்றையுங் கூறியுள்ளார்; மருதம், நெய்தல் இரண்டனையும் நயந்தோன்றப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; (நற். உ௫0. ௩௬௯.)

௧௪௨. மதுரை காருலவியங் கூத்தனார்

இவரைப்பற்றி யாதுந் தெரிந்திலது. பாலையில் நெறியினது ஏதங் கூறியது பாராட்டத்தக்கது. பாலையையே புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௨௫ ஆம் பாட்டு.

௧௪௩. மதுரைக் கண்ணத்தனார்

இவர் கண்ணத்தனாரெனவும் வழங்கப்படுவர். குறிஞ்சி நெய்தல் வளங்களை நன்றாக ஆய்ந்து பாடியுள்ளார். அந்திமாலையில் மேலைக்கடல் சங்கரநாராயண அவதாரத்தின் தோற்றம் போன்றதென்று கூறியது வியக்கத்தக்கது; (அகம். ௩௬0.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௫௧ ஆம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௪. மதுரைக் கோல்லன் வெண்ணாகனார்

திருத்தண்கால் பொற்கொல்லன் வெண்ணாகனாரென்பவர் இவராயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது; ஆயினும் மதுரையென்றமையின் வேறாகக் குறிக்கப்பட்டனர். இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் தமது பாடலிற் பொன்செய்காசெனக் கூறிய அருந்தொடர் மொழியாற் பொற்கொல்லனெனத் தெளியப் படுவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௨௮௫ ஆம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௪௫. மதுரைச் சுள்ளம்போதனார்

இவர் சுள்ளம்போது என்னுமூரிலிருந்து மதுரையை யடைந்து வைகியவர்; இஃது ஊர்பற்றிவந்த பெயர். நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். மீன் கொழுப்பாலாகிய நெய்யால் விளக்கெரிக்கும் வழக்கம் முற்காலத்துமுளதென்று இவர் பாடலாலறியலாகும். இவர் பாடியது நற். ௨௧௫ ஆம் பாட்டு.

௧௪௬. மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சோகுத்தனார்

இவர் மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனாரெனவும், மதுரைமருதங் கிழார் மகனார் சொகுத்தனாரெனவுங் கூறப்படுவர். இவர் உடன்பிறந்தார், இளம்போத்தனார், பெருங்கண்ணனாரென இருவர், தொகை நூல்களிற் காணப்படுகிறார்கள். இச் சொகுத்தனார் பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இடைச்சுரத்துத் தலைமகன் தலைமகளது உருவெளித் தோற்றங்கண்டு மருளுவதாக இவர் கூறியது சிறப்புடையதாகும். இவர் பாடிய பாட்டு இரண்டு; (நற். ௩௨௬, ௩௫௨.)

௧௪௭. மதுரைப் பூவண்டநாகன் வேட்டனார்

பூவண்டல் - ஒரூர். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௩௧௭ ஆம் பாட்டு.

௧௪௯. மதுரைப் பெருமருதனர்

இவர் பாலையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௪௧ ஆம் பாட்டு.

௧௪௬. மதுரைப் பெருமருதிள நாகனர்

இவர் பெருமருதனுக்குப் புதல்வனர் போலும். தினையை நோக்கிக் காலம் நீட்டித்துக் கதிரின்ற வினவாயாகவென்று அதற்குரிய காரணத்துடன் தோழி கூற்ருக இவர் கூறுவது ஆராய்ந்து மகிழவேண்டிய தொன்ருகும். இவர் குறிஞ்சியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௫௧ ஆம் பாட்டு.

மதுரைப் பேராலவாயர்

மேலே (௧௩௦) பேராலவாயர் பார்க்க.

௧௫௦. மதுரை மருதங்கிழார் மகனர் பெருங்கண்ணனர்

இவர் மேற்கூறிய சொகுத்தனரின் உடன் பிறந்தார். நெய்தல் குறிஞ்சி முல்லைகளை நற்சுவை பயக்குமாறு பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௮௮ ஆம் பாடலொன்றும், அகத்தில் மூன்றுமாக நான்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௧. மதுரை மருதனிளநாகனர்

எழுதுவோர் பிழையால் இவர் பெயர் மதுரைப் பூதனிளநாகனெனவும், மருதனிளநாகனெனவுங் காணப்படும். இவர் சிவபெருமான் திரிபுரமெரித்ததை விதந்து கூறியுள்ளார்; திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளைப் பாராட்டிக் கூறியுளர். பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளியிலே துஞ்சிய நன்மாறனைச் செவியறிவுறூஉப் பாடி இடித்து நெறிநிறுத்தினவர் இவரே; (புறம். ௫௫.) இவர் கூறிய மகட்பாற்காஞ்சி வெகு நயமுடையதாயிருக்கும்; புறம். ௩௪௯.) தும்பைத் திணையில் தானைநிலை கூறியது பாராட்டற்பாலது; (புறம் ௨௭௬.) நல்லந்துவனர் பரிபாடலில் திருப்பரங்குன்றைப் பாடியதனைப் பாராட்டி "தண்பரங்குன்றம் அந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை" எனக் கூறியுள்ளார்; (அகம் ௫௯.) தொழுனையாற்றுள் வாசுதேவன் குருந்து முறித்ததனைச் சிறப்பித்துள்ளார்; (அகம். ௫௯.) சேரமான் சேனபதி பிட்டனைப் புகழ்ந்துள்ளார்; (அகம். ௭௭): நடுகற் சிறப்புக் கூறியுள்ளார்; (அகம். ௧௩௬, ௨௩௧, ௨௩௭, ௩௪௩, ௩௮௭.) விடியற் காலத்தில் எருமை மேய்க்கச் செல்லுஞ் சிறுவர் அம்மாடுகளின் மீதேறிச் செல்வதனைக் கூறுகின்றதனேடு வேளிரது வீரைநகரையும் அருகிலுள்ள கடலையும் விதந்து கூறுகின்ருர்; (அகம். ௨௦௬.) திருவழுந்தூர்த் திதியனுக்குரிய செல்லூரில் பரசுராமமுனி வேள்வி செய்தது கூறுவதுடன் தழும்பனது ஊணூரும் சாயாவனமும் (திருச்சாய்க்காடு) இவராற் கூறப்பட்டுள்ளன; (அகம் ௨௨௦.) வழுதியின் வெற்றியைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்: (அகம். ௩௧௨.) இடையர் தலைவன் கழுவுளென்பானையும் அவனது காமூரையும் புகழ்ந்து பாடியுளர்; (அகம். ௩௬௫.) உள்ளி விழாவென்னுந் திருவிழா நடப்பதும் அக்காலத்துக் கொங்கர் மணிகளை அரையிற்கட்டியாடுவதும் இவராற் கூறப்பட்டுள்ளன; (அகம். ௩௬௮).

"தேர்சேணிக்கு" என்னும் இவர் பாட்டின் (அகம். ௩௮0.) கருத்து "நீ கண்டனையெனின்" என்ற திருக்கோவையில் (௮௪) வந்துளது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனது கூடனகரை ஏனையரசர் முற்றுகை செய்ததும் அவன் வெற்றியும் கூறியுள்ளார்; (நற். ௩௯.) ஒரு கொங்கை யறுத்த திருமாவுண்ணி என்பாள் கதையைச் சுருக்கிக் கூறுகிறார்; அது கண்ணகியின் கதைபோலுமென்று கருதற்கிடனாகிறது; செவ்வையாக விளங்கவில்லை; (நற். ௨௧௬.) இவைகளன்றி இவர் ஒவ்வொரு நிலங்களி னுங் கூறுங் கற்பனைகளும் உள்ளுறைகளும் வெளிப்படை யுவமங் களும் படிப்போர் மனத்தைக் கவர்வனவாகும். இவர் ஐந்நிலங்களினும் பலகாலுஞ் சென்று பழகி அவற்றினியல்பை நன்கறிந்து சிறிதும் மாறு பாடின்றித் திணைக்கேற்ற பொருள்களைப் புலப்படுத்திப் பாடுந்தன்மை யராக விளங்கினவர். இதனை விரிவஞ்சி யான் விளங்கக் கூறவில்லை. இறையனார் களவியலுக்கு இவருமோருரை யெழுதினரென்று அந் நூலுரையால் விளங்கும். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் பன்னி ரண்டு (௨௧, ௩௯, ௧0௩, ௧௯௪, ௨௧௬, ௨௮௩, ௨௯0, ௩0௨, ௩௨௬, ௩௪௧, ௩௬௨, ௩௯௨.) பாடல்களும் குறுந்தொகையில் நான்கும் அகத் தில் இருபத்து மூன்றும் புறத்தில் மூன்றுமாக நாற்பத்திரண்டு பாடல் கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௨. மருங்கூர்ப்பட்டினத்துச் சேந்தன் குமரனார்

மருங்கூர்ப்பட்டினம் என்பது பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர். திரு வாடானைத் தாலுகாவில் மருங்கூரென்ப தொன்று காணப்படுகிறது. சேந்தனின் புதல்வன் குமரனெனப்படுவார். முல்லைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். ௨௮௯ ஆம் பாட்டு.

௧௫௩. மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ

இவர் சேரர் மரபினர்; பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் தம்பி யென்று ஊகிக்கப்படுகின்றார். இவர் பெயர் பாடலால் விசேடித்து வந் தது. மருதத்திணையையே சிறப்பித்துப் பாடியதால் இவ்வடைமொழி பெற்றனர். அகுதை யென்பாளின் தந்தை சோழரது பருவூரைச் சிறப் பித்து ஆங்குச் சேரபாண்டியர் வந்து போர்புரிந்து தோற்ற கதையை விளக்கிக் கூறுகின்றார்: (அகம்; ௯௬.) இவர் பாடலில் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனை வாயின் மறுப்பது பாராட்டற்பாலது; (நற் ௫0.) இவர் மருதத்திணையையே பலபடியாலும் சிறப்பித்துப் பாடியுள் ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௫0 ஆம் பாடலொன்றும் அகத் தில் இரண்டுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௫௪. மலையனார்

இவர் தமது பாடலில் மலைவளம் பலபடக்கூறி "மல்லற் றம்மலிம் மலைகெழு வெற்பு" எனக் கூறிய அருந்தொடர் மொழியையே தமக்குப் பெயராகப் பெற்றவர்; இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிலுள்ள இறைச்சிப்பொருள் மிக்க நயமுடையது. இவர் பாடியது நற். ௯௩ ஆம் பாட்டு.

௧௫௫. மள்ளனார்

இவரது இயற்பெயரொன்றொழிய வேறியாதும் தெரியவில்லை. கள்ளூரில் இளமகளொருத்தியின் கற்பழித்தானொருவனைப் பற்றி நீற்றறையிலிட்ட கதையையும் வையை நீராடற் சிறப்பையுங் கூறுகின்றார்; (அகம். உ௫௬.) நெஞ்சைநோக்கி நின் கைப்பட்ட ஒருத்தியை நீ கைவிட்டு ஏமாந்திருக்கலாமோ வென்றது வியப்புடையதாகும்; (நற். உ0௪.) இவர் குறிஞ்சியையும் மருதத்தையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் உ0௪ ஆம் பாடலொன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மாறன்வழுதி

மேலே (௧௧௫) பாண்டியன் மாறன்வழுதி பார்க்க.

மாங்குடிகிழார்

இவரே மாங்குடி மருதனாரெனப்படுபவர். இவர் மதுரைக்காஞ்சி பாடினமையிற் காஞ்சிப் புலவரெனவும் கூறப்படுவர். மேலே (௪௮.) காஞ்சிப் புலவன் பார்க்க.

௧௫௬. மாமூலனார்

இவர் அந்தணர் மரபினர்; முக்காலமும் அறிந்த யோகியார்; இதனைத் தொல். பொருள், ௭௫ ஆம் சூத்திர வுரையில் 'பார்ப்பனப் பக்கத்து வகையாவன' என்பதன்கீழ் நச்சினார்க்கினியர் யோகிகளாய் உபாயங்களால் முக்காலமுமுணர்ந்த மாமூலர் முதலியோர் அறிவன்றேயத்து அனைநிலை வகையோராவார்' என்று கூறுவதனாலறிக. அறிவன் கலசயோனியாகிய அகத்தியன் என முன்னர்க் கூறியிருத்தலினால் மாமூலனார் அகத்தியரோடு அவர் வகையில் சேர்ந்தவரென்றறியற்பாலது. இவ்வளவு மேம்பாடுற்ற இவர் அகப்பொருட் சுவையை அளவுகடந்து அநுபோக முடையாருஞ் சொல்லமாட்டாதவாறு இன்பம் பெருகத் தெளியக் கூறுவது வியப்புடையதாகும். இதற்கு "எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பட்டாலு, முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்த" என்பதொன்றல்லது வேறு காரணங் கூற யான் அறிந்திலேன்.

சைவசமய நூலாகிய திருமந்திரம் எழுதிய திருமூலர் வேறு; இவர் வேறு. இவர் அகத்திற் கூறும் பாடல்களில் யாரையேனுங் கூறாது வாளா செய்யுள் செய்திலர். அது வருமாறு: ஆவி நெடுவேள் பொதினியைப் பாராட்டியது; (அகம். ௧. ௬௧.) சந்திரகுப்தன் மகன் துளுவென்பவன் தாபித்த துளுநாட்டையும் (தென் கன்னடம்) நன்னனது பாழியையும் பாராட்டியது; (அகம். ௧௫.) மூவேந்தர் தமிழ் நாட்டைக் கூறியது; (அகம். ௩௧) கரிகாற் சோழனொடு கோயில் வெண்ணிப் போர்க்களத்திற் போர்செய்த பெருஞ்சேரலாதன் தோற்றுப் புறப்புண்பட்டு நாணமுற்று உயிர்விடத் துணிந்து வடக்கு நோக்கியிருத்தலும் அதனையறிந்த அவனுக்கு நட்பாளராகிய பல சான்றோர் தாமும் உடனிருந்து உயிர் விட்டமை கூறியது; (அகம். ௫௫.) கள்வர் கோமான் புல்லி யென்பவனது வேங்கட மலையைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ௬௧.) பெருஞ்சோறு பயந்த உதியஞ்சேரலின் கொடையைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ௬௫.) குடநாட்டைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ௯௧.) நன்னன் வேண்மான் வியலூரைச் சிறப்பித்தது; (அகம். ௯௭.) வடுகர் தலைவன் எருமையென்பானது குடநாட்டைக் கூறுவதுடன் எவ்வி யிறந்ததற்குப்

பாணர் வருந்தியதும் அதிகமானெடுமானஞ்சி பகைவர்க்கஞ்சி யொளித்ததுங் கூறியது; (அகம். ககடு.) பெருஞ்சேரலாதன் மாந்தை முற்றத்து நிதி கொட்டி யிரவலர்க்களித்த கதை கூறியது; (அகம். கஉஎ.) ஆயுத பூசை செய்யும் வழக்குக் கூறியது; (அகம். கஅசு.) கண்ணனெழினி கதை கூறியது; (அகம். ககசு.) பாண்டியனது கொற்கையில் முத்தும் சங்கு மெடுத்தல் கூறியது; (அகம். உ0க.) மத்தி யென்பவன் எழினி யென்பவனுடைய பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணிவாயிற் கதவிலழுத்திய கதை கூறியது; (அகம். உகக.) (வெண்மணி நாகபட்டினம் தாலுகா விலுள்ள தோரூர்.) உதியஞ்சேரல் பாரதப் போரிற் சோறளித்த பொழுது கூளிச் சுற்றஞ் சூழ்ந்திருந்த கதை கூறியது; (அகம். உங்ங.) சங்கநிதியின் சிறப்பு, கோசர் பொதியமலை, மோகூரிற் புதிய மோரியரின் தேருருள் குறைத்த கதை—இவற்றைக் கூறியது; (அகம். உடுக.) வேங்கடத்தைப் புகழ்ந்தது; (அகம். உசுடு.) வடுகர்போந்தமை கூறியது; (அகம். உஅக.) புல்லியின் வேங்கடம், வடுகரின் ஆரவாரங் கூறியது; (அகம். உகூடு.) புல்லிநன்னாட்டைப் புகழ்ந்தது; (அகம். ஙகக.) பாணனன்னாட்டுப் புகழ்ச்சி கூறியது; (அகம். ஙஉடு.) சேரலாதன் கடம்பு முதல் தடிந்தது கூறியது; (ஙசஎ) நன்னனது கொடைச் சிறப்பும் அவனது ஏழிற் குன்றச் சிறப்புங் கூறியது; (அகம். ஙசகூ.) சேரலனது வெளியம், புல்லியின்மலை—இவற்றைப் பாராட்டிக் கூறியது; (அகம். ஙடுகூ.) புல்லியின் வேங்கடச் சிறப்புக் கூறியது; (அகம். ஙகூங.) வடுகர் முனையிற் கட்டி யென்பவனது நாட்டைக் கூறியது; (குறு. கக.) சேரலனது கழுமலத்தைச் சோழன் வென்ற கதை கூறியது; (நற். கச.) சேட்படுத்த வழித் தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறியதைக் கேட்டோரு மிரங்குவர்; (நற். எடு.) இவர் பாடிய நற். எடு ஆம் பாட்டு ஒன்றொழிய ஏனைய வெல்லாம் பாலைத்திணையே. இவர் பாடியருளினவாக நற்றிணையில் இரண்டு (கச, எடு) பாடல்களும், குறுந்தொகையிலொன்றும், அகத்தில் இருபத்தாறும், திருவள்ளுவ மாலையிலொன்றுமாக முப்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கடுஎ. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்த தொரு நாடு. பசலை - மகளிர் கணவனைப்பிரிந்தகாலத்து அவர்க்குமுன்புள்ள நெற்றியினொளி கெட்டுக் கண்ணாடியில் வாயினா லூதியபொழுது ஆவிபடர்ந்து ஒளி மழுங்குவது போல வேறுபட்டுக் காட்டுந்தன்மை, நற்றிணை ங0ச ஆம் பாட்டில் "மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயவெ, னணிநிறஞ் சிதைக்குமார் பசலை" என்று பசலையினியற்கையைத் தெளியக் கூறியவதனால் நப்பசலையா ரெனப்பட்டார். ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்தும் இடைச் சொல். இவர் பெண்பாலர்: இவரது இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனது போர்வென்றியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்; (புறம். ஙஎ.) மற்றும் அவனது கொடை முதலாயினவற்றைச் சிறப்பித்து இயன்மொழி கூறினார், (புறம். ஙகூ.) பின்பு அவனிறந்தபொழுது இரங்கிக் கூறிச் சென்றார்; (புறம். உஉசு.) மலையமான் திருமுடிக்காரியிடஞ் சென்று பரிசிற்றுறைபாடிப் பரிசில் பெற்றனர்; (புறம். கஉசு.) முற்கூறிய காரியின்மகன் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணனைப் புகழ்ந்து அரசவாகை பாடினர்; (புறம். கஎச.) இவர் கபிலரைப் பெரிதும் புகழ்ந்துளார்; (புறம். கஉசு,கஎச.) குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக

நற்றிணையில் ௩0௪ ஆம் பாடலொன்றும், அகத்திலொன்றும், புறத்திலேழுமாக ஒன்பது பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

மிளைகிழான் நல்வேட்டனர்

மேலே (௧0௪) நல்வேட்டனர் பார்க்க.

மீளிப் பெரும்பதுமனர்

மேலே (௧௨அ) பெரும்பதுமனர் பார்க்க.

௧௫அ. முக்கல் ஆசான் நல்வெள்ளையார்

முக்கல் - ஓரூர். ஆசான் என்றதனுல் அந்தணராவார். இவர் நெய்தலைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். ஆங்கு உள்ளுறை கூறியது ஆராயத் தக்கது. இவர் பாடியது நற். ௨௭௨ஆம் பாட்டு.

௧௫௯. முடத்திருமாறன்

இம் முடத்திருமாறனர் இடைச்சங்கத்திறுதியிற் பாண்டிநாட்டை அரசாட்சி புரிந்தவர். இவர் காலத்துச் சங்கமிருந்த கபாடபுரம் கடல் கொள்ளப்பட்டுச் சங்கமழிந்துபோதலும் உடனே இப்பொழுதுள்ள மதுரையிற் கடைச்சங்கத்தை நிலைநிறுத்தினவராவர். இதனை இறையனர் களவியற்கு உரைசெய்த நக்கீரர் முகவுரையானும் சிலப்பதிகாரத்தின் உரைப்பாயிரத்திற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட "வேங்கடங் குமரி' என்ற அகவலானுமுணர்க. இவர் பாண்டியர் மரபினர். பாலையையும் குறிஞ்சியையுஞ் சுவைமிகப் பாடியுள்ளார். குட்டுவன் சேரலைப் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலானே அவன் காலத்தினரென்றும் அவனெடு நட்புடையாரென்றுங் கொள்க; (நற். ௧0௫.) இவர் 'வெறிகொள் சாபத்து' என்று வடசொல்லைக் கையாண்டிருப்பதால் வடசொல் கடைச் சங்கத் தொடக்கத்தே தமிழிற் கலந்தது தெளிக; (நற். ௨௨அ.) இவர் பாடியவை மேற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களே.

௧௬0. முதுகூற்றனர்

இவர் உறையூர் முதுகூற்றனரெனவும் முதுகூத்தனரெனவும் படுவர். சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் தந்தையாகிய வீரைவேள்மான் வெளியன் தித்தனைப் புகழ்ந்து பாடியிருத்தலானே அவன் காலத்தினராகக் கருதப்படுகிறர்; (நற். ௫அ.) சோழரது உறையூரையும் காவிரியையும் பாராட்டிக் கூறியுளர்; (அகம். ௧௩௭.) பெரும்பாலும் பாலையையும் சிறுபான்மை குறிஞ்சியையும் நெய்தலையுஞ் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் கூறிய குறைநயப்பு நுண்ணுணர்வினேரை மகிழப் பண்ணுந் தன்மையது; (நற். ௨அ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (௨அ, ௫அ.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் நான்கும், அகத்தில் இரண்டும், புறத்தில் ஒன்றும், திருவள்ளுவ மாலையில் ஒன்றுமாகப் பத்துப் பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௬௧. முப்பேர் நாகனர்

முப்பேர் என்பது ஓரூர். (திருவாடானைத் தாலுகாவில் முப்பையூர் என்று ஒன்றுளது.) இவர் பாலையைப் பாடியுள்ளார். நாளது சின்மை இளமைய தருமை முதலாயவற்றை விரித்துக்கூறுவர். இவர் பாடியது நற். ௩௧௪ஆம் பாட்டு.

¹கசுஉ. முறுவெங்கண்ணனார்

இவர் வெங்கண்ணனாரெனவும் படுவர். குறிஞ்சித்திணையிற் பாடியுள்ளார். இவர் உள்ளுறை கூறியது வியப்புடையதாகும்; (நற்.உ௩உ.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் மேற்கூறிய பாடல் ஒன்றும் அகத்திலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கசுா. மூலங்கீரனார்

இவர் பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்; பேய்களை வருணிப்பதில் வல்லவர். முள்முருக்கின் நெற்றைப் பேயின் கைவிரலுக்கு உவமை கூறியது இயக்கத்தக்கது. சோழநாட்டின்கணுள்ள திருச்சாய்க்காட்டை (சாயாவனத்தை)ப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற். எ௩ ஆம் பாட்டு.

கசுச. மோசி கண்ணத்தனார்

மோசி என்பது ஓரூர். (திருப்பூவணந்தாலூகாவில் மோசிப்பட்டியெனவும் பரமக்குடித் தாலூகாவில் மோசுகுடியெனவும் இரண்டு ஊர் காணப்படுகின்றன.) யிவ்வூர் மோசிகீரனார், மோசிசாத்தனார், முடமோசியார் எனப்படும் பல வித்துவான்களைத் தன்னிடத்தே தோற்றுவித்து அளவிலாப் புகழைப் பெற்றது. அதன்கண்ணே அவர் குழாத்தில் தோன்றிய இக் கண்ணத்தனார் நெய்தல் வளத்தைச் சிறப்பித்துப் பிரியிற் காமந்தாங்கா திறந்துபடுவதுண்மை யென்பதைக் காரணத்தோடு விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். இவர் பாடியது நற். கஉச ஆம் பாட்டு.

கசுரு. மோசி கீரனார்

இவர் மோசி யென்னும் ஊரிலே தோன்றிய கீரனென்னும் இயற்பெயருடையவர். ஓரோவிடத்துப் படுமாற்றூர் மோசிகீரனெனவுங் கூறப்படுவார். படுமாற்றூர் மதுரையைச் சார்ந்ததோரூர். சிவகங்கைத் தாலூகாவிற் படமாத்தூர் எனவொன்று காணப்படுகிறது. படமாற்றூரில் வந்து தங்கிய மோசிகீரனாரெனக் கொள்க. ஒருகாலத்துச்சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடத்துப் பரிசில்பெறச் சென்றிருந்த இவர், அவனரண்மனையிலிருந்து நீராட்டக் கொண்டுபோயிருந்த வீரமுரசம் மீண்டு வருமுன், அம்முரசு வைத்திருந்த கட்டிலிலேறிப் படுத்து உறங்குவாராயினர். அதனை அறிந்த அரசன் தமிழருமை யறிந்தோனாதலின் இவரை யாதோரூறுபாடுஞ் செய்யாது இவர் தாமே தூங்கி யெழுமளவும் அருகினின்று சாமரம் வீசிக்கொண்டிருந்தனன்; இவர் விழித்தெழுந்து துணுக்குற்றஞ்சி யியன்மொழி பாடி அரசனை உவப்பித்தார்; (புறம். ௫0.) மற்றொருபொழுது கொண்கானம் (கொங்கணம்) கிழானிடஞ்சென்று பரிசில்வேண்டி இவர் கூறிய பரிசிற்றுறையும், பாணாற்றுப்படையும் இயன்மொழியும் நற்சுவை கொடாநிற்கும்; (புறம். க௫ச, க௫௫, க௫௬.) அரசரது கோட்பாடு இத்தன்மையதாயிருக்கற்பாலதென்று இவர் கூறிய பாடல் கவனிக்கத்தக்கது; (புறம். கஅசு.) இவர் கூறிய குறைநயப்பு ஏனையோர் பாடல்போன்று நுண்ணுணர்வினோரை மகிழ்விக்கும்; (அகம். ௩௯௨.) பரதவர்கோமான் அதலையென்பவனது மலையையும் ஆஅய் அண்டிரனது பொதிய

மலையையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்; (குறு. ௫௯, ௮௪, ௩௭௯.) இவர் நெய்தலையுங் குறிஞ்சியையுஞ் சிறப்பித்துக் கூறியவர். முகம்புகுகிளவி பாடியவரி லிவருமொருவர் - இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ௩௪௨ ஆம் பாடலொன்றும் குறுந்தொகையில் மூன்றும் அகத்திலொன்றும், புறத்திலைந்தும், திருவள்ளுவ மாலையிலொன்றுமாகப் பதினொரு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனர்

மேலே (௧௩௧) பேரிசாத்தனர் பார்க்க.

௧௬௬. வண்ணக்கன் சோருமருங்குமரனர்

நாணய ஆய்வாளராகிய இவர் குறிஞ்சித் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் தலைமகன் இரவில் வருநெறியின் ஏதங் கூறிய பகுதி வியப்பைக் கொடுக்குந் தன்மையது. இவர் பாடியது நற். ௨௫௭ ஆம் பாட்டு.

௧௬௭. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனர்

இவரது இயற்பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. ஒருவரை ஏனைக்கந்தரத்தனரின் வேறுபடுத்தவேண்டி, இவரது பாடலில் "வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்" என்ற அடியில் புறவினை வண்ணப்புறவு என்ற சொற் சிறப்புநோக்கி அச்சொல்லையே இவர்க்கு அடை மொழியாகக் கொடுக்கப் பெற்றவர்; (நற். ௭௧.) பாலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலிற் செவிலி மனையிருந்து வருந்திய பகுதி மிக்க சுவையுடையதாயிருக்கும், (அகம். ௪௯.) இவர் பாடியனவாக முற்காட்டிய இரண்டு பாடல்களே கிடைத்திருக்கின்றன.

௧௬௮. வன்பரணர்

இவர் கடையெழுவள்ளலி லொருவனாகிய கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளியைப் பரிசில்வேண்டிப் பாடியவர். அந்நள்ளி வேட்டையாடுமிடத்து இவர் போனபொழுது தன்னை இன்னானென்றறிவிக்காமல் அவன் பரிசு கொடுத்ததாகச் சொல்லும் பாடல் கேட்போர் மனத்தை மகிழ்விக்கும்; (புறம். ௧௪௮, ௧௪௯, ௧௫௦.) மற்றொருபொழுது கொல்லியாண்ட வல்வில்லோரி யிடத்துச்சென்று பாடிப் பரிசில்பெற்று மீண்டனர்; (புறம். ௧௫௨, ௧௫௩.) இவர் பாடிய முதுபாலை (கணவனைக் கானகத்தேயிழந்து புலம்புவது) இரங்கத்தக்கதாகும்; (புறம். ௨௫௫.) வினைமுற்றி மீள்வான் நெறியிடைக் கண்டவரை நோக்கிக் கூறியதாக ஒருதுறை புதுவதின் அமைத்தவர் இவரே; (நற். ௩௭௪.) இவர் பாடியனவாக மேற்காட்டிய ஏழுபாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

வாலம் பேரிசாத்தனர்

மதுரை ஆருலவியநாட்டு ஆலம் பேரிசாத்தனரெனவும் ஆலம் பேரி சாத்தனரெனவுமிவர் கூறப்படுவர்.

மேலே (௧௦) ஆலம்பேரிசாத்தனர் பார்க்க.

கசுகூ. விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார்

இவர் இயற்பெயர் பெருங்கண்ணனாரென்பது. இவர் பாடலில் மான்குட்டியை விழிக்கட்பேதையென்று கூறிய சொற்சிறப்பால் அதனையே அடைமொழியாகக் கொடுக்கப்பட்டார்; (நற். உசஉ.) முல்லைத் திணையைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியனவாக நற். உசஉ ஆம் பாடலொன்றும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஎ0. விற்றூற்று வண்ணக்கன் தத்தனார்

விற்றூற்று-ஓரூர். வண்ணக்கன்-நாணயசோதகன். தத்தன் இயற்பெயர். இவ்வூரில் மூதெயினனென்ன ஒரு புலவர் இருந்தனரென்று அகநானூற்றால் தெரிகிறது. இத் தத்தனார் தமது பாடலிற் பாண்டியனையும் அவனது மதுரையையும் பாராட்டிக் கூறுகின்றார். பாலைத்திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடியது நற்றிணையில் உகஅ ஆம் பாட்டு.

கஎக. வினைத்தொழிற் சோகீரனார்

இவர் நெய்தல் வளத்தைச் சிறப்புறப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடலில் இரவு நடுயாமத்தில் கடற்கரையூரின் நிலைமை கூறியது ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற்றிணை ௩கக ஆம் பாட்டு.

கஎஉ. வெள்ளியந்தின்னனார்

இவர் நெய்தல் வளத்தைப் புனைந்து பாடியவர். கடலின் இறுமீனைப் பிடித்து உணக்குந்திறங் கூறுவது ஆராயத்தக்கது. இவர் பாடியது நற்றிணையில் ௪0க ஆம் பாட்டு.

கஎ௩. வெள்ளிவீதியார்

இவர் பெண்பாலார். மதுரையில் வெள்ளியம்பலத் தெருவிலிருந்ததனால் இப்பெயர் பெற்றார்போலும். இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. இவர் எக்காரணத்தாலோ தம் கணவனைவிட்டுப் பிரிந்து தனித்து வைகியவர். காமமேலீட்டினால் தம் மாமைக் கவினைப் பசலையுண்டு அழிக்கக் கடவதென்று சினந்து கூறுவாராயினர்; (குறு. உஎ.) சினந்து கூறியும் என்னோ? பிற்பட்டுத் தனியே யிருத்தலாற்றாது காமமேலீட்டினாற் பலவாறு புலம்பி 'என் காமம் பெரிதாயிராநின்றது! இதனைக் களைபவராகிய காதலரும் நீத்தகன்றன'ரெனவும் 'திங்கள் முதலாயவை வருத்தவந்தன' வெனவுங் கூறி வருந்துவாராயினர்; (நற்.௩௩௫.)நாரைவிடுதூது பாடிப் புலம்பியுள்ளார்; (நற்.எ0.) மற்றும் ஆசை தாங்காது இரவினிலையுந் தன்னிலையுங் கூறிவருந்தினர்; (நற். ௩௪அ.) இனித் தேடிச் சென்றால் அகப்படாரோ இவ்வாறு தேடினலென்னென்று கூறி வருந்தினர்; (குறு. க௩0.) அங்ஙனமே புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரம் நோக்கிச் சென்று ஆற்றாராய்ப் பாடி வருந்துவாராயினர்: (குறு. ௪௪.) அக்காலத்து இவர்பால் நட்புடைய சிலர் வந்து தேற்றத்தேறி, 'நம்மாற் சிறிது தணிந்தேம் இக் காமநோய் பொறுத்தற் கொவ்வாது கண்டீர்' என்று கூறினர்; (குறு. ௫அ.) இந்நோய் சிறிது குறைந்து நாண்மீதூர்ந்துளது; நோய் தலையெடுப்பின் நாணம் கைந்நில்லாது கழியுமென அவர்கேட்பக் கூறியுள்ளார்; (குறு.௧௪௯.) மாலைக்காலத்துப் புலம்பி யழுதுளார்; (குறு.௩அ௬.) என் காதலர் சுரநெறியே சென்றகன்றனரே; அலர் பெரிதாயிரா

நின்றது; ஆதிமந்திபோல வருந்துவேனேவென்று புலம்புவாராயினர்; (அகம். சுஙு.) கனவிடைக் காதலனைக் கண்டு நனவாகக்கொண்டு அவனைக் கூட்டுவித்தாலன்றி யான் உயிர் வாழலேனென்றிரங்கினர்; (அகம். ௩௩௨.) மற்றொருகாலந் தோழியை நோக்கி நும்மூர்ச் சபை இத்தன்மையாயிருத்தலானே பிரிந்தோரை ஆங்குப் புணர்ப்பிக்கவல்ல மூதறிவாளருளரோ வென்று வினவினர்; உளரேல் தம் காதலனைக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து; (குறு. கசசு.) அப்பால் தம் கணவனைச் சென்று கண்டு வருந்தி நும்மைப் பெற்றேமில்லையாயின் எம்முயிர் விடுவதாகவென்று நொந்து கூறுவாராயினர்; (குறு. கசுகூ.) இவ்வாறு இவர் கேள்வனைப் பிரிந்து வருந்தி ஆங்குச் சென்றுகிலும் அவனைக் காண்பேமென்று புறப்பட்டுப் போனதனை "வெள்ளிவீதியைப் போல நன்றுஞ், செலவயர்ந் திசினால் யானே'' என ஔவையார் எடுத்துக் கூறியதனாலும் அறிக; (அகம். கசஎ.) இவ் வெள்ளிவீதியார் கூறிய பாடலனைத்தினையுந் துறைப்பாற்படுத்தி எட்டுத்தொகைக்கட் பின்னுளோர் சேர்த்தார்களென்றறிக. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில்மூன்று (எ0, ௩௩௫, ௩௪அ.) பாடல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டும், அகத்தில் இரண்டும், திருவள்ளுவமாலையிலொன்றுமாகப் பதினன்கு பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஎச. வெள்ளைக்குடி நாகனர்

இவர் சோழநாட்டில் வெள்ளைக்குடியின்கணிருந்த நாகனெனப் படுவர். சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலத்தினர். அக்காலத்து இவருக்குள்ள நிலங்களுக்கு வரிசெலுத்தமுடியாதவராய்த் தம்மீது நிலுவைநின்றதற் கஞ்சி அரசனைச் 'செவியறிவுறூஉ' என்னும் பொருளை அகவலில் அமைத்துப் பாடி அவனது அவைக்களத்துச் சென்று அதனைப் படித்துப் பொருள்கூறித் தாம் செலுத்தவேண்டிய வரியைத் தள்ளிவிடும்படி செய்துகொண்டார்; (புறம். ௩௫.) இவர் பாடலிலே சந்திரனை நோக்கித் தலைவி முனிந்து கூறுவது வியப்புடையதாகும்; (நற். ககசு.) இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் இரண்டு (கடுஅ, ககசு.) பாடல்களும், புறத்தில் ஒன்றுமாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

கஎடு. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

இவர் பெண்பாலார்; காமக்கண்ணி (காமாட்சி) யாரென்னும் இயற்பெயருடையவர். களவின்கண்ணே தலைவன் பிரிதலானே தலைவி வருந்தி வேறுபடலும், அதனையறியாத அன்னை கட்டினுங் கழங்கினுங் குறி பார்த்து, இவள் முருகனால் அணங்கப்பட்டாளென்று குறியாலறிந்து வேலனை (பூசாரியை)யழைத்து, அம்முருகனுக்குப் பூசைசெய்து கள்ளை நிவேதித்து யாட்டைப் பலி கொடுத்துத் தன் மகளுக்குற்ற தீது நீங்கும் படி வேண்டிக்கொள்வது வெறியெனப்படும். இதனை விரிவாக அகத்தில் பாடியதனால் இவர் வெறிபாடிய காமக்கண்ணியா ரெனப்பட்டார்; (அகம். உஉ, கூஉ.) புறப்பொருளிற்செருவிடைவீழ்தற்றுறையும், குதிரை மறமும் பாடியுள்ளார்; (புறம். உஎக, ௩0உ.) இவர் நற்றிணையிற் பாடிய பாட்டிலும் (உசுஅ) வெறியயர் வெங்களத்து வேலனை வினவுகமென்றது வெறிபாடிய பகுதியேயாம். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையிலொன்றும் அகத்திலிரண்டும் புறத்திலிரண்டுமாக ஐந்து பாடல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

பாடினேர் வரலாறு முற்றிற்று.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு

௧. அஞ்சி

இவன் நற்றிணை ௩௮௧ ஆம் பாட்டில் ஔவையாரால் புகழ்ந்து கூறப்படுகிறான். இவன் கதை வருமாறு :—

இவன் அதியமானெடுமா னஞ்சியெனவும் பெயர்பெறுவன். அதியர் மரபினனாதலின் அதியமானெனக் கூறப்படுவான். இயற்பெயர் அஞ்சியென்பதுபோலும்—"ஆர்கலி நறவி னதியர்கோமான், போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி"; (புறம். ௯௯.) இதனை அகம். ௩௫௨ இல் 'அஞ்சி அத்தை மகனார்' என்ற வாக்கியத்தாலும் பிறவற்றாலும் தெளிக. கொல்லிக்கூற்றத்து மலையினின்று இவன் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையோடு போர் செய்தவனென்று பதிற்றுப்பத்து எட்டாம் பதிகத்தாலறியப்படுதலால்,இவனது தகடூர் கொல்லிக்கூற்றத்தின் கண்ணதெனக் கொள்க. இவன் சேரமானுக்கு உறவினனாதலால் பனைமாலையுடையவன்; குதிரைமலைக்குத் தலைவன்; இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுக்கும் பொருட்டுத் தகடூரின் கண்ணே வானவர் வந்து தங்கிய சோலையொன்றிருந்தது; (புறம் ௯௯.) வேற்று நாட்டுச் சென்று அங்குள்ள கரும்பைக் கொண்டு வந்து இந்நாட்டிற் பரவச் செய்தவர் இந்த அஞ்சியின் முன்னோரே; (புறம் ௯௯.)

ஒருகாலத்து இவன் தன்பாற் பாடிச்சென்ற ஔவையார்க்கு யாதும் பரிசில் கொடானாகி நீட்டிப்ப, அவர் வெகுண்டு மீள்வாராயினார்; (புறம். ௨௦௬.) அதனை யறிந்த அஞ்சி அஞ்சிவந்து உடையும் நெல் முதலிய பிறவும் அளவுகடப்பக் கொடுத்து அவரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; (புறம். ௩௯௦.) பிறிதொருபொழுது இவன் மாற்றரசனுக்கு அஞ்சித் தன்னினத்தோடு காட்டகத்து ஒளிந்திருந்தனன்—"சினமிகு முன்பின் வயமா னஞ்சி, யினங்கொண் டொளிக்கு மஞ்சுவரு கவலை"; (அகம். ௧௧௫.) அஞ்சியொளித்ததனால் அஞ்சியெனப்பட்டான் எனவுங் கருதற்கிடனாகிறது. ஒருபோது இவனது கொடைத்தன்மையாற் பாண்மகளாகிய ஔவையார் புதியனவாகச் சில பாடல் பாடிப் பொருள்கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனன்; அதனையறிந்த இவனின் அத்தை மகனாற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றனன்; (அகம். ௩௫௨.) வேறொருகாலத்து இவன் திருக்கோவலூரை வென்றபொழுது பரணராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; (அகம். ௩௭௨.) அதனையெடுத்துக் காட்டிப் பரணராற் பாடப்பெற்ற நீயன்றோ வென்று ஔவையார் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்; (புறம்.௯௯.) இவனொருகால் மலைமேற் சென்றபொழுது அங்கு விடரிலுள்ள கருநெல்லியின் பழத்தைக்கண்டு அதனையுண்டார் சாவாது நெடுங்காலம் உயிரோடிருப்பரென்பதனை அறிந்ததனால் அப்பழத்தைப் பறித்துவந்து ஔவையார்க்குக் கொடுத்து உண்பித்து அப்பால் அதன் சிறப்பைக் கூறி அவராற் பாடப்பெற்றான்; (புறம். ௯௧.) பெருஞ்சித்திரனா ரென்னும் புலவர் பரிசிலுக்கு வந்திருக்கிறாரென்று கேள்வியுற்றவளவிலே அவரை நேரிற் காணாமல் பரிசில் வரவிடுத்தனன். அதனை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளாராய் வெறுத்துப் பாடப்பெற்றான்; (புறம். ௨௦௮) ஔவையாரால் பலகால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்: (நற். ௩௮௧; குறு. ௯௧.) (புறம்.

௮௭-௯) நெடுநாட் பிள்ளைப்பேறின்றி அரிய தவத்தாற் பிறந்த தன் மகனைப் பார்க்க எண்ணி அப்பொழுது வேற்றுநாட்டிலே தான் செய்யும் போரை நிறுத்தித் தான் கொண்ட போர்க்கோலத்தோடு வந்து நோக்கியகாலை ஔவையாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான்; (புறம். ௧௦௦.) இவன் கோவலூரை அழித்துக் கைக்கொண்டதனால் அதன் தலைவனாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி இவனை எதிர்க்க வலியின்றித் தோற்றோடிப் போயினன். அங்ஙனஞ் சென்ற காரி தான் மூவேந்தர்க்குந் துணை போகக் கூடியவனாதலிற் (புறம். ௧௨௨.) பேரரசனாகிய பெருஞ்சேரலிரும்பொறையை யடுத்து நிகழ்ந்தது கூறி அங்கு வைகுவானாயினான். அந்நாளிற் பெருஞ் சேரலிரும்பொறை கொல்லிமலையைத் தான் பெற வேண்டுமென்னுங் கருத்துடையனாதலை யறிந்த காரி படையொடு சென்று கொல்லிமலையை அரசாண்டிருந்த வல்வில்லோரியைப் போரிலே கொன்று அம்மலையைச் சேரமானுக்குக் கொடுத்துவிட்டனன்; (அகம்: ௨௦௮, ௨௦௯.) அது தேன் முதலாய மிக்க வருவாயையுடையது "கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்றவா" (கம்பர்) என்பதனாலறிக.

பின்பு திருமுடிக்காரியின் முயற்சியாலே சேரமான் படையெடுத்துத் தகடூரை முற்றுகை செய்தான். அதனை யறிந்த அஞ்சி தனக்கு நட்பாளராகிய பாண்டியனுக்குஞ் சோழனுக்குந் தூதுவிடுத்து அவர் வருதற்குச் சிறிது காலம் தாழ்த்தமையாலும் தகடூர் மிக்க வீரராற் காக்கப்படுதலாலும் தன்னூர் பகைவராற் பிடித்தற்கரியதென்று எதிர்த்துப் போர் புரியாது தகடூரினுள்ளேயே யிருந்துவிட்டான்; (தொல். பொரு. ௬௨ உரை.) பாண்டியருஞ் சோழரும் படையொடு தனக்குத் துணையாக வந்தவுடன் அக் கொல்லிக் கூற்றத்திலேயே பெரும்போர் நடந்தது; (பதிற்றுப்பத்து எட்டாம்பத்து, பதிகம்.) அப் போர் செய்தற்குச் சேரமான் புறப்பட்டது முதல் போர்புரிந்து வென்று மீண்டு வருமளவும் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுநூல் தகடூர் யாத்திரை எனப்படும். அப் போர் நிகழுங் காலத்து ஔவையார் பாடின பாடல்கள் பல.

அப் போரில் அதியனெழினி யென்பான் யானை யெறிந்த வேல்பாய்ந் திறந்தா னென்று தெரிகின்றது. அவன் அஞ்சியின் மகன் பொகுட்டெழினியோ வென்றையப்படுதற்கிடமாகிறது—"அதிய னெழினி யருநிறத் தழுத்திய, பெருங்களிற் றெஃகம் போல"; (அகம். ௨௧௬.)

பின்னர்ப் புண்பட்டு நின்று (புறம். ௯௩.) ஈற்றிற் பகைவரெறிந்த வேல் மார்பிலே பாய அதனாலிறந்தான்; (புறம். ௨௩௫.) இவனுக்குத் துப்பாகிவந்த சோழனும் பாண்டியனுந் தத்தங்குடையுங் கலனும் முரசும் களத்தே போட்டோடிவிட்டார்கள்; (பதிற். எட்டாம் பத்து, பதிகம்.) அக்காலத்து ஔவையார் புலம்பி யழுத பாடல் கேட்போரிரங்குந் தன்மையது; (புறம். ௨௩௫.) பின்பு அவனைத் தகனஞ் செய்துவிட்டு (புறம். ௨௩௧.) அவ்விடத்திலே கல்நாட்டிவிட்டார்கள்; (புறம். ௨௩௨.) அஞ்சியை வென்ற பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை அவனது குதிரைமலையைக் கைப்பற்றித் தன் சேனாபதி பிட்டங்கொற்றனுக்கு முற்றூட்டாக அளித்தனன். இவனை நற்றிணையிற் பாடியது ஔவையார்.

இந்த அஞ்சி மரபு கி. பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பின்னரும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது; இது விடுகாதழகிய பெருமாள் சாதனமொன்றில் வரும்:

"வஞ்சியர் குலபதி யெழினி வகுத்த இயக்கர் இயக்கியரோடு
எஞ்சிய அழிவு திருத்தி எண்குண இறைவனை மலைவைத்தான்
அஞ்சிதன் வழிவரும் அவன்முதல் இகலதி கன வகன நூல்(?)
விஞ்சையர் தகைமையர் காவலன் விடுகா தழகிய பெருமாளே"

என்னுஞ் செய்யுளாற் புலப்படுகின்றது.

உ. அருமன்

இவன் ஒரு பிரபு. சிறுகுடியென்னு மூரிலே வழிவழிச் செல்வமுடைய மரபிலே தோன்றியவன்; எக்காலத்தும் வருநர்க்கு வரையாது சோற்றுணவு கொடுப்பவன்; இவன் வீட்டில் நாள்தோறும் தெய்வத்துக்குப் படைத்துப் போடும் பலியுணவை உண்ணவேண்டிக் காக்கைகள் கூடியிருப்பதை நக்கீரர் வெகு சிறப்பாக எழுதுகிறார்; (நற்.ருகூஎ) இவனுடைய சிறுகுடி யென்னுமூர் மிகப் பழைமையுடையதாகக் கொண்டு மூதூரென்னும் பெயராலே கூறுவர்; கள்ளில் ஆத்திரேயனார் "ஆதியருமன் மூதூ ரன்ன" என்றார்; (குறு. உகூரு.) இவனை நற்றிணையிற் பாடியவர் நக்கீரர்; (நற். ருகூஎ.)

௩. அழிசி

இவன் சோழர் மரபினனாகிய ஒரு சிற்றரசன்; மிகுந்த கொடையாளி; சோழ நாட்டிலுள்ள ஆர்க்காடென்னு மூரிலிருந்தவன். இவன் ஆர்க்காட்டையும் சிலவூர்களையுங் கைக்கொண்டு ஆண்டுவருநாளில் இவனுக்குப் புதல்வனொருவன் பிறந்தனன். அவன் சேந்தனெனப் பெயரிட்டு வளர்க்க வளர்ந்து "திதலை யெஃகிற் சேந்தன் றந்தை, தேங்கமழ் விரிதா ரியறே ரழிசி,...அரியலங் கழனி யார்க்காடு" (நற். கஙO.) பின்பு உறையூரைக் கைப்பற்றி அரசாண்டு வந்தனன்; "ஏந்துகோட்டியானைச் சேந்த னுறந்தை"—(குறு. உருஅ.) இவனை நற்றிணையிற் பாடியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

ச. அன்னி

இவன் சோழநாட்டுப் பாபவிநாசம் இரயில்வே நிலையத்துக்கருகிலுள்ள ஒருகிராமத்திலிருந்த சிற்றரசன். இவன் இருந்தவூர் பிற்காலத்து இவன் பெயராலே அன்னிகுடியென்று வழங்கிவருகிறது. இவன் மாயூரத்தின் மேற்கிலுள்ள திருவழுந்தூரிலிருந்த (அகம். ககூரு.) வேளிர் மரபினனாகிய திதியனுக்குரியதும் நந்திபுரவிண்ணகரமென்னும் நாதன் கோயிற் கடுத்த குறுக்கையென்னு மூரிலுள்ளதும் அத் திதியனது காவன் மரமுமாகிய ஒரு புன்னை மரத்தை விரும்பி (அகம். சரு.) வைப்பூரிலுள்ள எவ்வி யென்பவன் அடக்கவும் அடங்காமல் (அகம். கஉகூ.) அந்தப் புன்னைமரம் நிரம்பப் பூத்திருக்கும்பொழுது அதனை வெட்டிச் சாய்த்தனன் (அகம். கசரு.) அதுகாரணமாகத் திதியனுக்கும் அன்னிக்கும் போர்மூண்டது. அப்போரும் புன்னையை வெட்டி வீழ்ந்திய குறுக்கையிலேயே போர் செய்தற்குரிய ஓரிடத்தில் நடந்தது; (அகம். சரு, கஉகூ.) அப்போரில் திதியன் வெற்றிகொண்டு அன்னியைப் பற்றி அவன் கண்ணைப் பிடுங்கிவிட்டான்; (அகம். ககூரு.) அன்னியின் புதல்வனாகிய மிஞிலி யென்பவன் கடுஞ்சினமடைந்து தனக்குப் படைத்துணை பெருகுமளவும் தான் பரிகலத் துண்ணுமலும் வெளிய உடைகளை யுடுக்காமலும் சிலகாலமிருந்தான்; (அகம். உகூஉ.) பின்பு வெற்றிமிக்க குறும்பிய னென்பவனால் திதியனை மரபோடழியக் கொல்லுவித்து மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவனாகித் திருவழுந்தூரிற் பெரிய

ஆரவாரத்தோடு சென்றுவந்தா னென்பதாம். குறுக்கையென்பது கும்பகோணம் இரயில்வே நிலயத்துக்குத் தென்பால் இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. வைப்பூர் நாகப்பட்டினந் தாலுகாவிலுள்ளதோரூர். அன்னியின் கதையைக் கூறும் நற்றிணை ௧௮௦ ஆம் பாட்டைப் பாடினார் பெயர் தெரியவில்லை.

ரு. ஆஅய் அண்டிரன்

இவன் கடைபெழுவள்ளலி லொருவன்; பொதியின் மலைத்தலைவன். ஆங்கு இவனிருந்த ஊரைப் பிற்காலத்தார் ஆய்குடி என்று பெயரிட்டனர். ஆஅய் எயின னென்பாரொருவ னுளன்; அவன் சேரமானிடத்து நட்புடையனாயிருந்து பாரமென்னுமூரில் நடந்த போரில் மிஞிலியாற் கொல்லப்பட்டான். அவனின் இவன் வேறென்பது தெரியவேண்டி ஆஅய் அண்டிரனெனக் கூறுவர். இவனை அகத்தில் பாடியவர் உமட்டூர் கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனாரும் பரணரும். இவன் சுரபுன்னைப் பூமாலையுடையவன். கொங்குநாட்டாரொடு போர்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டி யோடச்செய்தவன். பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த நீலவுடையைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்தவன்; (சிறுபா. ௯௫-௯௯.) கவிரம் என்னும் மலைப்பக்கம் இவனுடையதே. அண்டிரனென்பது ஆந்திர னென்னுந் தெலுங்கச் சொல்லின் திரிபாதலின் இவன் தெலுங்க நாட்டினனெனவும், அகத்திய முனிவர் பதினெண்குடி வேளிரைக் கொணர்ந்தாரென் றிருத்தலானே இவன் அவராற் கொண்டுவரப்பட்ட வேளிர் மரபினனெனவுங் கூறுவர். அந்தணர் பெருமானாகிய ஏணிச்சேரி முடமோசியார் சோழன் முடித்தலைக்கிள்ளியைப் பாடிச் சிறந்த பரிசிலொன்றும் பெறாராய்ப் (புறம், ௧௩௨.) பின்பு ஆஅய் அண்டிரனைப் பரிசிற்றுறையாகவும் வாழ்த்திய லாகவு மமைந்த (புறம். ௧௩௫, ௩௭௫.) பாடல்களாற் புகழ்ந்து அவனால் அளவுகடந்த பரிசில் கொடுக்கப் பெற்றனர். ஏனைப் புலவர்களுக்கும் ஆஅய் யானை முதலாகிய பலபல பரிசில் கொடுத்து ஓம்பினானென்பது புறம். ௧௨௧, ௧௩௦, ௧௩௧ ஆம் பாட்டுக்களா னறியப்படுகின்றது. இவனைத் துறையூர் ஓடை கிழார் என்னும் புலவர் தம் வறுமையை முற்றும் புலப்படுத்திக் கூறிய புறம். ௧௩௬ ஆம் பாடல் நோக்குவா ரிரங்கத்தக்கது. இவன் கொடுத்த கோடை மலைப்படு மயிர் தாகிய சந்தனமும் யானைமருப்பும் ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும் வாடாயாணர் நாடும் ஊருமாம்; (புறம். ௨௪௦, ௩௭௪.)

இவன் உரிமை மகளிராகப் பல மாதரை மணந்து இசைபட வாழ்ந்து வருநாளில் மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத் தலைமிசைக் கொண்ட குடையரெனினும் வாழுநாளுலந்தான் மாய்வது திண்ணமென்பராதலின் அங்ஙனமே இவ் வாஅய் அண்டிரனும் புகழுடம்பை நிறுத்தி இறந்தொழிந்தான். இறந்த இவனை எரிவாயிமத்தேற்றலும் இவனுடைய உரிமை மகளிர் பலரும் ஒருசேரக் காட்டமேறித் துறக்கஞ் சென்றனர்; (புறம். ௨௪௦.) அப்பொழுது விசும்பிலே தேவரெதிர்கொள்ளு முழவொலி அங்குள்ளார் யாவர்க்குங் கேட்டது; (புறம். ௨௪௧.) இவனிறந்த பின்பு புலம்பி வருந்தினவர் குட்டுவன் கீரனாரும், முற்கூறிய மோசியாருமே; (புறம். ௨௪௦, ௨௪௧.) மோசியார் பற்பல பாடல்கள் இவன்மீது பாடினமையின் "மோசி பாடிய ஆயும்" என்று சிறப்பித்துக் கூறினார் பெருஞ்சித்திரனார்; (புறம். ௧௫௮.) இவனை நற்றிணை ௧௬௭ இல் பாடினார் பெயர் காணப்படவில்லை.

சு. உதியன்

இவன் சேரலர் மரபினன். பாரதப் போரில் இருபடையாளர்க்கும் போர் முடியுமளவும் உணவளித்தவனாதலிற் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலெனவுங் கூறப்படுவான். முதற்சங்கப் புலவராகிய முரஞ்சியூர்முடிநாகராயராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன்; (புறம். உ.) தன்குலத்து முதியோரிறந்தார்க்குச் செய்யுங் கடன்களெல்லாம் குறைவறச்செய்து ஏனையோரை யாதரித்துவந்தவன்—"முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல்" (அகம். உசுரு) தனது நாட்டினைத் துன்பமெய்தாதபடி பாதுகாத்துவந்தவன்—"நாடுகண்ணகற்றிய வுதியஞ் சேரல்" (அகம். சுரு) பதிற்றுப்பத்து முதற் பத்துக்குத் தலைவன் இவனேயென் றூகிக்கப்படுகின்றது; இவன் புதல்வர்கள் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் என இருவர்; இவ்விருவரும் முறையே பதிற்றுப்பத்து உ ஆம் பத்துக்கும் ௩ ஆம் பத்துக்குந் தலைவராயினர். இவ்வுதியஞ்சேரலை நற். ககங இல் பாடியவர் எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்.

எ. ஓரி

இவன் கடையெழுவள்ளலி லொருவன்; வல்விலோரியெனவும், ஆதனோரியெனவும் கூறப்படுவான். கொல்லிமலையையும் அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டினையும் அரசாண்டிருந்தவன்—"ஓரி, பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி"—(அகம் உ0அ;) "வல்வில் லோரி கொல்லிக் குடவரை"—(குறு. க00.) இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வண்மையன். இவன் கொல்லி மலையை ஆண்டுவருநாளில் அதியமா னெடுமானஞ்சி சென்று திருக்கோவலூரை முற்றிவென்று கைப்பற்றிக்கொண்டான். அதனை ஆண்டிருந்த மலையமான் திருமுடிக்காரி அஞ்சியொடு போரில் எதிர் நிற்கலாற்றாது தோற்றோடிச் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அச் சேரமான் கொல்லிமலையைத் தான் பெறவேண்டுமென்னுங் குறிப்புடையனாதலை யறிந்த காரி படையொடு சென்று கொல்லிமலையில் ஓரியுடனே போர்புரிந்து ஓரியைக் கொன்று தான் மிக்க ஆரவாரத்தோடு ஓரியினது நகரினுட் புகுந்தான்; அங்ஙனம் புகுதலும் ஊர்முழுதும் கல்லென்னும்ஒலியுண்டாயிற்று;"ஓரிக்கொன்ற வொருபெருந் திருவிற், காரி புக்க நேரார் புலம்போற், கல்லென் றன்றாலூரே"—(நற், ௩உ0) பின்னர் அக்கொல்லிமலை முதலியனவற்றைச் சேரலனுக்கே கொடுத்துவிட்டனன்; "முள்ளூர் மன்னன், கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலற்கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி"—(அகம். உ0சு.) இவ்வோரியை நற்றிணையில் சு ஆம் பாடலிலும் உசுரு ஆம் பாடலிலும் சிறப்பித்தவர் பரணர்; ௩உ0 இல் சிறப்பித்தவர் கபிலர்.

அ. காரி

இவன் மலையமான் திருமுடிக்காரி யெனவுங் கூறப்படுவன்; மலையமான் நாடாகிய திருக்கோவலூர்ப்பக்கத்தை அரசாண்டவன்; கடையெழுவள்ளலி லொருவன்; சேரசோழ பாண்டியர்களுக்குப் படைத் துணையா யிருப்பவன்;புலவர்க்குப் பலபலவாகப் பரிசுகொடுத்து ஆதரிப்பவன்; புலவர்க்குத் தேர்கொடுத்தலானே தேர்வண்மலையனெனப்படுபவன்; (நற். க00.) முள்ளூர்மலையை யுடைமையின் "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி" எனவுங் கூறப்படுபவன்; கபிலராலும் பரண

ராலும் மாறோக்கத்து நப்பசலையாராலும் பாடப்பெற்றவன்; விற்போராற் வென்று நிரை கவர்பவன் ;—"பல்லா நெடுநிரை வில்லி னெய்யும், தேர்வண் மலையன்"—(நற். ௧00.) "மாயிறு முள்ளூர் மன்னன் மாவூர்ந் தெல்லித் தரீஇய வினநிரைப்,பல்லான் கிழவரின்"—(நற்.உ௯௧.) இவன் அரசாளுநாளில் ஆரியர் பெரும்படையொடு வடக்கிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்து திருக்கோவலூரை முற்றினர்; அதுகண்ட காரி அஞ்சாது எதிர்த்துப் போர்செய்ய அவர் ஆற்ருராய்ப் பின்வாங்கி ஓடலாயினர் ; "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாண் மலையன, தொருவேற் கோடி யாங்கு"—(நற். ௧௭0.) இவ்வாறு இவன் வெற்றி மேன்மேலெய்தக்கண்ட தகடூர் அதியமானெடுமானஞ்சி படையொடு வந்து கோவலூரை முற்றிக் காரியைத் தோற்கச்செய்து ஓட்டிவிட்டு இவனது நாட்டினைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். தோற்ருேடிய காரி பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையையடைந்து அவன் கருத்துப்படி கொல்லி மலையை யாண்ட வல்வில்லோரியைப் போரிலே கொன்று அவ் வோரியினது நாட்டைச் சேரலனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவனை அஞ்சி மேற் படையெடுக்குமாறு செய்வித்தான். சேரன் தகடூரை முற்றி அஞ்சியைக் கொன்றுபோக்கி அவன் கைப்பற்றியிருந்த கோவலூர்நாட்டைக் காரியிடம் கொடுத்தனன்; அவன் அதனைப் பெற்று முன்போல ஆண்டிருந்தனன். நற்றிணையில் இக் காரியைப் பாடியவர் கபிலரும் பரணரும். (௧00, ௧௭0, உ௯௧, ௩உ0.)

௯. குட்டுவன்

இவன் சேரர் மரபினன். குட்டநாட்டை யாண்டமையிற் சேரமரபினர் குட்டுவரெனப்பட்டார். குட்டநாடு-மலைநாட்டின் ஒருபகுதி. கடைச்சங்க நிலையிட்ட முடத்திருமாறனைப் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றமையின் இவன் இற்றைக்கு உ௫00 ஆண்டின் முற்பட்டவனுக வேண்டும். இவனைப் பாடியவர் முற்கூறிய முடத்திருமாறன்; (நற். ௧0௫.)

௧0. கொல்லிப்பாவை

இது கொல்லிமலையின் மேல்பாற் செய்துவைக்கப்பட்ட பெண்வடிவமாகிய படிமை. கொல்லிமலை தவஞ்செய்வோர்க்கும் தனித்துறைவோர்க்கும் தகுதியான இடம்; தேன், பழமுதலாய உணவுப்பொருள் மிகுதியாகக் கிடைக்குமாதலால் இனிதினிருக்கக்கூடும். இதனை யெண்ணியே தேவரும் முனிவரரும் அங்கு வைகுவாராயினர். இவர்கள் தங்கியிருப்பது கண்ட இராக்கதரும் அசுரரும் அங்குவந்து கூடுவாராயினர். இவ்வாறு இராக்கதாதியர் வந்து நெருங்கவே முனிவர்கள் தவத்துக்கு ஊறு சேர்வதாயிற்று. அப்பொழுது தேவரும் முனிவரும் தனியிருந்து ஆராய்ந்து அப்பகைவர் மனத்தையடக்க வல்லரல்ல ராதலின் அவர்கள் வருநெறியிற் கண்டு மயங்கி உயிர்விடும் வண்ணம் அழகமைந்த பெண் வடிவஞ் செய்துவைப்பதாக நிச்சயித்து விச்சுவகன்மாவுக்குக் கூற, அவனும் அம் மலையின் மேல்பால் அசுராதியர் வருநெறியிற் கல்லாற் பாவை யொன்றமைத்து உள்ளே பலவகையான சக்தியை ஊட்டி நிலை நிறுத்தினன். இப்பாவை இயங்குந்தன்மையது; இராக்கதாதியர் வாடைபட்டவுடன் நகைக்குந் திறனுடையது; கண்டவரது உள்ளத்தையும் விழியையுங் கவர்ந்து அவர்க்குப் பெருங் காமவேட்கையுறுவித்து இறுதியிற் கொல்லத்தக்க மோகினி வடிவமுடையது. இப்பாவையை நோக்கி

னோர் அஃது இயங்குவதையும் நகைப்பதையுங் கண்டு மடந்தைபோலு மென்று மயங்கிக் காமநோய் கொண்டு கிடந்து மடிவரென்பதாம். இது நகைத் துயிர் வாங்குமென்பது "திரிபுரத்தைச் செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும்பா வையுநகைக்கக், கற்றதெல்லா மிந்த நகை" கண்டேயோ (சித்திரமடல்) என்பதனாலறிக. இப்பாவை காற்று இடி மழைமுதலாயவற்றாற் கெடாதென்பதை நற். உ0கஆம் செய்யுளாலறிக. இப்பாவையைக் கூறுவது நற். கஅரு, ககஉ, உ0க ஆம் செய்யுள்கள்

கக. சேந்தன்

இவன் அழிசியின் மகன்; இவன் வரலாற்றினை மேலே (௩) அழிசி யின் வரலாற்றுட் காண்க.

கஉ. தழும்பன்

இவன் ஒரு கொடையாளி; ஊணூர் என்னும் நகரத்தின் தலைவன். போரிற் புண்பட்ட அழகுடையவன் என்று பரணரால் சிறப்பிக்கப் பட்டவன்; (நற். ௩00.) அத் தழும்புடைமையின் தழும்பனெனப்பட் டான். இவன் இயற்பெயர் புலப்படவில்லை. "தூங்கல் பாடிய வோங்கு பெரு நல்லிசைப், பிடிமகி ழுறுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடி நகர் வரைப்பி னூணூரும் பரவி" என அகம். உஉஎஇல் நக்கீரனாரற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றவன் ".........கண் கொண்ட தீந்தே னிரியக், கள்ளரிக்குங் குயஞ்சிறுசின், மீன் சீவும் பாண்சேரி, வாய் மொழித் தழும்ப னூணூ ரன்ன............வருந்தலமன் னெம் பெருந் துறை மரனே"—எனப் பரணரால் (புறம். ௩சஅஇல்) புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன். இவனைப் பாடியவர் பரணர்; (நற். ௩00.)

கங. நன்னன்

இவன் மலையாளம் சில்லாவின் மேல்பால் மேலைக் கடலோரத்தி லுள்ள பூழி நாட்டையாண்ட ஒருசிற்றரசன்; சேரர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். "நன்னன் உதியன் அருங்கடிப் பாழி"—(அகம் உருஅ.) உதியன் - சேரன். இவன் சிற்றரசனாதலின் வேள் என்னும் பட்ட மெய்தினன். "நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேள்மான்"—(அகம். கஎ.) பாண்டியர் நாயக்கர்க்குக் கப்பங்கட்டத் தொடங்கியபின் வேள் எனப் பட்டஞ்சூடியது இங்கு நோக்கத் தக்கது—"சிவலவேளனமகுடஞ் சூடினனே". இந்நன்னனது பூழிநாடும் பிறவுங் கொங்கண தேச மெனப்படும்; "பொன்படு கொண்கான நன்னன்"—(நற். ௩கக.) (கொண்கானம் - கொங்கணம்.) கடம்பின் பெருவாயில், பாரம், பிரம்பு வியலூர்—இவை இவனுடைய ஊர்கள்; பதிற்று. ச ஆம் பதிகம்; (அகம். கருஉ, ௩ருசு, கஎ) இவனுடு மிக்க நீர்வளமுடையது; (அகம் ௩கசு.) ஏழில்மலை, பாழிச்சிலம்பு—இவனுடைய மலைகள்; (அகம். கருஉ.) [ஏழில்மலை மேலைக் கடலருகிலுள்ள கன்னனூரிலிருந்து வடக்கே கஅ மைலில் உள்ளதொரு மலை. ஏழில்மலையென்ற இரயில்வே நிலையமுமுள்ளது; அதனைச் சப்த சைலமெனப் பலருங் கூறுவர்.] பாழியை முன்பு வடுகர் கைப்பற்றி ஆண்டுவருநாளில் சோழன் நெய் தலங்கானலில் உள்ள இளஞ்சேட் சென்னியென்பவன் படையொடு சென்று பொருது வடுகர்களைக் கொன்று பாழியையும் அழித்து மீண்டான்; அதனால் இவன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி

யெனவுங் கூறப்படுவன்; "இளம் பெருஞ்சென்னி.........செம்புறழ் புரிசைப் பாழி நூறி, வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டி"—(அகம். ௩௭௫.) வம்பவடுகர்-புதியராய்த் தமிழ்நாடு புகுந்த வடுகர். இந் நன்னன் மிக்க கொடையாளி; இரவலர்க்கு யானை முதலாய பரிசிலளிப்பவன்; "இசை நல்லீகைக் களிறுவீசு வண்மகிழ்,.........நன்னன்"—(அகம். ௧௫௨.) "அகவுநர்ப் புரந்த அன்பின்.........நன்னன்"—(அகம். ௯௭) இவன் ஆற்றலாற் பிண்டன் முதலானோரை வென்று மிகுந்த பொருளீட்டி அப்பொருளைப் பாழியிற் சேமித்து வேளிர் பலரைக் காக்குமாறு வைத்திருந்தனன்: (அகம். ௨௫௮.) முற்கூறிய பிண்டனோடும் இன்னும் பலவரசரோடும் போர்செய்து அவரைக்கொன்றவுடன் (அகம். ௧௫௨.) அப் பிண்டன் முதலானோருடைய உரிமை மகளிரைப் பற்றிவந்து அம்மகளிர் தலையைச் சிரைத்து அக்கூந்தலைக் கயிறாகத் திரித்து அக்கயிற்றினால் அப்பகையரசரின் யானையைப் பிணித்து வந்தவன்: (நற். ௨௭௦.) இவன் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் பலராலும் புகழப்படுவது; (மதுரைக் காஞ்சி ௬௧௮, ௬௧௯ அடிகள்.) இவனது தோட்டத்திலுள்ள மரத்தின் பசுங்காய் அருகிலோடிய ஒரு கால் வாயில் வீழ்ந்து வருவதனை அங்கு நீராடச்சென்ற ஒரு பெண்ணெடுத் துத் தின்ற தவற்றுக்காக அவளை அவள் தந்தை பலயானைகளும் அவள் நிறை பொன்னும் கொடுப்பதாக இரந்து வேண்டியும் இரங்கானாய்க் கொல்லுவித்தனன்; (குறு. ௨௯௨.) இவன் கொடுங்கோலனென்றே வேறெதனாலோ சேரநாட்டை அக்காலத்து அரசாண்டுவந்த களங் காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இவனைப் போர்செய்தழிப்பது கருதித் தன் சேனாபதி ஆஅய் எயினனைப் பெரும்படையொடு செல்லவிடுத் தனன்.

இந்த ஆஅய் எயினன் வெளியம் என்னும் ஊரில் வேளிர் மரபிற் பிறந்தவன்; (அகம், ௨௦௮.) மிக்க வீரமுடையவன்; வேண்டினோர்க்கு வரையாது யானை முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் வண்மை உடையவன். அந்நாளில் மதுரையிலிருக்கும் அகுதை யென்பவன் தான் மிக்க வீர முடையவனாயிருந்தும் இவ் ஆஅய் எயினனுக்கு நடுங்கி யொடுங்கியிருந் தனன்; இத்தகைய மேம்பாடுகொண்ட இவ் ஆஅய் எயினன் நன்னனது படைத்தலைவனாகிய மிஞிலி மிக்க வீரமுடையவனென்று பிறர் தடுத்துக் கூறியதையுங் கேளாமல் (அகம். ௩௯௬.) அவனோடு பாழி யென்னு மிடத்திற் போர் தொடங்கினான். அப்பொழுது அந் நன்னன் தனது பேய்க் கூட்டருகில் (அகம். ௧௪௨.) நின்று கூறிய கட்டளையை மேற் கொண்டு அவன் படைத்தலைவனாகிய மிஞிலி வந்தெதிர்நின்று போர் தொடங்கி நண்பகற்பொழுதில் வேலாலெறிந்து ஆஅய் எயினனைக் கொன்றான். வீழ்ந்த எயினன்மேல் வெயில்படாவாறு பறவை பந்த ரிட்டாற்போலச் சூழ்ந்தன; நன்னன் மனமழுங்கியிருந்தனன்; (அகம். ௨௦௮.) பிறகு அவ் எயினனின் உரிமை மகளிர் திரண்டெழுந்து காவிரி யாற்றுக்கு வந்து தங்கள் வழக்கப்படி சரமக்கிரியை முடித்து அலங் கரித்த எயினன் போன்ற வடிவமொன்றனை அந்நீரிற்போகட்டு நீராடிப் பெயர்ந்து போயினர்; (அகம். ௧௮௧.) இப்பெரும்பூசல் கேட்டு மதுரையில் அடங்கிக் கிடந்த அகுதை அச்சம் நீங்கி மகிழ்வானாயினான்; (அகம். ௨௦௮.)

இங்ஙனம் சேனாபதி முடிந்தானென்பது கேட்ட களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் வெகுண்டு பெரும்படையொடு வந்து பெருந் துறையென்றுமிடத்தில் நன்னனால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த அவனது

காவன் மரமாகிய வாகையை வெட்டிச்சாய்த்தனன். (இவ் வாகைப் பறந்தலை வாகையென்னும் பெயரொடு இப்பொழுது முளது.) இதனை யறிந்த நன்னன் தன் பெரும்படையொடு வந்து எதிர்நின்று பலநாள் காறும் போர்செய்ய ஈற்றில் சேரலன் படையால் நன்னன் இறந்தொழிந் தனன்; "குடாஅ, திரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற், பொலம்பூண் நன்னன் பொருகளத் தொழிய, வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட், களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர, விழந்தநாடு தந்தன்ன" -(அகம். கககூ) நன்னன் கதையை யாண்டும் எடுத்துக் காட்டினவர் பரணர்; (நற். உஎ0. நகூக.) இந் நன்னனுடைய பாழியும் பாரமும் பிறவும் சேனுபதி மிஞிலி யென்பவனுல் முன்பு காக்கப்பட்டு வந்தன; (நற். உசுரு.)

கசு. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்

இவன், மதுரையிற் பாண்டியர் மரபிலே தோன்றிக் கல்வி கேள்வி வீர முதலாயவற்ருற் சிறந்து, கவிபாடுந் திறனு முடையனுய் மாங்குடி மருதனர் முதலாகிய வித்துவான்களாற் புகழ்ந்து பாடப் பெற்று, இளமையிலேயே அரசவுரிமை கைக்கொண்டு, ஆட்சிபுரிந்து வருவானுயினன். அந்நாளிற் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறையும், சோழன் இராயசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் என்னும் வேளிர் ஐவரும் (புறம். எசு.) இந் நெடுஞ்செழியனை இகழ்ந்து கூறிப் பாண்டிநாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதி மதுரையை முற்றுகை யிட்டார்கள். அது கண்ட நெடுஞ்செழியன் சினமிகுந்து "நகுதக்கன ரே" (புறம். எஉ.) என்ற செய்யுளால் வஞ்சினங்கூறிப் போருக் கெழுந்து உழிஞைசூடிப் போர் செய்யத் தொடங்கினுன்; (புறம். எக.) இவன் மிக்க இளையனுயிருந்தும் அஞ்சாமற் கடும்போர் புரிந்து (புறம். எஎ.) அவ்வெழுவருந் தோற்றோட வென்ருன்; (புறம். எசு.) தோற்ற எழுவரும் ஓடிச்சென்று சோழ நாட்டிற் புகும்போதும் இவன் விடாது பின்தொடர்ந்து சென்று திருத்தலையாலங்கானத்து மறித்து நின்று பெருஞ்சமர் நடத்தி வேளிர்.........

[இதனை எழுதிமுடிக்குமுன் உரையாசிரியர் உடல் நீங்கினர். பாடப்பட்டோருள் கிள்ளிவளவன் முதலிய சிலரது வரலாறும் எழுதப் படவில்லை.]

உ

கடவுள் துணை

நற்றிணை நானூறு

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

திணை : பாடாண் :

துறை : கடவுள் வாழ்த்து.

(துறை விளக்கம்) என்றது, இந்நூல் என்றும் நின்று நிலவ வேண்டிக் கடவுளை வாழ்த்துவான் எடுத்துக்கொண்ட ஆசிரியர், மாயோனே வேதமுதல்வனென ஆன்றோர் கூறுவராதலின், யாமும் அவனையே வணங்குவோமென்று வாழ்த்துக் கூறுநிற்பது.

(இலக்கண விளக்கம்)

"பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே"

(தொல். பாடாண்.அ0)

என்புழிப் பெறப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்து வகை முதலிய எட்டு வகையினுள் இது கடவுள் வாழ்த்து என்னும் வகையினுள் அடங்கும்.

"வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கும் உரித்தே" என்னும் விதி பற்றி ஆசிரியர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இந்நூற்கு ஆசிரியப் பாவாற் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுவாராயினர் என்க. இஃது உலகிற்குப் பயன்பட இறைவனைப் படர்க்கையில் வைத்து வாழ்த்தியபடியாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவம் உடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
ரு. இயன்ற எல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வன்[1] என்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.

(பாடம்) 1. வேத முதலிவன்.

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்

(சொற்பொருள்)) மா நிலம்சேவடி ஆக-பெரிய நிலம் தன் சிவந்த அடிகளாகவும்; தூ நீர் வளைநரல் பௌவம் உடுக்கை ஆக-தூய நீரையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கின்ற கடல் ஆடையாகவும்; விசும்பு மெய் ஆக- ஆகாயம் மெய்யாகவும்; திசை கை ஆக-திசை கைகளாகவும்; பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ஆக-தண்ணிய கதிர்களையுடைய திங்களும் ஞாயிறுமாகிய இரண்டும் இரண்டு கண்களாகவுங் கொண்டு; இயன்ற - அமைந்துடைய எல்லாவுயிர்களிடத்தும் தான் பொருந்தி யிருப்பதன்றி; எல்லாம் பயின்று அகத்து அடக்கிய வேத முதல்வன் - நில முதலாய எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுறுப்பகத்தடக்கிய வேதத்தாற் கூறப்படும் முதற்கடவுள்; தீது அற விளங்கிய திகிரியோன் என்ப-குற்றந்தீர விளங்கிய திகிரியையுடைய மாயோனே யென்று ஆன்றோர் கூறுநிற்பர்; ஆதலின் யாமும் அவனையே கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குவோ மென்றவாறு.

(விளக்கம்) மா - பெருமை. தூநீர் - அலையாலே தூவப்படு நீரெனவுமாம். வளை - சங்கு. நரலுதல்-ஒலித்தல். பௌவம்-கடல். திகிரி- சக்கராயுதம்.

இதனுள் ஐம்பெரும் பூதமும் மதியமும் ஞாயிறும் திசையும் துறக்கமுமாய் அமைந்த மூவுலகமும் திருமாலினொருவடிவமே யெனவும், அவன் அவ்வடிவாக விளங்குதலால் உலகமும் உலகத்துயிர்களும் அவ்வுயிர்களாலே துய்க்கப்படும் பொருளும் அவனேயெனவும், அவனியல்பை உள்ளத்தாலுணரவல்லாரே ஆன்றோரெனவும், அவரே உயிர்களின்மாட்டுப் பேரருளுடைமையான் விரித்துக் கூறுவரெனவும், பெரிதும் பயனெய்துமாறு கூறினாராயிற்று. ஏனைப் பூதமும் பிறவுங் கூறிய அடிகள் சிதைவுற்றமையின், வடமொழிச் செய்யுளை நோக்கிக் கூறலாயிற்று.

உயிர்ப்பன்மை மெய்யாற் செய்யப்படும் வணக்கம் திருவடியிடத்த தாதலின் அதனை முற்கூறினார். மனத்தாலே கருதற்குரியானன்றிக் காண்டற்கரியனென்பார் விசும்பு மெய்யென்றார். இனி நியாய நூலார் 'விசும்பு நீலநிறமுடையது' என்றலின், இறைவனது நீலமேனியை நோக்கி விசும்பு மெய்யாக என்றாரெனலுமாம். உயிர்களின் நல்வினை தீவினை யறிந்து அவற்றிற்கேற்ப உதவுதற் பொருட்டு யாண்டுஞ் சான்றாகி யுறைதலால் எல்லாம் பயின்றாரென்றார்; எனவே இறைவனது உள்ளுறையாயிருக்குந் தன்மை (அந்தர்யாமித்துவங்) கூறியதாயிற்று, ஊழி திரியுங்காலத்து எல்லாம் அழியாது அளித்தற் சிறப்புக் கூறுவார் அகத்தடக்கி யென அவனுறுப்பகத்தடக்கினமை கூறினார். இறைவனது பரத்துவங் கூறுவார் வேதமுதல்வனென்றார். இங்ஙனம் கூறியவாற்றால் அவ்வுருவைத் தியானம் செய்கவென்ற தாயிற்று. மண் விண் பாதலம் என்ற மூன்றுலகத்துக்கும் அவுணராலே செய்யப்படுகின்ற தீங்குகளைப் போக்கி விளங்குவதாலே, தீதற விளங்கிய திகிரியுடையோனென்றார்.

ஆக, ஆக, ஆக, ஆக, ஆகப் பயின்று அடக்கிய முதல்வனெனக் கூட்டுக. ஆன்றோர் ; தோன்றா எழுவாய். இருவகை வாழ்த்தினுள் இது தனக்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது.

(பெருமழைப்புலவர் ஆய்வுரை) இது 'பிறன் கோட் கூறல்' என்னும் தந்திரவுத்தி ; என்னே? ஆசிரியர் பெருந்தேவனார் 'இறைவனே மாயையாகவும் உயிர்களாகவும் பரிணமிப்பன்' என்னும் வைணவர் கூறும் பரிணும வாதம் தமக்குடன்பாடாகாதிருந்தும் அவர் சமயக் கடவுளாகக் கொள்ளப்பட்ட திருமாலுக்கு அவர் மதமே பற்றி மாநிலஞ் சேவடியாகத் தூநீர்ப்பௌவம் உடுக்கையாக விசும்பு மெய் யாகத் திசை கையாக மதியமொடு சுடர் கண்ணுக இயன்ற எல்லாம் பயின்று அகத்தடக்கிய வேதமுதல்வன் என்ப என்றார் என்க. வைணவர் 'இறைவனே மாயையும் உயிர்களுமாய்ப் பரிணமிப்பன் என்னும் கொள்கையுடையாராதலே,

"மாயையாய் உயிராய் மாயா காரிய மாகி மன்னி
மாயையாற் பந்தஞ் செய்து வாங்கிடும் அவனு லன்றி
மாயைபோ காதென் றெண்ணி மாயனை வணங்கப் பின்னை
மாயைபோம் போனல் மாயன் வைகுண்டம் வைப்ப னன்றே"

எனவரும் செய்யுளானும் உணர்க; (சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம்: பாஞ்சயாத்திரி மதம். எ). இனி, செய்யுட் கருத்தோடு,

"அதனல், இவ்வும் உவ்வும் அவ்வும் பிறவும்
ஏம மார்ந்து நிற்பிரிந்தும்
மேவல் சான்றன எல்லாம்"

எனவரும் பரிபாடலேயும் (௩—௩௬—௫)

"திடவிசும்பு எரிவளி நீர்நிலம் இவைமிசை
படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவை தொறும்
உடன்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்"

எனவரும் திருவாய் மொழியையும் (க : எ) ஒப்பு நோக்குக.

இனி, இவ்வாசிரியர், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனுர் "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும் சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்" என்று கூறிய முறைபற்றி அகப்பொருட் டொகைநூல்களுள் முதலாவதாகிய இந் நற்றிணைக்கு மாயோனையும், இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகைக்குச் சேயோனையும் வாழ்த்தி வேந்தன் முதலிய ஏனைத் திணைத் தெய்வங்களை உலகத்தோர் முழுமுதற் கடவுளாக வைத்து வழிபடும் வழக்கமின்மையின் எஞ்சிய வாழ்த்துக்களைத் தம் வழிபடு கடவுளாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்தாகவே இயற்றி யிருத்தலும் நுண்ணிதின் உணர்க. இதனல், இவர் சமயம் சைவம் ஆகும் என்பதும், இந் நூலின்கண் திருமாலைத் திணைத்தெய்வமாதல் பற்றி அச் சமயதார்ந் கொள்கையையே மேற்கொண்டு வாழ்த்தினர் என்பதும் உணர்க. இனி, இயன்ற எல்லாம் பயின்று என்பதற்கு அம்மாநிலத்தே இயன்ற உயிரெல்லாம் தானேயாகிப் பயின்று என்னல் சிறப்பாகும். வேதமுதல்வன் என்றதற்கு வேதத்தை அருளிச்செய்த முதல்வன் என்பது பொருந்தும்.

நூல்

க. கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, தலைவன் பிரியக்கருதிய தறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூறலும், தலைவி அவரை இன்றியமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப் பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடு இலரெனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ-ம்.) இதனை,

“அவனறி வாற்ற அறியு மாகலின்
ஏற்றற் கண்ணும் நிறுத்தற் கண்ணும்
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற்
பெருமையிற் றிரியா அன்பின் கண்ணும்”

(தொல். கற். ௬).

எனவரும் விதியின்கண் ‘ஏற்றற்கண்ணும்’ என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

[1]நின்ற சொல்லர் [2]நீடுதோன் றினியர்
என்றும் என்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்த லஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ செய்பறி யலரே.

(சொ-ள்.) நின்ற சொல்லர்-தோழீ! நம் காதலர் நிலைமை தவறாத வாய்மையுடையவர்; நீடு தோன்று இனியர்-நெடிதாகத் தோன்றுகின்ற இனிமையுடையவர்; என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலர்-எப்பொழுதும் என் தோள்களைப் பிரியும் அன்னதொரு குணக் குறைபாடிலர்; புரையோர் கேண்மை-அத்தகைய மேதக்கோருடைய நட்பு; தாமரைத் தண் தாது ஊதி மீமிசைச் சாந்தின் தொடுத்த தீம் தேன் போல மன்ற புரைய-தாமரையின் தண்ணிய தாதினையும் மேலோங்கிய சந்தனத்தின் தாதினையும் ஊதி, அந்தச் சந்தன மரத்தில் வைத்த இனிய தேன் போலத்

(பாடம்) 1. நின்ற சொல்லொடு. 2. நீடு தோறினியர்.

திண்ணமாக மேதக்கன ஆதலின்; நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத் தம் இன்று அமையா நம் நயந்து அருளி - அவர் நீரை யின்றியமையாத உலகியல் போலத் தம்மை யின்றியமையாத நம்பால் முன்பு விருப்பமிக வைத்தருளி; நறுநுதல் பசத்தல் அஞ்சி - பின்பு பிரிதலால் நம் நறிய நுதல் பசலையூர்தற்கு அஞ்சி; செய்பு அறியலர் சிறுமை உறுபவோ - செய்வதறியாராய்த் தடுமாற்றமடைவாரோ?; அங்ஙனம் செய்யார்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) சாந்து - சந்தனமரம். புரை - உயர்ச்சி. சிறுமை-நோயுமாம்.

தாமரைத்தாது தலைவனுள்ளத்திற்கும் சந்தனத்தாது தலைவி யுள்ளத்திற்கும் உவமையாக்கி இருவருட்கருத்தும் ஒத்தவழி சாந்திலே தீந்தேனிறால் வைத்தது போலத் தலைவன் தலைவிபால் அன்புவைத்தா னெனப் பொருந்தவுரைக்க. இடையிலே பலவாய சொற்களைப் பொருந்தப் பெய்துரைப்பனவெல்லாம் இசையெச்சமெனக் கொள்க. [இசை யெச்சமாவது வாக்கியங்களில் அவ்வவ்விடங்கட்கு ஏற்றபடி ஒரு சொல்லும் பல சொற்களுமாக வருவித்துரைக்கப்படுவது.]

இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுதியின்கண் நின்னிற் பிரியேனென்றதனை இன்றுகாறும் நிலையிட்டவராதலின், இனியும் பிரியக் கருதாரென்றதை அடக்கி நின்ற சொல்லரென்றாள். யானைக்குந்தோறும் எனக்கு இனிய ராய் என்னை மகிழ்விப்பவர், அம்மகிழ்வுக்கு ஊறுண்டாகப் பிரியா ரென்னுங் கருத்தால் நீடுதோன்றினியரென்ற இதுவும், அதனையே நோக்கி நின்றது. 'உமையமாகவும் பனிப்பவன், பிழையலள் மாதோ பிரிதும்நா மெனினே' எனக் கொண்டவராதலின் 'என்றும் என்தோள் பிரிபறியலர்' என்ற இதுவும் பிரியாரென்பதனை வலியுறுத்திற்று. பசத்தல் - பசலைபாய்தல். இது கண்ணாடிமேல், வாயினாலூதிய ஆவி பட்டு-அக் கண்ணாடி மழுக்கமடைவது போலத் தலைவியின் நெற்றி யிலுள்ள ஒளி தலைவனைப் பிரிதலால் மழுங்கித் தோன்றுதல்; இதனைப் பீர் எனவும் பொன் எனவுமுரைப்பர்.

நீடுதோன்றினியரென்றும், தோள் பிரிபறியலரென்றுங் கூறிய தறல் மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-ஆற்றியிருத்தல், திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் - கற்பு. தலைவிகூற்று. கேட்போர் தோழி. (இதிற்கிடந்த நீரின்றமையா என்ற கருத்துடையது; குறள், 20. இடையறு தொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகு என்பது எல்லாரானுந்தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படும் என்பார். "நீரின்றமையாதுலகு எனின்" என்றார்.)

இப்பாட்டுக் கற்பின்வழிப் பிரிவாதலின் ஏற்றற்கட் டலைவி கூற்று நிகழ்ந்தது; பிரிவுணர்ந்து புலந்துரைப்பின் நாணழிவா மென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்காப்பியம், பொருளதிகராம், சூத்திரம் - 147, உரை)

(பெரு - ரை.) நீடு தோறினியர் என்றும் பாடம். இதற்குப் பழகுந்தோறும் இனிமை மிகுதற்குக் காரணமானவர் என்று பொருள் கூறுக. (க)

உ. பெரும்பதுமனுர்

திணை : பாலை

துறை : இஃது, உடன் போகா நின்றுரை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது தலைவனும் தலைவியும் ஒருப்பட்டெழுந்து சுரத்திடைச் செல்லக் கண்டோர் இக் கொடுஞ்சுரத்தில் இம் மெல்லியலாளைக் கொண்டு செல்லும் இவ்விளையோனுள்ளம், இடியினுங் காட்டிற் கொடிதெனக் கவன்று கூருநிற்பது.

(இ - ர்.) இதற்கு, "செய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும் கண்டோர் மொழிதல் கண்டதென்ப", (தொல். அகத். 40) என்னும் விதிபற்றிச் செலவின்கட் கூறியதென்க.

அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவல் ஈந்தின் உலவை யங்காட்
டாறுசெல் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த
செம்மறுத் தலைய நெய்த்தோர் வாய[1]
ரு. வல்லியம் பெருந்தலைக் குருளை மாலை
மரல்நோக்கும் இண்டிவர் ஈங்கைய சுரனே
வையெயிற் றையள்[2] மடந்தை முன்னுற்று
எல்லிடை நீங்கும் இளையோ னுள்ளங்
காலொடு பட்ட மாரி
மால்வரை மிளிர்க்கும் உருமினுங் கொடிதே.

(சொ - ள்.) சுரண் அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்து-சுரமோ, ஆழ்ந்துபடக் கிடந்த பெரிய குளிர்ச்சியை யுடைய குன்றத்து; ஒலி வல் ஈந்தின் உலவையங்காட்டு - தழைத்த வலிய ஈத்த மரங்களையுடைய காற்றுச் சுழன்று வீசும் காட்டின் கண்ணே; ஆறுசெல் மாக்கள் சென்னி எறிந்த செம்மறுத் தலைய-நெறிகொண்டு செல்லும் மக்களுடைய தலையை மோதியதனாலே குருதி படிந்த சிவந்த மாறுபட்ட தலையையுடையனவும்; நெய்த்தோர் வாய பெருந்தலை வல்லியம் குருளை - இரத்தம் பூசிய வாயை யுடையனவுமாகிய பெரிய தலையையுடைய புலிக்குட்டிகள்; மாலை மரல் நோக்கும் இண்டு இவர் ஈங்கைய - இம் மாலைப் பொழுதில் தாம் பதுங்கியிருக்கும் மரலின் தூறுகளை நிமிர்ந்து நோக்காநிற்கும் இண்டங் கொடியுடனே ஒருசேரப் படர்கின்ற ஈங்கையை யுடையவாகும், இத்தகைய சுரத்தின்கண்ணே; வை எயிற்று ஐயள் மடந்தை முன் உற்று - கூரிய பற்களையுடைய மெல்லிய

(பாடம்) 1. நெய்த்தோர் வல்லியம்;
2. ஐயள் மாயள், மாயள் - கரிய மேனியள்.

ளாகிய மடந்தையை முன்னே செல்லவிடுத்துப் பின்னே; எல்லிடை நீங்கும் இளையோனுள்ளம் - இவ்விராப் பொழுதிற் செல்லா நிற்கும் இவ்விளைஞனுள்ளமானது; காலொடுபட்ட மாரி மால்வரை மிளிர்க்கும்; உருமினும் கொடிது - காற்றோடு கலந்த மழை பெய்யுங் காலத்திற் பெரிய துறுகற்களைப் புரண்டு விழுமாறு மோதுகின்ற இடியினுங்காட்டிற் கொடியதா யிராநின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) ஒலிதல் - தழைத்தல். உலவை - காற்று. நெய்த்தோர் - இரத்தம். வல்லியம் - புலி. இவர்தல் - படர்ந்தேறுதல். வை - கூர்மை. எல் - இராத்திரி. மிளிர்க்குதல் - புரட்டுதல். ஐயள் - மெல்லியள். உற்று என்பதை உற எனத் திரிக்க. அழுந்துபடல்; (தொல்-சொல்-403) "அந்நாற்சொல்லும்" என்பதன்கட் கிடந்த 'நாட்டல் வலிய' என்பதனால் குறுக்கல் விரித்தலாகிய இருவகை விகாரமுங் கொள்க.

நடத்தலாற்றுளென்பார் ஐயளென்றார். மடந்தையை முன்னே நடத்தித் தான் பின்னே செல்லுதல்; அவளது முதுகினழகையும் இளைத்த நடையையும் காணுதற்பொருட்டு. மாதர்க்குக் காலணியாகிய சிலம்பு வதுவைக் காலத்துக் கழற்றுதல் மரபு; அங்ஙனமாக இவள் சிலம்பணிந்தபடி ஓராடவனுடன் செல்லக் காண்டலாற் களவினிற் கொண்டு தலைக்கழியப் பெறுவளாமென்று ஏனையோரயிர்த்துக் கூறிய தாயிற்று; "சிலம்புஞ் சிறுநுதலும்" "வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள், மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே" எனவுஞ் சான்றோர் கூறு மாற்றான் அறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தம்மிற் கூறியாறுதல். இதனைக் கண்டோர் கூற்றுக்கு மேற்கோளாக்கினார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ - பொ - சூ - 40, உரை.)

(பெரு - ரை.) மான் நோக்கிண்டிவர் என்றும் பாடம். இப் பாடமே சிறப்புடையதாகும். இதற்கு, குருளை மாலைப் பொழுதிலே தமக்கிரையாக மான்களை ஆராய்கின்ற எனப் பொருள் கூறுக.

குடிப்பிறப்புடையாளை மயக்கி அவள் சுற்றத்தினின்றும் பெயர்த்து அழைத்தேகுகின்றான் என்னும் இறைச்சிப் பொருள் தோன்றக் காலொடுபட்ட மாரி மால்வரை மிளிர்க்கும் உரும் என்றார் என்க. (உ)

ந. இளங்கீரனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, முன்னொரு காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்) என்பது முன்பு பொருள் தேடச் சென்றிருந்து வந்த தலைமகன் மற்றொரு காலத்துப் பின்னும் பொருள்தேடும்படி கருதிய நெஞ்சை நோக்கி நெஞ்சே! மாலைப்பொழுது வரக்கண்டு இம்மாலைப் பொழுது நம்காதலி நம்மைக் கருதி வருந்துதற்குரிய காலமென்று முன்பு பிரிந்தவிடத்துக் கருதினேன் அல்லனோவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, 'வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத்தானும்', (தொல். கற். ௯) என்னும் விதி கொள்க.

ஈன்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்
பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழல்
கட்டளை அன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்
கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்
வில்லேர் உழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்
சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை
யுள்ளினென் அல்லனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித் தன்ன இனியோள்
மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.

(சொ - ள்.) ஈன் பருந்து உயவும் வான் பொரு நெடுஞ் சினை - நெஞ்சே! பார்ப்பை யீன்ற பருந்து வருந்தியுறையா நிற்கும் ஆகாயத்தின்மேற் செல்லுகின்ற நெடிய கிளைகளையும்; பொரி அரை வேம்பின் புள்ளி நீழல் - பொரிந்த அடியையுமுடைய வேம்பினது புள்ளிபோன்ற நிழலின்கண்ணே; கட்டளை அன்ன வட்டு அரங்கு இழைத்து - கட்டளைக் கற்போன்ற அரங்கை வட்டினாலே கீறி; கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லி வட்டு ஆடும் - ஏனைத் தொழிலொன்றும் கற்றறியாத சிறுவர்கள், நெல்லியங்காயை வட்டாகக்கொண்டு பாண்டிலாடா நிற்கும்; வில் ஏர் உழவர் வெம்முனைச் சீறூர் - விற்போரால் ஆறலைத்துண்ணும் மழவரின் வெய்ய குடியிருப்பினையுடைய சீறூரையுடைய; சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை - அழற் சுரத்தின் கண்ணே முற்பட்டு வந்த நம் வலியனைத்தையும் குறைக்கின்ற மாலைப் பொழுதைக் கண்டு; உள்ளிய வினைமுடித்து அன்ன இனியோள் - இம் மாலையானது கருதிய வினை முடித்தாற் போன்ற இனிமையையுடைய நம் காதலி; மனைமாண் சுடரொடு படர் பொழுது என - மனையகத்து மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை ஏற்றி அதன் முன்னின்று அவர் தாம் இன்னும் வந்தாரில்லையே யென்று அவ்விளக்கொடு வெறுத்துத் துன்புற்றுக் கருதுகின்ற பொழுதாகும் என்று; யான் உள்ளினன் அல்லனோ - யான் முன்னம் ஒரு காலத்து நினைத்தேன் அல்லேனோ? அங்ஙனமாக இப்பொழுதும் பொருளீட்டுமாறு ஒருப்படுத்தி என்னை வருத்தாதேகொள்; இனி யான் வாரேன் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) உயவு - வருத்தம். கட்டளை - பொன்னுரைக்குங்கல். சுரன்முதல் - சுரத்தினிடத்தில்; முதல்: ஏழனுருபு, படர்தல்-நினைத்தல்.

வெப்பத்தால் இலைதழைக்காது கருகுதலிற் புள்ளி போன்ற நிழலாயிற்று. ஏரால் உழுதுண்பார் போல வில்லால் ஆறலைத்துண்ணலின் வில்லேர் உழவ ரென்றார். வேம்பின் நீழற் சிறார் வட்டாடுஞ் சீறூரென்க. முன்பு பொருள்செயல்வினையை முடித்துப் பெற்ற மகிழ்ச்சியனாதலின் வினைமுடித்தன்ன வினியோளென்றான். இதனானே அம்

மகிழ்ச்சி இவளை நோக்குழியேபெறக் கிடத்தலிற் பொருளை நச்சி வாரே னெனவுங் குறிப்பித்தானாயிற்று. அங்ஙனமாக என்பது முதற் குறிப் பெச்சம்.

இறைச்சிப்பொருள் :—பருந்து வருந்தியிருக்கும் வேம்பின் நிழலில் அப்பருந்தின் வருத்தத்தை ஏறிட்டு நோக்காது, சிறார் நெல்லிவட்டாடி மகிழா நிற்பர் என்றது, யான் இவளைப் பிரிதலால் வருந்துன்பத்திற் கஞ்சி வருந்தவும் அதனைக் கருதாத என்னெஞ்சே! நீ பொருள்மேற் சென்று மீளும் மகிழ்ச்சியை உடையையாயிரா நின்றாய் என்பதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல். இதனை இத்துறையிலேயே அடக்கினார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல்-பொ-சூ-சஅ, உரை)

(பெரு-ரை.) கட்டளையன்ன இட்டரங்கு என்றும் பாடம். வட்டினாலே கீறி என்னும் உரை பொருந்தாது. வட்டு நெல்லிக்காயே ஆதலின் அதனால் அரங்கு கீறுதல் அமையாமையும் உணர்க. இட்டரங்கு-சிறிய வகுப்பறைகளையுடைய அரங்கு என்க. உள்ளி னென் அல்லெனோ என்றும் பாடம்.

இச்செய்யுளின்கண் தலைவன் முன்னிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை நினைந்து செலவழுங்கினமையின் இதனை, "நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கேதுவுமாகும்" (தொல்-அகத்-சஅ) என்னும் நூற்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டினர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். (௩)

௪. அம்மூவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி அலர் அச்சந்தோன்றச் சொல்லி வரைகடாயது.

(து-ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்து, அணித்தான ஓரிடத்திலே தலைவன் வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி, அவன் கேட்டலும் விரைய வரைந்து கொள்ளுமாற்றானே தலைவியை நோக்கி, நமக்குண்டாகிய பழிச்சொல்லை அன்னை யறிந்தால் இற்செறிப்பாளென்று தலைவர்பாற் கூறின், அவர் நம்மைத் தம்மூர்க்குக் கொண்டுபோவரோ எனக் கவன்று கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆற்றது..............அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) வகை என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

கானலஞ் சிறுகுடிக் கடல்மேம் பரதவர்
நீனிறப் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇத்
தண்பெரும் பரப்பின் ஒண்பதம் நோக்கி
யங்கண் அரில்வலை உணக்குந் துறைவனொ
௫. டலரே, அன்னை யறியின் இவண்உறை வாழ்க்கை
அரிய வாகும் நமக்கெனக் கூறிற்

கொண்டுஞ் செல்வர்கொல் தோழி உமணர்
வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிக்
கணநிரை கிளர்க்கும் நெடுநெறிச் சகடம்
மணல்மடுத் துரறும் ஓசை கழனிக்
கருங்கால் வெண்குருகு வெரூஉம்
இருங்கழிச் சேர்ப்பிற்றம் உறைவின் ஊர்க்கே.

(சொ - ள்.) தோழி கானல் அம் சிறுகுடி கடல்மேம் பரதவர் - தோழீ! கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள சிறுகுடியிலிருந்து கடலின்மேற் செல்லும் பரதவர்; நீல் நிறப் புன்னைக் கொழு நிழல் அசைஇ - நீலநிறத்தையுடைய புன்னையின் கொழுவிய நிழலிலே தங்கி; தண் பெரும் பரப்பின் ஒள்பதம் நோக்கி - தண்ணிய பெரிய கடற் பரப்பிற் செல்லுதற்கு நல்ல அற்றம் பார்த்து; அங்கண் அரில் வலை உணக்கும் துறைவனொடு - அவ்விடத்து முறுக்குண்டு கிடந்த வலையைப் பிரித்துப் புலர்த்தா நிற்கும் துறையையுடைய நம் தலைவர்பாற் சென்று; நமக்கு அலர் அன்னை அறியின் - நமக்குண்டாகிய பழிச் சொல்லை அன்னை அறிந்தால்; இவண் உறை வாழ்க்கை அரிய ஆகும் எனக் கூறின் - இனி இங்குத் தங்கிக் களவொழுக்கத்து வாழ்தல் அரியவாகும் என்று கூறினால்; உமணர் வெண் கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றிக் கணநிரை கிளர்க்கும் - உப்பு வாணிகர் வெளிய கல்லுப்பின் விலை கூறிக் கூட்டமாகிய ஆனிரையை எழுப்புகின்ற; நெடுநெறிச் சகடம் மணல் மடுத்து உரறும் ஓசை - நெடிய நெறியிற் செலுத்தும் பண்டிகள் மணலின் மடுத்து முழங்கும் ஓசையைக் கேட்டு; கழனி கருங் கால் வெண் குருகு வெரூஉம் - வயலிலுள்ள கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள் வெருவா நிற்கும்; இருங் கழிச் சேர்ப்பின் தம் உறைவின் ஊர்க்கு - கரிய கழி சூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின்கணுள்ள தம் உறைவிடமாகிய ஊருக்கு; கொண்டும் செல்வர்கொல் - நம்மை யழைத்துக் கொண்டும் போவரோ? எ - று.

(வி - ம்.) அசைதல் - தங்குதல். பதம் - கொந்தளிப்பு, காற்று மாறியடித்தல் முதலாயின இல்லாத காலம். இவணுறை வாழ்க்கை - புலாலுணக்கல், புள் ஓப்பல் காரணமாக ஆண்டுத் தங்கியவழி நிகழ்ந்த களவொழுக்கத்து வாழ்தல். நிரை - நெறியிற் படுத்திருக்கும் ஆனிரை. கிளர்த்தல் - எழுப்புதல். உரறுதல் - முழங்குதல். துறைவனொடு கூறில் தம்மூர்க்கு கொண்டுஞ் செல்வர்கொலென மாறிக்கூட்டுக. அன்னையறியின் வாழ்க்கையரிய என்றது ஏதம் ஆய்தல்.

உள்ளுறைகள்: (க) பரதவர் புன்னையின் கீழிருந்து, கடலிற் செல்லுதற்குப் பதநோக்கி அதுகாறும் வலையை யுணக்குந் துறைவ னென்றது, தலைவன் சிறைப்புறத்திலிருந்து, தலைவியைக் கூடுதற்கு

யாருமில்லாத பதம் பார்த்து, அதுகாறும் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்ப னென்றதாம்.

,, ,, (உ) சகடம் மணலில் மடுத்து முழங்குமோசைக்குக் கழனி நாரை வெருவுமென்றது, தலைவன் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலன் தந்து வரையவரு மணமுரசொலி கேட்பின், அலரெடுக்கும் ஏதிலாட்டியர் வாய்வெருவி யொடுங்காநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவி கூற்றாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-ககரு, உரை.)

(பெரு - ரை.) அம்கண் அரில்வலை எனக் கண்ணழித்து - அழகிய கண்களையும் பின்னலையும் உடைய வலை எனினும் ஆம். அரில் - பின்னல். அன்னை அலர் அறியின் நமக்கு இவணுறை வாழ்க்கை அரியவாகும் எனக் கூறின் என இயைத்துக் கோடலுமாம். மேவும் என்னும், செய்யும் என்னும் எச்சத்து ஈற்றுயிரும் மெய்யுங்கெட்டு மேம் என நின்றது. (ச)

ரு. பெருங்குன்றூர்கிழார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தலைவன் செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் செல்லுந் தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைவி தனித்து உறைதற்கஞ்சிக் கலுழ்ந்து வேறுபட்டுக் காட்ட, அதனையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி, நின்கண்கள் குறிப்பாகிய மாறுபட்ட ஒரு தூதுவிடுத்தன; அத்தூதையறிந்து அவர் செல்லுதலொழிந்தனராதலின், இனி முன்பனிக்காலத்தும் அவரைப் பிரிதலரிதுகாண் எனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் "பிறவும் வகைபடவந்த கிளவி" என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

நிலநீர் ஆரக் குன்றங் குழைப்ப
அகல்வாய்ப் பைஞ்சுனைப் பயிர்கால் யாப்பக்
குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர்
நறுங்காழ் ஆரஞ் சுற்றுவன அகைப்பப்
ரு. பெரும்புயல் பொழிந்த தொழில எழிலி
தெற்கேர் பிரங்கும் அற்சிரக் காலையு
மரிதே காதலர்ப் பிரிதல் இன்றுசெல்
இகுளையர்த் தரூஉம் வாடையொடு
மயங்கிதழ் மழைக்கண் பயந்த தூதே.

(சொ - ள்.) இன்று செல் இகுளையர்த் தரூஉம் வாடையொடு மயங்கு இதழ் மழைக்கண் - தோழீ! இன்று பிரிந்து

செல்லுகின்ற தோழியரை மீட்டும் நின்னை ஆற்றுவிக்குமாறு கூட்டுகின்ற வாடைக் காற்றினால் வருந்திய இமைகளையுடைய மழைபோல நீர்வடிக்கின்ற நின் கண்கள்தாம்; தூது பயந்த - அவர் செல்லாதவாறு ஒரு குறிப்பாகிய தூதைத் தோற்றுவித்து விடுத்தன, அங்ஙனம் விடுத்த தூதின் காரணமாக ; நிலம் நீர் ஆர குன்றம் குழைப்ப அகல்வாய்ப் பைஞ்சுனைப் பயிர் கால்யாப்ப - இனி மிக்க மழை பெய்தலாலே நிலம் நீரால் நிரம்பப் பெற்று நிறையவும், மலைமேலுள்ள மர முதலாயின தழைப்பவும், அகன்ற வாயையுடைய குளிர்ந்த சுனையில் நீர் நிறைதலால் அங்கு முளைத்தெழுந்த குளநெல் முதலிய பயிர்கள் நெருங்கி வளரவும் ; குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர் நறுங்காழ் ஆரம் சுற்றுவன அகைப்ப - கொல்லையின் கண்ணே குறவர் வெட்டியழித்தலானே குறைபட்ட மிக்க நறைக்கொடி மீண்டுந் தளிர்த்துக் கொடியாகி நறுமணங் கமழ்கின்ற வயிரமுற்றிய சந்தன மரத்தின் மீது படர்ந்து சுற்றியேறவும் ; பெரும் புயல் பொழிந்த தொழில எழிலி - பெருமழையைப் பொழிந்த தொழிலையுடைய மேகமானது ; தெற்கு ஏர்பு இரங்கும் அற்சிரக்காலையும் - தென்றிசையின் கண்ணே யெழுந்து செல்லுதலாலே பிரிந்தோர் இரங்குகின்ற முன்பனிக்காலத்தும் ; காதலர்ப் பிரிதல் அரிது-நீ நின் காதலரைப் பிரிந்து உறைதல் அரியதாகும் ; ஆதலின் மகிழ்வொடு முயங்கி இருப்பாயாக ! எ - று.

(வி - ம்.) கால்யாத்தல் - நெருங்கல். நறைப்பவர் - வாசனைக் கொடி. கொடிப்பவர் : இருபெயரொட்டு. அற்சிரம்-முன்பனிக்காலம். இதழ் - இமை. காழ் - வயிரம். ஆரம் - சந்தனமரம். அகைத்தல் - உயர்ந்து படர்தல். வாடையொடு - வாடையால். ஏர்பு-எழுந்து: இதனைச் செயவெனெச்சத் திரிபாகக்கொண்டு எழுந்து செல்லுதலாலென ஏதுப்பொருட்டு ஆக்குக.

ஏனை மரங் கொடிகளிவற்றின் வேர் சந்தனவேரொடு முயங்காத வழி, தனித்துள மரம் நறுமணமெய்தாமை கண்கூடாகக் காண்டலால், ஈண்டு நறைக்கொடி சுற்றுவது கூறி நறுங்காழ் ஆரம் என்றார். மழைக் கண் பயந்த தூது-அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண், குறவர் கொன்ற குறைக்கொடி நறைப்பவர் நறுங்காழ் ஆரம் சுற்றுவன அகைப்ப என்புழி, நீ அவர் பிரிவர் என்னுங் கருத்தான் மெலிந்த மெலிவகன்று நின் காதலனை இனி ஆரமுயங்கி உடல் பூரித்திடுக எனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றுதல் காண்க. இவ்விறைச்சிப் பொருள் அன்புறுதகுநவாம். தலைவி வருந்திய பொழுது தோழி இவ்வாறு இறைச்சியிற் சுட்டுதல் அவளை வற்புறுத்து ஆற்றுதற் பொருட்டாம். இதனை,

> " அன்புறு தகுந இறைச்சியுட் சுட்டலும்
> வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே " (தொல்-பொ-ஙஉ)

எனவரும் நூற்பாவான் உணர்க.

இனி, "இளையர்த் தரூஉம் வாடையொடு" என்பதும் பாடம். இப் பாடமே சிறந்ததாம். இதற்கு இன்று "வினைவயிற் செலுத்தப்பட்ட ஏவலிளையரையும் செல்லாமற் றடுத்து மீட்டுத் தருகின்ற வாடைக் காற்று" எனப்பொருள் கூறுக. (௬)

௭. பரணர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறிப் பாற்பட்டு ஆற்றுனாய தலைவன், தோழி கேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறி வேண்டிச் சென்ற தலைவன், தோழிகேட்டு உடன்படுத்துமாறு யாம் வந்திருக்கின்றே மென்று தலைவியிடத்து ஒருவர் சென்று கூறினால் யாரோ வென்னாளாய் யாம் வந்துளே மென்று மகிழ்ந்து களிப்பால் மயங்குவள்; அங்ஙனங் கூறு வாரைப் பெற்றிலேமே யென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பண்பிற் பெயர்ப்பினும்" (தொல்-கள-௧௨) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் 'பரிவுற்று மெலியினும்' என்னும் விதி கொள்க.

நீர்வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள்கால்
நாருரித் தன்ன மதனின் மாமைக்
குவளை அன்ன ஏந்தெழில் மழைக்கண்
திதலை யல்குற் பெருந்தோட் குறுமகட்
கெய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே,
இவர்யார் என்குவள் அல்லள் முனாஅ
தத்தக் குமிழின் கொடுமூக்கு விளைகனி
எறிமட மாற்கு வல்சி யாகும்
வல்வில் லோரி கானம் நாறி
இரும்பல் ஒலிவருங் கூந்தல்
பெரும்பே துறுவள்யாம் வந்தனம் எனவே.

(சொ - ள்.) *நீர்வளர் ஆம்பல் தூம்புடைத் திரள் கால் நார் உரித்து அன்ன* - நீரில் வளர்ந்த ஆம்பலின் உள்ளிற் புழை யுடைய திரண்ட தண்டை நாருரித்தாற் போன்ற; *மதன் இல் மாமை* - அழகு குறைந்த மாமையையும்; *குவளை அன்ன ஏந்து எழில் மழைக்கண்* - குவளை போன்ற அழகு தங்கப்பெற்ற குளிர்ச்சியுடைய கண்ணையும்; *திதலை அல்குல் பெருந்தோள் குறு மகட்கு* - திதலையுடைய அல்குலையும் பெரிய தோளையும் உடைய இளமகளாகிய நம்மாற் காதலிக்கப்பட்ட தலைவியிடத்து; *எய்தச் சென்று செப்புநர்ப் பெறின்* - நெருங்கச் சென்று எமது வருகையை முன்னுடிக் கூறுவாரைப் பெறின்; *இவர் யார் என்*

குவள் அல்லள் - அவரை நோக்கி இவர் யாவரென்று கேட்பா ளல்லள்; அத்தக் குமிழின் கொடு மூக்கின் விளைகனி எறி மடமாற்கு முணுது வல்சி ஆகும் - சுரத்திலுள்ள குமிழ மரத்தின் வளைந்த மூக்கினையுடைய முற்றிய கனிகள் கீழே உதிர்ந்து ஆங்குக் குதித்து விளையாட்டயர்கின்ற இள மானுக்கு வெறுப்பில்லாது உணவாகாநிற்கும்; வல்வில் ஓரி கானம் நாறி - வலிய வில்லை யுடைய ஓரி என்பவனது கானம்போல நறுநாற்றமுடையவாகி; இரும்பல் ஒலிவரும் கூந்தல் - கரிய பலவாகி தாழ்ந்த கூந்தலை யுடைய அவள்தான்; யாம் வந்தனம் என - யாம் வந்திருக்கின்றேம் என்பதைக் கேட்டவுடன்; பெரும்பேது உறுவள் - களிப்பினலே பெரிதும் மயக்கமெய்தா நிற்பள்; அங்ஙனம் சென்று கூறுவாரை யாம் பெற்றேமில்லையே! எ - று.

(வி - ம்.) தூம்பு - துளை. ஆம்பல் - அல்லியென்று வழங்கப் படுவது. மதன் - அழகு. மாமை - மாந்தளிரின் தன்மை. வல்சி - உணவு. ஒலிதல் - தாழ்தல். பேது - மயக்கம். முணுது - வெறுப் பெய்தாது. முனைதல் - வெறுத்தல்.

பகற்குறிக்கண்ணே தான்கண்டுவைத்து, முயங்கியவழி நீங்குதலின் இப்பொழுதும் உளதாயிருக்குமெனக்கொண்டு மாமையுடைமை கூறினன்; இதனுல் அதனை நீக்கத் தோழி முயலுகவென்ருனுமாம். முதலிற் கூட்டத்திற்குக் குறிப்புணர்த்தியது நோக்கமேயாதலின், அதனை மழைக்கணெனச் சிறப்பித்து முற்கூறினன். அணைந்தவழி இன்பஞ் செய்தலின் திதலையல்குலென அடைகொடுத்துக் கூறினன். இடந்தலை பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற் கூட்டத்து முயங்கிக் கிடந்தவழி இன்பஞ் செய்தலின் தோளையுங் கூந்தலையும் பிற்கூறினன். மதனின் மாமை யென்றது பசலைபாய்தல். பெரும்பேதுறுவளென்றது கண்டவழி உவத்தல்.

இறைச்சி :—குமிழின் கனி மானுக்கு உணவாகுமென்றது, யாம் வந்திருக்கின்றேமென்று கூறும் அச் சொல்லானது நம் தலைவிக்கு மகிழ்வளிக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயர் வுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) எறிமடமான் என்புழி எறிதல் - பகையைப் பின் காற்குளம்பால் உதைத்தல். மான் அங்ஙனம் உதைக்கும் இயல் புடையது. முனுது என்றும் பாடம். இதனை குறுமகட்கு எய்தச் சென்று முனுது செப்புநர்ப் பெறின் எனக் கூட்டிக்கொள்க. முனுது - முன்னதாக. மானுக்கு எனல் வேண்டிய சொல் சாரியையின்றி மாற்கு என உருபு புணர்ந்து நின்றது. (சு)

எ. நல்வெள்ளியார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன், நெட்டிடை கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய, ஆற்ருளாய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் வரையாது தலைமகன் நெடுந்தூரம் பொருள்வயிற் பிரிந்துபோன பின்பு, ஆற்று ளாகிய தலைமகளைத் தோழி அவர் குறித்த கார்காலம் வந்துற்ற தாதலின், இன்னே வந்து நின்னை வரைந்து கொள்வர்; அதுகாறும் வருந்தாதொழியெனத் தேற்றிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "நாற்றமுந் தோற்றமும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை' என்ப தன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்
பெருவரை அடுக்கத் தருவி யார்ப்பக்
கல்லலைத் திழிதருங் கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கழைமாய் நீத்தங் காடலை யார்ப்பத்
ரு. தழங்குகுர லேறொடு முழங்கி வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால் தோழி
வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணறுஞ் சிலம்பின் துஞ்சுஞ்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே.

(சொ - ள்.) தோழி வெள்நெல் அருந்திய வரி நுதல் யானை - தோழீ! மூங்கிலின் வெளிய நெல்லைத் தின்ற வரி பொருந்திய நெற்றியையுடைய யானை! தண் நறுஞ் சிலம்பின் துஞ்சும் - தண்ணிதாகிய நறுமணங் கமழு மலைப்பக்கத்திலே துஞ்சா நிற்கும்; சிறி இலைச் சந்தின வாடு பெருங்காட்டு - சிறிய இலையுடைய சந்தன மரத்தினையுடைய வாடிய பெரிய காட்டி னகத்து; சூர் உடை நனந்தலைச் சுனை நீர் மல்க - அச்சத்தை யுடைய இடமகன்ற சுனையில் நீர் நிறையவும்; பெருவரை அடுக் கத்து அருவி ஆர்ப்ப-பெரிய மூங்கில்களையுடைய மலைப்பக்கத்தில் அருவிகள் ஆரவாரிப்பவும்; கல் அலைத்து இழிதரும் கடுவரல் கான் யாற்று - கற்களைப் புரட்டிக் கொண்டு ஓடிவருகின்ற மிக்க விசையினையுடைய கானியாற்றின் கண்ணே; கழை மாய் நீத்தம் அலைகாடு ஆர்ப்ப - பற்றுக் கோடாகிய மூங்கிலும் முழுகுமாறு பெருகிய வெள்ளத்தின் அலைகாட்டிற் சென்று மோதா நிற்கவும்; தழங்கு குரல் ஏறொடு முழங்கி - ஒலிக்கின்ற இடியேற்றொடு முழக்கஞ் செய்து; வானம் இன்னே பெய்ய மின்னும் - முகில்கள் இப்பொழுதே மழை பெய்யவேண்டி மின்னா நிற்கும்; இக் காலத்தை நோக்கினவுடன் அவர் இன்னே வந்து நின்னை வரைந்து கொள்வராதலின், நீ வருந்தாதே கொள்! எ - று.

(வி - ம்.) சூர் - அச்சம். நனந்தலை - அகன்ற இடம். வரை- மூங்கில். அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். நீத்தம் - வெள்ளம். ஆல்: அசை; மூன்றனுருபின் பொருளதோரிடைச் சொல்லுமாம். சிறிய இலை:

அகரம் தொகுக்கும்வழித் தொக்க விகாரம். பெயவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் காரியப்பொருட்டு. இக்காலத்தை யென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

மழை பெய்து பெருக்கெடுப்பிற் காட்டில் வருதற்கியலாதாதலிற் கார் காலத்தைக் காண்டலும் வருவரென்னுங் குறிப்பால் பெருக்கெடுக்குமாறு மழைபெய்தற் பொருட்டு மின்னு நிற்குமென்றாள்.

இறைச்சிகள் :— (க) வாடுகின்ற பெருங்காட்டிலே அக்காடு தழைப்ப மழைபெய்யத் தொடங்குமென்றது, வருந்திய நின்மாட்டு அருள்செய்ய வேண்டி இன்னே வருவரென்றதாம்.

„ „ (உ) நெல்லருந்திய யானை கவலைகெடத் துயிலுமென்றது, காதலனொடு இன்ப நுகர்ந்த நீ கவற்சியின்றிச் சேக்கையிலே துயிலப் பெறுவாயென்றதாம். **மெய்ப்பாடு** - பெருமிதம். **பயன்** - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) நீத்தம் காட்டினை அலைத்து ஆரவாரிப்பவும் எனினுமாம். (எ)

அ. ....

திணை ; குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இயற்கைப்புணர்ச்சி இறுதிக்கண் தலைமகளை ஆயத்தொடுங் கண்ட தலைமகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதியில் ஆயத்தொடு கூடிய தலைமகளை அவ் வாயத்தார் செய்யும் வழிபாடறிந்த தலைமகன், இவள் யார் மகளென வியந்து இவள் எனக்கு எய்தற்கரியளாமென ஆற்றுனுகி, இத்தகைய புதல்வியைப் பெற்று எனக்குதவிய இவள் தந்தையும் தாயும் வாழ்க வென வாழ்த்தா நிற்பது.

(இ - ம்) இதனை, "மெய் தொட்டுப் பயிறல்" (தொல்-கள-கக) என்னும் நூற்பாவின்கண் சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி என்பதன்கண் 'சொல்லிய' என்ற மிகையான் தலைவி நீங்கியவழிப் பிறந்த வருத்தத்தைத் தலைவன் கூறியதென அமைத்துக் கொள்க.

அல்குபட ருழந்த அரிமதர் மழைக்கண்
பல்பூம் பகைத்தழை நுடங்கு மல்குல்
திருமணி புரையு மேனி மடவோள்
யார்மகள் கொல்லிவள் தந்தை வாழியர்
துயரம் உறீஇயினள் எம்மே அகல்வயல்
அரிவனர் அரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந்
தண்சேறு தாஅய் மதனுடை நோன்தாள்
கண்போல் நெய்தல் போர்விற் பூக்குந்
திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி
தன்திறம் பெறுகஇவள் ஈன்ற தாயே.

(சொ - ள்.) அல்கு படர் உழந்த அரி மதர் மழைக் கண் - மிக்க துன்பமுழந்த செவ்வரி பரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்களையும்; பல் பூ பகைத் தழை நுடங்கும் அல்குல் - பலவாகிய பூக்களுடனே மாறுபடத் தொடுக்கப்பட்ட தழை யுடையை அசையும்படி உடுத்த அல்குலையும்; திருமணி புரையும் மேனி மடவோள் - அழகிய நீலமணியொத்த மேனியையுமுடைய இவ்விளமகள்; யார் மகள் - யாவர் புதல்வியோ?; எம்மே துயரம் உறீஇயினள் - அசையாத உள்ளத்தையுடைய எம்மையே துயரஞ் செய்தனள்!; தந்தை வாழியர் - இத்திறம் வல்லவளைப்பெற்று எனக்குதவிய இவள் தந்தை நெடுங்காலம் வாழ்வானாக!; இவள் ஈன்ற தாய் - இவளை ஈன்ற தாயும்; அகல் வயல் அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர் பெற்றும் தண் சேறு தாஅய் - அகன்ற வயலின்கண்ணே மள்ளரால் அரியப்பட்டும் அரிச்சூட்டை எடுப் போராற் கொண்டுவரப்பட்டும் தண்ணிய சேறு பரந்து; மதன் உடை நோன் தாள் கண்போல் நெய்தல் போர்வில் பூக்கும் - அழ கினையும் வலிய தண்டினையுமுடைய கண்போன்ற நெய்தல் நெற்போரின்கண்ணே மலரும்; திண் தேர்ப் பொறையன் தொண்டி தன் திறம் பெறுக - திண்ணிய தேரையுடைய பொறை யனது தொண்டி நகர் போன்ற சிறப்பினைப் பெறுவாளாக!; எ - று.

(வி - ம்.) உழத்தல் - தன்போற் காட்சியிற் பெருவிதுப்புறுதல். அல்கல் - மிகுதல். உழந்த மடவோளென இயைக்க. அறிவனரென்பது முதல் நெய்தற்கு அடை, போர்வு - கதிர்ப்போர். பொறை - மலை; மலைநாடனாதலிற் சேரலன் பொறையனெனப்பட்டான். பெரிதுமோர் இன்பந் துய்த்தாலன்றிப் பயந்தோரை வாழ்த்தல் இயல்பின்மையின் இஃது இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் கூறியதாயிற்று. பொறை யனது தொண்டி எல்லா வளனும் பெற்றுத் திகழ்தல்போல, ஈன்றதாய் எல்லா வளனும் பெற்றுத் துய்க்க வென்றானும். நெய்தல் அரிவோரால் அரிந்து கொணரப்பட்டுக் கதிர்ப்போரினும் மலருமென்றதனாலே, இவள் யாண்டுச் செல்லுகினும் ஆண்டுச் சிறப்பெய்துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - உவகையைச் சார்ந்த மருட்கை. பயன் - பயந்தோர்ப் பழிச்சல். இதனைப் புணர்தனிமித்த மென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ - பொ - 14, உரை.)

(பெரு - ரை.) எம்மே என்புழி ஏகாரம், தெளிவின்கண் வந்தது. அசையாத உள்ளமுடைய எம்மையும் என்பதுபட நின்றது. இயற் கைப் புணர்ச்சி எய்திய பெருமிதம் தோன்றக்கண்ணையும் அல்குலையும் மேனியையும் விதந்தோதினன். யார் மகள் என்றது இத்தகைய மாண்புடைய இவள் என்பதுபட நின்றது. தந்தையினும்காட்டிற் றாயே சிறந்தமையான் தந்தை வாழி என வாளா கூறித் தாய் தொண்டிதன் திறம் பெறுக என்று விதந்தோதினன். நெய்தல் பூக்கும் என்றது பெறுபவர் பெற்று, வளர்ப்பவர் வளர்த்து எனக்கு இன்பந்தந்தனள் என்பதையுங் குறிக்கும். (அ)

கூ. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உடன் போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகட்கு உரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவி கருதியவண்ணம் அவளை இரவிலே அழைத்துக்கொண்டு செல்லுந் தலைமகன் விடிந்தபின் சுரமும் இடையூறுங் கடந்து போகுழித் தலைமகளை நோக்கி நெறியெங்கும் பொழிலும் ஊர்களுமாயுள்ளனவாதலின், நீ வழிவிளையாடி வருந்தாதேகு எனக் கூறி மெல்லக்கொண் டேகாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்தும்" (தொல் - அகத் - 41) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத் தானும்' என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

இதனை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் பாலைக்கட் புணர்ச்சி நிகழ்ந் தமைக்கு எடுத்துக்காட்டுவர். (தொல். அகத்.கக. மேற்கோள்)

அழிவில முயலு மார்வ மாக்கள்
வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்
கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின்
னலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாகலின்
பொரிப்பூம் புன்கி னெழில்தகை யொண்முறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
நிழல்காண் தோறு நெடிய வைகி
மணல்காண் தோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே!
மாநனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலும்
நறுந்தண் பொழில கானங்
குறும்ப லூரயாஞ் செல்லும் ஆறே.

(சொ - ள்.) வால் எயிற்றோயே - வெள்ளிய பற்களையுடையோய்!; யாம் செல்லும் ஆறு கானம்- யாம் செல்லு நெறியில் உள்ள காடெல்லாம் ; மா நனை கொழுதி மகிழ் குயில் ஆலும் நறுந் தண் பொழில - மாமரத்தின் அரும்பைக் கோதி மகிழ்கின்ற குயில் கூவி விளையாடும் நறிய தண்ணிய சோலையை யுடையன ; குறும் பல் ஊர - அன்றியும் யடுத்தடுத்துள்ள பல ஊர்களையுமுடையன ; அழிவு இல முயலும் ஆர்வ மாக்கள் வழிபடு தெய்வம் கண் கண்டு ஆங்கு - சிதைவில்லாத செயலை முயல்கின்ற ஆர்வ மாந்தர் அக்காரியம் முற்றுப்பெறுமாறு தாம் வழிபடு தெய்வத்தைக் கண்கூடாகக் கண்டாற் போல ; அலமரல் வருத்தம்

தீர - யாம் நெடுங்காலம் நின்னைப்பெற முயன்றதனாலாகிய சுழற்சியையுடைய வருத்தமெல்லாந் தீரும்படியாக; நின் நலம் மெல் பணைத்தோள் எய்தினம் ஆகலின் - நின் அழகிய மெத் தென்ற பருத்த தோள்களை அடைந்தனம் ஆதலினால்; பொரி பூ புன்கின் எழில் தகை ஒள்முறி-இனி நீ பொரியையொத்த பூக்களை யுடைய புன்கினது அழகுமிக்க ஒள்ளிய தளிரை; சுணங்கு அணிவன முலை அணங்கு கொளத் திமிரி - சுணங்கு நிரம்பிய அழகிய முலையிலே அதன் வீற்றுத் தெய்வம் சிறப்போடிருக்கு மாறு அப்பி; நிழல் காண்தோறும் நெடியவைகி - நிழலைக் காணுந் தோறும் நெடும்பொழுது ஆண்டுத் தங்கி; மணல் காண்தோறும் வண்டல் தைஇ - மணல்களைக் காணுந்தோறும் சிற்றில் புனைந்து விளையாடி; வருந்தாது ஏகு — நெறிவந்த வருத்தத்தைப் போக்கி விட்டு மெல்லமெல்லச் செல்வாயாக!; எ - று.

(வி - ம்) அலமரல் - சுழற்சி, யாழ: முன்னிலையசை. முறி - தளிர். சுணங்கு - தேமல். வண்டல் - மெல்லிய வண்டற் புழுதியாற் சிற்றில் புனைந்து விளையாடுதல். வால் - வெண்மை. நனை - அரும்பு. கொழுதுதல் - கோதுதல்.

நகை நோக்கித் தன் வழிவரல் வருத்தம் போக்கிமகிழ்தலின், வாலெ யிற்றோயென விளித்தான். இனி இடையீடில்லையெனக் கொண்டமை யின் தோளெய்தினம் என்றதன்றி நெடிய வைகி வண்டலயர்ந்தேகென் றான். நெறி பொழில ஊரவென்றது நண்பகலும்மெல்லமெல்லஏகலா மென்றுணர்த்தியதாம். நெடியவைகி யென்றது முதல், சுரங்கடந்தனம் இனி அஞ்சாதேயென்று தெளிவித்தானுமாம். ஆர்வமாக்கள் தெய்வத் தைக்கண்டு தாம் முயன்றுவைத்த காரியத்தைப் பெறுதல்போல, யாம் நின்னைக்கண்டு நின்றோளை யெய்தினமென்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயர்வகற்றல். இதனைப் பாலைத்திணையிற் புணர்ச்சி நிகழ்வதற்கும், தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூற்று நிகழ்வதற்குமேற்கோ ளாகக்கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ-பொ-15,41, உரை.)

(பெரு - ரை.) அழிவிலர் முயலும் மாக்கள் என்றும், அழற்றகை யொண்முறி என்றும் பாடம். இவற்றிற்கு - அழிவிலராய் முயலும் மாக்கள் என்றும், தீப்பிழம்பை யொத்த ஒள்ளிய தளிர் என்றும் பொருள் கொள்க. (௯)

கo. ....

திணை: பாலை.

துறை: இஃது, உடன்போக்குந் தோழி கையடுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி, வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன்பாற் சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து, இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின் மாறு படாத மொழியைத் தெளிந்து புகல்புக்க இவளை முதுமையெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாக வெனத் தலைமகனுக்கு ஓம்படுத்துக் கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தலைவரும் விழுமம்" (தொல்-அகத்-௩௫.) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'விடுத்தற் கண்ணும்' என்னும் விதிகொள்க.

அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்தல் நரையொடு முடிப்பினும்
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர!
௫. இன்கடுங் கள்ளி னிழையணி[1] நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் பேஎர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி[2] தேறிய இவட்கே.

(சொ - ள்.) பூக் கேழ் ஊர - மலர்கள் விளங்கிய பொழில் சூழ்ந்த ஊரையுடையோனே!; இன் கடுங் கள்ளின் இழையணி நெடு தேர் கொற்றச் சோழர் - இனிய கடுப்புடைய கள்ளுணவையும் இழையணிந்த நெடிய தேர்களையுமுடைய வலிமிக்க சோழ மன்னர்; கொங்கர்ப் பணீஇயர் - கொங்கரை அடக்கும் பொருட்டு; வெண்கோட்டு யானைப் பேஎர் கிழவோன் பழையன் வேல் வாய்த்து அன்ன - வெளிய கோட்டினையுடைய யானைகளை யுடைய 'பேஎர்' என்னும் ஊரின் தலைவனாகிய பழையன் என்னும் சேனாதிபதியிடத்துத் தப்பாத வேற்படையைப் பெற்று வைத்திருந்தாற்போன்ற; நின்பிழையா நல்மொழி தேறிய இவட்கு - நினது பிழைபடாத நல்ல மொழியைக் கேட்டு உண்மையெனத் தெளிந்த இவளுக்கு; அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலை தளரினும் - அண்ணாந்து உயர்ந்த அழகிய கொங்கைகள் தளர்ந்தாலும்; பொன் நேர் மேனி மணியின் தாழ்ந்த நல் நெடுங் கூந்தல் நரையொடு முடிப்பினும் - பொன் போன்ற மேனியிலே கருமணி போலத் தாழ்ந்த நல்ல நெடிய கூந்தல் நரையுடனே முடிக்கப் பெற்றாலும்; நீத்தல் ஓம்பு - அக்காலத்தும் இவள் நம் முயக்கத்துக்குப் பயன்படாது முதிர்ந்துளாளென்று கைவிடாதே கொள்! பாதுகாப்பாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) அண்ணாத்தல் - நிமிர்தல். வனம் - அழகு. மதி: முன்னிலையசை. கடுங்கள் - முற்றிக் கடுப்பேறிய கள். தேறுதல் - தெளிதல். பழையன் வேல் தப்பாதவாறு நின் தப்பாத சொல்.

'எஞ்ஞான்றும் மூப்புப் பிணி சாக்காடின்றி இவனும் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தனாய், இவளும் பன்னீராட்டைப் பிராயத்தளாய், ஒத்த பண்பும் ஒத்த நலனும் ஒத்த அன்பும், ஒத்த செல்வமும் ஒத்த கல்வியுமுடையராய்ப் பிறிதொன்றற்கு ஊனமின்றிப் போகந்துய்ப்பார்'

(பாடம்) 1. கொடித்தேர்க். 2. தேரிய.

என்றதற்கு மாறாக இவள் முதுமையெய்தும் என்று இச்செய்யுளின்கட் கூறக்கிடந்த தென்னையெனின், அஃதங்ஙன மன்றென்பது காட்டவே. ஒருகால் 'தளரினும், முடிப்பினும்' என உம்மைகொடுத்துக் கூறினர்; அவ்வண்ணங் கூறியதும் அவன் கைவிடாது காத்தற்பொருட்டேயாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஓம்படுத்துரைத்தல். இதனை இத் துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்; (தொ-பொ-கூக. உரை.)

(பெரு - ரை.) கொடித் தேர் என்றும், போஒர் கிழவோன் பழையன் என்றும் பாடம். இவற்றிற்கு நிரலே, கொடியையுடைய தேர் என்றும் போர்த் தொழிலையே தனக்குரிமையாகவுடையோனாகிய பழையன் என்றும் பொருள் கூறுக. (க0)

கக. உலோச்சனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, காப்பு மிகுதிக்கண் இடையீடுபட்டு ஆற்ருளாய தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, காவல் மிகுதியாலே தலைவனைக்கூடப்பெருமல் ஆற்ருது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி 'நீ வருந்தாதேகொள், நிலவு விரிந்ததனல் அவர் இன்னே வருவாரெனக் கூறுவாள் போன்று, காவல் மிகுதியால் இரவுக்குறி பிறழ்ந்ததும், அதனாலே தலைவி படுந் துன்பமும் சிறைப்புறத்திருந்த தலைவன் கேட்டு வரைவொடு புகுமாறு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "காப்பின் மிகுதி கையற வரினும்" (தொல்-கள-உ௩.) என்னும் விதி கொள்க.

பெய்யாது வைகிய கோதை போல
மெய்சா யினையவர் செய்குறி பிழைப்ப
உள்ளி நொதுமலேர்புரை தெள்ளிதின்
வாரா ரென்னும் புலவி யுட்கொளல்
ரு. ஒழிக மாளநின் நெஞ்சத் தானே
புணரி பொருத பூமண லடைகரை
யாழி மருங்கின் அலவன் ஓம்பி
வலவன் வள்பாய்ந் தூர
நிலவுவிரிந் தன்ருற் கான லானே.

(சொ - ள்.) அவர் செய்குறி பிழைப்ப - அவர் செய்த குறி இடையீடுபட்டுத் தவறுதலாலே; பெய்யாது வைகிய கோதை போல மெய் சாயினை - சூடாது கிடந்த பூமாலை போல நின் மெய் வாடினையாகி; நொதுமல் ஏர்பு உரை உள்ளி - அயலில் எழுதலையுடைய பழிச் சொல்லைக் கருதி; தெள்ளிதின் வாரார் என்னும்

புலவி உள் கொள்ளல் - இனித் திண்ணமாக அவர் நம் பால் வருவாரல்லர் என்னும் புலவியை உட்கொள்ளாது; நின் நெஞ்சத்து ஒழிக - நின் நெஞ்சத்து அதனை ஒழிப்பாயாக!; புணரி பொருத பூ மணல் அடைகரை - அலைவந்து மோதிய இளமணல் அடுத்த கடற்கரையின் கண்ணே; ஆழி மருங்கின் அலவன் ஓம்பி வலவன் வள்பு ஆய்ந்து ஊர - தாம் ஊர்ந்து வருகின்ற தேரின் ஆழியிடத்துப் படாதவாறு ஞெண்டுகளை விலக்கிப் பாகன் வாரைப் பிடித்து ஆராய்ந்து செலுத்துமாறு; கானலான் நிலவு விரிந்தன்று - கானலிடத்து நிலவு விரிந்தது காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) சாயினை - இளைத்தனை. மாள : முன்னிலையசை. வள்பு - வார். மாவின் வலப்புறத்தே தன் பொறைகொளவிருத்தலின் வலவனெனப்பட்டான்.

நொதுமல் ஏர்பு உரை - அலரறிவுறுத்தல். மெய்சாயினையென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். வாராரென்னும் புலவியுட்கொளலென்றது பொய்யாக் கோடல். அவர் செய்குறி பிழைப்பவென்றது அக்குறியையறிந்து உடனே புறம்போகாதவாறு அன்னை துயிலாமை முதலிய காப்புமிகுதியறிவுறுத்தல். அலவனுக்கு ஊறுபடாதவாறு தேர்செலுத்தப்படுமென்றது நீ பழிச்சொல்லால் வருந்தாதபடி வரைந்து இல்லறநிகழ்த்தற்கொருப்படுவானென்றவாறு. இவற்றைக் கேட்ட தலைமகன் வரையக் கருதுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) நொதுமலர் நேர்புரை என்றும் பாடம். இதற்கு அயலோர் வாய் நேர்ந்து கூறும் பழிச்சொல் என்க. கானலான்: வேற்றுமை மயக்கம். நிலவு விரிந்தன்று என்றது இரவுக் குறிக்கண் நீ தேரூர்ந்து வந்தாயாயினும் யாங்கள் தாய் முதலியோர் அறியாவண்ணம் குறியிடம் சேர்தற்கும் நிலவு வெளிப்படுதலாகிய இடையூறுளதாதல் அறிக எனத் தலைவனுக்குக் காப்பு மிகுதியும் இடையூறும் கூறியவாறுதல் உணர்க. வரைவு முடுக்குதல் பயன் என்க. (கக)

க௨. கயமனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, கொண்டுதலைக் கழியுமாறு உடன்படுத்திய தோழி செவிலியுழைச்சென்று அறத்தொடு நிற்றலாலே பெரிதும் மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டலும், இவள் நீரில்லாத ஆற்றிடைப்போய் வருந்துங் குறை யென்னை யென்று தலைமகளைச் செலவழுங்குவித்துத் தலைமகனிடஞ் சென்று, 'தலைவி நின்பால்வர உடன்பட்டும் தன் சிலம்பு முதலியவற்றைக் கழற்றி வைக்கும்பொழுது இவற்றைக் காண்டலும் தோழியர் நோவரென்று ஆயத்தாரைப் பிரிதலாலே வருந்தி நின்றனள்" என அவன் செலவழுங்குமாறு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'தலைவரும் விழுமம்' என்னும் நூற்பாவின் கண் (தொல்-அக-௩௯.) போக்கற் கண்ணும் என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசிப்
பாசந் தின்ற தேய்கான் மத்த
நெய்தெரி யியக்கம் வெளில்முதன் முழங்கும்
வைகுபுலர் விடியல் மெய்கரந்து தன்கா
லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண்
வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள்
இவைகாண் தோறு நோவர் மாதோ
அளியரோ வளியரென் னுயத் தோரென
நும்மொடு வரவுதா னயரவுந்
தன்வரைத் தன்றியுங்[1] கலுழ்ந்தன கண்ணே.

(சொ - ள்.) விளம்பழம் கமழும் கமம் சூல் குழிசி - முடை தீர விளம்பழம் இட்டுவைத்தலானே அதன் மணம் கமழ்கின்ற நிறைந்த தயிர்த்தாழியில்; பாசம் தின்ற தேய்கால் மத்தம் நெய் தெரி இயக்கம் - கயிறு ஆடித் தேய்த்தலாலே தேய்ந்த தண்டினை யுடைய மத்திட்டு வெண்ணெய் தோன்றக் கடைதலால்; வெளில் முதல் முழங்கும் - தறியடியில் ஓசை முழங்குகின்ற வைகுபுலர் விடியல் - தங்கிய இருள் தீரும் வைகறைப் பொழுதில்; மெய் கரந்து தன்கால் அரியமை சிலம்பு கழீஇ - தன்மெய் பிறர்க்குத் தோன்றாதபடி மறைத்துத் தன் காலிலணியும் பருக்கைக்கற் போகடப்பட்டி சிலம்பைக் கழற்றி; பல் மாண் வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செல்வோள் - பல மாட்சிமைப்பட்ட வரிந்த புனைந்த பந்தோடு சேர ஓரிடத்தில் வைக்கச் செல்பவள்; இவை காண் தோறும் நோவர் அளியரோ அளியர் என - என் தோழிமார் இவற்றைக் காணுந்தோறும் நோவாநிற்பர், அவர் இரங்கத் தக்காரல்லரோ என்று கருதி; நும்மொடு தான் வரவு அயரவும் - நும்மோடு தான் வருதலை மேற்கொண்டொழுகா நிற்பவும்; கண் தன் வரைத்தன்றியும் கலுழ்ந்தன - அவள் கண்கள் தம் அளவுக்கும் அடங்காமல் அழா நின்றன; ஆதலின் நுமக்கு ஏற்றவாறு செய்ம்மின்; எ - று.

(வி - ம்.) குழிசி - தாழி. இயக்கம் - அசைவு. வெளில் - தயிர் கடைதற்கு நட்ட தூண். பகற்பொழுதிற் கடைவுழி வெப்பந் தாங்காது வெண்ணெய் உருகுமாதலின் வைகறையில் கடைதல் கூறிற்று.

ஒலிகேட்டு அன்னை முதலானோர் விழித்தாற் போக்கிற்கியலாதென் பதுபற்றிச் சிலம்பு கழற்றினமை கூறினாள். இதுகேட்டுச் செலவழுங்கி

(பாடம்) 1. கலிழ்ந்தன.

நின்றனை நீ வரைந்து புகுதக; நினக்கு வரைவு மாட்சிமைப்படுமென் றலின் கேட்ட தலைவன் இவள் அறத்தொடு நிற்றலான் மாட்சிமைப் பட்டது போலுமெனப் பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகுவானவது. இது "வெளிப்பட்ட பின்றையு முரிய கிளவி" (இறையனர்-உங) என்றதனாற் பெறப்பட்டது. தோழி சென்று அறத்தொடு நிற்றலை, "காமர் கடும்புனல்" (கலி-௩௯) என்ற செய்யுளின், 'சாய்த்தார் தலை' என்றதன்காறுங் கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். இதனைப் போக்குதல் தவிர்ந்ததற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர்; (தொ- பொ-௩௯-உரை.)

(பெரு - ரை.) நன்கு பதமறிந்து பாலைக் காய்ச்சிப் பிரையிட்டுத் தோய்த்த தயிர்த்தாழி இயல்பாகவே விளம்பழம் போன்று மணங் கமழும் என்பது பற்றி விளம்பழம் கமழும் குழிசி என்றார். பதன றிந்து தோய்ந்த தயிர்த் தாழி முடை நாறுதலின்று ஆகலின் விளம்பழம் கமழும் என்றதற்கு விளம்பழம் போன்று இனிதாக மணங்கமழும் குழிசி என்னலே அமைவுடைத்து. இயக்கம் முழங்கும் என்க. கமம்- நிறைவு. "கமம் நிறைந்தியலும்" என்பது தொல்காப்பியம். தயிர்த் தாழி சூற்கொண்ட வயிறு போலப் பருத்திருத்தல் பற்றிச் சூற்குழிசி என்றார். தன்வரைத்தன்றியும் என்றதற்கு அவள் வரைத்தன்றியும் எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பு. (கஉ)

கங. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பிற்றைஞான்று தலைவி யின் வேறுபாடுகண்ட தோழி, தலைவி மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினன் ஆயிற்றென்று வினவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுத லானே அவள் தினைக்கதிரைக் கிளிகள் கொய்துகொண்டு போகவும் அவற்றை ஓட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை. இனி அழாதேனு மிருவெனக் கூறுவாள் போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்து வைத்தேனெனப் பொருள் கொள்ளுமாறு தானு மறைத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழை யாது, பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத்தானும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதி கொள்க.

எழாஅ யாகலி னெழில்நலந் தொலைய
அழாஅ தீமோ நொதுமலர் தலையே
ஏனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி யன்ன சேயரி மழைக்கண்
நல்ல பெருந்தோ ளோயே கொல்லன்

எறிபொற்[1] பிதிரிற் சிறுபல் காய
வேங்கை வீயுகு மோங்குமலைக் கட்சி
மயிலறி பறியா மன்னோ
பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளியே.

(சொ-ள்.) ஏனல் காவலர் மா வீழ்த்துப் பறித்த பகழி அன்ன சே அரி மழைக்கண் நல்ல பெருந்தோளோயே - தினைப் புனங்காவலையுடைய மழவர் ஆண்டுத் தின்றழிக்க வந்த பன்றி முதலாய விலங்குகளை யெய்து கொன்று மீட்டும் அவற்றினின்று பறித்தெடுத்த அம்புபோன்ற செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியை யுடைய கண்ணையும், நல்ல பெரிய தோளையும் உடையாய்!; கொல்லன் எறிபொன் பிதிரின் சிறுபல்காய வேங்கை வீ உகும் - கொல்லனது உலைக்களத்து அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறு மாறு போலச் சிறிய பலகாயையுடைய வேங்கையின் மலர்கள் உதிர்கின்ற; ஓங்கு மலைக்கட்சி - உயர்ந்த மலையினுள்ள கூட்டி லிருக்கும் ; மயில் அறிபு பைம்புறக் கிளி அறியா - மயில்கள் தாம் அறிதலைப் பசிய புறத்தினையுடைய கிளிகள் அறியாவாய் ; பயில் குரல் கவரும் - நெருங்கிய தினைக் கதிர்களைக் கவர்ந்து போகா நின்றன, அதனால் அக்கதிர்களும் அழிந்துபோகின்றன காண் ; எழாஅய்! - அவற்றை ஓட்டவேண்டிய நீ இவ்விடத்திருந்தும் எழுந்தாயல்லை!; ஆகலின் எழில் நலந்தொலைய நொதுமலர் தலை அழா - அங்ஙனம் எழாதிருப்பினும் நின் அழகிய நல மெல்லாங் கெடும்படியாக அயலாரிருக்கும் இவ்விடத்து அழா திருத்தலையேனுஞ் செய்வாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) பிதிர் - பொறி. பிதிர்போல வீயுகுமெனக் கூட்டுக. கட்சி - கூடு. பயிலல் - நெருங்கல். மன் - கழிவு. அரத்தந் தோய்ந்த பகழி கண்ணுக் குவமை.

அலரெழுமாதலின் அழாதியென்றாள். இங்ஙனம் அழிவன வற்றைத் தமரறியின் நின்னைக் காவலுக்கு விடாரெனப் புணர்ச்சி முட்டுப்பாடு கூறுவாள் எழுந்தாயல்லை யென்பதாற் குறிப்பித்தாள். ஒரு சிலம்பனை மயக்கிப் பாய்ந்து மீண்ட கண்ணையுடையா யென்பாள் மாவீழ்த்துப் பறித்த பகழிபோன்ற கண்ணினையென உவமைமுகத்தாற் கூறினாள்.

இறைச்சி:—வேங்கைமலருதிரப் பெற்ற கூட்டிலிருக்கும் மயில் தினைக்கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டுபோவதனை யறிந்திருந்தும், 'நாம் கொய்துகொண்டுபோவதனை அம்மயில் அறியாவாகும்' என்று கிளிகள் கருதிக் கவர்ந்தேகுதல்போல அன்னை பலகாலுந் தூண்டியதனால் நின்னைக் காவல் செய்துறையும் யான் நின்களவொழுக்கத்தை யறிந்து வைத்தும் 'யான் அறிந்திலேன்' என நீ கருதி இதனை மறைத்தொழுகா நின்றாய் என்றதாம். மறைத்துக்கூறியொழுகுதல்: சுனையாடியதாலே

(பாடம்) 1. பிதிர்வில்.

பந்தாடியதாலே இவ்வேறுபாடுண்டாயதெனக் கூறுதல். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன் - தோழி ஆராய்ந்தறிதல். இது, தலைவி வேறுபாடு கண்டு ஆராயுந்தோழி தன் ஆராய்ச்சியை மறைத்துக் கூறியதென்பர் நச்சினார்க்கினியர் ; (தொ-பொ. ககச, உரை.)

(பெரு - ரை.) சிறு பல தாஅய் என்றும் பாடம். இதனை, சிறு பல வேங்கை வீ தா அய் உகும் என்று இயைத்துப் பரந்து உதிர்கின்ற எனப் பொருள் கொள்க. மேல் விளக்கத்தின்கண் ஒரு சிலம்பனை... கண்ணினை யென உவமைமுகத்தாற் கூறினாள் என்புழி - கண்ணினை என இறைச்சிவகையாற் கூறினார் என்றும், வேங்கைமலர்...என்ற தாம் என்னும் துணையும் வருவன உள்ளுறை யென்க. இவை இறைச்சி யல்ல. (கங)

கச. மாமூலனார்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிந்தது.

(நு - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்கண் முதலிலே தலைவன் பிரிந்தமை காரணமாகத் தலைவி தன்னைத் தலைவன் இகந்தானென வருந்திப் புலம்பக் கேட்ட தோழி, அவளை ஆற்றுவிக்க வேண்டித் தலைவன் நம்மைக் கைவிட்டனனாதலின் அவனியல்பு தவறுடைத்தென்று பழித்துக் கூறலும் அதுகேட்ட தலைவி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுக் காட்டகத்துச் சென்றிருந்தனராயினும் குறித்த பருவத்து வந்து கூடித் தலையளி செய்வரென்று அவனது நல்ல இயல்பு களைப் பொருந்தக் கூறுமிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மறைந்தவற் காண்டல்" (தொல் - கள - உ0) என்னும் நூற்பாவின்கண் "வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்" என்னும் விதி கொள்க.

தொல்கவின்[1] தொலையத் தோள்நலஞ் சாஅய்
நல்கார் நீத்தன ராயினு நல்குவர்
நட்டனர் வாழி தோழி குட்டுவன்
அகப்பா அழிய[2] நூறிச் செம்பியன்
பகல்தீ வேட்ட ஞாட்பினு மிகப்பெரி
தலரெழச் சென்றன ராயினு மலர்கவிழ்ந்து
மாமட லவிழ்ந்த காந்தளஞ் சாரலின்
ஞால்வாய்க் களிறு பாந்தட் பட்டெனத்
துஞ்சாத் துயரத் தஞ்சுபிடிப் பூசல்
நெடுவரை விடரகத் தியம்புங்
கடுமான் புல்லிய காடிறந் தோரே.

(பாடம்) 1. தொலைந்து. 2. நூறியருமிளை.

(சொ - ள்.) தோழி மலர் கவிழ்ந்து மா மடல் அவிழ்ந்த காந்தளம் சாரலின் - தோழி! மலர் தலைகவிழ்ந்து பெரிய இதழ் விரிந்த காந்தளையுடைய சாரலின் கண்ணே ; ஞால் வாய்க் களிறு பாந்தள் பட்டு என - தொங்குகின்ற வாயையுடைய களிற்றியானை பெரும் பாம்பின்வாய்ப் பட்டதாக ; துஞ்சாத் துயரத்து அஞ்சு பிடிப் பூசல் - சோராத துயரோடு அஞ்சுகின்ற பிடியானை பிளிறும் பேரொலியானது ; நெடுவரை விடர் அகத்து இயம்பும் கடுமான் புல்லிய காடு இறந்தோர் - நீண்ட மலையிடத்துள்ள விடரகத்தே சென்று எதிரொலி யெடாநிற்குங் கடிய குதிரையை யுடைய கள்வர் கோமான் 'புல்லி' என்பவனுடைய வேங்கட மலையி லுள்ள காட்டின்கண்ணே சென்ற நங் காதலர் ; தோள் நலம் சாஅய் தொல் கவின் தொலைய நல்கார் நீத்தனர் - என் தோளின் அழகு கெட்டு வாடிப் பழைய நலனெல்லாந் தொலையுமாறு என்னைக் கூடி இன்பங் கொடாராய்க் கைவிட்டொழிந்தாரெனக் கூறுநின்றனை!; ஆயினும் - அங்ஙனம் கைவிட்டொழிந்தாராயினும் ; குட்டுவன் அகப்பா அழிய நூறிச் செம்பியன் பகல் தீ வேட்ட ஞாட்பினும் — அவர் சேரலனதுக மூமலத்தின் மதில் ஒருங்கழிய இடித்தொழித்துக் கிள்ளிவளவன் அற்றைப் பகலே அவ்வூரைத் தீயின்வாய்ப் பெய்த போரினுங்காட்டில் ; மிகப்பெரிது அலர் எழச் சென்றனராயினும் — மிகப் பெரிதாகிய பழிச்சொல் லுண்டாம்படி சென்றனரெனினும் ; நட்டனர் நல்குவர் வாழி — என்பால் மிக்க நட்பு வைத்தனர் ஆதலால், குறித்த பருவத்து வந்து தலையளி செய்வர், ஆதலின் அவர் நீடு வாழ்வாராக ! ; எ — று.

(வி - ம்.) சாய்தல் - நுணுகல், சாய்த்தொலையவென மாறிக் கூட்டுக. அகப்பா - மதில், ஞாட்பு - போர். விடர் - மலைப்பிளப்பு. நல்குவர் என்றது பாராட்டெடுத்தல். தொல்கவின் தொலையவென்றது. பசலைபாய்தல். தோணலஞ்சா யென்றது, உடம்புநனி சுருங்கல்.

இறைச்சி:—களிறு பாந்தளின்வாய்ப் பட்டதாகப் பிடி பிளிறும் பூசல் சென்று விடரகத்து ஒலிக்குமென்றது, தலைவன் பிரிவால் யான் வருந்திய வருத்தம் நோக்கி ஊரரெடுத்த அலர் சேரிசென்று பரவினும் பரவுக என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - இயற்படமொழிதல்.

(பெரு - ரை) சாரல் இனம்சால் வயக்களிறு என்றும் பாடம். இனம் சால் வயக்களிறு - தன் இனமாகிய யானைத்திரள் மிக்க வலி யுடைய களிற்றுயானை என்க. (கச)

கரு. அறிவுடைநம்பி

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரைவு நீட்டித்தவழித் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, களவின்வழி யொழுகிய தலைவன் மணஞ் செய்துகொள்ளாது காலந்தாழ்த்தலும், தோழி அவனை நோக்கிச் சேர்ப்பனே! நீ தலைவியின் நலத்தை யுண்டுணர்ந்தனையாய் இப் பொழுது அத்தன்மையை இன்மையா லுண்டாகிய அலரால் யாம் நாணழியா நின்றேமென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும்..............வரைதல் வேண்டினும்" (தொல் - கள - உ௩) என்னும் விதியின்கண் வகை என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க

முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்
நுணங்குதுகில் நுடக்கம் போலக் கணங்கொள
ஊதை தூற்றும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!
பூவின் அன்ன நலம்புதி துண்டு
நீயுணர்ந் தனையே அன்மையின் யாமே
நேர்புடை நெஞ்சந் தாங்கத் தாங்கி
மாசில் கற்பின் மடவோள் குழவி
ஓய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்குச்
சேணும் எம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டேம் அலர்கவிவ் வூரே.

(சொ - ள்.) முழங்கு திரை கொழீஇய மூரி எக்கர் நுணங்கு துகில் நுடக்கம்போல — முழங்குகின்ற அலை கொணர்ந்து கொழித்த பெரிய எக்கர் மணலை நுணங்கிய துகிலின் நுடக்கத்தைப் போலாக; கணம் கொள ஊதை தூற்றும் — மிகுதி படக் காற்றுத் தூற்றுநிற்கும்; உரவு நீர்ச்சேர்ப்ப — நீர்மிக்க வலிய கடற்கரைத் தலைவனே!; பூவின் அன்ன நலம் புதிது உண்டும் நீ உணர்ந்தனை அன்மையின் — பூப்போன்ற எமது தலைவியின் நலத்தைப் புதுவதாக நுகர்ந்து வைத்தும் நீ அறிந்தனையல்லை யாகலின்; யாம் நேர்பு உடை நெஞ்சம் தாங்கத் தாங்கி - யாம் நினக்கு உடம்படுதலையுடைய எம்முள்ளத்தில் வருத்தமுற அதனையேற்று; மாசு இல் கற்பின் மடவோள் - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய மடவாளொருத்தி; குழவி ஒய்ய வாங்கக் கைவிட் டாங்கு - தன் குழவியைப் பலிகொடுப்ப வாங்குதலும் அவள் அதனைக் கைவிட்டாற்போல; சேணும் எம்மொடு வந்த நாணும் விட்டேம் - முன்னாளின் முதற்கொண்டு எம்முடன் வளர்ந்துவந்த நாணும் விட்டேம்; இவ்வூர் அலர்க - இனி இவ்வூர் அலர் எழுவதாக; எ - று.

(வி - ம்.) ஒய்யுதல் - செலுத்துதல், ஈண்டுப் பலிக்கடன் செலுத்துதல். மூரி - பெருமை. உரவு - வலிமை. நெஞ்சந்தாங்கி யென்றது ஆங்கு நெஞ்சழிதல். நலனுண்டு உணராமையாலே நன்றி

மறந்தனை; இங்ஙனம் நன்றிமறந்த நின்னை அணுகியதன் பயன் உடனிருந்த நான் ஒழியலாயதன்றி ஊரும்பழி கூறலாகியதென்றாள்.

உள்ளுறை :—கடல்கொழித்து ஒதுக்கிய எக்கர் மணலிற் சில வற்றைக் காற்று அள்ளித் தூற்றுதல்போல நின்னால் நீக்கப்பட்ட எம்மை ஊரார் அலர் தூற்றா நிற்பர் - அங்ஙனமே அலர்க என்றதாம். இவ்வுள்ளுறையில் நுடக்கம்போல என்ற ஏனையுவமம் 'கொழித்த எக்கர், ஊதை தூற்றும்' என்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது. அலரொழித்தல் வரைந்தன்றி யின்மையின் இது வரைவுகடாதலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) நீ புணர்ந்தனையேம் அன்மையின் என்றும் பாடம். இதற்கு நின்னாற் புணரப்பட்டேம் போல்கின்றிலேம் என்க. நின்னாற் புணரப்பட்டேம் ஆயின் இன்புற்றிருப்பேம் அல்லமோ அங்ஙனம் இன்புறமற் துன்புறுகின்றேமாகலின் நீ புணர்ந்தனையேம் அன்மையின் என்றவாறு. பேஎய் வாங்கக் கைவிட்டாங்கு என்றும் பாடம். இப் பாடமே சிறப்புடையது. நெஞ்சந்தாங்கத் தாங்கி என்பதற்கு, நெஞ்சந் தாங்குமளவிற்குத் தாங்கி என்பது பொருந்தும். (கரு)

கசு. சிறைக்குடியாந்தையார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவழுங்கியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று பொருளீட்டும்படி கருதி முயன்ற தன்னெஞ்சினைத் தலைவன் நோக்கி, யான் இவளின் கண்ணாற் கட்டுண்டேன்; இவ்வின்பத்தினுங்காட்டிற் பொருள்சிறவா; அப்பொருள் எங்ஙனமாயினுமாக; இவ்விரண்டினையு மாராய்ந்து சிறந்தது ஒன்றனை நீ யெய்துதற்குரியை எனக்கூறி இல்லத் தழுங்கா நிற்பது. கடைக்கூட்டல் - ஒருப்படுத்தல்.

(இ - ம்.) இதற்குக் "கரணத்தினமைந்து முடிந்த காலை" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்' என்னும் விதி கொள்க.

புணரின்புணராது பொருளே பொருள்வயிற்
பிரியின் புணராது புணர்வே யாயிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாயினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
ரு. வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்பண்
ஓடுமீன் வழியிற் கெடுவ யானே
விழுநீர் வியலகந் தூணி யாக
எழுமா ணளக்கும் விழுநெதி பெறினுங்

கனங்குழைக் கமர்த்த சேயரி மழைக்கண்
அமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தனன்
எனைய ஆகுக வாழிய பொருளே.

(சொ - ள்.) என் நெஞ்சே வாழிய - என் நெஞ்சமே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; பொருள் புணரில் புணராது - நீ இப்பொழுது கருதிய பொருளோ யாம் தலைவியைப் புணர்ந்து இல்லத்துத் தங்கியவழி அடையப் பெறுவதொன்றன்று; பொருள்வயின் பிரியின் புணர்வு புணராது - இதனைவிட்டுப் பொருளவயிற் பிரிந்தாலோ இவளைப் புணரும் புணர்ச்சி இனி அடையப்பெறுவதொன்றன்று; ஆயிடை சேர்ப்பினும் செல்லாய் ஆயினும் நல்லதற்கு உரியை - ஆதலின் இவ்விரண்டினையுஞ் சீர் தூக்கிப் பொருள்வயிற் பிரிந்தாயானாலும் பிரியாதிவ்வழி யிருந்தா யானாலும் இவற்றுள் நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்தற்குரியை ஆவாய்; பொருள வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்பண் ஓடுமீன் வழியின் கெடுவ - ஆயினும் யான் அறிந்த அளவில் பொருள்கள் வாடாத மலரையுடைய பொய்கையிடத்து ஓடுகின்ற மீன் செல்லும் நெறியே போலத் தாமிருந்த விடமும் தெரியாமற் கெடுவனகாண்; யானே விழுநீர் வியல்அகம் தூணி ஆக எழுமாண் அளக்கும் விழுநிதி பெறினும் - யானேவெனில் பெரிய கடல் சூழ்ந்த அகன்ற நிலனே அளக்கு மரக்காலாகக் கொண்டு ஏழு மரக்கால் வரையில் மாட்சிமைப்பட அளக்கத்தக்க பெரிய நிதியைப் பெறுவதாயினும், அந்நிதியை விரும்பேனாகி; கனம் குழைக்கு அமர்த்த சே அரி மழைக்கண் அமர்ந்து இனிது நோக்கமொடு செகுத்தனன் - இக் கனவிய குழையையுடை யாளுடைய மாறுபட்ட செவ்வரி பரந்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் பொருந்தி இனிதாக நோக்கும் நோக்கத்தாற் செகுக்கப் பட்டேனாதலின் நின்னொடு மோதற்கு வாரேன்காண்!; பொருள் எனைய ஆகுக வாழிய - இனி அப்பொருள் எத்தன்மையவாயினும் ஆகுக! அவை போற்றுவார்மாட்டு வாழ்வனவாகுக! எ - று.

(வி - ம்.) தூணி - தானிய முதலியவற்றை யளக்குங் கருவி; மரக்கால். நெதி - செல்வம். செகுத்தல் - அழித்தல்; ஈண்டு ஆற்ற லழியப் பெறுதல். கனங்குழை : அன்மொழி; கனங்குழைக்கு; உருபு மயக்கம். புணர்ச்சியில் வெறுப்படையாத இளமை முழுதும் இன்பம் நுகர்ந்திருப்பின் முதுமையிற் பொருளீட்ட இயையாதென்பான், பொருளே புணராதெனவும் பிரியின் இவள் இறந்துபடுதல் திண்ண மாதலின் இனிப் புணர்ச்சியேயெய்தப்பெறாதெனவுங் கூறிப் பின்னர்ப் பொருள் நிலையாமையை மீனோடு நெறிபோலக் கெடுமென உவமையா லெடுத்துக்காட்டி, நல்லதற்குரியையெனக் குறிப்பால் இன்பத்தின் கண்ணே படுத்தானும். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் : செலவழுங்குதல்.

(பெரு - ரை.) செல்லினும் செல்லாயாயினும் என்றும், செகுத்தனென், என்றும் பாடம். யாம் பிரியின் இவள் பிரிவாற்ருமையான் இறந்துபடுதல் ஒருதலே எனபது தோன்றப் பொருள்வயிற்பிரியில் புணர்வு புணராது என்ருன். (கசு)

கஎ. நொச்சி நியமங்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, முன்னிலைப்புறமொழியாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரையாது பகற்குறிக்கண் வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருபொழுது வராதிருத்தலாலே வருத்தமுற்ற தலைவி பின் பொருநாள் வந்து ஒரு மறைவிடத்திற் கேட்டிருந்த தலைமகன் விரைவில் வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தோழியை நோக்கி யான் அவனை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டு அழுதுகொண்டிருக்கும்போது வினவிய அன்னைக்கு, மறந்து தலைவனது மார்பைப் பெருமல் வருந்துகின்றேனென இம் மறையினைச் சொல்லத் தொடங்கித் தவிர்ந்தேனென்று கவன்று கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குக் "களவு அறிவுறினும்" (தொல் – கள – உ0) என்னும் விதி கொள்க.

நாண்மழை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து
மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி
அகலிருங் கானத்[1] தல்கணி நோக்கித்
தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல்
பேங்தெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலின் அன்னை
எவன்செய் தனையோநின் னிலங்கெயி றுண்கென
மெல்லிய இனிய கூறலின் வல்விரைந்
துயிரினுஞ் சிறந்த நாணு நனிமறந்
[2]துரைக்கலுய்ந் தனனே தோழி சாரற்
காந்த ளூதிய மணிநிறத் தும்பி
தீந்தொடை நரம்பின்[3] முரலும்
வான்ருேய் வெற்பன் மார்வணங் கெனவே.

(சொ - ள்.) தோழி நாள் மழை தலைஇய நல் நெடுங் குன்றத்து - தோழீ! விடியற்காலையில் மழைபெய்துவிட்ட நல்ல நெடிய மலையினின்று ; மால் கடல் திரையின் இழிதரும் அருவி - கரிய கடலின் அலைபோல இழிகின்ற அருவி ; அகல் இருங் கானத்து அல்கு அணிநோக்கி - அகன்ற பெரிய காட்டினிடத்துச்

(பாடம்) 1. அகலணி. 2. உரைத்தல். 3. இமிரும்.

சென்று தங்கியோடும் அழுகை நோக்கி; தாங்கவும் தகைவரை நில்லா ஏந்து எழில் மழைக்கண் நீர் சுழல்பு கலுழ்தலின்- அஃது அவ்வரை எதிர்ப்பட்ட இடமாதலின் அடக்கவும் தகைக்கு மளவின் நில்லாமல் பெரிய அழகினையுடைய குளிர்ந்த கண்கள் நீரைப் பெருக்கி அழுதலானே; அன்னை எவன் செய்தனையோ நின் இலங்கு எயிறு உண்கு என - அதனைக் கண்ட அன்னை என்னை நோக்கி நீ ஏன் அழுதலைச் செய்கின்றனையோ? அழாதே கொள்! நின் விளங்கிய எயிற்றினை முத்தங் கொள்வனென்று; மெல்லிய இனிய கூறலின் - மென்மையாகிய இனிய மொழிகளைக் கூறுதலானே; வல் விரைந்து உயிரினும் சிறந்த நாணும் நனி மறந்து - யான் மிக விரைந்து உயிரினுங்காட்டிற் சிறந்த நாணினையும் மிக மறந்துவிட்டு; சாரல் காந்தள் ஊதிய மணி நிறத் தும்பி தீந்தொடை நரம்பின் முரலும் வான்றோய் வெற்பன் மார்பு அணங்கு என - சாரலின்கணுள்ள காந்தளின் தேனை யுண்ட நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய வண்டு யாழிற் கட்டிய இனிய நரம்பு ஒலித்தல்போல ஒலிக்கா நிற்கும் விசும்பி லோங்கிய வெற்பினையுடைய தலைவனது மார்பைப் பிரிந்தமையால் வந்த வருத்தத்திற்கு அழா நின்றேன் என்று, உரைக்கல் உய்ந்தனன் - கூறத்தொடங்கி அப்பால் நினைவுவரத் தவிர்ந்துய்ந்தேன்; எ - று.

(வி - ம்.) எயிறு உண்க என - பற்கள் மகிழ்ச்சியைக்கொண்டு நகுவனவாகவென வென்றுமாம். இஃது அன்னை களவறிவுற்றவாறு கூறக்கருதி அவன்மாட்டு அயன்மை தோற்றுவித்ததாயிற்று. மார் பணங்கென உரைக்கலுய்ந்தனனென்றது கலங்கி மொழிதல். ஒருகால் அரிதிற் கூடிப் பிரிந்தவர் முன்பு கூடியவிடத்தைக் காண்டலும் அங்கு முயங்கியவெல்லாங் கருதுதலியல்பாதலின், அங்ஙனந் தான் கண்டுழிக் கருதி வருந்தினமை கூறினாள். "உதுக்காண், தையால் தேறெனத் தேற்றியறனிலான், பையமுயங்கியுழி" (கலி - ௧௪௪) என்றார் பிறரும். மயங்கலின் மார்பணங்கெனக் கூறிவிடின் ஏதம் பயக்குமெனவும் இனி அங்ஙனெய்தாவாறு விரைவின் வரைகவெனவுங் குறிப்பித்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—காந்தளையூதிய தும்பி, இன்னும் தேனசையால் முரன்று இயங்குமலைநாடனாகி யிருந்தும் முன்பு என்னலனுண்டு துறந் தகன்றனன், அவனுட் டஃறிணைப் பொருளினியல்பையேனும் நோக்கி யறிந்திலனென இரங்கியதாம்.

மெய்ப்பாடு – அழுகை. பயன் – அயர்வுயிர்த்தல். இதனைக் களவறி வுற்றவழித் தலைவிகூற்று நிகழ்தற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொ–பொ–௧௧௧, உரை) (௬௭)

௬௮. பொய்கையார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிந்து வேற்றுநாட்டுச் சென்ற பொழுது தலைவி வருந்துவதைக்கண்ட தோழி, அத்தலைமகளை நோக்கிப் பாலைவழிச் சென்ற தலைவர் நின் வருத்தம் நீங்கும்படி விரைவில் வாரா நிற்பரென ஆற்றுவிப்பது.

(இ - ம்.) இதனைப்

"பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல்-கற்-கூ)

என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவியெல்லாம்' என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

பருவரல் நெஞ்சமொடு பல்பட ரகல
வருவர் வாழி தோழி மூவன்
முழுவலி முள்ளெயி றழுத்திய கதவிற்
கானலந் தொண்டிப் பொருநன் வென்வேல்
தெறலருந் தானைப் பொறையன் பாசறை
நெஞ்ச நடுக்குறூஉந் துஞ்சா மறவர்
திரைதபு கடலின் இனிதுகண் படுப்பக்
கடாஅங் கழீஇய கதனடங் கியானைத்
தடவுநிலை யொருகோட் டன்ன
ஒன்றிலங் கருவிய குன்றிறந் தோரே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; மூவன் முள் எயிறு அழுத்திய கதவின் கானலம் தொண்டிப் பொருநன் - மூவனென்பவனைப் போரில் வென்று அவனது நிரம்பிய வலியையுடைய முட்போன்ற பற்களைப் பிடுங்கிக் கொணர்ந்துவைத் திழைத்த வாயிற் கதவினையுடைய கடற்கரைச் சோலையையுடைய தொண்டி நகரின் தலைவனாகிய; வென் வேல் தெறல் அரு தானைப் பொறையன் - வெல்லும் வேற் படையையுடைய பகைவராற் கடத்தற்கரிய சேனையையுடைய சேரலன்கணைக்காலிரும் பொறையனது; பாசறை நெஞ்சம் நடுக்குறூஉம் துஞ்சாமறவர் - பாசறையின் கண்ணேயுள்ள நெஞ்சு நடுங்குகையாலே கண்ணுறங்காத வீரர் யாவரும்; திரை தபு கடலின் இனிது கண் படுப்ப - அலையோய்ந்த கடல்போல இனி தாகக் கண்ணுறங்குமாறு; கடாஅம் கழீஇய கதன் அடங்கு யானைத் தடவுநிலை ஒருகோடு அன்ன - மதநீரொழிந்த சினந் தணிந்த யானையின் பெரிதாய் நிலைத்துள்ள ஒரு மருப்புப்போன்ற; ஒன்று இலங்கு அருவிய குன்று இறந்தோர் - ஒன்றாகி விளங்கிய அருவியையுடைய மலைநெறியிற் சென்ற தலைவர்; பருவரல் நெஞ்சமொடு பல் படர் அகல வருவர் - நீ வருத்தமுற்ற வுள்ளத்தோடு கொண்ட பலவாகிய கவலையும் நீங்க விரைவில் வருவர் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) வருவர்கொல் என்ற பாடத்திற்குக் கொல் அசையெனக்கொள்க. படர்தல் - கருதுதல். முழுவலி - நிரம்பிய வலி. தடவுநிலை - பெரிதாய் நிற்றல். பகைவரை அட்டு அவர் பல்லைக் கொணர்ந்து தமது கோட்டைவாயிற் கதவில் வைத்துத் தைத்தல் பண்டை வழக்கு. இதனைக் "கல்லா எழினி பல்லெறிந் தழுத்திய, வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயில், மத்தி" (அகம்-உகO) என்ற செய்யுளானுமறிக. இதனுட் பொதிந்த கதை:— பொறையனது பாசறைக்கண்ணே ஒற்றைமருப்பையுடைய களிறொன்று, மதங் கொண்டு வீரர் துயிலாவாறு வருத்தி அப்பால் மதமடங்கிற்றென்பதாம். மறவர் இனிது கண்படுப்பக் கதனடங்கியானை யென்க. பருவரனெஞ்சமொடுபலபடர் என்றது அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள்- கற்பு.

(பெரு - ரை.) தடாஅநிலை ஒருகோட்டன்ன என்றும் பாடம். இதற்குப் பகைவராற் றடுக்கவொண்ணாத மறநிலையையுடைய என்று பொருள் கொள்க. (கஅ)

ககூ. நக்கண்ணையார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, புணர்ந்துநீங்கிய தலைவனைத் தோழி, வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பதற்குறிவைத்துத் தலைவியைக் கூடிச் செல்லுந் தலைவனைத் தோழி நோக்கி 'இங்ஙனஞ் செல்லுவையாயின் மீண்டு நீ வருவதற்குள் இவள் இறந்துபடுமாதலால், அதற்கேற்றது செய்'யென வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...அனைநிலை வகையால் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உங) என்பதன்கண் வகை என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவு முதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன வரும்புமுதிர்பு
நன்மா னுழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!
இனமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச்
செலீஇய சேறி யாயின் இவளே
வருவை யாகிய சின்னாள்
வாழா ளாதல்நற் கறிந்தனை சென்மே.

(சொ - ள்.) இறவுப் புறத்து அன்ன பிணர்படு தடவு முதல் சுறவுக் கோட்டு அன்ன முள் இலைத் தாழை - இறுமீனின்

புறம் போன்ற சருச்சரை பொருந்திய பெரிய அடியையுடைய சுறுமீனின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்புபோன்ற முட்களை யுடைய இலையையுடைய தாழையானது, பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன அரும்பு முதிர்பு - பெரிய களிற்றியானையின் மருப்புப்போன்ற அரும்பு முதிர்ந்து ; நல் மான் உழையின் வேறு படத் தோன்றி - நல்ல பெண்மான் தலைசாய்த்து நிற்றல் போல வேறுகத்தோன்றி ; விழவுக் களம் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப - விழாவெடுக்கும் களமெல்லாம் கமழா நிற்கும் வலியநீரையுடைய கடற்பரப்பிற்குத் தலைவனே ! ; இனம் மணிநெடு தேர்பாகன் இயக்கச் செலீஇய சேறியாயின் - மிக்க மணிகள் கட்டிய நெடிய நினது தேரைப் பாகன் செலுத்தலாலே நின்னூர்க்குச் செல்லும் பொருட்டுப் போகாநின்றனை யாதலால் ; வருவையாகிய சின்னாள்- பின்பு நீ வருவாய் என்று குறிப்பிட்ட சிலநாளளவும் ; இவள் வாழாள் ஆதல் நற்கு அறிந்தனை செல் - இவள் உயிர்வாழ மாட்டாள் என்பதை நன்குக அறிந்துகொண்டு செல்வாயாக ! எ - று.

(வி - ம்.) தடவு - பெருமை. பிணர் - சருச்சரை. உரவு - வலிமை ; வலிமையுடையார் தம்மை அடைந்தாரைக் கைவிடார் ; நீயும் அத் தன்மையனுதி யென்பாள் உரவுநீர்ச் சேர்ப்பனென்றுள். பிரியின் வாழாளென்றதனுனே வரைந்து பிரியாதுறையுமாறு வரைவுகடாய தாயிற்று. "தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவும், ஊர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப" (தொல்-பொரு-உகஉ) என்றதனுனே 'நெடுந்தேர் பாக னியக்கச், செலீஇய சேறி' என்றதாம். இஃது அவனது செல்வக் குறைபாடின்மை கூறியதாயிற்று. இப்பாட்டு ஏனையுவமமாகவே முற்ற முடிதலின் உள்ளுறையின்மை யுணர்க. வாழாளாதலென்றது சாதலெல்லையாகக் கூறிய கலக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல். இதனைத் தலைவன் பிரியக் கருதியவழித் தோழி கூற்று நிகழ்வதற்கு மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினர்க்கினியர் ; (தொல்-பொரு-சூ-கசச, உரை.)

(பெரு - ரை.) இனி, இதன்கண் தாழை அரும்பு முதிர்ந்து வேறுபடத்தோன்றி விழவுக்களம் கமழும் என்றது தலைவி காதற் கேண்மையிற் பெரிதும் முதிர்ந்து தன் சுற்றத்தாரினின்றும் வேறு பட்டு நின்னேடிருந்து நின்மனைக்கண் இல்லறம் நிகழ்த்தும் செவ்வி பெற்றனள் என்பது உள்ளுறையாகக் கொள்க. இவ்வுள்ளுறைக்கு இறவுப்புறம் முதலிய ஏனையுவமங்கள் ஆக்கந்தந்து நின்றன என்க. ஆதலால் நீ இவளை இன்னே வரைந்து கோடல் இன்றியமையா தென்பது இவ்வுள்ளுறைக்கண் போந்த குறிப்பெச்சம் என்க. இவ் வுள்ளுறை காணுக்கால் இச் செய்யுள் வெற்றெனத் தொடுத்தலாதலு முணர்க. (கக)

உ0. ஓரம்போகியார்

திணை : மருதம்.

துறை : (க) இது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் யாரையும் அறியே னென்றுற்குத் தலைவி சொல்லியது.

துறை : (உ) வாயிலாகப் புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லிய தூஉமாம். உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் யாரையும் அறியேனென்றலும் தலைவி அவனை நோக்கி 'நின் மார்பிலே துஞ்சி இப்பொழுது அவ்வின்பத்தைப் பெருளாய்த் தெருவிடைப் போந்த அப்பரத்தையை யாம் கண்டேம் ; அங்ஙனமாக நீ ஏன் வீணாகப் பொய் புகலுகின்றனை'யென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) (க) இதற்குப்,

"புகன்ற வுள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சம் தலைப்பெயர்த்து அருக்கி
எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்"

(தொல்-கற்-கூ).

என்னும் விதி கொள்க.

,, (உ) இனி, இரண்டாவது துறைக்கு, "உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பா னின்று தான்வெகுண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் விதி கொள்க. அஃதாவது, தோழி ஊடல் தீர்த்தலை விரும்பிய தலைவன் வயத்தளாய் நின்று தான் தலைவியைக் கழறி அவள் சிற்றம்போந் தன்மை உண்டாக்கிய தகுதிக்கண் தலைவனுக்கு வாயிலாகப் புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியதூஉம் ஆகும் என்பதாம்.

ஐய குறுமகட் கண்டிகும் வைகி
மகிழ்நன் மார்பில் துஞ்சி யவிழிணர்த்
தேம்பாய் மராஅங் கமழுங் கூந்தல்
துளங்கிய லசைவரக் கலிங்கந் துயல்வரச்
செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி மறுகிற்
பூப்போ லுண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கிச்
சென்றனள் வாழிய மடந்தை நுண்பல்
சுணங்கணி வுற்ற விளங்கு பூணள்
மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழைப்
பழம்பிணி வைகிய தோளிணைக்
குழைந்த கோதைக் கொடிமுயங் கலளே.

(சொ - ள்.) ஐய மடந்தை மகிழ்நன் தங்கி மார்பில் துஞ்சி— ஐயனே! நின் காதற் பரத்தை நேற்றைப் பொழுதில் அவள் மகிழ்நனாகிய நின்னிடத்துத் தங்கி நின் மார்பிற் கிடந்து உறங்கி ; தேம் பாய் மராஅம் கமழுங் கூந்தல் துளங்கு இயல் அசைவர - வண்டுகள் பாயப்பெற்ற வெண்கடப்ப மரத்தின் விரிந்த பூங் கொத்துக் கமழும் கூந்தல் துளங்கிய துவட்சியோடு சிறுபுறத்து

வீழ்ந்து அசையா நிற்ப; கலிங்கம் துயல்வர - இடையிற் கட்டிய உடை சரிந்து அசையாநிற்ப; செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி - நெருங்கிய வளைகள் ஒலிக்கும்படி கைகளை வீசிக்கொண்டு; பூப்போல் உண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கி மறுகில் சென்றனள் - நீலமலர் போன்ற மையுண்ட கண்கள் நிலைபெயர்ந்து சுழலும்படி நோக்கி எமது மறுகின்கட் சென்றனள்; விளங்கு பூணள் நுண்பல் சுணங்கு அணிவுற்ற - நின்னைப் பிரிதலாலே விளங்கிய பூண்களுடனே நுண்ணிய பலவாய சுணங்கு அணிபப் பெற்றவளாய்; மார்பு உறு முயக்கு இடை ஞெமிர்ந்த சோர்குழை - முன்பு நின் மார்பினுற்ற முயக்கத்தில் நெரிந்த சோர்கின்ற குழையையும்; பழம்பிணி வைகிய இணைத்தோள் - நீட்டித்த பிணியுற்ற இரண்டு தோள்களையும்; குழைந்த கோதைக் கொடி முயங்கலள் - துவண்ட மாலையையுமுடைய கொடிபோன்று நின் முயக்கம் நீங்கினவளாகி எமது மறுகின்கட் சென்றனள்; குறுமகள் கண்டிகும் - அத்தகைய இளம் பிராயத்தளாகிய பரத்தையை யாம் கண்டேம்; வாழிய - அவள் நின்னோடு நீடூழி வாழ்வாளாக; எ - று.

(வி - ம்.) மறுகிற் சென்றனளென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மகிழ்நன்: முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவமைதி. [இரண்டாந்துறைக்குப் படர்க்கையாகவே பொருள் கொள்க. அதற்கு ஐய என்பதனை மெல்லிய எனப் பொருள்படுத்துக.] மராங்கமழும் கூந்தல் - பரத்தையைக் காவிற் பூச்சூட்டி விழாவயர்ந்தது கூறிப் புலந்தவாறு. கூந்தலசைவரல் - கூழை விரித்தலென்னு மெய்ப்பாடு. கலிங்கந் துயல்வரல் - உடை பெயர்த்துடுத்தலென்னு மெய்ப்பாடு. தொடிதெளிர்த்தல் - ஊழணி தைவரலென்னு மெய்ப்பாடு. இவை புணர்ச்சியீற்றில் நிகழ்வன: இவற்றைக் கூறவே 'நென்னல் நின்னைப் புணர்ந்த குறிப்பை யாம் நோக்கி யேக்கமுற அக் குறிப்புக்களோடு மறுகில் வந்தா'ளென்று கூறியது. இது பின்னும் புலவி நீட்டத்துக்குத் தலைக்கீடாயிற்று. வாழிய - இகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம். தலைவன் தன்பால் வந்தமையால், இங்ஙனங் கூறிப் புலவிதீர்கின்றாளாவது கேட்ட தலைமகன் நம்மாட்டுப் பெரிதுமொரு குற்றங்கண்டும் அருளிப்பாடிட்டமையின் இனிப் பரத்தையைக் கருதலேமெனக் கொள்வானுவது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - புலவிதீர்ந்து புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி இரண்டாவது துறைக்கு, அஃதாவது தோழி கூற்றுக்குங்கால்; "வைகி மகிழ்நன்.........கொடி முயங்கலள்" என்னுந் துணையும் தலைவியின் கூற்றைத் தோழி கொண்டு கூறி இவ்வாறு நீ படைத்துக்கொண்டு நம் பெருமான்பால் அடாப்பழி கூறி ஊடுதற்குக் காரணமான அப்பரத்தை மகள் தானும் ஐய குறுமகள் கண்டிகும் - மெல்லிய சிறுமியே ஆவள் அவளை யாமும் கண்டேங்காண்! என்று பொருள்கூறி அக் காமஞ் சாலாச் சிறுமியைத் தலைக் கீடாகக்கொண்டு நீ ஊடியிருத்தல் அறிவுடைமையன் றென்பது குறிப்பெச்சமாக்குக. இதனாற் பயன் - தலைவி தன் பிழையுணர்ந்து ஊடல் தீர்தலாம் என்க.

இனி நுண்பல் சுணங்கு அணிவுற்ற விளங்குபூணள் என்று சொற் கிடந்தவாறே பொருள் கோடலே அமையும் என்க. (உ0)

உக. மருதனிள நாகனூர்

திணை : முல்லை.

துறை: இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று பொருள் செயல் வினைமுடித்து மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி 'வலவ, நம் மழவர் பின்னே வருவாராக; நீ விரைந்து தேரைச் செலுத்து; கானவாரணம் இரையைப் பெற்றுப் பெடையை நோக்குகின்றதனைப் பாராய்' என யாமும் அங்ஙனம் தலைவியை நோக்கி மகிழ்வேமென்னுங் குறிப்புப்படக் கூறு நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதி கொள்க.

விரைப்பரி வருந்திய வீங்குசெலல் இளையர்
அரைச்செறி கச்சை யாப்பழித் தசைஇ
வேண்டமர் நடையர் மென்மெல வருக
தீண்டா வைமுள் தீண்டி நாஞ்செலற்
கேமதி வலவ தேரே உதுக்காண்
உருக்குறு நறுநெய் பால்விதிர்த் தன்ன
அரிக்குரல் மிடற்ற அந்நுண் பல்பொறிக்
காமரு தகைய கான வாரணம்
பெயனீர் போகிய வியனெடும் புறவிற்
புலரா வீர்மணன் மலிரக் கெண்டி
நாளிரை கவர மாட்டித்தன்
பேடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையே.

(சொ - ள்.) வலவ விரைப் பரி வருந்திய வீங்கு செலல் இளையர் - பாகனே! விரைந்து செல்லுதலாலே வருந்திய மிக்க செலவினையுடைய நம் வீரர்; அரைச் செறி கச்சை யாப்பு அழித்து அசைஇ வேண்டு அமர் நடையர் மெல்மெல வருக - இடையிற் செறித்த கச்சையின் பிணிப்பை நெகிழ்த்து ஆங்காங் குத் தங்கித் தாம் தாம் விரும்பிய வண்ணம் அமர்ந்த நடையராய் மெல்ல மெல்ல வருவாராக; உருக்குறு நறுநெய் பால் விதிர்த்து அன்ன அரிக்குரல் மிடற்ற அம் நுண்பல் பொறிக் காமரு தகைய கான வாரணம் - உருக்கலுற்ற நறிய நெய்யிற் பாலைச் சிதறினாற் போன்ற கடைகின்ற குரலையுடைய மிடற்றினையுடைய அழகிய நுண்ணிய பலவாகிய புள்ளிகளமைந்த கண்டார்க்கு விருப்பம் வரும் தகுதிப்பாட்டினையுடைய கானங்கோழி; பெயல்நீர் போகிய வியல் நெடும் புறவில் புலரா ஈர்மணல் மலிரக்கெண்டி - மழை பெய்தநீர் வடிந்த அகன்ற நெடிய காட்டிலே சுவருத ஈரமணலை

நன்றாகப் பறித்து ; நாள் இரை கவர மாட்டி - நாட்காலையில் இரையாகிய நாங்கூழைக் கவர்தலும் அதனைக் கொன்று ; தன் பெடை நோக்கிய பெருந்தகை நிலை உதுக்காண் - தன் பெடைக்கு ஊட்ட வேண்டி அப் பெடையை நோக்கிய பெருமை தக்கிருக்கின்ற நிலையை உங்கே பாராய் !; நாம் செலற்கு தீண்டா வை முள் தீண்டி ஏமதி - ஆதலின் நாம் முன்னே விரைந்து செல்லுமாறு இதுகாறுந் தீண்டாத கூரிய தாற்றுமுள்ளாலே குதிரையைத் தூண்டித் தேரைச் செலுத்துவாயாக !; எ - று.

(வி - ம்.) பரி - செலவு. உதுக்காண்-உங்கே பாராய். அரிக்குரல் மிடறு - தேரையின் குரல்போன்ற குரலையுடைய மிடறு எனவுமாம். மலிர - விளங்க வெனவுமாம். கெண்டுதல் - பறித்தல். மாட்டல் - அழித்தல். நெய்பால் விதிர்த்தல் : திணைக்கேற்றவுவமை. பெயனீர் போகிய புறவென்றதனுனே மழைபெய்துவிட்டமை கூறினன். குறித்த பருவத்துத் தாழ்த்தமையின் விரைந்து ஏமதி யென்றான். நாளிரை கொண்டு பெடையை நோக்குதல் கானெனவே அதுபோலப் பொருளீட்டிவரும் யாமும் மனைவியை நோக்கவிரும்புதும் எனப் பொருள்படுதலால் இது பொருள்வயிற் பிரிவாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்ட பாகன் விரைந்து தேர் கடாவல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் கானவாரணம் புறவில் மணல் கெண்டிப் பெற்ற நாங்கூழாகிய நாளிரையைத் தன் பெடையை யூட்டி மகிழ்தற்கு அதனை விரும்பி நோக்கியிருத்தல் போன்று யாமும் வேற்று நாட்டின்கட் சென்று ஊக்கத்தோடு முயன்றீட்டிய நம் பொருளை மனையோடிருந்து அறஞ்செய்து இன்புறுதற்கு இன்றியமையாத் துணையாகிய எங்காதலியைக் காண்டற்குப் பெரிதும் கண்விதுப்புறு நின்றேம் என்பது உள்ளுறை. இப்பொருள் விரைந்து செலுத்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நிற்றல் காண்க. (உக)

உஉ. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, வரைவு மலிந்த தோழி, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கந் தவிர்ந்து வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தலைமகன் வரக்கண்ட தோழி சென்று தலைவியை நோக்கித் தினைவிளைகாலம் வதுவைக்கேற்ற பொழுதாயினும், வம்பமாரி இடையிலே பெய்வதுகண்டு நீ வருந்த, அப்பொழுது வருவனென்று யான் கூறியமொழி பொய்க்கும்படி அவன் வாரானாயினும், இப்பொழுது மெய்யாகவே மணஞ்செய்துகொள்ள வந்தனனென்று மகிழ்ந்து கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை யுளப்பட" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

கொடிச்சி காக்கும் அடுக்கற் பைந்தினை
முந்துவிளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி

கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி
அங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன்
திரையணற் கொடுங்கவுள் நிறைய முக்கி
வான்பெயல் நனைந்த புறத்த நோன்பியர்
தையூ ணிருக்கையில் தோன்று நாடன்
வந்தனன் வாழி தோழி யுலகங்
கயங்கண் அற்ற பைதறு காலைப்
பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு
நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே.

(சொ - ள்.) தோழி அடுக்கல் கொடிச்சி காக்கும் பைந்தினை - தோழி! மலைப்பக்கத்திற் கொடிச்சியாற் காக்கப்படும் பசிய தினைப்பயிரில்; முந்து விளை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி - முதலிலே பறிந்து முற்றிய பெருங் கதிர்களைக் கொய்துகொண்ட மந்தி; கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை ஏறி அங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டு - பாயுந் தொழிலன்றிப் பிற கல்லாத கடுவனொடு நல்ல வரை மீதேறி அகங்கை நிறையக் கயக்கித் தூய்மை செய்து; தன் திரை அணல் கொடுங் கவுள் நிறைய முக்கி - தன் திரைத்த அணலையுடைய வளைந்த கவுள் நிறைய வுண்டு; வான்பெயல் நனைந்த புறத்த நோன்பியர் தை ஊண் இருக்கையில் தோன்றும் நாடன் - வம்பமாரி பெய்தலாலே நனைந்த புறத்தனவாய் நோன் புடையார் தைத்திங்கட் பிறப்பில் நீராடி நோன்பு முற்றியிருந்து உண்ணுதல் போலத் தோன்றா நிற்கும் மலைநாடன்; உலகம் கயங் கண் அற்ற பைது அறுகாலை - உலகத்துக் குளங்கள் எல்லாம் நீர் வற்றிய ஈரமற்றகாலை; பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு நள் என் யாமத்து மழை பொழிந்தாங்கு - சூலொடு வாடிய நெற்பயிருக்கு நடுயாமத்து மழைபெய்தாற்போல; வந்தனன் - வந்தான்; இனி விரைவிலே வதுவை யயர்ந்து நெடுங்காலம் வாழக்கடவதாக!; எ - று.

(வி - ம்.) முற்பட விளைகுரலென்றதனாற் பிற்பட்டு எல்லாக் கதிரும் பறிந்து முற்றுமென்றும் அக்காலமே வதுவை யயர்தற் குரித் தென்றுங் கூறியதாயிற்று. ஞெமிடுதல் - நிமிண்டுதலென இக் காலத்துத் திரிந்து வழங்கப்படுகிறது. அணல் - மோவாய். கயம்- குளம். பைது - ஈரம். பீள் - சூல். நள் - நடு. தையூணிருக்கை - தைத்திங்கட் பிறப்பில் நீராடி அன்று ஆக்கப்படு மாட்சிமைப்பட்ட உணவுண்ண விருத்தல். நோன்பியர் - ஆடி முதலாக மார்கழி யீறாகக் கிடந்த ஆறு திங்களும் தேவர்க்கு இராப்பொழுதெனப் புராணங் கூறுதலுண்மை யின், இரவு பிற்றையாமங்கொண்ட சிலபொழுதுண்ணுதிருக்கும் நோன்பியர்.

உள்ளுறை :—தினைக்கதிரைக் கொண்ட மந்தி கடுவனொடு வரை யேறி நிறையத் தின்று பெயலினனைந்த புறத்தவாய்த் தோன்று

மென்றது, மகிழ்ச்சிகொண்ட நீ தலைவனொடு வதுவையயர்ந்து அவனது மனையகம்புக்கு இல்லற நிகழ்த்தி இன்பந் துய்த்துத் துறவறத்தார் முதலாயினோரையும் பேணி மாட்சிமைப்பட்டுக் காட்டுதி யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை மகிழ்வித்தல். இதனை இத் துறைக்கே மேற்கோளாகக் கொண்டார் நச்சினார்க்கினியர்; (தொல் - பொரு-சூ-கக௪, உரை.)

(பெரு - ரை.) கையூண் இருக்கையில் என்றும் பாடம். இதற்கு நோன்புடையோர் தங் கையிலேயே உணவை ஏந்தி உண்ணும் இருக்கைபோல என்று பொருள் கூறுக. கண்ணறுதல் என்றது - கண்ணோட்டமற என நீர் அற்று வறியவாயிருத்தலைக் குறித்து நின்ற தெனினும் ஆம். (உஉ)

உ௩. கணக்காயனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தலைவியாற்றாமையுணர்ந்த தோழி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்து வரையாதொழுகுதலும் தலைவி அதனை ஆற்றாளாகி வேறுபட அவ் வேறுபாடறியாத தலைமகனைத் தோழி இன்ன இன்ன காரணங்களால் நினக்கு அவ்வேறுபாடு தோன்றவில்லையெனக் கூறி வரைவுகடாவா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

தொடிபழி மறைத்தலின் தோளுய்ந் தனவே
வடிக்கொள் கூழை ஆயமோ டாடலின்
இடிப்பு மெய்யதொன் றுடைத்தே கடிக்கொள
அன்னை காக்குந் தொன்னலஞ் சிதையக்
ரு. காண்டொறுங் கலுழ்த லன்றியு மீண்டுநீர்
முத்துப்படு பரப்பிற் கொற்கை முன்றுறைச்
சிறுபா சடைய செப்பூர் நெய்தல்
தெண்ணீர் மலரின் தொலைந்த
கண்ணே காமங் கரப்பரி யவ்வே.

(சொ - ள்.) வடிக்கொள் கூழை தொடிபழி மறைத்தலில் தோள் உய்ந்தன - வாரி முடித்த கூந்தலையுடைய இவள் தன்னைப் பிறர் கூறும் பழிச்சொற்கஞ்சி வளைகளைக் கழலாதவாறு செறித்து மறைத்தலாலே தோள்கள் வாட்டந் தோன்றாவாயின!; ஆயமோடு ஆடலின் மெய்யது இடிப்பும் ஒன்று உடைத்து - அன்றியும் தன் ஆயத்தாரோடு விளையாட் டயர்தலால் உடம்பிற் களைப்பும் அவ் விளையாட்டினா லுண்டாகியதென நினைப்பதற் குரியதாயிரா

நின்றது; கடிக்கொள அன்னை காக்கும் தொல் நலம் சிதையக் காண்தொறும் கலுழ்தல் அன்றியும் - காவன் மிகுதிப்பட அன்னையானவள் பாதுகாக்கும் இவளின் பழைய நலமெல்லாம் சிதையும்படி காணுந்தோறும் அழுதலல்லாமலும்; ஈண்டும் நீர் முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முன்துறை - நெருங்கிய நீர்மிக்க முத்துக்கள் விளைகின்ற கடற்பரப்பினையுடைய கொற்கை நகரத்து முன்புள்ள துறையிலிருக்கும், சிறுபசு அடைய செப்பு ஊர் நெய்தல் தெள்நீர் மலரின்கண் தொலைந்த - சிறிய பசிய இலைகளை யுடைய அழகமைந்த நெய்தலின் தெளிந்த நீரிலுள்ள மலர் போலக் கண்களே அழகு குலைந்தன; காமம் கரப்பு அரிய - அவை தாம் காமத்தைக் கரத்தலரியவாய் இராநின்றன; ஆதலின் நினக் கேற்றதொன்று செய்வாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) வடித்தல் - வாரிமுடித்தல். காண்டல் - தலைவனையாதல் தன்னையாதல் காண்டல். செப்பு - செப்பம்; கடைக்குறை. இவளென் பதைத் தோன்றா எழுவாயாக்கிக் கூழையையுடைய ஆயமென ஆக்கலு மொன்று. நீர்த் துறையெனக் கூட்டுக. கண் காமங் கரப்பரியவாதலின் அயலார் அலர் தூற்றினரெனவும், அதனன் மெய்யிற் களைப்புண்டாய தெனவுங் கொள்க. காண்டொறுங் கலுழ்தல் - துன்பத்துப் புலம்பல்.

கொற்கைநீரில் முத்து விளையுமென்றது நும் வதுவையால் தலைவி யில்லகத்தார் மகிழ்ச்சியடைவா ரென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - அழுகை யைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) தோளின் மெலிவு தொடியை மாற்றி மாற்றிச் செறிய இடுதலான் மறைக்கப்படுகின்றது. மெய்யின் இடிப்பு ஆயமொடு ஆடலின் மறைத்தற்கு ஒரு காரணம் உடையதாதலின் அவ் வாற்றான் மறைக்கப்படுகின்றது. இடிப்பு - மெலிவு. ஒன்று - ஓரேது. காண்டொறும் என்பதற்கு - தனது தொன்னலம் சிதையக் காண் டொறும் என்பதே அமையும். காண்டல், தலைவனையாதல் தன்னை யாதல் காண்டல் என்னும் உரையாசிரியர் விளக்கம் பொருந்தாமை யுணர்க. அன்னையாற் பாதுகாக்கப்படும் தனது தொன்னலம் என்பது கருத்து. தெண்ணீர்ச் சிறுபாசடைய செப்பூர் நெய்தன் மலரின்கண் என இயைத்துக் கண்ணுக்கே அடையாக்குக. இன் ஒப்புப் பொருட் டாகிய ஐந்தனுருபு என்க. கண் கலுழ்தலன்றியும் நலந்தொலைவதனல் காமம் கரப்பு அரிய ஆயின. ஆதலால் நீ விரைந்து வரைந்து கோடல் வேண்டும் என வற்புறுத்தபடியாம். (௨௩)

௨௪. கணக்காயனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பொருட்பிரிவுக்கு உடன்பட்ட தோழியைத் தலைவி உவந்து கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற்பிரிவேனென்று தலைவன் கூறக் கேட்ட தோழி நன்றெனக் கூறினளாக, அதனை யறிந்த தலைவி

தோழியை நோக்கி ஆடவர் பொருட் ககலுதல் பண்புதான் ஆகலின், அதனை மறுமலுடன்பட்டது நன்றெனு உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை,

"கொடுமை யொழுக்கத்துத் தோழிக் குரியவை
வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக்
காய்தலு முவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்
ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்"
(தொல்-கற்-சு)

எனவரும் விதிகளுள் உவத்தலின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

பார்பக வீழ்ந்த வேருடை விழுக்கோட்
டும்படைந் தன்ன நெடும்பொரி விளவின்
ஆட்டொழி பந்திற் கோட்டுமூக் கிறுபு
கம்பலத் தன்ன பைம்பயிர்த் தாஅம்
ரு. வெள்ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச்
சேறும் நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை
நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே
செயல்படு மனத்தர் செய்பொருட்
ககல்வ ராடவ ரதுவதன் பண்பே.

(சோ - ள்.) சேயிழை - சேயிழாய் !; பார் பக வீழ்ந்த வேர் விழுக் கோட்டு - நிலம் பிளவுபடுமாறு இறங்கிய வேரும் பெரிய கிளைகளும் ; உடும்பு அடைந்து அன்ன பொரி உடை நெடு விளவின் - அடியில் உடும்புகள் செறிந்தாற்போன்ற பொரிந்த செதில்களும் உடைய நெடிய விளாமரத்தின்; கோட்டு மூக்கு இறுபு கம்பலத்து அன்ன பைம் பயிர் ஆட்டு ஒழி பந்தின் தாஅம் - கிளையில் மூக்கு ஊழ்த்து விழுந்து கம்பலத்தை விரித்தாலொத்த பசிய பயிரின் கண்ணே ஆடுதலொழிந்த பந்து கிடப்பது போலப் பரவியிருக்கும் ; வெள்ளில் வல்சி வேற்று நாட்டு ஆர் இடை - அவ்விளாம்பழங்களையே உணவாகவுடைய அயனாட்டிலே செல்லுதற்கரிய பாலைவழியில் ; நாம் சேறும் எனச் சொல்ல-யாம் செல்லா நிற்பேமென்று தலைவர் கூறலும் ; நன்று எனப் புரிந்தோய் நன்று செய்தனை - அது நல்லதொரு காரியமென்று விருப்பத்தோடு கூறினை ! ஆதலின் நீ நல்லதொன்றனைச் செய்தனைகாண்!; ஆடவர் செயல்படு மனத்தர் செய் பொருட்கு அகல்வர் - ஆடவர் வினைமேற்கொண்ட உள்ளத்தராய்ப் பொருளீட்டுதற்கு அகலா நிற்பர் ; அது அதன் பண்பு - அங்ஙனம் அவர் அகலும்பொழுது மறுத்துக் கூறுமல் உடன்படுவதே அதற்குரிய பண்பாகும்.

(வி - ம்.) வெள்ளில் - விளாமரம்; வெள்ளில் பயிரிலே பரவு மென்றதனால் தலைமகன் முதுவேனிற் பருவத்துப் பிரிந்தானென்க. அவன் குறித்த பருவம் வருந்துணை ஆற்றியிருத்தல் கற்புடை மகளிர் கடனாதலின், தலைவி உவந்து கூறினளாயிற்று. இஃது அருண்மிக வுடைமை.

இறைச்சி :—விளங்கனியே உணவாகவுடையராயிருந்தும் அவை எடுப்பார் மிக்கின்மையாற் பயிரிற் பரவிக்கிடக்குமென்றது செல்லுந் தேத்து ஆண்டுள்ளாரும் பொருள் வேட்கையராயினும், ஈட்டுவார் மிக்கின்மையின் நங்காதலர் அங்கே சென்றவுடன் விரைவிலீட்டுமாறு கிட்டுவதாகு மென்றதாம். எனவே, குறித்த பருவத்துக் காதலர் வருவ ராதலின் யான் வருந்தேனெனவும் இதனை யறிந்தே நீ அவரைத் தாழ்க்காது விடுத்தனை யெனவும் குறிப்பாற் கூறினளாயிற்று. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஆற்றியிருத்தல். இதனைக் கற்பிற் றிரியாமையின் உவகைப்பாற் படுத்துவர் நச்சினார்க் கினியர் ; (தொல்-பொரு-சூ-கசஎ, உரை.)

(பெரு - ரை.) இதனால் இன்பத்தினுங்காட்டில் தன் கடமை யாகிய அறத்தையே பெரிதும் பேணும் தலைவியின் மாண்பு புலனாதல் அறிக. (உச)

உரு. பேரிசாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைமகளைத் தோழி குறைநயப்புக் கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறை நேர்ந்த தோழி தலைவிபாற்சென்று ஒரு தோன்றல் தினைப்புனத்து நம் மொடு கிளியோப்பித் தன் கருத்தை நிகழ்த்துமிடம் பெறானாகி அகன் றனன் ; அவனைக் கண்டு என் தொடிகழல அவற்றைச் செறித்துவந்தே னென்று அவனைத் தன்னுள்ளம் விரும்பினது போலத் தலைவி அதனை ஆராய்ந்து 'தன்னை விரும்பினன்' எனக் கொள்ளும் வண்ணங் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழை யாது, பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

அவ்வளை வெரிநி னரக்கீர்த் தன்ன
செவ்வரி யிதழ சேணுறு நறவின்[1]
நறுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப்
பொன்னுரை கல்லின் நன்னிறம் பெறூஉம்
௫. வளமலை நாடன் நெருநல் நம்மொடு
கிளைமலி சிறுதினைக் கிளிகடிந் தசைஇச்
சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் பெயர்ந்த

(பாடம்) 1. சேணுறு பிடவியன்.

தல்ல லன்றது காதலந் தோழி
தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா
௧0. வண்டோ ரன்னவவன் தண்டாக் காட்சி
கண்டுங் கழல்தொடி வலித்தவென்
பண்பில் செய்தி நினைப்பா கின்றே.

(சொ - ள்.) காதலம் தோழி - காதலையுடைய தோழி !; அவ்வளை வெரிநின் அரக்கு ஈர்த்து அன்ன செவ்வரி இதழ சேண் நாறு நறவின்—அழகிய சங்கின் முதுகில் அரக்கைத் தீற்றினாற் போன்ற சிவந்த வரிபொருந்திய இதழையுடைய நெடுந்தூரம் மணங்கமழும் நறவம்பூவின், நறும்தாது ஆடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப் பொன் உரைகல்லின் நல் நிறம் பெறூஉம் வளமலை நாடன் - நறிய தாதை யளைந்த வண்டு பசிய நிறமுள்ள பொன்னை யுரைக்கும் கட்டளைக் கற்போல நல்ல நிறத்தைப் பெறுகிற்கும் வளம் பொருந்திய மலைநாடன் ; நெருநல் நம்மொடு கிளைமலி சிறுதினைக் கிளி கடிந்து அசைஇ - நேற்றைப் பொழுது நம்மோடு கிளைத்தல் மிக்க சிறிய தினையில் வீழுங் கிளிகளைக் கடிந்து அங்குத் தங்கி யிருந்தும் ; சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந்தனன் - தன்குறை யைக் கூறுமிடம் பெறானாகிப் பெயர்ந்து போயினான் ; அது பெயர்ந்தது அல்லல் அன்று - யான் கருதுகின்றது அங்ஙனம் அவன் பெயர்ந்ததாகிய ஓரல்லலுடைமையைக் குறித்ததன்று காண் !; தாது உண் வேட்கையின்போது தெரிந்து ஊதா வண்டு ஓரன்னவன் - தேனையுண்ணும் வேட்கையாலே நறுமலர் இன்ன தென ஆராயாது யாண்டும் போய் விழுகின்ற வண்டின் ஒரு தன்மையை யொத்த அவனது ; தண்டாக் காட்சி கண்டும் - கெடாத தோற்றப் பொலிவினைக் கண்டு வைத்தும் ; கழல் தொடி வலித்த என் பண்புஇல் செய்தி நினைப்பு ஆகின்று - கழன்ற தொடியை மீண்டு செறித்த எனது பண்பில்லாத செய்கையைக் கருதா நின்றது என்னுள்ளம் ; இஃதென்ன வியப்பு !; எ - று.

(வி - ம்.) அவ்வளை - அழகியவளை. வெரிந் - முதுகு. அசைதல் - தங்குதல். யான் கருதியது அவன்பட்ட அல்லலையன்று ; என் பண்பில் செய்தி நினைப்பாகின்று என்க. வேட்கையாற் போது தெரிந் தூதாத வண்டோரன்ன அவனென்றது உரிமைபூணத் தகுதிப்பாடில்லாத என்பாற் கருத்துடையா னென்றதாம். தண்டாக்காட்சி யென்றது அவனது தோற்றப் பொலிவு ஏனைய மகளிரும் விரும்புந் தன்மைய தென்றதாம். இருவர் நோக்கும் இயையாதவழிக் காமஞ் சிறவாதாகலின் அவன் நோக்கு இயையாமையைக் கண்டுவைத்தும் என் தொடிகழன் றன என்றலின் என்பண்பில் செய்தி என்றதாம். இனி அவனுக்கு உடன்பட்டுக் கூறாமையால் என்செய்தி பண்பில் செய்தி யெனலுமாம்.

இது குறைநயப்பாமாறு :—தோழி இங்ஙனம் தான் அவனைக் காமுற்றதாகக் கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) நம் காதலனை இவள்,

பிழைபட்ட நெறியில் இகழ்ப்புற ஒழுகுபவனெனக் கொண்டாள் கொலெனவும், இவளுடன் இன்று கிளிகடிந்தது என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்றுகொண்டாள்கொலெனவும், தன்னைக் கூடுமாறு கூற இடம்பெறாது அகன்றனன் எனக் கொண்டாள் கொலெனவும் கருதும்படியாகக் கூறினளென்றாலும், அதனுள்ளே என்னைக் கூட்டுவிக்கச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்கு இடம்பெறாமையன்றி இவளைச் சேருமாறு கூறச் சொல்லிடம் பெறாது போயினனல்லனென வும், வண்டு இழிந்த மலரை ஊதாவாதலால் அப்படிப்போல என்னி னிழிந்தாளை அவன் புல்ல விரும்பானெனவும், இவளும் நங்களவொழுக் கத்தைச் சிறிதுணர்தலாலே இக் குறைமுடிக்க மனம் நெகிழ்ந்தமை யின் மெய்சோர்வடைய வளை கழன்றனவெனவும், அவனொடு கூட்ட வேண்டி என்னை உடம்படுத்தக் கருதலின் அது தன்னியல்புக் கேற்ற தல்லாமையிற் பண்பில் செய்தியெனவுங் கூறினளென, ஆராய்ச்சியாற் கொள்ள வைத்தமையிற் குறை நயப்பாயிற்று. **மெய்ப்பாடு** - இழி வரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். **பயன்** - குறைநயப்பித்தல்.

(பெரு - ரை.) சேணாறுபிடவின் என்றும் நெருனல் என்றும் பாடம். நறவின் நறுந்தாது ஆடிய தும்பி பொன்னுரை கல்லின் தோன்றும் என்றது, அவனோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின் மெய் யிற்றோன்றிய புத்தழகும் புதுப்பொலிவும் எனக்குணர்த்திவிட்டன காண். என்னை மறையாதே கொள் என்னும் இறைச்சிப் பொருள் பயந்து நிற்றலை நுண்ணிதின் உணர்க. (௨௫)

௨௬. சாத்தந்தையார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தலைவி பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டமை சொல்லித் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரியுந் தலைமகன் குறித்தபரு வத்து வரவேண்டி, 'நீயிர் பிரிகின்றனிரெனக் கேட்டலும் இத்தன்மை யாளைக் கண்டு யானும் ஆற்றலேன்' என்று அவன் செலவழுங்குமாறு கூறி இப்பொழுதே இப்படியாயின் நீயிர் மீண்டுவருமளவும் எங்ஙனம் ஆற்றுமென்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்" (தொல்-கற்.௯.) என்பதன்கண் பிற என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

நோகோ யானே நெகிழ்ந்தன வளையே
செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள்ளரை
விண்டுப் புரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டுப்
பிண்ட நெல்லின் தாய்மனை யொழியச்
சுடர்முழு தெறிப்பத் திரங்கிச் செழுங்காய்
முடமுதிர் பலவி னத்த நும்மொடு
கெடுதுணை யாகிய தவறோ வையெயிற்றுப்

பொன்பொதிந் தன்ன சுணங்கின்
இருஞ்சூ ழோதிப் பெருந்தோ ளாட்கே.

(சொ - ள்.) செவ்வி சேர்ந்த புள்ளி வெள் அரை விண்டுப் புரையும் புணர்நிலை நெடுங்கூட்டு - அழகமைந்த புள்ளிகளையுடைய வெறுமையாகிய அடியையுடைய மலையை யொத்த அடுக்கிய நிலையமைந்த நெடிய நெற்கூட்டில்; பிண்ட நெல்லின் தாய்மனை ஒழிய - நிரம்பக் கொட்டிய நெல்லையுடைய தன் தாய் வீட்டைக் கைவிட்டு; சுடர் முழுது எறிப்பச் செழுங்காய் திரங்கி முடம் முதிர் பலவின் அத்தம் - ஆதித்த மண்டிலம் முற்றும் தன் வெயிலை வீசுதலானே செழுங்காய்கள் திரங்கப் பெற்று முடம்பட்ட முதிர்ந்த பலா மரங்கள் நிரம்பிய கொடிய காட்டில்; நும்மொடு கெடுதுணை ஆகிய தவறோ - நீயிர் தமியராய்ச் சென்று வருந்தாது நுமக்குத் துணையாக வந்த தவற்றினாலோ தானோ?; வை எயிற்றுப் பொன் பொதிந்தன்ன சுணங்கின் இருஞ் சூழ் ஓதிப் பெருந்தோளாட்கு - கூரிய பற்களையும் பொன்னைப் பொதிந்து வைத்தாற் போன்ற சுணங்கையும் நெருங்கிய கரிய கூந்தலையும் பெரிய தோள்களையும் உடையாளுக்கு; வளை நெகிழ்ந்தன - இஞ்ஞான்று நீயிர் பிரிவேனென்றமையின் உடனே மெய் சோர்தலாலே கைவளைகள் கழன்று விழுந்தன; இப்பொழுதே இப்படியாயின் இனி மீண்டு வருந்துணையும் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பள்?; யான் நோகு - இதற்கு யான் நோவா நின்றேலி; எ - று.

(வி - ம்.) புள்ளி - குதிரின் உறைக்கிடப்பட்ட எண்ணுதலமைந்த குறியீடு. வெள்ளரை - புரி முதலிய சுற்றுத வெறிய அடிக்கூண்டு; வெற்றிலையை வெள்ளிலையெனக் கூறுதலானுமறிக. கெடு துணை - உள்ளத்தெழுந்த அவாக்கெடுமாறு அருகுற்ற துணை தோளாட்கு வளை நெகிழ்ந்தன எனக் கூட்டுக.

பிண்டநெல்லின் தாய்மனையென்றது தாய்வீடு செல்வமுதலிய வற்றிற் குறைபாடில்லாதிருந்தும் அவற்றை யொருவி நும்பால்வந்தது நுமது இன்பமொன்றனையே கருதியன்றோ? அதனையும் பெறுதவாறு நீயிர் பிரிவீரெனின் இவளெங்ஙனமாற்றுமென்றதாம். கெடுதுணையாகிய தவறோ வென்றது அழிவில் கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. நெகிழ்ந்தன வளை யென்றது உடம்புநனிசுருங்கல். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒருவர்க்குத் துன்பம் வருதற்கு அவர் செய்த தீவினையே காரணம் ஆம் என்பதுபற்றிச் செல்வமிக்க தாய்மனையை நீத்து வெயின் மிக்க காட்டின்கண் நினக்கு வாழ்க்கைத்துணையாகிவந்த தவற்றிற்குப் பயனாகப்போலும் இப்பொழுது அவள் உடன்மெலிந்து வளை நெகிழ்கின்றன என்று இரங்கியவாறு. இங்ஙனம் கூறவே பண்டு நீ அவளைக் களவிற் கேண்மை கொண்ட காலத்தே 'கடல் சூழ்மண்

டிலம் பெறினும் விடல் சூழலென் யானே' என்றும்; 'நின்னிற் பிரியேன் பிரியின் இரவலர் வாரா வைகல் பலவாகுக யான் செலவுறு தகவே' என்றும் தேற்றுரை கூறிய நீ அவ்வுறுதியை மறந்து இப்பொழுது பிரியத் துணிகின்றனை! நீ பிரிவாயாயின் இவள் இறந்துபடுதல் ஒருதலை என்று குறிப்பாலுணர்த்திச் செலவழுங்குவித்ததாம் என்க.

(உசு)

உஎ. குடவாயிற்கீரத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுறீயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாட் போந்து அற்றம் நோக்கி ஒருபுறத்து மறைந்திருத்தலைக் குறிப்பா லறிந்த தோழி, களவொழுக்கம் நீட்டியாது வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தம்மை அன்னை இற்செறித்ததாக அவன் கருதுமாற்றால், யாதொரு பிழையுஞ் செய்யாத நம்மை நெய்தன்மலர் பறிக்கச் செல்லுமினோ வெனக் கூறுகின்றிலள்; அவ்வன்னை கருதியதுதான் யாதெனத் தலைவியை நோக்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "அணைநிலைவகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதிகொள்க.

நீயும் யானுந் நெருநற் பூவின்
நுண்தா துறைக்கும் வண்டினம் ஓப்பி
ஒழிதிரை வரித்த வெண்மண லடைகரைக்
கழிசூழ் கான லாடிய தன்றிக்
கரந்துநாஞ் செய்ததொன் றில்லை யுண்டெனிற்
பரந்துபிற ரறிந்தன்று மிலரே நன்றும்
எவன்குறித் தனள்கொ லன்னை கயந்தோ
றிறவா ரினக்குரு கொலிப்பச் சுறவங்
கழிசேர் மருங்கிற் கணைக்கால் நீடிக்
கண்போற் பூத்தமை கண்டு நுண்பல
சிறுபா சடைய நெய்தல்
குறுமோ சென்றெனக் கூறு தோளே.

(சொ - ள்.) நெருநல் நீயும் யானும் பூவின் நுண் தாது உறைக்கும் வண்டு இனம் ஒப்பி - தோழீ! நேற்றைப் பொழுதில் நீயும் யானும் சென்று மலரின் நுண்ணிய தாதிற் பாய்ந்து விழுகின்ற வண்டினங்களைப் போக்கி; ஒழிதிரை வரித்த வெள்மணல் அடைகரைக் கழிசூழ் கானல் ஆடியது அன்றி - ஒழிந்த திரை கொழித்த வெளிய மணலடுத்த கழிக்கரை சூழ்ந்த சோலையிடத்து விளையாடியதன்றி; கரந்து நாம் செய்தது ஒன்று

இல்லை - மறைத்து நாம் செய்த செயல் பிறிதொன்றுமில்லை; உண்டு எனின் பரந்து பிறர் அறிந்தன்றும் இலர் - அங்ஙனம் யாதேனும் செய்ததுண்டென்றால் அது பரவா நிற்கும், நிற்க. அதனைப் பிறர் அறிந்து வைத்தாருமிலர்; அன்னை கயம்தோறு இறவு ஆர் இனம் குருகு ஒலிப்ப சுறவு கழிசேர் மருங்கின் - அப்படியாக, அன்னை நம்மை நோக்கிப் பொய்கைதோறும் இரு மீனைத் தின்னும் குருகினம் ஒலிப்பச் சுறுவேறு மிக்க கழிசேர்ந்த இடத்து, கணைக்கால் நீடிக் கண்போல் பூத்தமை கண்டு - திரண்ட தண்டு நீண்டு நம்முடைய கண்களைப் போலப் பூத்தமை நோக்கியும்; நுண்பல சிறு பாசடைய நெய்தல் குறுமோ சென்று? எனக் கூறுதோள் - நுண்ணிய பலவாகிய பசிய இலைகளையுடைய சிறிய நெய்தன் மலரைப் (போய்ப்) பறித்துச் சூடிக்கொண்மின் எனக் கூறினள் அல்லள்; நன்றும் எவன் குறித்தனள் - ஆதலின் அவள் தான் பெரிதும் என்ன கருதி யிருக்கின்றனள் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) கானல் - கடற்கரைச்சோலை. கயம் - பொய்கை. கணைக்கால்-திரண்ட தண்டு. குறுதல் - பறித்தல். நெய்தன்மலரைக் குறுமோ வெனக் கூறுளெனவே இற்செறிப்பறிவுறுத்ததாயிற்று. இது கரந்திடத் தொழிதல்.

நாளும் பறிக்கும்பூவைக் கொய்ம்மினென்னு ளென்றதனால் அன்னை சினமிக்குடையாளென்னக் குறிப்பித்ததாம். எவன் குறித்தனளென்றதனால் நங்களவொழுக்கத்தைச் சிறிது அறிந்துடைமையிற் பிற கருதாநின்றன ளென்றதாம். இங்ஙனம் கூறவே இனி வரைந்தெய்தினலன்றிக் காணுதல் இயலாதென வரைவுடன்படுத்திய தூஉமாம். **மெய்ப்பாடு** - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். **பயன்** - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) சென்றெனக் கூறுதோள் என்புழிச் சென்று என்னும் சொல்லைப் பிரித்து நீயும் யானும் சென்று எனக் கூட்டினர் போலும் உரையாசிரியர். நீயிர் சென்று குறுமோ என அமைத்தலே சிறப்பு.

இனி இதன்கண் கழியின்கண் இறவு ஆரும் குருகு ஒலிப்பச் சுறவு சேரும் மருங்கு என்றது. நீ ஈண்டு வருதலைக் கண்டு இவ்வூர் மகளிர் அலர் தூற்றாநிற்றலால் அன்னை ஐயுற்று இற்செறித்தனள் காண் எனக் குறிப்பாக வுணர்த்தினமையால் உள்ளுறையாதலை நுண்ணிதின் உணர்க. சுறவு தலைவனுக்குவமை அதன் வருகையால் ஒலிக்கும் குருகினம் அலர் தூற்றும் மகளிர்க்குவமை. அதனால் அன்னை ஐயுற்றுத் தலைவியை இற்செறித்தனள் என்பது இவ்வுள்ளுறையாற் போந்த குறிப்பெச்சம் என்க. (௨௭)

௨அ. முதுகூற்றனார்

திணை : பாலை.

துறை : (௧) இது, பிரிவின்கண் ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(நு-ரை.) என்பது, தலைவன் பிரிவுக்காலத்து வருந்திய தலைவியை ஆற்றுவிக்குந்தோழி முன்பு தலைப்பெய்தவழி இத்தகைய அன்புடைய னாதலின் அவன் அன்னதொரு குணக்குறைபாடிலன்; இன்று கரந்து பிரிந்தது ஒரு செயலின் மேலதுபோலுமென அவள் ஆற்றும் வகையைக் கருதிக் கூறுநிற்பது.

(இ-ரை.) இதற்கு "என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ அன்புதலையடுத்த வன்புறைக்கண்ணும்" (தொல்-கள-உக) என்னும் விதிகொள்க.

(உ) குறைநயப்புமாம்

என்பது, முன்பு தலைவனது குறையைத் தீர்ப்பதாக உடன்பட்ட தோழி தலைவியிடஞ் சென்று அவள் ஆராய்ந்தறியுமாறு குறிப்பாற் கூறுநிற்பது,

(இ-ரை) இதற்கு, "மறைந்தவள் அருகத் தன்னொடும் அவளொடும் முதன் மூன்றளைஇப் பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" (தொல்-கள-உக) என்னும் விதிகொள்க.

என்கைக் கொண்டு தன்கண் ணொற்றியுந்
தன்கைக் கொண்டென் னன்னுதல் நீவியும்
அன்னை போல இனிய கூறியுங்
கள்வர் போலக் கொடியன் மாதோ
ரு. மணியென இழிதரும் அருவிப் பொன்னென
வேங்கை தாய வோங்குமலை யடுக்கத்து
ஆடுகழை நிவந்த பைங்கண் மூங்கில்
ஓடுமழை கிழிக்குஞ் சென்னிக்
கோடுயர் பிறங்கல் மலைகிழ வோனே.

(சொ-ள்.) மணி என இழிதரும் அருவிப் பொன் என வேங்கை தாஅய ஓங்குமலை அடுக்கத்து - நீலமணிபோலத் தெளிந்து இழியும் அருவியையுடைய, பொன்போல வேங்கை மலர் உதிர்ந்த உயர்ந்த மலைப் பக்கத்தில்; ஆடுகழை நிவந்த பைங்கண் மூங்கில் - அசைகின்ற தண்டுயர்ந்த பசிய கணுக்களையுடைய மூங்கில்; ஓடுமழை கிழிக்கும் சென்னி கோடு உயர் பிறங்கல் மலைகிழவோன் - விசும்பின்கண் ஓடுகின்ற முகிலைக் கிழிக்கும் உச்சியையுடைய கொடுமுடிகள் உயர்ந்த பிறங்குதலாகிய மலைக்கு உரிமையுடைய நம் தலைவன்; என் கை கொண்டு தன் கண் ஒற்றியும் தன் கை கொண்டு என் நல் நுதல் நீவியும் அன்னை போல இனிய கூறியும் - முன்பு தலைப்பெய்த நாளிலே என் கைகளைத் தானெடுத்துத் தன் கண்களில் ஒற்றியும் தன் கைகளால் எனது நல்ல நெற்றியைத் தைவந்தும், அன்னைபோல இனிய பலவற்றைக் கூறியும் தலையளி செய்து இன்னான்று;

கள்வர்போலக் கொடியன் - கள்வரைப் போலக் கொடியனுயிரா நின்றான்; அவன் இயல்பு கொடியதாவது காண்; எ - று.

(வி - ம்.) பிறர் பொருளைக் கைப்பற்றிக் கரத்தல் கள்வர்க்கியல் பாதலின், தலைவியினலம் வௌவிச் சென்றமைக்கு உவமை கூறினாள். தலைவி கூற்றாகக் கூறியவழி அன்னை முதலானோர் கேட்பின் ஐயுற்று ஏதமிழைப்பராதலின் அவள் கூற்றையொழித்துத் தோழி தன்கூற்றாகக் கூறப்பெறுவள்; தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின் அங்ஙனங் கூறுதற்கு "ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன" (தொ-பொ-௩௬.) என்பதனால் தோழி கூற்றுந் தலைவி கூற்றாகும் எனக் கூறுவர் பேராசிரியர்; (மேற்படி-சூ-௫0௬. உரை பார்க்க.) கூறியும் என்ற எச்சம் கொடியனென்பதன் ஆக்கச் சொல்லொடு முடிந்தது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(உ) குறைநயப்புக்கு உரை:—[பாட்டுக் குறிஞ்சி] மலை கிழவோன் ஒற்றியும் நீவியும் கூறியும் கொடியன் என்றவழி கேட்ட தலைவி (தன்னுள்ளே) நம் காதலன் வரைவின்றி இளிவந் தொழுகுபவனெனக் கொண்டாள் கொலெனவும், ஒற்றியும் நீவியும் கூறியவெல்லாம் என்பொருட்டென்று கொள்ளாது தன்பொருட்டென்று கொண்டாள் கொலெனவும் கருதும்படி கூறினளேனும் அதனுள்ளே இவள் எனக்குச் சிறந்தாளென்பதை எம்பெருமானுணர்ந்துளனாதலின் என் வருத்தந் தீர்த்தியென இவளை நயந்தானெனவும், இவள் பிறழக்கொண்ட தன்மை அவன்கண் ணுளதாயின் இவளைக் குறிப்பறியாது ஒற்றியும் நீவியுஞ் செய்யானெனவும், எனது களவொழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதறிதலானே இக்குறை முடித்தற்குண்டாய மனநெகிழ்ச்சியாலே அவன், ஒற்றி நீவியவழி உடன்பட்டு நின்றாளெனவும் அவளாராய்ச்சியாலே கொள்ளவைத்தமையிற் குறைநயப்பாயிற்று. கள்வர் போலக் கொடியனென்றது சிறுமைபற்றிய நகையுவமம். அன்னைபோலவென்றது சிறப்புநிலைக்களமாகப் பிறந்த பண்புவமம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறைநயப்பு.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளின் ௧.-ஆவது துறைக்கு. இதனைத் தோழி தலைவனை இயற்பழித்துரைக்குமாற்றால் தலைவியின் நெஞ்சைத் தலைவனுடைய அருட்பண்பிற் றிருப்பி அவ்வழி அவள் ஆற்றியிருக்கும்படி செய்தது என்று கொள்க. என்னை? தலைவன் தன்னை மறந்து வாராது தங்கினான் என்று வருந்துவாட்கு அவன் வஞ்சன் போலும் என்று தோழி கூறிய கூற்றுச் செவி சுடுதலான் வஞ்சனோ என்கணவன் அவன் கேண்மை நிலத்தினும் நீரினும் வானினும் பெரிதென நினைவு கூர்ந்து அதனைப் பாராட்டுவாள் அல்லளோ? அவ்வழி அவள் நெஞ்சம் பிரிவுத் துயர் மறந்து அவன் பண்பிலே ஈடுபட்டுப் பெரிதும் ஆறுதல் பெறும் ஆதலான் என்க. இதன்கண் தோழி அவளெனத் தானென வேற்றுமையின்றி, நின்கை நின்னுதல் என்னாது, என் கை என்னுதல் என்றாள். என்றாளேனும் நின்கை நின்னுதல் என்பதே கருத்தாகும் என்க. தோழி இவ்வாறு வேற்றுமை இன்றித் தலைவி உறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறும் வழக்கத்தை "தாயத்தினடையா" (தொல்-பொருளியல்-௨௭.) என்னும் வழுவமைதியானும் அறிக.

இனி, இரண்டாவது துறைக்குத் தோழி, தன்னையே தலைவன் நயந்தான் போலவும் பின்னர் மறந்து மாறினான் போலவும் கூறியதற்கு

"அறக் கழிவுடையன பொருட்பயம் படவரின்
வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன் றென்ப"

என்னும் வழுவமைதியானே அமைத்துக் கொள்க.

இனி இந்தச் செய்யுளை "அருமை செய்து அயர்ப்பினும்" (தொல் களஉ-௦) என்னும் விதிபற்றித் தலைவன் பிரிவினை ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக் கூறியது எனக் கொள்ளினுமாம். (உஅ)

உகூ. பூதனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டுதலைக்கழிந் தமை கேட்ட செவிலி புலம்பிப் பின்பு நற்றாய்க்குக் கூற அவ்வீன்றதாய் அஃது அறத்தாறெனக் கொண்டாளாயினும் பண்டு என்னைச் சிறிது பொழுது பிரியினும் நொந்து புலக்குநள் எவ்வாறு அஞ்சாது பாலைநிலத் திற் செல்லுவள்கொலென மகளது அச்சத்தன்மை முதலாயவற்றுக் கச்சமுற்றிரங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி" (தொல் - அகத்-கக.) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'அச்சம்' பற்றி நற்றாய் கூறிய தென அமைத்துக் கொள்க. அச்சம் இருவகைத்து : தலைவி தான் செல் லும் பாலையின்கண் விலங்கும் புள்ளும் ஆறலைப்போரும் முதலிய கண்டு அஞ்சும் அச்சமும், தந்தை தன்னையர் பின்சென்றவர் இஃதற மென்னாது தீங்கு செய்கின்றாரோ என்று அஞ்சும் அச்சமும் என்பன வாம். இவற்றுள் இது முன்னது.

நின்ற வேனி லுலந்த காந்தள்
அழலவிர் நீளிடை நிழலிடம் பெறாஅது
ஈன்றுகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென
மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகீஇய
புலிபார்த் துறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி
யாங்குவல் லுநள்கொல் தானே யான்றன்
வனைந்தேந் திளமுலை நோவ கொல்லென
நினைந்துகைந் நெகிழ்ந்த வனைத்தற்குத் தான்றன்
பேரமர் மழைக்க ணீரிய கலுழ
வெய்ய வுயிர்க்குஞ் சாயன்
மையீ ரோதிப் பெருமடத் தகையே.

(சொ - ள்.) தன் வனைந்து ஏந்து இளமுலை நோவகொல் என - அவளுடைய தொய்யில் வனைந்து பருத்த இளைய கொங்கை கள் நோவனவோ என்று ; யான் நினைந்து கை நெகிழ்ந்த அனைத்

தற்கு - யான் நினைந்து அணைத்திருந்த கையை நெகிழ்த்த அதனைப் பொருளாய்; தான் தன் பேர் அமர் மழைக்கண் நீரிய கலுழ வெய்ய உயிர்க்கும் - தான் தன்னுடைய பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் நீர் வடிவனவாய்க் கலுழ வெம்மையாக உயிர்க்கின்ற; சாயல் மை ஈர் ஓதி பெருமடம் தகை - மென்மையையும் கரிய ஈரிய கூந்தலையும் பெரிய மடப்பத்தையும் உடைய தகுதிப்பாடுடைய என் புதல்வி; வேனில் நின்ற உலந்த காந்தள் அழல் அவிர் நீள் இடை - ஏனைய பருவம் எய்தாமல் வேனிற் பருவமொன்றுமே நிலை பெற்று நின்ற காய்ந்து வாடிய காந்தளையுடைய அழல் வீசுகின்ற நீண்ட கடத்திலே; நிழல் இடம் பெறுது ஈன்று கான் மடிந்த பிணவு - நிற்குமாறு நிழலிடமும் பெறுது குட்டிகளை யீன்று காட்டில் காவல் செய்திருந்த பெண்புலி; பசி கூர்ந்தென மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகீஇய புலி பார்த்து உறையும் - மிகவும் பசியுடையதென்று அதன் பசியைப் போக்கக் கருதி மயங்கிய மாலைப் பொழுதில் நெறியிற் செல்லுபவரைக் கொல்லும்பொருட்டு ஆண்புலி அந்நெறியை நோக்கியிருக்கும்; புல் அதர்ச் சிறுநெறி - புல்லிய அதராகிய சிறியநெறியில்; யாங்கு வல்லுநள் - யாங்ஙனம் நடக்க வல்லுநளோ? எ - று.

(வி - ம்.) மான்றல் - மயங்குதல். செகீஇய - கொல்லவேண்டி மடத்தகை: அன்மொழித்தொகை. மடத்தகை நெறி யாங்கு வல்லுநளெனக் கூட்டுக.

கைநெகிழ்த்தற்குக் கலுழ்தல் - பிரிதற்கு அழுதல். சிறிது பிரியினுங் கலுழ்பவள் புலிபார்த்துறையுங் கானிற் செல்வதெங்ஙனம் என அவளது அச்சத் தன்மைக்கிரங்கியதாம்.

புல்லதர்ச் சிறுநெறி - பரலும் முள்ளும் பயின்ற சிறிய வழி. இதில் யாங்ஙனம் நடக்கவல்லுநளெனத் தன்மகண் மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கியதாம்.

இறைச்சிகள் :—(௧) பிணவின்பசியைப் போக்கப் புலி உணவு தேடி நெறியிற் பார்க்குங்கானமென்றது தலைவியின் அயர்ச்சியைப் போக்க வேண்டித் தலைமகன் மாலைப்பொழுதிலே தங்குமிடந்தேடி ஆங்கு இருவருந் தங்குவரென ஆற்றுவாளென்றதாம்.

„ „ (௨) ஈன்று கான்மடிந்த பிணவென்றது தலைமகள் இனி மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங்காக்குமென்றுாற்றுவா ளென்றவாறு. மெய்ப்பாடு உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றுமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) இவ்வுரையாசிரியர் மழைக்கணீரிய, என்பதனை மழைக்கண் நீரிய என்று கண்ணழித்துக் கொண்டனர். மழைக்கண் ஈரிய கலுழ எனக் கண்ணழித்துக் கொண்டு ஈரமுடையவாய்க் கலுழ என்னலே அமையும் என்க. என்னை? நீரிய எனல் வழக்கன்மையான் என்க. (௨௧)

௯௦. கொற்றனார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவன் யாரையும் அறியேனென்றாற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, ஆடவர் வண்டுபோல்வ ராதலின் அவர் வரும் பொழுது எதிர் தொழுது போம்பொழுது பின்னே தொழுவதன்றி அவர் செயலைக் குறித்துப் பெண்டிர் புலத்தல் தகாதெனத் தலைவி தானே யறிந்து புலவி நீங்கு மாற்றானே தோழி பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு உறழ்ந்து கூற அவன் யாரையும் அறிந்திலேனென் றானை அப்பரத்தையர் பலர் நின்னைப் பற்றியிழுத்ததை யான் அறிவேன், அறிந்துவைத்தும் எவன் செயற்பாலேனெனச் செயலற்றுக் கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிழைத்து வந்திருந்த கிழவனை நெருங்கி, இழைத்தாங்கு ஆக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்" (தொல் - கற்பி. ௯) என்னும் விதிகொள்க.

கண்டனென் மகிழ்ந கண்டெவன் செய்கோ
பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ்
யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்
ஏர்தரு தெருவின் எதிர்ச்சி நோக்கிநின்
மார்புதலைக் கொண்ட மாணிழை மகளிர்
கவலே முற்ற வெய்துவீ ழரிப்பனி
காலே முற்ற பைதரு காலைக்
கடன்மரங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி யுடன்வீழ்பு
பலர்கொள் பலகை போல
வாங்க வாங்கநின் றூங்கலார் நிலையே.

(சொ - ள்.) மகிழ்ந பாணன் கையது பண்பு உடைச் சிறி யாழ் யாணர் வண்டின் இம் என இமிரும் ஏர்தரு தெருவின் - மகிழ்ந! பாணன் கையிடத்ததாகிய பண்பமைந்த சிறிய யாழ் அழகிய வண்டுபோல இம்மென ஒலியாநின்ற நீ எழுந்து வருகின்ற தெருவிலே; எதிர்ச்சி நோக்கி நின் மார்பு தலைக்கொண்ட மாண் இழை மகளிர் - நீ வருதலை எதிர்பார்த்து நின் மார்பை முன்பு தமக்குடையராய்ப் பற்றிக் கொண்டிருந்த மாட்சிமைப் பட்ட இழையை யணிந்த பரத்தையர் பலரும்; கவல் எமுற்ற வெய்து விழ் அரிப்பனி - நீ பிரிந்ததனாலுண்டாகிய கவற்சி மிகுதலாலே கண்களினின்று வெப்பமாய் வடிகின்ற கண்ணீருடனே; கால் ஏமுற்ற பைதரு காலை கடல் மரம் கவிழ்ந்தென - கடியபுயற் காற்று விசைச் சுழற்றுதலாலே துன்புற்ற காலத்துக் கடலிலே

தாம் ஏறியிருக்கும் மரக்கலங் கவிழ்ந்து விட்டதாக, அங்ஙனம் கவிழ்தலும்; கலங்கி உடன் வீழ்பு பலர் கொள் பலகை போல - கலக்கமுற்றுத் தாமும் ஒருசேர விழ்ந்து அவ்வழி விழுந்த பலரும் ஆண்டு மிதந்து வந்த ஒரு பலகையைப் பற்றிக் கொண்டு தாம் தாம் தனித்தனி இழுப்பதுபோல; வாங்க வாங்க நின்று ஊங்கு அஞர் நிலை - நின் கைகளைப் பற்றி அவரவர் தம் தம் கருத்து முற்றுமாறு இழுத்தலாலே நீ அவரிடைப்பட்டு மிக வருந்துகின்ற நிலைமையை; கண்டனென் கண்டு எவன் செய்கு - யான் கண்கூடாகக் கண்டேன், கண்டும் நின்னை யாது செய்யற்பாலேன் காண்? ஆதலின் நீ யாரையும் அறியேனென்றதெவ்வண்ணங்கொல்? எ - று.

(வி - ம்.) பாணன் - தூதுசென்று பரத்தையைப் புணர்ப்பிப்பவன். கவலே முற்ற - கவற்சியே மிகுதலால். கால் - காற்று. ஏமுறல் - வீசிமயங்குதல். கடல்மரம் - கப்பல். கண்டும் யாதுசெய்ய வல்லேனென்றதனல் கேட்டதலைவி புலவிநீங்குமென்றதாம். அவரிடைப்பட்ட அஞர் நிலையுரைத்தது தலைவி அவன்மாட்டு இரக்கங்கூர்தற்பொருட்டு. அஞர் நிலையென்றது கையாறு, இடுக்கண், நடுக்கமுதலாயின. மெய்ப்பாடு - வெகுளியைச் சார்ந்த அச்சம். பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

(பெரு-ரை.) ஏமுறுதல் - பெருகுதல். பை - துன்பம். துன்பந் தருகின்ற காலத்தே என்க. (௩௦)

௩௧. நக்கீரனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவி வன்புறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒரு சிறைப்புறமாக வருதலையறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி அவர் இன்னே வருகுவராதலின் நீ வருந்தாதேயென்று வற்புறுத்திக் கூறினாட்குத் தலைவி யான் எங்ஙனமாற்றுவேன், அவன் முயங்குமுன் இனியதாயிருந்த கடற்றுறையும் இப்பொழுது வெறுப்புடைத்தாயிற்றேயென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) "கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்" (தொல் - கள - உஉ) என்னும் விதிகொள்க.

மாயிரும் பரப்பகந் துணிய நோக்கிச்
சேயிறா வெறிந்த சிறுவெண் காக்கை
பாயிரும் பனிக்கழி துழைஇப் பைங்கால்
தான்வீழ் பெடைக்குப் பயிரிடூஉச் சுரக்குஞ்

சிறுவீ ஞாழல் துறையுமா ரினிதே
பெரும்புலம் புற்ற நெஞ்சமொடு பலநினைந்து
யானும் இனையே னாயினென் ஆனாது
வேறுபன் னாட்டிற் கால்தர வந்த
பலவுறு பண்ணியம் இழிதரு நிலவுமணல்
நெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண்குருகு
உலவுத்திரை யோதம் வெரூஉம்
உரவுநீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா ஊங்கே.

(சொ - ள்.) ஆனாது வேறு பல் நாட்டில் கால்தர வந்த பலவுறு பண்ணியம் இழி தரு நிலவு மணல் - தோழீ! அமையாமல் வேறுவேறாகிய நாடுகளினின்றும் கலங்களைக் காற்றுச் செலுத்துதலாலே வந்திறுத்த பலவகைப் பண்டங்கள் இறக்கியிட்ட நிலாவை ஒத்த மணற் பரப்பின் கண்ணுள்ள, நெடுஞ்சினைப் புன்னைக் கடுஞ்சூல் வெண் குருகு - நெடிய புன்னைக் கிளையிலிருக்கின்ற முதிர்ந்த சூலையுடைய வெளிய குருகு; உலவுத் திரை ஓதம் வெரூஉம் உரவு நீர்ச் சேர்ப்பனொடு மணவா ஊங்கு - உலாவுதலையுடைய அலையோசைக்கு வெருவா நிற்கும் வலிய நீர்ப்பரப்பினையுடைய கடற் சேர்ப்பனொடு மணவாத முன்பு; மா இரும் பரப்பு அகம் துணிய நோக்கி - கரிய பெரிய நீர்பரந்த கழியிடந் தெளிதலானே அதனை நோக்கி; சேஇரு எறிந்த சிறு வெள் காக்கை - அதிலுள்ள செய்ய இறாமீனைப் பற்றுதற்குப் பாய்ந்த கழுத்தளவு சிறிது வெண்மையுடைய நீர்க்காக்கை; பாய் இரும் பனிக்கழி துழைஇ தான் வீழ் பைங்கால் பெடைக்குப் பயிரிடூஉச் சுரக்கும் - பரவிய பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய கழியிடத்தைத் துழாவியெடுத்துத் தான் விரும்பிய பசிய காலையுடைய பெடையை அழைத்து அதற்குக் கொடா நிற்கும்; சிறு வீ ஞாழல் துறையும் இனிதே - சிறிய பூவையுடைய ஞாழலந்துறையும் இனிதேயாயிருந்தது; பெரும் புலம்பு உற்ற நெஞ்சமொடு பல நினைந்து யானும் இனையேன் ஆயினென் - அவன் என்னைக் கலந்து கைவிட்ட பின்பு அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று, ஆதலால் பெரிய வருத்தமுற்ற உள்ளத்தில் அவன் பிரிந்ததனால் ஆகிய துன்பம் பலவற்றையும் நினைந்து யானும் இத்தன்மையே னாயினென்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) வெண்காக்கை - கருங்காக்கையுமாம். வெண்மை - கருமைமேற்று. காராட்டை வெள்ளாடென்பதுபோல மங்கலமொழியாகக் கொள்க. துணிவு - தெளிவு. பயிரிடுதல் - அழைத்தல். ஆர் : அசை. புலம்பு - வருத்தம். பண்ணியம் - பண்டம்.

உள்ளுறை :—புன்னையஞ்சினைக்கணுள்ள சூல் முதிர்ந்த குருகு கடலோசைக்கு வெருவுமென்றது பிறந்தகத்திருந்து காதலை மேற்கொண்ட

யான் அன்னையின் கடுஞ்சொல் கேட்குந்தொறும் வெருவா நின்றே னென்றதாம்.

இறைச்சி :—இருமீனைப் பிடித்து வந்த காக்கை தன் பெடையை விளித்து அதன் வாயில் இரையைக்கொடுக்குந் துறையையுடையவனு யிருந்தும் தலைவன் என்னையழைத்து முயங்கி இன்பமுய்த்தானிலன்; இஃதிருந்தபடியென்னையென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) அவன் என்னைக் கலந்து கைவிட்ட பின்பு முன்னர் இனிதாயிருந்த அத்துறையும் வெறுப்புடைத்தாயிற்று; என்பதும், ஆத லால் அவன் பிரிந்தனுலாகிய துன்பம் என்பதும் குறிப்பெச்சப் பொருள்கள். (௩௧)

௩௨. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது தலைவிக்குக் குறைநயப்புக் கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற்கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறை நேர்ந்த தோழி தலைவியை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறுத்தலும் அவள் அறியாள் போலுதலின் வலிதாகக் கூறிக் குறைநயப்பிக்கத் தொடங்கி அத்தோன்றல் படுந்துயரை யான் கூற நீ தெளிந்திலை; வேறு தோழியரோடேனும் ஆராய்ந்து தக்கது செய்யெனப் புலந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மறைந்தவளருகத் தன்னொடு மவளொடு முதன்மூன் றளைஇப் பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" (தொல்-களை உங.) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்
வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி
அம்மலை கிழவோன் நங்நயந் தென்றும்
வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொல் தேருய்
௫. நீயுங் கண்டு நுமரொடும் எண்ணி
அறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற்கு
அரிய வாழி தோழி பெரியோர்
நாடி நட்பி னல்லது
நட்டு நாடார்தம் ஒட்டியோர் திறத்தே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி மாயோன் அன்ன மால்வரைக் கவாஅன் வாலியோன் அன்ன வயங்கு வெள் அருவி - தோழீ! வாழி! மாயோனைப் போன்ற பெரிய மலைப்பக்கத்து அவன் கண்ணனுயவதரித்த பொழுது அவனுக்கு முன்னவனுகத் தோன் றிய வெளிய நிறத்தையுடைய பலதேவனைப் போன்ற விளங்கிய

வெண்மையான அருவிகளையுடைய; அம்மலை கிழவோன் என்றும நம் நயந்து வருந்தினன் என்பது ஓர் வாய்ச் சொல் தேறாய் - அழகிய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புனத்து அயல் வந்து நம்மை விரும்பி வருந்தாநின்றான் என்று கூறுகின்ற எனது ஒப்பற்ற வாய்மொழியைத் தெளிந்தாயல்லை; நீயும் கண்டு நும்மொடும் எண்ணி அறிவு அறிந்து அளவல் வேண்டும் - என்னோடு உசாவுவதை யொழித்து நீயும் அவனை நோக்கி நின்மாட்டு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறிவினால் இது தக்கது இது தகாததென்பதையும் அறிந்து பின்னர் அளவளாவுதல் வேண்டும்; மறுதரற்கு அரிய - அவன் கூற்று மறுத்தற்கரியன காண்!; பெரியோர் தம் ஒட்டியோர் திறத்து - அறிவுடைய சான்றோர் தம்பாலடைந்து நட்புக் கொள்ள விரும்பினார் திறத்து; நாடி நட்பின் அல்லது நட்டு நாடார் - முன்னர் அவருடைய குணம் செயல்களின் நன்மையை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுவ தல்லது நட்புச் செய்து பின்பு ஆராய்ந்து பாரார்; நீ அங்ஙன் ஆராய்ந்து மலைகிழவோனை நட்புக்கொண்டாயல்லை; முன்பு நட்டு இப்பொழுது வெறுத்தல் தகாது கண்டாய்! எ - று.

(வி - ம்.) கவான் - மலைப்பக்கம். நீ அங்ஙன் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வாய்ச்சொல், வாய் - வேண்டா கூறல். நெடுமைநோக்கி மாயோனை யுவமித்தது.

அவனுந் தகுதிப்பாடுடையனென்பாள் மலைகிழவோ னென்றாள். ஈண்டியான் கூறியதனை ஆராய்கின்றனைபோலும் இவ்வாராய்ச்சி! இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னரே வேண்டும். இவ்வயிற் பயனுடைத்தன்றென்பாள் பிறிது மொழியாற் கூறினாள். "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின், வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு" (குறள் - எகக) என்றதனுனறிக. மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல்.

(பெரு - ரை.) மாயோன் என்ற சொல்லே கண்ணனைக் குறிக்கு மாதலின் இவ்வுரையின்கண் "அவன் கண்ணனாயவதரித்த பொழுது" எனவரும் உரை மிகைபடக் கூறலாம். இவ்வுரையாசிரியர் பெரியோர் தம் ஒட்டியோர் திறத்தே என இயைத்தனர். இதற்கு இச்சொல் இறந்த காலச்சொல்லாதலை அவர் நோக்கிற்றிலர். நட்டுத் தம் ஒட்டியோர் திறத்தே நாடார் என இயைத்துக் கோடலே சிறப்பென்க. மறுத்தரற்கு என்றும் பாடம். (கஉ)

கக. இளவேட்டனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் வருந்துதலும் அதனையறிந்த தோழி வேற்று நாட்டகல்கின்ற அவன்

நீட்டியாது குறித்த பருவத்து வருதலைக் கருதி அவனை எதிர்ப்பட்டு நின் பிரிவு கேட்டு நாவெழாமற் கண்ணீர்விட்டழுமிவள் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங் காலை எதிர்நின்று சாற்றிய' எதிரும்," (தொல் - கற் - ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

படுசுட ரடைந்த பகுவாய் நெடுவரை
முரம்புசேர் சிறுகுடிப் பரந்த மாலைப்
புலம்புகூட் டுண் ணும் புல்லென் மன்றத்துக்
கல்லுடைப் படுவிற் கலுழி தந்து
நிறைபெய லறியாக் குறைக்கூ ணல்லில்
துவர்செய் யாடைச் செந்தொடை மறவர்
அதர்பார்த் தல்கும் அஞ்சுவரு நெறியிடை
இறப்ப எண் ணுவர் அவரெனின் மறுத்தல்
வல்லுவங் கொல்லோ மெல்லிய ளுமென்
விம்முறு கிளவிய ளென்முக நோக்கி
நல்லக வனமுலைக் கரைசேர்பு
மல்குபுனல் பரந்த மலரேர் கண்ணே.

(சோ - ள்) மெல்இயல் படு சுடர் அடைந்த பரந்த மாலை— எம்பெருமானே! தலைமகள் என்னை நோக்கி மெல்லியால்; மேலைத்திசையிற் செல்லுகின்ற ஆதித்த மண்டிலம் மறைந்தொழிதலாலே பரவிய மாலைப் பொழுதில்; பகுவாய் நெடுவரை முரம்புசேர் சிறுகுடி - பிளவுபட்ட நீண்ட மலைச்சார்பில் வன்னிலத்தமைந்த சிறு குடியின்கண்; புலம்பு கூட்டுண்ணும் புல்லென் மன்றத்து - அச்சமிக்கிருக்கும் பொலிவழிந்த பொதியிலில்; கல்லுடைப் படுவில் கலுழி தந்து - கல்லையுடைய குழிகளிலுள்ள கலங்கனீரைக் கொணர்ந்து கொடுத்து; நிறை பெயல் அறியாக் குறைக்கு ஊண் அல்லில் - நிறைந்த மழையைக் கண்டறியாத குறைந்த உணவையுடைய இராப் பொழுதிலே; துவர் செய் ஆடைச் செந்தொடை மறவர் அதர்பார்த்து அல்கும் அஞ்சுவரும் நெறியிடை - துவர்த்த நிறத்தையுடைய ஆடையையும் செவ்விய அம்புத் தொடையையுமுடைய ஆறலைகள்வர் நெறி நோக்கியிருக்கும் அச்சம் வரும் வழியின்கண்ணே; அவர் இறப்ப எண்ணுவர் எனின் யாம் மறுத்தல் வல்லுவம் கொல்லோ? என - அவர் செல்லக் கருதுவர் எனின் யாம் மறுக்கவல்லேமோ என்று; விம்முறு கிளவியள் என் முகம் நோக்கி - வெளியிற் போதாமே விம்மிய சொல்லையுடையளாய் என் முகத்தை நோக்கலும்; மலர் ஏர் கண் - அவ்வளவில் அவளுடைய மலர் போன்ற கண்களி

விருந்து; நல் அக வனம் முலைக் கரைசேர்பு மல்கு புனல் பரந்த- நல்ல மார்பின்கணுள்ள அழகிய முலைமுகட்டில் விழுந்து பரக்கும் படி மல்கிய கண்ணீர் பரந்தன; ஆதலின் நீ வருமளவும் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்குந் தன்மையள்? எ - று.

(வி - ம்.) முரம்பு-வன்னிலம்; பருக்கைக்கற்கள் நிரம்பிய மேட்டு நிலமுமாம். படு - மடு. நோக்கி யென்பதை நோக்கவெனத் திரிக்க. அடைந்த பரந்த மாலை - அடைதலாற் பரவியமாலை யெனக்கொள்க. ஆதலினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம். விம்முறு கிளவியள் என்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

இறைச்சி;—ஆறலைகள்வர் அதர்பார்த்து ஒளிந்திருத்தல் போலத் தலைவன் பிரிவை நோக்கிப் பசலை யொளிந்திருக்கும்; அவன் பிரிதலும் அது பரந்து நலத்தைக் கெடுக்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை யைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) குறைக்கூணல்லில் என்றும், குறைத்தூணல்லில், என்றும் பாடபேதமுள்ளன. இவற்றுள் குறைத்தூண் என்பதற்கு, குறையுடையதாகிய ஊன் என்னலாம். (௩௩)

௩௪. பிரமசாரி

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி தெய்வத்துக் குரைப்பாளாய் வெறிவிலக் கியது.

(து - ம்.) என்பது, களவுக்காலத்துப் பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவியை நோக்கி இவள் முருகனால் அணங்கப்பட்டாளென்று அன்னை வெறியெடுப்பக் கண்ட தோழி, அறத்தொடு நிற்பாளாய் வெறிவிலக்குமாறு நாடானது மார்பினால் வந்த இந்நோய் நின்னாலணங் கப்பட்டதன்றென்பதை நீ யறிந்து வைத்தும் நின்னணங்கென்று விளிப்பதற்காகப் பலியேற்க வருவையெனில் நீ யறிவில்லாதவ னென்று முருகனை நோக்கி இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களம் பெறக் காட்டினும்" (தொல் - கள - ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

கடவுட் கற்சுனை அடையிறந் தவிழ்ந்த
பறியாக் குவளை மலரொடு காந்தள்
குருதி யொண்பூ உருகெழக் கட்டிப்
பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மகள்
அருவி யின்னியத் தாடு நாடன்
மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்
நின்னணங் கன்மை யறிந்தும் அண்ணாந்து
கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி

வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய்
கடவு ளாயினும் ஆக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே.

(சொ - ள்.) முருகே வாழிய - முருகவேளே! நீ நெடுங்காலம் இம் மடமையோடு வாழ்வாயாக!; கடவுள் கல் சுனை அடை இறந்து அவிழ்ந்த பறியாக் குவளை மலரொடு - கடவுட்டன்மை பொருந்திய மலையிலுள்ள சுனையில் இலைகளை விலக்கி மேலே எழுந்து மலர்ந்த கொய்யாமல் விட்டிருந்த குவளை மலரைப் பறித்து, அவற்றோடு; குருதிக் காந்தள் ஒண் பூ உருகெழக் கட்டி - குருதிபோன்ற காந்தளின் ஒள்ளிய மலர்களை வடிவு விளங்கக் கட்டிச் சூடி; பெருவரை அடுக்கம் பொற்ப அருவி இன் இயத்துச் சூர்மகள் ஆடும் நாடன் - பெரிய மலையின் பக்கங்களெல்லாம் பொலிவுபெற அருவியின் ஒலியை இனிய வாச்சிய முட்டுக்களாகக்கொண்டு சூரரமகள் ஆடாநிற்கும் நாட்டையுடைய தலைவனது; மார்புதர வந்த படர்மலி அருநோய் - மார்பைப் புணர்ந்ததன் காரணமாக அம் மார்பு தருதலாலே வந்த கருதுதலிற் குறைபாடிலாத நீங்குதற் கரிய இக்காம நோயானது; நின் அணங்கு அன்மை அறிந்தும் - நின்னால் வருத்திக் கொடுக்கப்பட்ட தன்றென்பதை நன்றாக நீ அறிந்து வைத்தும்; அண்ணாந்து கார் நறு கடம்பின் கண்ணி சூடி வேலன் வேண்ட - தலைநிமிர்ந்து கார் காலத்து மலர்கின்ற நறிய கடப்பமாலையைச் சூடிப் படிமத்தான் வேண்டுகையாலே; வெறி மனை வந்தோய் கடவுள் ஆயினும் ஆக - வெறிக்களத்துப் பலிபெற வந்தோய் நீ கடவுட் பகுதியாருள் வைத்தெண்ணுதற் குரியையாயினுமாகுக; மன்ற மடவை - திண்ணமாக நீ அறியாமையுடையை காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) பறியாக்குவளை - கடவுட்சுனை மலராதலிற் பூப்பலிக்கன்றிப் பறியாத குவளை. கடம்பு - செங்கடம்பு. மன்ற: தேற்றப்பொருள்பட்ட இடைச்சொல். படர்தல் - கருதுதல். பிள்ளையார் வேலையேந்தியாடுதலிற் படிமத்தான் வேலனெனப்பட்டான். இவன் இக் காலத்துப் பூசாரி யெனப்படுவான். வாழிய: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அண்ணாந்து - நினக்குத் தலையெடுப்பும் வேண்டுமா வென்றிகழ்ந்தது.

இறைச்சி:—சூரரமகள் மாலைசூடி அருவியை இனியவாச்சியமாகக் கொண்டு ஆடுமென்றதனானே தலைமகள் தலைவனை மணமாலையணிந்து மணந்து என்னை எஞ்ஞான்றும் தனக்கு உசாத்துணையாக நீங்காது கொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்தக் கருதியிருக்கு மென்றவாறு. சூரரமகளெனத் தெய்வத்தை இடையிட்டுரைத்தமையின் உள்ளுறையன்மை யுணர்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதத்தைச் சார்ந்த நகை. பயன் - குறிப்பினால் வெறிவிலக்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளோடு,

" நேரிழை நல்லாய் நகையா மலைநாடன்
மார்புதரு வெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தீர்க்க வரும்வேலன் தன்னினுந் தான்மடவன்
கார்க்கடப்பந் தாரெங் கடவுள் வருமாயின் "

(குன்றக்குரவை-கச)

எனவரும், சிலப்பதிகாரப்பகுதி ஒப்புநோக்கற்பாலது. (கூச)

கூரு. அம்மூவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, மணமனைப் பிற்றைஞான்று புக்க தோழி நன் காற்றுவித்தாயென்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரைந்தபின் மணமனைபுக்க தோழியைப் பிரிவுக்காலத்து நன்காற்றுவித்தாயென்ற தலைமகற்குத் தலைவி பொருட்டு யாய்க்கஞ்சி யொழுகினேனை நீ விரைய வந்து காத்ததன்றி யான் ஆற்றுவித்தது முளதோவெனக் கூறுவாள் சிறிது கைநெகிழிற் பண்டும் இத்தன்மையளே யெனப் பிரிவால் தலைவி வருந்துந் தன்மையுஞ் சேரக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குக் "கற்புங் காமமும்......கிழவோற்குரைத்தல் அகம்புகன் மரபின் வாயில்கட் குரிய" (தொல்-கற்-கக) என்னும் விதி கொள்க.

பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப்
புன்கால் நாவற் பொதிப்புற இருங்கனி
கிளைசெத்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்செத்துப்
பல்கா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து
கொள்ளா நரம்பின் இமிரும் பூசல்
இரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந்
துறைகெழு மாந்தை யன்ன இவள்நலம்
பண்டும் இற்றே கண்டிசின் தெய்ய
உழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய
ஞெகிழ்ந்த கவினலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
கட்கழி செருக்கத் தன்ன
காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே.

(சொ - ள்.) பொங்கு திரை பொருத வார் மணல் அடை கரைப் புன் கால் நாவல் பொதிப்புற இருங்கனி - பொங்கி எழுகின்ற அலைமோதிய நேரிதாகிய மணல் அடுத்த கடற்கரையின் கண்ணே உதிர்ந்த புல்லிய காம்பையுடைய நாவலின் களி பொருந்திய புறத்தினையுடைய கரிய கனியை; கிளை செத்து

மொய்த்த தும்பி – தம்மினமென்று கருதி மொய்த்த வண்டுகள்; பழம் செத்துப் பல் கால் அலவன் கொண்ட கோள் கொள்ளா நாம்பின் கூர்ந்து இமிரும் பூசல் - அதனைக் கனியென வோர்ந்து பலவாகிய கால்களையுடைய ஞெண்டு கைக்கொண்ட கோட்பாட்டினால் அஞ்ஞெண்டை விலக்கித் தாம் வலிந்து கொள்ளப்படாதனவாய் யாழோசைபோல மிக்கு ஒலிக்கும் பெரும் பூசலை; இரை தேர் நாரை எய்திய விடுக்கும் துறை கெழு மாந்தை அன்ன இவள் நலம் - ஆண்டு இரையைத் தேடுகின்ற நாரை வரக்கண்ட ஞெண்டு கைவிட்டகலா நிற்கும் கடற்றுறை விளங்கிய மாந்தை போன்ற இவளுடைய நலமானது; பண்டும் இற்றே கண்டிசின் - பண்டும் இத்தன்மையதேயாகும் நீ காண்பாயாக!; உழையின் போகாது அளிப்பினும் - இவள்பானின்றும் களவுக் காலத்து விலகாமலிருந்து தலையளி செய்தாலும்; இவள் கண் பசந்தது சிறிய ஞெகிழ்ந்த கவின் நலம் கொல்லோ - இவள் பசப்புற்றதன் காரணம் சிறிதளவு முயக்கம் கை நெகிழ்ந்ததனாற் கெட்ட அழகின் மிகுதியோ? மகிழ்ந்தோர் கள் களி செருக்கத்து அன்ன காமம் கொல் - கள்ளுண்டார்க்குக் கள் அறாஉங் காலத்துப் பிறந்த வேறுபாடு போன்ற காம வேறுபாடோ? அவ்விரண்டுமல்லவே; எ - று.

(வி - ம்.) புன்கால் - மெல்லிய காம்பு. செத்து - கருதி. இசின்: முன்னிலையசை. தெய்ய: அசைநிலை யிடைச்சொல். அளிப்பினும் இவள் கண் பசந்தமை கவினலமோ? காமவேறுபாடோ? அவ்விரண்டு மல்ல. பிரிவினாலே பசந்தனகாணென இயைக்க.

எனவே இஃது ஒரமளிக்கண்ணே துயிலப்பெற்றும் வேதவிதி பற்றிக் கூட்டம் நிகழாமையாற் பிறந்த வேறுபாடன்றோ? இதனை நீயே முயங்கி ஆற்றுவிக்குமாறன்றி, யான் ஆற்றுவிக்குமா றென்னை யென்றாளென்பதாம் வேதவிதி-கரணத்தினமைந்து முடிந்தகாலை முதல் மூன்றுநாளும் முறையே தண்கதிர்ச் செல்வற்கும், கந்தருவற்கும், அங்கியங்கடவுட்கும் அளித்து நான்காநாள் அங்கியங்கடவுள் தலைமகனுக்களிப்ப அவன் துய்ப்பானாகவென்பது.

உள்ளுறை :—கனி தலைவியாகவும், தும்பி தோழியாகவும், அலவன் தன்மேலே தவறிழைக்குந் தமராகவும், இரைதேர் நாரை தலைவனாகவுங் கொண்டு கனியைத் தும்பி மொய்த்தலும் அலவன் கைப்பற்றிக்கொள்ள நாரை வரக்கண்டு விட்டது போலத் தலைவியைத் தோழி சார்ந்திருப்பவும், தமர் முதலாயினர் இற்செறிப்பத் தலைவன் வரலும் அவர் மகட்கொடை நேர்ந்து இற்செறிப்பொழித்தா ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - பிரியற்கவெனக் கூறுதல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இந்தச் செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார், தலைவன் இற்கிழமையைத் தலைவிமாட்டு வைத்தவிடத்து அவளை மறந்தொழுகினனாக அவனைத் திருத்துதற் பொருட்டுத் தோழி கூறிய கூற்றாகக்கொண்டு "சிறுடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்" (தொல்-கற்-க) என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர்.

இனி, கொண்டகோட் கூர்ந்து என்பதற்குக் கொண்ட கோட்கு அசாந்து என்றும் பாடம் உளது. இதற்கு கொண்டகோட் பாட்டிற்குத் தளர்ந்து எனப் பொருள் கூறுக. அசாத்தல் - தளர்தல். "அருமை யுடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்" (சுகஉக) என்னும் திருக்குறளின் கண் இச் சொல்லின் எதிர்மறைச் சொல்லையும் காண்க. (௩௫)

௩௬. சீத்தலைச் சாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து ஒரு மறைவிடத்தில் நிற்பதையறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையவேண்டித் 'தலைவன் சொல்லைத் தெளிந்த யாம் எம்முடைய நலத்தை யிழந்தே விட்டேம், அதனாற் கண் துயின்றிலேம்: அலரெடுத்த இவ்வூர் நம்மைப் போல எதனை யிழந்தது? இன்னுந் துயின்றிலதே' என அவன் வருந் தொழிற்கருமைகூறி வரைவு கடாவா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

[1]குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
பூநுத லிரும்பிடி புலம்பத் தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்களி றடூஉங்
கல்லக வெற்பன் சொல்லின் தேறி
ரு. யாமெந் நலனிழந் தனமே யாமத்து
அலர்வாய்ப் பெண்டிர் அம்பலொ டொன்றிப்
புரையில் தீமொழி பயிற்றிய வுரையெடுத்து
ஆனுக் களவைத் தாகத்
தானென் இழந்ததிவ் வழுங்க லூரே.

(சொ - ள்.) குறுங் கை இரும்புலிக் கோள் வல் ஏற்றை - குறிய முன்னங்காலையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய ஆண்புலி; பூ நுதல் இரும் பிடி புலம்பத் தாக்கித் தாழ்நீர் நனம் தலைப் பெருங் களிறு அடூஉம் கல்அக வெற்பன் - பொலிவுபெற்ற நெற்றியையுடைய கரிய பிடியானை புலம்புமாறு நீரற்ற அகன்ற காட்டினிடத்துப் பெரிய களிற்று யானையைத் தாக்கிக் கொல்லா நிற்கும் மலையிடத்தையுடைய சிலம்பன்; சொல்லில் தேறி - 'நின்னிற் பிரியேன்' என்று கூறிய பொய்ம்மொழியை மெய் யெனத் தெளிந்து; யாம் எம் நலன் இழந்தேம் - யாம் எம் நலத்தை இழந்தேவிட்டேம், ஆதலின் இந்நடுயாமத்துக் கண்

(பாடம்) 1. குறுக்கை.

துயிலாதொழிந்தனம்; அலர்வாய்ப் பெண்டிர் அம்பலொடு ஒன்றி இ அழுங்கல் ஊர் - பழிதூற்றும் வாயையுடைய ஏதிலாட்டியாரால் கூறப்படும் அம்பலொடு சேர ஒலிமிக்க இவ்வூர்; புரையில் தீமொழி பயிற்றிய உரை எடுத்து ஆனுக் கௌவைத்து ஆக என் இழந்தது யாமத்து - மேன்மையில்லாத தீய சொற்களைக் கூறுதற்கு வேண்டிய உரைகளை ஏறட்டெடுத்துக்கொண்டு அமையாத பழிமொழியையுடையதாக எம்மைப்போல எதனை இழந்தது? இந்நடுயாமத்திலும் துயின்றிலதே; எ - று.

(வி - ம்.) ஏற்றை - விலங்கின் ஆண்பாற்பெயர். புரை - மேன்மை. கௌவை - பழிச்சொல். அழுங்கல் - ஒலி.

தலைவன் ஒருசிறைப்புறத்தானெனை அறிந்த தோழி அவன் குறித்த பொழுது வாராமையாலே தலைவி நலனிழந்தமையும், ஏதிலாட்டியர் அலரெடுத்தமையும், ஊரார் பழிதூற்றுதலும், ஊர் கண்ணுறங்காமையால் இரவுக் குறியின் முட்டுப்பாடுங் கூறி வரைவுகடாய தறிக. ஊருறங்காமை கூறியது முட்டுவயிற்கழறல். நலனிழந்தனமென்றது பசலைபாய்தலை.

உள்ளுறை:—பிடி புலம்புமாறு புலியானது களிற்றைத் தாக்கிக் கொல்லா நிற்கும் நாடனென்றதனால் இரவு இந்நெறியின்கண் வரின் யாம் புலம்புமாறு எமர் நின்னை ஏதஞ்செய்யா நிற்பர் என்றதாம்; இதனாலும் இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுடம்படுத்திய தறிக. மெய்ப்பாடு-அழுகையைச் சார்ந்த அச்சம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) வெற்பன்சொல் தேறி யாம் எம் நலம் இழந்தனம் அதனால் யாமத்தும் துயில்கின்றிலேம். ஊர் என் இழந்தது இவ்வியாமத்தும் துயிலாதே கௌவைத்தாக எனயாமத்து என்பதனை ஈரிடத்தும் இயைத்துக்கொள்க. துயில்கின்றிலேம், துயிலாதே என்பன சொல்லெச்சத்தாற் போந்தன. (நகூ)

நஎ. பேரிசாத்தனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கண் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந் தலைமகன் யான் வருமளவும் தலைவியை ஆற்றியிருவென்றாற்கு நீ இவளையும் உடன் கொண்டு செல்வாயாக, அன்றிப் பிரிந்துசென்றால் கார்காலத்து மாலைப் பொழுதில் இவள் படுந் துன்பம் என்னாலாற்றுவிக்குந் தரத்ததன்றெனத், தோழி மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு அவன் "விலங்குறினும்" (தொல். கள - உங) என்னும் விதி கொள்க.

பிணங்கரில் வாடிய பழவிறல் நனந்தலை
உணங்கூணாயத் தோரான் தெண்மணி

[1]பைய விசைக்கும் அத்தம் வையெயிற்று
இவளொடுஞ் செலினோ நன்றே குவளை
நீர்சூழ் மாமல ரன்ன கண்ணழக்
கலையொழி பிணையிற் கலங்கி மாறி
அன்பிலிர் அகறி ராயி னென்பரம்
ஆகுவ தன்றிவள் அவலம் நாகத்து
அணங்குடை யருந்தலை உடலி வலனேர்பு
ஆர்கலி நல்லேறு திரிதருங்
[2]கார்செய் மாலை வரூஉம் போழ்தே.

(சொ - ள்.) பிணங்கு அரில் பழவிறல் வாடிய நனந்தலை - ஒன்றோடொன்று சிக்குண்ட சிறுதூறுகளும் பழைமையான நல்ல தோற்றமும் வாடிய அகன்ற இடத்தையுடைய; ஊண் உணங்கு ஆயத்து ஓர் ஆன் தெள் மணி பைய இசைக்கும் அத்தம் - உணவின்றி வாட்டமுற்ற நிரையிலுள்ள ஓராவினது தெளிந்த மணியோசை மெல்லென வந்து ஒலியாநிற்கும் அத்தத்தில்; வை எயிற்று இவளொடும் செலின் நன்று - நீயிர் பொருள் நசையாற் செல்லுகின்ற இப்பொழுது கூரிய பற்களையுடைய இவளோடுஞ் செல்வீராயின் அது மிக நல்லதொரு காரியமாகும்; கலை ஒழி பிணையின் கலங்கிக் குவளை நீர் மாமலர் அன்ன கண் அழ - அங்ஙனமின்றிக் கலைமானைப் பிரிந்த பெண்மான் போல இவள் கலக்கமுற்றுக் குவளையின் நீர் நிரம்பிய கரிய மலர்போன்ற கண்களில் அழுகின்ற நீர்வடிய; மாறி அன்பு இலிர் அகறிர் ஆயின் – மாறுபட்டு அன்பில்லாதீராய் நீயிர் இவளைப் பிரிந்து செல்லுவீராயின்; நகத்து அணங்கு உடை அருந்தலை உடலி - பாம்பினது வருத்துகின்ற அரிய தலை துணிந்து விழும்படி சினந்து; வலன் ஏர்பு ஆர்கலி நல் ஏறு திரிதரும் கார்செய் காலம் வரூஉம்பொழுது - வலமாக எழுந்து மிக்க முழக்கத்தையுடைய நல்ல இடியேறு குமுறித் திரியாநின்ற முகில் சூழ்ந்துலாவுங் கார்ப்பருவத்து மாலைக் காலம் வரும் பொழுது, இவள் அவலம் என்பாம் ஆகுவது அன்று - இவள் படுகின்ற அவலம் என்னாலே தாங்கப்படுவ தொன்றன்று காண்மின்; எ - று.

(வி - ம்.) பழவிறல் – பழைய தன்மை. திரிதரல் – மேகத்தில் யாண்டுமோடி முழங்குதல். நனந்தலை யத்தமென இயைக்க. வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிதல் ஒரு பருவகாலத்தளவேயாதலிற் கார்ப்பருவத்தாற்றுளெனவே ஆனித்திங்கள்முதலிற் செல்வானென்பது பெறப்பட்டது.

(பாடம்) 1. பைபய. 2. கார் செய் காலை.

அத்தத்து ஊணின்று வாடுங்காலத்தும் ஆவினைப் பெற்றம் அணையா நிற்குங்கண்டீர்; அங்ஙனம் அணையும்பொழுது எழுகின்ற மணியோசைக்கு நீயிர் வருந்துவீராதலின் இவளையும் உடன்கொண்டு சேறல் நன்றென்றாள். இடிமுழக்கத்துக்கு அஞ்சுழி அணைத்துக்கோளற் கின்மையான் இறந்துபடுமாதலின் இவளவலம் என்னாலே தாங்கப்படுவ தன்றென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல். "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்...... தோழி மேன" (தொ-பொ ககச)என்றதனால் வரைவிடைவைத்துப் பிரிகின்றான் ஆற்றிக்கொண் டிருவென்று கூறத்தோழி மறுத்துக் கூறினாளாயிற்றென்பது நச்சினார்க்கினியம்.

(பெரு - ரை.) பரம் - பாரம். என்பரம் அன்று - யான் சுமக்கும் அளவுடைய பாரமன்று. பெரிதாம் என்றவாறு. எனவே இவள் இறந்துபடுவள் என்றாளாயிற்று. இவள்கண் துன்பக் கண்ணீராலே மறைக்கப்படும் என்பதுணர்த்துவாள் குவளை மாமலர் என்னாது குவளை நீர் சூழ் மாமலர் என்றாள், என்னை?

உவமப் பொருளின் உற்ற துணரும்
தெளிமருங் குளவே திறத்திய லான" (தொல். உவம-உ௦)

என்பதோத்தாகலான் என்க. எனவே குவளையின் நீர் நிரம்பிய கரிய மலர் போன்ற கண் எனக் கண்ணுக்கு அடையாக்காமல் இவள்கண் நீர்சூழ் குவளை மலர் போன்று அழ என வினையுவமமாக்குக. இனி நீயிர் பிரியின் இவ்வூரும் பொலிவிழக்கும் 'ஆயத்தேமும் பெரிதும் வருந்துவேம' இவளும் தேய்வள் என்பது இறைச்சியிற் றோன்ற பிணங் கரில் வாடிய பழவிறல் நனந்தலை உணங்கு ஊண் ஆயத்து ஓர் ஆன் மணி பைய இசைக்கும் என்றாள் என்க. (கூஎ)

கூஅ. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தலைவி வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்ததாலே தலைவி வருந்தியது கண்ட தோழி, நீ வருந்துவது புறத் தார்க்குப் புலனாயின் அலராகுமென்று வற்புறுத்துவது கேட்ட தலைவி, நம்மூர் இனிமையுடையதாயினும் நம் தலைவன் பிரிந்தவுடன் வெறுப் பாகத்தோன்றுகின்றதாதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாதொழிவனென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடைவைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல்.கள.உக) என்னும் விதி கொள்க.

வேட்டம் பொய்யாது வலைவளஞ் சிறப்பப்
பாட்டம் பொய்யாது பரதவர் பகர
இரும்பனந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழும்
ஆர்கலி யாணர்த் தாயினுந் தோடுகெழு

மெல்லம் புலம்பன் பிரியிற் புல்லெனப்
புலம்பா கின்றே தோழி கலங்குநீர்க்
கழிசூழ் படப்பைக் காண்ட வாயில்
ஒலிகா வோலை முள்மிடை வேலிப்
பெண்ணை யிவரு மாங்கண்
வெண்மணற் படப்பையெம் அழுங்க லூரே.

(சொ - ள்.) தோழி! கலங்கு நீர்க் கழி சூழ் படப்பைக் காண்ட வாயில் - தோழி! கலங்கிய நீரையுடைய கடற்கழி சூழ்ந்த தோட்டங்களையுடைய 'காண்ட வாயில்' என்னும் ஊரிலுள்ள; ஒலி கா ஓலை முள் மிடை வேலி - தழைந்த முற்றிய பனையோலையோடு முட்களைச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட வேலியகத்து; பெண்ணை இவரும் ஆங்கண் வெள் மணல் படப்பை எம் அழுங்கல் ஊர் - பனைமரங்கள் உயர்ந்த பெரிய மணல்மேட்டினையுடைய பக்கஞ் சூழ்ந்த ஒலிமிக்க எம்மூரானது; வேட்டம் பொய்யாது பாட்டம் பொய்யாது வலைவளம் சிறப்ப - கடலிடத்து மீன்வேட்டைமேற் சென்றார்க்கு ஆங்குத் தப்பாது பெறவேண்டி மழைபொய்யாது பெய்தலானே வலைவளம் சிறப்ப; பரதவர் பகர - அவ்வலை வளத்தால் வந்தபொருளைப் பிற நாட்டிற்சென்று பரதமாக்கள் விலைக்குவிற்று வர; இரும்பனந் தீம்பிழி யுண்போர் மகிழும் - அப்பொருளை ஈந்து கரிய பனையின் இனிய கள்ளைப் பெற்றுண்பவராய் மகிழ்ந் திருக்கும்; ஆர் கலி யாணர்த்து ஆயினும் - நிரம்பிய ஒலியை யுடைய புதுவருவாயினையுடைய தாயினும்; தோடு கெழு மெல்லம் புலம்பன் பிரியின் புல் எனப் புலம்பு ஆகின்று - தொகுதி விளங்கிய நமது மெல்லிய கடற் சேர்ப்பன் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தகாலத்தில் நம்மூரானது பொலிவழிந்தாற் போல வருத்த முடையதா யிராநின்றது; ஆதலின் யான் எங்ஙனம் வருந்தாது ஆற்றிருப்பேன்?; எ - று.

(வி - ம்.) பாட்டம் - மேகம்; "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்றார், (௭௧) பழமொழியினும். "நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்" (குறள்-௧௭)என்பதனாலும் கடல்படுபொருளுக்கும் மழை இன்றியமையாமையறிக. தோடு – படை முதலியவற்றின் தொகுதி. ஆங்கன் – அவ்விடம்; அசையுமாம். காவோலை - முற்றிய ஓலை; முற்றிக் காய்ந்த ஓலையுமாம். 'தோழி, ஊர் யாணர்த்தாயினும் புலம்பன் பிரியிற் புலம்பாகின்று' எனக் கூட்டுக. ஆதலின் என்பது முதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தேர் கெழு மெல்லம் புலம்பன் என்றும் பாடம்: இதற்குத் தேர்கள் பொருந்திய மெல்லம் புலம்பினை யுடையோன் என்க. இனி, பரதவர் பகராநிற்பப் பிழி உண்போர் மகிழும் யாணர்த்து எனினுமாம். (௩௮).

ருகூ. மருதனிள நாகனூர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரண்டாங் கூட்டத் தெதிர்ச்சியில் தலைவன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கி இடந் தலைப்பாடுற்றுச் சென்று முந்துறக் கண்ட தலைமகன் அந்தத் தலைமகளை நோக்கி நீ நாணுகின்றனை. யானுற்றகாமம் தாங்குத லெளியதொரு காரியமோ, நின் கண்களேயன்றி நின் தோள்களும் என்னை வருத்து கின்றனகா ணென்று மெய்தொட்டுப் பயிறன் முதலானவற்றை யுள்ளடக்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "முன்னிலையாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்" (தொல். கள-க0) என்னும் நூற்பாவின்கண் "நன்னயமுரைத்தல்" என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க. ஆசிரியர் இளம்பூரணர் கருத்து மிதுவேயாம். இனி, ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளை "மெய் தொட்டுப் பயிறல்" (தொல். கள. கக) என்னும் நூற்பாவின்கண் இடையூறு கிளத்தல், நீடுநினைந்து இரங்கல் என்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவிற் காட்டாநிற்பர்.

சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாய் யாழநின்
திருமுகம் இறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகின் தாங்குதல் எளிதோ
கொடுங்கேழ் இரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்
தலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதவ அல்ல நண்ணார்
ஆண்டலை மதில ராகவும்[1] முரசுகொண்டு
ஓம்பரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூடல் அன்னநின்
கரும்புடைத் தோளும் உடையவா லணங்கே.

(சொ - ள்.) சொல்லின் சொல் எதிர் கொள்ளாய் நின் திரு முகம் இறைஞ்சி நாணுதி - நங்காய்! யான் நின்னைத் தழீஇக் கொண்டு சில கூறின் அவற்றை எதிரேற்றுக் கொள்ளாயாய் நின் அழகிய முகம் இறைஞ்சி நின்று கண்புதைத்து நாணுகின்றனை; கதும் எனக் காமம் கைமிகின் தாங்குதல் எளிதோ - விரைவாகக் காமமானது கைகடந்து மிகுமாயின் அதனை யான் தாங்கி யிருத்தல் எளியதொரு காரியமாமோ; புலி நடுங்கக் கொடு கேழ் இருபுறம் குத்தி விளையாடிய - புலி நடுங்குமாறு அதன்

(பாடம்) 1. மதிலராக

விளைந்த கரிய நிற முள்ள வரிகளையுடைய பெரிய முதுகிலே குத்தி வீழ்த்தி விளையாட்டயர்ந்த; புலவு நாறு வேழத்து இன் தலை மருப்பு எய்ப்ப - புலவு நாற்றத்தையுடைய களிற்றின் இனிய நுனியையுடைய மருப்புப்போல; கடைமணி சிவந்த நின்கண்ணே கதவ அல்ல - கடைமணி சிவந்த நின்கண்கள் தாமோ சினவாநின்றன; அவைமட்டுமல்ல! நண்ணார் அரண் தலை மதிலர் ஆகவும் - பகைவர் அரண்மிக்க மதிலிடத்திற் போந்தாராகவும்; முரசு கொண்டு ஓம்பு அரண் கடந்த போர்அடு செழியன் - உடனே மேல்விழ்ந்து வென்று அவரது முரசைக் கைக்கொண்டு அவராற் பாதுகாக்கப்படுகின்ற அரணையும் கைப்பற்றிய போரிற் கொல்லவல்ல பாண்டியனது; பெரும் பெயர்க் கூடல் அன்ன நின் கரும்பு உடைத் தோளும - பெரிய புகழையுடைய மதுரையை யொத்த நின்னுடைய தொய்யிலெழுதப்பட்ட கரும்பையுடைய தோள்களும் என்னை வருத்துதலை யுடையன காண்!; எ று.

(வி - ம்.) கரும்பு-காமனது வில்; தொடர்புடைமையில் தழீஇக் கொண்டு கூறப்பட்டது.

முகமிறைஞ்சி நாணக்காண்டலிற் றன்கூற்றை ஏற்றுக்கொண்டிலள் போலுமெனக் கொண்டு எதிர்கொள்ளாது வெறுத்தனை யென்றான். தாங்குதலெளிதோ என்றது நீ வெறுத்தனையெனினும் காமந்தாங்குத லெளிதன்றாதலின் மேல்வீழ்ந்து முயங்குவேனென்றதாம். கண்ணுந் தோளுங் கதத்தன வென்றது, அவை என்னை வருத்தாவாறு கண்ணால் நயந்து நோக்கித் தோளா னணைத்து முயங்குக வென்றதாம். மற்றும் இதனுள் தழீஇக் கொண்ட தென்றது மெய்தொட்டுப் பயிறலும், சில கூறில் என்றது பொய் பாராட்டலும், நாணுதியென்றதுஇடையூறு கிளத்தலும், தாங்குதலெளிதோவென்றது நீடுநினைந்திரங்கலும், புலியிடைத் தோய்ந்து சிவந்த மருப்புப்போல என்னிடைத் தோய்ந்து காமக்குறிப்பினாற் சிவந்த கண்ணென்றது கூடுதலுறுத்தலுங் கூறியவாறறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றுமை யுணர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) யாழ : அசைச்சொல். கதுமென : விரைவுக் குறிப்பு. புலி நடுங்கக் குத்தி விளையாடிய வேழத்தின் மருப்புத்தலை எய்ப்ப என இயைத்துக் கொள்க. (௩௯)

௪0. கோண்மா நெடுங்கோட்டனார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கேட்பப் பரத்தை சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி பொறையுயிர்த்து விடுத்த வெள்ளணிகண்டு பெயர்ந்து தலைவி

பாற் செல்லக்கண்ட பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்பத் தனக்கு மகன் பிறந்தானென்னு மகிழ்ச்சியால் ஊரன் கள்வனைப்போல மெல்ல நுமது இல்வயினுற்றான் போலுமென்று நகையாடிக் கூறா நிற்பது.

(இ-ள்.) இதற்குப் "பல்வேறு புதல்வர்க்கண்டு நனி யுவப் பினும்" (தொல்-கற்-க0) என்னும் விதி கொள்க.

நெடுநா வொண்மணி கடிமனை இரட்டக்
குரையிலைப் போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப்
பெரும்பாண் காவல் பூண்டென ஒருசார்த்
திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப
வெறியுற விரிந்த அறுவை மெல்லணைப்
புனிறுநாறு செவிலியொடு புதல்வன் துஞ்ச
ஐயவி யணிந்த நெய்யாட் டீரணிப்
பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்
சீர்கெழு மடந்தை ஈரிமை பொருந்த
நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல
அகன்துறை யூரனும் வந்தனன்
சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே.

(சொ - ள்.) கடி மனை நெடு நா ஒள் மணி இரட்ட குரை இலைப் போகிய மணல் விரவு பந்தர் - காவலையுடைய மாளிகை யிடத்து நெடிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணி ஒலியா நிற்ப ஒலிக் கின்ற தெங்கங் கீற்றான் மிடைந்து புனைந்த மணல் பரப்பிய பந்தரின்கண்ணே; ஒருசார் பெரும்பாண் காவல் பூண்டென திருந்து இழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப-முன்பு பரத்தையிற் சென்ற வழிப் பெரிய பாணர் தலைவனைச் சூழ்ந்து காவலைமேற்கொண்டாற் போலத் திருந்திய கலனணிந்த மகளிர் இப்பொழுது நன்னிமித்த மாக நிற்ப; வெறி உற அறுவை விரிந்த மெல் அணைச் செவிலி யொடு புனிறு நாறு புதல்வன் துஞ்ச - நறுமணமிக்க விரிப்பு விரித்த மெல்லிய அணையின்மீது செவிலியுடனே ஈன்ற அணுமை விளங்கிய புதல்வன் துயிலாநிற்ப; ஐயவி அணிந்த நெய் ஆட்டு ஈர் அணிப் பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச் சீர்கெழு மடந்தை - வெண்கடுகை யப்பிய எண்ணெய் தேய்த்து ஆடும் நீராட்டினால் ஈரிய அணியையுடைய குளிர்ந்த நெய்பூசிய மிக்க மென்மையாகிய உடம்பினையுடைய அழகு விளங்கிய மனைவி தான்; ஈர் இமை பொருந்த - தன் ஈரிமையும் ஒன்றோடொன்று பொருந்த வுறங்கா நிற்ப; அகன் துறை ஊரனும் சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்தமாறு நள் என் கங்குல் கள்வன்போல வந்தனன்; அகன்ற நீர்த்துறையையுடைய வூரனும் சிறந்த தந்தையின்

பெயரளுகிய தன் மைந்தன் பிறந்ததனுல் இடையாமத் திருளிலே கள்வனைப் போல வந்துற்ருன்; எ -று.

(வி - ம்.) விரிச்சி - நிமித்தம். அறுவை - ஆடை. ஐயவி - வெண்கடுகு. குரை - அசையெனக்கொண்டு இலையான் வேய்ந்த பந்த ரெனக் கூறினும் அமையும். ஐயவி - காவலாக அணிவது; அணங்குகள் அணங்காமைக்கு. மாறு: மூன்றனுருபின் பொருள்படுவதோரிடைச் சொல். கள்வன் போல என்றது சிறுமை பற்றிய நகையுவமம். மற்று மிது கிழக்கிடு பொருளாக முதலொடு முதலைவந்த வினையுவமமுமாம். இனி இப்பாட்டு முன்பு வருங்காலத்து வாராது மைந்தன் பிறந்ததனுல் வந்தானெனத் தோழி கூறியதாக வுரைப்பினுமமையும்.

மணி கடிமனை யிரட்டவென்றது தலைமகனது செல்வமிகுதி கூறிய தாயிற்று. பரத்தையர்காணிற் பலர்கொள் பலகைபோலப் பற்றி யீர்த்தலும் ஈர்ப்பரென அவர் காணுமை நள்ளிருளிற் கள்வன்போல வந்தனனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய எள்ளல் பொருட்டாக வந்த நகை. பயன் - தலைமகனை இயற்பழித்தல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன் தம்மில்லத்தார்க்குப் பெரிதும் அஞ்சு பவன் ஆதலால் புதல்வன் பிறந்தமை கேட்டும் மகளிர் விரிச்சி நிற்கும் செவ்வியையும், செவிலியும் தலைவியும் உறங்கும் செவ்வியும் தேர்ந்து தன் காலடியோசையும் கேளாமைக்கு மணியிரட்டும்போது கள்வன் போல வந்தனன் எனப் பரத்தை தலைவனை இகழ்ந்தபடியாம்.

இனி, இதனை ஆசிரியர் இளம்பூரணர் தோழி கூற்ருகக் கருதி, "சிறந்த புதல்வனை நேராது புலம்பினும்" (தொல்-கற்-க) என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர். (சு0)

சுக. இளந்தேவனுர்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்ருளாய தலைமகளைத் தோழி உலகியல்கூறி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவனுற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவி வருந்தியபொழுது, முன்னுள் நின் குறுநடைக் கூட்டம் விரும்பிப் பிரியாதிருந்தவர் இப்பொழுது பொருளீட்டுமாறு சேணிடைச்சென்று வருந்துவதானது, பின்னர் நின்னெடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற் பொருட்டன்ருேவென இவள் விருந்தெதிர்கொள்ளும் உலகியலை யெடுத்துக்காட்டித் தோழி வற்புறுத்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற்-க) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்' என்புழி வரும் பிற என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

பைங்கண் யானைப் பரூஉத்தா ளுதைத்த
வெண்புறக் களரி விடுநீ ருடிச்
சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் பையயப்

பாரம் மலிசிறு கூவலின் தணியும்
நெடுஞ்சேண் சென்று வருந்துவர் மாதோ
எல்லி வந்த நல்லிசை விருந்திற்குக்
கிளரிழை அரிவை நெய்துழந் தட்ட
விளரூன் அம்புகை எறிந்த நெற்றிச்
சிறுநுண் பல்வியர் பொறித்த
குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டு வோரே.

(சொ - ள்.) கிளர் இழை அரிவை எல்லி வந்த நல் இசை விருந்திற்கு - விளங்கிய கலன் அணிந்த அரிவையே! இரவின் கண் வந்த நல்ல புகழையுடைய விருந்தினர் உண்ணவேண்டி; நெய் துழந்து அட்ட விளர் ஊன் அம்புகை எறிந்த நெற்றிச் சிறுநுண் பல் வியர் பொறித்த - நீ நெய்யை அளாவவிட்டுக் கொழுவிய தசையைச் சமைத்ததனாலாகிய புகைபடிந்த நெற்றியின்கண் சிறிய நுண்ணிய பலவாய வியர்வை நீர் தோன்றப் பெற்ற; குறுநடைக் கூட்டம் வேண்டுவோர் - குறுகிய நடையொடு சென்ற நின் புணர்ச்சியை அக்காலத்து விரும்பினவர்; பைங் கண் யானை பருஉத் தாள் உதைத்த வெள் புறக் களரி விடு நீறு ஆடி - பசிய கண்களையுடைய யானை தன் பருத்த காலால் உதைத்தலிற் பொடிபட்ட வெளிய மேலிடத்தையுடைய பாழ் நிலத்திலுள்ள விடு புழுதி மூழ்கப்பெற்று; சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் - சுரத்தின்கண் வந்து வருந்திய வருத்தமெல்லாம்; பைபயப் பாரம் மலி சிறு கூவலில் தணியும் - மெல்ல நடந்து பருத்திகள் சூழ முளைத்திருக்கின்ற சிறிய கிணற்றிற் சென்று தணித்துக் கொள்ளா நிற்கும்; நெடுஞ்சேண் சென்று வருந்துவர் - நெடிய மிக்க சேணிடத்தேகி வருந்தாநிற்பர் போலும்; அங்ஙனம் போய் வருந்துவதும் பின்னர் நின்னொடு இல்லறம் வழுவாது நடத்தற் பொருட்டு அன்றோ? இதனை ஆராயாது வருந்துவது என்னை? எ - று.

(வி - ம்.) பாரம் - பருத்தி; இது பருத்திவாணிபர் அந்நெறியிற் சென்று கூவலருகில் தங்குழி ஆண்டு அவ்வித்துதிர்ந்து முளைத்திருப்பது. விளர்-கொழுப்பு. விருந்தெதிர்கொண்டமை கூறலின் உலகியலாயிற்று; இஃது ஒப்புரவெனவும்படும். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இச் செய்யுளின்கண் சுரன்முதல் வருந்திய வருத்தம் கூவலிற்றணியும் என்றதன்கண் இக்காலத்தே நம் பெருமான் பிரிவினால் நீ எய்தும் துன்பம் அவன் ஈட்டிவரும் பொருளால் நீ இல்லிருந்தியற்றும் அறத்தினாலே சிறந்த பயன்றரும் என இறைச்சி தோன்றுதல் உணர்க, அம்புகை எறிந்த நெற்றி என்புழி அம் நெற்றி, புகை எறிந்த நெற்றி எனத் தனித்தனி இயைத்து அழகிய நெற்றி

எனினுமாம். இவ்வுரையாசிரியர் இசைநிறையாக்கினர். பாரமலி சிறு கூவல் என்பது பாஅர் மலி சிறுகூவல் என்றும் காணப்படுகின்றது. (௪௧)

௪௨. கீரத்தனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு குறித்த பருவத்து வருகின்ற தலைமகன், பாகனை நோக்கிப் பாகனே! மழை பெய்ததும் தவளைக ளொலித்தலினாற் செல்லுகின்ற தேரின் மணி யொலியை நம் காதலி யறிந்தில ளதனால், நீயிர் போய்த் தெரிவிப்பீ ரென இளையரை விடுத்தலும் அவர் சென்றறிவித்தனராக, உடனே அவள் நீராடித் தன்னைப் புனைந்து கொள்ளுந் தறுவாயில் யான்சென் றுட்புகாநிற்ப ஆங்கு என்னை யணைத்து மகிழுநிலை மறத்தற்கரிது காணென முன்பொருகால் நிகழ்ந்ததனைக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதி கொள்க.

மறத்தற் கரிதால் பாக! பன்னாள்
வறத்தொடு பொருந்திய உலகுதொழிற் கொளீஇய
பழமழை பொழிந்த[1] புதுநீ ரவல
நாநவில் பல்கிளை கறங்க[2] நாவுடை
மணியொலி கேளாள் வாணுதல் அதனால்
ஏகுமின் என்ற இளையர் வல்லே
இல்புக் கறியுந ராக மெல்லென
மண்ணாக் கூந்தல் மாசறக் கழீஇச்
சில்போது கொண்டு பல்குரல் அழுத்திய
அந்நிலை புகுதலின் மெய்வருத் துறாஅ
அவிழ்பூ முடியினள் கவைஇய
மடமா அரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே.

(சொ - ள்.) பாக பல் நாள் வறத்தொடு பொருந்திய உலகு தொழில் கொளீஇய - பாகனே! நீரின்மையாலே கோடையில் பல நாளாக வறட்சியுற்ற உயிர்கள் மகிழ்ச்சியோடு தத்தந் தொழிலை மேற்கொண்டு நிகழ்த்துமாறு; பழ மழை பொழிந்த புது நீர் அவல நா நவில் பல் கிளை கறங்க - தொன்று தொட்டுப் பெய்யும் வழக்குப் போல மழை பெய்ததனாலாய புதிய நீர் நிரம்பிய பள்ளங்கடோறும் நாவினால் ஒலிக்கின்ற பலவாய

(பாடம்) 1. புதுநீரவத்து. 2. மாண்வினை.

கூட்டத்தையுடைய தவளைகளொலித்தலானே; நா உடைமணி ஒலி வாள் நுதல் கேளாள் - நாம் செல்லுகின்ற தேரிற் கட்டிய மணிகளின் ஒலியை ஒள்ளிய நுதலையுடைய நம் தலைவி கேட்டறிந்திலள்; அதனால் ஏகுமின் என்ற இளையர் வல்லே இல் புக்கு அறியுநர் ஆக - ஆதலின் நீயிர் முன்னே சென்று கூறுமினென்றபடி அக்கட்டளையை ஏற்ற இளையோர் விரைந்து நமது மாளிகையிற் புகுந்து அறிவித்தனராக; மெல்லென மண்ணாக் கூந்தல் மாசு அறக் கழீஇச் சில் போது கொண்டு பல் குரல் அழுத்திய அந்நிலை புகுதலின் - உடனே மெல்ல அதுகாறுஞ் சீவிக்கை செய்யாத கூந்தலின் மாசு போகத் தூநீராடிச் சிலவாய மலரைக் கொண்டு பலவாய கூந்தலிலே முடிக்கின்ற அத் தறுவாயில் யான் உள்ளே புகுதலின்; மெய்வருத்துறூஉ அவிழ்பூ முடியினள் கவைஇய - என்னை நோக்கித் தன் மெய் துவள வந்து அவிழ்ந்து குலையு முடியினளாய் என்னை அணைத்துக் கொண்ட, மடம் மா அரிவை மகிழ்ந்து அயர் நிலை மறத்தற்கு அரிது - மடப்பத்தையுடைய சிறந்த நம் அரிவை மகிழ்ந்து கொண்டாடுந் தன்மை யாம் மறத்தற்கரியதுகாண்; அத் தகையாள் இன்றும் மகிழ்ந்தணைக்குமாறு விரைவிலே தேரைச் செலுத்துவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) உலகு - உயிர். அவல் - பள்ளம். அறியுநர்: அறிவிக்குநர் என்பதன் விவ்விகுதிதொக்கது. என்ற: ஏதுப்பொருட்டில் வந்தபெயரெச்சம். குரல் - கூந்தல். கவைஇய - அணைத்த.

முன்னிகழ்ச்சி கூறுமுகத்தாலே இன்றும் மழை பெய்யா நின்றதெனத் தான் தலைவிக்குக் குறித்த பருவத்தைக் குறிப்பித்தான். கற்பு மிகுதி கூறுவான் மண்ணாக்கூந்தலென்றான்; தம் வனப்பைக் கண்டு மகிழும் ஆடவர் இல்வழிக் கற்புடை மகளிர் தம்மைப் புனையாராகலின் மெய்வருத்துறூ என அவளது காம மிகுதி கூறினான். இவ்வளவு காம மிகுதியுடையவள் மண்ணாக்கூந்தலளெனவே அவளது நிறையுடைமை கூறினனுமாம். கவைஇய என அன்பின் மிகுதியு முடன் கூறினான். அத்தகையாள் என்பது முதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு – உவகை. பயன் - கேட்ட பாகன் விரைந்து தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) அறத்தொடு பொருந்திய அல்கு தொழில் என்றும், வறத்தொடு வருந்திய என்றும், மழைபெயல் வல்வர என்றும், கிளை கறங்கு மாண்வினை என்றும், மணியொலி கொள்ளாள் என்றும் இல்புக் கறிபுணர்வாக என்றும் மெய்வருத்துராஅய் என்றும் வீழ்பூமுடியள் என்றும் பாடபேதங்கள் உண்டு.

இனி, இதன்கண் பன்னாள் எம்மைப் பிரிந்தமையால் துன்பத்தோடுறைந்த எங்காதலி எம் வரவினால் மீண்டும் புத்துணர்ச்சியும் இன்பமும் எய்தி மீண்டும் நல்லறந் தொடங்குவள், எம்மனைக்கண் அறத்துழனியெழும் என்னும் இறைச்சி தோன்ற 'பன்னாள் வறத்தொடு பொருந்திய உலகு தொழிற் கொளீஇய பழமழை பொழிந்த புது நீரவல பல்கிளை கறங்க' எனக் கூறிய நுண்மை யோர்க. (சஉ)

சுங. எயினந்தையார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைவனைச் செல வழுங்குவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் தான் வினைவயிற் பிரிதலை அறிவிப் பக்கேட்ட தோழி, நீயிர் பிரிந்து சுரம்போகுதல் நுமக்கு உவகை யுடைத்தாயிராநின்றது. அங்ஙனம் பிரிதலைக் கேட்டவுடன் இவட்குப் பெரியதோ ரழிவு வாராநின்றது, ஆதலின், ஏற்றது செய்ம்மினெனச் செலவழுங்கக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்" (தொல்-கற்-க) என்னும் விதி கொள்க.

துகில்விரித் தன்ன வெயிலவிர் உருப்பின்
என்றாழ் நீடிய குன்றத்துக் கவாஅன்
ஓய்பசிச் செந்நாய் உயங்குமரை தொலைச்சி
ஆர்ந்தன வொழிந்த மிச்சில் சேய்நாட்டு
அருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க்கு வல்சி யாகும்
வெம்மை யாரிடை இறத்தல் நுமக்கே
மெய்ம்மலி யுவகை யாகின்று இவட்கே
அஞ்ச லென்ற இறைகை விட்டெனப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்தலின்
களையுநர்க் காணாது கலங்கிய உடைமதில்
ஓரெயில் மன்னன் போல
அழிவுவந் தன்றால் ஒழிதல் கேட்டே.

(சொ - ள்.) துகில் விரித்து அன்ன வெயில் அவிர் உருப் பின் என்றூழ் நீடிய குன்றத்துக் கவாஅன் - வெளிய ஆடையை விரித்தாற் போன்ற வெயில் விளங்கிய வெப்பத்தையுடைய கோடை நீடிய மலைப்பக்கத்தில்; ஓய் பசிச் செந்நாய் உயங்கு மரை தொலைச்சி - நுணுகிய பசியையுடைய செந்நாய் வாடிய மரையா வைக் கொன்று போகட்டு; ஆர்ந்தன ஒழிந்த மிச்சில் - தின் றொழிந்த மிச்சில்; சேய் நாட்டு அருஞ் சுரஞ் செல்வோர்க்கு வல்சியாகும் — நெடுந்தூரத்திலுள்ள வேற்று நாட்டினின்று செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற மாந்தர் உண்ணும் உணவாயிருக்கும்; வெம்மை ஆர் இடை இறத்தல் நுமக்கு மெய்ம்மலி உவகை ஆகின்று - வெப்பமுற்ற அரிய வழி யிலே செல்லுதல் நுமக்கு உடம்பு நிறைவுற்ற மகிழ்ச்சியுடைத் தாயிராநின்றது; இவட்கு ஒழிதல் கேட்டு அஞ்சல் என்ற இறை

கைவிட்டென - இவட்கோவென்ருல் நீயிர் பிரிந்து போதலைக் கேட்டவுடன் 'அஞ்சாதே கொள்' என்ற துணைவயின் வந்த அரசன் கைவிட்டானுக; பைங் கண் யானை வேந்து புறத்து இறுத்தலில் - அப்பொழுது பைங்கண்ணையுடைய யானைப் படையையுடைய பகைவேந்தன் தன் மதிற்புறத்துவந்து தங்கலும்; களையுநர்க் காணுது கலங்கிய உடைமதில் ஓர் எயில் மன்னன் போல - தனக்கு வந்த துன்பத்தைப் போக்குபவரைக் காணுமல் கலக்கமுற்ற உறுப்புக்கள் அமைந்த உடைந்த ஒரு மதிலையுடைய அரசனைப் போல; அழிவு வந்தன்று - அழிவு வராநின்றது; ஆதலின் ஏற்றதொன்றனைச் செய்ம்மின்; எ - று.

(வி - ரை.) உருப்பு - வெப்பம். என்றூழ் - கோடை. ஓய்பசி - நுட்பமாகிய பசி. ஆரிடை-அரிய வழி. ஆகின்று -ஆகிற்று. எயில் - மதிலுறுப்பு; துணையரசன் காதலனுகவும், அவன் கைவிட்டவுடன் பகையரசன் புகுதல், தலைவன் பிரிந்தவுடன் காமந் தலையெடுத்துப் புகுதலாகவும், ஒருடைமதில் ஏனைய கழிந்து எஞ்சிய நாணமொன்றே அதுவுஞ் சிதைந்து நின்றதாகவும், மன்னன் தலைவியாகவும் உவமையும் பொருளு மொத்தவாறறிக.

இறைச்சி:—செந்நாய்தின்ற மரையாவின் தசை நெறியிற் செல்வோர்க்கு உணவாகுமென்றதனுனே, நீயுண்டெஞ்சிய தலைவியினது நலனைப் பசலை யுண்டொழிக்கு மென்றதாம். எனவே முற்பட இறைச்சியாற் பொருள் கொள்ளுமாறு கூறக்கேட்டும் தலைவன் பிரிதலே மேற்கோடலின் வெளிப்படை யுவமத்தானுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன்- செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) மெய்ம்மலிதற்குக் காரணமான உவகை உண்டாகாநின்றது எனினுமாம். கலங்கிய மன்னன், ஓரெயில் மன்னன் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. (சங)

சச. பெருங்கௌசிகனுர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இற்செறிப்பிற் பிற்றைஞான்று தலைமகன் குறியிடத்துவந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பகற்குறி வந்தொழுகுநாளுள் ஒருநாள் யாதோ ஒரு காரணத்தாற் பிரிதலும் வேறுபட்ட தலைவியின் வேறுபாடறிந்த செவிலி அவளை இற்செறித்தபின் மற்றைநாட் குறியிடத்து வந்த தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கி நீ மலைநாடன் மகளை முன்னரே கருதித் துய்த்து மகிழாமல் மனைவயிற்செறிக்கப்பட்ட பின்பு கருதிய நின்னுலோ அவள் அறியத்தக்கவ'ளென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பரிவுற்று மெலியினும்" (தொல்-களவு-கக) என்னும் விதிகொள்க.

பொருவில் ஆயமோ டருவி யாடி
நீரலைச் சிவந்த பேரமர் மழைக்கண்
குறியா நோக்கமொடு முறுவல் நல்கி
மனைவயிற் பெயர்ந்த காலை நினைஇய
நினக்கோ அறியுநள் நெஞ்சே புனத்த
நீடிலை விளை தினைக் கொடுங்கால் நிமிரக்
கொழுங்குரல் கோடல் கண்ணிச் செழும்பல
பல்கிளைக் குறவர் அல்கயர் முன்றில்
குடக்காய் ஆசினிப் படப்பை நீடிய
பன்மர உயர்சினை மின்மினி விளக்கத்துச்
செல்மழை யியக்கங் காணும்
நன்மலை நாடன் காதன் மகளே

(சொ - ள்.) நெஞ்சே நீடு இலை விளை தினைக் கொடுங் கால் நிமிரக் கொழுங் குரல் கோடல் கண்ணி - நெஞ்சே! கொல்லையிலுள்ள நீண்ட இலையையுடைய முற்றிய கதிரைத் தாங்க மாட்டாமே சாய்ந்த தினையின் வளைந்த தாள் நிமிர்ந்துநிற்குமாறு அவற்றின் கொழுவிய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போதலைக் கருதி; செழும்பல பல்கிளைக் குறவர் அல்கு அயர் முன்றில் - செழுவிய மிக்க பல கூட்டமுடைய குறவர்கள் சிறூர் கூடித் தங்கி விளையாட்டு அயர்கின்ற முன்றிலின்கண் இருந்து; குடக்காய் ஆசினிப் படப்பை நீடிய பன்மர உயர்சினை மின்மினி விளக்கத்துச் செல்மழை இயக்கம் காணும்-குடம் போன்ற காயையுடைய ஆசினிப் பலாவையுடைய தோட்டத்தில் நீண்ட பலவாய மரங்களினுயர்ந்த கிளைகளிலுள்ள மின்மினியை விளக்கமாகக் கொண்டு விசும்பு செல்லுகின்ற மழை முகிலினியக்கத்தை அறியாநிற்கும்; நல் மலை நாடன் காதல் மகள் பொரு இல் ஆயமோடு அருவி ஆடி - நல்ல மலைநாடன் அன்புள்ள புதல்வி, ஒப்பில்லாத தோழியர் கூட்டத்துடன் அருவியினீராடி; நீர் அலைச் சிவந்த பேர் அமர் மழைக்கண் குறியா நோக்கமொடு முறுவல் நல்கி - அங்கு நீரான் அலைக்கப்படுதலாலே சிவந்த பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்களின் குறிக்கப்படாத பார்வையையும், புன்னகையையும் நமக்குத் தந்து; மனைவயின் பெயர்ந்த காலை - தனது மனையிடத்துச் சென்றுவிட்ட பிற்பாடு; நினைஇய நினக்கோ அறியுநள் - கருதிவந்த நின்னாலோ அவள் அறியத் தக்காள்! முன்னரேயன்றோ கைப்பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்! எ று.

(வி ம்.) கால் - தாள். குரல் - கதிர். இயக்கம் - சஞ்சாரம். நினக்கு: உருபு மயக்கம். இதனால் ஆண்டுப்போந் தின்பந்துய்த்தா

யில்லை; பின்னர்வந்து புலம்புதி யென்றவாறு. குறவர் தினைகொய் தலைக் கருதி யுறையு முன்றிலென்னுங் குறிப்பால் தினைகொய்யப்பட்டதும் தலைவி பின்னர்ச் சுனையாடி மனைவயிற்புக்கதுங் கூறியவாற்றால் இற்செறிப்புண்ட பின்னர்த் தலைவன் கூற்று நிகழ்ந்ததெனக் கூறினால் மனைவயிற்புக்கபின் இரவுக்குறி வேண்டற்பாற்றேயன்றி யிதுநிகழா தெனவும், அலரானும் பிறவற்றானுமறிந்துழிச் செவிலி இற்செறிக்குமெனவும், அவ்வயின் இக்கூற்று நிகழ்ந்ததெனவுங் கூறிவிடுக்க.

துய்க்குந்தோறும் புதுமை பயத்தலின் முன்பு நுகர்ந்தன கனவே போலுமெனக் கருதித் தான் துய்த்திலனேபோலக் கூறினான்; நோக்கும் முறுவலுமட்டுமே நல்கினா ளென்றமையின்.

உள்ளுறை.—குறவர் மின்மினியை விளக்காகக் கொண்டு மழையியக்கத்தை நோக்கியிருத்தல்போல நீயும் தோழிகூற்றால் தலைவியினியக்கத்தைக் காண முயலுகின்றனைபோலு மென்றதாம். **மெய்ப்பாடு**- பிறன்கட்டோன்றிய அவலம்பற்றிய இளிவரல். **பயன்** - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இச்செய்யுளின்கண் குறவர் முன்றிலின்கண் நின்று இரவின்கண் வானிலே இயங்கும் முகிலின் இயக்கத்தைக்கண்டு நாளை மழைபெய்யும் அல்லது பெய்யாது என்று அறியும் நுண்ணறிவு உடையோர் ஆகலின் அங்ஙனமே நம்முடைய களவொழுக்கத்தினையும் இவர் மறைவிருந்து ஒற்றியுணர்ந்து தலைவியை இற்செறித்தனர் போலும் என்று பரிவுற்று மெலிந்தான் என இறைச்சிப் பொருளாகக் கோடல் சிறப்புடையதாம் என்க. இக்கருத்து இதன் பொருட்புறத்தே தோன்றுதலின் இஃதிறைச்சியேயாம். (சச)

சரு. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, குறைவேண்டிய தலைவனைத் தோழி சேட்படுத்தது.

(து - ம்.) என்பது. பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தன்குறை கூறிச் சென்றிரந்த தலைவனைத் தோழி நோக்கி நீ உயர்குலத்தரசன் மகனாதலின் தாழ்ந்த பரதவர் குலத்தாளை மணக்கற்பாலையல்லை, எமக்கு நலன் என்ன வேண்டிக் கிடந்தது? நாற்றத்தேமாகலின் அகன்று நில்; எம் வாழ்க்கை நும்மோடொத்த தன்றெனக் குலமுறை கூறி மறுத்துச் சேட்படுத்தா நிற்பது.

சேட்படுத்தலென்பது - தோழியானவள் தலைமகளது பெருமையும் தனது முயற்சியினருமையும் தோன்றுதல் காரணமாகவும்; இவ்வளவருமையுடையாள் இனி நமக்கு எய்துதற் கருமையுடையாளென இக்களவுப் புணர்ச்சி நீட்டியாது விரைய வரைந்துகோடல் காரணமாகவும் தலைமகனுக்கியைவதை மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பெருமையிற் பெயர்ப்பினும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதிகொள்க.

இவளே, கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி
நீல்நிறப் பெருங்கடல் கலங்க உள்புக்கு
மீனெறி பரதவர் மகளே நீயே,
நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்க்
கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே
நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி
இனப்புள் ஓப்பும் எமக்குநலன் எவனோ
புலவு நாறுதும் செலநின் றீமோ
பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை
நும்மொடு புரைவதோ அன்றே
எம்மனோரின் செம்மலு முடைத்தே.

(சொ - ள்.) இவளே கானல் நண்ணிய காமர் சிறுகுடி நீல் நிறப் பெருங்கடல் கலங்க உள் புக்கு மீன் எறி பரதவர் மகள் - நின்னாற் காதலிக்கப்படும் இவள்தான், கடற்கரைச் சோலையிற் பொருந்திய அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே இருக்கின்ற, நீல நிறத்தையுடைய பெரிய கடலுங் கலங்குமாறு அதன்மேற் சென்று வலைவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் புதல்விகண்டாய்; நீயே நெடுங்கொடி நுடங்கும் நியம மூதூர்க் கடுந் தேர்ச் செல்வன் காதல் மகன் - நீதானும் நெடிய கொடிகள் காற்றாலசைந்து நுடங்குங் கடைத் தெருக்களையுடைய பழைய ஊரின் கணுள்ள கடிய செலவினையுடைய தேரையுடைய செல்வ மன்னன் காதலிற் பெற்றுவளர்த்த புதல்வனாயிராநின்றனை, ஆதலிற் குலத்திற்கே பொருத்தமில்லை; நிணச் சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி இனப்புள் ஓப்பும் எமக்கு நலன் எவன்?— அங்ஙனம் மணப்பதாயினும், நிணத்தையுடைய சுறாமீனை அறுத்திட்ட தசைகளைக் காயவைத்தல் வேண்டி வெயிலிற் போகட்டு அத்தசைகளைக் கூட்டமாகிய காக்கைகள் கவராதவாறு அவற்றை ஒட்டிப்பாதுகாக்கின்ற எமக்கு நின் சிறந்த நலந்தான் யாது வேண்டிக் கிடந்தது? ஒன்றும் வேண்டா!; புலவு நாறுதும் செல நின்றி - சுறா நிணத்தைத் தடிந்து பரப்புதலானே யாம் புலவு நாற்றம் நாறுகின்றேம்; இந்நாற்றம் நீ பொறாயாகலின், எம்மருகில் வாராதேகொள்! அகன்றுபோய் நிற்பாய்மன்; பெருநீர் விளையுள் எம்சிறு நல் வாழ்க்கை நும்மொடு புரைவது அன்று - கடனீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய வாழ்க்கையானது நும்மோடு ஒக்க வுயர் வுடைத்தன்று; எம்மனோரில் செம்மலும் உடைத்து - எம்போன்ற பரதவரில் நின் போன்ற செல்வ மாக்களையும் எங்கள் மரபுடைத்தாயிராநின்றது ; எ - று.

(வி - ம்.) புள் - காக்கை.

கடலைக் கலக்கும் வன்மையரென்றது எமர் மூர்க்கராதலின், நின்னைக் காணின் ஏதமிழைப்பரென அஞ்சியச்சுறுத்தியதாம். மீனெறிவார் மகள் என்றது இரக்கமின்றி மீனையெறிந்து கொல்லும் பரதவர் மகளாதலின் நீ படுந்துன்பத்துக் கிரங்காளெனக் கூறியதாம். உணக்கல் வேண்டிப் புள்ளோப்புவேமென்றது. நீ இங்ஙனம்வரி னுடம்பட வொட்டாது போக்குவே மென்றதாம். இது தோழி தனது காவலொடு மாறு கொள்ளாமை கருதியென்க. புலவு நாறுதுமென்றது எம்போலப் புலவு நாற்றத்தொடு வரின் இயையுமென்றதாம்; இது, முன்பு கூறியவற்றைக் கேட்ட தலைவ னுற்றுனைக, அவனுற்றுதல் வேண்டிக் கூறப்பட்டது. செலநின்றீ யென்றது குறியிடமிது தகுதியுடையதன்றென மறுத்ததாம்.

இதனுட் 'கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே' என்றது அவன் தன்னை அரியனாகச் செய்துகொண்டு இவர்களைச் சின்னாள் மறந்திருத்தலானே அவனை இகழ்ச்சிக்குக் குறிப்பாற் றலைவனாகக் கூறினாளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செவ்வி பெறுதல்.

(பெரு - ரை.) நிணச்சுரு அறுத்த என்புழி அறுத்த பலவறி சொல்லாகக் கோடலுமாம். பெருநீர் என்பது அன்மொழித்தொகை. கடல் என்பது பொருள்; எனவே கடலை விளையுளாகக் கொள்ளுகின்ற எனலே அமையும் நீர் எனல் வேண்டாவென்க. எம்மனோர் இல் எனக் கண்ணழித்துப் பரதவராகிய எம்மனோருடைய குடி செம்மலும் உடைத்து என இல்லினை எழுவாயாக்கினுமாம்.

நிணச் சுற வுறுத்த, நிணச்சுருவுறுத்த, என்பவும் பாடவேற்றுமைகள். (சு௫)

சு௬. ....

திணை : பாலை.

துறை :- இது, பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைமகனால் பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி ஐயனே! 'இவள்கிடந்து வருந்தாநிற்ப யாம் பொருள்வயிற்பிரிதும் என்ற நும்மைத் தெருட்டி இளமையதருமையும் அன்பினதகலமுங் காட்டற்கியலுமோ? ஆதலின், நீயிரே பேணற்பாலி'ரென மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்) இதற்கு "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்" (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதிகொள்க.

வைகல் தோறும் இன்பமும் இளமையும்
எய்கணை நிழலிற் கழியுமிவ் வுலகத்துக்
காணீர் என்றலோ அரிதே அதுநனி
பேணீர் ஆகுவிர் ஐயவென் தோழி
௫. பூணணி யாகம் புலம்பப் பாணர்

அயிர்ப்புக்கொண் டன்ன கொன்றையந் தீங்கனி
பறையறை கடிப்பின் அறையறையாத் துயல்வர
வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயில் அழுவத்து
எவ்வ மிகூஉம் அருஞ்சுரம் இறந்து
நன்வாய் அல்லா வாழ்க்கை
மன்னாப் பொருட்பிணிப் பிரிதும்யா மெனவே.

(சொ - ள்.) ஐய என் தோழி பூண் அணி ஆகம் புலம்ப - ஐயனே! என் தோழியின் கலன்களணிந்த மார்பகம் தனியே கிடந்து வருந்தாநிற்ப; கொன்றை அம் தீம்கனி பாணர் அயிர்ப்புக் கொண்டு அன்ன பறை அறை கடிப்பின் அறை அறையாத் துயல்வர-கொன்றையின் இனிய சுவையையுடைய கனிகள் பாணர் ஐயங் கொள்ளும் படியவாய் அவர் தமது பறையை முழக்குங் குறுந்தடி போலப் பாறையில் விழுமாறு கிளைகள் மிகவும் துவண்டாட; வெவ்வளி வழங்கும் வேய் பயில் அழுவத்து எவ்வம் மிகூஉம் அருஞ்சுரம் இறந்து-கொடிய காற்று வீசாநின்ற மூங்கில் மிக்க இடத்தையுடைய துன்பமிக்குள்ள செல்லுதற்கரிய சுரத்திற் போய்; நன்வாய் அல்லா வாழ்க்கை மன்னாப் பொருள் பிணி யாம் பிரிதும் என-நன்மை வாய்த்தலில்லாத வாழ்விற்குரிய நிலையற்ற பொருளிட்டுதலிற் பிணித்தவுள்ளத்தோடு 'யாம் பிரிதும்' என்று நீயிர் கூறுதலானே; இ உலகத்து வைகல் தோறும் எய்கணை நிழலின் இன்பமும் இளமையும் கழியும் காணீர் என்றல் அரிது - இவ்வுலகத்து நாள்தோறும் வில்லினின்று எய்யப்படும் கணை சென்று குறியிலே தைக்கப்படு மளவையின் அக்கணை செல்லும் நிழல் எவ்வண்ணம் விரைவிற் சென்று அழியுமோ அவ்வண்ணம் இன்பமும் இளமையும் கழியாநிற்கும், அவற்றைக் கண்டிலீரோ என்றல் அரிதேயாகும், அவையாவர்க்கும் தெரிந்திருத்தலாலே; அது நனி பேணீர் ஆகுவிர் - ஆதலின் அந் நிலையாமை யொன்றனையே விரும்பி ஆராய்ந்து அவ்வின்பமும் இளமையுங் கழியுந் துணை இவளைப் பிரியிராய் உறைவீராக!; எ - று.

(வி - ம்.) புலம்பு - தனிமை, கடிப்பு - குறுந்தடி. மன்னுமை - நிலையாமை.

இன்பத்தா லிளமை சிறத்தலின் இன்பத்தை முற்கூறினான். இளமையு மின்பமும் வாளா கழியப் பொருள்வயினுள்ளந்துரப்பலால், நன்வாய் அல்லா வாழ்க்கையென்றாள். இளமையைக் கெடுத்தபின் பொருளாற் பயனில்லையாதலின் மன்னாப்பொருளென் றிகழ்ந்து கூறினாள். கைக்கு வருமின்பத்தை விட்டு நிலையாப் பொருளிட்டுதிரோ வென்றாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இவ்வுலகத்து இன்பமும் இளமையும் கழியும் என்பது காணீர் என்றல் அரிது கண்டு வைத்தும் அவ்

வறிவினை நனி பேணீர் ஆகுவிர் அஃதே நுங்குறை என்று கழறினள் என்றலுமாம். இவ்வுரைக்கு என்றல் என்பதனை - கழியும் என்றல் காணிர் என்றல் அரிது என மூன்னும் கூட்டிக்கொள்க. (சுசு)

சஎ. நல்வெள்ளியார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகளுக் குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிந்து நீட்டித்துச் சென்ற தலைவன் மீண்டு வந்து சிறைப்புறத்தானாதலை யறிந்த தோழி, அவன்கேட்டு விரைய வரைந்துகொள்ள வேண்டித் தலைவியை நோக்கி அன்னையெடுத்த 'வெறி நின் பசலையைத் தீர்த்திலதே! இதனைக் கானக நாடனுக்குச் சொல்லுதுமோ'வென உள்ளுறையால் தாங்கள்படுந் துன்பமுஞ்சேரக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்........அனைநில வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உங) என்பதனால், வெறியச்சுறுத்தி வரைவு கடாயது எனக் கொள்க.

பெருங்களிறு உழுவை அட்டென இரும்பிடி
உயங்குபிணி வருத்தமொடு இயங்கல்செல் லாது
நெய்தற் பாசடை புரையும் அஞ்செவிப்
பைதலங் குழவி தழீஇ ஒய்யென
அரும்புண் ணுறுநரின் வருந்தி வைகுங்
கானக நாடற் கிதுவென யானது
கூறின் எவனோ தோழி வேறுணர்ந்து
அணங்கறி கழங்கிற் கோட்டங் காட்டி
வெறியென உணர்ந்த உள்ளமொடு மறியறுத்து
அன்னை அயரும் முருகுநின்
பொன்னேர் பசலைக் குதவா மாறே.

(சொ - ள்.) தோழி வேறு உணர்ந்து அணங்கு அறி கழங்கின் கோட்டம் காட்டி வெறி என உணர்ந்த உள்ளமொடு- தோழி ! தலைவனைப் பிரிந்ததனாலாகிய நின் மெய்வேறுபாட்டைப் பிறிதொன்றாகக் கருதித் தெய்வத்தான் அறியப்படுகின்ற கழங்கில் அம்மாறுபாட்டைக் காட்டுதலாலே வெறி எடுத்தவழித் தீருமென்றறிந்த வுள்ளத்துடனே; மறி அறுத்து அன்னை அயரும் முருகு-யாட்டை அறுத்து அன்னையால் வணங்கப் படாநின்ற முருகவேள்; நின் பொன் நேர் பசலைக்கு உதவா மாறு - நினது பொன் போன்ற பசலையைப் போக்குதற்குப் பயன்படாமையினாலே; உழுவை பெருங்களிறு அட்டு என இரும்பிடி - புலியானது பெரிய களிற்றியானையைக் கொன்றதே

யென்று அதன் கரிய பிடி யானை; உயங்கு பிடி வருத்தமொடு இயங்கல் செல்லாது - வாடிய துன்பத்தோடும் வருத்தத்தோடும் இயங்க மாட்டாமே; நெய்தல் பாசடை புரையும் அம் செவிப் பைதல் அம் குழவி தழீஇ — நெய்தலின் பசிய இலையை ஒக்கின்ற அழகிய செவியையுடைய துன்புற்ற தன் (அழகிய) கன்றினை அணைத்துக்கொண்டு; ஒய்யென அரும்புண் உறுநரின் வைகும் கானக நாடற்கு - விரைவாகத் தீர்த்தற்கரிய புண்ணுற்றோரைப் போல வருத்தமுற்றிருக்கும் கானக நாடனை நெருங்கி; இது என யான் அது கூறின் எவன்?- நீ தலையளி செய்யாமை காரணமாக இப் பசலை தோன்றிற்றுக் கண்டாய் என்று யான் அதனைக் கூறின் அதனால் ஏதேனும் குற்றப்பாடுளதாமோ? உள தாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) உழுவை - புலி. அகஞ்செவியுமாம். பைதல் - வருத்தம். ஒய்யென - விரைவாக, கோட்டம்-மாறுபாடு. காட்டி - காட்டவெனத் திரிக்க. முருகு : பண்பாகுபெயர். கழங்கு - கழற்சிவித்துப் பலவற்றை முருகன்முன் போகட்டு வேலன் தன் தலையில் ஆடைசூடிக் கையிற் பல தலைகளிற் சிறு பைகளைக் கட்டிய கோலொன்றேந்தி அக்கோலாற் கழங்கு வித்துக்களை வாரியெடுப்புழிக் குறிப்புக்காணுகின்ற ஒருவகைக் குறி. இதனை "அருஞ்சுரம்" (அகம்-கஉ) என்ற செய்யுளாலறிக.

அன்னை வெறியெடுத்தாளெனத் தலைவன் பிரிந்ததனையை தலைவி யின் வேறுபாடு கூறினள். வெறியெடுப்புப் பசலையைத் தீர்த்திலதென்ற தனால் அவளுக்குப் பசப்புத் தோன்றினமை யறிவுறுத்தினள். நாடனுக் குச் சொல்லுவாமென இதுகாறும் அவன் தம்மைக் கருதாதிருந்தமை யறிவுறுத்தினள்.

உள்ளுறை : களிற்றைப் புலி கொன்றதனாலே பிடியானை தன் கன்றோடு நின்று உயங்கா நிற்குமென்றது நம் பெருந்தகைமையை அலர் கெடுத்தலாலே வருந்தி யான் நின்னுடன் சேராநின்று உயங்கா நிற்பே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை பயன் - வரைவுடன் படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) உழுவை பெருங்களிறு அட்டென மாறுக. இது - இப்பசலை. அது - நீ தலையளி செய்யாமையாகிய அது. (சஎ)

சஅ. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, கற்பினுட் பிரிவுணர்த்திய தலைவனைத் தோழி நோக்கி, 'முன்பு நீயிர் தலைவியை உடன்கொண்டு வரும்நெறியில் எதிர்த் தாரைப் போர் தொலைத்துச் செல்லுங்கால் என் ஐயன்மார் பின் தொடர்ந்து வருதலும் எம்மைக் கைவிட்டு மறைந்துகொண்ட காடு இப்பொழுதும் என்கண்ணெதிரி லிருப்பதுபோலச் சுழலாநிற்கும்; அதனுள் எங்ஙனம் ஏகற்பாலி'ரென மறுத்துக்கூறாநிற்பது.

(இ-ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை" (தொல். கற்-கூ) என்னும் விதி கொள்க.

அன்றை யனைய வாகி இன்றுமெம்
[1]கண்ணுள் போலச் சுழலும் மாதோ
புல்லிதழ்க் கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ
வைகுறு மீனின் நினையத் தோன்றிப்
ரு. புறவணி கொண்ட பூநாறு கடத்திடைக்
கிடினென இடிக்குங் கோற்றொடி மறவர்
வடிநவில் அம்பின் வினையர் அஞ்சாது
அமரிடை உறுதர நீக்கிநீர்
எமரிடை உறுதர ஒளித்த காடே.

(சொ-ள்.) புல் இதழ்க் கோங்கின் மெல்இதழ் குடைப்பூ வைகுறுமீனின் நினையத்தோன்றி – புல்லிய புறவிதழ்களையுடைய கோங்கினுடைய மெல்லிய இதழ்மிக்க குடைபோன்ற மலர்கள் எல்லாம் வைகறைப் பொழுதிலே விளங்குகின்ற மீன்களாமெனக் கருதும்படி தோன்றா நின்று; புறவு அணிகொண்ட பூநாறு கடத்திடை 'கிடின்' என இடிக்கும் கோல் தொடி மறவர் – காடெங்கும் அழகமைந்த மலர் மணம் வீசும் கன்னெறியிலே 'கிடின்' என்னும் ஓசையுண்டாக மோதாநின்ற அழகிய வீரவளையணிந்த மறவர்; வடி நவில் அம்பின் வினையர் அஞ்சாது இடைஅமர் உறுதர – கூர்மை பயின்ற அம்பினாற் செய்யுங் கொடுந்தொழிலையுடையராய் அஞ்சாது நும்பால் அமர் செய்ய வந்த பொழுது; நீக்கி எமர் இடை உறுதர நீர் ஒளித்த காடு - அவரை வென்று போக்கி, அப்பால் எம் ஐயன்மார் எங்களைத் தேடிப் பின் தொடர்ந்து வருதலும் அதனை நோக்கிய நீயிர் எம்மைக் கைவிட்டுத் தமியராய்ச் சென்று மறைந்துகொண்ட காடு; அன்றை அனைய ஆகி இன்றும் எம் கண்ணுள் போலச் சுழலும் - அற்றைநாளில் அத்தன்மையவாய்த் தோன்றிய அன்றி இற்றைநாளினும் எம் கண்ணெதிரிருத்தல் போலச் சுழலாநிற்கும்; அக்காட்டின்கண் எங்ஙனம் ஏகற்பாலீர்? எ - று.

(வி-ம்.) புறவு - காடு. வடி - கூர்மை. தொடி - வீரவளை.

ஆறலைகள்வராகிய மறவர் அமரைநீக்கியென்றது அவர் யாதும் தலைவற்குப் பகைமையுடையரல்லராதலின் அவரைக் கொல்லாமல் வென்று நீக்கினமை கூறுவாள் போன்று தலைவனது அருளுடைமை கூறினாள். அத்தகைய அருளுடையீர் நும் வரைப்பினளாய இவளைக் கைவிடற்பாலீரல்லீரென்றதாம். மறைந்தமை கூறியது போர்தொடங்கின் எம்பெருமானுக்கு ஏதம் நிகழுமோவெனக் கவன்று தலைவி யிறந்துபடுமாதலின், அவள் கவலாதவாறு மறைந்தமை கூறியதாம்.

(பாடம்) 1. கண்ணுள.

இறைச்சி:—கோங்கம்பூ மலர்ந்த காடு அழகுகொண்டவென்றது-நீயிர் தலைவிபால் முகமலர்ந்துறைதலால், இல்லறம் அழகாக நடைபெறு கின்றதென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" (தொல் - அகத்-சுகூ) என்னும் புறநடை விதிபற்றித் தோழி முன்னிகழ்ந்த தொன்றனை எடுத்துக் காட்டினள். இதனால் அக்காலத்தே யாங்கள் எம் இருமுது குரவர் முதலியோரையும் பிரிந்து நிற்பிரியமாட்டாது நின்னைத் தொடர்ந்து பெருங்காட்டினூடும் வந்தேமல்லமோ? அத்தகைய எம்மை நீயிர் இப்பொழுது பிரியக் கருதின் யாம் உய்வதெங்ஙனம் என இப்பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றுதலும் நுண்ணிதின் உணர்க. (சுஅ)

சுகூ. நெய்தற்றத்தனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இது, தோழி தலைமகளை இரவுக்குறி நயப்பித்தது.

(து - ம்.) என்பது தலைவன் இரவில்வந்து கூடுதற்கு உடன்பட்ட தோழி, தலைமகளை 'நின் வருத்தந்தீரத்' தலைவனூர்க்குப் போய் அவனிடத்து நமது துறையின் தனிமையையும் எமர் அங்குவாராது தாழ்த்ததனையுங் கூறினால் குற்றமுளதாமோ வென உள்ளுறையால் அவள் தலைவனைக் கூடுதற்கு இரவுக்குறி விரும்பும்படி கூறுநிற்பது.

(இ - ம்,) இதற்கு, "புணர்ச்சி வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

துறை: (உ) சிறைப்புறமாகத் தோழி ஆற்றுமை வியந்ததூஉம் ஆம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வந்து ஒருசிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே, தலைவியினாற்றுமைக்கு வியந்து கூறுவாள்போன்று துறை தனிமையுடைத்தென்று அவனூர்க்குச் சென்று கூறியழைத்து வருதுமோவெனக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின் கண் அமைத்துக் கொள்க.

படுதிரை கொழீஇய பால்நிற எக்கர்த்
தொடியோர் மடிந்தெனத் துறைபுலம் பின்றே
முடிவலை முகந்த முடங்கிறுப் பாவைப்
படுபுள் ஓப்பலிற் பகன்மாய்ந் தன்றே
கோட்டுமீன் எறிந்த உவகையர் வேட்டமடிந்து
எமரும் அல்கினர் ஏமார்ந் தனமெனச்
சென்றுநாம் அறியின் எவனோ தோழி

மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ
முன்றில் தாழையொடு கமழுந்
௧௦. தெண்கடற் சேர்ப்பன்வாழ் சிறுநல் லூர்க்கே.

(சொ - ள்.) தோழி முன்றில் மன்றப் புன்னை மா சினை நறுவீ தாழையொடு கமழும் தெள் கடல் சேர்ப்பன் - தோழீ! பரதவர் முன்றிலின்கணுள்ள பலர் கூடுகின்ற மன்றம் போல் அமைந்த புன்னையின் கரிய கிளைகளிலுள்ள நறிய மலர் அயலிலுள்ள தாழை மடலோடு கூடி நறுமணம் வீசாநிற்கும் தெளிந்த கடற்றுறைவன்; வாழ் சிறுநல் ஊர்க்குச் சென்று - வாழ்கின்ற சிறிய நல்ல ஊரின்கட்சென்று; படுதிரை கொழீஇய பால்நிற எக்கர்த் தொடியோர் மடிந்தெனத் துறை புலம்பின்று - அவன் பால் கடலிலுள்ள பெரிய அலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட பால் போலும் வெளிய நிறத்தையுடைய எக்கராகிய மணல் மேட்டில் விளையாட்டயரும் வளையுடைக் கையராய பரத்தியர் யாவரும் தத்தம் மனையகத்துத் துயில்கின்றமையாலே துறை தனிமையுடையதாயிராநின்றது; முடிவலை முகந்த முடங்கு பாவை இருப் படுபுள் ஓப்பலின் பகல் மாய்ந்தன்று - முடியிட்ட வலையால் முகக்கப்பட்ட முடங்குதலையுடைய பாவை போன்ற இருமீன்களைக் காய விட்டு அவற்றில் வந்து விழுகின்ற காக்கைகளை ஓப்புதலானே பகற்பொழுது கழிந்துவிட்டது; எமரும் கோட்டு மீன் எறிந்த உவகையர் வேட்டம் மடிந்து அல்கினர் - எம்முடைய ஐயன்மாரும் திரண்ட கோடுகளையுடைய சுறு முதலிய மீன்களைப் பிடித்தலானாகிய உவகையராய்ப் பின்னும் வேட்டைமேற் செல்லாதொழித்துத் தம்தம் மனையகத்தே தங்கிவிட்டனர்காண்; நாம் ஏமம் ஆர்ந்தனம் என அறியின் எவன் - யாமும் நீ இல்லாமையால் மயக்கமுடைமேயாய் இராநின்றேம் என்று கூறி அவன் கருத்தை ஆராய்ந்தறியின். அதனாலேதேனும் குற்றப்பாடுளதோ? உளதாயிற் கூறிக்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) அல்குதல் - தங்குதல். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல். மன்றம் - சபை.

இருமீன் கைமுதலாய உறுப்புக்கள்போலு முள்முதலியவற்றையுடைத்தாகிப் பாவைபோறலிற் பாவையென்றார். 'துறைபுலம் பின்று' என்றதனால் அந்நெறியே வரற்பாலனெனவும், முன்றில் தாழையும் புன்னையுங் கமழுமென்றதனால் நமது முன்றிலின்கணுள்ள தாழை சூழ்ந்த புன்னையின் கீழிடமே கூடுதற்காகுங் குறியிடமெனவும், எமரும் அல்கின ரென்றதனால் தமரால் ஏதநிகழ்த்தப்படானெனவும் தலைவி இரவுக்குறி விருப்பமுறக் கூறினாளாயிற்று.

உள்ளுறை :—புன்னை மலர் தாழை மடலோடுசேர மணங்கமழாநிற்குமென்றதனால், நீ தலைவனொடு முன்றிற் சோலையுட்கூடி இன்பந் துய்ப்பாயாக என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த இளிவரல்.

4 - தலைமகனை இரவுக்குறிநயப்பித்தல். தலைவியின் ஆற்றாமை யந்ததற்கும் ஏற்றபடி உரைகொள்க.

(பெரு-ரை.) மன்றப் புன்னை - மன்றத்தின் கண்ணிற்கும் புன்னை எனினுமாம். பாவை இரு என மாறுக. பாவை - பொம்மை. மண்ணீட்டாளராற் செய்யப்பட்ட மீன்பொம்மை போலத் தோன்றும் இரு எனலே அமையும்.

இனி, இரண்டாவது துறைக்கு, 'இத்தனை அவலமுறுகின்ற நினக்கு உயிர் எவ்வாறுதான் நிற்கின்றதோ?' என்று வியந்து 'யாம் சென்று இவ்வாற்றாமை நிலையைக் கூறி அறியின் என்?' என்று தோழி தலைவியை வினவியதாகக் கொள்க. (௪௯)

௫௦. மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தோழி பாணர்க்கு வாயின் மறுத்தது.

(து-ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிவின்கண்ணே சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனால் விடுக்கப்பட்டு வாயில்வேண்டிச் சென்ற பாணனை மறுக்கின்ற தோழி அத்தலைமகன் கேட்குமாறு தலைவியை நோக்கி 'ஊரன் துணங்கையாடுங் களவைக் கைப்படுக்க யான் சென்ற பொழுது அவன் மகளிர்வடிவந் தாங்கித் தெருக்கடை வரக்கண்டு வினவ அவன் தான் மகளிரெனக் கொள்ளுமாறு கூறிப்போயினான்; என்னறியாமையால் யானும் அவனை இகழ்ந்து வந்தே'னெனக் கூறா நிற்பது.

(இ-ம்.) இதற்கு, "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்," (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதி கொள்க.

அறியா மையின் அன்னை யஞ்சிக்
குழையன் கோதையன் குறும்பைந் தொடியன்
விழவயர் துணங்கை தழூஉகஞ் செல்ல
நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடுமிடை
நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலின்
கேட்பார் உளர்கொல் இல்லைகொல் போற்றென
யாணது பசலை யென்றனன் அதனெதிர்
நாணிலை எலுவ என்றுவந் திசினே
செறுநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென
நறுநுத லரிவை போற்றேன்
சிறுமை பெருமையிற் காணாது துணிந்தே.

(சொ-ள்.) அன்னை நறுநுதல் அரிவை அறியாமையின் அஞ்சி - அன்னாய்! நறிய நுதலையுடைய தலைவி! என் அறியாமை

யாலே நின்னை அஞ்சி; குழையன் கோதையன் குறும் பைந்தொடியன் விழவயர் துணங்கை தழூஉகம் செல்ல - குழை பெய்து மாலைசூடிக் குறிய பசிய தொடியணிந்தவனுகி விழாக் களத்து அவன் துணங்கையாடுதலைக் கையகப்படுப்பேமாகி யாங்கள் செல்லா நிற்கையில்; நொதுமலாளன் நெடு நிமிர் தெருவின் கைபுகு கொடு மிடை கதுமெனத் தாக்கலின் - நமக்கு அயலாகிய அவன்தான் அவ்வணிகளையுடையனுய் நெடிய நிமிர்ந்த தெருமுடிந்த வேறொரு வழி வந்து புகுந்த வளைந்த விடத்தே விரைவின் வந்து எதிர்ப்பட்டானுகை; கேட்பார் உளர்கொல் போற்று என - இங்ஙனம் செய்யும் நின்னைக் கேட்பார் உண்டோ? இல்லையோ? அறிந்துகொள் என்று யான் கூற; பசலை யாணது என்றனன் - அவனும் அவ்வறியாமையுடையான் போல என்கட் பசலை அழகுடையது என்றனன்; அதன் எதிர் செறுநரும் விழையும் செம்மலோன் என - அதனுக் கெதிர்மொழி கொடுத்தற்காக அவன் பகைவராலும் விரும்பப்படும் செம்மாப்புடையான் எனக் கொண்டு; போற்றேன் - வணங்கிச் செல்லாது, சிறுமை பெருமையின் - என் சிறுமை பெரிதாகலான்; காணுது துணிந்து எலுவ நாணிலை என்று வந்திசின் - ஆராயாதே துணிந்து ' எலுவ நீ நாணுடையை அல்லை', என்று கூறிவந்தேன்; எ - று.

(வி - ம்.) நொதுமலாளன் என்றது பாணன் கேட்டு நீங்குதற்கு. பசலையாணது என்றது தலைவன் தன்னைப் பெண்பாலொருத்தி இவளெனத் தோழி கருதுதற்பொருட்டு. துணங்கை ஆடியதையும் மகளிர் வடிவம் பூண்டதையும் கூறியது சினமாறுளெனப் பாணன் கருதுதற் பொருட்டு. தலைவியின் முன்னிலையில் தலைவனது கொடுந்தொழிலைக் கூறுதல் வாயில்கட்கில்லையாயினும், புலந்த தலைவியை அவன் கூடுதற்கு மருந்தாயமையப் பெறுதலில் தோழி கூற்றமைந்ததென்க;(தொ-பொ-சூ-கசுசு). தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுகக் கூற்றமைந்ததற்கு விதி (தொ-பொ-களகூ). மெய்ப்பாடு - வெகுளி பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) கைபுகு கொடும் இடை என்பதற்கு எதிரெதிர் வருவோர் ஒருவர் கையுள் ஒருவர் புகுதற்குக் காரணமான வளைந்த விடத்தே எனப் பொருள்கோடல் தகும். என்னை வளைந்த விடத்தே எதிர் எதிர் வருவோர் ஒருவர் ஒருவரைக் காணுமே நெருங்கிவிடுதல் இயல்பாகலின் என்க. தாக்கலின் என்றது மிகவும் அணுக்கமாய் வருதலின் என்பதுபட நின்றது. யாண்டையது பசலை என்றும் பாடம்.

(கூ0)

கூக. பேராலவாயர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, ஆற்றது ஏதமஞ்சி வேறுபட்டாள் வெறியாடல் உற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்கண்ணதாகிய வெறியெடுக்கும்பொழுது சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் வந்திருப்பதையறிந்த தலைவி, அவன் கேட்குமாற்றானே தோழியை நோக்கி மழை இடியொடு பெய்யா நின்றதெனத் தான் நெறியினது ஏதமஞ்சியதும், படிமத்தான் வந்ததனாலே முச்சி அளித்தலமையாதென வெறியயர்வதுஞ்சொல்லி இங்ஙனம் வெறியெடுத்தலானே, 'நம் தலைவன் திறத்து நாம் செயற்பாலது யாதென' அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) "வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்" என்னும் விதிகொள்க.

யாங்குச்செய் வாங்கொல் தோழி யோங்குகழைக்
காம்புடை விடரகஞ் சிலம்பப் பாம்புடன்று
ஓங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்கு செலல்
கடுங்குரல் ஏஎறுடு கனைதுளி தலைஇப்
பெயலா னாதே வானம் பெயலொடு
மின்னுநிமிர்ந் தன்ன வேலன் வந்தெனப்
பின்னுவிடு முச்சி அளிப்பா னாதே
பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி
இருஞ்சே றாடிய நுதல கொல்களிறு
பேதை ஆசினி ஒசித்த
[1]வீதா வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே.

(சொ - ள்.) தோழி வானம் ஓங்கு கழைக் காம்பு உடை விடர் அகம் சிலம்ப - தோழீ! மேகமானது உயர்ந்த அடித்தண்டினையுடைய மூங்கில்கள் நிரம்பிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலி யெடுப்ப; பாம்பு உடன்று ஓங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்கு செலல் கடுங்குரல் ஏஎறுடு கனை துளி தலைஇப் பெயல் ஆனாது - பாம்புகள் வருத்தமுற்று உயர்ந்த துறுகல்மீது புரளுமாறு துன்புறுத்தி விரைந்த செலவையுடைய கடிய முழக்கமிக்க இடியேற்றுடனே மிக்க துளியைப் பெய்யத் தொடங்கி அப் பெயலை நிறுத்துகின்றிலது; பெயலொடு மின்னு நிமிர்ந்து அன்ன வேலன் வந்தென - அத்தகைய பெயலைக் கண்டு ஆற்றாது ஏதம் அஞ்சி வேறுபட்ட என்னை உற்றதறியாது நற்றிறம் படர்ந்த அன்னை வெறியெடுத்தலும் அதற்காக மின்னலைச் செய்தமைத்தாற் போன்ற வேலைக் கையிலுடைய படிமத்தான் வந்தானாதலின்; பின்னுவிடு முச்சி அளிப்பு ஆனாது - இனிப் பின்னி விடுதற்குரிய கொண்டையிற் பூவைக் குலையாது காத்தலும் அரியதாயிரா நின்றது; பெருந் தண் குளவி குழைத்த பா அடி இருஞ் சேறு ஆடிய நுதல கொல் களிறு - ஆதலாற் பெரிய குளிர்ச்சியை

(பாடம்) 1. வித்தர்.

யுடைய பச்சிலை மரத்தை முறித்துழக்கின பரந்த அடிகளை யுடைய கரிய சேற்றை யப்பிய நெற்றியையுடைய கொல்ல வல்ல களிற்றியானை; பேதை ஆசினி ஒசித்த வீ தா வேங்கைய மலை கிழவோற்கு - அறியாமையால் ஆசினியை முறித்து மலருதிர்ந்து பரவிய வேங்கை மரத்தின்கீழே தங்காநிற்கும் மலைகிழவோனுக்கு ; யாங்குச் செய்வாம் - என்ன செய்ய மாட்டுவேம்; கூறாய். எ - று.

(வி - ம்.) யாங்கு - என்னவண்ணம். கழை - மூங்கிலின் தண்டு. காம்பு - மூங்கில். குளவி - காட்டுமல்லிகையுமாம். மிளிர்தல் - புரளுதல். இடிமோதி மழைபெய்யும் நெறியில், காதலன் யாங்ஙனம் வருவனோ வென்ற ஏக்கத்தினால் உடம்பு வேறுபட்டதை அன்னை முருகணங் கெனக் கொண்டனளென்க.

வேலன் வருதலும் தலைவியை முன்னிறுத்தி அவள் கூந்தலிற்பூவை யெடுத்துப் போகட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்தல் இயல்பாதலின் முச்சி யளிப்பானுதென்றாள்; இதனை "நெடுவேலேந்திய நீயெமக் கியாஅர் தொடுதலோம்பென அரற்றலும் அரற்றும், கடவுள் வேங்கையுங் காந் தளு மலைந்த, தொடலைக் கண்ணி பரியல மென்னும்" (தொல்-பொ-சூ- ககரு, மேற்கோள்) என்பதனாலுமுணர்க.

உள்ளுறை :—குளவியைக் குழைத்த களிறு தலைவியை நல னுண்டு வாடவிட்ட தலைவனாகவும், அது சேற்றை நெற்றியிலணிந்தது ஊரார் தூற்றும் பழிச்சொல்லைத் தலைவன் மேற்கொண்டதாகவும், அறி யாமையால் ஆசினியை ஒசித்தது அவன் அறியாமையால் இதுகாறும் வரைந்தெய்து நெறியைக் கைவிட்டதாகவும், களிறு வேங்கையின் கீழே தங்கியிருப்பது தலைவன் ஒரு சிறைப்புறமாக வந்து தங்கியிருப்ப தாகவுங் கொள்க. இது வினையுவமப் போலி. மெய்ப்பாடு - அழுகை யைச் சார்ந்த அச்சம். பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன் வரவினைத் தடைசெய்யுமாற்றால் என்னை வருத்தா நின்ற பெயல் வந்ததோடமையாது பின்னும் பெரிதும் வருத்து வான் வேலனும் வந்தான் என்பது கருத்து. பெயலொடு என்புழி ஒடு வுருபு - உடனிகழ்ச்சிப் பொருண்மைத்து. (ருக)

ருஉ. பாலத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தலைமகன் செலவழுங்கியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் பிரிதற்கு உள்ளம் எழானாகி நெஞ்சைநோக்கி நெஞ்சமே! யாம் இவளது முயக் கத்தைக் கைவிடக் கருதுகில்லேம்; நீ தானும் முயற்சியை மேற்கொண்டு பிரிந்துபோதலைக் கருதியமைகின்றிலை; இவளது முயக்கத்தினும் பொருள்மென்மையதாதலின் நீயே போவாயெனக் கூறிச் செலவழுங்கா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு. "வேற்றுநாட்டு அகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதிகொள்க.

மாக்கொடி அதிரல் பூவொடு பாதிரித்
தூத்தகட்டு எதிர்மலர் வேய்ந்த கூந்தல்
மணங்கமழ் நாற்றம் மரீஇ யாமிவள்
சுணங்கணி ஆகம் அடைய முயங்கி
வீங்குவர்க் கவவின் நீங்கல் செல்லேம்
நீயே, ஆள்வினை சிறப்ப எண்ணி நாளும்
பிரிந்துறை வாழ்க்கை புரிந்தமை யலையே
அன்பிலை வாழியெம் நெஞ்சே வெம்போர்
மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி
கைவளம் இயைவ தாயினும்
ஐதேகு அம்ம இயைந்துசெய் பொருளே.

(சொ – ள்.) எம் நெஞ்சே மா கொடி அதிரல் பூவொடு தூத் தகட்டுப் பாதிரி மலர் எதிர் வேய்ந்த கூந்தல் - எமது நெஞ்சமே! கரிய கொடியையுடைய காட்டு மல்லிகைப் பூவுடனே தூய பொற்றகடு போன்ற பாதிரி மலரையும் சேர எதிர் எதிர் வைத்துத் தொடுத்துக் கட்டிய மலர் மாலையைச் சூடிய கூந்தலின்; மணம் கமழ் நாற்றம் மரீஇ யாம் இவள் சுணங்கு அணி ஆகம் அடைய முயங்கி வீங்கு உவர்க் கவவின் நீங்கல் செல்லேம்— மணங்கமழும் நாற்றத்தைப் பெற்று, யாம் அவளுடைய சுணங்கமைந்த மார்பிற் கொங்கையை ஒருசேர அணைத்துக்கொண்டு மிக்க இன்சுவையையுடைய இவள் கையால் அணைத்திருத்தலினின்றும் நீங்க மாட்டுகிலேம். நீயே ஆள்வினை சிறப்ப எண்ணி நாளும் பிரிந்து உறை வாழ்க்கை புரிந்து அமையலை - நீ தானும் முயற்சியை மேம்படக் கருதி நாள்தோறும் (எம்மை) இவளைப் பிரிந்து தனித்து உறைகின்ற வாழ்வினை விரும்பிச் சிறிது பொழுதும் ஓய்கின்றனையல்லை; அன்பு இலை வாழி-ஆதலின் நீ என்மாட்டு அன்பினையுடையையல்லைமன் இங்ஙனமே நெடுங் காலம் வாழ்வாயாக!; இயைந்து செய்பொருள்-நீ உட்கொண்டு உடன்பட்டு ஈட்டும் பொருள்தான்; வெம்போர் மழவர் பெரு மகன் மாவள் ஓரி கைவளம் இயைவதாயினும்-வெய்ய போர் செய்ய வல்ல போர்வீரர் தலைவனாகிய சிறந்த கொடையையுடைய ஓரி யென்பவனது கைவண்மைக்குப் பொருந்திய செல்வமே நீ ஈட்டும் பொருளாக நினக்குக் கிடைக்கப் பெறினும் அப்பொருள் இவளது முயக்கத்தினும்காட்டிற் சிறந்ததன்று கண்டாய் !; ஐது ஏகு-அது மிக மென்மையுடையதன்றோ? அதனால் வேண்டு மெனில் நீயே ஏகுவாய்; யாம் வாரகில்லேம்; எ - று-

(வி - ம்.) கவவு - அகத்திடுவது. உவர் - இனியசுவை. அம்ம : வியப்பு. ஐது - மெல்லிது ; நுண்ணிதுமாம். ஆள்வினை - முயற்சி.

உள்ளுந்தோறு மகிழ்ச்சி நல்கு முறுதியுடைய இவளின்பத்தினும் நிலைக்கும் வன்மையுடையதன்றென்பான் மெல்லிதென்றான். மெய்ப்பாடு-பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்-செலவழுங்கல்.

(பெரு -ரை.) "செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே
வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்"

என்னும் விதியுண்மையாற் றலைவன் செலவழுங்குதலும் பாலைத் திணையே ஆகும். இதனை யுணர்ந்து யாண்டும் கடைப்பிடிக்க. (ருஉ)

ருசு. நல்வேட்டனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரையாது நீட்டித்த தலைமகன் ஒருகால் வந்து ஒரு சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைய வரைந்தெய்துமாற்றானே தலைவியை நம் அன்னை நின்னோய் அகலுமாறு கான்யாற்றி லாடிவரக் கூறினளாதலால் நங் களவொழுக்கத்தை அறிந்தாள் அன்றி அருளினளேவினள்கொல் அவள் கருதியது யாது கொல்லென மருண்டுகூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்..............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதியின்கண், வகையென்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க. இது தாய் அறிந்தனள் என்று அச்சுறுத்தி வரைவு கடாயது.

யானஃது அஞ்சினென் கரப்பவுந் தானஃது
அறிந்தனள் கொல்லோ அருளினள் கொல்லோ
எவன்கொல் தோழி அன்னை கண்ணியது
வானுற நிவந்த பெருமலைக் கவாஅன்
ஆர்கலி வானந் தலைஇ நடுநாள்
கனைபெயல் பொழிந்தெனக் கானக் கல்யாற்று
முளியிலை கழித்தன [1]முகிழிண ரொடுவரு
விருந்தின் றீநீர் மருந்து மாகும்
தண்ணென உண்டு சுண்ணின் நோக்கி
முனியா தாடப் பெறினிவள்
பனியுந் தீர்குவள் செல்கென் றோளே.

(சொ - ள்.) தோழி யான் அஃது அஞ்சினென் காப்பவும் — தோழி! தலைமகன் கைவிடுதலானே நீ துன்புற்றிருந்தனை இன்ன

(பாடம்) 1. முகிழ்மலரொடு வரு.

காரணத்தால் நீதான் இங்ஙனமாயினை என்று கூறுமல் யாடீ அஞ்சி அதனை மறைத்திருப்பவும்; அன்னை வான் உற நிவந்த பெருமலைக் கவாஅன் ஆர்கலி வானம் தலைஇ நடுநாள் கனைபெயல் பொழிந்தென — அன்னை என்னை நோக்கி ஆகாயத்தில் மிக வுயர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தில் மிக்க இடியோசையையுடைய மேகம் மழைபெய்யத் தொடங்கி நள்ளிருளில் மிக்க மழை பொழிந்ததனாலே; கல்கான யாற்று முனி இலை கழித்தன முகிழ் இணரொடு வருவிருந்தின் தீ நீர் — கற்கள் நிரம்பிய காட்டின் கண் ஓடும் யாற்றிலே மரங்கள்காய்ந்த சருகுகளோடு கழித்தன வாகிய முகிழ்த்த பூங்கொத்துக்களையும் அடித்துக்கொண்டு வருகின்ற புதிய இனிய நீரானது; மருந்தும் ஆகும் — இவளுக்குற்ற நோயைத் தீர்க்கும் மருந்துமாகும்; தண் என உண்டு கண்ணின் நோக்கி முனியாது ஆடப்பெறின் — அதனைக் குளிர்ச்சிபெறப் பருகி ஆண்டுள்ள காட்சிகளைக் கண்ணால் நோக்கி நீராட்டத்து வெறுப்பின்றி ஆடப்பெற்றால்; பனியும் தீர்குவள் செல்க என்றோள் — இவள் மெய்யின் நடுக்கமுந் தீர்குவள், ஆதலால் ஆங்குச் செல்வீர்களாக என்று கூறினள்; தான் அஃது அறிந்தனள்கொல் அருளினள் கொல் கண்ணியது எவன் கொல்? ஆதலின், அவள் தான் நமது ஒழுகலாற்றை முன்னமே அறிந்து வைத்தனள் கொல்? அன்றி அருளினாற் கூறினள் கொல்? நம் அன்னை கருதியது யாது கொல்? ஆராய்ந்து காண்!; எ — று.

(வி - ம்.) முளியிலை-காய்ந்த சருகு. இணர்-பூங்கொத்து. மருந்து-காமநோய்க்கு மருந்து. பனி - அதனாலுண்டாய நடுக்கம்.

வரைவு நீட்டித்தமையால் இவையுண்டாயினவெனவும், அன்னையும் அறியலாயிற்றெனவே இற்செறித்து வெறியெடுக்குமெனவுந் தலைவன் கொள்ளும்படி கூறியவாறறிக. நோயுடைத் தென்றஞ்சி நீராடற்கு வெருமே யாடுக வென்னுங் குறிப்பால் முனியாதாடப்பெறி னென்றாள், மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த அழுகை. பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு — ரை.) இதன்கண் மரஞ்செடிகொடிகள் நிரம்பிய காட்டின்கண் மழைபெய்தமையால் அம் மழைநீர் பெருகிவரும் யாற்று நீரில் ஆடின் அது பல்வேறு மருந்துச்சேர்க்கையுடைமையான் ஆடுவாருடைய உடல் நோயைத் தீர்க்கும் என்னுமோர் அருமந்த கொள்கையைப் பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் கொண்டிருந்தமை புலனாதல் உணர்க. (நிக)

ருச. சேந்தங்கண்ணனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, காமமிக்க கழிபடர் கிளவி.

(து - ம்.) என்பது, இருவகைக் குறியானும் வந்தொழுகும் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வராதொழியக்கண்ட தலைவி வரைதல் வேட்கையளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையை நோக்கி நாராய்! நும் துறைவனுக்கு யான் மாலைப்பொழுதில் வருந்துகின்றதனை அவனுணருமாறு சொல்லுதியென இரந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காமம் சிறப்பினும்" (தொல்-கள-௨௦) என்னும் விதி கொள்க.

வளைநீர் மேய்ந்து கிளைமுதற் செலீஇ
வாப்பறை விரும்பினை ஆயினுந் தூச்சிறை
இரும்புலா அருந்துநின் கிளையொடு சிறிதிருந்து
கருங்கால் வெண்குருகு எனவ கேண்மதி
பெரும்புலம் பின்றே சிறுபுன் மாலை
அதுநீ அறியின் அன்புமார் உடையை
நொதுமல் நெஞ்சங் கொள்ளாது என்குறை
இற்றாங்கு உணர உரைமதி தழையோர்
கொய்குழை அரும்பிய குமரி ஞாழல்
தெண்டிரை மணிப்புறந் தைவருங்
கண்டல் வேலிநும் துறைகிழ வோற்கே.

(சொ - ள்.) கருங்கால் வெண் குருகு கிளை முதல் செலீஇ வளை நீர் மேய்ந்து வாப் பறை விரும்பினை ஆயினும் - கரிய காலையுடைய வெளிய நாராய்! நீநின் சுற்றம் முதலாயவற்றோடு சென்று வளைந்த நீர்ப்பரப்பிலுள்ள இரையை அருந்தித் தாவிப் பறந்து வருதலை விரும்பினையாயினும்; இரும்புலா அருந்தும் தூச் சிறை நின் கிளையொடு சிறிது இருந்து எனவ கேள்மதி - மிக்க புலவைத் தின்னுகின்ற தூய சிறகுகளையுடைய நின் சுற்றத்தோடு சிறிது பொழுது ஈண்டுத் தங்கியிருந்து என்னுடைய சொற்களைக் கேட்பாயாக!; சிறு புன் மாலை பெரும் புலம்பின்று - சிறிய புல்லிய மாலைப்பொழுதானது எனக்குப் பெரிய வருத்தஞ் செய்தலை உடையதாயிராநின்றது; அது நீ அறியின் அன்பும் உடையது நொதுமல் நெஞ்சம் கொள்ளாது - அதனை நீ அறியின், என்மாட்டுப் பெரிதும் அன்புடையையாதலால் வேறுபட்ட மனங்கொள்ளாமல்; என்குறை இற்று தழையோர் கொய் குழை அரும்பிய குமரி ஞாழல் தெள் திரை மணி புறம் தை வரும் கண்டல் வேலி நும் துறை கிழவோற்கு ஆங்கு உணர உரை மதி - என்குறை இத்தன்மையதென்று தழை யுடுப்பவர் கொய்தற்குரிய குழை தழைந்த இளைய ஞாழல் தெளிந்த திரையின் புறத்தைத் தடவாநிற்கும் கண்டல் மர வேலிகளையுடைய நுங்கடற்றுறைச் சேர்ப்பனிடஞ் சென்று அவன் உணருமாறு உரைப்பாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) புலம்பு - வருத்தம். வாப்பறை - தாவிப் பறத்தல்; வாவும் என்னும் செய்யுமென்னெச்சத் தீற்றுயிர் மெய்கெட்டு வலிக்கும் வழி வலித்தல்பெற்றது. ஆர் : அசை. மதிஇரண்டும் முன்னிலையசை. கண்டல் - நெய்த னிலத்திலுள்ளதொரு மரம். எனவ, அ : விரித்தல் விகாரம் ; எழுத்துப்பேறுமாம் : பின்னுள்ளோர் பன்மையுணர்த்தும் விகுதியென்ப. இது, தாதுமுனிவின்மை.

சிறிது பொழுதகத்துள்ளே தோன்றி மறையினும் அதனிடை ஆடவரில்வழி மகளிரை வருத்துந்தன்மை நோக்கிச் சிறுபுன்மாலையென்றாள். ஒன்று மறப்பினும் ஒன்று நினைப்பூட்டுமாதலிற் கிளையோடிருந்து கேட்டியென்றாள். ஞாழலந்தழை திரைப்புறந் தைவரு நாடனென்றது, அவன் என்னை முயங்கி முதுகைத் தைவர யான் புலம்பொழிவனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - வரை.) வளைநீர்-கடல்: அன்மொழித்தொகை. கருங்கால் வெண்குருகு என்புழியும், பெரும்புலம்பின்றே சிறுபுன்மாலை என்புழியும் முரணணி தோன்றிச் செய்யுளின்பம் மிகுதலுணர்க. நொதுமல் நெஞ்சம் - அன்புத் தொடர்பற்ற வறுநெஞ்சம். கூறுதற்குரிய உரிமையுடைமையை எடுத்துக்காட்டுவாள் எந்துறைவற்கென்னாது நுந்துறைவற்கு என்றாள். நுந்துறைவன் என்றது அவன் தன்பால் ஏதிலன் போல் ஒழுகுகின்றான் என்பதும் தோற்றி நின்றது. (ருச)

ருரு. பெருவழுதி

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழி தலைவற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரைபொருட் பிரிந்துவந்த தலைவனைத் தோழி நீ முன்னர் இரவின் வந்து முயங்கியதனலாய குறிப்புக்களைக் கண்ட அன்னை வினவலும் இவள் விடைகூற அறியாளாய் என்னை நோக்கினளாக, யான் சந்தனவிறகின் கொள்ளியைக் காட்டி இதனலுண்டாயினவென் றுய்வித்தே னெனத் தானுற்றுவித்திருந்த அருமை தோன்றக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவுடம் பட்டோற் கடாவல் வேண்டினும்" (தொல்-களஉ-உக) என்னும் விதி கொள்க.

ஓங்குமலை நாட ஒழிகநின் வாய்மை
காம்புதலை மணந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
உறுபகை பேணுது இரவின் வந்திவள்
பொறிகிளர் ஆகம் புல்லத் தோள்சேர்பு
அறுகாற் பறவை அளவில மொய்த்தலிற்
கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டும்
இனையை யோவென வினவினள் யாயே
அதனெதிர் சொல்லா ளாகி அல்லாந்து

என்முக நோக்கி யோளே அன்னாய்
௧0. யாங்குணர்ந் துய்குவள் கொல்லென மடுத்த
சாந்த ஞெகிழி காட்டி
ஈங்கா யினவால் என்றிசின் யானே.

(சொ - ள்.) ஓங்கு மலை நாட நின் வாய்மை ஒழிக-ஓங்கிய மலைநாடனே! நீ கூறும் வாய்மைகள் எல்லாம் இப்படியே பொய்த் தொழிவனவாகுக!; காம்பு தலை மணந்த கல் அதர்ச் சிறுநெறி உறுபகை பேணாது - மூங்கில்கள் நெருங்கிய கற்பாறை நெறி யாகிய சிறிய வழியில் இரைதேடியுழலுகின்ற வேங்கை முதலாய மிக்க பகையைப் பொருட்படுத்தாது; இரவின் வந்து இவள் பொறி கிளர் ஆகம் புல்லத் தோள் சேர்பு அறுகால் பறவை அளவு இல மொய்த்தலின் - இரவிடை வந்து இவளது திருவிளங் கிய மார்பை முயங்கி மகிழ, அதனால் உண்டாகிய புதுமணத் தைக் கருதி இவளுடைய தோளைச்சார்ந்து வண்டுகள் அளவில்லா தன மொய்த்தலினாலே; யாய் கண் கோள் ஆக நோக்கிப் பண்டும் இனையையோ? என வினவினள் - எம் அன்னை தன் கண்களாலே கொல்லுபவள் போல் நோக்கி 'நீ இதன் முன்னும் இப்படி வண்டு களால் மொய்க்கப்பெற்ற தோளினையுடையையோ?' என்று வினவினள்; அதன் எதிர் சொல்லாள் ஆகி அல்லாந்து என்முகம் நோக்கியோள் - அங்ஙனம் வினவலும், இவள் அதற்கு எதிர் மொழி சொல்ல அறியாளாய் வருத்தமுற்று என் முகத்தை நோக்கி நின்றாள்; யாங்கு உணர்ந்து உய்குவள் கொல் என- அதனை அறிந்த யான் இவள் எப்படி ஆராய்ந்து மறைத்துக் கூறி யுய்குவள் என்றெண்ணி அன்னையை நோக்கி; மடுத்த சாந்தம் ஞெகிழி காட்டி - அடுப்பிலிட்ட சந்தன விறகின் கொள்ளியை எடுத்துக் காட்டி; அன்னாய் ஈங்கு ஆயின என்றிசின்-அன்னாய் !இவ்விறகினை அடுப்பிலிடுதலும் இதிலுள்ள சுரும்புகள் இவளுடைய தோளில் மொய்க்கின்றன காண்! என மறைத்துக் கூறினேன்; இங்ஙனம் எத்துணை நாள் நீ வரைந்து கொள்ளுதல் காரணமாகப் பொய்கூறி யுய்விப்பது? எ - று.

(வி - ம்.) காம்பு - மூங்கில். ஞெகிழி - கொள்ளி. கோள் - கொலை. வாய்மை - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; குறித்த பருவங்கடந்து வருதலின். இஃது அழிவில் கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

புதுமண நோக்கி வண்டு மொய்த்தலை அன்னை யறிந்துடைய ளாதலிற் கண்கோளாக நோக்கி எனக் கூறினாள். களவொழுக்கம் நீட்டித்திருக்குங் கொலென்னும் ஐயமுடையாளாதலிற் பண்டும் இனையையோவென வினவினளென்றாள். இவை படைத்து மொழி கிளவி; விரைவில் வரைந்து கொள்ளவேண்டி யென்க. பின்னது செவிலி தோழியை வினயைதைக்கொண்டு கூறியது. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன், உதோ அணுமையிலேயே வரைந்து கொள்வல் வரைந்து கொள்வல் என்று பின்னரும் வரைந்து கோடலிற் கருத்தின்றிக் களவின்பமே காமுற்று வருதலின் நின் வாய்மை ஒழிக என்றாள். என்முக நோக்கினள் என்றது கட்டுரையின்மை என்னும் மெய்ப்பாடு. (ருரு)

ருகூ. பெருவழுதி

திணை: பாலை.

துறை: இது, வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரைபொருட் பிரிந்தோன் வருமளவும் மெலியாவண்ணம் ஆற்றுவிக்குந் தோழியைத் தலைவி நோக்கி 'யான் ஆற்றுவேனாயினும் என்னுள்ளம் என்பாலில்லாது வரைபொருட்குப் பிரிந்த அவர்பாற் போகியது தான் இனி அவருடன் வருகின்றதோ? அவர் அருளாமையால் மீண்டுவந்து அப்பொழுதைக்குள் வேறுபட்ட என்னுடம்பை நோக்கி இவள் அயலிலுள்ளாளெனப் போயொழிந்ததோ' என்று நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குப் "பிரிந்தவழிக் கலங்கினும்" (தொல்-கள-உ௦) என்னும் விதி கொள்க.

குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ
வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக்
கண்களி பெறூஉங் கவின்பெறு காலை
எல்வளை ஞெகிழ்த்தோர்க் கல்லல் உறீஇயர்
சென்ற நெஞ்சஞ் செய்வினைக் குசாவாய்
ஒருங்குவரல் நசையொடு வருந் துங் கொல்லோ
அருளா னாதலின் அழிந்திவண் வந்து
தொன்னலன் இழந்தவென் பொன்னிற நோக்கி
ஏதி லாட்டி இவளெனப்
போயின்று கொல்லோ நோய்தலை மணந்தே.

(சொ - ள்.) குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ வண்டு தருநாற்றம் வளி கலந்து ஈய - குறிதாக நிற்றலை யுடைய குராமரத்தின் சிறிய அரும்புகள முதிர்ந்த நறியமலரில் வண்டு விழுதலா னெழுந்த மணத்தைத் தென்றற் காற்றுப் புகுந்து கலந்துவீச; கண்களி பெறூஉம் கவின்பெறு காலை - கண்கள் அவற்றைநோக்கி மகிழ்வடைகின்ற அழகமைந்த அத்தருவாயில்; எல்வளை ஞெகிழ்த்தோர்க்கு அல்லல் உறீஇயர் சென்ற என் நெஞ்சம் - ஒளி பொருந்திய வளையை நெகிழ்வித்தோரைக் கருதித் துன்பமுறுதலின் அவர்பாற் சென்ற என் நெஞ்ச

மானது ; செய்வினைக்கு உசா ஆய் ஒருங்கு வரல் நசையொடு வருந்தும் கொல்லோ - ஆண்டு அவர் செய்யும் வினைக்குச் சூழ்ச்சி சொல்லும் துணையாயிருந்து முற்றுவித்து அவருடன் ஒருசேர வருதற்கு விருப்பமுற்று வருந்தியிருக்கின்றதோ ?; அருளான் ஆதலின் - அன்றி அவர் அருள் செய்யாமையாலே ; அழிந்து இவண் வந்து தொல் நலம் இழந்த என் பொன் நிறம் நோக்கி-கலங்கி இங்கு வந்து அஃது என்னைப் பிரியுமுன்னிருந்த நலன் இழந்துவிட்டதனலாகிய எனது பொன்னிறமான பசலையை நோக்கி ; இவள் ஏதிலாட்டி என நோய் தலை மணந்து போயின்று கொல்லோ - 'இவள் அயலிலாட்டியாகும் என்னை விடுத்தவளைக் காண்கிலேன்மன் !' என்றெண்ணி நோய்மிகக் கொண்டு என்னைத் தேடிச் சென்றொழிந்ததோ ? அறிகிலேன் ; ஆதலின் யான் எங்ஙனம் ஆற்றுகிற்பேன்; எ - று.

(வி - ம்.) எல் - ஒளி. உசாத்துணை - சூழ்ச்சி வினவுந்துணை. அருளான் : பன்மை ஒருமை மயக்கம். இனி அவ்விடத்துச் சினமூளுதலின் ஒருமையாக விழித்துக் கூறினளுமாம்- போயின்றுகொல் என்றது ஆங்கு நெஞ்சழிதல்.

செய்வினைக்கென அவன் பொருள்வயிற் சென்றதும், ஒருங்குவரல் நசைஇயென இன்னும் அவன் வாராமையும், வளைநெகிழ்த்தோரென அவன் பிரிவாலுண்டாகிய மெய்வாட்டமும், அல்லலுறீஇயர் சென்ற நெஞ்சமெனத் தன்னெஞ்சழிந்தமையும், என்பொன்னிறமெனப் பசலை பூத்தமையுங்கூறி வருந்ியது காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இஃது, "நோயும் இன்பமும்" (தொல்-பொருளியல்-உ) என்னும் வழுவமைதி நூற்பா பற்றி நெஞ்சினை உணர்வுடையதுபோல் உறுப்புடையதுபோல் வேறு நிறுத்தித் தலைவி கூறியதாம். பாடபேதங்கள் : வண்டுக்க நாற்றம் ; அல்லல் உறீஇ; செய்வினைக்கு அசாவா ; உசாவா ; நேர் தலையிழந்தே- (௫௬)

௫எ. பொதும்பில்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறிவந் தொழுகா நின்ற தலைமகனைத் தோழி 'புனத்திலே தினை கொய்யுங்காலம் அணுகியதாதலின், இனித் தலைவி மனையகம் புகுதா நிற்கும், அங்ஙனம் புக்கபின் நீ ஆண்டெய்துதற் கியலாமையின் அவள் தன்னலந் தொலைந்து வருந்துமென்று யான் மருளுகின்றே'னெனவும் உள்ளுறையால் அவன் விரைவில் வரைந்துகொள்ளுமாறுங் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்................அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

தடங்கோட் டாமான் மடங்கல் மாநிரைக்
குன்ற வேங்கைக் கன்றொடு வதிந்தெனத்
துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி
கல்லென் சுற்றங் கைகவியாக் குறுகி
வீங்குசுரை ஞெமுங்க வாங்கித் தீம்பால்
கல்லா வன்பறழ்க் கைந்நிறை பிழியும்
மாமலை நாட! மருட்கை யுடைத்தே
செங்கோற் கொடுங்குரற் சிறுதினை வியன்புனம்
கொய்பதங் குறுகுங் காலையெம்
மையீர் ஓதி மாணலந் தொலைவே.

(சொ - ள்.) மடங்கல் மாநிரைக் குன்ற வேங்கை தட கோடு ஆமான் கன்றொடு வதிந்தென — சிங்க முதலாய விலங்கின் கூட்டம் நெருங்கிய மலையின்கணுள்ள வேங்கை மரத்தின் கீழ் வளைந்த கொம்பினையுடைய ஆமான் தன் கன்றொடு தங்கியுளதாக; துஞ்சு பதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி கல்லென் சுற்றம் கை கவியாக்குறுகி - அவை துயில்வதனைக் கண்ட பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய மந்தி கல்லென வொலிக்கும் தன் சுற்றத்தை அவை ஒலியாவாறு தன்கையா லமர்த்திவிட்டு அருகிலே சென்று; வீங்கு சுரை ஞெமுங்க வாங்கித் தீம் பால் கல்லா வன் பறழ் கைந்நிறை பிழியும் — ஆமானின் பால் சுரந்த மடியை அழுந்தும்படி பற்றியீர்த்து இனிய பாலைக் கறந்து தன்தொழிலையுங் கல்லாத வலிய குட்டியின் கையில் நிறையப் பிழியா நிற்கும்; மா மலை நாட — பெரிய மலை நாடனே!; செங்கோல் கொடுங் குரல் சிறு தினை வியன்புனம் - சிவந்த தாளையும் வளைந்த கதிரையுமுடைய சிறிய தினையின் பெரிய கொல்லை, கொய்பதம் குறுகும் காலை — முற்றுங் கதிர் கொய்யும் பதம் வந்துற்றது, வரவே தலைமகள் மனையகம் புகுதாநிற்கும், புக்கபின் நீ அங்கே வருதற் கியலாமையின்; மை ஈர் ஓதி மாண் நலம் தொலைவு - எமது கரிய ஈரிய கூந்தலையுடையாளது மாட்சிமைப்பட்ட நலம் கெட்டொழியுங் கண்டாய்; மருட்கை உடைத்து - அங்ஙனம் கெடுவதை நோக்கி என்னுள்ளம மருளுதலையுடையதாயிரா நிற்கும்; ஆதலின் நீ ஆய்ந்து ஏற்றபெற்றிப்பட ஒழுகுவாயாக! எ — று.

(வி - ம்.) துய் - பஞ்சு. ஞெமுங்குதல் - அழுந்துதல். இஃது அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை :—மந்தி கொடிய விலங்கிற்கஞ்சாது பதம்பெற்றுச் சென்று பாலைப்பிழிந்து ஊட்டிப் பறழைக் காக்குமாறு, நீயும் கொடிய

சுரநெறியிற் சென்று பொருளீட்டிக் கொணர்ந்து கொடுத்து இவளை மணந்து பாதுகாப்பாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இது, தினைக்கதிர் நன்கு முற்றினமையால் இனி இவை கொய்யப்படுதல் ஒருதலை, கொய்பதம் குறுகுங்கால இவள் நலந்தொலைதல் ஒருதலை, அதனை எவ்வாறு தொலையாமே பாதுகாக்க வியலும் என்று நினைக்கின்றேன், அந்நினைவு எனக்குப் பெரிதும் மருட்கையுடைத்து என்றபடியாம். (௫எ)

ரு அ. முதுகூற்றனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகன் போக்கு நீக்கித் தோழி மாவின்மேல் வைத்துச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறியின்கண்ணே தலைமகளை ஆய்த்துய்த்த தோழி, தலைமகன்பாற் சென்று அவனை 'இற்றைநாள் இங்குத் தங்கிப் போவா'யென்றலும், அவன் உடன்படாமை கண்டு 'அவனது செலவை நீக்குமாறு மாலைப்பொழுதிலே தனித்து வருந்தும்படி எம்மைக் கைவிட்டுப் பெயருஞ் சேர்ப்பன் ஏறுகின்ற தேர்க்குதிரைகள் ஒறுக்கப் படுவனவாக'வென்று குதிரைகளின்மேல் வைத்து வரைவுடன்படக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் 'அன்புதலையடுத்த வன்புறை' என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

பெறுமுது செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர்
சிறுதோள் கோத்த செவ்வரிப் பறையின்
கண்ணகத் தெழுதிய குரீஇப் போலக்
கோல்கொண் டலைப்பப் படீஇயர் மாதோ
வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன்
முரசுமுதற் கொளீஇய மாலை விளக்கின்
வெண்கோ டியம்ப நுண்பனி அரும்பக்
கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந்து
அவல நெஞ்சினம் பெயர உயர்திரை
நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்பன்
ஓடுதேர் நுண்நுகம் நுழைத்த மாவே.

(சொ - ள்.) வீரை வேள்மான்மவெளியன் தித்தன் முரசு முதல் வெள் கோடு இயம்ப நுண்பனி அரும்ப மாலை விளக்கின் - 'உறையூரின்' கண் அரசாண்ட 'வீரைவேண்மான் வெளியன்' என்

னும் தித்தனுடைய முரசு முதலியவற்றோடு வெளிய சங்குகள் ஒலியாநிற்பச் சிறிய பனியுண்டாக வரிசையாக எடுக்கப்பட்ட விளக்குகளுடனே; கொளீஇய கையற வந்த பொழுதொடு - சென்று எதிர் கொள்ளுகின்ற பிரிந்துறை மகளிர் செயலறும்படி வந்த மாலைப்பொழுதிலே; மெய் சோர்ந்து அவல நெஞ்சினம் பெயர - மெய் சோர்ந்து வருந்திய மனத்தேமாகிப் பெயர்ந்து போகும்வண்ணம்; உயர்திரை நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்பன் - ஓங்கி யெழுகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட நீர்வடிவாகிய கடலின் குளிர்ந்த துறையையுடைய சேர்ப்பனது, ஓடு தேர் நுண் நுகம் நுழைத்த மா - ஓடுகின்ற தேரின் நுண்ணிய நுகத்திற் பூட்டப் பட்டுச் செல்லுகின்ற குதிரைகள் தாம்; பெறும் முது செல்வர் பொன் உடைப் புதல்வர் - முற்செய்த தவத்தாற் பெற்ற முதிர்ந்த செல்வரின் பொன்னணிகளையுடைய புதல்வர்; சிறு தோள் கோத்த செவ்அரிப் பறையின் கண் அகத்து எழுதிய குரீஇப் போல - சிறிய தோளில் மாட்டிய செவ்விதின் ஒலிக்கும் பறையின் கண்ணில் எழுதிய குருவி அடிபடுதல் போல; கோல் கொண்டு அலைப்பப் படீஇயர் - கோலைக் கொண்டு அடிக்க அதனாலே துன்பப்படுவனவாக!; எ - று.

(வி - ம்.) பெருமுதிரென்ற பாடத்திற்குப் பெரிய முதிர்ந்த என்றவாறு.

கோயிலகத்து மாலையில் வாச்சியமொலிப்பித்தலை அம்மாலையை எதிர் கோடலாக உபசரித்தார். நுண்பனியரும்பு மாலையெனவே கூதிர்ப்பொழுதெனக் கருதலானே, இரவிடை முயக்கம் இன்றியமையா தாயிற்று. இரவில் வெளிப்படையாகத் தங்கவேண்டின் வரைந்தன்றி இயலாமையின் வரைவுதோன்றக் கூறியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினால் வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) முரசு வெண்கோடுமுதல் இயம்ப மாலைக் கொளீஇய விளக்கின் பொழுது என இயைத்து வரிசையாக ஏற்றப் பட்ட விளக்கினையுடைய பொழுது என்றும் பொருள் கூறுதலாகும். கொளீஇய-கொளுத்திய; ஏற்றப்பட்ட. (௫௮)

௫௯. கபிலர்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்துமீள்வோன் தன் தேர்ப் பாகன் கேட்டு விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாற்றானே 'நம் தலைவி யுறையும் மூதூரானது காட்டகத்ததாயிரா நின்றது. அத்தகைய புறவத்திடத்தளாய்ப் பொறுத்தலை மேற்கொண்டிருப்பினும் குறித்த பருவத்துப் புகுதாவிடின் அவள் துன்புறுமாலென வருந்திக் கூறா நிற்பது.

(இ - ள்.) இதற்குப் "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்-கற் - ரு) என்னும் விதி கொள்க.

உடும்பு [1]கொரீஇ வரிநுணல் அகழ்ந்து
நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி
எல்லுமுய லெறிந்த வேட்டுவன் [2]அம்சுவல்
பல்வேறு பண்டைத் தொடைமறந் தில்லத்து
இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செருக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே அன்புகலந்து
நம்வயிற் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்து
உள்ளினள் உறைவோள் ஊரே முல்லை
நுண்முகை யவிழ்ந்த புறவின்
பொறைதலை மணந்தன்று உயவுமார் இனியே.

(சொ - ள்.) அன்பு கலந்து நம்வயின் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்து உள்ளினள் உறைவோள் ஊர் - அன்பு மிகுதலாலே உள்ளங் கலந்து நம்பால் விரும்பிய கொள்கையுடனே என்றுந் தன்னெஞ்சிலே எம்மை நினைந்துறையும் காதலியின் ஊர்; உடும்பு கொரீஇ - பகற்பொழுதெல்லாம் சூழ ஆடை பரப்பி நின்று கலைத்தவழி வெளிவந்த உடும்பை ஈட்டியாலே குத்தி; வரிநுணல் அகழ்ந்து - மண்ணின் முழுகி மறைந்து கிடக்கும் வரிகளையுடைய நுணலையை மண் வெட்டியாலே பறித்தெடுத்து; நெடுங் கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி - நெடுகிய கோடுகளையுடைய புற்றுக்களை வெட்டிப் புகை மூட்டியை வைத்துழி வெளிவந்த ஈயலைத் தாழியிலே பெய்து கொண்டு; முயல் எறிந்த வேட்டுவன் - வளைதடியாலே முயலை எறிந்து பற்றிய வேட்டுவன்; எல்லு அம் சுவல் பல்வேறு பண்டத் தொடை மறந்து - இரவிடை அழகிய தோளிலே சுமந்து வந்த பலவேறு வகையாகிய அப்பண்டங்களைப் பொதிந்த மூடையுடனே ஏனைய கருவிகளையும் மனையகத்தே போகட்டு மறந்து; இரு மடைக் கள்ளின் இன் களி செருக்கும் - ஆங்கு மிகுதியாகப் பருகிய கள்ளின் இனிய மயக்கத்தாலே செருக்குண்டு கிடவாநிற்கும்; வன்புலக் காட்டுநாட்டது - வன்புலத்ததாகிய காடு சூழ்ந்த நாட்டின்கண் உளதாயிரா நின்றது; முல்லை நுண் முகை அவிழ்ந்த புறவில் பொறைதலை மணந்தன்று இனி உயவும் - அங்ஙனம் முல்லையின் நுண்ணிய அரும்பு மலர்ந்த புறவின் கண்ணதாகிய ஊரிலிருந்தாலும் அவள் உள்ளம் பொறுமையுடையதாயிரா நின்றது; இன்று செல்லாவிடில் நனி வருந்தாநிற்கும்; எ - று.

(பாடம்) 1. கொலீஇ. 2. அம்சுவல.

(வி - ம்.) கொருவுதல் - குற்றுதல்; குத்துதலென்று வழங்குகின்றது. கெண்டுதல் - வெட்டுதல், சுவல் - தோள்மேல். மடை - மடுக்கப்படுவது. உயவும்-வருந்தும். ஆடைசூழ விரிப்பது கலைக்கப்பட்ட உடும்பு ஆடைமேலோடினால் அதன் வளைந்த உகிர் துகிலிலே சிக்கிக்கொண்டு விழுமாதலிற் பற்றுதற் கெளிதாதற் பொருட்டு. ஈயல்பிடிப்பது :—கோடுகளை ஒழுங்குபெறச் சிதைத்து மேலேவிழலால் மூடி மீது சேற்றைப்பூசி ஒருதுளைவைத்து அதில் புகைமூட்டியை வைத்தாதினால் உள்ளிருந்த ஈயல்வெளிவரும், அங்கே வேறொரு புழைசெய்து புகைபோகும் வழியுண்டாக்கி அதில் ஒரு தாழியை வைத்திருந்தால் வந்த ஈயலெல்லாம் தாழியிலே படியுமென்றதாம். ஏனைய பற்றுதல் வெளிப்படை.

உள்ளுறை :—உடும்பு முதலாயவற்றைக் கொண்டுவந்த வேட்டுவன் அவைகளை இல்லின்கண்ணே போகட்டுக் கள்ளின் செருக்கினால் மயங்கிக்கிடக்கு மென்றது, அயல்நாடு சென்று பலவகையாலே பொருளீட்டிவந்த யான் அவற்றை இல்லின்கண்ணிட்டு நம் காதலி நலனை யுண்டு காமக்களியாலே செருக்கெய்தி மயங்கிக்கிடப்பேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - -பாகன்தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) கார்ப்பருவத் தொடக்கத்தே ஒருதலையாக மீண்டு வருகுவல் கவலற்க என்று போயினன் ஆகலின், அப்பொழுது கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டமையையும் தான் பருவம் கடந்து வருகின்றமையையும் பாகற்குணத்துவான், அவள் ஊர்காட்டு நாட்டது, ஆண்டுப் புறவில் முல்லை நுண்முகை அவிழ்ந்த ஆதலால் இனி அவள் நெஞ்சம் பொறுது பெரிதும் உயவும் ஆதலால் விரைந்து செலுத்துக என்றான் என்க. புறவின் நுண்முகை யவிழ்ந்தமை பொறைதலை மணவாமைக்கும் உயவுதற்கும் ஏதுவாதல் நுண்ணிதின் உணர்க. முல்லை முகை யவிழ்ந்த தென்றது - கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டதுகான் என்றுணர்த்தியவாறும். (௫௯)

௬௦. தூங்கலோரியார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, சிறைப்புறமாக உழவற்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் தலைமகளை இல்வயிற் செறித்ததமையறிந்து விரைவில் வரையுமாற்றானே தோழி உழவனைநோக்கிச் சொல்லுவாள் போன்று 'உழவனே' நீ நாற்றுநடுமாறு உழச்சென்ற வயலினுள்ள கோரையையும் குவளையை

---

1. கொரீஇ என்பது இக்காலத்து அருகிய சொல்; பொருள் விளங்கவில்லை. கன்றுகளுக்குப்போடும் இருப்புமுள்ளாலாகிய வாய்க்கூட்டுக்குக் 'கொரி' என்று திருநெல்வேலியை அடுத்த ஊர்களில் வழங்கப்படுகிறது; மாட்டுமடியில் ஊட்டச்சென்றால் அம்முள் மடியில் குத்துந்தன்மையாயிருத்தலால் அந்தப் பொருளைக்கொண்டு குத்திப்பிடிப்பதாக உரையெழுதினேன். குத்தாமலே பிடித்து வாலைக் கழுத்திற்பிணித்து வளையமாகக் காவிக் கொணர்தலுமுண்டு; கொரீஇ என்பதற்கு வேறு பொருள் விளக்கமாகத் தெரிகிறவரையில் குத்து என்பதைக் கொள்க.

யும் அழித்துவிடாதே யுழுவாய், அவற்றை இவள் வளையாகவும் உ.. யாகவும் கொள்ளு'மென இல்வயிற் செறித்தமை தோன்றக் கூ.. நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலைவகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ.) என்னும் விதியின் கண் வகை என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்
பெருநெற் பல்கூட் டெருமை உழவ !
கண்படை பெருது தண்புலர் விடியல்
கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பெருஞ்சோறு
கவர்படு கையை கழும மாந்தி
[1]நீருறு செறுவில் நாறுமுடி யழுத்தநின்
[2]நடுந ரோடுநீ சேறி யாயின்வண்
சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மின்
மாயிருங் கூந்தல் [3]மடந்தை
ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே.

(சொ - ள்.) மலை கண்டு அன்ன நிலை புணர் நிவப்பின் நெல் பல்பெரு கூடு எருமை உழவ-மலையைச் செய்து வைத்தாற் போன்ற நிலை பொருந்திய உயர்ச்சியையுடைய மிக்க நெற்களை யுடைய பல பெரிய சேர்களைக் கட்டி வைத்திருக்கின்ற எருமை யைப் பூட்டி உழுகின்ற உழவனே !; கண்படை பெருது தண் புலர் விடியல் கருங் கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பெருஞ் சோறு - நீ இரவிலே தூங் காது குளிர்ச்சியையுடைய இருள் நீங்கும் வைகறைப் பொழு திலே கரிய கண்களையுடைய வரால் மீனைப் பெரியனவாகத் தடிந்த தசையாகிய ஆணத்திலே பிறழவிட்ட மிளிர்வையுடனே உணவுக் குரிய அரிசியாலாக்கிய மிக்க சோற்றுத்திரளையை; கவர்படு கையை கழும மாந்தி நீர் உறு செறுவில் நாறுமுடி அழுத்தநின் நடுநரொடு நீ சேறியாயின் - விருப்பமிக்க கையையுடையையாய் நிறைய மயக்கமேறவுண்டு நீர்மிக்க சேற்றிலே நாற்றுமுடிகளை நடு தற்குநின் உழத்தியரோடு உடன் செல்லுவையாயின்; வண் சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி - நீ உழுகின்ற வயலிலுள்ள வளமிக்க கோரைகளையும் நெய்தல்களையும் களையெனக் களையாது பாது காப்பாய்; எம்மின் மா இருங் கூந்தல் மடந்தை அவை ஆய்

(பாடம்) 1. நீலச்செறு, 2. அடுநரோடு சேறியானவரை, 3. மடந்தைக்கு.

வளைக் கூட்டும் அணியும் - அங்ஙனம் பாதுகாத்து வைப்பது தான் எற்றிற்கோ எனக் கேட்டியாயின், எங்களுடைய மிக்க கரிய கூந்தலையுடைய தலைவி இப்பொழுது இற்செறிக்கப்பட்டாள், மற்றொரு பொழுது காப்புச்சிறை நீக்கப் பெறுவளேல் அவள் அவற்றுள் அழகிய கோரையை வளையமாகப் பூண்டுகொள்ளுவாள், நெய்தலந்தழையை உடையாக அணிந்து கொள்ளுவள் காண்; எ - று.

(வி- ம்.) பல்கூடு - பல குதிர்களுமாம். மிளிர்வை - ஆணத்தி லிடப்படுவது, இஃது இக்காலத்தில் 'தான்' என வழங்கப்படுகின்றது. சாய் - கோரை. புகர்வு - உணவுக்குரிய பண்டம். நாறு - நாற்று. சாய் வளைக்கும் நெய்தல் உடையணிக்கும் நிரனிறையாகக் கொள்க. நீர்ச்சோற்றை யுண்ணிற் சிறிது மயக்கமுண்டாமாதலிற் கழுமமாந்தி யென்றார். தொழின்மேற்செல்வார்க்கு மிக்க வன்மையளித்தலின் இன்றியமையாததாயிற்று. தாஞ்சென்று பறித்தற்கியலாது உழவனை யோம்புமதியென்றதினால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டதை யுணர்த்திய தாம். வெயிலேறின் உழவெருமை மயங்குமாதலின் இரவிடைத் துயில் பெருது விரைந்து செல்வதைக் குறித்தாள். - மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இற்செறிப்புரைத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு வர.) நின் நடுநரொடு எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க, நடுநர்-நாற்றுநடும் மகளிர். ஆய்வளை கூட்டும்:பண்புத்தொகை. ஒற்று மிகாது கொள்க. வளையாகக் கையிற்கூட்டும் ஆடையாக மெய்யில் அணியும் என்க. கவர்படுகை - மிகுதியாக அள்ளிக்கொள்ளுதலை யுடைய கையுமாம். (கூ0)

கூக. சிறுமோலிகனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைவன் வரவுணர்ந்து தலைவிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் இரவுக்குறி வருதலையறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி 'இரவெல்லாம் காமவேட்கையால் நோய்கொண்டு புலம்பியதறிந்த நம் அன்னை நீ ஏன் தூங்குவாயல்லையோ வென்றாட்கு மெல்ல என்னெஞ்சினுள்ளே கானகநாடனைக் கருதினோர்க்குத் தூக்கமும் வருமோவென்று கூறினே'னெனத் தங்களுடைய துன்பத்தை அவனுணர்ந்து விரைய வரையுமாற்றாற் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதியின்கண் நயம்புரியிடத்தும் என்பதன் கண் அமைத்துக்கொள்க.

கேளாய் எல்ல தோழி! அல்கல்
வேணவா நலிய வெய்ய உயிரா
ஏமான் பிணையின் வருந்தினே னாகத்

துயர்மருங் கறிந்தனள் போல அன்னை
துஞ்சா யோவென் குறுமக ளென்றலிற்
சொல்வெளிப் படாமை மெல்லவென் னெஞ்சிற்
படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கில்
சிரல்வா யுற்ற தளவிற் பரலவற்
கான்கெழு நாடற் படர்ந்தோர்க்குக்
கண்ணும் படுமோ என்றிசின் யானே.

(சொ - ள்.) எல்ல தோழி கேளாய் அல்கல் வேணவா நலிய வெய்ய உயிரா - ஏடி தோழீ ! யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக ! நேற்றிரவில் வேட்கை மிகுதியாலுற்ற ஆசைப் பெருக்கமானது துன்புறுத்தலாலே வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து ; ஏ மான் பிணையின் வருந்தினேனாக - அம்புபட்ட மான்பிணைபோல வருத்த முற்றேனாக ; அன்னை துயர் மருங்கு அறிந்தனள் போல என் குறூமகள் துஞ்சாயோ என்றலின் - அப்பொழுது அன்னை யானுற்ற துன்ப மிகுதியை அறிந்தாள் போல என்னை நோக்கி 'என்னிள மகளே! நீ தூங்குவாயல்லையோ' என்றலும்; சொல் வெளிப்படாமை மெல்ல என் நெஞ்சின் - யான் சொல்வது வெளியிலே தெரியாதபடி மெல்ல என் நெஞ்சினுள்ளே; படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கில் சிரல்வாய் உற்ற தளவின் பரல் அவல் கான்கெழு நாடன் படர்ந்தோர்க்கு - மிக்க மழை பொழிந்த கற்பாறை யருகிலே பூத்த சிச்சிலிப் பறவையின் வாய் போன்ற அரும்புகளையுடைய முல்லையும் பரல்கள் நிரம்பிய பள்ளங்களும் உடைய (விளங்கிய) காடு சூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைமகனைக் கருதியிருப்போர்க்குக் கண்ணுறக்கமும் வாரா நிற்குமோ? என்றேன் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) எல்ல : இருபாற் பொதுச்சொல். அல்கல் - இரவு. வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா ; 'வேட்கை, அவா' என்னுமிருசொல்லும் "செய்யுண் மருங்கின்" (தொல்-எழு-உஅஅ) என்ற சூத்திர விதிப்படி கெட்டு மருவி முடிந்தது. ஏ - அம்பு. படர்தல் - நினைத்தல். இது தலைவியைத் தோழி தானாகக் கொண்டு கூறியது, தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையிலளாதலின் ; இதற்கு முன்பு உஅ ஆஞ் செய்யுளுரையிற் கூறிய விதியை ஈண்டுரைத்துக்கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் -வரைவறிவுறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) பரல் ஆகுபெயராக மேட்டுநிலத்தைக் குறித்து நின்றது. எனவே மிசையும் அவலும் உடைய கான் என்பதாயிற்று. "அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ" (புற-கஅஎ) எனப் புறத்தினும் வருதல்காண்க. அளியுடைமையும் அஃதின்மையும் ஒருங்கேயுடையான் என இறைச்சியிற் றோன்றுமாறு பரல் அவல் கான்கெழுநாடன் என்றாள்.

இனி இச்செய்யுளைத் தலைவி கூற்றாகவே கொண்டு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு நினைத்தசான்றல் அருமறை யுயிர்த்தலும்' (தொல்-கள-உ௰) என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர். தலைவி கூற்றெனலே நேரிதாம். (௬௧)

௬௨. இளங்கீரனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்து வந்த தலைவன், பின்னும் பொருள்வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் செலவழுங்குவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் 'யான் முன்பு சுரத்தின்கட் சென்றபொழுது, விசும்பிலெழுந்த திங்களைநோக்கி மலைமீது எம் காதலியிடத்து நிரம்பிய திங்களொன்று எம்முடையதென நினைத்திருந்தேனல்லனோ'வென்று முன்பு பொருள்வயிற்பிரிந்ததையும் நிலத்தின் கொடுமையையும், அங்கே சென்றபொழுது காதலியைக் கருதுங் கவற்சியையுங் கூறிச் செலவழுங்கா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்றுநாட்டு அகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதிகொள்க.

வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை
கந்துபிணி யானை [1] அயர்வுயிர்த் தன்ன
என்றூழ் நீடிய [2]வேய்பிறங் கழுவத்துக்
குன்றூர் மதியம் நோக்கி நின்றுநினைந்து
[3]உள்ளினேன் அல்லனோ யானே முள்ளெயிற்றுத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
எமது முண்டோர் மதிநாள் திங்கள்
உரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்ற
உலவை யாகிய மரத்த
கல்பிறங்கு [4]மாமலை உம்பரஃ தெனவே.

(சொ -ள்.) வேர் பிணி வெதிரத்துக் கால் பொரு நரல் இசை-வேர்கள் ஒன்றோடொன்று பிணிப்புண்ட மூங்கில்களிலே காற்று மோதுதலால் உண்டாகிய ஒலிக்கின்ற ஓசையானது; கந்து பிணி யானை அயர்வுயிர்த்து அன்ன - தறியிலே கட்டப்பட்ட யானை வருந்தி நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தாற் போன்றது; என்றூழ் நீடிய வேய் பிறங்கு அழுவத்து - கோடை நிலைபெற்ற மூங்கில் பிறங்கிய சுரத்து நெறியில்; குன்று ஊர் மதியம் நோக்கி நின்று

(பாடம்) 1. அயா. 2. வேர் பயில் அழுவத்து.
3. உள்ளினன் அல்லனோ. 4. உயிர்மலை.

நினைந்து - மலைவாய்ச் செல்லும் திங்களை நோக்கி நின்று சிறிது கருதி; முள் எயிற்றுத் திலகம் தைஇய தேம் கமழ் திருநுதல் ஓர் நாள் மதித்திங்கள் எமதும் உண்டு - முட்போன்ற பற்களை யும் திலகமிட்ட மணங் கமழ்கின்ற அழகிய நெற்றியையும் உடைய நாள் நிரம்பிய மதித்திங்கள் என்பது ஒன்று எம்முடை யதும் உண்டு ; உரறுகுரல் வெவ்வளி எடுப்ப நிழல் தப உலவை ஆகிய மரத்த கல்பிறங்கு மாமலை உம்பர் அஃது என - அத்திங்கள் இப்பொழுது யாண்டையதோ வெனில் முழங்குகின்ற ஓசையை யுடைய வெவ்விய காற்றானது வீசுதலாலே இலையுதிர்ந்து நிழல் செய்யும் தன்மை நீங்க வெறுங் கொம்புகளாய் நிற்கின்ற மரங் களையுடைய கற்கள் விளங்கிய கரிய மலை மீதுள்ளதாயிரா நின்றது என்று; உள்ளினேன் அல்லனோ - யான் நினைத்திருந் தேன் அல்லனோ? எ - று.

(வி - ம்.) என்றூழ் - கோடை. உரறுதல் - முழங்குதல். உலவை - காய்ந்த கிளையுமாம். உள்ளினேனென்பது முன்பு பொருள்வயிற் பிரிந்தது. என்றூழ் நீடிய அழுவமென்பது நிலத்தின் கொடுமை கூறி யது. திருநுதல் முதலாயின காதலியைக் கருதிய கவற்சி. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - செலவழுங்கல்.

(பெரு - ரை,) நிழற்பல உலவை ஆகிய என்றும் பாடம். இது சிறப்புடையதன்று. இனி இச்செய்யுளை, குன்றூர் மதியம் நோக்கி நினைந்து உரறுகுரல் வெவ்வளிஎடுப்ப நிழல்தப உலவையாகிய மரத்த கல்பிறங்கு(இம்) மாமலை உம்பரது நாள் திங்கள்(போன்று) முள் எயிற் றுத்திலகம் தைஇயதேம் கமழ் திருநுதல் ஓர்மதி எமதும் உண்டு என்று இயைத்து மலைவாய்ச் செல்லும் திங்களை நோக்கி நின்று சிறிது கருதி முழங்குகின்ற ஓசையையுடைய வெவ்விய காற்றானது வீசுதலாலே நிழல்கெட வெறும் கொம்புகளாய் நிற்கின்ற மரங்களையுடைய கற் கள் விளங்கிய கரிய மலைமீதுள்ள இந்த முழுத்திங்கள் போன்ற முட் போன்ற பற்களையும் திலகமிட்ட மணங்கமிழ்கின்ற அழகிய நெற்றி யையுமுடைய ஒரு திங்கள் எம்முடையதும் உண்டு என்று உள்ளினேன் அல்லனோ? என்று பொருள்கூறவேண்டும். இன்றேல் தலைவியின் முகம் மாமலை உம்பரஃது என்னல் பொருந்தாமை ஆராய்ந்துணர்க.

இனி இச்செய்யுளை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் "நிகழ்ந்தது நினைத் தற் கேதுவாகும்" (தொல்-அகத்-சஉ) என்னும் நூற்பாவிற்கு எடுத் துக் காட்டினர். ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார் "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" (ஷை-சச) என்னும் நூற்பாவிற்கு எடுத்துக்காட் டினர். (௯௨)

௯௩. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இஃது, அலரச்சத்தாற் றோழி சிறைப்புறமாகச் செறிப் பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் ஒரு சிறைப்புறமாக வந்திருப் பதறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைவில் வரையுமாற்றானே ஊரார்

தூற்றிய பழிச்சொல்லால் அன்னை இல்வயிற்செறித்ததும் தலைவிநலன் பசலையாலுண்ணப்பட்டழிவதும் அறிவுறுத்துவாளாய்த் 'தலைவன் தொடர்பானது இற்செறித்தலால் இப்படிப் பசலையாகி யழியக் கடவது தானோ'வென வருந்திக் கூறுகிறப்பது.

(இ-ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உக)என்பதன்கண் வகையின்பாற் படுத்துக.

உரவுக்கடல் உழந்த பெருவலைப் பரதவர்
மிகுமீன் உணக்கிய புதுமண லாங்கண்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநா று விளங்கிணர் வியந்துடன் கமழும்
அழுங்க லூரோ அறனின் றதனால்
அறனில் அன்னை யருங்கடிப் படுப்பப்
பசலை யாகி விளிவது கொல்லோ
புள்ளுற வொசிந்த பூமயங் கள்ளற்
கழிச்சுரம் நிவக்கும் இருஞ்சிறை இவுளி
திரைதரு புணரியிற் கழூஉம்
மலிதிரைச் சேர்ப்பனொ டமைந்தநந் தொடர்பே.

(சொ-ள்.) உரவுக் கடல் உழந்த பெருவலைப் பரதவர் - வலிமையுடைய கடலிலே சென்று மீன் பிடித்தலில் வருந்திய பெரிய வலைகளையுடைய பரதவர்; மிகு மீன் உணக்கிய புது மணல் ஆங்கண் - மிக்க மீன்களைக் காயப் போகட்ட புதிய மணற் பரப்பாகிய அவ்விடத்து; கல்லென் சேரி புலவல் புன்னை - கல்லென வொலிக்குஞ் சேரியை யடுத்த புலவு நாற்றத்திடத்துள்ள புன்னையின்; விழவுநாறு விளங்கு இணர் உடன் விரிந்து கமழும் அழுங்கல் ஊர் - விழாவுக்குரிய மணமுடைய விளங்கிய பூங்கொத்து ஒருசேர விரிந்து மணங் கமழா நிற்கும் அலரெடுக்கின்ற பேரொலியையுடைய இவ்வூரோவெனில்; அறன் இன்று - அறமுடையதில்லை; அதனால் புள் உற ஒசிந்த பூமயங்கு அள்ளல் கழிச் சுரம் நிவக்கும் இருஞ்சிறை இவுளி - அதனால் புட்கள் வந்திருத்தலா லுதிர்ந்த பூக்கலந்த சேற்றினையுடைய கழியாகிய இடத்தின் மீதோடும் தேரிற் பூட்டிய பெரிய பிணிப்பையுடைய குதிரைகள்; திரை தரு புணரியின் கழூஉம் மலி திரைச் சேர்ப்பனொடு அமைந்த நம் தொடர்பு - அலையெழுந்து வரும் கடனீராலே கழுவப்படுகின்ற மிக்க கடற் சேர்ப்பனோடு பொருந்திய நமது தொடர்ச்சியானது; அறன் இல் அன்னை அருங் கடிப் படுப்பப் பசலையாகி விளிவதுகொல் - அறனில்லாத அன்னை இற்

செறித்து அரிய காவலிற் படுத்தலாலே இங்ஙனம் பசலையாகி விளிந்தொழியக் கடவதுதானே? எ - று.

(வி - ம்.) சுரம் - இடம். நிவத்தல் - ஓடுதல். புலவல், அல்: சாரியை.

தன்னெழுகலாற்றைப் பொருது அலர் தூற்றலால் ஊர் அறனின்றென்றாள். கேள்வனைக் கூடாதவாறு இற்செறித்தமையால் அன்னையும் அறனிலளென்றாள். களவொழுக்கம் எண்வகைமணத்தினுளொன்றாதலின் அஃதறனேயாம்; அதனுக்கு ஊறுசெய்தல் அறனின்மையென்றவாறு. பசலையாகிவிளிவதோ என்றது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—கழிச்சேற்றிலோடுங் குதிரைகளினுடம்பிலே பட்ட சேறு கடல்நீரால் கழுவப்படுமென்றது - களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்ட தலைமகள்மேலும் தலைமகன்மீதுமேறிய அலர் அவ்விருவரும் வரைந்துகொள்ளுதலால் நீக்கப்படவேண்டுமென்றதாம்.

இறைச்சி:—மணற்பரப்பிலே பரதவர் மீனுணக்கலானாகிய புலவு நாற்றத்தைப் புன்னை மலர் மணம் வீசுதலாற் போக்கிக் கமழாநிற்குமென்றது - சேரியிடத்தே தலைவிக்காக எமர்பெறக் கருதிய பொருளாசையைத் தலைவன் சான்றோரை முன்னிட்டுத் தரும் அருங்கலமுதலியவற்றாலே போக்கி வரைவுமாட்சிமைப்பட முடிப்பானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல். (௬௩)

௬௪. உலோச்சனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை; இது, பிரிவிடைத் தலைவியதருமைகண்டு தூதுவிடக் கருதிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்தியதறிந்த தோழி அவன்பால் தூதுவிடக் கருதுதலும் அதனையறிந்த தலைவி தோழியை நோக்கி, 'நம்மைக் கைவிட்ட அவரைக் கருதாதொழிக; உள்ளம் அவர்பாற், சென்றமையால் என்னுடம்பு வறிதாயிராநின்றது; இனிவரினும் நமது நோய்க்கு மருந்தாகமாட்டார்; ஆதலின், அவர் அங்கேயே இருப்பாராக; நம் நோயை நமர் காணாதொழிவாராக' வென வருத்தமிகுதி தோன்றக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனைக் "கொடுமை யொழுக்கம் தோழிக் குரியவை; வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக், காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும் ஆவயின் வரூஉம் பலவேறு நிலையினும்" (தொல் - கற்-௬) என்னும் விதியின் கண் காய்தலின்பாற் படுத்துக.

என்ன ராயினும் இனிநினை வொழிக
அன்ன வாக இனையல் தோழியாம்
இன்ன மாகநத் துறந்தோர் நட்பெவன்

மரனா ருடுக்கை மலையுறை குறவர்
அறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம்
வறனுற் றார முருக்கிப் பையென
மரம்வறி தாகச் சோர்ந்துக் காங்கென்
அறிவும் உள்ளமு மவர்வயிற் சென்றென
வறிதால் இகுளையென் யாக்கை யினியவர்
வரினும் நோய்மருந் தல்லர் வாராது
அவண ராகுக காதலர் இவண்நங்
காமம் படரட வருந்திய
நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.

(சொ - ள்.) தோழி என்னர் ஆயினும் நினைவு இனி ஒழிக-தோழி! நம் காதலர் எவ்வளவு சிறப்புடையராயினும் அவர்பால் தூதுவிடக் கருதுவதனை இனி நீ ஒழிப்பாயாக!; அன்ன ஆக இனையல் - நம்மைக் கைவிட்டாரென்று அத்தன்மையாக வருந்தாதே கொள்!; யாம் இன்னம் ஆக நத் துறந்தோர் நட்பு எவன்? — நாம் இத்தன்மையேமாகி வருந்தும் வண்ணம் நம்மைத் துறந்த அவர் நட்புத்தான் நமக்கு யாது பயன்படும்?; மால் நார் உடுக்கை மலை உறை குறவர் அறியாது அறுத்த சிறி இலைச் சாந்தம் - மாற்பட்டையின் நாராலே பின்னிய உடையினை யுடைய மலையிலிருக்கிற குறவர் தாம் அறியாமையினாலே மேற் பட்டையை அறுத்த சிறிய இலையையுடைய சந்தன மரத்தில்; வறன் உற்று ஆரமுருக்கிப் பை என மரம் வறிது ஆகச் சோர்ந்து உக்காங்கு — வற்றல் தொடங்கி மிகக் கெடுத்து மெல் லென அந்தமரம் வறிதாமாறு அதன்கண் உள்ளநீர் அறுபட்ட வாயின் வழியே சோர்ந்து வடிந்தாற் போல; அறிவும் உள்ளமும் அவர்வயின் சென்றென இகுளை என் யாக்கை வறிது - என் அறிவும் உளமும் அவரிடத்துச் சென்றொழிந்தன வாதலின் இகுளாய்! என் உடம்பு உள்ளில் யாதும் இல்லையாய் நின்றது காண்!; இனி அவர் வரினும் நோய் மருந்து அல்ல-இனி அவர் இங்கு வந்தாலும் என் நோய்க்குரிய மருந்தாகார் ஆதலின்; காதலர் அவணர் ஆகுக! வாராது-காதலர் வாராது அங்கேயே உறைவாராக; இவண் காமம் படர் நம் அட வருந்திய நோய்மலி வருத்தம் எமர் காணன் மார்-இங்குக் காமமும் அதனாலுண்டாகிய நினைவும் நம்மை பொறுத்தலாலே வருந்திய நோய் மிக்க ஏதப் பாட்டினை நம் சுற்றத்தார் காணாதொழிவாராக!; எ - று.

(வி - ம்.) நத்துறந்தோர் - நம்மைத் துறந்தோர்: இரண்டன் றொகை. நம் துறந்தார் என்பது (தொ-எழு-கடுள) சூத்திரத்தில் அன்ன பிறவுமென்றதனால் வலிந்து நின்றது. காணன்மார்: இது

மாரீற்று எதிர்மறைவியங்கோள். அல்: எதிர்மறை யுணர்த்தியது. மேற்பட்டை சிவியதன்வழியாலே நீர்வடிந்து சந்தனமரம் படுவது போலப் புணர்ச்சி நசையின்வழியாலே என்னறிவும் உள்ளமும் அங்கே செல்ல உடம்பு இறக்குந் தன்மையையுடையதென உவமையோடு பொருளைப் பொருத்திக் காண்க. இஃது அழிவில் கூட்டத்துக் காதல் கைம்மிகல்.

ஆற்றுமை மிகுதியால் இருகால் விளித்தாள். நோய்முற்றி இறந்துபடுந்தன்மை வந்துற்றதெனக் கொண்டுவரினு நோய்மருந்தல்லரென்றாள். சுற்றத்தார் கண்டுவைத்துப் பழியேற்றுதபடி இறப்பதே நலனெனக் கொண்டு எமர் காணுதொழிக வென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) "களவுங் கற்பும் அலர்வரை வின்றே" (தொல்-கற்-உக)என்பது பற்றித் தலைவி கற்புக் காலத்தும் எமர் காணன் மார் என அலரஞ்சுவா ளாயினள். 'அலரிற் றோன்றும் காமத்து மிகுதி (தொல்-கற்-உஉ)என்பதனுல். இதனுற் றலைவியின் காமஞ் சிறத்தலறிக (கூசு)

கூரு. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, விரிச்சிபெற்றுப் புகன்ற தோழி, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி, "யானுங் கவலுகையில் நம் அயலகத்து மாது தான் வேறொருத்தியிடம் உரையாடும்பொழுது 'அவன் இப்பொழுதே வருகுவன்' என வாய்ச்சொற் கூறினளாதலின் அவள் அமிழ்த முண்பாளாக,' வெனத் தான்பெற்ற நன்னிமித்தங் கூறித் தேற்று நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற்-க) என்னும் நூற்பாவின்கண் "பிறவும் வகைபடவந்த கிளவி யெல்லாம்" என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

அமுதம் உண்கநம் அயலில் ஆட்டி
கிடங்கில் அன்ன விட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீரலைக் கலாவ
ஒளிறுவெள் அருவி [1]யொண்டுறை மடுத்துப்
ரு. புலியொடு பொருத புண்கூர் யானை
நற்கோடு நயந்த அன்பில் கானவர்
விற்சுழிப் பட்ட நாமப் பூசல்
உருமிடைக் கடியிடி கரையும்
பெருமலை நாடனை வரூஉம்என் றோளே.

(பாடம்). [1] உண்டுறை.

(சொ - ள்.) விட்டுக் கரை கான் யாற்றுக் கலங்கும் பாசி நீர் அலைக் கலாவ - விட்டு விட்டுக் கரைத்துச் செல்லுதலையுடைய கான்யாற்றின்கண்ணே கலங்கும் பாசியை நீர் அலைத்தலானே அவை யாண்டும் கலப்ப; ஒளிறு வெள் அருவி ஒள் துறை மடுத்து - விளங்கிய வெள்ளிய அருவியினது ஒள்ளிய துறையின் கண்ணே பாய்ந்து; புலியொடு பொருத புண் கூர் யானை நல் கோடு நயந்த அன்பு இல் கானவர் - புலியுடனே போர்செய்தலாலாகிய புண்மிக்க யானையின் நல்ல தந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற வேடரின்; வில் சுழிப் பட்ட நாமப் பூசல் உரும் இடை இடி கடிகரையும் - வில்லினின்றுவிடும் அம்புபட்டதனாலாகிய சுழன்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற பிளிற்றலின் பேரொலியானது இடியிலுண்டாகு மிக்க முழக்கத்தைப் போல ஒலிக்கும்; பெருமலை நாடனை நம் அயல் இல்லாட்டி கிடங்கில் அன்ன வரூஉம் என்றோள் - பெரிய மலை நாடன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் அவனை நாம் கருதியிருக்கும்பொழுது நம் அயல் வீட்டு மாதொருத்தி வேறொருத்தியிடம் உரையாடு கின்றவள் நமக்கு நன்னிமித்தமாகக் கிடங்கில் என்னும் ஊர் போன்ற சிறந்த இனிய சொல்லால் 'அவன் இன்னே வருகுவன்' எனக் கூறினள் காண்; அவ்வார்த்தை அசரீரியெனப் படுதலால் நம்மலை நாடன் இன்னே வரும் என யான் கருதுகின்றேன் நீ வருந்தாதேகொள்!; அமுதம் உண்க - இங்ஙனம் நமக்கு நன்னிமித்தமாகக் கூறிய அவ் வயல்வீட்டு மாது தேவருணவாகிய அமுதத்தினை ஈண்டுக் கைவரப் பெற்று இப்பொழுதே உண்பாளாக!; எ - று.

(வி - ம்.) கிடங்கில் - ஓரூர்; பொய்கையாரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது. விரிச்சி - நன்னிமித்தம். கான்யாற்றருவியென இயைக்க. விட்டுக்கரை - மலையொத்த கரை யெனினுமமையும். சுழி - சுழற்சி.

உள்ளுறை :—புலிபொருதலாலே புண்மிக்க யானை காமநோய் பொருதலால் வருத்தமுற்ற தலைவியாயும், வேடர் யானையின் மருப்புப் போக அம்புவிடுவது ஏதிலாட்டியர் தலைவியினுயிருக்கே ஏதமுண்டாம் படி அலரெடுத்ததாகவும், அம்புபட்ட யானை பூசலிடுவது அலரைப் பொருளாய தலைவி வருந்துவதாகவும், அப்பூசல் மலையிற் சென்று மோதுதலானது அவ்வருத்தச் செய்தி தலைவன்மாட்டுஞ் சென்றுவிட்டதாகவுப், அத்தகைய மலைநாடனாதலின் இன்னே வருகுவனெனவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல்.

(பெரு-ரை.) இட்டுக் கரை எனக் கண்ணழித்து இட்டிதாகிய கரை எனினுமாம். இட்டிது - சிறியது.

இனி, பண்டைக் காலத்தே ஒருவரை உவந்து வாழ்த்துவோர் 'அமுதம் உண்க' என வாழ்த்துவது ஒரு வழக்கம் என்று தெரிகிறது. இதனை, "அரும்பெறல் அமிழ்தம் ஆர்பதமாகப், பெரும்பெயர்

உலகம் பெறீஇயரோ அன்னை'' (குறுங்-அ௩) எனவரும் குறுந் தொகைச் செய்யுளினுங் காண்க. (௬௫(

௬௬.. இனிசந்தநாகனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, மனைமருட்சி.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் கொண்டுதலைக் கழிதலும் அவ்வுடன் போக்கினை யறிந்த நற்றாய் 'உண்மகிழ்வோடு அஃது அறனெனக் கொண்டிருந்தும் தனிமையில் வெஞ்சுரஞ் சென்றமை கருதி ஆற்றாளாய் என் மெல்லிய இளமகள் தன்னை விரும்பும் நல்ல காதலனைப் பெற்றன ளாயினும், கொடிய சுரத்திற் செல்லுதலாலே மலர் போன்ற அவளுடைய கண்கள், சிவந்து ஒளி மழுங்கி யலமருங்கொல்'லென மனையகத்து மருண்டு வருந்திக் கூறுமிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தன்னும் அவளும்" (தொல்-அகத்-௩௬) என்னும் நூற்பாவின்கண் அச்சம் என்பது பற்றி நற்றாய் கூறியது என்க.

மிளகுபெய் தனைய சுவைய புன்காய்
உலறுதலை உகா அய்ச் சிதர்சிதர்த் துண்ட
புலம்புகொள் நெடுஞ்சினை யேறி நினைந்துதன்
பொறிகிளர் எருத்தம் வெறிபட மறுகிப்
புன்புறா உயவும் வெந்துகள் இயவின்
நயந்த காதலற் புணர்ந்தன ளாயினுஞ்
சிவந்தொளி மழுங்கி அமர்த்தன கொல்லோ
கோதை மயங்கினுங் குறுந்தொடி நெகிழினுங்
காழ்பெய் அல்குற் காசுமுறை திரியினும்
மாணலங் கையறக் கலுழுமென்
மாயக் குறுமகள் மலரேர் கண்ணே.

(சொ - ள்.) மிளகு பெய்து அனைய சுவைய உலறு தலை உகா அய் புன்காய் - மிளகினை யிட்டுவைத்தாற் போன்ற சுவையுடைய காய்ந்த கிளைகளையுடைய உகாய் மரத்தினுள்ள புல்லிய காயை; சிதர் சிதர்த்து உண்ட புலம்பு கொள் புன் புறா - வண்டுகள் நெருங்காதபடி போக்கி உண்டதனாலாகிய வருத்த மிக்க புல்லிய புறா; நெடு சினை ஏறி நினைந்து பொறிகிளர் தன் எருத்தம் வெறிபட மறுகி உயவும்-நெடிய கிளை மேலேறித் தான் தின்ற தவற்றைக் கருதி வரைகள் விளங்கிய தன் பிடரி சிலிர்த்துத் தின்ற வெறிப்பினால் மறுக்கமுற்று வருந்தாநிற்கும்; வெம் துகள் இயவில் நயந்த காதலன் புணர்ந்தனள் ஆயினும் -

வெப்பங்கொண்ட புழுதிமிக்க நெறியின் கண்ணே தன்னை விரும்பிய காதலனைக் கூடிச் சென்றனளாயினும்; கோதை மயங்கினும் குறுந்தோடி நெகிழினும் காழ் பெய் அல்குல் காசு முறை திரியினும்-சூடிய பூமாலை சிக்குண்டாலும் குறிய வளை கையினின்று நழுவினாலும் காஞ்சியணிந்த அல்குலின் மேல் நாலுகின்ற பொற்காசு இனம் முறை பிறழ்ந்து கிடந்தாலும்; மாண் நலம் கையறக் கலுழும் என் மாயம் குறுமகள் மலர் ஏர் கண்-அவற்றைத் திருத்துதற்குத் தெரிந்திலளாய்த் தனது மாட்சிமைப்பட்ட அழகானது அழிந்தொழியுமாறு கலுழா நிற்கும் என் அழகிய இளம் புதல்வியின் மலர்போன்ற கண்கள்; சிவந்து ஒளி மழுங்கி அமர்த்தன கொல்-வெய்ய சுரத்திற் செல்லுங் கடுமையாலே சிவந்து ஒளி மழுங்கிக் கலக்க மடைந் தனவோ? இவ்வொன்றற்கே வருந்தா நிற்பேன் ; எ - று.

(வி - ம்.) உலறுதலை - காய்ந்த கிளை. சிதர் - வண்டு. இயவு - நெறி. காழ் - எட்டுக் கொத்துக்களையுடைய அரைப்பட்டிகை. புலம்பு கொள்புன்புறுவென இயைக்க. மாயம் - அழகு. குறுமகள்-இளமகள். மனைமருட்சி - இல்லகத்து மருண்டிருத்தல்.

"நயந்த காதலற் புணர்ந்தன ளாயினும்'' எனத் தான் அதனை அறத்தாறெனக் கருதியது கூறினள். நெகிழினும் திரியினும் கையறக் கலுழுமென்றது மிக்க இளமைப் பருவத்தைக் குறித்தது. இவ்வளவு இளம்பருவத்தாள் ஓராடவனைப் பெற்றுச் சென்றனளென அவளறி வுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் வியந்து மகிழ்ந்தனளாம். கண் கலங்காமற் சென்றுழி முற்றுமே மகிழ்வாளாவது.

இறைச்சி :—புறு தின்னத்தகாத காயைத் தின்று கிளையிலேறி மறுக்கமுற்று வருந்தா நிற்றல் போல, என்மகள் ஏதிலாளனது மாய வின்பத்தினை நன்றெனக் கொண்டு சென்று பின்பு மறுக்கமுற்று வருந்தா நிற்குமோ வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றுமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இச்செய்யுளை "நயந்த காதலற் புணர்ந்தன ளாயினும் என் குறுமகள் கண் புன்புறு உயவும் வெந்துகள் இயவில் சிவந்து ஒளி மழுங்கி அமர்த்தனகொல் என இயைத்துக்கோடல் வேண்டும்''. இங்ஙனம் இயைப்பின் 'வெய்ய சுரத்தில் செல்லும் கடுமையாலே' என மிகையாக ஓர் ஏது வருவித்துக் கொள்ளல் வேண்டாமை உணர்க.

மாயக்குறுமகள் என்றது வஞ்சமுடைய சிறுமி என்றவாறு. இஃது அவள் தன்னை வஞ்சித்தமை கருதிக் கூறியபடியாம் என்க.

புறுத் தின்னத்தகாத காயைத் தின்று கிளையிலேறி மறுக்கமுற்று வருந்தா நிற்றல்போல என்றது இறைச்சியன்று உள்ளுறை யுவமையே ஆகும். என்னை? உவமமும் பொருளுமாகக் கொள்ளவைத்தமையான் என்க. இறைச்சி அங்ஙனம் உவமமும் பொருளுமாகக் கோடற்கியலா வகை வரும்.

(கூகூ)

கூஎ. பேரிசாத்தனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி 'மாலைப்பொழுதாயிற்று, நெறி ஏதமுடைத்து, எமரும் வேட்டை மேற்சென்றனராதலால், எம்மூரின்கண் வந்து இன்றிரவு தங்கிச் செல்வாயாக'வெனப் பிரிவாற்றுமை கூறுவாள் போன்று குறிப்பினல் வரைவு தோன்றக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-களஎ-உ௩) என்னும் விதியின்கண் வகை என்பதனுல் அமைத்துக் கொள்க.

சேய்விசும் பிவர்ந்த செழுங்கதிர் மண்டிலம்
மால்வரை மறையத் துறைபுலம் பின்றே
இற[1] வருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு
[2]வெண்குவட்டு அருஞ்சிறைத் தாஅய்க் கரைய
கருங்கோட்டுப் புன்னை இறைகொண் டனவே
கணைக்கான் மாமலர் கரப்ப மல்குகழித்
துணைச்சுறு வழங்கலும் வழங்கும் ஆயிடை
எல்லிமிழ் பனிக்கடல் மல்குசுடர்க் கொளீஇ
எமரும் வேட்டம் புக்கனர் அதனல்
தங்கின் எவனே தெய்ய பொங்குபிசிர்
முழவிசைப் புணரி எழுதரும்
உடைகடற் படப்பையெம் உறைவின் ஊர்க்கே.

(சொ - ள்.) சேய்விசும்பு இவர்ந்த செழுங் கதிர் மண்டிலம் மால்வரை மறையத் துறை புலம்பின்று-சேய்மைக் கண்ணே ஆகாயத்திலேறி வந்த செழுவிய கிரணங்களையுடைய ஆதித்த மண்டிலம் பெரிய அத்தம் என்னும் சிலம்பினூடு சென்று மறைதலானே யாருமின்றி நமது கடற்றுறை தனிமையா யிராநின்றது ; இற அருந்தி எழுந்த கருங்கால் வெள் குருகு-இறு மீனைத் தின்றெழுந்த கரிய காலையுடைய வெளிய நாரைகள்; வெண் குவட்டு அருஞ் சிறை தாஅய்க் கரைய கருங்கோட்டுப் புன்னை இறை கொண்டன-வெளிய உப்புக் குவட்டின் மேலாக அரிய சிறகை விசிப் பறந்துசென்று கரையிலுள்ள கரிய கிளைகளுயுடைய புன்னை மரங்களிலே தங்குதல் கொண்டன; கணைக் கால் மா மலர் கரப்ப

(பாடம்) 1. அருந்தெழுந்த. 2. வெண்கோட்டு.

மல்குகழித் துணைச் சுரு வழங்கலும் வழங்கும்-திரண்ட தண்டினை யுடைய நெய்தல் (கரிய) மலர் மறையும் படியாக நீர் பெருகுங் கழியின் கண்ணே துணையோடு சுருமீன் இயங்குதலுஞ் செய்யும்; ஆயிடை எல் இமிழ் பனிக் கடல் மல்கு சுடர்க் கொளீஇ - அவ்விடத்தில் இரவில் ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலில் மிக்க விளக்கங்களைக் கொண்டு; எமரும் வேட்டம் புக்கனர் - எம் சுற்றத்தாரும் மீன்வேட்டையாடச் சென்றுவிட்டனர்; அதனால் பொங்கு பிசிர் முழவு இசை புணரி எழுதரும் உடை கடல் படப்பை-ஆதலால் பொங்குகின்ற பிசிரையும் முழவு போல ஒலித்தலையுமுடைய அலையெழுந்து உடைந்து விழுகின்ற கடற்கரையிலுள்ள நெய்தனிலத்தில்; எம் உறைவின் ஊர்க்குத் தங்கின் எவன்-யாங்கள் உறைதலையுடைய எம் மூரின்கண் இன்றிரவிலே தங்கிச் செல்லின் என்ன குறைபாடுண்டாகுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) வெண்குவடு - வெளியமணற் குன்றுமாம். இறை கொள்ளல் - தங்குதல். வழங்கலும் வழங்கும், முழுவதூஉங் காரிய வாசகமாயே நின்றது. ஊர்க்கு : ஊரின்கண் : உருபுமயக்கம்.

துறைபுலம்பின்று என மக்களியங்காமையும் இயங்காதவழி ஆறலைப்போரால் ஏதங்கழுமென்பதுங் குறிப்பித்தாள். தலைவியோ டுறைகவென்பாள், குருகுகள் மனையிலே தங்குதல் கொண்டன காணுதி ரென்றாள். நெறியிலே தன் கொம்பா லூறிழைக்குஞ் சுறுமீன் துணையோ டியங்கலுமாமென இதுவும் நெறியினது ஏதங்கூறித் தலைவி யொடு தலைப் பெய்திருக்கப் பணித்ததாம். எமரும் வேட்டம்புக்கன ரெனத் தமரா லேதங்கழாமை கூறினவள் செல்லுதிரேல் நெறியில் அவர்கண்டு ஊறிழைப்பினும் இழைப்பரென அச்சுறுத்தினளுமாம். இரவில் தலைவியின் மனையகத்துத் தங்குவதனை விரும்புதற்கு வரைந் தன்றி வெளிப்படையாகத் தங்க வியலாததாதலா லிது வரைவுகடாத லாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) உறைவு இன் ஊர் எனக் கண்ணழித்துத் தங்குதற் கினிமையான ஊர் என அதனாலும் தங்குதற்கோர் ஏதுக் காட்டினள் எனக் கூறல் சிறப்பாம். எம்மூர் உறை இன்னூர் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. இச் செய்யுளை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் "இது இரவுக்குறி வேண்டிய தலைவற்குத் தோழி உடன்பட்டுக் கூறியது" என வேறொரு துறையாகக்கொண்டு இதனை, "புணர்ச்சி வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டுவர்.

செங்கதிர் என்றும், மாமலர் கனைப்ப என்றும், பொங்கதிர் முழவிசை என்றும், உழைகடல் என்றும் பாடவேற்றுமைகள் உள. (கூஎ)

கூஅ. பிரான் சாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகனுக்கு இற்செறிப்புணர்த்தி அவன் வரையுமாற்றானே, 'அவர் மலையில் மழைபெய்து வெள்ளம் வாரா நின்றது, நம்மை இல்வயிற்செறித்திருப்பதை விட்டு விடும்படியாக யாரேனுஞ் சென்று கூறினால், அன்னை விடுவாளோ? விடுவளாயின் நமது நோய் நீங்கும்படி ஆடுகிற்பேம்; அங்ஙனங் கூறுவாரைப் பெறுமையின் அது கழிந்த'தெனத் தோழி தலைவியை நோக்கி வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ள்.) இதற்கும் மேலைச் செய்யுட் கோதிய இலக்கணமே அமையும்.

விளையா டாயமொடு ஓரை யாடாது
இளையோர் இல்லிடத் திற்செறிந் திருத்தல்
அறனும் அன்றே ஆக்கமுந் தேய்ம்மெனக்
குறுநுரை சுமந்து நறுமலர் உந்திப்
பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண ஆடுகம்
வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே
செல்கென விடுநள்மன் கொல்லோ எல்லுமிழ்ந்து
உரவுரும் உரறும் அரையிருள் நடுநாள்
கொடிநுடங் கிலங்கின மின்னி
ஆடுமழை இறுத்தன்றவர் கோடுயர் குன்றே.

(சொ - ள்.) அவர் கோடு உயர் குன்று எல் உமிழ்ந்து உரவு உரும் உரறும் அரை இருள் நடு நாள் - அவரது சிகரம் உயர்ந்த குன்றம் ஒளியை எங்கும் பரப்பி வலிய இடி முழங்குகின்ற இரவிருளில் நடுயாமத்திலே; கொடி நுடங்கு இலங்கின மின்னி ஆடு மழை இறுத்தன்று – கொடி நுடங்கினாற் போன்றிலங்கினவாய் மின்னி இயங்குகின்ற முகில் தங்கி மழையைப் பெய்யாநின்றது; இளையோர் விளையாடு ஆயமொடு ஓரை ஆடாது இல்லிடத்தில் செறிந்திருத்தல் அறனும் அன்று ஆக்கமும் தேய்ம் என-இப்பொழுது இளமங்கையர் தாம் விளையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தோடு ஓரையாடாமல் வீட்டில் இற்செறிக்கப்பட்டிருத்தலான அற நெறியன்று, அன்றிச் செல்வமுந் தேய்ந்துவிடும்' என்று; வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறின் செல்கென விடுநள் கொல்-விரைந்து சென்று அன்னையை வணங்கிச் சொல்லுபவரை நாம் பெறுவேமாயின், அவ்வன்னை நம்மை நோக்கி நீயிர் செல்வீராக என்று விடுப்பாளோ?; குறு நுரை சுமந்து நறுமலர் உந்திப் பொங்கி வரு புதுநீர் நெஞ்சுண ஆடுகம் –அங்ஙனம் விடுப்பின் அவர் மலையிற் பெய்யுமழை குறிய நுரைகளைச் சுமந்து கொண்டு நறிய மலர்களுடனே யாற்றிற் பொங்கி வருகின்ற புதுநீரை

உள்ளம் மகிழ யாம் ஆடாநிற்போம்; அங்ஙனம் கூறுவாரைப் பெற்றிலே மாதலால் யாங்கொண்ட அவா வீணே கழிந்தது; எ - று.

(வி - ம்.) ஓரை - பஞ்சாய்ப்பாவை கொண்டு மகளிராடும் விளையாட்டு. உந்தி - யாறு. ஆக்கம் - செல்வம். குன்றம்முகில் மழை யிறுத்தன்று என இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மன் - கழிவுப்பொருளது. எல்லுமிழ்ந்து மின்னியெனக் கூட்டுக. நறுமலருடனே பொங்கி வருமெனக் கூட்டுக

இளையோர் ஆடவரெனக் கொண்டு இளையோரில்லாதவிடத்திருத்தல் அறனுமன்று என்றவழி தங்கருத்துத் தலைவி காதலனை முயங்க வேண்டினும் பாதுகாப்பா ரில்லாதவிடமென்று அன்னை கொள்ளுதற் பொருட்டெனவுமாம்.

வரைவுநீட ஆற்றாத தலைவியின் வேறுபாடு புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறையுமென்னுங் கருத்தால், அவர் மலையினின்று வருகின்ற நீரினாடுகமென்றாள். இற்செறித்திருத்த லென்றதனால் செறிப்பறிவுறுத்தியதாயிற்று.

மெய்ப்பாடு : அழுகை. பயன் - தலைவியை யாற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இன்றிரவு அவர் குன்றத்தே மழை பெய்தலான் நாளைப் பகற்பொழுதிலே அன்னை விடுவாளாயின் நெஞ்சுண ஆடுகம் என்பது கருத்து. தலைவி தலைவன் மலையிடை நின்றும் வரும் ஆற்றிலாடுதற்குப் பெரிதும் அவாவுவள் என்பதனை,

"எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்தல் அவர் மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல் மற்றையார்
உற்றாடின் நோந்தோழி நெஞ்சன்றே"

என்றற் றொடக்கத்துச் சிலப்பதிகாரச் செய்யுள்களானும் (குன்றக் குரவை-௨ : க-௩) உணர்க.

விடுநள்மன் கொல்லோ என்பதன்கண் உள்ள மன்னைப் பிரித்து நெஞ்சுண ஆடுகம்மன் எனக் கூட்டுக. மன் ஈண்டு ஒழியிசை. அதன் பொருள் 'அங்ஙனம் கூறுவாரைப்பெற்றிலேமாதலால் யாங்கொண்ட அவா வீணே கழிந்தது' என்பதாம்.

இனி, ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளை, 'இதுவரைவு நீட ஆற்றாத தலைவி வேறுபாடு புறத்தார்க்குப் புலனாகாமையும் இயையும்? இங்ஙனம் கூறுவாரைப் பெறின் எனக் கூறி வற்புறுத்தது' என வேறோர் துறையாகக் கொண்டு "என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச் சென்று கடைஇ அன்புதலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" என்னும் விதிக்கு எடுத்துக்காட்டுவர். இதற்குப் பயன் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தல், முன்னதற்குப் பயன் வரைவு கடாதல் என்று நுண்ணிதின் வேற்றுமை யுணர்க.

இச்செய்யுட்கு உரையாசிரியர் பயன் தலைவியை யாற்றுவித்தல் என்பது. அவர் கொண்ட துறைக்கு ஒவ்வாமையுமுணர்க. (கூஅ)

கூகூ. சேகம்பூதனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைவயிற் பிரிதலாற்றுளாய தலைவி சொல்லியது.

(இ - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்துபோன தலைவன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் அதனை யாற்றாத தலைவி மாலைப்பொழுது வருதலும் மிகத் துன்புற்று இம்மாலைப்பொழுது அவர் சென்றநாட்டும் இத்தன்மையதாய் வருத்திப்புகுமாயின் அவர் தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமேற்செல்லும் பற்றுள்ளம் விடுத்து இன்னேவருகுவர்; அப்படியில்லைப் போலுமென வருந்திக் கூறுமிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "அவனறிவு ஆற்ற அறியு மாகலின்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் ஆவயின் வரும் பல்வேறு நிலையினும் என்பதன்கண் அமைத்து, அவர் சென்ற நாட்டில் இஃது இன்று கொல் என்று வருந்தினள் என்க.

பல்கதிர் மண்டிலம் பகல்செய் தாற்றிச்
சேயுயர் பெருவரைச் சென்றவண் மறையப்
பறவை பார்ப்புவயின் அடையப் புறவின்
மாயெருத்து இரலை மடப்பிணை தழுவ
முல்லை முகைவாய் திறப்பப் பல்வயின்
தோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக் குறுஅ
மதர்வை நல்லான் மாசில் தெண்மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோ டொன்றி
ஐதுவந் திசைக்கும் அருளில் மாலை
ஆள்வினைக்கு அகன்றோர் சென்ற நாட்டும்
இனைய ஆகித் தோன்றின்
வினைவலித் தமைதல் ஆற்றலர் மன்னே.

(சொ - ள்.) பல் கதிர் மண்டிலம் பகல் செய்து ஆற்றிச் சேய் உயர் பெருவரை சென்று அவண் மறைய - பல கதிர்களையுடைய ஆதித்த மண்டிலம் பகற்பொழுதைச் செய்து முடித்து மிகவுயர்ந்த பெரிய அத்தமயமலையிற்சென்று அங்கே மறையவும்; பறவை பார்ப்பு வயின் அடைய - பறவைகள் தம் பிள்ளைகளிருக்கும் கூட்டிற் சென்று தங்கியிருப்பவும்; புறவின் மா எருத்து இரலை மடப்பிணை தழுவ - காட்டின் கண்ணே கரிய பிடரியையுடைய கலைமான் இளமையையுடைய தன் பெண்மானைத் தழுவியிருப்பவும்; முல்லை முகை வாய் திறப்ப - முல்லையரும்புகள் மலரவும்; பல்வயின் புதல் தோன்றி தோன்றுபு விளக்கு உறுஅ - பலவிடங்களிலுள்ள புதர் தோறும் காந்தள் தழைத்துத் தன் மலராகிய விளக்கேந்தி நிற்பவும்; மதர்வை நல் ஆன் மாசு

இல் தெள்மணி கொடுங் கோல் கோவலர் குழலொடு ஒன்றி ஐது வந்து இசைக்கும் அருள் இல் மாலை - செம்மாப்பையுடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்த ஓசை வளைந்த கோலையுடைய ஆயர்தங் குழலோசையோடு சேர்ந்து மெல்லிதாக வந்து ஒலியாநிற்கும் அருள் இல்லாத இம்மாலைப் பொழுதானது; ஆள்வினைக்கு அகன்றோர் சென்ற நாட்டும் இனைய ஆகித் தோன்றின் - பொருளீட்டு முயற்சியால் நம்மைக் கைவிட்டு அகன்ற தலைவர் சென்ற நாட்டிலும் இத்தன்மையாகத் தோன்றுமாயின்; வினை வலித்து அமைதல் ஆற்றலர் மன் - அவர் தாம் எடுத்துக் கொண்ட செயலின் கண்ணே உறுதிகொண்டு தங்கியிருப்பாரல்லர்; அப்படி இல்லாமற் கழிகின்றது; எ - று.

(வி - ம்) பார்ப்பு - இளம்பறவை. உரு: உடன்பாட்டெச்சம். தெண்மணி - மாலையிற் போதரும் பசுக்களை ஏறுசென்று புணர்தலாலே அப்பசுவின் கழுத்திட்ட மணி விரைந்தொலிக்கும் தெளிந்த ஓசை. ஐது - மெல்லிது. மன்: கழிவு.

மண்டிலம் ஆற்றி மறையவென்றது பகலின் வெம்மையடங்கியதும் காமக்களியாட்டயர்தற்குரிய பொழுது போதருகின்றதுங் குறிப்பித்தது. பறவை யடையவென்றது குடம்பையிற் பிரிந்துசென்ற புள்ளினம் மீண்டும் வந்து புகும்பொழுதத்துங் காதலர் வந்திலரேயென மாலை நோக்கி யிரங்கியதாம். இரலை பிணையைத் தழுவுங்காலம் அதுவேயாதலின் இங்ஙனம் காதலர்வந்தென்னைத் தழுவினாரிலரேயென இதுவும் அம் மாலையை நோக்கி வருந்திக் கூறியதாம். முல்லை முகைவாய்திறப்ப வென்றது நறு மணங்கொடுக்கும் முல்லை மலருங்காலம் மாலையாதலின் இதுவும் அம்மாலையை நோக்கியதாயிற்று- காந்தள் புதலில் விளக் கெடுப்பவென்றது மாலைமறையின் விளக்கொடாயினும் போதரினலனெய்துவேனென இதுவும் அதனையே நோக்கிற்று. ஏனைய வெளிப்படை. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்:

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளோடு,
"இளையிருள் பரந்ததுவே எற்செய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர் கண்பொழீஇ யுகுத்தனவே.
தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட் டுளதாங்கொல்
வளைநெகிழ எரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மாலை" (கானல்வரி, சூ-உ).

என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுள்களையும் நினைவு கூர்க. "காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும்" என்றஞ்சுவாள் 'அருளில் மாலை' என்றாள். (சுசு)

எ0. வெள்ளி வீதியார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(து - ம்.) என்பது, இருவகைக்குறியாயினும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாராதொழியக்கண்ட தலைமகள், வரைதல்விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சிந்தித்து நாரையை நோக்கிச் 'சிறிய வெளிய நாராய், தலைவர்க்கு யான்படுந் துன்பத்தைச் செப்பாதோய், எம்மூரின் இரையை அருந்தியபின் அவரூர்க்கேனுஞ் செல்; அதனையு மறப்பையோ' வென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்த வழித் தோழிக்கு "நினைத்தல், சான்ற அருமறை யுயிர்த்தலும்" (தொல்-களஉ0) என்னும் விதிகொள்க. இது தோழி கேட்ப நாரைக்குக் கூறுவாள் போற் கூறியது என்க.

சிறுவெள்ளாங் குருகே சிறுவெள்ளாங் குருகே
துறைபோகு அறுவைத் தூமடி அன்ன
நிறங்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாங் குருகே
எம்மூர் வந்தெம் ஒண்டுறை துழைஇச்
௫. சினைக்கெளிற்[1] றார்கையை அவரூர்ப் பெயர்தி
அனையஅன் பினையோ பெருமற வியையோ
ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண் பரக்குங்
கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க்கென்
இழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே.

(சொ-ள்.) சிறு வெள்ளாங்குருகே சிறு வெள்ளாங் குருகே துறை போகு அறுவைத் தூமடி அன்ன நிறம் கிளர் தூவிச் சிறு வெள்ளாங்குருகே-சிறிய வெளிய குருகே! சிறிய வெளிய குருகே நீர்த்துறையிலே கழுவிய வெள்ளாடையின் மாசற்ற மடிபோன்ற நன்னிறம் விளங்கிய சிறகினையுடைய சிறிய வெளிய குருகே!; ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண் பரக்கும் கழனி நல் ஊர் மகிழ்நர்க்கு- அவ்விடத்துள்ள இனிய புனல் இவ்வூரின்கண்ணே வந்து பரக்கின்ற கழனியையுடைய நல்ல ஊரினையுடைய என் காதலர் பாலேகி; என் இழை நெகிழ் பருவரல் செப்பாதோய் - என்னுடைய கலன்கள் கழலுகின்ற துன்பத்தை இதுகாறுஞ் சொல்லாதோய்; எம் ஊர் வந்து எம் ஒண் துறைத் துழைஇ சினைக் கெளிற்று ஆர்கையை அவர் ஊர்ப் பெயர்தி - நீ எம்மூரினையடைந்து எமது ஒள்ளிய பொய்கையினது துறையிலே புகுந்து துழாவிச் சினையுள்ள கெளிற்றுமீனைத் தின்றனையாகி அப்பால் அவருடைய ஊர்க்குச் செல்வாயாக; அனைய அன்பினையோ பெருமறவியையோ-எம்மூர் வந்துண்ட நன்றி மறவாமல் இனி அவரிடம் கூறுதற்குத்தக்க அனைய அன்பினையுடையையோ? அன்றேல் பெருமறதியையோ? ஒன்றினை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்!; எ - று.

தகுதி

(பாடம்) 1. கெடிறு.

(வி - ம்.) குருகு - நாரை; கொக்குமாம். அறுவை - ஆடை. தூவி - சிறகு. மறவி - மறதி. பருவரல் - துன்பம். வெள்ளாங்குருகு, ஆம்: சாரியை. இஃது அழிவில் கூட்டத்தின் கண்ணதாகிய தூது முனிவின்மை.

ஆங்கண் தீம்புனல் ஈங்கண்பரக்குங் கழனி என்றது அவரூரிலுள்ள இனியபுனலே இங்கு வருதலால் நீ சென்றக்கால் அங்கும் இரையைப் பெறுதற்கியலு மென்றும், கழனியின்புன லீண்டுவருதலால் ஊரும் அணித்தேயாமாதலின் வருந்தாதேகுதற்கியலுமென்றுங் கூறியதாம். அனைய அன்பினையோ வென்றது எம்மூர்வந்துண்ட நன்றிமறவாமல் இனி அவரிடங் கூறுதற்குத் தக்க அத்தகைய அன்புடையையோ வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இஃது இற்செறிக்கப்பட்டுழிக், காப்புச் சிறை மிக்கமையால் தலைவி கையற்றுக் கூறியது என்க. இதனோடு,

"கூர்வாய்ச் சிறுகுருகே குண்டுநீ ருட்கிடந்த
ஆரல் இரைகருதி நித்தலும் நிற்றியால்
ஏரிணர்ப் புன்னைக்கீழ்க் கொண்கன் வருமெனப்
பெருங்கண் நீர்மல்க நின்றுள்மற் றென்னையோ"

(தொல்-கள-௨௦. நச்.உரை)

எனவரும் பழம்பாடலையும் நினைக. (௭௦)

௭௧. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, தலைவனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவதைத் தலைவிக்குணர்த்தும்படி வேண்டத் தோழி, 'நும்பாலுள்ள கண்ணோட்டத்தால் அவள் விடுவிப்பினும் புறாக்கள் ஒன்றனையொன்று புணர்ச்சிக்கு அழைக்கின்ற குரலைக் கேட்டு அவள் பெரிதும் ஆசையாலழிந்து தேயுமாறு அவளைத் தைவந்து விடுத்துப் போதற்கும் வன்மையுடையீரோ' வென்று அவன் செலவழுங்கக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங் காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்," (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதிகொள்க.

மன்னாப் பொருட்பிணி முன்னி இன்னதை
வளையணி முன்கைநின் இகுளைக்கு உணர்த்தெனப்
பன்மாண் இரத்தி ராயிற் சென்மென
விடுந ளாதலும் உரியள் விடினே
கண்ணும் நுதலும் நீவி முன்னின்று
பிரிதல் வல்லிரோ ஐய செல்வர்
வகையமர் நல்லில் அகவிறை உறையும்
வண்ணப் புறவின் செங்காற் சேவல்

வீழ்துணைப் பயிரும் கையறு முரல்குரல்
நும்மிலள் புலம்பக் கேட்டொறும்
பொம்மல் ஓதி பெருவிதுப் புறவே.

(சொ - ள்.) ஐய மன்னுப் பொருள் பிணி முன்னி இன்னதை வளை அணி முன்கை நின் இகுளைக்கு உணர்த்து என - ஐயனே! நிலையில்லாத பொருளைத் தேட ஆசை பிணித்தலானே அதன்கண்ணே கருத்தைச் செலுத்தி இக்காரியத்தை வளை யணிந்த முன் கையையுடைய நின் தோழிக்குக் கூறுவா யாக என்று; பல் மாண் இரத்திர் ஆயின் சென்ம் என விடுநள் ஆதலும் உரியள் - பலவாக மாட்சிமைப்பட இரந்து கூறுகின்றனி ராதலால், யான் சென்று கூறின் நீயிர் செல்லுவீராக என்று உம்மை விடுத்தலும் செய்வாள்; விடினே - அங்ஙனம் அவள் நும்மை விடுப்பினும்; செல்வர் வகை அமர் நல் இல் அக இறை உறையும் வண்ணம் செங் கால் புறவின் சேவல் - செல்வருடைய பலகட்டுக்கள் அமைந்த வீட்டின்கண்ணே உள் இறப்பிலிருக்கும் அழகிய சிவந்த கால்களையுடைய சேவற்புறு; வீழ்துணைப் பயிரும் கையறு முரல் குரல் - தான் விரும்பிய பெண்புறுவைப் புணர்ச் சிக்கு அழைக்கும் காமத்தால், செயலறவு கொண்டு ஒலிக்கின்ற அக்குரலோசையை; நும் இலள் புலம்பக் கேள் தொறும் - நும் மைப் பிரிந்து தனிமையாயிருந்து கேட்குந்தோறும்; பொம்மல் ஓதி பெருவிதுப்புற - எம் பொலிவு பெற்ற கூந்தலையுடைய தலைவி பேரவாவால் நடுங்கி வருந்துமாறு; முன் நின்று கண்ணும் நுதலும் நீவிர் பிரிதல் வல்லிரோ - அவளுக்கு முன்பு நின்று நீயிர் அவளுடைய கண்ணையும் நெற்றியையும் தைவந்து பிரிந்து போதற்கு வண்மையுடையீரோ? உடையீராயின் சென்று சொல்லுவேன்; எ - று.

(வி - ம்) செல்வரக இறையுறையும் புறவு - செல்வமாந்தரால் வளர்க்கப்பட்டு அவரது உள்ளிறப்பில் விளையாட்டயரும் புறவு. பயிர்தல் - புணர்ச்சிக்கழைத்தல். பலபடிபயிர்தலால் கையற்ற முரல்குரலுமாம். விதுப்பு - ஆசையினல் வருந்துகின்ற வருத்தம்.

இன்னே நிலையுற்ற இவளது காமவின்பத்தை இகந்து நிலையில்லாத பொருளை விரும்பிய நும்மறிவிருந்தபடிதா னென்னேயென்பாள் மன்னுப் பொருட்பிணி முன்னினிரென்றுள். புறுக்கள் இடைவிடாது புல்லிப் புணருமியல்பின. அவற்றை நோக்குவார்க்குக் காமவின்ப மீதூருமாதலின் அதன்பொருட்டும் புறுவளர்ப்பது மக்களுக்கியல்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெ - ரை.) செல்வர் என்றது முன்னிலைப் புறமொழி எனினு மாம். செல்வராகிய நும் நல்லில் என்பது பொருள். மன்னுப்பொருள் என்றது பொருண்மேற் காதல் உணர்ந்தோர்க்குத் தகாது எனத் தகுதி

யது அமைதியை எடுத்துக்காட்டியபடியாம். முன்னின்று பிரிதல் வல்லிரோ? என்றது அன்பினது அகலத்தையும் அகற்சியது அருமையையும் ஒருங்கே உணர்த்தியபடியாம். (எக)

எஉ. இளம்போதியார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்கு உரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தலைவியைநோக்கி 'முன்பு யான் அன்னைக்கு அஞ்சுவேனாதலிற் பெயர்ந்து போவாயென்று கூறினும், நம்மைவிட்டு நீங்காத தலைவன் இப்பொழுது நம் ஆயம் அறியினும் என்ன ஏதம்வருமோவென்று நடுங்குகின்றனனாதலின், நம்பால் அவன் வைத்தநட்பு இனி ஒழியுமெனவ யானஞ்சுகின்றேன்'னென்று தோழி கவன்றுகூறுநிற்பது.

(இ - ர்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்..................அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் விதியின் கண் வகை என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

பேணுப பேணார் பெரியோர் என்பது
நாணுத் தக்கன்றது காணுங் காலை
உயிரோர் அன்ன செயிர்தீர் நட்பின்
நினக்கியான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரிது
அழிதக் கன்றால் தானே கொண்கன்
யான்யாய் அஞ்சுவல் எனினுந் தானே
பிரிதல் சூழான் மன்னே இனியே
கானல் ஆயம் அறியினும் ஆனாது
அலர்வது அன்றுகொல் என்னும் அதனால்
புலர்வது கொல்லவன் நட்பெனா
அஞ்சுவல் தோழிஎன் நெஞ்சத் தானே.

(சொ - ள்.) தோழி பெரியோர் பேணுப பேணார் என்பது அது காணும் காலை நாணுத் தக்கன்று - தோழீ பெரியோர்தாம் விரும்பி ஒழுகவேண்டுவனவற்றில் அங்ஙனம் விரும்பி யொழுகாரென்று கூறுவதுதான், அதனை ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து எனக்கே வெட்கம் உடைத்தாயிராநின்றது; உயிர் ஓர் அன்ன செயிர்தீர் நட்பின் நினக்கு யான் மறைத்தல் யாவது மிகப்பெரிது அழிதக்கன்று - உயிர் ஒன்றாயிருந்தாலொத்த குற்றமற்ற நட்பினையுடைய நினக்கு யான் மறைப்பதானது எவ்வளவு பெரிய மானக்கேடாயிராநின்றது; யான் யாய் அஞ்சுவல் எனினும் தானே பிரிதல் சூழான் மன் - முன்பு, 'யான் அன்னைக்கு அஞ்சுவே

ருகலின் நீ அகன்று போவாய்' என்றாலும் அக்காலத்து நம் கொண்கன் நம்மைவிட்டுப் பிரியக் கருதுபவனல்லன், அது கழிந்தது; இனி கானல் ஆயம் அறியினும் ஆனாது அலர்வது அன்று கொல் என்னும் - இப்பொழுதோ எனின் இக்களவொழுக்கம் கானலின்கண் விளையாட்டயர்கின்ற தோழியர் கூட்டம் அறிவதாயினும் அடங்காமல் எங்கே வெளிப்படுமோ? என்று அஞ்சிக் கூறுகிற்பன்; அதனால் அவன் நட்பு புலர்வதுகொல் என என் நெஞ்சத்தான் அஞ்சுவல் – ஆதலின் அவனது நட்பு இல்லையாய் விடுமோவென்று என்னெஞ்சத்தில் அஞ்சாநிற்பேன்; எ - று.

(வி - ம்.) மன் - கழிவு. 'பேணுப...தக்கென்று' என்றது நம்பால் விரும்பியொழுகும் தலைமகன் இப்பொழுது அப்படியொழுகவில்லையென்று நான் நினக்குச் சொல்லவருவது எனக்கே வெட்கமுடைத்தென்றவாறு. இது பிறிது மொழிதலணி. அன்னையறியின் ஏதம் பயக்குமென்றறிந்துவைத்தும் நம்மை நீங்காமை காதல்மிகுதிபற்றி. இப்பொழுது தோழியர் கூட்டம் அறியினும் அஞ்சியகல்வது அக்காதல் குறைந்தமைபற்றி. இனி அவனட்பு அஃகியது போலுமென்றதாம். கேட்டிருந்த தலைமகன் இதனைத் தலைவியறியின் இறந்துபடுமோ வென்று பிற்றைஞான்று வரைவொடுபுகுவானாவது. மெய்ப்பாடு-அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்–வரைவுடன் படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "உயிராக்காலத்து உயிர்த்தலும்" (தொல்-கள-உ0) என்னும் விதிபற்றித் தலைவி, தலைவனொடு தன்திறத்து ஒருவரும் ஒன்று உரையாதவழித் தனதாற்றாமையான் தன்னோடும் அவனோடும் பட்டன சிலமாற்றம் தோழிக்குக்-கூறியது எனத் தலைவி கூற்றாகக் கொண்டனர்.

இனி ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளாரும் தலைவி கூற்றாகவே கொண்டு இதனை "பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி ஒருமைக் கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோள் அருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற் பெருமை சான்ற இயல்பின் கண்ணும்,' (தொல். கள-உ0) என்புழிக் கூறப்பட்ட எண்வகைத் துறைகளுள் வைத்து "அச்சத்தின் அகறல்' என்னுந் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர். "எனினுந் தானெற் பிரிதல் சூழான்" என்பதும் பாடம். (எஉ)

எங. மூலங்கீரனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்து போதலையறிந்த தலைவி, அவன் கேட்டுச் செலவழுங்குமாற்றானே தோழியை நோக்கித் 'தலைவரோடு முயங்கிக் கிடப்பினும் கொடிய மாலைப்பொழுதில் அஞ்சுகின்ற யான் இங்கே தனிமையிற் றங்கி வாடும்படி அவர் நம்மைக் கைவிட்டுச் செல்லுகிற்பரெனச் சொல்லுவராதலின் இனி யான் எங்ஙன மாற்றுவே"னென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "அவனறிவு ஆற்ற அறியு மாகலின்" (தொல். கற். ௬) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

வேனில் முருக்கின் விளைதுணர் அன்ன
மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய்
மல்லன் மூதூர் மலர்ப்பலி உணீஇய
மன்றம் போழும் புன்கண் மாலைத்
தம்மொடும் அஞ்சும் நம்மிவண் ஒழியச்
செல்ப என்ப தாமே செவ்வரி
மயிர்நிரைத் தன்ன வார்கோல் வாங்குகதிர்ச்
செந்நெலஞ் செறுவின் அன்னந் துஞ்சும்
பூக்கெழு படப்பைச் சாய்க்காட்டு அன்னஎன்
நுதல்கவின் அழிக்கும் பசலையும்
அயலோர் தூற்றும் அம்பலும் அளித்தே.

(சொ - ள்.) வேனில் முருக்கின் விளை துணர் அன்ன மாணா விரல வல்வாய்ப் பேஎய் - வேனிற் காலத்துச் செம்முருக்கின் பூங்கொத்தில் காய்த்து முற்றிய நெற்றுப்போன்ற மாண்பில்லாத விரல்களையுடைய பூசலிடுகின்ற வலிய வாயையுடைய பேய்; மல்லல் மூதூர் மலர்ப்பலி உணீஇய மன்றம் போழும் புன்கண் மாலை - வளப்பத்தையுடைய பழமையாகிய ஊரின்கண்ணே தெய்வத்தின்முன் னிடப்படும் அருச்சனையுடனாகிய ஊன் மிடைந்த பலிச்சோற்றையுண்ண வேண்டித் தான் நிலைபெற்றிருக்கின்ற பாழ்மன்றத்தை மோதியெழுகின்ற பிரிந்தாரைத் துன்புறுத்து மாலைப் பொழுதிலே; தம்மொடும் அஞ்சும் நம் இவண் ஒழிய - நம் தலைவரொடு முயங்கிக் கிடப்பினும் அஞ்சுகின்ற நாம் தனியே இங்குத் தங்குமாறு நம்மைக் கைவிட்டு; செவ் அரி மயிர் நிரைத்து அன்ன வார்கோல் வாங்கு கதிர்ச் செந்நெல் அம் செறுவின் அன்னம் துஞ்சும் பூகெழு படப்பைச் சாய்க்காட்டு அன்ன — செவ்விய ஐதாகிய மயிரை நிரைத்து வைத்தாற்போன்ற நீண்ட திரட்சியையுடையனவாய் வளைந்த செந்நெற் கதிர்களையுடைய வயல்களில் அன்னப் பறவை துஞ்சாநிற்கும் பொலிவு பெற்ற விளங்கிய கொல்லைகளையுடைய 'திருசாய்க் கானத்தை'ப் போன்ற; என் நுதல் கவின் அழிக்கும் பசலையும் அயலோர் தூற்றும் அம்பலும் அளித்து - எனது நெற்றியின் அழகை அழிக்கும பசலையையும், அதனை நோக்கி அயலிலாட்டியர் தூற்றும் பழிச்சொல்லையும் எனக்குக் கொடுத்து; தாம் செல்ப என்ப - தாம் செல்கிற்பர் என்று உழையர் கூறுகிற்பர்; இனி எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) மயிர் - நெல்வாலுக்குவமை. கோல் - திரட்சி. இனி யான் என்பது முதற்குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சிகள் :—(க) பேய் மலர்ப்பலியுண்ணவேண்டி மன்றத்தைப் புடைத்தெழுமென்றது. பசலையானது என்னலத்தையுண்ணவேண்டி நெஞ்சைப் புடைத்து நெற்றியிலெழுமென்றதாம்.

" " (உ) செறுவில் அன்னந்துஞ்சுமென்றது, யானும் சேக்கையின்கண்ணே அவர் மார்பிற் றுஞ்சியிருந்தேன்; இப்பொழுது அஃதில்லைபோலுமென்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) செவ் வரி மயிர் நிரைத்தன்ன வார் கோல் வாங்கு கதிர் என்பதற்கு, சிவந்த சிங்கத்தின் பிடரிமயிரை நிரைத்துவைத்தாற் போன்று சிவந்த நெடிய வைக்கோலையுடைய வளைந்த கதிர் எனினுமாம். (எஙூ)

எச. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைவி பாணற்கு வாயின் மறுத்தது.

(து - ள்.) என்பது, தலைவி புதல்வனைப் பெறுங்காலத்துப் பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன், அவள் நெய்யாடியபின்வந்து புலவிநீக்கவேண்டிப் பாணனை விடுப்ப அப்பாணனைநோக்கித் தலைவன் ஏதிலாளனாயினன். காதற்பரத்தை மனைவியேயென்றிவ்வூரறிந்துவிட்டது இனி மாறாது: ஆதலின் அதனை மறைத்து ஈண்டுக் கூறுதொழியெனத் தலைவி புலந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "அவனறிவு ஆற்றவும் அறியு மாகலின்" என்னும் நூற்பாவின்கண் (தொல். கற். ௬.) வாயிலின் வரூஉம் வகை என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாண் பெருவலை
இடிக்குரல் புணரிப் பௌவத் திடுமார்
நிறையப் பெய்த அம்பி காழோர்
சிறையருங் களிற்றின் பரதவர் ஒய்யுஞ்
ரு. சிறுவீ ஞாழல் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை
ஏதி லாளனும் என்ப போதவிழ்
புதுமணற் கானல் புன்னை நுண் தாது
கொண்டல் அசைவளி தூக்குதொறுங் குருகின்
வெண்புற மொசிய வார்க்குந் தெண்கடல்
க0. கண்டல் வேலிய ஊர்அவன்
பெண்டென அறிந்தன்று பெயர்த்தலோ அரிதே.

(சொ - ள்.) வடிக் கதிர் திரித்த வன் ஞாண் பெருவலை இடிக்குரல் புணரிப் பௌவத்து இடுமார்-திருத்தமாகச் செய்யப்

பட்ட கதிரிட்டுமுறுக்கிய வலியகயிற்றாற் பின்னிய பெரியவலையை இடிபோல முழங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலிலிடும்பொருட்டு; நிறையப் பெய்த அம்பி காழோர் சிறை அரும் களிற்றின் பரதவர் ஒய்யும் - நிறைய ஏற்றப்பட்ட தோணியைப் பரிக்கோற்காரர் பிணித்துச் செலுத்துகின்ற அடக்குதற்கு அரிய களிற்றியானையைப் போலப் பரதவர் செலுத்தாநிற்கும்; சிறு வீ ஞாழல் பெருங்கடல் சேர்ப்பனை - சிறிய மலரையுடைய ஞாழல் மரங்களையுடைய பெரிய கடற்கரைக்குத் தலைவனைக் குறித்து; ஏதிலாளனும் என்ப - அவன் நுமக்கு நட்புடையனல்லன் ஏதிலாளனுமாயினன் என்று பலருங் கூறுநிற்பர்; போது அவிழ் புது மணல் கானல் புன்னை நுண் தாது அசை கொண்டல் வளி தூக்கு தொறும் - அதற் கேற்ப மலர் விரிகின்ற புதிய மணற்பரப்பையுடைய சோலையிலுள்ள புன்னையின் நுண்ணிய மகரந்தப் பொடி ஓடுகின்ற கீழ்க்காற்று வந்து மோதுந்தோறும்; குருகின் வெள்புறம் மொசிய - குருகின் வெளிய முதுகில் நெருங்கத் தூர்க்காநிற்கும்; தெண்கடல் கண்டல் வேலிய ஊர் - தெளிந்த கடற்கரையிலுள்ள கண்டல் மரம் நிரம்பிய வேலியையுடைய இவ்வூரானது; அவன் பெண்டு என அறிந்தன்று ஆர்க்கும் பெயர்த்தல் அரிது - அவனால் விரும்பப்படும் பரத்தையானவள் அச்சேர்ப்பனுக்கு மனைக்கிழத்தி யாயினள் என்று கூறுகின்றது. அங்ஙனம் உண்டாகிய வார்த்தையைப் பெயர்த்தொழித்தல் இனி யாவர்க்கும் அரியதொன்றாகும்; ஆதலிற் பாண ஈண்டு வாராதே கொள்!; எ - று.

(வி- ம்.) அம்பி - தோணி. ஒய்யும் - செலுத்தும். தூக்குதல் - அசைத்தலுமாம். மொசிதல் - நெருங்கல். இனி ஒசியவெனப் பிரித்துத் தாழவென்றுரைப்பினுமாம். போதவிழ் புன்னை யெனவும் ஆர்க்கு மூரெனவு மியைக்க. ஆதலினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை :—பரதவர் தாம் திரித்த பெருவலையைக் கடலிலிட்டு மீன் பிடிக்கவெண்ணித் தோணியிலேற்றிச் செலுத்துவரென்றதனாலே தலைவன் தான் கற்றசூழ்ச்சியை ஒரு தூதுவழியே விடுத்து என்னை வயமாக்க வெண்ணி அச்சூழ்ச்சியை நினக்குக் கற்பித்து நின்னைவரவிடுத்தானென்றதாம். களிற்றின் என்ற வினையுவமம் பரதவர் வலையைத் தோணியிலேற்றிச் செலுத்துமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. இது வினையுவமப் போலி.

இறைச்சி :-கீழ்க்காற்று மோதுதலாலே புன்னை நுண்டாது குருகின் மேலுதிர்ந்து அதனை மறைக்குமென்றது தலைவன் பிரிதலினாகிய காம நோயாலே பசலைதோன்றி என் மெய்ம்முழுதுமூடி மறைத்து வேறுபடுத்தியதென்றதாம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) கதிர் - கயிறுமுறுக்கும் ஒருகருவி. பாணன் நும் காதலர் என்றுணுகலின் அவனை ஏதிலாளனும் என்று கூறுநிற்பர்காண்! என்றாள் என்க. (எச)

எரு. மாமூலனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, சேட்படுக்கப்பட்டதுகேட்டு ஆற்ருஞகிய தலைமகன் தோழி கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவி கிடைத்தற்கரியளாமென அவனைச் சேட்படுத்திக் கூறுந்தோழி நகையாடிக் கூறக்கண்ட தலைமகன் அந் நகைபொருது அவளை நோக்கி இது தகாது கண்டாய்: அத்தலை மகளுடைய நோக்கம் பட்ட என்னுள்ளமுய்யுமாறு நகைசெய்யா துரைப்பாய்: இன்றேல் என்னெஞ்சுடையுமெனப் புலம்பிக் கூறு கிற்பது.

(இ - ம்) இதற்குப் "பண்பிற் பெயர்ப்பினும் பரிவுற்று மெலி யினும்" (தொல்.கற். கஉ) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் "அன்புற்று நகினும்" என்னும் விதிகொள்க.

நயனின் மையிற் பயனிது வென்னுது
பூம்பொறிப் பொலிந்த அழலுமிழ் அகன்பைப்
பாம்புயி ரணங்கி யாங்கும் ஈங்கிது
தகாஅது வாழியோ குறுமகள் நகாஅது
உரைமதி உடையுமென் உள்ளஞ் சாரல்
கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சூன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த ஆயிழை மழைக்கண்
உருஅ நோக்கம் உற்றஎன்
பைதல் நெஞ்சம் உய்யு மாறே.

(சொ - ள்.) குறுமகள் வாழி - இளமகளே, நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; நயன் இன்மையின் இது பயன் என்னுது - உன் னிடத்திற் சிறிதும் நன்மை யில்லாமையால் இதுதான் பயன் என்று கருதாமல்; பூ பொறி பொலிந்த அழல் உமிழ் அகன் பை பாம்பு உயிர் அணங்கி ஆங்கு - பொலிவு பெற்ற புள்ளிகள் அமைந்த அழல் போன்ற நஞ்சை உமிழ்கின்ற அகன்ற படத்தை யுடைய பாம்பு உயிர்களைக் கொல்லும் பொருட்டுக் கடித்து வருத்தினுற்போலும்; ஈங்கு இது தகாஅது - இங்கு நகைத் துரைப்பதாகிய இது தகுதியுடையதொன்றன்று காண்!; சாரல் கொடுவில் கானவன் கோட்டு மா தொலைச்சிப் பச்சூன் பெய்த பகழி போலச் சே அரி பரந்த ஆயிழை மழைக் கண் - மலைச் சாரலின்கண்ணே வளைந்த வில்லையுடைய வேட்டுவன் கோட்டினை யுடைய பன்றியை எய்து கொன்று, அதன் பசிய தசையிற் பாய்ச்சியதனாலே சிவந்த அம்பைப் போலச் செவ்வரி பரந்த

ஆராய்ந்த இழையை அணிந்த தலைவியின் குளிர்ச்சியுற்ற கண்களினுடைய; உருஅ நோக்கம் உற்ற என் பைதல் நெஞ்சம் - பொருந்தாப் பார்வையுற்ற எனது வருந்திய நெஞ்சம்; உய்யும் ஆறு நகாஅது உரைமதி-உய்யும் வண்ணம் இங்ஙனம் நகை செய்யாது உரைப்பாயாக!; என் உள்ளம் உடையும்- நகைத்துக் கூறின் என் உள்ளம் கலங்காநிற்கும்; எ-று.

(வி. ம்.) கோட்டுமா - பன்றி. பயனிதுவென்னாது நகையாடிக் கூறுமிது பாம்பு அணங்கியதுபோலுமெனவுமாம். வாழி - இகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம். உருநோக்கம் - செவ்வனே பாராது கடைக்கண்ணானோக்கிய நோக்கம். பைதல் - வருந்துதல்.

தான்படுந்துன்பத்தை யாற்றுவித்தலை விடுத்து அசதியாடலின் நயனுடையையல்லையென்றான். இரக்கங்கூருதற்பொருட்டு வாழியோ வென்றான்: என் வருத்தமறியுந் திறத்தினை யல்லைபோலுமென்பான் குறமகளென்றான்: இளமையோர் பிறவுயிர்படுந் துன்பத்தைக் கருதுமறிவு வாய்ந்திலராதலின்: உருஅநோக்கந் தன்னுயிரை வாட்டலின் கோட்டுமா தொலைச்சி ஊன்பெய்த பகழியை உவமித்தான். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-ஆற்றுதுரைத்தல்.

(பெரு - ரை.) கோட்டுமா தொலைச்சி என்பதைத் தொலைச்ச எனச் செயவெனெச்சமாக்கிப் பொருள் கூறுதல் நன்று. (௭௫)

௭௬. அம்மூவனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைவன் இடைச்சுரத்துத் தலைவிக் குரைத்தது.

(து - ம்) என்பது, உடன்கொண்டு செல்லுந் தலைவன் தலைவியைத் தன் ஆயத்தொடு செல்வாள்போல ஆற்றுவித்துக் கொண்டு செல்கின்றான் நின் அடிகள் நோவாதிருத்தற் பொருட்டு ஆலமரத்தின் கீழே தங்கி இளைப்பாறி, மேலும் செல்லும்போது எங்கெங்கே தங்க விரும்பினும் அஞ்சாது அங்கங்கே தங்கி இளைப்பாறியும் வருந்தாதேகெனக் கூறி மெல்லக்கொண் டேகாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை. "ஒன்றாத் தமரினும்" என்னும் நூற்பாவின்கண் 'இடைச்சுரமருங்கின்............அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும்' (தொல்-அகத்-௪௧) என்புழி அப்பாற்பட்ட ஒருதிறம் என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

வருமழை கரந்த வால்நிற விசும்பின்
நுண்துளி மாறிய உலவை அம்காட்டு
ஆல நீழல் அசைவு நீக்கி
அஞ்சுவழி அஞ்சாது அசைவழி அசைஇ
௫. வருந்தா தேகுமதி வாலிழைக் குறுமகள்
இம்மென் பேரலர் நம்மூர்ப் புன்னை

வீமலர் உதிர்ந்த தேனுறு புலவின்
கானல் ஆர்மணல் மரீஇக்
கல்லுறச் சிவந்தநின் மெல்லடி உயற்கே.

(சொ-ள்.) வால் இழை குறுமகள்-தூய கலன்களை யணிந்த இளமடந்தாய்!; இம் மெல் பேர் அலர் நும் ஊர்ப் புன்னை வீ மலர் உதிர்ந்த தேன்நாறு புலவின் கானல்-இந்த மெல்லிய பெரிய பழிச்சொல்லைத் தூற்றுதலையுடைய நினது ஊரின்கண் உள்ள புன்னையின் காம்பிற்ற மலர் மிகுதியாக வுதிர்ந்ததனாலே தேன் மணம் வீசுகின்ற புலவினையுடைய கழிக்கரைச் சோலையின்; ஆர் மணல் மரீஇக் கல் உறச் சிவந்த நின் மெல் அடி உயற்கு - மிக்க மணலிலே நடந்து இப்பொழுது கற்கள் பதிதலாலே சிவந்த நின்னுடைய மெல்லிய அடிகள் வருந்தாதிருத்தற்பொருட்டு; வரு மழை கரந்த வால் நிற விசும்பின் நுண் துளி மாறிய - வருகின்ற மழை பெய்யாதொழிந்த வெளிய நிறத்தையுடைய விசும்பினின்று விழுகின்ற நுண்ணிய துளிகளும் இல்லையாகிய; உலவை அம் காட்டு ஆல நிழல் அசைவு நீக்கி-காற்றுச் சுழன்று வீசும் அழகிய காட்டு நெறியகத்து ஆலமரத்தின் நிழலிலே தங்கி இளைப்பாறி; அஞ்சுவழி அஞ்சாது அசைவழி அசைஇ வருந்தாது ஏகுமதி - அஞ்சுமிடங் காணினும் ஆங்கு அஞ்சாது மற்றும் எவ்வெவ் விடத்தே தங்கவேண்டினும் அவ்வவ்விடத்தே தங்கிச் சிறிதும் வருத்தமுறாமல் ஏகுவாயாக!; எ - று.

(வி-ம்.) வானிறவிசும்பு - மேகம் போன்ற கரியநிறமுடைய விசும்புமாம். உலவை - காற்று. அசைதல் - தங்குதல். அஞ்சுவழி யென்றது மறவர் குழாம், ஆளி, எண்கு முதலிய காணுதன கண்ட விடத்தஞ்சுதல்.

தன் விறலைத் தெரிப்பான் அஞ்சுவழியஞ்சா தென்றான். நெடுந்தூரம் போந்தனமாதலி னினித் தமர்தொடர்ந்து வருவர்கொலென்னும் அச்சமில்லை யெனக் கொண்டு அசைவழி யசைஇ யென்றான். புன்னை மலர்ப் பரப்பி னியங்கிய அடிகளாதலிற் கல்லினிடத்துச் சிவந்தவே யென்றிரங்கி வருந்தாதே கென்றான். இது நெய்தலிற்களவு.

மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - அயர்வகற்றல்.

(பெரு-ரை.) உலவையங்காட்டு என்புழி உலவை என்பது பாலைநிலக் கருப்பொருளாகிய ஒருவகை மரம். இதனை, "ஓமையும் உழிஞ்சிலும் உலவையும் உகாயும்" (பெருங்-க-நூ: ௩௭) எனவரும் பெருங்கதையானும் உணர்க. எனவே, உலவை மரமிக்க காடு என்பதே பொருளாகக் கொள்க.

வீமலர்: வினைத்தொகை. இருபெயரொட்டுமாம். உலவையங் காடு என்புழி அம் சாரியை. கள்ளியங்காடு என்பது போன்றெனக.
(எக)

௭௭. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பின்னின்ற தலைவன் நெஞ்சிற்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தோழியை மதியுடம் படுக்கச் சென்ற தலைமகன், அவள்பாற் குறையுற்று நிற்றலைக் கண்டு இவனொரு குறையுடையான்போலுமென அத்தோழி ஆராயுங்காலத்து அதுவரையும் பொறாத தன்னெஞ்சை நோக்கி நெஞ்சே, நமது காதலியின்னோக்கமே நம்மை இவள்பாலிரந்துபின் னிற்கும்படி செலுத்துகின்றதாகலின், இவள் உடன்படுங்காறும் நீ வருந்தாதே யென்று அஃது ஆற்றுமாறு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறை அவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல்-கள-௧௧) என்னும் விதி கொள்க.

மலையமா னூர்ந்து போகிப் புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம் புக்கவர்
அருங்குறும்பு எருக்கி அயாவுயிர்த் தாஅங்கு
உய்த்தன்று மன்னே நெஞ்சே செவ்வேர்ச்
சினைதொறுந் தூங்கும் பயங்கெழு பலவின்
சுளையுடை முன்றில் மனையோள் கங்குல்
ஒலிவெள் ளருவி ஒலியின் துஞ்சும்
ஊரலஞ் சேரிச் சீறூர் வல்லோன்
வாளரம் பொருத கோண்ஏர் எல்வளை
அகன்தொடி செறித்த முன்கை ஒண்ணுதல்
திதலை அல்குல் குறுமகள்
குவளை யுண்கண் மகிழ்மட நோக்கே.

(சொ - ள்.) நெஞ்சே செவ்வேர்ச் சினைதொறும் தூங்கும் பயம் கெழு பலவின் சுளையுடை முன்றில் மனையோள் - நெஞ்சே! சிவந்த வேர்களையுடைய கிளைகடோறும் தூங்கும் பழங்கள் மிக்க பலாவின் சுளைகளையுடைய முன்றிலின்கண் மனையோளானவள்; கங்குல் ஒலி வெள் அருவி ஒலியில் துஞ்சும் ஊர் அல் சேரிச் சீறூர் - இரவில் நெருங்கி விழுகின்ற வெளிய அருவியின் ஒலியைக் கேட்டு உறங்காநிற்கும் பேரூரல்லாத (சிலவாய) சேரிகளையுடைய சிறூரின்கண்ணே; வல்லோன் வாள் அரம் பொருத கோண் ஏர் எல்வளை அகன் தொடி செறித்த முன்கை—கைவல் வினைஞன் வாளரத்தா லராவிய வளைந்த அழகிய ஒளியையுடைய வளையும் அகன்ற தொடியும் அணிந்த முன்னங்கையையும்; ஒள் நுதல் திதலை அல்குல் குறுமகள் குவளை உண்கண் மகிழ் மட நோக்கு - ஒள்ளிய நெற்றியையும் திதத்தி படர்ந்த அல்குலையும்

இளமையையுமுடைய நம் காதலியின் குவளைபோன்ற மையுண்ட கண்களின் மகிழ்ச்சியையுடைய இளம் பார்வையானது ; மலையமா ஊர்ந்து போகிப் புலையன் பெருந்துடி கறங்கப் பிறபுலம்புக்கு அவர் அருங் குறும்பு எருக்கி அயாவுயிர்த்து ஆங்கு - மலை போன்ற யானைமீது ஏறி நடத்திச்சென்று புலையனால் முழக்கப்படும் பெரிய துடியானது ஒலிக்க வேற்றுநாட்டிற் புகுந்து அப்பகைவரது கடத் தற்கரிய அரணை அழித்து அயாவுயிர்த்தாற் போல; உய்த்தன்று மன்னே — நம்மை இவள் பார்வை மிகச்செலுத்தாநின்றது; ஆதலின் இவள் உடன்பட்டுக் கூறுங்காறும் நீ முயன்று வருந்தாதே கொள் !;எ - று.

(வி - ம்.) குறும்பு - அரண். எருக்குதல்-அழித்தல். மன்-மிகுதி. வேரின் பகுப்புக்கடோறும் பழந்தூங்கு மென்றது ஊமாம். மலை, அம், மா - மலையமா; சாரியை. சிறூர்க்குறுமகளென இயைக்க: பல வீடுகள் சேர்ந்திருப்பது-சேரி. மடநோக்கு-உள்ளொன்றுகொள்ளாத நாக்குமாம்.

எனவே அரிய அரணையழித்து இளைத்ததுபோல யாமும் இவளது மனத்தி னிலையை நெகிழ்த்தி யிளைத்தனம், தலைவியின் கண்ணோக்கம் நம்மைச் செலுத்துகின்றமையான் இனி யெய்தவும் பெறுமாதலின் நீ வருந்தற்க வென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்று துரைத்தல்.

(பெரு - ரை-) மலையன் மாவூர்ந்து போகி.........அயாவுயிர்த்தாங்கு என்றும் பாடம். இதற்குச் சேரமன்னன் மாவூர்ந்து போகி............ அயாவுயிர்த்தாங்கு என்க. மலையன்-சேரன். மலையமான் திருமுடிக்காரி என்னும் வள்ளற் பெருமானுமாம். கூட்டமுண்மையைக் குறிப்பான் உணர்த்துவான், தலைவியின் ஒண்ணுதல் திதலையல்குல் குவளையுண்கண் மகிழ்மடநோக்கு என அவளுறுப்புக்களை விதந்து ஓதினன். இதன் பயன் தனக்கும் தலைவிக்கும் உண்டாய காதற்கேண்மையைக் குறிப்பா லுணர்த்துதலாம். ஆற்றுதுரைத்தல் அன்றென்க.

இனி, இதன்கண் புறத்தே முள்ளும் அகத்தே இனிய சுளையையு முடைய பலா நின்ற முன்றிலுடைய சிறூர் என்றது புறத்தே என்னைக் கடியும் சுற்றத்தார் சூழ்ந்திருப்பினும் என் அகத்தே உறையும் இனிய தலைவியை உடைத்து இவ்வூர் என இறைச்சிப் பொருள் தோன்றக் கூறியபடியாம் என்க. (எஎ)

எஅ. கீரங்கீரனர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, வரைவு மலிந்தது.

(**து - ம்.**) என்பது, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்தோன் குறித்தபருவத்து வாராமையால், தலைமகள் வருந்தியிருக்கும் பொழுது அவன் வரையொடு வருகின்ற குறிப்பறிந்த தோழி அவளை நோக்கி நிதியுடன் அவர் வருகின்ற தேரினொலியைக் கேட்பாயாக, இனி நாம் படுகின்ற துயரம் நீங்குகிற்போங்காணென உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ள்.) இதனை, "நாற்றமும் தோற்றமும்" (தொல்-கள-உங) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை யுளப்பட" என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

கோட்சுறு வழங்கும் வாட்கேழ் இருங்கழி
மணியேர் நெய்தல் மாமலர் நிறையப்
பொன்னேர் நுண்தாது புன்னை தாஅம்
விழ்தாள் தாழைப் பூக்கமழ் கானல்
படர்வந்து நலியுஞ் சுடர்செல் மாலை
நோய்மலி பருவரல் நாமிவண் உய்கம்
கேட்டிசின் வாழி தோழி தெண்கழி
வள்வாய் ஆழி உள்வாய் தோயினும்
புள்ளுநிமிர்ந் தன்ன பொலம்படைக் கலிமா
வலவன் கோலுற அறியா
உரவுநீர்ச் சேர்ப்பன் தேர்மணிக் குரலே.

(சொ-ள்.) தோழி வாழி தெள்கழி வள் வாய் ஆழி உள் வாய் தோயினும் புள்ளு நிமிர்ந்து அன்ன பொலம் படைக் கலிமா-தோழி! வாழி தெளிந்த கழியின்கண்ணுள்ள நீரிடத்துப் பெருமை வாய்ந்த தேர் உருளின் உள்வாயளவு அழுங்கப் பெறினும் பறவை பறந்து சென்றாற்போன்ற பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றை யுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரை; வலவன் கோல் உற அறியா உரவு நீர்ச் சேர்ப்பன் தேர் மணிக்குரல் கேட்டிசின் - தேர்ப்பாகன் தன் தாற்றுக் கோலாலே தூண்டப்பட்டறியாத பரவிய கடனீர்ச் சேர்ப்பனது தேரின் மணியொலிக்குங் குரலைக் கேட்பாயாக!; கோள் சுறு வழங்கும் வாள் கேழ் இருங் கழி மணி ஏர் நெய்தல் மா மலர் நிறைய - கொல்லுந் தன்மையுள்ள சுறுமீன் இயங்குகின்ற ஒள்ளிய நிறத்தையுடைய பெரிய கழியிடத்து மலர்ந்த நீலமணி போன்ற நெய்தலின் கரியமலர் நிறையுமாறு; புன்னை பொன் நேர் நுண் தாது தாஅம்-புன்னையின் பொன் போன்ற நுண்ணிய தாதுபரக்கும்; விழ் தாள் தாழைப்பூக் கமழ் கானல்-வீழூன்றிய அடியையுடைய தாழைமலர் கமழ்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே; படர் வந்து நலியும் சுடர் செல் மாலை - துன்பம் வந்து மேன்மேல் வருத்துகின்ற ஆதித்த மண்டிலம் மறையும் மாலைப் பொழுதில்; நோய் மலி பருவரல் நாம் இவண் உய்கம் - காமநோய் மிகுதலானாகிய மிக்க துன்பத்தினின்றும் நாம் இனி இங்கு உய்ந்து வாழ்துங்காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) கலிமா கோலுற அறியாத் தேரெனக் கூட்டுக. நலியு மாலை தேர்மணிக் குரல் பிறர்க்குக் கேட்குமாறு வருதல் களவுக்காலத்

தியைவதன்றுதலின் வரையவருகின்றுனெனக் கொண்டு வரைவு மலிந்ததாயிற்று.

இறைச்சிகள் :—(க) இருங்கழியின் நெய்தல்மலர் நிறைய நுண்ணிய தாதைப் புன்னை பரப்பாநிற்கு மென்றது, சேரியிடத்து நமர் கையேற்ப நிரம்பிய பொற்குவியலைச் சேர்ப்பன் நம்மை வரைதற் பொருட்டுக் கொடாநிற்கு மென்றதாம்.

,, ,, (உ) தாழம்பூவின் மணம் கானலெங்கும் கமழுமென்றது நின்வரைவு நாடெங்கும் மாட்சிமைப்படு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) படர் வந்து நலியும் மாலை, சுடர்செல்மாலை எனத் தனித்தனி கூட்டுக. புன்னை தூவும் என்றும், வீழ்தாழ் தாழை என்றும் பாடவேற்றுமையுண்டு. (எஅ)

எகூ. கண்ணகனுர்

திணை : பாலை.

துறை: இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வினைவயிற் பிரிவதறிந்து உடம்பு வேறுபட்ட தலைவி தோழியைநோக்கி நாம் தலைவர்பாற்சென்று பிரியாதிருக்கும்படி கூறி நமது காமத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகிற்போம், அவர் பிரியின் யானிறந்துபடுவது திண்ணமாதலின் அங்ஙனஞ்சொல்லி அவர் செலவை மாற்றுவதன்றி வேறெவ்வகைச் சூழ்ச்சியாலே தடுப்பதென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற அறியும்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

சிறைநாள் ஈங்கை உறைநனி திரள்வீ
கூரை நன்மனைக் குறுந்தொடி மகளிர்
மணலாடு கழங்கின் அறைமிசைத் தாஅம்
ஏர்தரல் உற்ற இயக்கருங் கவலைப்
பிரிந்தோர் வந்துநப் புணரப் புணர்ந்தோர்
பிரிதல் சூழ்தலின் அரியதும் உண்டோ
என்றுநாங் கூறிக் காமஞ் செப்புதுஞ்
செப்பாது விடினே உயிரொடும் வந்தன்று
அம்ம வாழி தோழி
யாதனின் தவிர்க்குவங் காதலர் செலவே.

(சொ-ள்.) தோழி வாழி அம்ம - தோழீ வாழி இதனைக் கேட்பாயாக! ஈங்கை சிறை உறை நனிதிரள் நாள் வீ - ஈங்கை

யின் முடியிருக்கின்ற தேன் துளி மிகத்திரளும் (புதிய) மலர் களானவை; கூரை நல் மனை குறுந் தொடி மகளிர் மணல் ஆடு கழங்கின் அறைமிசைத் தாஅம்-கூரையையுடைய நல்ல மனையின்கணுள்ள குறிய தொடியையுடைய மகளிர் தம் முன்றிலின் மணலிடத்து விளையாடுதற்கிட்ட கழங்குபோலக் கற்பாறையின்மேல் உதிர்ந்து பாவாநிற்கும்; ஏர் தரல் உற்ற இயக்கு அருங் கவலை - அழகு பொருந்திய மக்கள் இயங்குதற்கு அரிய கவர்த்த நெறியிலே; பிரிந்தோர் வந்து நம் புணர - பிரிந்து போயினி ரெனினும் இப்பருவத்து வந்து எம்மைக் கூடி முயங்கியுறைய வேண்டியிருக்க; புணர்ந்தோர் பிரிதல் சூழ்தலின் அரியதும் உண்டோ என்று நாம் கூறி - எம்மைக் கூடியிருந்த நீவிர் இப்பொழுது பிரிந்து போதற்கு நினைந்திருப்ப தினுங்காட்டில் அரிய கொடுமை பிறிதுமொன்றுண்டோ? என்று நாம் அவர்பாற் சென்று கூறி; காமம் செப்புதும் - நமது விருப்பத்தைச் சொல்லுகிற்போம்: செப்பாதுவிடின் - சொல்லா திருப்பின் அவர் அகலினும் அகன்று போவார்காண்!; உயி ரொடும் வந்தன்று - அங்ஙனம் அகல்வாராயின் திண்ணமாக என்னுயிருக்கே ஏதம் வந்துற்றது; காதலர் செலவு யாதனில் தவிர்க்குவம்-ஆதலின் நாம் நேரிற் கூறி நிறுத்துவதன்றி நம் காதலருடைய செலவை வேறெத்தகைய சூழ்ச்சியாலே தவிர்க் கிற்போம்? ஆராய்ந்துகாண்!; எ - று.

(வி - ம்.) உறை - தேன்றுளி. அறை - பாறை. ஏர் - அழகு. வந்தன்று: தெளிவு பற்றிய காலவழுவமைதி. பிரிந்தோர், புணர்ந்தோர்: இடவழுவமைதி.

பிரிவுணர்தலும் உடம்பு வேறுபட்டதாதலிற் பிரியின் இறந்து படுவது திண்ணமெனக் கொண்டு உயிரொடும் வந்தன்றென்றாள்.

இறைச்சி:—தேனிறைந்தமலர் கற்பாறைமிசைத் தாம் என்றது வேட்கை நிறைந்த என்னெஞ்சம் அவர்வயிற் சென்றொழிந்த தென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) சிறை ஈங்கை என்றது தம் நன்மனைக்கு வேலியாக அமைந்த ஈங்கை எனக் கோடலும் கூடும். நாள்வீ என ஒட்டுக. இது, தோழி இது பிரியத் தகுந்த பருவமன்றென்ப துணர்த்திச் செலவழுங்கு வித்தபடியாம். மெல்லியல்புடைய என்னெஞ்சம் வன்மைமிக்க தலைவன்பாற் செல்கின்றது என்பாள் நாள்வீ அறைமிசைத்தாம் என்றாள். (எக)

அ௦. பூதன்தேவனார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாதைய தலைவன் தோழி கேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, குறைநயப்பித்தபின் தனது அருமையும் தலைவியின் பெருமையுமறிந்து நீட்டியாது வரைதல் காரணமாகத் தலைமகனுக்கு இயையாமல் தோழி மறுத்துக்கூறக் கண்ட அவன் ஆற்றானாகி அத்தோழி கேட்டு விரைந்து கூட்டுவிக்குமாறு தன்னெஞ்சைநோக்கி அத்தன்மையளாகிய இளமகளல்லது யானுற்றநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்தில்லைகாணெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (தொல்-கள-உ0) என்னும் நூற்பாவின்கண் "தோழி நீக்கலின் ஆகிய நிலைமையும்" என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

மன்ற எருமை மலர்தலைக் காரான்
இன்றீம் பால்பயங் கொண்மார் கன்றுவிட்டு
ஊர்க்குறு மாக்கள் மேற்கொண்டு கழியும்
பெரும்புலர் விடியலின் விரும்பிப் போத்தந்து
ரு. தழையுந் தாருந் தந்தனன் இவனென
இழையணி ஆயமொடு தகுநாண் தடைஇத்
தைஇத் திங்கள் தண்கயம் படியும்
பெருந்தோள் குறுமகள் அல்லது
மருந்துபிறி தில்லையான் உற்ற நோய்க்கே.

(சொ - ள்.) மன்ற மலர்தலைக் காரான் எருமை இன் தீம் பால் பயம் கொண்மார் கன்று விட்டு - தொழுவத்துள்ள அகன்ற தலையையுடைய கார் எருமையின் மிக இனிய பால் நிரம்பக் கறந்துகொள்ளும் பொருட்டு அவற்றின் கன்றுகளைத் தொழுவத்து நிறுத்திவிட்டு; ஊர்க் குறுமாக்கள் மேற்கொண்டு கழியும் பெரும்புலர் விடியலின் - ஊரிலுள்ள மாடு மேய்க்கும் இளஞ் சிறுவர்கள் அவ் வெருமைகளின் மீதேறிக்கொண்டு தனியே மேய்த்து வருதற் கேகாநிற்கும் பெரிய இருள் நீங்கும் விடியற் காலத்து; விரும்பிப் போத்தந்து தழையும் தாரும் இவன் தந்தனன் என - விருப்பத்தோடு வந்து உடுக்குந் தழையும் சூடுமாலையும் இவன் தந்தான் என்று; இழையணி ஆயமொடு தகு நாண் தடைஇ - கலன் அணிந்த ஆயத்தொடு தகுதியுடைய நாணம் தன்னை வளைக்கப்பட்டு; தைத்திங்கள் தண் கயம் படியும் பெருந்தோள் குறுமகள் உற்ற நோய்க்கு மருந்து. என்னைப் பெறுமாறு தான் எடுத்துக்கொண்ட நோன்பின் பயனாகத் தைத்திங்களிலே தண்ணிய நீரில் ஆடுகின்ற பெரிய தோளையுடைய அவ்விளமகளே யான் உற்ற நோயை நீக்கும் மருந்தாயமைந்துள்ளாள்; அல்லது பிறிது இல்லை - அவளல்லது பிறிதொரு மருந்து இல்லைகாண்!; எ - று.

(வி - ம்.) மன்றம் - தொழுவம். தடவு - வளைவு; தடைஇ - வளைந்து. எருமைக்காரன்: இருபெயரொட்டு. விடியலிற்கயம்படியுமெனக் கூட்டுக.

அவளளித்தநோயாதலின் அதற்கு அவளே மருந்தென்றான்; "பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை, தன்நோய்க்குத் தானேமருந்து" என்றார் (ககOஉ:) குறளினும். நோன்பின் பயன்கருதி தைத்திங்களாடு பவளாதலின் யான் தழையுந்தாருங் கொடுத்த உதவி மறப்பவளல்லள்; உடன்படுமென்றவாறு. நோன்பின் பயனெய்தத் தைத்திங்கட்பிறப்பி னீராடுதலும் தைத்திங்கள் முழுவதும் வைகறையினீராடுதலுமாம்; இதனை "தையினீராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ" எனக் (ருக) கலியிற் கூறுமாற்றானுமறிக. வைகறையிற் புலஞ்சென்று மேய்ந்துவந்த எருமை நிரம்பப் பால்கறத்தலியல்பு.

இறைச்சி:—குறுமாக்கள் தலைவியாகவும், எருமையின்பால் மிகுதி யாகக் கறக்க விரும்புதல் நோன்பின் பயனை மிக விரும்புதலாகவும்- அவற்றை ஊர்ந்து செல்லுதல் தைத்திங்கள் விடியலி னீராடச்செல்லு தலாகவும் அதற்கேற்றவாறு கொள்க: மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன் றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல். இது மருதத்துக் களவு.

(பெரு - ரை.) தடைஇ - தடையுண்டு எனினுமாம். யான் உற்ற நோய்க்கு மருந்து பெருந்தோட் குறுமகள்; அவளல்லது மருந்து பிறிது இல்லை என மருந்து என்பதை ஈரிடத்தும் கூட்டுக. (அO)

அக. அகம்பன்மாலாதனார்

திணை: முல்லை.

துறை: இது வினை முற்றிய தலைவன் தேர்ப்பாகற்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்த தலைவன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி நம் அரசன் பகையைத் தணித்துவிட்டனனாதலால், நீ தேரைப் பூட்டிச் செலுத்துவாயாக; வருந்தியுறையும் நம் காதலி நம்மை நோக்கி விருந்தயர் விருப்பாலாகிய இன்னகையைக் காண்பேமென்று உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்- கற்-ரு) என்னும் விதி கொள்க.

இருநிலங் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்று
ஆதி போகிய அசைவில் நோன்தாள்
மன்னர் மதிக்கும் மாண்வினைப் புரவி
கொய்ம்மயிர் எருத்தின் பெய்ம்மணி ஆர்ப்பப்
ரு. பூண்கதில் பாகநின் தேரே பூண்தாழ்
ஆக வனமுலைக் கரைவலம் தெறிப்ப
அழுதனள் உறையும் அம்மா அரிவை
விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தினள் அசைஇய
முறுவல் இன்னகை காண்கம்
கO. உறுபகை தணித்தனன் உரவுவாள் வேந்தே.

(சொ - ள்.) பாக உரவு வாள் வேந்து உறுபகை தணித்தனன் - பாகனே வலிய வாளையுடைய நம்மரசன் மிக்க பகையைத் தணித்து விட்டனன் இங்கு இனிக் காரியமில்லை; ஆதலின், இரு நிலம் குறையக் கொட்டிப் பரிந்தின்று ஆதி போகிய அசைவு இல் நோன்தாள் மன்னர் மதிக்கும் மாண் வினைப் புரவி - (அகன்ற) பெரிய நிலம் குழியும்படி தங்காலாலே கொட்டி நடந்து விரைந்து நேராக ஓடுகின்ற களைப்பில்லாத வலிய கால்களையுடைய அரசரால் நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற மாட்சிமைப்பட்ட நடைத் தொழிலையுடைய குதிரையை; கொய்ம் மயிர் எருத்தில் பெய்ம்மணி ஆர்ப்ப நின் தேர் பூண்கதில் - கொய்யு மயிரையுடைய பிடரியிற் கட்டிய மணிகள் ஒலிப்ப நின் தேரிலே பூட்டிச் செலுத்துவாயாக!; பூண் தாழ் ஆகம் வன முலைக் கரை வலம் தெறிப்ப அழுதனள் உறையும் - பூண்கள் தாழ்ந்த மார்பிலுள்ள அழகிய கொங்கை முகட்டிலே கண்ணீர் தெறித்து விழும்படியாக அழுதனளாகியுறையும்; அ மா அரிவை விருந்து அயர் விருப்பொடு வருந்தினள் அசைஇய முறுவல் இன் நகை காண்கம் - அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய காதலி எமக்கு விருந்து செய்யும விருப்பினளாய் அட்டிற் சாலை புகுந்து விருந்துணவை வருந்தி யமைத்துக் களைப்படைந்துடைய மகிழ்ச்சியோடமைந்த இனிய நகையைக் கண்டு மகிழ்வோமாக!; எ - று.

(வி - ம்.) ஆதி - நெடிய செலவுமாம். அசைவு - களைப்பு. ஆகம் - மார்பு. கரைவலம் - முகட்டினிடம். உறுபகை - மிக்க பகை. உரவு வலிமை. தில்: விழைவின்கண் வந்தது. வேந்து பகை தணித்தன னென்றதனாலே தலைமகன் வினைவலபாங்காயினானெனக் கொள்க.

காதலியின் அழுத முகத்தி லுடனே நகைகாண்டலின் காதல னுக்கு அளவையிலின்பந் தோன்றுமாதலின் அதனை யிவன் கருதலும் மகிழ்ச்சி மிக்குத் தன்வயங் கடந்து பாகன் பாலுங் கூறினானாயிற்று. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல்; மகிழ்தலு மாம்.

(பெரு - ரை.) இனி இச்செய்யுளில் அழுதனள் உறையும், விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தினள் அசைஇய அம்மா அரிவை முறுவல் இன்னகை காண்கம் என இயைத்துப் பொருள் கோடலே நேரிதாதல் உணர்க. பரிந்தின்று - பரிந்து. இன்று, அசை. ஆதிபோகிய குதிரை அசைவில் குதிரை, நோன்தாள் குதிரை, மதிக்கும் குதிரை, மாண் வினைக் குதிரை என அனைத்தையும் குதிரைக்கே தனித்தனி கூட்டுக.

தலைவன் தான் மீண்டு வருவதாகக் குறிப்பிட்டு வந்தநாள் அஃதாதலின் விருந்தயர் விருப்பொடு வருந்தினள் அசைஇய அரிவை என்றான். தன்னைக் கண்டவுடன் அவட்கு முறுவல் இன்னகை தோறுன் தல் ஒருதலை என்னும் துணிவுபற்றி வருந்தினள் அசைஇய அரிவை முறுவல் இன்னகை காண்கம் என்றான் என்க. (அக)

அ௨. அம்மள்ளனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழியிற் புணர்ச்சிக்கண் தன்னிலைக்கொளீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே குறியிடத்துத் தலைவியைக் கூடிய தலைவன் தன்னெஞ்சிற் கிடந்த கருத்தைக் கூறத்தொடங்கிக் கொடிச்சி, முருகனோடு வள்ளிநாச்சியார் சென்றது போல நீ எஞ்சிறுகுடிக்கண் வந்திருக்குமாறு என்னோடு வருகின்றனையோ எனப் பரிவுற்று மெலிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பரிவுற்று மெலியினும்" (தொல்-கள-கஉ) என்னும் விதிகொள்க.

நோயும் நெகிழ்ச்சியும் வீடச் சிறந்த
வேய்வனப்பு உற்ற தோளை நீயே
என்னுள் வருதியோ நல்நடைக் கொடிச்சி
முருகுபுணர்ந்து இயன்ற வள்ளி போலநின்
உருவுகண் எறிப்ப நோக்கலாற் றலனே
போகிய நாகப் போக்கருங் கவலைச்
சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல்
சேறாடு இரும்புறம் நீறொடு சிவண
வெள்வசிப் படீஇயர் மொய்த்த வள்பு அழீஇக்
கோள் நாய் கொண்ட கொள்ளைக்
கானவர் பெயர்க்குஞ் சிறுகுடி யானே.

(சொ - ள்.) நோயும் நெகிழ்ச்சியும் வீடச் சிறந்த வேய் வனப்பு உற்ற தோளை நல் நடைக் கொடிச்சி-யான்கொண்ட காம நோயும் அதனாலாய மெய்யின் தளர்ச்சியும் ஒழியுமாறு முயங்கிக் கிடந்த சிறப்புற்ற மூங்கில் போலும் அழகமைந்த தோளையுடையை யாதலின் நல்ல நடையையுடைய கொடிச்சி !; போகிய நாகப் போக்கு அருங் கவலை - உயர்ந்த நாகமரங்களையுடைய செல்லுதற்கரிய கவர்த்த வழியினிடத்திலே; சிறுகண் பெருஞ்சின ஒருத்தல் பன்றி - சிறிய கண்ணும் பெரிய சிற்றமுமுடைய ஆண்பன்றி ; சேறு ஆடு இரும்புறம் நீறொடு சிவண - சேற்றில் உழலுதலானே அச்சேறு பூசப்பெற்ற கரிய முதுகு புழுதி படிந்திருப்ப அப் புழுதியுடனே விளங்கச் சென்று; வெள வசி படீஇயர் - சுருக்கு வார் வைத்த வெறும் பிளப்பில் வீழ்ந்துபட்டதாக ; வள்பு அழீஇ மொய்த்த கோள் நாய் கொண்ட கொள்ளை - அங்ஙனம் படுதலும் வாரை அழித்து மொய்த்தனவாய்க் கொன்று நாய்கள் பற்றிக் கொண்ட மிகுதிப்பட்ட தசைகளை அவைகள் கொண்டு போகாதபடி ; கானவர் பெயர்க்கும் - கானவர் சென்று

அவற்றை விலக்கிப் பன்றி யிறைச்சியைக் கொணரா நிற்கும்; சிறு குடியான் - சிறு குடியின்கண்ணே; முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளிபோல நீ என் உள் வருதியோ - முருகவேளைக் கலந்துடன் சென்ற வள்ளிநாச்சியாரைப்போல நீ என்னுடன் வருகின்றனையோ? நின் உருவு கண் எறிப்ப நோக்கல் ஆற்றலன் - நின் வடிவின் ஒளி கண்ணில் விசுதலானே யான் நின்னை நோக்கு லாற்றல் ஆகாதேனாயினேன் அதனால் வேறொன்றனையும் எண்ணாதே கொள்; எ - று.

(வி - ம்.) நீறு - புழுதி. வசி-பிளப்பு. வெள்வசி - வெறும் பிளப்பு; வெற்றிலை வெள்ளிலையென்பது போல. தோளேயாதலால் யானென்று உய்ய வேண்டி என்னுள் வருதியோ வென்றானென்க. தோள் உய்வித்தலை, "உறுதோ றுயிர் தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்-கமிழ்தி னியன்றன தோள்." என்ற (கக0சு) குறளானுமறிக. முருகு-இளமை: வேளுக்குப் பண்பாகு பெயர். பிளப்புக்களிலே சுருக்குவார் வைத்து விலங்குகளைப் பிடிப்பது வழக்கு. வள்பு-வார். கொள்ளை-மிகுதி. மொய்த்தனவாய் நாய்கொண்ட கொள்ளை யென்க. முருகு தலைமகனுக்கும் வள்ளி கொடிச்சிக்கும் உவமை. இது சிறப்பு நிலைக்களமாக முதலொடு முதல்வந்த வினையுவமம்: தன்னுடன் வரவிளிப்பான் உடன்சென்ற வள்ளியாரை யுவமித்தலின்.

உள்ளுறை. பன்றி தலைவியாகவும், வாரினகப்படுதல் தலைவி காம நோயி லகப்பட்டதாகவும், பன்றியின் தசையை நாய்பற்றுதல் தலைவியி னலத்தைப் பசலைபற்றிக் கெடுத்ததாகவும், கானவர் பெயர்க்குதல் தலைவன் அப்பசலையை நீக்குவானாகவுங்கொள்க. இது வினையுவமப் போலி. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னிலைமையை அவள் மனங்கொள்ளும்படி கூறல்.

(பெரு - ரை.) உன்னுள் வருதியோ என்பதற்கு மாறாக என் உயவு அறிதியோ என்றும் பாடவேற்றுமை யுளது. இப்பாடமே சிறந்ததாகவுந் தோன்றுகின்றது. இப்பாடத்திற்கு நின்னை நின் உருவு வள்ளிபோலக் கண் எறித்தலான் நோக்கல் ஆற்றலன் என் துன்பத்தை நீ உணர்ந்து கொள்வையோ கொள்ளாயோ என்று பொருள் கூறிக் கொள்க, இது நலம் பாராட்டித் தன்னிலை உரைத்தது என்க. (அஉ)

அங. பெருந்தேவனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறியின்கண் ஒருபால் வந்திருப்பதைக் குறிப்பினாலறிந்த தோழி கூகை குழறிச் சேரியிலுள்ளாரைத் துயிலெழுப்புதலையும், அதனை லிடையீடுபடுமென்பதையும் அறிவுறுத்தப்பட்டு அவன் வரைந்துகொள்ள வேண்டிக் கூகையைக் கூறுவாளாய்க் கூகாய் நினக்கு ஊனுணவுதருகிற்பேம், எங்காதலர் வருகின்றதனை விரும்பித் துஞ்சாது யாம் வருந்தியிருக்குங்காலை அஞ்சும்படி நீ கத்தி ஊராரை யெழுப்பாதேயென இரந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்................அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்," (தொல்.கள-உ௨) என்பதன்கண் வகை என்றதனால் அமைத்துக்கொள்க.

எம்மூர் வாயில் [1]ஒண்டுறைத் தடைஇய
கடவுள் முதுமரத்து உடனுறை பழகிய
தேயா வளைவாய்த் தெண்கண் கூருகிர்
வாய்ப்பறை அசாஅம் வலிமுந்து கூகை
ரு. மையூன் தெரிந்த நெய்வெண் புழுக்கல்
எலிவான் சூட்டொடு மலியப் பேணுதும்
எஞ்சாக் கொள்கைஎங் காதலர் வரல்நசைஇத்
துஞ்சாது அலமரு பொழுதின்
அஞ்சுவரக் கடுங்குரல் பயிற்றா தீமே.

(சொ - ள்.) எம் ஊர் வாயில் ஒண் துறை தடைஇய கடவுள் முதுமரத்து-எமது ஊர்முகத்தின் ஒள்ளிய பொய்கைத் துறையருகிலே பருத்த கடவுள் ஏறியிருக்கும் முதிய மரத்தின் மீதிருந்து; உடன் உறை பழகிய தேயா வளைவாய்த் தெள் கண் கூர் உகிர் வாய்ப்பறை அசாஅம் வலிமுந்து கூகை - எம் மருகு ஒருசேர உறைதலானே பழக்கமுற்ற தேயாத வளைந்த வாயையும் தெளிந்த கண்ணையும் கூரிய உகிரையும் உடைய வாயாகிய பறையோசையாலே பிறரை வருத்தாநிற்கும் வலிமை மிக்க கூகையே!; மை ஊன் தெரிந்த நெய் வெண் புழுக்கல் வான் எலி சூட்டொடு மலியப் பேணுதும் - யாம் யாட்டினிறைச்சியுடனே ஆய்ந்தமைத்த நெய்யைக் கலந்த வெள்ளிய சோற்றினை வெள்ளெலியின் சூட்டிறைச்சியோடு சேரவிட்டு நின்னை விரும்பி நிரப்பக் கொடாநிற்பேம்; எம் எஞ்சாக் கொள்கை காதலர் வரல் நசைஇத் துஞ்சாது அலமரு பொழுதின் - எம்பால் அன்பிற் குறைவு படாத கோட்பாட்டுடனே எம் காதலர் வருதலை விரும்பி யாம் இரவிலே துயில் கொள்ளாது உள்ளம் சுழன்று வைகும் பொழுது; அஞ்சுவரக் கடுங்குரல் பயிற்றாதீ - யாவரும் அஞ்சி விழித்துக் கொள்ளும்படியாக நின் கடிய குரலை எடுத்துக் குழறி எம்மை வருத்தாதே கொள்! எ - று.

(வி - ம்.) தடைஇய - பருத்த. கூகைக்கு எலியிறைச்சியில் விருப்பமிகுதி; "இல்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை" என்றார் அகத்தினும்; (கஉஉ.) மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய அழுகை. பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் "தேயாவளைவாய்த் தெண்கண் கூருகிர் வாய்ப்பறை அசாஅம் வலிமுந்து கூகை "என்னும் தொடர் கூகைக்குச்

(பாடம்) 1. உண்டுறைத்.

சொல்லோவியமாக நின்று ஓதுவோர்க்கு இன்பம் பயத்தலுணர்க, தடைஇய - வளைந்த எனினுமாம், வால் எலி எனமாறுக. வெள்ளிய சூட்டொடு எனினுமாம்.

அசு. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடையாற்றாளாய தலைவி, தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றாளாகிய தலைவி, தோழியை நோக்கி, நீ ஆற்றுவித்தலாலே யான் ஆற்றியிருப்பேனாயினும் என்னைப் பலபடியாகப் பாராட்டி நேற்றைப்பொழுதும் இங்கிருந்த தலைவர் இன்று சுரஞ் செல்வரென்பராதலின் யான் எங்ஙன மாற்றித் தனித்திருப்பேனென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற அறியு மாகலின்" (தொல் கற்-சு) எனவரும் நூற்பாவின்கண் 'ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்' என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்பும்
திதலை அல்குலும் பலபா ராட்டி
நெருநலும் இவணர் மன்னே இன்றே
பெருநீர் ஒப்பின் பேஎய் வெண்டேர்
மரனில் நீளிடை மான்நசை உறூஉஞ்
சுடுமண் தசும்பின் மத்தந் தின்ற
பிறவா வெண்ணெய் உருப்பிடத் தன்ன
உவரெழு களரி ஓமையங் காட்டு
வெயில்வீற் றிருந்த வெம்பல் அருஞ்சுரம்
ஏகுவர் என்ப தாமே தம்வயின்
இரந்தோர் மாற்றல் ஆற்றா
இல்லின் வாழ்க்கை வல்லா தோரே.

(சொ - ள்.) தம் வயின் இரந்தோர் மாற்றல் ஆற்றா இல்லின் வாழ்க்கை வல்லாதோர் - தம்பால் வந்திரந்தவர் விரும்பிய பொருளைக் கொடுத்து அவரது நசையை ஒழித்தற்கரிய இல்வாழ்க்கையிலே பயின்றறியாத நந் தலைவர்; கண்ணுந் தோளும் தண் நறுங் கதுப்பும் திதலை அல்குலும் பலபாராட்டி; என் கண்ணையும் தோளையும் தண்ணிய நறிய கூந்தலையும் திதலை பரந்த அல்குலையும் பலபடியாகச் சிறப்பித்துக் கூறி; நெருநலும் இவணர் மன் - நேற்றைப் பொழுதிலும் இங்குள்ளவராயிருந்தார், அது கழிந்தது; இன்று பெருநீர் ஒப்பின் பேய் வெள்

தேர் மரன் இல் நீள்இடை மான் நசை உறும்-இற்றைப்பொழுது பெரிய நீர்ப்பரப்பை ஒத்த வெளிய பேய்த்தேரை, மரங்கள் இல்லாத நீண்டவிடத்தில் மான்கூட்டம் நீரென விரும்பிச் செல்லாநிற்கும்; சுடுமண் தசும்பின் மத்தந்தின்ற உருப்பிடத்து பிறவா வெண்ணெய் அன்ன உவர் எழுகளரி-மண்ணாற் செய்து சுடப்பட்ட தயிர்த்தாழியில் மத்தாற் கலக்கப்பட்டபோது வெப்பம் மிக்குழி நன்கு திரளாது சிதறிக்கிடந்த வெண்ணெய் போன்ற உப்புப் பூத்த களரையுடைய; ஓமையங் காட்டு வெயில் வீற்றிருந்த வெம்பல் அருஞ்சுரம்-ஓமை மரங்கள் நெருங்கிய காட்டகத்து வெயில் நிலைபெற்றிருந்த வெம்மையுடைய செல்லுதற்கரிய பாலையிலே; தாமே ஏகுவர் என்ப - தாம் தமியராய்ச் செல்லுவர் என உழையர் கூறாநிற்பர்; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுஇற்பேன். எ - று.

(வி - ம்.) உழையர் - அவாய்நிலை. மன் - கழிவு. வெம்பல் - வெம்மை. ஐ: சாரியை. இரந்தோர்......வல்லாதோரென்றது பெரிய குடியிற்றோன்றிப் பெரிய இல்வாழ்க்கையிற் பயின்றவரென்றவாறு. அத்தகையவர் புகல்புக்க என்னைக் கைவிட்டுப் பொருள் வேட்கையிற் சென்றனரேயென்றிரங்கியதாம். பிரிபவன் இனி என்று முயங்குவலென்னுங் கவர்ச்சியாலே கண் முதலியவற்றைப் பலவாகப் பாராட்டி முழுவித் தழுவலியல்பு, அக்குறிப்பு யான் அறிந்திலேனென அவன் இங்கிருந்து பிரிவுழித் தன் கூற்றின்மையும் உழையராலறிந்தமையுங் கூறி யயர்ந்தாளாயிற்று.

இறைச்சி:—கானலை நீரெனக் கருதி மான் நசைகொள்ளுமென்றது. அருளில்லாத தலைவரை அறவரெனக்கருதி யான் மயங்கினேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) சுடுமண் தசும்பின் உருப்பிடத்து மத்தந் தின்ற பிறவா வெண்ணெய் அன்ன உவர் எழுகளரி என இயைத்துக் கொள்க. இந்த உவமையின் அழகும் நுண்மையும் உணர்ந்து மகிழ்ந்திடுக. வெம்பல் - பாலைநிலம். இக்காலத்தார் வெப்பல் என்று வழங்குப. இரந்தோர் மாற்றல் என்றது தம்பால் இரந்தோரைப் பின்னும் பிறர்பாற் சென்று இரவாது மாற்றுதல் என்றவாறு. தாமே ஏகுவர் என்புழி ஏகாரம் நம்மை நீத்து எனத் தம்மைப் பிரித்து நிற்றலின் பிரிநிலை.

இனி, பேய்த்தேரை மான் நசையுறும் என்றது, நான் மான்போன்று அருளில்லாத பேய்த்தேர் அன்ன அவரை நசையுறுவல் மன் என உவமும் பொருளுமாக நிற்றலின் உள்ளுறையேயாம். இறைச்சியன்றென்க. உருப்பிடந்தன்ன என்றும் பாடம். (௨௪)

௮௫. நல்விளக்கனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தலைவன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது தலைமகன் இரவுக்குறி வருவதறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைவின் வரைந்துகொள்ளுமாற்றானே தலைவியை நோக்கி, நீ வருந்துவதறிந்த ஊரார் அலர் தூற்றினும், மலைநாடன் நின்பாலுள்ள விருப்பினாலே இரவில் கொடிய நெறியில் வருதல் ஏதமுடைத்தாகலின் வாரா தொழிவானாகவென்று கடிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும்பொழுதும்......அனைநில வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்பதன்கண் வகை என்றதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

ஆய்மலர் மழைக்கண் தெண்பனி யுறைப்பவும்
வேய்மருள் பணைத்தோள் விறலிழை நெகிழவும்
அம்பன் மூதூர் அரவ மாயினுங்
குறிவரி இரும்புலி அஞ்சிக் குறுநடைக்
கன்றுடை வேழம் நின்றுகாத்து அல்கும்
ஆரிருள் கடுகிய அஞ்சுவரு சிறுநெறி
வாரற்க தில்ல தோழி சாரல்
கானவன் எய்த முளவுமான் கொழுங்குறை
தேங்கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி மகிழ்ந்துகொடு
காந்தளஞ் சிறுகுடிப் பகுக்கும்
ஓங்குமலை நாடன்நின் நசையி னானே.

(சொ - ள்.) தோழி ஆய் மலர் மழைக் கண் தெள்பனி உறைப்பவும் வேய்மருள் பணைத் தோள் விறல் இழை நெகிழவும் அம்பல் மூதூர் அரவம் ஆயினும் - தோழீ! அழகிய குவளை மலர்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய நின்கண்களினின்று தெளிந்த நீர் மிக வடிந்து விழவும் மூங்கிலை யொத்த பருத்த தோளிலணிந்த ஏனைய கலன்களை வெற்றி கொள்ளும் வளை நெகிழ்ந்து விழவும், அவற்றை நோக்கிப் பழிகூறும் இப்பழையவூர் மிக அலர் தூற்றுமாயினும்; சாரல் கானவன் எய்த முளவு மான் கொழுங் குறை தேம் கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி மகிழ்ந்து கொடு-மலைச்சாரலிலே கானவன் எய்து கொணர்ந்த முட்பன்றியின் கொழுவிய தசைத் துண்டத்தைத் தேன் மணங் கமழும் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி மகிழ்ந்தேற்றுக் கொண்டு; காந்தள் அம் சிறுகுடிப் பகுக்கும் ஓங்குமலை நாடன் நின் நசையினான் - காந்தள் மிக்க சிறு குடியிலுள்ளார் பலர்க்கும் பகுத்துக் கொடாநிற்கும் உயர்ந்த மலை நாட்டையுடைய நங் காதலன் நின்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே; குறி வரி இரும் புலி அஞ்சிக் குறுநடைக் கன்று உடைவேழம் நின்று காத்து அல்கும்-குறுகிய வரிகளையுடைய கரிய புலிக்கு அச்சமுற்று விரைந்து செல்லாத நடையையுடைய தன்கன்றைப் பிடியானை ஆண்டு நின்று காத்துத் தங்காநிற்கும்; ஆர் இருள் கடுகிய

அஞ்சுவரு சிறுநெறி வாரற்க! - நீங்குதற்கரிய இருண் மிக்க கண்டார்க்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சிறிய நெறியின் கண்ணே வாராதொழிவாளுக; எ - று.

(வி - ம்.) உறைப்ப-மிகவிழ. விறல்-வெற்றி. இதனை "அருந்தவ மாற்றியார்" என்னும் (௩0) பாலைக்கலியுள் 'விறலிழையவர்' என்பதற் கெழுதிய வுரையானுமறிக. குறிய என்பதன் அகரம் தொகுக்கும் வழித்தொக்கது. தில்: ஒழியிசை. முளவுமான்-முட்பன்றி. இஃதழிவில் கூட்டத்தவன் புணர்வு மறுத்தல்.

கண்ணீர்வடிதலெனத் தன்னாலே தேற்றத் தெளியாமை கூறினள். பிரிந்த ஏக்கத்தால் உடம்பு வாடித் தோள்வளை நெகிழ்ந்தமை கூறுவா ளாய் இனி இங்ஙனமிருப்பி னிறந்துபடுமெனவுங் குறிப்பித்தா ளென்பது.

உள்ளுறை:—கானவன் தலைவனாகவும், கொடிச்சி தலைவியாகவும் பன்றித்தசை தலைவன் வரைந்துகொண்டு பொருளீட்டித் தலைவிபா லளிப்பதாகவும், சிறுகுடிப்பகுத்தல் அப்பொருளைக்கொண் டில்லறம் நடத்தற்பாலளாகவுங் கொள்க. இது வெளிப்படை.

இறைச்சி:—புலியையஞ்சிப் பிடியானை தன் கன்றைக் காத்துத் தங்குமென்றது பிரிவினாலே தலைவிக்குவரும் ஏதத்தை யஞ்சி யான் அவளைக் காத்திருக்கின்றே னென்றதாம். கண்ணீர்வடிதலென்றது துன்பத்துப் புலம்பல். தோள்வளை நெகிழ்தலென்றது உடம்புநனி சுருங்கல். வாரற்கவென்றது அச்சத்தினகறலும், அவன் புணர்வு மறுத்தலுமாம். ஏனை மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த வெகுளி. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) குறு வரி இரும்புலி, என்றும் கொடிச்சி கிழங் கொடு என்றும் பாடவேற்றுமை உண்டு. கொடிச்சி கிழங்கொடு பகுக்கும் என்னும் பாடமே சிறப்புடைத்து.

இனி, கானவன் காட்டில் எய்து கொணர்ந்த தசையைக் கொடிச்சி மனைப்படப்பையிலுள்ள கிழங்கோடு சிறுகுடியோர்க்கெல்லாம் பகுந் தளிக்குமாறு தலைவன் மறையிற்புணர்ந்த களவு மணத்தை இனிப் பலர் அறிமணமாக்கி அவன் நஞ்சுற்றத்தாரை யெல்லாம் மகிழ்விப்பானுக என்னும் உள்ளுறையாகக் கோடலுமாம்.

இனி, புலிக்கஞ்சுமாயினும் பிடியானை கன்றோடு நின்று அதனைப் பாதுகாக்குமாறு யாங்களும் காமநோய்க்கு அஞ்சுதுமேனும் தலைவன் இருளிடைவருதற்கு அஞ்சி அவன்திறத்தேமாய் அவனை வாராது பாது காக்கும் கடமையுடையே மாயினேம் என வாரற்க என்று வரவு மறுத் தமைக்குப் பிறிதோர் ஏது குறிப்பானும் உணர்த்தியபடியாம் என்க. (அ௫)

அ௬. நக்கீரர்

திணை: பாலை.

துறை: இது, குறித்த பருவத்தின் வினைமுடித்து வந்தமை கேட்ட தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் இளவேனிற்பருவத்து வருவே னெனக் குறித்துச் சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவந்ததைக் கேள்வி யுற்றதோழி, தலைவியை நோக்கி, நாம் முன்பனிக்காலத்து நடுங்கும் படி நம்மைப் பிரிந்து சென்று இளவேனிற்பருவத்தைக் கருதிவந்த தலைவர் தாம் அறநெறியுடையார் காணென உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை 'பெறற்கரும் பெரும் பொருள்' என்னும் நூற் பாவின்கண் (தொல் - கற்.௨௯.) 'மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்' என்புழி பிற என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

அறவர் வாழி தோழி மறவர்
வேலென விரிந்த கதுப்பின் தோல
பாண்டில் ஒப்பின் பகன்றை மலருங்
கடும்பனி அற்சிரம் நடுங்கக் காண்தகக்
கைவல் வினைவன் தையுபு சொரிந்த
சுரிதக உருவின வாகிப் பெரிய
கோங்கங் குவிமுகை அவிழ ஈங்கை
நற்றளிர் நயவர நுடங்கும்
முற்று வேனில் முன்னிவந் தோரே.

(சொ - ள்.) தோழி மறவர் வேல் என விரிந்த கதுப்பின் தோல பாண்டில் ஒப்பின் பகன்றை மலரும் கடும்பனி அற்சிரம் - தோழீ, வீரர் கையிலுள்ள வேற்படைபோல விரிந்த மேற்கதுப் பாகிய தோலையுடைய சிவதை வெள்ளி வட்டிலைப் போல மலரா நிற்கும் கடிய முன்பனியையுடைய அற்சிரக்காலத்து; நடுங்க - நாம் நடுங்குமாறு பிரிந்து பின்பு; காண் தக கைவல் வினைவன் தையுபு சொரிந்த சுரிதக உருவின ஆகி - அழகு பொருந்தக் கைத்தொழிலில் வல்ல கம்மியன் அரதனக்கற்களை இட்டிழைத்த பொன்னாலாகிய சுரிதக மென்னும் அணிபோன்ற வடிவினவாகி; பெரிய கோங்கம் குவிமுகை அவிழ - பெரிய கோங்க மரத்தினது குவிந்த முகைகள் மலர; ஈங்கை நல்தளிர் நயவர நுடங்கும் முற்றுவேனில் - ஈங்கையின் நல்ல தளிர்கள் கண்டார்க்கு விருப்பம் வருமாறு நுடங்கா நிற்கும் முதிராத இளவேனிற் காலத்து; முன்னி வந்தோர் அறவர் வாழி - இன்று நம்மைக் கருதி வந்தாராகலின் நம் தலைவர் அறநெறி தவறுந ரல்லர் காண்; அவர் நெடுங்காலம் வாழ்வாராக!; எ - று.

(வி - ம்.) பாண்டில் - வட்டில். பகன்றை - சிவதை. அற்சிரம் - முன்பனிக்காலம். சுரிதகம் - திருகுபூப்போல அக்காலத்துப் பயின்ற தோரணி. கதுப்பின், இன்: அல்வழிச்சாரியை. ஆகிக்குவி முகையவிழவென்க. சிவதைமலர் வெள்ளிவட்டில் போன்றதென்பதனை "அகன்றுறை" என்னும் (எ௩) கலியகத்து "பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை, கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தாவ்"

பதனுலுமறிக. பிரிந்து என ஒருசொல் வருவித்து நடுங்கப்பிரிந்து னக.

ஒன்றினேம் யாமென் றுரைத்தாரைத் தோள்நெகிழவிடாது குறித்தபருவத்து வந்தமையால் அறவரென்ருள். அறவர் வாழியென் றதனல் 'வாழ்த்தல்' என்னுமெய்ப்பாடு தோன்றிற்று. ஏனை மெய்ப் பாடு- உவகை. பயன் - மகிழ்தல். கைகோள் - கற்பு.

(பெரு -ரை.) கோங்கம் குவிமுகையவிழ ஈங்கை நற்றளிர் நயவர நடங்கும் முற்றுவேனிற் றொடக்கத்தே யான் மீண்டுவருவல்'வருந் தற்க ! என்று தலைவன் கூறிப்போயினதையே தோழி ஈண்டுக் கொண்டு கூறுகின்ருள் ஆதலின் தாம் குறித்த பருவத்தை மறவாதே வந்தனர்காண் ஆதலால் அவர் அறவோரே என்று பாராட்டினள் என்க. (அகூ)

அஎ. நக்கண்ணையார்

திணை: நெய்தல்

துறை: இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிய ஆற்ருளாய தலைவி கனக்கண்டு தோழிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலானே ஆற்ருது கனவுகண் டெழுந்த தலைவி தோழியை நோக்கி வெளவால் தான் துயிலும் பொழுது அங்குக் கிட்டப்பெருத நெல்லியம் புளிச்சுவைக்குக் கனவு கண்டாற்போல அவர் நாட்டுப்பரதவர் மகிழ்ச்சியுங் கானலும் நினைந்த அப்பொழுதிலேயே யானுங் கனவுகாண அஃதொழிதலாகிற்றென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடைவைத்த காலத்து வருந்தினும்" என்னும் (தொல். களவு-உ0:) விதிகொள்க.

உள்ளூர் மாஅத்த முள்ளெயிற்று வாவல்
ஓங்கல் அஞ்சினைத் தூங்குதுயில் பொழுதின்
வெல்போர்ச் சோழர் அழிசியம் பெருங்காட்டு
நெல்லியம் புளிச்சுவைக் கனவி யாஅங்கு
ரு. அதுகழிந் தன்றே தோழி அவர்நாட்டுப்
பனியரும்பு உடைந்த [1]பெருந்தாள் புன்னை
துறைமேய் இப்பி ஈர்ம்புறத்து உறைக்குஞ்
சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும்
பெருந்தண் கானலும் நினைந்தவப் பகலே.

(சொ - ள்.) தோழி அவர் நாட்டு பெருந்தாள் புன்னை பனி அரும்பு உடைந்த துறை மேய் இப்பி ஈர்ம்புறத்து உறைக்கும் - தோழி! அத்தலைவரது நாட்டின்கணுள்ள பெரிய அடியையுடைய புன்னையின் குளிர்ந்த அரும்புகள் மலர்ந்து அவற்றின் பராகம்

(பாடம்) 1. நெடுந்தாள் புன்னை.

கடலின் துறையிடத்து மேய்கின்ற இப்பியின் ஈரிய புறத்து மிக விழாநிற்கும்; சிறுகுடிப் பரதவர் மகிழ்ச்சியும் பெருந்தண் கானலும் நினைந்த அப் பகலே - சிறு குடியிலுள்ள பரதவர் மகிழும் மகிழ்ச்சியையும் பெரிய தண்ணிய கழிக்கரையிலுள்ள சோலையையும் நான் நினைந்த அப் பகற்பொழுதின்கண்ணே; உள்ஊர் மாஅத்த முள் எயிற்று வாவல் ஓங்கல் அம் சினைத் தூங்கு துயில் பொழுதின் - ஊரின் உள்ளதாய மாமரத்திலிருக்கின்ற முட்போன்ற எயிற்றினையுடைய வௌவால் உயர்ந்தவொரு கிளையிற் சென்று பற்றித் தூங்கா நின்று துயிலுற்ற பொழுதிலே; வெல்போர்ச் சோழர் அழிசி அம் பெருங்காட்டு நெல்லி அம் புளிச் சுவை கனவி - ஆங்கு - தனக்குக் கிட்டப் பெறாத வெல்லும் போரையுடைய சோழர் குடியிற் பிறந்த ஆர்க்காட்டின் உளனாகிய அழிசி என்பவனது பெரிய காட்டின்கண் உள்ள நெல்லிப்பழத்தின் இனிய புளிச்சுவையைத் தான் பெற்றதாகக் கனவு கண்டாற் போல யானும் அவரொடு முயங்கினதாகக் கனவுகாண: அது கழிந்தன்று - அவ்வின்பமெல்லாம் விழித்தவுடன் ஒழிந்து போயிற்று மன்!; எ - று.

அது - அக்கனவின் முயங்கியவின்பம். உள்ளூர் - ஊருளென்க. பரதவர் மகிழ்ச்சியைக் கருதுதலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. விழைவு விடுத்த விழுமியோரையும் விழைவுறுத்தும் பொழிலாதலின் அதனைக் கருதுதலும் எனக்கு மகிழ்வுண்டாயது. மகிழ்ச்சி கனவுண்டாய்க் கழிதலானே அவர் முயக்கம் இனிக் கனவினுமரியதுபோலாமென்றிரங்கியதென்பது. இப்பியின்புறத்தைப் புன்னையின்தாது மூடிக்கொள்ளுதல்போலப் பசப்பு என்மெய்யைக் கரந்துகொண்டதென்றவாறு. இது கனவொடு மயங்கல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை-) காமம் இடையீடு பட்டுழித் தலைவன் தலைவியர் கனாக்காண்டலும் உண்டு என்பதனை, "கனவும் உரித்தால் அவ்விடத் தான" எனவரும் பொருளியற் சூத்திரத்தாற் கொள்க. அது என்றது; யான் நம் பெருமானைப் புணர்ந்ததாகக் கண்ட அக்கனவு என்பதுபட நின்றது. நாணத்தால் கனவு கண்டவிடத்தை விரித்தோதாது 'அது' என்று சுட்டி யொழிந்தாள்; இவ்வாறு கனாக்கண்டு மருள்தலை,

"அலந்தாங் கமையலே னென்றானைப் பற்றியென்
நலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன் போலவும்
கலந்தாங் கேளன் கவின்பெற முயங்கிப்
புலம்பல் ஓம்பென வளிப்பான் போலவும்"
"முலையிடைத் துயிலு மறந்தீத்தோ யெனவும்
நிலையழி நெஞ்சத்தேன் அழுவேன் போலவும்
வலையுறு மயிலின் வருந்தினை பெரிதெனத்
தலையுற முன்னடிப் பணிவான் போலவும்,"

எனவரும் கலி (கஉஅ) யானுமுணர்க. (அஎ)

அஅ, நல்லந்துவனார்

திணை : குறிஞ்சி,

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தலைவிபடுந் துன்பமனைத்துங் கேட்டு விரைய வரையு மாற்றானே தோழி தலைவியை நோக்கி நமது முன்னைவினையாலே நாம் துன்புறுவதாயிருக்க நீ ஏன் மயங்குகின்றனை? இதனை அவர்பாற் சென்று கூறுவோம் வா, நீ வாடுதற்கு யான் அஞ்சா நிற்பேன்; நாம் படுந் துன்பத்தைக் கண்டு அவர் குன்றமும் அழாநின்றதுகாண்; அவர் மட்டும் இரங்குவாரல்லரென வருந்திக் கூறாநிற்பது:

(இ - ம்.) இதனை "அனைநிலைவகையால் வரைதல் வேண்டினும்" என்னும் (தொல். களவு - உ௩.) விதியினால் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவியின் துயர்மிகுதிகூறி வரைவு கடாயது என்க.

யாஞ்செய் தொல்வினைக்கு எவன்பேது உற்றனை
வருந்தல் வாழி தோழி யாஞ்சென்று
உரைத்தனம் வருகம் எழுமதி புணர்திரைக்
கடல்விளை அமுதம் பெயற்கேற் றாஅங்கு
உருகி உகுதல் அஞ்சுவல் உதுக்காண்
தம்மோன் கொடுமை நம்வயின் ஏற்றி
நயம்பெரிது உடைமையின் தாங்கல் செல்லாது
கண்ணீர் அருவி யாக
அழுமே தோழிஅவர் பழமுதிர் குன்றே.

(சொ-ள்.) தோழி யாம செய் தொல் வினைக்கு எவன் பேது உற்றனை வருந்தல் வாழி - தோழி! நாம் செய்த பழவினை அங்ஙன மாயிருக்க அதனை ஆராயாது நீ எதன் பொருட்டு மயங்குகின் றனை? அவ்வண்ணம் வருந்தாதே கொள்! நீடுவாழ்வாயாக!; யாம் சென்று உரைத்தனம் வருகம் எழுமதி - இத்துன்பத்தை அவர் பால் நாம் சென்று கூறிவிட்டு வருதும் என்னுடன் எழுவாயாக! புணர் திரைக் கடல் விளை அமுதம் பெயற்கு ஏற்றாங்கு உருகி உகுதல் அஞ்சுவல் - பொருந்திய அலைகளையுடைய கடல்நீரால் விளைந்த உப்புக் குவடு மழையின்கண் அகப்பட்டாற் கரைந் தொழிதல் போல நீ உள்ளம் உருகியொழிதலுக்கு யான் அஞ்சா நிற்பேன்; தம்மோன் நம்வயின் கொடுமை ஏற்றி - தம் தலைவன் நம்மிடத்துச் செய்த கொடுமையை நினைந்து; அவர் பழம் உதிர் குன்று - அவருடைய பழங்கள் உதிர்கின்ற குன்றுகள்; நயம் பெரிது உடைமையின் தாங்கல் செல்லாது கண்ணீர் அருவி ஆக அழும் -

நம்பாற் பெரிதும் அன்புடைமையாலே தம் வருத்தத்தை அடக்கிக் கொள்ள மாட்டாதே தங்கண்ணீர் அருவியாகப் பெருகும்படி அழாநிற்கும்; உதுகாண் - அதனை உவ்விடத்தே பாராய்! அவர் மட்டும் இரங்குபவர் அல்லர்; எ - று.

(வி - ம்.), கடல்விளையமுதம் - ஈண்டு உப்பு. நம்வயின்ஏற்றி, ஏற்றல் - நினைதல்; ''ஏற்றம் நினைவுந் துணிவு மாகும்', என்பது (தொல் - சொல் சூ-௩௩௩) தம்மோன் - தமமான். தம் தலைவன்; ''தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரே'' என்றார் தேவாரத்தினும்.

ஊழ்வினை யூட்டாது கழியாதாகலான் அதனைத் துய்க்குங்காறும் அவரின்பத்தை நாம் அடைதலரிதென்பாள் 'தொல்வினைக் கெவன் பேதுற்றனை'யென்றாள். குன்றமும் அழாநின்றதென்றது அதனினும் அவர் நெஞ்சு வன்மையுடையதெனலுமாம். எவன் பேதுற்றனை யென்றது துன்பத்துப் புலம்பல். உருகியுகுதலென்றது ஆங்குநெஞ் சழிதல்.

கொடுமையுடையோன் குன்றாயிருந்தும் பசித்தவுயிர்களின் பசி கெடப் பழங்களை உதிர்க்கின்றன; இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும் செயிர் தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று' என்பது பற்றி, கற்புச் சிறப்ப நாண் துறந்தாலும் குற்றம் அன்று என்பாள் ''யாம் சென்று உரைத்தனம் வருகம் எழுமதி என்றாள். இனி, 'யாம் செய் தொல்வினைக்கு எவன் பேதுற்றனை'' என்னும் தோழியின் அறிவுரை ''நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால், அல்லற் படுவதெவன்'' என்னும் அருமைத்திருக்குறட் கருத்தினை (குறள்–௩௭௯) உட்கொண்டிருத்தலும் உணர்க. (அஅ)

அகூ. இளம்புல்லூர்க்காவிதி

திணை. முல்லை.

துறை: இது பொருண்முற்றி மறுத்தந்தானெனக்கேட்ட தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் சென்ற தலைவன் மீண்டுவந்ததைக் கேள்வியுற்ற தோழி தலைவியை நோக்கி, முன்பு நாள்தோறும் மாலைப்பொழுதில் வருத்தத்தைக் கொடுத்து நம்மைத் துன்புறுத்தும் வாடையானது அவர் வந்தபிறகும் யானையுயிர்த்தாற்போல வருமோ அங்ஙனம் வரினும் யாதொரு தீங்குஞ் செய்யாதென உவந்து கூறா நிற்பது.

(இ – ம்.) இதனை, ''பெறற்கரும் பெரும்பொருள்'' என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும் என்புழி வந்த பிற என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

கொண்டல் ஆற்றி விண்தலைச் செறீஇயர்
திரைப்பிதிர் கடுப்ப முகடுகந் தேறி

நிரைத்துநிறை கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை
அழிதுளி கழிப்பிய அழிபெயற் கடைநாள்
இரும்பனிப் பருவத்த மயிர்க்காய் உழுந்தின்
அகலிலை அகல வீசி அகலாது
அல்கலும் அலைக்கும் நல்கா வாடை
பருமயானை அயாவுயிர்த் தாஅங்கு
இன்னும் வருமே தோழி வாரா
வன்கணாளரோடு இயைந்த
புன்கண் மாலையும் புலம்புமுந் துறுத்தே.

(சொ-ள்.) தோழி கொண்டல் ஆற்றி விண்தலைச் செறீஇயர் திரைப் பிதிர் கடுப்ப முகடு உகந்து ஏறி - தோழீ ! கீழ்க்காற்றுச் செலுத்துகையினாலே ஆகாயத்திற் செறிவுற்று அலையிலுள்ள பிசிர்போல மலையினுச்சியை விருப்பத்தோடு ஏறி; நிரைத்து நிறை கொண்ட கமம் சூல் மா மழை - ஒழுங்காக அமைந்து நிறைவுற்ற நிரம்பிய சூலையுடைய கரிய மேகம்; அழி துளி கழிப்பிய பெயல் அழி கடைநாள் - மிக்க மழையைப் பெய்தொழிந்த மழை அழிந்த கார்ப்பருவத்தின் இறுதியில்; இரும் பனிப் பருவத்த மயிர்க்காய் உழுந்தின் அகல்இலை வீசி - மிக்க முன்பனிப் பருவத்தில் மயிர்கள் அமைந்த உழுந்தின் அகன்ற இலைகளெல்லாம் சிதையும்படி வீசி; அகலாது அல்கலும் அலைக்கும் நல்கா வாடை - நம்மை விட்டு நீங்காது நாள்தோறும் வருத்துகின்ற அன்பு செய்யாத வாடைக் காற்றானது; வாரா வன்கணாளரொடு இயைந்த புன்கண் மாலையும் புலம்பும் முந்துறுத்து - இதுகாறும் வாராதிருந்த வன்கண்மையுடைய தலைவரோடு ஒருபடியாயமைந்த துன்பத்தைச் செய்யும் மாலைப் பொழுதையும் வருத்தத்தையும் முற்பட விட்டுக்கொண்டு; பரும யானை அயாவுயிர்த்தாங்கு இன்னும் வரும் - பருமம் பூண்ட யானையானது தன் அயர்ச்சியாலே பெருமூச்சு விட்டாற்போல அவர் வந்த பிறகு இன்னும் வாராநிற்குமோ? அங்ஙனம் வந்தாலும் யாதொரு தீங்கையுஞ் செய்யாதுகாண் !; எ - று.

(வி - ம்.) கொண்டல் - கீழ்க்காற்று. பிதிர் - சிறுதுளிகளாகிய பிசிர். கமம் - நிறைவு. கார்ப்பருவத்தினிறுதியில் வீசி வருத்துகின்ற வாடையெனக் கூட்டுக. யானை அயாவுயிர்த்தது சினையொடு முதல்வந்த வினையுவமம். பருமம் - யானை முதுகிலிடுந்தவிசு.

இதுகாறும் பிரிந்து வாடையால் வருந்தவிட்டமையின் வன்கணாளரென்றாள். அவர் பிரிந்து துன்புறுத்தியதுபோல மாலைபுகுந்து துன்புறுத்தலின் வன்கணாளரோடியைந்த மாலை என்றாள். **மெய்ப்பாடு**- உவகை. **பயன்** - தலைவியை மகிழ்வித்தல். **கைகோள்** - கற்பு.

(பெரு - ரை) இனி இதனைத் தலைவி பருவங்கண்டழிந்து தன்னை ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குக் கூறியது எனினுமாம். (அகூ)

கூ0. அஞ்சிலஞ்சியார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, தோழி தலைமகளுக்குரைப்பாளாய்ப் பாணனை நெருங்கி வாயின்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகனால் விடுக்கப் பட்டு வாயில் வேண்டிவந்த பாணன் கேட்பத் தோழி தலைமகளை நோக்கி நின் காதலன் முயங்கும் பரத்தையருள் பெண்டன்மையறி யாப் பெதும்பைப் பருவத்தாளொருத்தி ஊசலாடாது அழுது நிற்பதை ஆற்றுவித்து, மீட்டும் ஆடச்செய்யாத அவனது அவை பயனுடைய தன்று; அவளழுதாடினமையின் இங்கு வந்தான்போலுமென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர், பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்", என்னும், (தொல்-கற். கூ) விதி கொள்க.

ஆடியல் விழவின் அழுங்கன் மூதூர்
உடையோர் பான்மையின் பெருங்கை தூவா
வறனில் புலத்தி எல்லித் தோய்த்த
புகாப்புகர் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு
வாடா மாலை துயல்வர ஓடிப்
பெருங்கயிறு நாலும் இரும்பனம் பிணையல்
பூங்கண் ஆயம் ஊக்க வூங்காள்
அழுதனள் பெயரும் அஞ்சில் ஓதி
நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமகள்
ஊசல் உறுதொழிற் பூசல் கூட்டா
நயனின் மாக்களொடு குழீஇப்
பயனின்று அம்மவிவ் வேந்துடை அவையே.

(சொ - ள்.) ஆடு இயல் விழவின் அழுங்கல் மூதூர் உடை ஓர் பான்மையின் பெருங்கை தூவா வறன் இல் புலத்தி — கூத்த யர்கின்ற விழாவின் ஒலியையுடைய இம்மூதூரின்கண்ணே ஆடைகளை ஆராய்ந்து கழுவுந்தன்மையிற் பெரிதும் தன் கை ஒழியாத வறுமையில்லாத ஆடையொலிப்பவள்; எல்லித் தோய்த்த புகாப் புகர் கொண்ட புன் பூ கலிங்கமொடு வாடா மாலை துயல்வர ஓடி — இரவிலே தோய்த்த சோற்றின் கஞ்சியிட் டுப் புலர்த்திய சிறிய பூத்தொழிலையுடைய ஆடையுடனே பொன் னரி மாலையும் அசைந்தாட ஓடிச்சென்று; இரும்பனம் பெருங்

கயிறு நாலும் பிணையல் பூங்கண் ஆயம் ஊக்க ஊங்காள் - கரிய பனைநாரினாலே திரித்த கயிற்றைப் பிணித்துத் தொங்கவிட்ட ஊசலிலேறிப் பூப்போல் உண்கண்களையுடைய தன் ஆயத்தார் அதனை ஆட்டவுந் தான் ஆடாளாய்; அழுதனள் பெயரும் அஞ்சில் ஓதி நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமகள் - அழுது மீளுகின்ற அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய பெண்தன்மையிற் குறைவுபட்ட சிலவாய வளைகளை யணிந்த பரத்தையாகிய பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஓரிளமகளை; ஊசல் உறுதொழில் பூசல் கூட்டா-மீட்டும் ஊசலாடுகிற மிக்க தொழிலின் ஆரவாரத்திற் செய்யாத; நயனில் மாக்களொடு குழீஇ - விருப்பமற்ற மக்களொடு சேர்ந்து; இவ்வேந்து அவை பயன் இன்று அம்ம - இவ்வேந்தனது அவைக்களந்தான் பயனின்மையுடையதாயிராநின்றது; இதுமிக்க வியப்பு; அவளை ஆடச் செய்திருந்தால் அவள் ஊடாள்; தலைமகனும் அவளை நீங்கான்; ஆண்டு அவள் ஊடினமையால் இறைமகன் இங்கு வந்தான் போலும்; இனி இங்கு வாரா தொழிவானாக!; எ – று.

(வி - ம்.) உடை ஓர் பான்மை - ஆடையை ஆராய்கின்ற பகுதி. கைதூவாமை - கையொழியாமை. புலத்தி - ஆடையொலிக்குந் தொழிலி, வண்ணாத்தியென்ப. புகா - உணவு; ஈண்டுச் சோறு. புகர் - கஞ்சி. ஊக்கல் - அசைத்தல். நல்கூர்பெண்டு - பெண்தன்மையில்லாள்; பெண்தன்மை, நாணமுதலியன. மாக்கள் - பாணன் முதலானோர். நயனின்மை - தூதாடலின் பயனைப் பெருமை; பெதும்பையாதலின். பயனின்று என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, அவளை ஆட என்பது முதற் குறிப்பெச்சம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார் தலைவியின் கூற்றாகக்கொண்டு "வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇக் கிழவோள் செப்பல் கிழவது என்ப" என்பதற்கு (தொல் கற். சு.) எடுத்துக்காட்டினர், 'பூசல் ஊட்டா' என்றும் பாடம். (கூ0.)

கூக. பிசிராந்தையார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தோழி தலைமகட்கு வரைவு மலிந்துரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைபொருட்பிரிந்த தலைமகன் பகற்பொழுதையில் வெளிப்படையாக வருதலானே, வரையக்கருதினன்போலுமென்றுணர்ந்த தோழி, தலைவியை நோக்கிச் சேர்ப்பன் பகற்காலத்திலே பலருங்காண இங்கு வருதலை நீ யறிந்தனையன்றோவெனக் குறிப்பால் வரைவுமலிதலை மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறையுளப்பட" என்பதன்கண் (தொல்-கள உ.) அமைத்துக்கொள்க:

நீயுணர்ந் தனையே? தோழி வீயுகப்
புன்னை பூத்த இன்னிழல் உயர்கரைப்
பாடிமிழ் பனிக்கடல் துழைஇப் பெடையோடு
உடங்கிரை தேருந் தடந்தாள் நாரை
ஐய சிறுகண் செங்கடைச் சிறுமீன்
மேக்குயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பைத்
தாய்ப்பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியுப்
கானலம் படப்பை ஆனா வண்மகிழ்ப்
பெருநல் ஈகைநம் சிறுகுடிப் பொலியப்
புள்ளுயிர்க் கொட்பின் வள்ளுயிர் மணித்தார்க்
கடுமாப் பூண்ட நெடுந்தேர்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் பகல்இவண் வரவே.

(சொ - ள்.) தோழி வீ உக புன்னை பூத்த இன் நிழல் உயர் கரை — தோழீ! மலர்கள் உதிரும்படி புன்னை பூத்திருக்கின்ற இனிய நிழலையுடைய உயர்ந்த கரையையுடைய; பாடு இமிழ் பனிக் கடல் துழைஇப் பெடையொடு உடங்கு இரைதேரும் தட தாள் நாரை - ஓசை முழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலின் கண்ணே துழாவித் தன் பெடையோடு ஒருசேரச் சென்று இரையைத் தேடுகின்ற நீண்ட காலையுடைய நாரை; ஐய சிறு செங் கடைக்கண் சிறுமீன் மேக்கு உயர் சினையின் மீமிசைக் குடம்பை தாய்ப் பயிர் பிள்ளை வாய்ப்படச் சொரியும் — மெல்லிய சிவந்த சிறிய கட்கடையையுடைய சிறிய மீன்களைப் பிடித்து, மேலோங்கிய கிளையின்மேலுள்ள கூட்டின்கணிருந்து தாயைக் கூவி யழைக்கின்ற தன் பிள்ளையின் வாயிற்படக் கொடுக்கின்ற; கானல் அம் படப்பை ஆனா வள்மகிழ் பெரு நல் ஈகை நம் சிறுகுடி பொலிய - கடற்கரைச் சோலையையும் (அழகிய) கொல்லையையும் கெடாத வளவிய மிக்க உணவையும் பெரிய நல்ல கொடையையுமுடைய நமது சிறுகுடி யெங்கும் பொலிவு பெற; புள் உயிர் கொட்பின் வள் உயிர் மணி தார் கடு மா பூண்ட நெடுந்தேர் — புள் ஒலித்தாற்போன்ற சுழற்சியையுடைய பெரிய ஒலியையுடைய மணிகள் பிணைத்த மாலையணிந்த கடிதாகச் செல்லுங் குதிரைபூட்டிய நெடிய தேரின்மேல்; நெடுநீர் சேர்ப்பன் பகல் இவண் வரவு - நீண்ட கடற்கரைத் தலைவனாகிய நம் காதலன் பகற் பொழுதிலே பலருங்காண இங்கு வருவதனை; நீ உணர்ந்தனையே - நீ உணர்ந்தனையோ?; இங்ஙனம் வெளிப்படையின் வருதலானே வரைவு கருதி வந்தனன் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) ஐது - மெல்லிது. பயிர்தல் - அழைத்தல். பிள்ளை - பறப்பவற்றிளமைப்பெயர். வள்ளுயிர் - பேரொலி. இங்ஙனமென்பது

முதற்குறிப்பெச்சம். தமர் மறுது மகட்கொடை நேர்வரென்றதை யடக்கிப் 'பெருநல்லீகை நம் சிறுகுடி'யெனக் குறிப்பித்தாள்.

உள்ளுறை:—பெடை பாகன் முதலாயினோராகவும், நாரை தலைவனாகவும், கடலிற்சென்று இரைதேடுதல் வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டியதாகவும், சொரிதல் அவர்க்கு இருநிதி யளிப்பதாகவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவியை மகிழ்வித்தல்.

(பெரு - ரை.) பெடையொடு உடங்கு பனிக்கடல் துழைஇ இரைதேரும் நாரை எனக் கொண்டு கூட்டுதல்நேரிதாம். செங்கடைச் சிறுமீன் என்புழி வால் சிவந்துள்ள சிறியமீன் எனினுமாம். பகல் இவண் வரவு நீ உணர்ந்தனையே என இயைத்துக் கொள்க. (௬௪)

௬௫. ....

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது தலைவன் பிரிதலால் வருந்திவேறுபட்ட தலைவியைத் தோழி நோக்கி. ஆனிரையுண்ணவிட்ட நீர்ப்பத்தரைத் திறந்து களிறு தன் கன்றும் பிடியு முண்ணக் கொடாநிற்குஞ் சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர், நம்மைக் கருதினாரில்லை போலும், ஆதலின் அவர் திறத்து வருந்தியாவதென்னையென அவள் ஆற்றும் வண்ணம் தெளியக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' (தொல்-கற்-௯) என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

உள்ளார் கொல்லோ தோழி துணையொடு
வேனில் ஓதிப் பாடுநடை வழலை
வரிமரல் நுகும்பின் வாடி அவண
வறன்பொருந்து குன்றத்து உச்சிக் கவாஅன்
௫. வேட்டச் சிறாஅர் அகன்கண் கேணிப்
பயநிரைக்கு எடுத்த மணிநீர்ப் பத்தர்
புன்தலை மடப்பிடி கன்றோடு ஆர
வில்கடிந்து ஊட்டின பெயரும்
கொல்களிற்று ஒருத்தல் சுரன்இறந் தோரே.

(சொ - ள்.) தோழி வேனில் பாடு நடை ஓதி வழலை துணையொடு வரி மரல் நுகும்பின் வாடி அவண - தோழி! முதுவேனிற் காலத்து வருந்திய நடையையுடைய ஓந்திபாகிய வழலை தன் துணையோடு வரிகளையுடைய மரலின் இளமடல் போல வாட்டமுற்று அவ்விடத்திற் கிடத்தலையுடைய; வறன் பொருந்து குன்

றத்து உச்சிக் கவாஅன் வேட்டச் சிறூர் அகன் கண் கேணி - வறட்சியுற்ற குன்றத்துச்சியின் பக்கத்திலுள்ள வேட்டுவச் சேரியை அடுத்த அகன்ற வாயையுடைய கிணற்றினின்று; பய நிரைக்கு எடுத்த மணி நீர்ப் பத்தர் புன்தலை மடப்பிடி கன்றோடு ஆர - பயனைத் தருகின்ற ஆனிரை யுண்ணுமாறு எடுத்து வைத்த தெளிந்த நீர்ப்பத்தரைப் புல்லிய தலையையுடைய இளம் பிடி தன் கன்றுடனே நீர் உண்ண வேண்டி; வில் கடிந்து ஊட்டின பெயரும் கொல் களிற்று ஒருத்தல் சுரன் இறந்தோர் - அப் பத்தரின் வாயை மூடிய விற்பொறியை முறித்துப் போகட்டு அவற்றை உண்பித்துச் செல்லாநிற்கும் கொல்லுந் தொழிலையுடைய களிற்றொருத்தலையுடைய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர்; உள்ளார்கொல் - தாம் சென்றிறுத்த விடத்தும் நம்மைக் கருதினாரில்லைபோலும்; அவர் திறத்து வருந்தியாவதென்? எ - று,

(வி - ம்.) ஓதி - ஓந்திக்கொருபெயர். இடைக்குறைவிகாரமன்று; குறைக்க வேண்டாதவழியும் இங்ஙனம் வருதலின். வழலை - ஒரு வகைப்பாம்பு; அதனைப்போறலின் ஓந்திவழலை யென்றார் போலும். களிறு - யானைக்குச் சாதிப்பெயர். ஒருத்தல் – விலங்கின் ஆண்பாற் பெயர். மரல்நுகும்பு – மரலின்முற்றாத இளமடல். கேணி நீரைப் பக்கத்துள்ள மிடாவிலிட்டுப் பிறவுண்ணாதபடி ஒரு வில் வைத்து மூடி போடப்படுவது; அதனை வலிந்திழுப்பிற் றிறந்துகொள்ளும்; அங்ஙனமிழுக்காமல் அவ்வில்லினை முறித்தது களிறென்க.

கருதின் இன்னே வந்திருப்பராதலின் உள்ளார்கொலென்றாள், இனி, தங்கட்குப் புரையேறல். தும்மல்முதலாய குறிப்புக்களி லொன்றேனும் நிகழாமையால் உள்ளார்கொலெனவுமாம்.

மடப்பிடியுங் கன்றும் நீருண்ணுமாறு, களிறு பத்தரையுடைத்து உண்பிக்குங் கானத்திற்சென்று நோக்கிய காதலர் நாணும் நீயு மகிழும்படி மீண்டுவந்து நம்மை ஆதரித்தாரிலரே, இஃதென்ன கொடுமையென் றிரங்கியது காண்க. மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இவ்வாறு தோழி தலைவனை இயற்பழித்தல் அவனையே நினைத்து உள்ளநெக்குருகும் தலைவியின் நெஞ்சத்தை அந்நிலையினின்று பிறிதோர் நெறியில் மாற்றுதற் பொருட்டாம் என்க. தலைவனை இயற்பழித்தல் பொறாத தலைவி அவனைப் பாராட்டாநிற்பள் அவ்வாறு பாராட்டும் பொழுது அவள் ஒருவாறு ஆறுதல் எய்துதலும் கூடும்' என்பதை நுண்ணிதின் உணர்க. (கூஉ)

கூங. மலையனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வரையாது களவொழுக்கத்துப் பலகாலும் பகற்குறி வந்தொழுகுதலை விலக்கித் 'தோழி யாம் சேரியின் கண்ணே செல்லுகின்றேம்; நீ வாழ்க; நின்னைப் பிரிதலினாலாற்றளாய தலைவியின் மெய்முன்னமே மாமையுடையதாதலின், இனிநின் மணமுரசொலி கேட்குமுன் இறந்துபடுமதுகாணென அவன் வரையுமாற்றானே வெளிப்படையாக அவலித்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "நாற்றமுந் தோற்றமும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் நூற்பாவின்கண் "அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

பிரசந் தூங்கப் பெரும்பழந் துணர
வரைவெள் ளருவி மாலையின் இழிதரக்
கூலம் எல்லாம் புலம்புக நாளும்
மல்லற்று அம்ம இம் மலைகெழு வெற்பெனப்
பிரிந்தோர் இரங்கும் பெருங்கல் நாட!
செல்கம் எழுமோ சிறக்கநின் ஊழி
மருங்கு மறைத்த திருந்திழைப் பணைத்தோள்
நல்கூர் நுசுப்பின் மெல்லியல் குறுமகள்
பூண்தாழ் ஆகம் நாணட வருந்திய
பழங்கண் மாமையும் உடைய தழங்குகுரல்
மயிர்க்கண் முரசின் ஓருமுன்
உயிர்க்குறி எதிர்ப்பை பெறலருங் குரைத்தே.

(சொ - ள்.) பிரசம் தூங்கபெரும்பழம் துணர வரை வெள் அருவி மாலையின் இழிதர - கிளைதொறுந் தேனிறால் தொடுத்தன தூங்காநிற்பப் பெரிய பழங்கள் குலைகுலையாகப் பழுக்க வரையின்கணுள்ள வெளிய அருவி மாலை போல இழிந்துவர; புலம் கூலம் எல்லாம் புக - சாரலிலுள்ள கொல்லைகள்தோறும் வரகு சாமை முதலாகிய பதினறு வகைக் கூலமும் விதைக்கப்பட்டுப் பொலிய; நாளும் இம் மலைகெழு வெற்பு மல்லற்று எனப் பிரிந்தோர் இரங்கும் பெருங்கல் நாட - எக்காலத்தும் சிறுகுன்றுகள் பொருந்திய இவ்வெற்பு வளப்பமுடையதென்று அதனைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்பவர் இரங்கா நிற்கும் பெரிய மலைநாடனே!; செல்கம் எழுமோ சிறக்க நின் ஊழி - யாம் செல்லுகின்றேம் எழுந்து போவாயாக! நின் வாழ்நாள் நீடுவாழ்வதாக! மருங்கு மறைத்த திருந்து இழைப் பணைத் தோள் நல்கூர் நுசுப்பின் மெல்லியல் குறுமகள் - பக்கங்கள் மறைப் பூண்ட திருந்திய கலன்களையுடைய முன்பு பருத்த தோளையும் நுணுகிய இடையையும் மெல்லிய சாயலையும் உடைய இவ்விளமகளுடைய; பூண் தாழ் ஆகம் நாண் அட வருந்திய

பழங்கண் மாமையும் உடைய-பூண் தாழ்ந்த கொங்கைகள் நாண் துன்புறுத்தலாலே வருத்தமுற்ற பழங்கண்கொண்ட பசலையையும் உடையன ஆதலால்; தழங்கு குரல் மயிர்க்கண் முரசின் ஓரும் முன் - ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய மயிர் சீவாத தோல் போர்த்த இடமகன்ற நின் மணமுரசொலி கேட்டலினாலே நம்மைக் காதலன் வரையவந்தனன் போலும் என்று கருதா நிற்கும் அந்நாள் அளவைக்குள்; உயிர் குறிஎதிர்ப்பை பெறல் அருங்குரைத்து - இவளுக்கு உயிர் இருக்கும்படியான குறியைக் காணுதல் இனிப் பெறுதற்கரிய தொன்றாகுங்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) கூலம் கசு:—நெல்லு, புல்லு, வரகு, சாமை, தினை, இறுங்கு, தோரை, இராகி' எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, துவரை, கடலை, மொச்சையென்ப; சோளமும் கம்பும் சேரப் பதினெட்டெனவுமுரைப்ப; 'பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றார் பிறரும். மயிர்க்கண்முரசம் - மயிர்சீவாத தோலாற்கட்டிய முரசம்.

பணைத்தோள்-முன்பு பருத்ததோளென்றவாறு. தோள் நெகிழ்ச்சியையறியாவாறு கலன்கள் மறைப்பனவென்பாள் மருங்குமறைத்த இழைத்தோளென்றாள். தான்கொண்ட காதலை நின்பாற்கூறுதற்கு நாண் தன்னை வருத்துதலாலே பழங்கண்கொண்டன குறுமகளாகமெனவுமாம்.

நின்னைப் புகல்புக்கேமைக் கைவிடுகின்ற நினது மலையாயிருந்தும் பிரிந்தோரிரங்குமாறு இன்னும் இங்ஙனம் வளனுடைத்தாயிரா நின்றது; இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றியது காண்க. மெய்ப்பாடு – அவலத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பொரு - ரை.) துணர: செயவெனெச்சம். மாலையின் - மாலைபோல. புலம் - நிலம். மல்லற்று – மல்லலையுடையது. மலை - பக்கமலை. பழங்கண் - துன்பம். முரசின் - முரசினால். (கூங)

கூச. இளந்திரையனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்தின்கண் எந்நாளும் இடையீடுபடாது தலைமகன் கூடுதலால் இன்பமுற்ற தலைமகள் ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகக் கேட்டுமகிழ்ந்து விரையவருமாறு 'யான் எனது புணர்ச்சிநலனைப் புலப்படாது மறைத்துக்கொள்ளும்படியாக இங்ஙனம் தன்மார்பால் வருந்துமென்னியல்பை யறியாச்சேர்ப்பன் என்ன மகனெனக் கூறப்படுவா'னென்று தோழியைநோக்கி வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "மறைந்தவற் காண்டல்" (தொல்.களவு.உ0.) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஏமஞ் சான்ற வுவகைக் கண்ணும்" என்னும் விதிகொள்க.

நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதின்
காமஞ் செப்பல் ஆணமகற்கு அமையும்
யானென், பெண்மை தட்ப நுண்ணிதின் தாங்கிக்
கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ
மண்ணாப் பசுமுத்து ஏய்ப்பக் குவியிணர்ப்
புன்னை அரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்பன்
என்ன மகன்கொல் தோழி தன்வயின்
ஆர்வ முடைய ராகி
மார்பணங்கு உறுநரை அறியா தோனே.

(சொ - ள்.) தோழி நோய் அலைக் கலங்கிய மதன் அழி பொழுதில் காமம் செப்பல் ஆண்மகற்கு அமையும் - தோழீ! காமநோயானது நிலைகுலைத்தலாலே கலக்கமுற்ற வலிபழிந்த பொழுதில் அன்போடு வந்து அருகிருந்து நயமொழி கூறி ஆற்றுவித்தல் ஆண்மகனுக்குரிய சிறந்த பண்பாகும், அங்ஙனம் யான் காமநோயால் வருந்திய பொழுது நம் காதலன் அருகு வந்திருந்து ஆற்றினானுமல்லன்; கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ மண்ணாப் பசு முத்து ஏய்ப்ப - கைத்தொழில் வல்ல கம்மியன் அழகு பொருந்தக் கழுவித் தூய்மை செய்யாத பசிய முத்து தனது மிக்க ஒளியை மறைத்துக் காட்டினாற்போல; யான் என் பெண்மை தட்ப நுண்ணிதில் தாங்கி - யானும் புணர்ச்சியால் நிகழ்ந்த மிக்க நலனைப் புலப்படாமல் அரிதாகத் தாங்கி என் பெண் தன்மையாலே தகைத்துக்கொள்ளும்படியாக; குவி இணர்ப்புன்னை புலவுநீர் அரும்பிய சேர்ப்பன்-அலராமற் குவிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய புன்னையின் கண்ணே புலவு நாற்றத்தை யுடைய நீர் தெறித்தலான் மலர்ந்த கடற்கரைத் தலைவனாகிய; தன்வயின் ஆர்வமுடையராகி மார்பு அணங்கு உறுநரை அறியாதோன் என்ன மகன்-முன்னமே அவன்பால் ஆர்வமுடையேனாக வேண்டி அவனது மார்பால் வருத்தமுற்ற என் இயல்பை அறியாத காதலன் என்ன மகன் எனக் கூறப்படுவானோ? எ - று.

(வி - ம்.) மண்ணாப் பசுமுத்தேய்ப்ப நுண்ணிதிற்றாங்கிப் பெண்மை தட்பவென மாறிக் கூட்டுக. தலைவியை முத்தோடொப்பக் கூறியது சிறப்பு நிலைக்களமாக முதலொடு முதலே வந்த பண்புவமம். சேர்ப்பனாகிய அறியாதோன் என்ன மகன்கொலென மாறிக் கூட்டுக. களவாதலின் நலனைப் புலப்படாமல் மறைக்கவேண்டியதாயிற்று. ஆண்மகனருகிருந்து காமஞ்செப்புதல் கற்புக்கன்றிப் பெறப்படாமை

யின், வரைவு விரும்பியவாறாயிற்று. என்ன மகன் என்றது காதல் கைம்மிகல். இஃது அழிவில் கூட்டத்திற்குத் தலைக்கீடு.

உள்ளுறை:—அலராமற் குவிந்த பூங்கொத்தையுடைய புன்னையின்கண்ணே புலவுநாற்றத்தையுடைய நீர் தெறித்தரும்பிய சேர்ப்பனென்றது, புன்னையிடத்துத் தோன்றிய புலவுநாற்றத்தைப் பூவிரிந்து கெடுக்குமாறுபோல வரைந்துகொண்டு களவின்கண் வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகுவானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - வரைவுடம்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, இச்செய்யுள் நோய் அலைக் கலங்கி மதன் அழிபொழுதில் தன் காமத்தைப் பிறர் அறியும்படி வெளிப்படுத்துக் கூறுதல் ஆடவர்க்கு ஆயின் இயல்பாகும், பெண்டிர்க்கு அங்ஙனம் நோயலைக் கலங்கி மதனழி பொழுதில் தங்காமத்தைத் தாங்களே வெளிப்படுத்துச் செப்பல் இயல்பன்மையின் யான் என் பெண்மை தடுத்தலானே காமநோயினை நுண்ணிதில் தாங்கி கழாப் பசுமுத்துத் தனது ஒளியைப் புறத்தே காட்டாமல் இருப்பதுபோல இருப்பேனாக; தன்வயின் ஆர்வமுடையராகி தன்மார்பு காரணமாக வருத்தமுற்றிருக்கின்ற மகளிர் நிலையைக் குறிப்பாலே உணரமாட்டாத நம் சேர்ப்பன் என்ன மகன்? என்று தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயின் பரத்தைமையும் தோன்றக் கூறியதெனக் கொள்க. உரையாசிரியர் இங்ஙனம் கூறவறியாது பொருந்தாது உரை கூறுதலும் உணர்க. இது களவின்பமே காமுற்று வரைதலிற்கருத்தின்றி ஒழுகும் தலைவனை வரைந்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தக் கருதிய தலைவி களவொழுக்கத்தே கூடியிருக்குங் காலத்தினும் காட்டிற் பிரிந்துறையும் காலமே நெடிதாதலின் அது பொறுத தலைவி வரைவினை விரும்பும் தனது விருப்பத்தை நுண்ணிதின் ஓதியபடியாம் என்க. யான் என் பெண்மை தட்பத் தாங்கிப் பசுமுத்து ஏய்ப்ப அதனை அவன் அறிகின்றிலன்-என்று குறைகூறியவாறென்க.

இதன்கண் ஆர்வத்தைத் தன்கண் அடக்கியிருக்கும் தலைவி கழுவாமையினாலே தன் ஒளியைத் தன்னுள்ளே அடக்கியிருக்கும் பசுமுத்தினைத் தனக்குவமையாக்கிக்கொண்ட நுணுக்கம் நினைத்தின்புறுக. (கசு)

கரு. [1]கொட்டம்பலவனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, தலைமகன் பாங்கற்கு இவ்விடத்து இத்தன்மைத்தென வுரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கற் கூட்டத்துத் தோழன் அஃது எவ்விடத்து எவ்வியற்றென்றாற்குத் 'தலைமகன் குன்றகத்தது சீறூர், அச்சீறூர்க்கண்ணுள்ளாளொரு கொடிச்சி, அவள்கூந்தல் நறுநாற்றத்தது; அத்தகையாள் கையில் என்னெஞ்சு சிக்குண்டது; அஃது அவளன்றிப் பிறரால் விடுத்தற்கரியதுகா'ணென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (தொல்.கள. கக) என்னும் நூற்பாவின்கண் "குற்றங்காட்டிய வாயில் பெட்பினும்" என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

(பாடம்) 1. கோட்டம்பலவனார்.

கழைபாடு இரங்கப் பல்லியங் கறங்க
ஆடுமகள் நடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்று
அதவத் தீங்கனி அன்ன செம்முகத்
துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக்
[1]கழைக்கண் இரும்பொறை ஏறி விசைத்தெழுந்து
குறக்குறு மாக்கள் தாளங் கொட்டுமக்
குன்றகத் ததுவே [2]கொழுமிளைச் சீறூர்
சீறூ ரோளே நாறுமயிர்க் கொடிச்சி
கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்
விடுத்தற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே.

(சொ - ள்.) பாடு கழை இரங்கப் பல்இயம் கறங்க ஆடுமகள் நடந்த கொடும் புரி நோன் கயிற்று - பக்கத்திலே குழலொலிப்பப் பல்வாச்சியங்களு முழங்க ஆடுகின்ற கழைக்கூத்தி நடந்த முறுக்குண்ட புரியை யுடைய வலிய கயிற்றின் மீது; தீம் அதவக் கனி அன்ன செம் முகம் துய் த்தலை மந்தி வன் பறழ் தூங்க-இனிய அத்திப் பழம் போன்ற சிவந்த முகத்தையும் பஞ்சுபோன்ற தலையையுமுடைய குரங்கினது வலிய குட்டி பற்றித் தூங்காநிற்ப; குறக் குறு மாக்கள் இரும் பொறைக் கழைக்கண் விசைத்து எழுந்து ஏறித் தாளம் கொட்டும் அக் குன்றகத்தது-அதனைக் கண்ட குறச்சாதியாரின் இளமகார் பெரிய பாறையின்கணுள்ள மூங்கிலின்மேல் விசைத்து எழுந்து ஏறி நின்று தாளங் கொட்டாநிற்கும் அந்தக் குன்றின் இடத்துளதாகும்; கொழு மிளைச் சீறூர்—கொழுவிய காவற்காடு சூழ்ந்த சீறூர்; நாறு மயிர்க்கொடிச்சி சீறூரோள் - என்னாற் காதலிக்கப்பட்ட நறுமணங் கமழுங் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி அச் சீறூரின்கன் இருப்பவளாவாள்; பிணித்த என் நெஞ்சம் கொடிச்சி கையகத்தது-அவளாலே பிணிப்புண்ட என்னெஞ்சமும் அக் கொடிச்சியின் கையகத்ததாயிராநின்றது; பிறர் விடுத்தற்கு ஆகாது-அவள் இரங்கி விடுத்தாலன்றி என்னெஞ்சம் பிறரால் விடுவித்தற்கும் இயலாதாகுங்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) அதவம் - அத்தி. துய் - பஞ்சு. மிளை - காவற்காடு. சீறூர் - இவ்விடம் என்றவாறு. நாறுமயிர் - இவ்வியற்றென்றவாறு. நெஞ்சம் பிணித்ததும் ஆகாததும் தன்னிலை.

நீ செல்லுதற்கியலாதென்பான் குன்றகத்தது குழுமிளைச் சீறூரென்றும், அங்ஙனஞ்சென்றாலும் என்னெஞ்சம்நின்றாற் காண்பதற்கியலாதவாறு கொடிச்சி கையகத்துப் பிணிப்புண்டதென்றும், ஒருவழிநீகாணினும் அவள் அருள்செய்து விடுத்தாலன்றி நின்போல்வார் விடுத்-

(பாடம்) 1. பறைக்கண். 2. குழ

தற்கரிதென்றுங் கூறினும். தாளங்கொட்டுமென்ற சொற் சிறப் பானே ஆசிரியர் கொட்டம்பலவனாரெனப் பெயர் பெற்றனர் போலும்.

இறைச்சி :—கூத்தி நடந்த கயிற்றின்மேல் மந்தியின்பறழ் ஏறியா டக்கண்ட குறமாக்கள் தாளங்கொட்டா நிற்குமென்றது, காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்து மன்பதை யோம்புதலை மேற்கொண்ட என்னுள்ளத்து ஒரு கொடிச்சி சென்று தங்குவதனை யறிந்த நீ கை கொட்டி நகையாடி யழுங்கச் செய்தனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு- வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனிடத்துரைத்தல்.

(பெரு - ரை.) பாடு - பக்கம். ஆடுமகள் என்றது கழைக்கூத் தியை. இரும்பொறைக் கழைக்கண் என மாறுக. என்னெஞ்சு கொடிச்சி கையகத்தது எனமாறுக. 'குழுமிளைச்சீறூர்' என்றும் பாடம். (கூரு)

கூசா. கோக்குளமுற்றனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய் வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது. சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி, தலைவியை நோக்கி 'அவர் நம்மைப்புணர்ந்த சோலை இதுவே' யென்றும், 'ஆடிக் கூந்தலைத் துவட்டின் துறை உதுவே, யென்றும், தழையுடுப்பித்துச்சென்ற கானல் அதுவே'யென்றுங்கூறி யுருகிப் பசந்தனையே, இனி எவ்வாறுய்குவாயென்று வருந்திக் கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை ''களனும் பொழுதும்............அணைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்'' (தொல்-கள-உ௩) என்புழி வகை என் பதன்கட் கொள்க.

இதுவே, நறுவீ ஞாழல் மாமலர் தாஅய்ப்
புன்னை ததைந்த வெண்மணல் ஒருசிறைப்
புதுவது புணர்ந்த பொழிலே உதுவே
பொம்மல் படுதிரை நம்மோடு ஆடிப்
புறந்தாழ்பு இருளிய பிறங்குகுரல் ஐம்பால்
துவரினர் அருளிய துறையே அதுவே
[1]கொடுங்கழை நிவந்த நெடுங்கால் நெய்தல்
அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇத்
தமியர் சென்ற கானல் என்றாங்கு
உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுருகிப்
பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே.

(பாடம்) 1. கொடுங்கழி.

(சொ - ள்.) நறு வீ ஞாழல் மாமலர் தாஅய்ப் புன்னை தலைந்த வெண்மணல் ஒரு சிறை—தோழீ! நறு மணம் கமழ்கின்ற பூவையுடைய ஞாழலின் சிறந்த மலரும் புன்னையின் சிறந்த மலரும் உதிர்ந்து பரவி நெருங்கிய வெளிய மணற் பரப்பினொருபால்; புதுவது புணர்ந்த பொழில் இது - என்னைப் புதுவதாக இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த சோலை இதுவே என்றும்; பொம்மல் படுதிரை நம்மோடு ஆடி புறம் தாழ்பு இருளிய பிறங்கு குரல்ஐம்பால் துவரினர் அருளிய துறை உது—பொலிவு பொருந்திய கடலில் நம்மோடு நீராடி என் முதுகிலே தாழ்ந்திருண்ட விளங்கிய ஐம்பாலாக வகுக்கும் கூந்தலைப் பிழிந்து துவட்டினராயருளிய துறை உதுவே என்றும்; கொடுங்கழை நிவந்த நெடுங்கால் நெய்தல் அம் பகை நெறித் தழை அணி பெறத் தைஇத் தமியர் சென்ற கானல் அது என்று - வளைந்த தண்டு உயர்ந்த நீண்ட காம்புடைய நெய்தலின் அழகிய ஒன்றொடொன்று மாறுபடத் தொடுத்த நெறிப்பையுடைய தழையை அழகுபெற எனக்கு உடுப்பித்துத் தமியராய்ச் சென்று விட்ட கழிக்கரைச் சோலை அதுவே யென்றும்; ஆங்கு உள்ளு தோறு உள்ளுதோறு உருகி பைஇப் பைய பசப்,ப் பசந்தனை - அவ்வண்ணம் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் உள்ளமுருகி மெல்ல மெல்லப் பசப்பை மேற்கொண்டு பசந்து காட்டினை; இனி எவ்வாறுய்குவாய்?; எ - று.

(வி - ம்.) பொம்மல்-பொலிவு. துவருதல்-துவட்டுதல். கழை-தண்டு.

புணர்ந்தபொழிலிது என்பதுமுதலாய மூன்றுந் துன்பத்துப் புலம்பல். உள்ளுதோறுருகியென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல். பசப்புப் பசந்தனை யென்றது பசலைபாய்தல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.]

(பெரு - ரை-) புணர்ந்த பொழில் இது, அருளிய துறை உது, சென்ற கானல் அது என்று இயைக்க. இது நலந்தொலைவு குறிப்பா லுணர்த்தி வரைவு கடாயபடியாம். (கூகூ)

கூஎ. மாறன்வழுதி

திணை: முல்லை.

துறை: இது, பருவங்கண் டாற்றாளாய தலைவி தோழிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்துசென்ற தலைமகன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் அக்காலத்துண்டாகிய கருப்பொருண் முதலாய வற்றைக் கண்டு வருந்திய தலைவி, அற்றுவிக்குந் தோழியை நோக்கிக் குயில்கூவுமோசையும், யாற்றுநீர்ப்பெருக்கும், நறுமலர்விற்குமகளும் எனக்குக் காமநோயைத் தோற்றுவித்துக் கொடுமை செய்தலின், யான் எவ்வாறுய்வேனென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற அறியுமாகலின்" (தொல் - கற்-ளஉ) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும் என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்புவாய் புலரா
எவ்வ நெஞ்சத்து எஃகெறிந் தாங்குப்
பிரிவில புலம்பி நுவலுங் குயிலினுந்
தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே
ரு. அதனினுங் கொடியள் தானே மதனின்
துய்த்தலை இதழ பைங்குருக் கத்தியொடு
பித்திகை விரவுமலர் கொள்ளீ ரோவென
வண்டுசூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் தனிமட மகளே.

(சொ - ள்.) அழுந்துபடு விழுப்புண் வழும்பு வாய் புலரா எவ்வ நெஞ்சத்து எஃகு எறிந்து ஆங்கு - தோழீ! நெடுங்காலம் முன்னுண்டாகி ஆழ்ந்த பெரிய புண்ணின் வாய் நிணங் காயாத துன்பத்தையுடைய மார்பினிடத்தில் வேற்படையைக் குற்றிப் பாய்ச்சினாற் போல; பிரிவு இல புலம்பி நுவலும் குயிலினும் தேறு நீர் கெழீஇய யாறு நனி கொடிதே - என் அருகிலிருந்து பிரியாதனவாய் வருந்திக் கூவுங் குயிலினுங் காட்டில் நன்றாகத் தெளிந்த நீர் கெழுமி வருகின்ற யாறு மிகக் கொடியதாயிராநின்றது; மதனின் துய்த்தலை இதழ பை குருக்கத்தியொடு பித்திகை விரவு மலர் கொள்ளீரோ என — அழகுடைய பஞ்சு போன்ற மேலே புறவிதழையுடைய பசிய குருக்கத்திமலருடனே விரவிய சிறு சண்பக மலரையும் விலைக்குக் கொள்ளீரோ? என்று; வண்டு சூழ் வட்டியள் திரிதரும் - அம்மலர்களை இட்டு வைத்தலால் வண்டுகள் சூழ்கின்ற கடகப் பெட்டியைக் கைக்கொண்டு திரியாநிற்கும்; தண்டலை உழவர் தனி மடமகள் தான் - சோலையின்கணுள்ள உழுதுண்ணு மாக்களின் ஒப்பற்ற இளமகளாவாள் தான்; அதனினும் கொடியள் - அவ் யாற்றினுங்காட்டில் மிகக் கொடியளாயிராநின்றாள்; இங்ஙனமாகையில் யான் எவ்வாறு ஆற்றியுய்குவன்? எ - று.

(வி - ம்.) வழும்பு - நிணம். மதன் - அழகு. பித்திகை - சிறு சண்பகம், வட்டி - கடகப் பெட்டி. தலைவன் குறித்த காலம் குயில் கூவி, யாற்றில் நீர்பெருகி, குருக்கத்தி சிறு சண்பகமுதலாயின மலருங் கார்ப்பருவத்தில் வருவேனென்றானென்பது. குயிலோசைக்கு எஃகெறிந்ததைக் கூறியது கிழக்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலுஞ் சினையும்விராய்வந்த பண்புவமம். குயிலோசை முதலியன இன்பத்தை வெறுத்தலும் துன்பத்துப் புலம்பலுமாம்.

குயிலோசை செவியளவே யின்பஞ்செய்ய, ஏனைப்புலன்க ளின்பம் பெருமையிற் குயில்கொடிதென்றாள். யாற்றுநீர் குளிர்ச்சிசெய்தலின் அக் குளிருக்குத் தனிக்கிடை வருத்துவதேயென யாறு கொடிதென்றாள். ஆடவனது மெய் தோயப்பெற்று அம் மெய்ம்மணம் நுகர்ந்தவழி நறு மலரின் மணஞ் சிறக்குமாதலின் அது காரணமாகப் பூவிலை மடந்தை கொடியளென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன் கார்ப்பருவத்தொடக்கத்தே மீண்டு வருவல் கவலாதேகொள் என்று தேற்றிப் போயினனாக, இடையிடையே குயி லோசை கேட்குந்தோறும் காமநோய் உரம்பெற்றுத் தன்னை வருத்துத லான், இக் குயிலின்றேல் ஒருவாறு ஆற்றியிருப்பேன்மன் என்று வருந்துவாள், என்னைப் பிரியாதே அயலிலிருந்து கூவுங்குயில் கொடி தென்றாள். யாற்றுநீர் வரவு கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டமையையுணர்த்து தலின், அப்பருவங்கண்டு நம் பெருமான் இன்னும் வந்திலனே வரு வானோ வாரானோ என்றும், இப்புதுநீர்ப் பெருக்கின்கண் அவனொடு ஆடப் பெற்றிலேனே என்றும் பல்வேறு துன்ப நினைவுகளைத் தோற்று வித்தலான் குயிலினும் யாறு நனிகொடி தென்றாள். இனிக் கார்ப்பரு வம் நிகழ்ந்து முதிராநிற்றலை அப்பருவத்தே அரும்பிமலரும் குருக்கத்தி முதலிய மலர்களை விற்போள் கூக்குரல் அறிவித்தலின் அக்குரல் கேட் டலும் எம்பெருமான் குறித்த பருவத்தே வந்திலன். நம்மை மறந்து மாறினனோ மலர் பொதுளிய இப்பருவத்தே பூம்பொழிலில் எம்பெரு மான் மலர் பறித்து எங்குழலில் சூட்ட ஆடும் ஆட்டும் பெற்றிலேனே இனி என்செய்தாற்றுகேன் எனக் கையறுநிலை எய்துதலான் மலர் கொள்ளீரோ என வட்டியுடன் திரிதரும் உழவன் மகள் அதனினும் கொடியாள் என்றாள். இங்ஙனமாக நான் ஆற்றியிருத்தல் எங்ஙனம் என்பது குறிப்பெச்சம். அழுந்து என்பது ஆழ்ந்து என்பதன் குறுக்கல் விகாரம். (௯௭)

௯௮. உக்கிரப்பெருவழுதி

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, இரவுக்குறி வந்தொழுகுந் தலைவனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறி இடையீடின்றி வருகின்ற தலை மகனை நோக்கித் தோழி, காவன் மிகுதியையும், அதனாலே தலைமகள் துயிலாது வருந்துதலையும், அவளது நெஞ்சம் தலைவனை விட்டுப்பிரியாத அன்பினிலையையுங் கூறுவாளாய், 'நாடனே! நீ இரவில் வருதலைக் காட் டிலும் தூங்காத என் கண்ணுங் கொடிது, மீளாத என்னெஞ்சமுங் கொடியது காணென' வருந்தி வரைவுகடாதல் தோன்றக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்) இதனை, "களனும் பொழுதும்............அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-௨௧) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

எய்ம்முள் அன்ன பரூஉமயிர் எருத்தின்
செய்ம்மம் மேவல் சிறுகட் பன்றி
ஓங்குமலை வியன்புனம் படீஇயர் வீங்குபொறி

நூழை நுழையும் பொழுதின் தாழாது
பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென
மெல்ல மெல்லப் பிறக்கே பெயர்ந்துதன்
கல்லளைப் பள்ளி வதியும் நாடன்
எந்தை ஓம்புங் கடிப்புடை வியல்நகர்த்
துஞ்சாக் காவலர் இகழ்பதம் நோக்கி
இரவின் வரூஉம் அதனினுங் கொடிதே
வைகலும் பொருந்தல் ஒல்லாக்
கண்ணொடு வாராஎன் நாரில் நெஞ்சே.

(சொ – ள்.) எய்ம்முள் அன்ன பரூஉமயிர் எருத்தின் சிறு கண் செய் மேவல் பன்றி - முள்ளம் பன்றியின் முட்போன்ற பருத்த மயிரையுடைய பிடரும் சிறிய கண்ணும் வயலிற் சென்றுண்ணும் விருப்பமுமுடைய பன்றி; ஓங்குமலை வியன புனம் படீஇயர் வீங்கு பொறி நூழை நுழையும் பொழுதில் - உயர்ந்த மலையிடத்துள்ள இடமகன்ற தினைக் கொல்லையிலே சென்று மேயும் பொருட்டுப் பெரிய இயந்திரமமைந்த புழைவழியிலே சென்று புகும்பொழுது; தாழாது பாங்கர்ப் பக்கத்துப் பல்லி பட்டென - தாழாது விரைந்து நல்ல பக்கத்திலிருந்து பல்லி படித்தலும் அதனை அறிந்து ஆங்குச் சென்றால் ஊறு நிகழும் என்று அஞ்சி; மெல்ல மெல்ல பிறக்கு பெயர்ந்து தன் கல் அளைப் பள்ளி வதியும் - மெல்ல மெல்லப் பின்னே மீண்டுவந்து தன் கல் முழையிலுள்ள பள்ளியிடத்தே தங்காநிற்கும்; நாடன் எந்தை ஓம்பும் கடிப்புடை வியல் நகர்த் துஞ்சாக் காவலர் இகழ் பதம் நோக்கி - மலைநாடனே! எந்தையாலே பாதுகாக்கப்படுகின்ற காவலையுடைய அகன்ற மாளிகையிடத்துத் துஞ்சாமற் காக்குங் காவலர்தாம் சிறிது அயர்ந்திருக்கும் பருவமறிந்து; இரவின் வரூஉம் அதனினும் வைகலும் பொருந்தல் ஒல்லாக் கண் (கொடிது) - நீ இரவின்கண் வந்து முயங்கிச் செல்லும் அதனினும் காட்டில் நாள்தோறும் நீ வரும் நெறியின் ஏதத்தைக் கருதுவதனாலே துயிலப் பெருது என்கண்ணும் கொடிதாயிராநின்றது; வாரா என் நார் இல் நெஞ்சு கொடிது – அன்றியும் நின்பாற் சென்று வாராத என்பால் அன்பற்ற என்னெஞ்சமும் கொடிதாயிராநின்றது காண்!; எ – று.

(வி - ம்.) எய் - முட்பன்றி: மேவல் - விரும்புதல். நூழை - துவாரம். கடிப்பு - காவல். நார் - அன்பு. நகர் - மாளிகை. கொடிதென்னுங் குறிப்புமுற்றைக் கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்குந் தனித்தனி கூட்டுக. நாடன்: அண்மை விளி. எந்தை யோம்பு நகர் - காவன்மிகுதி. பொருந்தலொல்லாக்கண் - கண்டுயில் மறுத்தல். வாராவென்னெஞ்சு - அன்பினிலை. இது தலைவி கூற்றைத் தன்கூற்றாகத் தோழிகொண்டு

கூறியது. அஃறிணையாகிய பன்றியும் கரவிற் சேறற்கஞ்சிமீளுநாடனு யிருந்தும் நீ அஞ்சாதுபுகுதலின் என் கண்ணுறங்கிலதென்றிரங்கினுள்.

உள்ளுறை :—பன்றி தினையை யுண்ணவேண்டி இயந்திரமமைத்த புழையிற்புகும்போது பல்லியடிப்பக்கேட்டு ஏதமுடைத்தென்று மீண்டு தன் அளைபுகுமென்றது. தலைமகன் தலைமகளது இன்பந்துய்ப்பக் காவன் மாளிகையுட் கரவிற்புகும்பொழுது நிலவு வெளிப்படன் முதலாய இடையீடு நிகழக் கண்டு ஏதமுடைத்தாமென்று மீண்டும் தன்பதி புகுதவும் அமையு மென்றதாம், இதனுன், இடையீடின்றித் துய்க்க வேண்டி வரைந்தெய்துக வென்றதாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அவலத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல்.

(பெரு-ரை.) செய்ம்மேவல் எனற்பாலது இசைநோக்கி யகரமும். மகரமும் தனித்தனி அளபெடுத்துச் செய்ய்ம்ம் மேவல் என்ருயிற்று. பிறக்கு-பின்புறம். நீ இரவின் வருதல் கொடிது. அதனினும் பொருந்தல் ஒல்லாக் கண் கொடிது; அதனினும் வாரா நெஞ்சு கொடிது என்றவாறு. 'கடியுடை வியனகர்' என்றும் பாடம். (கூஅ)

கூக. இளந்திரையனுர்

திணை : முல்லை.

துறை: இது, பருவங்கண் டாற்ருளாய தலைவியைத் தோழி பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(து-ம்.) என்பது, வினைவயிற்சென்ற தலைவன் குறித்த கார்ப் பருவங்கண்டு வருந்திய தலைவியைத் தோழி, இது கார்ப்பருவமன்று, அறியாமையாலே கடனீரையுண்டமுகில் மழையைப் பெய்யக்கண்டு கார்காலமாமெனப் பிடவுங் கொன்றையுங் காந்தளு மலர்ந்தன; அவற்றைநோக்கி நீ மயங்காதே கொள்ளென வற்புறுத்தக் கூருநிற்பது.

(இ-ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற்-உ௬) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவிர் உருப்பின்
அஞ்சுவரப் பனிக்கும் வெஞ்சுரம் இறந்தோர்
தாம்வரத் தெளித்த பருவங் காண்வர
இதுவோ என்றிசின் மடந்தை மதியின்று
மறந்துகடல் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
பொறுத்தல் செல்லாது இறுத்த வண்பெயல்
காரென்று அயர்ந்த உள்ளமொடு தேர்வில
[1]பிடவுங் கொன்றையுங் கோடலும்
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே.

(பாடம்) 1. பிடவமுங்.

(சொ-ள்.) மடந்தை நீர் அற வறந்த நிரம்பா நீள் இடை-மடந்தாய்! தண்ணிதாகிய நீர்மை முற்றும் இல்லாத சென்று கடக்க முடியாத நீண்ட நெறியில்; துகில் விரித்து அன்ன வெயில் அவிர் உருப்பின் அஞ்சு வரப் பனிக்கும் வெம் சுரம் இறந்தோர்-வெளிய ஆடையை விரித்தாற் போன்ற வெயில் வீசுகின்ற வெப்பத்தாலே நோக்குவார் அஞ்சும்படியாக நடுக்கத்தைச் செய்யும் கொடிய காட்டின்கண்ணே சென்ற காதலர்; தாம்வரக் காண்வாத்தெளித்த பருவம் இதுவோ என்றிசின்-தாம் வருவேமென்று அழகு பொருந்தத் தெளியக் கூறிய பருவம் இதுதானோ? என்று வினவாநின்றனே, இஃதன்று; மதி இன்று மறந்து கடல் முகந்த கமம் சூல் மா மழை - அறிவில்லாது பருவகாலத்தை மறந்து கடனீரையுண்டதனலாகிய நிறைந்த சூலையுடைய கரிய மேகம்; பொறுத்தல் செல்லாது இறுத்த வண் பெயல் கார் என்று அயர்ந்த உளளமொடு - தான் தாங்கமாட்டாமே பெய்தொழித்த வளவிய மழையை நோக்கி இது கார்காலமென மறதியுற்றவுள்ளத்துடனே; தேர்வு இல பிடவும் கொன்றையும் கோடலும்-அறியாதனவாய்ப் பிடவுங் கொன்றையுங் காந்தளும் இன்னும் பலவும்; மடவ ஆகலின் பல மலர்ந்தன - அஃறிணையாகிய அறிவில்லாப் பொருள்களாதலின் மிக மலர்ந்துவிட்டன; அவற்றைக் கண்டு நீ கார் காலமென மயங்காதேகொள்!; எ — று.

(வி - ம்.) நீர் - ஈரப்பண்பு. உருப்பு - வெப்பம். கமம்-நிறைவு. இறுத்தல் - பெய்தொழித்தல், கோடல்-காந்தள். மடவ - அறியாதன. இது பருவமன்றெனவே அவர் பொய்யுரையார், குறித்த பருவத்து வருவரெனத் தெளிவித்தனளாயிற்று. மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன் - தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

(பெரு - ரை.) அது கார்ப்பருவமேயாகவும் தலைவியை ஆற்றுதற்குப் பிறிதொரு வழி காணுமையால் தோழி இங்ஙனம் தன் படைத்துமொழியால் மருட்டி ஆற்றுவிக்கின்ருள் என்க. இச் செய்யுளோடு.

"மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங்கு அத்தஞ் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே" (குறுந்-சுசு)

எனவரும் குறுந்தொகைச் செய்யுளை ஒப்பு நோக்குக. (கூகூ)

ச00. பரணர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, பரத்தை தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்ப விறலிக்குடம்படச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையானவள் தன்னைத் தலைவன் பிரிந்து செவ்வணி கண்டு மனைவயிற்புக்கானென்பதையறிந்து, தன்பால் அவன் செய்ததனைத் தலைவி கேட்டு வெறுப்படையவேண்டி, அத்தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ள தோழி முதலானோர் கேட்குமாறு தன் தோழியாகிய விறலியை நோக்கி ஊரன் என்னைப்பற்றி வளையைப்பறித்தலாலே நான் உன் மனைவிக்கு இதனைச் சொல்லுவேன் என்றலும் அவன் நடுங்கிய நிலைமையை நினைக்குந்தோறும் நகுகிற்பேனென இகழ்ந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "புல்லுதல் மயக்கும்" (தொல்-கற்-க0) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'இவற்றொடு பிறவும்' என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

உள்ளுதொறும் நகுவேன் தோழி வள்ளுகிர்
மாரிக் கொக்கின் கூரலகு அன்ன
குண்டுநீ ராம்பல் தண்துறை யூரன்
தேங்கம ழைம்பால் பற்றி யென்வயின்
வான்கோல் எல்வளை வெளவிய பூசல்
சினவிய முகத்துச் சினவாது சென்றுநின்
மனையோட்கு உரைப்பல் என்றலின் முனையூர்ப்
பல்லா நெடுநிரை வில்லின் ஒய்யும்
தேர்வண் மலையன் முந்தைப் பேரிசைப்
புலம்பிரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின்
மண்ணார் கண்ணின் அதிரும்
நன்னர் ஆளன் நடுங்கஞர் நிலையே.

(சொ - ள்.) தோழி வள் உகிர் மாரிக் கொக்கின் கூர் அலகு அன்ன குண்டு நீர் ஆம்பல் – தோழீ! பெரிய உகிரையுடைய கார்காலத்து உலாவுங் கொக்கினது கூரிய மூக்குப் போன்ற ஆழ்ந்த நீரின் முளைத்த ஆம்பற் பூவையுடைய; தண் துறை ஊரன் தேம் கமழ் ஐம்பால் பற்றி என் வயின் வான் கோல் எல்வளை வெளவிய பூசல் - தண்ணிய துறையையுடைய ஊரன் நெய்ம மணங் கமழ்கின்ற என் கூந்தலைப் பற்றி யீர்த்து வைத்து என் கையிலுள்ள வெளிய கோற்றொழிலமைந்த ஒளியையுடைய வளையைக் கழற்றிக் கோடலினாகிய பூசலாலே; சினவிய முகத்து சினவாது சென்று நின் மனையோட்கு உரைப்பல் என்றலின் - சினமுற்ற முகத்தோடு அவனை நோக்கி 'இனி, யான் இங்ஙனம் சினவாது சென்று நின் மனைக் கிழத்திபால் இங்கு நிகழ்ந்ததனைக் கூறுகிற்பேன்' என்றவுடன்; முனை ஊர்ப் பல் நெடு ஆ நிரை வில்லின் ஒய்யும் தேர் வண் மலையன் முந்தை-ஊர்முனையிலுள்ள பல நெடிய ஆனிரைகளை விற்போரால் வென்று செலுத்திக் கொண்டு வருகின்ற இரவலர்க்குத் தேர் கொடுக்கும் கை வண்மை

யுடைய மலையமான் திருவோலக்கத்தின் முன்பு; புலம் பிரி பேர் இசை வயிரியர் நலம் புரி முழவின் மண் ஆர் கண்ணின் அதிரும் - வேற்று நாட்டிருந்து வந்த பெரிய இசையையுடைய கூத்தர் நன்மையை விரும்பி முழக்குகின்ற மத்தளத்தின் மார்ச்சனை வைத்த பக்கம் அதிர்வதுபோலும் அதிர்ச்சியோடு; நன்னராளன் நடுங்கு அஞர் நிலை உள்ளுதொறும் நகுவேன்- நன்மையை மேற்கொள்ளும் அவன்தான் நடுங்கிய வருத்தத்தையுற்ற நிலையை நினைக்குந்தோறும் நகை தோன்றுதலாலே யான் நகாநிற்பேன்காண்!; எ — று,

(வி - ர்.) வள்ளுகிர் - நீண்ட நகமுமாம். குண்டு - ஆழம். தேன்- நெய். ஓய்யும் - செலுத்துகின்ற.

இதனை மனைவி கேட்பின் 'அவன் யார்மாட்டும் வரம்பின்றி யொழுகுபவன்' என்று வெறுப்புத்தோன்றும்; வெறுத்தவழி அவனை மீட்டும்தான் அடையலாமென்று கருதி யிங்ஙனம் கூறினாள். சினங்கொண்டு கூறின் உரை புலப்படாவாதலால் சினவாது செல்வேனென்றாள். தனது அன்பு தலைப்பிரியாக் கொள்கை தோன்ற நன்னர் ஆளன் என்றாள். மெய்ப்பாடு - எள்ளல் பொருளாகப் பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல். பயன் - பரத்தை தலைவனைத் தான் அடையச் சூழ்ந்துரைத்தல்.

(பெ - ரை.) இந் நிகழ்ச்சியைத் தலைவி அறியின் பெரிதும் ஏதமாம் என்று அங்ஙனம் அதிர்ந்து நடுங்கினன் என்பது கருத்து. இச்செய்தியைத் தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்டுத் தலைவிபாற் கூறியவழி அவள் தலைவனோடு பெரிதும் ஊடுவள். அவ்வழி அவன் தன்மனை தேடி வலிய வருவன் என்பது பரத்தை எண்ணம் என்க. புலம்புரி என்றும் பாடம். (க00)

க0க. வெள்ளியந்தின்னனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பின்னின்ற தலைமகன் தோழி கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, குறையுறவுணர்தல் முதலாய மூன்றனுலும் இவனொரு குறையுடையான் போலுமென்று தோழி உய்த்துணர நிற்குமிடத்து இரந்து பின்னின்ற தலைமகன் தான் தலைவியிடத்து வைத்த காதலினாலே படுந்துன்பத்தைத் தோழி அறியுமாற்றானே அவள் கேட்பப் பரதவர் மடமகளுடைய கண்களை யான் பார்க்கு முன்பு புலவு நாற்றத்தையுடைய பாக்கமும் எனக்கு இனிதாகவே யிருந்தது; இப்பொழுதோவெனில் அஃது அங்ஙன மின்மையா லிரங்கத்தக்கதாயினதே யென்று வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்,) இதற்கு, "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (தொல்-கள-கக) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் 'குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்' என்னும் விதி கொள்க,

முற்று மஞ்சள் பசும்புறங் கடுப்பச்
சுற்றிய பிணர சூழ்கழி இறவின்
கணங்கொள் குப்பை உணங்குதிறன் நோக்கிப்
புன்னையங் கொழுநிழல் முன்னுய்த்துப் பரப்புந்
ரு. துறைநணி யிருந்த பாக்கமு முறைநனி
இனிதுமன் அளிதோ தானே துனிதீர்ந்து
அகன்ற அல்குல் ஐதமை நுசுப்பின்
மீனெறி பரதவர் மடமகள்
மானமர் நோக்கங் காணா வூங்கே.

(சொ - ள்.) துனி தீர்ந்து அகன்ற அல்குல் ஐது அமை நுசுப்பின் மீன் எறி பரதவர் மடமகள் மான் அமர் நோக்கம் காணா வூங்கு-வருத்தமின்றி, அகன்ற அல்குலையும் மெல்லிதாயமைந்த இடையையுமுடைய மீன் பிடிக்கின்ற பரதவர்தம் இள மகளின் மான்போலும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட பார்வையைக் காணப் பெறுதமுன் உவ்விடத்தே; முற்று மஞ்சள் பசும் புறங் கடுபபச் சுற்றிய பிணர சூழ் கழி இறவின்-முற்றாத இளமஞ்சட் கிழங்கின் பசிய புறத்தைப் போலச் சுற்றியிருக்கின்ற சருச்சரையையுடைய் சூழ்ந்த கழியிடத்துள்ள இறாமீனின் கணம் கொள் குப்பை உணங்கு திறன் நோக்கி-கூட்டங் கொண்ட குவியல் காயும் வகையை ஆராய்ந்து: புன்னை அம் கொழுநிழல்முன் உய்த்துப் பரப்பும் துறை நணி இருந்த பாக்கமும் - புன்னையினது அழகிய கொழுவிய நிழலின் எதிரே போகட்டுப் பரப்புந் துறைக்கு அணித்தாயிருந்த பாக்கமும்; முறை நனி இனிதுமன் - முறையே மிக இனிமையுடையதாயிருந்தது; அஃது இற்றைநாளால் அப் பரதவர் மகளின் நோக்கங் காணப்பெற்றமையாலே கழிந்து போகியதாகலின்; அளிது-இரங்கத்தக்கதாயிராநின்றது; எ-று.

(வி- ம்.) பாக்கம் - கடற்கரையிலுள்ள ஊர். ஐது-மெல்லிது. ஊங்கு - உவ்விடம். பிணர இறவென்க. துறையேயன்றிப் பாக்கமு மினிதாயிருந்த தென்க.

பாக்கமுமென்ற இழிவு சிறப்பும்மையால் மீன்புலர்தலினுற்ற மிக்குதளதா யிருந்தும் தோற்றப்பொலிவா லினிமையாயிருந்ததெனவு மாம்.காணுமுனினிதா யிருந்தது கண்டபின் இன்னாமையதாதலின் அவ் வின்னாமை யொழியுமாறு கருதுக வென்றானும்.ஒருநோக்கு நோய்நோக் கும் மற்றது அன்னதன் மருந்து மாதலின் தொழில்மாறுபட்ட நோக் கங்களாயின. புன்னைமுன் பரப்புதல் நிழலிலிருந்து புள்ளோப்புதற் பொருட்டு.

இறைச்சி:—இறவு காயுந்திறநோக்கிப் புன்னைநிழலின் முன்பு பரப்புமென்றதுயானும்என்போன்றபெருவேட்கையாளாகிய பரதவர் மகளுங்கொண்ட காமநோயைப் போக்குமாறு பகற்குறியிடனுகக்

கருதத்தகும் புன்னைநிழலின்முன் இருவோமையும் தோழி கூட்டுவிப்பாளாவ தென்றதாம். கேட்பார் - தோழி. காலம் - நிகழ்காலம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தோழி கேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது.

(பெரு - ரை.) பாக்கமுமுறைநனி இனிதுமன் என்ற தொடரைப் பாக்கமும் உறை நனி இனிதுமன் எனக் கண்ணழித்துப் பாக்கமே யாயினும் நோக்கங்காணு முன்பெல்லாம் உறைதற்குப் பெரிதும் இனிதாயிருந்தது இப்பொழுது அது கழிந்தது என்று பொருள் கூறுதலே நன்று.

இனி, இறவின் குப்பை உணங்குதிறன் நோக்கிப் புன்னைநிழலின் முன்கொணர்ந்து பரப்புதல் போன்று நீயும், என்னைப் பிரிந்துறைதலானே வருந்தியிருக்கும் தலைவியின் நிலைநோக்கி அவளை எனக்கு அணுக்கியாக்கித் தருக என உள்ளுறையாகக் கூறியபடியாம் எனக் கோடலும் தகும். கூடிப்பிரிந்தமையான் அவளும் என்னைப்போல வருந்தியே இருப்பள் என்பது குறிப்பு. (க0க)

க0உ. செம்பியனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(து - ம்.) என்பது, இருவகைக் குறியானும் வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடுபட்டு வாரா தொழியக்கண்ட தலைமகள் வரைதல் விருப்பினளாய் வேட்கை பெரிதுஞ் சிறப்பச் சிந்தித்துக் கிளியை நோக்கிக் கிள்ளாய்! என் தலைவரது நாட்டிலுள்ள நின் சுற்றத்தாரிடஞ் சென்றகாலை ஆங்கு என் காதலரை நோக்கி இம்மலைக்குறவர் மகள் மீட்டும் தினைப்புனங்காவல் செய்யுமாறு வந்தனளென இவ்வொன்றனை மட்டுஞ் சொல்வாயாகவென்று இரந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காமஞ் சிறப்பினும்" (தொல்-கள-உ0). என்னும் விதி கொள்க-

கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்கிளி
அஞ்ச லோம்பி ஆர்பதங் கொண்டு
நின்குறை முடித்த பின்றை என்குறை
[1]செய்தல் வேண்டுமால் கைதொழுது இரப்பல்
பல்கோட் பலவின் சாரல் அவர்நாட்டு
நின்கிளை மருங்கிற் சேறி யாயின்
அம்மலை கிழவோர்க்கு உரைமதி இம்மலைக்
கானக் குறவர் மடமகள்
ஏனல் காவல் ஆயினள் எனவே.

(பாடம்) 1. சொல்லல் வேண்டுமார்.

(சொ - ள்.) கொடுங் குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங் கிளி - வளைந்த தினைக் கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகாநின்ற சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிள்ளாய்; அஞ்சல் ஓம்பி ஆர்பதம் கொண்டு நின் குறை முடித்த பின்றை—அஞ்சாதே கொள்! நீ இக் கதிர்களைக் கொய்தல் காரணமாக யாரேனும் நின்னை அச்சுறுத்துவார் கொல்லோ? என்னும் ஐயத்தைப் போக்கி; வேண்டிய உணவைக் கொண்டு நின் குறையெல்லாம் முடித்த பின்பு; என் குறை செய்தல்வேண்டும் கைதொழுது இரப்பல்-ஒழிவெய்திய காலத்தில் என்னுடைய குறைபாட்டைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் இது நின்னை யான் என் கைகளைக் குவித்துத் தொழுது இரந்து கேட்கின்றேன்; பல் கோள் பலவின் சாரல் அவர் நாட்டு நின் கிளை மருங்கின் சேறி ஆயின் — அக்குறைபாடுதான் யாதோவெனின் பலவாய காய்களைக் காய்க்கின்ற பலா மரங்கள் மிக்க சாரலையுடைய அவர் நாட்டின்கணுள்ள நின் சுற்றத்தினிடத்து நீ ஒரு பொழுது செல்லுவையாயின்; அம் மலை கிழவோர்க்கு இம் மலைக் கானக் குறவர் மடமகள் - அம்மலைக்கு உரியராகிய எனது காதலரை நோக்கி இந்த மலையைச் சூழ்ந்த காட்டின்கணுள்ள குறவருடைய இளமகள் முன்போலவே, ஏனல் காவல் ஆயினள் என உரை- தினைக் கொல்லைக் காவலுக்கு அமைந்து ஆண்டிருக்கின்றாளென்று இவ்வொன்றனை மட்டும் உரைத்து என் இவ்வொரு குறையைச் செய்துமுடிப்பாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) குரல் - கதிர். ஆர்பதம் - உணவு. கோள் - காய்.

சொல்லென ஏவியவழி மறுக்குங்கொல்லோ, உடன்படுங்கொல்லோவென்னும் ஐயுறவால் கிளைமருங்கிற் சேறியாயினென்றாள். அது மறுமற் செய்தற்பொருட்டு இரப்பரென்று தன்னைத் தாழ்த்தியும் தொழுதென அதனை யுயர்த்தியுங் கூறினாள். ஆயினளெனவுரையென்றது தூதுமுனிவின்மை.

இறைச்சி;—என்னைக் கைவிட்ட கொடுமையையுடையவர் சாரலாயிருந்தும் அச்சாரலின்கணுள்ள பலாமரங்கள் பிறர்க்குப் பயன்படுமாறு காய்க்கின்றனவே; இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றியதறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு -ரை.) ஆர்பதம்: வினைத்தொகை. அவர் மலைச்சாரற்குச் செல்வாயாயின் இத்தினையினும் இனிய பலாச்சுளையை ஆர்பதமாகப் பெறலும் பெறுகுவையென ஆண்டுச் செல்லுதற்கோர் ஊதியமும் கூறுவாள் பல்கோட் பலவின் சாரல் அவர் நாடென்றாள் என்க. (௧0௨)

௧0௩. மருதனிளநாகனார்

திணை: பாலை

துறை: இது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்து ஆற்றாதாகிய நெஞ்சினைக் கழறியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருளீட்டுமாறு தலைவியைப் பிரிந்து செல்கின்ற தலைமகன் சுரத்தினிடைத் தன் காதலியைக் கருதிக் கவன்ற நெஞ்சைநோக்கி யாம் காட்டின்கண் வந்து வருந்துகின்றோம்: இவ்விடத்துப் பொருள் நசைக்காகச் செல்வோமெனினும் அன்றி மீள்வோமெனினும் என்னுலோரிடையூறும் இல்லையாதலின் நீ இவ்விரண்டனுளொன்றை ஆராய்ந்து எனக்குச் சொல்லென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதி கொள்க.

ஒன்றுதெரிந்து உரைத்திசின் நெஞ்சே புன்கால்
[1]சிறியிலை வேம்பின் பெரிய கொன்று
கடாஅஞ் செருக்கிய கடுஞ்சின முன்பின்
களிறுநின்று இறந்த நீரல் ஈரத்துப்
பால்வீ தோல்முலை அகடுநிலஞ் சேர்த்திப்
பசியட முடங்கிய பைங்கண் செந்நாய்
மாயா வேட்டம் போகிய கணவன்
பொய்யா மரபின் பிணவுநினைந்து இரங்கும்
விருந்தின்வெங் காட்டு வருந்துதும் யாமே
ஆள்வினைக்கு அகல்வாம் எனினும்
மீள்வாம் எனினும் நீதுணிந் ததுவே.

(சொ -ள்.) நெஞ்சே புன் கால் சிறியிலை வேம்பின் பெரிய கொன்று கடாஅம் செருக்கிய கடுஞ் சினம் முன்பின் களிறு - என் நெஞ்சமே! புல்லிய காம்பையுடைய சிறிய இலையையுடைய வேப்ப மரத்தின் பெரிய கிளைகளை முறித்துத் தள்ளி மதத்தாற் செருக்குண்ட கடிய சினமும் வலிமையுமுடைய களிற்றியானை; நின்று இறந்த நீர்அல் ஈரத்துப் பால்வீ தோல்முலை அகடு நிலம் சேர்த்தி - நின்று கழித்தகன்ற நன்னீரல்லாத இழிந்த நீரினுலாகிய ஈரத்துப் பால் வற்றிய தோலாகிய முலையையுடைய வயிற்றை (நிலத்தின்கண்) பொருத்தி; பசி அட முடங்கிய பைங் கண் செந்நாய் - பசி வருத்துதலானே வருந்தி முடங்கிக் கிடந்த பசிய கண்ணையுடைய செந்நாய்ப் பிணவினது; மாயா வேட்டம் போகிய கணவன் பொய்யா மரபின் பிணவு நினைந்து இரங்கும் - கெடாத வேட்டைமேற் சென்ற கணவனாகிய செந்நாயேற்றைத் தான் உண்மையாகத் தன்பிணவை முன்பு புணர்ந்த தன்மையைக் கருதி வருந்தாநிற்கும்; விருந்தின் வெம் காட்டு யாம் வருந்துதும் - இதுகாறும் புக்கறியாத புதுவதாகிய கொடிய காட்டின்கண்ணே வந்து புகுந்து யாம் வருந்துகின்றோம், ஆள் வினைக்கு அகல்வாம் எனினும் மீள்வாம் எனினும் நீ துணிந்தது ஒன்று தெரிந்து

(பாடம்) 1. சிறியிலைவேலம்.

உரைத்திசின் - பொருள்செய் முயற்சி தலைக்கீடாகச் செல்வோமென்றாலும், அங்ஙனம் செய்யாது மீண்டு ஊர்புகுவோமென்றாலும் யான் தடுப்பதொன்றுமில்லையாதலின் அவ்விரண்டனுள் நீ துணிந்தவொன்றனை ஆராய்ந்துரைப்பாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) முன்பு - வலிமை. விருந்து - புதுமை. நீரல்லாநீர் - மூத்திரம்.

உள்ளுறை :—நீரல்லாத ஈரத்துப் பிணவு பசியால் வருந்த வேட்டைமேற்சென்ற அதன் கணவனாகிய செந்நாயேற்றைத் தான் சென்றவிடத்துத் தன் பிணவைக் கருதி வருந்துமென்றது படுக்கைகொள்ளாது வேற்றிடத்தும்போய்க் காமவெப்பந்தாங்காது நம் காதலி தளிர்மேலே கிடந்து காமத்தால் வருந்தப் பொருள்வயிற்போந்த நாம் ஈண்டு அவளைக் கருதிப் புலம்பாநின்றேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு-பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல்: பயன்-இடைச்சுரத் தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) நீ துணிந்ததாகிய ஒன்று என இயைக்க. பெரிய : பலவறிசொல். பொய்யா மரபின் பிணவு என்றதற்குக் காதற்கேண்மையிலே பொய்த்தல் இல்லாத முறைமையினையுடைய பிணவு எனல் நன்றும். மீள்வதே நன்றென்பது என் துணிவு என்பான் யாம் வெங்காட்டு வருந்துதும் என்றான். நீ துணிந்ததொன்றனையும் மீண்டும் ஆராய்ந்து துணிந்து கூறுதி, என்று வற்புறுப்பான் நீ துணிந்தது ஒன்று தெரிந்து உரை என்றான். பிணவின் துயர்நிலையை நினைந்து இரங்கும் எனல் சிறிது. 'பாலவி தோல்முலை' என்றும் பாடம். (௧0௩)

௧0௪. பேரிசாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைவி ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தாற் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் இடையீடின்றிக் கொடிய காட்டு நெறியாக இரவுக்குறி வந்தொழுகக் கண்டஞ்சிய தலைமகள் இங்ஙனமன்றி வரைந்தெய்தின், இவ்வச்சம் இல்லையாகுமெனக் கருதி அதனைத் தோழி கேட்டுத் தலைமகனுக் கறிவுறுத்தும்வண்ணம் தலைவனது மார்பை விரும்பியுறையும் யானேயல்லது அவன் வருகின்ற கொடிய நெறியைக் கருதுவார் பிறர் யாவருளரென வருந்திக்கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பொழுதும் ஆறும் புரைவ தன்மையின் அழிவு தலைவந்த சிந்தைக் கண்ணும்" (தொல்-கள-௨0) என்னும் விதி கொள்க.

பூம்பொறி உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை
தேங்கமழ் சிலம்பின் களிற்றொடு பொரினே
துறுகல் மீமிசை உறுகண் அஞ்சாக்
குறக்குறு மாக்கள் புகற்சியின் எறிந்த
௫. தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி அயலது

பைந்தாள் செந்தினைப் படுகிளி ஓப்பும்
ஆர்கலி வெற்பன் மார்புநயந்து உறையும்
யானே அன்றியும் உளர்கொல் பானாள்
பாம்புடை விடர ஓங்குமலை மிளிர
உருமுச் சிவந்துஎறியும் பொழுதொடு பெருநீர்
போக்கற விலங்கிய சாரல்
நோக்கருஞ் சிறுநெறி நினையு மோரே.

(சொ - ள்.) பூ பொறி உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை தேம் கமழ் சிலம்பின் களிற்றொடு பொரின் - அழகிய வரியையும் அகன்ற வாயையுமுடைய புலியேற்றை இடமகன்ற மலையின் கண்ணே களிற்றியானையோடு போர் செய்கையில்; உறுகண் அஞ்சா குறக்குறுமாக்கள் துறுகல் மீமிசை புகற்சியின் எறிந்த தொண்டகச் சிறுபறைப் பாணி-அவற்றாலுண்டாகும் துன்பத்துக் கஞ்சாத குறவரின் இளமைந்தர்கள் ஆண்டுள்ள பெரும் பாறையி னுச்சியிலே மனச்செருக்கோடு எறித் தமது கையிலுள்ள சிறிய தொண்டகப் பறையை ஒலிப்பிக்கும் ஓசையானது; அயலது பைந்தாள் செந்தினைப் படுகிளி ஓப்பும் ஆர்கலி வெற்பன் - பக்கத்திலுள்ள பசிய அடித்தண்டினையுடைய செவ்விய தினைக் கதிர்களைக் கொய்ய வந்திறங்குகின்ற கிளிகளை அச்சுறுத்தி யோட்டாநிற்கும் நிரம்பிய ஒலியையுடைய மலைநாடனது; மார்பு நயந்து உறையும் யானே அன்றியும் - மார்பை விரும்பித் தனித்துறைகின்ற யான் ஒருத்தியே யல்லாமல்; பால் நாள் பாம்பு உடை விடர ஓங்குமலை மிளிரச் சிவந்து உருமு எறியும் பொழுதொடு - இரவு நடுயாமத்திலே பாம்பு உறையும் பிளப்புக்களையுடைய உயர்ந்த கொடுமுடிகள் புரண்டு விழும்படி யாகச் சினந்து இடிமுழங்கி மோதுகின்ற இருட்பொழுதை யும்; போக்கு அற பெருநீர் விலங்கிய சாரல் நோக்கு அருஞ் சிறுநெறி - நடந்து செல்லக் கூடாதவாறு பெரு வெள்ளங் குறுக்கிட்டு ஓடுகின்ற சாரலின்கண்ணே நோக்குதற்கரிய சிறிய நெறியையும்; நினையுமோர் உளர் கொல் - கருதுகின்றவர் பிறர் யாவரேனும் உளரோ?; உளராயின் நம் காதலரை இரவுக் குறிமறுத்து வரைவிடைப் படுத்தாநிற்பர்; எ - று.

(வி - ம்.) தேம் - இடம், கமழ்தல் - விளங்குதல். புகற்சி - மனச்செருக்கு. தொண்டகம் - குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய சிறிய பறை. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி வரைதல் வேட்கைப் பொருளது (இறை-௩0) என்றமையானும் "போக்கும் வரைவு மனைவிகட் டோன்றும்" (தொல்-பொ-உ௬) என்றமையானும் வரைதல் வேட்கைக்கிளவி முற்றும் தலைவி கூற்றாதலின், ஈண்டுத் தலைவி கூற் றென்க. கேட்போர் - தோழி. எனவே யான்படுங் கவலையை நீ

யறியாது அவனைக் களவொழுக்கத்து இரவுக்குறி வருமாறு செய்கின்றனை, வராதபடி தடுத்தாயல்லை யெனத் தோழியைச் சுட்டி யுரைத்ததாயிற்று. நயந்துறையும் யானென்றது அவன் பாலுள்ள அன்பின் மிகுதி காட்டியதாம். இஃது, அறிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை :—புலி யானையொடு போர் செய்யக் கண்ட குறக்குறு மாக்கள் துறுகல்லேறி முழக்குந் தொண்டகப் பறையினொலியானது தினைக்கொல்லையிலே பயில்கின்ற கிள்ளையை வெருட்டாநிற்கும் என்றது (இங்ஙனம் வரையாது வந்தொழுகுங்காலை வேற்று வரைவு நேரினும் நேரும், நேர்ந்தவழி) வேற்றுவரைவுக்குப் புகுந்தாரொடு எமர் அளவளாவி யுடன்படக் கண்ட ஆயத்தார் கூடி மகிழ்ந்து என்பால் வந்து கூறும் மாராயவுரையானது என்னுடம்பின்கணுள்ள உயிரைப் போக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன்-வரைவுடம் படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) தேங்கமழ் சிலம்பின் என்பதற்குத் தேன்மணங் கமழும் மலையின் கண்ணே! என்றல் தெளிபொருளாகப் பொருந்திக் கிடப்பவும் தேங்கமழ் சிலம்பின் என்பதற்கு உரையாசிரியர் இடமகன்ற மலையின்கண்ணே என்று இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கூறியதனால் சிறப்பு ஒன்றுமின்மை யுணர்க.

இனி, பைந்தாள் செந்தினை என்புழி முரண் தோன்றிச் செய்யுளின்பம் மிகுதலுணர்க. இனி ஏற்றையும் களிறும் போர் செய்வதனைக் கண்ட குறுமாக்கள் எறிந்த பறைப்பாணி தினையிற்படியும் கிளியை ஓட்டும் என்றது, நம் பெருமானும் யாமும் ஒழுகும் களவொழுக்கம் புலப்பட்டுழி இவ்வூர்ப் பெண்டிர் தூற்றும் அலரானே என்னுயிர் அகலும் என்னும் உள்ளுறை யுடைத்தெனலே போதியதாம் என்க.

(௧0௪)

௧0௫. முடத்திருமாறன்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, இடைச்சுரத்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் கழறியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரிந்து சுரத்தின்கட் சென்ற தலைமகன் தலைவியைக் கருதி மீளலுற்ற நெஞ்சினை நோக்கி, நெஞ்சமே, நீ முதலிலே காடு கடுமையதென்னுமல் நம் காதலி அங்கு வருந்தும்படி புறப்பட்டு நெடுந்தூரம் வந்துற்றனை: இன்று மீளலுறுவையாயின் நின் முயற்சி நன்றுகண்டாய்; இங்ஙனமே நீ வாழ்வாயாகவென இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "கரணத்தினமைந்து முடிந்தகாலை" (தொல்- கற்-ௌ) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும்'மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்' என்னும் விதி கொள்க.

முளிகொடி வலந்த முள்அரை இலவத்து
ஒளிர்சினை அதிர வீசி விளிபட

வெவ்வளி வழங்கும் வேய்பயில் மருங்கின்
கடுநடை யானை கன்றொடு வருந்த
நெடுநீர் அற்ற நிழலில் ஆங்கண்
அருஞ்சுரக் கவலைய என்னாய் நெடுஞ்சேண்
பட்டனை வாழிய நெஞ்சே குட்டுவன்
குடவரைச் சுனைய மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு வான்போது கமழும்
அஞ்சில் ஓதி அரும்படர் உறவே.

(சொ - ள்.) நெஞ்சே முளி கொடி வலந்த முள் அரை இலவத்து ஒளிர் சினை அதிர வீசி — நெஞ்சே! காய்ந்த கொடிகள் சுற்றிய முட்கள் பொருந்திய அடிப்பையுடைய இலவமரத்தின் விளங்கிய கிளைகள் நடுங்கும்படி வீசி; விளிபட வெவ் வளி வழங்கும் வேய்பயில் மருங்கில் - அவை முறியுமாறு கொடிய காற்று மோதியடிக்கின்ற மூங்கிற்புதர் நெருங்கிய இடங்களிலே; கடு நடை யானை கன்றொடு வருந்த நெடுநீர் அற்ற நிழல் இல் அருஞ்சுரம் கவலைய ஆங்கண் என்னாய் - கடிய செலவினையுடைய பிடிகள் தத்தம் கன்றுகளுடனே சேர வருந்தாநிற்ப நெடிய நெறி முழுதும் நீரில்லாதொழிந்த நிழல் அற்ற செல்லுதற் கரிய சுரத்தின்கணுள்ள கவர்த்த நெறிகளையுடைய அவ்விடமென் றெண்ணாயாய்; குட்டுவன் குடவரைச் சுனைய மா இதழ்க் குவளை வண்டுபடு வான் போது கமழும் அம் சில் ஓதி அரும் படர் உற - குட்டுவன் சேரலது குடமலைச் சுனையிலுள்ள கரிய இதழையுடைய குவளையின் வண்டு மொய்க்கும் பெரிய மலரைச் சூடுதலானே மணங் கமழ்கின்ற அழகிய சிலவாய கூந்தலையுடைய நங் காதலி நீங்குதற்கரிய துன்பத்தாலே வருந்தவிட்டு; நெடுஞ் சேண் பட்டனை - நீதான் நெடுந்தூரம் வந்துற்றனை; வாழிய - இங்குப் போந்த பின்பு கருதி மீளலுறுகின்றனையாயின் நின் முயற்சி நனி நன்றாயிரா நின்றது, இத்தகைய முயற்சிகளோடு நீ நீடு வாழ்வாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) முளிதல்-காய்தல். வலத்தல்-சுற்றுதல். வழங்கும் கவலைய ஆங்கணெனக் கூட்டுக. கவலை ஆங்கணென்னாய் பட்டனை யென்றதனாலே மீளக் கருதா நின்றனையெனக் கொள்ளக்கிடந்த தறிக.

காதலி படருறுமாறு விட்டுச் சேட்பட்டனை யென்றது ஒன்றினேம் யாமென்றுரைத்தாரைத் தோள் நெகிழவிட்டதன் பயனாக நீ இக் கொடிய காட்டில்வந்து துன்புறு நின்றனை யென்றானென்பது.

இறைச்சிகள் :—(க) இலவத்தின் கிளை முறியுமாறு காற்றுவீசி மோதா நிற்குமென்றது, நீ கருதியவெல்லாம் கெடும்படியாக காமந் தலையெடா நின்றதென்றதாம்.

,, (உ) யானை கன்றொடு வருந்துமாறு நீரற்ற சுர மென்றது, யான் நின்னொடு சேர வருந்துந்தன்மைத்து இவ்விட மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல்.

(பெரு-ரை.) வலந்த-பின்னிய தலைவியோடு பாயல் கொண்டிருந்தமை நினைதலான் 'குவளைவான் போது கமழும் அஞ்சில் ஓதி' என்றான். (௧௦௫)

௧௦௬. தொண்டைமான் இளந்திரையன்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பருவவரவின்கண் பண்டு நிகழ்ந்ததொரு குறிப் புணர்ந்த தலைவன், அதனைக் கண்டு தாங்ககில்லானாய் மீள்கின்றான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, வினைமுற்றி மீளுந்தலைவன் விரைவிலே தனது தேரைச் செலுத்தவேண்டி முன்பு ஊரினின்று போதரும் பொழுது தலைவி வருந்திய நிலையைக் குறித்துக்காட்டுவான் பாகனை நோக்கிப், பாக! யான் காதலிபாற் சென்று என் கருத்தினைச் சொன்ன பொழுது, விடை கூறவியலாது முறியைத் திமிர்ந்துதிர்த்த கையொடு துன்புற்று அவள் நின்ற நிலையை நீ அறிதலும் அறிந்திருப்பாயோ வெனக் கவன்று கூறாநிற்பது.

(இ-ம்.) இதற்கு, "பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்-கற்-௫) என்னும் விதிகொள்க.

அறிதலும் அறிதியோ பாக பெருங்கடல்
எறிதிரை கொழீஇய எக்கர் வெறிகொள
ஆடுவரி அலவன் ஓடுவயின் ஆற்றாது
அசைஇயுள் ஒழிந்த வசைதீர் குறுமகட்கு
உயவினென் சென்றியான் [1]உள்நோய் உரைப்ப
மறுமொழி பெயர்த்தல் ஆற்றாள் நறுமலர்
ஞாழல் அஞ்சினைத் தாழிணர் கொழுதி
முறிதிமிர்ந்து உதிர்த்த கையள்
அறிவஞர் உறுவி ஆய்மட நிலையே.

(சொ-ள்.) பாக பெருங் கடல் எறி திரை கொழீஇய எக்கர் வெறிகொள - பாகனே! பெரிய கடலின் மோதுகின்ற திரையாலே கொழிக்கப்பட்ட மணல் மேட்டில் நறுமணம் வீசாநிற்ப; ஆடுவரி அலவன் ஓடு வயின் ஆற்றாது அசைஇ உள் ஒழிந்த வசைதீர் குறுமகட்கு - விளையாடுகின்ற புள்ளி களையுடைய ஞெண்டைப் பிடிக்குமாறு சென்றவழி அஞ்

(பாடம்) 1. உன்னோய்.

ஞெண்டு ஓடுமிடத்தே பின் தொடர்ந்து செல்ல ஆற்ருது களைப்புற்று அதன்மீது சென்ற விருப்பம் நீங்கியிருந்த குற்ற மற்ற இளமையுடையாளிடத்து; உயவினென் யான் சென்று உள் நோய் உரைப்ப-இப்பொழுது வருந்துகின்றேனாகிய யான் சென்று என் உள்ளத்தின்கண்ணே யுள்ள வினைவயிற் செல்ல வேண்டிய கவற்சியைக் கூறிய அளவிலே; மறுமொழி பெயர்த்தல் ஆற்ருள் - மறுமொழி கூறுதற்கு நாவெழாமையால் ஆற்ருளாய்; ஞாழல் அம்சினை தாழ் இணர் கொழுதி முறிதிமிர்ந்து உதிர்த்த கையள் - நறிய மலரையுடைய ஞாழலினது தாழ்ந்த அழகிய கிளையிலுள்ள பூங்கொத்தைக் கொய்து அதனோடு இளந்தளிரையும் சேரப் பிசைந்து உதிர்த்த கையையுடையளாகி; அறிவு அஞர் உறுவி ஆய் மடம் நிலை - அறிவு மயக்கமுற்றவளின் அழகிய மடப்பத்தினிலையை நீ; அறிதலும் அறிதியோ - அறிந்திருத்தலையும் உடையையோ? உடையையாயின் அதற்கேற்றபடி கடவுவாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) உயவு - வருத்தம். அறிதலும் அறிதியோ வென்றது காரியவாசகம். வரி - புள்ளி. கொழுதல் - கொய்தல். திமிர்தல் - பிசைதல். அஞருறுவி - மயக்க முற்றவள்.

அலவன் பின்னுஞ்செல்லலாற்ரு நடையளென்றதனல், மென்மைத் தன்மையளெனவும் அத்தகையாளிதுகாறும் ஆற்றியிருத்தல் அரியளெனவுங் கூறினன். வசைதீர் குறுமகளென்றதனலே அவள் குற்றமில்லாளன்றே அத்தகையாள் பிரிவு நோயென்னுங் குற்றத்தா லிறந்துபடுமோ வென்றிரங்கினனும். விரைந்து தேர்கடாவிச் சென்று காணவேண்டுவான் யானும் உயவினேனென்ருன். கொழுதித் திமிர்ந்துதிர்த்தது-செய்வதறியாது மயங்கினர் செய்யுஞ் செய்கை. இது-காதல் கைம்மிகல். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன்-பாகன் தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) எக்கர் வெறிகொள அசைஇ ஒழிந்த குறுமகள் என வெறிகோடற்குக் குறுமகள் அசைஇயதனை ஏதுவாகக் கொள்க. உள்- உள்ளம்; ஊக்கம். உயவினென்: வினையாலணையும்பெயர். (கஅசு)

கஅஎ. ....

திணை - பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலால் மெலிவுற்ற தலைவி தோழியை நோக்கி எம் காதலர் பின்சென்று வழிபட்டொழிந்த என் நெஞ்சம் நல்வினையின் பாலதாயிற்று; ஊரார் பழிதூற்றும்படி யானொருத்தியே இங்கு நோயுடையேனாயிராநின்றேன்; இதனை நினைக்குந்தோறும் நகைதோன்றுதலானே யானே என்னை நகைசெய்து கொள்ளாநிற்பேனென அவலித்துக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற அறியுமாகலின்" (தொல்- சு) எனவரும் நூற்பாவின்கண் 'பல்வேறு நிலையினும்" என்பதன் கண் அமைத்துக் கொள்க.

உள்ளுதொறு நகுவேன் தோழி வள்ளுகிர்ப்
பிடிபிளந் திட்ட நாரில்வெண் கோட்டுக்
கொடிறுபோல் காய வாலிணர்ப் பாலைச்
செல்வளி தூக்கலின் இலைதீர் நெற்றம்
கல்லிழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்
புல்லிலை ஓமைய புலிவழங்கு அத்தஞ்
சென்ற காதலர் வழிவழிப் பட்ட
நெஞ்சே நல்வினைப் பாற்றே ஈண்டொழிந்து
ஆனாக் கௌவை மலைந்த
யானே தோழி நோய்ப்பா லேனே.

(சொ - ள்.) தோழி வள் உகிர் பிடி பிளந்திட்ட நார்இல் வெண் கோட்டு கொடிறு போல் காய வால் இணர்ப் பாலை - தோழி! பெரிய உகிரையுடைய பிடியானை தின்னுதற் பொருட்டு மேலுள்ள தோலைப் பறித்துக் கொண்டதனால் நாரில்லாத வெளிய கிளைகளையும் பற்றுக்குறடு போன்ற காய்களையுமுடைய வெளிய பூங் கொத்துக்களையுடைய வெட்பாலையினுடைய; செல்வளி தூக்கலின் இலைதீர் நெற்றம் கல் இழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும் - ஓடுகின்ற காற்று அசைத்தலினால் இலையுதிர்ந்த கிளையிலுள்ள நெற்றுக்கள் மலையினின்று விழும் அருவியைப்போல ஒல்லென்னும்படி ஒலியாநிற்கும்; புல் இலை ஓமைய புலி வழங்கு அத்தம் சென்ற காதலர் வழி - புல்லிய இலையையுடைய ஓமையையுடைய புலி இயங்குகின்ற சுரத்து நெறியிலே சென்ற என் காதலர்பால்; வழிப்பட்ட நெஞ்சு நல்வினைப் பாற்று - அவரை வழி பட்டுப் பின்னே சென்றொழிந்த என்னெஞ்சம் முன்பு செய்த நல்வினையின் பயனை இப்பொழுது துய்ப்பதாயிராநின்றது; ஈண்டு ஒழிந்து ஆனாக் கௌவை மலைந்த யானே தோழி நோய்ப்பாலேன் - அந்த நெஞ்சுபோல நல்வினை செய்திலாதேனாகலின் இங்கே தங்கி ஊரார் தூற்றும் அடங்காத பழிச்சொல்லைச் சூடப்பெற்ற யானே தோழி! தீவினையின் பாலேனாகி அதன் பயனை நுகராநின்றேன்; உள்ளுதொறும் நகுவேன் - இங்ஙனம் இருவினைப் பயனையும் நுகருமாறு பெற்றதனை நினைக்குந்தோறும் நகை தோன்றுதலானே யானே என்னை நகுவது செய்யாநிற்பேன்காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) வள்ளுகிர் - பெரிய நகம். கொடிறு - குறடு என்று வழங்குவது; இங்குப் பற்றுக்குறடென்றது ஈயம்பூசுங் குறட்டினை. அவலத்தால் மீட்டும் விளி தோன்றியது. நோய்ப்பாலேனென்றது துன் பத்துப் புலம்பல்.

வழிபட்டதென்றது அவரருளிப்பாடிட்டுக்கொள்ள வேண்டி யென்றவாறு. ஆனாத கௌவையினாலும் இறந்து படாமையின் பெருந் தகைமை யழியவும் உயிர்வாழ்தல் மருந்துபோலுமென உள்ளுதொறும் நகுவே னென்றாள்.

உள்ளுறை:—பிடி தலைவனாகவும், பாலை தலைவியாகவும், புலி அன்னை முதலாயினோராகவும், அத்தம் தோழியாகவுங்கொண்டு பிடி தோலைப் பொளித்துக்கொண்டது போலத் தலைவியினலத்தைத் தலை வன் பெற்றுண்டு போகலும் அந்தப் பாலையின் இலை தீர்ந்த நெற்று ஒலிப்பது போல நெஞ்சழிந்த தலைவி புலம்ப அருகிருந்த தோழி புலி வழங்குதல் போல அன்னை முதலானோர் இடையே இயங்கப் பெறாத லாலே, தலைவியைத் தேற்றவுமியலா திருந்தனளெனக் கொள்க. மெய்ப் பாடு - அழுகை பற்றிய நகை; பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இதனை உரையாசிரியர் களவொழுக்கத்தினி டையே வரைதற்குப் பொருளீட்டப் பிரிந்த தலைவனைக் கருதி மெலிந்த தலைவி கூற்றாகக் கருதுகின்றார். இப்பிரிவு கற்புக் காலத்தது என்று கோடலே சிறப்பாகும். அலர் களவு கற்பு என்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவாகும் என்க. (கoஎ)

கoஅ........................

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகலாற்றாளாய தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகூறி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் களவொழுக்கத்து நீட்டித்தலாலே, அதுபொறாத தோழி களவில் அருகிவருதலை யொழித்து வரைந்து கொள்ளுமாறு குறிப்பாற் கூறுகின்றாள்; பசப்பூரப்பெற்றுத் தலைவி வருந்த அவளை நீ யாதனாலோ கைவிட்டொழித்தனை, அதற்கு யான் நோகின்றேனென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, களனும் பொழுதும்......அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

மலையயற் கலித்த மையார் ஏனல்
துணையின் தீர்ந்த கடுங்கண் யானை
அணையக் கண்ட அங்குடிக் குறவர்
கணையர் கிணையர் கைபுனை கவணர்
௫. விளியர் புறக்குடி யார்க்கும் நாட

பழகிய பகையும் பிரிவின் ஞாதே
முகையேர் இலங்கெயிற்று இன்நகை மடந்தை
சுடர்புரை திருநுதல் பசப்பத்
தொடர்பியாங்கு விட்டனை நோகோ யானே.

(சொ - ள்.) மலை அயல் கலித்த மைஆர் ஏனல் துணையின் தீர்ந்த கடுங்கண் யானை அணையக் கண்ட - மலைப்பக்கத்து முளைத்துத் தழைத்த கரிய நிறமுடைய தினைப்புனத்தைத் தின்னக் கருதித் தன் பிடியை விட்டு நீங்கிய கொடிய களிற்று யானை வந்து புகுந்ததை நோக்கிய; அம் குடிக் குறவர் கணையர் கிணையர் கைபுனை கவணர் விளியர் புறக்குடி ஆர்க்கும் நாட - அழகிய குடியிலுள்ள குறவர் கணையுடையவரும் கிணைப்பறையுடையவரும் கை விரலிலே கோத்த கவணுடையவரும் கூவிப் பேரிரைச்சலிடுபவருமாகிக் குடியிருப்பின் புறமெல்லாம் சென்று ஆரவாரித்துச் சூழும் மலைநாடனே! பழகிய பகையும் பிரிவு இன்னாது - பழகியிருந்த பகைவராயினும் அருகிலிருந்து பிரிவ சென்றால் அப்பிரிவுதான் முன்பு பழகினார்க்கு இன்னாமையைத் தருவதொன்றாகுமன்றோ!; முகை ஏர் இலங்கு எயிற்று இன் நகை மடந்தை சுடர்புரை திருநுதல் பசப்ப - அங்ஙனமாக நின்னை யின்றியமையாத முல்லை யரும்பு போன்ற இலங்கிய எயிற்றையும் இனிய நகையையுமுடைய மடந்தையினது சுடர்போன்ற ஒளியையுடைய அழகிய நெற்றியிலே பசலையூருமாறு; தொடர்பு யாங்கு விட்டனை யான் நோகு - நீ அவளது தொடர்ச்சியை எவ்வண்ணம் கைவிட்டனை? இதனைக் கருதியே யான் வருந்தாநின்றேன் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) கலித்தல் - முளைத்தல், தழைத்தல், செழித்தலுமாம். உயிரொன்றுளமுமொன்றாயிருந்த நும்மில் நீயிர் பிரிவுறி னிவளிறந்துபட்டொழியு மன்றோவென்றறிவுறுத்துவாள் பகையும் பிரியினின்னாது காண்மினென்றாள்.

உள்ளுறை:—ஏனல் தலைவியாகவும், யானை தலைவனாகவுங் கொண்டு தினைப்புனத்துப் புகுந்து உண்ண வந்த யானையைக் கண்ட குறவர் அதனை யொறுக்கும்படி படையினராய் ஆர்த்தல்போல நீ களவொழுக்கத்துத் தலைவியை முயங்க வருவதைக் குறவர் அறிந்தால் நின்னை ஏதஞ்செய்யுமாறு படையினராய்ச் சூழ்ந்துகொள்ளுவராதலின் வரைந்தெய்துக வென்றதாம்: திருநுதல் பசப்ப என்றது பசலைபாய்தல். பழகியபகையும் பிரிவின்னாதென்றது எம்மெய்யாயினு மொப்புமை கோடல்.

ஏனை மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) இது காப்பு மிகுதியும் அலரும் நலந்தொலைவும் கூறி வரைவுகடாயபடியாம். (௧0அ)

கoகூ. மீளிப் பெரும்பதுமனர்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை யாற்ருளாய தலைமகளது நிலைகண்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்த தலைமகன் குறித்த பருவத்து வாராமையாலே வருந்திய தலைவியை வினவிய தோழிக்கு அவள் என் காதலர் வாராமையால் வாடைவீசுமிம் மாலைப்பொழுதானது யான் தனித்து வருந்தியொழியுமாறு செல்லாநின்றது; இவ்வழி யான் எங்ஙனந் தனியிருந்தாற்றுகிற்பேனெனப் புலம்புவதன்றி வேறில்லை காணென வருந்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறி வாற்ற அறியு மாகலின்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

ஒன்றுதும் என்ற தொன்றுபடு நட்பின்
காதலர் அகன்றெனக் கலங்கிப் பேதுற்று
அன்ன வோவிந் நன்னுதல் நிலையென
வினவல் ஆனுப் புனையிழை! கேளினி
ரு. உரைக்கல் ஆகா எவ்வம் இம்மென
விரைக்கும் வாடை இருள்கூர் பொழுதின்
[1]தொளியுடைத் தொழுவின் துணிதல் அற்றத்து
உசிக் கட்டிய கூழை ஆவின்
நிலையென ஒருவேன் ஆகி
கo. உலமரக் கழியுமிப் பகல்மடி பொழுதே.

(சொ - ள்.) ஒன்றுதும் என்ற தொன்று படு நட்பின் காதலர் அகன்றெனக் கலங்கிப் பேதுற்று - 'நின்னைப் பிரியேமாகி எப்பொழுதும் ஒன்றியிருத்தும்' என்று கூறிய பழைமையாகிய நட்பினின்றும் காதலர் பிரிந்தகன்றதனலே கலங்கி மயங்குற்று; இந்நல் நுதல் நிலை அன்னவோ என வினவல் ஆனுப் புனை இழை கேள் - இந்நல்ல நுதலையுடையாளுடைய நிலைமை அப்படிப்பட்டனவோ? என்று வினுவுதல் ஒழியாத அலங்கரித்த அணிகலனையுடையாய் யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக! இனி உரைக்கல் ஆகா எவ்வம் இம்மென - இப்பொழுது கூறுதற்கியலாத துன்பம் விரைந்துபற்ற; இரைக்கும் வாடை பகல் மடி பொழுது - ஒலிக்கும் வாடை வீசுதலையுடைய ஆதித்த மண்டிலம் மேற்கே மறைகின்ற இம் மாலைக்காலமானது; இருள் கூர் பொழுதில் தொளி உடைத்

(பாடம்) 1. துளி.

தொழுவில் துணிதல் அற்றத்து உச்சிக் கட்டிய கூழை ஆவின் நிலே என - இருண் மிக்க இராப்பொழுதிலே சேற்றையுடைய தொழுவத்தினின்று வேற்றிடத்திலே கட்டவேண்டு மற்றத்து அங்ஙனஞ் செய்யாது அத்தொழுவத்துள் கிழினும் படுக்க விடாது நின்ற நிலேயிலே நிற்குமாறு தலேக்கயிற்றை யிழுத்து உச்சியிலே தூக்கி மேற்கை மரத்தில் இறுகப்பிணித்த குறுமை யாகிய பசுவினது நிலைமையைப் போல; ஒருவேன் ஆகி உல மரக் கழியும் - யான் ஒருத்தியாகியே நின்று உள்ளஞ் சுழன்று வருந்தும் வண்ணம் மெல்ல மெல்ல நீங்கா நிற்கும்; இவ்வேளே யான் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பேனென்று புலம்புவ தன்றி வேறில்லேகாண்; எ - று.

(வி - ம்.) இரைக்கும் வாடை பகன்மடிபொழுதெனக் கூட்டுக. இருள்கூர் பொழுதுமுதற் கூழைஆவினுங் கடைமொழிகள். ஒருவேன் ஒருத்தியாகிய யான். துணிதல் அற்றம் - பெயர்த்து வேறிடத்துக் கட்டுங்காலம். காமநோய் கைகடந்து பரத்தலான் இயக்கமின்றி நிற்ற லின் அசையாது பிணித்த ஆவை யுவமித்தாள். இஃது அவலவுவமை, ஆவினே ஓம்புவார்க்கு நல்லறனுளதாமன்றே அவ்வண்ணம் தூதால் அவரைக் கொணர்ந்து என்பாலுய்த்தெனது ஏதங் களேயின் நினக்கு அறனுவதென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) உரையாசிரியர் இம்மென என்னும் சொல்லே விரைவுக் குறிப்பாகக் கொண்டு துன்பம் விரைந்து பற்ற என்று பொருள்கூறி அதற்கு ஒரு முடிவும் வருவித்தோதுகின்றனர். இம்மென என்பதனே ஒலிக் குறிப்பாகக் கொண்டு இம்மென இரைக்கும் வாடை என்றலே நேரிதாம். உலமரக்கழியும் இப்பகல்மடிபொழுதில் யான் படும் எவ்வம் உரைக்கல் ஆகா என்று முடித்துக்கொள்க. (க0கூ)

ககo. போதனர்

திணை : பாலே.

துறை : (க) இது மணேமருட்சி.

(து - ம்.) என்பது, உடன்போயினள் மகளனெக்கேட்ட நற்ருய் இளமையின்கண் அறிவுமுதிர்ந்தமை நோக்கி வியந்தனளாயினும், இதுகாறும் பிரிந்தறியாதாள் பிரிதற்காற்றுளாய் முன்பு உணவுண்ணவும் வெறுக்குஞ் சிறுவிளேயாட்டினேயுடையாள் அறிவும் ஆசாரமும் எப்படி யறிந்தனள்? தந்தை சோற்றைக் கருதாளாய் மறுத்துண்ணுஞ் சிறு வன்மையளாயினளேயென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனே, "தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி" (தொல் - அகத்-கூகூ) எனவரும் நூற்பாவின்கண் 'நன்மை' என்றதனல் நன்மை குறித்து நற்ருய் புலம்பினள் என்க.

துறை : (உ) மகள் நிலேயுரைத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வரைந்த பின் இல்வாழ்க்கையின் மணமனேச் சென்றுவந்த செவிலி, பொற்றொடி கற்பியல் நற்ருய்க் குணர்த்துகின்

ருள், முன்பு உணவுண்ணமறுத்த சிறுவிளையாட்டினையுடையாள் அறிவும் ஒழுக்கமும் எப்படி யறிந்தனள்? தந்தை சோற்றைக்கருதாது மறுத்துண்ணும் வன்மையளாயினளே யென வியந்து கூறுகிறது. இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

பிரசங் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால்
விரிகதிர்ப் பொற்கலத்து ஒருகை ஏந்திப்
புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல்
உண்ணென்று ஓக்குபு[1] புடைப்பத் தெண்ணீர்
முத்தரிப் பொன்சிலம்பு ஒலிப்பத் தத்துற்று
அரிநரைக் கூந்தல் செம்முது செவிலியர்
பரிமெலிந் தொழியப் பந்தர் ஓடி
ஏவல் மறுக்குஞ் சிறுவிளை யாட்டி
அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல்
கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
ஒழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப்
பொழுதுமறுத்து உண்ணுஞ் சிறுமது கையளே.

(சொ - ள்.) பிரசம் கலந்த சுவை வெண் தீம் பால் விரி கதிர்ப் பொன் கலத்து ஒருகை ஏந்தி - தேன் கலந்தாலொத்த நல்ல சுவையையுடைய இனிய வெளிய பாலுணவை விரிந்த ஒளியையுடைய பொன்னாலாகிய கலத்திலிட்டு அதனை ஒருகையிலேந்தி நின்று; புடைப்பின் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறு கோல் ஓக்குபு உண் என்று புடைப்ப - புடைப்பாகச் சுற்றிய பூவொத்த மெல்லிய நுனியையுடைய சிறிய கோலை ஓச்சி நீ உண்ணுவாய் என்று எறிதலும்; தெள் நீர் முத்து அரி பொன் சிலம்பு ஒலிப்பத் தத்துற்று - தெளிந்த ஒளியையுடைய முத்துக்களை உள்ளே பரலாகப் போகடப்பட்ட பொன்னாலாகிய சிலம்பு ஒலிக்குமாறு பாய்ந்து; அரி நரைக் கூந்தல் செம்முது செவிலியர் பரி மெலிந்து ஒழியப் பந்தர் ஓடி - மெல்லியவாய நரைத்த கூந்தலையுடைய செவ்விய முதுமையடைந்த செவிலியர் பின் தொடர்ந்து பற்ற முடியாமல் மெலிந்தொழியுமாறு தான் முன்றிலின்கணுள்ள பந்தரின் கீழோடி 'நீ உண்ணுவாய்' என்றதன் விடையாக; ஏவல் மறுக்கும் சிறுவிளையாட்டி - 'யான் உண்ணேன் காண்!' என்று மறுத்து உரையாடும் சிறிய விளையாட்டினையுடைய என்மகள்; அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டு உணர்ந்தனள் -

(பாடம்) 1. பிழைப்ப.

நல்ல அறிவும் ஆசாரமும் எப்படி உணர்ந்தனளோ? கொண்ட கொழுநன் குடி வறன் உற்றென கொடுத்த தந்தை கொழுஞ் சோறு உள்ளாள் - தன்கை பற்றிய கொழுநன் குடி வறுமை யுற்றதாகத் தன்னை ஈன்றுதவிய தந்தையினது செல்வமிக்க உணவை நினைகில்லாகி; ஒழுகு நீர் நுணங்கு அறல்போலப் பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறு மதுகையள் - ஓடுகின்ற நீரிலே இடையிடுற்றுக் கிடக்கும் நுண்ணிய மணல் போல ஒரு பொழுதின்றி யொருபொழுதுண்ணும் சிறிய வன்மையுடைய ளாயினளே, இஃதென்ன வியப்பு; எ - று.

(வி - ம்.) அரி - பருக்கைக்கல். அரிநரை-மெல்லியநரை. பரிதல்-ஓடுதல்.

பாலுணவையும் வெறுப்பவள் பொழுது மறுத்துண்பாளாயது அதனினும் கேள்வனின்பஞ் சிறந்ததுபோலுமென் றிரங்கினள். விளை யாட்டி யாண்டுணர்ந்தனளென்றது நம் ஏவலை மறுத்து விளையாடுபவள் காதலன் ஏவலும் அவனுக்கேற்றபடி நடத்தலுமாகியவற்றுக்கேற்ற அறிவும் ஆசாரமும் எவ்வாறு பெற்றனளென்று வியந்ததாம். மெய்ப் பாடு-உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன்-ஆற்றுமை நீங்குதல். இஃது உரிப் பொருளாற் பாலை.

(உ.) உரைமேற்கூறியதே யொக்கும். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) பிரசம்-தேன். தேன் கலந்த சுவைமிக்க வெளிய இனிய பால் எனலே சாலும். தேன் கலந்தா லொத்த எனல் வேண்டா கூறலாம். புடைப்பிற் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல் என்பதற்குப் புடைத்துழிப் புடைக்கப்படுவோரைச் சுற்றிக்கொள்ளும் இயல்புடைய பூவைத் தலையிலே யுடைய பசிய சிறிய கோல் என்க. துவளும் இயல் புடையதும் புடைத்துழி நோகாமைப் பொருட்டுத் தலைப்பிலே மலர் உள தாக ஒடித்துக் கொண்ட சிறிய பசிய பூங்கொம்பு என்பது கருத்து. பந்தர்-மல்லிகை முல்லை முதலிய படர்ந்த பூம்பந்தர். சிறுமியாகலின் முதுசெவிலியர் புகவியலாத பூம்பந்தரின்கீழ்ப் புகுந்து கொண்டு அவர் ஏவலை மறுத்தாள் என்பது கருத்து. சிறு மதுகை-சிறுபருவத்திலேயே எய்திய பெருவன்மை என்றவாறு.

இனி இச்செய்யுளை நற்றாய் கூற்று என்பதினும் செவிலி கூற் றென்பதினும்காட்டில் அகம்புகன் மரபின் வாயில்களாகிய தோழி முத லியோர் தம்முட் கூறிக் கொண்டது என்று கோடலே மிகவும் பொருந்துவதாகும். இதற்கு "கற்புங் காமமும் நற்பா லொழுக்கமும், மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின், விருந்துபுறந் தருதலும் சுற்ற மோம்பலும், பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகள், முகம்புகன் முறைமையிற் கிழவோற் குரைத்தல், அகம்புகன் மரபின் வாயில்கட் குரிய" (தொல்-கற்-கக) என்னும் விதி கொள்க.

இனி, இச்செய்யுள் இவ்விதிபற்றியும் செய்யுளியலுள் "வாயி லுசாவே தம்முளு ·ரிய என்பதனல் தலைமகற் குரைத்தலேயன்றித் தம் முட்டாமே" கூறியதாக ஆசிரியர் இளம்பூரணர் கூறுதலும் காண்க. (தொல்-கற்பு-கக. உரை)

இனி, இச்செய்யுளின்கண் "கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக் கொடுத்த தாதை சோறுள்ளாள் பொழுது மறுத்துண்ணும் எனத் தலைவனும் தலைவியும் பெரிதும் நல்குரவுற்றனர்" என்பதுபட வருதல் வழுவேயாயினும்

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குரவு
அனை நால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே"

என (தொல்-பொருளியல்-ருக) வழுவமைத்தலின் அமையும் என்க. இதன்கண் "குடிவறனுற்றென நல்குரவு கூறியும் காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்தது" என ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளையே இந்நூற்பாவிற்குக் காட்டி விளக்கினர். (கக0)

ககக............................

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, விரிச்சி பெற்றுப் புகன்ற தோழி தலைவிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலாலே தலைமகள் வருந்துவதறிந்த தோழி அவன் வருதற்கறிகுறியாகிய நன்னிமித்தந் தோன்ற அது கொண்டு தலைவியை நோக்கி 'நமது பாக்கம் கல்லென்றொலிக்கும்படி கொண்கனது தேர் வருமாதலின் நீ வருந்தாதேகொள்'ளென அவள் தெளிந்து ஆற்றியிருக்குமாறு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

அத்த இருப்பைப் பூவின் அன்ன
துய்த்தலை இறவொடு தொகைமீன் பெறீஇயர்
வரிவலைப் பரதவர் கருவினைச் சிறாஅர்
மரன்மேற் கொண்டு மான்கணந் தகைமார்
வெந்திறல் இளையவர் வேட்டெழுந் தாங்குத்
திமில்மேற் கொண்டு திரைச்சுரம் நீந்தி
வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி
நிணம்பெய் தோணியர் இகுமணல் இழிதரும்
பெருங்கழிப் பாக்கங் கல்லென
வருமே தோழி கொண்கன் தேரே.

(சொ - ள்.) தோழி அத்தம் இருப்பைப் பூவின் அன்ன துய்த்தலை இறவொடு தொகை மீன் பெறீஇயர் - தோழி! சுரத்தின்கணுள்ள இருப்பைப் பூப்போன்ற மெல்லிய தலையையுடைய இறாமீன்களுடனே ஏனைத் திரளாயுள்ள மீன்களையும் பெறுமாறு; வரி வலைப் பரதவர் கருவினைச்சிறார் - பின்னி

வரிந்த வலையையுடைய பரதவர்தம் வன்மை மிக்க தொழிலையுடைய சிறுமக்கள்; மான் மேற்கொண்டு மான்கணந் தகைமார் வெந்திறல் இளையவர் வேட்டு எழுந்தாங்கு - மரங்களின்மேலேறி நின்று மானினங்களைத் தகைக்கும் பொருட்டு வெய்ய வலியையுடைய வேட்டுவச்சிறுவர் விரும்பி எழுந்தாற் போல; திமில் மேற்கொண்டு திரைச் சுரம் நீந்தி - மீன் பிடிக்கும் படகின் மேலேறிக் கொண்டு கடற்பரப்பின்கண்ணே கடந்து சென்று; வாள்வாய்ச் சுறவொடு வயமீன் கெண்டி நிணம் பெய் தோணியர் இரு மணல் இழிதரும் - ஈர்வாள் போன்ற வாயையுடைய சுறா மீனையும் மற்றும் வலிமையுள்ள பிற மீன்களையும் பிடித்து அவற்றைத் துண்டித்து இறைச்சிகளை நிரப்பிய தோணியராய் மீண்டுவந்து காற்று வீசிப் பரப்பிய மணற்பரப்பில் இறக்கியிடும்; பெருங் கழிப்பாக்கம் கல்லென கொண்கன் தேர் வரும் - பெரிய கழி சூழ்ந்த பாக்கம் கல்லென ஒலிக்குமாறு கொண்கனது தேர் வாராநிற்குமாகலின் நீ வருந்தாதே கொள்! எ - று.

(வி - ம்.) வரிவலை-கட்டிய வலை. கருவினை, கருமை வன்மை; ஈண்டுப் பாவ வினையன்று, மரபுக்குரிய தொழிலைச் செய்வதனால். கெண்டுதல்-வெட்டுதல். இகுதல்-சொரிதல். சுறுமீன் கொம்பை வெட்டி ஆண்டே கடலிற் போகடலானும் ஏனைப் பெருமீன்களைத் தறித்துக் கொணர்தலானும் வழக்குண்மை யறிக. சிறார் திமில்மேற் கொண்டென்க. திமில்-மீன் பிடிக்கும் படகு. விரிச்சி-நிமித்தம்.

இறைச்சி:—சிறார் திரைச்சுரத்திற்சென்று பிடித்துக்கொணர்ந்த மீனினங்களை மணலின்கண் இறக்கியிடுமென்றது தலைவர் வேற்றுநாட்டிற் சென்று ஈட்டிக்கொணர்ந்த பொருளெல்லாம் நமதில்லகத்தே பரப்பாநிற்பர்காணென்றதாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளை யாற்றுவித்தல். கைகோள்-கற்பு.

(பெரு - ரை.) மான்கணந் தகைமார் என்ற குறிப்பால் வெந்திறல் இளையவர் என்றது வேட்டுவச் சிறுவர்க்காயிற்று. வேட்டுவச் சிறுவர் பரதவர் சிறுவர்க் குவமை. (௲௱௰௧)

௲௨. பெருங்குன்றூர்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, பருவவரவின்கண் ஆற்றுளாய தலைவியைத்தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரியுந் தலைவன் குறித்துச்சென்ற பருவம் வருதலும் அவன் வாராமையறிந்து ஆற்றாத் தலைவியை ஆற்றுவிக்குந் தோழி 'அவன் வருதலையறிந்து கடலினீரை ஆவிவடிவாகவாங்கிப் பருகி மின்னியிடித்துப் பெய்யத் தொடங்கிய மழைக்கு யான் யாது கைம்மாறு செய்ய வல்லே' னென வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனையும் மேற்செய்யுட்கோதிய "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

விருந்தெவன் செய்கோ தோழி சாரல்
அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கைச்
சுரும்பிமிர் அடுக்கம் புலம்பக் களிறட்டு
உரும்பின் உள்ளத்து அரிமா வழங்கும்
ரு. பெருங்கல் நாடன் வரவறிந்து விரும்பி
மாக்கடல் முகந்து மணிநிறத் தருவித்
தாழ்நீர் நனந்தலை அழுந்துபடப் பாஅய்
மலையிமைப் பதுபோல் மின்னிச்
சிலைவல் ஏற்றொடு செறிந்தஇம் மழைக்கே.

(சொ - ள்.) தோழி சாரல் அரும்பு அற மலர்ந்த கருங் கால் வேங்கைச் சுரும்பு இமிர் அடுக்கம் புலம்ப - தோழீ! மலைச்சாரலில் அரும்பு முழுதும் ஒருசேர மலர்ந்த கரிய கிளைகளை யுடைய வேங்கையின்கண்ணே சுரும்பு முரலுகின்ற பக்கமலை யிலுள்ள வெல்லாம் அஞ்சும்படியாக; களிறு அட்டு உரும்பு இல் உள்ளத்து அரி மா வழங்கும் பெருங் கல் நாடன் - களிற்றைக் கொன்று அச்சமற்ற உள்ளத்தையுடைய சிங்கம் இயங்காநிற்கும் பெரிய மலைநாடன்; வ வு அறிந்து விரும்பி - கார்ப்பருவத்தின்கண் வருவேன் என்று கூறிச் சென்றபடி மீண்டு வருகின்றான் என்பதை அறிந்து விருப்பமுற்று; மா கடல் முகந்து மணிநிறத்து அருவி தாழ்நீர் நனந்தலை அழுந்து படப் பாஅய் - கரிய கடலின்கண்ணே சென்று நீரையுண்டு மணிபோலும் நிறத்தினையுடைய அருவியினிழிகின்ற நீரை யுடைய அகன்ற இடமெல்லாம் மறைபடுமாறு பரவி; மலை இமைப்பது போல் மின்னிச் சிலை வல் ஏற்றொடு செறிந்த இம் மழைக்கு - மலையானது கண்விழித்து இமைத்தாற் போல மின்னி ஒலிக்கின்ற வலிய இடியேற்றுடனே கலந்து வந்த இந்த மழைக்கு; விருந்து எவன் செய்கு - யான் யாது கைம்மாறு செய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) விருந்து-புதுவதாகச் செய்யு முகமனுமாம். உருப்பு-அச்சம்: எதுகை நோக்கி மெலிக்கும் வழி மெலித்தது. நனந்தலை-அகன்றவிடம். அழுந்துபடல்-மூடப்படுதல்.

பகுத்தறிவில்லாத முகிலும் அவன் வருவதறிந்து விரும்பி வருத லைக் கண்டுவைத்தும் எல்லாவறிவுமுடைய நீ அவன் வருகையை யறி யாது புலம்புகின்றனையே யென்று இரங்கியவாறாயிற்று.

இறைச்சி:—அடுக்கம் புலம்பக் களிற்று யானையைக் கொன்று சிங்கம் இயங்குமென்றது நினது பசப்பு வருந்திக்கெட உனக்குண்டா கிய காம நோயைப் போக்கி நின் தலைவன் நின்மாட்டு அகலாது பல காலு முயங்காநிற்கு மென்றதாம். கைகோள் இரண்டற்கும் பொது. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) கார்ப்பருவத்தே மீண்டு வருவல் என்று கூறிப் பிரிதல் களவிற் கேலாமையின் இதற்குக் கைகோள் கற்பு என்றே கொள்க; இரண்டற்கும் பொதுவெனல் பொருந்தாமை யுணர்க.

இனி, களிறட்டு உரும்பில் உள்ளத்து அரிமா வழங்கும் நாடன் என்றது குறிப்பானே அவன் போர் கருதப் பிரிந்து சென்றமையை யும் போரின்கண் தன் பகைவரை யெல்லாம் கொன்று வெற்றி வீறுடன் மீண்டு வருவன் கான் என்பதும் தோற்றுவித்தமை யுணர்க. அழுந்துபட-ஆழ்ந்துபட என்பதன் விகாரம் நீருள் ஆழ்ந்து மறைய என்பது பொருள் என்க. (ககஉ)

ககங. இளங்கீரனார்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது இடைச்சுரத்து ஆற்றுனைய தலைவன் சொல்லியது.

(து. ம்.) என்பது, பொருள்வயிற்சென்ற தலைவன், இடைச் சுரத்து ஆற்றுனைத் தலைவியின் உருவெளித்தோற்றம் நோக்கி 'முன்பு நான் விடைபெறும் பொழுது கூந்தலை விரித்து அதனுண்மறைந்து அழிந்தேங்கித் துன்புற்று நின்ற நம் காதலியின் வருந்திய நோக்கம் இப் பெருங்காட்டினைக் கடந்தும் என்னெதிரி லெய்த வந்தனவே இஃ தென்னே'யென்று அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்" (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதிகொள்க.

உழையணந்து உண்ட இறைவாங்கு உயர்சினைப்
புல்லரை இரத்திப் பொதிப்புறப் பசுங்காய்
கல்சேர் சிறுநெறி மல்கத் தாஅம்
பெருங்காடு இறந்தும் எய்தவந் தனவால்
அருஞ்செயல் பொருட்பிணி முன்னி யாமே
சேறும் மடந்தை என்றலின் தான்தன்
நெய்தல் உண்கண் பைதல் கூரப்
பின்னிருங் கூந்தல் மறையினள் பெரிதழிந்து
உதியன் மண்டிய ஒலிதலை ஞாட்பின்
இம்மென் பெருங்களத்து இயவர் ஊதும்
ஆம்பலங் குழலின் ஏங்கிக்
கலங்கஞர் உறுவோள் புலம்புகொள் நோக்கே.

(சொ - ள்.) மடந்தை அருஞ் செயல் பொருள் பிணி முன்னி யாம் சேறும் என்றலின் - மடந்தாய்! எம்முள்ளம் அருமையாக ஈட்டப்படும் பொருளவாவினாலே பிணிக்கப் பட்டதை எண்ணியாஞ் செல்லுகின்றோம் என்றவுடன்; தான்

தன் செய்தல் உண்கண் பைதல் கூரப் பின் இருங் கூந்தல் மறையினள் பெரிது அழிந்து — அவள் தான் தன்னுடைய நெய்தல் மலர் போலும் மையுண்ட கண்கள் வருத்தம் மிகப்பின்னு கின்ற (கரிய) கூந்தலை விரித்து அதனுள்ளே மறைந்து நின்று பெரிதும் கலக்கமடைந்து ; உதியன் மண்டியஒலி தலை ஞாட்பின் - உதியஞ் சேரல் சினந்து சென்ற ஒலிக்கின்ற இடத்தையுடைய போர்க்களத்தின்கண்ணே ; பெருங்களத்து இயவர் இம்மென் ஊதும் ஆம்பலம் குழலின் - களம்பாடுநருடன் வாச்சியம் வாசிப்போர் விரைவாக ஊதுகின்ற ஆம்பல் என்னும் பண்ணை யுடைய இனிய புல்லாங்குழல் இசையெடுத்தாற் போல ; ஏங்கிக் கலங்கு அஞர் உறுவோள் புலம்புகொள் நோக்கு - வாய் விட்டழுது கலங்கிய வருத்தமுறுகின்றவளினுடைய துன்பங் கொண்ட பார்வைகள் தாம் ; உழை அணந்து உண்ட இறை வாங்கு உயர் சினை புல் அரை இரத்திப் பொதிப்புறம் பசுங் காய் - மானினம் நிமிர்ந்து தாழையுண்ணுதலினாலே சிறிது வளைந்த உயர்ந்த கிளைகளையும் புல்லிய அடிப்பையுமுடைய இலந்தை மரங்களின் மேலே களிப்பையுடைய பசிய காய் ; கல் சேர் சிறு நெறி மல்கத் தாஅம் - பரல் பொருந்திய சிறிய நெறியின்கண் உதிர்ந்து நிறையப் பரவாநிற்கும் ; பெருங்காடு இறந்தும் எய்த வந்தன - பெரிய சுரத்தைக் கடந்தும் ஈங்கு எம்முன்னே அடைய வந்தன ; இஃதென்ன வியப்பு !; எ - று.

(வி - ம்.) அணத்தல்-அண்ணாத்தல்; நிமிர்தல். இறை-சிறிது. இரத்தி-இலந்தை. இம்மெனல்: விரைவுக்குறிப்பு. ஆம்பல்-ஒரு பண்; இனி வெண்கலத்தால் ஆம்பற்பூவடிவாக அணைசுபண்ணி நுனியில் வைக்கப்பட்ட புல்லாங்குழலெனவுமாம்.

நன்னிமித்த மன்மையின் அழுகையைப் புலப்படுத்தாது கூந்தலான் முகத்தை மறைத்தனளாதலின், கூந்தலின் மறையினளென்றான். புலம்பு முந்துறுத்தலின் மொழிபகர நாவெழாது கலங்கின்றமை கருதியே பெரிதழிந்தென்றான். கைகடத்தலின் அழுகையும் கூறினான். அழும்பொழுதேயும் ஆம்பலங்குழலோ டொத்தலின் மகிழ்ந்து நுவல் வாளாயின் அவளது மொழி அளவில் சுவையுடையதென்பது போதரா நின்றது. இஃது எதிர்பெய்து பரிதல்.

இறைச்சி:—இலந்தை மானினத்தால் இலையுண்ணப்பட்டதாயினும் நிரம்பிய கனிகளை நெறியிடை யுதிர்க்குமென்றது, தலைவி பசலையால் நலனுண்ணப்பட்டவளாயினும் யாம் இன்னேசெல்லின் மிக்க இன்பம் பயவாநிற்பளாதலி னியைந்தவாறு செய்வேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) நோக்குக் காடு இறந்தும் எய்தவந்தன என இயைக்க. ஞாட்பு-போர்க்களம். இயவர் ஊதும் இம்மென் ஆம்பலங் குழல் என இயைத்து இம்மென் என்பது ஒலிக்குறிப்பெனக் கோடலே நன்று. என்னை? குழல் ஊதுவோர் விரைவாகவே ஊதவேண்டும்

என்பது விதியன்று அவர் மெல்லவும் இடைமிகராகவும் விரைந்தும் ஊதுவதே இயல்பாகலின் என்க. 'விரைவாங்கு' என்றும், 'இரத்திப் பகங்காய் பொற்ப' என்றும், பாடவேற்றுமைகளும் உண்டு. (௧௧௩)

௧௧௪. தொல்கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தால் தோழி, தலைவிக் குரைப்பாளாய்ச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது இரவுக்குறிவந்தொழுகுந் தலைமகனை நெறியினது குற்றங்கூறி மறுத்துவரைவொடு வருமாறு கருதிய தோழி சிறைப்புறத்தானாய அவன் கேட்குமாற்றானே தலைவியை நோக்கித் 'தோழீ, மழை பெய்தலின் இடி தாக்கி ஒரு களிற்றைக் கொன்றது. அதன் கோட்டினை நமர் கொணர்வதாகவும் உகிரை யடக்குவதாகவும் பேசிய ஆரவாரங்கேட்டு வருந்தியிருப்பேன்முன் நம் காதலனும் வந்தனன்; அவன் வருநெறியிற் கான்யாற்றையும் அஞ்சுகிற்பே'னென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" என்னும் விதியின்கண் (தொல்- களவு-௨௩) அமைத்துக் கொள்க. "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்" என்னும் விதிகொள்ளினுமாம். இதற்குப் பயன் தலைவனுக்கு ஏதம் நிகழாமே பாதுகாத்தல். முன்னதன் பயன் வரைவுகடாதல் என இவற்றின் வேற்றுமையும் நுண்ணிதின் உணர்க.

வெண்கோடு கொண்டு வியலறை வைப்பவும்
பச்சூன் கெண்டி வள்ளுகிர் முணக்கவும்
மறுகுதொறு புலாவஞ் சிறுகுடி அரவம்
வைகிக் கேட்டுப் பையாந் திசினே
அளிதோ தானே தோழி அல்கல்
வந்தோன் மன்ற குன்ற நாடன்
துளிபெயல் பொறித்த புள்ளித் தொல்கரை
பொருதிரை நிவப்பின் வரும்யாறு அஞ்சுவல்
ஈர்ங்குரல் உருமின் ஆர்கலி நல்லேறு
பாம்புகவின் அழிக்கும் ஓங்குவரை பொத்தி
மையின் மடப்பிடி இனையக்
கையூன் றுபு இழிதரு களிறெறிந் தன்றே.

(சொ - ள்.) தோழி ஈர்ங்குரல் உருமின் ஆர்கலி நல் ஏறு பாம்பு கவின் அழிக்கும் ஓங்குவரை பொத்தி - தோழீ! ஈரிய குரலின் மிக்க ஓசையையுடைய இடியேறு பாம்பின் அழகைக் கெடுக்கின்றதாகி உயர்ந்த மலைமேல் மோதி; மையின் மடப்பிடி

இனையக் கை ஊன்றுபு இழிதரு களிறு எறிந்தன்று - கரிய நிறத்தையுடைய இளம்பிடி வருந்துமாறு தனது துதிக்கையை ஊன்றி இறங்குகின்ற களிற்றின் மேலே பாய்ந்து அதனைக் கொன்றொழிந்தது; வெண்கோடு கொண்டு வியல் அறை வைப்பவும் பச்சூன் கெண்டி வள்உகிர் முணக்கவும் - அங்ஙனம் இறந்த யானையை நம் ஐயன்மார் பிளந்து அதன் வெளிய கோடுகளையெடுத்து அகன்ற பாறையின்கண்ணே ஊன்காயுமாறு போகடுவதாகவும் அதன் பசிய ஊனை அழித்து மிகப் பெரிய உகிர்களைப் புதைப்பதாகவும் பேசிக் கொள்ளுகின்ற இவற்றாலே; புலாவு அம் சிறுகுடி மறுகுதொறும் அரவம் வைகிக் கேட்டுப் பையாந்திசின் - புலவு மணங் கமழ்கின்ற சிறுகுடியிலுள்ள தெருவுதோறும் உண்டாகும் ஆரவாரத்தை இரவு முழுதும் துயிலாதிருந்து கேட்டு வருந்தினேன்; அல்கல் குன்றநாடன் மன்ற வந்தோன் - அத்தகைய இரவிலே குன்ற நாடனும் திண்ணமாக இரவுக்குறி கூடும்படி கருதி வந்தனன்காண்!; துளி பெயல் பொறித்த புள்ளித் தொல்கரை பொரு திரை நிவப்பின் வருமியாறு அஞ்சுவல் - அவன் வருநெறியில் மழையின் துளி பெய்தலாலே பொறிக்கப்பட்ட புள்ளிகளையுடைய பழைமையாகிய கரையை மோதுகின்ற உயர்வையுடைய அலைகளோடு வருகின்ற கான்யாற்றினைக் கருதி யான் அஞ்சா நின்றேன்; அளிதோ தானே - ஆதலின் அவன் இரவுக்குறி வருதல் இரங்குவதற்குரியதொன்றாயிரா நின்றது; எ - று.

(வி. ம.) வைத்தல்-போக்குதல்; விடுத்தல். முணக்கல்-அடக்குதல். கெண்டுதல்-வெட்டுதல். பையாத்தல்-வருந்துதல். அல்கல்-இரவு. வந்தோன்: முற்று. இடியோசைகேட்ட பாம்பு நடுங்கியொடுங்கல் வெளிப்படை. பொத்தல்-மோதல்.

நாடன் வந்ததறிந்ததும் குறியிடத்து இறைவியைக் கொண்டு செல்லாதது ஊர் துஞ்சாமையானென அறிவுறுத்துவாள் அரவங் கேட்டுப் பையாந் திசினென்றாள். தலைமகன் வெறுதபடி அவன்பால் அன்புடைமை காட்டுவாள் அளிதோதானே யென்றாள். யாறஞ்சுவலெனவும் இடிகளெறிந்ததெனவும் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங் கூறினாள். இவற்றான் இரவுக்குறி இடையீடுபட்டமையின் வரைந்தெய்துக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுடம்படுத்தல்.

(பெரு -ரை.) இஃது ஆற்றது தீமை கூறி இரவுக்குறி விலக்கியது; புலாவும் சிறுகுடி என்றும் பாடம். (கக௪)

கக௫. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடையாற்றளாய தலைமகளைத் தோழி, பருவங் காட்டி வற்புறுத்தியது.

(து-ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற தலைமகன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழிநோக்கி 'அவர் குறித்த கார்ப்பருவம் இப்பொழுதுதான் தொடங்குகின்றது; காதலர் சேய்மைக் கண்ணே அயல்நாட்டிலிருப்பவராயினும், நம்மீது மிகுபேரன் புடையராதலின் தவிராது வருவர் நீ வருந்தாதே'யென வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

(இ-ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" என்பதனால் (தொல்-கற்-௯) அமைத்துக் கொள்க.

மலர்ந்த பொய்கைப் பூக்குற்று அழுங்க
அயர்ந்த ஆயங் கண்ணினிது படீஇயர்
அன்னையுஞ் சிறிதுதணிந்து உயிரினள் இன்னீர்த்
தடங்கடல் வாயில் உண்டுசில் நீரென
மயிலடி இலைய மாக்குரல் நொச்சி
மனைநடு மௌவலொடு ஊழ்முகை அவிழக்
காரெதிர்ந் தன்றாற் காலை காதலர்
தவச்சேய் நாட்டர் ஆயினும் மிகப்பேர்
அன்பினர் வாழி தோழி நன்புகழ்
உலப்பின்று பெறினும் தவிரலர்
கேட்டிசின் அல்லனோ விசும்பின் றகவே.

(சொ-ள்.) தோழி வாழி மலர்ந்த பொய்கைப் பூ குற்று அழுங்க அயர்ந்த ஆயம் இனிது கண்படீஇயர் - தோழீ! வாழி அகன்று விரிந்த பொய்கையின் கண்ணுள்ள மலர்களைக் கொய்து வந்த துவட்சியால் வருந்திய தோழியர் குழாமெல்லாம் தம் மெய்ந்நோவொழிந்து இனிதாக வுறங்கவேண்டி; அன்னையும் சிறிது தணிந்து உயிரினள் - அன்னையும் நம்மீதுகொண்ட சினம் சிறிது தணிந்து உயிர்ப்புடையளாயினாள்; கார் இன் நீர் தடங் கடல் நீ சில் என வாயில் உண்டு - அவள் அங்ஙனமாகிய பொழுது மூகிலும் இனிய நீரையுடைய பெரிய கடலின் நீர் சில என்னும் படியாக வாயினாலுண்டு; மயில் அடி இலைய மா குரல் நொச்சி மனை நடு மௌவலொடு ஊழ்முகை அவிழ காலை எதிர்ந்தன்று - மயிலின் அடிபோன்ற கரிய கதிராகிய பூந்துணரையுடைய நொச்சி வேலியின்மீது இல்லின் நடுமுற்றத்தில் முளைகொண்டெழுந்த முல்லை கூரை மேலாலே சென்று படர்ந்து அவ்விரண்டும் முறையே அரும் பவிழ்ந்து மலருமாறு இன்று நாட்காலை எதிர் போந்து கார்ப்பருவம் செய்யலாகியது கண்டாய், அஃது அங்ஙன மாக; காதலர் தவச் சேய் நாட்டர் ஆயினும் - இப்பொழுது நங்காதலர் மிக்கசேய்மையின் கண்ணதாகிய நாட்டில் உறைபவரா யினும், மிக பேர் அன்பினர் உலப்பு இன்று நன் புகழ் பெறினும்

தவிரலர் - நம்பால் மிகப் பெரிய அன்புடையராதலின் அங்கே தாங்கொண்ட வினை முடித்தலால் அளவில்லாத புகழையடைவ தாயினும் குறித்த பருவவரவின்கண் வாராது ஆண்டுறைபவால் லர், அவர் வருமளவும் நீ வருந்தாதே கொள்!; இன்று விசும்பு அகவு கேட்டிசின் அல்லனோ-இன்றுதான் பருவந் தொடங்கு கின்ற தென்பதன் குறியாக அம்மேக முழங்கு மிடியோ சையை யான் கேளாநின்றேனல்லனோ? எ - று.

(வி - ம்.) மலர்தல்-விரிதல். குறுதல் - பறித்தல். உயிரினள் சினமடங்குழிப் பெருமூச்சு விடுதலுடையளாயினுள்.

நமது நிலையிலா இன்பத்தை மேற்கொண்டு நிலைத்த புகழையும் விரும்புகிலரெனத் தவப்பேரன்பினரென்பதனை வலியுறுத்தினளென் பது.

இறைச்சி:—புறத்துள்ள நொச்சிவேலியின்மீது மனையகத் தெழுந்த மௌவல் சென்று படர்ந்து இரண்டும் மலராநிற்குமென்றது, அயனாட்டு அரசகுமாரனாகிய நின்காதலனொடு ஈண்டிம் மனையகத்துப் பிறந்த நீ சென்றுகூடி மணந்து இருவரும் ஒருதன்மையான மகிழ்ச்சி யிராய் மக்களொடு மகிழ்ந்து மனையறங்காத்து வைகுவிர் என்றதாம்.

மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) பொய்கை மலர்ந்த பூக்குற்று எனமாறிப் பொய்கை யின்கண் மலர்ந்த மலர்களைக் கொய்து எனினுமாம். இன்னீர் என்புழி காட்சிக்கினிய நீர் என்க. நொச்சியும் மௌவலும் முகையவிழ என்பது கருத்து. மனைநடு மௌவல் என்றது மனையின்கண் நட்டு வளர்க்கும் முல்லை என்றவாறு; உரையாசிரியர் இங்ஙனம் கூறாமல், நொச்சி வேலியின்மீது இல்லின் நடு முற்றத்தில் முளைகொண்டெழுந்த முல்லை கூரைமேலாலே சென்று படர்ந்து எனப் பெரிது இடர்ப்பட்டுரை கூறுதல் காண்க. விசும்பின் தகவு எனக் கண்ணழித்து அதற் கேற்ப வுரைப்பினுமாம். (ககஉ)

ககங. கந்தரத்தனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, வரைவு நீட்டிப்ப ஆற்றாளாய தலைவி, தோழிக்கு வன்பொறை எதிரழிந்து சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ளாது நீட்டித் ததனாலே தலைவியது ஆற்றாமையறிந்து அவர் வந்தெய்துவராதலின் நீ வருந்தாதே வலிந்து பொறுத்திருவென்ற தோழியை நோக்கி, 'அவள் நம் காதலன் நம்பால் வைத்த நட்பானது தொடர்பின்றி அறவொழிந்த பின்னும் அயன்மாதர் என்னை அவர் கூறுவ தொழிந்தாரிலர்; அதனை யெங்ஙன மாற்றுவே'னென்று எதிரழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "அருமை செய்து அயர்ப்பினும்" (தொல். கள-உய) என்னும் விதிகொள்க.

தீமை கண்டோர் திறத்தும் பெரியோர்
தாமறிந்து உணர்க என்ப மாதோ
வழுவப் பிண்டம் நாப்பண் ஏமுற்று
இருவெதிர் ஈன்ற ஏற்றிலைக் கொழுமுளை
சூன்முதிர் மடப்பிடி நாண்மேயல் ஆரும்
மலைகெழு நாடன் கேண்மை பலவின்
மாச்சினை துறந்த கோள்முதிர் பெரும்பழம்
விடரளை வீழ்ந்துக் காங்குத் தொடர்பறச்
சேணுஞ் சென்றுக் கன்றே அறியாது
ஏகல் அடுக்கத்து இருண்முகை யிருந்த
குறிஞ்சி நல்லூர்ப் பெண்டிர்
இன்னும் ஓவார் என்திறத்து அலரே.

(சொ - ள்.) தீமை கண்டோர் திறத்தும் தாம் அறிந்து உணர்க என்ப பெரியோர் - கொடிய தீத்தொழிலைச் செய்பவரிடத்து அச்செயலை நேரிலே கண்டு வைத்தும் உள்ளத்தாலாராய்ந்து அத்தொழில் செய்வோர் இனி அதனைச் செய்யா தொழிவாராக என்று பலபடியாக நுவன்று பெரியோர் பொறுத்திருப்பர்; சூல் முதிர் மட பிடி ஏமுற்று நாப்பண் பிண்டம் வழுவ இருவெதிர் ஈன்ற ஏற்று இலைக் கொழுமுளை நாள்மேயல் ஆரும் - அங்ஙனமுமாகாது சூல்முதிர்ந்த இளம்பிடியானை அறியாமையாலே தன் வயிற்றிலுள்ள சூல் அழிந்து புறம் போந்து விழுமாறு பெரிய மூங்கிலில் முளைத்தெழுந்த இலையில்லாத கொழுவிய முளையை விடியலிலே சென்று தின்னுநிற்கும்; மலைகெழு நாடன் கேண்மை - மலைவிளங்கிய நாடன் என்னைக் கை விட்டமை(யால்) அவனுடைய கேண்மையானது; பலவின் மா சினை துறந்த கோள் முதிர் பெரும் பழம் விடர் அளை வீழ்ந்து உக்கு ஆங்குத் தொடர்பு அறச் சேணும் சென்று உக்கன்று - பலாவின் கரிய கிளையினின்று கனிந்து கீழே விழுகின்ற காய் முதிர்ந்த பெரிய பழம் பிறர் உண்ணுதபடி மலையின் பிளப்பாகிய அளையினுள் விழுந்தொழிந்தாற்போல தொடர்ச்சியறப் பன்னுளின் முன்னே சென்றொழிந்தது; ஏகல் அடுக்கத்து இருள்முகை இருந்த குறிஞ்சி நல்லூர்ப் பெண்டிர் - அதனை அறியாது பெரிய மலைப் பக்கத்திலுள்ள இருள் செறிந்த குவட்டிலிருந்த குறிஞ்சியிலுள்ள நல்ல ஊரின்கணிருக்கும் பெண்டிர்தாம்; என்திறத்து அலர் இன்னும் ஓவார் - என்னிமித்தமாக இன்னும் பழிகூறுதலை ஒழிந்தாரிலர்; இனி யான் அதனை எவ்வண்ணம் ஆற்றுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) பிண்டம்-கருப்பம். வழுவல்-வெளிப்படல். ஏமுறல்-மயங்குதல்; ஈண்டு அறியாமை மேனின்றது. வெதிர் - மூங்கில்.

கோள்-காய். ஏ-பெருமை. கேண்மை பழம் வீழ்ந்துக்காங்குச் சென்றுக்கன்று எனக் கூட்டுக. முகை-துறுகல்: மரமிகுதியால் இருளடர்ந்த முகையென்றவாறு. கேண்மை பலவின்கனியாகவும், அக்கேண்மை தனக்குப் பயன்படாமை கனி அளையிலே விழுந்தழிந்தாற் போல்வதாகவும் உவமையோடு பொருத்திக்கொள்க; இது, சிறப்பு நிலைக்களமாகச் சினையொடு சினைவந்த பயவுவமம்.

தீங்கு செய்தாரையும் பொறுக்கிற்பவர் நம்மைத் துறத்தலின் நாம் அரியேமாகியது பற்றித் தாமும் அரியராயினர் போலுமெனத் தன் வயினுரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையுங் கூறினாள். அவர் ஓவார் என்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

உள்ளுறை: சூன்முற்றிய பிடியானை, மூங்கிலின் முளையைத் தின்றால் அதன் கொடுமையால் தனது சூல் பிண்டமாகி விழுந்தொழியு மென்பதை யறியாமல் அம்முளையைத் தின்று பின்பு தன் சூல் வழுவுத லால் வருந்துவதுபோல, நாண் முதலியவற்றால் மேம்பட்ட யான் இங்ஙனந் தொடர்பறுங் கேள்வனை நயந்தால் பின்பு ஏதிலாரெடுக்கும் அலர்காரணமாக நமது பண்புமுதலாயின அழியுமென்பதனை யறி யாமல், உடன்பட்டு இப்பொழுது அலரா லெல்லா மிழந்தே னென்ற தாம். மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—அயாவுயிர்த்தல்,

(பெரு—ரை.) வேற்றலைக் கொழுமுளை என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்த பாடமாகும். வேல்போலும் கூரிய தலையையுடையமுளை என்க. சூன்முதிர் மடப்பிணா என்பதும் பாடம். இனி, பெரியோர் "பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு" என்னும் சீரிய கொள்கையுடைய ராகலின் தீமை செய்தலைக் கண்கூடாகக் காணப்பட்டோர் திறத்தும் அவரே அத்தீமையை அறிந்து உணர்ந்து திருந்துக என்று வாளா விருப்பர். அங்ஙன மின்றி, இவ்வூர்ப் பெண்டிர் தீமையில்லாத என் திறத்து அலர் ஒழிந்திலர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

நாப்பண் ஏமுற்று என்பது இடையிலே கெட்டு என்றவாறு. நாப்பண் என்பதற்கு வயிறு என்று உரையாசிரியர் கொண்டனர். பிண்டம் நாப்பண் ஏமுற்றுவழுவ எனமாறுக. இடை என்றது, கருப்பம் முதிர்ந்து பிறத்தற்கு இடையிலே என்றவாறு. (௧௧௬)

௧௧௭. குன்றியனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (௧) இது, வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைவி வன்பொறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் மணஞ்செய்துகொள்ள நீட்டித் தலாலே தலைமகள் வருந்துவதை அறிந்த தோழி அவர் விரைவில் வருவராதலின், அதுகாறும் நீ வருந்தாதே யென்றலும் அவள்,பொரு ளாகி 'இவ்வண்ணமாய் வருகின்ற மாலைப்பொழுதையும் கருதாது நீங்கி னாராதலின், அதனால் யான் அடைந்தநோய் முருகணங்கியதால் வந்த தென ஊரார் கூறுவர்; அவ்வலர்மொழியை எய்தியும் வாழ்தல் பண் பன்றாதலின் யான் உயிர் வாழலே'னென் றழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல்-கள-உய) என்னும் விதிகொள்க.

துறை. (உ) சிறைப்புறமுமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்டு விரைவிலே வரையும் வண்ணம் முன்னே கூறியபடி கூறாநிற்பது. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கும் அவ்விதியே அமையும்.

பெருங்கடல் முழங்கக் கானல் மலர
இருங்கழி ஓதம் இல்லிறந்து மலிர
வள்ளிதழ் நெய்தல் கூம்பப் புள்ளுடன்
கமழ்பூம் பொதும்பர்க் கட்சி சேரச்
செல்சுடர் மழுங்கச் சிவந்துவாங்கு மண்டிலம்
கல்சேர்பு நண்ணிப் படரடைபு நடுங்கப்
புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை
அன்னர் உன்னார் கழியிற் பன்னாள்
வாழலேன் வாழி தோழி யென்கண்
பிணிபிறிது ஆகக் கூறுவர்
பழிபிறிது ஆகல் பண்புமார் அன்றே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ ! நீ வாழி; பெருங்கடல் முழங்கக் கானல் மலர இருங்கழி ஓதம் இல் இறந்து மலிர - பெரிய கடல் முழங்காநிற்கவும் கடல் அருகிலுள்ள சோலை ஒருங்கே மலர்தலைச் செய்யவும், கரிய கழியின் நீர்வெள்ளம் நமது மனையெல்லை கடந்து நிறைந்து வாராநிற்பவும்; வள் இதழ் நெய்தல் கூம்ப - பெரிய இதழையுடைய நெய்தன் மலர் குவியவும்; புள் உடன் கமழ் பூ பொதும்பர்க் கட்சி சேர - காக்கைகள் ஒருசேர மணம்வீசும் பூஞ்சோலையிலுள்ள தம்தம் கூடுகளிலே சென்று தங்கா நிற்பவும்; வாங்கு மண்டிலம் சிவந்து கல்சேர்பு நண்ணி செல்சுடர் மழுங்க - வளைந்த ஆதித்த மண்டிலம் சிவந்து தோன்றி அத்தமனக் குன்றைச் சென்றடைந்து எங்கும் முன்பு பரவிய சுடர் மழுக்கமடையவும்; படர் அடைபு நடுங்கப் புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை - அவற்றை நோக்கித் துன்பங்கள் எல்லாம் ஒருங்கே யான் அடைந்து நடுங்கும்படி அதனையுடன் கொண்டுவந்த புன்கண் செய்யும் மாலைப் பொழுதில்; அன்னர் உன்னார் கழியின் - அத்தலைவர்தாம் என்னை நினையாராகி அகன்றொழிந்தால்; என்கண் பிணிபிறிது ஆகக் கூறுவர் பழிபிறிது ஆகல் பண்பும் அன்று - அதனா லென்பாலுண்டாய காமநோயா லாய வேறுபாடு முருகு அணங்கியதால் வந்ததாகுமென்று

ஊரிலுள்ளார் கூறுவர், யான் எய்திய நோயை வேறொன்றன் மேலிட்டு அங்ஙனம் பழி பிறிதொன்றாக அயலார் கூறுதல் பண்புடையதன்றாதலின் பல் நாள் வாழலேன் - இனி யான் நெடுநாள் காறும் உயிரோடு வாழ்ந்திரேன் காண் ! எ - று.

(வி - ம்.) மலிர்தல் - நிறைதல். புள் - காக்கை. கட்சி - பறவைக் கூடு. ஆர் : அசைநிலை.

புணர்ந்தார்க்கன்றி இன்பஞ் செய்யாமையாலே தனக்குத் துன்புறுத்துங் கடலை முன்னே கூறினாள். சேக்கையிலே சேவலும் பெடையும் புகுதக் காண்டலின் அங்ஙனம் யானும் ஆயினேனில்லையே யென்பாள், புள்ளுடன் கட்சிசேர வென்றாள். புல்லியுறையுமாறு வெப்பநீங்கித் தட்பஞ் செய்தற்கேதுவாயிருத்தலிற் சுடர் மழுங்கினமையுடன்கூறினாள். ஆ மருமை மீதூர்தலின் இம்மாலையில் இனி வாழலே னென இறந்துபடுதல் கூறினாள். இவையனைத்தும் துன்பத்துப் புலம்பல். உன்னுமென்றது ஐயஞ்செய்தல். ஏனை மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தலைவனுடைய அயன்மை தோன்றக் காதலர் என்னாது அன்னர் என்றாள். பன்னாள் வாழலேன், வாழாது யான் உயிர் நீத்துழி யான் இறந்தமைக்குரிய பிணி பிறிதாகக் கூறுவர். அங்ஙனம் பழி பிறிது ஆதல் பண்பும் அன்று என்றாள் எனினுமாம். (கசஎ)

கசஅ. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை: இது, பருவங்கண்டு ஆற்றாளாய தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் சென்ற காதலன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் அதனை ஆற்றாத தலைவி, இவ் விளவேனிற்காலத்தை நோக்குந்தோறும் 'தலைவர் நம்மை மறந்தாரென நாம் வருந்துவதன்றி மெல்லிய பாதிரிமலர் விற்பவளை நோக்கியும் என்னெஞ்சு வருந்துகின்றதாதலின், யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவே'னென் றழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்-) இதனை "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல்-கற்-உ௰) என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

அடைகரை மாஅத்து அலங்குசினை ஒலியத்
தளிர்கவின் எய்திய தண்ணறும் பொதும்பின்
சேவலொடு கெழீஇய செங்கண் இருங்குயில்
புகன்றெதிர் ஆலும் பூமலி காலையும்
௫. அகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென
இணருறுபு உடைவதன் தலையும் புணர்வினை
ஓவ மாக்கள் ஒள்ளரக்கு ஊட்டிய
துகிலிகை அன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி

வாலிதழ் அலரி வண்டுபட ஏந்திப்
புதுமலர் தெருவுதொறு நுவலும்
நொதுமலாட்டிக்கு நோமென் னெஞ்சே.

(சொ - ள்.) அடைகரை மாஅத்து அலங்கு சினை ஒலியத் தளிர் கவின் எய்திய தண் நறும் பொதும்பில் - யாற்றை அடுத்த கரையின்கணுள்ள மாமரங்கள் நெருங்கிய கிளையெல்லாம் தழையும்படி தளிர் ஈன்று அழகமைந்த தண்ணிய நறிய சோலையின்கண்ணே; சேவலொடு கெழீஇய செங்கண் இருங்குயில் புகன்று எதிர் ஆலும் - சேவலுடனே பொருந்திய சிவந்த கண்ணையுடைய கரிய குயில் ஒன்றனை ஒன்று விரும்பி எதிரெதிரிருந்து ஆரவாரிக்கும்; இணர் உறுபு பூ மலி காலையும் - பூங்கொத்தினையுற்று மலர்கள் மலரும் இளவேனிற்காலத்தும்; அகன்றோர் மன்ற நம் மறந்திசினோர் என உடைவதன் தலையும் - முன்பு பிரிந்தகன்ற காதலர் திண்ணமாக நம்மை மறந்தனர் என வருத்தமுறுவதன் மேலும்; புணர் வினை ஓவ மாக்கள் ஒள் அரக்கு ஊட்டிய துகிலிகை அன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி வால் இதழ் அலரி - தம் தொழிலில் வல்ல ஓவியர் ஒள்ளிய அரக்கினையூட்டிய எழுதுகோல்போன்ற தலையில் நுண்ணிய பஞ்சினையுடைய பாதிரியின் வெளிய இதழையுடைய மலர்களை; வண்டுபட ஏந்திப் புதுமலர் தெருவு தொறும் நுவலும் நொதுமலாட்டிக்கு என் நெஞ்சு நோம் - வண்டுகள் மொய்க்கும்படி வட்டியிலேந்தி அப்புதிய மலரைத் தெருவுகள் தோறும் விலைகூறிச் செல்லாநின்ற ஏதிலாட்டியாகிய பூவிலைமடந்தையை நோக்குந்தோறும் என்னெஞ்சு நோவாநின்றது; ஆதலின் யான் இனி எவ்வண்ணம் ஆற்றியுளேனுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) மா அத்து, அத்து: அல்வழிச்சாரியை. அலங்கல் - நெருங்கல். ஓவமாக்கள்-சித்திரவேலை செய்வோர். இணருறுபு பூமலி காலையுமென மாறிக்கூட்டுக. அலரியாகிய புதியமலரென இயைத்து இருபெயரொட்டாக்கினுமமையும். பாதிரிமலரைக் கூறுதலானே பாலைத்திணையும் வேனிற்பருவமுமாமெனக் கொள்க. பாதிரியின் நறுமணம் இன்பம் விளைத்துப் பிரிந்தாரைத் துன்புறுத்தலின், பூவிலைமடந்தைக்குத் தன் நெஞ்சு நோமென்றாள்.

சேவலொடு குயில் கெழீஇ ஆலுமென்றது, யான் அங்ஙனம் தலைவனொடு கெழீஇ ஆலப்பெற்றிலேனேயென்றிரங்கியதாம். உடைந்ததும் நெஞ்சுநோதலும் அழிவில்கூட்டத்துப் பிரிவாற்றாமை. ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை) தெருவுதொறும் மலர் விற்கும் தொழில் வேனிற் பருவம் வந்து முதிராநிற்பதனையும் அப்புதுமலர் சூடிக் கொண்கனொடு விளையாடற் கியலாமையும் நினைவூட்டுதலின் என் நெஞ்சுநோம் என்றவாறு. (௧௧௮)

கககூ. பெருங்குன்றூர்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறி வுறீஇயது.

(து-ம்) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியின் இற்செறிப்பும் உள்ளூறையால் வேற்றுவரைவு நேர்ந்தமையும் தோழி அறிவுறுத்தி வரைவுடன்படுத்துவாளாய் 'மலைநாடன் யார்தரவரினும் மாலையானாகி வாராநிற்பன்; வந்தும் யாது பயன், முயங்கப் பெறுபவனல்லன், புலந்து போயினும் போவானாக' வென்று வெகுண்டு கூறா நிற்பது.

(இ-ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்............அ'ாநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள-உ௩) என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

திணையுண் கேழல் இரியப் புனவன்
சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல் அடாஅர்
ஒண்கேழ் வயப்புலி படூஉம் நாடன்
ஆர்தர வந்தனன் ஆயினும் படப்பை
இன்முசுப் பெருங்கலை நன்மேயல் ஆரும்
பன்மலர்க் கான்யாற்று உம்பர்க் கருங்கலை
கடும்பாட்டு வருடையொடு தாவன உகளும்
பெருவரை நீழல் வருகுவன் குளவியொடு
கூவிளந் ததைந்த கண்ணியன் யாவதும்
முயங்கல் பெறுகுவன் அல்லன்
புலவி கொளீஇயர்தன் மலையினும் பெரிதே.

(சொ-ள்.) திணை உண் கேழல் இரிய புனவன் சிறுபொறி மாட்டிய பெருங்கல் அடாஅர் - திணைப்புனத்து வந்து மேயும் பன்றி பட்டொழியுமாறு அத்திணைப்புனத்துக்குத் தலைவன் சிறிய இயந்திரமாக அமைத்து வைத்த பெரிய கல்லின் கீழால்; ஒள் கேழ் வய புலி படூஉம் நாடன் ஆர்தர வந்தனன் ஆயினும் - ஒள்ளிய நிறத்தையும் வலியையுமுடைய புலி புகுந்துபடுகின்ற மலைநாடன் யாராலே தரப்பட்டு வந்தவனாயினும்; படப்பை இன் முசுப் பெருங்கலை நல்மேயல் ஆரும் பல் மலர்க் கான்யாற்று உம்பர் - கொல்லையின்கண் இனிய முசுவின் பெரியகலை நல்ல உணவை உண்ணாநிற்கும் பலவாய மலரையுடைய கான்யாற்றின் மேலுள்ள; கருங்கலை கடும்பு ஆட்டு வருடையொடு தாவன உகளும் பெருவரை நீழல் - கரையின்கண்ணே பெரிய கலைமான், கூட்டமாகிய மலையாட்டினத்துடனே தாவித் துள்ளிக் குதியாநிற்கும் பெரிய மூங்கிற்புதர் நிழலில்; குளவியொடு கூவிளம் ததைந்த கண்ணியன்

வருகுவன் - அவன் குளவியுடனே கூவிளமலரிடையிட்டுக் கட்டிய நெருங்கிய மாலையுடையவனாகி வாராநிற்பன்; யாவதும் முயங்கல் பெறுகுவன் அல்லன் - வந்தும் யாது பயன்? தலைவியின் முயக்கத்தை இனி எவ்வளவேனும் அடைபவனல்லன்; தன் மலையினும் பெரிது புலவி கொளீஇயர் - அது காரணமாகத் தன் மலையினுங் காட்டிற் பெரிதாகப் புலந்து கொள்ளினும் புலந்துகொள்வானாக!; எ - று.

(வி - ம்.) அடார்-கருங்கற்பலகையை ஒருபால் சாய்வாக நிமிர்த்திக் கீழே முட்டுக்கொடுத்து உள்ளால் உணவு வைப்ப அவ்வுணவை விலங்குசென்று தொடுதலுங் கல்வீழ்ந்துகொல்லும் பொறி. முசுப் பெருங்கலை-ஆண் குரங்கு. கடும்பு-சுற்றம். குளவி-மலைப் பச்சை; காட்டுமல்லிகையுமாம். கூவிளம்-வில்வம். முயங்கல் பெறுகுவனல்லன் என்றது அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை :—கேழல் அகப்படுமாறு வைத்த பொறியுள்ளே புலி படுமென்றது, இத்தலைவன் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பியும் இவன் பாணித்தமையின் இவனினுஞ் சிறந்த தோன்றலொருவன் வரையக் கருதி வந்துளனென வேற்றுவரைவு கூறி அறிவுறுத்தியதாம்.

இறைச்சிகள் :—(க) மலைமான் யாட்டினத்தொடு தாவியுகளுமென்றது, வேற்றுவரைவுநேரினும் அது கலையொடு யாடுசேர்ந்தாற் போலன்றிப் பிறிதில்லையெனத் தலைவனுற்றுமாறு கூறியதாம்.

(உ) முசுக்கலை நன்மேயலாருமென்றது வரைந்து கொள்ளின் இடையீடின்றித் தலைவிபால்-இன்பந் துய்க்கலாகு மென்றதாம். முயங்கல் பெறுகுவனல்லனென்றது இற்செறிப்பு அறிவுறித்தியதாயிற்று. மெய்ப்பாடு-வெகுளி பற்றிய பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) ஆர்தரவந்தனன் என்றதற்கு இன்பம் நுகர்தற்கு வந்தனன் என்று பொருள்கோடல் நேரிதாம். இன்பம்நுகர்தற்கு வந்தனன்ஆயினும் அதற்கியன்றவரைவொடு வாரானாய் வரைவுநீட்டற்கே வருகுவன். அவள்தானும் இற்செறிக்கப்பட்டு விட்டமையான் முயங்கல் பெறுகுவானும் அல்லன். அவன் புலப்பினும் புலந்திடுக என்பது கருத்தென்க. 'கூதளம் ததைந்த கண்ணியன' என்றும் பாடம். (கக௯

க௨0. மாங்குடிகிழார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, விருந்துவாயிலாகப்புக்க தலைவன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்தவன் தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கப் பெறானாய் விருந்தொடு புகுதக்கண்டு அவள் தன் ஊடலையடக்கி விருந்தெதிர் கொண்டாளாக, அதனை நோக்கிய அத்தலைமகன் இவள் பரிகலந்திருத்தி அட்டிலிடத்தாளாயினள்; இதற்குக் காரணம் இவ்விருந்தே யாதலின் இஃதென்ஞான்றும் வந்துதவுவதாக, வந்தால் இவளின் முயக்கத்தைப் பெறுதற்குரிய இனிய முகத்தைப் பார்ப்போமென்று மகிழ்ந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "கரணத்தின் அமைந்து முடிந்தகாலை" (தொல். கற்-ரு) என்னும் நூற்பாவின்கண் "நன்னெறிப் படரும் தொன்னலப் பொருளினும்" என்னும் விதிகொள்க.

தடமருப்பு எருமை மடநடைக் குழவி
தூண்தொறும் யாத்த காண்தகு நல்வில்
கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ்செய் [1]பேதை
சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப
ரு. வாழை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்
புகையுண்டு அமர்த்த கண்ணள் தகைபெறப்
பிறைநுதல் பொறித்த சிறுநுண் பல்வியர்
அந்துகில் தலையின் துடையினள் நப்புலந்து
அட்டி லோளே அம்மா அரிவை
க0. எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பாளன்று
சிறியமுள் எயிறு தோன்ற
முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே.

(சொ - ள்.) தட மருப்பு எருமை மட நடைக் குழவி தூண்தொறும் யாத்த காண்தகு நல்இல் - வளைந்த கொம்பினை யுடைய எருமையின் இளநடையையுடைய கன்றுகளைத் தூண்கள்தோறும் கட்டியிருக்கின்ற காட்சி மிகுதியால் யாவரும் காணத்தக்க நல்ல மனையின்கண்; கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ் செய் பேதை சிறு தாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப - வளைந்த குண்டலத்தைக் காதிலணிந்த செழுவிய செய்ய பேதைமையை யுடைய காதலி சிறிய மோதிரஞ் செறித்த மெல்லிய விரல் சிவக்கும்படியாக; வாழை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப் புகையுண்டு அமர்த்தகண்ணள் - வாழையிலையைக் கொய்துவந்து அடிக்காம்பு பருத்திருத்தலின் அதனை வகிர்ந்து பரிகலமமைத்து அடிசிலாக்குதலாலே புகைபடிந்து அமர்த்த கண்களையுடையளாய்; தகை பெறப் பிறைநுதல் பொறித்த சிறுநுண் பல்வியர் அம் துகில் தலையில் துடையினள் - அழகுபெறப் பிறை போன்ற நுதலினுண்டாகிய சிறிய நுணுகிய பலவாய வியர்வை நீரை அழகிய முன்றானையினுனியாலே துடைத்துக்கொண்டு; நம்புலந்து அட்டிலோள் - நம்மீது புலவி மிக்கு அடிசிற்சாலையிடத்திராநின்றாள்; விருந்து எமக்கு வருக — இப்பொழுது விருந்தினராய் வருபவர் எம்முடன் வருவாராக! அங்ஙனம் வரின்; அம்மா அரிவை சிவப்பாள் அன்று - இந்த அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை சினங்கொண்டு ஒருபொழுதும் கண் சிவப்பதில்லை அன்றியும் குறுமுறுவல் கொண்ட முகத்தினளாய் இருப்பள்; சிறிய முள்

(பாடம்) 1. பேழை.

எயிறு தோன்ற முறுவல் கொண்டமுகம் காண்கம் - ஆதலின் நமது முயக்கத்துக்கு இன்றியமையாத இவளது சிறிய முட் போன்ற எயிறு சிறிது தோன்றுமாறு நகை கொண்ட முகத்தை யாம் காண்பேமாகி யிராநிற்போம்; எ - று.

(வி - ம்.) செழுஞ்செய் பேழையென்னும் பாடத்துக்கு, குழை பெய்து போகட்ட செய்பேழையுடைய காண்டகு நல்லிலென மாறிக் கூட்டுக.

தாழ் - மோதிரம். எமக்கு : உருபுமயக்கம். நில் : விழைவு. அரிவை அட்டிலோளென்றது புரையறந்தெளிதல். நப்புலந்து-நம்மைப் புலந்து : இரண்டன்றொகை : நம்புலந்தெனற்பாலது, 'அன்னபிறவும்' (தொல்-எழுத்து. கஙஎ) என்றதனுல் மெல்லெழுத்துப் பெறுதற்குரிய விரவுப் பெயர் வல்லொற்றுப் பெற்றுநின்றது.

ஒப்புரவுக்கு ஒல்காளாதலின் விருந்து வருகவென்றான். முகந் திரிந்து நோக்காது இன்னகையொடு நோக்கல் விருந்தோம்பற்கு வாயி லாதலின் அஃது அவள் கண்ணதேயாம். அவ்வாயில்வழியே தானுமுய் தலின் முகங்காண்கமென்றான். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-வாயில் பெற்றுமகிழ்தல்.

(பெரு-ரை.) இதனுள் ஊடற் குறிப்பினளாகிய தலைவி மனை வாழ்க்கைத் தருமமாகிய விருந்து புறந்தருதல் விருப்பினளாதலின் நன்னெறிப்படர்தல் ஆயிற்று. 'வாளை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇ' என்றும், சிவப்பான்று என்றும் பாடவேற்றுமையுண்டு. இந்தப் பாடங்களே சிறப்புடையனவுமாகும். நப்புலந்தும் அட்டிலோளே எனல் வேண்டிய உயர்வு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கது. புலவி கூர்ந்தும் சிறுகாலை அட்டில்புக்குச் செம்மையுற அடிசிலாக்கு தலும் அவள் மாண்பினை யுணர்த்துதல் உணர்க. (கஉ0)

கஉக. ஒருசிறைப் பெரியனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றி மறுத்தருந் தலைமகற்குத் தேர்ப்பாகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீண்டு வரும்பொழுது காதலியை நினைந்து கவன்ற தலைமகனைத் தேர்ப்பாகன்நோக்கி 'மனைவி யினுடைய தோளிலே துயிலுவதை விரும்பினைய், வருந்தாதே கொள் ; நின் கண்ணி வாழ்க; நீ விரும்பிய காதலியினூர் இப்புறவத்துளிருக் கின்றதாதலின், விரையச் சென்று காணுமாறு இன்னே தேரைச் செலுத்துகிற்பேன் கா'ணெனத் தெருட்டிக்கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆற்றது பண்பும் கருமத்து வினையும்......... தோற்றஞ் சான்ற அன்னவை பிறவும் இளையோர்க்குரிய கிளவி என்ப" (தொல்-கற்-கூ0) என்னும் நூற்பாவினல் அமைத்துக் கொள்க. என்னை ? தேர்ப்பாகனும் தலைவன் ஏவலிளையரில் ஒருவனே ஆகலின் என்க. இனி, பாகன் கூற்றிற்கு உரியவனாக ஆசிரியர் தொல்காப்பிய

னூர் விதந்தெடுத்துக் கூறுராயினும், பேராசிரியர் செய்யுளியலுள் "பாணன் கூத்தன் விறலிபரத்தை......தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்" (செய்யுளியல். கக0) எனவரும் நூற்பா வுரையின்கண் "தொன்னெறி மரபின் என்றதனாற் பாகனும் தூதனும் கூறவும் அமையும்" எனத் தழுவிக்கோடலும் காண்க. அவ்விடத்தே பாகன் கூற்றிற்கு இச்செய்யுளையே எடுத்துக்காட்டினர். அதனை ஆண்டுக் காண்க.

விதையர் கொன்ற முதையற் பூழி
இடுமுறை நிரப்பிய ஈரிலை வரகின்
கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை
அரலை அங்காட்டு இரலையொடு வதியும்
புறவிற்று அம்மநீ நயந்தோள் ஊரே
எல்லிவிட் டன்று வேந்தெனச் சொல்லுபு
பரியல் வாழ்கநின் கண்ணி காண்வர
விரியுளைப் பொலிந்த வீங்குசெலல் கலிமா
வண்பரி தயங்க எழீஇத் தண்பெயல்
கான்யாற் றிடுமணற் கரைபிறக் கொழிய
[1]வெவ்விருந் தயரும் மனைவி
மெல்லிறைப் பணைத்தோள் [2]துயிலமர் போயே.

(சோ - ள்.) காண் வர விரி உளை பொலிந்த வீங்கு செலல் கலி வண் பரி மா தயங்க - அழகு பொருந்த விரிந்த தலையாட்டமமைந்த விரைந்த செலவினையும் கனைத்தலையும் உடைய வளவிய பரிமா விளங்க; எழீஇத் தண் பெயல் கான் யாற்று இடு மணல் கரை பிறக்கு ஒழிய - எழுந்து தண்ணிய மழை பெய்தலாலே பெருகிய கான் யாற்றினருகில் இடப்பட்ட மணலாகிய கரை பின்னே செல்லும்படி போந்து; வெவ் விருந்து அயரும் மனைவி மெல் இறை பணை தோள் துயில் அமர்போய்! - நின் புதிய வரவை விரும்பி ஏற்று மகிழும் மனைவியினுடைய மென்மையாயுயர்ந்து பருத்த தோளின் கண்ணவாகிய துயிலை விரும்புகின்ற இறைவனே!; வேந்து எல்லி விட்டன்று எனச் சொல்லுபு பரியல் - நம் அரசன் நேற்றிரவுதான் போரை முடித்து நின்னைச் செல்லுமாறு விடை கொடுத்தான் என்று கூறி வருந்தாதே கொள்!; நின் கண்ணி வாழ்க - நின் மாலை வாடாது நீடு வாழ்வதாக; நீ நயந்தோள் ஊர் - நீ விரும்பிச் செல்லும் காதலியின் ஊர்; விதையர் கொன்ற முதையல் பூழி இடுமுறை நிரப்பிய ஈர் இலை வரகின் கவைக்கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை - விதை விதைக்கும் ஆயர் பலபடியாக உழுதுபுரட்டிய பழங்கொல்லைப் புழுதியில் நிறைவுற முறையே விதைக்கப்பட்டுள்ள ஈரிய இலை

(பாடம்) 1. எல்லிருந்து 2. துயிலமர்வோயே.

நிரம்பிய வரகின் கவைத்த கதிர்களைத் தின்ற கண்டார்க்கு விருப்பம் வருகின்ற இனிய பிணை மான், அரலை அம் காட்டு இரலையொடு வதியும் புறவிற்று - மரல் வித்துக்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் அழகிய காட்டின்கண்ணே கலையொடு மகிழ்ந்து விளையாடாநிற்கும் இப்புறவத்தின்கணுள்ளது கண்டனையாதலின் விரையச் சென்று இன்னே காணுமாறு கதுமெனத் தேரைச் செலுத்துகிற்பேன் காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) முதையல்-பழங்கொல்லை. அரலை-மரல்விதை. பிறக்கு: அசை நிலை யிடைச்சொல். 'வேந்துவிட்டன்று' என்றதனாலே தலைவன் வினைவலபாங்கனாயினமையறிக. கண்டனையாதலினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

இறைச்சி :—கவைக்கதிர்கறித்த பிணை காட்டின்கண் இரலையொடு வதியுமென்றது, நின் செல்வத்தைத் துய்க்குந் தலைவி நின்னொடுகலந்து மனையகத்து இனி இன்புற்று வதியாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-பாகன் தேற்றத் தேறுதல்.

(பெரு - ரை.) இது தலைவன் நிலையுணர்ந்து அவனும் மருளும்படி தேரினை நனி விரைந்து செலுத்தி வந்த பாகன் மிக விரைவில் தலைவி இருக்கின்ற புறவினை எய்திய பொழுது பெருமானே கவலற்க! இது தான் நின் காதலி உறையும் புறவு என்று கூறி அவனை மகிழ்வித்தது என்க. பாகர் அவ்வாறு வியத்தகு முறையில் தேர் செலுத்துதல் உண்டென்பதை "புள்ளியற் கலிமா உடைமையான" என்னும் தொல்காப்பியர் மொழியானும், ஒரு தலைவன் தன் பாகன் தேர் செலுத்திய விரைவில் மருண்டு,

" புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானும்
ஏறிய தல்லது வந்த ஆறும்
நனியறிந் தன்றோ இலனே
இழிமின் என்றநின் மொழிமருண் டிசினே
வான்வழங் கியற்கை வளிபூட் டினையோ
மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ;
உரைமதி வழியோ வலவ "

என்று கூறும் வியப்புரையானும் உணர்க! (தொல்-கற்-கூ. நச்-உரை மேற்கோள்.)

எனவே இனி நீ இறங்கி எம்பெருமாட்டியைக் கண்டு மகிழ்ந் தருள்க! என்பது குறிப்பெச்சமாகக் கோடலே சிறப்பு என்க. (கஉக)

கஉஉ. செங்கண்ணனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்த் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறத்து வந்திருந்த தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியை நோக்கித் 'தினைகொய்ய லாயின; முல்லையரும்பின: நாடன் வருவானென்பது உண்டோ இல்லையோவென ஆராய்ந்து அன்னையும் அமராமுகத்தளாயினள்; ஆதலின் இனி நமது களவொழுக்கம் பொருந்தி நிகழுமோ வென்பதனை நீயே ஆராய்ந்தறிகவெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்..........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின் கண் அமைத்துக் கொள்க.

இருங்கல் அடுக்கத்து என்னையர் உழுத
கருங்காற் செந்தினை கடியும் உண்டன
கல்லக வரைப்பில் கான்கெழு சிறுகுடி
மல்லன் மருங்கின் மௌவலும் அரும்பின
௫. நகையுரும் உரறும் நாம நள்ளிருள்
வரையக நாடன் வரூஉம் என்பது
உண்டுகொல் அன்றுகொல் யாதுகொல் மற்றென
நின்று மதிவல் உள்ளமொடு மறைந்தவை ஆடி
அன்னையும் அமரா முகத்தினள் நின்னொடு
௧0. நீயே சூழ்தல் வேண்டும்
பூஎய் கண்ணியது பொருந்து மாறே.

(சொ - ள்.) பூ ஏய் கண்ணி - நீலமலர் போலுங் கண்ணை யுடையாய்! இருங் கல் அடுக்கத்து என்னையர் உழுத கருங் கால் செந்தினை கடியும் உண்டன - பெரிய மலையின் பக்கத்தில் என் னையன்மார் உழுது விதைத்த கரிய அடித் தண்டினையுடைய செவ் விய தினைக்கதிரெல்லாங் கொய்யப்பட்டன; கல் அக வரைப்பில் கான் கெழு சிறுகுடி மல்லல் மருங்கின் மௌவலும் அரும்பின - மலைசூழ்ந்த இடத்திலிருக்கின்ற கானகத்தே பொருந்திய சிறுகுடி யின் வளப்பத்தையுடைய பக்கங்களிலுள்ள மல்லிகையும் அரும்புண்டாயின; நகை உரும் உரறும் நாம நள் இருள் வரை யக நாடன் வரூஉம் என்பது உண்டுகொல் அன்றுகொல் யாது கொல் என நின்று மதி வல் உள்ளமொடு— இன்னதொரு மின் னொளியுடன் கூடிய இடி முழங்குகின்ற அச்சத்தையுடைய இரவு நடு யாமத்து இருளில் மலைசூழ்ந்த நாட்டையுடைய தலைவன் வருவான் என்பது உண்மையோ? இல்லையோ? வேறுயாதோ? என நின்று ஆராயவல்ல உள்ளத்துடனே; மறைந்து அவை ஆடி அன்னையும் அமரா முகத்தினள் - அயலார்க்குத் தெரியாத படி அவற்றைக் கூறிக்கொண்டு அன்னையும் விரும்பாத கொடுமை தோன்றிய முகத்தினளாயிராநின்றாள்; அது பொருந்தும் ஆறு

நின்னொடு நீயே சூழ்தல் வேண்டும்—ஆதலால் அவனோடுண்டாகிய களவொழுக்கம் இனி நிகழுமா? என்பதனை நின் உள்ளத்தாலே நீயே ஆராய்ந்தறியவேண்டுங்காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) கடியுணல்கூறவே இனிப் பகற்குறி நிகழாதென்றதாம். மௌவ லரும்புதல் கார்காலத்தாதலின் அதுவுந் தினைகொய்தற்கு அடையாயிற்று. அஃது அரும்பியது கூறவே அரும்பு மலருங்காலம் வரைதற்குரியதென்று குறிப்பித்ததாம். உருமுரறு நள்ளிருளென்றது தலைவன் வருநெறியினேதத்துக்கஞ்சி இரவுக்குறியு மறுத்ததாம். அமராமுகத்த ளன்னை யென்றது, களவொழுக்கம் புலப்பட்டு அலரெழுந்தமையும் தலைவியை யில்வயிற் செறித்தமையுங் குறிப்பித்ததாம். இவ்வனைத்துங்கூறி இருவகைக்குறியு மறுத்ததால் வரைவுடன் படுத்தியதாயிற்று. அமராமுகத்த ளென்றது, முட்டுவயிற்கழறல். உருமுரறு மென்றது, ஏதம் ஆய்தல். கடியுண்டன முதலியவை, அவன் புணர்வுமறுத்தல். ஏனை மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன் படுத்தல்.

(பெரு—ரை.) மெல் அவல் மருங்கின் மௌவலும் அரும்பின என்றும் பாடம். இதற்கு மெல்லிய பள்ளங்களின் அயலிலே மல்லிகை அரும்பின என்க. மௌவல்—முல்லையுமாம். இனி நரையுரும் உரறும் என்றும் பாடம். நரை-பெருமை. "மரந்தின்னூஉ வரையுதிர்க்கும் நரையுருமின் ஏறனையை" என மதுரைக் காஞ்சியினும் வருதலுணர்க; (மதுரைக்-கூ.) மறந்தவை ஆடி என்புழி, ஆடி என்றது ஒற்றுடி; அஃதாவது ஒற்றியறிய முயன்று என்றபடியாம். நள் இருள் வரையக நாடன் வரூஉம் என்பது என்றது. அங்ஙனம் எழும் அலரும் உண்டென்று நுண்ணிதின் உணர்த்தியபடியாம். நீயே சூழ்தல் வேண்டும் எனவே என் சூழ்ச்சியின்கண் அது இனி நிகழவியலாதென்பது துணியப்பட்டது என்றவாறும் ஆயிற்று. அது என்றது களவொழுக்கத்தை. (கஉஉ).

கஉஙு. காஞ்சிப்புலவனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்கு உரைப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்திலே காணும்பொழுதினுங் காணாப்பொழுது பெரிதாகலாற் பிரிந்துறையுந் தலைவி ஆற்றாளாகித் துன்புறுவதையும் தலைவன் சிறைப்புறத்து வந்திருப்பதனையும் அறிந்த தோழி அவன் விரைய வரைந்து கொள்ளுமாற்றானே கூறுவாளாய்த் தலைவியை நோக்கி நீ அணிந்து, ஓடிப் பார்க்கும் விளையாடலு மில்லையாம்படி நினக்குற்ற நோயை எனக்குரையாயென ஆராய்ந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்செய்யுட்கோதிய விதியே அமையும்.

உரையாய் வாழி தோழி இருங்கழி
இரையார் குருகின் நிரைப்பறைத் தொழுதி

வாங்குமடற் குடம்பைத் தூங்கிருள் துவன்றும்
பெண்ணை ஓங்கிய வெண்மணல் படப்பைக்
கானல் ஆயமொடு காலைக் குற்ற
கட்கமழ் அலர தண்ணறுங் காவி
அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇ
வரிபுனை சிற்றில் பரிசிறந்து ஓடிப்
புலவுத்திரை உதைத்த கொடுந்தாள் கண்டல்
[1]செம்பேர் இரணை அலவற் பார்க்குஞ்
சிறுவிளை ஆடலும் அழுங்க
[2]நினக்குப் பெருந்துயரம் ஆகிய நோயே.

(சொ — ள்.) தோழி வாழி — தோழீ வாழி!; இருங் கழி இரை ஆர் குருகின் நிரைப் பறைத் தொழுதி — கரிய கழியின் கணுள்ள மீனாகிய இரைகளைத் தின்ற குருகுகளின் நிரை யாகிய பறவைக் கூட்டம்; வாங்கு மடல் குடம்பைத் தூங்கு இருள் துவன்றும்-வளைந்த பனை மடலின் கண்ணே கட்டிய குடம்பைகளில் நிறைந்த இருட்பொழுது நெருங்கியுறையாநிற்கும்; பெண்ணை ஓங்கிய வெண் மணல் படப்பை - பனை மரங்கள் உயர்ந்த வெளிய மணற்கொல்லையைச் சூழ்ந்த; கானல் ஆயமொடு காலை குற்ற கள் கமழ் அலர தண் நறுங் காவி அம்பகைநெறித்தழை அணி பெறத் தைஇ — கானலிடத்து நின் ஆயத்தாரோடு காலையிலே சென்று கொய்து கொணர்ந்த தேன்மணம் வீசும் மலரையுடைய ஈரிய நறிய நெய்தலின் அழகிய ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட நெறிப்பை யுடைய தழையை அழகு பொருந்த உடுத்து; வரிபுனை சிற்றில் பரிசிறந்து ஓடி - கோல மிடுதலையுற்ற சிற்றில் புனைந்து சிறப்ப விரைந்தோடி விளையாடி; புலவுத் திரை உதைத்த கொடுந்தாள் கண்டல் செம் பேர் இரணை அலவன் பார்க்கும் சிறுவிளையாடலும்- புலவு நாற்றத்தையுடைய அலைமோதிய வளைந்த அடியையுடைய கண்டல் மரத்து வேரின் கீழாகச் செல்லுகின்ற சிவந்த பெரிய இரட்டையாக நெருங்கியிருக்கின்ற ஞெண்டுகளை நோக்கி மகிழா நிற்குஞ் சிறிய விளையாட்டும்; அழுங்க நினக்குப் பெருந்துயரம் ஆகிய நோய் உரையாய் - இல்லையாம்படி வருத்தம் எய்துமாறு நினக்குத் தானுற்ற பெரிய துயரமாகிய நோயை நீ கூறாய்! எ-று.

(வி—ம்.) நிரைப்பறைக் குருகின் தொழுதியென மாறி நிரையாகப் பறத்தலையுடைய குருகின் தொழுதியெனவுமாம். நெறிசுருள். தைஇ-உடுத்து. வரி-வரித்தல்; கோலமிடுதல். இரணை-இரண்டு; ஈண்டு ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு ஞெண்டுகள்.

(பாடம்) 1. சேர்ப்பேர் ஈரளை. 2. நினைக்குறு.

சிற்றில்புனைந்து பரிசிறந்தோடி யென்றது தலைவி சிற்றில்புனைந்த அறியாப் பருவத்தே தலைவன் விருந்தாய் வந்தேனென ஆங்கே பூழிப் போனகமளித்த காலந்தொட்டு அவனை மணமகனாகக் கருதியிருந்தமை யறிவுறுத்தியதாம். கானலிலே தழையுடுத்ததைக் கூறியது தலைமகன் கொடுத்த தழையுடுத்துப் பகற்குறியிற் களவொழுக்கத்துப் பயின்றமை அறிவுறுத்தியதாம். இரணையலவற் பார்க்குமென்றது களவொழுக்கத்தை விட்டுக் கற்பிற்பட்டுத் தலைவனுந் தலைவியுங் கூடியின்புறுமாட்சியைப் பெறவில்லையே யென்றதாம். பெருந்துயரமாகிய நோயென்றது தலைவியின் துன்பமிகுதியறிவுறுத்தியதாம். இவற்றைக் கேட்டிருந்த தலைமகன் நம் பிரிவால் தலைவி துன்பெய்தினள் போலாமெனப் பிற்றைஞான்றே வரைவொடு புகுவானாவது. மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு—ரை.) செம்பு ஏர்—செம்பு போன்ற நிறத்தையுடைய எனினுமாம். (கஉங)

கஉச. மோசி கண்ணத்தனார்

திணை - நெய்தல்.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவற்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவனாலே பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நோக்கி ஐயனே! தலைவி தனியே யிருப்பதை யான் ஆற்றகிலேன் ஆயினும் தானே வந்தெய்தியதே யென்று வருந்துவளாதலின் இனி, நீ பிரியா துறைவாயாகவென அழிந்துகூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை எதிர்நின்றுசாற்றிய மரபுடை எதிரும்" (தொல்-கற்-கூ) என்னும் விதி கொள்க.

ஒன்றில் காலை அன்றில் போலப்
புலம்புகொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கை
யானும்ஆற் றேனது தானும்வந் தன்று
நீங்கல் வாழியர் ஐய ஈங்கை
ரு. முகைவீ அதிரல் மோட்டுமணல் எக்கர்
நௌவி நோன்குளம்பு அழுந்தென வெள்ளி
உருக்குறு கொள்கலங் கடுப்ப விருப்புறத்
தெண்ணீர்க் குமிழி இழிதரும்
தண்ணீர் ததைஇ நின்ற பொழுதே.

(சொ - ள்.) ஒன்று இல் காலை அன்றில் போலப் புலம்பு கொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கை-ஒன்று பிரிந்த காலத்து மற்றோர் அன்றிற் பறவை ஆற்றாதிறந்தொழிதல்போலத் தனிமையுற்றுறையும் புன்கணமைந்த வாழ்க்கையை; யானும் ஆற்றேன்—யானும் ஆற்றாமல் இறந்துபடுவேன் ஆவேன்; ஈங்கை முகை

அதிரல் வீ மோட்டு மணல் எக்கர் - அங்ஙனம் ஆற்ருமைக்குக் காரணமான ஈங்கையின் அரும்பும் புனமல்லிகை மலரும் மணலாலமைந்த உயர்ந்த திடரிலுதிர்ந்து; நௌவி நோன்குளம்பு அழுந்தென - மான்களின் வலிய குளம்பினுல் மிதிபட் டழுந்துகையினுலே; வெள்ளி உருக்குறு கொள்கலம் கடுப்ப விருப்பு உறத் தெள் நீர்க் குமிழி இழிதரும்-வெள்ளியை மூசை (குகை)யிலிட்டு உருக்கிச் சாய்த்தாற் போல விருப்பமுறும்படி அவற்றினின்று தெளிந்த நீர்க் குமிழியாக வடியும்; தண்ணீர் ததைஇ நின்ற பொழுது - தண்ணீரைப் பெற்றுநின்ற கூதிர்ப்பருவமாகிய; அதுதானும் வந்தன்று - அதுதானும் வந்திறுத்துவிட்டது; ஐய நீங்கல் வாழியர் - ஆதலின் ஐயனே என்னைக் கைவிட்டு நீங்காதுறைவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) புலம்பு - தனிமை; வருத்தமுமாம். நௌவி - மான். நோன்மை - வலிமை. ததைஇ-பெற்று. அதிரல் - புனமல்லிகை. ஒன்றுதல்-சேர்தலெனக் கொண்டு சேராத காலத்து அன்றிற்பறவை இறந்துபடுதல்போலெனவுமாம். இது தலைவி கூற்றைத் தோழி கூற்ருகக் கூறுதற்கு முன்பு கூறிய விதியை யிங்குக் கொள்க; மேல்வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். யானும் ஆற்றேனென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

முயங்கி யுறையாதவழிக் கூதிர்வாடையா லெய்து நோயினுமிறப்பது கொடிதன்றென்பாள் ஆற்ருதிறந்துபடுவே னென்ருள். மெய்ப்பாடு - அவலத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவனைச் செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) அன்றில் ஒன்று இல் காலை புலம்புகொண்டு உறையும் புன்கண் வாழ்க்கையை ஆற்ருதிறந்துபடுதல் போன்று யானும் ஆற்ருமலிறந்துபடுவேன் என்பது கருத்து. அதிரல்வீ என மாறுக. பொழுதாகிய அதுதானும் வந்தன்று என இயைத்துக் கொள்க. (கஉச)

கஉரு. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவுநீட்டிப்ப வாற்ருளாய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வரையாது இரவுக்குறி வந்தொழுகுவதனை யறிந்த தலைவி வருந்துதலும் அதுகண்ட தோழி நீ வருந்தாதே கொள், அவர் இரவில் வருவதனை யஞ்சி யாம் வரைந்து கொள்ளுவீரென்று கூறினுல் நீட்டியாமல் மணந்து, நம்மையு முடன்கொண்டு தமது நாடெய்துவரெனத் தெளியக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல்-களவு-உக) என்னும் விதி கொள்க.

இரைதேர் எண்கின் பகுவாய் ஏற்றை
கொடுவரிப் புற்றம் வாய்ப்ப வாங்கி
நல்லரா நடுங்க உரறிக் கொல்லன்
ஊதுலைக் குருகின் உள்ளுயிர்த்து அகழும்
நடுநாள் வருதல் அஞ்சுதும் யாமென
வரைந்துவரல் இரக்குவம் ஆயின் நம்மலை
நன்னாள் வதுவை கூடி நீடின்று
நம்மொடு செல்வர்மன் தோழி மெல்ல
வேங்கைக் கண்ணியர் எருதெறி களமர்
நிலங்கண்டு அன்ன அகன்கண் பாசறை
மென்றினை நெடும்போர் புரிமார்
துஞ்சுகளிறு எடுப்புந்தம் பெருங்கல் நாட்டே.

(சொ - ள்.) தோழி இரை தேர் எண்கின் பகுவாய் ஏற்றை கொடு வரிப் புற்றம் வாய்ப்ப - தோழி! தனக்கு வேண்டும் இரையை நாடுகின்ற அகன்ற வாயையுடைய ஆண்கரடி வளைந்த வரிகளையுடைய புற்றுக் கிடைத்தலும்; வாங்கி நல் அரா நடுங்க உரறிக் கொல்லன் ஊது உலைக் குருகின் உள் உயிர்த்து அகழும்- அதனைப் பெயர்த்து அதன்கண்ணே உறைகின்ற நல்லபாம்பு நடுங்குமாறு முழங்கி இரும்புசெய் கொல்லன் ஊதுகின்ற உலை மூக்கே போல உள்ளே பெருமூச்செறிந்து பறிக்காநிற்கும்; நடு நாள் வருதல் யாம் அஞ்சுதும் என வரைந்து வரல் இரக்குவம் ஆயின் - இரவு நடுயாமத்தில் நீயிர் வருதலையறிந்து யாம் அஞ்சுகின்றேமென்று கூறி இனி வரைந்து எய்தும்படி இரந்து கேட்போமாயின்; நம் மலை நீடின்று நல் நாள் வதுவை கூடி - நமது மலையின்கண்ணே நாள்நீட்டியாது நல்ல நாளில் நம்மை மணம் புரிந்துகொண்டு; வேங்கைக் கண்ணியர் எருது எறி களமர் நிலம் கண்டு அன்ன அகன்கண் பாசறை - வேங்கை மலர் மாலை சூடுகின்ற குறவர் எருதையோட்டிக் கதிர்ப் போரடிக்கும் மருதநில மாந்தர் களம் செப்பஞ் செய்தாற் போன்ற அகன்ற இடத்தையுடைய பசிய கற்பாறையிலே; மெல்திணை நெடும் போர் புரிமார் - மெல்லிய தினையைத் துவைத்து அதன் தாளை நெடிய போராக விடும் பொருட்டு; துஞ்சு களிறு எடுப்பும்-வைகறையிலெழுமாறு துஞ்சுகின்ற களிறு முழங்கி எழுப்பாநிற்கும்; தம்பெருங்கல் நாட்டு மெல்ல நம்மொடு செல்வர் மன் - தமது பெரிய மலை நாட்டகத்தே நம்மோடு மெல்லச் செல்வார்காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) எண்கினேற்றை - ஆண்கரடி. உரறல் - முழங்கல். குருகு - உலை மூக்கு. மன் - ஆக்கம். நெற்களத்தே சேரலாற் களமரென்றார். நடுநாள் வருதலஞ்சுதுமென்றது அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

நீடின்று வரைந்து மெல்லச் செல்வரென்றது, நின்துயர்தீர இன்னே மணம்புரிந்து சின்னாளளவும் நின்னைப் பன்முறை முயங்கிய பின்பு செல்வரென்றதாம்.

உள்ளுறை :—தினைக்கதிரடிக்கவெண்ணி யுறங்குகின்ற குறவரை யானை யெழுப்புமென்றது, வரைந்துகொள்வோமென்று கருதியுறையுந் தலைமகனை யாம் விரைந்து வரைவாயாகவென்று இரப்போமென்றதாம்.

இறைச்சி :—கரடி இரையண்ணுமாறு புற்றிலேகிடந்த பாம்பு நடுங்கும்படி அகழ்ந்துண்ணு மென்றது, அங்ஙன மணம்புரியுந் தலைவர் நம்மை முயங்குகையில் நம்பா லுண்டாய்க் கிடந்த பசலை நடுங்கி யொழிய இனிது புணர்ந்து நலனுகர்வ ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வேங்கைக் கண்ணியர் அறையின்கண் மென்தினை நெடும் போர் புரிமார் இரவின்கண் துயில்கின்ற களிறுகளை எழுப்பா நின்ற கல்நாடு எனலே நேரிய உரையாம். கண்ணியர் எழுவாய் களிறு செயப்படுபொருள். குறவர் தினைக்கதிர்களைத் துவைத்தற்கு யானைகளைப் பிணைத்துத் துவைப்பர் என அவர் திருவுடைமையைச் சிறப்பித்தபடியாம் என்க. உள்ளுறையும் இதற்கேற்பக் கொள்க. களமர் எருதெறி நிலம்போன்ற பாசறை என்க. (கஉரு)

கஉசு. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்வலித்த நெஞ்சினைத் தலைவன் நெருங்கிச் செலவழுங்கியது.

(து - ம்) என்பது, "ஒன்றாத் தமரினும்" என்ற (தொல்-பொரு-சுக) சூத்திரத்துக் கூறப்பட்ட 'உடைமைய துயர்ச்சி' கருதிப் பொருள் சேர்த்தற்பொருட்டுப் பிரிய வலித்த நெஞ்சினைத் தலைவன் நெருங்கி மற்றும் அதன்கண்ணே கூறப்பட்ட பொருள் செயல்வகைப் பாலவாகிய 'நாளது சின்மையும். அன்பினதகலமும்' இன்பத்தின்பாலவாகிய 'இளமைய தருமையும், அகற்சிய தருமையும், பிறவும்' கூறி வருந்திச் செலவழுங்கா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல்-கற்-கு) என்னும் விதி கொள்க.

பைங்காய் நல்லிடம்ஓரீஇய செங்காய்க்
கருங்களி ஈந்தின் வெண்புறக் களரி
இடுநீறு ஆடிய கடுநடை ஒருத்தல்
ஆட்பெறல் நசைஇ நாட்சுரம் விலங்கித்
ரு. துனைதரும் வம்பலர்க் காணாது அச்சினம்
பனைக்கான்று ஆறும் பாழ்நாட்டு அத்தம்
இறந்துசெய் பொருளும் இன்பந் தருமெனின்
இளமையின் சிறந்த வளமையும் இல்லை

இளமை கழிந்த பின்றை வளமை
காமந் தருதலும் இன்றே அதனால்
நில்லாப் பொருட்பிணிச் சேறி
வல்லே நெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே.

(சொ - ள்.) நெஞ்சம் நல் இடம் பைங்காய் ஒரீஇய செங்காய்க் கருங்கனி ஈந்தின் - நெஞ்சே! நல்ல மேலிடமெல்லாம் பசுங்காய் நிறமாறிச் செங்காயாகிப் பின்னர்க் கருங்கனியாய் உதிர்கின்ற கனியையுடைய ஈத்த மரங்கள் மிக்க; வெண் புறக் களரி இடுநீறு ஆடிய கடு நடை ஒருத்தல் - வெளிய புறத்தினை யுடைய களர்நிலத்திலே பட்ட புழுதிபடிந்த கடிய நடையை யுடைய களிற்றியானை; ஆள் பெறல் நசைஇ நாள் சுரம் விலங்கி துனைதரும் வம்பலர்க் காணாது - நெறியிலே செல்லுபவரைக் கண்டு கொல்லுவதற்கு விரும்பி விடியற்காலத்தில் சுரத்தின் கண்ணே குறுக்கிட்டுச் சென்று ஆங்கு விரைவில் வரும் அயலார் யாரையும் காணாது; அச் சினம் பனைக் கான்று ஆறும் பாழ் நாட்டு அத்தம் - தான் கொண்டிருந்த அச்சினத்தைப் பனைமரத்தின் மோதி அப்பால் அடங்குகின்ற பாழ்த்த நாட்டினையுடைய பாலை நிலத்திலே; இறந்து செய்பொருளும் இன்பம் தரும் எனின் - சென்று ஈட்டப்படும் பொருளும் ஓரின்பத்தைத் தருமெனில், இளமையின் சிறந்த வளமையும் இல்லை - அதுதானும் இளமையில் நுகரும் காமவின்பத்தினுங்காட்டிற் சிறந்த இன்பமாமோ? இல்லையே! அங்ஙனமாக அத்தகைய வின்பத்தைத் தரும் வளமை சிறந்ததாகுமோ? இல்லையன்றே!; இளமை கழிந்த பின்றை வளமை காமந்தருதலும் இன்றே - அத்தகைய காமவின்பந்தான் இளமையிலேயே துய்க்கலாவதன்றி முதுமையின் கண்ணே துய்க்கப்படுவதொன்றாகுமோ? இல்லையே! இளமைப் பருவத்தைப் பொருளீட்டுதலிலே கழித்துவிட்டாலோ அப்பொருள்வளம் முதுமையின்கண்ணே காமவின்பத்தைத் தருதற்கும் இயையுமோ? இல்லையே; அதனால் நில்லாப் பொருள் பிணி வல்லே சேறி நின் வினை வாய்க்க - ஆதலின் இவற்றை ஒருசேர ஆராய்ந்து நிலைநில்லாப் பொருளாசை நின்னைப் பிணித்தலாலே இக் காமவின்பத்தினைக் கைவிட்டு விரையச் செல்கின்றனை ஆயிற் சென்றுகாண்! நின் செயல் நினக்கு வாய்ப்புடைத்தாவதாக!; எ - று.

(வி - ம்.) களரி - உப்புப்பூத்த பாழ்நிலம். நீறு - புழுதி. வல்லே - விரைவாக.

ஈந்தின் பசுங்காய் பின்னர்ச் செங்காயாய்ப் பின்பு களியாயகனியாகு மென்றது, நமது யாக்கையின் இளமைபோய்ச் சிறிது முதிர்ந்து பின்பு

தளர்ந்து திரையுமென்றதாம். யானை ஆட்பெறல் நசையாலே பனையை மோதுமென்றது, ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஒருகால் நம்மையு மொறுக்கு மென்றதாம், இவ்விறைச்சியால் 'நாளதுசின்மை' கூறியதாயிற்று. போதரும்பொழுது வெளிப்படையாகக் கூறினாற் சொகினத்தின் மாறு மாதலால் இறைச்சியாலே பொருள் கொள்ளவைத்தனனும். 'இளமை யிற் சிறந்த வளமையு மில்லை' என்றது, இளமையதருமை கூறிய தாயிற்று. 'நில்லாப் பொருட்பிணிச் சேறி' என்றது, பொருள் நிலை யற்றவாதலிற் செல்லாது ஈண்டே துய்த்தியென 'அன்பினதகலமும், அகற்சிய தருமையும்' கூறியதாயிற்று. ஏனையவும் உய்த்துணர்க. மெய்ப்பாடு-பிறன் கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன்- இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) எனவே, "இளமையும் காமமும் ஓராங்குப் பெற்றார் வளமை விழைதக்க துண்டோ? ஒன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை அரிதரோ சென்ற இளமை தரற்கு" என நெஞ்சிற் கறிவுறுத்தானாயிற்று. பொருளும் என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு.

(௧௨௬)

௧௨௭. சீத்தலைச் சாத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பாணற்குத் தோழி வாயின் மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனாலே தூதாக விடுக்கப்பட்ட பாணன் தலைவியி னூடலைத் தணிக்கும்படி வந்ததறிந்த தோழி, அவனை நோக்கி எங்கள் தலைவி அவனை யல்லாமலே தன் பாவையை வைத்து விளையாடுதற்குக் கழிக்கரைச் சோலையின்கண்ணே செல்லுவா மென்கின்றாளாதலால், அவன் இனி நமது பாக்கத்தில் வருதலால் யாது பயனென மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்" (தொல்-கற். ௯) என்னும் விதியினால் அமைத்துக் கொள்க.

இருங்கழி துழைஇய ஈர்ம்புற நாரை
இறகெறி திவலையிற் பனிக்கும் பாக்கத்து
உவன்வரின் எவனோ பாண பேதை
கொழுமீன் ஆர்கைச் செழுநகர் நிறைந்த
௫. கல்லாக் கதவர் தன்னையர் ஆகவும்
வண்டல் ஆயமொடு பண்டுதான் ஆடிய
ஈனாப் பாவை தலையிட்டு ஓரும்
மெல்லம் புலம்பன் அன்றியுஞ்
செல்வாம் என்னுங் கான லானே.

(சொ - ள்.) பாண பேதை கொழுமீன் ஆர்கைச் செழுநகர் நிறைந்த கல்லாக் கதவர் தன் ஐயர் ஆகவும் - பாணனே! எம்

பேதையானவள் கொழுவிய மீனையுண்ணுந்தலையுடைய செழுமை யுற்ற மாளிகையில் நிறைந்த தன் ஐயன்மார் தமது தொழிலன்றி ஏனைய ஒன்றுங் கல்லாத சினமுடையராயிருப்பவும்; பண்டு ஆய மொடு தான்வண்டல் ஆடிய ஈனுப் பாவை தலையிட்டு - பண்டு தோழியரோடு தான் வண்டல் விளையாட்டு அயர்தற்குத் தான் ஈனுது வைத்த பாவை தலைக்கீடாகக்கொண்டு; மெல்லம் புலம்பன் அன்றியும் கானலான் செல்வாம் என்னும் - அந்த மெல்லிய கடற்கரைச்சேர்ப்பனை அல்லாமலும் கழிக்கரைச் சோலையின்கண் விளையாடச் செல்வோமாக என்று கூறாநிற்பள்; இருங் கழி துழைஇய ஈர்ம்புற நாரை இறகு எறி திவலையின் பனிக்கும் பாக்கத்து - அதனால் கரிய கழியிலே இரை தேடித் துழாவிய ஈரிய புறத்தையுடைய நாரை தன் சிறகை உதறுகின்ற திவலை யாலே குளிர்ந்து நடுங்குகின்ற நமது பாக்கத்தில்; உவன் வரின் எவன் - அந்த மெல்லம்புலம்பன் வருதலால் யாது பயனோ? ஆதலின் அவன் இனி வரற்பாலன் அல்லன்காண்! எ - று.

(வி - ம்.) வண்டல்-வண்டற் புழுதியாலே சிற்றில்கோலிச் சிறு சோறட்டு மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டு. ஈனுப்பாவை - தான் பெருது கோரையாலே செய்துவைத்துத் தன் மகவென முறைமை பாராட்டும் பாவை. ஒரும்: அசை. ஐயர் கதவராகவுமென மாறிக் கூட்டுக.

ஈனுப்பாவை தலையிட்டெனவே விளையாட்டயரு மங்கைப்பருவ மும் நீங்காத தலைவியைக் கைவிட்டகன்றமை குறிப்பித்து மறுத்ததாம். தன் ஐயன்மார் கல்லாக்கதவரென்றது அவரிடை அகப்பட்டிருந்தும் பண்டு களவிலே தலைவனுக்குச் செய்த நன்றியை அவன் மறந்தனனென் பதுங்காட்டி மறுத்ததாம்.

உள்ளுறை :—கழியிலளைந்த நாரை இறகையுதறுதலாலுண்டாகிய நீர்த்துளி பாகத்தின்கண்ணே சென்று தெறித்துக் குளிர்ச்சியால் நடுக் கஞ் செய்யுமென்றது பரத்தையிற் புணர்ந்த தலைவன் 'யான் அங்கவர் யாரையு மறியேன்' என்று கூறிய பொய்ம்மொழி எம் பாக்கமெங்கும் பரந்து எமக்கு நடுக்கத்தை யுண்டாக்கியதென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) நாரை இற எறி திவலையின் என்றும் பாடம். இதற்கு நாரை இருமீனை எறிதலாலுண்டான திவலையின் என்று பொருள் கூறுக.

பொழில் விளையாட்டிற்கு எம் பெருமாட்டி மிகப் பெரிதும் அவா வுடையளாயிருந்தும் நம் பெருமானே அவளைத் தனியே விடுத்துப் பரத்தையரோடு ஆடுவானாயினன். அவளோ அக்கொடுமையாற்றாது இனியாம் பண்டு நந் தந்தை இல்லத்துப் பாவை கொண்டு பொழிலில் ஆடினாற்போல இப்பொழுதும் ஆடுவாம் என்று ஏங்குவாளாயினள் என்பது கருத்து. (கஉஎ)

கஉஅ. நற்சேந்தனுர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (க) இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைவி குறைநயப்பக் கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே தலைமகனது குறைதீர்க்க உடன்பட்ட தோழி தலைமகளை நோக்கி, 'நின்மேனிவாடவும், நெற்றியின்ஒளி கரப்பவும் எனக்கு உரைத்தாயல்லை, நான் அவற்றின் காரணத்தை யறிவேன்' என்று கூறி என்மீது தவறேற்றி வருந்தாதே கொள்: தினைப்புனத்தில் ஒரு தோன்றல்வந்து என் முதுகை யணைத்துக் கொண்டனன், அதனை நினைந்து இங்ஙனமாயிற்றென்று, தான் கூறுவதனுலே தலைவி ஆராய்ந்து தலைவனது குறையைக் கூறவந்தாள்' என்றறியும்படி கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மறைந்தவள் அருகத் தன்னொடும் அவளொடும் முதன்மூன்று அளைஇப் பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

துறை: (உ) தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது தலைவி இக்களவொழுக்கத்தினைத் தமர்க்கு அறிவுறுத்தி வேற்றுவரைவுக் குடன்படாதபடி செய்யவேண்டுங் கருத்தினளாகி அதனைத் தன் தோழியிடத்துக் கூறிப் புலப்படுத்தச் செய்ததூஉமாகும்.

(இ ம்.) இதற்கு, "விட்டுயிர்த்து அழுங்கினும்" (தொல்.கள.உ0) என்னும் விதி கொள்க.

பகலெரி சுடரின் மேனி சாயவும்
பாம்பூர் மதியின் நுதலொளி கரப்பவும்
எனக்குநீ உரையா யாயினை நினக்கியான்
உயிர்பகுத் தன்ன மாண்பினேன் ஆகலின்
ரு. அதுகண் டிசினல் யானே என்றுநனி
அழுதல் ஆன்றிசின் ஆயிழை ஒலிகுரல்
ஏனல் காதலின் இடையுற் றொருவன்
கண்ணியன் கழலன் தாரன் தண்ணெனச்
சிறுபுறங் கவையினன் ஆக அதற்கொண்டு
க0. அஃதே நினைந்த நெஞ்சமொடு
இஃதா கின்றியான் உற்ற நோயே.

(சொ-ள்.) ஆயிழை பகல் எரி சுடரின் மேனி சாயவும் பாம்பு ஊர் மதியின் நுதல் ஒளி கரப்பவும் நீ எனக்கு உரையாய் ஆயினை- ஆயிழாய்! பகற் பொழுதில் எரிகின்ற விளக்கு ஒளி மழுங்கிக் காட்டுதல் போல நின் மேனி வாடவும், இராகுவினலே கவர்ந்து

கொள்ளப்பட்ட திங்களின் ஒளி கெடுதல் போல நெற்றியின் ஒளி மறைபடவும் அக் காரணத்தை நீ எனக்கு உரைத்தாயல்லை; நினக்கு யான் உயிர் பகுத்து அன்ன மாண்பினேன் ஆகலின் அது கண்டிசின் என்று-நினக்கு யான் ஓருயிரை இரண்டுடம்பின் கண்ணே பகுத்துவைத்தாற் போன்ற நின்னோடு தொடர்ச்சியுற்ற மாட்சிமையுடையேனாதலால் நீ இப்பொழுது மறைத்தொழுகு மதனை யான் அறிந்துளேன் என்று நீ கருதி; யான் நனி அழுதல் ஆன்றிசின் - யான் நினக்கு அதனை உரையாததன் காரணமாக மிக அழுது வருந்தாநின்றனை; இனி இங்ஙனம் அழாதேகொள்! ஒலிகுரல் ஏனல் காவலின் இடை கண்ணியன் கழலன் தாரன் ஒருவன் உற்றுத் தண் எனச் சிறுபுறம் கவையினன் ஆக - தலை சாய்ந்த கதிரையுடைய தினைப்புனத்தே காவல் செய்யுமிடத்துக் கண்ணி சூடிக் கழல் அணிந்து மாலை வேய்ந்துளனாகி ஒருவன் வந்துற்று உள்ளங் குளிர்பூறும்படி என் முதுகை அணைத்துப் புல்லினனாக; அதன்கொண்டு அஃதே நினைந்த நெஞ்சமொடு யான் உற்ற நோய் இஃது ஆகின்று - அது முதற்கொண்டு அதனையே கருதிய உள்ளத்துடனே இப்பொழுது யான் உற்ற நோய் இத்தன்மையதாய் இராநின்றது; எ - று.

(வி-ம்.) சாய்தல் - குறைதல். இசின்: தன்மைக்கண் வந்தது. பின்னையது: ஏவலின் கண்ணது. ஒலிதல் - தழைதல். குரல்-கதிர். சிறுபுறம்-முதுகு. 'பாம்பூர் மதியின் நுதலொளி கரப்ப' என்றது இழக்கிடு பொருளே நிலைக்களனாக முதலுஞ் சினையும் மயங்கிவந்த வினையுவமம்.

இப் பாட்டினுள் நிகழ்ந்ததை நினக்கு மறைத்தே ஒழுகுகின்றேன் என்று வருந்தாதேகொள். ஒருவன் கண்ணி முதலியவற்றையுடைய னாய்த் தினைக்கொல்லையுள் வந்து என்னை யணைத்துக் கொண்டான். அதனை நினைந்த நெஞ்சத்துடனே யானுற்ற காமநோய் இத்தன்மை யதேயென்று தோழி கூறினாள். இங்ஙனம் என் காதலனைப் புறத் தொழுக்குடையானெனக் கொண்டாள்கொல்லெனவும், அவன் இவளைப் புல்லியது என் பொருட்டென்று கொள்ளாது தன் பொருட்டென்று கொண்டனள்கொல் லெனவும் தலைவி கருதும்படி கூறினாளாயினும், அதனுள்ளே இவள் என் உயிர்த்தோழியென்பதைக் காதலன் உணர் தலால் அவன் தனது வருத்தந் தீர்க்கின்றிலையே யென்று அதற்கு முகமனாக இவளைத் தழுவிக்கொண்டதன்றி இவள் பிறழக்கொண்ட தன்மை அவனிடத்துளதாயின் இவளைக் குறிப்பறியாது புல்லானென வும், நமது களவொழுக்கம் இவளுஞ் சிறிதுணர்ந்தன ளாதலின், இக்குறை முடித்தற்கு மனம் நெகிழ்ந்ததனால் அவன் தழுவ வாளா இருந்தன ளெனவும் தலைவி கருதுவதனால் அவளது நாணம் நீங்கா திருத்தற்குக் காரணமாகிய பொருளை உள்ளடக்கிப் புணர்த்துக் கூறிய வாறறிக. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-குறைநயப்பித்தல்.

(உ) உரை:—நிகழ்ந்ததை நினக்கு மறைத்தேனென்று வருந்தாதே; ஒருவன்வந்து என்னைப் புனத்தின்கண்ணே முயங்கலாலே யான் காம

நோயால் வருந்துகின்றே னென்றவாறு. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-அறத்தொடு நிற்றல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் தோழி "ஏனல் காவலின் இடையுற்று ஒருவன் தன்னெனச் சிறுபுறங் கவையினன்" என்றது படைத்து மொழிந்தது இங்ஙனம் கூறுதல் வழுவாயினும், பொருட்பயம்பட வந்தமையின் அமைவதாயிற்று. இதனை,

"அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் படவரின்
வழக்கென வழூங்கலும் பழித்தன் றென்ப"

(தொல்-பொருளியல்-உச)

என்னும் நூற்பாவா னுணர்க. (கஉஅ)

கஉகூ. ஔவையார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகளை முகம் புக்கது.

(து - ம்) என்பது, தலைவனாலே பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவியை நெருங்கிப் 'பெரிதும் நகைத்தற்காகிய செயலொன்றனை நீ கேள்; காதலர் நம்மை இங்கே கைவிட்டுத் தமியராய் வினைவயிற் செல்வா ரெனவும், அவர் மீண்டுவருமளவும் நாம் மனையின்கண்ணே வருந்தியிருக்க வேண்டு' மெனவுங் கூறுநிற்பரென்று தலைவியி னுள்ளம் தன்பால் மீண்டு இவளது முகத்தை நோக்கிக் கேட்கும் வண்ணங் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்தகிளவி" (தொல். கற்-கூ) என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

பெருநகை கேளாய் தோழி காதலர்
ஒருநாள் கழியினும் உயிர்வேறு படூஉம்
பொம்மல் ஓதி நம்மிவண் ஒழியச்
செல்ப என்ப தாமே சென்று
ரு. தம்வினை முற்றி வரூஉம்வரை நம்மனை
வாழ்தும் என்ப நாமே அதன்தலைக்
கேழ்கிளர் உத்தி அரவுத்தலை பனிப்பப்
படுமழை உருமின் உரற்றுகுரல்
நடுநாள் யாமத்துந் தமியங் கேட்டே.

(சொ - ள்.) தோழி காதலர் ஒருநாள் கழியினும் உயிர் வேறு படூஉம் பொம்மல் ஓதி - தோழீ! காதலர் ஒரு நாள் நின்னைப் பிரியினும் நின் உயிரின்தன்மை வேறுபடுகின்ற பொலி வுற்ற கூந்தலையுடையாய்! பெரு நகை கேளாய் - யாவரும்

பெரிதும் நகைக்க வல்ல ஒரு செய்கையைக் கேட்பாயாக! நம் இவண் ஒழியத் தாமே செல்ப என்ப - நம்மை அவர் இங்கு நீங்குமாறு கைவிட்டுத் தாம் ஒருவரே தமியராய் வினைவயிற் செல்லக் கருதியுள்ளார் என்று உழையர் கூறுகிற்பர்; சென்று தம் வினை முற்றி வரூஉம் வரை - அவர் தனியே சென்று தமது வினை முடித்து வருமளவும்; கேழ் கிளர் உத்தி அரவுத் தலை பனிப்பப் படுமழை உருமின் உரற்று குரல் - நிறம் விளங்கிய படபொறியையுடைய அரவினது தலை நடுங்கும்படி பெய்கின்ற மழையிடையிட்ட இடியினது முழங்குகின்ற முழக்கத்தை; நடு நாள் யாமத்தும் தமியம் கேட்டு நம் மனை அதன் தலை வாழ்தும் என்ப — இரவு நடுயாமத்துந் தமியமாய் இருந்து கேட்டு நாம் நமது மனையின்கண்ணே அதன் மேலும் உயிர் வாழ்ந்திருக்கக் கடவே மென்றுங் கூறுகிற்பர்; இஃதென்ன கொடுமை காண்! எ - று.

(வி - ம்.) பொம்மல்-பொலிவு. உத்தி-படப்பொறி. உரற்றுதல்-முழங்குதல்.

பிரிந்தால் நாம் வாழ்கலமென்பதை அறிந்தும் பிரிவரெனில் இது பெருநகைக் கிடமெனக் கூறினாள். அணைத்திருப்பவரையும் அச்சுறுத்தும் இடிமுழக்கத்தை யாம் தனித்திருந்துகேட்டு உயிர்வாழ்தல் இயலாதென்பதை அவர் அறிந்திலரே யென்பதுபட வாழ்துமென்று கூறுகிற்பரென இரங்கிக் கூறினாள். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைத் தன்முக மாக்கல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன் பிரிகின்றான் என்னும் செய்தியை அறிந்த தோழி அதனைத் தலைவி ஆற்றும் வகையிற் கூறி ஆற்றுவிப்பான் முகம்புகுகின்றாள் ஆகலின் இவ்வாறு ஏதிலார் கூறுகின்றனர். அக்கூற்று எனக்கு நகையுண்டாக்குகின்றது என்று சொல்லாட்டம் தொடங்குகின்றாள். தலைவன் செயலை வெறுப்பாள் போன்று கூறினும் அவள் முகங் கொடுத்தபின்னர் வினையே ஆடவர்க்குயிர் ஆதலின் அவர் வினைவயிற் பிரிதல் முறையே என்றும்: மகளிர்க்கு அப்பிரிவினை மனைக்கண்ணிருந்து ஆற்றுவதே கடமை என்றும் கூறி ஆற்றுவித்தற்குத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்வாள் தம் வினை முற்றி வரூஉம் வரை என்று வினையைத் தலைவனுக்குரிமையாக்கியும், நம்மனை வாழ்தும் என ஆற்றியிருத்தற்குரிய மனையைத் தலைவிக்குரிமை யாக்கியும் கூறும் நுணுக்கம் உணர்க. (கஉ௬)

க௩௦. நெய்தற்றத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைவி, வன்பொறை எதிரழிந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலான் மெலிவடைந்த தலைவி தன்னை வலிதிலே பொறுத்திருவென்று தெளிவிக்கும் தோழியை

நோக்கி, 'நம் காதலர் இல்வாழ்க்கையிலிருப்பதினுங்காட்டில் இனிய பொருள் வேறொன்றுளதெனக் கருதிச்சென்றனர் போலும்; அங்ஙனமாக அவர் என்னைப் பிரிந்ததேயன்றி எத்தன்மையளாயினளென வினவியறிந்தாருமிலர்; நோயோ கைகடந்தன; உசாத்துணையுமில்லேன்; எவ்வாறாற்றியுளேன் ஆவேனென்றெதிரழிந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக், காய்தலும்உவத்தலும் பிரித்தலும்பெட்டலும், ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல் - கற் - சூ) என்பதன்கண் காய்தல் என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

வடுவின்று நிறைந்த மான்தேர்த் தெண்கண்
மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவண் ஆர்ப்பக்
கோலின் எறிந்து காலைத் தோன்றிய
செந்நீர்ப் பொதுவினைச் செம்மல் மூதூர்த்
௫. தமதுசெய் வாழ்க்கையின் இனிய துண்டோ
எனைவிருப் புடையர் ஆயினும் நினைவிலர்
நேர்ந்த நெஞ்சும் நெகிழ்ந்த தோளும்
வாடிய வரியும் நோக்கி நீடாது
எவன்செய் தனளிப் பேரஞர் உறுவியென்று
௧0. ஒருநாள் கூறின்றும் இலரே விரிநீர்
வையக வரையளவு இறந்த
எவ்வ நோய்பிறிது உயவுத்துணை இன்றே.

(சொ - ள்) தெள் கண் மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவண் ஆர்ப்ப - தோழீ! தெளிந்த ஓசையையுடைய இடமகன்ற தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய தண்ணுமை இடையில் ஒலிப்ப; வடுவின்று நிறைந்த மான்தேர் கோலின் எறிந்து - குற்றமின்றி எல்லா இலக்கணமும் நிறைந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரைக் கோலாலெறிந்து செலுத்தி; காலைத் தோன்றிய செந்நீர்ப் பொதுவினைச் செம்மல் - விடியற்காலையிலே புறத்தே தோன்றிச் சென்ற செம்மையாகிய நீர்மையையும் பொதுவாகிய செயலையும் உடைய நம் காதலர் மூதூர் தமது செய் வாழ்க்கையின் இனியது உண்டோ - பழைமையாகிய இவ்வூரின் கண்ணே தமதாகச் செய்யப்படுகின்ற இல்வாழ்க்கையினுங்காட்டில் இனியதொரு பொருளும் உண்டோ? அதனை அறியாராய் வேறொரு பொருளுண்டென அகன்று விட்டனர்; எனை விருப்பு உடையர் ஆயினும் - எவ்வளவு விருப்புடையவராயினும்; நினைவு இலர் - இப்பொழுது எம்மை நினையாதவராயினர்; நேர்ந்த நெஞ்சும் நெகிழ்ந்த தோளும் வாடிய வரியும் நோக்கி - அன்றியும் அவருக்கு உடன்பட்ட என்னெஞ்சும் நெகிழ்ச்சியுற்ற தோளும் வாடிய எனது

நிறமும் பார்த்து ; நீடாது இப்பேர் அஞர் உறுவி எவன் செய்தனள் என்று ஒரு நாள் கூறின்றும் இலர் - பாணித்தலின்றி இப்பெரிய துன்பம் உற்றவள் என்ன காரியம் செய்து கொண்டனளோ ? என்று ஒரு நாளேனும் கூறினாரிலா ; எவ்வநோய் விரிநீர் வையக வரை அளவு இறந்த - யானடைந்த துன்ப நோயோ விரிந்த கடல் நீர் சூழ்ந்த நிலத்தின் எல்லையளவையுங் கடந்தன ; உயவுத் துணை பிறிது இன்று - இனி உசாவுந் துணை வேறியாதுமில்லை ; இனி எவ்வண்ணம் உய்வேன் ? எ - று.

(வி - ம்.) வரி - நிறம். அஞர் – துன்பம். தண்ணுமை - எழுச்சிக்குரிய வாச்சியம். தோன்றியது - வினைவயிற் செல்லப் புறப்பட்டது. பொதுவினை - அறப்புறங்காவல், நாடுகாவல், பிறவுமாம். செம்மலை மூதூர்க்கு அடையாக்கிக் காதலரைத் தோன்றா எழுவாயாக்கி யுரைப்பினு மமையும்.

தனக்குத் தும்மல், புரையேறுதல் முதலாயின தோன்றாமையாலே தன்னை அவர் கருதிலெரன்றாள்; அன்புடையார் நினைந்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல் முதலாயின தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு. வரினும் தன்னோய் தணித்தற்கியலாது தானிறந்துபடுவது திண்ணமெனக் கொண்டு எவ்வநோய் வையகவரை யளவிறந்த தென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒருநாள் கூறின்றும் இலர் என்றது, அஞர் உறுவி எவன் செய்தனள் என அறிந்து வரும்படி ஒருநாள் ஒரு தூதனிடத்துக் கூறி விடுத்தாருமிலர் என்றவாறு. இதன்கண் மூதூர்த் தமது செய் வாழ்க்கையின் இனிய துண்டோ என்புழி செய் வாழ்க்கை என்றது அறஞ் செய்து வாழும் வாழ்க்கையை. இக்கருத்தோடு "தம்மில் இருந்து தமதுபாத் துண்டற்றால், அம்மா அரிவை முயக்கு" எனவரும் அருமைத் திருக்குறளையும் (ககOஎ) "மன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து ஓம்பித், தன்னகர் விழையக் கூடின், இன்னுறல் மார்ப அதுமனும் பொருள்" எனவரும் கலியையும் (பாலை - அ-)நினைக.

இனி,தோழி "நங்காதலர் நின்பாற் பெரிதும் விருப்பமுடையர் காண், ஆதலால் விரைந்து மீண்டும் வருகுவர்; அவர் வருந்துணையும் ஆற்றுக," என்று வற்புறுத்துதலின் அவள் கூற்றையே கொண்டு கூறி மறுப்பாள் 'எனை விருப்புடையர் ஆயினும் நினைவிலர்' என்று எதிரழிந்து கூறினள் என்க. 'நீ தானும் ஒரு தூதுவிடுத்து அவர் நிலை அறிந்து கூறுவாயுமல்லை!' எனத் தோழியைக் குறிப்பாக வைவாள், உயவுத்துணை பிறிது இன்று' என்றாள். (கடுO)

கடுக. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்

துறை: இது, மணமனையிற் பிற்றைஞான்று புக்க தோழியைத் தலைவன் வேறுபடாமையாற்றுவித்தாய் பெரியை காண் என்றாற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் மணம்புரிந்து கொண்ட மறுநாள், அங்குச் சென்ற தோழியை அவன் 'இன்றளவும் தலைவி வருந்தி வேறுபடாமல் நன்றாகப் பாதுகாத்தனை, நீ பெரியையென்றலும், தோழி என்னைப் புகழ்வதினாலாய தொன்றுமில்லை; நீ மறவாதிருத்தற் பொருட்டு யாம் தொழிலும், பொழிலும், உயவுநெஞ்சமும், ஊடுதலுமுடையேமில்லை; ஆதலின் எங்களைக் கருதியிருந்த நீயே பெரியைகா' ணெனப் புகழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பெறற்கரும் பெரும்பொருள் முடிந்தபின் வந்த, தெறற்கரு மரபின் சிறப்பின் கண்ணும்" (தொல்-கற்-க) என்னும் விதி கொள்க.

ஆடிய தொழிலும் அல்கிய பொழிலும்
உள்ளல் ஆகா உயவு நெஞ்சமொடு
ஊடலும் உடையமோ உயர்மணற் சேர்ப்ப
திரைமுதிர் அரைய தடந்தாள் தாழைச்
சுறவுமருப்பு அன்ன முள்தோடு ஒசிய
இறவார் இனக்குருகு இறைகொள இருக்கும்
நறவுமகிழ் இருக்கை நற்றேர்ப் பெரியன்
கள்கமழ் பொறையாறு அன்னவென்
நற்றோள் நெகிழ மறத்தல் நுமக்கே.

(சொ - ள்) உயர் மணல் சேர்ப்ப - உயர்ந்த மணற் பரப்பினையுடைய நெய்தனிலத் தலைவனே!; திரை முதிர் அரைய தடம் தாள் தாழை சுறவு மருப்பு அன்ன முள் தோடு ஒசிய - திரைத்தல் முதிர்ந்த அரையையுடையவாய வளைந்த அடிமரத்தையுடைய தாழையினது சுறாமீன் கொம்பு போன்ற இருபுறமு முள்ளையுடைய இலை முறிந்து சாயும்படி; இறவு ஆர் குருகு இனம் இறைகொள இருக்கும் - இறாமீனை இரையாகத் தின்ற நாரையின் கூட்டம் தங்குதல் கொள்ள வீற்றிருக்கும்; நறவு மகிழ் இருக்கை நல் தேர்ப் பெரியன் - கள்ளுணவையுண்டலான் மகிழ்ந்திருத்தலையுடைய நல்ல தேரையுடைய பெரியனென்பானது; கள் கமழ் பொறையாறு அன்ன என் நல்தோள் - கள்ளின் மணங் கமழும் 'பொறையாறு' என்னும் ஊர் போன்ற என்னுடைய நல்ல தோள்கள்; நெகிழ மறத்தல் நுமக்கு - நெகிழும்படி நீயிர் எம்மை மறப்பதற்கு யாம் நும்மையின்றி; ஆடிய தொழிலும் அல்கிய பொழிலும் உள்ளல் ஆகா உயவு நெஞ்சமொடு ஊடலும் உடையமோ - வேறு விளையாட்டயர்தற்குத் தொழிலையும் நும்மையின்றி வேறு பிரிந்து சென்று தங்கி இருப்பதற்குச் சோலையையும் நும்மை நினைக்கலாகாத வருந்துகின்ற நெஞ்சினையும் நும்பால் ஊடுதலையுமுடையமோ?; அங்ஙனமாயின் நீயிர் மறந்திருப்பீர், இல்லையே; ஆதலின் நீயிர்

மறவாமையால் நுமது உள்ளத்தே உள்ளேமன்றோ? அதனல் இவள் தோள் நெகிழ்ந்து வேறுபட்டில; அவ் வேறுபடாமையை யான் ஆற்றினேன் என்பது மிகையன்றோ?; எ - று.

(வி - ம்.) மறத்தல் நுமக்கு என்பதன் உருபுபிரித்து மாறிக் கூட்டுக. ஆதலின் என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். ஏனைய இசை யெச்சம்- இசையெச்சமாவது இரண்டு முதலிய சொற்கள் எஞ்சி நிற்கப்பெறுவது.

நும்மையின்றி விளையாட்டயர்தல் முதலாயின செய்திலேமென வும், நும்மைக் கருதியிருந்த நெஞ்சினேமெனவும், ஊடலிலேமெனவுங் கூறியதனல் நும்மையே நினைந்திருந்தேமென்றும் அங்ஙனம் நீயிருங் கருதியிருந்ததனல், ஒருவரையொருவர் பிரிந்திலிரென்றுங் கூறி உள் ளுறையாலும் புலப்படுத்தி மகிழ்வித்தாள்.

உள்ளுறை:—தாழையின் தோட்டின்மீது இறவு ஆர்ந்த குருகு இறைகொள இருக்குமென்றது, எம் தலைவி மனமகிழ்ந்து தழையும்படி அவளுள்ளத்தில் செல்வம் நிரம்பிய நீயிர் வீற்றிருக்கின்றீரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) ஆடிய, அல்கிய என்பன செய்யிய என்னும் வாய் பாட்டெச்சங்கள். அவை உடையமோ என்னும் குறிப்பு வினை கொண்டன. குருகு இருக்கும் பொறையாறு, பெரியன் பொறையாறு எனத் தனித் தனி கூட்டுக. பொறையாறு தஞ்சை மாவட்டத்துக் கீழைக் கடற்கரையிலுள்ள ஒரு பட்டினம். (௩௩௧)

௩௩௨. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்றுளாகிய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இற்செறிக்கப்பட்ட தலைமகள் காவன் மிகுதியாலே தலைவனை அடையமுடியாமையைக் கருதிய தோழி, தலைவி கூறியதுபோலக் கூறுவாளாய்த் தலைவியை நோக்கி 'ஊருந் துயிலா நின்றது; யாருமில்லை; இக்காலத்து அவரை அடையப்பெறுதபடி இற்செறிப்புற்று அயலினுங் காவலுடையதாகியதன்றி ஊர்க்காவலர் மணியும் ஒலியாநிற்குமாதலின், யான் பொன்றுநாள் இன்றுதானோ' வென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குக் "காப்பின் கடுமைகையுற வரினும்" (தொல்- களவு-உ௩.) என்னும் விதி கொள்க.

பேரூர் துஞ்சும் யாரும் இல்லைத்
திருந்துவாய்ச் சுறவம் நீர்கான்று ஒய்யெனப்
பெருந்தெரு உதிர்தரு பெயலுறு தண்வளி
போரமை கதவப் புரைதொறும் தூவக்

கூரெயிற்று எகினம் நடுங்கும் நன்னகர்ப்
பயில்பட நிவந்த பல்பூஞ் சேக்கை
அயலும் மாண்சிறை யதுவே அதன்றலைக்
காப்புடை வாயில் போற்றோ என்னும்
யாமங் கொள்பவர் நெடுநா ஒண்மணி
ஒன்றெறி பாணியின் இரட்டும்
இன்றுகொள் அளியேன் பொன்றும் நாளே.

(சொ - ள்) பேர் ஊர் துஞ்சும் யாரும் இல்லை - பெரிய இவ்வூரின்கணுள்ளார் யாருந் துயிலாநிற்பர், விழித்தியங்குபவர் ஒருவரும் இல்லை; திருந்துவாய்ச் சுறவம் நீர்கான்று ஒய்யெனப் பெருந்தெரு உதிர் தரும் - இக்காலத்து நாம் அவரை யடைடப பெறுதபடி திருந்திய வாயையுடைய சுறாமீன் நீரைக் கக்குதலால் அந்நீர் விரைவிலே பெரிய தெருவின்கண் உதிர்கின்ற; பெயல் உறு தண் வளி போர் அமை கதவப் புரைதொறும் தூவ - மழையாக அம்மழையோடு பொருந்திய தண்ணிய காற்று தம்மின் ஒன்றோடொன்று பொருந்துதலமைந்த வாயிற்கதவி லுள்ள துளைகள்தோறும் அந்நீரைக் கொணர்ந்து தூவாநிற்ப; கூர் எயிற்று எகினம் நடுங்கும் நல் நகர் - அத்தூவலாலே கூரிய பற்களையுடைய நாய்கள் நடுங்குகின்ற இவ்விராப்பொழுதில் நல்ல மாளிகையின்கண்ணே; பயில் பட நிவந்த பல் பூஞ் சேக்கை அயலும் - துயிலுமாறு உயர்ந்த பலவாய மலர்களா லமைந்த படுக்கையின் பக்கத்திலும்; மாண் சிறையது - மாட்சி மைப்பட்ட சிறைப்படுத்திய காவலையுடைத்தாயிராநின்றது; அதன்தலை காப்பு உடைவாயில் போற்று 'ஓ' என்னும் - அதன் மேலும் 'காவலையுடைய தலைக்கடை புழைக்கடை வாயில் களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள் ஓ!' என்று கூறுநின்ற; யாமம் கொள்பவர் நெடுநா ஒள் மணி ஒன்று எறி பாணியின் இரட்டும் - யாமந்தோறும் காவல் செய்தலை மேற்கொள்ளும் காவலரின் நெடிய நா அமைந்த ஒள்ளிய மணி ஒன்றுகின்ற தாளத்தில் மோதி எழுப்பும் ஒலி போல ஒலியாநிற்கும்; அளி யேன் பொன்றும் நாள் இன்றுகொல் – ஆதலின் யாவராலும் இரங்கத்தகுந்த யான் இறந்தொழியும் நாள இன்று தானோ? எ - று.

(வி - ம்.) கானுதல்-கக்குதல். எகினம்-நாய். நகர்-வீடு. பாணி - தாளம்

புரைதொறுந் தூவுகின்ற நீர்த்துளி தன் சேக்கையில் வீசுவது கண்டு அதனால் நடுங்குவதனை முதலிலே கூறினாள். அதனினின் றுய்யு மாறு முயங்கவரும் காதலனைத் தடுக்குமேயென்பாள், நாய் நடுங்கி

விழித்திருப்பதனைக் குறிப்பித்தாள். அவன் வரினும் தான் புறம் போகாவாறு தன்னைக் காக்கும் உட்காவலி லிலைமை கூறுவாள், அயலும் சிறையதுவே யென்றாள். உட்காவலுறங்கும்வழிப் புறஞ் செல்ல நினைப்பினும் அதற்கியலாதவாறு மணியிரட்டி ஊரெழுப்புவ தனைக் கூறினாள். வேறு தோன்றாமையின் இனித் தானிறந்துபடுநாள் இதுவேயாமென் றிரங்கிக் கூறினாள். இது - துன்பத்துப் புலம்பல். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல்.

(பெரு - ரை.) கடலின்கண் திருந்துவாய்ச் சுறவம் நீர் காலு தலாலே அவ்வொலி ஒய்யென முழங்காநிற்பவும் பெருந்தெரு உதிர் தரு பெயலுறு வளி தூவாநிற்பவும் எனத் தனித் தனியே கோடல் நேரி தாம். பயில் படை நிவந்த என்றும் பாடம். படை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் படுத்த மெத்தைகள் என்க. இச்செய்யுளைத் தலைவன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுவாளாய்க் கூறி வரைவு கடாவியது எனக் கோடலுமாம். (கசுஉ)

கசுகூ. நற்றமனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது வரைவிடைவைத்துப் பிரிவாற்றாளாய தலைவி வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் மணம்புரியவேண்டிப் பொருளீட் டுதற்குப் பிரிந்து சென்று நீட்டித்தலும் அதனையாற்றாது தலைவி வருந் துவது கண்ட தோழி அவர் விரையவருவாராதலின் நீ வருந்தாதே யென்றாளை நோக்கி நீ கூறுகின்ற மொழியினால், என்னெஞ்சின் கணெழுந்த காமத்தீயானது சிறிது தணிவதுண்டுபோலுமென வருந் திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள, உக-) என்னும் விதி கொள்க.

தோளே தொடிகொட்பு ஆனா கண்ணே
வாளீர் வடியின் வடிவிழந் தனவே
நுதலும் [1]பசலை பாயின்று திதலைச்
சில்பொறி அணிந்த பல்காழ் அல்குல்
மணியேர் ஐம்பால் மாயோட் கென்று
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்ற
நாமுறு துயரஞ் செய்யலர் என்னும்
காமுறு தோழி காதலம் கிளவி
இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த
தோய்மடற் சின்னீர் போல
நோய்மலி நெஞ்சிற்கு ஏமமாஞ் சிறிதே.

(பாடம்) 1. பசலையாகின்று.

(சொ - ள்.) காமுறு தோழி திதலைச் சில் பொறி அணிந்த பல் காழ் அல்குல் மணி ஏர் ஐம்பால் மாயோட்கு - என்பால் விருப்ப மிக்க தோழீ! தித்தியின் சிலவாய புள்ளிகளமைந்த பலவாய வடங்களையுடைய காஞ்சி யணிந்த அல்குலையும் நீலமணி போன்ற கூந்தலையும் உடைய இம் மாமை நிறம் உடையாட்கு; தோள் தொடி கொட்பு ஆனு கண் வாள் ஈர் வடியின் வடிவு இழந்தன நுதலும் பசலை பாயின்று என்று - தோள்கள்தாம் அணியப் பெற்ற வளை சுழன்று கழலுதலை நீங்கிற்றில கண்களும் வாளாற் பிளந்த மாவடுப் போன்ற வடிவை இழந்தன நெற்றியும் பசலை பரவியது என்று; வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்ற - கொடிய வாயையுடைய ஏதிலாட்டியர் பழிச்சொல் எடுத்துத் தூற்றுநிற்கும்படி; நாம் உறு துயரம் செய்யலர் என்னும் காதல் அம் கிளவி - நங் காதலர் அச்சமிகுகின்ற துன்பத்தை நமக்குச் செய்குபவர் அல்லர் ஆதலால் அவர் விரைய வருகுவர் என்று நீ என்னைத் தேற்றிக் கூறுகின்ற என்பால் அன்பு மிக்க இச் சொல்லானது; இரும்பு செய் கொல்லன் வெவ் உலைத் தெளித்த மடல் தோய் சில் நீர் போல - இரும்பு வேலை செய்கின்ற கொல்லன் தான் வெய்ய உலையிலே தெளித்த பனை மடலாலே தோய்த்தலையுடைய சிலவாய நீர் அவ்வுலை நெருப்பைச் சிறிது அவிக்குமாறு போல; நோய் மலி நெஞ்சிற்கு சிறிது ஏமம் ஆம் - காமநோய் மிக்க என் நெஞ்சில் அந்நோயைச் சிறிது தணித்து எனக்குப் பாதுகாவலராயிராநின்றது காண்! எ - று.

(வி - ம்.) கொட்பு - சுழற்சி. வடி - மாவடுவுக்கொரு பெயர், காழ் - இருநான்கு கொத்துக்கொண்ட காஞ்சியென்னும் அணியுமாம். நாம் - அச்சம். மடல் - பனைமட்டைக்காம்பு. ஏமம் - காவல். பசலை பாயின்று என்றது, பசலை பாய்தல். தோள் தொடி கொட்பானுவென்றது, உடம்பு நனிசுருங்கல்; மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தோழீ! பெண்டிர் தூற்ற (நங்காதலர்) துயரம் செய்யலர் என்று கூறி நீ வற்புறுத்தும் கிளவி கொல்லன் உலையிற் றெளித்த நீர்போல (என்) நெஞ்சிற்குச் சிறிது ஏமம் ஆகும் என இயைத்துக் கொள்க. (௧௩௩)

௧௩௪. ....

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, இற்செறிப்பாரென ஆற்றுளாய தலைவியை, அஃதிலரென்பதுபடத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறியின்கண்ணே தலைவன் பிரிந்து நீடித்தலால் அது பொருது வேறுபட்ட தலைவி நமது வேறுபாட்டை யறிந்து இல்வயிற் செறிப்பார்போலுமென் றஞ்சியவிடத்து அதனை

யறிந்த தோழி, அன்னை தினைப்புனங் காவலுக் கேகென என்னை ஏவினாள்; நுந்தையும் ஏவினமையானே யான் உடன்படேன்போல வுரையாடி வந்தேன்; ஆதலின், மீண்டு தினைப்புனங்காவலுக்கு நாம் போதலுமைமையும்; தலைவனைக் கூடுதலுமாகு மென்று அவளாற்றும்படி கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ, அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

இனிதின் இனிது தலைப்படுதும் என்பது
இதுகொல் வாழி தோழி காதலர்
வருகுறி செய்த வரையகச் சிறுதினைச்
செவ்வாய்ப் பாசினங் கடீஇயர் கொடிச்சி
அவ்வாய்த் தட்டையொடு அவணை யாகென
ஏயள்மன் யாயும் நுந்தை வாழியர்
அம்மா மேனி நிரைதொடிக் குறுமகள்
செல்லா யோநின் முள்ளெயிறு உண்கென
மெல்லிய இனிய கூறலின் [1]இனியானஃது
ஒல்லேன் போல உரையா டுவலே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ ! வாழ்வாயாக !; காதலர் வரு குறி செய்த வரைஅகச் சிறுதினைச் செவ்வாய்ப் பாசு இனம் கடீஇயர் - நம் காதலர் வருதற்குக் குறி செய்த மலையிடத்துள்ள சிறிய தினைப்புனத்தே விழுகின்ற சிவந்த வாயையுடைய பசுங்கிளியின் கூட்டங்களை ஓட்டும் பொருட்டு; கொடிச்சி அவ்வாய்த் தட்டையொடு அவணை ஆகு என யாயும் ஏயள் மன்-என்னை நோக்கிக் 'கொடிச்சி! நீ அழகமைந்த கிளிகடி கருவியாகிய தட்டையைக் கைக்கொண்டு அத்தினைப் புனத்துக்குச் செல்வாயாக !' என்று அன்னையும் பல முறை மிகுதியாக ஏவினள் ; நுந்தை அம்மாமேனி நிரைதொடி குறுமகள் - அன்றியும் நுந்தை என்னைக் கூவி 'அழகிய மாந்தளிர் போன்ற மேனியையும் நிரைத்த வளையையும் உடைய இளமடந்தாய்! செல்லாயோ நின் முள் எயிறு உண்கு என - நீ புனத்தின்கண்ணே சென்றிலையோ? விரைவிலே சென்று காண் ! நின் முள் எயிற்றை முத்தங்கொள்வல்,' என்று; மெல்லிய இனிய கூறலின்-மெல்லியவாகிய இனிய வார்த்தை கூறுதலினால்; இனி யான் அஃது ஒல்லேன் போல உரையாடுவல் - யான் இன்னும் பல கால் நம்மை வேண்டி அவர்களே புனத்தின் கண்ணே கொண்டு சென்று காவலின் உய்க்குமாறு கருதி அங்ஙனம் காவலுக்குச் செல்லமாட்டேன் போலச் சில

(பாடம்) 1. யானஃது.

வார்த்தையாடுவே ணுயினேன்; தலைப்படுதும் என்பது இது கொல் இனிதின் இனிது - ஆதலின் இனித் தினைக்கொல்லை யிலே சென்று காதலனைக் கூடியிருப்பாம் என்பதற்கு அறிகுறி இது தானே! இங்ஙனம் நிகழ்ந்த இஃது இனிய வொரு பொருளினுங்காட்டில் இனியதாயிராநின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) தலைப்படுதல்-சென்று அடைதல். வாழியர்: அசை பாசு-கிளி: பண்பாகுபெயர். தட்டை மூங்கிற் பிளாச்சைச் சிறிது பிளந்து அப்பிளப்பிலே சிறு கல்லைவைத்துச் சுழற்றிவீசுங் கருவி: ஒலி படப் புடைக்குங் கருவியுமாம். புனத்திலே சென்று அடைதுமெனவே அங்குக் காதலரைக் கூடுதல் திண்ணமென்பதாயிற்று. மெய்ப்பாடு. பெருமிதம், பயன்-தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு-ரை.) இனி இச் செய்யுள், தன்னை இற்செறிப்பர் என அஞ்சி வருந்திய தலைவியைத் தோழி பெருமகளே வருந்தற்க: யாம் இன்னும் அவனை இனிதின் இனிது தலைப்படுவங்காண் என்று ஆற்றினுளாத் தலைவி அங்ஙனம் நீ கூறுதற்கு ஏது என்னை என வினவின ளாக அதற்குக் காரணம் கூறும் தோழி யாயும் அவனையாகென ஏயள் மன்; நுந்தையும் செல்லாயோ உண்கு என இனிய கூறினன், யான்ஒல் லேன் போல உரையாடுவல், இது யான் இனிதின் இனிது தலைப்படுதும் என்பதற்குக் காரணம் என்று ஆற்றினள் என்று நுண்ணிதின் உரை காண்டல் நன்று. இதுகொல் என்புழி, கொல் அசைச் சொல் என்க. இங்ஙனம் கூறுது தோழி "காதலனைக் கூடியிருப்பாமென்பதற்கு அறிகுறி இதுதானே?" என்று வினவினுளாகக் கோடல் பொருந்தா மையும் உணர்க. (௧௩௪)

௧௩௫. கதப்பிள்ளையார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, வரைவுநீட்டிப்ப அலராமெனக் கவன்ற தோழி, சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வரையாது நீட்டித்தலானே ஊரார் பழிதூற்றுவர் என்பதறிந்த தோழி சிறைப்புறத்தானுகிய அவன் கேட்டு வரையுமாற்ருனே தலைவர் நம்மொடு நகைப்ப அவரது நகையை மெய்யெனக்கொண்டு கூடி இப்பொழுது அவர் அருகிலின்மை யாலே சீறூர் வருத்தமுடையதாய்த் தோன்ருநின்றது, அங்ஙனம் அவர் நகுவதன்முன் சீறூரினியதாயிருந்ததென வருந்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அணைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள-உ௧) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

தூங்கல் ஓலை ஓங்குமடற் பெண்ணை
மாவரை புதைத்த மணன்மலி முன்றில்
வரையாத் தாரம் வருவிருந்து அயருந்
தண்குடி வாழ்நர் அங்குடிச் சீறூர்

௫. இனிதுமன் றம்ம தானே பனிபடு
பல்சுரம் உழந்த நல்கூர் பரிய
முழங்குதிரைப் புதுமணல் அழுந்தக் கொட்கும்
வாலுளைப் பொலிந்த புரவித்
தேரோர் நம்மொடு நகாஅ வூங்கே.

(சொ - ள்.) பனி படு பல் சுரம் உழந்த நல்கூர் பரிய முழங்கு திரைப் புது மணல் அழுந்தக் கொட்கும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய பலவாய கடத்தற்கரிய நிலத்து வருந்தி வருதலா லுண்டாகிய குறைந்த செலவினையுடையவாய் ஒலிக்கின்ற அலை மோதிக் கொழிப்பக் கிடந்த புதிய மணலிலே தேருருள் அழுந்துதலானே செல்லமாட்டாது சுழலாநிற்கும்; வால் உளை பொலிந்த புரவித் தேரோர் நம்மொடு நகா ஊங்கு - வெளிய பிடரிமயிர் பொலிவு பெற்ற புரவிபூட்டிய தேரினையுடைய தலைவரொடு மகிழ்ந்து ஊடாடாத முன் உவ்விடத்தே; தூங்கல் ஓலை ஓங்கும் மடல் பெண்ணை மா அரை புதைத்த மணல்மலி முன்றில்-தொங்கு கின்ற ஓலையையும் நீண்ட மடலையும் உடைய பனையினது கரிய அடி மரம் புதைபடுமாறு மூடப்பட்ட மணல் மிக்க முற்றத்தின் கணிருந்து; வரையா தாரம் வருவிருந்து அயரும் - அளவுபடாத உணவுப் பொருளை வருகின்ற விருந்தினர்க்குப் பகுத்துக் கொடா நிற்கும்; தண்குடி வாழ்நர் அம் குடி சிறூர் மன்ற இனிது அம்ம தானே - மெல்லிய குடிவாழ்க்கை யுடையராயிராநின்ற அழகிய குடியிருப்பையுடைய சிறூர் மிக இனிமையாயிருந்தது; அவரொடு மகிழ்ந்து ஊடாடிய பின் அவர் நமது அருகிலின்மையாலே சிறூர் வருத்தமுடையதாய்த் தோன்றுநின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) தாரம்-உணவுப்பொருள். சுரம்-கடத்தற்கரிய நிலம். பரி-செலவு. கொட்குதல்-சுழலுதல். உளை-பிடரிமயிர். ஊங்கே யுள்ள சிறூரெனக் கூட்டுக. நகை-மகிழ்ந்து உடன்படுதல். முன்றில்-முற்றம்.

ஊரார் அலரெடுத்தலால் இனிமை கழிந்ததென்றாள். தன்னூரா ரைப் போல நீயிரும் மணஞ்செய்துகொண்டு இல்லற நிகழ்த்தற்பாலி ரென்னுங் குறிப்பால் தன்னூர் வருவிருந்தயருங் குடியென்றாள்.

மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரை வுடன் படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) நகாஅ ஊங்கு என்பதற்கு, நகாமுன்பெல்லாம் எனினுமாம்; உவ்விடத்தே எனல் வேண்டாவாம். தண்குடி - தன்கண் வாழ்வார்க்கு உடலும் உளமும் குளிருஞ் சிறப்புடைய குடி என்க. மன்ற: தேற்றப் பொருட்டு. அம்ம: கேட்பித்தற்கண் வந்தது. ஊடாடல்-அளவளாவல். (௧௩௫)

௧௩௯. நற்றங்கொற்றனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தலைவி தோழிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைமகன் பிரிவுக்காலத்துத் தலைமகள் தான் வேறுபடுவதைச் சிறைப்புறத்தானாய அவனறிந்து இனிப் பிரியாது வரைந்துறையுமாற்றானே தோழியை நோக்கி, யான் தோள்வளை வேண்டிக் கேட்டலும் என் காதலன் பிரிவால் என்னுடம்பு நனிசுருங்கினுங் கழலாவாறு எந்தை சிறிய வளை செய்தணிந்து விடுத்தனன். ஆதலின் அவன் வாழ்கவென வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் மேலைச் செய்யுட்கோதிய விதியே அமையும்.

திருந்துகோல் எல்வளை வேண்டியான் அழவும்
அரும்பிணி உறுநர்க்கு வேட்டது கொடாஅது
மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன் போல
என்ஐ வாழிய பலவே பன்னிய
௫. மலைகெழு நாடனொடு நம்மிடைச் சிறிய
தலைப்பிரிவு உண்மை அறிவான் போல
நீப்பநீங் காது வரின்வரை அமைந்து
தோட்பழி மறைக்கும் உதவிப்
போக்கில் பொலந்தொடி செறீஇ யோனே.

(சொ - ள்.) திருந்து கோல் எல்வளை வேண்டி யான் அழவும் - திருந்திய கோற்றொழில் அமைந்த ஒளி பொருந்திய தோள்வளையை விரும்பி அது பெருமையாலே யான் அழுதலும்; என் ஐ அரும்பிணி உறுநர்க்கு வேட்டது கொடாது ஆய்ந்து மருந்து கொடுத்த அறவோன் போல - என் தந்தை தீர்த்தற்கரிய நோயை அடைந்தவர்க்கு அவர் விரும்பியதைக் கொடாது ஆராய்ந்து அந்நோய்க்குத் தக்க மருந்துகொடுத்த அறவாளன் போல; பன்னிய மலைகெழு நாடனொடு தலைப்பிரிவு உண்மை அறிவான் போல - யாவராலும் புகழப்படுகின்ற மலையையுடைய நாட்டையுடைய நங் காதலனும் நாமும் ஒருவரையொருவர் இடையிடை விட்டுப் பிரிகின்றதன் உண்மை சிறிதளவுதானும் அறிந்தவன் போல; நீப்ப நீங்காது வரின் வரை அமைந்து தோட்பழி மறைக்கும் - யான் வேண்டாமென்று கழற்றினும் கழன்று நீங்காது ஒருபொழுது கழன்றாலும் தன்னெல்லை கடவாமே தங்கி எனக்குண்டாகிய தோளின் பழியை மறைக்கின்ற; உதவிப் போக்கு இல் பொலம் தொடி செறீஇயோன் - உதவியையுடைய கெடாத பொன்னாலாகிய தோள்வளை செய்து தந்து செறிக்கச்

செய்தனன்; பல வாழிய - ஆதலின் அவன் நெடுநாள்காறும் வாழ்வானாக; எ - று.

(வி - ம்.) ஐ - தலைவன். என் ஐ-என்தந்தை. தலைப்பிரிவு-விட்டுப் பிரிவு. அறவோன்-மருத்துவன். சிறிய தலைப்பிரிவென்பதை நேராகக் கொண்டு சிலகாலம் விட்டுப் பிரிந்ததை என்றலுமாம்.

பிரிதலாலே தோள்மெலிந்தும், வனைமறைத்தலால் அலர்தூற்றும் நொதுமலாட்டியர்க்குப் புலனாயிற்றில்லையென்றதாம். இஃது உடம்பு நனிசுருங்கல். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பேருமிதம். பயன்- வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு -ரை.) தலைப்பிரிவு உண்மை அறிவான்போல - பிரிவு உளதாதலை அறிவான் போல எனலே அமையும்; இனி நீப்ப நீங்காது வரின் வரை அமைந்து என்பதற்கு நந்தலைவர் நம்மை நீத்துழிக் கழன்று வீழ்ந்துவிடாமலும் அவர் நம்மைத் தலைப்பட்டுழி கைக்கு அளவாக அமைந்தும் என்று பொருள் கோடலே நேரிது. எனவே உடல்மெலியும் பொழுது கழன்று வீழ்ந்தொழியாமலும் உடல்பூரிக்கும்பொழுது போதாதாகி விடாமலும் இடைநிகர்த்த அளவுடையதாய்ச் செய்து செறீஇயினன் என்பது கருத்தென்க. (௧௩௬)

௧௩௭. பெருங்கண்ணனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தலைவன் செலவழுங்கியது.

(**து - ம்.**) என்பது, வினைவயிற்செல்லும் தலைமகன் தன் நெஞ்சை நோக்கிச் 'சுரத்திற்செல்லக் கருதிய நீ நம் காதலியைக் கைவிடக் கருதினை போலும்; அங்ஙனமாயின் இவளினுங்காட்டில் அரியதொன்றனையடைந்தனை மன்'னென வருந்தி இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(**இ - ம்.**) இதற்கு "வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல். கற்-௫.) என்னும் விதிகொள்க.

தண்ணிய கமழுந் தாழிருங் கூந்தல்
தடமென் பணைத்தோள் மடநல் லோள்வயின்
பிரியச் சூழ்ந்தனை ஆயின் அரியதொன்று
எய்தினை வாழிய நெஞ்சே செவ்வரை
௫. அருவி ஆன்ற நீரில் நீளிடைக்
கயந்தலை மடப்பிடி உயங்குபசி களைஇயர்
பெருங்களிறு தொலைத்த முடத்தாள் ஓமை
அருஞ்சுரஞ் செல்வோர்க்கு அல்குநிழல் ஆகும்
குன்ற வைப்பின் கானம்
சென்றுசேண் அகறல் வல்லிய நீயே.

(சோ - ள்.) நெஞ்சே செவ் வரை அருவி ஆன்ற நீர் இல் நீள்இடை - நெஞ்சே! செவ்விய மலையருவியின் கண்ணே அமைந்த நீர் இல்லாத நீண்ட நெறியிடத்தில்; கய தலை மட பிடி உயங்கு பசி களைஇயர் - மெல்லிய தலையையுடைய இளைய பிடியானையின் வருந்திய பசியைப் போக்குமாறு; பெருங்களிறு தொலைத்த முடத் தாள் ஓமை அருஞ்சுரம் செல்வோர்க்கு அல்கும் நிழல் ஆகும் - பெரிய களிற்று யானை முறித்துத் தள்ளிய வளைந்த அடியை யுடைய ஓமைமரம் செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே செல்லுபவ ருக்குத் தங்கும் நிழல் ஆகாநிற்கும்; குன்றவைப்பின் கானம் சென்று சேண் அகறல் வல்லிய நீ - குன்றங்களை இடையிடையே கொண்ட கானத்துட் புகுந்து நெடுந்தூரம் அகன்று போதலைக் கருதிய நீ; தண்ணிய கமழும் தாழ் இருங்கூந்தல் தடமெல் பணைதோள் மட நல்லோள் வயின் - மெல்லியவாய்க் கமழ்கின்ற பிடரியிலே தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையும் அகன்ற மென்மையாகிய பருத்த தோளையும் மடப்பத்தையும் உடைய நல்ல நங்காதலியை; பிரியச் சூழ்ந்தனை ஆயின் - கைவிட்டுப் பிரிதற்கு எண்ணு நின் றனை, அதனை ஆராயுமிடத்து; அரியது ஒன்று எய்தினை - இது காறும் அடைதற்கு அரியதும் இவளினுங்காட்டிற் சிறந்தது மாகிய ஒருபொருளை அடைந்து விட்டனைமன்; வாழிய - நீ அங் ஙனம் அடைந்த பொருளோடு நீடு வாழ்வாயாக! யான் இவ ளொழிய வாரலேன்காண்! எ - று.

(வி - ம்.) தண்மை - மென்மை. ஆன்ற - அமைந்த. அல்குதல் - தங்குதல். வாழிய: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யான் இவளொழிய வாரேன் என்றது சொல்லெச்சம். சொல் எச்சமாவது ஒருசொல் எஞ்சி நிற்பது.

இவளின் தண்ணிய கமழுந் தாழிருங்கூந்தலை வெறுக்கின்றதன் பயன் அருவிநீரில்லாத நீளிடைச் சேறலாகியதென்றான். மென்பணைத் தோளை வெறுத்த தன் பயன், இருக்கவும் இடனின்றி ஓமையினிழலிலே குன்றவைப்பின் கானத்தின்கண்ணே சென்றுதங்கி அழியலாயினை என்றான். இது மேலோர்க்கு ஒரு தீதிழைப்பின் அதனை மூன்று நாளி னுள்ளே துய்ப்பரென்னும் வழக்கு. நீ சென்று ஆங்கு வைகுமிடனும் பிடியின்பசியைப் போக்குமாறு களிறுவீழ்த்திய ஓமைநிழல் கண்டாய்; அந்நிழலே நின் காதலியை நீ கைவிட்டமை கொடிதெனவும், களிறு பிடிபசியைப் போக்கியதுபோல நீ அவளது காமவின்பத்தைத் தணிக் கற்பாலையென அறிவுறுத்துமெனவும் உவமை முகத்தாற் குறிப்பித் தானுமாம்.

உள்ளுறை: பிடியானையினிமித்தம் களிறு முறித்துச் சாய்த்த ஓமையுமாம். சுரஞ்செல்வோர் தங்குதற்குரிய நிழலாகுமென்றது பொருளின் நிமித்தமாக உன்னாலே பிரித்து நீக்கப்பட்ட தலைவி பசலை பாய்ந்து நலனை உண்டு தங்காநிற்ப அவ் ஓமை வாடுவதுபோல வாடா நிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய எள்ளல்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) அருவி ஆன்ற என்றது, அருவிவீழ்தல் இன்றி வறிதாய என்றவாறு. நீரும் நிழலும் இல்லாத நீளிடையிலே கூந்தலையும் தோளையும் உடைய நல்லோளைப் பிரிந்து செல்லச் சூழ்ந்தனை ஆயின் நீ கருதிய பொருள் இவளினுங்காட்டிற் சிறந்ததாதல் வேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் சிறந்த தொன்றனை நீ கண்டதுண்டோ என்று நெஞ்சினைப் பேதமையூட்டியபடியாம். நீ கருதும் பொருள் இவள் மென்றோள் துயிலினும் சிறந்ததாகாதுகாண் என்பது கருத்து. (௧௯எ)

௧௯அ. அம்மூவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இஃது, அலராயிற்றென ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிந்தமையால் வேறுபட்டுக் காட்டிய தலைவியின் மெய்யை நோக்கி ஊரார் அலர்தூற்றுதலும் அதனை ஆற்றாளாயினாளைத் தோழி சிறைப்புறமாகக் கேட்டுநின்ற தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துமாற்றானே 'முன்புதலைவன் நினக்கு மாலைசூட்ட அதனைக் கண்ணாலே கண்டதல்லது இவ்வூரறிந்தது பிறிதொன்றன்று; அதற்கு நீ ஆற்றாதவாறு என்னை'யெனக் கவன்று கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள-உ௩) என்னும் விதியின் பாற்படுத்துக.

உவர்விளை உப்பின் குன்றுபோல் குப்பை
மலையுய்த்துப் பகரும் நிலையா வாழ்க்கைக்
கணங்கொள் உமணர் உயங்குவயின் ஒழித்த
பண்ணழி பழம்பார் வெண்குருகு ஈனும்
தண்ணந் துறைவன் முன்னாள் நம்மொடு
பாசடைக் கலித்த கணைக்கால் நெய்தல்
பூவுடன் நெறிதரு தொடலை தைஇக்
கண்ணறிவு உடைமை அல்லது நுண்வினை
இழையணி அல்குல் விழவாடு மகளிர்
முழங்குதிரை இன்சீர் தூங்கும்
அழுங்கல் மூதூர் அறிந்தன்றோ இன்றே.

(சொ - ள்.) உவர்விளை உப்பின் குன்றுபோல் குப்பை மலை உய்த்துப் பகரும் - உவர் நிலத்து விளைகின்ற குன்றுபோலும் உப்பின் குவியலை மலைநாட்டகத்தே கொண்டுபோய் விலைகூறி விற்கின்ற; நிலையா வாழ்க்கைக் கணம் கொள் உமணர் - ஓரிடத்திலும் நிலைத்தலில்லாத வாழ்வினையுடைய கூட்டங்கொண்ட உப்பு வாணிகர்; உயங்குவயின் ஒழித்த பண் அழி பழம்பார் வெள்

குருகு ஈனும் - தங்கள் பண்டி முறிந்த விடத்திலே போகட்டொழிந்த இயல்பு அழிந்த பழைய பாரின்கண் வெளிய நாரை தன் சினையை ஈனுநிற்கும்; தண் அம் துறைவன் - தண்ணிய கடலினது துறையையுடைய தலைமகன்; முன் நாள் நம்மொடு பாசு அடைக்கலித்த கணைக் கால் நெய்தல் பூவுடன் - முன்னை நாளிலே பசிய இலையிடைநின்றும் வெளியில் வந்த திரண்ட தண்டினையுடைய நெய்தன் மலருடன்; நெறி தரு தொடலை தைஇ - நெறிக்கின்ற இலையை இடையிடையிட்டுத் தொடுத்த மாலையை நினக்குச் சூட்ட; கண் அறிவு உடைமை அல்லது - அதனைக் கண்ணால் அறியக் கிடந்த தொன்றன்றி; நுண் வினை இழை அணி அல்குல் விழவு ஆடு மகளிர் - நுண்ணிய கம்மத் தொழிலான் ஆக்கிய கலனையணிந்த அல்குலையுடைய விழாக் களத்துத் துணங்கையாடு மகளிரினுடைய; இன் சீர் முழங்குதிரை தூங்கும் - இனிய தாள அறுதி முழங்கும் கடல் ஓசை போலே பரவா நிற்கும்; அழுங்கல் மூதூர் அறிந்தன்று இன்று - ஒலியையுடைய இவ்வூர் பிறிது ஒன்றனையும் அறிந்ததில்லை; அங்ஙனமாக நீ ஆற்றுது வருந்துகின்ற தென்னையோ? எ - று.

(வி-ம்.) உமணர் - உப்புவாணிகர். கலித்தல் - முளைத்துத் தோன்றுதல். தொடலை - மாலை. சீர் - தாளவறுதி. போல்குப்பை: வினைத்தொகை. தண்ணந் துறைவன்: விரிக்கும்வழி விரித்தல். தைஇ என்னுஞ் செய்தெனச்சத்தைச் செயவெனச்சமாகத் திரிக்க. பார் - வண்டிப்பார்.

ஊர் கண்ணாலே நோக்கிய தென்றதனால், ஊரார் பார்த்தவளவே அலர் கூறுவாராயினரென அலரறிவுறுத்தினள். அழுங்கன்மூதூர் என்றது அலரெடுக்கும் பழிச்சொல்லாகிய ஒலியையுடைய மூதூரென்றதாம். பிறிதொன்றனையும் அறிந்ததில்லை யென்றது, இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலாகிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் இடையீடுகளையுமறிந்திலதென்றதாம். இதுகாறும் அவன் மணம்புரிந்து கொண்டனனில்லையே யென்பாள் 'அறிந்தன்றோ இன்றோ' என, ஊர்மேல்வைத்துக் கூறினளாயிற்று.

உள்ளுறை:—உமணர் ஒழித்துப்போகட்ட பழம்பாரில் வெண்குருகு ஈனுமென்றது, தலைவனாலே கைவிடப்பட்ட தலைவிமேல் ஊரார் அலர் தூற்றாநிற்ப ரென்றதாம்.

இறைச்சி:—தாள அறுதி கடலோசைபோலப் பரவுமென்றது, பழிச்சொல் கடலோசைபோ லெழுந்ததென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்; தலைவியை ஆற்றுவித்தலுமாம்.

(பெரு-ரை.) இன்சீர் திரைபோல முழங்கும் என உவமவுருபு விரித்தோதுக. பண்அழி பழம்பார் என்பதற்குச் செயற்கை யழிந்து போன பழம்பார் என்பது நேரிதாம். பண்-பண்ணுதல்; பார் - பண்டியின் ஒருறுப்பு. (கஙஅ)

௧௧௯. பெருங்கௌசிகனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, தலைவன் வினைமுற்றிவந்து பள்ளியிடத்தானாகப் பெய்த மழையை வாழ்த்தியது.

(து - ம்.) என்பது, செய்தவினை முடித்து மீண்டுவந்து தலைவியுடனிருந்த தலைவன் கார்ப்பருவத்திலே பெய்த மழையை நோக்கி மேகமே, உதவியை உடையாய், நீ உலகத்துக்கு ஆதாரமாக யாவருந் தொழுமாறு கொடுமுடிகளிலே பொருந்தி உலாவுவாயாக வென வாழ்த்தாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "கரணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை" (தொல் கற்-ரு) எனவரும் நூற்பாவின்கண் "பண்ணமைபகுதி" என்பதன் கண் அமைத்துக் கொள்க.

உலகிற்கு ஆணி யாகப் பலர்தொழப்
பலவயின் நிலைஇப குன்றிற் கோடுதோறு
ஏயினை உரைஇயரோ பெருங்கலி எழிலி
படுமலை நின்ற நல்யாழ் வடிநரம்பு
எழீஇ அன்ன உறையினை முழவின்
மண்ணார் கண்ணின் இம்மென இமிரும்
வணர்ந்தொலி கூந்தல் மாஅ யோளொடு
புணர்ந்தினிது நுகர்ந்த சாரல் நல்லூர்
விரவுமலர் உதிர வீசி
இரவுப்பெயல் பொழிந்த உதவி யோயே.

(சொ - ள்.) பெருங் கலி எழிலி - பெரிய ஓசையையுடைய மேகமே!; முழவின் மண் ஆர் கண்ணின் இம் என இமிரும் - மத்தளத்தின் மார்ச்சனை வைத்த கண்போல இம்மென முழங்குகின்ற இடிகளுடனே; வணர்ந்து ஒலி கூந்தல் மாஅயோளொடு புணர்ந்து இனிது நுகர்ந்த சாரல் நல் ஊர் - கடைகுழன்று தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய மாமைநிறத்தையுடைய காதலியுடனே முயங்கி அவளது நலனை இனிதாக நுகர்ந்து யான் உறைகின்ற சாரலிலுள்ள நல்ல ஊரின்கண்ணே; விரவு மலர் உதிர வீசி இரவுப் பெயல் பொழிந்த உதவியோய் - கலந்தமலர்கள் உதிரும்படி மோதி இரவில் மழை பொழிந்த உதவியையுடையாய்; நின்ற நல் யாழ் வடி நரம்பு படுமலை எழீஇ அன்ன உறையினை - நீ விலைபெறுதலையுடைய நல்ல யாழின் முறுக்கிய நரம்பினின்று 'படுமலை' என்னும் பண்ணினை எழுப்பினாற்போன்ற ஒலியொடு பெய்யும் மழையினை உடையையாகி; உலகிற்கு ஆணி ஆகப் பலர் தொழப் பலவயின் நிலைஇய குன்றின் கோடுதோறும் - இவ்வுல

கத்துக்கோர் ஆதாரமாக யாவருந் தொழுமாறு ஆங்காங்குள்ள நிலைநின்ற பலவாகிய குன்றின் கொடுமுடிகள் தோறும்; ஏயினை உரைஇயர் - பொருந்தி உலாவுவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) வணர்தல் - நுனி சுருண்டிருத்தல். உரைஇயர்: வியங்கோள்; உலாவுக என்னும் பொருளது. படுமலைப்பாலை-பெரும் பாலை ஏழனுள் ஒரு பண்; அது செம்பாலையுட்பட்ட குரலிற் பாகத்தையும் இளியிற் பாகத்தையும் வாங்கிக் 'கைக்கிளை, உழை, விளரி, தாரம்' இவைகளுக்கு ஓரோவொன்றைக்கொண்டு சேர்க்கத் துத்தங் குரலாய்ப் படுமலைப் பாலையாகும்; இக்காலத்து அருகிய வழக்காதலின் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

மழையாலே குளிர்ப்புள் ளூறுதலானே அணைத்துக்கிடந்தனன் ஆதலின், மழைபொழிந்த வுதவியோ யென்முன்; உதவிபெற்றார் வாழ்த்துதல் இயல்பு. உயர்ந்த தவிசினிருந்தாலே பலருங்காண இயையு மாதலின் யாவரும் யாண்டையும் நின்னை நோக்கித் தொழுமாறு குன்றின் கண்ணுள்ள கோடுதோறும் உலாவுதி யென்முன். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-தலைவியி னின்பந் துய்த்து மகிழ்ந்திருத்தல்.

(பெரு - ரை.) 'உரைஇயர்' என்பது இப்பொருட்டாதல் "கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொருது உரைஇ" எனவரும் மதுரைக் காஞ்சி யினும் (உஎஅ) காண்க. உலகிற்கு ஆணியாக என்பதனைக் குன்றிற்கே அடையாக்கினுமாம். என்னை? மலைகளாலேயே உலகு நிலைபெறுகின்றது என்பவாகலின். இக்காரணத்தால் மலைகட்கு வடமொழியில் பூதரம் என்னும் பெயருண்மையும் உணர்க. எழிலி! உறையினையாய் இமிரும் உதவியோய் என இயைப்பினுமாம். (கஙக)

கசுo. பூதங்கண்ணனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, குறைமறுக்கப்பட்ட தலைவன் தன் நெஞ்சினை நெருங்கியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்தின்கண்ணே தோழிபால் தன்குறை கூறலும், அவள் மறுத்தனளாக, அதுபொருத தலைமகன் மீண்டும் அவள் கேட்டுத் தன்குறைமுடிக்கு மாற்றானே தன் நெஞ்சை நோக்கி'நெஞ்சமே பந்துவிளையாடியேகுமவள் நமக்கு அருள் செய்யினும் அருளாது விடினும் நீ முனியாதே கொள்; யானுற்ற நோய்க்கு அவளன்றிப் பிறிதொரு மருந்து இல்லை'யென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தண்டாது இரப்பினும்" (தொல். கள-கக) என்னும் விதிகொள்க.

கொண்டல் மாமழை குடக்கேர்பு குழைத்த
சிறுகோல் இணர பெருந்தண் சாந்தம்
வகைசேர் ஐம்பால் தகைபெற வாரிப்
புலர்விடத்து உதிர்த்த துகள்படு கூழைப்

பெருங்கண் ஆயம் உவப்பத் தந்தை
நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவுமணல் முற்றத்துப்
பந்தொடு பெயரும் பரிவி லாட்டி
அருளினும் அருளாள் ஆயினும் பெரிதழிந்து
[1]பின்னிலை முனியல்மா நெஞ்சே என்னதூஉம்
அருந்துயர் அவலந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறிது இல்லையான் உற்ற நோய்க்கே.

(சொ - ள்.) மா நெஞ்சே கொண்டல் மா மழை குடக்கு ஏர்பு குழைத்த - எனது பெருமையுற்ற நெஞ்சமே! நீரை முகந்து கொள்ளுதலையுடைய கரிய மேகம் மேல்பாலுள்ள மலையிலே எழுந்து மழை பெய்து தழைப்பச் செய்த; சிறுகோல் இணர பெருந்தண் சாந்தம் - சிறிய கிளைகளிலே பூங்கொத்துக்களையுடைய பெரிய குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்தனமரத்தின் குறையோடு; வகை சேர் ஐம்பால் தகை பெற வாரி - பலவாய பொருள்களையும் சேர்த்து அமைக்கப் பெற்ற சாந்தம்பூசிய கூந்தலை அழகு பெற வாரி; புலர்விடத்து உதிர்த்த துகள்படு கூழைப் பெருங் கண் ஆயம் உவப்ப - அச்சாந்தம் காய்ந்தவழி உதிர்க்கப்பட்ட துகள் பொருந்திய ஐவகையாக வகுக்கப்பட்ட கூந்தலையும் பெரிய கண்ணையுமுடைய தோழியர் மகிழுமாறு; தந்தை நெடுந்தேர் வழங்கும் நிலவு மணல் முற்றத்து - தன் தந்தையின் நெடிய தேர் இயங்குகின்ற நிலவு போன்ற வெளிய மணல் பரவிய முன்றிலின்கண்; பந்தொடு பெயரும் பரிவு இல்லாட்டி - விளையாடும் வண்ணம் பந்தோடு செல்லுகின்ற நம்பால் அன்பில்லாத இளமகள்; அருளினும் அருளாள் ஆயினும் - நம்மை அருள் செய்தாலும் அங்ஙனம் அருள்செய்யாளாய் அகன்று போனாலும்; பெரிது அழிந்து பின்னிலை முனியல் - நீ பெரிதும் மனமழிந்து இரந்து வழிபட்டு நிற்றலை வெறுத்தே கொள்; யான் உற்ற நோய்க்கு அருந்துயர் அவலம் தீர்க்கும் மருந்து பிறிது என்னதூஉம் இல்லை - யான் அடைந்துடைய காமநோயொடு கலந்த துன்பமாகிய அவலத்தை ஒழிக்கு மருந்தாவாள் அந்த அன்பில்லாத இளமகள் ஒருத்தியேயன்றி வேறொன்று சிறிதளவேனும் மருந்தாகும் தன்மையதில்லைகாண்! எ - று.

(வி - ம்.) கொண்டல் - கொள்ளுதல் என்னும் பொருளது. ஏர்பு - எழுச்சி. குழைத்தல் - தழைப்பச்செய்தல். ஐம்பால் - கூந்தல். என்னதூஉம் - எவ்வளவும். பின்னிலை - வழிபாட்டு நிலை.

பலபடியாகவும் தான் தோழியை இரந்து குறைகூறுவதை அறிந்திருந்தும் அறியாள்போன்று பந்தொடுசெல்லுதலானே பரிவிலாட்டி என்றான்.

(பாடம்) 1. முன்னிலை முனியல்.

தோழிமார் மகிழ இடையே செல்லுதலாலே பரிவிலள்போல் ஆயினளன்றி வேறில்லையாதலின் இனி அருளுதலையுஞ் செய்யு மென்பது கொண்டு பின்னிலை முனியாதே என்றான். அவளால் வந்த நோயாதலின் அந்த நோயின்மருந்து அவளே என்றான்- "பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" (குறள்-௧௧௦௨) என்றதனானும் அறிக. மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தானே புலம்பி ஆறுதல்.

(பெரு - ரை.) கொண்டல் - கீழ்காற்று. கீழ்காற்றாற் கொண்டு வரப்படும் பெரிய மழை எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பு. குடக்கு ஏர்பு என்பதற்கு மேற்றிசையிலே எழுச்சியுற்று எனல் அமையும். மேல்பாலுள்ள மலையிலே எழுந்து எனல் வேண்டாவாம். "கொண்டன் மாமழை" (௬௪) எனப் புறத்தினும் வருதல் காண்க. கூதிர்ப்பருவ மாகலின் கொண்டல் மாமழை கூறப்பட்டது. (௧௪0)

௧௪௧. சல்லியங்குமரனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைவன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

(**து - ம்.**) என்பது, பொருள்தேடும்படி ஒருப்படுத்திய நெஞ்சினைத் தலைமகன் நோக்கி, 'நினக்கு அருஞ்சுரம் மிக எளியவாயிருக்கும்; யான் இவளுடைய கூந்தலிலே துயிலுவதை யொழிய விடுகலேன்; ஆதலின் வேண்டுமாயின் நீயே சென்றுகா'ணென்று அழுங்கிக் கூறா நிற்பது.

(**இ - ம்.**) இதற்கு "வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்' (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதிகொள்க.

இருஞ்செம் முடிய கொடுங்கவுள் கயவாய்
மாரி யானையின் மருங்குல் தீண்டிப்
பொரியரை ஞெமிர்ந்த புழற்காய்க் கொன்றை
நீடிய சடையோடு ஆடா மேனிக்
குன்றுறை தவசியர் போலப் பலவுடன்
என்றூழ் நீளிடைப் பொற்பத் தோன்றும்
அருஞ்சுரம் எளியமன் நினக்கே பருந்துபடப்
பாண்டிலொடு பொருத பல்பிணர்த் தடக்கை
ஏந்துகோட்டு யானை இசைவெம் கிள்ளி
வம்பணி உயர்கொடி அம்பர் சூழ்ந்த
அரிசிலந் தெள்ளறல் அன்ன இவள்
விரியொலி கூந்தல் விட்டமை கலனே.

(சொ - ள்.) இருஞ் செம் முடிய கொடுங் கவுள் கயவாய் மாரி யானையின் - நெஞ்சமே! பெரிய செவ்விய மத்தகத்தை யுடைய வளைந்த கவுளையும் அகன்ற வாயையு முடைய கரிய மேகம் போன்ற யானையின்; மருங்குல் தீண்டிப் பொரி அரை ஞெமிர்ந்த புழல் காய்க் கொன்றை - விலா வுரிஞ்சுதலானே பொரிந்துள்ள அடிபரந்த உள்ளே துளைபொருந்திய காய்களை யுடைய கொன்றை மரங்கள்; குன்றுஉறை நீடிய சடையோடு ஆடாமேனி தவசியர் போலப் பலவுடன் என்றூழ் நீள் இடை பொற்பத்தோன்றும் - குன்றின்கண்ணே யுறைகின்ற நீண்ட சடையையும் அசையாத மெய்யையுமுடைய தவஞ்செய்பவர் போலே பலவும் வெயில் நிலைபெற்ற இடங்களில் அழகுபெறத் தோன்றாநிற்கும்; அருஞ் சுரம் நினக்கு எளியமன் - செல்லுதற் கரிய சுரம் நினக்கு மிக எளிய ஆகும் ஆதலின் நீயே சென்றுகாண்; பருந்துபடப் பாண்டிலொடு பொருத பல் பிணர்த் தடக்கை ஏந்து கோட்டு யானை இசை வெம் கிள்ளி - கொல்லும் பிணங்களிலே பருந்து விழுந்து அலைக்குமாறு பகை வருடைய தேர்ப்படையோடு போர் செய்து வென்ற பலவாய சருச்சரையுடைய நீண்ட கையையும் தலையேந்திய கோட்டினையு முடைய யானைப்படையையுடைய புகழ்விரும்பிய கிள்ளி வளவனது; வம்பு அணி உயர் கொடி அம்பர் சூழ்ந்த அரிசில் அம் தெள் அறல் அன்ன - புதுவதாக அலங்கரித்த உயர்ந்த கொடி கட்டிய அம்பர் நகரைச் சூழ்ந்த அரிசிலாற்றின் தெளிந்த கருமணல் போன்ற; இவள் விரி ஒலி கூந்தல் விட்டு அமைகலன் - இவளுடைய விரிந்த தழைந்த கூந்தலின்கண்ணே துயிலுவதனைக் கைவிட்டுச் சிறிது பொழுதேனும் அமைகுவேன் அல்லேன்; எ - று.

(வி - ம்.) பாண்டில் - குதிரைபூட்டிய தேர். வம்பு - கொடியை வரிந்துகட்டும் கச்சுமாம். ஞெமிர்தல் - பரத்தல். ஆடாமேனி - அசையாது தியான நிலையிலிருக்கு முடம்பு. தீண்டி: தீண்டவெனத்திரிக்க. கொடுங்கவுள் கயவாய் இருஞ்செம் முடியவென மாறிக்கூட்டினு மமையும், பிணர் சருச்சரை. ஆடவர் நெஞ்சைநோக்கிக் கூறுமிட மெல்லாம் அந்நெஞ்சினை ஆண் பாலாகக்கொண்டு கூறப்பெறுப வென்பது மரபாதலின் ஈண்டு நெஞ்சினை ஆண்பாலாகக் கூறிக்கொள்க. இது மறுத்துரைப்பதுபோல நெஞ்சொடு புணர்த்துக் கூறியது.

மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) 'இருஞ் செருடிய கொடுங்கவுள்...........யானை' என்றும் பாடம். இப்பாடமே ஓதுதற்கினிதாதல் உணர்க. 'அரிசலந் தன் அறல்' என்றும் பாடம். அரிசிலாறு காவிரியின் கிளையாற்றில் ஒன்று. அதனை அரசலாறு என்று இக்காலத்தார் வழங்குப. (௧௯௪)

கசஉ. இடைக்காடனூர்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்துமீளுந் தலைமகன், உடனே தலைவியைக் காணுமாசையாலே தேரை விரைவிலே செலுத்த வேண்டுமென்னுங் குறிப்புடனே தேர்ப்பாகன் கேட்குமாறு 'கற்பினை யுடைய நம் காதலி உறையுமூர் ஈண்டுள்ள காட்டகத்ததாயிராநின்ற' தென உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்: கற்-ரு) என்னும் விதிகொள்க.

வானிகுபு சொரிந்த வயங்குபெயல் கடைநாள்
பாணி கொண்ட பல்கால் மெல்லுறி
ஞெலிகோல் கலப்பை அதளொடு சுருக்கிப்
பறிப்புறத்து இட்ட பால்நொடை இடையன்
ரு. நுண்பல் துவலை ஒருதிறம் நனைப்பத்
தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்குநிலை மடிவிளி
சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும்
புறவி னதுவே பொய்யா யாணர்
அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்
க0. முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே.

(சொ - ள்.) அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும் முல்லை சான்ற கற்பின் - இராப்பொழுதாயிருப்பினும் வந்த விருந்தைக் கண்டு மகிழா நிற்கும் யான் கூறிய சொற்பிழையாதபடி இல்லிலிருந்து நல்லறஞ் செய்யும் கற்பினையும்; மெல் இயல் குறுமகள் உறைவின் பொய்யா யாணர் ஊர் - மென்மையாகிய சாயலையும் உடைய இளமை மாறாத நங் காதலி உறைகின்ற பொய்யாத புது வருவாயினையுடைய ஊரானது; வான் இகுபு சொரிந்த வயங்கு பெயல் கடைநாள் - மழை காலிறங்கிப் பொழிந்த விளங்கிய பெயலின் இறுதி நாளிலே; பாணிகொண்ட பல்கால் மெல் உறி ஞெலிகோல் கலப்பை அதளொடு சுருக்கி - கையிற் கொண்ட பலவாகிய காலிட்டுப் பின்னிய மெல்லிய உறியுடனே தீக்கடைகோல் முதலாய கருவிகளை இட்டு வைத்த தோற்பையை ஒருசேரச் சுருக்கிக்கட்டி; பறிபுறத்து இட்டபால் நொடை இடையன் - பனையோலைப் பாயோடு முதுகிற் கட்டியிட்ட பால் விலைகூறி ஏகும் இடையன்; நுண் பல் துவலை ஒரு

நிறம் பனைப்பத் தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்கு நிலை மடி விளி - நுண்ணிய பலவாய மழைத்துளி தன்னுடம்பிலொருபுறம் நனைத்தலைச் செய்யக் கையின் கோலையூன்றி அதன்மேல் ஒருகாலை வைத்த ஒடுங்கிய நிலையோடு நின்று வாயைக் குவித்து ஊதும் 'வீளை' எனப்படுகிற அழைத்தலாகிய குறிப்பொலியை அறிந்து; சிறு தலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும் புறவினது - சிறிய தலையை யுடைய யாட்டின் தொகுதி பிறபுலம் புகுதாது மயங்கி அவ் வண்ணமே தங்காநிற்கும் ஈண்டுள்ள புறவின் கண்ணதாயிரா நின்றது; ஆதலின் நமது தேர் விரைந்து செல்லின் அவளை இன்னே மகிழ்ந்து முயங்கலாகும்; எ — று.

(வி - ம்.) பாணி - கை. இகுதல் - விழுதல். ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல்; கலப்பை - உபகரணம். அதள் - தோற்பைக்கு ஆகுபெயர். பறி - பனையோலைப்பாய். நொடை - விலை. சிறுதலை: யாட்டுக்கு அடையடுத்த சினையாகு பெயர். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல். யாணர் - புதுவருவாய். யாணரூர் புறவினதெனக் கூட்டுக.

அறம்புரிவார் நாடு ஆக்கம் மேம்படுஉம் என்பான் விருந்துவரின் உவக்கு முகத்தானே பொய்யா யாணரதென்றான்.

உள்ளுறை:—பிறபுலம்புகுதும் யாட்டினம் இடையன் நின்று விளித்தலானே மீண்டு தங்காநிற்குமென்றது, சோர்வடைந்தொழியும் எனதுள்ளம் பாகன் விரைவிலே தேர்விடுதலால் அங்ஙனஞ் சோராதபடி தங்கா நிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன் தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) 'ஒடுங்குநிலை மடிவிளி' என்பதற்கு யாடுகள் புறம் போகாமல் ஒடுங்கி நிற்கும் நிலையை அவற்றிற்கு உணர்த்த உதடு மடித்து எழுப்பும் குறிப்பொலியாகிய சீழ்க்கை எனினுமாம். தலைப்பெயல் தொடங்குமுன்னர் மீண்டு வருகுவல் என்று தேற்றிச் சென்றேன் இப்பொழுது அப்பருவம் கடந்து அப்பருவத்தின் கடைநாளும் வந்தெய்தியதுமன்! என்றிரங்குவான் 'பெயல் கடைநாள்' என்றான்.

இனி மழைதுளிப்பவும், அதற்குப் பெரிதும் வருந்துமியல்புடைய யாடு இடையன் மடிவிளியை அறிந்து அதனைக் கடவாது அல்கினாற் போன்று எங்காதலியும் யான் ஆற்றியிருந்திடுக! என்று கூறிய என் கூற்றைக் கடவாது ஒருவாறு ஆற்றியிருப்பள்காண் என்பான், இடையன் விளியால் தொழுதி அல்கும் புறவு என்றான் என உள்ளுறை கோடலும் ஆம். (கசஉ)

கசங. கண்ணகாரன் கொற்றனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, மனைமருட்சி.

(து - ம்.) என்பது, தலைவி தலைவனுடன்கூடி உடன்போயினளென்று செவிலிகூற அதனையறிந்த ஈன்ற தாய், 'அஃது அறநெறிதா

னென்று கருதினளாயினும் அவளது ஆயமும், பயிலிடமும், கிளிகூவுதலுங் கண்டு துயர் தாங்ககில்லாளாய் என்மகள் வழுவிலள், அவள் கொண்ட காமம் வியப்புடையதே, அவள்காரணமாக முன்னமே அயலார்கூறும் பழிமொழியை அறிந்திருந்தும் அறியாதேன்போல இருந்தொழிந்தேனாதலால், யானே வழுவுடையே'னென வருந்தி மனையின்கணிருந்து மருண்டு கூறுகிற்பது.

(இ - ள்.) இதனை, "தன்னும் அவனும் அவளும்............நற்றாய் புலம்பலும் அவ்வழி யுரிய" (தொல். அகத்-௩௬) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

ஐதே காமம் யானே ஒய்யெனத்
தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து
ஓரை ஆயமும் நொச்சியுங் காண்டொறும்
நீர்வார் கண்ணேன் கலுழும் என்னினும்
கிள்ளையுங் கிளையெனக் கூஉம் இளையோள்
வழுவிலள் அம்ம தானே குழீஇ
அம்பன் மூதூர் அலர்வாய்ப் பெண்டிர்
இன்னா இன்னுரை கேட்ட சின்னாள்
அறியேன் போல உயிரேன்
நறிய நாறுநின் கதுப்பென் றேனே.

(சொ - ள்.) தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து — உழையர் கொணர்ந்த மணல் பரப்பிய அழகிய மாளிகையின் முன்றிலின்கண்; ஓரை ஆயமும் நொச்சியும் காண்டொறும்-ஓரையாடுகின்ற தோழியர் கூட்டத்தையும் ஆடிடமாகிய நொச்சி வேலியையும் காணுந்தோறும்; யான் ஒய்யென நீர் வார் கண்ணேன் கலுழும் என்னினும் - யான் விரைய நீர் வடிகின்ற கண்ணையுடையேனாகி அழுகின்ற என்னினுங்காட்டில்; கிள்ளையும் கிளை எனக் கூஉம் - அவள் வளர்த்த கிளியும் 'அன்னாய்! துயிலுணர்தி' எனக் கூவா நிற்கும்; இளையோள் வழுவு இலள் - இவை நிற்ப என் இளம் புதல்விதானும் குற்றமே உடையள் அல்லள்; காமம் ஐது - அவள் கொண்ட காமம் மிகவியப்புடையதாய் இராநின்றது; அம்பல் மூதூர் அலர் வாய்ப் பெண்டிர் குழீஇ இன்னா இன் உரை கேட்ட சில் நாள் - அம்பல் மிக்க இப் பழைய ஊரின் கணுள்ள அலர்தூற்றும் வாயையுடைய ஏதிலாட்டியர் பலரும் ஒருசேரக்கூடிக் கூறுகின்ற கொடிய இனிய உரைகேட்ட சில நாளளவும்; அறியேன் போல உயிரேன் - யாதொன்றனையும் அறியாதேன் போல மூச்சுவிட்டேனுமில்லேன்; நின் கதுப்பு நறிய நாறும் என்றேன் - பின்னும் மிக அலர் எழுதலாலே ஒரோவொருகால் என்மகளை நோக்கி நின் கூந்தல் பண்டைமணமின்றி

வேறு புதுமணம் கமழாநின்றதே அஃதென்ன காரணமென்று வினாவினேன்; தகுதியான விடைகூறினாளுமல்லள்; முன்னரே அவளது இயல்பை அறிந்து வைத்தும் பாதுகாவாமையின் யானே வழுவுடையேன் ஆயினேன்மன்; எ - று.

(வி - ம்.) ஓரை - மகளிர் பாவைகொண்டு விளையாடுவது. ஞெமிர்தல் - பரவுதல். கிளைத்தல் - விளித்தல். ஐது - வியப்புடையது.

கூழைக்கற்றைக் குழவிப்பிராயத்திலே பூத்தந்தானைத் தொடர்ந்து 'உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' எனக்கொண்டு இவ்விளம் பிராயத்தே சென்றமை கருதி இவள்கொண்ட காமம் வியப்புடைய தென்றாள். இன்னானுடன் இவள் களவொழுக்கமுடையாளெனப் பிறர் கூறுதலைக் கேட்டலால் இன்னாவுரையென்றாள். பூவே புனலே களிறே யென்றிவை யேதுவாகத் தலைப்பெய்துபோகிய அஃது அறத்தாறுதலின் இனியவுரையென்றாள். தலைமகன் வேற்றுநிலத்து மலரைக் கொணர்ந்து முடித்தலின் நின்கதுப்புப் புதுமணம் நாறுமென்றேனென்றாள். மெய்ப் பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) கிளஎன - அழைத்தாற் போன்று என்க. இதன் கண் நற்றாய் "அலர்வாய்ப் பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை கேட்டும் தன் மகள் வழுவிலள் என்று உண்மகிழ்ந்து அறியேன் போல உயிரேன்" என்பது ஆற்றவும் இன்பந்தருதல் உணர்க. ஒரு செய்தியைப்பற்றிப் பேசாதிருப்போர் "யான் அதுபற்றி மூச்சுவிடாதிருந்தேன்" என்று கூறும் உலகியலும் உணர்க. பழிதூற்றுவோர் பேசுங்கால் நலங்கூறு வார் போன்று தாம்கூறும் பழியை இனிய மொழிகளிலே கரந்துவைத் துக்கூறுவர் ஆகலின் அலர்வாய்ப் பெண்டிர் இன்னா இன்னுரை என்றாள். கேட்டற்கினியவும் பயனால் இன்னாவுடையனவும் ஆகிய உரை என்றவாறு. (கசங)

கசச. கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, ஆற்றாது ஏதத்திற்குக் கவன்று சிறைப்புறமாகத் தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறி வாராநின்ற தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாக அவன்கேட்டு வரையுமாற்றானே தலைவி தோழியை நோக்கி 'நம் காதலர் கான்யாற்றின்கண்ணே தமியராய் நீந்திவருவதுகருதி அறியாமையேனுடைய கண்கள் கலுழவும் நெஞ்சம் கவலையால் வருந் தவும் என்னிலைமை இவ்வாறாகியது கா'ணென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின் அழிவு தலைவந்த சிந்தைக் கண்ணும்" (தொல். கள - உ0) என்னும் விதிகொள்க.

பெருங்களிறு உழுவை தாக்கலின் இரும்பிடிக்
கருவிமா மழையின் அரவம் அஞ்சுபு
போதேர் உண்கண் கலுழவும் ஏதில்

பேதை நெஞ்சம் கவலை கவற்ற
ஈங்கா கின்றால் தோழி பகுவாய்ப்
பிணவுப்புலி வழங்கும் அணங்கருங் கவலை
அவிரறல் ஒழுகும் விரைசெலற் கான்யாற்றுக்
கரையருங் குட்டந் தமியர் நீந்தி
விரவுமலர் பொறித்த தோளர்
இரவில் வருதல் அறியா தேற்கே.

(சொ - ள்.) தோழி பகுவாய்ப் பிணவுப் புலி வழங்கும் அணங்கு அருங் கவலை - தோழீ! பிளந்த வாயையுடைய பெண் புலி இரைதேடி இயங்குகின்ற துன்பம் நீங்குதற்கரிய கவர்த்த வழியில்; அவிர் அறல் ஒழுகும் விரை செலல் கான் யாற்றுக் கரை அருங் குட்டப் - விளங்கிய விரைந்த செலவையுடைய நீரோடுகின்ற கரை காண்பதரிதாகிய கான்யாற்றில் ஆழமுடைய புனலின்கண்ணே; தமியர் நீந்தி விரவு மலர் பொறித்த தோளர் - தமியராய் நீந்தி அந்நீரிலே கலந்த மலர்கள் பொருந்திய தோளோடு; இரவில் வருதல் அறியாதேற்கு - நங்காதலர் இரவில் வருதலை எண்ணி அறியாமையுடையேனாகிய எனக்கு; உழுவை பெருங்களிறு தாக்கலின் இரும்பிடி கருவி மாமழையின் அரவம் அஞ்சுபு - அந்நெறியின்கண்ணே புலி பெரிய களிற்றியானையை மோதிக் கொல்லுதலால் அதனை அறிந்த கரிய பிடியானை மின்னல் முதலாகிய தொகுதியையுடைய கரியமேகம் முழங்குவது போன்று பிளிற்றுகின்ற ஓசையைக் கேட்டு நடுங்கி; போது ஏர் உண்கண் கலுழவும் ஏதில் பேதை நெஞ்சம் கவலை கவற்ற — நீல மலர் போன்ற மையுண்ட கண்கள் நீரை வடியவிடவும் யாதுமில்லாத பேதைமையுடைய என்னெஞ்சம் கவலையால் வருந்தவும்; ஈங்கு ஆகின்று - என்னிலைமை இவ்வண்ணமாயிராநின்றது காண்! எ — று.

(வி - ம்.) ஈங்கு - இவ்வண்ணம். அறல் - நீர். குட்டம் - ஆழம். கவற்றவும் என்பதன் உம்மை தொக்கது.

தோளின் கண்ணே தங்கிய மலரொடு வரக்கண்டமையால் யாற்றிடை நீந்திவந்தமை யறிந்து வருந்தினாள். குறிஞ்சியாதலின் பிடி முழக்கம் அருகில் முழங்கியது அறிந்தாளாயிற்று. கவலை - ஆற்றது ஏதமஞ்சிய கவலை. இஃது அழிவில் கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—உழுவையாலே களிறுதாக்கப்படப் பிடி புலம்புமென்றது, ஆற்றது ஏதத்தாலே தலைவன் தாக்கப்படுவனோவென யான் புலம்பாநின்றே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்; அயாவுயிர்த்தலுமாம்.

(பெரு — ரை.) இனி புலி வழங்கும் கவர்ந்த வழியில் கான்யாற்றுக்குட்டம் தமியர் நீந்தி இரவில் வருதல் இதுகாறும் அறியாமல் என்

பேதை நெஞ்சம் இரும்பிடி அரவம் கேட்டு அஞ்சிக் கவற்றுதலால் என்னில இவ்வண்ணம் ஆயிற்று என்றாள் என்பதே நேரிய உரையாகும். இவர் இவ்வாறு வருகின்றார் என்பதனை அவர்தோளில் ஒட்டியிருந்த விரவு மலரால் யான் இப்பொழுது கண்டுகொண்டேன் என்பாள் குட்டந்தமியர் நீந்தி விரவுமலர் பொறித்த தோளர் வருதல் என்றாள். இதனை முன்னரே அறிந்திருப்பின் யான் இரவுக்குறிக்கு இயையேன் என்பது கருத்து. அவன் இங்ஙனம் வருதலை அறியாமை யான் இதற்கு வருந்தாது பிடியின் பிளிறு கேட்டு அதற்கே கவலும் என்பாள் பேதை நெஞ்சம் என்றாள். கண்தாமே அவரைக் கண்டு தாமே கலும்ப ஆகலின் அவை கலுழ்தல் தகும்; யாதொன்றும் செய்யாத நெஞ்சமும் கவல்கின்றது என்பாள் ஏதில் நெஞ்சம் என்றாள். (கசச)

கசரு. நம்பிகுட்டுவன்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இஃது, இரவுக்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு அஞ்சி விரைய வரையுமாற்றானே தோழி, தலைவியை நோக்கி "அன்னை நமது களவொழுக்கத்தை யறிந்தவள்போல 'அவன் யாங்குளன்,' என்று கூறாநிற்பள்; அன்றி நீ என்னாலுங் காப்பதற் குரியை; நமது சேரியின்கண்ணே இரவில் அவருடைய தேர்மணி யோசையு மொலிக்கும்; இதற்கு யாது செய்வே"னென வருந்திக் கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள - உ௯) என்னும் விதியின் கண் அமைத்துக் கொள்க.

இருங்கழி பொருத ஈர வெண்மணல்
மாக்கொடி அடும்பின் மாயிதழ் அலரி
கூந்தன் மகளிர் கோதைக் கூட்டுங்
காமர் கொண்கன் நாமவெங் கேண்மை
ரு. அமைந்ததே தில்லா ஊங்கு நம்மொடு
புணர்ந்தனன் போல உணரக் கூறித்
தான்யாங் கென்னும் அறனில் அன்னை
யானெழில் அறிதலும் உரியள் நீயும்நம்
பராரைப் புன்னைச் சேரி மெல்ல
க0. நள்ளென் கங்குலும் வருமரோ
அம்ம வாழியவர் தேர்மணிக் குரலே.

(சொ - ள்.) அம்ம வாழி - தோழி! நெடுங்காலம் வாழ்வா யாக! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்! இருங் கழிபொருதாஈர்வெள்

மணல் மா கொடி அடும்பின் மா இதழ் அலரி - கரிய கழியின் கண்ணுள்ள நீர் அலையினால் மோதுதலானே ஈரமாகிய வெளிய மணலிலே படர்ந்த வலிய கொடி அடும்பின் பெரிய இதழை யுடைய மலர்; மகளிர் கூந்தல் கோதைக் கூட்டும் - மகளிரின் கூந்தலிலிடுகின்ற மாலைக்குக் கூட்டாகிற்கும்; காமர் கொண்கன்- கண்டோர் விரும்பும் தன்மையுடைய கடல் நாடனாகிய நங்காதல னுடைய; நாம வெம்கேண்மை - அச்சந்தரும் வெய்ய நட்பானது; அமைந்து ஏது இல்லா ஊங்கும் - பண்டு பொருந்தியிருந்து இப்பொழுது யாதொரு தொடர்பும் நம்பால் இல்லாதிருந்தும்; அறன் இல் அன்னை - நம் அறன் இல்லாத அன்னையானவள்; நம் மொடு புணர்ந்தனன் போல உணரக்கூறி - நம்மொடு அவன் புணர்ந்தனன் போல வெளிப்படையாகச் சொல்லி; தான் யாங்கு என்னும் - அவன் தான் இப்பொழுது யாங்குளன் என்று கூறா நிற்கும்; நீயும் எழில் யான் அறிதலும் உரியள்-அன்றி நீயும் நின் எழுச்சி முதலியன என்னால் அறிதற்கும் உரியள்! நம் பராரைப் புன்னைச் சேரி - நம்முடைய பருத்த அடியையுடைய புன்னை மரங்களையுடைய சேரியின்கண்; நள்ளென் கங்குலும் அவர் தேர் மணிக் குரல் மெல்ல வரும்-இரவில் நடுயாமத்திடையிரு ளிலும் அவர் தேரிலுள்ள மணியினோசை மெல்லவந்தொலியா நிற்கும்; இதற்கு யான் யாது செய்ய வல்லேன்? யாதாகி முடி யுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) மா - வன்மை, பெருமை. அலரி - பூ. நாமம் - அச்சம். எழில் - எழுச்சி.

கேட்டு அஞ்சிக் களவொழுக்கங்கைவிட்டு வரைவுடன்படுத்துவாள் அவனஞ்சியகலுமாறு அன்னை தேடித்திரிவது கூறினாள். தன் காவலொடுமாறுகொள்ளா திருக்கவேண்டுமென்பதையறிவுறுத்துவாள் யானெழி லறிதலு முரியளென்றாள். மணியொலி கேட்டலானே தேடிய அன்னை தன் ஐயன்மார்க்குணர்த்த அவர்கண்டு ஏதம் இழைப் பாரென இன்னே அகன்று செல்க என்றாள். இது கேட்ட தலைமகன் இவள் நம்பால் அன்புடைமையினன்றே நம் ஏதத்துக்குக் கவன்று கூறினளென ஆற்றியகன்று பிற்றைஞான்று வரைவொடு புகுவா னவது. இஃதறிவில் கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை :—அடும்பின் அலரி மகளிர் கூந்தலிலே சேர்க்கப்படு மென்பது, நீ இவளைப் பலருமறிய மணந்து பூச்சூட்டிப் பெறுவாயென்ற தாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு -ரை.) இதன் உரையில் நீயும் என்னும் சொல்லிற்கு உரையாசிரியர் கூறும் உரை விளக்கமின்றியுளது. அவர் அதனைப் பெயர்ச் சொல்லாகக் கருதுகின்றார் போலும். நீயும் என்பதனைப் பெய ரெச்சமாகக் கோடல்கூடும். நீயும் - நீங்குகின்ற. இதனைச் சேரி என்னும் பெயர்கொண்டு முடித்திடுக. கங்குலும் என்புழி உம்மை பகல்வருதலே யன்றிக் கங்குலும் வரும் என்பதுபட நின்றது. அன்னை யான் எழுந்தால் அறிதலும் உரியள் எனப் பொருள் கொள்க. (கஎ௲)

௧௪௬. கந்தரத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, பின்னின்ற தலைவன் முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தோழியை இரந்து குறைபெறாது வருந்தி மடலே பொருளென மதித்த தலைமகன் மீட்டும் தோழிகேட் டிரங்கிக் குறைமுடிக்கு மாற்றானே தன் நெஞ்சை நோக்கி 'மாயோளால் வருந்திய நெஞ்சே, மடற்பரியுடையாய், கதிர்வெயில் எறியொழியுமளவும் இம் மரத்தின் கீழே சிறிதுபொழுது இறங்கியிருந்து பின்பு செல்வாயாக' வென்று வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (தொல். களவு-௧௧) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் "தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும்" என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

வில்லாப் பூவின் கண்ணி சூடி
நல்லே முறுவலெனப் பல்லூர் திரிதரும்
நெடுமாப் பெண்ணை மடல்மா னோயே
கடனறி மன்னர் குடைநிழல் போலப்
பெருந்தண் என்ற மரன்நிழல் சிறிதிழிந்து
இருந்தனை சென்மோ வழங்குக சுடரென
அருளிக் கூடும் ஆர்வ மாக்கள்
நல்லேம் என்னுங் கிளவி வல்லோன்
எழுதி யன்ன காண்டகு வனப்பின்
ஐயள் மாயோள் அணங்கிய
மையல் நெஞ்சம் என்மொழிக் கொளினே.

(சொ - ள்.) அருளிக் கூடும் ஆர்வ மாக்கள் நல்லேம் என்னும் கிளவி வல்லோன் - அன்போடு நெருங்கிய மகிழ்ச்சியையுடைய மாந்தர் நெருங்கிக்கூறா மிக்கூற்றால் யாம் நல்லேம் என்னும் புகழ்ச்சொல் அடையப்பெற்ற சித்திரந்தீட்டுவதில் வல்ல ஓவியன்; எழுதி அன்ன காண் தகு வனப்பின் ஐயள் மாயோள் அணங்கிய - எழுதிவைத்தாலொத்த காட்சி தக்க அழகினையுடைய மெல்லியளாகிய மாமை நிறத்தையுடையவளால் வருத்தம் ஏறட்டுக்கொண்ட; மையல் நெஞ்சம் - மயக்கத்தையுடைய நெஞ்சமே!; வில்லாப் பூவின் கண்ணி சூடி - விலைக்கு விற்றற்கியலாத பூளைமலரையும் உழிஞைப்பூவையும் எருக்கம்பூவையும் ஆவிரம்பூவோடு கலந்து கட்டிய மாலையைச் சூடி; நல் ஏம் உறுவல் எனப் பல் ஊர் திரிதரும் - யான் நல்ல பித்தேறினேன் என்னும்படி பல ஊர்களிலுஞ் சென்று திரிகின்ற; நெடு மா பெண்ணை

மடல் மாவேயே — நெடிய கரிய பனைமடலாலே கட்டிய குதிரையையுடையாய்; என் மொழி கொளின் - நீ என் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவையாயின்; சுடர் வழங்குக என - ஞாயிறுதான் வெயில் வீசி ஒடுங்குவதாக என்று அவ் வெயிலின் வெம்மை அடங்குமளவும்; கடன் அறி மன்னர் குடை நிழல் போலப் பெருந் தண் மரன் நிழல் - முறை தெரிந்து உலகைப் பாதுகாக்கும் அரசரின் குடைநிழல் குளிர்ச்சியுறு மாறுபோலே பெரிய தண்ணென்ற மரத்தின் நிழலின்கண்ணே; இழிந்து சிறிது இருந்தனை செல் - குதிரையினின்றிழிந்து சிறிது பொழுது தங்கியிருந்து பின்பு செல்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) வில்லாப்பூ - விலைப்படுத்தற்காகாத பயனற்ற பூ; அவை பூளை, ஆவிரை, உழிஞை, எருக்கம் என்பன. "அணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின், பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து" (கலி - கங௧) எனவும், "பூளை பொலமலர் ஆவிரை வேய்வென்ற, தோளா ளெமக் கீத்த பூ" (கலி.கஙௌ) எனவும், "பூவல்ல பூளை யுழிஞையொ டியாத்த" (கலி - க௪௦) எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

மடலேறியவழி தோழியாலும் பிறராலும் அறிவுறுத்தப்பட்ட தமர்மகட்கொடை நேரவேண்டுதல் மரபாதலின் தான் மடலேறிவந்த தனைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தினன். மாயோளால் அணங்கப்பட்டமை யால் அவளையின்றித் திராதென்னுங் குறிப்பால் மாயோள் அணங்கிய நெஞ்சமென்றான். "அணியிழை தன் நோய்க்குத் தானே மருந்து" ஆதலின். நெஞ்சம் தன்மொழிக்கடங்காது ஒருபொழுது வரைபாயவுந் துணியுமென்னுங் குறிப்பால் என்மொழி கொளினெனத் துணியாது ஐயுற்றுக் கூறினன். இப்பாட்டுக் கந்தருவத்துட்பட்டு வழீஇய பெருந்திணை. மெய்ப்பாடு - அசைவுபற்றிய அழுகை. பயன் - அயா வுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) நல் ஏமுறுவலனென எனற்பாலது நல் ஏமுறுவ லெனக் கெடுதல் விகாரமெய்தி நின்றது. நல்ல பித்தேறியவன் என்று கண்டோர் கூறும்படி எனப் பொருள்கூறுக. இங்ஙனமின்றி, நல்ல பித்தேறினே னென்னும்படி எனின் எழுவாய் பிழைபாடுறுதல் நுண்ணி தின் உணர்க.

இனி, ஆர்வ மாக்கட்கெல்லாம் யாம் நல்லேம் ஆயினேம் என்னும் தற்பெருமையைத் தன்னுட் கொள்ளுமளவிற்குப் புகழ் படைத்த ஓவியம் வல்லோன் என விரித்துப் பொருள்கூறுக; இங்ஙனம் அன்றி யாம் நல்லேம் என்னும் புகழ்ச் சொல் அடையப் பெற்ற எனின், யாம் நல்லேம் என்னும் சொல் புகழ்ச்சொல் ஆகாமையும் உணர்க.

இனி, இதன்கண் "கடனறிமன்னர் குடைநிழல் போலப் பெருந் தண் மரநிழல் சிறிது இழிந்து இருந்தனை சென்மோ" என்ற பொருட் புறத்தே அவ்வாறிருந்துழி நம்கிழவியை அருளுடைய இத்தோழி அறிகுவள்; அறிந்துழி அவள் தன் கடமையைச் செய்து தலைவியை நம்மோடு கூட்டுவள்காண்; ஆதலின் அவள் அறியும் பொருட்டுஞ் சிறிது இழிந்து இருந்தனை சென்மோ என்னும் இறைச்சிப் பொருளும் தோன்றுதல் அறிக. (கசகூ)

கசஎ. கொள்ளம்பக்கனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறியின்கண் வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருநாள் சிறைப்புறமாக வருவதறிந்த தோழி அவன் கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியை நோக்கி நம் அன்னை நின்னை எதிர்ப்பட்டுத் 'தினைக்கொல்லையைக் காவாது யாங்குச் சென்றனை' என்று கடிந்து கேட்டலும் அதற்குத் தக்கவாறு மறைத்துக் கூறாமல் 'யாம் நாடனைக் கண்டதுமில்லேன், சுனையாடியதுமில்லேன்' என்று மறந்து உண்மை தோன்றக் கூறினையே இனி எப்படியாவோமோ வென்றுபடைத்து மொழி கிளவியால் மருட்டிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியின் கண் அமைத்துக்கொள்க.

யாங்கா குவமோ அணிநுதற் குறுமகள்
தேம்படு சாரல் சிறுதினைப் பெருங்குரல்
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவர நீமற்று
எவ்வாய்ச் சென்றனை அவணெனக் கூறி
அன்னை ஆனாள் கழற முன்னின்று
அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நாடனை
அறியலும் அறியேன் காண்டலும் இலனே
வெதிர்புனை தட்டையேன் மலர்பூக் கொய்து
சுனைபாய்ந் தாடிற்றும் இலனென நினைவிலை
பொய்யல் அந்தோ வாய்த்தனை அதுகேட்டுத்
தலையிறைஞ் சினளே அன்னை
செலவொழிந் தனையால் அளியைநீ புனத்தே.

(சொ - ள்.) அன்னை அணி நுதல் குறுமகள் தேம்படு சாரல் சிறுதினைப் பெருங்குரல் - தோழீ ! அன்னையானவள் நின்னை நோக்கி 'அழகிய நெற்றியையுடைய இளமகளே ! இடமகன்ற மலைச் சாரலின்கணுள்ள சிறிய தினையின் பெரிய கதிரை; செவ்வாய் பைங்கிளி கவர நீ அவண் எவ்வாய்ச் சென்றனை எனக் கூறி - சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளி கொய்துகொண்டு போகின்ற அளவும் நீ அதனைக் காவாது ஆங்குநின்று எவ்விடத்திற்குச் சென்றனை ?' என்று கூறி ; ஆனாள் கழற முன்னின்று வெதிர்புனை தட்டையேன் அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நாடனை அறியலும் அறியேன் - அமையாளாகிப் பலபடியாக வினவுதலும் நீ அச்சமுற்று, அவள்முன் நின்று 'மூங்கிற் பிளவாற் செய்த

கிளிகடி கருவியாகிய தட்டையையுடைய யான் அருவி யொலிக்கும் பெரிய மலைநாடனைக் காதாலே கேட்டறிதலுஞ் செய்திலென்; காண்டலும் இலன் - கண்ணாலே காண்டலுஞ் செய்திலேன்; மலர் பூ கொய்து சுனை பாய்ந்து ஆடிற்றும் இலன் என - மலர்ந்த பூக்களைப் பறித்து அவனோடு சுனையிலே பாய்ந்து ஆடியதுஞ் செய்திலேன் என்று; நினைவு இல பொய்பல் அந்தோ வாய்த்தனை - நினைவில்லாது பொய்யுஞ் சொல்லாயாய் ஐயோ! உண்மையை யுரைத்துவிட்டனையே!; அது கேட்டு அன்னை தலை இறைஞ்சினள் - அதனைக் கேட்டு அன்னை சினத்தோடு வெளகித் தலையிறைஞ்சி நின்றனள் கண்டாய்!; நீ புனத்துச் செலவு ஒழிந்தனை - ஆதலின் நீ தினைப் புனத்தின் கண்ணே செல்லுதலைப் போக்கிக்கொண்டனை மன்!; அளியை இவ்வளவு அறியாமையையுடைய நீ இனி எங்ஙனம் குடிமை பூண்டொழுகவல்லாய் என்று எவரும் இரங்கத் தக்கனையாயினை; யாங்கு ஆகுவம் – அவளது முனிவினுள்ளே படிதலால் இனி யாம் எவ்வண்ணம் உய்யவல்லேமோ? எ - று.

(வி - ம்.) தேம் - இடம். அறிதலும் அறியேனென்றது காரிய வாசகம்.

தட்டை - கிளிகடிகருவி. இஃது அழிவில்கூட்டத் தவன்புணர்வு மறுத்தல்.

தலைவனையே 'நினைவிலுடைமையால் வழுவியுரைத்தனை யென் பாளாய் அவனையே தலைவி கருதியிருக்கும் அன்பின் நிலைமை புலப் படுத்தினள். தலையிறைஞ்சினளென்றது நமது குடி மாசூர்ந் தலர் கொள்ளலாயதென வெள்கினளாதலின் அதற்கேற்றதோர் ஊறிழைப் பளென அஞ்சி யச்சுறுத்தியதாம்.

செலவொழிந்தனை யென்றது இற்செறிப்பறிவுறுத்தியதாம். இப் படைத்துமொழிகிளவி தோழி கூற்று வழுவாயினும் வரைதல் வேட்கையாலே கூறுதலின் வழுவமைதியாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெரு மிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் 'சிறுதினைப் பெருங்குரல்' செவ்வாய்ப் பைங்கிளி என வரும் முரண் அணிகள் பெரிதும் இன்பந்தருதலுணர்க. மேலும் இதன்கண் தோழியின் படைத்துமொழி மிகமிக நுணுக்கமும் இனிமையும் உடையதாதலும் உணர்க. வாய்த்தனை - உண்மை கூறி விட்டனை.

இனி இச் செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரணர், மறைந்தவற் காண்டல்'' என்னும் நூற்பாவின்கண் ''களவு அறிவுறினும்'' என்னும் துறைக்கு எடுத்துக்காட்டினர். எனவே இதனை அவர் தலைவி கூற் றாகவே கொண்டனர் என்பது தேற்றம். அங்ஙனம் ஆயின் அவர் தலைவி கூற்றுதற்கேற்ற பாடபேதங் கொண்டவர் ஆதல் வேண்டும். ஆயினும் இற்றைநாள் கிடைத்துள்ள அச்சுச்சுவடியில் பாடபேதங் காணப்பட்டிலது. இஃது ஆராய்ந்து கொள்ளற்பாலது. (கசஎ)

கசுஅ. கள்ளம்பாளனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைவியைத் தோழி வற்புறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரியக் கருதியது அறிந்த தலைவி ஆற்றாளாய் வேறுபட்டுக்காட்டலும் அதனையறிந்த தோழி, 'நீ மெல்லியலாதலின் வினைவயிற்செல்லுகின்ற தம்மோடு சுரம்போதற்கியலாயென்று தமியே செல்வராதலால் யான் அவர்செலவு கருதி வருந்தினேனல்லேன், நீயும் வருந்தாதேகொள், அவர்சொல்லுங் காரியங் கைகூடுவதாக' என வாழ்த்துவாளாய் வற்புறுத்திக் கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல். கற் - க) என்னும் நூற்பாவின்கண் "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி யெல்லாம் தோழிக் குரிய" என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

> வண்ணம் நோக்கியும் மென்மொழி கூறியும்
> நீயவண் வருதல் ஆற்றாய் எனத்தாம்
> தொடங்கி ஆள்வினைப் பிரிந்தோர் இன்றே
> நெடுங்கயம் புரிந்த நீரில் நீளிடைச்
> செங்கால் மராஅத்து அம்புடைப் பொருந்தி
> வாங்குசிலை மறவர் வீங்குநிலை அஞ்சாது
> கல்லளைச் செறிந்த வள்ளுகிர்ப் பிணவின்
> இன்புனிற் றிடும்பை தீரச் சினஞ்சிறந்து
> செங்கண் இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
> உயர்மருப்பு ஒருத்தல் புகர்முகம் பாயும்
> அருஞ்சுரம் இறப்ப என்ப
> வருந்தேன் தோழி வாய்க்கஅவர் செலவே.

(சொ-ள்.) தோழி வண்ணம் நோக்கியும் மெல் மொழி நீ அவண் வருதல் ஆற்றாய் எனக் கூறியும் - தோழீ ! நின்னுடைய நிறத்தின் மென்மையைப் பார்த்தும் மெல்லிய இனிய சொல்லால் 'யாம் சென்று வினைமுடிக்கும் சுரத்தின்கண் நீ வருவதற்கு ஆற்றாய்' எனப் பலபடக் கூறியும்; தாம் தொடங்கி ஆள்வினைப் பிரிந்தோர் – தாம் தொடங்கிப் பொருளீட்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டு அதனிற் பொருந்தியொழுகுபவர் ; இன்று நெடுங்கயம் புரிந்த நீர் இல் நீள் இடை-இற்றை நாளால் நெடிய பொய்கையின்கண்ணே பொருந்திய நீரில்லாத நீண்ட வழியிலே ; செங் கால் மரா அத்து அம் புடை பொருந்தி வாங்கு சிலை மறவர் வீங்கு நிலை அஞ்சாது - சிவந்த அடியினையுடைய மரா

மரத்தின் அழகிய பக்கத்திலே பொருந்தி வளைந்த வில்லையுடைய வீரர் மிக்கிருக்கின்ற நிலைமையைநோக்கியும் அச்சங்கொள்ளாது; கல் அளைச் செறிந்த வள் உகிர்ப் பிணவின் இன் புனிற்று இடும்பை தீர - மலைமுழையிலே கிடந்த பெரிய உகிரையுடைய பெண்புலியின் இனிய குட்டிகளை ஈன்றதனாலாகிய நோயும் பசியும் தீரும்படியாக; சினம் சிறந்து செங்கண் கோள்வல் இரும்புலி ஏற்றை - சினமிகுத்துச் சிவந்த கண்ணையுடைய கொல்லவல்ல பெரிய புலியேற்றை; உயர் மருப்பு ஒருத்தல் புகர்முகம் பாயும் அருஞ்சுரம் இறப்ப - ஓங்கிய கொம்பினையுடைய களிற்றியானையின் புள்ளி யமைந்த முகத்திலே சென்று பாயாநிற்கும் செல்லுதற்கரிய சுரத்தின்கண்ணே செல்லாநிற்பர்; வருந்தேன் - அவர் செல்லுவதனை அறிந்த யான் சிறிதும் வருந்துவேனல்லேன், நீயும் அவ்வண்ணம் வருந்தாதே கொள்; அவர் செலவு வாய்க்க - அவர் செல்லுங் காரியம் அவர்க்குக் கைகூடுவதாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஆள்வினை - முயற்சி: இறைச்சியாலே பொருள்வயிற் பிரிந்தமை தோன்றுதலின் பொருளில்முயற்சி கொண்டதெனக் கூறப் பட்டது. என்ப : அசைநிலை.

சுரத்தின்கண் உடன்வரின் ஆற்றவல்லளோவென்னுங் கருத்தால் வண்ணம் நோக்கினன் என்றாள். நின்னைப் பிரிதலாற்றாது அவனும் அழுங்கி உரையாடவல்லனல்ல னென்பாள் மென்மொழி கூறியு மென்றாள்.

இறைச்சி—பிணவின்பசியும் நோயுந் தீர்க்கவேண்டி மறவர்க்கும் அஞ்சாது ஆண்புலி களிற்றின் முகம்பாயுமென்றது, நின்னெடு முட்டின்றி இல்லறநிகழ்த்தக் கொடிய சுரத்தினையுமஞ்சாது சென்று பொருளீட்டிவரச் செல்லாநிற்பரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம், பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுளைப் பொருள்வயிற்பிரிந்து சென்ற தலைவன் பாலைநிலத்துக் கொடுநெறிக்கண் என்படுவனோ? என்று கவன்ற தலைவிக்குத் தோழி நம் பெருமான் இற்றை நாளே அவ்வருஞ் சுரத்தைக் கடந்து விடுவர் என்று உடன்போய் மீண்டோர் கூறக்கேட்டேன் அதனால் யானும் அவரைப்பற்றி வருந்தாதிருக்கின்றேன் நீயும் வருந்தாதே கொள் எனக் கூறி ஆற்றுவித்ததாகக் கோடல் நன்று. இன்றே அருஞ்சுரம் இறப்ப என்றதனால் நாளை தொடங்கி அவர் வளஞ்சிறந்த வேற்றுநாட்டின்கண் இனிதுறைந்து பொருளீட்டுபவர் ஆவார் என்பது குறிப்பாயிற்று. பொருளீட்டுதல் இல்லறத்திற்கு ஆக்கமாகலின் அம் முயற்சிக்கு நாமும் ஒத்திருத்தலே நங்கடமை ஆதலின் நாம் அவரை வாழ்த்தி ஈண்டு ஆற்றியிருப்பேமாக! என்பாள் அவர் செலவு வாய்க்க! என்று வாழ்த்தினள் என்க. (கசஅ)

கசகூ. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (க) இது, தோழி தலைவியை உடன்போக்கு வலித்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவியை உடன்போகுமாறு ஒருப்படுத்தக் கருதியதோழி அவனைநோக்கி ஊரார் அலர் தூற்றுதலாலே, அதனை உண்மையென்று கருதி அன்னை ஒறுத்தலால் யான் வருந்துகின்றேன்; ஆதலால் இனி நீ இங்கில்லாதபடி கொண்கனொடு செல்லுமாறு அவன்பால் உன்னையுய்க்க வந்தேன்: நீ எழுவாயாக, நீ சென்றபிறகு இவ்வூர் யாதுசெயற்பாலது? வேண்டுமேல் அலர் தூற்றிக்கொண்டே யொழியக் கடவதாகவென வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தலைவரும் விழுமநிலை எடுத்துரைப்பினும்" (தொல்-அகத் ௩௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'போக்கற்கண்ணும்' எனவரும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) சிறைப்புறமாகச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்த தோழி, அவன் கேட்டு உடன்கொண்டுசெல்லவாவது வரைந்துகொள்ளவாவது கருதும்படியாகத் தலைவியை நோக்கி ஊரார் அலர் தூற்றலாலே அதனையறிந்த அன்னை ஒறுப்ப யான் வருந்துகின்றேனாதலால் கொண்கனொடு நீ செல்லுமாறு கருதுகின்றேன். அங்ஙனம் சென்றபிறகு இவ்வூர் யாது செயற்பாலது? வேண்டுமேல் அலர்கொண்டொழிகவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "அனைநிலைவகை" (தொல்-கள-உ௩) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க. இனி முற்கூறிய விதியும் அமையும் எனக் கோடலுமாம். முன்னைவிதி தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லுதற்பொருட்டுக் கூறியதெனற்கும், இவ்விதி வரைந்து கோடற்குக் கூறியதெனற்கும் ஆமென்க (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி
மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி
மறுகின் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச்
சிறுகோல் வலந்தனள் அன்னை அலைப்ப
அலந்தனென் வாழி தோழி கானல்
புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குரூஉச்சுவல்
கடுமா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ
நடுநாள் வரூஉம் இயல்தேர்க் கொண்கனொடு
செலவயர்ந் திசினால் யானே
அலர்சுமந்து ஒழிகவிவ் அழுங்கல் ஊரே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி மறுகின் பெண்டிர் சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி - தோழீ! வாழி! நம்மூர்த் தெருவிலுள்ள மாதர்களுள் ஒரோவோரிடத்திற் சிற்சிலரும் ஒரோவோரிடத்திற் பற்பலரும் இப்படியாக ஆங்காங்குத் தெருக்களிலே கூடிநின்று கடைக்கண்ணாலே சுட்டி நோக்கி; மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி அம்பல் தூற்ற - வியப்புடையார்

போலத் தம்தம் மூக்கினுனியிலே சுட்டுவிரலை வைத்துப் பழிச்சொற் கூறித் தூற்றுகிற்கவும்; அன்னை சிறுகோல் வலந்தனள் அலைப்ப - அப் பழிமொழியை நம் அன்னை கேட்டறிந்து மெய்ம்மையாகுமெனக் கொண்டு சிறிய கோல் ஒன்றனை ஏந்தி அது சுழலும்படி வீசி அடிப்பவும்; அலந்தனென் - இவையிற்றால் யான் மிக்க துன்பமுடையேன் ஆயினேன் காண்; கானல் புது மலர் திண்டிய பூ நாறு குரூஉச் சுவல் கடு மா பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ - ஆதலின் இத்துன்ப மெல்லாம் தீரும்படி கழியருகின் கண்ணதாகிய சோலையிலுள்ள புதிய மலர் தீண்டிய பூமணம் வீசுகின்ற நல்ல நிறம் பொருந்திய பிடரிமயிரையுடைய விரைந்து செல்லும் குதிரைபூண்ட நெடிய தேரைச் செலுத்தி; நடு நாள் வரூஉம் இயல் தேர்க் கொண்கனொடு - இரவு நடு யாமம் நள்ளிருளில் வருகின்ற இயன்ற தேரையுடைய கொண்கனொடு; யான் செலவு அயர்ந்திசின் - நீ செல்லுமாறு யான் உடன்படாநின்றேன் நீ எழுவாயாக!; இவ் அழுங்கல் ஊர் அலர் சுமந்து ஒழிக - அங்ஙனம் சென்றொழிந்தால் பேரொலியையுடைய இவ்வூர் யாதுதான் செய்யற்பாலது? வேண்டு மேல் அலர் தூற்றிக் கொண்டு போகக் கடவதாக! எ - று.

(வி - ம்.) இப்பாட்டுப் பலபடியாகப் பிறழ்ந்திருத்தலானே பாட பேதத்துக்குத் தக்கபடி உரை கூறிக்கொள்க.

வலந்தனள்-சுழற்றினளாகி: வினையெச்சமுற்று. அலந்தனென் - துன்புற்றேன். சுவல்-பிடரிமயிர். அம்பல்-சிலரறிந்த பழிச்சொல்.

தலைவி எட்டியுஞ்சுட்டியுங் காட்டப்படுங் குலத்தினளல்லளாதலால் வாயினாற்கூறலும் ஏறிட்டுப்பார்த்தலுங் குற்றமாகுமென்றஞ்சிக் கடைக்கண்ணால் நோக்கிக் குறிப்பாகக் கூறுவது குறிப்பித்ததாம். அங்ஙனம் பெருங்குடியிலே பிறந்து பெருநாணமும் உடையளாயினளொரு சிறுமி காமந் தலைக்கொண்டு உடன்போயினளென்னையென வியப்பெய்தலின் மூக்கினுனியின்கண்ணே சுட்டுவிரல் சேர்த்தினமை கூறியதாம்; இதுவும்வாயினாலேகூற அஞ்சினமை குறிப்பித்ததாயிற்று. "அலரிற் றோன்றுங் காமத்திற் சிறப்பே" (தொ-பொ-கஙஅ) என்றபடி களவிடை யலராலே காமஞ்சிறக்குமாயினும் அன்னைஅலைத்தலானஞ்சி உடன்போகப்படுதலின் ஊர் அலர்சுமந்தொழிகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-போக்கு உடன்படுத்தல். இரண்டாந் துறைக்கும் மெய்ப்பாடு - அது. பயன்-வரைவு உடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) 'சிறுகோல் வலத்தள் அன்னை' என்றும், 'கடுமான் பரிய கதழ்பரி கடைஇ' என்றும் பாடவேற்றுமையுண்டு.

இனி, இச்செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரணரும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும் தலைவி கூற்றாகவே கொண்டனர். இருவரும் "எஞ்சியோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே" (தொல்-அகத்-சஉ) என்னும் நூற்பாவிற்குத் தலைவி கூற்றாகவே எடுத்துக்காட்டினர். இவருள் இளம்பூரணர் 'தலைவி உடன்போக்கு ஒருப்பட்டது' என்பர். நச்சினார்க்கினியர் அலரச்சம் நீங்கினமை கூறியது' என்பர்.

இனி தலைவி தானே தலைவனோடு போவல் என்று கூறுதல் நாணழி வாய் வழுவாம் பிறவெனின் அற்றன்று. நாணினும் சிறந்த கற்பினைப் பாதுகாத்தலே அவள் கருத்தாதலின் வழுவன்றென்க. இதனை,

> "ஒருதலை உரிமை வேண்டினும் மகடூஉப்
> பிரிதல் அச்சம் உண்மை யானும்
> அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுக்குமென்று
> அஞ்ச வந்த ஆங்கிரு வகையினும்
> நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்
> போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும்"
>
> (தொல். பொருளியல். உக)

எனவரும் நூற்பாவானும் அதற்கு ஆசிரியர் இளம்பூரணர் வகுத்த நல்லுரையானுந் தெளிக. (கசகூ)

கரு0: கடுவனிளமள்ளனார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தலைநின்றொழுகப்படாநின்ற பரத்தை, தலைவனை நெருங்கிப் பாணற்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமைகொண்டொழுகும் பரத்தையொருத்தியைக் கலந்து பின்பு அவளைக் கைவிட்டு வேறொரு பரத்தை பாற்சென்ற தலைவனை அம்முதற்பரத்தை நெருங்குதலும் அவளது வெகுளி தணிக்கும்படி அவன் பாணனைவிடுப்ப அப்பாணனை நோக்கிப் பாணனே, நுந்தலைமகன் எமது சேரியில்வந்து காட்டி எந்நெஞ்சங் கொண்டமை விடாதுகண்டாய்: எம் அன்னை சினமுடையள் இரங்காளாதலின் அவளாலொறுக்கப்படுவதுமுண்டு. அதனால் அவன் யாவராலும் நகைத்தற்குரியன் என இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனைப் "புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்" (தொல்-கற்-க0) எனவரும் நூற்பாவின்கண் "இவற்றொடு பிறவும்" என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

நகைநன் குடையன் பாணநும் பெருமகன்
மிளைவலி சிதையக் களிறுபல பரப்பி
அரண்பல கடந்த முரண்கொள் தானை
வழுதி வாழிய பலவெனத் தொழுதீண்டு
மன்னெயில் உடையோர் போல அஃதியாம்
என்னலும் பரியலோ இலமெனத் தண் நடைக்
கலிமா கடைஇ வந்தெம் சேரித்
தாருங் கண்ணியுங் காட்டி ஒருமைய
நெஞ்சம் கொண்டமை விடுமோ வஞ்சக்
கண்ணுடைச் சிறுகோல் பற்றிக்
கதம்பெரிது உடையள்யாய் அழுங்கலோ இலளே.

(சொ - ள்.) பாண நும்பெருமகன் நகை நன்கு உடையன் - பாணனே! நும் பெருமகனுவான் பலராலும் நகுதற்படுதலை நன்ருகவுடையனுயிராநின்ருன்; மிளை வலி சிதையக் களிறு பல பரப்பி அரண் பல கடந்த முரண்கொள் தானை வழுதி பல வாழிய எனத் தொழுது - 'காவலரண் சிதையும்படி பலவாய யானைப் படைகளைப் பரக்கவிட்டுச் சென்று பலபல அரணங்களை வென்று கொண்ட வலிமைமிக்க சேனைகளையுடைய பாண்டியன் மாறன் வழுதி பன்னெடு நாள் வாழ்வானுக!' என்று வணங்கி; ஈண்டு மன் எயில் உடையோர் போல அஃது யாம் என்னதும் பரியல் இலம் என - அடைகின்ற நிலைபெற்ற மதில்களையுடைய குறுநில மன்னர்களைப்போல அதற்காக யாம் சிறிதேனும் வருந்துதலைச் செய்யோம் என்று கூறி; தண் நடைக் கலி மா கடைஇ எம் சேரி வந்து - மென்மையான நடையையுடைய கனைக்கின்ற குதிரையைச் செலுத்தி எமது சேரியின்கண் வந்து; தாரும் கண்ணியும் காட்டி - கொண்டை மாலையையும் அழகுக் கிடுங் கண்ணியையுங் காட்டி; ஒருமைய நெஞ்சம் கொண்டமை விடுமோ - ஒருமைப் பாட்டையுடைய எமது நெஞ்சத்தைக் கவர்ந்துகொண்டமை இனி விடுவதமையுமோ? அமையாது காண்!; அஞ்ச யாய் கண் உடைச் சிறுகோல் பற்றிக் கதம் பெரிது உடையள் - நீ அஞ்சுமாறு எம் அன்னை நெருங்கிய கணுக்களையுடைய சிறிய மூங்கிற்கோலைக் கையிலேந்தி வெகுளி பெரிதும் உடையளாயிராநின்ருள்; அழுங்கல் இலள் - சிறிதும் வருந்துகிலள், அவளால் ஒறுக்கப்படுவதுண்டு போலும்; ஆதலின் நீ இங்கே வாராதே கொள்!; எ - று.

(வி. ம்.) மிளை - காவலரண்; காவற்காடுமாம். தண்நடை - மெல்லிய நடை. கண் - மூங்கிற்கணு. அன்னைசினம் தன்னையொறுக்கு மெனவும் பொருள்பயப்பநின்றது.

பரத்தையர்க்குரிய பரியப்பொருளை இணைத்தென அவரது ஏவற்சில தியர்மாட்டளித்து அவராலே தெருவின்கண்ணே கூறப்படுமாலையை வாங்கிப் பரத்தையரிடங்கொடுத்து முயங்குதல் வழக்காதலின் ஈண்டுத் தாருங் கண்ணியுங் காட்டியென்ருள். நெஞ்சங்கொண்டமை விடுமோ வென்றது பிற போகாவியல்பினேனுடைய நெஞ்சம்கொண்டு கைவிட்டதிவினை அவனை விடாது சூழுங்காணென்றதாம். முன்பும் இப் பாணனே இவளை அவன்பாற் புணர்ப்பித்தவனுதலின், தீவினை முன் னின்ற பாணனை விடாதென்ருளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - பாணனைக் கடிதல்.

(பெரு - ரை.) தாருங் கண்ணியும் பரியப் பொருள்கொடுத்து வாங்கிப் பரத்தைக்கு வழங்கினன் எனின் பின்னர் அவன் பிரிவிற்கு அவள் ஊடல் பொருளற்றதாம். ஆகவே தாரும் கண்ணியும் காட்டி என்றது அவளது தலையிலே கண்ணி சூட்டி அவள் மார்பிற் றன் தார் குழையும்படி முயங்கிய முயக்கத்தைத் தாருங் கண்ணியும் காட்டி

என்று இடக்கரடக்கு வகையாற் குறிப்பிட்டாள் எனக் கோடலே சிறப்பென்க. அஃதாவது எம்சேரி வந்து எம்மை மயக்கிக் கூடிப் பின் கைவிடல் நீதியோ என்று புலந்தபடியாம்.

அன்னை இதனால் சினம் பெரிதுடையள் ஆகலின் அவன் வரின் ஒருதலையாகத் தன் கைச் சிறுகோல் கொண்டு அவனைப் புடைப்பது திண்ணம் எனவே அவன் அவ்வழிப் பிறரால் நகைக்கப்படுவன்காண் என்பது கருத்து. பாணனே அவள் நின்னையும் புடைப்பினும் புடைப்பள் என்பது தோன்ற யாய் கோல் பற்றிக் கதம் பெரிதுடையள் என்றாள். ஆதலால் நீ அவன் பொருட்டு ஈண்டு வாராதேகொள் என்பது குறிப்பெச்சம். (௧௫௦)

௧௫௧. இளநாகனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறி வந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைமகன் கேட்டு நீட்டியாது வரைதல்வேண்டித் தோழி, தலைவியை நோக்கி 'நினது நுதல் பசந்தாலும் பெரிய தோள் நெகிழ்ச்சியுற்றாலும் மலைநாடன் நின்பொருட்டு இராப்பொழுதிலே கொடிய சாரல் நெறியில் வாராதொழிவானாகவென்று கடிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்..............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

நன்னுதல் பசப்பினும் பெருந்தோள் நெகிழினும்
கொன்முரண் இரும்புலி அரும்புழைத் தாக்கிச்
செம்மறுக் கொண்ட வெண்கோட்டு யானை
கன்மிசை அருவியில் கழூஉஞ் சாரல்
வாரற்க தில்ல தோழி கடுவன்
முறியார் பெருங்கிளை அறிதல் அஞ்சிக்
கறிவளர் அடுக்கத்தில் களவினில் புணர்ந்த
செம்முக மந்தி செல்குறி கருங்கால்
பொன்இணர் வேங்கைப் பூஞ்சினைச் செலீஇயர்
குண்டுநீர் நெடுஞ்சினை நோக்கிக் கவிழ்ந்துதன்
புன்றலைப் பாறுமயிர் திருத்துங்
[1]குன்ற நாடன் இரவி னானே.

(சொ - ள்.) தோழி கறி வளர் அடுக்கத்தில் களவினின் கடுவன் புணர்ந்த செம்முக மந்தி - தோழீ! மிளகுக் கொடி வளர்ந்து படருகின்ற மலைப்பக்கத்திலே களவுப் புணர்ச்சியிற்

(பாடம்) 1. குன்றகநாடன்.

கடுவனால் முயங்கப்பட்ட சிவந்த முகத்தையுடைய பெண் குரங்கு; செல் குறி முறி ஆர் பெருங்கிளை அறிதல் அஞ்சி — தனக்குப் புணர்ச்சி வேறுபாட்டானுண்டாகிய குறியைத் தளிர்களைத் தின்னுகின்ற தன் பெரிய சுற்றம் அறியுமே என்று அஞ்சி; கருங் கால் பொன் இணர் வேங்கைப் பூஞ் சினைச் செலீஇயர் — கரிய அடியையும் பொன் போல்கின்ற பூங்கொத்தினையுமுடைய வேங்கை மரத்தின் அழகிய கிளைமீது சென்று; குண்டு நீர் நெடுஞ் சுனை நோக்கிக் கவிழ்ந்து - ஆழமாகிய சுனைநீரை நோக்கித் தலைகவிழ்ந்திருந்து; தன் புன் தலைப் பாறுமயிர் திருத்தும் நாடன் - தன் மெல்லிய தலையில் முன்பு புணர்ச்சியாலே குலைந்த முச்சிமயிரை அக்குலைவு தோன்றாதபடி திருத்தாநிற்கும் மலைநாடன்; நல் நுதல் பசப்பினும் பெருந் தோள் நெகிழினும் - நினது நல்ல நெற்றி பசலையூர்ந்து பசந்து காட்டினும் பெரிய தோளின்வளை நெகிழ்ந்தவாயினும்; கொல் முரண் இரும்புலி அரும்புழைத் தாக்கிச் செம் மறுக் கொண்ட வெண்கோட்டு யானை - கொல்லுகின்ற வலிய கரிய புலியை நுழைதற்கரிய முழையருகில் மோதிக் கொன்று போகட்டு அதனிரத்தம் பூசுதலானே சிவந்த மறுவைக்கொண்ட வெளிய கோட்டினையுடைய களிற்றியானை; கல் மிசை அருவியில் கழூஉஞ் சாரல் - மலைமேனின்று வருகின்ற அருவியின் கண்ணே சென்று கழுவாநிற்குஞ் சாரல் நெறியில்; இரவினான் வாரற்க - இரவில் எஞ்ஞான்றும் வாரா தொழிவானாக; எ - று.

(வி - ம்.) தில்: காலத்தின்மேலது. முறி - தளிர். கறி - மிளகு. குண்டு - ஆழம் பாறுதல் - சிதைதல். பசப்பானும் நெகிழ்ச்சியானும் உண்டாய துன்பத்தோடு ஆற்றதேதத்துக்கும் அஞ்சவேண்டுதலின் வாரற்கவென்றதாம். நுதல்பசப்பினுமென்றது, பசலைபாய்தல். தோள் நெகிழினுமென்றது, உடம்பு நனிசுருங்கல். வாரற்கவென்றது, அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—களவினிற் புணரப்பட்ட மந்தி அப்புணர்குறியைத் தன் சுற்றம் நோக்குமென்றஞ்சிப் பாறுமயிர் திருத்துமென்றது, களவொழுக்கத்தாலே புணரப்பட்ட தலைமகள் அப் புணர்ச்சி வேறுபாட்டைத் தன் சுற்றத்தாரறிவரென்றஞ்சி நாள்தோறும் மெய்யை முன் போலாகும்படி திருத்திக்கொள்ளவேண்டியவ ளாகின்றனள்; ஆதலின் இவ் அச்சந்திர வரைக வென்றதாம்.

இறைச்சி:—புலியை யானை சென்றழித்துத் தன் கோட்டைக் கழுவு மென்றது, ஏதிலாட்டியர் எடுத்த பழிச்சொல்லைக் கெடுத்து ஓரையும் நாளும் நோக்காது கலந்ததனாலாகிய ஏதத்தை வரைந்து போக்கிக்கொள்வானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'செல் குறி' என்றும் பாடம். அடுக்கத்துக்கடுவன் களவினிற் புணர்ந்த மந்தி என இயைத்துக் கொள்க. 'செம்மறுக் கொண்ட வெண்கோடு' என்புழிச் செய்யுளின்பமுணர்க. (கடுக)

கருஉ. ஆலம்பேரிசாத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, மடல்வலித்த தலைவன் முன்னிலைப்புறமொழி யாகத் தோழிகேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரந்துகுறைபெறாது மடலேறுமாறு கருதிய தலைமகன் தோழியின் முன்னிலையில் வேறொருவருடன் கூறுவான் போன்று காமம் மடலைத் தந்தது; அலர் பலமிடைந்த எருக்கலரைத் தந்தது; ஞாயிறு துன்பைத் தந்தது; இரவு கையறவைத் தந்தது; ஆதலின், யான் இனி எவ்வண்ணம் உய்குவேனென அத்தோழி கேட்டுத் தன்குறை முடிக்கும்படியாக அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" (தொல்-கள-கக) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே" என்னும் விதி கொள்க.

மடலே காமந் தந்தது அலரே
மிடைபூ எருக்கின் அலர்தந் தன்றே
இலங்குகதிர் மழுங்கி எல்விசும்பு படரப்
புலம்புதந் தன்றே புகன்றுசெய் மண்டிலம்
எல்லாந் தந்ததன் தலையும் பையென
வடந்தை துவலை தூவக் குடம்பைப்
பெடைபுணர் அன்றில் உயங்குகுரல் அளைஇக்
கங்குலும் கையறவு தந்தன்று
யாங்கா குவென்கொல் அளியேன் யானே.

(சொ - ள்.) காமம் மடல் தந்தது - யான் கொண்ட காமமோ இந்தப் பனங்கருக்காலே கட்டிய பரியைத் தந்தது; அலர் பூ மிடை எருக்கின் அலர் தந்தன்று - ஊராரெடுக்கும் அலரோ ஆவிரை, பூளை, உழிஞை என்று இன்னன மலர்களை இடையிட்டுக் கட்டிய எருக்கம் பூ மாலையைத் தந்தது; புகன்று செய் மண்டிலம் எல்விசும்பு படர இலங்கு கதிர் மழுங்கி புலம்பு தந்தன்று - எல்லாம் விரும்புதலைச் செய்கின்ற ஆதித்த மண்டிலமோ தன்னொளி விசும்பின் மேலே செல்லும்படி விளங்கிய கதிர்கள் மழுக்க மடைந்து எனக்குத் துன்பத்தைத் தந்தது; எல்லாம் தந்ததன் தலையும் - முற்கூறிய யாவும் எல்லா வற்றையுந் தந்தவற்றின் மேலும்; பை என வடந்தை துவலை தூவ - மெல்லென வாடைக்காற்றுப் பனித்துளியைத் தூவுதலாலே; குடம்பைப் பெடை புணர் அன்றில் இயங்கு குரல் அளைஇ - கூட்டிலே தன் பெடையைப் பிரியாது புணர்ந்திருக்கும் அன்றிற் பறவையின் இயங்குகின்ற குரலுடனே அளாவிக்

கொண்டு ; கங்குலும் கையறவு தந்தன்று - இராப் பொழுதென்பதும் என் செயலெல்லாம் அழியும்படி கையறவைத் தந்தது ; அளியேன் யான் - கண்டோர் யாவராலும் இரங்கும்படியாகிய நிலைமையையுடைய யான் ; யாங்கு ஆகுவென் - இவ்வளவு துன்பஞ் சூழ்ந்துகொள்ள இவற்றிடையே இனி எவ்வண்ணம் உய்குவேனோ ? எ - று.

(வி - ம்.) எல் - ஒளி ; இயக்கமுமாம். புலம்பு - துன்பம் ; தனிமையுமாம். வடந்தை - வடக்கினின்று வருங்காற்று ; வாடையென்பதுமது. கையறவு - செயலறவு.

காமங் காழ்கொண்டமையால் மடலேறுதலும் வரைபாய்தலுமன்றிப் பிறிதொன்று செய்யக் கிடந்ததில்லையென மடற்பரிகொண்டமையின், காமம் மடலைத் தந்ததென்றான். ஞாயிறு மறைய மாலையெய்தலும் தனித்திருக்க ஆற்றாது புலம்பு மேற்கொள்ளுதலானே மண்டிலம் புலம்பு தந்ததென்றான். இரவுமுற்றும் தனிமையிலே புலம்பிக்கிடந்தமையாற் கையறவு தந்ததென்றான். இவையனைத்துமில்லையேல் யான் கருதுகிலேனென்றவாறு. துன்புற்றுத் தஞ்சமென்றாரைக் காக்கும் மரபினளாதலின் யான் படுந்துன்பம் இத்தன்மையதென் றறிவுறுத்தி னென்பால் இரங்குவளெனத் தோழிகேட்பக் கூறினானாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்,

(பெரு - ரை.) 'உயங்கு குரல்' என்றும் பாடம். இதற்குப்பெடையைப் புணரவிரும்பிய அன்றில் அதனைக் காணாமையின் வருந்தியெடுத்த துன்பக் குரலையும் அளாவிக்கொண்டு எனப் பொருள் கூறுக. உயங்குதற்குக் காரணமான குரல் எனினுமாம். அலர் அலர் தந்தன்றென்புழி நயமுணர்க. பூ மிடை என்றும், எல்விசும்புபடர இலங்கு கதிர் என்றும் மாறுக. (கஙஉ)

கஙங. தனிமகனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலால் மெலிவுற்ற தலைவி தன்னெஞ்சம் எப்பொழுதும் அவன்பாற்சென்றமையும் தன் தனிமையும் குறிப்பாற் கூறுவாள் 'எழிலிசென்றாற்போல என்னெஞ்சம் அவர் பாற்சென்றொழிந்ததனாலே தனிமகன்போன்று என்னுடம்பு இங்கிருக்கலாகிய'தென வருந்திக்கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலை" (தொல் - கற்-சு) என்பதன்பாற் படுத்துக.

குணகடல் முகந்து குடக்கேர்பு இருளி
மண்திணி ஞாலம் விளங்கக் கம்மியர்
செம்புசொரி பானையின் மின்னிஎவ் வாயும்
தன்தொழில் வாய்த்த இன்குரல் எழிலி

தென்புல மருங்கிற் சென்றற் றாங்கு
நெஞ்சம் அவர்வயின் சென்றன ஈண்டொழிந்து
உண்டல் அளித்தென் உடம்பே விறற்போர்
வெஞ்சின வேந்தன் பகையலைக் கலங்கி
வாழ்வோர் போகிய பேரூர்ப்
பாழ்காத் திருந்த தனிமகன் போன்றே.

(சொ - ள்.) குண கடல் முகந்து குடக்கு ஏர்பு இருளி - கீழ் கடலிலே சென்றிறங்கி நீரை முகந்தெழுந்து மேல்பாலேகி யாங்கும் இருளடையும்படி இருண்டு; மண் திணி ஞாலம் விளங்க - அணுத்திணிந்த இவ்வுலகம் அவ் விருளினின்று புலப்படுமாறு; கம்மியர் செம்புப் பானை சொரியின் மின்னி - கருமகாரர் செம்பினாலே செய்த பானையைக் கடைந்தாற்போல மின்னி; எவ்வாயும் தன் தொழில் வாய்த்த இன் குரல் எழிலி - எங்கும் தனது பெய்யுந் தொழிலை பெற்கொண்ட இனிய இடி முழங்குதலாகிய குரலையுடைய மேகம்; தென்புல மருங்கின் சென்று அற்று ஆங்கு - அங்ஙனம் பெய்யுந் தொழில் முடிந்தவுடன் எழுந்து தென்பாலேகி யொழிந்தாற்போல; நெஞ்சம் ஈண்டு ஒழிந்து அவர் வயின் சென்று அன (ஒழிந்து) - என் நெஞ்சம் இங்கு வைகுவதொழிந்து அவரிடஞ் சென்று அங்குவைகி அவ் வண்ணமே ஒழிந்து போனதனாலே; விறல் போர் வெம் சின வேந்தன் பகை அலைக் கலங்கி - வலிய போர் செய்யவல்ல வெய்ய சினத்தையுடைய பகைவேந்தனது படை அலைத்தலாலே கலங்கி; வாழ்வோர் போகிய பேர் ஊர்ப் பாழ் - ஊரில் வாழுங் குடிமக்கள் எல்லாம் குடியோடி அகன்றுவிட்ட பெரிய பாழ் நகரத்தை; காத்திருந்த தனி மகன் போன்று உண்டல் என் உடம்பு அளித்து - காவல் செய்திருந்த ஒரு தனி மகனைப் போன்று உண்ணுதலாலே என்னுடம்பு இங்குக் காக்கப்படுந் தன்மையதாயிராநின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) செம்புசொரிபானை - செம்பாற்செய்து கடைந்துவைத்த பானையுமாம். ஏர்பு - எழுச்சி. மண் - அணு. வாழ்வோர்போகிய வூர்: பிற பெயரெஞ்ச நின்றது. இஃது ஆங்குநெஞ்சழிதல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். கைகோள் - இரண்டற்கும் பொது. கேட்போர் யாருமின்மையாலே தானே சொல்லியாறுதல். பாழ்காத்திருந்த தனிமகனென்னும் அடைச்சிறப்பாலே இது பாடிய ஆசிரியர் தனிமகனெனப்பட்டார்போலும்.

(பெரு - ரை.) நெஞ்சம் அவர்வயிற் சென்றென எனவும் பாடம். இப்பாடமே சிறந்ததாம். என் உடம்பு ஈண்டு ஒழிந்து உண்டல் அளித்து என இயைத்து நெஞ்சம் அயிர்வயிற் சென்றதாக என் உடம்பு மட்டும் இங்குத் தங்கி உண்டியாலே பாதுகாக்கப்படுவதொன்றாயிருக்கிறது எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பாம். (௧௫௩)

கருச. நல்லாவூர்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறித் தலைவன் சிறைப்புறமாக வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறிவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக ஆற்றது ஏதங்கூறி இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுடன்படுத்த வேண்டித் தோழி, தலைவியை நோக்கி 'ஏடீ, இம்மழை முழக்கத்துர் புலி முழக்கத்தும் அயர்ந்து தூங்காநின்றனை போலும்; இவ்விரவு அவர் வாராதிருப்பின் நல்லதாகும்; மலைநெறியை நினைக்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் அங்கே இயங்கா நின்ற' தென்று சோர்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்............ அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

கானமுங் கம்மென் றன்றே வானமும்
வரைகிழிப்பு அன்ன மையிருள் பரப்பிப்
பல்குரல் எழிலி பாடோ வாதே
மஞ்சுதவழ் இறும்பில் களிறுவலம் படுத்த
வெஞ்சின உழுவைப் பேழ்வாய் ஏற்றை
அஞ்சுதக உரறும் ஓசை கேளாது
துஞ்சுதி யோஇல தூவி லாட்டி
பேரஞர் பொருத புகர்படு நெஞ்சம்
நீரடு நெருப்பில் தணிய இன்றவர்
வாரா ராயினோ நன்றே சாரல்
விலங்குமலை யாரா று உள்ளுதொறும்
நிலம்பரந்து ஒழுகும்என் நிறையில் நெஞ்சே.

(சொ - ள்.) இல தூ இல் ஆட்டி - ஏடீ! வலியிலாதாய்!; கானமும் கம் என்றன்று - காடு கம்மென்று ஒலியடங்குவதாயிற்று; வானமும் வரை கிழிப்பு அன்ன மை இருள் பரப்பி பல் குரல் எழிலி பாடு ஒவாது - ஆகாயமும் மலைமுழைபோன்ற கரிய இருளைப் பரப்பிப் பலவாய இடிமுழக்கத்தையுடைய மேகம் முழங்குவதும் நீங்குகின்றிலது; மஞ்சு தவழ் இறும்பில் களிறு வலம்படுத்த வெஞ்சினம் பேழ்வாய் உழுவை ஏறு - மேகந் தவழும் குறுங்காட்டினிடத்திலே களிற்றை வலத்தே விழக் கொன்ற வெய்ய சினத்தையும் அகன்ற வாயையுமுடைய புலியேறு; அஞ்சுதக உரறும் - யாவரும் அஞ்சுமாறு முழங்காநிற்கும்; ஓசை கேளாது துஞ்சுதியோ - இவ்வோசையனைத்தையும் செவியில் ஏறட்டுக்கொள்ளாது நீ தூங்குகின்றனையோ?; பேர் அஞர்

பொருத புகர்படு நெஞ்சம் நீர் அடு நெருப்பில் தணிய - பெரிய துன்பம் வந்து மோதுதலானே குற்றப்பட்ட நெஞ்சத்தின் கொதிப்பானது நீர் பெய்த நெருப்புப் போலத் தணியும்படி; இன்று அவர் வாராராயின் நன்று - இன்று அவர் வாராது விட்டாலோ நல்லதாகும்; சால் விலங்கு மலை ஆர் ஆறு உள்ளுதொறும் - சாரலிலே குறுக்கிட்ட மலையின்கண்ணே செல்லு நெறியை நினையுந்தோறும்; நிறை இல் என்நெஞ்சு நிலம் பரந்து ஒழுகும் - நிலையில்லாத என் நெஞ்சமானது அந்த நிலத்தின்கண் பரந்து செல்லாநிற்கும்; யான் யாது செய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) கம்மெனல்: ஓசையடங்குங்குறிப்பு. கிழிப்பு-குகை; பிளப்புமாம். பாடு - ஓசை. இறும்பு - சிறுகாடு; மலையுமாம். வலம் படுத்தல் - வலப்புறத்து விழும்படி கொன்று சாய்த்தல். அடிபட்ட பொழுது வலப்பக்கத்தில் விழுந்ததனையே புலிதின்னுமென்ப; "இடம் படின் மிசையாப்புலி" என்றார், (உகூ) அகத்தினும். புகர் - குற்றம். இல-ஏடீ என்னும் விளிப் பெயர். "எவன் இல குறுமக ளியங்குதி" என்பது அகம்; (கஉ): தூ-வன்மை. உரறுதல் - முழங்குதல். விலங்குதல் - குறுக்கிடுதல். இஃதறிவில் கூட்டத்தவன் புணர்வு மறுத்தல். வானமும் எழிலி பாடோவாதென்றது இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

அஞ்ச வேண்டுவழி யஞ்சா துறங்குதலாலே துஞ்சுதியோ வென்றாள். மெல்லியலாதலின், தூவிலாட்டியென்றதாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) மலை ஆர் ஆறு - மலைகளினிடையே பொருந்திய வழியென்க. அவர் இத்தகைய இரவின் வருதல் எங்கட்குப் பெருந் துன்பமே நல்குவதாகின்றது ஆதலால் வருதலினும் வாராமையே நன்று என இரவுக் குறி மறுத்து வரைவுகடாவியபடியாம். (கஙச)

கருரு. பராபனர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இஃது, இரண்டாங் கூட்டத்துத் தலைவியை எதிர்ப் பட்டுத் தலைவன் சொல்லியது;

(து - ம்.) என்பது, இடந்தலைப்பாடுகொண்டு கூறுமாறு சென்று தலைமகளை வினவிய தலைமகன் தன்னெஞ்சை நோக்கி, யான் இங்கு நின்றானை ஏடீ, நின்றேய், நின்னை வணங்கி வினவுகின்றேம்; நீதான் ஒரு தெய்வமகளோ பிறளொரு மடந்தையோ கூறுயென வினவியபொழுது நகைதோன்றியது, கன்பனி பரந்தனவாதலின் முயங்குங்குறிப்புடைய மக்கட்பகுதியள் காணெனை மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ள்.) இதற்கு, "மெய்தொட்டுப் பயிறல்" என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் "பொய்பாராட்டல்" (தொல்-கள-கக) என்னும் விதி கொள்க.

(உ) உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட் டலைவன் சொற்றதூஉமாம்.

(து - ம்) என்பது, பரத்தையிற்பிரிந்துறை காலை மனைவிபொறை யுயிர்த்தமை வெள்ளணியா லறிந்து போந்து பள்ளியிடத் தானாகிய தலைமகன் ஆங்கு ஊடிய தலைமகளை இரந்துபணிந்து பல வாறுணர்த்தலும் உணராளாய் ஊடனீட அவ்வழி தலைமகன் தன் னெஞ்சைநோக்கி யான் இங்கு நின்றாளை 'நீ யார் நின்னை வணங்கி வினவாநின்றேம், நீதானொரு தெய்வமகளோ பிறளொரு மடந்தையோ' வென வினவியபொழுது நகையுங் கண்ணீருந் தோன்றின வாதலின் முயங்குங்குறிப்புடையள்காணென ஆற்றிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்) இதனைக் "கைவிடின் அச்சமும்" (தொல் - கற்-ரு) என்னும் விதியினாற் கொள்க.

ஒள்ளிழை மகளிரொடு ஓரையும் ஆடாய்
வள்ளிதழ் நெய்தல் தொடலையும் புனையாய்
விரிபூங் கானல் ஒருசிறை நின்றோய்
யாரை யோநின் தொழுதனம் வினவுதுங்
கண்டோர் தண்டா நலத்தை தெண்டிரைப்
பெருங்கடல் பரப்பின் அமர்ந்துறை அணங்கோ
இருங்கழி மருங்கு நிலைபெற் றனையோ
சொல்லினி மடந்தை என்றனென் அதனெதிர்
முள்ளெயிற்று முறுவலுந் திறந்தன
பல்லிதழ் உண்கணும் பரந்தவால் பனியே.

(சொ - ள்.) ஒள் இழை மகளிரொடு ஓரையும் ஆடாய் - ஒள்ளிய அணிகலன்களையுடைய ஆயமகளிருடன் கூடிப் பாவை யைக்கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டையும் ஆடாது; வள் இதழ் நெய்தல்தொடலையும் புனையாய் - பெரிய இதழையுடைய நெய்தன் மலர் மாலையையும் புனையாது; விரி பூங் கானல் ஒரு சிறை நின் றோய் - விரிந்த பூவையுடைய கடலருகுள்ள சோலையின்கண்ணே ஒரு பானின்ற மாதே!; கண்டோர் தண்டா நலத்தை-நோக்கினோ ராலே கெடாத நலத்தினையுடையாய்!, மடந்தை நின் தொழு தனம் வினவுதும் - மடந்தாய்! நின்னை வணங்கி வினவுகின்றேம்; தெள் திரைப் பெருங்கடல் பரப்பின் அமர்ந்து உறை அணங்கோ - தெளிந்த அலையையுடைய பெரிய கடற் பரப்பின்கண் விரும்பி யுறைகின்ற நீரரமகளோ?; இருங் கழி மருங்கு நிலை பெற்றனையோ-கரிய கழியருகிலுள்ள இங்கு நிலைமைகொண்டுறை கின்ற வொருமாதோ?; யாரையோ இனி சொல் என்றனென் - வேறியாவளோ இப்பொழுது சொல்லுவாயாக! என்று கூறினேன், அங்ஙனம் கூறுதலும்; அதன் எதிர் முள் எயிற்று முறுவலுந் திறந்தன - அதற்கு விடையாக முட்போன்ற கூரிய பற்களி

ளின்று நகையுமுண்டாயின; பல் இதழ் உண்கணும் பனி பரந்த - ஈரிமைகளையுடைய மையுண்ட கண்களும் பனி பரந்தன; ஆதலின் யாம் முன்பு முயங்கிய இவளே இப்பொழுதும் அம் முயங்கற் குறிப்புடையள்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) ஓரை - பஞ்சாய்க்கோரையாலே பாவை செய்து வைத்து விளையாட்டயர்வது. வள்ளிதழ் - பெரிய இதழ். தொடலை - மாலை. கண்டோர் தண்டா நலன் - பார்ப்போராலே கெடாத நலன், கண்ணெச்சில்; (திருட்டிதோடம்.) பல்லிதழ், இதழ் - இமை.

தொழுதனம் வினவுதுமென்றதனாலே தலைமகன் இளிவந்தொழுகுதல் காரணத்தோடு முயங்குதற்குறிப்பு முணர்த்தவேண்டி நகையெழுதலின் முறுவல் திறந்தமை கூறினான். பெருநாணினளாதலின் அதனாலாய அச்சத்தாலே கண்ணீர் தோன்றியவாறு. மெய்ப்பாடு, முறுவல் திறந்தமை ஐந்தாங்காலத்து மெய்ப்பாட்டின் கண்ணதாகிய கண்டவழியுவத்தலின் பாற்படுத்தின் அதுதானும் புறத்தார்க்குப் புலனாகி அலரெழக் கண்டு இற்செறிக்கப்பட்டபின்னர் ஒருநாட் கண்டவழிக் கழியுவகைமீதூர்தலின் நிகழ்வதாகலின் ஈண்டைக்கேலாததாகும்; அதனைக்கடியின் இரண்டாங் கூட்டத்துக்கு நிகழ்ச்சி ஆசிரியர் கூறிற்றிலராதலின் முதன்மைப்பாட்டின் கண்ணதாகிய நகுநய மறைத்தலின் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி அதன்பாற் படுத்துக. பயன் - தலைமகன் தேறல்.

(உ) (உரை ஒருபடைஒக்கும்) ஒரேகாலத்து நகையும் அழுகையும் தோன்றுதலின் முயங்குதற்கண் விருப்பும் பரத்தையிற்பிரிந்ததனால் அழுகையும் உடனுண்டாயதெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - வாயில்பெற்றுய்தல்.

(பெரு - ரா.) இச்செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் "காமக் குறிப்புண்மை அறிந்த தலைமகன் வேட்கையாற் சார நினைத்தவழித் தலைமகளும் வேட்கைக் குறிப்புடையளாயினும் குலத்தின் வழிவந்த இயற்கையன்மையான் நாணமும் அச்சமும் மீதூர அக்குறிப்பில்லாதாரைப் போல் நின்றவழி அவளை முன்னிலைப் படுத்துக் கூறிய" தென்று கொள்வர். எனவே இதனை "முன்னிலையாக்கல்" (தொல்-கள-க0) என்னுந் துறைக்கு எடுத்துக் காட்டினர்.

கண்டோர் தண்டா நலத்தை என்பதற்குக் கண்டோர் கண்டு கண்டு அமையாமைக்குக் காரணமான பேரழகுடைய என்றுபொருள் கோடல் நன்று. (கருஉ)

கருங. கண்ணங் கொற்றனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, இரவுக்குறி மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறிவந்த தலைவனை வரைவுடன் படுத்தவேண்டி அவனை நோக்கி, நீ இரவு வராநின்றனை; எமர்சிற்றத்

திற்பெரியர்; மழை வந் திருண்டதுகாண்; யாம் நாளைமுதலாகத் தினைப்புனங்காவலுக்குச் செல்லுகிற்பேம்; அதனால் நமது துன்பந்தீர ஆண்டுப் பகற்பொழுது வருவாயாகவென இரவுக்குறிமறுத்துக் கூறு கிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

நீயே, அடியறிந்து ஒதுங்கா ஆரிருள் வந்தெம்
கடியுடை வியனகர்க் காவல் நீவியும்
பேரன் பினையே பெருங்கல் நாட
யாமே, நின்னுநின் மலையும் பாடிப் பன்னாள்
சிறுதினை காக்குவஞ் சேறும் அதனால்
பகல்வந் தீமோ பல்படர் அகல
எருவை நீடிய பெருவரைச் சிறுகுடி
அரியல் ஆர்ந்தவ ராயினும் பெரியர்
பாடிமிழ் விடர்முகை முழங்க
ஆடுமழை இறுத்ததெங் கோடுயர் குன்றே.

(சொ - ள்.) பெருங்கல் நாட நீயே அடி அறிந்து ஒதுங்கா ஆர் இருள் வந்து - பெரிய மலை நாடனே! நீ தானும் இரவில் வருநெறி தவறின் அந்நெறியை மெல்ல அடி வைத்து அறிந்து ஒதுங்கிச் செல்லுதற்குங் கூடாத நிரம்பிய இருட்பொழு தினில் வந்து; கடி உடை எம் வியன் நகர்க் காவல்நீவியும்-காவலை யுடைய எமது அகன்றமாளிகையின் உள்ளின்கண்ணதாகிய காவ லையுங் கடந்து வந்து கூடி; பேரன்பினையே - பெரிய அன்பினை யுடையையாயிராநின்றனை; எருவை நீடிய பெரு வரைச் சிறுகுடி அரியல் ஆர்ந்தவர் ஆயினும் பெரியர்-கொறுக்கச்சி முனைத்தடர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்துள்ள சிறுகுடியின்கண் எமர் கள்ளை மிகுதி யாகவே பருகி மயங்கினவராயினும் அவர்தாம் வெகுளியில் மிகப் பெரியவராயிராநின்றார்; ஆடு மழை பாடு இமிழ் விடர் முகை முழங்க எம் கோடு உயர் குன்றம் இறுத்தது - அன்றியும் இயங்கு கின்ற மேகம் தான் முழங்குகின்ற இடியினொலி பிளவுபட்ட மலை முழையின்கண்ணும் எதிரொலி முழங்கும்படி எமது கொடுமுடி யுயர்ந்த குன்றின்கண்ணே வந்து தங்கியிராநின்றது; இரவின் கண்ணே முயங்கி நலனுகருமாறு கருதி வாராதே கொள்!; யாம் நின்னும் நின்மலையும் பாடி பல்நாள் சிறு தினை காக்குவம் சேறும் - மற்றும் யாம் நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிப் பற்பல நாளள வும் சிறிய தினைப்புனத்தைக் காக்கும் பொருட்டு நாளையே செல்லாநிற்பேம். அதனால் பல்படர் அகல பகல்வந்தீம் — அதனால்

எம்முடைய பலவாய துன்பமெல்லாம் தீருப்படியாக நீ பகற் பொழுதிலே ஆங்கு வந்து முயங்குவாயாக ! எ - று.

(வி - ம்.) எருவை - கொறுக்கச்சி; கொறுக்காத்தட்டை யென வழங்கப்படுகிறது. அரியல் - கள். விடர் - மலைப்பிளப்பு. முகை - முழை; குகை. கோடு - கொடுமுடி. நீவியும் என்னும் எச்சம் அன் பினையென்னுங் குறிப்பு முற்றினைக்கத்தைக் கொண்டது.

தங்களைப் பிரிதற்கு அவன் உள்ளம் பொருந்தாமையைப் பேரன் பினையென்றதனாலும் அவனைப் பிரிதற்குத் தங்கள் உள்ளம் பொருந்தா மையை நின்னும் நின்மலையும் பாடி யென்றதனாலுங் குறிப்பித்தாள். எமர் சீற்றத்திற் பெரியரெனவே அவர் ஏதமிழைப்பரென்றஞ்சி யச்சுறுத்தி அச்சமிக்க வழி இன்பஞ்சிறவாதாகலின் வரற்பாலையல்லை. யென் றறிவுறுத்தினள். ஆரிருளும் காவலும் மழைமிகுதியுங் கூறியது இரவுக்குறி மறுத்ததாயிற்று. முன்பு பகற்குறி இடையீடு பட்டமை யானும் இரவுக்குறி மறுத்தமையானும் வரைவொடுபுகுவாயாக என்ற தாம். மெய்ப்பாடு பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) ஆடுமழை முழங்க எங்குன்று இறுத்தது என்றது. ஒரோவழி மழைமிகின் யாங்கள் தினைகாத்தற்கு வாராதிருத்தலும் கூடும் என அப்பகற் குறியையும் மறுத்தபடியாம். எனவே இவ்வெல் லாப் படரும் அகல நீ வரைந்து கோடலே வழியாம் என வரைவு கடாவியவாறு மாயிற்றென்க. ஒதுங்கா-ஒதுங்கி எனினுமாம். (கருசு)

கருஎ. இளவேட்டனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள் வயிற்பிரிந்த தலைவன், பருவமுணர்ந்த நெஞ்சிற் குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பின்னர் இளவேனிற்பருவத்து வருவே னென்று கூறிப் பொருள் வயிற்பிரிந்துபோன தலைமகன் சென்று வினை முடிக்கு முன்னம், கூறிய பருவம் வருதலும் அதனையறிந்து தன்னெஞ் சினை 'நெஞ்சமே, இளவேனில் நாளிலே குயில் கூவும் பொழுதெல்லாம் அவ்வோசையை நம் காதலி கேட்டுக்கேட்டு மாறாது கலுழாநிற்குமே' யென் றழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதிகொள்க.

இருங்கண் ஞாலத்து ஈண்டுதொழில் உதவிப்
பெரும்பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையத்துப்
பல்பொறி அரவின் செல்புறங் கடுப்ப
யாற்றறல் நுணங்கிய நாட்படு வேனில்
இணர்துதைமாஅத்தபுணர்குயில்விளித்தொறும்
நம்வயின் நினையும் நெஞ்சமொடு கைம்மிகக்

கேட்டொறுங் கலுழுமால் பெரிதே காட்ட
குறும்பொறை அயல நெடுந்தாள் வேங்கை
அம்பூந் தாதுக்கு அன்ன
கo. நுண்பல் தித்தி மாஅ யோளே.

(சொ - ள்.) இருங் கண் ஞாலத்து ஈண்டு தொழில் உதவிப் பெரும் பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையத்து - பெரிய இடமகன்ற இவ்வுலகின்கண் உயிர்களுக்குரிய நெருங்கிய தொழிலைக் கொடுத்துப் பெருமழை பெய்துவிட்ட பிற்றைநாட் காலையிலே; பல்பொறி அரவின் செல்புறம் கடுப்ப யாற்று அறல் நுணங்கிய நாள் பதம் வேனில் - பல புள்ளிகளமைந்த பாம்பு ஓடும்போது அதன் முதுகு நெளியுமாறு போல யாற்றுநீர் நுணுகியோடாநின்ற செவ்வி அமைந்த இளவேனிற் பருவத்திலே; இணர் துதை மாஅத்த புணர் குயில் விளித்தொறும் - பூங்கொத்துக்கள் நிரம்பிய மாமரத்தின்கண்ணவாகிய பெடையொடு புணர்கின்ற குயில் கூவும்பொழுதெல்லாம்; காட்ட குறும் பொறை அயல நெடு தாள் வேங்கை அம் பூந்தாது உக்கு அன்ன - காட்டின் கணுள்ள சிறிய மலையின்பக்கத்தவாகிய நீண்ட அடியையுடைய வேங்கை மரத்தின் அழகிய பூந்தாது உதிர்ந்தாற்போன்ற; நுண் பல் தித்தி மாயோள் - நுண்ணிய பலவாய சுணங்கு பரந்த மாமைநிறத்தையுடையாள்; நம்வயின் நினையும் நெஞ்சமொடு கேள்தொறும் கைம்மிக பெரிது கலுழும் - நம்பால் நினைந்துவிடுத்த நெஞ்சுடனே அக்குயில் ஒன்றனையொன்று அழைக்கின்ற ஓசையைக் கேட்குந்தோறும் காமமானது தன்வரம்பு கடந்து மிக அதனாலே பெரிதும் அழுது துன்பமுழவாநிற்குமே! எ - று.

(வி - ம்.) மழையில்லாவிடில் தொழில் யாதும் நிகழாதாதலால் தொழிலுதவிப் பெயல்பொழிந்தவென்றார். "ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும், வாரி வளங்குன்றிக் கால்," (குறள்-கச) என்றதனாலும் மழையில்லையேல் தொழிலின்மை தெளிக. உண்டேல் தொழிலுண்மையுமாம். குயிலோசையாலே செவிப்புலன் இன்பமெய்துதல்போல ஏனைப்புலன்களும் ஒரே பொழுதகத்து இன்பமெய்துதல் முயங்கிக் கிடந்தாலன்றி யின்மையின் அதுகருதிக் கேட்டொறுங் கலுழுமேயென் றிரங்கினான். கைகோள் -. கற்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) "தொழில் உதவிப் பெரும் பெயல் பொழிந்த வழிநாள்" என்பதனோடு "மழை தொழில் உதவ" எனவரும் மதுரைக் காஞ்சியினையும் (கo) நினைக. "மழைப்பருவந் தொடங்குமுன் வருகுவல் வருந்தாதேகொள்" என்று தேற்றி வந்தனன் ஆகலின் அப் பருவம் வந்துவிட்டதே என்றிரங்குவான் 'பெரும் பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையம்' என்றான். அறல் கருமணலின் அறல் எனினுமாம்.
(கஙஎ)

கருஅ. வெள்ளைக் குடிநாகனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, ஆறுபார்த்துற்ற அச்சத்தாற் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, இரவுக்குறி வந்து சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன் கேட்டுத் தன்றலே தலைவியுந் தோழியும்படுந் துன்பமறிந்து விரைய வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியை நெருங்கி, 'மலைநாடன் வருநெறியை யான்காணா திருப்பினும் அது மறைந்து வந்து என்னையும் என்கண்ணையும் துன்பஞ் செய்வ தொன்றாயிராநின்றதெனை அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ-ம்.) இதற்கு, "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்" (தொல்-களவு. உக) என்னும் விதிகொள்க.

அம்ம வாழி தோழி நம்வயின்
யானோ காணேன் அதுதான் கரந்தே
கல்லதர் மன்னுங் கான்கொல் லும்மே
கனையிருள் மன்னுங் கண்கொல் லும்மே
ரு. விடர்முகைச் செறிந்த வெஞ்சின இரும்புலி
புகர்முக வேழம் புலம்பத் தாக்கிக்
குருதி பருகிய கொழுங்கவுள் கயவாய்
வேங்கை முதலொடு துடைக்கும்
ஓங்குமலை நாடன் வரூஉம் ஆறே.

(சொ-ள்.) தோழி வாழி அம்ம - தோழீ! வாழி! யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக!; விடர் முகைச் செறிந்த வெம் சின இரும் புலி புகர் முக வேழம் புலம்பத் தாக்கி - மலையின் கண்ணுள்ள பிளந்த முழையிலே பதுங்கியிருந்த வெய்ய சினத்தையுடைய கரிய புலியானது புள்ளிகள் அமைந்த முகத்தையுடைய யானை வருந்தும்படி மோதி; குருதி பருகிய கொழுங் கவுள் கயவாய் வேங்கை முதலொடு துடைக்கும் - அதன் இரத்தத்தைப் பருகிய கொழுவிய கவுளையுடைய பெரிய வாயை வேங்கையின் அடி மரத்தில் உரிஞ்சித் துடைக்கின்ற; ஓங்கு மலை நாடன் வரூஉம் ஆறு யான் காணேன் - உயர்ந்த மலைநாடன் வருகிற நெறியை இன்றளவும் நான் கண்டதேயில்லை; அதுதான் கரந்து கல்லதர் மன்னும் கான் கொல்லும் - அங்ஙனமிருந்தும் அந்நெறியானது மறைவாக என்பால் வந்து மலைவழியிலே பொருந்தியிருக்கின்ற காட்டின் வடிவங்கொண்டு என்முன் நின்று இதுதான் அவன் வருகின்ற காடென்பதனை நீ காண் என்று என்னைக் கொல்லாநிற்கும்; கனை இருள் மன்னும் கண்

கொல்லும்-மிக்க இருள் வடிவமாய் நின்று இதுதான் அவன் வருகின்ற இருட்பொழுதென்று என் கண்களைக் கொல்லா நிற்கும்; இத்தகைய காட்டின்கண் இருட்பொழுதில் அவன் வருவதனைக் குறித்து யான் யாது செய்யமாட்டுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) கனை - மிகுதி. கயவாய் - பெரிய வாய்.

நெறியும் அதிலுள்ள காடும் தன்னைக்கொல்லாநிற்குமென்றது அத்தகைய கொடிய நெறியின்கணுள்ள காட்டில் வரற்பாலனல்லனென இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுடன்படுத்தியதாயிற்று. இஃது அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

உள்ளுறை:—புலி வேழத்தின் குருதிபருகி வேங்கைமரத்திலே சென்று துடைக்குமென்றது, ஊரரெடுக்கும் அலரானது என்னை வருத்தி அன்னைகாதினுஞ் சென்றுவிட்டதென்பதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்து வரைவு கடாதல்.

(பெரு-ரை.) 'கல் அதர் மன்னும் கால் கொல்லும்' என்றும் பாடம். இப்பாடமே சிறந்தது. நாடன் வரூஉம் ஆறு யான் காணேன் ஆயினும் அஃது என் புறக்கண்ணிற்குக் கரந்து அகக்கண்ணிற்குத் தோன்றிக் கல்லதராய்க் கால்கொல்லும் கனையிருளாய்க் கண்கொல்லும் என்றாள் என்க. எனவே அவன் வரும் நெறியின் ஏதங்களைநினைந்து யான் பெரிதும் வருந்துகின்றேன் என்றாளாயிற்று. மன்னும் உம்மும் அசைகள். புலி...............துடைக்கும் என்றது - வெளிப்படையில் நெறியின் கூறியவாறுமாயிற்று. (கஙஅ)

கரு௯. கண்ணம்புல்லனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைவியின் ஆற்றாமையும் உலகியலுங் கூறி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறிவந்தொழுகுந் தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாவுவாளாய், 'யாம் பகற்பொழுதினை இங்குப்போக்கி மாலையிலே பாக்கம் போகுவமாயின் ஆங்குவருவதற்குத் தலைவி வருந்தாநிற்கு'மென அவளது ஆற்றாமையும், 'யாமும் வருதியென்றழைக்கும் வலியிலேமாதலின் நினது தேர்எம்பாக்கத்தார் மகிழ்ந்து கொண்டாடும்படி ஆங்குவந்து தங்குவதாக' என்று தலைவன் தங்கும் வழி எதிர்கொண்டு தமர் வருவிருந்தயர்வதாகிய உலகியலுந் தெளியக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல் - கள - உ௩) என்னும் விதியாற் கொள்க.

மணிதுணிந்து அன்ன மாயிரும் பரப்பின்
உரவுத்திரை கெழீஇய பூமலி பெருந்துறை
நிலவுக்குவித்து அன்ன மோட்டுமணல் இடிகரைக்

கோடுதுணர்ந்து அன்ன குருகொழுக்கு எண்ணி
எல்லை கழிப்பினம் ஆயின் மெல்ல
வளிசித்து வரித்த புன்னை முன்றில்
கொழுமீன் ஆர்கைச் செழுநகர்ச் செலீஇய
எழுவெனின் அவளும் ஒல்லாள் யாமும்
ஒழியென வல்ல மாயினம் யாமத்து
உடைதிரை ஒலியின் துஞ்சு மலிகடல்
சில்குடிப் பாக்கங் கல்லென
அல்குவது அகநீ அமர்ந்த தேரே.

(சொ - ள்.) மணி துணிந்து அன்ன மா இரும் பரப்பின் உரவுத் திரை கெழீஇய - நீலமணி களங்கமறத் தெளிந்திருந்தாற் போன்ற கரிய பெரிய கடனீர்ப் பரப்பின் வலிய அலையோங்கி மோதுகின்ற; பூ மலி பெருந் துறை நிலவு குவித்து அன்ன மோட்டு மணல் இடி கரை - புன்னை மலர் மிக்க பெரிய துறையின் கண்ணே நிலவைக் குவித்து வைத்தாற் போன்ற உயர்ச்சியை யுடைய மணன்மேடு இடிந்து சரிந்த கரையின்கண்ணே நின்று; கோடு துணர்ந்து அன்ன குருகு ஒழுக்கு எண்ணி எல்லை கழிப் பினம் ஆயின் - சங்குகளைக் குலையாகத் தொடுத்தாற் போன்ற குருகுகளின் வரிசையை எண்ணிப் பகற்பொழுதை நின்னொடு போக்குவேமாயின்; மெல்ல வளி சித்து வரித்த புன்னை முன்றில் - மெல்லக் காற்றடித்துப் பெருக்கிக் கோலஞ் செய்த புன்னைமரம் பொருந்திய வாயிலையுடைய; கொழுமீன் ஆர்கைச் செழுநகர்ச் செலீஇய எழு எனின் - கொழுவிய மீனுணவையுடைய வளப்ப மிக்க மனையகத்துச் செல்லும்பொருட்டு நீ எழுந்துவருவாயாக! என்றுள்; அவளும் ஒல்லாள் - அதற்கு அவள் உடன்படுவா ளல்லள்; யாமும் ஒழி என அல்லம் ஆயினம் - யாமும் அத் தலைவியை நோக்கி நீ கொண்ட உள்ளக் கருத்தை ஒழிப்பாயாக! என்று கூறும் தகுதிப்பாடுடையேமல்லேம்; ஆதலால், யாமத்து உடை திரை ஒலியில் துஞ்சும் மலி கடல் சில்குடிப் பாக்கம் - சேர்ப்பனே! நடுயாமத்து முரிந்து விழுகின்ற அலையின் ஒலியைக் கேட்டும் துயிலாநின்ற நிரம்பிய கடற்கரையின் கண்ண தாகிய சிலவாகிய குடியிருப்புக்களையுடைய எம்மூரில்; கல் என நீ அமர்ந்த தேர் அல்குவது ஆக - யாவரும் எதிர்கொள்ளும் மகிழ்ச்சியாலே கல்லென்னும் ஒலியுண்டாம்படி நீ விரும்பிய தேர் தங்குவதாக! எ - று.

(வி - ம்.) துணிவு - தெளிவு. வரித்தல் - கோலஞ்செய்தல்.

நீ போயபின் இங்கு நின்னொடு முயங்கிய இடனையும், ஆடிய துறை யையும் நோக்கி நோக்கி மெலிந்திரங்காநிற்குமாதலி னெழுகவெனின்

ஒல்லாளென்றாள். தான் குற்றேவல் மகளாதலின், அவள் கருதியவழி யொழுகுமியல்பினேனென்பாள், ஒழியெனவல்லமாயினமென்றாள், நீ பாக்கம்புகுந்தனை யென்பதறிவளேல் இரவிடைமுயங்கி மகிழ்தலுமாகு மென்றுகருதி எழுகவெனுமுன் வருவளாதலின் தேர் பாக்கத்து அல்குவதாக என்றாள். எதிர்கொள்ளுமாறு வருதல் வரைந்தாலன்றி இன்மையின் வரைவுகடாயதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'உரவுத்திரை கொழீஇய' என்றும் பாடம். ஒழி என அல்லமாயினம் எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. (கஙு)

கசு0. ....

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, கழற்றெதிர்மறை.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கற்கூட்டத்துக், கற்றறிபாங்கன் தலைவனை 'நீ ஒருமடமகளாலே நின்னுள்ளமழிதலின் நினக்கு நயனும், நண்பும், நாணும், பயனும், பண்பும், பிறவுமமைந்திலவாலோ' வென்றாற்கு அவன் 'என்னெஞ்சினுள்ளாளாகிய இவ்வொருத்தியினது கண்ணைநோக்குமுன் நீ கூறியவெல்லாம் உடையேனாயிருந்தேன் கா'ணென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்" (தொல்-கள-கக) என்னும் விதிகொள்க.

நயனும் நண்பும் நாணும்நன்கு உடைமையும்
பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலும்
[1] நும்மினும் உடையேன் மன்னே கம்மென
எதிர்த்த தித்தி ஏரிள வனமுலை
விதிர்த்துவிட் டன்ன அம்நுண் சுணங்கின்
ஐம்பால் வகுத்த கூந்தல் செம்பொன்
திருநுதற் பொலிந்த தேம்பாய் ஓதி
முதுநீர் இலஞ்சி பூத்த குவளை
எதிர்மலர்ப் பிணையல் அன்னவிவள்
அரிமதர் மழைக்கண் காணா ஊங்கே.

(சொ - ள்.) (கம்மென?) எதிர்த்த தித்தி ஏர் இள வன முலை விதிர்த்துவிட்டு அன்ன அம் நுண் சுணங்கின் - மேன் மேலே தோன்றிய தித்தியையும் எழுச்சியையுடைய இளைய அழகிய கொங்கையின்மேலே அள்ளித் தெளித்தாற் போன்ற அழகிய நுண்ணிய தேமலையும்; ஐம்பால் வகுத்த செம்பொன் திருநுதல் பொலிந்த தேம் பாய் கூந்தல் ஓதி இவள் - ஐம் பகுதி-

---

(பாடம்) 1. நும்மினும் அறிகுவேன்.

யாகப் பகுக்கப்பட்ட சிவந்த விளங்கிய நெற்றிமேலே பொலிவு பெற்றதேன் பரவியகூந்தலாகிய ஓதியையும் உடைய இவளுடைய; முதுநீர் இலஞ்சி பூத்த குவளை எதிர் மலர்ப் பிணையல் அன்ன அரிமதர் மழைக்கண் காண வூங்கு-நாட்பட்ட நீர் பொருந்திய பொய்கையிலே மலர்ந்த குவளை மலரை ஒன்றோடொன்று எதிர் எதிர் வைத்துத் தொடுத்தாற் போன்ற செவ்வரி பரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணையும் யான் காண்பதன்முன் உவ்விடத்தே; நயனும் — யாருடனும் விளங்கின கலந்த உறவையும், நண்பும் - சுற்றந் தழுவலும் பகைவரை வசித்தலுமாகிய இருவகை நட்பையும்; நாணும் நன்கு உடைமையும் - தன்னோடொவ்வாத தாழ்ந்தார்மாட்டு ஒன்றும் இரவாதவாறு பெற்ற நாணம் நன்குடைமையையும்; பயனும்-பிறர் இறந்தவழி நன்னெறியிலே கரவாமலீயும் கொடையையும்; பண்பும் - தீய செயல் கண்டவிடத்து அச்செயலில் உள்ளஞ் செல்லாதவாறு மீட்டு நன்னெறிக்கண்ணே நிறுத்தும் பண்பையும்; பாடு அறிந்து ஒழுகலும் - உலகவொழுக்கமறிந்து ஒழுகுவதனையும்; நும்மினும் உடையேன் மன் — நும்மினுங்காட்டில் ஆராய்ந்து அவற்றை யானுடையனாகியிருந்தேன்; இப்பொழுது இவள்கண்ணை நோக்கிய வழி அவை யாவும் என்மாட்டு அவ்வண்ணம் இல்லையாகிக் கழிந்து வேறு வண்ணமாயுண்டாயின; இங்ஙனம் வேறுவகை எய்தியபின் நீ இரங்கியாவதென்னை கொலாம்; எ - று.

(வி - ம்.) மன் - கழிவு. விதிர்த்தல் - உதிர்த்தல். கூந்தலோதி: இருபெயரொட்டு, இவள் என்றது தன்னுள்ளத்திடத்தாளென்பதைச் சுட்டியது. தித்தி - வயிற்றின்மேலே தோன்றுவது. தேமல்-கொங்கை முதலியவற்றிலே தோன்றுவது.

அவை யாவும் வேறுவண்ணமாயுண்டாயினவென்றான். வேறாய வாறு:—இனி இவளையன்றிப் பிறருறவு இன்பஞ்செய்யாமையின் அவ்வுறவு வேண்டாமை, இது - நயன். இருவகைநட்பும் அவண்மாட்டன்றியின்மை, இது - நண்பு. தாழ்ந்தபிறப்பாய பெண்பால்மாட்டிரத்தற்குத் துணிதலாலே தான் கோடற்குரிய நாணமின்மை, இது - நாண். பிறப்பாலன்றி இவள் விரும்பின் தன் உயிரையுங் கொடுக்குங் கொடைமை, இது - பயன். களவு தீதென்றறிந்துவைத்தும் அவ்வழியிலேயொழுகும் நன்மக்கட்பண்பின்மை, இது - பண்பு. உலகவொழுக்கம் அறிந்துவைத்தும் அதனைக் கைவிட்டு இணைவிழைச்சு மேற்கொண்டுழக்குந்தன்மை, இது - பாடறிந்தொழுகல். மெய்ப்பாடு — அழுகை. பயன் - ஆற்றாமையுரைத்தல்.

(பெரு -ரை.) நயன் - ஒப்புரவறிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம் எனல் நன்று. 'தாழ்ந்தபிறப்பாய பெண்பால்' எனவரும் விளக்கம் பிழைபட்ட கருத்துடையதென்க. நாணம் - பழிக்கு நாணுதலுடைமை. நன்குடைமை என்பதனை நயன் முதலிய அறுவகைப் பண்பிற்குந் தனித்தனி கொள்க.

நீ கண்டிலை, கண்டாயாயின் நின்னிலையும் இங்ஙனமேயாம் என்பது குறிப்பென்க. கம்மென உடையேன் என மாறி அமைதியாக உடையேன் என்க. கம்மென என்றது அமைதிக் குறிப்பு. "நும்மினும் அறிகுவன்' என்றும் பாடம். (கசுO)

கசுக. ....,....

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றிப் பெயருந் தலைவன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, போர்முடித்துமீளுந் தலைவன் தான் கூறுவதனைத் தேர்ப்பாகன் கேட்டு விரையத் தேர்செலுத்தியதன்பொருட்டு மகிழவேண்டி அவனை நோக்கி நமது வருகையைக் காக்கைப்புள்ளினம் கரைந்து தெரிவித்தனவோ நம் காதலி மகிழ்தற்குக் காரணந்தான் யாதென உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல்-கற்-ரு) என்னும் விதி கொள்க.

இறையும் அருந்தொழில் முடித்தெனப் பொறைய
கண்போல் நீலம் சுனைதொறும் மலர
[1]வீதா வேங்கைய வியனெடும் புறவின்
இம்மென் பறவை ஈண்டுகிளை இரிய
நெடுந்தெரு அன்ன நேர்கொள் நெடுவழி
இளையர் ஏகுவனர் பரிப்ப வளையெனக்
காந்தள் வள்ளிதழ் கவிகுளம்பு அறுப்பத்
தோள்வலி யாப்ப ஈண்டுநம் வரவினைப்
புள்ளறி வுறீஇயின கொல்லோ தெள்ளிதின்
காதல் கெழுமிய நலத்தள் ஏதில்
புதல்வற் காட்டிப் பொய்க்குந்
திதலை யல்குல் தேமொழி யாட்கே.

(சோ - ள்.) இறையும் அருந்தொழில் முடித்தென — நம்முடைய அரசனுஞ் செய்தற்கரிய போர்த் தொழிலை முற்றுவித்ததனாலே; பொறைய கண்போல் நீலம் சுனைதொறும் மலர - மலையிலுள்ள சுனைகள்தோறும் மாதர்கண்போலும் குவளை மலராநிற்ப; வீதா வேங்கைய வியன் நெடும் புறவின் - மலருதிர்ந்து பரவுகின்ற வேங்கை மரங்களையுடைய அகன்ற நெடிய காட்டின் கண்ணே; இம் என் பறவை ஈண்டு கிளை இரிய - இம்மென ஒலிக்கின்ற வண்டுகளின் நெருங்கிய கூட்டம் இரிந்தோடாநிற்ப; நெடுந் தெரு அன்ன நேர்கொள் நெடுவழி இளையர் ஏகுவனர் பரிப்ப -

(பாடம்) 1. வீததர்.

சோணாட்டின்கணுள்ள 'நெடுங்தெரு' என்னும் ஊர்போன்ற அழகு பொருந்திய நெடிய வழியிலே நம்முடைய வீரர் ஆங்காங்குத் தங்கிச் செல்லாநிற்ப; வளை எனக் காந்தள் வள்ளிதழ் கவி குளம்பு அறுப்ப - வெண்காந்தளின் வளவிய இதழ்கள் சங்கு உடைந்து கிடந்தாற்போலக் கிடக்குமாறு குதிரையின் கவிந்த குளம்பு மிதித்து அறுக்காநிற்ப; தோள் வலி யாப்ப ஈண்டு நம் வரவினை - தோள்களிலே வலி பிணித்து நின்றாற் போல மிக நெருங்கி வருகின்ற நம்முடைய வருகையை; காதல் கெழுமிய நலத்தள் ஏது இல் புதல்வர்க்குக் காட்டிப் பொய்க்கும் - நம்பால் ஆசைமிக்க நலத்தையுடையளாய் யாதுமில்லாத வேறொன்றனைத் தன் புதல்வனுக்குக் காட்டிப் பொய்ம்மொழி கூறி ஆற்றுவித்து மகிழாநிற்கும்; திதலை அல்குல் தேம் மொழியாட்கு - தித்தி பரந்த அல்குலையும் இனிய மொழியையுமுடைய நங் காதலிக்கு; புள் தெள்ளிதின் அறிவுறீஇயின கொல் - நிமித்தங் காட்டும் காக்கையாகிய புள்ளினங்கள் கரைந்து அறியும்படி தெரிவித்தனவோ? இங்ஙனம் மகிழ்ந்திருப்பதற்கு வேறு காரணமில்லையே! எ - று.

(வி - ம்.) "எங்கில மருங்கிற் பூவும்" (தொல்-பொ-கக) என்றதனாலே முல்லையிற் காக்கை கொள்க முடித்தென ஈண்டு நம் வருகையை மொழியாட்குப் புள்ளறிவுறீஇயினவோவெனக் கூட்டுக. இறையென்றதனாலே தலைவன் வினைவல பாங்கனென்க.

அவள் மகிழ்ச்சியுற்றுப் புதல்வனைக் காட்டி ஆற்றுவித்தது கருதி மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் புள்ளறிவுறீஇயினவோவென்றான்; தன் வருகையை இளையர்வந்து கூறுமுன்னே தேர் விரைந்துவந்தமையால் இது பாகனை மகிழ்வித்தவாறு. பறவையின்கிளை இரியவென்றது, தேர் விரைந்துவருகின்ற ஆரவாரத்தால். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) தலைவன் தலைவியை எய்துஞ் செவ்வியில் அவள் மனையகத்திலிருந்து அழுகின்ற தன் குழந்தைக்கு உதோ உன்தந்தை வந்துவிட்டார் அழாதேகொள்! என்று பொய்கூறி ஆற்றுவித்தலைக் கேட்ட தலைவன் வியந்து பாகனை நோக்கி 'நம் வரவினை ஓரோவழி இவட்குப்'புள் உணர்த்திவிட்டனவோ? என்று மகிழ்ந்து கூறிய படியாம். ஏதில் - ஏது இல்லாத சொல். அது "உதோ உன்தந்தை வருகின்றார்" என்றதென்க. அங்ஙனம் கூறற்கு அவள் காரணம் பெருமையின் ஏதில் காட்டி என்றான். நெடுங்தெரு அன்ன நேர் கொள் நெடுவழி என்றது, அரசவீதி முதலிய நெடிய தெருப்போன்ற நேரிய நீண்டவழி என்னலே அமையும். (கசுக)

கசுஉ. ....

திணை: பாலை.

துறை: இஃது, உடன் போதுவலென்ற தலைவிக்குத் தலைவன் சொற்றது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவனுடன் பின்வருவேனென்ற தலைவியை நோக்கி 'நீ மாலைப்பொழுது தனியிருப்பதற்காற்றேனாதலின் நும்மொடு வருவேன் என்கின்றனை, கொடிய பாலை நெறியின்கண்ணே செல்லுகின்ற வன்மை உடையையாதல் நினக்குப் பொருந்துவதொன்றாமோ, ஆகாதன்றே? ஆதலின் நீ வரற்பாலையல்லை கா'ணெனத் தெளியக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "உடன் சேறற் செய்கையொடு அன்ன பிறவும்" (தொல்-கற்-கு) என்னும் விதி கொள்க.

மனையுறை புறவின் செங்கால் பேடைக்
காமர் துணையொடு சேவல் சேரப்
புலம்பின்று எழுதரு புன்கண் மாலைத்
தனியே யிருத்தல் ஆற்றேன் என்றுநின்
பனிவார் உண்கண் பைதல கலுழ
நும்மொடு வருவல் என்றி எம்மொடு
பெரும்பெயர்த் தந்தை நீடுபுகழ் நெடுநகர்
யாயொடு நனிமிக மடவை முனாஅது
[1]வேலின் இற்றித் தோயா நெடுவீழ்
[2]வழிநாள் ஊசலின் கோடை தூக்குதொறும்
துஞ்சுபிடி வருடும் அத்தம்
வல்லை யாகுதல் ஒல்லுமோ நினக்கே.

(சொ - ள்.) பெரும் பெயர்த் தந்தை நீடு புகழ் நெடு நகர்-பெரிய சீர்த்தியையுடைய தந்தையினது நீண்ட புகழ் பொருந்திய நெடிய மாளிகையின்கண்ணே ; யாயொடு நனிமிக மடவை - ஈன்ற தாயொடு பிரியாது வைகும் மிக்க இளமையுடையாய்!; முனாது மனை உறை புறவின் செங்கால் பேடை காமர் துணையொடு சேவல் சேர - முன்பு மனையிடத்து உறைகின்ற சிவந்த காலையுடைய புறவின் பேடையாகிய அழகிய தன் துணையொடு அதன் ஆண் புறவாகிய சேவல் கூடி மகிழாநிற்ப ; புலம்பின்று எழுதரு புன்கண் மாலைத் தனியே இருத்தல் ஆற்றேன் என்று - அவற்றை நோக்கி வருத்தமுடையதாகும்படி எழுகின்ற துன்பஞ் செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியே இருப்பதற்கு ஆற்றேனாவேன் என்று; நின் பனி வார் உண்கண் பைதல கலுழ எம்மொடு - நின் நீர் வடிகின்ற மையுண்ட கண்கள் துன்புற்றனவாய்க் கலுழாநிற்ப எம்மை நோக்கி; நும்மொடு வருவல் என்றி - யான் நும்முடனே நீயிர் செல்லுமிடத்து வருகிற்பேன் என்று கூறாநின்றனை; வேலின் இற்றித் தோயா நெடுவீழ் - வேற்படை போலும் இலையையுடைய இத்தி மரத்தினுடைய நிலத்திலே படாது தொங்குகின்ற நெடிய

(பாடம்) 1. வேனில் இற்றி. 2, வழி நாளூசல்.

விழுது; வழி நாள் கோடை தூக்குதொறும் — வைகறையில் மேல் காற்று வீசுந்தோறும்; ஊசலின் துஞ்சு பிடி வருடும் - ஊசலாடுதல் போன்று கீழே துயிலுகின்ற பிடியானைமீது புரளாநிற்கும்; அர்த்தம் வல்லை ஆகுதல் நினக்கு ஒல்லுமோ — பாலையின் கண்ணே செல்லுதல் நினக்குப் பொருந்துவ தொன்றுகுமோ? ஆகாதன்றே! ஆதலின் நீ வரற்பாலை அல்லைகாண்; எ - று.

(வி - ம்.) இற்றி - இத்திமரம். இச்சிமரமென இக்காலத்து வழங்கப்படுவது. முனுது - முன்பு; யான் புறப்படுமுன்பு வருவலென்றி யென்க.

புறவின் சேவலும் பெடையுங் கூடக்காண்டலின் வேட்கை தாங்காது தானுங் கூடக்கருதித் தனியிருத்தலாற்றேனென்றுள்; அதனைத் தலைமகன் கொண்டு கூறினுனையிற்று. நீரும் நிழலுமின்றி முள்ளும்பரலும் நிரம்பிய பாலையாதலை நீ புறம்போந்து அறிந்திலையென்பான் தாய் மருங்ககலாத நனிமிக இளமையையென்றுன்.

இறைச்சி :—கோடை தூக்குதொறும் இத்தி வீழ் பிடியை வருடாநிற்குமென்றது, யான் சென்று மீண்டு வருமளவும் நினக்கு இடையே ஆற்றுமை யுண்டாகியவழி தோழி நின்னை ஆற்றுவியாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தகலுதல். (கசு உ)

கசுங. ....

திணை: நெய்தல்,

துறை: இது, வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வரைந்துகொள்ளும் வண்ணம் வருகின்றதனை யறிந்த தோழி, களிபெருவகையளாய்த் தலைவியை நெருங்கி 'நம் துறைவனுடைய குதிரைகள் நாள்தோறும் வந்துவந் தலைதலால் அவற்றை நோக்கி என்னெஞ்சம் வருந்தாநிற்கும்: அது கழிந்தது; இனி மணம்புரிதல் காரணமாக அவற்றுக்குத் துன்பமின்மையால் அவை இளைப்பொழிவனவாக'வென்று மாவின் மேல்வைத்து மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறையுளப்பட" (தொல்.களவு-உக) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

உயிர்த்தன வாகுக அளிய நாளும்
அயிர்த்துகள் முகந்த ஆனு ஊதையொடு
எல்லியும் இரவும் என்னுது கல்லெனக்
கறங்கிசை இனமணி கைபுணர்ந்து ஒலிப்ப
நிலவுத்தவழ் மணற்கோடு ஏறிச் செல்வர
இன்றென் நெஞ்சம் போலத் தொன்றுநனி
வருந்துமன் அளிய தாமே பெருங்கடல்
நீல்நிறப் புன்னைத் தமியொள் கைதை

வானம் மூழ்கிய வயங்கொளி நெடுஞ்சுடர்க்
கதிர்காய்ந்து எழுந்தகங் கனலி ஞாயிற்று
வைகுறு வனப்பில் தோன்றும்
கைதையங் கானல் துறைவன் மாவே.

(சொ - ள்.) பெருங்கடல் நீல் நிறப்புன்னைத் தமி ஒள் கைதை - பெரிய கடலருகிலுள்ள கரிய நிறத்தையுடைய புன்னையின் பக்கத்தவாகிய தனிமையினிருக்கின்ற தாழையின் ஒள்ளிய மடல்; நெடுஞ் சுடர்க் கதிர் காய்ந்து எழுந்து அகம் கனலி வானம் மூழ்கிய வயங்கு ஒளி ஞாயிற்று வைகுறு வனப்பின் தோன்றும் - நெடிய சுடரையுடைய கதிரனாலே இருளைப்போக்கி யெழுந்து உள்ளே கொதித்து ஆகாயத்திலே சென்ற விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆதித்தனது பாடுசாய்கின்ற அலகுபோலத் தோன்ரு நிற்கும்; கைதை அம்கானல் துறைவன் மா-அத்தகைய தாழஞ்சோலை சூழ்ந்த துறைவனுடைய குதிரைகள்; நாளும் அயிர்த்துகள் முகந்த ஆனு ஊதையொடு - நாள்தோறும் நுண்மணலாகிய துகளை முகந்தெழுந்த அமையாது வீசும் ஊதைக்காற்றின் கண்ணே; எல்லியும் இரவும் என்னுது கல்லெனக் கறங்கு இசை இன மணி - இது பகலென்றும் இஃது இரவென்றும் கருதாமல் ஒலிக்கின்ற இனிய ஒலியையுடைய ஒரு நிகரவாகிய மணிகள்; கைபுணர்ந்து ஒலிப்ப நிலவுத்தவழ் மணல் கோடு ஏறிச் செல்வர - ஒருசேரக் கோத்துக் கழுத்திலே பூட்டப்பட்டுக் கல்லெனவொலிக்கும்படியாகத் தன் வெண்மை நிறத்தினல் நிலவு பரந்தாற்போன்ற மணற் குன்றுகளிலே ஏறிச் செல்லுதலானே; என் நெஞ்சம் இன்றுபோலத் தொன்று நனி வருந்துமன் - என்னெஞ்சம் இப்பொழுதுபோல முன்பே மிகவும் வருந்தியதாயிருந்தது; அளியது ஆம் - அந் நெஞ்சின் தன்மையைக் காணின் மிக இரங்கத் தக்கதாகும்; அளிய உயிர்த்தன ஆகுக - இன்று துறைவன் வரைவொடு புகுந்ததன் காரணமாக அவனுடைய குதிரைகள் தாம் இனி நாள்தோறும் வருந்துவனவல்ல; ஆதலின் இரங்கத் தக்கனவாகிய அவைகள் இப்பொழுது களைப்பாறுவனவாக! எ - று.

(வி - ம்.) துறைவன்மா, என்னுது ஒலிப்பச் செல்வர என்னெஞ்சம் வருந்துமன்; அவைதாம் அளிய உயிர்த்தனவாகுக வெனக் கூட்டுக. கனலியென்னும் செய்தெனெச்சம் மூழ்கிய என்னும் பெயரெச்சத்தைக் கொண்டது. மூழ்கிய ஞாயிறென்க. புன்னை அத்தமனக் குன்றம்போலவும் தாழைமடல் கதிர்மழுங்கிய ஆதித்தன் போலவுமெனக்கொள்க. மன்-கழிவின் கண்ணது.

இறைச்சி :—புன்னையுந் தாழையும் ஒருசேரவிருக்குந் துறைவனென்றது, அவ்விரண்டன் மணமும் ஒருசேரக் கமழ்ந்து விளங்குதல்

போலத் தலைவனுந் தலைவியுமாகிய நீங்களிருவிரும் வதுவையயர்ந் தில்லற நிகழ்த்திப் புதல்வரையின்று விளங்குவீரென்றதாம். ஏனை யுவமம் ஆயினும் ஞாயிற்றுப்புத்தேளை உவமித்தலினிஃ துள்ளுறை யன்மை யுணர்க. மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன்-தலைவியை ஆற்றியுவப் பித்தல்.

(பெரு -ரை.) உன்னுடைய துன்பங்களும் ஒழிய இனி நீயும் ஆற்றியிருப்பாயாக! என்பது குறிப்பெச்சம் என்க. (கசுஙு)

கசுசு. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருண்முடித்து வந்தானென்பது வாயில்கள் வாய்க் கேட்ட தோழி, தலைவிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிந்து மீண்டுவந் ததனை ஏனைய உழையர் முதலாயினோராலறிந்த தோழி, தலைவியை நெருங்கி 'அவர் கடுங் கோடையிலே சென்றனராயினும், நல்லதே செய்தாரென்று கூறி நான் முன்பு தெளிவிப்ப நீ தெளிந்தாயல்லை; அங்ஙனம் நீ வருந்துவதனைப் போக்குமாறு அவர் குறித்த பருவத் திற்றைநாளா லிங்குவந்தனர் காணென அறியக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்- கற்-கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் 'எதிரும் உளப்பட பிறவும்' என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

உறைதுறந்து இருந்த புறவின் தனாது
செங்கதிர்ச் செல்வன் தெறுதலின் மண்பக
உலகுமிக வருந்தி அயாவுறு காலைச்
சென்றனர். ஆயினும் நன்றுசெய் தனரெனச்
சொல்லில் தெளிப்பவுந் தெளிதல் செல்லாய்
செங்கோல் வாளிக் கொடுவில் ஆடவர்
வம்ப மாக்கள் உயிர்த்திறம் பெயர்த்தென
வெங்கடற்று அடைமுதல் படுமுடை தழீஇ
உறுபசிக் குறுநரி குறுகல் செல்லாது
மாறுபுறக் கொடுக்கும் அத்தம்
ஊறிலர் ஆகுதல் உள்ளா மாறே.

(சொ - ள்.) உறை துறந்து இருந்த புறவில் தனது செங் கதிர்ச் செல்வன் தெறுதலின் - தோழீ! மழைபெய்யாதொழிந்த பாலைநிலத்தின்கண் அந்நிலத்தின் தெய்வமாகிய ஆதித்தன் காய் தலானே; மண்பக உலகு மிக வருந்தி அயாவுறுகாலை – நிலம் பிளவுபட அதனால் உலகம் மிகவருந்தித் துன்புற்ற காலத்து;

சென்றனர் ஆயினும் - தலைவர் பொருள்வயிற் பிரிந்து அங்ஙிலத்துள்ள நெறியின்கண்ணே சென்றனராயினும் அவர் பொருள் மேற் சென்றாராதலின்; நன்று செய்தனர் எனச் சொல்லில் தெளிப்பவும் - நல்லதொரு காரியத்தையே செய்தனரென்று என்னுடைய சொற்களால் நின்னைத் தெளிவித்தகாலையும்; கொடுவில் ஆடவர் செங்கோல் வாளி வம்ப மாக்கள் உயிர்த்திறம் பெயர்த்தென - வளைந்த வில்லையுடைய ஆறலைகள்வர் செம்மையுற்ற கோல்வடிவாகிய அம்பினாலே நெறியின்கண்ணே செல்லும் ஏதிலாளரைக் கொன்று உயிரைப் போக்கினமையாலே; வெம் கடற்று அடைமுதல் படு முடை தழீஇ - இறந்து கிடந்த பிணங்கள் கொடிய மலைநெறியின் மருங்கே இலைகளால் மூடப்பட்டு முடைநாற்றமிகுதலும்; உறுபசிக் குறுநரி குறுகல் செல்லாது மாறு புறக்கொடுக்கும் - அவற்றைத் தின்ன வந்த மிக்க பசியையுடைய குறிய நரி அம்முடை நாற்றம் பொறுமையால் அவ்விடத்து நெருங்காது பின்னே மீண்டு செல்லாநிற்கும்; அத்தம் ஊறு இலர் ஆகுதல் உள்ளாமாறு - சுரத்தின்கண் யாதுமோர் ஊறுபாடிலராய் வருதலை நினையாமையாலே நீ; தெளிதல் செல்லாய் - யான் கூறிய வார்த்தைகளினாலே தெளிவடைந்தாயில்லை; அவ்வண்ணம் நீ வருந்தியிருப்பது அறிந்தனர் போலும், அவர் குறித்த இப்பருவத்து இற்றைநாளால் இங்கு வந்தனர்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) உறை - மழை. உலகு - பாலைநிலமுமாம். வாளிக்குச் செம்மை குருதிபடிதலால். கோல்வாளி: இருபெயரொட்டுமாம். தழீஇ யென்பதனைத் தழுவவெனத் திரிக்க. கூறுவோர் தோழியெனவும் கேட்போர் தலைவி யெனவுங் கொள்ளவைத்தலின் "இவ்விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரியரென், றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்" (தொல்-பொ-௰உ0) என்றபடி இது முன்னமென்னும் உறுப்புப்பெற்று வந்ததாயிற்று.

இறைச்சி :—வேடர்கொன்றொழித்த பிணத்தைத் தின்னவந்த நரி, அதன்கட்பட்ட முடைநாற்றத்துக்கு அஞ்சி உண்ணாது பெயர்ந்தேகும் என்றது. தலைவர் நின்னைப்பிரிந்தவிடத்து வருந்தியிருந்த நின்னலனை யுண்ணவந்த பசப்பு, அவர் விரைவின் மீண்டுவந்து நினக்குச் செய்யுந் தலையளியை நோக்கியவுடன் நினது நலனையுண்ணாது அஞ்சிக் கரந்தொழியுமென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) பாலைக்குத் தெய்வம் ஆதலின் செங்கதிர்ச் செல்வனை அதன் உடைமை யாக்கித் தனது செங்கதிர்ச் செல்வன் என்றாள். செங்கோல் வாளிக்கொடுவில் ஆடவர் என்புழிச் செய்யுளின்பமுணர்க. கடறு-காடு. உறுபசி-மிக்கபசி. மாறு-ஏதுப்பொருள்படவருமோரிடைச்சொல். (௧௬௪)

௧௬௫. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (௧) இது, நொதுமலர் வரையும் பருவத்துத் தோழி தலைவிக்கு அறத்தொடு நிலைபயப்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வரைவுநீட்டித்தலும் அயலோர் மணந்துகொள்ளுதற்குத் தூதுவிடக் கண்ட தோழி தலைவியை நோக்கிக் 'குன்றநாடன் இங்கு வரும்போதெல்லாம் நின்னருமையை அவனுக் குரைத்ததனால் நீ அவனை வெறுப்பதுபோல அவன் நின்னை வெறுத்திலனாதலின், வருந்தாது என்னை அன்னையர் வினவும்போது நீ என்பால் அறத்தொடு நின்றுவிடு ; நின்னை விரும்பிய அயலவர் தூது மிகவருகின்றன ; அவ்வேற்று வரைவு நமக்குத் தகுதியன்'றெனக் கூறுவதுடன் இறைச்சியாலே, தெய்வம்பொறைகொளச் செல்குவமெனவுங் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று, கடைஇ அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்," (தொல். கள-௨௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

துறை : (௨) வரைவு மலிந்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தோழி தலைவியை நோக்கிக் 'குன்றநாடனுக்கு நின் அருமையை உணர்த்தலினால் அவன் வெறுப்பின்றி ஏற்றனன் ; இடையே வேற்றுவரைவு நேரும்போலத் தோன்றுவதால் நீ அறத்தொடு நின்றுவிடு ; நமக்கு இருமணங்கூடுதல் இயல்போவன்' றெனத் தெளியக் கூறுநிற்பது. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்கூறிய விதியே கொள்க.

அமர்க்கண் ஆமான் அருநிறம் முள்காது
பணைத்த பகழிப் போக்குநினைந்து கானவன்
அணங்கொடு நின்றது மலைவான் கொள்கெனக்
கடவுள் ஓங்குவரை பேண்மார் வேட்டெழுந்து
கிளையொடு மகிழுங் குன்ற நாடன்
அடைதருந் தோறும் அருமைதனக்கு உரைப்ப
நப்புணர்வு இல்லா நயனி லோர்நட்பு
அன்ன ஆகுக என்னான்
ஒல்காது ஒழிமிகப் பல்கின தூதே.

(சொ-ள்.) அமர்கண் ஆமான் அருநிறம் முள்காது பணைத்த பகழிப் போக்கு நினைந்து - தோழீ ! அமர்த்த கண்ணையுடைய ஆமானின் அரிய நெஞ்சிலே பாய்ந்து தங்காது குறிதவறியொழிந்துபோன அம்பின் போக்கைக் கருதி; கானவன் மலை அணங்கொடு நின்றது வான் கொள்க என - கானவன் தன்னுள்

ளத்து 'இம்மலையில் தெய்வம் வெளிப்போந்து நின்றது, மழை பெய்தாலோ அதன் வீறு தணியுமாதலின் மலையை மழைவந்து சூழ்க,' என்று; கடவுள் ஓங்குவரை பேண்மார் வேட்டு எழுந்து கிளையொடு - அக்கடவுளை உயர்ந்த அம்மலைமேலே சென்று வழி படும் பொருட்டு விரும்பி யெழுந்து தன் சுற்றத்தாரொடும் போய்; மகிழும் குன்றநாடன் - அதற்குப் பலியிட்டு நீர்வளாவிய பின்னர் அப்பலியை உண்ணுகிற்கும் மலைநாட்டினையுடைய நங் தலைவன்; அடைதருந்தோறும் அருமை தனக்கு உரைப்ப - இங்கு வரும்பொழுதெல்லாம் நினது அருமையை அவனுக்கு உரைத்தலால்; நம் புணர்வு இல்லா நயன்இலோர் நட்பு அன்ன ஆகுக என்னான் - 'நம்மைப் புணர்தலில்லாத அன்பற்றவரது நட்பு அப்படியே அன்பில்லாமல் ஒழிவதாக என்று நீ வெறுத் துக் கூறுவதுபோல அவன் கூறுகின்றிலன்; ஆதலின் நின்பால் மிக்க அன்புடைமையின் இன்னே வரையுமாறு விரைய வாரா நிற்பன்; ஒல்காது ஒழி - அதன்முன் அன்னையர் என்னை வினவும் பொழுது நீ வருந்தாது என்பால் அறத்தொடு நிற்பாய் காண் !; தூது மிகப் பல்கின - அயலார் நின்னை மணஞ் செய்து கொள்ளு மாறு விடுக்கின்ற தூது மிகப் பலவாயின; வேற்று வரைவு நமக்குத் தகுதியன்று கண்டாய்; எ – று.

(வி - ம்.) பணைத்தல் - தவறுதல். முள்கல் - தங்குதல். மழை பெய்தால் தெய்வவீறு தணியுமென்பது வழக்கு. இனி இதன் இறைச்சி யாலே தெய்வம் பொறைகொளச் செல்குவமென்னும் அறத்தொடு நிற்றலின் உட்பகுதி யொன்று கூறியவண்ணம் வருமாறு :—

இறைச்சி :—கானவர் ஆமான்மீது எய்த அம்புபிழைத்தலால் வரை யிலே கடவுளின் குறையுண்டென்று பலியூட்டி மகிழாநிற்பரென்பது, நாம் குறித்துக்கூடிய தலைமகனைக் கூடவொட்டாது தவறுபடுத்தலால் அவ் ஊழ் அளிக்குந் தெய்வம் பொறைகொள்ளும் வண்ணம் அதற்குப் பலிக் கடன் கொடுக்கிற்பாமென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடுநிற்றல்.

(பெரு - ரை.) இனி, மலை அணங்கொடு நின்றது வான்கொள்க, எனக் கடவுள் பேண்மார் என இயைத்து, மலைநம்பால் வருத்தத்தோடு நின்றது ஆதலின் அவ்வருத்தம் தணிதற்கு அது மழையைப் பெறுவ தாக என்றுகருதி அம்மழை பெறும் பொருட்டுக்கடவுளைப் பேணற்கு என்று பொருள் கோடலுமாம். உரையின்கண் "வேற்றுவரைவு நமக்குத் தகுதியன்று கண்டாய்'' என்று எழுதிய எச்சவுரை வேண்டா கூறலாதல் உணர்க.

'நப்புணர்வு இல்லா நயனிலோர் நட்பு அன்னவாகுக !' என்றது தோழி தலைவி கூறியதனைக் கொண்டு கூறியபடியாம். இது தலைவியின் குறிப்புணர்ந்தன்றித் தான் அறத்தொடு நிற்றல் மரபன்மையின் இது மறைவெளிப்படுக்குங் காலம் ஆம் நின் கருத்தென்னை என வினவிய படியாம் என்க, (௧௬௫)

௧௬௬. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, செலவுக் குறிப்பினால் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(து - ம்.) தலைவன் வினைவயிற்செல்லுங் குறிப்பறிந்து தலைவி வேறுபடக் கண்டு அவளைத் தேற்றுகின்றான். 'மடந்தாய், நின் வடிவழகு கண்டு அகமகிழ்ந்து யானும் அறத்தினிலை கைவரப்பெற்றோர் போன்றேன் ; புதல்வனும் விளையாடல் பயிலுகின்றான் ; நுங்களை எதிர்நோக்கி மகிழ்வதினும் சிறந்த பொருளில்லையாதலின், வேறுவினை யாதுமில்லேன் ; இங்ஙனமாக எற்றினாற் பிரிகிற்போம்: பிரிவதேயில்லைக்கா'ணெனத் தெளியக்கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப் பரிவு நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும்" என்னும் விதிகொள்க. பிரிவுபொதுப் படக் கூறினமையின் பரத்தையிற் பிரிவு முதலிய எல்லாப் பிரிவிற்கும் இவ்விதி அமையும் என்க.

பொன்னும் மணியும் போலும் யாழநின்
நன்னர் மேனியும் நாறிருங் கதுப்பும்
போதும் பணையும் போலும் யாழநின்
மாதர் உண்கணும் வனப்பின் தோளும்
இவைகாண் தோறும் அகமலிந்து யானும்
அறநிலை பெற்றோர் அனையேன் அதன்தலைப்
பொலந்தொடிப் புதல்வனும் பொய்தல் கற்றனன்
வினையும் வேறுபுலத்து இலனே நினையின்
யாதனிற் [1]பிரிவாம் மடந்தை
காதல் தானுங் கடலினும் பெரிதே.

(சொ - ள்.) மடந்தை பொன்னும் மணியும் போலும் நின் நன்னர் மேனியும் நாறு இருங் கதுப்பும் - மடந்தாய்! பொன்னைப் போலும் ஒளிவீசுகின்ற நினது நல்ல வடிவும், நீலமணியைப் போலும் (நிறமமைந்த) மணங்கமழ்கின்ற நின் கரிய கூந்தலும்; போதுபோலும் நின்மாதர் உண்கணும் - குவளை மலரைப் போலும் அழகிய மையுண்ட நின்கண்களும்; பணை போலும் வனப்பின் நின் தோளும் - மூங்கிற் போத்தினைப் போலும் அழகையுடைய நின் தோள்களும்; இவைகாண் தோறும் யானும் அகம்மலிந்து அறம் நிலை பெற்றோர் அனையேன் - ஆகிய இவற்றைக் காணும் பொழுதெல்லாம் யானும் உள்ளம் மகிழ்ந்து அறத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றோர் அடையும்

(பாடம்) 1. பிரிகோம்.

பயனை அடைந்தேன் ஆகின்றேன்; அதன்தலைப் பொலந்தொடிப் புதல்வனும் பொய்தல் கற்றனன்-அதன்மேலும் பொன்னாலாகிய தொடியணிந்த புதல்வனும் விளையாட்டயர்தல் கற்றிருக்கின்றனன்; வேறு புலத்து வினையும் இலன் - நுங்களைக் கண்டு மகிழ்வதினுங் காட்டிற் சிறந்ததொன்றும் இல்லாமையால் வேற்றிடஞ் சென்று செய்யும் செயல் யாதுமில்லாதேனாகியிராநின்றேன்; காதல் தானும் கடலினும் பெரிது - நின்பால் எனக்குண்டாகிய ஆசையோ கடலினும் பெரிதாயிராநின்றது; நினையின் யாதனின் பிரிவாம் - இவற்றை ஆராயின் எக்காரணத்தை முன்னிட்டு நாம் ஒருவரையொருவர் பிரிகிற்பம்; பிரியகில்லமாதலின் நீ வேறுபட்டுக் காட்டி என்னை வருத்தாதே கொள்!; எ - று.

(வி - ம்.) யாழ : முன்னிலையசை. மாதர் - காதலுமாம். ஓரனையேன் - ஒரு தன்மையேன். முதல் இவ்விரண்டடிகளிரண்டும் நிரனிறையணி. யானும் என்றதன் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை, நீ என்பால் வைத்திருக்குங் காதலேயன்றி யெனப் பொருள்படுதலின்; அது வேறுபட்டுக் காட்டலால். நீ வேறுபட்டெனபது முதற்சொல் எச்சம். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள்-கற்பு. பிரிவறிந்து வருந்துழித் தேற்றலிற் பாலையாயிற்று.

(பெரு - ரை.) அறம் நிலைபெற்றோர் என்றது, தம்மில் இருந்து தமது பாத்துண்பாரை. அதனினும் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகினின்மையின் அதனை உவமை யாக்கினன்.

இனி, இச்செய்யுட்கு ஒப்பான சிறந்த செய்யுள் கிடைத்தல் அரிது: தமிழ் இலக்கியத்தின் மணிமுடியாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

(௧௬௬)

௧௬௭. ....

திணை : நெய்தல்.

துறை : (௧) இது, தோழி பாணர்க்கு வாயின்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தன்பால் மனைவி ஊடியதறிந்து ஊடல் நீங்குமாறு தேற்றவேண்டிப் பாணனை விடுப்ப வந்தானை நோக்கித் தோழி, 'பாண! நீ கூறும் பொய்மொழிகள் நலனிழந்த தலைவியினது நுதலினெழுந்த பசலையை நீக்க வல்லன அல்லகண்டாயாதலின், மீண்டு செல்வாயாக'வென வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குப் 'பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் குறைவினை எதிரும்'' (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (௨) தூதொடுவந்த பாணற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற்சென்ற தலைமகன் தன் வருகையை முன்னரே தெரிவிக்குமாறு தூதாகவிடுத்த பாணனைத், தோழி 'தலைவர் வந்து தலையளி செய்தாலன்றி நீ கூறும் இனியமொழி நலனிழந்த தலைவி

யினது நுதலின் எழுந்த பசலையை நீக்குமோ?' வெனக் கவன்று கூறு நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல்-கற்-௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" என்பதனுல் அமைத்துக் கொள்க.

கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்குவாங்கு பெருஞ்சினை
விருந்தின்வெண் குருகு ஆர்ப்பின் ஆஅய்
வண்மகிழ் நாளவைப் பரிசில் பெற்ற
பண்ணமை நெடுந்தேர்ப் பாணியின் ஒலிக்கும்
ரு. தண்ணந் துறைவன் தூதொடும் வந்த
பயன்தெரி பனுவல் பைதீர் பாண
நின்வாய்ப் பணிமொழி களையா பன்மாண்
புதுவீ ஞாழலொடு புன்னை தாஅம்
மணங்கமழ் கானல் மாண்நலம் இழந்த
க0. இறையேர் எல்வளைக் குறுமகள்
பிறையேர் திருநுதல் பாஅய பசப்பே.

(சொ - ள்.) புன்னைக் குடக்கு வாங்கு கருங்கோட்டுப் பெருஞ்சினை விருந்தின் வெண்குருகு ஆர்ப்பு-புன்னையினது மேலோங்கி வளைந்த கரிய அடித்தண்டினையுடைய பெரிய கிளையிலே புதுவதாக வந்து தங்கிய வெளிய நாரை நரலுதல்; ஆஅய் வண்மகிழ் நாள் அவைப் பரிசில் பெற்ற பண் அமை நெடுந் தேர்ப் பாணியின் ஒலிக்கும் - கடையெழு வள்ளலுள் ஒருவனாகிய ஆஅய் அண்டிரனது பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய நாளோலக்கத்திலே இரவலர் பரிசிலாகப் பெற்ற அலங்காரமமைந்த நெடிய தேரினது ஒலிபோல ஒலியாநிற்கும்; தண்அம் துறைவன் தூதொடும் வந்த பயன்தெரி பனுவல் பைதீர் பாண - குளிர்ச்சியையுடைய துறையை உடைய கடற்கரைத் தலைவனாகிய காதலன் நின்னைத் தூதாக விடுத்தலினாலே வந்த நீ பெறும் பயனுக்குத் தக்கபடி கூறும் பனுவலையுடைய வருத்தமில்லாத பாணனே!; நின் வாய்ப் பணி மொழி - நின் வாயினாலே கூறப்படுகின்ற மெல்லிய பொய்ம்மொழிகள்; பல் மாண் புதுஞாழல் வீயொடு புன்னை தாஅம் மணம் கமழ் கானல் - பல மாட்சிமைப்பட்ட புதிய ஞாழன்மலரோடு புன்னைமலரும் உதிர்ந்து பரவிய மணம் கமழ்கின்ற கடற்கரையிலுள்ள சோலையின்கண்ணே; மாண் நலம் இறை ஏர் எல் வளை இழந்த குறுமகள் - முன்பு நுகரப்பட்டுப் பின்பு தனது மாட்சிமையுடைய நலத்துடனே கையிலுள்ள அழகிய வளையும் இழந்த இளமை மாறாத மடந்தையினது; பிறை ஏர் திரு நுதல் பாய பசப்பு - பிறை போன்ற அழகிய நெற்றி

யிலுண்டாகிய பசலையை ; களையா - நீக்குவனவல்ல காண் ; ஆதலின் நீ இங்கு நில்லாது மீண்டு செல்வாயாக ! எ - று.

(வி - ம்.) பணிமொழி - மெல்லிய மொழி; இது துனிதீர்க்க வேண்டி இல்லாதனவற்றைப் புனைந்துகொண்டு வணங்கிக்கூறும் பொய்ம்மொழி. பாணி - ஒலி. கோடு - அடித்தண்டு. வண்மகிழ் - பெரியமகிழ்ச்சி. நலனும் வளையும் இழந்தவென மாறிக்கூட்டுக. ஏர் : உவமவுருபு. ஒடு : அடைமொழிப் பொருளது. சினத்தொடு வந்தானென்பது போலக் கொள்க. ஆர்ப்பின், இன் : அல்வழிச்சாரியை. தண்ணந்துறைவன், அம் : சாரியை. விரிக்கும் வழி விரித்தல்.

தலைமகன் முயங்கித் தலையளிசெய்தவழி நீங்குவதன்றி நின்மொழியாலே பசலை நீங்காதென்றாள், அவனளிக்குங் கொடையளவுக்குரிய சொல்லுடையையெனக் கொண்டு பயன்தெரி பனுவலையுடையையென்றாள். இவளது வருத்தத்திற்குப் படுங் கவற்சி தலைவற்கில்லையென்பது தோன்றப் பாணன் மீதேற்றிப் 'பைதீர்பாண' என்றாள்.

இறைச்சிகள் :—(க) நாரை கத்துதல் தேர்ப்பாணியின் ஒலிக்குமென்றது, பாணன் நயந்து கூறுமொழி எமக்கு இடி இடிப்பது போலிருக்கும் என்பதாம்.

,, , (உ) ஞாழலொடு புன்னைப்பூப் பரவி மணங்கமழுங் கானலென்றது. துறைவனுக்குத் தலைவியொடொப்பப் பரத்தை கருதலாயினளென்பதாம். அன்றி இனி, கானல் இருவகைமலரையும் பெற்றுக் கமழ்தல்போலத் தலைவன் தலைவியையும் பரத்தையையும் ஒப்பக் கருதி ஏற்று மகிழாநிற்குமெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல். ஏனைத்துறைக்கும் பொருளொக்கும். அதற்கு மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியின் ஆற்றாமை கூறுதல்.

(பெரு - ரை.) பாண நின்மொழி குறுமகள் பசப்புக் களையா என இயைத்துக் கொள்க. பயன் தெரி பனுவல் - இன்பம் உணர்தற்குக் காரணமான பாடலுமாம். பை - வருத்தம். (கசுஎ)

கசுஅ.............

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறி வருதலானே ஏதப்பாடுண்டாமாதலின் அதனை விலக்கி மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு கூறக் கருதிய தோழி, தலைவனை நெருங்கி 'நாடனே, இவளுயிர் வருந்தும் வண்ணம் இரவிலே நீ இங்கு வருதல் பண்புடையதன்றுகா'ணென மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்-கள-உக) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

சுரும்புண விரிந்த கருங்கால் வேங்கைப்
பெருஞ்சினைத் தொடுத்த கொழுங்கண் இருஅல்
புள்ளுற்றுக் கசிந்த தீந்தேன் கல்லளைக்
குறக்குறு மாக்கள் உண்ட மிச்சிலைப்
புன்தலை மந்தி வன்பறழ் நக்கும்
நன்மலை நாட பண்பெனப் படுமோ
நின்நயந் துறைவி இன்னுயிர் உள்ளாய்
அணங்குடை அரவின் ஆரிருள் நடுநாள்
மைபடு சிறுநெறி எஃகுதுணை ஆக
ஆரங் கமழும் மார்பினை
சாரல் சிறுகுடி ஈங்குநீ வரலே.

(சொ - ள்) சுரும்பு உண விரிந்த கருங் கால் வேங்கைப் பெருஞ்சினைத் தொடுத்த கொழுங்கண் இருஅல் - வண்டுகள் உண்ணுமாறு மலர் விரிந்த கரிய அடிமரத்தையுடைய வேங்கையின் பெரிய கிளையிலே தொடுத்த கொழுவிய கண்களையுடைய தேனடையிலே; புள் உற்று கசிந்த கல் அளைத் தீம் தேன்-தேனிக்கள் மொய்த்தலாலே கசிந்து கல்லின் குழிகளில் வடிந்த இனிய தேன்; குறக் குறு மாக்கள் உண்ட மிச்சலை-குறவரின் இளமகாஅர் வழித்துண்டெஞ்சியதை; புல் தலை மந்தி வல் பறழ் நக்கும் நல் மலை நாட - மெல்லிய தலையையுடைய மந்தியின் வலிய குட்டிகள் சென்று உண்ணுநிற்கும் நல்ல மலைநாடனே!; நின் நயந்து உறைவி இன் உயிர் உள்ளாய் - நின்னை விரும்பியுறையும் இவளது இனிய உயிர் படுகின்ற துன்பமின்னதென்று கருதாமல்; அணங்கு உடை அரவின் ஆர் இருள் நடுநாள் மைபடு சிறு நெறி-வருத்துந் தன்மையுடைய பாம்புகள் இயங்குகின்ற வருதற்கரிய இரவின் நடுயாமத்தில் மயக்கந்தருகின்ற சிறிய வழியின் கண்ணே; எஃகு துணை ஆக ஆரம் கமழும் மார்பினை - நின் கையிலேந்திய வேற்படையையே நினக்குரிய துணையாகக் கொண்டு சந்தனம் பூசுதலால் அதன் நறிய மணங்கமழ்கின்ற மார்பினையுடையையாய்; சாரல் சிறுகுடி ஈங்கு நீ வரல் பண்பு எனப்படுமோ — சாரலின்கணுள்ள சிறுகுடியாகிய இவ்விடத்து நீ தனியே வருதல் தகுதிப்பாடுடையதாமோ? ஆதலின் இனி இங்கு இரவில் வரற்பாலை அல்லைமன்! என்று.

(வி - ர்) நீ தனியே வருநெறி கருதிய தலைவி இறந்துபடுமென்பாள் உயிருள்ளாய் என்றாள். நறுநாற்றங்கண்டு அணங்குகள் அணங்கு மென்பதனைக் குறிப்பிப்பாளாய் ஆரங்கமழு மார்பினையென்றாள். அணங்குடை அரவு நெறியென வருநெறி ஏதத்துக் கஞ்சுவது கூறினாள். இவற்றால் நீ வரற்பாலையல்லை மன்னென்ன எதிர்மறை ஏகாரங்

கொடுத்து அறிவித்தாளாயிற்று. இஃது அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

உள்ளுறை: வேங்கை தலைவியாகவும், சுரும்புணவிரிந்தது ஏதிலாட்டியர் பழிச்சொற் கூறுமாறு பொருந்தியதாகவும், அதனிடத்துள்ள இறுலின்தேன் தலைவியினின்பமாகவும், புள்மொய்த்தல் தமர்சூழ்ந்திருப்பதாகவும், கசிந்து வந்த தேனைக் குறக்குறுமாக்களுண்பது மிக்க நலனைப் பசலையுண்டொழிப்பதாகவும், எஞ்சியதைப் பறழுண்ணுதல் எஞ்சிய நலனை ஒரோவொருகால் தலைவன் துய்ப்பதாகவும் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) சுரும்பு - வண்டு. இறுஅல் - தேனடை. புள் - வண்டு- கல்லளைக் கசிந்த திந்தேன் என மாறுக. நின்நாடு நன்மலை நாடாகவும் நீ நல்லையல்லை என்பாள் நன்மலைநாட என்றாள். குறக்குறுமாக்கள் அத்தேனடையை எடுத்துண்ண அறியாது தானே கல்லளையிற் கசிந்த தேனை உண்ணுதல் போன்று நீதானும் தலைவியை வரைந்து கொண்டு நுகராயாய்க் களவின்கண் நுகராநின்றனை, இனி குறமாக்கள் உண்டெஞ்சிய மிச்சிலைமந்திப்பறழ் நக்கிறாற் போன்றுநீ நுகர்ந்து எஞ்சிய அவளழகினைப் பசலை யுண்ணா நின்றது என்றாளும் ஆயிற்றென்க. ஆரங்கமழும் மார்பினை என்றது நின்வரவு ஏதிலராலும் அறியப்படுகின்றது என்றற்குக் குறிப்பேதுவாயிற்றென்க. (கசுஅ)

கசுகூ. ....

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்றான் நெஞ்சிற்கு உரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீளுந்தலைவன் நெஞ்சை நெருங்கி யாம் பிரிந்ததனாலுண்டாகிய தலைவியினது துன்பந் தீரும் வண்ணம் இப்பொழுது நாம் வருவதனை நம்முடைய மாளிகையின் சுவரின்கண்ணுள்ள பல்லி, பலபடியாக இயம்பி அறிவுறுத்தா நிற்குமோ'வெனக் கருதிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மீட்டுவரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும், அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்" (தொல். கற்-கு) என்னும் விதி கொள்க.

முன்னியது முடித்தனம் ஆயின் நன்னுதல்
வருவம் என்னும் பருவரல் தீரப்
படுங்கொல் வாழி நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லி
பரல்தலை போகிய சிரல்தலைக் கள்ளி
மீமிசைக் கலித்த வீநறு முல்லை
ஆடுதலைத் துருவின் தோடுதலைப் பெயர்க்கும்
வன்கை இடையன் எல்லிப் பரீஇ

வெண்போழ் [1]தைஇய அலங்கலந் தொடலை
மறுகுடன் கமழும் மாலைச்
கo. சிறுகுடிப் பாக்கத்தெம் பெருநக ரானே.

(சொ - ள்.) நல்நுதல் முன்னியது முடித்தனம் ஆயின் வருவம் என்னும் பருவரல்தீர - நெஞ்சமே! வினைவயிற் பிரிந்து செல்லும்பொழுது என்று வருவீர்கொலாமென வருந்தி வினவிய தலைவியை நெருங்கி 'நல்ல நுதலையுடையாய்! யாம் சென்று கருதியதை முடித்தனமாயின் அன்றே வருகின்றேம்' என்று கூறியவுடன் உண்டாகிய அவளுடைய துன்பமெல்லாந் தீரும்படி இன்று நாம் வருகின்ற வருகையை; பரல் தலைபோகிய சிரல்தலைக் கள்ளி மீமிசைக் கலித்த முல்லை நறு வீ - பரல்மிக்க பாலை நிலத்தின்கண் வளர்ந்தோங்கிய சிச்சிலிப் பறவைபோன்ற தலையையுடைய கள்ளியின் மேலே படர்ந்த தழைந்த முல்லையின் நறுமலரை; ஆடு தலைத் துருவின்தோடு தலைப் பெயர்க்கும் வன்கை இடையன் - ஆடுகின்ற தலையையுடைய யாட்டின் தொகுதியை மேய்க்கச் செலுத்துகின்ற வலிய கையையுடைய இடையன்; எல்லிப் பரீஇ வெண் போழ் தைஇய அலங்கல் அம் தொடலை மறுகு உடன் கமழும் - இரவிலே கொய்து வெளிய பனங்குருத்தின் போழுடனே சேர்த்துத் தொடுத்த அசைகின்ற நறிய மாலையின் நறுமணம் தெருவில் ஒருங்கு கமழாநிற்கும்; மாலைச் சிறுகுடிப் பாக்கத்து எம் பெரு நகரான் - இன்று மாலையம் பொழுதிலே சிறிய குடிகளையுடைய பாக்கத்தின்கண் உள்ள எமது பெரிய மாளிகையிடத்து; நெடுஞ் சுவர்ப் பல்லி படுங்கொல் - நெடியசுவரின்கணிருக்கின்ற பல்லி அறிகுறியாக அடித்துத் தெரிவிக்குங் கொல்லோ? எ - று.

(வி - ம்.) சிரல் - சிச்சிலி. மீமிசை - மேலிடம். துரு - யாடு. தோடு - கூட்டம். பல்லிபடுதல் - பல்லியடித்தல்; (பல்லிசொல் லுதல்); "வாய்மாண்டபல்லிபடும்" என்றார் கைந்நிலை கஅ ஆம் பாடலினும்.

இறைச்சி:—இடையன்தொடுத்த கண்ணி போழுடனே கமழுமென்றது, பல்லியடிப்பக் கண்ட தலைவி தன் புதல்வனுடன் மகிழ்ந்து நம் வரவினாலே களிப்பெய்தியிருக்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - நெஞ்சுட னுசாவுதல்.

(பெரு - ரை.) வருவம் என்றமையால் அவட்குண்டான பருவரல் என்றவாறு. பல்லி படுங்கொல் என்று மாறுக, கள்ளிக்கிளை தன் மலராலே சிரல்பறவைபோன்று தோன்றுதலைக் கண்டறிக. ஆடுதலை: வினைத்தொகை. எல்லி - பகலுமாம். மாலைப் பொழுதிற் கமழும் என்பதனால் பகல் எனலே வலியுடைத்து. வெண்போழ்-வெளிய நாருமாம். (கசுக)

(பாடம்) 1. தைஇய.

௩௭௦. ....

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தோழி விறலிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனாலே தலைமகளது புலவியைத் தீர்க்குமாறு விடப்பட்ட விறலியைக் கண்ட தோழி, அதனை அறிந்துவைத்தும் இவ்விறலியே தூதாகநடந்து தலைவனைப் பரத்தையிடத்துச் சேர்ப்பித்தனளாகுமென்னுங் கருத்தாலே ஆயத்தாரை நோக்கி 'இவ்விறலி நம்தலைவனை மற்றுமொரு பரத்தைபால் உய்க்க வந்தனளாதலின், நாம் அவனைக் காத்துக்கொள்வோம்; எழுவீராக, இவள் கருத்து முற்றுமெனின் நாமிருந்தாவதென்'னென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குப் 'பாணர் கூத்தர் விறலிய ரென்றிவர், பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்'' (தொல்-கற்-௯) என்னும் விதி கொள்க.

மடக்கண் தகரக் கூந்தல் பணைத்தோள்
வார்ந்தவால் எயிற்றுச் சேர்ந்துசெறி குறங்கின்
பிணையல் அம்தழைத் தைஇத் துணையிலள்
விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றனளே
௫. எழுமினோ எழுமின்எங் கொழுநற் காக்கம்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப்
பலருடன் கழித்த ஒள்வாள் மலையனது
ஒருவேற்கு ஓடி யாங்குநம்
பன்மையது எவனோஇவள் நன்மைதலைப் படினே.

(சொ - ள்.) மடக் கண் தகரக் கூந்தல் பணைத்தோள் - மடப்பத்தையுடைய கண்பார்வையையும் மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையும் பருத்த தோளையும்; வார்ந்த வால் எயிற்றுச் சேர்ந்து செறி குறங்கின் - நேர்மையாகிய வெளிய பற்களையும் திரண்டு நெருங்கிய துடைகளையுமுடைய; துணை இலள் பிணையல் அம் தழைத் தைஇ விழவுக் களம் பொலிய வந்து நின்றனள் - ஒப்பில்லாத இவ்விறலி பிணைத்த அழகிய தழையுடையையுடுத்துத் திருவிழாச் செய்யும் இவ்விடனெங்கும் பொலிவெய்துமாறு வந்து நிற்றலாயினள் காணுங்கோள்! எம் கொழுநன் காக்கம் — நம் காதலனை இன்னும் வேறொரு பரத்தைபால் இவள் தூது சென்று செலுத்தாதபடி நாம் பாதுகாக்கற் பாலம்; எழுமின் எழுமின் - எழுங்கோள்! எழுங்கோள்! இவள் நன்மை தலைப்படின் - இவள் கொண்ட காரியம் கைகூடுமாயினோ!; ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை முள்ளூர்ப் பலர் உடன் கழித்த ஒள்வாள் மலையனது -

ஆரியர் நெருங்கிச் செய்த போரின்கண்ணே பெரிய புகழை யுடைய முள்ளூர்ப் போர்க்களத்துப் பலருடன் சென்று உறையினின்று உருவிய ஒள்ளிய வாட்படையையுடைய மலையனது; ஒரு வேற்கு ஓடி ஆங்கு - ஒப்பற்ற வேற்படையை அஞ்சி அ ஆரியப்படை ஓடியதுபோல; நம் பன்மையது எவன் - பலர் கூடிய நம்முடைய கூட்டமும் ஒழியவேண்டிய தன்றி வேறியாது பயன்படுங்கண்டாய்? எ - று.

(வி - ம்.) விறலி - விறல்படப் பாடியாடும் மகள்; விறல் - சத்துவம். சேர் - திரட்சி; உரிச்சொல். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயவ் - வாயின் மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, ஆரியர் துவன்றிய முள்ளூரின் போர்ப் பறந்தலையிலே அவ்வாரியர் பலரும் ஒருங்கே உருவிய வாட்படைகள் அனைத்தும் பேரிசை மலையனது ஒரோவொரு வேற்படைக்கு ஆற்றாது இரிந் தோடினாற் போன்று யாமும் இவள் ஒருத்திக்குப் புறங்கொடுத் தோடவேண்டியதுதான், நமது பன்மையாற் பயன் யாது? என்று பொருள்கோடலே சிறப்பாதலுணர்க 'இவ்ள் வன்மை 'தலைப்படினே' என்றும் பாடமுண்டு. காக்கம் - காப்பேம். (கஎ0)

களக. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகட் குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகனாலே பிரிவறிவுறுத்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை நோக்கி 'நம் காதலன் வினைவயிற் பிரிகின்றான் நம்மைக் கைவிட்டுச் சுரத்தின்கண்ணே சென்றக்கால் முன்பு அவனது மார்பிலே கிடந்து துயிலுங் கண்கள் இனி வேறெவ்வாறு உறங்கவல்லன கொல்' லென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'பெறற்கரும் பெரும்பொருள்' (தொல். கற்-க) நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபடவந்த கிளவி' என்பதனுல் அமைத்துக் கொள்க.

நீர்நசைக்கு ஊக்கிய உயவல் யானை
வேனிற் குன்றத்து வெவ்வரைக் கவாஅன்
நிலஞ்செலச் செல்லாக் கயந்தலைக் குழவி
சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத்து எறிய
௫. ஊரான் கன்றொடு புகுதும் நாடன்
பன்மலை அருஞ்சுரம் இறப்பின் நம்விட்டு
யாங்கு வல்லுந மற்றே ஞாங்கர்
வினைப்பூண் தெண்மணி வீழ்ந்தன நிகர்ப்பக்

கழுதுகால் கொள்ளும் பொழுதுகொள் பானாள்
௧௦. ஆர்வ நெஞ்சமொல அளை இ
மார்புறப் படுத்தல் மரீஇய கண்ணே.

(சொ - ள்.) நீர் நசைக்கு ஊக்கிய உயவல் யானை - நீருண்ணும் நசையை மேற்கொண்ட வருத்தத்தையுடைய பிடியானை ; வேனில் குன்றத்து வெவ் வரைக் கவாஅன் நிலம் செல - வெப்பமிக்க சிறுகுன்றுகளைச் சூழவுடைய வெவ்விய மலைப்பக்கத்திலுள்ள நிலத்தின்கண்ணே செல்லுதலும் ; செல்லாக் கயம் தலைக்குழவி - அதனுடன் செல்லமாட்டாத மெல்லிய தலையையுடைய யானைக் கன்று ; சேரி அம் பெண்டிர் நெஞ்சத்து எறிய ஊர் ஆன் கன்றொடு புகுதும் நாடன் - சேரியிலுள்ள மாதர் தம்முள்ளத்தே துண்ணெனும்படி ஊரிலுள்ள பசுவின் கன்றொடு சேர்ந்து அச்சேரியின் கண்ணே புகுதாநிற்கும் ; நாடன் நம்விட்டு பல்மலை அருஞ்சுரம் இறப்பின் - மலைநாடன் நம்மைக் கைவிட்டுப் பலவாகிய மலைகளிடைப்பட்ட கடத்தற்கரிய சுரநெறியிலே செல்லின் ; வினைப் பூண் தெள்மணி வீழ்ந்தன ஞாங்கர் நிகர்ப்ப - கட்டிய கம்மத் தொழிலையுடைய தெளிந்த ஓசையையுடைய மணிகளைக் களையப் பட்ட வேற்படையையொப்ப ; கழுது கால்கொள்ளும் பொழுது கொள் பால் நாள்-பேய்கள் நிலைகொண்டு உலாவுகின்ற பொழுது அமைந்த நடுயாமத்தில் ; ஆர்வ நெஞ்சமொடு அளை இ மார்பு உறப் படுத்தல் மரீஇய கண் - ஆசையோடு நெஞ்சுகலந்து அவனுடைய மார்பின் மேல் நெருங்கப் படுத்தலைப் பொருந்தின கண்கள். யாங்கு வல்லுந - இனி எவ்வாறு துயிலல் வல்லனவாகும்? எ - று.

(வி - ம்.) ஞாங்கர் : வேல், நிகர்ப்ப மரீஇய கண்ணெனக் கூட்டுக.

உள்ளுறை :—யானை மலைப்பக்கம் போதலும் அதன் கன்று சேரியம் பெண்டிர் நடுங்கும்படி ஊரான் கன்றொடு புகுமென்றது, தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்துபோதலும், ஏவன்மாந்தர் தாம் இறைமகள் எவ்வண்ணம் ஆற்றுங்கொலென்று வருந்தாநிற்ப, தலைவி என்னொடு வைகுதலாவாளென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்திருத்தல்.

(பெரு - ரை.) யானை செல்ல, செல்லாக் குழவி ஊர் ஆன்கன்றொடு புகுதும் என்றது, தலைவன் இன்றியமையாத தன் கடமைமேற் சென்றானாகலின் அவனொடுஞ் செல்லமாட்டாத நீ இனி அவன் வருங் காறும் ஆயத்தாரோடு கூடி ஒருவாறு துயர் தீர்ந்துறைதல் வேண்டும் என்று உள்ளுறை கூறியபடியாம். இதனுள் சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத்து எறிய என்றது நீ அவ்வாறு இனிதிருப்பின் அலர் தூற்றுவோர் அதற்கு ஏதுப் பெறமாட்டாது - வருந்துவர் அவர்க்கு அது சாலும் என்றவாறும்.

(௩௧௪)

களஉ. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இது, பகற்குறிவந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி வந்தொழுகுந் தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாவுங் குறிப்புத் தோன்றத் ' தலைவனே ! இப்புன்னையை யாம் வளர்த்து வந்ததை அன்னை இஃது உங்களுடன்பிறந்த தங்கையென்று கூறினனாதலின் இப்புன்னையின் முன்னர் நும்மொடு நகையாடவும் அஞ்சுகின்றேம் ; வேண்டுமெனில் வேறு நிழலுமுண்டன்றோ' என்று பகற்குறி மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௬) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

துறை : (உ) குறிபெயர்த்திடுமாம்.

(து - ம்.) என்றது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(வி - ம்.) முதற்றுறைக்குக் கூறியதே இதற்குமாம்.

விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி
மறந்தனம் துறந்த காழ்முளை அகைய
நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப
நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை ஆகுமென்று
அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே
அம்ம நாணுதும் நும்மொடு நகையே
விருந்திற் பாணர் விளரிசை கடுப்ப
வலம்புரி வான்கோடு நரலும் இலங்குநீர்த்
துறைகெழு கொண்கநீ நல்கின்
நிறைபடு நீழல் பிறவுமா ருளவே.

(சோ - ள்.) விருந்தின் பாணர் விளர் இசை கடுப்ப வலம்புரிவான்கோடு நரலும் - புதியராய் வந்த பாணர் பாடுகின்ற இனிதாய (மெல்லிய) இசைப்பாட்டுப் போல வெளிய வலம்புரிச்சங்கு ஒலியா நிற்கும் ; இலங்கு நீர்த் துறைகெழு கொண்க !- விளங்கிய நீரையுடைய துறைபொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவனே !; விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி மறந்தனம் துறந்த காழ்முளை அகைய - யாம் எம்மொடு விளையாடுகின்ற தோழியரோடு சென்று ஒருநாள் வெள்ளிய மணலிலூன்றினேமாகி மறந்தொழிந்த புன்னை(யினது முற்றிய) விதையானது வேரூன்றி

முளைத்து முளைதோன்றுதலானே; நெய் பெய் தீம் பா
இனிது வளர்ப்ப — மீண்டும் அதனை நோக்கி மகிழ்
கலந்த இனிய பாலை நீராக வார்த்து இனிமையொடு வளர்க்கு நாளில்; அன்னை நும்மினும் சிறந்தது நுவ்வை ஆகும் என்று கூறினள் — எம் அன்னை எம்மை நோக்கி நீயிர் வளர்த்துவரும் புன்னையானது நும்மினுஞ் சிறந்ததன்றோ அது நும்முடன் பிறந்த தங்கையாந் தகுதியுடையது கண்டீர்'' என்று இதன் சிறப்பினை விளங்கவுரைத்தனள்; நும்மொடு நகை நாணுதும் — ஆதலின் எங் தங்கையாகிய இப்புன்னையின் எதிரில் நும்மொடு நகைத்து விளையாடி மகிழ்வதற்கு யாம் வெட்கமடையாநின்றோம்; அம்ம நீ நல்கின் நிறைபடு நீழல் பிறவும் உள — அம்மவோ? நீ இவளை அணைந்து நல்குவையோ? நல்குவையாயின் நிறைந்த மரத்தினிழல்பிறவும் ஈங்குள்ளனகாண்; அவ்வயிற் செல்லுதல் நல்லதொன்றாகும். எ - று.

(வி - ம்) விளர் - இளமை; மென்மையின்மேலது. வான் - வெண்மை. ஆர் : அசை. காழ் - விதை; ஈண்டுப் புன்னைக்கொட்டை. அகைத்தல் - தோன்றுதல். நுவ்வை - நும் தங்கை.

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் முதலானோர் அயலிலே யிருக்கும் பொழுது தன் காதலனோடு அளவளாவுதல் தகுதியுடையதன்றாதலின், 'வெள்கி அஞ்சுதும்' என்றாள். நும்மொடு நகையாடுதற்கு நாணுது மென்றதனாலே பகற்குறிக்கு உடன்படாமையும், பிறர்காணுதற்கு நாணுதுமென்று போதரலால் களவுக்கு அஞ்சினமென்றமையுங் குறிப்பாற் கூறி மறுத்து வரைவுகடாயது. மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை) இனி, முதற்கூறிய் துறைக்கு நீ நல்குவாயேனும் இப்புன்னைநீழல் போன்று நிறைபடு நீழல் பிறவுமுளவோ என்று ஏகாரத்தை வினவாக்கி இல்லையாகலின் பகலின்கண் வாராதே கொள் எனப் பொருள் காண்க. இரண்டாவது துறைக்கு ஏகாரத்தை ஈற்றசை யாகக் கொள்க. இதன்கண் தோழியின் படைத்துமொழி ஆற்றவும் இன்பந்தருதலுணர்க. (கஎஉ)

களகூ. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (க) இது, தோழி தலைவிக்குரைப்பாளாய்ச் சிறைப்புற மாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அன்னை வெறியெடுக்கின்றாளென்று தலைமகனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனை வரைந்தெய்துமாறு உடன்படுத்த வேண்டிச் சிறைப்புறமாகவந்த அவன் கேட்குமாற்றானே தோழி தலைவியை நோக்கி "வெறி அயருங்களத்து வருகின்ற முருகவேள் 'என்னை லெய்தியதன்று, ஒரு தோன்றலாலெய்தியது இந்நோய்' என்று அன்னை

பால் முன்னிலையானுங் கனவானும் அறிவுறுத்தின் அதனால் அவன் ஏதேனும் ஏதமெய்துமோ வென'' நொந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு முற்செய்யுட்குக் கூறிய விதியே கொள்க.

துறை : (உ) வெறியச்சுறீஇத் தோழி அறத்தொடுநிலை பயப்பித் ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, அன்னை வெறியெடுக்கின்றாளெனத் தோழி தலைவியை அஞ்சுவித்து வெறியயருங்களத்தின்கண் அறத்தொடு நிற்கு மாறு கூறியதுவும் ஆகும். (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, 'நாற்றமும்' என்னும் நூற்பாவின்கண் களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்......பிறவும் (தொல். கள. உ௩) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

சுனைப்பூக் குற்றும் தொடலை தைஇயும்
மலைச்செங் காந்தள் கண்ணி தந்தும்
தன்வழிப் படூஉம் நம்நயந்து அருளி
வெறியென உணர்ந்த அரிய அன்னையைக்
௫. கண்ணினுங் கனவினுங் காட்டி இந்நோய்
என்னினும் வாராது மணியின் தோன்றும்
அம்மலை கிழவோன் செய்தனன் இதுவெனின்
படுவண்டு ஆர்க்கும் பைந்தார் மார்பின்
நெடுவேட்கு ஏதம் உடைத்தோ
௧௦. தொடியோய் கூறுமதி வினவுவல் யானே.

(சொ - ள்.) தொடியோய் யான் வினவுவல் - தொடியினை யுடையாய் யான் நின்னையொரு செயலைவினவுகின்றேன் ; சுனைப் பூ குற்றும் தொடலை தைஇயும் மலைச் செங்காந்தள் கண்ணி தந் தும் - அதுதான் யாதெனிலோ;? கேள்! சுனையின்கணுள்ள மலர் கொய்தும் அவைகளை மாலையாகத் தொடுத்தும் மலையிலுள்ள செங்காந்தள் மலர்கொய்து அம்முருகவேள் போர்க்குச் சூடும் கண்ணியாக அமைத்தும் சார்த்தி; தன் வழிப்படூஉம் நம் நயந்து அருளி - அவனை வழிபாடுசெய்கின்ற நம்மை ஆதரஞ் செய்யு மாறு விரும்பியருளி ; வெறி என உணர்ந்த அரிய அன்னையை - நாம் இப்பொழுது கொண்டிருக்கிற காமநோய் 'முருகு அணங்கி யது காரணமாக வந்த இவள் மேனியின் வேறுபாடுதான் வெறிய யர்ந்தால் நீங்கும்' என மாறாக நினைந்துடைய அம்மாறுபாடு எவ்வழியினாலும் நீங்கரிய நம் அன்னைக்கு ; கண்ணினுங் கனவி னும் காட்டி - கண்ணாலே குறிப்பாகக் காட்டுவதனோடு உறங்கும் பொழுது அவளது கனவின்கண்ணும் வந்து தோன்றித் தன்வடிவு புலப்படக்காட்டி ; இந் நோய் என்னினும் வாராது - இக்காம

நோய் என்னுலும் வேறுபிற அணங்குகளாலும் எய்தியதொன் றன்றுகண்டாய்; மணியின் தோன்றும் அம் மலை கிழவோன் இது செய்தனன் எனின் – வேறுயாவன் இதனைத் தோற்று வித்தனன்கொல் என வினவின் நோக்குவோர்க்கு நீலமணி போலத் தோன்றுநிற்கும் அழகிய மலையையுடைய ஒருதோன் றலே இதனைச் செய்தனன்' என்று கூறுவானெனின்; படு வண்டு ஆர்க்கும் பைந்தார் மார்பின் நெடுவேட்கு ஏதம் உடைத்தோ - அதனுலே பொருந்திய வண்டுக ளாரவாரிக்கும் பசிய மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அந்நெடிய முருக வேளுக்கு ஒரு குற்றமுமுண்டாகுமோ?; கூறுமதி - அதனை ஆராய்ந்து கூறிக்காண்; எ - று.

(வி-ம்.) அன்னையை: உருபுமயக்கம். கண்ணி - போர்க்குச் சூடும் பூ. தெய்வமாதலின் கனவினுங்காட்ட அமையும். ஞாயிற்றின் வெம்மையாலே வறளாது மழைபெய்து நிறம்பெறுதலின் மணிபோலத் தோன்றும் என்றதாம்.

இறைச்சி:—ஒன்றினேம் யாமென்று புகல்புக்க எம்மைக் கைவிட்ட அன்னேன் மலையாயிருந்தும், நீலமணிபோலத் தோன்றி விளங்கா நிற்கும் இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருளின்புறத்தே தோன்றி யதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு-ரை.) இதன்கண் முதல் துறைக்கு அன்னை களவொழுக் கத்தை அறியாதவளாய் வெறியாடமுயல்கின்றுள் அதனுல் தலைவிக்கு வரும் ஏதம் பலவாம் ஆதலின் விரைந்து வரைந்து கொள்வாயாக என்பது குறிப்பெச்சமாகவும்,

இரண்டாவது துறைக்குத் தோழி தலைவியை நோக்கி அன்னைவெறி யெடுக்க முயல்கின்றுள் நீ தானும் மறைபுலப்படுத்தும் கருத்துடை யையல்லை இனி யாம் வாளாவிருத்தல் கூடாது மறைப்புலப்படுத்தல் வேண்டும் நின் கருத்தியாது என்று வினவுதல் குறிப்பெச்சமாகக் கோடல் வேண்டும். (௧௭௩)

௧௭௪. ....

திணை: பாலை.

துறை: இது, வினைமுற்றி வந்தெய்திய காலத்து ஆற்றுளாய தலைவியைத் தோழி வற்புறீஇ நின்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

(து-ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்துவந்த தலைமகன் பரத் தையொடு முயங்கியதறிந்து நொந்துபுலந்த தலைவியைத் தோழி நெருங்கி 'நீ தலைவனேடிருந்தும் வருந்துவதென்னென்றுட்கு அவள் அறியாதார்க்கு அங்ஙனமே தோன்றுமாயினும் அவன் பரத்தைமார்பின் கண்ணே தன்னை மடுப்பானுயினன்: என்னை அன்பின்றி முயங்குவா னுதலின், அவன் முயக்கந்தான் யாது பயனுடையதாகு'மென்று வருந் திக்கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு,

"கொடுமை யொழுக்கத்துத் தோழிக் குரியவை,
வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக்,
காய்தலு முவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்,
ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்'

(தொல்-கற்-கூ)

என்னும் விதிகொள்க. இதன் கண் காய்தலின் பாற்படுமென்க.

கற்றை ஈந்தின் முற்றுக்குலை யன்ன
ஆளில் அத்தத் தாளம் போந்தைக்
கோளுடை நெடுஞ்சினை ஆண்குரல் விளிப்பிற்
புலியெதிர் வழங்கும் வளிவழங்கு ஆரிடைச்
சென்ற காதலர் வந்தினிது முயங்கிப்
பிரியாது ஒருவழி உறையினும் பெரிதழிந்து
உயங்கினை மடந்தை என்றி தோழி
அற்றும் ஆகுமஃது அறியா தோர்க்கே
வீழாக் கொள்கை வீழ்ந்த கொண்டி
மல்லல் மார்பு மடுத்தனன்
புல்லுமற் றெவனோ அன்பிலங் கடையே.

(சோ - ள்,) தோழி ஈந்தின் கற்றை முற்றுக் குலை அன்ன ஆள் இல் அத்தத் தாளம் போந்தை - தோழி! ஈந்தினது திரட்சியையுடைய முற்றிய குலைபோன்ற மக்க ளியங்காத நெறியின்கண்ணமைந்த தாளிப்பனையினது; கோள்உடை நெடுஞ்சினை ஆண் குரல் விளிப்பின் - குலைகளையுடைய நெடிய மடலிலிருந்து ஆண் பறவை தன் பெண்பறவையைக் கூவின்; புலி எதிர் வழங்கும் - அவ் வொலியைக் கேட்ட புலி எதிரோசை எழும்படி முழங்கா நிற்கும்; வளி வழங்கும் ஆர் இடைச் சென்ற காதலர் - கோடைக் காற்று வீசுகின்ற அரிய நெறியிலே சென்ற காதலர்; வந்து இனிது முயங்கிப் பிரியாது ஒருவழி உறையினும் - மீண்டு வந்து இனிதாக நின்னை முயங்கி நீங்காது நீங்களிருவிரும் ஓரிடத்தே உறையுங்காலையும்; பெரிது அழிந்து மடந்தை உயங்கினை என்றி - நீ பெரிதும் நெஞ்சழிந்து மடந்தையே! ஏன் வருந்துகின்றனை? என்று கூறுநின்றனை; அஃது அறியாதோர்க்கு அற்றும் ஆகும் - அவ்வுண்மையை அறியாதவர்க்கு அத்தன்மையாகவேதான் காணப்படும்; வீழாக் கொள்கை வீழ்ந்த கொண்டி மல்லல் மார்பு மடுத்தனன் - நம் காதலன் முன்பு பிற மாதரை விரும்பாத கோட்பாட்டையுடையனுயிருந்து இப்பொழுது தன்னை விரும்பிய பரத்தையினிடத்துத் தன் வளப்பம் பொருந்திய மார்பை மடுப்பானுயினன், இங்ஙனம் பிறள் ஒருத்திபால் அன்பு

வைத்தால் என்மாட்டு அவனுக்கு எவ்வண்ணம் அன்பு தோன்றும் ? ; அன்பு இலங்கடை புல்லு எவன் ? - அன்பென்பது இல்லாதவழி என்னை அவன் தழுவிக் கொள்வதனாலும் யான் அவ்வனைத் தழுவிக் கொள்வதனாலும் யாது பயன்படும் ? ; எ - று.

(வி - ம்.) கோள் - காய். கொண்டி - கொள்ளைகொள்ளும் பரத்தை.

இறைச்சி : (க) ஈந்தின் முற்றுக்குலைபோன்றது தாளிப்பனங்குலையென்றது பரத்தையும் என்போலத் தலைமகனுக் குரியளாயினளென்றதாம்.

,, ,, (உ) தாளிப்பனைமடலிலிருந்து ஆண்பறவை பெண்பறவையை விளித்தால் புலி எதிரொலியெடுப்ப முழங்காநிற்குமென்றது- இல்லகத்திருக்கும் யான் கணவனை விரும்பி ஏற்பின் அயலே பரத்தை முழக்கத்தோடு தலைவனை அழையாநிற்கு மென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு–அழுகை. பயன்-தலைவி புலவிகூர்தல்.

(பெரு - ரை.) கற்றை ஈந்தின் என்பது தொடங்கி................உயங்கினை என்னுந் துணையும் தோழி கூற்றைத் தலைவிகொண்டு கூறினபடியாம். அவனுடைய வீழாக்கொள்கைகள் அணைத்து வீழ்ந்தன இப்பொழுது அவன் மல்லல் மார்பு கொண்டு மடுத்தனன் எனப் பொருள் கோடலுமாம். (கஎச)

கஎரு. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறமாக வந்திருந்த தலைமகன் கேட்டு இனி இல்வயிற் செறிக்கப்படுமாதலால், களவுப்புணர்ச்சிக் கியலாதென்று வரைந்தெய்துமாறு தோழி தலைவியை நோக்கி 'நம் தலைவனுடன் கூட்டம் நிகழ்ந்ததனை அன்னை அறியாதிருந்தும் ஏதிலாட்டியர் கூறுதலால் என்னைச் சுடுவது போல நோக்குவளெனவும் இதுபற்றி உள்ளுறையால் இறைமகன் இன்னது செய்தல் வேண்டுமெனவுஞ் சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு " களனும் பொழுதும்..................அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்'' (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

நெடுங்கடல் அளித்த கொடுந்திமில் பரதவர்
கொழுமீன் கொள்கை அழிமணல் குவைஇ
மீன்நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சில் பொத்திய
சிறுதீ விளக்கின் துஞ்சும் நறுமலர்ப்
ரு. புன்னை ஓங்கிய துறைவனோடு அன்னை
தானறிந் தன்றோ இலளே பானாள்

சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பிச்
சுடுவான் போல நோக்கும்
அடுபால் அன்னஎன் பசலை மெய்யே.

(சொ - ள்) நெடுங் கடல் அலைத்த கொடுந் திமில் பரதவர்–நெடிய கடலிலே சென்று வலைவீசி ஆங்குள்ள மீன்களை வருத்திப் பிடித்த வளைந்த மீன்படகுகளையுடைய பரதமாக்கள்; கொள்கைக் கொழுமீன் அழிமணல் குவைஇ - தாம் பிடித்துக்கொண்டுவந்த கொழுவிய மீன்களை நெகிழ்ச்சியையுடைய மணற்பரப்பிலே குவித்து; மீன் நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சில் பொத்திய சிறு தீ விளக்கில் துஞ்சும் - மீன் கொழுப்பாலாகிய நெய்யை வார்த்துக் கிளிஞ்சிலில் ஏற்றிய சிறிய சுடர்விளக்கினொளியிலே துயிலு கின்ற; நறுமலர்ப் புன்னை ஓங்கிய துறைவனொடு - நறிய மலரை யுடைய புன்னை மரங்கள் உயர்ந்த துறைவனுடனே நாம் களவிலே புணர்ந்ததனை; அன்னை அறிந்தன்று இலள் – நம் அன்னை தான் முன்னரே அறிந்துவைத்தாளும் அல்லள்; பால் நாள் சேரியம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பி – அங்ஙனமாக இரவு நடு யாமத்தில் நம்முடைய சேரியின்கணுள்ள அயலுறை மாதர் கூறுங் குறிப் புரையாகிய; இழிந்த சில சொற்களை விரும்பிக் கேட்டு; அடுபால் அன்ன என் பசலை மெய் - கொதிக்கின்ற பால்போன்ற பசலை பரந்த என் மேனியை; சுடுவான் போல நோக்கும் - சுடுவது போல நோக்கா நிற்கும்; இதனால் இனி இல்வயிற் செறிக்கும் போலும்: எ - று.

(வி - ம்.) வான்: தொழிற்பெயர் விகுதி. இதனாலென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

தலைவன் பிரிதலாலே பசப்புண்டாகிய தென்பதை அவனுக்கறி வுறுத்துவாள் என்பசலை மெய்யென்றாள். காமத்தீ மிகுதலானே அடு பாலன்ன மெய் என்றாளெனவுமாம். அடுபால்மேல் ஆடை படர்தல் போலக் காமத்தியால் உடம்பிலே பசலைபரந்ததெனக்கொள்க. இது வும் தலைவி கூற்றைத் தோழி தன் கூற்றாகக்கொண்டு கூறியது. இது பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை:—கடல் வேட்டையிலே சென்ற பரதவர் கொண்டு வந்த மீனை மணலிலே குவித்துவிட்டு விளக்கொளியிலே துஞ்சுவர் என்றது, தலைவன் வேற்றுநாட்டகன்று பொருளீட்டிக் கொணர்ந்து எமர் விரும்பியவாறு அவர் முன்றிலிலே குவித்துப்போகட்டுப்பலரறிய மணந்து முயங்கி அயாவோம்பி இருப்பானாக வென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) முன்னரே பிரிவுத்துயரால் கொதிக்கும் என் மேனியை மேலும் சுடுவான் போன்று நோக்கும் என்றவாறு. இதனால் அலர் எழுந்ததும் தாயறிந்ததும் கூறி இனி இற்செறிப்பர் என்பதனை யும் குறிப்பால் உணர்த்தினமையுணர்க. (களகு)

௧௭௬. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பரத்தை தலைவியின் பாங்கிக்குப் பாங்காயினர் கேட்ப விறலிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, உணர்த்தவுணரும் ஊடற்பகுதிக்கண்ண தாகிய தலைவி தான் பூப்புநீ ராடிய துணர்த்தவேண்டித் தன் தோழியைச்செங்கோலஞ்செய்துவிடுப்ப அதுகண்டு உலகியல்நோக்கித் தலைவனை விடுத்த பரத்தை யாம் தலைவியை அஞ்சி விடுத்தேமென்று ஊரார் கூறுவர் போலுமென்று உட்கொண்டு எதிர்வந்து உரையாடுதலை யஞ்சித் தான் கூறுவதனைத் தலைவியும் பாங்கியும் அறிந்து கோடற் பொருட்டு, அப் பாங்கிக்குப் பாங்காயினர் கேட்பத் தன் தோழியாகிய விறலியை நோக்கி, 'அவள் நம்மை நயந்துகொண்டிருக்கையில் நாம் அவளை நயந்துகொள்ள வேண்டி அவனை விடுத்தோம்' என ஊரார் புகலுவர்கொல்'லெனக் கூறுவதுடன் உள்ளுறையால் 'யாம் அவனை மீட்டுக் கைக்கொள்வா'மெனவும் வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்" (தொல் - கற் - ௧௦) என்னும் விதி கொள்க.

எம்நயந்து உறைவி ஆயின் யாம்நயந்து
நல்கினம் விட்டதென் நலத்தோன் அவ்வயின்
சால்பின் அளித்தல் அறியாது அவட்கவள்
காதலள் என்னுமோ உரைத்திசின் தோழி
நிரைத்த யானை முகத்துவரி கடுப்பப்
போதுபொதி உடைந்த ஒண்செங் காந்தள்
வாழையஞ் சிலம்பின் வம்புபடக் குவைஇ
யாழோர்த் தன்ன இன்குரல் இனவண்டு
அருவி முழவின் பாடொடு ஒராங்கு
மென்மெல இசைக்கும் சாரல்
குன்ற வேலித்தம் உறைவின் ஊரே.

(சொ - ள்.) தோழி! எம் நயந்து உறைவி ஆயின் யாம் நயந்து நல்கினம் விட்டது என் - விறலீ! தலைமகளானவள் எம்மை விரும்பி உறைபவளாயிருக்கையில் யாமாக அவனை விரும்பி அவள் விரும்பியவாறு நல்கிவிட்டதுதான் என்னவிருக்கின்றது?; நலத்தோன் அவ்வயின் சால்பின் அளித்தல் அறியாது-நம் நலத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் தலைமகனை அத்தலைவி பால் யாம் சால்பினாலே கொடுத்தது அறியாது; நிரைத்த யானை முகத்து வரி கடுப்பப் போது பொதி உடைந்த ஒள் செங் காந்தள்—நிரைத்திருக்கின்ற யானையின் முகத்திலுள்ள கோடு

போல அரும்புகள் பொதிந்தனவெல்லாம் மலர்ந்த ஒள்ளிய செங்காந்தள்; வாழை சிலம்பின் வம்பு பட - வாழையையுடைய சிலம்பின்கண் மணங்கமழாநிற்ப; யாழ் ஓர்த்து அன்ன இன்குரல் இன வண்டு - யாழோசையைக் கேட்டாலொத்த இனிய குரலையுடைய கூட்டமாகிய வண்டுகள்; குவைஇ அருவி முழவின் பாடொடு ஒராங்கு மெல்மெல இசைக்குஞ் சாரல் - திரண்டு புகுந்து அருவியாகிய முழவொலியோடு ஒருதன்மைப்பட மெல்ல மெல்ல ஒலியாநிற்கும் சாரலிலே; குன்ற வேலித் தம் உறைவின் ஊர் - குன்று சூழ்ந்து வேலியாகவுடைய அவர்கள் இருக்கின்ற ஊரிலுள்ளார்; அவட்கு அவள் காதலள் என்னுமோ உரைத்திசின் - தலைவிபால் அப்பரத்தை மிக்க காதலையுடையளாதலின் அத்தலைவி விருப்பத்தின்படி தலைவனை விடுத்தனள் என்று கூறுநிற்பரோ? ஆராய்ந்து ஒன்றனைக் கூறாய்; அங்ஙனம் ஆயின் மீட்டும் அவனை ஈங்கு நமது ஆற்றலானே கைக்கொண்டு போதுவாங்காண்!, எ - று.

(வி - ம்.) பரத்தை தான் தோழியென விளித்தலால், அவட்குத் தோழி விறலியென்பது. விறல் — சத்துவம்; அவை சிங்காரமுதலாய ஒன்பான் சுவையாமென்ப. அச்சுவைகள் தன் மெய்க்கண்ணே தோன்றுமாறு அவிநயத்திற் புலப்படுத்திக் காட்டவல்லவள் விறலி. உறைவி. உறைபவள். நலத்தோன் அளித்தல்: இரண்டன்றொகை. குவைஇ - திரண்டு. அங்ஙனமாயினென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

உள்ளுறை:—சிலம்பிலே செங்காந்தள் மலர்தலும் வண்டுகள் அருவியொலியொடு சேர மெல்லமெல்லப் பாடாநிற்குமென்றது, தலைவியொடு தலைவன் மகிழ்ந்திருப்பனாதலின் நாம் முழவு முதலியவற்றோடு பாடுகிற்போம்; அவன் நம் வயத்தவனுவானென்பதாம். "ஏனோர்க்கெல்லாம் இடம்வரை வின்றே" (தொ - பொ - ௩௦௨) என்றதனாலே பரத்தை தானறிந்த கிளவியானே நிலம்பெயர்ந்துறையாத பொருள்கொண்டு உள்ளுறை கூறினளென்பது. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - பரத்தை சூழ்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி இச் செய்யுளின்கண் ஊர் அவட்கு அவள் காதலள் என்னுமோ என்றதற்கு, இவ்வூரிலுள்ளார் அப்பரத்தையினும் காட்டில் அத் தலைவியே சிறந்த காதலையுடையாள் என்று கூறுவரோ? என்று பொருள்கோடலே சிறப்பு. இங்ஙனமன்றி "தலைவிபால் அப்பரத்தை மிக்க காதலையுடையாள் ஆதலின் அத்தலைவி விருப்பத்தின்படி தலைவனை விடுத்தனள்" எனல் பரத்தைக்குப் புகழே பயத்தலின் அவ்வுரை பொருந்தாமையுணர்க. இனி, தலைவி எம்மை நயந்து உறைபவளாதலின் யாம் நயந்தே தலைவனை நல்கினம் நலத்தோனும் அவள்பால் காதலின்றியே தன் சால்புடைமையான் அளிப்பவன் ஆகின்றான்; இதனை அறியாது இவ்வூர் அவனுக்கு அப்பரத்தையினும் அத்தலைவியே சிறந்த காதலள் என்னுமோ? யாம் விட்டது என்னும்? உரை! என்று இச் செய்யுட்குப் பொருள்காண்டலே தகுதியென்க.

(௧௭௬)

களஎ. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, செலவுக்குறிப்பறிந்த தலைமகள் தோழிக்குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வினைவயிற்செல்லுங் குறிப்பையறிந்த தலைமகள், தோழியைநெருங்கி 'நம் காதலர் சுரம்போதலைத் துணிந்தனரென்பது திண்ணம்; வேலைத்துடைப்பர், பலகையணிவர், என்னையும் அளிப்பர் ஆதலின், யாம் துன்பவெள்ளத்தில் நீந்தியுழலு நாள்வந்து எய்தியது போலு' மென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "கொடுமையொழுக்கம்.........ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல் - கற் - சு) என்னும் விதியான் அமைத்துக் கொள்க.

பரந்துபடு கூரெரி கானம் நைப்ப
மரந்தீ உற்ற மகிழ்தலை அம்காட்டு
ஒதுக்கரும் வெஞ்சுரம் இறந்தனர் மற்றவர்
குறிப்பிற் கண்டிசின் யானே நெறிப்பட
வேலும் இலங்கிலை துடைப்ப பலகையும்
பீலி சூட்டி மணியணி பவ்வே
பண்டினும் நனிபல அளிப்ப இனியே
வந்தன்று போலுந் தோழி நொந்துநொந்து
எழுதெழில் உண்கண் பாவை
அழிதரு வெள்ளம் நீந்தும் நாளே.

(சொ - ள்.) தோழி பரந்துபடு கூர் எரி கானம் நைப்ப மரம் தீ உற்ற மகிழ்தலை அம் காட்டு - தோழீ ! நம்காதலர் பரந்துபட்ட மிக்க தீ காடு முழுதும் எரிந்து அழித்தலினால் அதனிடையிருந்த மரங்களெல்லாம் தீந்து மகிழ்ச்சி நீங்கலாகிய காட்டகத்து ; ஒதுக்கு அரும் வெஞ் சுரம் இறந்தனர் - ஒதுங்கியிருத்தற்கும் நிழலில்லாத கொடிய சுரத்தின்கண்ணே சென்றுவிட்டனர் என்பது திண்ணம் ; மற்றவர் குறிப்பின் யான் கண்டிசின் — அவர் செய்யுஞ் செய்கையின் குறிப்பினால் யான் கண்டறிந்தேன்மன்; நெறிப்பட வேலும் இலங்கு இலை துடைப்ப - யாங்ஙனம் அறிந்தனையென நீ வினவுதியேல் இபம்புவன்கேள் ! ஒழுங்குபட வேலின் இலங்கிய இலையையும் மாசுபோகத் துடையாநிற்பர் ; பலகையும் பீலி சூட்டி மணி அணிப - அன்றிக் கிடுகினையும் மயிற்பீலி சூட்டி மணியை அணியாநிற்பர் ; பண்டினும் நனி பல அளிப்ப - மற்றும் முன்போலன்றி என்னையும் பலபடியாகப் பாராட்டி அன்புசெய்யாநிற்பர் ; நொந்து நொந்து எழுது

எழில் உண்கண் பாவை அழிதரு வெள்ளம் நீந்தும் நாள் — ஆதலின் யான் வருந்தி வருந்தி ஓவியர் எழுதுதற்குத் தகுந்த அழகமைந்த மையுண்ட கண்ணிலே பாவைதோன்றாத வெள்ளம் போன்று கண்ணீர் வடிய அவ்வெள்ளத்தின்கண் விழுந்து நீந்தி யுழலும் நாள்; இனியே வந்தன்று போலும் - இன்னே வந்து இறுத்ததுபோலும்; இனி எவ்வாறு ஆற்றுகிற்பேன்; எ - று.

(வி - ம்.) தலையல் - நீங்குதல். அம் : சாரியை. இறந்தனர்: தெளிவின்கண் வந்த கால வழுவமைதி. பலகை - கிடுகு; இக்காலத்துக் கேடயமென மருவியது. பண்டினும் நனிபல அளிப்ப என்றது, மனைவியை முன்பு அன்புபாராட்டும் அளவினுங்காட்டில் மிகுதிப்படப் பாராட்டுதல்; கண்ணுந் தோளும் நுதலுங் கூந்தலுந் தைவந்து தழுவி முழுவி உறுப்புக்களைப் பலகாலும் நோக்கிநிற்றலும் பலபடிசென்று போந்து நோக்கி மீளுதலும் பயனில்லாத வழியும் வாளா உரையாடலும் பிறவுமாம். இது துன்பத்துப்புலம்பல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) எழுது எழில் உண்கண் பாவை-கோலம் எழுது தலையுடைய அழகிய மையுண்ட கண் எனினுமாம். (௧௭௭)

௧௭௮. ....

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது,

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறத்தானாகிய தலைவன்கேட்டு வரைவொடு புகுமாற்றானே தோழி தலைவியை இல்வயிற்செறித்தமையை அறிவுறுத்துவாளாய்த் 'தலைவனது தேரையும் பார்க்கமுடியாதாயிற்று, நாண்மிகுதலாலே துயிலவும் இல்லை. என்னெஞ்சும் அழிந்த'தென்று கூறி உள்ளுறையாலே தலைவியினுடைய ஏனைய நிலைமையுங் கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

(இ- ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல் - கள - உ௩) என்னும் விதியினால் அமைத்துக்கொள்க.

ஆடமை ஆக்கம் ஐதுபிசைந்து அன்ன
தோடமை தூவித் தடந்தாள் நாரை
நலனுணப் பட்ட நல்கூர் பேடை
கழிபெயர் மருங்கின் சிறுமீன் உண்ணாது
கைதையம் படுசினைப் புலம்பொடு வதியும்
தண்ணந் துறைவன் தேரே கண்ணின்
காணவும் இயைந்தன்று மன்னே நாணி
நள்ளென் யாமத்துங் கண்படை பெறேஎன்
புள்ளொலி மணிச்செத்து ஓர்ப்ப
விளிந்தன்று மாதவத் தெளிந்தஎன் நெஞ்சே.

(சொ - ள்.) ஆடு அமை ஆக்கம் ஐது பிசைந்து அன்ன - அசைகின்ற மூங்கிலினுள்ளே உரிக்கப்படும் உரியை மடித்து மெல்லிதாகப் பிசைந்துவைத்தாலொத்த; தோடு அமை தூவித் தடந்தாள் நாரை - தொகுதியமைந்த சிறகுகளையும் நீண்ட கால்களையும் உடைய நாரையினால்; நலன் உணப்பட்ட நல்கூர் பேடை - இன்பம் நுகரப் பெற்ற செயலற்ற பேடை; கழி பெயர் மருங்கில் சிறுமீன் உண்ணாது - கழிக்கரையிலே பெயருமிடங்களில் பெயர்ந்து சென்று சிறிய மீனையும் உண்ணாது; கைதை படுசினைப் புலம்பொடு வதியும் தண்ணம் துறைவன் - தாழையின் பெரிய கிளையின்கண்ணே வருத்தத்துடன் உறைபாநிற்கும் மெல்லிய துறைகளையுடைய நம் காதலன்; தேர் கண்ணின் காணவும் இயைந்தன்று மன் — ஊர்ந்துவரும் தோரானது முன்பு நம்முடைய கண்ணாலேனும் காணுதற்குப் பொருந்தியிருந்தது, இப்பொழுது அது கழிந்தது; நாணி நள் என் யாமத்தும் கண் படை பெறேஎன் - ஏதில் மாதரார் கூறுஞ் சிறு சொல்லை நம்பி நம் அன்னை இற்செறித்தலானே நாணமுற்று இரவு நடுயாமத்திலும் கண் துயில்கொளப் பெற்றிலேன்; புள் ஒலி மணி செத்து ஓர்ப்ப — அயலிலே பறவைகள் ஒலித்தல் அவர் தேரின் மணியொலிபோலிருத்தலால்; தவத் தெளிந்த என் நெஞ்சு—அவ்வொலியைக் கேட்டு முன்பு மிகத் தெளிந்திருந்த பெருமையுடைய என்னெஞ்சமானது; விளிந்தன்று - இப்பொழுது அழிவு பொருந்தியதாயிற்று; எ - று.

(வி - ம்.) ஆக்கம் - ஆக்கப்படுவது; செய்யப்படுவதென்றவாறு. ஐது - மெல்லிது; வியப்புடைத்தாக வென்றுமாம். தோடு - தொகுதி. மன் : கழிவுப்பொருளது. செத்து - ஒத்து: உவமவுருபு. நல்கூர்தல்-பல்காற்புணர்தற்கின்றிச் சேவல் நாரையைப் பிரிந்து தனியிருத்தல். மா : அசைச்சொல். அவன்முயக்கங் குறைந்தவழி அருகிலே நோக்கியிருந்தாலும் உள்ளம் தேறும் : நோக்காதவாறு இல்வயிற் செறித்தமையானே தேரினையுங் காணுவண்ணம் அது கழிந்ததென இரங்கினாள். இது துன்பத்துப் புலம்பல். கண்படைபெறேஎ னென்றது கண்டுயில் மறுத்தல். நெஞ்சம் விளிந்ததென்றது ஆங்குநெஞ்சழிதல். இது தலைவி கூற்றைத் தோழி தன் கூற்றாகக் கூறியது.

உள்ளுறை :—நாரையால் நலனுணப்பட்ட பேடை, பின்பு சேவலின்றித் தனியே மீனுமுண்ணாது சினையின்கண்ணே புலம்பொடுவதியுமென்றது, தலைவனாலே நலனுணப்பட்ட தலைவி மீட்டும் அவனை அடையப்பெறாது உண்டியும் விரும்பாது இற்செறிக்கப்பட்டு வருந்தி உறையாநிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இற்செறிப்பறிவுறுத்தி வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்த' என்றும் பாடம். இதற்கு மாது அசைச்சொல் என்க. வருத்தும் தாய் முதலியோர் உடனுறையும் இன்னாமையையுடைய இல்லென்பாள் உள்ளுறைக் கண் முள்ளுடைய கைதையம் படுசினை வதியும் என்றாள். (௧௭அ)

௧௭௯. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, மனை மருட்சி.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தலைமகளை வைகிருளிலே கொண்டு தலைக்கழிந்ததனைச் செவிலியாலறிந்த நற்றாய், அஃது அறநெறியேயென நினைத்தும் அவளது இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்குகின்றாள். 'என்னொரு மகள் பாலூட்டவும் உண்ணாது அழுபவளாய் நேற்றும் அத்தன்மையளாயிருந்தவள், இன்று ஒருவன் பின் சுரநெறியிலே சென்றனளென்பதை எவ்வாறு ஆற்றுவே'னென நொந்துகூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தன்னும் அவனும்............நற்றாய் புலம் பலும் ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி யுரிய" (தொல் - அகத் - ௩௬) என்னும் விதிகொள்க.

இல்லெழு வயலை ஈற்றுஆ தின்றெனப்
பந்துநிலத்து எறிந்து பாவை நீக்கி
அவ்வயிறு அலைத்தஎன் செய்வினைக் குறுமகள்
மானமர்ப்பு அன்ன மையல் நோக்கமொடு
யானுந் தாயும் மடுப்பத் தேனொடு
தீம்பால் உண்ணாள் வீங்குவனள் விம்மி
நெருநலும் அனையள் மன்னே இன்றே
மையணற் காளை பொய்புக லாக
அருஞ்சுரம் இறந்தனள் என்பதன்
முருந்தேர் வெண்பல் முகிழ்நகை திறந்தே.

(சொ - ள்.) இல் எழு வயலை ஈற்று ஆ தின்று என - மனையகத்து முளைத்துப் படர்ந்த வயலைக்கொடியை ஆங்குக் கன்றையீன்ற பசுவானது சென்று தின்றதினாலே ; பந்து நிலத்து எறிந்து பாவை நீக்கி அ வயிறு அலைத்த என் செய்வினைக் குறுமகள் - அதுகண்டவுடன் தான் விளையாட்டயர்ந்துகொண்டிருந்த பந்தை நிலத்தெறிந்து போகட்டு ஓரையாடும் பாவையையும் அவ்வயின் வைத்துத் தனது அழகிய வயிற்றில் அடித்துக்கொண்ட செய்யுங் காரியங்கள் வல்ல என் இளம்புதல்வி ; மான் அமர்ப்பு அன்ன மையல் நோக்கமொடு - மானின் பொருந்திய நோக்கம்போன்ற மையலைச் செய்யும் பார்வையுடனே ; யானும் தாயும் மடுப்பத் தேனொடு தீம் பால உண்ணாள்-யானுஞ் செவிலித்தாயும் தேனொடு கலந்த இனிய பாலையருந்துகவென்று ஊட்டவும் உண்ணாது; வீங்குவனள் விம்மி நெருநலும் அனையள் மன் - விம்மி அழுபவளாகி நேற்றும் அத்தன்மையளாயிருந்தனள் அங்ஙனம் செய்வதெல்லாம் கழிந்தது ; இன்று மை அணல் காளை பொய் புகல்

ஆக - இன்று கறுத்த அணலையுடைய காளையாவானது பொய்ம் மொழியே தனக்குப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு; முருந்து ஏர் தன் வெண்பல் முகிழ் நகை திறந்து அருஞ் சுரம் இறந்தனள் (என்ப) - முருந்துபோன்ற தன் வெளிய எயிறுகளிலே தோன்று நகையைத் தோற்றுவித்து உடன்பட்டுச் செல்லுதற்கரிய சுரத் தின்கண்ணே சென்றொழிந்தனள் (என்று கூறுவர்); இத்தகைய இளமையுடையாள் எங்ஙனம் சென்று மனையறம்பூண்டு ஒழுகா நிற்குமென்று அஞ்சுகின்றேன்? எவ்வண்ணம் ஆற்றுவேன்; எ-று.

(வி - ம்.) அ - அழகு. அணல் - மோவாயின் கீழுள்ள தாடி. பொய் - 'நான் செல்வமிக்குள்ளேன், வன்மையுடையேன், என் மனைய கத்து நின்னைப் பாராட்டுநர் பல்லாயிரர் காண்' என்பது முதலாயின. புகல் - பற்றுக்கோடு. இத்தகைய என்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

வயலைக்கொடியை ஈற்று ஆ மேய்ந்தழித்ததனை நோக்கி என் குறு மகள் வயிறலைத்து வருந்தியதுபோல அவளை ஏதிலாளன் துய்த்துக் கைக்கொண்டுபோக யான்வயிறலைத்துப் புலம்பாநின்றேனென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்ருமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் தீம்பால் உண்ணுள் விம்மி நெருநலும் அனையள் என்றது அவளது இளமை சுட்டிப்புலம்பியதாம். அருஞ் சுரம் இறந்தனள் என்பது அவ்விள மகள் எங்ஙனம் அக்கொடிய சுரத்தைக் கடப்பளோ என்று அஞ்சியது. இல்லெழு வயலை ஈற்று ஆ தின்றென வயிறு அலைத்த குறுமகள் என்றது அவள் இயல்பாகவே பொருள்களைப் போற்றும் திறமுடையளாயிருந்தமை குறித்துப்பாராட் டியது என்க. (௧௭௯)

௧அ௦. ....

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தலைமகற்கு வாயினேர்ந்த தோழி, தலைமகளிடத் துப் பொருமை கண்டு சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனை எதி ரேற்று முகமன் வழங்கிய தோழி, தலைமகளிடஞ்சென்று கூறுதலும் அவள் சினமிகுந்து உடன்படாமையால் உள்ளங்கலங்கி 'ஊரன் பரத்தையர் பால் நசையுடையனாகி இல்வயின் வருகின்றிலன்; வரினுந் தலைவி தான் புலவிநீங்குவாளல்லள்; இவ்விருவருடைய பகையும் யான் இறந்தொழியின் அன்றே தீர்ந்துவிடும் போலு'மென நொந்து கூறு நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "அடங்கா வொழுக்கத்து அவன்வயின் அழிந்தோளை, அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்" (தொ. கற் - ௯) என்னும் விதிகொள்க.

பழனப் பாகல் முயிறுமூசு குடம்பை
கழனி நாரை உரைத்தலிற் செந்நெல்
விரவுவெள் ளரிசியின் தாஅம் ஊரன்

பலர்ப்பெறல் நசைஇநம் இல்வா ரலனே
மாயோள், நலத்தை நம்பி விடலொல் லாளே
அன்னியும் பெரியன் அவனும் விழுமிய
இருபெரு வேந்தர் பொருகளத் தொழித்த
புன்னை விழுமம் போல
என்னொடு கழியுமிவ் விருவரது இகலே.

(சொ - ள்.) பழனப் பாகல் முயிறு மூசு குடம்பை - வயலருகிலிருக்கின்ற பலாமரத்திலுள்ள இலைகளைக் கூடாக்கி முயிறுகள் முட்டையிட்டு நெருங்கியுறைகின்ற அக் கூடுகளை; கழனி நாரை உரைத்தலின் - கழனியின்கண்ணே இரையுண்ணுமாறு போந்த நாரை சென்றிருந்து உரிஞ்சுதலானே; செந்நெல் விரவு வெள் அரிசியில் தாஅம் ஊரன் - அம்முயிறுகளும் அவற்றின் முட்டைகளும் மழுக்கியபடியுள்ள சிவந்த நெல்லொடு கலந்த அரிசியுதிர்ந்து பரவினாற்போல உதிர்ந்து பரவாநிற்கும் வயல்சூழ்ந்த ஊரையுடைய தலைவன்; பலர்ப்பெறல் நசைஇ நம் இல் வாரலன் - பரத்தை மகளிர் பலரைத் தான் பெற்று முயங்குதலை விரும்பி அதனால் நம்மனையகத்து வருகின்றானலன்; மாயோள் நலத்தை நம்பி விடல் ஒல்லாள் - ஒருகால் அவன் வரினும் அப்பொழுது மாமை நிறத்தையுடையளாய தலைவி அவனது நலத்தையுடைய பெருந்தகைமையை விரும்பித் தான் அதன் முன் ஏறட்டுக் கொண்டுடைய துனிவிட் டொழிவாளுமல்லள்; அன்னியும் - ஆகலின் அன்னிகுடியிலிருந்த அன்னி என்பவனும்; பெரியன் அவனும் - தேரழுந்தூரிலுள்ள பெரிய திதியன் என்பவனும் ஆகிய; விழுமிய இருபெருவேந்தர் பொருகளத்து - சிறப்புற்ற இரண்டு பெரிய அரசர்கள் போர்செய்த குறுக்கையின்கணுள்ள போர்க்களத்தில்; ஒழித்த விழுமம் புன்னைபோல - அன்னி வெட்டிச் சாய்த்தலாலே பூவும் மலரும் மிக்க துன்புற்ற புன்னைமரம் விழுதலும் அவ்விருவருடைய பகைமையும்; முடிந்தொழிந்தாற்போல; இ இருவரது இகல் - இத்தலைவனும் தலைவியுமாகிய இருவருடைய பகைமையும்; என்னொடு கழியும் - இடையிலுள்ள யான் இறந்துபோனால் என்னொருத்தியொடு நீங்கும் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) பாகல் - பலா. மாயோள்: தலைவி. செந்நெல் முயிற்றுக்கும் அரிசி முட்டைக்கும் சிறப்பு நிலைக்களமாக முதலொடு முதலும் சினையொடு சினையும் வந்த உருவுவமம். துனி: அவாய்நிலை. இடையிலுள்ள ஏகாரம் இரண்டுந் தேற்றம்.

உள்ளுறை:—நாரை உரிஞ்சுதலால் குடம்பையுள் முயிறு உதிருமென்றது, தலைவி சினமிகுத்தலினால் என்னுடலினின்று உயிர்நீங்கும்

போலுமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம் பயன் - தலைவி ஊடல் தீர்தல்.

(பெரு -ரை.) திதியன் என்னும் அரசனுடைய காவல்மரமாகிய புன்னையை அன்னி என்னும் வேந்தன் வெட்டியழித்தமையை "பெருஞ்சீர் அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன் தொன்னிலை முழுமுதல் துமியப்பண்ணிய நன்னர் மெல்லிணர்ப்புன்னை போல" (௧௪௫-௧0-௩) என வரும் அகநானூற்றுப் பகுதியாலும் உணர்க. (௧௮0)

௧௮௧. ....

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வினைமுற்றிப் புகுந்தது கண்ட தோழி மகிழ்ந்து உரைத்தது.

(து. ம்.) என்பது, தலைவன் வினைமுடித்துவரக்கண்ட தோழி மகிழ்ந்து 'மாலைப் பொழுதிலே தலைவனது தேர்வந்ததாதலின், இனிப் பசலையால் இவளது நெற்றியினழகு கெடாதிருக்கு' மெனவும், உள்ளுறையால் முன்பு பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனை வெறுத்தாற் போல வெறுது எதிர்கொள்ளற்பாலள் எனவும் உவந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற்-௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

உள்ளிறைக் குரீஇக் காரணல் சேவல்
பிறபுலத் துணையோடு உறைபுலத் தல்கி
வந்ததன் செவ்வி நோக்கிப் பேடை
நெறிகிளர் ஈங்கைப் பூவின் அன்ன
சிறுபல் பிள்ளையொடு குடம்பை கடிதலின்
துவலையின் நனைந்த புறத்த தயலது
கூர லிருக்கை அருளி நெடிதுநினைந்து
ஈர நெஞ்சின் தன்வயின் விளிப்பக்
கையற வந்த மையல் மாலை
இரீஇய வாகலின் இன்னொலி யிழந்த
தாரணி புரவி தண்பயிர் துமிப்ப
வந்தன்று பெருவிறல் தேரே,
உய்ந்தன் றாகுமிவள் ஆய்நுதற் கவினே.

(சொ-ள்.) உள் இறைக் குரீஇக் கார் அணல் சேவல் - மனையகத்துக் கூரையினுள்ளே உறைகின்ற கரிய தாழ்வாயை யுடைய குருவியின் சேவல்; பிற புலத் துணையொடு உறை புலத்து அல்கிவந்ததன் - வேற்றுப்புலத்துச்சென்று ஆண்டுள்ள

ஒரு குருவிப் பெடையொடு மற்றொரு சார்பிலே புகுந்து புணர்ந்து அங்கே சிறிது பொழுது தாழ்த்திருந்து வருதலும் வந்ததனுடைய ; செவ்வி நோக்கிப் பேடைநெறிகிளர் ஈங்கைப் பூவின் அன்ன சிறுபல் பிள்ளையொடு - மெய்யிலே புணர்குறி வாய்த்திருப்பதை நோக்கி அதற்குரிய பேடையானது நெறிப்பு விளங்கிய ஈங்கையின் பூவைப்போன்ற சிறிய பலவாகிய பிள்ளைகளுந் தானும் சேர நின்று ; குடம்பை கடிதலின் - குடம்பையினுள்ளே புகுதாதபடி தடுத்தலினால் ; நனைந்த புறத்தது அயலது கூரல் இருக்கை நெடிது நினைந்து - மழையிலே நனைந்த புறத்தினதாகிப் பக்கத்தில் நடுங்கியிருப்பதை நோக்கி நெடும்பொழுது ஆராய்ந்து ; அருளி ஈரநெஞ்சின் தன்வயின் விளிப்பக் கையற வந்த - அருள்கூர்ந்து இரக்கமுற்ற நெஞ்சத்தோடு தன்பால் வருமாறு அழைப்பக் குருவிச் சேவல் செயலற்று வாராநிற்கும் ; மையல் மாலை இரிஇய ஆகலின் - மயக்கத்தையுடைய மாலைப் பொழுது வந்திறுத்ததாகலின் ; இன் ஒலி யிழுந்த தார் அணி புரவி தண் பயிர் துமிப்ப - இனிய ஒலியிழுந்த மாலை அணிந்த புரவி மெல்லிய பயிர்களை மிதியாநிற்ப ; பெருவிறல் தேர் வந்தன்று - பெரிய வெற்றியையுடைய தலைவரது தேர் வந்திறுத்தது ; இவள் ஆய் நுதல் கவின் உய்ந்தன்று ஆகும் - இனி இவளது சிறிய நெற்றியில் உள்ள அழகானது பசலையால் உண்ணப் படாது உய்ந்ததாகும் ; எ - று.

(வி - ம்.) கூரலிருக்கை - மழையாலுங் குளிராலும் நனைந்து நடுங்கியிருப்பது. விறல் - வெற்றியையுடைய தலைவனையுணர்த்துஞ் சொல். முருகவேளை "அணிசால் பெருவிறல்" என்றார் (அக) கலியினும். ஆய்நுதல் - சிறுநுதல்.

உள்ளுறை :—வேற்றுப்புலத்தொரு பெடையைப் புணர்ந்து மீண்டு வந்த சேவலை அதனுரிய பேடை தன் பிள்ளையொடு சென்று குடம்பையுள்ளே புகுதாவாறு தடுத்துப் பின்பு அச்சேவல் புறத்தே நனைந்து வருந்துவதை நோக்கி இரங்கி அழையா நின்றதென்றது, முன்பு தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து வருதலையறிந்த தலைவி தன் உழையருடன் சென்று மறுத்துப் பின்பு அவன்புறத்து வருந்திநிற்றலை யறிந்து எதிரேற்றுக் கொண்டனள் ; அங்ஙனமின்றி இப்பொழுது எதிர் கொண்டு பணிந்தேற்கற்பாலள் என்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தே குதிரை மிதித்து வருதலின் அவற்றின் மணி இன்னொலியிழந்தன என்பது கருத்து. பெருவிறல் : அன்மொழித் தொகை. வந்தன்று, உய்ந்தன்று என்பன வந்தது, உய்ந்தது என்ற பொருளைத் தந்தன. அன் சாரியை பெற்றுநின்ற அஃறிணை யொன்றன்பால் இறந்தகால வினைமுற்றுக்கள் இவை. (௧௮௧)

௧௮௨..................

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவுநீட்டிப்பத் தலைமகளாற்றாமையறிந்த தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் மணம் புரிந்துகொள்ள நீட்டித்ததனாலே தலைவி வருந்துவதறிந்த தோழி; இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமான தலைமகன் கேட்டு விரைவில் வரையுமாறு 'தலைவியை நிலவு மறைந்தது, இருளுமூடியது, அன்னையுந்துயிலுவள், இப்பொழுது குறிவயின் வந்து நின்ற தலைவனது நிலைகண்டு அவன்மார்பை முயங்கிவருவேமோ சொல்லுவா'யென்று கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்.கள-உ௩) என்னும் விதியினால் அமைத்துக்கொள்க.

நிலவு மறைந்தன்று இருளும் பட்டன்று
ஓவத் தன்ன இடனுடை வரைப்பின்
பாவை யன்ன நப்புறங் காக்குஞ்
சிறந்த செல்வத்து அன்னையுந் துஞ்சினள்
கெடுத்துப்படு நன்கலம் எடுத்துக் கொண்டாங்கு
நன்மார்பு அடைய முயங்கி மென்மெலக்
கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
கீழும் மேலும் காப்போர் நீத்த
வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத்
தமியன் வந்தோன் பனியலை நிலையே.

(சொ - ள்.) தோழி நிலவும் மறைந்தன்று இருளும் பட்டன்று - தோழீ ! நிலாவும் மறைந்தொழிந்தது. இருளும் வந்து பொருந்தியது ; ஓவத்து அன்ன இடன் உடை வரைப்பின் பாவை அன்ன நம் புறம் காக்கும் - சித்திரத்திலமைந்தாலொத்த அகன்ற இடத்தையுடைய வீட்டின் எல்லையிலே பாவைபோன்ற நம்மைப் பாதுகாக்கின்ற ; சிறந்த செல்வத்து அன்னையும் துஞ்சினள் - சிறந்த மேம்பாட்டினையுடைய அன்னையுந் துயிலாநின்றனள் ; கீழும் மேலும் காப்போர் நீத்த வறுந்தலை பெருங் களிறு போல - தறியிலே பிணித்துக் காப்பவரும் மீதேறி நடத்துபவரு மொழிந்த சிறிய தலையையுடைய பெரிய களிற்றுயானைபோல ; தமியன் வந்தோன் பனி அலை நிலை சென்மோ - தனியாக வந்த தலைவனது பனியலைத்தலானே கலக்குண்ட நிலையைச் சென்று நோக்கி ; கெடுத்துப்படு நல் கலம் எடுத்துக் கொண்டு ஆங்கு - கையிலிருந்து தவறுண்டு விழுந்து இழந்து

போகிய நல்ல அணிகலனை மீட்டும் கண்டெடுத்தாற்போல நம்மை இற்செறித்தலான் அடையப்படாதிருந்த; நல் மார்பு அடைய முயங்கி மெல்மெல கண்டனம் வருகம் - அவனுடைய நல்ல மார்பைச் சேரப்புல்லி மகிழ்ந்திருந்து அவனைப் பலகாலும் செவ்விதாக நோக்கிப் பின்னர் மெல்ல மெல்ல வருவமோ? ஆராய்ந்து கூறுவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) வறிது - சிறிது: வறுந்தலை - சிறிய தலை: அலங்கரிக்கப் படாத தலையுமாம்.

நிலாவெழுகின்றதனாலே களவின் முயங்க இடையீடுபடுதலை அறிவுறுத்தி வரைவுடன்படுத்துவாள் நிலவுமறைந்தன்றென்றாள். நெறியினது ஏதங் கூறுவாள் களவுக்கு இன்றியமையாமைபோல இருளும் பட்டதென்றாள். அன்னை துயிலுமென்பதனால் அவளது வெகுளியும் இல்வயிற் செறிப்பும் அறிவுறுத்தினாள். கண்டனம் வருகமென்றதனாலே இல்வயிற் காப்புப் பூண்டதே காரணமாக இதுகாறுங் காணப்பெறுமை யறிவுறுத்தினாள் அவன் மார்பு முயங்கப்பெறாது போயதேயென்பதறிவுறுத்துவாள் கையிழந்த நன்கலத்தை உவமித்தாள். அவன் மார்பு பெறின் உண்டாகு மகிழ்ச்சியையும் அனைய கலன் கைவந்தாற்போன்றதென்பதனாற் கூறினாள். வரைந்துகொள்ளென வற்புறுத்துவாரின்மையாலே தன்னுள்ளஞ் சென்றவாறு களவின்வந்து ஒழுகுமென்பாள் காப்போர் நீத்த களிறுபோன்றானென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'நிற்புறங் காக்கும்' என்றும் பாடம். வந்தோன் பனியலை நிலை கண்டனம் முயங்கி வருகம் சென்மோ என்று இயைத்து வருவேம்-செல்வாயாக! என்று முடித்தல் நேரிதாம். (௧௮௨)

௧௮௩.

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந்தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரைதல் காரணமாகப் பொருளீட்டி வருமாறு பிரிதலுறுந் தலைமகனைத் தோழி பிரிதலால் வருகின்ற துன்பம் இன்ன தன்மையதென்பாள் 'உமணர் பிரிதலாலே இன்மையுண்டாதல்போல், நீ பிரிதலால் இன்னாமை தோன்றும்: அவ்வின்னாமை தோன்றுமாறு ஊதையொடு மாலையுந் தோன்றுதலுடையதாயிரா நின்றது; இவ்வளவிலே பிரியின் அவள் வாழாள்; அதனை நினையாதோய், நீ அறியாமையுடையை'யென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" (தொல்-கள-உ௩) என்னும் விதியின்கண் பாங்கின் என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

தம்நாட்டு விளைந்த வெண்ணெல் தந்து
பிறநாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி

நெடுநெறி ஒழுகை நிலவுமணல் நீந்தி
அவணுறை முனிந்த ஒக்கலொடு புலம்பெயர்ந்து
உமணர் போகலும் இன்னா தாகும்
[1]மடவை மன்ற கொண்க வயின்தோறு
இன்னா தலைக்கும் ஊதையொடு ஒரும்
நும்மில் புலம்பின் மாலையும் உடைத்தே
இனமீன் ஆர்ந்த வெண்குருகு மிதித்த
வறுநீர் நெய்தல் போல
வாழாள் ஆதல் சூழா தோயே.

(சொ - ள்.) கொண்க உமணர் தம் நாட்டு விளைந்த வெள் நெல் தந்து பிற நாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி-கொண்கனே! மருத நிலத்தின்கணுள்ள உப்பு வாணிகர் தமது நாட்டில் விளைந்த வெளிய நெல்லைப் பண்டிகளிலேற்றிச் சென்று கொடுத்து அந் நெல் விலையாக அயனுடாகிய நெய்தனிலத்திலே விளைந்த உப்பைப் பெற்றுக்கொண்டுபோய் விலைகூறி; நெடு நெறி ஒழுகை நிலவு மணல் நீந்தி—நீண்டநெறியிலே பண்டிகளுடனே நிலாப்போன்ற மணற்பரப்பைக் கடந்து பிரிந்து போதலாலே; அவண் உறை முனிந்த ஒக்கலொடு புலம் பெயர்ந்து போகலும் - தனியே அவ் விடத்திலிருப்பதை வெறுத்த சுற்றத்துடனே அங்குநின்றும் போந்து அவ்வுப்பு வாணிகர் செல்லுதலும்; இன்னாது ஆகும்- அவர் தங் குழுவோடும் பண்டிகளோடும் சென்றொழிந்தமை அவ் வூர்க்கு இன்னாமையைத் தருவதொன்றாயிருக்குமன்றோ? அப் படியே நீயும் எம்மைக் கையிகந்து பெயர்வது எமக்கும் இன்னா மையைத் தருவதொன்றாகும்; வயின்தோறு இன்னாது அலைக்கும் ஊதையொடு- அங்ஙனம் துன்பந்தருதற்கு இடங்கள்தோறும் துன்புறுத்தி வருகின்ற கூதிரின் ஊதைக்காற்றுடனே, நும் இல் புலம்பின் மாலையும் உடைத்து - நீ இல்லாது தமியேமாகிய காலத்துப் போதருகின்ற மாலைப்பொழுதும் ஏதுவாகவுடைத்தா யிராநின்றது; இனம் மீன் ஆர்ந்த வெள் குருகு மிதித்த வறுநீர் நெய்தல் போல - அதனை அறிந்து வைத்தும் நீ பிரியின் மீன் இனத்தை மிகத்தின்ற வெளிய நாரை மிதித்த நீர்வற்றிய குளத்து நெய்தன் மலர்போல; வாழாள் ஆதல் சூழாதோய் அம்ம மன்ற மடவை — இவள் ஒருநொடிப் பொழுதும் உயிர் வைத்திருப்பவள் அல்லள், அங்ஙனம் இறந்துபடும் இவளது செயலை நினையாத நீ அம்மவோ! திண்ணமாக அறியாமையுடையையாவாய்; எ - று.

(வி - ம்.) ஒரும்: அசை. ஒழுகை - பண்டியெனவும் வண்டி யெனவும் இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்றது. இது- பிறிது மொழிதல்.

(பாடம்) 1. மடவைமன் றம்ம.

மீனைத்தின்ற செருக்கோடு நாரை வற்றிய குளத்துச் சிறிது சிறிது மலர்ந்து வாட்ட முறுகின்ற நெய்தல் மலரை மிதித்துக் கெடுத்தல் போலப் பொருள்வயிற்கொண்டவுள்ளத்தொடு நீ நெடுநாளைக்கொரோ வொருகால் நின்னைப் பெற்று ஏனைக்காலத்து வாடியிருக்குந் தலைவியை முற்றும் பிரிந்து இறந்துபாடுறுவிக்கின்றனை என உவமையொடு பொருளை ஒற்றுமையாக்குக. வாழாளாத லென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்' ஏனை மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒருநாள் வந்து ஒருபகல் பழகும் ஏதிலராகிய உமணர் பிரிந்துபோதலும் அவரொடு பழகுவோர்க்குப் பெரிதும் இன்னாததாகும். நின்னிற்பிரியேன்என உறுதி கூறி உயிருறக்கேண்மை பூண்ட நீ பிரியின் என்னும்? என்றிடித்துக் கூறியபடியாம். 'மன்ற' என்றும் பாடம். (௧அ௩)

௧அ௪

திணை : பாலை.

துறை : இது, மனை மருட்சி.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தலைமகளைக் கொண்டுதலைக்கழிதலும் அதனைச் செவிலியாலறிந்த ஈன்ற தாய் புலம்புவாளாக, அங்ஙனம் புலம்புதல் கண்ட அயல்மனைமாதர் போந்து தேற்றி 'அஃது அறத்தாறுதல் கண்டாய்! இனி வருந்தாதேகொ'ளென்றார்க்கு 'அறத்தாறயினும் பிரிவை எவ்வண்ணந் தாங்கமுடியும்? என்மகள் ஆடிய இடங்காணின் என்னுள்ளமும் வேகின்ற தன்றோ?' என எதிரழிந்து கூறுநிற்பது.

(து - ம்.) இதற்கு, "தன்னும் அவனும்...........போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும், ஆகிய கிளவி யவ்வழி யுரிய" (தொல்.அகத்,௩௬) என்னும் விதிகொள்க.

ஒருமகள் உடையேன் மன்னே அவளுஞ்
செருமிகு மொய்ம்பிற் கூர்வேற் காளையொடு
பெருமலை அருஞ்சுரம் நெருநற் சென்றனள்
இனியே, தாங்குநின் அவலம் என்றிர் அதுமற்று
௫. யாங்ஙனம் ஒல்லுமோ அறிவுடை யீரே
உள்ளின் உள்ளம் வேமே உண்கண்
மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னஎன்
அணியியற் குறுமகள் ஆடிய
மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே.

(சொ - ள்.) அறிவு உடையீரே ஒரு மகள் உடையேன் - அறிவுடைய அயலிலாட்டியரே! நுங்களைப் போலப் பல புதல்வியரைப் பெற்றேனில்லை, யான் ஒரோவொரு புதல்வியையே பெற்று

டையேன் ; அவளும் செரு மிகு மொய்ம்பின் கூர்வேல் காளை யொடு நெருநல் பெருமலை அருஞ்சுரம் சென்றனள் - அவளும் போரின் மிக்க வலிமையும் கூரிய வேற்படையையுமுடைய காளை யாவான் ஒருவனொடு நெருநலிரவு பெரிய மலையின்கணுள்ள சென்று சேர்தல் அரிதாகிய சுரநெறியே சென்றொழிந்தனள் கண்டீர் ; மன் - அங்ஙனம் அவள் போயொழிதலானே அவள் பால் யான் கொண்டிருந்த அவாவும் நீங்கியது ஆயினும் ; இனியே நின் அவலம் தாங்கு என்றிர் - வேறு புதல்வியரோடு மகிழ்ந்துறையும் பயனெய்திலேனாகலின் அவளொடு பழகியதே காரணமாக இன்று வருந்தும் என்னை நீயிர் இனி நின் அவலத்தை அடக்கிக்கொள்ளெனக் கூறுகின்றீர் ; யாங்ஙனம் ஒல்லும்- அதனை அடக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்வாறியலும்கொல் ? ; உண்கண் மணி வாழ்பாவை நடை கற்று அன்ன என் அணி இயல் குறு மகள் ஆடிய - மையுண்ட கண்ணின் மணியூடு வாழும் பாவை வெளிவந்து நடைபயின்று நடந்தாலன்ன என் அழகிய சாயலை யுடைய இளமகள் விளையாடிய ; மணி ஏர் நொச்சியும் தெற்றியும் கண்டு உள்ளின் - நீலமணிபோன்ற பூவையுடைய நொச்சியையும் திண்ணையையும் நோக்கி நினைந்தால் ; உள்ளம் வேம்-அவ்வண்ணம் கருதும் உள்ளமும் வெந்தழியுமன்றே, இனி யான் எவ்வாறு உய்குவேன் ? எ—று.

(வி - ம்.) மன்: கழிவு. நொச்சி—முன்றிலின்கணுள்ள வேலியில் நிழல் நிரம்பிய நொச்சி, இது சிற்றில் கோலிச் சிறுசோறட்டு விளை யாடிய இடம். தெற்றி — திண்ணை ; இது கழங்கு, பலகறை, பல்லாங் குழி முதலாயின ஆடிய இடம்.

அவளதருமை கூறுவாள் கண்மணியுள் வாழ்பாவையை உவமித் தாள். சிலநாள் கடந்தாலும் நெஞ்சம் ஆறுமன்றே, அங்ஙனமுமின்றி நெருநல் இரவிலேதான் சென்றனளாதலின் அவலம் தாங்குவதெங்ஙன மொல்லும் என்றாள். நன்னெறியில்லாத கொடுஞ்சுரமாதலின் அதனை நினையினும் அவலம் தாங்குவதெங்ஙனமொல்லுமென்றாளெனவுமாம். மெய்ப்பாடு - உவகைக்கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை) இது மகட் போக்கிய நற்றாய் தன்னைத் தேற்று கின்ற அயலிலாட்டியர்க்குக் கூறியது. (௧௮௪)

௧௮௫ ....

திணை : குறிஞ்சி-

துறை : (௧) இது, பாங்கற்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கற் கூட்டத்துக்கட், கற்றறிபாங்கன் கழறக்கேட்ட தலைவன் வருந்திக் 'கொல்லிப்பாவை போன்ற அவள் கொலைபுரியச் சூழ்ந்தனளாதலின் அது காரணமாகவுற்ற என் துன்பத்தை நீ கண்ணாலே காணப்பெற்றிருந்தும் அவளை யான் கூடு

மாறு நீ முயலாதொழியின் அது நின்னால் வந்ததன்று என் ஊழ்வினையால் வந்த'தென அதனை நோவனென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்' (தொல். கள. கக) என்னும் விதி கொள்க.

,, ,, (உ) சேட்படுக்குந் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லிய தூஉமாம்.

(ந - ம்.) என்பது, சேட்படை முன்பு கூறினமையானே பொருள் வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "தண்டாது இரப்பினும்" (தொல்-கள-கக) என்னும் விதியினால் அமைத்துக்கொள்க.

ஆறு நோயோடு அழிபடர்க் கலங்கிக்
காமங் கைம்மிகக் கையறு துயரங்
காணவு நல்கா யாயிற் பாணர்
பரிசில் பெற்ற விரியுளை நன்மான்
ரு. கவிகுளம்பு பொருத கன்மிசைச் சிறுநெறி
இரவலர் மெலியாது ஏறும் பொறையன்
உரைசால் உயர்வரைக் கொல்லிக் குடவயின்
அகலிலைக் காந்தள் அலங்குகுலைப் பாய்ந்து
பறவை இழைத்த பல்கண் இறாஅல்
க0. தேனுடை நெடுவரைத் தெய்வம் எழுதிய
வினைமாண் பாவை அன்னோள்
கொலைசூழ்ந் தனளால் நோகோ யானே.

(சொ - ள்.) பாணர் பரிசில் பெற்ற விரி உளை நல் மான்- பாணர் பரிசிலாகப் பெற்ற விரிந்த புறமயிரையுடைய நல்ல குதிரையின்; கவி குளம்பு பொருத கல் மிசைச் சிறுநெறி- கவிந்த குளம்பு மோதுதலாலே செப்பமாகிய மலைமேலுள்ள சிறிய நெறியின்கண்ணே; மெலியாது இரவலர் ஏறும் பொறையன் - மெலியாமல் இரவலர் ஏறுகின்ற பொறையனது; உரை சால் உயர் வரைக் கொல்லிக் குடவயின் - புகழமைந்த கொல்லி மலையின் மேல்பால்; அகல் இலைக் காந்தள் அலங்கு குலைப் பாய்ந்து பறவை இழைத்த பல் கண் இறாஅல் - அகன்ற இலையையுடைய காந்தளின் அசையும் பூங்குலையிலே பாய்ந்து தேனை நுகர்ந்து வந்து வண்டுகளால் வைக்கப்பட்ட பலவாய கண்களையுடைய இறாலின்கண்; தேன் உடை நெடுவரை - மிக்க தேனையுடைய நெடிய அம்மலையிலே; தெய்வம் எழுதிய வினைமாண் பாவை அன்னோள் – தெய்வத்தாற் செய்துவைத்தலிற் செயற்கை மாட்சிமைப்பட்ட பாவை போன்ற அவள்தான்; கொலை சூழ்ந்தனள் -

என்னைக் கொலைசெய்யும் வண்ணம் ஆராய்ந்து நன்றாக அறிந்து கொண்டனள் ; ஆறா நோயோடு அழிபடர்க் கலங்கி - அங்ஙனம் சூழ்ந்தவளது சூழ்ச்சியிலே பட்டு இன்னும் இறவேனாகி அடங்காத நோயுடனே பலபலவாக எண்ணிக் கழிக்கின்ற துன்ப மிகுதலானே கலக்கமெய்தி ; காமம் கைம்மிக கையறு துயரம் காணவும் - காமமானது அளவுகடந்து பெருகுதலானே என் செயலொருங் கழிந்து வருந்துகின்றேன், இங்ஙனம் வருந்தி அழிந்தொழிவதனை நீ கண்ணாலே கண்டுவைத்தும் ; நல்காய் ஆயின் - அவளுடன் கூட்டுவிக்கு முயற்சியை நீயே செய்யாதொழியின் ; யான் நோகு - அது நின்னால் வந்ததன்று என் ஊழ் வினையால் வந்ததெனக அவ்வூழினை யான் நோவா நிற்பேன் ; எ - று.

(வி - ம்.) ஆறாமை - அமையாமை ; அடங்காமை, படராலே கலங்கியென மூன்றனுருபு விரிக்க. கைம்மிகல் - அளவுகடத்தல். கொல்லிப்பாவை - அம்மலையிலுள்ள தேவரையும் முனிவரையும் துன்புறுத்த வருகின்ற அவுணரும் அரக்கரும் அப்பாவையின் நகையைக் கண்டு மயங்கி உயிர்விடும்படி தேவதச்சனாக்கிவைத்த பெண்வடிவினது. அவுணரும் அரக்கரும் போதருகாலை அவர் வாடைபட்டவுடன் தானே நகைசெய்யுமாறு பொறியுள் வைக்கப்பட்டது. அது நகைத்துக் கொல்லுமென்பதனை "திரிபுரத்தைச், செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும்பாவை யுந்நகைக்கக் கற்றதெல்லா மிந்த நகை கண்டேயோ" (சித்திரமடல்) என்றதனாலுமறிக. அது போன்றவளென்றதனால் என்னையும் குறுநகையால் மயக்குவித்துக் கொலை சூழ்ந்தனளென்க.

இறைச்சிகள் :—(க) பாணரின் குதிரைக் குளம்பாலே செப்பமாகிய நெறியில் இரவலர் மெலியாதேறுமென்றது ; நீ சென்று கண்டு இயைவிப்பின் அந்நெறியே யான் வருந்தாது சென்று கூடுவேனென்றதாம்.

,, ,, (உ) கொல்லிமலையிலுள்ள காந்தளின் தேனை வண்டு கொணர்ந்து இருளின்கண் வைக்குமென்றது, என்னறிவு என் நெஞ்சினைப் புகுந்து பற்றிக்கொண்டுபோய் அவள்பாலுய்த்ததறிவா யென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - பாங்கனை உடன்படுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) யான் நோகோ என மாறி ஓகாரத்தை வினாவாக்கி நீ கண்டு வைத்து நல்காய் ஆயின் யான் நின்னை நொந்து கொள்வேனோ அங்ஙனம் நோவதனாற் பயனென்னை என்றானாகப் பொருள்கோடல் சிறப்பு.

நல்ல நண்பர் உடுக்கையிழந்தவன் கை போல விரைந்து உதவி செய்தல் இயல்பாகவின் நீயும் அவ்வாறு செய்தல் வேண்டாவோ? என்பது குறிப்பென்க. (௧௮௫)

கஅசு. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடை மெலிந்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலானே தலைவி வருந்துவளென நினைந்து மெலிந்த தோழியை அதனையறிந்த தலைமகள் கூறுவாளாய் நம் காதலர் தாஞ்சென்ற ஆறு மரமீதேற இயலாத ஓந்தி யாழோசையோர்ந்து அசைவு தீர்ந்து ஏறுந்தொழிலையுடையவாகுமென்று உரை செய்வராதலின், அன்னதொரு நெறியில் யாங்ஙனம் செல்வரோ வென்று என்னுள்ளம் வருந்துவதாயினும் அவர் வருவரென ஆற்றுவேன்காணென்று இறைச்சியாலே பொருள் கொள்ளுமாறு சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "கொடுமை யொழுக்கம்.........ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதியான் அமைத்துக்கொள்க.

கல்லூற்று ஈண்டல கயன்அற வாங்கி
இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்நொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடும்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை
வேனில் ஓதி நிறம்பெயர் முதுபோத்துப்
பாண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்
நெடுநிலை யாஅம் ஏறுந் தொழில
பிறர்க்கென முயலும் பேரருள் நெஞ்சமொடு
காமர் பொருட்பிணி போகிய
நாமவெம் காதலர் சென்ற வாறே.

(சொ - ள்.) கல் ஊற்று ஈண்டல நீர் இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி – கல்லின்கண்ணே ஊறுகின்ற ஊற்றிற் சேர்தலையுடைய நீரைப் பெரிய சருச்சரையுடைய நீண்ட துதிக்கையை நீட்டி; கயன் அற வாங்கி நொண்டு - அவ்வூற்றுக் குழியில் அற வாங்கி முகந்து கொண்டு; பெருங்கை யானை பிடி எதிர்ஓடும் - பெரிய கையையுடைய களிற்றியானை தன் பிடியானையினெதிரே ஓடாநிற்கும்; கானம் வெம்பிய வறம் கூர் கடத்து இடை - காடு முற்றும் வெப்பமடைந்த வறன் மிக்க கற்சுரத்திலே; பிறர்க்கு என முயலும் பேர் அருள் நெஞ்சமொடு - தன் வாழ்நாளும் பொருளும் இன்னோரன்ன எல்லாம் பிறர் பொருட்டேயென்று முயன்று முடிக்கும் பெரிய அருள் மிக்க நெஞ்சுடனே ; காமர் பொருட்பிணி போகிய - அழகிய பொருளாசை பிணித்தலால் ;

எம் காதலர் சென்ற நாம ஆறு – எம் காதலர் சென்ற அச்சமுடைய நெறி; வேனில் நிறம் பெயர் முது ஓதி போத்து – வேனிலின்கண் மாறி மாறித் தன்னிறம் வேறுபடுகின்ற முதிய ஓந்திப்போத்துத்தான்; பாண் யாழ் கடைய வாங்கி – ஏற இயலாது வருந்தியவிடத்து ஆண்டுச் செல்லும் பாணர் தம் அசைவு தீரச் சிறிதுபொழுது யாழ் வாசிப்ப அதனைக் கேட்டலும் தன் வருத்தந் தீர்ந்து; பாங்கர் நெடுநிலை யாஅம் ஏறும் தொழில – பக்கத்தில் நீண்டு நிற்றலையுடைய யாமரத்தின் மீது ஏறுந்தொழிலையுடையனவென்பர்; அத்தகைய கொடிய காட்டில் அவர் செல்லுவதனை நினைத்தலான் இனி எவ்வண்ணம் யான் ஆற்றியுளேனாவேன்? எ – று.

(வி - ம்.) கயன் - ஊற்றுநிலை. பிணர் - சருச்சரை. ஈண்டல - ஈண்டுதலையுடைய நீர். ஓதி - ஓந்திக்கொரு பெயர். நிறம்பெயர் முது போத்தென்றதனாலே பச்சோந்தியெனவுமாம். கடைய - செலுத்துதலால். பொருட்பிணிகாதலரெனக் கூட்டுக. அத்தகைய என்பது முதற் குறிப்பெச்சம். இங்ஙனம் கூறினள் இறைச்சியால் ஆற்றியிருப்பேனாதலின் நீ வருந்தாதேகொள் என்றாளென்பது.

இறைச்சி :—நீர்வறந்த காலத்துக் கயத்திலூறு நீரைத் தன்பிடி வருந்தாவாறு களிறு கையால் நொண்டுகொண்டுசென்றதென்றதனாலே யான் வருந்தாவாறு தலைவர்தாம் சென்றவிடத்து எய்தப்படும் பொருளொடு விரைந்து போதருவர் ஆதலின் ஆற்றியிருப்பேனென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) 'நம்பெருமான் இல்லறம் இனிது நடத்தற் பொருட்டே நம்மைப் பிரிந்தனர் ஆதலின் அவர் வருங்காறும் யானும் ஆற்றியிருத்தலாகிய என் கடமையை மேற்கொள்ளுவல் வருந்தாதே கொள்' என்பது குறிப்பெச்சமாகக் கொள்க. பிறர்க்கென முயலும் பேரருள் நெஞ்சமொடு பொருளீட்டச்சென்ற காதலர் கருத்திற்கு இயைய ஒழுகுதல் என் கடமையன்றோ என்பது கருத்து. (௧௮௬)

௧௮௭. ஔவையார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைமகன் பகற்குறிவந்து மீள்வானது செலவு நோக்கித் தலைமகள் தன்னுள்ளே சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறிவந்த தலைமகன் மீண்டு போகும் பொழுது அவன் செல்லுதலை நோக்கிய தலைவி புலம்புகின்றவள், 'கானற்சோலையும் விளங்குதல் குறைவதாயிற்று; காதலன் ஏறிச் செல்லுந் தேருஞ் சென்று மறையாநிற்கும்: ஆதலின் இவ்வூரொடு, நாம் அவனை முயங்கியிருந்த சோலை இனி நமக்கு எவ்வண்ணமாகத் தோன்றுநிற்கு'மென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரிந்தவழிக் கலங்கினும்" (தொல். கள. ௨௦) என்னும் விதிகொள்க.

நெய்தல் கூம்ப நிழல்குணக்கு ஒழுகக்
கல்சேர் மண்டிலஞ் சிவந்துநிலந் தணியப்
பல்பூங் கானலும் அல்கின் றன்றே
இனமணி யொலிப்பப் பொழுதுபடப் பூட்டி
மெய்ம்மலி காமத்து யாந்தொழுது ஒழியத்
தேருஞ் செல்புறம் மறையும் ஊரொடு
யாங்கா வதுகொல் தானே தேம்பட
ஊதுவண்டு இமிருங் கோதை மார்பின்
மின்னிவர் கொடும்பூண் கொண்கனொடு
இன்னகை [1]மேவநாம் ஆடிய பொழிலே.

(சொ - ள்.) நெய்தல் கூம்ப நிழல் குணக்கு ஒழுக கல்சேர் மண்டிலம் சிவந்து நிலம் தணிய - நெஞ்சமே! நெய்தலின் மலர் குவிய நிழல்களெல்லாம் கீழைத்திசையைச் சென்றடைய மேலைத் திசையிலுள்ள அத்தமனக் குன்றைச் சென்று புகுகின்ற ஆதித்த மண்டிலம் சிவந்த நிறமுற்று நிலத்தின்கண்ணே தான்காட்டிய கொடுமை முற்றும் தணியாநிற்ப; பல் பூங்கானலும் அல்கின்று - பலவாய மலர்களையுடைய கடற்கரைச் சோலையும் தன் தோற்றப் பொலிவு குறைவதா யிராநின்றதுமன்.: மெய் மலி காமத்து யாம் தொழுது ஒழிய - இப்பொழுது உடம்பில் மலியப்பெற்ற காமத்தையுடைய யாம் அக் காமத்தைத் தணிக்கும் வகையைப் பெருது பின்னே நின்று தொழுது ஒழியும்படி; பொழுதுபட மணி இனம் ஒலிப்பப் பூட்டி தேர் செல். புறம் மறையும் - பொழுது படலும் மணியினம் ஒலிப்பக் குதிரைகளைப் பூட்டப்பட்டுத் தேரானது தான் செல்லுகின்ற புறமும் மறையாநிற்கும்; ஊரொடு - ஆதலால் இவ்வூருடனே; தேம்பட ஊது வண்டு இமிரும் கோதை மார்பின் மின் இவர் கொடும்பூண் கொண்கனொடு - தேனைப் பொருந்த வுண்ணுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மாலை யணிந்த மார்பின்கண்ணே மின்னுதல் பொருந்திய வளைந்த கலன் களையுடைய கொண்கனும்; நாம் இன் நகை மேவ ஆடிய பொழில் யாங்கு ஆவது - நாமும் இனிய உவகை பொருந்த முயங்கி விளையாடிய சோலையானது நமக்கு எவ்வண்ணமாக அமையப் படுவதாமோ? அறிகிலேன்; எ - று.

(வி - ம்.) அல்குதல் - குறைதல்; வெயில் மறைதலாலே சோலை யினது தோற்றம் கட்புலனாகாதபடி சிறிதுசிறிதாக மறைந்து

(பாடம்) 1. மேவி.

படுதல். யாங்கு - எப்படி. அறிகிலேன்; சொல்லெச்சம். இது துன்பத்துப் புலம்பல்.

வரும்பொழுது எதிர்தொழுது போம்பொழுது புறந்தொழுதல் கற்புடை மகளிர்க் கியல்பாதலின் கையறவுதோன்றுதபடி கற்பின்றலைமைக் கேற்பத் தொழுதமை கூறினுள். காதலனெடு உறையாத விடத்து ஊரும் அவனுடன் முயங்கிக்கிடவாத விடத்துச் சோலையும் பொலிவழிந்து வெறுப்பாகத் தோன்றுதலின் அவற்றைக் காணுந் தோறும் யாங்காவது கொலெனத் தானுய்யாமை கூறி யிரங்கினுளென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். கேட்போர் - நெஞ்சம்.

(பெரு - ரை.) இனி இச் செய்யுளை ஆசிரியர் இளம்பூரண அடிகளார் தோழி கூற்றாகக் கொண்டு "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் துறைக்கு எடுத்துக் காட்டுவர். கல் சேர் மண்டிலம் சிவப்ப நிலம் வெப்பந்தணிய எனலுமாம். (௧௮௭)

௧௮௮. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பகற்குறிமறுத்து வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பகற்குறிவந்தொழுகுகின்றானைத் தோழி நோக்கி 'வெற்பனே! எங்கள் தலைவி முதற்கூட்டத்துக் கண்ணே களவொழுக்கம் தீதென நன்றாக அறிந்துவைத்துளளெனின்; நீ வரைதலுஞ்செய்யாது இப்பொழுது அருகியும் வருதல் காரணமாக வாடுநளல்லள்; அது கழிந்தது, இனி மொழிந்து யாது பய'னென மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்..............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியினால் அமைத்துக்கொள்க.

படுநீர்ச் சிலம்பின் கலித்த வாழைக்
கொடுமடல் ஈன்ற கூர்வாய்க் குவிமுகை
ஒள்ளிழை மகளிர் இலங்குவளைத் தொடூஉம்
மெல்விரல் மோசை போலக் காந்தள்
௫. வள்ளிதழ் தோயும் வான்தோய் வெற்ப
நன்றி விளைவுந் தீதொடு வருமென
அன்றுநன் கறிந்தனள் ஆயிற் குன்றத்துத்
தேமுதிர் சிலம்பில் தடைஇய
வேய்மருள் பணைத்தோள் அழியலள் மன்னே.

(சொ - ள்.) படு நீர் சிலம்பின் கலித்த வாழைக் கொடு மடல் ஈன்ற கூர்வாய்க் குவிமுகை - ஆழ்ந்த சுனையில் நீரையுடைய மலைப்பக்கத்தில் முளைத்த வாழையின் வளைந்த மடலி

னின்று போந்த கூரிய நுனியையுடைய குவிந்த முகையானது; ஒள் இழை மகளிர் இலங்குவளை தொடூஉம் மெல்விரல் மோசை போல-ஒள்ளிய கலனையுடைய மாதர்களின் விளங்கிய வளையோடு பிணிப்புற்ற மெல்லிய விரலிலணிந்த விரலணிபோல; காந்தள் வள் இதழ் தோயும் வான் தோய் வெற்ப - செங்காந்தளின் வளவிய இதழிலே தோயாநிற்கும் விசும்பில் நீண்டு பொருந்திய மலையையுடைய தலைவனே!; நன்றி விளைவுந் தீதொடு வரும் என அன்று நன்கு அறிந்தனள் ஆயின் - எம் தலைவி ஒரு காலத்து நன்றாக முடிவதொரு காரியமும் மற்றொரு காலத்துத் தீதாக வரும் என்று நின் இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிய முதற் கூட்டத்தின்கண்ணே இரந்து பின்னிலை நின்ற அக் காலத்து நன்றாக அறிந்தனளாயிருப்பின்; குன்றத்துத் தேம் முதிர் சிலம்பில் தடை இய வேய் மருள் பணைத்தோள் அழியலள்மன் - குன்றத்ததாகிய தேன்முற்றிய பக்கமலையில் முளைத்து வளைந்த அடியையுடைய மூங்கில் போலும் பருத்ததோள் இக் காலத்து நெகிழ்வாளல்லள்; அது கழிந்த செயலாகி முடிந்ததாகலின் இனிக் கூறி என்ன பயனும்? எ - று.

(வி - ம்.) படு - நீர்நிலையாகிய பள்ளம். மோசை - விரலணி; வாழைப்பூப் போலக் குவிந்துளதென உவமையாலறியக் கிடத்தலின் மோதிர மன்மை யுணர்க. தடைஇய - வளைந்த. தோள் அழியலள் - சினைவினை முதலொடு முடிந்தது.

நல்லனாயிருந்த நீ கொடிய கருத்தினையாய் வந்தனையென்பாள், நன்றி விளைவுந் தீதொடு வருவது என்றதனாலே குறிப்பித்தாளென்பது. அக்காலத்தே அறிந்துளாளெனின் உடன்படாதே உறையும்; நின் கொடுஞ்செயலை அறியாது கூடி இஞ்ஞான்றை வருந்துகின்றன ளென்றவாறு. இஃது அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

வாழை முகை மோசைபோலக் காந்தளிலே தோய்ந்தும் மோசை யாகாதன்றே, அங்ஙனமாக நீ நன் மகன்போல வந்து தலைவியைத் தோய்ந்தும் இங்ஙனம் வாடும்படி விட்டு வரையாது அருகிவருதலால், நன் மகனல்லை யென்றாளென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண்: 'நன்றி விளைவுந் தீதொடு வரும்' என்றதனோடு,

> "வியன்கண் ஞாலத்து இயன்றவை கேண்மின்!
> நன்றாய் வந்த ஒருபொருள் ஒருவற்கு
> நன்றே யாகி நந்தினும் நந்தும்
> நன்றாய் வந்த வொருபொருள் ஒருவற்கு
> அன்றாய் மற்றஃ தழுங்கினும் அழுங்கும்.
>
> (பெருங். - ௨. ௯: ௭௦ - ௭௪)

என்வரும் பெருங்கதைப் பகுதியை ஒப்பு நோக்குக. 'அன்றுநற் கறிந்தன ளாயின்' என்றும் பாடம். (௧௬௮)

கஅகூ. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலால் மெலிந்த தலைவியைத் தோழிநோக்கிக் 'காட்டிலே சென்ற நம் தலைவர் இன்னும் வந்திலரே யென நீ வருந்தா தொழி, இதுகாறும் வாராராயினும் கங்கை வங்கம் போகுவர்கொல்? வேறெவ்வினை செய்வர்கொல்? ஓரிடத்தும் போகார்; ஒன்றுஞ்செய்யாராதலால், அவரின்னே வருகுவர்கா'ணென அவளாற்றுமாறு வலியுறுத்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

தம்மலது இல்லா நம்நயந் தருளி
இன்னும் வாரா ராயினுஞ் சென்னியர்
தெறலருங் கடவுள் முன்னர்ச் சீறியாழ்
நரம்பிசைத் தன்ன இன்குரல் குருகின்
கங்கை வங்கம் போகுவர் கொல்லோ
எவ்வினை செய்வர்கொல் தாமே வெவ்வினைக்
கொலைவல் வேட்டுவன் வலைபரிந்து போகிய
கானப் புறவின் சேவல் வாய்நூற்
சிலம்பி அஞ்சினை வெரூஉ
மலங்கல் உலவையங் காடிறந் தோரே.

(சொ - ள்.) வெங் கொலைவினை வல் வேட்டுவன் வலை பரிந்து போகிய கானப் புறவின் சேவல் – கொடிய கொலைத் தொழிலில் வல்ல வேட்டுவனது வலையை அறுத்துவிட்டோடிய காட்டின்கணுள்ள சேவற்புறுவானது; வாய் நூல் சிலம்பி அஞ்சினை வெரூஉம் – தன் வாயில் உண்டாகும் நூலாலே கட்டிய சிலம்பியின் கோட்டையைக் கண்டு அஞ்சாநிற்கும்; மலங்கல் உலவையங்காடு இறந்தோர்–சுழன்றடிக்கின்ற சூறைக்காற்றையுடைய சுரத்தின் கண்ணே சென்ற தலைவர்; தம் அலது இல்லா நம் நயந்து அருளி இன்னும் வாரார் – அவரையின்றிச் சிறிதும் பொருந்தியிராத நம்மை விரும்பி அருள்செய்ய இன்னும் வந்திலர்; ஆயினும்–அங்ஙனம் வாராராயினும் வேறியாண்டைச் சென்றிருப்பர்?; சென்னியர் தெறல் அருங் கடவுள் முன்னர்ச் சீறியாழ் நரம்பு இசைத்து அன்ன இன் குரல் குருகின்–பாணர் தெறுகின்ற சினம் தணிதற்கரிய தெய்வத்தின் முன்பு சென்று அதன் சின

மடங்குமாறு சிறிய யாழின் நரம்பினோசையை யெழுப்பிப் பாடினு லொத்த இனிய குரலையுடைய குருகுகளிருக்கின்ற; கங்கை வங்கம் போகுவர் கொல் - கங்கையாற்றின்கண் ஓடுகின்ற மரக்கலத்தேறி யாண்டேனுஞ் செல்லுகிற்பர் கொல்?; எவ் வினை செய்வர் கொல்- அவர் பிற எந்தச் செயலைச் செய்கிற்பர் கொல்? ஓரிடத்தும் போகலர்; ஒரு செயலுஞ் செய்கலர்; ஆதலின் இன்னே வருகுவர் காண்; நீ வருந்தாதே கொள்? எ – று.

(வி - ம்.) சென்னி - பிச்சையெடுக்கு மண்டைபோன்றதொரு கலம்: அதனையுடைமையிற் பாணர் சென்னியரெனப்பட்டார். சிலம்பி - சிலந்திப்பூச்சி. வங்கம் - கப்பல். சினை - சிலம்பியின் வயிற்றிலிருந்து வருநூலாலே அதுகோட்டை செய்யப்படுதலால் சினை யென்ருர். ஓரிடத்துமென்பது முதற்குறிப்பெச்சம். அருளியென் பதை அருளவெனத் திரிக்க.

காதலனுங் காதலியு மோருயிரினரென்பாள் தம்மலதில்லா நம் மென்ருள். இதனல் நீயின்றியும் அவரமையாராதலிற் பாணியாது இன்னே வருவாரென்பது.

இறைச்சி :—வேட்டுவன் விரித்த வலையிலே சிக்குண்ட புரு, சிலம்பியின் சினைக்கு வெருவுமென்றது, முன்பு களவுக் காலத்துப் பல முறையும் இடையீடுபட்டுப் பிரிந்துறைதலாலே தலைவர் வருந்தியவ ராதலின் இவ்வினைவயிற் சென்றவர் பிரிவென்பதற்கஞ்சி இன்னே குறித்தபருவத்து வாராநிற்பரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) மலங்கல் - சுழலுதல். அலங்கல் எனக் கண்ண ழிப்பின் அசைகின்ற உலவையங்காடு என்க. (கஅ௬)

கக௯0. ………………………………

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (க) இது, பின்னின்ற தலைமகன் ஆற்ருனகி நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

(து - ம்.) என்பது, குறையுறவறிந்த 'தோழி இவனெரு குறை யுடையான் போலும்' என ஆராய்ந்துணர நிற்குமிடத்துத் தலைமகன் தனது 'நெஞ்சம் குறை முடித்தல் வேண்டுமென்று முடிக்கக்கருதலும் அதனை நோக்கி நெஞ்சமே, கிடைத்தற்கரிய குறுமகள் இன்னகைக்கு மகிழ்ந்தோய், எஞ்ஞான்றும் கிடைக்கப்படாத பொருளை விரும்பிய தனல் நீ இவ்வண்ணமே துன்பமெய்தி நெடுங்காலம் வாழ்ந்தொழி வாயாக' வென்று அழிந்து கூருநிற்பது.

(வி - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறை அவட்சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல். கள. கக) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) அல்லகுறிப்பட்டு மீள்வான் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி யதாஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறி சென்று குறிமருண்டு இடையீடு படுதலாலே தலைவியை எய்தப்பெறாஅய் நெஞ்சை நோக்கி முற்கூறிய படி கூறியதூஉமாம்.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பரிவுற்று மெலியினும்" (தொல். கள. ௧௨) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (௩.) இடைச்சுரத்துச் சென்று தலைமகன் நலம் உள்ளி மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற்சென்ற தலைமகன் சுரத்திடையே காதலியை நினைந்து மீண்டுவரக் கருதிய நெஞ்சை நோக்கி 'அவளது இனிய நகை நோக்கி மகிழ்ந்தோய், அந்த மகிழ்ச்சி மேற்கொண்டு மீளு தலாலே நீ இங்ஙனமே துன்பெய்தி வாழ்வாயாக' வென்றதூஉமாகும். இதற்கு நிலம் பாலை. உரை மூன்று துறைகட்கும் பொருந்துமாறறிக

(இ - ம்.) இதற்கு, "மீட்டு வரவு ஆய்ந்த வகையின்கண்ணும்," (தொல். கள. ௫) என்னும் விதிகொள்க.

நோவினி வாழிய நெஞ்சே! மேவார்
ஆரரண் கடந்த மாரி வண்மகிழ்த்
திதலை யெஃகிற் சேந்தன் தந்தை
தேங்கமழ் விரித்தார் இயல்தேர் அழிசி
௫. வண்டுமூசு நெய்தல் நெல்லிடை மலரும்
அரியலங் கழனி ஆர்க்கா டன்ன
காமர் பணைத்தோள் நலம்வீ றெய்திய
வலைமான் மழைக்கண் குறுமகள்
சில்மொழித் துவர்வாய் நகைக்குமகிழ்ந் தோயே.

(சொ - ள்.) நெஞ்சே மேவார் ஆர் அரண்கடந்த மாரிவண் மகிழ் திதலை எஃகின் சேந்தன் - நெஞ்சமே! பகைவருடைய புகுதற்கரிய அரணங்களை வென்றுகொண்ட மாரிபோல்கின்ற கைவண்மையையும் கள்ளுணவையும் திதலைபரந்த வேற்படை யையுமுடைய சேந்தன் என்பானுக்கு; தந்தை தேம் கமழ் விரி தார் இயல்தேர் அழிசி - தந்தையாகிய தேன்மணங் கமழும் விரிந்த மாலையையுடைய அழகிய தேரினையுடைய அழிசி என்பவனது; நெல் இடை வண்டு மூசு நெய்தல் மலரும் - நெற்கதிர்களி னிடையே வண்டு மூசுகின்ற நெய்தலின் மலர்கின்ற பூவினின்று; அரியல் அம் கழனி ஆர்க்காடு அன்ன - தேன் வடிதலையுடைய வயல் சூழ்ந்த 'ஆர்க்காடு' என்னும் ஊரையொத்த; காமர் பணைத்தோள் நலம் வீறு எய்திய வலைமான் மழைக்கண் குறுமகள் - விருப்பம் வருகின்ற பருத்த தோளினழகோடு பெருமையடைந்த வலையிலகப்பட்ட மானினது கண்போன்ற மருண்ட குளிர்ச்சியையுடைய கண்களையுடைய இளமையளாகிய

தலைவியின்; சில்மொழித் துவர்வாய் நகைக்கு மகிழ்ந்தோய சிலவாய மொழியையுடைய சிவந்த வாயினின்றெழுகின்ற நகைக்கு மகிழ்ந்தோய்; இனி நோ - அங்ஙனம் மகிழ்ந்ததனாலே பின்பு கிடைக்கப் பெறுயாய் இனி நீ துன்புறுவாய் காண்; வாழிய - அவ்வகையாகிய துன்பத்துடனே நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; எ - று.

(வி - ம்.) சேந்தன் தந்தையாகிய அழிசியின் ஆர்க்காடன்ன குறுமகளெனக் கூட்டுக, வாழிய: இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. பலவாய அரணங்கடந்த அழிசியின் 'ஆர்க்காடு' என்னும் ஊரின்கணுள்ள கழனி, பகைவர் நெருங்குதற்கு அரிதாதல்போல யாம் நெருங்குதற்கு அரியளாயினுளென்றவாறு. இது துன்பத்துப்புலம்பல். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - தன்னுளத்தழுந்தல். ஏனைத்துறைகளுக்கும் மெய்ப்பாடு பயன் ஏற்றபெற்றி கொள்க.

(பெரு - ரை.) பொருளீட்டுதற் பொருட்டு முன்னர்த் தன்னை ஊக்கிப் பிரிவு சூழ்ந்த நெஞ்சம் உறுதியுடனில்லாமல் சுரத்திடையே தலைவியின் புன்முறுவலை நினைந்து மயங்குதலான் அதனை வைபவன் இனி நின்னை மீளவிடேன் நீ இங்ஙனமே நொந்து கிடக்கக் கடவை என்று ஒறுத்தபடியாம் என்க. (துறை-௩) (௧௧௦)

௧௧௧. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுப்பான் வேண்டிச் சொல்லியது.

(து - ர்.) என்பது, வரையாது களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருகால் ஒரு சார்பின்கண்ணே வந்துறைதலையறிந்த தோழி, தலைவியை இல்வயிற்செறிப்பாரென்பதை அறிவுறுத்த வேண்டி நேற்றொரு தேர் வந்ததெனப் பழிச்சொலுண்டாயதன்றி அன்னையும் என்னைக் குறிப்பாக நோக்கினள்; நான் இயங்காதிருப்பின் யான் கொண்ட அழகினுண்மை இத்தகைய இயல்பினதேயென்று காட்டுவதரியதாகும்; அவர்வந்து வறிதேபோதல் அதனினும் அரிய துன்பமுடையதாகுமென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்............அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

சிறுவீ ஞாழல் தேன்தோய் ஒள்ளிணர்
நேரிழை மகளிர் வார்மணல் இழைத்த
வண்டற் பாவை வனமுலை முற்றத்து
ஒண்பொறிச் சுணங்கின் ஐதுபடத் தாஅம்
௫. கண்டல் வேலிக் காமர் சிறுகுடி

எல்லிவந் தன்றே தேரெனச் சொல்லி
அலரெழுந் தன்றில் வூரே பலருளும்
என்னேக் கினளே அன்னை நாளை
மணிப்பூ முண்டகங் கொய்யே னுயின்
௧௦. அணிக்கவின் உண்மையோ அரிதே மணிக்கழி
நறும்பூங் கானல் வந்தவர்
வறுந்தேர் போதல் அதனினும் அரிதே.

(சொ – ள்.) சிறு வீ ஞாழல் தேன் தோய் ஒள் இணர்–சிறிய பூவையுடைய ஞாழலின தேன் பொருந்திய ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்கள்; நேர் இழை மகளிர் வார் மணல் இழைத்த – அழகிய கலன்களையுடைய சிறுமியர் நெடிய மணலில் வண்டலாட்டு அயரும்வழி; வண்டல் பாவையின் – வண்டல் மண்ணாலே செய்த பாவையின்; வனமுலை முற்றத்து ஒள்பொறிச் சுணங்கின் ஐது படத் தாஅம் – அழகிய கொங்கையில் ஒள்ளிய வரியையுடைய சுணங்குபோல மெல்லிதாகப் படுமாறு பரவாநிற்கும்; கண்டல் வேலிக் காமர் சிறுகுடி எல்லி தேர் வந்தன்றே எனச் சொல்லி – கண்டல் மரங்களாகிய வேலி சூழ்ந்த கண்டார்க்கு விருப்பம் வருகின்ற சிறிய குடித்தெருவின் கண்ணே நேற்றிரவில் ஒரு தேர் வந்துளதேயன்றேவென உரையாடி; இவ்வூர் அலர் எழுந்தன்று - இவ்வூர் முழுதும் அலரெழுந்ததாக; அன்னை பலர் உளும் என் நோக்கினள – அவ்வலரைச் செவியில் ஏறட்டுக் கொண்ட நம்மன்னை என் போல்வார் பலருமிருப்ப அவருள் என்னையே குறிப்பாக நோக்கா நின்றனள்மன்; நாளை முண்டகம் மணிப்பூ கொய்யேன் ஆயின் அணிக் கவின் உண்மை அரிது - நாளைக் கழிக்கரையிலுள்ள முள்ளினுடைய நீலமணி போலும் மலரைக் கொய்யேனுயின் என் மிக்க அழகு உளதாவது அரியதாகும்; மணிக் கழி நறும் பூங் கானல் அவர் வந்து வறுந்தேர் போதல்–இங்ஙனம் நீலமணி போலும் கரிய கழியிடத்துள்ள நறிய பூஞ்சோலையில் அவர் வந்து எம்மை யணையாது தேர்மேல் வறிதே செல்லுதல்; அதனினும் அரிது – எம்மை இல்வயிற் செறிக்கும் அதனினுங் காட்டில் அரிய துன்பமுடையதாகும்; எ – று.

(வி - ம்.) ஞாழல் - கடற்கரையிலுள்ள தொரு மரம். கண்டல் - ஒருமரம். முண்டகம் - கடன்முள்ளி.

பலருள்ளும் யானே தலைவிக்குச் சிறந்த தோழியென அன்னை அறிந்து வைத்தனளென்பதறிவுறுத்துவாள் தன்னையே அன்னை நோக்கினளென்றாள். அங்ஙனம் நோக்கினமையின் இனித் தான் இடைநின்று கூட்டற்கியலாதாதலின் வரைந்தெய்துகவெனக் குறிப்பித்தனளென்

பது. நேற்றே தேரொன்று வந்ததென்று அலரெழுந்ததனாலே இனி நினது தேர் இங்குக் களவொழுக்கத்து வாரற்கவென்றுளாயிற்று. கொய்யேனாயினெனத் தலைவியை இற்செறித்தமை அறிவுறுத்தினாள். இது தலைவியைத் தானாகக்கொண்டு கூறியது. வறுந்தேர்போதல் அரிதென்றதனாலே வரைந்து தேரேற்றிச் செல்கவெனவும் அன்றேல் வலிந்து கொண்டுதலைக்கழிக வெனவுங் குறிப்பித்தாளென்பது.

உள்ளுறை :—ஞாழலி னொள்ளிய பூங்கொத்து மகளிரிழைத்த வண்டற்பாவையின் மார்பிலே தேமல்போலப் பரக்குமென்றது, அன்னையின் சீற்றம் என்னாற் காவற்பட்ட தலைவியின்மீது ஒறுப்பதுபோலத் தாக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம்: பயன் - செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) அத்தேர் வருதற்குக் காரணம் யாதென வினவுவாள் போன்று அன்னை என்னை நோக்கினள் என்பது எச்சமாம். எனவே அன்னை நங்களவொழுக்கினை அறிந்துகொண்டாள் என்றுணர்த்தினாளாயிற்று, நாளை மணிப்பூமுண்டகம் கொய்யேன் என்றது தலைவி இற்செறிக்கப்படுதல் ஒருதலை என்றவாறும். அணிக்கவின் உண்மை அரிது என்றது இந்நிகழ்ச்சியினால் தலைவி பெரிதும் நலனழிந்து வருந்துவள் என்றவாறு. எல்லி - பகலுமாம். (௧௬௧)

௧௬௨. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு ஆற்றாளைய தலைமகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறி வந்துகூடுந் தலைவனை நோக்கித் தலைவி அவன் இராவருநெறியின் ஏதம்நினைந்து கவன்று இனி நீ இங்ஙனம் வாராதேகொள் என்றாளை, நீ யஞ்சாதொழி, நினது நலனை யான் கருதி வரும்பொழுது நின் மேனியொளியே யாண்டும் வீசி இருளைப் போக்குவதாகத் தோன்றுதலானே, இம் மலையடியிலுள்ள நெறி எனக்கொரு காவலாகியே யிருக்குமெனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பண்பிற் பெயர்ப்பினும்" என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆற்றிடை யுறுதலும்" எனவரும் (தொல். கள. ௧௨) விதி கொள்க.

குருதி வேட்கை உருகெழு வயமான்
வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கும்
மரம்பயில் சோலை மலியப் பூழியர்
உருவத் துருவின் நாள்மேயல் ஆரும்
௫. மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீளிடை
நீயஞ்சு வருதல் எவனெனப் பலபுலந்து
அழுதனை உறையும் அம்மா அரிவை

பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப்
பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை
விரிகதிர் இளவெயில் தோன்றி யன்னநின்
ஆய்நலம் உள்ளி வரினெமக்கு
ஏமம் ஆகும் மலைமுதல் ஆறே.

(சொ - ள்.) குருதி வேட்கை உருகெழு வயமான் வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கும் - இரத்தத்தை யுண்ணும் விருப்பத்தொடு அச்சத்தைச் செய்யும் வலிய புலி தன் எதிரே வலிமிக்க பெரிய இளைய களிற்றியானை வருதலை நோக்காநிற்கும்; மரம் பயில் சோலை மலியப் பூழியர் உருவத் துருவின் மாரி நாள் மேயல் ஆரும் எண்கின் - மரங்கள் பொருந்திய சோலை நிரம்பப் பூழியருடைய நல்ல நிறத்தையுடைய யாட்டு மந்தைபோல மாரிக் காலத்து வைகறைப் பொழுதில் மேய்கின்ற கரடிகளையுடைய; மலைச்சுர நீள் இடை நீ நயந்து வருதல் எவன் என - மலைச்சுரத்து நீண்ட நெறியில் நீ என்னை விரும்பி வருதல் என்னை கொல்? என; பல புலந்து அழுதனை உறையும் அம் மா அரிவை - பலவாகப் புலந்துகூறிக் கலுழ்ந்துகொண்டிராநின்ற அழகிய மாமை நிறத்தினையுடைய மடந்தாய்!; பயம் கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப் பூதம புணர்த்த புதிது இயல் பாவை - பயன் மிக்க பலா மரங்களையுடைய கொல்லிமலையினுள் மேல் பாலாக முன்பு தெய்வத்தாலே செயதுவைக்கப்பட்ட புதுவதான நடைகொண்டு இயங்குகின்ற பாவை; விரி கதிர் இளவெயில் தோன்றி அன்ன நின் ஆய்நலம் உள்ளிவரின் - விரிந்த ஞாயிற்றின் இளவெயிலிலே தோன்றி நின்றாலொத்த நினது அழகிய நலத்தைக் கருதி வருங்காலத்து நின்மேனி யொளியே எங்கும் பரவி இருளைப் போக்குவதாகத் தோன்றுதலானே; மலைமுதல் ஆறு எமக்கு ஏமம் ஆகும் - இம்மலையடியிலுள்ள நெறியானது எமக்குக் காவலையுடையதாகும் கண்டாய்; ஆதலின் நீ அழுதுறைவதை விட்டொழிப்பாயாக!; எ - று.

(வி - ம்.) வயமான் - புலி. துரு - யாடு. ஆய்நலம் - அழகிய இன்பம். ஏமம் - காவல். இவ்வுவமைபோல "தாவி னன்பொன் தைஇய பாவை, விண்டவழ் இளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன" என்றார் (௨௧௨) அகத்தினும்.

தனக்குச் சிறந்தாளென்று தான்கருதியிருப்பதனை அவள் அறிந்துகொள்ளுமாற்றான் நின்னையுள்ளிவரின் ஏமமாகுமென்றான்.

இறைச்சி :—புலி களிற்றைப் பார்க்குஞ் சோலையின் கண்ணே கரடி அஞ்சாது இயங்குமென்றது, அன்னை காவலாயிருக்கும் மனையகத்து யான் அஞ்சாது வரவல்லேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வீரம். பயன் - தலைமகளை யாற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) மாரி நாள் மேயல் ஆரும் எண்கின் என மாறுக. புதிது இயல் பாவை என்பதற்கு எஞ்ஞான்றும் புதிதாகவே அழகுற்றுத் திகழும் பாவை என்பதுமாம். (ககூஉ)

ககூங. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடையாற்ருளாகிய தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிதலாலே குறித்த பருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவி வாடையை நோக்கி வாடையே யாம் நினக்குத் தீதுகருதகில்லேம்; காதலரைப் பிரிந்து தனியே வருந்துகின்ற எம்மை வருத்தாதேகொள்ளென இரந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற" (தொல். கற்.சு) என்னும் நூற்பாவின்கண், "பல்வேறுநிலை" என்பதனுலமைத்துக் கொள்க.

அட்டரக்கு உருவின் வட்டு முகை ஈங்கை
துய்த்தலைப் புதுமலர்த் துளிதலைக் கலாவ
நிறைநீர்ப் புனிற்றுப் புலந்துழைஇ ஆனுய்
இரும்புறந் தழூஉம் பெருந்தண் வாடை
நினக்குத் தீதறிந் தன்றோ இலமே
பணைத்தோள் எல்வளை ஞெகிழ்த்தஎங் காதலர்
அருஞ்செயல் பொருட்பிணிப் பிரிந்தன ராக
யாருமில் ஒருசிறை யிருந்து
பேரஞர் உறுவியை வருத்தா தீமே.

(சொ - ள்.) அட்ட அரக்கு உருவின் வட்டுமுகை ஈங்கை துய்த்தலைப் புதுமலர்த் துளிதலைக் கலாவ - உருக்கிய அரக்குப் போன்ற சிவந்த வட்டமாகிய முகையையுடைய ஈங்கையினது பஞ்சு போன்ற தலையையுடைய புதிய மலரின் தேன்துளி நின்பாற் கலப்ப; நிறைநீர்ப் புனிற்றுப் புலம் துழைஇ - அத் தேன் துளியுடனே புதுவதாக மழை பெய்து நிறைந்த நீர்த் ததும்பும் புலங்களுட் புகுந்து அவற்றை அளைந்தும்; ஆனுய் - அங்குத் தங்காமல்; இரும் புறம் தழூஉம் பெருந் தண் வாடை - எமது பெரிய அபறபக்கமெங்கும் சூழ்ந்து வந்து மோதுகின்ற பெரிய குளிர்ச்சியையுடைய வாடையே!; நினக்குத் தீது அறிந்தன்றோ இலம் - யாம் ஒருபொழுதும் எம் நெஞ்சினுள்ளே நினக்குத் தீதாகிய செயலைக் கருதி யறிந்ததுமில்லையே! அங்ஙனமாக; பணைத் தோள் எல் வளை ஞெகிழ்த்த எம் காதலர் அருஞ் செயல் பொருட்பிணி பிரிந்தனராக - எம்முடைய பருத்த தோளிலேற்றிய ஒளியையுடைய வளை நெகிழும்படி செய்த எம் காதலர்

தாம் ஈட்டுதற்கரிய பொருளீட்டுமாறு உள்ளம் பிணித்தல் காரணமாக அகன்றனராதலினால்; யாரும் இல் ஒருசிறையிருந்து பேர் அஞர் உறுவியை வருத்தாதீம் உசாவுந்துணை யாருமில்லாது ஒருபுறத்திருந்து பெரிய துன்பமுறுவேமாகிய எம்மை வருத்தாதே கொள் !; எ — று.

(வி - ம்.) உறுவி; தன்னைப் படர்க்கையாகக் கூறிய இடவழுவமைதி, துளி கலப்பப் புலந்தமீஇய வாடை-இயற்கையாகத் தனக்குரிய தட்பமுமன்றிச் செல்கையானுஞ் செய்துகொண்ட வாடையென்றவாறு, நினக்குத் தீதறியாதேம் என்றதனால் நட்புடையேமென்றுளாயிற்று, நின்னட்பினேமாகிய எம்மை இங்ஙனம் வருத்துவித்தவர் காதலராதலின் எம் காரியமாக அவரைச் சென்று வருத்திக் கூட்டுவிப்பாயாக என்றுளென்பதூஉமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன், அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தான் வாடை முதலியவற்றால் வருந்துதல் கண்டு வைத்தும் தூதுபோக்கித் தலைவனை விரைந்தழைத்தற்கு முயலாது தோழியும் வாளாவிருக்கின்றனள் என்று குறிப்பால் அவளைப் பழிப்பாள் "யாரும் இல் ஒருசிறை இருந்து பேரஞர் உறுவியை" என்றாள். (௧௧௩)

௧௧௪. [1]மதுரை மருதனிளநாகனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்) என்பது, களவொழுக்கத்து வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருகால் மறைந்துவந்து உறைவதனை யறிந்த தோழி தலைவியை இல்வயிற்செறித்தனரென்பதனை அவன் கேட்டு விரைய வரைவொடு வருமாறு தலைவியை நோக்கி நாம் வெற்பனொடு தமியேமாகி விளையாடும்பொழுது தினைக்கதிரை அழிக்காதொழிந்த யானைக்கும் கிளிகட்கும் கைம்மாறு யாது செய்யவல்லாம் இப்பொழுது இல்வயிற் செறித்தமையால் அவை கொள்வனபோலுமென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்) இதனை "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

அம்ம வாழி தோழி கைம்மாறு
யாதுசெய் வாம்கொல் நாமே கயவாய்க்
கன்றுடை மருங்கிற் பிடிபுணர்ந் தியலும்
வலனுயர் மருப்பின் நிலன்ஈர்த் தடக்கை
௫. அண்ணல் யானைக்கு அன்றியும் கல்மிசைத்
தனிநிலை இதணம் புலம்பப் போகி

(பாடம்) 1. மருதைப்பெருமகன் இளநாகனார்.

மந்தியு மறியா மரம்பயில் ஒருசிறைக்
குன்ற வெற்பனொடு நாம்விளை யாட
விரும்புகவர் கொண்ட ஏனற்
பெருங்குரல் கொள்ளாச் சிறுபசுங் கிளிக்கே.

(சொ - ள்:) தோழி வாழி அம்ம-தோழி! வாழ்வாயாக! யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேள்; கல் மிசைத் தனிநிலை இதணம் புலம்பப் போகி-மலைமேலே சமைத்த தனியாக நிலைபெற்ற கட்டுப் பரண் வறிதாம்படி விடுத்துச் சென்று; மந்தியும் அறியா மரம் பயில் ஒருசிறை - மரமேறுந் தொழிலிலே சிறப்புடைய மந்தி களும் ஒன்றோடொன்று செறிந்திருப்பதால் ஏறியறியாத மரங் கள் நெருங்கிய ஓரிடத்திலே; குன்ற வெற்பனொடு நாம் விளையாட—குன்றுகளையுடைய மலைகிழவனுடன் நாம் முயங்கி விளையாட் டயராநிற்கவும்; (விரும்பு கவர் கொண்ட ஏனல் பெருங்குரல் கொள்ளா) அப்பொழுது மிக விருப்பங்கொண்ட புனத்திலுள்ள தினையின் பெரிய கதிர்களைத் தின்றழித்துவிடாத; கய வாய்க் கன்று உடை மருங்கின் பிடி புணர்ந்து இயலும் வலன் உயர் மருப்பின் நிலன் ஈர்த் தடக்கை அண்ணல் யானைக்கு- பெரிய வாயையுடைய கன்றினை மருங்கிலுடைய பிடியானையோடு புணர்ந்து இயங்குகின்ற வலிமை மிக்க மருப்பினையும் நிலத்தின் கண் ஈர்த்தலையுவடைய நெடிய துதிக்கையையும் பெருமையையு முடைய களிற்றியானைக்கு; நாம் யாது கைம்மாறு செய்வாம்- நாம் யாது கைம்மாறு செய்யக்கடவாநிற்போம்?; அன்றியும் விரும்புகவர் கொண்ட ஏனல் பெருங்குரல் கொள்ளாச் சிறுபசுங் கிளிக்கு - அன்றியும் மிக; விருப்பங்கொண்ட பெரிய தினைக் கதிரைக் கொண்டு போகாதொழிந்த சிறிய பசிய கிள்ளைக்கு; (நாம் யாது கைம்மாறு செய்வாம்)—யாது கைம்மாறு செய்யக் கடவா நிற்போம்; இப்பொழுது நம்மை இல்வயின் செறித்த லானே அவை புனம் புகுந்து அழிக்கலாயின; எ - று.

(வி - ம்.) விரும்புகவர்: ஒருபொருட் பன்மொழி; விரும்புகின்ற விருப்பமுமாம். வலன்-வலிவை. கொள்ளாயானையெனவும் கொள்ளாக் கிளியெனவுங் கூட்டுக. இப்பொழுதென்பது முதற் குறிப்பெச்சம்.

காவலொழிந்து சென்று அவனொடு நாம் விளையாட்டயர்ந்ததனை யும் மறந்து வரையாதொழிந்தனனேயென்றிரங்கியதாம் இப்பொழுது அழிப்பனபோல நாம் காக்குநாளில் அழிவுசெய்திருந்தால் அன்னையும் ஐயன்மாருங் கொள்ளுஞ்சினம் இன்னும் கொடியதாகுமென்பது.

இறைச்சி:—கன்றை மருங்கிலுடைய பிடியைக் களிறுபுணர்த் தியலுமென்றது, மணம்புரிந்து இல்லறமேற்கொண்டு புதல்வனைப் பயந்து அப்புதல்வன் மருங்காகத் தலைவன் என்னை இடையறவுபடாது முயங்கி இயங்குவானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம்- பயன்- செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) களிறும் கிளியும் செய்தவுதவி காலத்தாற் செய்த வுதவியும், செய்யாமற் செய்தவுதவியும் பயன் தூக்காது செய்தவுதவி யும் ஆகலின் அதற்கு யாம் கைம்மாறு ஆற்றவல்லேமல்லேம் என்பாள் "கைம்மாறு யாது செய்வாம்" என்றாள். இனி ஏதிலவாகிய அஃறிணை யுயிர்களும் உதவிசெய்யாநிற்ப உறஉறக் கேண்மைகொண்ட நீ விரை வில் வரைவொடு வந்து எம் பெருமாட்டியை உய்யக்கோடல் வேண்டும் என்பது பொருட்புறத்தே தோன்றிய இறைச்சிப் பொருள் என்க. இவை வற்புறுத்தற்பொருட்டு "அன்புறு தகுந இறைச்சியிற் சுட்டிய" படியாம். ஆசிரியர் பெயர் 'மருதைப் பெருமங்கன் இளநாகனார்' என்றும் காணப்படுகின்றது. (௧௬௪)

௧௬௫. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, களவின்கண் நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றா ளாயின தோழி, வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் களவுப்புணர்ச்சியிலே நீட்டிப்ப ஆற்றாத தோழி உள்ளுறையால் வரைந்தெய்துமாறு கடாவுவாளாய்க் குறிப்பால் அவனை நோக்கிப் புலம்பனே! நீ விரும்பிய காதலியி னுடைய கண்கள் மாறாது கலுழாநிற்கும்; அதனை யான் கண்டிருக் கின்றேனாதலின், நீ அவளை வரைந்து முயங்கியருளினையல்லை; அங்ஙனம் அருளாமையானது கொடிதுகாணென வெகுண்டு கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்செய்யுட்கோதிய இலக்கணமே அமையும்.

அருளா யாகலோ கொடிதே இருங்கழிக்
குருகை நீர்நாய் கொழுமீன் மாந்தித்
[1]தில்லையம் பொதும்பிற் பள்ளி கொளளும்
மெல்லம் புலம்ப யான்கண் டிசினே
கல்லென் புள்ளின் கானலந் தொண்டி
நெல்லரி தொழுவர் கூர்வா ளுற்றெனப்
பல்லிதழ் தயங்கிய கூம்பா நெய்தல்
நீரலைத் தோற்றம் போல
ஈரிய கலுழுநீ நயந்தோள் கண்ணே.

(சொ - ள்.) இருங் கழி நீர் நாய்க் குருகை — கரிய கழியின் கணுள்ள நீர்நாயின் குருளை; கொழுமீன் மாந்தி தில்லையம் பொதும்பில் பள்ளிகொள்ளும் - கொழுவிய மீன்களைப் பிடித்துத் தின்று தில்லை மரப் பொந்துகளிலே பள்ளிகொள்ளாநிற்கும்; மெல்லம் புலம்ப — மெல்லிய கடற்கரையின் தலைவனே!; கல் என்

(பாடம்) 1. திதலையம்; தில்லைப்.

புள்ளின் கானலம் தொண்டி - கல்லென ஒலிக்கின்ற புள்ளினங் களையுடைய கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த தொண்டியின் கண்ண தாகிய வயலிலே, நெல் அரி தொழுவர் கூர்வாள் உற்று என - நெற்கதிர் அறுக்கும் உழவரினுடைய கூரிய அரிவாளால் அறு பட்டதனாலே; பல் இதழ் தயங்கிய கூம்பா நெய்தல் - பல இதழ் கள் விளங்கிய குவியாத நெய்தன் மலர்; நீர் அலை தோற்றம் போல — நீரில் முங்கி அலைகின்ற தோற்றத்தைப்போல; நீ நயந் தோள் கண் ஈரிய கலுழும் — நீ விரும்பிய காதலியின் கண்கள் ஈரியவாய்க் கலுழாநிற்கும்; யான் கண்டிசின் - அதனை யான் கண்டிருக்கின்றேன்; ஆதலின் நீயும் அவள் கலுழாதிருக்குமாறு வரைந்தருள செய்கின்றாயில்லை; அருளாய் ஆகல் ஓ கொடிது - இங்ஙனம் அருளாதிருப்பது ஓஒ கொடிதுகாண்! எ - று.

(வி - ம்.) ஆகல்: பிரிவிலசைநிலை. குருளை-இளங்குட்டி. தில்லை-உப்பு நீரருகே வளர்வதொரு மரம். இதனடிப்பொந்து தண்ணீரிலே தோயப் பெற்றிருப்பதால் பொதும்பிலே பள்ளிகொள்ளுவதியல்பு.

நின்னைக் கண்டவழி யுவத்தலின் அவள் அழுவதனை நீ யறிந்தா யல்லை; யான் கண்டுளேனென்றாள். இது, துன்பத்துப்புலம்பல்.

உள்ளுறை:—நீர்நாய்க்குருளை தன் விருப்பத்தின்படி மீனைத்தின்று கவற்சியின்றிப் பொந்துகளிலே பள்ளிகொள்ளுதல்போல, நீதானும் இரவெல்லாம் இவளது நலனுகர்ந்து மணம்புரியுங் கவலையென்பதின்றி நின்னூர்வயின் சென்று வைகுகின்றனை யென்றதாம்.

இறைச்சி:—தொண்டியின்கணுள்ள கானலிலே புள்ளினம் கல்லென ஒலிக்குமென்றது, ஊராரெடுத்த, பழிச்சொல் கல்லென ஒலியா நிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) ஊரவர் பழிச்சொல் நெஞ்சத்தே புண்செய்தலால் இவள் கண் கலுழும் என்பது தோன்ற நெல்லரி தொழுவர் கூர்வாள் உற்று அரியுண்ட நெய்தலை உவமை எடுத்தாள். அவள் கண்கள் உறங்கில என்பாள் கூம்பா நெய்தல் என்றாள். (௧௯௫)

௧௯௬. வெள்ளைக்குடி நாகனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, நெட்டிடைகழிந்து பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள், திங்கள்மேல் இட்டுத் தன்னுள்ளே சொல்லி யது.

(து-ம்.) என்பது, அறத்தொடுநின்று வெளிப்பட்டபின்னும் தலைமகன் வரைந்து கொள்ளாது பொருள்வேண்டி நெடுந்தூரஞ் சென்றுறைதலானே ஆற்றாத தலைமகள், திங்களைநோக்கி நீ அறியாவிட மில்லையாதலின் என் காதலர் உறையுமிடம் நினக்குத் தெரிந்திருந்தும் எனக்குக் கூறினையல்லை, இங்ஙனம் அறிந்திருந்தும் பொய்த்தலின் நின்புலனழிந்து அது சொல்ல இயலாதவாறு ஆவாயெனக் கடிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதி கொள்க.

பங்குசெறிந் தன்ன பல்கதிர் இடையிடைப்
பால்முகந் தன்ன பசுவெண் ணிலவின்
மால்பிடர் அறியா நிறையுறு மதியஞ்
சால்புஞ் செம்மையும் உடையை ஆதலின்
ரு. நிற்கரந்து உறையும் உலகம் இன்மையின்
எற்கரந் துறைவோர் உள்வழி காட்டாய்
நற்கவின் இழந்தவென் தோள்போற் சாஅய்ச்
சிறுகுபு சிறுகுபு செரீஇ
அறிகரி பொய்த்தலின் ஆகுமோ அதுவே.

(சொ - ள்.) பங்கு செறிந்து அன்ன பல் கதிர் இடை இடை பால் முகந்து அன்ன பசு வெள் நிலவின் - பல கூறுகள் ஒன்றாகச் செறிந்தாற் போன்ற பலவாய கதிர்களின் இடையே இடையே பாலை முகந்து வைத்தாற்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய வெளிய நிலாவினையுடைய; மால் பிடர் அறியா நிறை உறு மதியம் - மேகத்தின் பிடர் மேலே தோன்றிப் பிறரால் அறியப் படாத எல்லாக் கலைகளும் நிறைவுற்ற திங்களே!; சால்பும் செம்மையும் உடைய ஆதலின் - நீ தானும் நிறைவும் நேர்மையும் உடையைஆதலானும்; நின் கரந்து உறையும் உலகம் இன்மையின் - நினக்குத் தெரியாத வண்ணம் மறைந்து உறையும் உலகமொன்று இன்மையானும்; எற்கரந்து உறைவோர் உள் வழி காட்டாய் - எனக்குத் தோன்றாது மறைந்தொழுகும் எங்காதலர் இருக்கும் இடத்தினைக் காட்டுவாயாக!; என்று இரந்து வேண்டினள், அவள் அங்ஙனம் இரந்து வேண்டியும் திங்கள் விடைகூறிற்று இல்லையாகலின் அதன்மேல் வெறுப்புற்று மீட்டும் அதனை நோக்கித் திங்களே!; அறி கரி பொய்த்தலின் - நீ அறிந்த அளவு சான்று கூறாது பொய்யை மேற்கோடல் காரணமாக; நல் கவின் இழந்த என் தோள் போல் சா அய் - நல்ல அழகிழந்த என்தோள்போல் வாட்டமுற்று; சிறுகுபு சிறுகுபு செரீஇ - நாடோறும் சிறுகிச் சிறுகிக் குறைந்து நின் விழிப்புலம் மறைபடுதலாலே, அது ஆகுமோ - நீ காட்டுவது தான் இயலுமோ? இயலாதன்றே; என்றாள், எ - று.

(வி - ம்.) மால் - மேகம்; இனி மால்பு இடர் எனக்கொண்டு நிலத்தைக் குறிஞ்சியாக்கி எமர் தேனெடுக்கச் சமைத்த கண்ணேணியாலே இடரப்பட்டறியாத திங்களெனவுரைப்பினுமாம்; இதற்கு "வானூர் மதியம் வரைசேரின் அவ்வரைத், தேனின் இறாலென ஏணி இழைத்திருக்குங், கானக நாடன்" (கலி. நக) என்றதனை நோக்கியும்

அறிக. கரந்துறைவோரென்றதனாலே நெட்டிடைக்கழிந்தமை பெறப் பட்டது.

எங்குந் தெரிந்திருந்தும் அவருள்வழி எனக்குக் கூறாதிருத்தலின் அறிகரி பொய்த்தனை என்றாள். அங்ஙனம் பொய்த்தல் காரணமாக வன்றே நாளுந் தேய்ந்தொழிவாய் என்றாள். பொய் ஐம்பெரும் பாதகங் களுளொன்றாதலின் அஃது அமுதமுண்டு சாவாதிருப்போரையும் குறைத்துவிடும் என்பது அமுதகலையையுடைய நீ அழிந்தொழியுமத னாலே காணலாகியது என்றவாறு. அறிகரி பொய்த்தார்க்கு யாதும் கைகூடாதென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) 'பளிங்கு செறிந்தன்ன பல்கதிர்' என்றும் பாடம். இப்பாடமே சிறந்த பாடமுமாம். பளிங்குசெறிந்தமைந்தாற் போன்ற பலவாகிய கதிர் செறிந்து அவற்றிடையிடையே எனப் பொருள் கூறுக.

இனி இதன் உரையில் உரையாசிரியர் விளக்கவுரையிற் கூற வேண்டிய "என்று இரந்து வேண்டினுள் அவள் அங்ஙனம் இரந்து வேண்டியுந் திங்கள் விடைகூறிற்றில்லையாகலின் அதன்மேல் வெறுப்புற்று மீட்டும் அதனை நோக்கித் திங்களே" என்றும், இயலாதன்றே 'என்றாள்' என்றும் இச் செய்யுளைத் தலைவி கூற்றாகவே கூறாமலும் தங்கூற்றேயாகக் கூறாமலும் முறை பிறழ்ந்து கூறியிருத்தல் உணர்க. இவற்றை விளக்கவுரைகளாகவே பிரித்துணர்ந்து கொள்க.

இனி இச்செய்யுள் உரையும் பொருந்தியதாகக் காணப்படவில்லை. எனவே இச்செய்யுட்கு,

"பலவாகிய கதிர்களையும் இடையிடையே பால்முகந்தன்ன பசு வெண்ணிலவினையும் உடைய செல்வச் செருக்குடைமையால் மயங்கி எம்மனோர் இடர் அறியா நிறையுறு மதியமே நீதானும் சால்பும் செம்மையும் உடையை ஆதலின் நினக்கிந்தப் பொச்சாப்பு ஆகுமோ? ஆகாதன்றே! அஃதுண்மையின் எற் கரைந்துறைவோர் உள்வழி காட்டாய்; ஆதலின் நீ அறிகரி பொய்த்தாய்; அங்ஙனம் பொய்த்தலின் நீ என் தோள்போல் நாடொறும் சிறுகுபு சிறுகுபு வானத்தினூடே செரித்தொழியக்கடவாய்!" என்று பொருள்கூறிக்கொள்க. இப் பொருட்கு, மால்பு இடர் அறியா எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. மால்பு - மயங்கி. செரீஇ: வியங்கோள். செரித்தல் - சிரணித்தழிதல். அது என்றது அப்பொச்சாப்பு என்றவாறு. அஃதாவது செல்வச் செருக்கால் கடமை மறந்துவிடல். திங்கட்குச் செல்வம் கதிர் உடைமையும் ஒளியுடைமையும் ஆமென்க. (கசுசு)

கசுஎ. நக்கீரர்

திணை: பாலை.

துறை: இது, வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைந்துகோடல் காரணமாகச் சென்ற தலை மகன் வாராது தாழ்ப்ப அதனால் ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி நோக்கி 'நீ இறக்க ஏதுவாயிற்றேயென்று வருந்தாதேகொள்; காதலர்

நாட்டிலே மேகங்கள் செல்லாநிற்கும்; அம்முகிலை அவர் நோக்கிய வுடன் விரைந்து வருகுவர்' எனத் தேற்றிக்கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை உளப் பட" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

தோளே தொடிநெகிழ்ந் தனவே நுதலே
பீர்இவர் மலரிற் பசப்பூர்ந் தன்றே
கண்ணும் தண்பனி வைகின அன்னோ
தெளிந்தன மன்ற தேயர்என் உயிரென
ரு. ஆழல் வாழி தோழி நீநின்
தாழ்ந்தொலி கதுப்பின் வீழ்ந்த காலொடு
வண்டுபடு புதுமலர் ஒண்துறைத் தரீஇய
பெருமட மகளிர் முன்கைச் சிறுகோல்
பொலங்தொடி போல மின்னிக் கணங்கொள்
க0. இன்னிசை முரசின் இரங்கி மன்னர்
எயிலூர் பல்தோல் போலச்
செல்மறை தவழுமவர் நன்மலை நாட்டே.

(சொ - ள்.) தோழி தோள் தொடி நெகிழ்ந்தன நுதல் இவர் பீர் மலரின் பசப்பு ஊர்ந்தன்று — தோழீ! தோள்கள் வளைகள் நெகிழ்ந்தன நெற்றி படர்ந்த பீர்க்க மலர் போலப் பசலை பரந்தது; கண்ணும் தண் பனி வைகின - கண்களும் தண்ணிய நீர் பெருகின; அன்னோ மன்ற என் உயிர் தேயர் எனத் தெளிந்தனம் - இவை இங்ஙனமாதல் திண்ணமாக எம் உயிர் இறந்தொழிதற் பொருட்டே என்பதனை யாம் நன்றாகத் தெளிந்துகொண்டோம் என்று; ஆழல் நீ வாழி — அழாதே கொள்! இவ்விடரொழிந்து நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; நின் தாழ்ந்து ஒலி கதுப்பின் வீழ்ந்த காலொடு — நினது தாழ்ந்து தழைந்த கூந்தல் போல இறங்கிய காலுடனே; வண்டு படு புது மலர் ஒள் துறை தரீஇய - வண்டுகள் பொருந்திய புதிய மலர்களை ஒள்ளிய நீர்த்துறையின்கண்ணே கொய்துகொணர்ந்த; பெரு மட மகளிர் முன்கைச் சிறுகோல் பொலங்தொடி போல மின்னி- பெரிய மடப்பத்தையுடைய மகளிரின் முன்கையிலணிந்த சிறிய கோற்றொழிலமைந்த பொன்னாலாகிய தொடிபோல மின்னி; கணம் கொள் இன் இசை முரசின் இரங்கி - கூட்டங்கொண்ட இனிய ஒலியையுடைய முரசுபோல முழங்கி; மன்னர் எயில் ஊர் பல் தோல் போலச் செல் மழை — அரசர்களுடைய அரணாகிய மதில்மேலே பகைவருடைய படைசென்று பாயாதவாறு ஓம்பா நின்ற பலவாகிய கிடுகுபோல விசும்பிலே செல்லும் மேகம்;

அவர் நல் மலை நாட்டுத் தவழும் – அவரது நல்ல மலை நாட்டின் கண்ணே தவழாநிற்கும்; அம் மழை நின் கூந்தல் போலிருத்தலானே அதனைக் காண்டலும் நின்னைக் கருதி இன்னே வருகுவர் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) வீழ்ந்தகால். காலிறங்குதல்; அஃதாவது மழைபெய்ய இறங்கும் நீர்வீழ்ச்சி. தோள்தொடி நெகிழ்ந்தனவென்றது, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. கதுப்பு - கூந்தல். தோல் - கடுகு; கிடுகு, கேடயம் எனவும் வழங்கப்படுவது. தேயர் - தேயும்பொருட்டு.

போர்முகத்துப் பயின்றவராதலின், அவரை மழை பகைபோல முற்றுதல் நோக்கி அது நின்னையும் வருத்துமன்றோவெனக் கருதி இன்னே வருவர் என்னுங் குறிப்பால் மழையைக் கிடுகுபோலவென உவமித்தாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) 'தோளே............அன்னே;' என்னுந் துணையும் தோழி தலைவியின் கூற்றைக்கொண்டு கூறினள். இனி இச்செய்யுளைக் கற்புக்காலத்தே தலைவன் கார்காலத் தொடக்கத்தே வருகுவல் என்று சென்றானாகத் தலைவி வந்திலன் என வருந்துவாட்குத் தோழி கார்ப் பருவ வரவு காட்டி இன்னே வருகுவர் அழாதேகொள்! என்று ஆற்றுவித்ததாகக் கொள்ளினும் இழுக்கின்று. மன்னர் எயில் ஊர் பல்தோல் போல என்பதற்கு மன்னர் பகைவருடைய மதில் வளைத்தற்குச் செலுத்தும் பலவாகிய யானைகளைப்போல எனக் கோடலுமாம். (௧௯௭)

௧௯௮. கயமனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பின்சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்துக் கண்டார்க்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தலைமகளைக் கொண்டு தலைக்கழிந்த வழி பின்னே தேடிச் சென்ற செவிலி ஒரு தலைவனுந் தலைவியுமாக எதிரே வருவாரைத் தன்மகளும் மருமகனுமாமென மயங்கி அருகில் வருதலும் ஐயம் நீங்கிவிடலாய், இவள் என்மகள்போலுதலானே என் கண்ணீர் பெருகுவதுகாண்; அவள் இத்தன்மையளே; நும்மை விருந்தோம்புகிற்பேன்; அதற்குரிய அவள் தந்தையூர் இதுகண்டீர் யான் அவளையீன்ற தாய்; அவளைப்பற்றி நீயிர் கூறுவீராயின், நுமக்கு அறமுண்டாகுமென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "எஞ்சி யோர்க்கும் எஞ்சுத லிலவே" (தொல்- அகத். ௪௨) என்னும் நூற்பாவின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

சேயின் வரூஉம் மதவலி! யாஉயர்ந்து
ஓமை நீடிய கானிடை அத்தம்
முன்னாள் உம்பர்க் கழிந்த என்மகள்

கண்பட நீராழ்ந் தன்றே தந்தை
தன்னூர் இடவயின் தொழுவேன் நுண்பல்
கோடேந்து அல்குல் அரும்பிய திதலை
வாஅர்ந் திலங்குவால் எயிற்றுப் பொலிந்ததார்ச்
சில்வளைப் பல்கூந் தலளே அவளே
மையணல் எருத்தின் முன்பின் தடக்கை
வல்வில் அம்பின் எய்யா வண்மகிழ்த்
தந்தை தன்னூர் இதுவே
ஈன்றேன் யானே [1]பொலிகநும் பெயரே.

(சொ - ள்.) சேயின் வரூஉம் மதவலி – சேய்மைக்கண்ணிருந்து வாராநின்ற அரசகுமாரனே!; யா உயர்ந்து ஓமை நீடிய கான் இடை அத்தம் - யாமரம் உயர்ந்து ஓமை மரம் நீடிய காடிடையிட்ட சுரத்திலே; முன் நாள் உம்பர்க் கழிந்த என் மகள் கண்பட நீர் ஆழ்ந்தன்று - நேற்று நெடுந்தூரஞ் சென்ற என்மகள் போல இவள் என்கண் எதிரே படுதலால் என்கண் நீர் நிரம்பப் பெருகாநின்றது; அவள் நுண் பல் கோடு ஏந்து அல்குல் அரும்பிய திதலை வாஅர்ந்து இலங்கு வால் எயிற்றுப் பொலிந்த தார்ச் சில் வளைப் பல் கூந்தலள் - அவள்தான் நுண்ணிய பலவாய வரிபொருந்திய அல்குலும் தோன்றிய சுணங்கும் நேர்மையுற்று விளங்கிய வெள்ளிய பற்களும் பொருந்திய பாதிரி மலர்ப் பிணையலும் சிலவாய வளையும் பலவாய கூந்தலும் உடையாள்; தந்தை தன் ஊர் இடவயின் தொழுவேன் – நிற்க நும்மை அவள் தந்தையினூர் இடத்தில் விருந்தேற்று உபசரித்துத் தொழுகிற்பேன்; மை அணல் எருத்தின் முன்பின் தடக்கை வல் வில் அம்பின் எய்யா வண் மகிழ்த் தந்தை தன் ஊர் இதுவே – அவ்வண்ணம் நும்மை எதிர்கோடற்கு ஏற்ற மைபோன்ற கரிய அணலையும் பிடரியையும் வலிய நெடிய கையையும் வலிய வில்லினையும் அம்பையும் அளந்தறியா வண்மையையும் கள்ளுணவையுமுடைய தந்தையினது ஊர் இதுவே கண்டீர்; யான் ஈன்றேன் – யானே அவளை ஈன்று பாதுகாத்தேன்; நும் பெயர் பொலிக – எனது ஆற்றாமையைக் கண்ட நீயிர் அவளை எதிர்கண்டு பேசிய வகையை நுவலுவீராயின் நுமக்கு அறத்தாலாய புகழ் உண்டாகுக! எ - று.

(வி - ம்.) மதவலி - அரசன், மத : விசேடித்த உரிச்சொல்.

சிறிதும் ஐயமில்லையென்பாள் தேற்றத்தால் முன்னின்றாளை என் மகளேயென்றாள். அன்பின் மிகுதியாலே கண்ணீராழ்ந்தமை கூறினாள். தான் செவிலியென்பதனை அறிவுறுத்துவாள் தொழுவலென்றாள்.

(பாடம்) 1. பொலிக நும்புகழே.

அவன் அரசகுமரனாதலின், நும்மையெதிரேற்று முகமன் வழங்குந் தகுதிப்பாடு உடையவனென அவள் தந்தையைச் சிறப்பித்துக் கூறினாள். வருத்தமிகுதியுடையளென்று கருதி மகளோடு நுவன்றவை கரவாது கூறும்பொருட்டு ஈன்றேன் யானே என்றாள்; இஃது அன்பு மிகுதிபற்றி.

மூலத்தொடு வரைந்த குறிப்பு:—[தந்தையூரிதுவென்றது, அவள் (செவிலி) விருந்தோம்பத் தங்கிப்போகலா மென்றவாறு. ஈன்றேன் யானென்றது, எனதாற்றாமை கண்டாற் சொல்லுவார்க்கறமுண் டென்றவாறு. பெயரென்பது சொல்லுக்கு மறுமாற்றம்.] மெய்ப்பாடு- அழுகையைச் சார்ந்த உவகை. பயன் - தலைமகளைக் காண விரும்பல்.

(பெரு - ரை.) மதவலி - அன்மொழித்தொகை. மிகவும் வலிமை யையுடையோய் என விரித்திடுக. யா - ஒருமரம். என்மகள்போலக் கண்ணிற்படுதலால் என்க. இத்தகைய உறுப்படையாளமுடையாள் ஒருத்தியை நீயிர் நும்மெதிர் கண்டனிரோ என்று குறிப்பால் வினவுவாள் நுண்பல்..........கூந்தலள் என்று அடையாளம் கூறினள். பெயர் - புகழ். (௧௯௮)

௧௯௯. பேரிசாத்தனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, வன்பொறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலானே வருந்திய தலைவியை நோக்கி நீ வருந்தாது வலிதிலே பொறுத்திருவென்ற தோழிக்கு நீ என்னைப் பொறுத்திரு என்கின்றனையே. துறைவனுடைய முயக்கம் எய்தாதவிடத்துக் குருகின் ஒலிக்கு உடைந்தும் இன்னும் உளனாயிரா நின்றேனே என்னுயிர் எவ்வளவு வன்மையுடையதென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "கொடுமை ஒழுக்கம்.........ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற், ௯) என்னும் விதியினால் அமைத்துக் கொள்க.

ஓங்குமணல் உடுத்த நெடுமாப் பெண்ணை
வீங்குமடற் குடம்பைப் பைதல்வெண் குருகு
நள்ளென் யாமத்து உயவுதோ றுருகி
அள்ளல் அன்னஎன் உள்ளமொடு உள்ளுடைந்து
உளனே வாழி தோழி வளைநீர்க்
கடுஞ்சுறா எறிந்த கொடுந்திமில் பரதவர்
வாங்குவிசைத் தூண்டில் ஊங்கூங் காகி
வளிபொரக் கற்றை தாஅய் நளிசுடர்
நீல்நிற விசும்பின் மீனொடு புரையப்
பைபய இமைக்குந் துறைவன்
மெய்தோய் முயக்கங் காணா ஊங்கே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி வளை நீர்க் கடுஞ் சுறு எறிந்த கொடுந்திமில் பரதவர் — தோழீ ! வாழி ! சூழ்ந்த கடனீரில் விரைந்து செல்லும் சுறுமீனைப் பிடிக்க வலை வீசி எறிந்த வளைந்த மீன் பிடிக்கும் படகினையுடைய பரதவர்; வாங்கு விசைத் தூண்டில் ஊங்கு ஊங்கு ஆகி வளி பொர - இழுக்கும் விசையை யுடைய தூண்டிலின் இடையிடையே அமைந்து காற்று மோதுத லானே ; கற்றை தாஅய் நளிசுடர் நீல் நிற விசும்பின் மீனொடு புரைய - எரிகின்ற கற்றை சாய்ந்து பரவிய நெருங்கிய விளக்கின் ஒளி நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒளிரும் மீன் களைப் போல; பைபய இமைக்கும் துறைவன் — சிறுகி மெல்ல மெல்ல ஒளி வீசாநிற்கும் துறையையுடைய தலைவனது ; மெய் தோய் முயக்கம் காணு ஊங்கு - உடம்பை அணைந்து முயங்கும் முயக்கத்தை யான் அடையப் பெருத விடத்து; ஓங்கு மணல் உடுத்த நெடு மாப் பெண்ணை - உயர்ந்த மணல் மிக்க திடர் சூழ்ந்த நீண்ட கரிய பனையினது; வீங்கு மடல் குடம்பைப் பைதல் வெள் குருகு - நெருங்கிய மடலிற் கட்டிய குடம்பையின் கண்ணே யிருக்கின்ற பிரிவுற்று வருந்துதலையுடைய வெளிய நாரை ; நள் என் யாமத்து உயவு தோறு உருகி — இரவு நடு யாமத்தே நரலுந்தோறும் உருகி ; அள்ளல் அன்ன என் உள்ள மொடு உள் உடைந்து உளன் — அள்ளலாகிய குழம்பு போன்ற என்னுள்ளத்தொடு என் மனமும் உடைந்து இன்னும் உயிர் உடையேனுயிராநின்றேன் ; என் உயிர்தான் எவ்வளவு வன்மை யுடையது காண் ! எ — று.

(வி - ம்.) பைதல் - வருத்தம். அள்ளல் - அள்ளுந் தன்மைய தாகிய சேற்றின் குழம்பு. உள்ளுடைந்துளனேயென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

உள்ளுறை : காற்றால் வீசப்பட்டும் அவியாது ஒளிமழுங்கித் தோன்றும் விளக்கையுடைய துறையென்றது, அவாமிகுதியால் என் நலம் பசலையால் உணப்பட்டு மழுக்கமடைந்தும் அவர் வருவரென்னும் கருத்தால் இன்னும் உயிருடையேனு யிராநின்றேன் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) விண்மீன் போன்று ஒளிர்வன பரதவர் திமிலின் கண் ஏற்றப்பட்ட விளக்குகளாம் எனவே வளைநீர்க் கடுஞ்சுறு எறிந்த பரதவர் கொடுந்திமில் வளிபொர ஊங்கு ஊங்கு ஆகி (அவற்றின்கண் ஏற்றிய விளக்குகளின்) கற்றை தாஅய் விசும்பின் மீனொடு புரைய இமைக்கும் என இயைத்துப் பொருள்கூறுக. பரதவர் திமிலின்கண் விளக்கிடுதலையும் அவை மீன் போன்று தோன்றுதலையும்,

" முந்நீர் நாப்பண் திமிற்சுடர் போலச்
செம்மீன் இமைக்கும் மாக விசும்பின் "

எனவரும் புறநானூற்றானும் (௬௦) உணர்க. (௧௭௫)

௨௦௦. கூடலூர்ப் பல்கண்ணனர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து வாயிலாகப்புக்க பாணன் கேட்பக் குயவனைக் கூவி இங்ஙனஞ் சொல்லாயோ என்று குயவர்க்குச் சொல்லியது

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனால் விடப் பட்ட பாணன் வாயிலாகப் புகுதலும் தலைவி வெகுளுவதனையறிந்த தோழி வாயில் மறுக்கின்றாள்; அவ்வழித் திருவிழா நடப்பதனை ஊரார்க்குத் தெரிவிக்குமாறு போந்த குயவனை நோக்கி நீ நின் விழா வயர்ச்சி கூறுவதுடனே 'மகளிர்களே! இப்பாணன் கூறும் பொய்ம் மொழியை மெய்யெனக் கொண்டு பின்பு வருந்தாதிர்' என்று இதனை யுஞ் சொல்லிப் போவாயாகவென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதிகொள்க.

கண்ணி கட்டிய கதிர அன்ன
ஒண்குரல் நொச்சித் தெரியல் சூடி
யாறுகிடந் தன்ன அகனெடுந் தெருவில்
சாறெண நுவலும் முதுவாய்க் குயவ
இதுவும் ஆங்கண் நுவன்றிசின் மாதோ
ஆம்பல் அமன்ற தீம்பெரும் பழனத்துப்
பொய்கை ஊர்க்குப் போவோய் ஆகிக்
கைகவர் நரம்பிற் பனுவற் பாணன்
செய்த அல்லல் பல்குவ வையெயிற்று
ஐதகல் அல்குல் மகளிர்இவன்
பொய்பொதி கொடுஞ்சொல் ஓம்புமின் எனவே.

(சொ - ள்.) கண்ணி கட்டிய கதிர அன்ன ஒள் குரல் நொச்சித் தெரியல் சூடி - அரும்பு கட்டிய கதிர் போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்தினையுடைய நொச்சி மாலையைச் சூடி; யாறு கிடந்து அன்ன அகல் நெடுந்தெருவில் சாறு என நுவலும் - யாறு கிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெருவின்கண்ணே யாவரும் அறிய இற்றை நாளால் இவ்வூரிலே திருவிழா நடவா நின்றது எல்லீரும் போந்து காணுங் கோள் என்று கூறிச் செல்லுகின்ற; முது வாய் குயவ — அறிவு வாய்ந்த குயவனே! ஆம்பல் அமன்ற தீம்பெரும் பழனத்துப் பொய்கை ஊர்க்குப் போவோய் ஆகி — ஆம்பல் நெருங்கிய இனிய பெரிய வயலும் பொய்கையுமுடைய ஊரின்கண்ணே நீ செல்வாயாகி; வை எயிற்று. ஐது அகல் அல்குல் மகளிர் — ஆங்குள்ள மகளிரையழைத்துக் கூரிய எயிற்றி னையும் மெல்லிதாயகன்ற அல்குலையுமுடைய மங்கைமீர்!; கை

கவர் நரம்பின் பனுவல் பாணன் செய்த அல்லல் பல்குவ -- கை விரும்புதற்குக் காரணமான நரம்பிணையுடைய யாழிலே பாடும் இசைப்பாட்டு நுவலவல்ல பாணன் செய்த துன்பங்கள் மிகப் பலவாகி வளர்வன வாயின ஆதலின்; இவன் பொய் பொதி கொடுஞ்சொல் ஓம்புமின் என - இப்பாணன் உள்ளால் பொய்யை நிரப்பிவைத்து மேலால் மெய்ம்மையைக் கொண்டு மூடி நுவலுகின்ற கொடிய சொல்லிலே கண்ணருள் செய்யாது நும்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கோள்!; இதுவும் ஆங்கண் நுவன்றிசின் என்று முதலில் நீ திருவிழா நடப்பதை நுவன்று கொண்டு போவதுடன் இதனையுங் கூட்டி அவ்விடத்துள்ளார்க்குக் கூறிப் போவாயாக! எ -- று.

(வி - ம்.) கண்ணிகட்டல் - அரும்புதோன்றுதல். கதிர, அ: சாரியை. சாறு - திருவிழா. அவ்வூரில் நடக்குந் திருவிழாவை ஊர்ப் பொதுநிலத்திருக்குங் குயவனே! ஆங்குள்ள வீடுதோறுஞ்சென்று கூறிப்போவது அவ்வூர் வழக்குப்போலும்.

இசையால் யாரையும் மயக்கவல்லனுதலின் அதுகொண்டு மயங் காதிரென்பாள் அவ்விசை வன்மையை முதலிற் கூறினுள். அல்லல் ஒரு காலத்தோடொழிவதன்றெனை அறிவுறுத்துமாறு தலைவிக்குச் செய்த அல்லல் மிகப் பல்குவவெனக் கூறுதியென்ருள். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயில் மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) ஈதும் ஆங்கண் என்றும் பாடம். அமலுதல் - நெருங்குதல். பொய்பொதி கொடுஞ்சொல் என்னும் தொடராக்கத்தின் இன்பமுணர்க. திருவிழாவைக் குயவர்கள் ஊரார்க்கு அறிவுறுத்துவதும்; அப்பொழுது அவர் நொச்சிமாலை சூடிச்செல்வர் என்பதும் அக்கால வழக்கம் ஆதலை இதனல் உணரலாம். (உ00)

உ0க. பரணர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் உரைத்தது.

((து - ம்.) என்பது, பாங்கற்கூட்டத்துக்கண் மறுத்துக்கூறிய பாங்கனைத் தலைமகன் நோக்கிக் குறவன்மகள் கடிய காவலினுலே பெறுதற்கரியளாதலின், நீ அவளைக் கருதுதல் கூடாதென்றேய், எவ்வழி யானும் கொல்லியம்பாவை அழியாது வைகுமியல்புபோல என்னெஞ்சினின்று நீங்குவாளல்லளாதலின் யான் யாதுசெய்யவல்லேனென அழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்" (தொல். கள. கக) என்னும் விதிகொள்க.

மலையுறை குறவன் காதல் மடமகள்
பெறலருங் குரையள் அருங்கடிக் காப்பினள்
சொல்லெதிர் கொள்ளாள் இனையள் அனையோள்

உள்ளல் கூடா தென்றோய் மற்றுஞ்
செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லித்
தெய்வங் காக்குந் தீதுதீர் நெடுங்கோட்டு
அவ்வெள் அருவிக் குடவரை அகத்துக்
கால்பொருது இடிப்பினுங் கதழுறை கடுகினும்
உருமுடன் றெறியினும் ஊறுபல தோன்றினும்
பெருநிலங் கிளரினுந் திருநல உருவின்
மாயா வியற்கைப் பாவையிற்
போதல் ஒல்லாளென் நெஞ்சத் தானே.

(சொ - ள்.) மலை உறை குறவன் காதல் மடமகள் அருங் கடிக் காப்பினள்-மலையின்கண்ணே உறைகின்ற குறவனின் காதலையுடைய இளமகள அரிய காவலையுடையவள்; பெறல் அருங் குரையள் – அதனால் நின்னாலே பெறுதற்கரியள் கண்டாய்; சொல் எதிர் கொள்ளாள் – நீ கூறிய மொழிகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் இயல்புடையள் அல்லள்; இளையள் அனையோள் உள்ளல் கூடா தென்றோய் – அவள் இத்தன்மையளாதலின் அவளை நினைத்தலும் கூடாது என்ற நண்பனே!; செவ்வேர்ப் பலவின் பயம் கெழு கொல்லித் தெய்வம் காக்கும் - சிவந்த வேரையுடைய பலா மரங்களின் பழங்கள் பொருந்திய தெய்வத்தாலே பாதுகாக்கப் பட்டு வருகின்ற; தீதுதீர் நெடுங் கோட்டு அ வெள் அருவிக் குடவரை அகத்து - தீது தீர்ந்த நெடிய கொடுமுடியையும் அழகிய வெளிய அருவியையுமுடைய கொல்லி மலைச் சாரலிலே; கால் பொருது இடிபபினும் உறை கதழ் கடுகினும் உரும் உடன்று எறியினும் - காற்று மோதி யடித்தாலும் வலிய மழை விரைந்து விசினாலும் சினங்கொண்டு இடிமுழங்கி மோதினாலும்; ஊறு பல தோன்றினும் பெருநிலம் கிளரினும் - இவையேயன்றி வேறுபல ஊறுபாடுகள் தோன்றினாலும் பெரிய இவ்வுலகமே சினங்கொண்டு எதிர்த்தாலும்; திரு நல உருவின் மாயா இயற்கைப் பாவையின் - தன் அழகிய நல்ல வடிவம் கெடாத இயல்பினையுடைய பாவைபோல; என் நெஞ்சத்தான் போதல் ஒல்லாள - என்னெஞ்சினின்றும் நீங்கி ஒழிபவள் அல்லளாயிராநின்றாள்; ஆதலின் அவளை யான் எவ்வாறு மறந்துய்வேன்? எ - று.

(வி - ம்.) பலவின்வேர்ப் பயங்கெழு கொல்லி என மாற்றி, பலா வேரிலே காய்த்துப் பழுக்கின்ற பழம்பொருந்திய கொல்லியெனவுமாம். கிளர்தல் - சினங்கொள்ளுதல். குரை : அசைநிலையிடைச்சொல்.

நின்பால் அன்புடையளாயினும் காவலினுள்ளாளாதலிற் பெறுதலும் அரியள் சொல்லுமேற்று விடையளிப்பாளல்லள் என்றானும்.

கூடாதென்றதன்காறும் பாங்கன் கூற்றைக்கொண்டு கூறியது. போதலொல்லாள் எனவே எத்திறத்தானும் கூடினுலன்றி உய்கலேனென்றதாயிற்று. தெய்வங் காத்தலானே எத்தகைய ஊறுமில்லாத பாவை போல ஊழ்வினை கூட்டி முடித்தலானே எவ்வண்ணங்கூறினும் நின் கூற்றுப் பயன் படாதெனக் குறிப்பித்தானுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - பாங்கனை யுடம்படுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) 'சொல்லெதிர் கொள்ளாள் இளையள்' என்றும் பாடம்; இப்பாடமே சிறந்ததாம். மலையுறை.........கூடாது என்னுமளவும் பாங்கன் கூற்றைத் தலைவன் கொண்டு கூறினன். பெருநிலங் கிளரினும் என்பதற்கு இந்தப் பெரிய நிலம் நடுங்கினும் - அஃதாவது பூகம்பமுண்டாயினும் - எனப் பொருள்கோடலே நேரிதாம். பாவை தன்னிலை மாருமைக்கே இது கூறப்பட்டதாகலின் பாவையை உலகத்துள்ளார் சினங்கொண்டெதிர்ப்பர் என்பது பொருந்தாமையும் உணர்க.

நான் அவளை எவ்வுபாயத்தான் என்னெஞ்சினும் அகற்ற முயலினும் அவள் அகல்கின்றிலள் எனற்கே சூறைக்காற்றும் பிறவுமாகிய எவற்றானும் தன்னுருக் கெடாத கொல்லிப்பாவையை உவமை எடுத்தான். இன்னும் கொல்லிப்பாவை தெய்வங் காத்தலின் ஊறுபடாது நிலைபெறுதல் போல இவளும் தெய்வத்தான் (ஊழால்) என்னெஞ்சிலே நிலைபெறுத்தப்பட்டனள் என்பது தோன்றவே தெய்வங் காக்கும் திருநல உருவின் மாயாப் பாவை என்று உவமைக்கு அடை கூட்டிய நுணுக்கமும் உணர்க. இச்செய்யுளின்கண் இயற்கையின் சிற்றமாகிய கால் பொருது இடித்தல் முதலியவற்றை அழகுற அமைத்திருத்தலுணர்க. (உ0க)

உ0உ. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவியை இருளிலே கொண்டு தலைக்கழிந்து சுரநெறியே செல்லுந் தலைமகன் அவளை 'மடந்தாய்! நுந்தையினது காடு இதனை நீ பாராய்' என அவளது அயாவொழிந்தகலுமாறு' கூறி மகிழ்வித்துக்கொண்டு செல்லாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை ''ஒன்றாத்தமரினும்''......''கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட, அப்பாற் பட்ட வொருதிறத்தானும்'' (தொல். அகத். சக) என்பதனுல் அமைத்துக்கொள்க.

புலிபொரச் சிவந்த புலாவஞ் செங்கோட்டு
ஒலிபன் முத்தம் ஆர்ப்ப வலிசிறந்து
வன்சுவல் பராரை முருக்கிக் கன்றொடு
மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழம்
ரு. தேன்செய் பெருங்கிளை இரிய வேங்கைப்

பொன்புரை கவழம் புறந்தருபு ஊட்டும்
மாமலை விடரகங் கவைஇக் காண்வரக்
கண்டிசின் வாழியோ குறுமகள் நுந்தை
அறுமீன் பயந்த அறஞ்செய் திங்கள்
செல்சுடர் நெடுங்கொடி போலப்
பல்பூங் கோங்கம் அணிந்த காடே.

(சொ — ள்.) குறுமகள் வாழி — இளமடந்தையே! நீ நெடுங் காலம் வாழ்வாயாக!; புலி பொரச் சிவந்த புலாவு அம் செங் கோட்டு ஒலி பல் முத்தம் ஆர்ப்ப - புலியொடு போர் செய்தலாலே இரத்தந் தோய்ந்து சிவந்த புலவு நாற்றத்தையுடைய செவ்விய மருப்பின் அடியிலே தழைத்த பலவாய முத்துக்கள் ஒலியாநிற்ப; வலிசிறந்து வல் சுவல் (வேங்கை) பராரை முருக்கி — வலிமிக்கு வலிய மேட்டு நிலத்தின்கணுள்ள வேங்கை மரத்தின் பருத்த அடியை முறித்து; கன்றொடு மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழம் — தன் கன்றுடனே இளம்பிடியை அணைத்த நீண்ட கையையுடைய களிற்றியானை; தேன் செய் பெருங் கிளை இரிய வேங்கை பொன் புரை கவழம் புறந்தருபு ஊட்டும் — தேனைத் தொகுக்கின்ற ஈக்களெல்லாம் ஓடுமாறு அவ் வேங்கையின் பொன் போன்ற பூங்கொத்தாலாகிய உணவைப் பாதுகாத்து நின்று ஊட்டா நிற்கும்; மா மலை விடர் அகம் கவைஇக் காண் வர — கரிய மலைப் பிளப்பிடங்களைச் சூழ்ந்து அழகுமிக; அறுமீன் பயந்த அறம் செய் திங்கள் செல் சுடர் நெடுங்கொடி போல — கார்த்திகை நாளின் பெயராலே பெற்ற அறஞ் செய்தற்குரிய திங்களின் எடுக்கப்பட்ட விசும்பிலே செல்லுகின்ற ஒளியையுடைய நீண்ட விளக்கங்களின் வரிசைபோல; பல் பூங் கோங்கம் அணிந்த நுந்தை காடு கண்டிசின் — பல பூக்கள் நிரம்பிய கோங்கங்கள் அழகு செய்யப்பட்ட நின் தந்தைக்குரிய இக் காட்டினை நீ காண்பாயாக! எ — று.

(வி - ம்.) சுவல் - மேட்டுநிலம். கவழம் - வாய்நிரம்பிய உணவு; கவளமென்பர். அறுமீன் - கார்த்திகைநாள். அஃது உவாமதியோடு சேர்கின்ற திங்களைக் கார்த்திகைத் திங்களென்ப. அத்திங்களில் நீராடி விளக்கேற்றி வைத்துப் பார்ப்பார்க்களித்தல் அறமெனப்படுதலின், அறஞ்செய்திங்களென்றார். சுடர் - விளக்கு. கொடி - விளக்கின் வரிசை.

இளமையளாதலின் வருந்தாதேகுமாறு அவள் தந்தை காட்டினைக் காட்டி மகிழ்வித்து மெல்லக்கொண்டேகுகின்றானும்; அன்றித் தன் அஞ்சாமையைத் தெரிவிப்பான் தந்தை காட்டினை நீ காண் என அதன் கண் மகிழ்ந்து செல்லுதலானே குறிப்பித்ததூஉமாம்; அதனாலே தமர் வந்து தகைப்பின் ஆற்றவல்லேன் என்பதாயிற்று.

இறைச்சி :—கன்றோடு பிடியைத் தழுவிய வேழம் கவளமூட்டுங் காடு என்றது, காதலியோடு இல்லறம் நிகழ்த்தி அவளிடத்துப் பிறந்த மக்களுடனே அவளையும் பாதுகாத்துக் கொள்வேனெனக் காதலன் குறிப்பித்ததாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயாவகற்றல்.

(பெரு - ரை.) வேங்கை என்பதனைப் பராரைக்குமுன்னும் கூட்டுக. தேன் செய் பெருங்கிளை என்றது தேனீக்களின் கூட்டத்தினை. பொன்புரை கவழம் என்றது பொன்போன்ற வேங்கைப் பூவாகிய உணவு என்றவாறு.

கார்த்திகைத் திங்களிலே மலையின்மிசை விளக்கேற்றி அறஞ்செய்யும் வழக்கம் பண்டுமிருந்தமையை இதனால் உணர்க. (௨௦௨)

௨௦௩. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லி வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, களவுப் புணர்ச்சியில் வரைவு நீட்டித்த தலைமகன் மறைவாகிய ஓரிடத்தில் வந்திருப்பதையறிந்த தோழியானவள் அவன்கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே தலைவியை நோக்கிக் 'கானலிடத்தும் நம் கணவனோடு உற்ற நம்மில் ஒருவரையொருவர் பிரிந்தால் பிழைப்பது அரிதென்னாமல் அலரெழுந்து அவரை இங்கு வாராவண்ணம் தடுத்ததுமன்றி அதுகாரணமாக இவ்வூர் வருந்துதலையுஞ் செய்கின்றது; இஃதென்ன கொடுமை'யென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி எக்கர்த்
தடந்தாள் தாழை முள்ளுடை நெடுந்தோட்டு
அகமடற் பொதுளிய முகைமுதிர் வான்பூங்
கோடுவார்ந் தன்னவெண்பூத் தாழை
எறிதிரை உதைத்தலிற் பொங்கித் தாதுசோர்பு
சிறுகுடிப் பாக்கத்து மறுகுபுலா மறுக்கும்
மணங்கமழ் கானல் இயைந்தநங் கேண்மை
ஒருநாள் பிரியினும் உய்வரிது என்னாது
கதழ்பரி நெடுந்தேர் வரவாண்டு அழுங்கச்
செய்ததன் தப்பல் அன்றியும்
உயவுப்புணர்ந் தன்றிவ் வழுங்கல் ஊரே.

(சொ - ள்.) முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி எக்கர்த் தடந்தாள் தாழை - ஒலிக்கின்ற அலைகொழித்த பெரிய மணலாகிய திடரின்கணுள்ள வளைந்த அடியையுடைய தாழையின்; முள் உடை நெடுந் தோட்டு அக மடல் பொதுளிய - முள்ளையுடைய நெடிய தொகுதியாகிய இலையின் உள்மடலிலே தோன்றிய; முகைமுதிர் வான்பூங் கோடு வார்ந்து அன்ன வெள் பூத் தாழை - அரும்புமுதிர்ந்த வெளிய பொலிவு பெற்ற சங்கினை நீட்டித்து வைத்தாலொத்த வெளிய பூவையுடைய தாழை; எறிதிரை உதைத்தலின் பொங்கித் தாது சோர்பு - எறிகின்ற அலை மோதுதலாலே பொங்கித் தாது உதிர்ந்து; சிறுகுடிப் பாக்கத்து மறுகு புலா மறுக்கும் மணம் கமழ் கானல்-சிறிய குடியையுடைய பாக்கத்துத் தெருவிலெழுகின்ற புலவுநாற்றத்தைப் போக்காநிற்கும் மணங் கமழ்கின்ற கடலருகிலுள்ள சோலையின்கண்ணே; இயைந்த நங் கேண்மை ஒரு நாள் பிரியினும் உய்வு அரிது என்னாது - காதலருடனே தொடர்ந்து ஒன்றிய நம்முடைய நட்பானது ஒருநாள் இடையீடுபட்டுப் பிரிந்தாலும் உயிருய்தல் அரிதாகுமென்று கருதாமல்; கதழ் பரி நெடுந்தேர் வரவு ஆண்டு அழுங்கச் செய்த தன் தப்பல் அன்றியும் - விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைபூட்டிய அவரது நெடிய தேரின் வருகையை இனி அக்கானலிடத்து வாராது அலரால் மறிக்கப்பட்டு வருந்தச் செய்த தன்னுடைய தவறுகளை வெளிக்காட்டா திருப்பதன்றியும்; இ அழுங்கல் ஊர் உயவுப் புணர்ந்தன்று - இப்பழிமொழியாகிய பேரிரைச்சலையுடைய ஊரானது இங்ஙனம் ஒருதேர் வருவதன்காரணந்தான் யாதோவென்று ஆராய்ந்து அதனால் வருத்தமும் அடைகின்றது; இஃதென்ன கொடுமையுடையதுகாண்? இங்ஙனமாயின் இனி எவ்வாறு அவருடன் களவொழுக்கம் நிகழாநிற்குமன்!; எ -- று.

(வி - ம்.) ஒருநாள் பிரியினும் உய்வதரிதென்றதனால் இனி வரைந்து தலையளி செய்யாவிடின் இறந்துபடுமென்றறிவுறுத்தினாள். ஊரின் கௌவை மேலிட்டதன்றியும் தேர்வருகையை உசாவாநிற்குமென்றதனாலே இனிக் களவொழுக்க மியலாமை யறிவுறுத்தினாள். இஃது அவள் புணர்வு மறுத்தல். உய்வரிதென்றது, துன்பத்துப் புலம்பல்.

உள்ளுறை :—அலைமோதுதலாலே தாழையின் மகரந்தம் உதிர்ந்து மறுகிலுள்ள புலவுநாற்றத்தை நீக்குதல்போலத் தலைவனை அவா வானது தூண்டுதலாலே அவன்பொருளை எமரில்லத்துக் கொணர்ந்து குவித்து வரைந்து ஊரிலெழுந்த அலரைப் போக்குவானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) முதிர்ந்த தாழைமலர் திரைமோதுதலானே பொங்கித் தாதுதிர்த்துப் பாக்கத்து மறுகுபுலவு தீர்க்கும் என்பதன்கண் உள்ளுறை பொருள், காதல் முதிர்ந்த தலைவனாகிய நீ நின்னுடைய கள

வொழுக்கம் பற்றி ஊரில் அலரெழுந்து நின்னை வரைதற்கு வற்புறுத்துதலாலே நீ கிளர்ந்து வரைவொடு வந்து ஈண்டு அலர் தூற்றுவார் புன்மையை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதாம் என்க.

உயவு - என்பதற்கு ஆராய்தல்; வருந்துதல் என்னும் இருபொருளும் உண்மையின் இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியால் இவ்வூர் தேர்வருகைக்குக் காரணம் ஆராய்தலோடு அதன்வழிப் பெருந் துன்பத்தையும் கூட்டுகின்றது எனப் பொருள்கொள்க. (௨0௩)

௨0௪. மள்ளனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பின்னின்ற தலைமகன் ஆற்றுனாய்த் தோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது,

(து - ம்.) என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சியின்பின் தலைவியுற்ற வேறுபாட்டையும், பின்பு தலைமகன் கையுறையேந்திவந்து இரந்து நிற்றலையும் அறிந்த தோழி, இவனொரு குறையுடையான்போலும், அதுவும் இவள்கண்ணதே யாகுமென ஆராயும்பொழுது அதுகாறும் பொருளாய்த் தான் கூறுவதனைத் தோழி கேட்டு விரைந்து குறை முடிக்குமாறு தன்னெஞ்சை நோக்கி, 'மடந்தாய்! யான் எப்பொழுது நின்னை அணையவருவதோ கூறாய்' என்றலுங் குறியிடத்து வந்து இன்மொழி கூறிப்பெயர்ந்த கொடிச்சி போகும் புறநோக்கிக் கைவிட்டு நின்ற நெஞ்சமே, ஒருத்தி நின்கையிலகப்பட்டால் நுகராது விடலாமோ? விடுதலாகாதேயென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறைஅவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல். கள. கக) என்னும் விதிகொள்க.

தளிர்சேர் தண்தழை தைஇ நுந்தை
குளிர்வாய் வியன்புனத்து எற்பட வருகோ
குறுஞ்சுனைக் குவளை அடைச்சிநாம் புணரிய
நறுந்தண் சாரல் ஆடுகம் வருகோ
இன்சொல் மேவலைப் பட்டவென் நெஞ்சுணக்
கூறினி மடந்தைநின் கூரெயிறு உண்கென
யான்தன் மொழிதலின் மொழியெதிர் வந்து
தான்செய் குறியில் இனிய கூறி
ஏறுபிரி மடப்பிணை கடுப்ப வேறுபட்டு
உறுகழை நிவப்பின் சிறுகுடிப் பெயருங்
கொடிச்சி செல்புறம் நோக்கி
விடுத்த நெஞ்சம் விடலொல் லாதே.

(சொ - ள்.) *மடந்தை தளிர்சேர் தண்தழை தைஇ நுந்தை குளிர்வாய் வியன் புனத்து எல் பட வருகோ - மடந்தாய்! தளிர்*

ந. நா.—23

சேர்ந்த மெல்லிய தழையை யுடுத்து நுந்தந்தையினுடைய கிளி கடி கருவியாலே பாதுகாக்கப்படுகின்ற அகன்ற தினைப்புனத்தின் கண்ணே பொழுது போதலும் வருவேனோ?; குறும் சுனைக் குவளை அடைச்சி நாம் புணரிய நறுந் தண் சாரல் ஆடுகம் வருகோ - பறித்த சுனைக்குவளை மலரைச் சூடி நாம் பண்டு புணர்ந்த நறிய தண்ணிய மலைப்பக்கத்தில் விளையாடுவோமாதலால் அதற்கு அங்கு வருவேனோ?; இன் சொல் மேவு அலைப்பட்ட என் நெஞ்சு உண இனிக் கூறு - இவற்றுக்கு விடையாக நின் இனிய மொழியை விரும்புதலால் அம்மொழி பெறுமல் வருந்துகின்ற என்னுள்ளங்கொண்டு மகிழும்படி இப்பொழுது ஒருமொழி கூறிக்காண்!; நின் கூர் எயிறு உண்கு என — நின்னுடைய கூரிய எயிற்றைச் சுவைத்து மகிழ்வேன் என; யான் தன் மொழிதலின் — யான் நெருங்கி அவள்பால் இனிய வார்த்தை பலவற்றைக் கூறலின்; மொழி எதிர் வந்து தான் செய் குறியில் இனிய கூறி - என் சொல்லுக்கு எதிராக வந்து தான் முன்பு செய்த குறியிடத்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் 'நீ பின்னர் முயங்குதி' என இனிய மொழிகளைக் கூறி; ஏறு பிரி மடப்பிணை கடுப்ப வேறுபட்டு உறு கழை நிவப்பின் சிறு குடிப் பெயரும் கொடிச்சி — கலைமானைப் பிரிந்து அகல்கின்ற பெண்மான்போல நின்னை வேருகக் கொண்டு மிக்க மூங்கில் உயர்ந்து தோன்றுதலையுடைய தன் சிறுகுடியின்கண்ணே பெயர்ந்து செல்லும் கொடிச்சி; செல் புறம் நோக்கி விடுத்த நெஞ்சம் - செல்லுகின்ற பின்புறம் நோக்கி அவளைக் கைவிட்டு ஏமார்ந்திருந்த நெஞ்சமே!; விடல் ஒல்லாது—ஒருத்தி நின் கையிலகப்பட்டால் அவளது நலனை நுகர்ந்து மகிழாது கைவிடலாமா, விடலாகாதே! எ — று.

(வி - ம்.) எயிறு உண்கு - வாயை முத்தமிடுவேனெனவுமாம். மேவு அலைப்பட்ட - விருப்பம் அலைத்தலால் துன்பப்பட்ட.

தழைதைஇ எற்பட வருகோவென்றது, வேற்ருேனென ஐயுருதபடி குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய தழையை உடையாகப் புனைந்து இரவுக் குறிவரலாமோ என்ருனென்பது. சாரலாடுகம் வருகோவென்றது, பகற்குறி வரலாமோவென வினவினனென்பது. தன்மொழிதல் - அவளுள்ளம் அவன்பால் விரும்புமாறு கூறிய பலவகையாய நய மொழிகள்.

மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - கேட்ட தோழி குறைமுடிப்பாளாவது.

(பெரு - ரை.) இதனுற் றலைவன் தனக்கும் தலைவிக்கும் இடந் தலைப்பாடுண்மையை தோழிக்குக் குறிப்பானுணர்த்தினமை யுணர்க.

எற்பட என்பதற்குக் கதிரவன் தோன்றிய விடியற் காலத்தே எனப் பொருள் கூறலே தகுதியாம். நெஞ்சம்: விளி. (௨०௪)

உ௦ரு. இளநாகனர்

திணை: பாலை.

துறை: (க) இது, தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவு அழுங்கியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரியுந்தலைவன் ஆற்ருனுகித் தன் நெஞ்சை நோக்கி ,நீ துன்னருங்கானமென்னுது இவளை இங்கிருக்கு மாறு கைவிட்டு வினைமேற் செல்லுவையாயின், இவளது மாமையி னழகு இன்றோடு போயிற்றுக்கா'ணென அழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, 'வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்' (தொல். கற். ரு) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தோழி வினைவயிற்பிரியுந் தலைவனை நோக்கி 'நீ இவளைக் கைவிட்டு வினைமேற் செல்லுவையாயின் இவளது மாமையி னழகு இன்றோடு போயிற்றுக்கா'ணென அழுங்கிக் கூறுநிற்பதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்," (தொல். கற்.கூ) என்னும் விதிகொள்க.

அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை அடுக்கத்து
ஆளி நன்மான் வேட்டெழு கோளுகிர்ப்
பூம்பொறி உழுவை தொலைச்சிய வைந்நுதி
ஏந்துவெண் கோட்டு வயக்களிறு இழுக்குந்
துன்னருங் கானம் என்னுய் நீயே
குவளை உண்கண் இவளீண்டு ஒழிய
ஆள்வினைக் ககறி யாயின் இன்றெடு
போயின்று கொல்லோ தானே படப்பைக்
கொடுமுள் ஈங்கை நெடுமா அந்தளிர்
நீர்மலி கதழ்பெயல் தலைஇய
ஆய்நிறம் புரையுமிவள் மாமைக் கவினே.

(சோ – ள்.) அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை அடுக்கத்து நல் ஆளி மான் - நெஞ்சே! அருவி ஒலிக்கின்ற பெரிய மலைப்பக்கத் தில் நல்ல ஆளி என்னும் விலங்கு; வேட்டு எழு கோள் உகிர் பூம் பொறி உழுவை தொலைச்சிய - இரை விரும்பி எழுந்த கொல்ல வல்ல நகங்களையும் அழகிய வரியையுமுடைய புலியாலடிக்கப் பட்ட; வைந்நுதி ஏந்துவெண் கோட்டு வயக் களிறு இழுக்கும் - கூரிய நுனியையுடைய தலையிலே தாங்கிய வெளிய கோட்டினை யுடைய வலிய களிற்றியானையை இரையாகக் கொண்டு இழுத்துச் செல்லாநிற்கும்; துன் அருங் கானம் என்னுய்-பிறர் நெருங்குதற்

கரிய காடென்று நினையாயாய்; நீ குவளை உண்கண் இவள் ஈண்டு ஒழிய ஆள்வினைக்கு அகறியாயின் - நீ தான் குவளை மலர்போன்ற கமையுண்ட கண்களையுடைய இவள் இவ்விடத்தே நிற்குமாறு கைவிட்டு நின்னுள்ளத்து முயற்சியை மேற்கொண்டு வினையிடத்துச் செல்லுவையாயின்; படப்பைக் கொடு முள் ஈங்கை நெடு மா அம் தளிர் நீர்மலி கதழ் பெயல் தலைஇய ஆய் நிறம் புரையும் இவள் மாமைக் கவின் – கொல்லையிலுள்ள வளைந்த முள்ளையுடைய இண்டின் நெடிய கரிய அழகிய தளிரின்மீது நீர்மிக்க விரைவையுடைய மழை பெய்துவிட்ட பொழுதுண்டான அழகிய நிறம் போன்ற இவளது மாமையினழகு; இன்றொடு போயின்று - இன்றோடே போயிற்றுக்காண்; ஆதலின் ஆராய்ந்து நினக்கு ஏற்றது செய்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஆளி - சிங்கத்தின் வேறுபட்டது.

மாமைக்கவின் இனி எய்துவதரிதென்பான், இன்றோடே போயதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். இதனினும் ஆள்வினை சிறந்ததாயினும் கானின் கொடுமையைக் கருதின் அஃது அத்துணைச் சிறப்பிலதென நெறியினதருமை கூறி அறிவுறுத்தினாளும்.

இறைச்சி:—புலிதொலைச்சிய களிற்றை ஆளி இரையாக உண்ணக் கருதி யிழுத்துண்ணுங் கானமென்றது, நின்னால் நலனுணப்பட்ட இவளது மேனியழகைப் பசலையுண்டு கெடுக்காநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - செலவழுங்கல்.

இரண்டாந்துறைக்கு இவையனைத்துந் தோழி தலைவனை விளித்துக் கூறியதாகக் கொள்ள உரையொக்கும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஆளிமான் உழுவை தொலைச்சிய களிற்றை இழுக்கும் என இயைபுகாண்க. வைந்நுதி ஏந்து வெண்கோடு என்பதற்கு கூரிய நுனி உயர்ந்த வெளிய கோடு எனினுமாம். கவின் இன்றொடு போயின்று என இயைக்க. கொல், ஓ: அசைகள், (உ௬௰)

உ௦௬. ஐயூர் முடவனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(து- ம்.) என்பது, பகற்குறியின்கண்ணே தலைமகன் ஒருபுறத்தில் வந்து அற்றம் நோக்கி மறைந்திருப்பதை யறிந்த தோழி அவன்கேட்டு விரைந்து மணஞ்செய்து கொள்ளுமாற்றானே தலைவியை நோக்கித் 'தினை முற்றியதைக் கவருகின்ற கிளியை ஓட்டிக் காப்பாயென்று எந்தைகூறினன்; அப்பொழுது அன்னையும் வேங்கைமலர்கவென என்

முகத்தைக் குறிப்பாக நோக்கினளாதலின் நாடனது கேண்மையை அறிந்தனளோ யாதோ தெரிகிலேனே'யென மயங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........ஆங்கதன் றன்மையின் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியினான் அமைத்துக் கொள்க.

துய்த்தலைப் புனிற்றுக்குரல் பால்வார் பிறைஞ்சித்
தோடலைக் கொண்டன ஏனல் என்று
துறுகல் மீமிசைக் குறுவன குழீஇச்
செவ்வாய்ப் பாசினங் கவருமின் றவ்வாய்த
தட்டையும் புடைத்தனை கவணையுந் தொடுக்கென
எந்தைவந் துரைத்தனன் ஆக அன்னையும்
நன்னாள் வேங்கையும் மலர்கமா இனியென
என்முகம் நோக்கினள் எவன்கொல் தோழி
செல்வாள் என்றுகொல் செறிப்பல் என்றுகொல்
கல்கெழு நாடன் கேண்மை
அறிந்தனள் கொல்லஃது அறிகலேன் யானே.

(சொ - ள்.) தோழி துய்த்தலைப் புனிற்று ஏனல் குரல் — தோழீ! பஞ்சு நுனிபோன்ற தலையையுடைய அப்பொழுது ஈன்ற தினைக் கதிர்கள் எல்லாம்; பால் வார்பு இறைஞ்சி தோடு அலைக் கொண்டன என்று — பால் நிறைந்து முற்றித் தலைசாய்ந்து மேலேயுள்ள தோடுகள் அலைதல் கொண்டன, அவற்றை நோக்கி இனி உண்ணத் தகுமென்று கருதி; குறுவன - அக்கதிர்களைக் கொய்து போகவேண்டி; துறுகல் மீமிசை செவ்வாய்ப் பாசு இனம் குழீஇ - துறுகல்மீது சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளியின் கூட்டம் கூடி; கவரும் இன்று அவ் வாய்த் தட்டையும் புடைத்தனை கவணையும் தொடுக்க என — இனிக் கவர்ந்து கொண்டே போய்விடுமாகலின் நீ ஆங்கே சென்று கிளியோப்பும் தட்டையைப் புடையிலுள்ள குற்றியிலேயே புடைத்து ஒலியெழுப்பினையாகிக் கவண் கல்லும் வீசுக என; எந்தை வந்து உரைத்தனன் ஆக - எந்தை வந்து கூறினான்; இனி அன்னையும் நல் நாள் வேங்கையும் மலர்க என என்முகம் நோக்கினள் — அப்பொழுது எம் அன்னையும் இனி நல்ல நாளை அறிவுறுத்தும் வேங்கையும் மலர்க என்று கூறி என் முகத்தைக் குறிப்பாக நோக்கினள் கண்டாய்; செல்வாள் என்று கொல் செறிப்பல் என்றுகொல் எவன்கொல் — என்னைத்தான் இவள் தினைப்புனம் காக்கச்செல்வாளென்றோ? அல்லது தன்னுள்ளத்தே தான் நின்னை (தலைவியை) இல்வயிற் செறிப்பலென எண்ணியோ? வேறு ஏதேனுங் கருதிய துண்டோ!; கல்கெழு நாடன் கேண்மை அறிந்தனள் கொல் - மலைபொருந்திய நாடன்பால் வைத்த நம்

முடைய கேண்மையை அவ்வன்னை தான் அறிந்துகொண்ட னளோ?; யான் அஃது அறிகலேன் – அவளது எண்ணம் இன்ன தென்று நான் அறிந்திலேன்; நீ அறிந்தனையாயிற் கூறிக்காண்! எ - று.

(வி - ம்.) பாசினம் - கிளியின் கூட்டம். ஆக: பிரிவிலசைநிலை. இஃது அவன்புணர்வுமறுத்தல். தினைவிளைவு உணவுக்குக் கொண்டு வரப்படும் நாளாகலின் அது நன்னாளெனப்பட்டது.

வேங்கைமலர்கவென்றது தினை கொய்யுங்காலம் அதுவாதலால் விரைவிலே கொய்யக் கருதிக் கூறினாளென்பது. அங்ஙனம் கூறு தலால் இனித் தலைவி இற்செறிக்கப்படுவளென்றதாம். காரணமின்றிக் கூற்றுமின்றி நோக்கினமையின் நாடனது கேண்மை அறிந்தனள் கொலென்றாள். வேங்கை மலர் தலை அவன் கேட்குமாற்றானே கூறியது அந்நாள் வதுவை அயர்தற்கு ஏற்றதாதலின் வரைவொடு வருகவென அறிவுறுத்தினாளுமாம். மெய்ப்பாடு – பெருமிதம். பயன் - வரை வுடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) வேங்கை மலருங்காலமே தினையரியும் காலமா கலின் தந்தை தினைகாக்க ஏவினமை கேட்ட தாய் விரைவில் தினையரி யும்படி வேங்கை மலர்க என்று விரும்பிக் கூறினாள், அங்ஙனம் கூறற் குக் காரணம் அவள் நங் களவொழுக்கத்தை யறிந்தமையேயாம்; எனவே அவள் விரைவில் இற்செறிப்பள் என்று குறிப்பான் உணர்த் தியபடியாம். (உ0௬)

உ0எ. ....

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, நொதுமலர் வரைவுழித் தோழி, செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(து - ம்.) என்பது, 'தலைவியை வேற்றுமாக்கள் மணஞ்செய்து கொள்ளவேண்டி வருவதனையறிந்த தோழி, தன் தாயாகிய செவிலி யிடஞ் சென்று 'அன்னாய்! முன்பு களவொழுக்கத்திலே கலந்த கேள்வருடைய தேர் வருவது நிறுத்தப்பட இயலாதது; வந்தவர்தாம் வறிதே பெயர்வரோ? நம் இளமகளை வேற்றுவரைவிற் படுத்தினிரேல் கொலைவெய்ய சிறுவர் கைப்பட்டனளேயா'மென முன்பு நிகழ்ந்த கள வொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தித் தெளியக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, ''முன்னிலை அறன் எனப்படுதல் என்றிரு வகைப் புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்'' (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியினாலமைத்துக் கொள்க.

கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பை
முண்டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக்
கொழுமீன் கொள்பவர் பாக்கங் கல்லென
நெடுந்தேர் பண்ணி வரலா னாதே

குன்றத் தன்ன குவவுமணல் நீந்தி
வந்தனர் பெயர்வர்கொல் தாமே அல்கல்
இளையரும் முதியருங் கிளையுடன் குழீஇக்
கோட்சுறு எறிந்தெனச் சுருங்கிய நாம்பின்
முடிமுதிர் பரதவர் மடமொழிக் குறுமகள்
வலையுந் தூண்டிலும் பற்றிப் பெருங்கால்
திரையெழு பௌவம் முன்னிய
கொலைவெஞ் சிறுஅர் பாற்பட் டனளே.

(சொ — ள்.) கழி சூழ் கண்டல் வேலிப் படப்பை - அன்னாய்! கழி சூழ்ந்த கண்டல் மரங்களாலாகிய வேலியையுடைய கொல்லையிடை யமைந்த; முண்டகம் வேய்ந்த குறு இறைக் குரம்பை - முள்ளிச் செடிகளால் வேய்ந்த குறுகிய கூரையையுடைய சிறுகுடில்களையுடைய; கொழு மீன் கொள்பவர் பாக்கம் கல் என-கொழுவிய மீன் கொள்பவர் உறைகின்ற பாக்கமெங்கும் கல்லென்னும் ஓசை யுண்டாக; நெடுந்தேர் பண்ணி வரல் ஆனாது -நெடிய தேரினைச் சமைத்துக்கொண்டு நம் காதலர் வருவது நிறுத்தப்படுவதொன்றன்று; குன்றத்து அன்ன குவவு மணல் நீந்தி வந்தனர் பெயர்வர் கொல் - மலைபோன்ற குவிந்த மணற் பரப்பைக் கடந்துவந்த அவர் தாம் வறிதே இனிப் பெயர்வரோ? பெயரார் காண் !; அல்கல் இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் குழீஇ கோள் சுறு எறிந்தெனச் சுருங்கிய நாம்பின் முடி — இரவில் இளைஞரும் முதியோரும் தம் உறவினருடன் கூடியிருந்து கொல்லவல்ல சுறுமீன் கிழித்ததனாலே சுருங்கிய நாம்புகளைக்கொண்டு வலையை முடிகின்ற; முதிர் பரதவர் மடமொழிக் குறுமகள் - முதிர்ச்சியையுடைய பரதவரின் மடப்பமிக்க மொழியையுடைய இளமகளான இவள் அவருக்கே யுரியள்; வலையும் தூண்டிலும் பற்றிப் பெருங்கால் திரை எழு பௌவம் முன்னிய - அங்ஙனம் அன்றி வேற்றுவரைவிற் படுத்தினிரேல் வலையையும் தூண்டிலையும் பிடித்துப் பெரிய காற்று வீசுதலானே அலையெழுகின்ற கடலின் கண்ணே செல்லுகின்ற; கொலை வெம் சிறுஅர்ப் பால் பட்டனள் - கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய பரதவர் சிறுஅர்வாய்ப்பட்டொழிந்தனளேயாம்; இனிக் கூறியாவதென்? எ — று.

(வி - ம்.) குறுமகள் சிறுஅர்பாற் பட்டனளெனக் கூட்டுக. இளையரும் முதியருமாகக் கூடிமுடிகின்ற பரதவர். நாம்பு - மெல்லிய கொடி: மெல்லிய நாருமாம். பட்டனளெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள். இனிக் கூறியாவதென் என்பது சொல்லெச்சம். குறியிறை - குறிய இறப்பு.

நம்மின் மிக்க செல்வமுடைய காதலரென்பாள் தேரொடும் வருதல் கூறினாள். அத்தகையார் இழிந்த பாக்கத்து வருகின்றனரென இவள்பாற்கொண்ட வேட்கைமிகுதி கூறினாள். பிறர்வரையப் புகுவோர் இழிதக்காரென்பாள் வலையுந்தூண்டிலும் பற்றிய சிறாரெனக் கூறினாள். கொலைவெஞ்சிறார் பாற்பட்ட இவள் உய்யாளென இறந்துபாடு குறித்தாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வெளிப்படையாக அறத்தொடு நிற்றல். (௨௦௭)

௨௦௮. நொச்சி நியமங்கிழார்

திணை : பாலை.

துறை: இது, செலவுற்றூரது குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாய தலைமகள் உரைப்பத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தானது குறிப்பறிந்து தலைமகள் வருந்துதலும் அதுகண்ட தோழி 'நீ ஏன் வாடுகின்றனை, அவர் செல்பவரல்லர்; செல்லிற் காமநோய் பொறுப்பவருமல்லர், பொருள் முடியாதாயினும் வருவர்காண்; இம்மழைக் குரல் பிரிந்தோரை நாடித் தருவதுபோலு'மெனத் தேற்றிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல். கற். ௬) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

விறல்சாய் விளங்கிழை நெகிழ விம்மி
அறல்போல் தெள்மணி இடைமுலை நனைப்ப
விளிவிலா [1]கலுழுங் கண்ணொடு பெரிதழிந்து
எவனினைபு வாடுதி சுடர்நுதற் குறுமகள்
செல்வர் அல்லர் [2]நங் காதலர் செலினும்
நோன்மார் அல்லர் நோயே மற்றவர்
கொன்னு நம்பும் குரையர் தாமே
சிறந்த அன்பினர் சாயலும் உரியர்
பிரிந்த நம்மினும் இரங்கி அரும்பொருள்
முடியா தாயினும் வருவர் அதன்றலை
இன்றுணைப் பிரிந்தோர் நாடித்
தருவது போலுமிப் பெருமழைக் குரலே.

(சொ - ள்.) சுடர் நுதல் குறுமகள் - விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய இளமடந்தையே!; விறல்சாய் விளங்கு இழை நெகிழ - நின் வலிமையெல்லாம் குறைந்து போய் விளங்கிய கலன்கள் நெகிழாநிற்ப; தெள் மணி போல் அறல் முலையிடை நனைப்ப - முத்துப்போன்ற கண்ணீர்த்துளி கொங்கையி

(பாடம்) 1. கலிழும். 2. நுங்காதலர்.

னிடையே விழுந்து நனைத்தலைச் செய்ய; விளிவு இலா விம்மிக் கலுழும் கண்ணொடு - நீங்காதபடி விம்மி விம்மி அழுகின்ற கண்ணுடனே; பெரிது அழிந்து எவன் நினைவு வாடுதி — பெரிதும் அழிந்து வருந்தி என்ன கருதி வாடுகின்றனை ?; நம் காதலர் செல்வர் அல்லர் செலினும் நோய் நோன்மார் அல்லர் — நம் காதலர் நின்னைப் பிரிந்து செல்பவரல்லர், அங்ஙனம் பிரிந்து சென்றாலும் சென்ற விடத்தே தமக்குண்டாகிய காம நோய் பொறுப்பவரல்லர்; அவர் கொன்னு நம்பும் குரையர் - அவர்தாம் நின்னிடத்துப் பெரியதொரு விருப்பமுடையவர் கண்டாய்; சிறந்த அன்பினர் சாயலும் உரியர் - நின்பாற் சிறந்த அன்புடையரா யிராநின்றார், மிக்க மென்மையும் பொருந்தினவராயினர்; பிரிந்த நம்மினும் இரங்கி-அவரைப் பிரிந்துறையும் நம்மினுங்காட்டில் இரக்கமுற்று; அரும்பொருள் முடியாதாயினும் வருவர் — தாம் சென்றவிடத்து ஈட்டுதற்குரிய பொருள் முற்றுப் பெறாதாயினும் அது நிமித்தமாக அங்கே நீட்டியாது உடனே மீண்டு வருவர்; அதன்தலை இப் பெரு மழைக்குரல் - அதன் மேலும் இப்பெரிய மேகத்தின் முழக்கமானது; இன் துணைப் பிரிந்தோர் நாடித் தருவது போலும் - இனிய துணையைப் பிரிந்தோரை நாடித் தருவது போலுமாய் இராநின்றது ஆதலின் நீ வருந்தாதே கொள்! எ — று.

(வி - ம்.) விறல் - வலிமை. சாய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். அறல் - நீர். நினைபு - நினைத்து. நோன்றல் - பொறுத்தல் : நோன்மார் - பொறுப்பவர். கொன் : பெருமையுணர்த்திய உரிச்சொல். நம்பு - விருப்பம். குரை : அசைநிலை இடைச்சொல். சாயல் - மென்மை. ஆதலின் நீ வருந்ாதேயென்பது குறிப்பெச்சம். பெரிதழிந்து வாடியது - துன்பத்துப்புலம்பல்.

அங்ஙனம் வாராது நீட்டித்தாலும் இம்மழையைக் கண்டவளவிலே தமியராய் ஆங்குத் தங்கலரென்னுங் கருத்தால் குரல் தருவதுபோலுமெனக் கூறினள். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) தெண்மணிபோல் அறல் என மாறுக. மணி-ஈண்டு முத்து. எவன் இனைபு வாடுதி எனக் கண்ணழித்துக் கோடலுமாம். அப்பொழுது கார்ப்பருவந் தொடங்குதல் காட்டி இப்பருவத்தே அவர் பிரிவு சூழார்காண் என்று ஆற்றுவிப்பாள் பெருமழைக் குரல் நாடித் தருவது போலும் என்றாள் என்க. (௨௦௮)

௨௦௯. நொச்சி நியமங்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, குறைமறுக்கப்பட்டுப் பின்னின்ற தலைமகன், ஆற்றானாய் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவானாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் தோழியிடத்துச் சென்று தலைவி இன்றியமையாமையாகிய குறைகூறி இரந்தவழி அவள் மறுத்து விட்டுத் தனியேயிருந்து அவன் குறைக்குக் காரணம் யாதென்று ஆராய்கின்ற காலத்தில் அதுகாறும் பொறுணுய் ஆற்ருது தன்னெஞ்சை நோக்கி 'இக்கொல்லை காப்பாளுடைய இனிய குரலைக் கிளியும் அறிந் திருக்கும்; அத்தகையாள் எனது அருகிருப்பின் எனது நோய் தீரும்; பொருந்தாளாயின் என்னுயிரோடெல்லாம் அழிந்தொழியு'மென நொந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறை அவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல். களவு. கக) என்னும் விதிகொள்க.

மலையிடம் படுத்துக் கோட்டிய கொல்லைத்
தளிபதம் பெற்ற கானுழு குறவர்
சிலவித்து அகல விட்டுடன் பலவிளைந்து
இறங்குகுரல் பிறங்கிய ஏனல் உள்ளாள்
ரு. மழலையங் குறுமகள் மிழலையந் தீங்குரல்
கிளியுந் தாமறி பவ்வே எனக்கே
படுங்காற் பையுள் தீரும் படாஅது
தவிருங் காலை யாயினென்
உயிரோ டெல்லாம் உடன்வாங் கும்மே.

(சொ - ள்.) மலை இடம் படுத்துக் கோட்டிய கொல்லைத் தளிபதம் பெற்ற கான்உழு குறவர் - மலைச்சார்பிடத்தில் அகலப் படுத்தி வளைத்த கொல்லையாகிய மழை பெய்யும் பதம் பெற்ற காட்டினை உழுகின்ற குறவர்; சில வித்து அகல விட்டு உடன் பல விளைந்து இறங்குகுரல் பிறங்கிய ஏனல் - சிலவாய விதைகளைக் கலப்பாக விதைத்து ஒருசேரப் பலவாக விளைந்து சாய்ந்து கதிர் விளங்கிய தினைக்கொல்லையின்கண்; உள்ளாள் மழலை அம் குறு மகள் மிழலை அம் தீம்குரல் கிளியும் அறிப - உள்ளாளாகிய மழலை மாருத இளமடந்தை பேசுகின்ற இனிய குரலைக் கிளிகளும் அறிந் திருப்பனவே; எனக்குப் படுங்கால் பையுள் தீரும் - அவ்வினிய குரல் என் அருகிருந்து மிழற்றின் அன்றே எனது காமநோய் தீரும்; படாஅது தவிருங் காலை ஆயின் - அங்ஙனம் அருகிருந்து மிழற்றப்படாது என்னினின்று நீங்கி அகல்வதாயின்; என் உயிரோடு எல்லாம் உடன் வாங்கும்-என் அறிவு முதலாய குணங் களுடன் என் உயிரையும் சேர எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டு அகலா நிற்கும்; இப்படியாயின் அவள் இன்றி யான் எவ்வாறு உய்ய மாட்டுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) கோட்டுதல் - வளைத்தல்; வேலியிட்டு அகலப்படுத்தி வளைத்தல். கொல்லைக் கானுழுகுறவர் - கொல்லைக்காட்டை யுழுகின்ற குறவரென்க.

இறைச்சி :—சிலவாய விதையை விதைத்துப் பலவாய பயனைப் பெறும் ஏனல் காவலி னிவளை விரும்பிய யானும் நின்பாற் கூறும் சில வாய கூற்றினாற் பெற்று இவள் கொடுக்கின்ற பலவாய இன்பந்துய்ப் பேனாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு-தன்கட் டோன்றிய அவலம். பயன் - தோழி கேட்டுக் குறை முடிப்பாளாவது.

(பெரு - ரை.) மழலை - இளஞ்சொல்; மிழலை - நிரம்பா மெல்லிய இன்சொல் என வேற்றுமையுணர்க. கிளியும் தாமறிப என்புழி உம்மையான் அறிந்ததன்றியும் எனப் பொருள்பட்டுத் தலைவிக்கும் தலை வற்கும் கூட்ட முண்மையைக் குறிப்பாக வுணர்த்தி நின்றது. எனக்குப் படுதல் - என்பொருட்டுப் பேசப்படுதல். (௨0௬)

௨௧0. மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தோழி தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லுவாளாய் வாயில் நேர்ந்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனைக் காதலி புலந்து கொள்ளலும் அதனைத் தோழியாலே தணிக்கக் கருதி அவள் பாலுற்றனனாக, அவனைநோக்கி, 'ஊரனே! இப்பெற்றிப்பட்ட எனைத்தும் செல்வமெனப்படுவதன்று; அடைந்தாரைக் காத்தலே செல்வமெனப்படுவது; அச்செயல் நின்பால் இல்லை'யென்று தலைவி யூடல் தீரும்வண்ணம் கடிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி இழைத்து ஆங்கு ஆக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதிகொள்க.

அரிகால் மாறிய அங்கண் அகல்வயல்
மறுகால் உழுத ஈரச் செறுவின்
வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல
மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர
நெடிய மொழிதலுங் கடிய ஊர்தலும்
செல்வம் அன்றுதன் செய்வினைப் பயனே
சான்றோர் செல்வம் என்பது சேர்ந்தோர்
புன்கண் அஞ்சும் பண்பின்
மென்கண் செல்வஞ் செல்வமென் பதுவே.

(சொ - ள்:) அரி கால் மாறிய அம் கண் அகல் வயல் மறுகால் உழுத ஈரச் செறுவின் - நெல் அறுத்து நீங்கப்பெற்ற அழகிய இடமகன்ற வயலின்கண்ணே மறுபடி உழுத ஈரமுடைய சேற்றில்; வித்தொடு சென்ற வட்டி பல் பல மீனொடு பெயரும் - விதைக் கும் வண்ணம் விதைகொண்டு சென்ற கடகப்பெட்டியில் மிகப் பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப் போகட்டு மீண்டு கொண்டு வரு

இன்ற ; யாணர் ஊர - புதுவருவாயினையுடைய ஊரனே !; நெடிய மொழிதலும் கடிய ஊர்தலும் செல்வம் அன்று - அரசராலே மாராயம் பெறப்படுதலும் அவர் முன்பாக விரைந்த செலவினையுடைய குதிரை தேர் யானை முதலாகியவற்றை ஏறிச்செலுத்துதலும் (ஆகிய அருஞ்செயல்) செல்வம் எனப்படுவன அல்லகண்டாய் ; தன் செய்வினைப்பயனே - அவையனைத்தும் முன்பு தாம் செய்த வினைப்பயனான் எய்தப்படுவனவாகும் ; சான்றோர் செல்வம் என்பது-இனிச் சான்றோராலே செல்வம் என்று உயர்த்துக் கூறப் படுவதுதான் யாதோவெனில்?; சேர்ந்தோர் புன்கண் அஞ்சும் பண்பின் மென்கண் செல்வம் செல்வம் என்பது - தம்மை அடைக் கலமாகக் கைப்பற்றியவர்க்கு உண்டாகிய துன்பத்தை அஞ்சி அத் துன்பத்தைப் போக்கி அவரைக் கைவிடாமல் ஆளுகின்ற இயல் புடனே வன்கண்மையின்றி இனிய தன்மையனாயிருக்குஞ் செல்வமேயாம் ; அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றி யொழுகாநின்ற இவளை நீ கைவிட்டதனாலே அத்தகைய இயல்பு நின்பால் இல்லையென்று அறியக் கிடக்கின்றமையின் இனிக் கூறியாவதென் ? எ — று.

(வி - ம்.) வட்டி - கடகப்பெட்டி.

நெடியமொழிதலும் கடியவூர்தலும் களவுக்காலத்தே தலைவன் வந்து கூறி நிகழ்த்தியவை ; அவற்றை ஈண்டுக் குறிப்பித்தது நீ அத்தகையை யல்லை என்பாள், நின்னைப் புகலிடமாக அடைந்த தலைவியைக் கைவிட்டனை என்பதனாலே பின்னர்க் குறிப்பித்தாள்.

உள்ளுறை :—தாளடியில் விதைக்குமாறு விதையொடு சென்ற வட்டி மீனொடு பெயருமென்றது, தலைவியொடு இல்லறம் நிகழ்த்து இன்ற நின்பால் வேண்டிய பரத்தையரைக் கொணர்ந்து புணர்த்திய பாணன் தான் விரும்பும் பொருளை நின்னிடத்துப் பெற்றுச் செல்லா நிற்கும் ; அந்த மயக்கிலிருக்கின்ற நின்னைக் கூறியாவதென் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம் பற்றிய வெகுளி. பயன் - வாயில் நேர்தல்.

(பெரு - ரை.) செல்வம் சாதியொருமையாய் அன்றென்னும் ஒருமை முடிபேற்றது. மென்கண் செல்வம் என்றது கண்ணோட் டத்தை. சான்றோர் செல்வம் என்பது மென்கண் செல்வத்தையேயாம் ஆதலால் அதுவே சிறந்த செல்வம் என்று கருதப்படும் என்று உரை விரித்திடுக. (உ௧0)

உ௧௧. கோட்டியூர் நல்லந்தையார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரைவுநீட ஒருதலை ஆற்றாளா மென்ற தோழி சிறைப்புறமாகத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்க மேற்கொண்ட தலைமகன் மணஞ்செய்து கொள்ளாது நீட்டித்தலாலே தலைவி ஒருபடியாக ஆற்று ளாமென்று அறிந்த தோழி, ஆங்கு ஒருபுறம் வந்திருந்த தலைவன்

அறிந்து விரைய மணம் புரிந்து கொள்ளுமாறு உள்ளுறையாலே தலைவி படுந் துன்பத்தைக் கூறி வெளிப்படையாலே கொண்கன் பிரிந்தன னென்று நொந்து யாவரிடத்தில் உரைப்பேனென அழிந்து கூறு நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்......ஆங்கதன் தன்மை யின் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியா னமைத்துக் கொள்க.

யார்க்குநொந் துரைக்கோ யானே ஊர்கடல்
ஓதஞ் சென்ற உப்புடைச் செறுவின்
கொடுங்கழி மருங்கின் இரைவேட் டெழுந்த
கருங்கால் குருகின் கோளுய்ந்து போகிய
௫. முடங்குபுற இறவின் மோவாய் ஏற்றை
எறிதிரை தொகுத்த எக்கர் நெடுங்கோட்டுத்
துறுகடல் தலைய தோடுபொதி தாழை
வண்டுபடு வான்போது வெரூஉந்
துறைகெழு கொண்கன் துறந்தனன் எனவே.

(சொ - ள்.) ஊர் கடல் ஓதம் சென்ற உப்பு உடைச் செறுவில் - ஊர்ந்து செல்லுகின்ற கடலின் நீர் ஓடிப்பரந்த உப்புப் படு தலையுடைய சேற்றினையுடைய; கொடுங்கழி மருங்கின் இரை வேட்டு எழுந்த கருங்கால் குருகின் - வளைந்த கழியிடத்து இரையை விரும்பி யெழுந்த கரிய காலையுடைய குருகின்; கோள் உய்ந்து போகிய - குத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்தோடிய; முடங்கு புற மோவாய் இறவின் ஏற்றை - வளைந்த முதுகும் உயர்ந்த வாயும் உடைய இறவின் ஏற்றை; எறி திரை தொகுத்த எக்கர் நெடுங்கோட்டுத் துறுகடல் தலைய தோடு பொதி தாழை - மோதுகின்ற அலை கொழித்திடப்பட்ட மணல் மேடாகிய நெடிய கரையின் கண்ணே நெருங்கிய கடலின் புறத்திலே தலைசாய்ந் துடைய இலைகள் பொதிந்த தாழையினுடைய; வண்டுபடு வான் போது வெரூஉம் துறைகெழு கொண்கன் - வண்டுகள் வந்து மொய்க்காநின்ற வெளிய பூவை நோக்கி இதுவுமொரு குருகு கோலுமென்றஞ்சா நிற்கும் துறைபொருந்திய கடற்கரைக்குத் தலைவனாகிய நங்காதலன்; துறந்தனன் என யான் யார்க்கு நொந்து உரைக்கோ - என்னைத் துறந்து சென்றொழிந்தனனென்று யாரி டத்தில் யான்படுந் துன்பத்தையெல்லாம் புலப்படுத்து வருந்தி உரையாநிற்பேன்! எ - று.

(வி - ம்.) குருகு - நாரையின் பகுதியாகிய 'நெடலை, வக்கா' முதலாயின; இவையே தாழம்பூ மோத்தைபோ லிருப்பன. இது தலைவி கூற்றைத் தோழி தன் கூற்றாகக் கொண்டு கூறியது.

வரையாதொழுகினும் அவனே மணமகனென அவனறியுமாறு கொண்கனெனக் கூறினள். கொண்கன்-திணைப்பெயரேயன்றிக் காதலனெனும் பெயரையுமுடைமையின் களவுக்காலத்துப் பிரிவாதலின் எவரிடத்தும் புலப்படுத்தற்கு இயையாமையின் 'யார்க்கு நொந்துரைப் பேனோ' எனத் தானே புலம்பியதாம்.

உள்ளுறை :—இரைதேடி வந்த குருகு பற்றுதலைத் தப்பியோடிய இருமீன் தாழம்பூவை நோக்கிக் குருகெனக் கருதி அஞ்சுமென்றது, ஊரார் பழிதூற்றத் தொடங்கலும் அதற்கஞ்சிய தலைவி அன்னையைக் கண்டவிடத்தும் ஏதிலாட்டியர் கூற்றை மேற்கொண்டு சினந்து வருவாள் கொல்லோவென அஞ்சாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - தலைவனை வரைவுடன் படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) உப்புடைச் செறு - உப்பளம். கோடு - கரை. துறுகடல் - செறிவுடைய கடல். வான் போது - வெண்டாழை மலர். (உகக)

உகஉ. குடவாயிற் கீரத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருண்முடித்துத் தலைமகனோடு வந்த வாயில்கள் வாய் வரவுகேட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற்சென்ற தலைவன் மீண்டுவரும் பொழுது அவனுடன் வந்த இளைஞர் முதலானோர் முன்னரே மனையகம் புகுந்து தலைவன் வருகையைத் தெரிவிப்பக் கேட்ட தோழி, தலைமகளை நெருங்கிச் 'சுரத்தின்கண்ணே சென்ற நங்காதலர் மீண்டுவந்தெய்தினர் காண்; ஆதலின் அவரும் நீயும் நெடுங்காலம் வாழ்க'வென உவந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். க) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

பார்வை வேட்டுவன் படுவலை வெரீஇ
நெடுங்கால் கணந்துளம் புலம்புகொள் தெள்விளி
சுரஞ்செல் கோடியர் கதுமென இசைக்கும்
நரம்பொடு கொள்ளும் அத்தத்து ஆங்கண்
கடுங்குரல் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்
நெடும்பெருங் குன்ற நீந்தி நம்வயின்
வந்தனர் வாழி தோழி கையதை
செம்பொற் கழல்தொடி நோக்கி மாமகன்
கவவுக்கொள் இன்குரல் கேட்டொறும்
அவவுக்கொள் மனத்தேம் ஆகிய நமக்கே.

(சொ — ள்.) தோழி பார்வை வேட்டுவன் படு வலை வெரீஇ நெடுங்கால் கணந்துளம் புலம்புகொள் தெள்விளி — தோழீ ! பார்வை ஒன்றனை வைத்து வேட்டுவன் அமைத்த வலையைக் கண்டு வெருவி நெடிய காலையுடைய 'கணந்துள்' என்னும் பறவை தான் தனிமையினிருந்து கத்தாநின்ற தெளிந்த ஓசை ; சுரம் செல் கோடியர் கதுமென இசைக்கும் நரம்பொடு கொள்ளும் அத்தத்து ஆங்கண்-அச்சுரத்தின்கண்ணே செல்லுகின்ற கூத்தாடிகள் தம் வழிவருத்தும் நீங்குமாறு தங்கி விரைவில் ஒலியெழுப்பி இசைபாடுகின்ற யாழோசையோடு சேர்ந்து ஒத்து ஒலியாநிற்கும் அரிய நெறியிலே ; கடுங்குரல் பம்பைக் கதநாய் வடுகர் நெடும் பெருங் குன்றம் நீந்தி—கடிய ஒலியையுடைய பம்பையையும் சினங் கொண்ட நாயையுமுடைய வடுகர் இருக்கின்ற நெடிய பெரிய குன்றங் கடந்து ; கையது(ஐ) செம்பொன் கழல் தொடி நோக்கி — நம்முடைய கையிலுள்ளதாகிய செம்பொன்னாற் செய்து பூட்டப் பட்டு இப்பொழுது கழன்று விழுகின்ற தொடியை நோக்கி ; மாமகன் கவவுக் கொள் இன் குரல் கேள் தொறும் — நம் (அரிய) சிறந்த புதல்வன் நம்மை அணைத்துக்கொண்டு அழுகின்ற இனிய குரலைக் கேட்குந் தோறும் ; அவவுக் கொள் மனத்தேம் ஆகிய நமக்கு — ஆசைகொள்ளுகின்ற மனத்தை யுடையேமாகிய நமக்கு மனமகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி ; நம்வயின் வந்தனர் வாழி — நம்மிடத்து வந்தெய்தினர் கண்டாய் ! ஆதலின், இனி நீங்கள் இருவீரும் மணையறஞ் செய்துகொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்வீராக ! எ — று.

(வி - ம்.) கோடு - ஊதுகொம்பு ; அதனை யுடைமையிற் கோடிய ரெனவுமாம். நரம்பு : யாழுக்குச் சினையாகு பெயர். பம்பை - ஒரு வகை வாச்சியம். கவவு - உள்ளே அணைத்துக்கொள்ளுதல். கணந்துளம், அம் : சாரியை ; இது நீர்வாழ்பறவை என்று கூறப்படுதலின், "எங்கில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்" (தொல். பொ. கக) என்றபடி பாலைக்கண் வந்ததெனக் கொள்க. **கைகோள் - கற்பு.**

தலைவன் பிரிதலினாலே மெய் இளைத்தலிற் கழறொடியென்றாள்; அதனையும் மெய்சோர்ந்து காட்டுதலையும் நோக்கவே மகனுக்கு அழுகை பிறந்தமை கூறினாள்.

இறைச்சி :—கணந்துட் பறவையினோசை யாழோசையோடு சேர்ந்து இசைக்கு மென்றது, நீ தலைவனோடு கூடி எங்கும் இசைபரவ வாழ் வாய் என்றதாம். **மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் . மகிழ்ச்சி.**

(பெரு - ரை.) மழலைக் குரல் ஆகலின் அழுகுரலேனும் இன்குரல் என்றாள். அவா : உகரம் பெற்று அவவு என்றாயிற்று. இரா - இரவு, கனா - கனவு, நிலா - நிலவு என வருவன போல வந்தது எனக் கொள்க. "குறியதன்கீழாக் குறுகலு மதனோ, டுகரமேற்றலு மியல்பு மாந்தாக்கின்" (நன். சூத். கஎ௨) என்னும் விதியின் அமைத்துக் கொள்க. "அங்கண் என்பது ஆங்கண்" என்று நீண்டு நின்றது ; நீட்டல் விகாரம். (உகஉ)

௨௧௩. கச்சிப்பேட்டுப் பெருந்தச்சனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, மதியுடன்படுக்குந் தலைமகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தபின் வாயில் பெற்றுய்ந்த தலைமகன் பின்னர்த் தலைமகளுந் தோழியும் ஓரிடத்தி லிருப்பதை யறிந்து மதியுடன் படுப்பான் ஆங்கேகிப் புதுவோன்போல நின்று 'சிறுமிகளே, நுமது சிறுகுடி யாதென வினவவும் நீங்கள் சொல்லுகின்றிலீர் அது கிடக்க, இத் தினைப்புனங்காவலும் நும் முடையதேயோ இதனையேனுங் கூறுமினோ' என்று தன் கருத்தொடு அவ்விருவர் கருத்தினையும் ஒன்றுபடுத்துணரக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஊரும் பெயரும் கெடுதியும் பிறவும், நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித், தோழியைக் குறையுறு பகுதியும்" (தொல். களவு. ௧௧) என்னும் விதியில் பிறவும் என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நண்ணிக்
கன்றுகால் யாத்த மன்றப் பலவின்
வேர்க்கொண்டு தூங்குங் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழம்
குழவிச் சேதா மாந்தி அயலது
௫. வேய்பயில் இறும்பின் ஆம்அறல் பருகும்
பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதெனச்
சொல்லவும் சொல்லீ ராயிற் கல்லெனக்
கருவி மாமழை வீழ்ந்தென எழுந்த
செங்கேழ் ஆடிய செழுங்குரற் சிறுதினைக்
௧௦. கொய்புனம் காவலும் நுமதோ
கோடேந்து அல்குல் நீள்தோ ளீரே.

(சொ - ள்.) கோடு ஏந்து அல்குல் நீள் தோளீரே - பக்கம் உயர்ந்த அல்குலையும் பெருத்த தோளையுமுடைய சிறுமிகளே!; அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை நண்ணி - அருவியொலிக்கின்ற பெரிய மலையை யடைந்து; கன்று கால் யாத்த மன்றப் பலவின் வேர்க்கொண்டு தூங்கும் கொழுஞ்சுளைப் பெரும்பழம் - ஆவினது இளங்கன்றைக் காலிலிட்ட கயிறு பிணித்த தழைந்த மன்றம் போன்ற பலாமரத்தின் வேரிலே காய்த்துத் தூங்காநின்ற கொழுவிய சுளையையுடைய பெரிய பழத்தை; குழவிச் சேதா மாந்தி - அவ்விளங்கன்றையுடைய சிவந்த பசுவானது தின்று; அயலது வேய் பயில் இறும்பின் ஆம் அறல் பருகும் - பக்கத்திலுள்ளதாகிய மூங்கில் நெருங்கிய சிறுமலையின்கணுள்ள குளிர்ந்த நீரைப் பருகாநிற்கும்; பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாது எனச் சொல்லவும் சொல்லிர் ஆயின் - பெரிய மலையை அரணாகவுடைய நுமது

சிறிய குடிதான் யாதோ என யான் வினவ அதற்கு விடையொன்று சொல்லுதலையுஞ் செய்திலீர் ! ஆயினும் அதுகிடக்க; கருவி மா மழை கல்லென வீழ்ந்தென — மின்னல் முதலாய தொகுதியையுடைய கரிய மேகம் கல்லென்னும் ஒலியோடு மழையைப் பெய்ததனாலே; எழுந்த செங்கேழ் ஆடிய செழுங் குரல் சிறுதினைக் கொய்புனம் காவலும் நுமதோ — விளைந்த சிவந்த நிறம் பொருந்திய செழுவிய கதிர்களையுடைய கொய்யத் தக்க இத்தினைப் புனங்காவலும் நும்முடையதுதானோ ? இதனையேனுங் கூறுங்கோள்; எ — று.

(வி - ர்). இறும்பு - சிறிய மலை. ஆம் - ஈரம். அறல் - நீர். கருவி - மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி. கேழ் - நிறம். முன்றிலின் கண்ணே பலர்கூடி வைகுமாறு மன்றுபோல நிற்றலின் மன்றப் பலவென்றார் ; ஊர்ப்பொது மரமுமாம்.

கோடேந்து அல்குலெனத் தான் முன்பு கண்டு வைத்ததாகக் கூறலின் முன்னுறு புணர்ச்சி அறிவுறுத்தினன். வேற்றுமையிலீரென்பான் நீள்தோளீ ரென்றான். இதனானே தலைவியுள்ளக் கருத்தின்வழி நீயொழுக வேண்டுமென்று ஒற்றுமைநயத்தாற் கூறினனுமாம். புனமழிந்தாற் கூட்டமின்மை கூறுவான் கொய்கின்ற புனமென்றான். கொய்தழிந்தவழித் தலைவி மனையகம் புகுமாதலின் ஆண்டு இரவுக்குறி வேண்டுவான் சிறுகுடி யாதென வினவினமை கூறினன்.

உள்ளுறை :—கன்றையுடைய சேதா ஆண்டுள்ள பலாப்பழத்தைத் தின்று அயலிலுள்ள இறும்பின் நீரைப் பருகுமென்றது, இத்தலைவியை முன்பே இயற்கைப் புணர்ச்சியாலே பெற்றுடைய யான் இங்குப் பகற்குறியிற் கூடி அப்பால் இரவுக்குறியுங் கூடி நுகர்ந்து மகிழ்வேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - மதியுடம்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) கொடுஞ்சினைப் பெரும்பழம் என்றும் பாடம்.

(உகங)

உகச. கருவூர்க் கோசனார்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உலகியலாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகன் குறித்த பருவங்கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரங்தோர்க்கீதல் முதலாய காரணத்தானே பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைமகன் இன்னபருவத்து வருவேனென்றபடி வாராமையாலே அவன் குறித்த பருவம் வரக்கண்ட தலைவி, போதணிய வருவேனென்று சூளுரை கூறியகன்ற நம் தலைவர் தாங்கூறிய பருவத்துக்குரிய இடிமுழக்கத்தைக் கேட்டிலரோவென வருந்திக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தோழிக் குரியவை.........ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். கூ) என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும்
அசையுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு இன்மென
வினைவயிற் பிரிந்த வேறுபடு கொள்கை!
அரும்பவிழ் அலரிச் சுரும்புண் பல்போது
அணிய வருதுநின் மணியிருங் கதுப்பென
எஞ்சா வஞ்சினம் நெஞ்சுணக் கூறி
மைசூழ் வெற்பின் மலைபல இறந்து
செய்பொருட்கு அகன்ற செயிர்தீர் காதலர்
கேளார் கொல்லோ தோழி தோள
இலங்குவளை நெகிழ்த்த கலங்கஞர் எள்ளி
நகுவது போல மின்னி
ஆர்ப்பது போலும்இக் கார்ப்பெயல் குரலே.

(சொ — ள்.) தோழி இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும் அசையுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு இன்ம் என — தோழீ! இம்மைக்குரிய புகழும இருமைக்குமுரிய இன்பமும் அங்ஙனம் மறுமையிலும் இன்புறுதற்கேதுவாகிய இரந்தோர்க்கீதல் முதலாகிய கொடைமையும் ஆகிய இம்மூன்றும் தமது இல்லின்கண்ணே செயலற்றிருந்தோர்க்கு அருமையாகவும் கைகூடுவதில்லை எனக் கருதி; வினைவயின் பிரிந்த வேறுபடு கொள்கை — பொருள் செயல் வினையிடத்துப் பிரிந்த வேறுபட்ட கோட்பாட்டுடனே; நின் மணி இருங் கதுப்பு அரும்பு அவிழ் அலரிச் சுரும்பு உண் பல் போது அணிய வருதும் என நெஞ்சு உண — என்னை நோக்கி 'நின்னுடைய நீலமணிபோலுங் கரிய கூந்தலுக்குக் கார்காலத்து அரும்பு மலர்ந்த இதழ்களில் வண்டுகள் தேனைப் பருகாநின்ற பலவாய மலர்களை அணியும் பொருட்டு யாம் வருகின்றோம் என்று என் மனங்கொள்ளுமாறு; எஞ்சா வஞ்சினம் கூறி - குறையாத கடுஞ்சூள் பலவுங் கூறி; மை சூழ் வெற்பின் மலை பல இறந்து செய்பொருட்கு அகன்ற செயிர்தீர் காதலர் — மேகந்தவழும் வெற்பாகிய மலைகள் பலவற்றைக் கடந்து பொருளீட்டும் வண்ணம் சென்ற யாதொரு குற்றமும் இல்லாத நங் காதலர்; தோள் இலங்குவளை நெகிழ்த்த கலங்கு அஞர் எள்ளி நகுவது போல மின்னி — என்னுடைய தோளிலுள்ள இலங்கிய வளைகளை நெகிழும்படி செய்ததனலாகிய கலங்கிய துன்பத்தை நோக்கி இகழ்ந்து நகைபுரிவதுபோல மின்னி; ஆர்ப்பது போலும் இக்கார்ப்பெயல் குரல் கேளார்கொல்—ஆரவாரஞ்செய்வது போலுகின்ற இந்த மழைபெய்யும் மேகத்தின் இடி முழக்கத்தைக் கேட்டிலர் கொல்லோ ?; எ — று.

(வி - ம்.) அசை - செயலறவு.

தேயந்தோறும் பருவவேறுபாடுண்மையின் அவர் சென்ற நாட்டு இக்கார்ப்பருவமில்லை போலும், இருந்தால் அறிந்துகொள்வாரே என்பாள், கேளார்கொல்லோ வென்ருள். அவர் தவறுநரல்ல ரென் பாள் செயிர்தீர் காதலரென்ருள். இஃது அருண்மிகவுடைமை. வஞ்சி னங்கூறிச் சென்றனர் என்றது குறித்த பருவத்து, வாராவிடின் வஞ்சி னத்தான் அணங்கப்படுவர்கொலெனஇரங்கினளாயிற்று; இது தெய்வ மஞ்சல். ஏனை மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) 'அரும்புணர்வு ஈன்ம் என' என்றும் பாடம்; இப் பாடமே சிறப்புடையதுமாகும். ஈனும் எனற்பாலது, ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டு நின்றது. இல்லை என்னுஞ் சொல் இன்ம் என வருதற்கு விதி யின்மையும் நோக்குக. இசை இம்மைப் பயனுதலும் இன்பம் இருமைக் கும் பயனுதலும் ஈதல் இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் ஆதலும்பற்றி இம் முறையே நிறுத்திய நயம் உணர்க.

அகன்ற காதலரை, அஃது அவன் அறக்கடமை என்பது பற்றிச் செயிர்தீர் காதலர் என்று பாராட்டிய தலைவியின் மாண்பு உணர்க. இதன்கண் தலைவன் வஞ்சினம் பிழைக்குமோ என்றே தலைவி வருந்து கின்றனள் என்க. ''இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும் அசையுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு இன்ம்'' என்னும் இவ்வருமையான பொருள் பொதிந்த சொற்ருெடர் தலைவன் கூற்ருகும். இதனைத் தலைவி கொண்டு கூறுகின்றனள். (உ௪௪)

உ௪௫. மதுரைச் சுள்ளம்போதனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (௧) இது, பகற்குறிவந்து மீள்வானை 'அவள் ஆற்றுந் தன்மையள் அல்லள்; நீயிர் இங்குத் தங்கற்பாலீர்; எமரும் இன்ன தொரு தவற்றினர்' எனத் தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை.

(இ - ம்.) இதற்கு, ''வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்'' (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (௨) இரவுக்குறிமறுத்து வரைவுகடாயதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறிவருந் தலைமகனை அங்ஙனம் வாராதபடி தடுத்து மணம்புரிந்து கொள்ளும் வண்ணங் குறிப்பாற் கூருநிற்பதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதனை, ''களனும் பொழுதும்............அனைநிலைவகை யான் வரைதல் வேண்டினும்'' (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியால் அமைத்துக் கொள்க.

குணகடல் இவர்ந்து குரூஉக்கதிர் பரப்பிப்
பகல்கெழு செல்வன் குடமலை மறையப்
புலம்புவந் திறுத்த புன்கண் மாலை

இலங்குவளை மகளிர் வியனகர் அயர
மீன்நிணந் தொகுத்த ஊன்நெய் ஒண்சுடர்
நீல்நிறப் பரப்பின் தயங்குதிரை உதைப்பக்
கரைசேர்பு இருந்த கல்லென் பாக்கத்து
இன்றுநீ இவணை யாகி எம்மொடு
தங்கின் எவனோ தெய்ய செங்கால்
கொடுமுடி அவ்வலை பரியப் போகிய
கோட்சுறாக் குறித்த முன்பொடு
வேட்டம் வாயாது எமர்வா ரலரே.

(சொ – ள்.) குணகடல் இவர்ந்து குரூஉக் கதிர் பரப்பிப் பகல் கெழு செல்வன் குடமலை மறைய – சேர்ப்பனே ! கீழ்க்கடலினின்றெழுந்து நல்ல நிறத்தையுடைய கதிர்களைப் பரப்பிப் பகற்பொழுதைச் செய்து விளங்கிய ஆதித்தன் மேல்பால் உள்ள மலையிலே மறைந்து செல்லலும்; புலம்புவந் திறுத்த புன்கண் மாலை– துன்பத்தை முற்படுத்து வந்து தங்கிய புன்கண்ணையுடைய மாலைப்பொழுதினே; இலங்கு வளை மகளிர் வியன் நகர் அயர – இலங்கிய வளையணிந்த மகளிர் தத்தம் மாளிகையிலே எதிர் கொண்டு அழையாநிற்ப; மீன் நிணம் தொகுத்த ஊன் நெய் ஒள் சுடர் - மீன் கொழுப்பைச் சேர்த்து உருக்கிய ஊனாகிய நெய்வார்த்து ஏற்றிய ஒள்ளிய விளக்கின் ஒளியையுடைய; நீல் நிறப் பரப்பில் தயங்குதிரை உதைப்பக் கரைசேர்பு இருந்த கல் என்னும் பாக்கத்து – நீல நிறமுடைய பரப்பின்கண் விளங்கிய அலைமோதக் கரையிடத்துப் பொருந்தியிருந்த கல்லென்னு மொலியையுடைய பாக்கத்து; இன்று நீ இவணை ஆகி எம்மொடு தங்கின் எவன் - இன்று நீ இவ்விடத்து இருந்தனையாகி எம்மொடு தங்கியிருப்பின் உனக்கு ஏதேனும் குறைபாடுளதாமோ?; செங்கால் கொடுமுடி அ வலை பரியப்போகிய கோள் சுறாக் குறித்த முன்பொடு - சிவந்த நூலாலாகிய காலையும் வளைந்த முடியையுமுடைய அழகிய வலை கிழியும்படி அறுத்துக் கொண்டு புறத்தே ஓடிப்போன கொல்லவல்ல சுறாமீனைக் கருதி மிக்க வலியுடனே; வேட்டம் வாயாது எமர் வாரலர் - அவற்றைத் தம் வேட்டையிலகப்படப் பிடித்துக்கொண்டு வாராது எஞ்சுற்றத்தார் வறிதே மீண்டுவருபவரல்லர்; எ – று.

(வி - ம்.) அயரவென்னு மெச்சம் இருந்த வென்பதனைக் கொண்டது.

தலைவிக்கு வருத்த மிகுதியுண்டா மென்பதனை அறிவுறுத்துவாள் புன்கண்மாலை யென்றாள். தலைவியொடு கூடி நலந்துய்க்க வென்று குறிப்பிப்பாள் எம்மொடு தங்கினெவனோ என்றாள். அச்சமும் கண்

படையும் இன்றி இரவுமுழுதுந் துய்க்கலாமென்பாள் எமர்வாரலரென்ருள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(உ) இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுகடாதற்கு—மணஞ்செய்து கொண்டால் அன்றி வெளிப்படையாகத் தலைவிபால் வைகுதற்கு இயலாதாதலானும், வேட்டம் வாய்ப்பின் எமர் உடனே வருவராதலால் அவர் அறியின் ஏதம் நிகழும் ஆகலானும், மாலை புன்கணுடையதாதலால் நீ தங்காவிடின் தலைவி ஆற்றகிலாளெனக் குறிப்பாற் கூறுதலானும் மணஞ்செய்து கொள்கவெனக் களவுமறுத்து வரைவுகடாயதறிக. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை.

(பெரு - ரை.) புன்கண்ணைச் செய்கின்ற மாலை என்க. காதலரோடு கூடியிருக்கும் மகளிர் என்பாள் இலங்குவளை மகளிர் என்ருள். அவர் மாலையை மகிழ்ந்து வரவேற்ப இவள்மட்டும் வருந்தியிருப்பதோ என்றிரங்கியபடியாம். (௨௧௫)

௨௧௬. மதுரை மருதனிளநாகனுர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தலைமகட்குப் பாங்காயினுர் கேட்பத் தலைமகன் தலைநின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை பாணற்காயினும் விறலிக்காயினும் சொல்லுவாளாய் நெருங்கிச் சொல்லியது.

(நு - ம்.) என்பது, தலைமகனுலே தலையளிசெய்யப்பட்ட காதற் பரத்தை அவனுக்கு அறிவுறுத்துமாற்ருல் அத் தலைவிக்குப் பாங்காயுள்ளோர் கேட்ப முற்கூறிய அவ்விருவரில் ஒருவரைநோக்கி 'இன்பநுகராவிடினும் அவரைக் காணுதல் இனிதேயாம்; அவரில்லாத வூர் இன்னுதாகு'மென வருந்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "புல்லுதன் மயக்கும்" (தொல். கற். ௧௦) என்னும் நூற்பாவின்கண் வரும் 'இவற்ருெடும் பிறவும்' என்பதனுல் அமைத்துக் கொள்க.

துனிதீர் கூட்டமொடு துன்னு ராயினும
இனிதே காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல்
கண்ணுறு விழுமங் கைபோல் உதவி
நம்முறு துயரங் களையா ராயினும்
இன்னு தன்றே அவரில் ஊரே
எரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்குங்
குருகார் கழனியின் இதணத்து ஆங்கண்
ஏதி லாளன் கவலை கவற்ற
ஒருமுலை யறுத்த திருமா வுண்ணிக்
கேட்டோ ரனையா ராயினும்
வேட்டோ ரல்லது பிறரின் னுரே.

(சொ - ள்.) துனி தீர் கூட்டமொடு துன்னாராயினும் — புலவி தனித்துக் கூடுகின்ற கலவியொடு பொருந்தி என்பால் எய்திலராயினும் பலகாலும் முன்பு அவர் மெய்யை நோக்கி மகிழ்ந்துளேனாதலின்; காணுநர்க் காண்புழி வாழ்தல் இனிது - அங்ஙனமாகக் காணுந்தரத்தினரை நோக்கி யிருந்தாலும் உயிரோடு வாழ்வதினியதாகும், அவ்வண்ணம் காணப் பெறேனாதலின் யான் இனி உயிர் வைத்திருப்பதில் யாது பயன் ?, கண் உறு விழுமம் கை போல் உதவி நம் உறு துயரம் களையார் ஆயினும் - கண்ணில் விழுகின்ற நுண்ணிய துகளையும் கை விலக்குமாறு போல நம்மையுற்ற துன்பத்தை நீக்காராயினும்; அவர் இல் ஊர் இன்னாது- அவரில்லாத வூர் இன்னாதாகும்,இன்னாத வூரில் யான் இருந்தும் யாது பயன்? ஆதலின் இன்னே துறந்தகலினும் அகலுவன்; குருகு ஆர் கழனியின் கடவுள் காக்கும் எரிமருள் வேங்கை இதணத்து ஆங்கண் - குருகுகள் ஆரவாரிக்கும் வயற் கரையிலே கடவுள் ஏறிய எரிபோன்ற பூவையுடைய வேங்கை மரத்திற்கட்டிய கட்டுப்பரண் அருகிலே; ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற — அயலான் ஒருவன் செய்ததனாலாய கவலை வருத்துதலாலே; ஒரு முலை அறுத்த திருமாவுண்ணிக் கேட்டோர் அனையராயினும் — ஒரு கொங்கையை அறுத்த திருமாவுண்ணியைக் கேட்டவர்கள் அத்தன்மையராயினும்; வேட்டோர் அல்லது பிறர் இன்னார் — அவள்பால் அன்பு வைத்தவர் மாத்திரம் வருந்துவரேயன்றிப் பிறர் வருந்துபவரல்லர்; அவ்வாறே தலைவரைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துவளாயினும் மிக்க வேட்கையையுடைய யான் வருந்துந்துணை அவள் வருந்துபவளல்லள்; அங்ஙனமே பிறரும் வருந்துபவரல்லர் எ - று.

(வி - ம்.) கண் பரத்தையாகவும், விழுமம் அவள்கொண்ட காமமாகவும், கை தலைவனாகவும் உவமங்கொள்க. இது வினையுவமம். அவ்வாறேயென்பது முதற் குறிப்பெச்சமும் முன்னுள்ள யாவும் இசையெச்சமுமாகக் கொள்க. திருமா வுண்ணியென்பது கண்ணகி கதையைக் குறிக்கின்றது போலும்.

துன்னாராயினுமென்ற உம்மையால் ஒருகால் துன்னினுந் துன்னுவரெனக்கொண்டு காண்புழி இனிதேயென்றாள். களையாராயினும் என்றதற்கும் அங்ஙனமே ஒருகால் களையினுங் களைவரெனக் கொண்டு அத்தகையார் இல்லாத வூர் இன்னாதென்றாள் எனலுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - தலைவி புலத்தல்.

(பெரு - ரை.) ஏதிலாளன் செயலாலே கவலையுற்ற திருமாவுண்ணி என்பாள் ஒரு பரத்தையே ஆதல்வேண்டும், அவள் தான் காதலித்த தலைவன் தன்னைக் கைவிட்ட காரணத்தாலே தனது ஒருமுலையை அறுத்துக்கொண்டனள் என்னும் அச்செயல் கேட்ட பிறரெல்லாம் அவட்கு இரங்கினரேனும் உண்மையாக வருந்தினாரிலர் ஆகலின், என் வருத்தத்தைக் கேட்டவரெல்லாம் அத்திருமா வுண்ணியின் வருத்தம்

கேட்டவர் போல ஓரளவு இரங்குவாரேனும் வருந்துபவரல்லர். அன்புடையோர் மட்டுமே வருந்துவர். என்பாற் றலைவன் அன்பிலன் ஆகலின் அவன்கூட என்னிலை கேட்டு வருந்துவானல்லன் போலும் எனப் புலந்து கூறினாள் எனக் கோடலே தகுதியாம் என்க. பிறர் என்றது தலைவனை என்க. மதுரை மருதனிளநாகனார் சிலப்பதிகார காலத்துக்கு முந்தியவர் ஆதல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கப்படுவதாலும் திருமாவுண்ணி என்று கண்ணகியாரை யாண்டும் கூறக் கேட்கப் படாமையாலும் கண்ணகியார் என்று கருத இடனில்லை; ஆராய்க! (உகசு)

உகஎ. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைமகள் வாயில் மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டுவந்து தலைவி புலந்திருப்பது அறிந்து அப்புலவியைத் தணிக்கவேண்டித் தோழியை விடுப்ப அத்தோழியைத் தலைவிநோக்கி 'நம் மலைநாடன் மிக இனியனாயினும் புலவி நீக்கிக் கூடுதல் நல்ல இன்பத்தைத் தருதலால் யான் ஊடுகிற்பேன்கா' ணென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "கொடுமை யொழுக்கம் தோழிக் குரியவை... ......வாயிலின் வரூஉம் வகை" (தொல். கற். சு) என்னும் விதி கொள்க.

இசைபட வாழ்பவர் செல்வம் போலக்
காண்டொறும் பொலியுங் கதழ்வாய் வேழம்
இருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ அயலது
கருங்கால் வேங்கை ஊறுபட மறலிப்
பெருஞ்சினந் தணியுங் குன்ற நாடன்
நனிபெரிது இனியன் ஆயினுந் துனிபடர்ந்து
ஊடல் உறுவேன் தோழி நீடு
புலம்புசேண் அகல நீந்திப்
புலவி உணர்த்தல் வண்மை யானே.

(சொ - ள்.) தோழி இசைபட வாழ்பவர் செல்வம் போலக் காண்தொறும் பொலியும் கதழ்வாய் வேழம் - தோழீ! புகழ்மிகும்படி வாழ்கின்றவருடைய செல்வம பொலிவடைதல் போலக் காணுந்தோறும் பொலிந்து தோன்றுகின்ற விரைந்த செலவினையுடைய களிற்றுயானை; இருங்கேழ் வயப் புலி வெரீஇ அயலது கருங்கால் வேங்கை ஊறுபட மறலிப்பெருஞ்சினம் தணியும் குன்ற நாடன் - தன்னெதிர்நிற்க இயலாது கரிய நிறத்தை உடைய வலிய புலி வெருவியோடுதலாலே அயலிலுள்ள தாகிய கரிய அடியையுடைய வேங்கைமரம் சிதைவுபடுமாறு முறித்துத்தள்ளித் தனது சினந் தணியாநிற்கும் மலைநாடனாகிய

நம் காதலன்; நனி பெரிது இனியன் ஆயினும் நீடு புலம்பு சேண் அகல நீந்தி புலவி உணர்த்தல் வண்மையான்-பலகாலும் நம்பால் நிகழ்த்தும் புணர்ச்சியானும் பெருநயப்பு முதலியவற்றானும் மிகப்பெரிதும் இனியனாயிருப்பினும் பிரிவினாலுண்டாகிய நீடிய வருத்தமெல்லாம் தூரத்தே அகன்றுபோகும்படி வந்துகூடி யான் கொண்ட புலவியைப் போக்குமாறு என்னைப் பணிந்துணர்த்தல் முதலாகிய வண்மையைச் செய்தலானே; துனி படர்ந்து ஊடல் உறுவேன் — யான் வருத்தமேற்கொண்டேன் போல ஊடாநிற்பேன்காண்! எ — று.

(வி - ம்.) கதழ்வு - விரைவு. வெரீஇ என்னுஞ் செய்தெனெச்சத்தை வெருவ என்னுஞ் செயவெனெச்சமாகத் திரித்து ஏதுப்பொருட்டாக்குக.

பிரிந்த காலத்துத் தான் உற்ற வருத்தம் தலைவனும் படுவதைத் தான் நேரிற் பார்க்க வேண்டுங் கருத்தால் ஊடலுறுவேனென்றாள். அங்ஙனம் ஊடியவழி அவன் உணர்த்தல் இன்பநனிபயப்பதனை "இல்லை தவறவர்க் காயினும் ஊடுதல், வல்ல தவரளிக்கு மாறு" (குறள் - கந௨க) என்றதனானும் அறிக.

உள்ளுறை:—களிற்று யானை தன்னிடத்துப் புலி யஞ்சியோடுதலாலே தான்கொண்ட சினத்தை அயலிலுள்ள வேங்கையை மோதித் தணியாநிற்கும் என்றது, தலைவி கொண்ட புலவிக்குத் தலைவன் அஞ்சியகலுதலாலே அவன்பாலுற்ற பரத்தைமையை இகழ்ந்துகூறி அச்சினம் தணியாநிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல். இது நிலத்தாற் குறிஞ்சி.

(பெரு - ரை.) 'புலம்பு சேண் அகல நீக்கி' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்த பாடமாம். வேழம் புலிக்கு வெருவி அதனோடு பொராது அயலுள்ள வேங்கை ஊறுபடப் பொருது தன் சினந்தணியும் என்றேகொண்டு யான் பிரிவுக்கு வருந்தியும் அவன்மேலுற்ற சினத்தை ஊடலின் வாயிலாகத் தணித்துக்கொள்வேன் என்பது உள்ளுறையாகக் கோடலுமாம். இச்செய்யுட் கருத்தொடு,

"புல்லா திராஅப் புலத்தை அவருறும்
அல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது" (குறள் - கந0க)

எனவருந் திருக்குறளையும் நினைவு கூர்க. (உகஎ)

உகஅ. கிடங்கில் காவிதிகீரங்கண்ணனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரைவிடை மெலிந்த தலைமகள் வன்பொறை எதிர் மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, களவினின்று மணஞ்செய்துகொள்ள வேண்டிய தலைமகன் நீட்டித்தலால் வருத்தமுற்ற தலைவி, தன்னை வலிதிற் பொறுத்திரு வென்ற தோழியை நோக்கி 'மாலையம்பொழுதும் வந்தது அதன்மேல் இரவும் வந்திறுத்தது; அவர் கூறிய பருவங் கழிந்தது

கூகையுங்குழறும், அன்றி அன்றிலின் குரலையுங் கேட்குவன்கொலாம், என்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உ௬) என்னும் விதிகொள்க.

ஞாயிறு ஞான்று கதிர்மழுங் கின்றே
எல்லியும், பூவீ கொடியிற் புலம்படைந் தன்றே
வாவலும் வயின்தொறும் பறக்குஞ் சேவலும்
நகைவாய்க் கொளீஇ நகுதொறும் விளிக்கும்
௫. மாயாக் காதலொடு அதர்ப்படத் தெளித்தோர்
கூறிய பருவங் கழிந்தன்று பாரிய
பராரை வேம்பின் படுசினை யிருந்த
குராஅல் கூகையும் இராஅ இசைக்கும்
ஆனா நோயட வருந்தி யின்னுந்
௰. தமியேன் கேட்குவென் கொல்லோ
பரியரைப் பெண்ணை அன்றிற் குரலே.

(சொ - ள்.) ஞாயிறு ஞான்று கதிர் மழுங்கின்று எல்லியும் பூ வீ கொடியில் புலம்படைந்தன்று — ஆதித்த மண்டிலம் மேலைத் திசையிலிறங்கிக் கதிரும் மழுக்கம் அடைந்தது இராப்பொழுதென்பதும் பூவுதிர்ந்த கொடிபோல ஞாயிற்றை யிழந்து தனித்துப் பொலிவு குன்றுகின்றது; வயின்தொறும் வாவலும் பறக்கும் — இடங்கள் தோறும் வௌவாலும் பறந்து உலவாநிற்கும்; சேவலும் நகை வாய்க் கொளீஇ நகுதொறும் விளிக்கும் — ஆந்தையின் சேவலும் மகிழ்ச்சி மிகப்பெற்றுத் தான் நகைக்குந்தோறும் தன் பெடையை அழையாநிற்கும்; மாயாக் காதலொடு அதர்ப்படத் தெளித்தோர் கூறிய பருவம் கழிந்தன்று - இவையேயுமன்றித் தீராத ஆசையுடனே நெறிப்பட என்னைத் தேற்றிய காதலர் கூறிய பருவமும் மெல்ல மெல்லச் செல்லாநின்றது; பாரிய பராரை வேம்பின் படுசினை இருந்த குராஅல் கூகையும் இராஅ இசைக்கும் - இடையிடையே நிழல் பரவிய பருத்த அடியையுடைய வேம்பின் பெரிய கிளையிலிருந்த குராலாகிய கூகையும் இரவுமுழுதும் குழறாநிற்கும்; ஆனா நோய் அட வருந்தி இன்னும் தமியேன் — இத்தகைய இரவிலே தீராத காமநோய் துன்புறுத்துதலாலே வருத்தமடைந்து இத்துணைநாளும் வருந்தியதன்றி இன்னும் தமியளாயிருந்து; பரி அரைப் பெண்ணை அன்றில் குரல் கேட்குவென்கொல் — பருத்த அடியையுடைய பனைமடலிலே இருக்கும் அன்றிலின் குரலையுங் கேட்டு மாழ்குவேனோ? எவ்வண்ணம் இதனை ஆற்றியிருப்பேன்? எ - று.

(வி - ம்.) ஞான்று - தொங்கி, கீழிறங்கி. எல்லி - இரவு, சேவல் - ஈண்டு இரவிலியங்கும் ஆந்தையின் சேவல்; "எங்கில மருங்கின்" (தொல். பொ. கூ) என்றபடி புள்மயங்கிற்று. குரால் - கோட்டான்; குராற்கூகை: இருபெயரொட்டு. பரியஅரை - பரிய என்ற குறிப்புப் பெயரெச்சத்தின் அகரம் தொக்கது. கேட்குவன் கொல்லோ வென்றது துன்பத்துப் புலம்பல்.

மாலைப் பொழுதானது காமநோயை முற்படவிட்டு வருதலின் அது வருதற்கேதுவாகிய ஞாயிறு படுந்தன்மை கூறி வருந்தினாள். தனித்துறை வாழ்க்கையின் இரவு பொலிவடையாமையின் எல்லியும் புலம்படைந்தது என்றாள். ஏனைப் புள்ளினம் புணர்ச்சிகருதிப் பெடையை யழைப்பக் கேட்டலானே தனது ஆற்றாமை கூறுகின்றவள் அதனுள் இறந்துபடாமல் அன்றிற்குரலுங் கேட்குவென்கொ லென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) 'ஆயாக் காதலொடு' எனக் கண்ணழித்துக் கோடலுமாம். ஆயாக் காதல் - தேயாக் காதல். அதர்ப்படுதல் - அவன்கூறிய நெறியிலே படுதல். தெளித்தோர் என்றது - இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் "மெல்லிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப, நிற்றுறந்து அமைகுவெனாயின் எற்றுறந்து, இரவலர் வாரா வைகல், பலவா குகயான் செலவுறு தகவே" என அவன் கூறிய தெளிவகப்படுத்த மொழியை நினைந்தென்க. (உகஅ)

உகக. தாயங்கண்ணனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, வரைவிடைவைத்துப் பிரிய ஆற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவினின்று மணம்புரிந்து கொள்ளக்கருதிய தலைமகன் அது காரணமாகப் பொருளீட்டி வருமாறு பிரிதலும் ஆற்றாளாகிய தலைவி தோழியை 'நோக்கி என் உயிர்போவதாயினும் சேர்ப்பன் தானேவந்து புணர்ந்து தலையளிசெய்ததனாலே இன்னும் வந்து முயங்குவனென்னுங் கருத்தோடு அவன்மீது சிறிதுஞ் சினங் கொள்ளே' னெனத் தனக்குண்டாய வருத்தத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டு கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்செய்யுள் விதியே அமையும்.

கண்ணுந் தோளுந் தண்நறுங் கதுப்பும்
பழநலம் இழந்து பசலை பாய
இன்னுயிர் பெரும்பிரி தாயினும் என்னதூஉம்
புலவேன் வாழி தோழி சிறுகால்
அலவனொடு பெயரும் புலவுத்திரை நளிகடற்
பெருமீன் கொள்ளுஞ் சிறுகுடிப் பரதவர்
கங்குல் மாட்டிய கனைகதிர் ஒண்சுடர்

முதிரா ஞாயிற்று எதிரொளி கடுக்குங்
கானலம் பெருந்துறைச் சேர்ப்பன்
௧௦. தானே யானே புணர்ந்த மாறே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி — தோழீ! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; கண்ணும் தோளும் தண் நறுங் கதுப்பும் பழநலம் இழந்து — என்னுடைய கண்களும் தோள்களும் மெல்லிய நறிய கூந்தலும் பழைய அழகு கெட்டு; பசலை பாய இன் உயிர் பெரும் பிறிது ஆயினும் — பசலைபாய இனிய என்னுயிர் இறந்து படுவதாயினும்; சிறு கால் அலவனொடு பெயரும் புலவுத் திரை நளி கடல் பெருமீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர் - சிறிய காலையுடைய ஞெண்டுகளோடு பெயர்ந்தேகும் புலவு நாற்றத்தையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கடலின் கண்ணே சென்று பெரிய மீனைப் பிடிக்கும் சிறிய குடியின்கணுள்ள பரதமாக்கள்; கங்குல் மாட்டிய கனைகதிர் ஒள் சுடர் — மரக்கலங்களுக்குத் தெரியுமாறு இரவிலிடப்பட்ட நெருங்கிய கதிர்களையுடைய ஒள்ளிய விளக்கம்; முதிரா ஞாயிற்று எதிர் ஒளி கடுக்கும் - முதிராத இளஞாயிற்றின் எதிரே தோன்றிய ஒளிக்கு ஒப்பாகும்; கானல் பெருந்துறைச் சேர்ப்பன் — கழிக்கரைச் சோலையையும் பெரிய கடலின் துறையையும் உடைய நங்காதலன்; தானே யான் புணர்ந்த மாறு - தமியனாய் வந்து யான் மகிழுமாறு முன்பு புணர்ந்து தலையளி செய்ததனால் இனியும் அங்ஙனம் வருவான் என்னுங் கருத்தோடு; என்னதூஉம் புலவேன் — சிறிதும் அவன்மீது புலப்பேனல்லேன்காண்; எ — று.

(வி- ம்.) பெரும்பிறிது - சாக்காடு. கனைகதிர் - நெருங்கிய கதிர். நளி - செறிவு. தானே யானே என்பவற்றின் ஏகாரம் பிரிநிலை. எதிரொளி - பிரதிவிம்பம்.

இழந்து பாய உயிர் பெரும்பிறிதாயினும் என்றது பழநலனிழந்து பசலைபாய்தலினாலே உயிர்போகுந் தன்மையேனென்றாளென்பது. இறக்குந் தன்மையேன் புலந்தாவதென்னை யென்பாள், புலவேனென்றாள். தமிவந்து புணர்ந்து போயதனால் இன்னும் வருவான்கொல்லோவென்று ஐயுற்று உயிர்வைத்திருக்கின்றேனென்றாள். பழநலமிழந்து பசலைபாய வென்றது, பசலைபாய்தல். உயிர் பெரும் பிறிதாயினுமென்றது, கலக்கம்.

இறைச்சி:—பரதவர் கங்குல்மாட்டிய விளக்கு இளங்கதிரின் ஒளிபோல விளங்குமென்றது, தலைவன் என்னைக் கலந்து 'நின்னிற்பிரியேன்' என்று சொல்லிவிடுத்த வாய்மை என்னெஞ்சின் இலங்காநின்றதென்றாள் என்பதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தானேயான் - தானாகவே. முன்னரும் தானாகவே வந்து தண்ணளி செய்தான் இன்றும் தானாகவே வந்து அளி செய்வன் என்னும் நம்பிக்கையால் அவனைப் புலவாமலே ஒருவாறுய்ந்திருக்கின்றேன் என்றவாறு. (௨௧௯)

௨௨௦. குண்டுகட்பாலியாதனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (௧) இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்கது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் அடைந்த குறையைத் தீர்க்குமாறு உடன்பட்ட தோழி தலைமகளிடஞ் சென்று, அத்தலைவி தன்முகம் நோக்கி மகிழ்ந்து வினவுதல் நிமித்தமாக உரையாடுகின்றவள், "ஒரு தலைவன் ஊர்கின்ற மடல்மாவை யீர்த்து நம்முடைய மறுகின்கண் வரும் மாக்களாகிய மயக்கமுற்ற இவர்கள் உலகவியல்பறிந்திருப்பின் 'இத்தோழியர் தலைவிக்கு வேருவார்' என்று எம்முடன் சொல்லாடப் படுதல் எவ்வண்ணமாகு மென்று சூழ்ந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "குறைந்து அவட் படரினும்" (தொல். களவு. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (௨) பின்னின்ற தலைமகன் தோழிகேட்பத் தலைமகனை ஓம்படுத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, "தன்குறையைத் தோழிபாலுரைத்த தலைமகன் மீட்டும் தான்கூறுவதனை அவள்கேட்டு விரைந்து குறைமுடிக்குமாற்ருனே யான் ஊர்கின்ற பனைமாவை யீர்த்து மறுகின்வரு மக்களாகிய மயக்கமுடைய இவர்கள் உலகவியலறிந்திருப்பின் 'இத்தோழியர் தலைவிக்கு வேருதலுடையார்' என்று எம்முடன் சொல்லுதல் எவ்வண்ணமாகு" மென்று கூறியதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறைஅவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல். கள. ௧௧) என்னும் விதிகொள்க. அன்றி "மடன்மாக் கூறும் இடனுமா ருண்டே" ஷை என்னும் விதிகோடலுமாம்.

துறை : (௩) தான் ஆற்ருனைச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை எல்லாவற்றிற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "பரிவுற்று மெலியினும்" (தொல். கள - ௧௨) என்னும் விதிகொள்க.

சிறுமணி தொடர்ந்து பெருங்கச்சு நிறீஇக்
குறுமுகிழ் எருக்கங் கண்ணி சூடி
உண்ணு நன்மாப் பண்ணி எம்முடன்
மறுகுடன் திரிதருஞ் சிறுகுறு மாக்கள்
௫. பெரிதுஞ் சான்ருேர் மன்ற விசிபிணி
முழவுக்கண் புலரா விழவுடை ஆங்கண்
ஊரேம் என்னுமிப் பேரேம் உறுநர்
தாமே ஒப்புரவு அறியின் தேமொழிக்
கயலேர் உண்கட் குறுமகட்கு
௧௦. அயலோர் ஆகலென்று எம்மொடு படலே.

(சொ - ள்.) உண்ணு நல் மாப் பண்ணிச் சிறுமணி தொடர்ந்து பெருங்கச்சு நிறீஇக் குறு எருக்க முகிழ்க்கண்ணி சூடி - பனைமடலால் உண்ணாத ஒரு நல்ல குதிரையைச் செய்து அதற்குச் சிறிய மணிகளைக் கட்டிப் பெரிய கச்சையைப் பூட்டிக் குறிய எருக்கம்பூமாலையைச் சூடி ஒரு தோன்றல் அதில் ஏறி யிருப்ப; எம்முடன் மறுகு உடன் திரிதரும் சிறு குறு மாக்கள் - அக் குதிரையை ஈர்த்துக் கொண்டு யாம் வருகிற தெருவில் எம் பின்னே வந்து திரிகின்ற சிறிய குறிய பிள்ளைகளாகிய; மன்ற விசி பிணி முழவுக்கண் புலரா விழவு உடை ஆங்கண் ஊரேம் என்னும் இ பேர் ஏம் உறுநர் தாம்-நன்றாய் இறுகக் கட்டிய குட முழாவின்கண் ஓயாது முழங்குகின்ற திருவிழாவையுடைய அந்த வூரினே மென்று கூறும் இப்பெரிய மயக்கமுடையவர்கள் தாம்; ஒப்புரவு அறியின் - உலகநடை அறிந்திருப்பரேயாயின; தேம் மொழிக் கயல் ஏர் உண்கண் குறுமகட்கு அயலோர் ஆகல் என்று - எம்மைச் சுட்டித் 'தேன்போலும் மொழியையும் கயல் போன்ற மையுண்ட கண்ணையுமுடைய நம் இளமடந்தைக்கு இத் தோழிமார் அயலாந் தன்மையுடையர்' என்று; எம்மொடு படல்- எம்முடன் சொல்லாடல் எவ்வளவு வியப்புடையது ?, பெரிதும் சான்றோர் — இங்ஙனம் கூறுதலால் இவர் பெரிதும் சால்புடையர் போலும்; எ — று.

(வி - ம்.) தொடர்தல் - தொங்கக் கட்டுதல். கச்சு - முதுகிலிட்ட கலனை நழுவாதபடி குதிரையின் பின்னே மாட்டிக் கட்டும் வார். இவை யிரண்டும் குதிரையின் புனைவு. எருக்கங் கண்ணி : தலைமகன் சூடுவது.

தலைமகன் மடலூர்தலை ஊராரறியின் நின்னை அலர் தூற்றுவராத லின் அதன்முன் நீ உடன்படவேண்டுமென்பதை யறிவுறுத்துவாளாய் அவன் மடலூர்கின்றமை கூறினாள். மக்களை நீவிர் யாவரென்றதற்குத் தக்க விடை கூறாது அந்த வூரினே மென்றமையின் மயக்கமுற்றவரென் றாள். யான் நினக்குரியள் ஆதலையறியாராய்க் குறுமகட்கயலோரென்ற தனால் பெரிதுஞ் சான்றோரென் றிகழ்ந்து கூறினாள். இவையனைத்துந் தன் முகமாகத் தலைவிநோக்கி வினவுமாற்றாற் கூறியது. புகுதல் - தலைவி நோக்கிய நோக்கெதிர் தான் சென்றுபுகுதல். முகமென்பது அங் ஙனம் தான்புகுதற் கிடமாகிய நோக்கு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல். பயன் - தலைமகனை முகம்புகுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) உண்ணுமா - பனைமடலாற் செய்த குதிரை. சான் றோர் என்றது இகழ்ச்சி. (௨௨0)

௨௨௧. இளவேட்டனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினை முற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீளும் தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கிப் பாகனே! நம் காதலி தன் புதல்வன் துயிலு மிடம் புகுந்து 'எந்தாய் வருக' என்னுஞ் சொல்லை யாம் கேட்டு மகிழு மாறு நின் தேர் விரைவிலே செல்லுவதாகவென்று மகிழ்ந்து கூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல். கற். ரு) என்னும் விதி கொள்க.

மணிகண் டன்ன மாநிறக் கருவிளை
ஒண்பூந் தோன்றியொடு தண்புதல் அணியப்
பொன்தொடர்ந் தன்ன தகைய நன்மலர்க்
கொன்றை ஒள்ளிணர் கோடுதொறும் தூங்க
வம்புவிரித் தன்ன செம்புலப் புறவின்
நீரணிப் பெருவழி நீளிடைப் போழச்
செல்க பாகநின் செய்வினை நெடுந்தேர்
விருந்து விருப்புறூஉம் பெருந்தோள் குறுமகள்
மின்னொளிர் அவிரிழை நன்னகர் விளங்க
நடைநாள் செய்த நவிலாச் சீறடிப்
பூங்கண் புதல்வன் தூங்குவயின் ஒல்கி
வந்தீக எந்தை என்னும்
அந்திம் கிளவி கேட்க நாமே.

(சொ — ள்.) பாக விருந்து விருப்புறூஉம் பெருந்தோள் குறுமகள் - பாகனே வரும்விருந்தை எதிரேற்க விருப்பங் கொண்ட பெரிய தோளையுடைய இளமையுற்ற எங் காதலி; மின் ஒளிர் அவிர் இழை நல் நகர் விளங்க நாள் நடை செய்த நவிலாச் சீறடிப் பூங்கண் புதல்வன் - மின்னல்போல் ஒளிவிடுதலை யுடைய விளங்கிய அனிகலன்களால் எமது நல்ல மாளிகை யெங்கும் விளங்காநிற்ப நாட்காலையில் நடத்தலைப் பயின்றறியாத சிறிய அடிகளையும் பூப்போன்ற கண்ணையுமுடைய புதல்வன், தூங்குவயின் ஒல்கி - தூங்குமிடத்திலே சென்று உடம்பிலுள்ள துவட்சியோடு அப்புதல்வனை நெருங்கி நோக்கி; எந்தை வந்தீக என்னும் அம் தீங் கிளவி நாம் கேட்க - 'எந்தாய்! வருக' என்று அழைக்கின்ற அழகிய இனிய வார்த்தையை நாம் கேட்டு மகிழும் படி; மணி கண்டு அன்ன மா நிறக் கருவிளை ஒள் பூந்தோன்றி யொடு தண் புதல் அணிய - நீலமணியாற் செய்துவைத்தாற் போன்ற கரிய நிறத்தையுடைய கருங்காக்கணங்கொடி ஒள்ளிய காந்தளுடனே தண்ணிய புதல்தோறும் மலர்ந்து அழகுசெய்ய; பொன் தொடர்ந்து அன்ன தகைய நல்மலர்க் கொன்றை ஒள் இணர் கோடு தொறும் தூங்க - பொற்காசினைக் கோர்த்த

விட்டாற் போன்ற அழகையுடைய நல்ல மலரையுடைய சரக் கொன்றையின் ஒள்ளிய பூங் கொத்துக்கள் அதன் கிளைகள் தோறும் தூங்காநிற்ப; வம்பு விரித்து அன்ன செம்புலப் புறவின் - இவற்றால் நறுநாற்றத்தைப் பரப்பினாற்போன்ற சிவந்த முல்லை நிலத்தில்; நீர் அணிப் பெருவழி நீள் இடை போழ நின் வினைசெய் நெடுந்தேர் செல்க - நீர் அமையப் பெற்ற பெரிய வழியின் நீண்ட இடமெங்கும் சுவடு பிளப்ப இயங்குந் தொழிலை யுடைய நினது நெடிய தேர் விரைவிலே செல்வதாக; எ - று.

(வி - ம்.) கருவினை - கருங்காக்கணம். தோன்றி - செங்காந்தள். வம்பு - நறுமணம். நவிலுதல் - பயிலுதல். இழையையுடைய புதல்வ னென்க. வந்திக: வருகவென்னும் வினைச்சொல்லின் திரிபு. "போர் யானை வந்திக ஈங்கு" என்றார் (அசு) கலியினும்.

காதலி தன்னுள்ளமகிழ்ச்சியால் புதல்வனை எழுப்புவது முதலிற் கூறினான். காதலியும் புதல்வனும் தன்னைக் கண்டவழி கழியுவகை மீதூர்தலானும் அவருவகையைக் கண்டவுடன் தான் வழிவரும் வருத்தம் நீங்கப் பெறுதலுண்மையானும் அவள் புதல்வனையெழுப்புங் கிளவியைத் தான் கேட்டு மகிழுமாறு விரைந்து தேர்செல்வதாக வென்றான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன் விரைந்து தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) செய்வினை நெடுந்தேர் என்பதற்கு அணிசெய்தலை யுடைய நெடிய தேர் எனினுமாம்.

அங் திங் கிளவி கேட்கம் என வினைமுற்றாகக் கண்ணழித்துத் தேர் செல்க யாம் அக்கிளவியைக் கேட்போமாக எனப் பொருள் கூறலு மாம். நாள் செய்தல் நவிலாச் சீறடி எனக் கண்ணழித்துக் கொள்க. இச் செய்யுளில் தலைவன் தான் கண்டின்யைபுற எண்ணும் தலைவியின் நிலை மிகவும் சிறந்த இன்பம் நல்கும் நிலையாதல் உணர்க. முல்லைநில வண்ணனை மிகவும் இனிதாதலும் உணர்க. (உஉக)

உஉஉ. கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி தலைமகன் வரவுணர்ந்து சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் களவொழுக்க மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன் ஒருநாள் பைய ஒருபுறமாக வருதலையறிந்த தோழி உள்ளுறையால் தலைவியை இல்லிடத்துச் செறித்ததையும் குறிப்பால் அவன் இன்றியமையாமையையும் அறியப்படுத்தி வரைவுகடாவு வாளாய்த் தலைவியை நோக்கித் தோழி! நீ அவருடைய குன்றத்தை யேனுங் கண்டு மகிழும்படி வேங்கையிலே கட்டிய கயிற்று ஊசலிலே நின்னைவைத்து வீசியாட்டவோ ஒன்று கூறுயென அழுங்கிக் கூறு நிற்பது.

(இ - ம்) இதனை "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

கருங்கால்வேங்கைச் செவ்வீ வாங்குசினை
வடுக்கொளப் பிணித்த விடுமுரி முரற்சிக்
கைபுனை சிறுநெறி வாங்கிப் பையென
விசும்பாடு ஆய்மயில் கடுப்பயான் இன்று
பசுங்கா ழல்குல் பற்றுவன் ஊக்கிச்
செலவுடன் விடுகோ தோழி பலவுடன்
வாழை ஓங்கிய வழையமை சிலம்பில்
துஞ்சுபிடி மருங்கின் மஞ்சுபடக் காணாது
பெருங்களிறு பிளிறுஞ் சோலையவர்
சேணெடுங் குன்றங் காணிய நீயே.

(சொ – ள்.) தோழி பலவுடன் வாழை ஓங்கிய வழை அமை சிலம்பில் - தோழீ ! பலவாகிய மலைவாழையும் உயர்ந்த சுரபுன்னைகளும் பொருந்திய மலையின்கண்ணே ; துஞ்சு பிடி மருங்கின் மஞ்சுபடக் காணாது பெருங்களிறு பிளிறும் - துயிலுகின்ற பிடியானையின் பக்கத்தில் மேகம் மறைத்தலால் அப்பிடியைக் காணப்பெறாது பெரிய களிற்று யானை பிளிறாநிற்கும் ; சோலை அவர் சேண் நெடுங் குன்றம் நீ காணிய - சோலையையுடைய அவரது உயர்ந்த நெடிய மலையை நீ பார்த்தேனும் நினது கவலை தணியும் படியாக; கருங் கால் வேங்கைச் செவ் வீ வாங்கு சினை வடுக்கொளப் பிணித்த - கரிய அடியையுடைய வேங்கையின் சிவந்த மலர்களையுடைய வளைந்த கிளையிலே தழும்புபடக் கட்டிய; முரி விடு முரற்சிக் கை புனை சிறு நெறி வாங்கி - வளையவிட்ட கயிற்றினாலாகிய கைவன்மையாலே செய்த சிறிய முடக்கத்தையுடைய ஊசலை யிழுத்து ; பையென யான் இன்று அல்குல் பசுங் காழ் பற்றுவன் விசும்பு ஆடு ஆய் மயில் கடுப்ப ஊக்கி செலவுடன் விடுகோ - மெல்ல நின்னை யேற்றிவைத்து யான் அப்பொழுது நின்னுடைய அல்குலின் மேலே கிடந்த பசிய பொன்னாலாகிய வடத்தைப்பற்றி ஆகாயத்திலே பறக்கின்ற அழகிய மயிலே போல நின்னை ஆட்டி நீளச் சென்று மீளும்படி விடுவேனோ? ஒன்று கூறிக்காண் ! எ - று.

(வி - ம்.) முரி - முரிவு, ஒடிவு. முரற்சி - கயிறு. நெறி - நெறிப்பு; புரியின் முடக்கம்.

மனைவயிற் காவற்படுத்தியதனாலே தலைவனை முயங்கவும் காணவும் இயையாமையால் அவன் குன்றத்தை நோக்கியேனுஞ் சிறிது ஆறுதல் கொள்ளுமாறு மனைமுன்றிலின்கணுள்ள வேங்கையிலே தொடுத்த ஊசலில் வைத்து நின்னை யாட்டுகோவென்றாள்; வீசியாட்டும்பொழுது உயரப்போகுங் காலத்து அவன் குன்றங் காணப்படுமாதலால். இஃது இல்வயிற்செறித்ததும் அவன் இன்றியமையாமையுங் கூறியதாயிற்று. இனிக் களவுநிகழ்தற்கின்மையானும், பிரிவாலே தலைவி இறந்துபடு

மாகலானும் கேட்ட தலைவன் வரைந்து எய்துவதன்றி வேறு செய்யக் கிடந்ததின்மையின் வரைவுகடாவாயிற்று.

உள்ளுறை : பிடியை மேகம் மறைத்தலாலே அதனைக் காணாது களிறு பிளிறுமென்றது, தலைமகளை இற்செறித்தலானே தலைமகன் குறியிடம் புகுந்து அவளைக் காணாது வருந்தாநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) விடுபுரி முரற்சி என்றும் பாடம். கைபுனைமுரற்சி வாங்கி என மாறுதலுமாம். 'பற்றுவனன்' என்றும் பாடம். பற்றுவனன் : முற்றெச்சம். 'பலவுடன்' என்பதற்குப் பலாமரங்களோடு எனினுமாம். சேண் நெடுங் குன்றம் என்பதற்குத் தொலைவிலுள்ள நெடிய குன்றெனினுமாம். (உஉஉ)

உஉ௩. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை : இது, பகற்குறி வந்து மீள்வானைத் தோழி இரவுக்குறி நேர்வாள் போன்று அது மறுத்து வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, அங்ஙனம் வந்துமீளுந் தலைமகனைத் தோழி இவள் நின்பால் அன்புடையளாதலிற் பகலும் வருகின்றனை, இங்கு நீ வந்துபோவதனை எங்கள் ஐயன்மார் அறியின் இல்வயிற் செறிப்பராதலின், இரவில்வருவாயாக என்று கூறினவள் அவ்வண்ணம் நீ இரவில் வருவதற்கும் இவ்வூர் துறையின்கண்ணே இரவிலுந் துயிலாத அம்பற் பெண்டிரையுடையதா யிராநின்றதென அதனையு மறுத்து வரைவு தோன்றக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முன் செய்யுட்குக் கூறிய விதியேயாம்.

இவள்தன், காமம் பெருமையிற் காலையென் னாள்நின்
அன்புபெரி துடைமையின் அளித்தல் வேண்டிப்
பகலும் வருதி பல்பூங் கானல்
இந்நீ ராகலோ இனிதால் எனின்இவள்
௫. அலரின் அருங்கடிப் படுகுவள் அதனால்
எல்லி வம்மோ மெல்லம் புலம்ப
சுறவினங் கலித்த நிறைபிரும் பரப்பின்
துறையினுந் துஞ்சாக் கண்ணர்
பெண்டிரும் உடைத்திவ் வம்பல் ஊரே.

(சொ — ள்.) மெல்லம் புலம்ப இவள் காமம் பெருமையின் காலை என்னாள் நின் அன்பு பெரிது உடைமையின் - மெல்லிய நெய்தல்நிலத் தலைவனே இவள் தன்னுடைய காமமிகுதியாலே இது காலைப் பொழுதாமே என்று கருதாளாகி நின்னாலே செய்யப்படும் அன்பைப் பெரிதும் பாராட்டுதலுடைமையால்;

அளித்தல் வேண்டிப் பகலும் பல் பூங் கானல் வருதி — இவளைத் தலையளி செய்யவேண்டி நீ பகற்பொழுதின் கண்ணும் பலவாய மலர்களையுடைய கழியருகிலுள்ள சோலையில் அன்று கொண்ட குறிவயின் வாராநின்றனை; இந் நீர் ஆகலோ இனிது எனின் - இங்ஙனம் நீயிர் இருவிரும் களவின் ஒழுகுதல் இனிதேயா மென்றாலோ; அலரின் இவள் அருங்கடிப்படுதுவள்-ஊரார் கூறும் பழிமொழியே காரணமாக இவள் மீள்வதற்கரிய சிறையின்கண்ணே படுத்தப் படா நிற்பள்காண்!; அதனால் எல்லி வம் — ஆதலின் இனி நீ இராப் பொழுதையில் இங்குவருவாயாக!; (என்றலும் அவன் இரவிலும் வருவானேயன்றி வரைந்து எய்துவன் எனக் கொண்டு மீட்டும் சேர்ப்பனே!) இ அம்பல் ஊர் — நீ அங்ஙனம் இரவின் வருவையாயினும் பழிச்சொல்லை மேலேறட்டுக் கூறா நிற்கும் இவ்வூர்; சுறவு இனம் கலித்த நிறை இரும் பரப்பின் துறையினும் - சுறாமீனினம் மிக்க நிறைந்த கடற்பரப்பிலுள்ள துறையிடத்தும்; துஞ்சாக் கண்ணர் பெண்டிரும் உடைத்து — துயிலாத கண்ணினராகிய கொடிய மாதரையும உடையரா யிராநின்றது; ஆதலின் இரவின் வருதலினும் இடும்பை எய்தும் போலும்; எ — று.

(வி - ம்.) கடி - காவல். கலித்தல் - மிகுதல். வருதியென்றது வந்து மீள்வானை நோக்கிக் கூறியது: நிகழ்கால வினைமுற்று.

இரவுக்குறி நேர்வாள் போன்று எல்லிவம்மோ வென்றாள். இரவு வரின் அவர்கண்டு பூசலிட்டுத் தலைமகளை இல்வயிற் செறிப்பரென அறிவுறுத்த வேண்டி இவ்வூர் துறையிலே துஞ்சாக்கண்ணராகிய பெண்டிரையுடையது என்றாள். இஃது, அழிவில் கூட்டத் தவன் புணர்வுமறுத்தல்.

இறைச்சி: சுறாமீனிருக்குங் கடலினது துறையிலே துஞ்சாத கண்ணையுடையரான மாதரை இவ் வூருடையதென்றது, தலைவியிருக்கின்ற மனையின்கண்ணே துஞ்சாத கண்ணளாகிய அன்னையை யாம் உடையேமாய் இராநின்றே மென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இவள்தானும் காமம் பெரிதுண்மையால் காலைப் பொழுதென்று கருதாளாய் நினக்கு உடன்பட்டு ஒழுகுகின்றாள்; நீதானும் அன்பு பெரிதுடைமையின் அவளை அளித்தற்குப் பகலென்று கருதாமல் வாராநின்றாய் என்பது கருத்து.

இன்னீர் ஆகலோ என்றும் பாடம்: இத்தன்மையீர் ஆதல் இனிதேயாம் என்க. எல்லி வருதற்கும் இடையூறாகத் துஞ்சாக்கண்ணராகிய பெண்டிரையும் உடைத்து ஆதலால் விரைந்து வரைந்துகோடலே அறிவுடைமையாம் என்றுணர்த்தியபடியாம். (௨௨௩)

உஉசு. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை: பாலை.

துறை: இது, தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் பெயர்த்துஞ் சொற்கடாவப்பட்டு அறிவிலாதேம் என்னை சொல்லியும் பிரியாராகாரோ என்று சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிந்ததனைத் தோழி தலைவிக்குத் தெரியக் கூறி மீட்டும் வினவக் கேட்டு வருந்தி அன்பின் மிக்க பெரியராய் நின்னை நீங்ககிலேம் என்று தேற்றிச் சுரத்தின்கண்ணே சென்ற நம் காதலர் திறத்து யான் இனி மொழிவது யாதென நொந்து கூறு நிற்பது.

(இ - ம்) இதற்கு "அவனறிவு ஆற்ற அறியுமாகலின்" (தொல் கற். கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆவியின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்" என்னும் விதிகொள்க.

அன்பினர் மன்னும் பெரியர் அதன்றலைப்
பின்பனி அமையம் வருமென முன்பனிக்
கொழுந்து முந்துறீஇக் குரவுஅரும் பினவே
புணர்ந்தீர் புணர்மி னோவென இணர்மிசைச்
ரு. செங்கண் இருங்குயில் எதிர்குரல் பயிற்றும்
இன்ப வேனிலும் வந்தன்று நம்வயின்
பிரியல மென்று தெளித்தோர் தேஎத்து
இனியெவன் மொழிகோ யானே கயனறக்
கண்ணழிந்து உலறிய பன்மா நெடுநெறி
கὀ. வினைமூசு கவலை விலங்கிய
வெம்முனை அருஞ்சுரம் முன்னி யோர்க்கே.

(சொ - ள்.) அன்பினர் மன்னும் பெரியர் – நங் காதலர் நம்பால் அன்புடையவர் மிகப் பெரியர் அவர் அப்படியிருப்ப; அதன்தலை அமையம் பின்பனி வரும் என முன்பனிக் கொழுந்து முந்துறீஇ – அதன்மேலுங் காலமோ பின்பனிக் காலம் வருமென்று முன்பனியின் கொழுந்தை முற்படவிட்டு அறிவுறுத்தி அதற்கு அடையாளமாக; குரவு அரும்பின – குராமரம் அரும்பு கட்டின; இணர் மிசைச் செங்கண் இருங் குயில் எதிர் – மாவின் பூங்கொத்துமீது சிவந்த கண்களையுடைய கரிய குயிலின் சேவலும் பேடையும் எதிரெதிரிருந்து; ஓ புணர்ந்தீர் புணர்மின் என – 'ஓ தலைவனும் தலைவியுமாயமைந்து புணர்ந்துடையீர் பிரியாதீர் இன்னும் பலபடியும் புணருங்கோள்!' என்று, குரல் பயிற்றும் இன்ப வேனிலும் வந்தன்று – தம் இனிய குரலாலெடுத்து இசைக்கா நின்ற இன்பமுடைய வேனிற்

பருவம் வந்திருத்ததாதலின்; நம் வயின் பிரியலம் என்று தெளித்தோர் தேஎத்து- 'இனி நாம் நம்வயிற் பிரியகில்லோம்,' என்று என்னைத் தெளிவித்தனர், அங்ஙனம் தெளிவித்தவராய்ப் பின்பு; கயன் அறக் கண் அழிந்து உலறிய பல் மா நெடு நெறி - குளங்களில் நீர்வற்றத் தடையறச் செவ்வியழிந்து காய்ந்த பல பெரிய நெடிய நெறியையுடைய; வினை மூசு கவலை விலங்கிய வெம்முனை அருஞ்சுரம் முன்னியோர்க்கு - மறத் தொழில் நெருங்கிய கவர்ந்த வழிகள் குறுக்கிட்ட கொடிய முனையையுடைய செல்லுதற்கரிய சுரத்தின் கண்ணே சென்றனர், அவ்வாறு சென்றவர் நிமித்தமாக; இனி யான் எவன் மொழிகு - அவர்பால் இனி யான் யாது சொல்லமாட்டுவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) கயன் - குளம். உலறுதல் - காய்தல். வினை - போர் வினை. விலங்குதல் - குறுக்கிடுதல். பின்பனியென்பதுமுதல் பிரியலமென்றதன் காறும் தலைவன் கூற்றைக்கொண்டு கூறியது.

பருவவியல்பு அறியாதார் பிரியக்கருதினுல் அவரைத் தெளித்தலுமாம். அங்ஙனமின்றித் தாம் அறிந்துவைத்துப் பிரிபவர்க்கு யான் யாது கூறவல்லேனென்றழிந்து கூறினுள். பிரியலமென்று கூறிப்பிரிந்ததனுல் நம் பால் அன்புடையவரென அசதியாடிக்கூறினுள். மன்னும் பெரியரென்றதும் அது. உலறிய கொடியநெறியிலே செல்லுகின்றனரென்றது, அத்தகைய நெறியிலே செல்லுபவர் நெஞ்சமும் பசையற்ற கொடுமையுடையதாதலின் அவர் திறத்து யாது சொல்ல மாட்டுவேன் என்றதூஉமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) மன்னும் - மிகவும். "பின்பனி............வந்தன்று" என்னுமளவும் தலைவியே கூறினள் என்று கோடலே அமையும். தலைவன் கூற்றைக் கொண்டு கூறினள் எனல் வேண்டாவாம். அவர் தாமே உணர்ந்து பிரியாமைக்குப் பல ஏதுக்கள் உளவாகவும் மேலும் பிரியலம் என்று தெளித்தவராகவும் அன்பினராகவும் மிகப் பெரியராகவும் இருக்கின்ற அவரே பிரிவார் எனின் அவர்க்கு யாம் கூறயாதுளது என்று வருந்தியபடியாம் 'வில்மூசு கவலை' என்றும் பாடம்.

(உஉச)

உஉரு. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (க) இது, வன்புறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிதலானே வருந்திய தலைமகளைத், தோழி, 'நீ வருந்தாதேகொள்; அவர் இப்பொழுதே வருவர்' என்று வலியுறுத்திக் கூறப் பின்னும் ஆற்ருளாய்த் தோழியை நோக்கித் தோழீ! நாடனதுமார்பை நாம் போய் இரந்தோமோ? இல்லையே: அவன் தானே வந்து தலையளிசெய்து, இப்பொழுது துன்புறுத்துகின்ருனே யென்று எதிரழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற் செய்யுட்கோதிய விதியே யமையும்.

துறை : (உ) பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயின வாயில் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, காதற்பரத்தை தலைமகளுக்குரிய தோழி முதலாயினுர் கேட்கும்படியாக நாடனது மார்பை யாரேனும் இரந்தோருண்டோ? அவனே நமது நலனைத் துய்க்கவந்தவிடத்துத் தலைமகள் வருந்துவதனுல் யாது பயன் உண்டெனச் செருக்கிக் கூறுநிற்பது மாகும்.

(இ - ம்.) இதற்குப் "புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்" (தொல். கற். ௧0) என்னும் விதிகொள்க.

முருகுறழ் முன்பொடு கடுஞ்சினஞ் செருக்கிப்
பொருத யானை வெண்கோடு கடுப்ப
வாழை ஈன்ற வையேந்து கொழுமுகை
மெல்லியல் மகளிர் ஓதி அன்ன
பூவொடு துயல்வரும் மால்வரை நாடனை
இரந்தோர் உளர்கொல் தோழி திருந்திழைத்
தொய்யில் வனமுலை வரிவனப்பு இழப்பப்
பசந்தெழு பருவரல் தீர
நயந்தோர்க் குதவா நாரின் மார்பே

(சோ - ள்.) தோழி திருந்து இழைத் தொய்யில் வனமுலை வரி வனப்பு இழப்பப் பசந்து எழு பருவரல் தீர - தோழீ! திருத்தமாகச் செய்த கலன் அணிந்த தொய்யிற் குழம்பால் எழுதப்பட்ட வனமுலையின் கணுள்ள இரேகையின் அழகு கெடும்படி பசந்து தோன்றிய துன்பந்தீருமாறு; முருகு உறழ் முன்பொடு கடுஞ் சினம் செருக்கிப் பொருத யானை வெள் கோடு கடுப்ப – முருகவேளையொத்த வலியொடு கடுஞ்சினம் மிகுத்துப் போர்செய்த யானையின் குருதி படிந்த வெளிய தந்தம் போல; வாழை ஈன்ற வை ஏந்து கொழுமுகை - வாழை அப்பொழுது ஈன்ற தாற்றின் கூர்மை பொருந்திய கொழுத்த முகை; மெல் இயல் மகளிர் ஓதி அன்ன பூவொடு துயல்வரும் - மெல்லிய சாயலையுடைய மகளிரது கூந்தலை முடித்துப்போட்டாற் போன்ற அதன் பூவோடு அசையாநிற்கும்; மால் வரை நாடனை நயத்தோர்க்கு உதவா நார் இல் மார்பு இரந்தோர் உளர் கொல் – பெரிய மலை நாடன்பாற் சென்று விரும்பின எமக்கு உதவாத அன்பற்ற அவனது மார்பை நம்மில் இரந்து கேட்டவர் உளரோ? அவனே வந்து தலையளி செய்து இப்பொழுது கைவிட்டொழிந்தனன் கண்டாய்! எ - று.

(வி - ம்.) வை - கூர்மை. தொய்யில் - கரும்பு வடிவாக முலையில் எழுதுங் கோலமுமாம். நார் - அன்பு. நயந்தோர் : இடவழுவமைதி.

அவனே வந்து என்பதுமுதற் குறிப்பெச்சம். வெண்கோடு - தாறு விடுதலுக்கும், ஓதி - பூவுக்கும் உவமையாக்குக. நாடானது மார்பை யென இயைக்க.

இங்ஙனம் வருத்துமாறு கைவிட்டமையின் நயந்த எமக்கு உதவாத நாரில்மார்பென்றாள். இரவாதுதானேவந்து புணர்ந்தகன்றமையின் தன்னூறு புன்கணோம்புவதல்லது பிறருறுவிழுமங் களையாத தன்மைய னுயினனே என்றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயா வுயிர்த்தல்.

(உ) உரை :—மலைநாடன்பாற்சென்று விரும்பினார்க்குதவாத அவனது மார்பை இங்கு இரந்தோருளரோ? யாருமிரந்தாரிலர்; அவன் பற்பலர் மாட்டுந் துய்க்கச்செல்லுதல்போல, என்மாட்டும் வந்தானாகை அது கொண்டு தலைமகள் வருந்துவதால் யாதுபயன்? எ - று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - காதற்பரத்தை தலைமகளை இகழ்ந்துகூறல். (உஉ௫)

உஉ௬. கணிபுன்குன்றனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் வன்பொறை எதிர் மொழிந்தது

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பொருள்கொணருமாறு பிரிதலானே வருந்திய தலைமகளைநெருங்கி நீ வருந்தாதேகொள் வலிதிற்பொறையோடிருவென்ற தோழிக்கு அவள் நங்காதலர் அன்புசெய்திருந்தமையால் நாம் உயிருய்ந்திருந்தேம்;அதனையறியாராய்அவர் அரும்பொருள் விரும்பி அகன்று போயினார்; ஆடவர்செய்கை இதுவேயென்பர் சான்றோர்; இதனை யாவரும் அறிவர்காணென வருந்தி எதிர்மொழி கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும், "அவன் அறிவு ஆற்ற அறியும்" (தொல். கற். சு) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலை" என்னும் விதியை கொள்க.

மரஞ்சா மருந்துங் கொள்ளார் மாந்தர்
உரஞ்சாச் செய்யார் உயர்தவம் வளங்கெடப்
பொன்னுங் கொள்ளார் மன்னர் நன்னுதல்
நாந்தம் உண்மையின் உளமே அதனால்
௫. தாஞ்செய் பொருளளவு அறியார் தாங்கசிந்து
என்றூழ் நிறுப்ப நீளிடை ஒழியச்
சென்றோர் மன்றநங் காதலர் என்றும்
இன்ன நிலைமைத் தென்ப
என்னோரும் அறிபஇவ் வுலகத் தானே.

(சொ - ள்.) நல்நுதல் இ உலகத்து மாந்தர் மரம் சா மருந்துங் கொள்ளார் — அழகிய நுதலையுடையாய்! இவ்

வுலகத்து மாந்தர் மரம் பட்டுப்போகும்படி அதன்பாலுள்ள மருந்தை முற்றுங் கொள்வார் அல்லர்; உரம் சா உயர்தவம் செய்யார் — மற்றும் தம் வலிமை முற்றும் கெடுமாறு உயர்ந்த தவத்தைச் செய்யார்; மன்னர் வளம்கெடப் பொன்னும் கொள்ளார் - அரசர் தம்முடைய குடிகளின் செல்வமெல்லாம் குறைபடும் வண்ணம் அவரிடத்து இறை வாங்குபவரல்லர்; தாம் கசிந்து என்றூழ் நிறுப்ப நீள் இடை ஒழியச் சென்றோர் நங் காதலர் - அவற்றை உணர்ந்து வைத்தும் தாம் வருத்தம் மேற்கொண்டு வெயில் நிலைகொள்ள நீண்ட சுரத்துநெறி பின்னே ஒழிய எம்மைப் பிரிந்து சென்றவராகிய நங்காதலர்; தம் உண்மையின் நாம் உளம் - தாம் எம்மைப் பிரியாதுறைதலின் நாம் உயிரோடிராநின்றோம்; தாம் செய்பொருள் அளவு அதனால் மன்ற அறியார் — தாம் ஈட்ட விரும்பும் பொருள் காரணமாக எம்மைப் பிரிவராயின் அதனாலே வருவதுளமது இறந்துபாடு என்பதனைத் திண்ணமாக அறிந்தவரல்லர்; என்றும் இன்ன நிலைமைத்து என்ப - எக்காலத்தும் இதுவே ஆடவர் இயற்கை என்பர் சான்றோர்; என்னோரும் அறிப - இதனை யாவரும் அறிந்திருப்பர் கண்டாய்; எ - று.

(வி - ம்.) பொருள்ஈட்டுவது இன்பநுகர்ச்சியின் பொருட்டன்றே, இன்பநுகர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத எமது உயிரழிவின்பின் ஈட்டும் பொருளினால் வருவது ஒன்றுமில்லையென்பது எடுத்துக்காட்டிய உவமைகளினால் அறியப்படுவது. இது, துன்பத்துப் புலம்பல். மருந்து. மருந்துமரத்தில் உள்ள பட்டை முதலியன. மாந்தரென்பதனைச் செய்யாரென்பதனோடுங் கூட்டுக. மரஞ்சாம் முதலாய மூன்றும் பிறிது மொழிதலணி.

மற்றும், மருந்துகொள்ளும் மாந்தர் பின்னும் பயனை வேண்டியே அம்மரத்தைப் பாதுகாப்பர்; அங்ஙனமுமின்றி என்நலனை முழுவதூஉ முண்டு; யான் இறந்துபடும் வண்ணம் என்னைக் கைவிட்டுத் துறந்தார் எத்தகையார் என்பேனென அக்காதலர்நிலைகூறிப் புலந்தாளுமாம். மாந்தர் உரங்கெடுமாறு தவமுஞ்செய்கின்றிலர்: யான் அவ்வண்ணமின்றி என்னுள்ளம் வருந்தியொழியும்படி தவத்தினும் அவரின்பம் பெரிதுமன்றவெனக்கொண்டு தலைமடியலாயினேனெனத் தன்னிலை கூறினாளுமாம். இங்ஙனங் கூறினவள் மீட்டும் காதலர் தன்னுயிருஞ் சேரக்கொண்டகன்றனராதலின் அவர் குடிஓம்பிக்கொள்ளாக் கொடுங்கோன் மன்னர்போலவும் தான் அவ் வரசனாலலைப்புண்ட குடிபோலவுமென இருவர்நிலையுங் கூறினாளுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தாம் செய் பொருள் அளவு அறியார் என்றது "நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளாண் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும் இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும்' அப் பொருளோடொன்றுமையை அவர் அறிந்திலர் என்றவாறு. அவையாவன: யாக்கை நிலையாதென்னும் உணர்ச்சியோடு பொருளீட்டு முணர்ச்சி ஒன்றுமை

யும் இளமை நிலையாமையோடு பொருந்தாமையும் முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியைப் பொருந்தாமையும் உணர்வுடையோர்க்குப் பொருளாசை தகாது என்னும் உணர்ச்சியோடொவ்வாமையும் இன்மையான் வரும் இளிவரவை அது பொருந்தாமையும்; மனவமைதியோ டொவ்வாமையும் சிறந்தார் மாட்டுச் செல்லும் அன்பிற்குப் பொருந்தாமையும் அன்புடையாரைப் பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமையுமாகிய பொருளின் இழிதகைமைகளாம். "சாவவென் மொழி ஈற்றுயிர்மெய் சாதலும் விதி" (நன்னூல் - கசுக) என்பதோத்தாகலான் மரஞ்சாவ, உரஞ்சாவ எனல் வேண்டிய எச்சங்கள் சா என நின்றன. (உஉசு)

உஉஎ. தேவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகத் தோழி தலைமகனை வரைவுமுடுகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது மணஞ்செய்துகொள்ளாது களவுப்புணர்ச்சியே, கருதிவந்து ஒழுகுந் தலைமகனைத் தோழி குறியிடத்துச் சென்று தொழுது முன்னின்று நின்னால் அருளிப்பாட்டொடுசெய்த தலையளிதான் பலராலும் அறியப்பட்டு அலராயிற்று, இனி இவள் இறந்துபட்டொழியினும் இப்பொழுது உண்டாகிய பழிச்சொல் நீங்குவதொன்றன்று, இன்னாமையுடையதுகாண் என வரைவுதோன்றக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்........அணைநில வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உங.) என்னும் விதியினால் அமைத்துக் கொள்க.

அறிந்தோர் அறனிலர் என்றலர் சிறந்த
இன்னுயிர் கழியினும் நனியின் னாதே
புன்னையங் கானல் புணர்குறி வாய்த்த
பின்னீர் ஓதியென் தோழிக்கு அன்னோ
ரு. படுமணி யானைப் பசும்பூண் சோழர்
கொடிநுடங்கு மறுகின் ஆர்க்காட்டு ஆங்கண்
கள்ளுடைத் தடவின் புள்ளொலித்து ஓவாத்
தேர்வழங்கு தெருவின் அன்ன
கௌவையா கின்றது ஐயநின் அருளே.

(சொ - ள்.) ஐயபுன்னை அம் கானல் புணர்குறி வாய்த்தபின் ஈர்ஓதியென் தோழிக்கு – ஐயனே! புன்னையஞ் சோலையிடத்துப் புணர்தற்குப் பலகாலும் நீ குறித்த குறிவயின் வந்துநின்ற பின் னிய குளிர்ந்த கூந்தலையுடைய என் தோழிக்கு; அன்னோ நின் அருள் படுமணி யானைப் பசும்பூண் சோழர் - ஐயோ! நீ செய்த தலையளிதான் ஒலிக்கின்ற மணியையுடைய யானையையும் பசிய

பொன்னாலாகிய பூண்களையுமுடைய சோழரது; கொடி நுடங்கு மறுகின் ஆர்க்காட்டு ஆங்கண் - கொடி நுடங்கா நின்ற தெருக்களையுடைய ஆர்க்காடு என்னும் பதியிலே; கள் உடைத் தடவில் புள் ஒலித்து - கள்ளையுடைய சாடியின்கண் வண்டுகள் ஒலித்து; ஓவாத் தேர் வழங்கு தெருவின் அன்ன கௌவை ஆகின்றது— நீங்காத தேர்கள் இயங்கும் தெருவையொத்த பெரிய பூசலுண்டாகா நின்றது, அப் பூசலாகிய பழிச் சொல்லும் எப்படிக் கூறப்படுகின்றதோ வெனில்; அறிந்தோர் அறன் இலர் என்றலர் சிறந்த - அறிந்தோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் அவரெல்லாம் அறநெறியிலே நிற்பவரேயல்லர் என்று எவ்விடத்தும் பரந்தோங்கின; இன் உயிர் கழியினும் நனி இன்னாது — அவ்வலர் தான் அவளது இனிய உயிர் இறந்துபட்ட பின்னும் இன்னாமையைத் தருகின்ற தன்மையுடையது காண்! எ - று.

(வி - ம்.) அன்னோ: இரக்கச்சொல். தடவு - சாடி; பானையுமாம். புள் - வண்டு. படுதல் - ஒலித்தல். இஃது ஈரமில்கூற்றம் ஏற்றலர் நாணல்.

அறிந்தோரெனப்படுவார் களவுதீதென்பதறியாரோ? அஃதறியாராயின் அவர் எவ்வாறு அறனுடையவராவார்? ஆதலின் அவர் அறனிலரே என்று அலர்தோன்றியது உரைத்தாளென்பது. தலைமகள் தன் காதலர் அறனிலர் எனப் பிறர்கூறக்கேட்டலின் அது பொறாது இறந்துபடுமெனவும், அலரேயன்றி அப்பழியும் பின்னைவந்து சூழுமெனவுங்கூறி வரைவுடன்படுத்தினா ளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுமுடுக்கல். இது, கருப்பொருளால் நெய்தல்.

(பெரு - ரை.) "கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளஞ் சுடும்" என்பது பற்றி உயிர்கழியினும் இன்னாது என்றாள். கானல் கூறினமையின் முதற்பொருளாலேயே இது நெய்தல் ஆதலறிக. (௨௨௭)

௨௨அ. முடத்திருமாறனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறமாக வந்த தலைமகன் கேட்டு, விரைவிலே மணம் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றானே, தோழி தலைமகளை நோக்கித் தோழி! இனி மலைகிழவோன் நம்மைக்கூடித் தலையளி செய்யானோ? மற்று அவன்தான் இங்கு வாராதிருப்பது என்ன காரணமென்று கருதப்படுமென அழிந்துகூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் மேலைச் செய்யுள் விதியே யமையும்.

என்னெனப் படுமோ தோழி மின்னுவசிபு
அதிர்குரல் எழிலி முதிர்கடன் தீரக்

கண்டூர்பு விரிந்த கனையிருள் நடுநாள்
பண்பி லாரிடை வரூஉம் நந்திறத்து
ரு. அருளான் கொல்லோ தானே கானவன்
சிறுபுறங் கடுக்கும் பெருங்கை வேழம்
வெறிகொள் சாபத்து எறிகணை வெரீஇ
அழுந்துபட விடரகத்து இயம்பும்
எழுந்துவீழ் அருவிய மலைகிழ வோனே.

(சொ - ள்.) தோழி கானவன் சிறுபுறம் கடுக்கும் பெருங்கை வேழம் - தோழீ ! கானகத்து வாழும் வேட்டுவனது முதுகுபோன்ற பெரிய துதிக்கையையுடைய களிற்றியானை ; வெறிகொள் சாபத்து எறிகணை வெறீஇ விடர் அகத்து அழுந்து பட இயம்பு - அச்சங்கொண்ட வில்லினின்று எய்யுங்கணைக்கு அஞ்சி (ஓசையினது) மலைப்பிளப்பின் ஆழத்தே சென்று மோதுமாறு பிளிற்றா நிற்கும் ; எழுந்து வீழ் அருவிய மலை கிழவோன் - குதித்து விழுகின்ற அருவியையுடைய மலைக்குரிய நங்காதலன் ; மின்னு வசிபு அதிர்குரல் எழிலி - மின்னலாலே இருளைப் பிளந்துகொண்டு முழங்குகின்ற குரலையுடைய மேகம் ; முதிர் கடன் தீரக் கண் தூர்பு விரிந்த கனை இருள் நடுநாள் - தான் சூன்முதிர்த லுடைமையால் அக்கடன் தீருமாறு கண்ணொளி மறையும்படி பரத்தலினாலே செறிந்த இருளையுடைய நடுயாமத்தில் ; பண்பு இல் ஆர் இடை வரூஉம் நந்திறத்து அருளான் கொல்லோ - இயல்பு இல்லாத அரிய வழியில் வந்து எம்மாட்டு அருளுதல் செய்யானோ ? என் எனப் படுமோ - இப்பொழுது அவன் வந்து தலையளி செய்யாதிருத்தற்குக் காரணந் தான் என்னென்று சொல்லப்படுமோ ? எ - று.

(வி - ம்) வெறி - அச்சம் ; பல ஒன்றோடொன்று மயங்கிக் கிடந்தமையின் வெறிகொள்கணையெனவுமாம். வசிபு - பிளந்து ; வசிதல் - பிளத்தல். கடன் தீர்த்தல் - தன் கடமையைச் செய்து தீர்த்தல். "யார் கடன் வைத்தாலும் மாரி கடன் வையாது" என்னும் பழமொழியை நோக்கியுமறிக. வரூஉ : வந்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சத் திரிபு.

ஆற்றது ஏதத்துக்குக் கவலுகின்றாளாதலின் 'இனித் தாழ்க்காது யாம் வரைவொடு செல்லுதும்' எனக் கருதுவனெனக்கொண்டு என்னெனப் படுங்கொலென்றாள்.

உள்ளுறை :—யானை, வேட்டுவன் கணைக்கு வெருவி விடரகத்து முழங்குமென்றது தலைவி ஏதிலாட்டியர்கூறும் பழிச்சொல்லுக்கஞ்சி மனையகத்துப் புலம்பிவருந்தாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இருள்நடுநாள் பண்பில் ஆரிடை வருகின்றான் ஆயினும் நந்திறத்து அருளான் கொல். அங்ஙனம் அருளாமைக்குக் காரணந்தான் யாதோ என்றாள் என்க. எனவே அவன் களவின்பமே காமுறுகின்றான் வரைந்துகொண்டு நந்திறத்து அருள்கிலன் என்றாளாயிற்று. இனி தலைவன் வரைந்துகொள்ளாமையான் தலைவி எய்தும் துயரத்தை உள்ளுறையாக வைத்துணர்த்தினள் என்க. வேழம் கணை அழுந்துபட இயம்பும் என மாறினுமாம். அருவி மழை பெய்யுங்கால் வீழ்தலும் எஞ்சியபொழுதில் மாறுதலும் போன்று இவனும் தான் விரும்பியபொழுதுவந்து அளிசெய்கின்றான் எஞ்சியபொழுதில் மறந்து மாறுகின்றான் என்பாள் எழுந்து வீழ் அருவிய மலைகிழவோன் என்றாள் என்றுங் கொள்க. (உ௨அ)

உ௨௯. ....

திணை : பாலை.

துறை : (௧) இது, தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்துச் செல்ல உடன்பட்டது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தான் வினைவயிற்பிரிதலைத் தோழிக்குரைப்ப அவள் சென்று தலைமகட்குணர்த்தி மீண்டுவந்து தலைமகனைத் தொழுது நீயிர் செல்லுகிறீரென்றும் செல்லாதுறைகுவீரென்றும் கூற அஞ்சுவேன், ஆதலால் சென்று வினைமுடித்து விரைந்து வருவீராக; வாடை வந்து நின்றதனைக் கண்டீரல்லீரோவென உடன்பட்டுக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனைப் "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்" என்புழிப் பிற (தொல். கள. உ௩) என்றதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

துறை : (௨) செலவழுங்குவித்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வினைவயிற்செல்லுதலை உடன்படாது முற்கூறியபடியே தடுத்துக்கூறியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, முன் துறைக்குக் காட்டிய நூற்பாவின்கண் வரும் "மரபுடையெதிரும்" என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

சேறும் சேறும் என்றலின் பலபுலந்து
செல்மின் என்றல் யானஞ் சுவலே
செல்லா தீமெனச் செப்பிற் பல்லோர்
நிறத்தெறி புன்சொலின் திறத்தஞ் சுவலே
ரு. அதனாற், செல்மின் சென்றுவினை முடிமின் சென்றாங்கு
அவண்நீ டாதல் ஓம்புமின் யாமத்து
இழையணி ஆகம் வடுக்கொள முயங்கி
உழையி ராகவும் பனிப்போள்; தமியே

குழைவான் கண்ணிடத்து ஈண்டித் தண்ணென
௧௦. வாடிய இளமழைப் பின்றை
வாடையுங் கண்டிரோ வந்துநின் றதுவே.

(சொ - ள்.) சேறும் சேறும் என்றலின் பல புலந்து செல்மின் என்றல் யான் அஞ்சுவல் - 'நாம் வினைவயிற் செல்வோம் நாம் வினைவயிற் செல்வோம் என்று நீர் பலகாலும் கூறுதலாலே யான் பலவாகப் புலந்து கூறிச் செல்லுவீராக' என்று சொல்லுதற்கு அஞ்சாநிற்பேன்; செல்லாதீம் எனச் செப்பின் பல்லோர் நிறத்து எறி புன்சொலின் திறத்து அஞ்சுவல் — 'நீர் செல்லாது இங்கே இருமின்' என்று சொன்னால் பலருங் கூறும் மார்பிலே தைக்கின்ற அம்பு போன்ற புல்லிய சொல்லினிமித்தமாக எங்கே பழிவந்து மூடுமோ என்று அதற்கும் நான் அஞ்சாநிற்பேன்; அதனால் செல்மின் சென்று வினை முடிமின் சென்ற அவண் நீடு ஆதல் ஓம்புமின் - ஆதலால் நீர் செல்லுவீராக! சென்று வினை முடிப்பீராக! அங்ஙனம் முடிக்கச் சென்ற அவ்விடத்து நெடுங்காலம் நிற்றலை ஒழியுமாற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்வீராக!; யாமத்து இழை அணி ஆகம் வடுக்கொள முயங்கி உழையீர் ஆகவும் பனிப்போள் - இரவு நடுயாமத்துக் கலன் அணிந்த மார்பிலே தழும்புகொள்ளுமாறு முயங்கி நீயிர் அருகிருப்பீராயினும் இவள் நடுங்காநிற்பள் கண்டீர்!; தமியே குழைவான் கண் இடத்து ஈண்டித் தண் என ஆடிய இளமழைப் பின்றை - அத்தகையாள் இப்பொழுது தனியேயிருந்து வருந்துமாறு அகன்ற இடமெங்கும் பரவி நெருங்கித் தண் எனும்படி இயங்குகின்ற பெய்து வெளிதாகிய மேகத்தின் பின்னர்; வந்து நின்ற வாடையும் கண்டிர் - வந்துநின்ற வாடைக் காற்றையுங் கண்டீரன்றோ? ஆதலின் ஆராய்ந்து ஏற்றது செய்ம்மின்!; எ - று.

(வி - ம்.) பல்லோர் நிறத்தெறிபுன்சொல் - அறப்புறங்காவல், நாடு காவலென்னும் இவற்றின்பொருட்டுச் செல்லாதிருப்பதாலாகிய கேட்டைக்குறித்துப் பலருங்கூறுங் கடுஞ்சொல்.

முயங்கி அணைத்திருந்தகாலத்தும் பனிப்பவள் நீயிர் பிரியின் வாடையால் நடுங்கி இறந்துபடுமென்பாள் சுட்டிக்காட்டி வாடையுங் கண்டீரோ என்றாள். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) "தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாமையும்" நன்மனைவிக்குச் சிறந்த கடமையாதல் பற்றி, பல்லோர் கூறும் புன்சொலின் திறத்து அஞ்சுவல் என்றாள். தலைவியை எவ்வாற்றானும் பேணுதல் தன் தலைசிறந்த கடமையாதலின் செல்மின் என்றல் யான் அஞ்சுவல் என்றாள். சென்றால் இவள் இறந்துபடுதலும் கூடும் என்பது குறிப்பு. சென்றவிடத்தே நீடாது வம்மின் என்றதற்கு ஏதுக்காட்டுவாள் உழையீராகவும் பனிப்போள் என்றும் வாடையும் வந்து நின்றது கண்டீர் என்றாள். (௨௨௯)

௨௩௦. ஆலங்குடி வங்கனார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, தோழி வாயில்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில் வேண்டிச் சென்றானைத் தோழி நோக்கி ஊரனே! என்னைக் கைவிட்டுப் பரத்தைக்கே அருள்செய்வாயாக, நின்னைக் காணும்போழ்து இனிமையாயிருக்கின்ற அவ்வொன்றே யெனக்கு அமையுமென மறுத்து வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக்," "காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

முயப்பிடிச் செவியின் அன்ன பாசடைக்
கயக்கணக் கொக்கின் கூம்புமுகை அன்ன
கணைக்கால் ஆம்பல் அமிழ்துநாறு தண்போது
குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின் இருள்கெடவிரியும்
கயற்கணங் கலித்த பொய்கை ஊர
முனிவில் பரத்தையை என்துறந்து அருளாய்
நனிபுலம்பு அலைத்த வேலை நீங்கப்
புதுவறங் கூர்ந்த செறுவின் தண்ணென
மலிபுனல் [1]பரத்தந் தாஅங்கு
இனிதே தெய்யநின் காணுங் காலே.

(சொ - ள்.) முயப்பிடிச் செவியின் அன்ன பாசடை கயக்கணக் கொக்கின் கூம்பு முகை அன்ன கணைக் கால் ஆம்பல் - நெருங்கிய பிடியானையின் செவிபோன்ற பசிய இலையையும் குளத்தின்கணுள்ள அழகிய கொக்குப் போலக் கூம்பிய முகையையும் அவற்றிற்கொத்த திரண்ட தண்டினையுமுடைய ஆம்பலின்; அமிழ்து நாறு தண் போது குணக்குத் தோன்று வெள்ளியின் இருள்கெட விரியும் கயல் கணம் கலித்த பொய்கை ஊர - அமிழ்து நாறும் மெல்லிய மலர் வைகறையிலே கீழ்த்திசையின் கண்ணே தோன்றுகின்ற வெள்ளியைப் போல இருள் கெட மலராநிற்கும் கயல்மீன் கூட்டஞ் செருக்கிய பொய்கையையுடைய ஊரனே!; என் துறந்து முனிவு இல் பரத்தையை அருளாய் - என்னைக் கைவிட்டுச் சிறிதும் நின்பால் சினங் கொள்ளாதிருக்கின்ற பரத்தையைத் தலையளிசெய்து ஆண்டுறைவாயாக! யான் நின்பால் வெகுட்சி கொண்டுடைமையால் நின்னால் எஞ்ஞான்றும் தலையளி செய்யத் தக்கேன் அல்லேன்;

(பாடம்) 1. பரத்தந் தாங்கு இனிது.

நனி புலம்பு அலைத்த வேலை நீங்கப் புது வலங் கூர்ந்த செறுவின்—கோடையாலே மிகத் துன்பப்பட்டகாலை அக் கோடை வெப்பம் நீங்குமாறு புதுவதாக வற்றிக்காய்ந்து வெடிப்புமிக்க வயலிலே; தண் என மலி புனல் பரத்தந்து ஆஅங்கு-குளிர்ச்சியுற நிறைந்த புதுநீர் வெள்ளம் பரவினாற்போல; நின் காணுங்கால் இனிது—வந்த நின்னைக் காணும்பொழுதெல்லாம் இனிமையாகவேயிரா நின்றது; அக்காட்சியொன்றே போதும்! ஆதலின் என் மனையின்கண்ணே வாராதேகொள்! எ—று.

(வி-ம்.) முயத்தல் - நெருங்கல்: முயா என்னுங் குறியத னிறுதிச் சினைகெட்டு உகரம்பெறாதுநின்றது. கணை - திரட்சி. தெய்ய: அசைநிலை. இது தலைவியைத் தானாக்கூறியது.

நயந்து தலைவனைப்பிணித்தலின் முனிவில் பரத்தையை யென்றாள். இஃது அவன்வயிற் பரத்தைமையன்று. இங்கு வருதலுஞ்செய்யாய் என்றிருந்தேமுக்கு நீ வந்ததே முயக்கத்தினுங்காட்டிற் சிறந்ததாகக் கொண்டு மகிழுவேமென்னுங் கருத்தால் நின்னைக்காணுங்கால் இனிதே என்றாள். இது வாராது தாழ்த்தனையென்று இகழ்ந்ததாயிற்று.

இறைச்சி:—ஆம்பலம்போது வெள்ளிபோல மலர்ந்திருந்தாலும் வெள்ளியாகாதவாறுபோல, நீ தலைவிக்குச் செய்யுந் தலையளிபோலப் பரத்தைக்குச் செய்யினும் அவள் தலைவியாந்தன்மையளல்லள் காண் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) "கயக்கணக் கொக்கின் அன்ன கூம்புமுகை" எனவும், 'நனிபுலம் பலைத்த வெல்லை நீங்க' எனவும் பாட வேற்றுமைகள் உண்டு. இப்பாடங்களே சிறப்புடையனவுமாகும். வறங்கூர்ந்த செறுவில் தண்ணென மலி புதுப்புனல் பரத்தந்தாங்கு என இயைத்துக்கோடல் இனிதாம். முனிவில் பரத்தை என்றது தலைமகள் நின்பாற் பெரிதும் ஊடலுடன் இருக்கின்றாள் அவள் நின்னை ஏற்றுக் கொள்ளாள் காண் என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்தியபடியாம். நிற் காணுங்கால் இனிது என்றது இகழ்ச்சி. அமிழ்து நாறும் ஆம்பல் குணக்குத் தோன்றும் வெள்ளியின் இருள்கெட விரியும் என்ற வுவமை நினைந்து நினைந்து இன்புறற்பாற்று. (உருo)

உருக. இளநாகனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்த தோழி அவன் இன்றி அமையாமையாலே, தாம் வருந்துவதனை அறிவுறுத்தி விரைந்து வரையுமாற்றானே தலைவியை நோக்கி நம் கொண்கன் செய்த காதல் நம்மைவிட்டு நீங்காமையாலே துறை நோக்குதற்கு வருத்தமாயிராநின்றதென வரைவுதோன்றக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்..........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்,கள.உரு) என்னும் விதியினால் அமைத்துக் கொள்க.

மையற விளங்கிய மணிநிற விசும்பின்
கைதொழு மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருங்கடல் பரப்பின் இரும்புறந் தோயச்
சிறுவெண் காக்கை பலவுடன் ஆடுந்
ரு. துறைபுலம்பு உடைத்தே தோழி பண்டும்
உள்ளூர்க் குரீஇக் கருவுடைத் தன்ன
பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாள் புன்னைக்
கானலங் கொண்கன் தந்த
காதல் நம்மொடு நீங்கா மாறே.

(சொ - ள்.) தோழி பண்டும் உள் ஊர்க்குரீஇக் கரு உடைத்து அன்ன பெரும்போது அவிழ்ந்த கருந்தாள் புன்னைக் கானலங் கொண்கன் - தோழி! இதன் முன்னும் மனையின் கண்ணேயுள்ள ஊர்க்குருவியின் முட்டையை உடைத்தாற் போன்ற பெரிய அரும்பு மலர்ந்த கரிய அடியையுடைய புன்னையஞ் சோலையையுடைய கொண்கன்; தந்த காதல் நம்மொடு நீங்காமாறு - கொடுத்த காதலானது நம்மை விட்டு நீங்காமையினாலே: மை அற விளங்கிய மணிநிற விசும்பின் கை தொழு மரபின் எழு மீன்போல - மாசு அற விளங்கிய நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே தோன்றி உலகத்தாராலே கைதொழப்படுந் தகுதியையுடைய முனிவரின் தோற்றமாகிய எழுமீன்களைப்போல; பெருங்கடற் பரப்பின் இரும் புறந்தோயச் சிறு வெண்காக்கை பல உடன் ஆடும் துறை - பெரிய கடற் பரப்பின்கண்ணே கரியமுதுகு நனையும்படி சிறிய வெளிய நீர்க் காக்கை பலவும் ஒருசேர நீர் குடையாநிற்கும் கடல் துறையை; புலம்பு உடைத்து - யாம் தமியேமாய் நோக்குதற்கு அத் துறை தனி இன்னாமை உடையதாகக் காணுந் தன்மையதாயிராநின்றது; எ – று.

(வி - ம்.) எழுமீன் - உத்தரதுருவத்தைச் சூழ்ந்துவரும் (எழு முனிவர் எனப்படும்) எழுமீன்கள். பண்டுந்தந்த காதலென இயைக்க.

புன்னையங்கானலின் முன்பு முயங்கினமையின் அதனை நோக்கலும் கானலன்கொண்கன்தந்த காதலென இடத்தொடு புலம்பத்தொடங்கினள். கொண்கனொடு ஆடற்கினிய துறையாதலின் அவனின்மையிற் புலம்பு உடைத்தென வருந்தினளாயிற்று. மணஞ்செய்துகொண்டாலன்றி அவன் வெளிப்படையாக வந்து ஆடற்கியலாமையின், வரைவு கடாவுமாயிற்று.

இறைச்சி :—சிறுவெண்காக்கை தாம் ஆணும் பெண்ணும் பல ஒருசேர ஆடுதலைநோக்கினகாலை யாமும் அங்ஙனம் ஆடற்கில்லையேயென வருந்தாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) அவ்வேழுமீனும் துறந்தோர் குழுவாகலின் கை தொழு மரபின் மீன் எனப்பட்டன. மலர்ந்த புன்னைமலர்க்கு உடைந்த ஊர்க்குருவியின் முட்டை உவமை. (உ௩௧)

உ௩உ. முறுவெங்கண்ணனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பகல்வருவானை இரவுவரவெனத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறிக்கண்வந்த தலைவனைத் தோழி சென்று வலங்கொண்டு எம்பெருமான் எமதுபாக்கத்து இரவுதங்கினையாகிச் செல்லுவையாயின் அதற்கடையாளமாக இப்பொழுது நின் மாலையைத் தருக என்றுவேண்டுவேமெனக் கூறுகின்றவள், உள்ளுறையால் அதனையும் மறுத்து வரைவுகடாவாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்செய்யுள் விதியே யமையும்.

சிறுகண் யானைப் பெருங்கை ஈரினம்
குளவித் தண்கயங் குழையத் தீண்டிச்
சோலை வாழை முணைஇ அயலது
வேரல் வேலிச் சிறுகுடி அலறச்
செங்கால் பலவின் தீம்பழ மிசையும்
மாமலை நாட தாமம் நல்கென
வேண்டுதும் வாழிய எந்தை வேங்கை
வீயுக விரிந்த முன்றில்
கல்கெழு பாக்கத்து அல்கினை செலினே.

(சொ - ள்.) சிறுகண் பெருங்கை யானை ஈர் இனம் - சிறிய கண்ணையும் பெரிய கையையுமுடைய யானையின் களிறும் பிடியுமாகிய இரண்டினம்; குளவித் தண் கயம் குழையத் தீண்டிச் சோலை வாழை முணைஇ - மலைப்பச்சையைச் சுற்றிலுமுடைய நீர்ச்சுனையிலே மெய் துவளப் புணர்ந்து சோலையிலுள்ள மலை வாழையைத் தின்பதை வெறுத்து; அயலது வேரல் வேலிச் சிறுகுடி அலறச் செங்கால் பலவின் தீம்பழ மிசையும் மா மலை நாட - அயலிடத்துள்ளதாகிய மூங்கில் முள்ளான் மிடைந்த வேலியையுடைய சிறிய குடியின்கண்ணுள்ளார் அஞ்சியலறும்படி சிவந்த அடியையுடைய பலாவினது இனிய பழத்தைத் தின்னாநிற்கும் கரிய மலை நாடனே!; வாழிய - நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக! எந்தை வேங்கை வீ உக விரிந்த முன்றில் - எந்தைக்குரிய' வேங்கை மலர் உதிரும்படி அகன்ற வாயிலையுடைய; கல் கெழு பாக்கத்து அல்கினை செலின் - மலையிலே பொருந்திய பாக்கத்து

இன்று இராப் பொழுதையிலே தங்கினையாகிப் பிற்றைநாளிற் செல்வதாயின்; தாமம் நல்கு என வேண்டுதும் - அதற்கு அடையாளமாக நினது மாலையைக் கொடுப்பாயாக! என வேண்டுகிற்போம்! எ - று.

(வி - ம்.) குளவி - மலைப்பச்சை. பாக்கம் - பக்கத்துள்ளவூர். முனைதல் - வெறுத்தல். மிசைதல் - தின்னுதல். இஃது அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

இரவில் வந்து முயங்குங்காறும் ஆற்றியிருத்தலருமையின், முற் பட மாலை நல்குவாயாக வென்றாள்; அதனை யணைத்தேனும் ஆற்றலா மாதலின்.

உள்ளுறை :—யானை ஈரினம் தலைவனும் தலைவியுமெனவும்; குழை யத் தீண்டியென்றது இயற்கைப் புணர்ச்சியிற் கூடியதெனவும், வாழையை வெறுத்தென்றது களவுப்புணர்ச்சியை வெறுத்ததெனவும். சிறுகுடியலற என்றது பழிச்சொற்கூறும் அயலிலாட்டியர் நடுங்கி அவர் வாயடங்கச் செய்ததெனவும், பலவின் பழமிசையுமென்றது வரைந்துகொண்டு இல்லற நடத்தி இன்பந் துய்ப்பாராகவெனவும் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'காமம் நல்கென' என்றும், 'வீ உகவரிந்த' என்றும் பாடம். (௨௩௨)

௨௩௩. அஞ்சிலாந்தையார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக இவள் ஆற்றாள் என்பதுணர்ந்து சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வரைந்து கொள்ளாது கள வொழுக்க மேற்கொண்டு நெடுநாள்காறும் வருதலையறிந்த தோழி, இவன் களவின் வருதலை இவள் ஆற்றாளென்பது கொண்டு ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியை நோக்கி 'நீ அவன்பால் காதல் மிக்குடையை யாதலின், என்சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாய்; ஆயினும் ஒன்று கூறுவேன் கே'ளென்று தொடங்கி அவன் சான்றோ னல்லனுதலை அறிந்து கொள்ளென்று கூறி, உள்ளுறையால் அவள் செய்யவேண்டுவதனையுஞ் சூழ்ந்து கூறிநிற்பது.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

கல்லாக் கடுவன் நடுங்கமுள் எயிற்று
மடமா மந்தி மாணா வன்பறழ்
கோடுயர் அடுக்கத்து ஆடுமழை ஒளிக்கும்
பெருங்கல் நாடனை அருளினை யாயின்
௫. இனியென கொள்ளலை மன்னே கொன்னொன்று

கூறுவன் வாழி தோழி முன்னுற
நாருடை நெஞ்சத்து ஈரம் பொத்தி
ஆன்றோர் செல்நெறி வாழாச்
சான்றோன் ஆதல் நன்குஅறிந்தனை தெரிமே.

(சொ — ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; கல்லாக் கடுவன் நடுங்க முள்எயிற்று மட மா மந்தி - தன்னுடைய தொழிலையன்றிப் பிறவற்றைக் கல்லாத கடுவன் நடுங்குமாறு முள்போன்ற கூரிய எயிற்றினையும் மடப்பத்தையுமுடைய கருமுகமந்தி; மாணு வல் பறழ் கோடு உயர் அடுக்கத்து ஆடு மழை ஒளிக்கும் - தன் மாட்சிமைப் படாத சிறிய வலிய பிள்ளையோடு கொடுமுடி யுயர்ந்த மலைப்பக்கத்து இயங்கும் மேகம் தனக்கு மறைவிடமாகக் கொண்டு ஒளிக்கின்ற; பெருங்கல் நாடனை அருளினை ஆயின் - பெரிய மலைநாடன் வரைந்து கொள்ளாது நாளும் வந்து நின்னைக் கூடியிருத்தலானே அவன்பாற் காதல் கைம்மிக்கு அருளுடையையாயினை, அங்ஙனம் ஆதலை ஆராயின்; இனி என கொள்ளலை - இனி என்னுடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்வாயல்லைமன்; மன்கொன் ஒன்று கூறுவன்— அதுகாரணமாக யான் கூறுவதும் பயனின்றி ஒழியத்தக்கதுதானென்றாலும் ஒரோவொன்று நினக்குக் கூறாநிற்பேன்; முன் உற நார் உடை நெஞ்சத்து ஈரம் பொத்தி ஆன்றோர் செல்நெறி வாழாச் சான்றோன் ஆதல் - இதன்முன் பலநாளும் இங்கு வருதலால் யான் அறிந்த அளவில் அவன் தன் அன்புடைய உள்ளத்து அருள் பொருந்தி ஆராய்ந்து மேலவர் செல்லும் நெறியிலே சென்று வாழாத சால்பு இலன் ஆதலை; நன்கு அறிந்தனை தெரிம — நீ நன்றாக அறிந்தனையாகித் தேர்ந்து கொள்வாய்! எ — று.

(வி - ம்.) கோடு - கொடுமுடி. என - என்னுடைய வார்த்தைகள்: அஃறிணைப் பன்மைக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். மன்: கழிவு. கொன் - பயன் இன்மை.

அன்னை கூட்டுவிக்குமுன் தன் சொல் தலைவிக்கு இன்பஞ் செய்தாற் போல இப்பொழுது செய்யாமையின் இனி என கொள்ளலை என்றாள்; இன்பஞ்செய்யாமைக்குக் காரணம் அலர் முதலாயினவற்றை அறிவுறுத்தி விலக்கத் தொடங்கினது. ஆன்றோர் சொல்லுநெறி பலரறிய வரைதலும் களவினைக் கடிதலும்; அந்நெறி வாழாச் சான்றோனென்றது, பலரறிய மணந்து களவினைக் கடியாத சால்பிலானென்றிழித்துக் கூறியதாம்.

உள்ளுறை:—கடுவன் நடுங்க மந்தியும் பறழும் அடுக்கத்து மழையில் ஒளிக்குமென்றது, தலைமகன் வந்து காணாது மயங்குமாறு நீயும் யானும் இங்கொருசார்பில் மறைந்துகொள்வோம் என்றதாம்; எனவே

களவுமுட்டுப்பாட்டினுல் இனி வரைந்தெய்துவா னென்றதாயிற்று; மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'தெளிமே' என்றும் பாடம். (உகூக)

உகூச. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, செவிலியால் அறத்தொடு நிற்கப்பட்ட நற்றாய் தந்தை முதலியோர்க்கு அறத்தொடு நின்றது.

(து - ம்) அஃதாவது, தலைவி தலைவனுக்குக் கற்புக்கடம் பூண்ட செய்தியைத்தோழி அறத்தொடு நிற்றலா லுணர்ந்த செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்றுணர்த்தினளாக, அவ்வழித் தலைவன் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங் கலங்களோடு வரைவு வேண்டிவிட, முன்வினை வறியாத தந்தையும் தமையன்மாரும் வரைவு மறுத்தாராக; அது கண்ட நற்றாய் தலைவி கற்புக்கடம் பூண்டமையை அவர் குறிப்பா லுணரும்படி அறத்தொடு நின்றது எவ்வாறு.

(இ - ம்.) இதனை, "தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே" (தொல். களவு. உரு) எனவரும் மாட்டேற்று விதியான் அமைத்துக் கொள்க.

சான்றோர் வருந்திய வருத்தமும் நுமது
வான்தோய்வு அன்ன குடிமையும் நோக்கித்
திருமணி வரன்றும் குன்றம் கொண்டிவள்
வருமுலை ஆகம் வழங்கினோ நன்றே
ரு. அஃதான்று,
அடைபொருள் கருதுவிர் ஆயின் குடையொடு
கழுமலம் தந்த நற்றேர்ச் செம்பியன்
பங்குனி விழவின் உறந்தையொடு
உள்ளி விழவின் வஞ்சியும் சிறிதே.

(சொ - ள்.) நமரங்காள்!—; சான்றோர் வருந்திய வருத்தமும் – நம்பால் மகட்பேசும் பொருட்டு அருங்கலம் முதலியன சுமந்து நம்மில்லிற்கு வந்துள்ள இப் பெரியோருடைய வழிநடை வருத்தத்தையும்; நுமது வான்தோய்வு அன்ன குடிமையும் நோக்கி – நுங்களுடைய வானைத் தீண்டுமளவு உயர்ந்தாற் போன்றுயர்ந்து திகழும் குலச்சிறப்பினையும் நினைந்து பார்த்து; இவள் ஆகம் வருமுலை–நம்மகளின் மார்பின்கண் கணந்தொறும் வளராநின்ற முலைக்கு விலையாக; திருமணி வரன்றும் குன்றம் கொண்டு – இச்சான்றோராற் குறிப்பிடப்படுகின்ற அருவிநீர் அழகிய மணிகளை வரன்றி வீழ்த்தற்கிடனான தலைவனது குன்றத்

தையே ஏற்றுக்கொண்டு; வழங்கிஞே — இவளை அந்நம்பிக்கே வழங்கின் பெரிதும், நன்று — நன்ருகும்; அஃதான்று — அங்ஙன மின்றி; அடைபொருள் கருதுவிர் ஆயின் — நம்மகளின் முலைக்கு விலையாக அவர் தரும் பொருளைச் சீர்தூக்குவீராயின்; கழுமலம் குடையொடு தந்த நல்தேர்ச் செம்பியன் — கழுமலப்போரின்கண் மாற்ருரை அவர்தங் குடையோடே அகப்படுத்திய வெற்றி யையுடைய நல்ல தேரினையுடைய சோழன் தலைநகராகிய; பங்குனி விழவின் உறந்தையொடு — பங்குனித்திங்களிலே விழாவெடுக்கும் உறந்தையோடே கூடிய; உள்ளி விழவின் வஞ்சியும் சிறிது — உள்ளி விழா நிகழ்தற்கிடனை சேரன் தலைநகராகிய வஞ்சி தானும் ஈடில்லாச் சிறிதாய்விடுங் கண்டீர்; ஆதலால் இச்சான் ரோர் தரும் பொருளை ஏற்று இவளை அந்நம்பிக்கே ஈதல் நன்று; என்பதாம்.

(வி - ம்.) சான்ரோர் - தலைவனுல் விடப்பட்டு அருங்கல முதலி யன கொணர்ந்துள்ள பெரியோர். அவர் வருத்தமாவது: அருங்கல முதலியவற்ரேடு தம்மில்லிற்கு நடந்து வந்த வருத்தம் என்க. தான் வேறு குடிப்பிறப்புடையளாதலின் தந்தையையும் தமையன்மாரையும் வேறுபடுத்தி நுமதுகுடி என்ருள். உயர்ச்சிக்கு ஓர் எல்லைகாட்டுவாள், வான்தோய்வு அன்ன குடிமை என்ருள். இந்நம்பிக்கு நும்மகளை வழங்கீ ராயின் நுங்குடி வடுப்படும் என்பாள் நுமது வான்தோய் வன்ன குடிமையும் நோக்கி என்ருள். எனவே, தலைவி கற்புக்கடம் பூண்ட செய்தி இதனல் குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டமையும் உணர்க. 'திரு மணி வரன்றும் குன்றம் கொண்டு' என்றமையால் அச்சான்ரோர் தலைவ னுடைய அக்குன்றத்தை முலைவிலையாக (பரியமாக)க் குறித்தனர் என்பது பெற்ரும். ஆகம் வருமுலை என மாறுக. அடைபொருள் என்றது - அம்முலைக்குத் தகுதியான பொருள் என்றவாறு. செம் பியன் - சோழன். உறந்தை - உறையூர். வஞ்சி - கருவூர். பங்குனி விழா, உள்ளிவிழா என இரண்டு விழாவுண்மை இதனுற் பெற்ரும்.

உறந்தையோடு கூடிய வஞ்சி என்றமையால் சிறிது என ஒருமை யின் முடித்தாள் எனவே இவள் முலைக்கு உறந்தையும் வஞ்சியுமாகிய இரண்டு தலைநகரங்களுமே விலையாகமாட்டா என்ருளாயிற்று. மெய்ப் பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடுநிலை மாட்சிமைப்படுதல்.

இப்பாட்டு இறையனுர் அகப்பொருள் உ௮ ஆம் சூத்திர உரையில் மேற்கோளாக வருகிறது. (உ௩௪)

உ௩௫. ....

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரைவுநீட ஆற்ருளாங்காலத்துத் தோழி வரைவு மலிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, மணம்புரிந்துகொள்ளாது தலைவன் நீட்டித் தலும் அதுபொருது தலைவி வருந்தக்கண்ட தோழி 'நீ வருந்தாதே கோள், தலைமகன் பகற்குறி வந்து பெயர்ந்தனனுயினும், இனி அவன்

வரைவொடு வருதலைப் பார்த்து மீளுதும் வருவாயாக'வென அவள் ஆற்றும் வண்ணம் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்) இதற்கு, "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை யுளப் பட" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

உரவுத்திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுதல்
அரவுவாள் வாய முள்இலைத் தாழை
பொன்னேர் தாதின் புன்னையொடு கமழும்
பல்பூங் கானல் பகற்குறி வந்துநம்
மெய்கவின் சிதையப் பெயர்ந்தன ஞயினுங்
குன்றில் தோன்றும் குவவுமணல் ஏறிக்
கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
தண் தார் அகலம் வண்டிமிர்பு ஊதப்
படுமணிக் கலிமா கடைஇ
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் வரூஉம் ஆறே.

(சொ - ள்.) தோழி உரவுத்திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுதல் அரவு வாள் வாய முள்இலைத் தாழை - தோழீ! வலிய அலைவந்து மோதிய சருச்சரை பொருந்திய வளைந்த அடியையுடைய அராவுகின்ற வாளரம் போன்ற வாயையுடைய முட்கள் பொருந்திய இலைமிக்க தாழையின்கணுள்ள பூ; பொன் நேர் தாதின் புன்னையொடு கமழும் பல் பூங் கானல் – பொன் போன்ற மகரந்தத்தையுடைய புன்னைமலரொடு சேர்ந்து மணங் கமழாநிற்கும் இன்னும் பலவாகிய மலர்களையுடைய சோலையில் வைத்த; குறி பகல் வந்து நம் மெய் கவின் சிதையப் பெயர்ந் தனன் ஆயினும் - குறியிடத்திலே பகற்பொழுது வந்து நல னுகர்ந்து நம்முடைய உடம்பின் அழகு கெடும்படியாகப் பெயர்ந்து போயினனாயினும்; தண் தார் அகலம் வண்டு இமிர்பு ஊத – தண் ணிய மாலை அணிந்த மார்பின்கண் வண்டுகள் வந்தொலித்து அம் மாலையின் தேனை உண்ணாநிற்ப; படுமணிக் கலிமா கடைஇ - ஒலிக் கின்ற மணியணிந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி; நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் வரூஉம் ஆறு-நெடிய நீரையுடைய நெய்தனிலத்திற்குத் தலைவனா கிய நம்காதலன் வரைவொடு வருகின்றதனை; குன்றில் தோன் றும் குவவு மணல் ஏறிக் கண்டனம் வருகம் சென்மோ – யாம் சென்று குன்று போலத் தோன்றுகின்ற குவிந்த மணலாலாகிய திடர்மீது ஏறிநின்று கண்டு வருவோம் அதற்காகச் செல் வோமோ? ஒன்று கூறிக்காண்; எ – று.

(வி - ம்.) அரவுவாள் - வாளரம். ஊதல் - உண்ணுதல். தாழை, புன்னை; மலருக்குப் பொருளாகு பெயர்கள்: வாய தாழை: குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர்.

நலனுகர்தலால் அழகு கதிர்ப்பேறினும் அது வாட்டறமுக் கை விட்டுச் சென்றமையின் கவின் சிதையப் பெயர்ந்தனனென்றாள். இடையீட்டாலே மெய்கவின் சிதையப் போயினனாதலின் வரைவொடு வருவான் காண்; அதனைச் சென்று நோக்குதுமென அவளை ஆற்று வித்தாளாயிற்று. வண்டிமிர்பூதக் கலிமா கடைஇ மிக்க ஆரவாரத் தொடுவருதலின், வரைவு மலிந்தமையுமாம்.

இறைச்சி :—தாழையும் புன்னையுஞ் சேர்ந்து மணங்கமழுங் கானல் என்றது, தலைவன் வரைவொடு புகுதலாலே மணம்புரிந்துகொண்டு நீயும் அவனும் நம்முடைய சேரி விளங்க வீற்றிருப்பீரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்வித்தல்.

(பெரு - ரை.) வாய என்றது இலையின் விளிம்புகளை. தலைவன் ஒருதலையாக வரைவொடு வருவான் என்பது தோன்ற மணியொலிக் கும் குதிரைகளைக் கடாவி ஆரவாரத்தோடு வரும் ஆறு என்றாள். ஆறு - வகை, வழியெனினுமாம். (உகூ)

உஙகூ. நம்பிகுட்டுவனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைமகன் சிறைப்புறமாக வற்புறுக்குந் தோழிக் குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரையாமையால் ஆற்றாமை மிக்குவருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி 'நீ வலிதிற் பொறுத்திரு' வென்றாட்கு அப்பொழுது தலைமகன் ஒருபுறத்து வந்து மறைந்திருப்பதை யறிந்த தலைவி அவன் கேட்கு மாற்றானே தோழியை நோக்கி "எனக்கு நோய் மிக்கது; மெய்யும் வெப்பம் உடைத்து; இனி உய்யேன்; ஒருகால் அவனது மலையிலே பட்ட காற்று என்மெய்யைத் தீண்டினால் உய்வே னாதலின், அதுபடும் பொருட்டு அன்னையிடஞ் சென்று 'என்னை முன்றிலிலே போகட்டாலுய்வேன்' என்று சொல்''லென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்ினும்" (தொல். கள. உக) என்பதனைத் 'தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்' என்னும் தந்திரவுத்தியாகக் கொண்டு அதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

நோயுங் கைம்மிகப் பெரிதே மெய்யுந்
தீயுமிழ் தெறலின் வெய்தா கின்றே
ஒய்யெனச் சிறிதாங்கு உயரிய பையென
முன்றிற் கொளினே நந்துவள் பெரிதென
ரு. நிறைய நெஞ்சத் தன்னைக் குய்த்தாண்டு
உரையினி வாழி தோழி புரையில்
நுண்ணேர் எல்வளை நெகிழ்த்தோன் குன்றத்து
அண்ணல் நெடுவரை ஆடித் தண்ணென

வியலறை மூழ்கிய வளியென்
௧௦. பசலை ஆகந் தீண்டிய சிறிதே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ ! நீ வாழ்வாயாக !; நோயும் கைம்மிகப் பெரிது - எனக்குண்டாகிய காமநோயும் அளவு கடப்பப் பெரிதாய் இராநின்றது; மெய்யும் தீ உமிழ் தெறலின் வெய்து ஆகின்று - என்னுடம்பும் தீயை உமிழ்கின்ற கொதிப்பினால் வெப்பமுடையதாயிரா நின்றது; புரை இல் நுண் நேர் எல் வளை நெகிழ்த்தோன் குன்றத்து - ஆதலின் என் உடம்பை மெலிவித்துக் குற்றமற்ற நுண்ணிய நேர்மையையுடைய ஒளி பொருந்திய வளையைக் கையினின்று கழலச் செய்த தலைமகனது மலையிலே; அண்ணல் நெடு வரை ஆடித் தண் என வியல் அறை மூழ்கிய வளி - பெருமைபொருந்திய நீண்ட கொடுமுடியின் கண்ணே பரவி நின்று குளிர்ச்சியுறும்படி அகன்ற பாறையில் அளாவிய காற்றானது; என் பசலை ஆகம் சிறிது தீண்டிய - என்னுடைய பசலைநோயுற்ற மெய்யிலே சிறிது படவேண்டி; ஒய் என ஆங்கு உயரிய முன்றில் சிறிது பை எனக் கொளின் பெரிது நந்துவள் என — நீ விரைந்து சென்று 'அங்கு உயர்ந்த நம்முடைய முன்றிலிலே இவளைச் சிறிதுபோது மெல்லக் கிடத்தினால் இவள் பெரிதும் நோய் நீங்கப்பெறுவள்' என்று; ஆண்டு உய்த்து நிரைய நெஞ்சத்து அன்னைக்கு இனி உரை — அவ்விடத்து என்னைக் கொண்டுபோய்விட்டு நரகம் போன்ற கொடிய நெஞ்சத்தை யுடைய அன்னைக்கும் இப்பொழுதே உரைப்பாயாக!; எ — று.

மலையிலேபட்ட காற்றையும் விரும்பியேற்பவளை நாம் வரையாது விடின் இறந்துபடுவது திண்ணமென் றஞ்சி விரைய வரைவொடு புகுவனென்னுங் கருத்தால் இங்ஙனங் கூறினாள். இல்வயிற்செறித்துக் காவலோம்பலின் நிரையம் போன்ற நெஞ்சத்தன்னை யென்றிகழ்ந்தாள்; இனித் துய்க்குங் காலத்தே துய்க்காவாறு தடுப்பவர் நிரையம்புகுப வென்னுங்கொள்கை உடைமையால் நிரயம்புகு நெஞ்சத் தன்னை யென்றாளுமாம்.

இறைச்சி : கொடுமுடியிலே காற்று அளாவிச் சூழ்தல்போல என்னுள்ளம் அவனுடைய தோளிலேபட்டு அளாவிச் சூழாநிற்குமே என்று இரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒய்யெனச் சிறிது ஆங்கு உயிரிய என்றும் பாடம். இப்பாடமே மிகவும் சிறப்புடையதாம். இனி இச்செய்யுளை, "தோழி ! வளி ஆகந் தீண்டிய என்னை ஆண்டு உய்த்து அன்னையை நோக்கி இவட்கு நோயும் பெரிது மெய்யும் வெய்து ஆகின்று ஆதலால் ஒய்யெனச் சிறிது ஆங்கு உயரிய பை என முன்றிற்கொளின் இவள் பெரிது நந்துவள் என உரை" என இயைத்துப் பொருள் கோடலே நேரிதாம். உயிரிய - உயிர்த்தற் பொருட்டு என்க. இதனால் அன்னைக்கு என் இன்னுயிர் கழிவதாயினும் காமநோய் எனச் செப்பாதி என்று குறிப்பாலுணர்த்தினாளுமாதல் நுண்ணிதின் உணர்க. (௨௩௬)

உகஎ. காரிக்கண்ணனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தோழி உரை மாறுபட்டது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிவுக்காலத்துத் தலைவியின் துன்பம் நீங்குமாறு தேற்றுதற்கு உரையெடுத்த தோழி அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது தலைவி ஆற்றியிருப்பதை யறிந்து வியந்து! மடந்தாய், அவர்கூறிய பருவ வரவின் அடையாளமாக மழைவாராநின்றது கண்டாய்; அதுகாறும் தலைவர் நீத்தகன்றனரெனக் கூறினையுமல்லையே, இஃதென்ன வியப்'பென மாறுபடக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். ரு) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

நனிமிகப் பசந்து தோளுஞ் சாஅய்ப்
பனிமலி கண்ணும் பண்டு போலா
இன்னுயிர் அன்ன பிரிவருங் காதலர்
நீத்து நீடினர் என்னும் புலவி
ரு. உட்கொண்டு ஊடின்றும் இலையோ மடந்தை
உவக்காண் தோன்றுவ ஓங்கி வியப்புடை
இரவலர் வரூஉம் அளவை அண்டிரன்
புரவெதிர்ந்து தொகுத்த யானை போல
உலக முவப்ப ஓதரும்
கல. வேறுபல் உருவின் ஏர்தரு மழையே.

(சொ - ள்.) மடந்தை – மடந்தாய்!; வியப்பு உடை இரவலர் வரூஉம் அளவை - வியப்புடைய இரவலர் வரும் பொழுது; புரவு எதிர்ந்து அண்டிரன் தொகுத்த யானைபோல – அவர்கட்குக் கொடுப்பது கருதி 'ஆய் அண்டிரன்' சேர்த்துவைத்த யானைத் திரள போல; உலகம் உவப்ப ஓது அரும் வேறுபல் உருவின் ஏர் தரு மழை - உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் மகிழ்ச்சியடையச் சொல்லுதற்கரிய வெவ்வேறாகிய உருவத்தோடு எழுகின்ற மேகங்கள்; ஓங்கித் தோன்றுவ உவக்காண் - ஓங்கித் தோன்றுவனவற்றை உவ்விடத்தே காணாய்! இஃது அவர் குறித்த பருவமன்றோ?; நனிமிகப் பசந்த தோளும் சாஅய் - இதுகாறும் மிகப் பசந்து தோளும் வாட்டமடைந்து; பனி மலி கண்ணும் பண்டு போலா – நீர் வடிகின்ற கண்களும் முன்போல் இன்றி வேறுபாடு கொள்ள; இன் உயிர் அன்ன பிரிவு அருங் காதலர் நீத்து நீடினர் என்னும் புலவி உள்கொண்டு – இனிய உயிர் போன்ற பிரிதற்கரிய காதலர் என்னைக் கைவிட்டு நெடுந்தூரம் சென்று

ஒழிந்தனரே என்று கூறப்படுகின்ற புலவியை நீ நின் உள்ளத்தே கொண்டு; ஊடின்றும் இலை — ஊடுகின்றதும் இல்லையோ? இஃதென்ன வியப்பு; எ — று.

(வி - ம்.) நனிமிக: ஒருபொருட் பன்மொழி. உவக்காண் - உவ்விடத்தே பார். ஏர்தரல் - எழுதல். இஃதென்ன வியப்பு என்றது சொல்லெச்சம். வியப்புடை யிரவலர்-செய்யுளால் தன்னைப் புகழ்தலையுடைய இரவலர்.

அவர்பால் அன்பிலள் கொடியளென்று ஏதிலாட்டியர் ஏசுபவாதலின் அத்திறத்தேனும் புலப்பாயாக வென்பாள் ஊடின்றுமிலையோ என்றாள். வருந்தாது மகிழ்ந்த வண்ணமே தலைவரை எதிரேற்குந் தன்மையைக் காணென்பாள் அவர் குறித்த மழை தோன்றுமென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - மாறுபடக்கூறல்.

(பெரு - ரை.) இது, தலைவன் பிரிவினால் பெரிதும் வருந்தி 'கையறவு' என்னும் ஆரும் மெய்ப்பாடெய்தியிருந்த தலைவியைத் தோழி அவன் கூறிப் போந்த கார்ப்பருவ வரவுகாட்டி அவளை விழிப்பூட்டி ஆற்றுவித்தபடியாம். தலைவி ஆற்றியிருப்பதை அறிந்து தோழி வியந்து கூறினாள் எனக் கோடல் தகுதியன்றென்க. ஊடின்றுமிலையே என்றது, கையறவு என்னும் மெய்ப்பாடு. மழைகாண் என்றது, பருவ வரவு காட்டியபடியாம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். (உ௫எ)

உ௫அ. கந்தரத்தனார்

திணை: முல்லை.

துறை: இது, தலைமகள் பருவங்கண்டழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் குறித்த பருவம் வரக்கண்டும் அவன் வாராமையைக் கருதிய தலைவி மேகத்தை நோக்கி, 'மேகமே, அவர்நிலையைக் கூறக்கேளென்று நீ இங்கு வருதல் சால்புடையதன்று கண்டாய், நின்குரல் பாம்பின் படத்தை மழுங்கச் செய்வதன்றி அவர் நெஞ்சைக் கனியச் செய்யாமையின் இனிய வல்ல மன்'னென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். களு. உக) என்னும் விதிகொள்க.

வறங்கொல வீந்த கானத்துக் குறும்பூங்
கோதை மகளிர் குழூஉநிரை கடுப்ப
வண்டுவாய் திறப்ப விண்ட பிடவ
மாலை அந்தி மாலதர் நண்ணிய
பருவஞ் செய்த கருவி மாமழை
அவர்நிலை யறிமோ ஈங்கென வருதல்
சான்றோர்ப் புரைவதோ அன்றே மான்றுடன்
உரவுரும் உரறு நீரின் பரந்த

பாம்புபை மழுங்கல் அன்றியும் மாண்ட
க0. கனியா நெஞ்சத் தானும்
இனிய அல்லநின் இடிநவில் குரலே.

(சொ - ள்.) வறம் கொல வீந்த கானத்துக் குறும் பூங் கோதை மகளிர் குழூஉநிரை கடுப்ப - கோடை தெறுதலாலே பட்டுப்போன காட்டிலே சிறிய பூவணிந்த கூந்தலையுடைய ஆயர் மகளிர் கூடுகின்ற கூட்டம் போல; வண்டு வாய்திறப்ப விண்ட பிடவ அந்திமாலை - வண்டுகள் வாய் திறந்து தேனைப் பருகும்படி மலர்ந்த பிடவுகளையுடைய அந்திமாலையில்; மால் அதர் நண்ணிய பருவம் செய்த கருவி மாமழை – யான் காமநோய் மிகக்கொள்ளு மாறு கார்ப்பருவத்தைச் செய்த மின்னல் முதலாகிய தொகுதியையுடைய கரிய மேகமே!, அவர்நிலை ஈங்கு அறி என வருதல் - நீ 'அவர் நிலைமையை இங்கு நான் கூற அறிந்து கொள்' என்று வருதல்; சான்றோர்ப் புரைவது அன்று - சான்றோர் செய்கையை ஒத்ததாகமாட்டாது கண்டாய்!; உடன் மான்று நின் இடி நவில்குரல் உரவு உரும் உரறும் நீரின் - ஒரு சேர மயங்கி நின் இடித்து முழங்குந் தொழிலையுடைய குரல் வலிய இடியாய் முழங்குந் தன்மையினாலே; பரந்த பாம்பு பைமழுங்கல் அன்றியும்- பரவிய பாம்புகள் படம் மழுங்கி யடங்குமாறு செய்வதல்லாமல்; மாண்ட கனியா நெஞ்சத்தானும் இனிய அல்ல – மாட்சிமைப் பட்ட தலைவரது நெஞ்சம் கனியும்படி செய்ய வல்லனவல்ல [ஆ]த லால் நின் இடித்து முழங்கும் அக்குரல் எனக்கு இனிமை செய்வன அல்ல; எ - று.

(வி - ம்.) வறம் - கோடை. மோ: முன்னிலையசை. பிடவு இலையுதிர்த்துத் தூர்தெரியாதபடி பூத்தலால் பட்ட கானத்தைப் பூச்சூடிய மகளிரை யுவமித்தார்.

அவரை உடனழைத்து வருதலின்றி அவர் நிலையை நீ யறிவையோ எனக் கூறுதலால் என் காமநோயை நீக்குந் தன்மையைக் கருதுகின்றிலை யாதலின் சான்றோர் செய்கையை நின் செய்கை ஒவ்வா தென்றாள்; சான்றோர் செய்கை "பிறர்நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி அறனறி தல், சான்றோர்கட் கெல்லாங் கடன்" (கலி-கங்க) என்றதனாலறிக. குறித்த பருவத்து வாராது தாழ்த்தமையின் பாம்பின் நஞ்சுடைத் தலையினும் அவர் நெஞ்சங் கொடிதென்பாள் கனியா நெஞ்சத்தானு மென்றாள்.

மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) நின்குரல் கேட்டும் எம்பெருமான் கனியா நெஞ்சம் உடையராதலான் நீ எனக்கு இனியை யல்லை நின்குரல் பாம்பு முதலிய சிற்றுயிர்களை வருத்துவதே யன்றி எம் போல்வார்க்கு இனிய வல்ல காண் என்றவாறு. உரவு - வலிமை. உரும் - இடி. நீரின் - நீர்மை யாலே. பரந்த பை என இயைத்தலுமாம். (உகஅ)

உகூக. குன்றியனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் ஓரிடத்தில் வந்து மறைந்திருப்பதை யறிந்த தோழி தங்களுக்குண்டாகிய பழிச் சொல்லை அவன்கேட்டு விரைய வரைந்து கொள்ளுமாற்றானே "யாம் இதுகாறும் சேர்ப்பனுக்குப் பொருந்தி நடந்துகொண்டோ மில்லை ; அங்ஙனமாக இப்பொழுதே எம்மைநோக்கி 'அக்காதலனை யணைத்து முயங்குவாய்' என்று கூறுகின்ற இவ்வூர் யாம் ஏதாவது களவொழுக்கத்துக்கு உரியதைச் செய்துவிட்டால் இனி என்ன பாடுபடுமோ" வென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'களனும் பொழுதும்.........அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்' (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியினாற் கொள்க.

ஞான்ற ஞாயிறு குடமலை மறைய
மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவர்
இனிதுபெறு பெருமீன் எளிதினின் மாறி
அலவன் ஆடிய புலவுமணல் முன்றில்
காமர் சிறுகுடிச் செல்நெறி வழியின்
ஆய்மணி பொதியவிழ்ந் தாங்கு நெய்தற்
புல்லிதழ் பொதிந்த பூத்தப மிதிக்கும்
மல்லல் இருங்கழி மலிநீர்ச் சேர்ப்பற்கு
அமைந்துதொழில் கேட்டன்றோ இலமே முன்கை
வார்கோல் எல்வளை உடைய வாங்கி
முயங்கெனக் கலுழ்ந்த இவ்வூர்
எற்றா வதுகொல்யா மற்றொன்று செயினே.

(சொ - ள்.) ஞான்ற ஞாயிறு குடமலை மறைய — மேலைத் திசையிலே சாய்ந்து விழுகின்ற ஆதித்த மண்டிலம் ஆங்குள்ள அத்தமனக் குன்றின்வாய் மறையாநிற்ப ; மான்ற மாலை மகிழ்ந்த பரதவர் — மயங்கிய மாலைக் காலத்தில் கட்குடித்து மகிழ்ச்சியுற்ற பரதவ மாக்கள் ; இனிது பெறு பெரு மீன் எளிதினின் மாறி — தாம் வருந்தாது பெற்ற பெரிய மீனை எளிதாக விற்று ; அலவன் ஆடிய புலவு மணல் முன்றில் காமர் சிறுகுடி — ஞெண்டு விளையாடிய புலவு நாற்றத்தையுடைய மணல் பரந்த முன்றிலையுடைய நோக்குவார்க்கு விருப்பம் வருகின்ற சிறுகுடியின்கண்ணே ; செல் நெறி வழியின் ஆய்மணி பொதி அவிழ்ந்து ஆங்கு — செல்லலுற்ற ஒழுங்குபட்ட வழியின் அழகிய நீலமணியின் குவி

யலை விரித்துப் பரப்பினாற்போல; நெய்தல் புல் இதழ் பொதிந்த பூத் தப மிதிக்கும் - நெய்தலின் புறவிதழான் மூடப்பட்ட மலரைக் கெட மிதித்துச் செல்லாநின்ற; மல்லல் இருங்கழி மலி நீர்ச் சேர்ப்பற்கு — வளப்பத்தையுடைய கரிய கழி பொருந்திய நிரம்பிய கடல்நீரையுடைய நெய்தனிலத்தலைவனுக்கு; அமைந்து தொழில் கேட்டன்று இலம் - யாம் மனமொத்து இதுகாறும் அவனிட்ட தொழிலைக் கேட்டு அதன்படி நடந்தோமேயில்லை- முன் கை வார் கோல் எல் வளை உடைய வாங்கி முயங்கு என - அங்ஙனமாக என்னை நோக்கி 'நின் முன் கையில் அணிந்த நெடிய கோற்றொழில் அமைந்த ஒளி பொருந்திய வளைகள் உடையும்படி அச்சேர்ப்பனை அழைத்து அணைத்து முயங்கு வாயாக!' என்று கூறி; கலுழ்ந்த இ ஊர் — புலம்பியழுத இவ் வூர்தான்; யாம் மற்றொன்று செயின் எற்று ஆவது கொல்-யாம் இனி அவனுக்கு அமைய நடக்கவல்ல வேறொரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டால் என்ன பாடுபடுமோ? எ — று.

(வி - ம்.) வரைந்துகொண்டு அவற்குக் குற்றேவலிழைக்கும் பயனைப்பெற்றேம் இல்லையேயென்றிரங்குவாள் தொழில் கேட்டன்றோ விலமேயென்றாள். அவனோடு கூட்டமுண்மையை ஊரறிந்ததென அறிவுறுத்துவாள் வாங்கி முயங்கென இவ்வூர் கலுழ்ந்ததென்றாள். இதனால் இனி வரையாது தாழ்ப்பின், இறந்துபடுவதல்லது வேறு செய்யக் கடவதின்மையும் அதனால் அவன் பழியெய்துகின்ற உண்மை யுங் கூறினாளாயிற்று.

உள்ளுறை :—குடித்து மயங்கிய பரதவர் தாம் பெற்ற பெரிய மீனை எளிதிலே மாறி நெறியிலுள்ள நீலமலரை மிதித்துச் செல்லுவரென் றது, காம மயக்கங் கொண்ட காதலன் தான் அரிய பொருளை எமரிடத் துக் கொடுத்துத் தலைவியைப் பெற்று மணந்து ஊரார் எடுத்த அலரைத் தாழ மிதித்து அடக்கித் தன்னூர் கொண்டு புகுவானாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) இஃது அலர் அறிவுறுத்து வரைவு கடாயபடியாம். மற்றொன்று செயின் என்றது, பகற்குறியே யன்றி இரவுக் குறியும் கூறி அவனை அழைத்து அவன் விரும்பியவாறு ஒழுகுவமாயின் என்ற வாறு. (உ௩௧)

உ௩௨. நப்பாலத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : (க) இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிவின்கண் மெலிவுற்ற தலைமகள் 'என் முயக் கத்தை வெறுத்துச் செல்லுதலால் என்னுடம்பு துயில் கொள்ளாது இடையீடுபடுவதாயினும் அவர் சென்ற காடு மலைபோல அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அதனைப் படைத்த கொடியோன்றானும் அதன் கண்ணே சென்று நனி வருந்துவானாக'வென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ள்.) இதனை, 'ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்' (தொல். கற். சு) என்னும் விதி கொள்க.

(உ) நெஞ்சினாற் பொருள் வலிக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, உள்ளத்தாலே பொருள் கருதப்படுதலும் தலைவியைப் பிரிதல் ஆற்றாத தலைமகன் 'நம் காதலியின் முயக்கத்தை வெறுத்துச் செல்லுதலால் என்னுடம்பு துயில் கொள்ளாது இடையீடுபடுவதாயினும் :செல்லுங் காடு மலைபோல அச்சத்தைத் தாரா நின்றது ; அத்தகைய காட்டினைப் படைத்த கொடியோன் தானும் அதன்கண்ணே சென்று நனி வருந்துவானாக' என வருந்திக் கூறா நிற்பதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு 'வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்' (தொல். கற். ரு) என்னும் விதிகொள்க.

ஐதேகு அம்மஇவ் வுலகுபடைத் தோனே
வையேர் வாலெயிற்று ஒண் ணுதற் குறுமகள்
கைகவர் முயக்கம் மெய்யுறத் திருகி
ஏங்குயிர்ப் பட்ட வீங்குமுலை ஆகம்
ரு. துயிலிடைப் படூஉந் தன்மைய தாயினும்
வெயில் வெய்துஉற்ற பரலவல் ஒதுக்கில்
கணிச்சியிற் குழித்த கூவல் நண்ணி
ஆன்வழிப் படுநர் தோண்டிய பத்தல்
யானை இனநிரை வெளவும்
க0. கானந் திண்ணிய மலைபோன் றிசினே.

(சொ — ள்.) (துறை. க) வை ஏர் வால் எயிற்று ஒள் நுதல் குறுமகள் - கூர்மையாயெழுந்த வெளிய பற்களையும் ஒள்ளிய நெற்றியையுமுடைய இளமையுற்ற தோழீ !; கை கவர் முயக்கம் மெய் உறத் திருகி ஏங்கு உயிர்ப்பட்ட வீங்கு முலை ஆகம் - நம் காதலர் தாம் கையாலணைத்து முயங்கும் புணர்ச்சியானது மெய்யிலே பொருந்த வேண்டாவென்று மாறுபடுதலானே ஏங்குகின்ற உயிர்த்தலோடு பொருந்திய பருத்த கொங்கையையுடைய என் மெய்யானது ; துயில் இடைப்படூஉம் தன்மையது ஆயினும் — இனித் தனியே கிடந்து துயிலுவதனாலே துன்பப்படுந் தன்மையதாயிராநின்றது எனினும்; வெயில் வெய்து உற்ற பரல் அவல் ஒதுக்கில் கணிச்சியின் குழித்த கூவல் நண்ணி — வெயிலால் வெப்பமுற்ற பரல்மிக்க பள்ளத்தின் ஒரு புறத்திலே குந்தாலியாற் குழித்த கிணற்றை யடைந்து ; ஆன் வழிப் படுநர் தோண்டிய பத்தல்-பசுவின் நிரையைப் பாதுகாக்கும் ஆயர் பறித்த சிறுகுழியிலுள்ள நீரை ; யானை இனம் நிரை வெளவும் — யானை

வரிசையாகச் சென்று உண்ணாநிற்கும்; கானம் திண்ணிய மலை போன்றிசின் — அவர் சென்ற கானமானது திண்ணிய மலைபோல அழியாத தன்மையதாய் நின்று கருதுகின்ற எனக்கு அச்சத்தைத் தாராநின்றது; இவ் உலகு படைத்தோன் - அத்தகைய அந்தக் கொடிய சுரமுற்ற பாலை நிலத்தினைப் படைத்த கொடியோன்றானும்; ஐது ஏகு - அதன்கட் பையச் சென்று நனி துன்புற்று வருந்துவானாக! எ - று.

(வி - ம்.) அவல் - பள்ளம். கணிச்சி - குந்தாலி. இடைப்படல் - இடையீடுபடுதலுமாம். திருகியென்பதைத் திருகவெனத் திரிக்க. பத்தல்போலச் சிறிதாகத் தோண்டப்படுதலிற் பத்தலென்றார்; இது கிணற்றினீரையெடுத்து ஊற்றி ஆனிரையை உண்பித்தற்குத் தோண்டப்படுவது.

இறைச்சி:—ஆனிரை யுண்பிக்கும் வண்ணம் ஆயர் கூவலருகிலே பறித்த குழியாகிய பத்தலி விரப்பிவைத்த நீரை யானையினம் உண்ணாநிற்கும் என்றது, இப்பொழுது தலைவனாலே துய்க்குமாறு சமைந்த என் நலனைப பசலையுண்டொழிக்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(உ.) உரை—நெஞ்சமே! குறுமகளை முயங்கு முயக்கம் வேண்டா என்று வெறுத்து நீங்குதலானே பருத்த கொங்கையை யுடையாளது மெய்துயிலின்றி வருந்துவதாயினும், யான் இப்பொழுது செல்லும் கானமானது மலைபோல அச்சத்தைத் தாராநின்றது; அத்தகைய அக் கானம் பரவிய பாலைநிலத்தைப் படைத்த கொடிய இறைவன்தானும் அதன் கண்ணே மெத்தெனச் சென்று துன்புறுவானாக; எ - று.

இறைச்சி:—யான் துய்க்கவேண்டிய நலத்தைப் பசலையுண்டொழிக்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய அச்சம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) கானம் மலைபோன்றிசின் என்றது, காடு மலை போன்று கடத்தற் கரியதாகத் தோன்றுகின்றது என்றவாறு. இது பண்புவமை. உலகியலினும் செயற்கரிய செயல் ஒன்றனைக் கருதி அஃது எனக்கு மலைபோலத் தோன்றுகின்றது எனல் காண்க. "வீங்குமலை யாகம் துயிலிடைப் படூஉந் தன்மையது" என்றது, அன்பினது அகலம் கானம் மலைபோன்றது என்றது, தாளாண்பக்கம். அஃதாவது - முயற்சியான் வரும் வருத்தத்தை உணரும் உணர்ச்சியோடு அப்பொருட்டிரிவு பொருந்தாமையாம். இவ்வுலகு என்றது இந்தப் பாலை நிலத்தை என்றவாறு. நிலத்தின் பகுதிகளையும் தனித்தனி உலகு என்றே கூறும் மரபினை, 'மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்' (தொல். அகத். ரு) என்னும் நூற்பாவானும் உணர்க. (உ௪0)

உ௪க. மதுரைப் பெருமருதனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, தலைமகன் வன்பொறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிதலாலே வருந்திய தலைமகளை 'நீ வருந்தாது வலிதிற் பொறுத்திருப்பா'யென்ற தோழியை

நோக்கி அவள் 'யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்? பொருள்வயிற் பிரிந்தோர் ஆண்டு என்னை நினைப்பாராயின் எனக்குப் புரையேறும்; அப்படியுஞ் செய்யார் போலு' மென்று அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனையும், "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலை" என்பதனாற் கொள்க.

உள்ளார் கொல்லோ தோழி கொடுஞ்சிறை
உள்ளடி பொறித்த வரியுடைத் தலைய
நீரழி மருங்கின் ஈரயிர் தோன்ற
வளரா வாடை உளர்புநனி தீண்டலின்
வேழ வெண்பூ விரிவன பலவுடன்
வேந்துவீசு கவரியிற் பூம்புதல் அணிய
மழைகழி விசும்பின் மாறி ஞாயிறு
விழித்திமைப் பதுபோல் விளங்குபு மறைய
எல்லை போகிய பொழுதின் எல்லுறப்
பனிக்கால் கொண்ட பையுள் யாமத்துப்
பல்லிதழ் உண்கண் கலுழ
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்திசி னோரே'

(சொ - ள்.) தோழி கொடுஞ்சிறை உள் அடி பொறித்த வரி உடை தலைய நீர் அழி மருங்கின் - தோழீ! வளைந்த சிறகையுடைய பறவைகளின் உள்ளங்காற் சுவடு பொருந்திய வரிகளை மேற்கொண்டுள்ள நீர்வற்றிய இடங்கள் தோறும்; ஈர் அயிர் தோன்ற – மெல்லிய நுண்மணல் தோன்றுநிற்ப; வளரா வாடை உளர்பு நனி தீண்டலின் - மெல்லென வீசும் வாடைக்காற்று உளர்ந்து மிகவும் தீண்டுதலினாலே; வேழ வெண்பூ விரிவன பல உடன் வேந்து வீசு கவரியின் பூம்புதல் அணிய - கரும்பின் வெளிய பூப் பலவும் ஒருசேர விரிவனவாய் அரசனுக்கு வீசப்படும் கவரிபோல மெல்லிய புதல்தோறும் அழகு செய்யாநிற்ப; மழை கழி விசும்பின் மாறி விழித்து இமைப்பதுபோல் ஞாயிறு விளங்குபு மறைய – மேகங்கள் நீங்கிச் செல்லுகின்ற ஆகாயத்தில் மாறி மாறி விழித்து மூடி இமைப்பதுபோல் ஞாயிறு தோன்றித் தோன்றி மறையாநிற்ப; எல்லை போகிய பொழுதின் எல் உற – பகற்காலஞ் சென்ற மாலைப் பொழுதோடு இராக்காலம் வந்து சேர்தலும்; பனி கால் கொண்ட பையுள் யாமத்து - பனி நிலத்தில் விழத்தொடங்கிய துன்பத்தைத் தருகின்ற நடு யாமத்தில்; பல் இதழ் உண்கண் கலுழ – இமையையுடைய மையுண்ட கண்கள் நீர் பெருகி வடியும்படி அழாநிற்ப; நில்லாப் பொருள் பிணிப் பிரிந்திசினோர் - நிலைநில்லாத பொருளை ஈட்டுதலில் உள்ளம்

பிணிப்புண்டு எம்மைப் பிரிந்து சென்ற காதலர்; உள்ளார் கொல் – இப்பொழுது யாம் படுந்துயரைக் கருதினரேல், புரை யேறல் தும்மல் முதலியவற்றால் அறிந்து இனி அவர் வருவர் போலுமென ஆற்றியிருப்பேமன்றோ? அங்ஙனம் இன்மையால் கருதியிருப்பாரல்லரோ ? எ - று.

(வி - ம்.) கொடுஞ்சிறை: பறவைக்குச் சினையாகுபெயர். வேழம் - பேய்க் கரும்புமாம்.

நிலையில்லாப் பொருள் பிணித்தலானே நிலைபெறக் கைவந்த இன் பத்தை நீத்துச் சென்றவராதலின், அறவரல்லரெனவும், அங்ஙனம், அறவரல்லாதார்க்குச் செய்ந்நன்றி மறப்பது இயல்பாதலிற் பண்டு நாம் பாலித்த நலனுண்டு துறந்து நம் காதலர் நம்மை உள்ளாருமாயினர் போலு மெனவுங் கொண்டு கூறினாளென்பது. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) தொலைவிலுள்ள அன்புடையா ரொருவர் நினைத் துழி அன்புசெயப்பட்டார்க்குத் தும்மல் முதலியன தோன்றும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. இதனை,

> "வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
> யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று" (குறள் - கநகள)

எனவருந் திருக்குறளானும் உணர்க. (உசக)

உசஉ. விழிக்கட்பேதைப் பெருங்கண்ணனார்

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகன் கார்கண்டு பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் சென்று மீளுந் தலைமகன் தலை மகளைக் காணும் அவாவினால் விரைவிலே தேர்செலுத்த வேண்டிப் பாகனை நோக்கிப் 'பாகனே ! மழைபெய்யத் தொடங்கியதுமன்; இவ் வேலை தன் குட்டியோடு களரின் கண்ணே சென்ற பிணைமானை அதன் கலைமான் தேடா நின்றது உவ்விடத்தே பாராய்; ஆதலின் நின்தேர் விரைந்து செல்வதாக'வென உவந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்" (தொல். கற். ரு.) என்னும் விதிகொள்க.

இலையில் பிடவம் ஈர்மலர் அரும்பப்
புதலிவர் தளவம் பூங்கொடி அவிழப்
பொன்னெனக் கொன்றை மலர மணியெனப்
பன்மலர்க் காயாங் குறுஞ்சினை கஞலக்
ரு. கார்தொடங் கின்றே காலை வல்விரைந்து
செல்க பாகநின் தேரே உவக்காண்

கழிப்பெயர் களரில் போகிய மடமான்
விழிக்கண் பேதையொடு இனனிரிந் தோடக்
காமர் நெஞ்சமொடு அகலாத்
தேடூஉ நின்ற இரலை ஏறே.

(சொ - ள்.) பாக இலை இல் பிடவம் ஈர் மலர் அரும்ப - பாகனே! பழுத்து உதிர்தலானே இலைகளில்லாத பிடாவெல்லாம் மெல்லிய மலர்கள் நிறையும்படி அரும்பு முகிழ்ப்ப; புதல் இவர் தளவம் பூங்கொடி அவிழ - புதர்மேலேறிப் படர்கின்ற முல்லைக்கொடி பூக்கள் மலராநிற்ப; கொன்றை பொன் என மலர - கொன்றைகள் அனைத்தும் பொன்போல மலர்தலைச் செய்ய; மணி எனப் பல் மலர்க் காயாங் குறுஞ் சினை கஞல - நீலமணி போலப் பலவாய மலர்களையுடைய காயாவின் குறுமையாகிய கிளைகள் விளங்கா நிற்ப; காலை கார் தொடங்கின்று - இன்று காலைப் பொழுதிலேயே மேகம் தான் மழைபெய்யுந் தொழிலைத் தொடங்கியது கண்டாய்; கழிப் பெயர் களரில் போகிய மடமான் விழிக்கண் பேதையொடு இனன் இரிந்து ஓட - கழிந்து பெயர்கின்ற களர்நிலத்திலே சென்றபிணைமான் மருண்டு விழித்தலையுடைய கண்களையுடைய தன் குட்டியோடு கூட்டத்தினின்று இரிந்தோடுதலும்; காமர் நெஞ்சமொடு அகலாத் தேடூஉ நின்ற இரலை ஏறு உவக்காண் - அதன்பால் உற்ற விருப்பமிக்க நெஞ்சத்தொடு சென்று தேடாநின்ற ஆண்மானை உவ்விடத்தே பாராய்!; நின் தேர் வல் விரைந்து செல்க - ஆதலின் நின்தேர் மிக விரைந்து செல்வதாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஆண்மான் பெண்மானையுங் குட்டியையுந் தேடாநின்றதனைப் பார். எனவே யான் என் காதலியையும் புதல்வனையுங் காண மிகவிருப்ப முடையேனென்பதைப் பிறிதொன்றன் மேல்வைத்து அறிவுறுத்தினு னென்பது. இது குறிப்பெச்ச மெனவும்படும். தான் கார் காலத் தொடக்கத்தில் வருவதாகக் காதலிக்குக் கூறிச் சென்றனனாதலின் அது பழுதுருவாறு செல்ல வேண்டிக்கார் தொடங்கின்றென்றான். விழிக் கண்பேதை என மான்குட்டிக்குக் கூறிய அடைச்சிறப்பால் ஆசிரியர் பெருங் கண்ணனார் விழிக்கட்பேதைப் பெருங் கண்ணனார் எனப்பட்டார் போலும். கைகோள் - கற்பு.

மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாகன் தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) காலை - காலம் எனக்கொண்டு காலம் கார்ப்பருவத்தைத் தொடங்கிற்று என்றலே சிறப்பு; முல்லைக்குச் சிறுபொழுது மாலை; காலையன்றாதலின். மேகம் என எழுவாய் வருவித்தலும் மிகையென்க. இலையில பிடவம் என்றும் பாடம். காயாஞ்சினை பல்மலர் கஞல என மாறுதல் இனிது, இனன் - இனம். தேடூஉநின்ற - தேடாநின்ற.

(௨௪௨)

௨௪௬. காமக்கணிப்பசலையார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

(நு - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலால் மெலிந்த தலைவி 'சோலை தோறும் குயில்கள் புணர்ந்தீர் பிரியாதீரென் பதுபோலக் கூவா நிற்கும் இவ் விளவேனிற் காலத்திலே பிரிதல் இயல் பென்றால் அறத்தினும் பொருளே அருமையது போலும்' என்று அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்' (தொல். கற். ௪) என்னும் விதியினால் அமைத்துக் கொள்க.

தேம்படு சிலம்பில் தெள்ளறல் தழீஇய
துறுகல் அயல தூமணல் அடைகரை
அலங்குசினை பொதுளிய நறுவடி மாஅத்துப்
பொதும்புதோ றல்கும் பூங்கண் இருங்குயில்
கவறுபெயர்த் தன்ன நில்லா வாழ்க்கையிட்டு
அகறல் ஓம்புமின் அறிவுடை யீரெனக்
கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல
மெய்யுற இருந்து மேவர நுவல
இன்னா தாகிய காலைப் பொருள்வயின்
பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பெனின்
அறிதுமன் றம்ம அறத்தினும் பொருளே.

(சொ - ள்.) தேம் படு சிலம்பில் தெள் அறல் தழீஇய துறுகல் அயல தூ மணல் அடை கரை - தேன் உண்டாகின்ற பக்கமலையிலே தெளிந்த நீர் சூழ்ந்த துறுகல்லின் அயலிலுள்ள தூய மணல் அடுத்த கரையின் கண்ணே; அலங்கு சினை பொதுளிய நறு வடி மாஅத்துப் பொதும்பு தோறு அல்கும் – அசைகின்ற கிளைகளிலே தளிர்த்துத் தழைத்த நறிய வடுக்களையுடைய மாமரமிக்க சோலைதோறும் தங்குதல்கொண்ட; பூங் கண் இருங் குயில் கவறு பெயர்த்து அன்ன நில்லா வாழ்க்கை இட்டு – சிவந்த கண்ணுடைய கரிய குயில்கள் சூதாடு கருவி பெயர்ந்து விழுமாறு போன்ற நிலையில்லாத பொருளீட்டும் வாழ்க்கையை ஏதுவாகக் கொண்டு, அறிவு உடையிர் அகறல் ஓம்புமின் – 'அறிவுடையீர் நீங்கள் நுங்களுடைய காதலிமாரை விட்டுப்பிரியாது கலந்தேயிருங்கோள்!' எனக் கையறத்துறப்போர்க் கழறுவ போல மெய் உற இருந்து மேவர நுவல - என்று செயலறும்படி கைவிட்டுத் துறந்து செல்வோரை இடித்துரைப்பனபோலத் தாம் தாம் ஆணும் பெண்ணும் மெய்யொடு மெய் சேரவிருந்து பொருந்து

தல் வரக் கூவாநிற்ப; இன்னாது ஆகிய காலே பொருள் வயின் பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பு எனின் — பிரியும் பொழுதே இன்னாமையைத் தருவதாகிய இளவேனிற் காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவது ஆடவர்க்கு இயல்பாகு மென்னில்; அறத்தினும் மன்ற பொருள் அரிது - அடைந்தோம் என்பாரைக் கைவிடேம் என்று கூறிப் பாதுகாக்கும் அறத்தினுங்காட்டில் தெளிவாகப் பொருள் அரியது போலும்? இது மிக்க வியப்பு; எ - று.

(வி - ம்.) பிரிந்த வழிக் குயில்கூவுமோசை தனக்கு இன்னாமை செய்தலில் அவை இங்ஙனமே கூவுகின்றன வென்றாள், "ஊடினீரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை, கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற" என்றார் பிறரும். அடைந்தாரைக், காப்பேமென்று முன்னர்க் கூறியபடி பின்னர்க் காப்பதே அறமெனப் படுவது. அதனைக் கைவிட்டுப் பொருள் பெரிதெனப் பிரிந்தார் ஆதலின் அறத்தைக் கைவிட்டார்க்குப் பிற கைகூடாவே யென்று இரங்கியவாறு. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) பொருள்வயிற் பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பு ஆற்றியிருப்பது மகளிர் கடமை என்று ஆற்றுவிக்குந் தோழியை நோக்கிக் கூறுகின்றாள் ஆகலின் பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பெனின் எனத் தோழி கூற்றைக்கொண்டு கூறுபவள் இயல்பாயினும் இன்னாதாகிய இப்பருவத்தே பிரிதல் அறமாமோ என்று நொந்து கூறுகின்றாள் என்க. 'பிரியல்' என்றும் பாடம் (உசங)

உசச. கூற்றங்குமரனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இஃது, அறத்தொடு நிலைவலித்த தோழியைத் தலைவி முகம்புக்கது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் சிலபொழுது வாராமையாலே தலைமகள் கவலையால் வாடியதறிந்த தோழி இதனைத் தமர்க்கு அறிவுறுத்தி வரைவெதிர் கொள்ளுவிப்பலெனக் கருதுதலும் அதனை யறிந்ததலைவி தோழியை நோக்கி என்னுடம்பிலுள்ள அழகைக் கெடுத்த பசலையை நீ கண்டு வைத்தும் நாடனுக்கு உரைத்தலாவது அன்னைக்கு இது தணியும் வகையை யுரைத்தலாவது செய்தாயல்லையே யென்று நொந்து கூறாநிற்பது,

(இ - ம்.) இதற்கு,

"உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே நாணினும்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்றெனத்
தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு
காமக் கிழவ னுள்வழிப் படினும்
தாவி னன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்
ஆவகை பிறவுந் தோன்றுமன் பொருளே" (தொல். கள. கக)

என்னும் விதிகொள்க, இது தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

விழுந்த மாரிப் பெருந்தண் சாரல்
கூதிர்க் கூதளத்து அலரி நாறும்
மாதர் வண்டின் நயவருந் தீங்குரல்
மணநாறு சிலம்பின் அசுணம் ஓர்க்கும்
உயர்மலை நாடற்கு உரைத்தல் ஒன்றோ
துயர்மருங்கு அறியா அன்னைக் கிந்நோய்
தணியுமா றிதுவென உரைத்தல் ஒன்றோ
செய்யாய் ஆதலிற் கொடியை தோழி
மணிகெழு நெடுவரை அணிபெற நிவந்த
செயலை அந்தளிர் அன்னஎன்
மதனின் மாமெய்ப் பசலையுங் கண்டே.

(சோ - ள்.) தோழி மணி கெழு நெடு வரை அணி பெற நிவந்த செயலையந் தளிர் அன்ன - தோழீ! நீலமணி போன்ற நீண்ட மலையில் அழகு பொருந்த உயர்ந்த அசோகந் தளிர் போன்ற; என் மதனின் மா மெய்ப் பசலையும் கண்டு — எனது நல்ல மேனியின் அழகுகெடும்படி செய்த பசலையை நீ கண்டு வைத்தும்; மாரி விழுந்த பெருந் தண் சாரல் கூதிர்க் கூதளத்து அலரு நாறும் மாதர் வண்டின் — மழைபெய்த பெரிய தண்ணிய சாரலின் கண்ணே கூதிர்க்காலத்துக் கூதாளி மலரின் மணம் வீசுகின்ற அழகிய வண்டின்; நயவரும் தீம் குரல் மணம் நாறும் சிலம்பின் அசுணம் ஓர்க்கும் — விருப்பமுறும் இனிய ஓசையை யாழோசைபோலுமென்று மலைமுழையிலிருக்கின்ற அசுணமாகிய விலங்கு செவி கொடுத்துக் கேளாநிற்கும்; உயர்மலை நாடற்கு உரைத்தல் ஒன்று - உயர்ந்த மலைநாடனுக்குச் சொல்லுதல் ஒன்றுவது; துயர் மருங்கு அறியா அன்னைக்கு இந் நோய் தணியும் ஆறு இது என உரைத்தல் ஒன்று-எனது துன்பத்தின் மிகுதியை அறியாத அன்னைக்கு இந்நோய் தணியும் வழி இதுதான் என உரைத்தல் ஒன்றுவது; செய்யாய் ஆதலின் கொடியை - செய்தாயல்லை இங்ஙனம் இரண்டில் ஒன்றேனுஞ் செய்து என்னைப் பாதுகாவாமையாலே நீ கொடுமை மிக்குடையையாவாய்!; எ — று.

(வி - ம்.) கூதளம் - தாளிக்கொடி; அதன் பேதமுமாம். மாதர் - அழகு. கூதள மணநாறும் வண்டு - தேனையுண்ணுமாறு தாளிப்பூவில் விழுதலால் அம்மலர் மணம்வீசும் வண்டு.

அன்னை வெறியெடுத்தல் முதலாயின கூறி அதன்முன் அவனை விரைந்து மணஞ் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்தாமைபற்றி நாடற் குரைத்தலாய வொன்றேனுஞ் செய்தலையென்றாள். அன்னை வெறியெடாதபடி நாடனது மார்பினுல் வந்த இந்நோய் அவன் மார்பை முயங்குவதாலே தணியும் என அவட்கு அறிவுறுத்தாமையின்

அன்னைக்கு இந் நோய் தணியுமாறு உரைத்தலொன்றுஞ் செய்திலை யென்றாள்.

உள்ளுறை :—கூதாளி மலரில் வீழ்ந்துண்ணுதலாலே அதன் மணம் நாறுகின்ற வண்டுபாடும் ஓசையை யாழோசை போலுமென்று அசுணமான் ஆராயுமென்றது, என்னைத் தலைவன் முயங்கி விடுத்தலானாகிய வேறுபாட்டைக் கண்டு இது முருகணங்கு போலுமென அன்னை ஆராய நிற்குமே என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வருத்தம் பற்றிய வெகுளி. பயன் - தோழியைத் தன்முகமாக்குதல்.

(பெரு - ரை.) பயன் - அறத்தொடு நிற்றல் என்க. மாதர் வண்டின் தீங்குரல் அசுணம் ஓர்க்கும் என்றது, நமது மறையை நீ அன்னைக்கு (செவிலிக்கு)க் குறிப்பாக உணர்த்துவாயாயின் அவள் மகிழ்ந்து அதற்கு ஆவன செய்யச் சமைவாள் என்னும் உள்ளுறை பொருளது என்றலே துறைக்குப் பொருந்தும் கருத்தென்க. 'வீழ்ந்த மாரி' என்றும், 'செயலை மருதளிர்' என்றும், 'மாமைப் பசலை' என்றும் பாடவேற்றுமைகள் உண்டு. (௨௪௪)

௨௪௫. அல்லங்கீரனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, குறை நேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்கது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகன் கூறிய குறையை முடிப்பதாக உடன்பட்ட தோழி, மீண்டுவந்து தலைவியின் குறிப்பைத் தன்வயம் ஆக்குவாளாய் உரையாடுகின்றவள், சேர்ப்பனொருவன் நம்மை நோக்கி, என்னுயிரைக் கைக்கொண்ட நீ யாவளோ என்று அவனால் நாம் வருந்துவது அறியாமல் நம்மால் அவன் வருந்தினதாகக் கூறித் தொழுது நின்றது, நகையாயிற்றுக் காணென நகையாடிக் கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மறைந்தவளருகத் தன்னொடும் அவளொடும், முதன்மூன்று அளைஇப் பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

நகையா கின்றே தோழி தகைய
அணிமலர் முண்டகத்து ஆய்பூங் கோதை
மணிமருள் ஐம்பால் வண்டுபடத் தைஇத்
துணிநீர்ப் பௌவந் துணையொடு ஆடி
ஒழுகுநுண் நுசுப்பின் அகன்ற அல்குல்
தெளிதீங் கிளவி யாரை யோவென்
அரிதுபுணர் இன்னுயிர் வௌவிய நீயெனப்
பூண்மலி நெடுந்தேர்ப் புரவி தாங்கித்
தான்நம் அணங்குதல் அறியான் நம்மின்
தான்அணங் குற்றமை கூறிக் கானல்

சுரும்பிமிர் சுடர்நுதல் நோக்கிப்
பெருங்கடற் சேர்ப்பன் தொழுதுநின் றதுவே.

(சொ - ள்.) தோழி தகைய அணிமலர் முண்டகத்து ஆய் பூங்கோதை - தோழீ தகுதியையுடைய அழகிய மலர் மிக்க கழிமுள்ளியின் நுண்ணிய பூமாலையை; மணி மருள் ஐம்பால் வண்டுபடத் தைஇ - நீலமணிபோன்ற கூந்தலில் வண்டுகள் பொருந்தும்படி சூடி; துணி நீர்ப் பௌவம் துணையொடு ஆடி - தெளிந்த நீரையுடைய கடலிலே தோழியரோடு சென்று நீராடி; ஒழுகு நுண் நுசுப்பின் அகன்ற அல்குல் தெளி தீம் கிளவி - நேர்மையுடைய நுணுகிய இடையையும் அகன்ற அல்குலையும் தெளிந்த இனிய சொல்லையுமுடையாய்; என் அரிது புணர் இன் உயிர் வௌவிய நீ யாரை என - எனது அரிதாயமைந் திருக்கின்ற இனிய உயிரைக் கைக்கொண்ட நீதான் யாவளோ? உரையாய்! என்று; பூண் மலி நெடுந்தேர்ப் புரவி தாங்கித் தான் நம் அணங்குதல் அறியான் - பூண் நிரம்பிய நெடிய தேரிலே பூட்டிய குதிரையொடு வந்து அவன்தான் நம்மை வருத்துதல் அறியானாய்; நம்மில் தான் அணங்குற்றமை கூறி - நம்மால் அவன் வருந்தியது மட்டும் கூறி; கானல் சுரும்பு இமிர் சுடர் நுதல் நோக்கி - கழிச் சோலையின்கண்ணே நாம் நின்றபொழுது நறுமணத்தால் வண்டுகள் வந்து சூழ்ந்தொலிக்கின்ற ஒளியை யுடைய நமது நெற்றியை நோக்கி; பெருங்கடல் சேர்ப்பன் தொழுதுநின்றது நகை ஆகின்று - பெரிய கடற் சேர்ப்பன் கை கூப்பி வணங்கி நின்றதைக் கருதுந்தோறும் நகையுடையதா யிராநின்றதுகாண்! எ - று.

(வி - ம்.) முண்டகம்-கழிமுள்ளி. துணிநீர். தெளிந்தநீர். ஒழுகல்-நேர்மை.

அவன் செல்வக் குறைபாடின்மை கூறுவாள், தேர்ப்புரவி தாங்கி என்றாள். அவனாலே தலைவி மயங்கி நின்றமை அறிவுறுத்துவாள், தான் நம்மணங்குதலென்றாள். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய பேதைமை பொருளாகப் பிறந்த நகை. பயன் - தலைவியின் கருத்தறிதல்.

(பெரு - ரை.) "தகைய......உயிர் வௌவிய நீ" இவை தலைவன் கூற்று: இவற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் கொண்டு கூறுகின்றாள். புரவி தாங்கி என்றது, குதிரையை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு என்றவாறு. (உ௪௫)

உ௪௬. காப்பியஞ்சேந்தனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇ யது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிதலால் மேனி வேறுபட்டு மெலிந்த தலைமகளை நோக்கி இனிய சகுனங்காணுகின்றது, பல்லியும் அடிக்கின்றது, குயில் பயிற்றும், ஆதலிற் காதலர் இன்னே வருகுவர்; வானம் இரங்காநின்றதனால் அவர் வருவேமென்ற பருவ மிதுவே போலுமெனத் தோழி வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" (தொல். கற். ௯) என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

இடூஉ ஊங்கண் இனிய படூஉம்
நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கின் தேற்றும்
மனைமர நொச்சி மீமிசை மாச்சினை
வினைமாண் இருங்குயில் பயிற்றலும் பயிற்றும்
உரம்புரி உள்ளமொடு சுரம்பல நீந்திச்
செய்பொருட்கு அகன்றன ராயினும் பொய்யலர்
வருவர் வாழி தோழி புறவின்
பொன்வீக் கொன்றையொடு பிடவுத்தலை அவிழ
இன்னிசை வானம் இரங்குமவர்
வருதும் என்ற பருவமோ இதுவே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி இடூஉ ஊங்கண் இனிய படூஉம் - தோழீ! வாழி நாம் கருதியதன் இடையிட்டு உவ்விடத்தே இனிய நிமித்தம் உண்டாகாநின்றன; நெடுஞ் சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கின் தேற்றும் - நெடிய சுவரின்கணுள்ள பல்லியும் நம்பக்கத்திருந்து நம்மைத் தெளிவியாநின்றது; மனை மர நொச்சி மீமிசை மாச் சினை வினைமாண் இருங்குயில் பயிற்றலும் பயிற்றும் - மனையகத்துள்ள பெரிய நொச்சிவேலியிலுயர்ந்த மாமரத்தின் கிளையிலிருந்து இனிமை பயப்பக் கூவுந்தொழிலிலே கை போதலான் மாட்சிமைப்பட்ட கரிய குயில் கூவுதலையுஞ் செய்யாநிற்கும்; உரம்புரி உள்ளமொடு சுரம்பல நீந்திச் செய்பொருட்கு அகன்றனராயினும் - நந்தலைவர் வலிமைமிக்க உள்ளத்துடனே பலவாய சுரத்தைக் கடந்து ஈட்டப்படும் பொருட்காக அகன்றனராயினும்; பொய்யலர் வருவர் - தாம் குறித்த பருவத்திலே பொய்யாராய் வருவர்காண்!; புறவின் பொன் வீக் கொன்றையொடு பிடவு தலை அவிழ - கானத்துப் பொன் போலும் மலரையுடைய கொன்றையுடனே பிடாவும் மலராநிற்ப; இன் இசை வானம் இரங்கும் - இனிய குரலையுடைய மேகம் முழங்காநிற்குமாதலால்; அவர் வருதும் என்ற பருவமோ இது - அவர் வருவேமென்ற பருவம் இது தான் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) ஊங்கண் - உவ்விடம். இனிய படுதல் - இன்னே வருகுவரென்னும் வாய்ச்சொல்லுண்டாதல் முதலிய நன்னிமித்தம் படுதல்.

"எருவுஞ் செருவும்" (தொல். எழு. ௨௬0) என்ற சூத்திரத்துத் 'தம்மொற்று மிகூஉம்' என உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறலின் ஈண்டு 'இடு, படு' என உகாரம் நீண்டு "குற்றெழுத்திம்பரும்" (தொல் - எழு - ௨௬௭) என்ற சூத்திரத்து 'நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி'. என்றபடி உகரம் பெற்று இடூஉ படூஉ என்ருயினமை அறிக. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இது நிமித்தமும் பருவமும்காட்டி அவர் இன்னே வருகுவர் வருந்தற்க! எனத் தோழி ஆற்றுவித்தது. மீமிசைக் கரிய கிளையின்கண் என்றுமாம். (௨௪௬)

௨௪௭. பரணர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, நீட்டியாமை வரையெனத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்து மணம்புரியாது வினைமேற்செல்லுந் தலைமகனைத் தோழி நோக்கி, 'நீ அருளினும் அருளாது விடினும் நின்வழி யொழுகுபவளாகிய தலைமகளது நெற்றியிலுண்டாகிய பசலை நோய்க்கு நீயே மருந்தென்பதறிந்து அப்பாற் செல்வாயாக' என்று செலவுமறுத்துக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு 'ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்' (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

தோன்றுபடு துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇக்
கொன்ற யானைச் செங்கோடு கழாஅ
வழிதுளி பொழிந்த இன்குரல் எழிலி
எஃகுறு பஞ்சிற் ருகி வைகறைக்
௫. கோடுயர் நெடுவரை ஆடும் நாடநீ
நல்கா யாயினும் நயனில செய்யினும்
நின்வழிப் படூஉமென் தோழி நன்னுதல்
இருந்திறை கூடிய பசலைக்கு
மருந்துபிறி தின்மைநன் கறிந்தனை சென்மே.

(சொ - ள்.) தோன்றுபடு துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇக் கொன்ற யானைச் செங் கோடு கழாஅ - முதிர்ந்த வலியுடனே பகை மிகுதலாலே சினந்து புலியைக் கொன்ற யானையின் சிவந்த தந்தம் கழூவும்படி; வழி துளி பொழிந்த இன் குரல் எழிலி எஃகு உறு பஞ்சிற்று ஆகி - வீழ்கின்ற மழையைப் பெய்த இனிய முழக்கத்தையுடைய மேகம் வில்லால் எறியப்பட்ட பஞ்சு போல் ஆகி; வைகறைக் கோடு உயர் நெடுவரை ஆடும் நாட - விடியற்காலத்திலே சிகரம் உயர்ந்த நெடிய மலையிலே இயங்காநிற்கும் நாட்டையுடையோனே!; நீ நல்காயாயினும் நயன் இல

செய்யினும் – நீ தலையளி செய்யாயாயினும் அவள் விரும்பாத வற்றை வெறுக்கும்படி செய்தாயெனினும்; நின் வழிப் படூஉம் என் தோழி நல் நுதல் - நின் உள்ளஞ் சென்றவழி நடக்கும் என் தோழியின் நல்ல நெற்றியில்; இருந்து இறை கூடிய பசலைக்கு மருந்து பிறிது இன்மை அறிந்தனை செல் - இருந்து நிலை மிகுதலைக்கொண்ட பசலை நோய்க்கு நீயே மருந்தாவதன்றி மற்றொரு மருந்தில்லாமையை நீ நன்றாக அறிந்தனையாகில் பின்பு செல்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) எஃகுதல் - வில்லாலடித்தல். நயனில் - விரும்பாதன. இறைகூடுதல் - நிலைமிகுதல்.

இல்லற நிகழ்த்த நின்னுள்ளம் போல் ஒழுகுபவளென்பாள், நின் வழிப்படூஉம் என் தோழியென்றாள். வரைந்து பிரியாதுறைந்து பல காலும் முயங்கிய வழியே பசலை மென்மெலத் தணியுமென் றறிவுறுத்து வாள், பசலைக்கு மருந்து பிறிதில்லையென்றாள். இது, பசலைபாய்தல்.

உள்ளுறை :—புலியைக்கொன்ற யானையின் கோடு கழுவும்படி மழைபொழிந்த மேகம் விளர்த்து வைகறையில் வரைமீ தியங்கு மென்றது, வேற்றரசைவென்ற நின்னுடைய காமந்தணியும்படி பெரிய இன்பத்தைக் கொடுத்த தலைவி நீ கைவிடுதலாலே பின்பு விளர்த்துக் காட்டும் என்பதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இது தலைவியின் பசலைநோய் அறிவுறுத்துக்காலம் நீளின் இவள் இறந்துபடுதலும் கூடும் ஆதலால் நீட்டியாது விரைந்து வந்து இவளைப் பாதுகாத்துக்கொள் என ஓம்படுத்துரைத்ததாம். அழிதுளி என்று கண்ணழித்து மிக்க துளி என்று பொருள்கொள்ளு தலுமாம். நயனில செய்தல் - வரைதற்கு முயலாமையும் ஒருவழித் தணத்தலும் பிறவுமாம். நின்வழிப்படூஉம் இவள் என்றது நீ விரும்பி யாங்கு பகற்குறி இரவுக்குறி யிடங்களிலே வந்து மகிழ்ச்சி விளைத் தவள் என்றவாறு. (உசஎ)

உசஅ. காசிபன்கீரனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, பருவங்கொண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி மழைமேல் வைத்துப் பருவமறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, அங்ஙனம் மழைமேல் வைத்துப் பருவமறுக் கின்றாள் தலைவர் தாம் கார்ப்பருவத்து வருவேமென்றார்; அதற்குள்ளாக மேகமே நீ இவள்பால் அன்பின்மையால் இடையில் வந்து பெய்யத் தொடங்கி மருட்டிப் பெய்தலையுடைய நின் பொய்நீர்மையை மெய்ந் நீர்மையாகக் கொண்டு மயங்குகின்ற மயிலின்குழாம்போல, யான் மயங்கேனென மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" (தொல். களவு. உக) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

சிறுவீ முல்லைத் தேங்கமழ் பசுவீ
பொறிவரி நன்மான் புகர்முகங் கடுப்பத்
தண்புதல் அணிபெற மலர வண்பெயல்
கார்வரு பருவம் என்றனர் மன்இனிப்
பேரஞர் உள்ளம் நடுங்கல் காணியர்
அன்பின் மையிற் பண்பில பயிற்றும்
பொய்யிடி அதிர்குரல் வாய்செத்து ஆலும்
இனமயில் மடக்கணம் போல
நினைமருள் வேனோ வாழியர் மழையே.

(சொ – ள்.) மழையே சிறு வீ முல்லைத் தேம் கமழ் பசு வீ நல் மான் பொறி வரி புகர் முகம் கடுப்ப - மேகமே! நம் காதலர் தாம் வினைவயிற் பிரிந்து செல்கின்ற பொழுது இனி என்று வருவீரோ என்று யாம் வினவியதற்கு அவர் 'சிறிய பூவையுடைய முல்லையின் தேன்மணம் வீசும் பசிய மலரெல்லாம் நல்ல யானையின் புள்ளிகளையும் வரிகளையும் உடைய புகரமைந்த முகம் போல; தண் புதல் அணி பெற மலர வண் பெயல் கார்வரு பருவம் என்றனர் - மெல்லிய புதர்களில் எங்கும் அழகு பொருந்தும்படி மலராநிற்ப மிக்க மழை பெய்தலையுடைய கார்ப்பருவம் அன்றோ யாம் வரும் பருவம்' என்று கூறிச் சென்றார்; இனி அன்பு இன்மையின் பேர் அஞர் உள்ளம் நடுங்கல் காணியர் – அங்ஙனமாக நீ இப்பொழுது சிறிதும் இவள்பால் அன்பில்லாமையால் இவளுடைய பிரிவினாலுண்டாகிய பெரிய துன்பம் பொருந்திய உள்ளம் நடுங்குதலைச் செய்யும் பொருட்டு; பண்பு இல பயிற்றும் பொய் இடி அதிர் குரல் - இயல்பில்லாதவற்றை மேற்கொள்ளுகின்ற பொய்ம்மையாக இடிக்கின்ற அதிர்ச்சியையுடைய நின்முழக்கத்தை; வாய் செத்து ஆலும் மயில் இனம் மடக் கணம் போல – மெய்ம்மையாகக் கொண்டு ஆரவாரிக்கின்ற மயிலினமாகிய அறிவில்லாத அக்கூட்டம்போல; நினை மருள்வேனோ - நின்னைக் கண்டவுடன் அவர் இப்பொழுது வருகுவர் என்று யானும் மயங்குவேனோ? அங்ஙனம் செய்யேன்; அவர் இயல்பாகிய கார்ப் பருவத்திலேதான் வருகுவர்; நீ வீணே முழங்காதே கொள்; வாழியர் - நீடு வாழுவாயாக!; ள - று.

(வி - ம்.) வாழியர் : இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

கார்ப்பருவந் தொடங்கியுங் காதலர் வாராமையால் வருந்திய தலைவி தேறுதல்வேண்டி மழையைப் பொய்ம்மழையென்று மறுத்தாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியையாற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) நன்மான் - ஈண்டு யானை. வாய் - உண்மை. மடக் கணம் - அறியாமையுடைய கூட்டம். வாய்மையுணரமாட்டாமைக்கு ஏதுக்கூறுவாள் மடக்கணம் என்றாள்.

(உசஅ)

உசக. உலோச்சனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது வரைவிடை மெலிந்தது.

துறை : என்பது, களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் வரைவிடை வைத்துச் சென்றான் நீட்டித்தலும் வருந்திய தலைவி, முன்பு நமது சேரியில் அலரெழுந்தமையால் அதுபொருத கொண்கனது தேர் தடுக்கவும் நில்லாது சென்றுவிட்டதன்றோ? ஆதலின் அவன் மீண்டுவந்து வரைவதுமுளதாமோ என அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும் ....தானே கூறுங் காலமு முளவே" (தொல். கள. உக) என்னும் விதி கொள்க.

இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
நீலத்து அன்ன பாசிலை அகந்தொறும்
வெள்ளி அன்ன விளங்கிணர் நாப்பண்
பொன்னின் அன்ன நறுந்தா துதிரப்
புலிப்பொறிக் கொண்ட பூநாறு குரூஉச்சுவல்
வரிவண் டூதலிற் புலிசெத்து வெரீஇப்
பரியுடை வயங்குதாள் பந்தின் தாவத்
தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா ஆங்கண்
மல்லலஞ் சேரி கல்லெனத் தோன்றி
அம்பல் மூதூர் அலரெழச்
சென்றது அன்றோ கொண்கன் தேரே.

(சொ - ள்.) இரும்பின் அன்ன கருங் கோட்டுப் புன்னை நீலத்து அன்ன பசலை அகந்தோறும் — இரும்புபோன்ற கரிய கிளையையுடைய புன்னை நீலம்போன்ற பசிய இலையிடமெங்கும்; வெள்ளி அன்ன விளங்கு இணர் நாப்பண் பொன்னின் அன்ன நறுந்தாது உதிர — வெள்ளி போன்ற விளங்கிய பூங்கொத்தினிடை உள்ள பொன்போன்ற நறிய மகரந்தம் உதிராநிற்ப; புலிப்பொறிக் கொண்ட பூ நாறு குரூஉச் சுவல் வரி வண்டு ஊதலின் - புலியினது புள்ளியைக் கொண்ட அழகு விளங்கிய நல்ல நிறமுள்ள மேற்புறத்தையுடைய வரியமைந்த வண்டுகள் ஊதுதலினாலே புலி செத்து வெரீஇத் தாங்கவும் தகை வரை ஆங்கண் நில்லா — இது புலி யோசையோ வென்று அயிர்த்து அச்சமுற்றுப் பல முறை இழுத்து நிறுத்தவும் நிறுத்திய இடத்தில் நில்லாவாகி; பரி உடை வயங்கு தாள் பந்தின் தாவ - தேரிற்பூட்டிய குதிரையினுடைய வயங்கிய கால்கள் பந்துபோலத் தாவாநிற்ப; மல்லல் சேரி கல் எனத் தோன்றி அம்பல் மூதூர் அலர் எழ - வளப்ப

மிக்க நம்முடைய சேரியிலே கல்லென்னும் ஓசையோடு வெளிப் பட்டுச் சிறிய பழிச்சொல்லைக் கூறும் முதிய ஊரெங்கும் பெரிதாய பழி தூற்றுதலினாலே; கொண்கன் தேர் சென்றது அன்றோ- கொண்கனது தேர் முன்பு இங்கு நில்லாது சென்றதன்றோ ? அது நாம் அறிந்ததே ! அத்தகைய தலைவன் வெள்கலின்றி மீண்டு வந்து மணஞ்செய்து கொள்ளவும் இயையுமோ ? இனி என் செய்து உய்குவேன் ?; எ – று.

(வி - ம்.) 'ஆங்கண் - ஊர். ஊரிலுள்ள சேரியெனக் கூட்டுக. பல வீடுகள் சேர்ந்திருப்பது சேரி. ஆங்காங்கு உவமையும் பொருளு மொத்தமையின், உள்ளுறையின்மையறிக. கைகோள் - களவு, கேட் போர் யாருமில்லையாதலில் தானே கூறியாறுதல். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் இரும்பு வெள்ளி பொன் என்னும் இவை கள் முரணணியைத் தோற்றுவித்துச் செய்யுளின்பம் மிகுதல் உணர்க. தகைவரை ஆங்கண் என மாறினுமாம். தகைந்த எல்லையாகிய அவ் விடத்தே என்க. இஃது அவன் ஓரோவழி அலரஞ்சி வாராதொழி வானோ? என்று வருந்தியபடியாம்.

இதன்கண் வண்டின் முரற்சியைப் புலியின் ஓசையாகக் கருதிக் குதிரைகள் விரைந்தன என்றதன்கண் மாக்களின் பழிச்சொற்குப் பயந்து நம்மை நீத்துப் போவானோ என்னும் உள்ளுறையுந் தோன்றுத லறிக. (உசக)

உருo. மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, புதல்வனொடுபுக்க தலைமகன் ஆற்றானாய்ப் பாணற் குரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில் பெறானாய்த் தன் புதல்வனொடு சென்றால் மனைவி சினங்கொள்ளா ளென்னுங் கருத்தால் அங்ஙனமே கொண்டுபுகுதலும் அதனையறிந்து தலைவி ஊடல்நீடுதலை உடன்வந்த பாணனை நெருங்கி யானும் புதல் வனுமாக அடைந்த வழியும் அவள் வெகுண்டு 'நீ யாவனடா' என்றிகந்து நின்றது நகையாகின்றது ஆதலின், யாம் நகுவோம் வாரா யென அவள் ஊடல் தணியும்படி கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "அழியல் அஞ்சல் என்று ஆயிரு பொருளினும், தானவட் பிழைத்த பருவத் தானும்" (தொல். கற். 6) என்னும் விதி கொள்க.

நகுகம் வாராய் பாண பகுவாய்
அரிபெய் கிண்கிணி யார்ப்பத் தெருவில்
தேர்நடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்

பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு
காமர் நெஞ்சந் துரப்ப யாந்தன்
முயங்கல் விருப்போடு குறுகினே மாகப்
பிறைவனப்பு உற்ற மாசறு திருநுதல்
நாறிருங் கதுப்பின் எம் காதலி வேறுணர்ந்து
வெரூஉமான் பிணையின் ஒரீஇ
யாரை யோவென்று இகந்துநின் றதுவே.

(சொ - ள்.) பாண வாராய் – பாணனே! எமது அருகில் வருவாயாக!; பகுவாய் அரி பெய் கிண்கிணி ஆர்ப்ப – பகுத்த வாய் வழியாலே உள்ளே பரலிடப்பட்ட கிண்கிணி யொலிப்ப; தெருவில் தேர் நடை பயிற்றும் தேம் மொழிப் புதல்வன் - தெருவிலே முக்காற் சிறுதேரைப் பற்றிக்கொண்டு நடைபயிலுகின்ற இனிய மொழியையுடைய புதல்வனே; பூ நாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு காமர் நெஞ்சந் துரப்ப யாம தன் முயங்கல் விருப்போடு குறுகினேமாக - எம் மார்போடு அணைத்தலும் அவனது செவ்வாம்பல் மலர் போலத் தோன்றுஞ் சிவந்த வாய நீர் ஒழுகுதலாலே சிதைந்த சந்தனப் பூச்சோடு விருப்பம் வரும் எம்முள்ளம் எம்மைச் செலுத்த யாம் எம் காதலியை முயங்க வேண்டிய விருப்பத்துடனே அருகில் சென்றேமாக; பிறைவனப்பு உற்ற மாசு அறு திருநுதல் நாறு இருங்கதுப்பின் எம் காதலி வேறு உணர்ந்து - அங்ஙனஞ் சென்றவுடன் பிறைத்திங்களைப்போன்ற அழகு பொருந்திய மாசற்ற சிறப்புடைய நெற்றியையும் மணங்கமழும் கரிய கூந்தலையும் உடைய அவள் தன் உள்ளத்து வேருகக் கருதி; மான் பிணையின் வெரூஉ ஒரீஇ - பிணைமான் போல வெருண்டு எம்மை நீங்கி அயலே சென்று நின்று; யாரை என்று இகந்து நின்றது நகுகம் – நீ என்னருகில் வருதற்கு யாவனுந்தன்மையையுடையை என்று இகந்து நின்றதை நினைக்குந்தோறும் நகை தோன்றுதலானே நாம் இருவேமும் நகாநிற்பம்! எ – று.

(வி - ம்.) தான் காதலிபால் உழுவலன்புடையனென அவள் கருதுமாறு நெஞ்சந்துரப்ப என்றான். அவளை நன்கு மதித்தமைதோன்ற நுதலையுங் கூந்தலையுங் சிறப்பித்தான். அணைந்தவழி நுதலையுங் கூந்தலையுந் தைவரல் இயல்பாதலிற் கூறினனுமாம், மெய்ப்பாடு - பிறர் எள்ளல் பொருளாகப் பிறந்த நகை. பயன் - ஊடல்தணிவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வேறு உணர்ந்து என்றது, சாந்தம் சிதைந்ததற்குக் காரணம் பரத்தையரை முயங்கியதென்று கருதி என்றவாறு. இனி அச்சிதைவிற்குக் காரணங் கூறி அவள் ஊடல் தீர்த்தற்குப் புதல்வன் செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு என்று மாயஞ்செப்பினான். அவள் சினமகலுதற்பொருட்டுப் பிறைவனப்புற்ற மாசறு திருநுதல் நாறிருங்

கதுப்பின் எங்காதலி என அருமையாக நலம் பாராட்டினமையும் உணர்க. (௨௫௦)

௨௫௧. மதுரைப் பெருமருதிள நாகனார்

திணை : குறிஞ்சி

துறை : இது, சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது. களவொழுக்கத்துத் தலைமகன் ஒருசிறைப் புறத்தானாக வந்திருப்பதையறிந்த தோழி, தலைவியை இற்செறிப்பறிவுறுத்துவாள் தினையை நோக்கித் தினையே! யாம் நாடனை விரும்பியது காரணமாகவே நின்னைப் பாதுகாத்தலையும் நீ காண்பாய்; இப்பொழுது எம்மை இற்செறித்து அன்னை வெறியெடுத்த னிமித்தம் நின்னைக் காப்பாரில்லாமையாலே, பறவைகள் நின் கதிரைக் கொண்டுபோய் விடுமாதலின் நீ இப்பொழுது விளையாமல் பிற்காலத்து விளைவாயாக வென நயந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனை நிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக்கொள்க.

நெடுநீர் அருவிய கடும்பாட்டு ஆங்கண்
பிணிமுதல் அரைய பெருங்கல் வாழைக்
கொழுமுதல் ஆய்கனி மந்தி கவரும்
நன்மலை நாடனை நயவாய் யாமவன்
அளிபேர் அன்பின் நின்குரல் ஓப்பி
நின்புறங் காத்தலும் காண்போய் நீயென்
தளிரேர் மேனித் தொல்கவின் அழியப்
பலிபெறு கடவுட் பேணிக் கலிசிறந்து
தொடங்குநிலைப் பறவை உடங்குகுரல் கவருந்
தோடிடங் கோடாய் கிளர்ந்து
நீடினை விளைமோ வாழிய தினையே.

(சொ - ள்.) தினையே நெடுநீர் அருவிய கடும் பாட்டு ஆங்கண் - தினையே நெடிதாம் நீர்மையுடைய அருவியினது ஒலிமிக்க அவ்விடத்திலே; பிணிமுதல் அரைய பெருங்கல் வாழைக் கொழுமுதல் ஆய்கனி பிணிப்புண்ட அடியையுடைய பெரிய மலையிடத்துண்டாகிய வாழையின் கொழுத்த அழகிய கனியை; மந்தி கவரும் நல் மலை நாடனை நயவாய் - மந்திகள் கவர்ந்து உண்ணுநிற்கும் நல்ல மலைநாடனை விரும்பி; யாம் அவன் அளி பேர் அன்பின் நின்குரல்ஓப்பி நின் புறங் காத்தலும் நீ காண்போய் - யாம் அவனது கருணைமிக்க அன்பினால் நின்னுடைய கதிர்களைக் கிளிகள் கொய்யாதபடி ஓப்பி நின்னைப்

பாதுகாத்திருப்பதையும் நீ கண்டிருக்கின்றாயன்றே?; என் தளிர் ஏர் மேனித் தொல் கவின் அழிய - தளிர் போன்ற என்னுடம்பில் உள்ள பழைய அழகு கெடும்படி; பலிபெறு கடவுள் பேணி - அன்னையானவள், யான் வெளிப்படாதவாறு இல்வயிற் செறித்து ஆடு முதலிய பலியைப் பெற இருக்கின்ற முருகவேளை வழிபட்டு; கலிசிறந்து தொடங்கு நிலை - மாதர் குழாத்தொடு கூடி ஒலிமிக்கு வெறியெடுக்குங்காலை; பறவை உடங்கு குரல் கவரும் தோடு இடம் கோடாய் கிளர்ந்து நீடினை விளை வாழிய - யான் நின்னைக் காப்பதில்லாது கைவிட்டு விடுதலானே கிள்ளை முதலாய பறவைகள் ஒருசேர வந்து உன்னுடைய கதிர்களைக் கொய்துகொண்டு போகாநிற்கும், ஆதலின் இப்பொழுது நின்கதிர்த்தோட்டினிடம் தலைசாயாது நிமிர்ந்து நின்று நெடுநாட் கழித்துக் கதிரீன்று விளைவாயாக ! நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக ! எ - று.

(வி - ம்.) நாடனொடு களவுப்புணர்ச்சி நீட்டிக்கச் செய்தலானும், பகற்குறிக்கிடங் கொடுத்தலானும் வாழியவென்றாள். வெறியெடுத்த காலை அறத்தொடு நிற்றலின் பின்வரையுநாள் தினை கொய்யுங்காலமும் வேங்கை மலருங்காலத்தொடுபட்டு வருதலால், அப்பருவங்கடந்து பின்னர்க் கொய்யும்படி காலம் நீட்டித்து விளைவாயாக வென்றாள்.

உள்ளுறை :—அருவியொலிக்கின்றவிடத்துத் தோன்றிய வாழையின் கனியை மந்தி கவருமென்றது, வெறியெடுத்து முழங்குமிடத்தும் தலைவன் அஞ்சாதுவந்து இவளது நலம்பருகுவானுவனென்றதாம். இனித் தமரெல்லாங் கூடி மகிழ்கின்றவிடத்து வரைவொடுபுகுந்து தலைவன் தலைவியை மகிழ்ந்து துய்ப்பானுவனெனவும். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) தொடக்கத்தே தோழி தலைவியையும் உளப்படுத்தியாம்.........ஓப்பி எனப் பன்மையாற் கூறியவள் பின்னர்த் தலைவியெனத் தானென வேற்றுமை கருதாளாய்த் தானே தலைவியாய் என் தளிரேர் மேனி என ஒருமையாற் கூறிய நுணுக்கமுணர்க. இது ஒருமை பன்மை மயக்கமன்றென்க. 'நுடங்குநிலைப் பறவை உடங்கு பின்கவரும்' என்றும் பாடம். அன்பின் இன்குரல் எனக் கண்ணழித்து எமது இனிய குரலாலே கிளிகளை ஓப்பி எனவுமாம். (உ௩௧)

உ௩௨. அம்மெய்யனுகனுர்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்வயிற்பிரியுமெனக் கவன்ற தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிவானெனக் குறிப்பாலறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி, இவளுடைய குணங்கள் தலைவர் சூழ்ந்து-மேற்கொண்ட வினையிலே குறுக்கிட்டுத் தடுத்தல் செய்திலபோலும்; ஆதலின் ஆற்றியிருக்கற்பாலதன்றி வேறு செய்யக் கடவதியாதெனக் கருதித் தேற்றுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'பெறற்கரும் பெரும்பொருள்' (தொல்.கற்.ரு) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனுற் கொள்க.

உலவை ஓமை ஒல்குநிலை ஒடுங்கிச்
சிள்வீடு கறங்குஞ் சேய்நாட்டு அத்தம்
திறம்புரி கொள்கையொடு இறந்துசெயின் அல்லது
அரும்பொருள் கூட்டம் இருந்தோர்க்கு இல்லென
வலியா நெஞ்சம் வலிப்பச் சூழ்ந்த
வினையிடை விலங்கல் போலும் புனைசுவர்ப்
பாவை யன்ன பழிதீர் காட்சி
ஐதேய்ந்து அகன்ற அல்குல் மைகூர்ந்து
மலர்பிணைத் தன்ன மாயிதழ் மழைக்கண்
முயல்வேட்டு எழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய்
நன்னாப் புரையுஞ் சீறடிப்
பொம்மல் ஓதிப் புனையிழை குணனே.

(சொ - ள்.) சுவர் புனை பாவை அன்ன பழிதீர் காட்சி ஐது ஏய்ந்து அகன்ற அல்குல் — சுவரில் அலங்கரித்து எழுதிய பிரதிமை போன்ற குற்றந்தீர்ந்த காட்சியையும் மெல்லியதாய்ப் பொருந்தியகன்ற அல்குலையும்; மை கூர்ந்து மலர் பிணைத்து அன்ன மா இதழ் மழைக்கண் — மையெழுதப்பட்டு நீலமலரை எதிரிட்டுப் பிணைத்தாற் போன்ற கரிய இமைகளையுடைய குளிர்ச்சியுற்ற கண்ணையும்; முயல்வேட்டு எழுந்த முடுகு விசைக் கதநாய் நல் நாப் புரையும் சீறடி - முயலைப் பிடிக்க வெழுந்த விரைந்த செலவும் சினமுமுடைய நாயினது நல்ல நாவினை யொத்த சிறிய அடிகளையும்; பொம்மல் ஓதிப் புனை இழை குணன் — செறிந்த கூந்தலையும் புனைந்த கலன்களையுமுடைய இவளுடைய குணங்கள்; ஓமை உலவை ஒல்கு நிலை ஒடுங்கிச் சிள் வீடு கறங்கும் சேய்நாட்டு அத்தம் - கிளைகளையுடைய ஓமை மரத்தின் பட்டகிளைகளுள் மறைத்து தங்கிச் சிள்வீடு ஒலியாநிற்கும் வேற்றுநாட்டின்கண்ணே; திறம்புரி கொள்கையொடு இறந்து செயின் அல்லது — செல்லுகின்ற நெறியில் இன்னவாறு செல்வோமென்னுங் கோட்பாட்டினோடு சென்றிருந்து பொருள் சேர்த்தாலல்லாமல்; இருந்தோர்க்கு அரும்பொருள் கூட்டம் இல் என - வீட்டின்கண் கவலையுடன் மனமடிந்து இருந்தவர்க்கு அரிய பொருளின் சேர்க்கை ஒரு பொழுதும் சேர்வதில்லை யென்று; வலியா நெஞ்சம் வலிப்ப - இதுவரையிலும் உடன்பட்டெழாத நெஞ்சம் ஒருப்படுதலால்; சூழ்ந்த வினை இடை விலங்கல் போலும் - தலைவர் ஆராய்ந்து

தொடங்கிய காரியத்தின்கண்ணே குறுக்கிட்டுத் தடுத்தல் செய்திலபோலும்; ஆதலின் ஆற்றியிருக்கற்பாலதன்றி வேறு செய்யக்கடவது யாதுமில்லை; எ - று.

(வி - ம்.) சிள்வீடு - ஒருவகை வண்டு.

இறைச்சி:- சிள்வீடு ஓமைமரத்தின் பட்ட கிளையிலுள்ளாலொடுங்கி ஒலியாநிற்குமென்றது, இவள்கொண்ட காமமானது கற்பின் மிகுதியால் வெளிப்படத் தோன்றாது உள்ளகத்தொடுங்கிக் கனற்றாநிற்குமேயென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல். கைகோள் - கற்பு.

(பெரு - ரை.) உலவை - ஒருமரமுமாம். உலர்ந்த ஓமை மரத்தின்கண் ஒடுங்கியிருந்து சிள்வீடு கறங்கும் என்றது, இன்மையதிளிவினிடையே தலைவர் நெஞ்சத்தே பொருட்பிணி ஒடுங்கியிருந்து அவரை இடையறாது ஊக்குதலால் என்னும் இறைச்சிப்பொருள் தோன்ற நின்றதுணர்க. திறம் - முயற்சி. வலியாநெஞ்சம் என்றது, நின்னைப் பிரிதற்கு இயலாமையால் உடன்பட்டெழாத நெஞ்சம் என்பதுபட நின்றது. எனவே அவர் பொருளீட்டியவுடனேயே விரைந்துவருவர் என்பது குறிப்பு.

தலைவர் நெடிது ஆராய்ந்தபின்னரே பிரிந்தனர். ஆதலின் அப்பிரிவு இன்றியமையாமையின் யாமும் ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் என்று ஏதுக்காட்டியபடியாம். இருந்தோர் என்றது மடிந்திருந்தோர் என்பதுபட நின்றது. எண்ணித் துணிந்த செயலை இடைநின்று தடுத்தல் அறமாகாமையின் குணங்கள் விலங்கல என்றாள். பொருள் இன்றியமையாமையிற் பிரிந்தாரேனும் நின் பேரழகும் நற்குணங்களும் அவரை விரைவில் மீட்டுக்கொடுவருங்காண் என்பாள் புணைசுவர்.........குணன் என்று நலம் பாராட்டினள். (உருஉ)

உருங. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, 'தலைவி அழகின் கதிர்ப்பு மிகுதலாலே காவலுட்பட்டவள் ஆயினள், நீ தானும் வெய்யவாகப் பெருமூச் செறியாநின்று என்னுடைய மொழியைக் கேளாய் வேறுகருதாநின்றனை, இனி வரைந்தாலல்லாது களவொழுக்கம் எங்ஙனம் நிகழ்த்த இசையு'மென்று தோழி தலைவனை நோக்கித் தலைவியின் இற்செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவுகடாவா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்' (தொல். கள. உங) என்னும் விதியினாற் கொள்க.

புள்ளுப்பதி சேரினும் புணர்ந்தோர்க் காணினும்
பள்ளி யானையின் வெய்ய உயிரினை
கழிபட வருந்திய எவ்வமொடு பெரிதழிந்து

எனவ கேளாய் நினையினை நீநனி
ரு. உள்ளினும் பனிக்கும் ஒள்ளிழைக் குறுமகள்
பேரிசை உருமொடு மாரி முற்றிய
பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப் பாரி
பலவுறு குன்றம் போலப்
பெருங்கவின் எய்திய அருங்காப் பினளே.

(சொ - ள்.) ஒள் இழை குறுமகள் பேர் இசை உருமொடு மாரி முற்றிய பல் குடைக் கள்ளின் வள் மகிழ்ப் பாரி — ஒள்ளிய இழையை யணிந்த இளமகளாகிய தலைவி பெரிய முழக்க முற்ற இடியுடனே மழை மாறுது சூழ்ந்து பெய்தலையுடைய பலவாகிய பனங்குடையிலிட்டுண்ணும் கள்ளினலாகிய பேருணவையுடைய பாரியினது; பல உறு குன்றம் போல — பலாமர மிக்க பறம்புமலை போல; பெருங்கவின் எய்திய அருங்காப்பினள் - பெரிய அழகு அமைதலாலே இல்வயிற் செறிக்கப் பெற்று அரிய காவலுட்பட்டவளாயினுள்; உள்ளினும் பனிக்கும் - அங்ஙனம் காவலுட்படுதலானே இக்களவொழுக்கத்தைக் கருதினுலும் நடுங்குந் தன்மையளாயிராநின்ருள்? நீ புள்ளுப் பதி சேரினும் புணர்ந்தோர்க் காணினும் - நீதானும் புள்ளினம் தம்தம் கூட்டின்கண்ணே சென்று கூடியின்புற்ருலும் தலைவனுந் தலைவியுமாகக் கூடிப் புணர்ந்தாரைக் கண்ணுலே கண்டாலும்; பள்ளி யானையின் வெய்ய உயிரினை - படுக்கையிலே கிடந்த யானைபோல வெய்ய பெருமூச்சினையுடையையாய்; கழிபட வருந்திய எவ்வமொடு பெரிது அழிந்து எனவ கேளாய் — மிகுதிப்பட வருத்த முற்ற துன்பத்துடனே பெரிதும் அழிந்து யான் கூறுவனவற்றையுங் கேளாது; நனி நினையினை — மிகக் கருதுந் தன்மையுடையயாயினை; இங்ஙனம் வருந்தியாவதென்னே? இன்னே சென்று வரைவொடு வந்து புகுதுவாய்; வரைந்து கொள்வாய்; யான் கூறுவன இவைகளேயாகும்; எ — று.

(வி - ம்.) மாரி முற்றிய குன்றமென்க.

ஆற்றுறஞ்சல் முதலியவற்ருலும் காணும்பொழுதிற் காணப்பொழுது பெரிதாயிருத்தலாலும் வரையுங் கருத்தன்றித் தலைவிக்கு இக்களவொழுக்கம் உடன்பாடில்லை யெனக் குறிப்பாள், உள்ளினும் பனிக்குமென்ருள். ஒருகாரியஞ் செய்வார்க்கு அக்காரியம் முட்டுப்பட்டவழி அறிவு மயங்கல் இயல்பாதலின், அருங்காப்பினுல் நின்களவொழுக்க முட்டுப்பட்ட வழிப் பெரிதும் அழிந்து நினைவுடையையாயினை; என்கூற்றையுங் கேட்பாயல்லை என்று இரங்கிக் கூறினுள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) பாரியின் குன்றம் போல அரிய காவலையுடையள் என உவமையைக் கவினுக்குமட்டுமின்றிக் காப்பிற்கும் கொள்க.

மற்று இவ்வாசிரியரே "கடந்தடு தானை மூவருங்கூடி உடன்றனி ராயி னும் பறம்பு கொளகற்கரிதே" (புறநா - ௧௧0) என்றும், "அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ அரிதே" (புறநா - ௧௧௧) என்றும் ஓதுதல் காண்க. மாரி முற்றிய குன்றம், பலவுறு குன்றம் எனத் தனித் தனிக் கூட்டுக. பெரிதழிந்தும் எனல் வேண்டிய உம்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது. (உருக)

உருச. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தோழி படைத்து மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் குறையுற்றுங் அக்குறை நீக்கப் பெறுனைச் செல்கின்றானை ஆற்றுவிக்கக் கருதிய தோழி புதியனவாகிய சிலமொழிகளை அமைத்துக் கொண்டு 'பரப்பனே! நீ எஞ்சிறு குடியின் கண் இன்றிரவு தங்கிச் செல்லுவையாயின் நின்பரிகள் உணவுண்ண நீயும் தனியாகத் தங்குவை அல்லை' யெனப் புனைந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தும்" (தொல், களர். உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

வண்டல் தைஇயும் வருதிரை உதைத்தும்
குன்றோங்கு வெண்மணல் கொடியடும்பு கொய்தும்
துனியில் நன்மொழி இனிய கூறியும்
சொல்லெதிர் பெறாஅய் ஆகி மெல்லச்
செலீஇய செல்லும் ஒலியிரும் பரப்ப
உமணர் தந்த உப்புநொடை நெல்லின்
அயினி மாஇன்று அருந்த நீவிக்
கணம்நாறு பெருந்தொடை புரளும் மார்பின்
துணையிலை தமியை சேக்குவை அல்லை
நேர்கண் சிறுதடி நீரின் மாற்றி
வானம் வேண்டா உழவினெம்
கானலஞ் சிறுகுடிச் சேர்ந்தனை செலினே.

(சொ - ள்.) வண்டல் தைஇயும் வருதிரை உதைத்தும் - பகற்பொழுதெல்லாம் எம்முடன் வண்டல்மணலை வீடுபோலச் சமைத்துக் கோலஞ் செய்தும் கரைமேல் ஏறுகின்ற அலையை எற்றியும்; குன்று ஒங்கு வெள் மணல் கொடி அடும்பு கொய்தும் - மலைபோல் உயர்ந்த வெளிய மணல் மேட்டிலே படர்ந்த கொடி யடும்பின் பூவைப் பறித்தும்; துனி இல் நல் மொழி இனிய கூறியும் - வருத்தந் தீர்ந்த நல்ல வார்த்தை இனியவற்றைக் கூறி யும்; சொல் எதிர் பெறாஅய் ஆகி - அங்ஙனம் நீ கூறியவற்றிற்கு

விடையும் பெருயாகி; மெல்லச் செலீஇய செல்லும் ஒலிஇரும் பரப்ப - மெல்ல நின்னூர்க்குப் போகும் பொருட்டுச் செல்லா நின்ற ஒலிக்கின்ற பெரிய கடற் பரப்பினையுடைய தலைவனே !; நேர் கண் சிறுதடி நீரின் மாற்றி வானம் வேண்டா உழவினெம் கானலஞ் சிறுகுடி சேர்ந்தனை செலின் - நேர்மையான இடத்தை யுடைய உப்புப் பாத்தியிலே கடலின் நீரைக் கொணர்ந்து பாய்ச்சி விளைவித்துக் கொள்வதன்றி மழையை விரும்பாத வேளாண்மையுடைய கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த எமது சிறுகுடியின்கண்ணே வந்து சேர்ந்து இராப்பொழுதில் அங்கே தங்கியிருந்து செல்வாயாயின்; உமணர் தந்த உப்புநொடை நெல் லின் அயினி மா இன்று அருந்த -- உப்பு வாணிகராலே கொண்டு வரப்பட்ட உப்பு விலையினால் பெற்ற நெல்லைக் குற்றி ஆக்கிய அரிசிக்காணத்தை நின் குதிரை இன்று உண்ணுநிற்ப; நீ விக் கணம் நாறு பெருந்தொடை புரளும் மார்பில் துணை இலை தமியை சேககுவை அல்லை - நீயும் மலரின் கூட்டம் நன் மணங் கமழும் பெரிய பூமாலை புரளுகின்ற மார்பில் அணைக்குந் துணை யன்றித் தமியே தங்குவாயல்லை, அத்தகைய துணையாகிய தலை வியை அணைத்து உறங்கப் பெறுவாய்; எ – று.

(வி - ம்.) சிறுதடி - உப்புப்பாத்தி. "காயற்சிறுதடி கண்கெடப் பாய்தலின்" என்றார் (௩௬௬) அகத்தினும். இனியகூறல் - இம்முத்து நல்லன, இக்கண்ணி நல்லன, இத்தழை நல்லன, இவைகொள்ளற் பாலன என்பனவற்றைக் கூறுதல். அடும்பு கொய்தல் - அதன் மலரைக் கொய்து பாவைக்குச் சூட்டக் கொடுத்தல். துனியில் நன் மொழி - சினவாது இரங்குமாறு கூறும் நல்ல மொழி. நின் இரப்புக் கியைந்துழிக் களவு நீட்டிப்பின் ஏதம் பயக்குமாகலானும், வரைந் தன்றிப் பலரறிய மணவயிற்றங்க இயலாதாகாலானும் வரைந்தெய் துக வென்பாள் இங்ஙனம் கூறினாள் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவனை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு -ரை.) 'சொல் எதிர் பெருஅய் உயங்கி' என்றும், 'நீலக் கணம் நாறு பெருந்தொடை' என்றும் பாடவேற்றுமை யுண்டு. (உ௫௪)

உ௫௫. ஆலம்பேரி சாத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது. ஆறுபார்த் துற்றது.

(து - ம்.) என்பது, "ஒருதலை யுரிமை வேண்டியும்" என்ற (தொல். பொ. ௨௨௫) சூத்திரப்படி வரைதல் வேட்கையுற்ற தலைமகள் தோழியை நோக்கி ஆற்றது ஏதங்கூறி வரைந்தெய்தும்படி தலைமக னுக்குச் சொல்வாயாக வென்பாள் 'கானவர் தஞ்சார், நெறியின் கண்ணே புலிமுழங்கா நிற்கும், மழைபெய்து இடி இடியா நிற்கும். இத்தகைய பொழுதில் நாம் காமத்தால் வருந்தினும் அவர் வாரா

திருத்தல் நல்லதாகு'மென நெறியினது ஏதங்காட்டி மறுத்துக் கூறு கிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு. ''பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின், அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்'' (தொல். களா. உ0) என்னும் விதிகொள்க.

கழுதுகால் கிளர ஊர்மடிந் தன்றே
உறுகெழு மரபிற் குறிஞ்சி பாடிக்
கடியுடை வியன்நகர்க் கானவர் துஞ்சார்
வயக்களிறு பொருத வாள்வரி வேங்கை
கன்முகைச் சிலம்பிற் குழுமு மன்னே
மென்தோள் நெகிழ்ந்துநாம் வருந்தினும் இன்றவர்
வாரா ராயினோ நன்றுமற் றில்ல
உயர்வரை அடுக்கத்து ஒளிறுபு மின்னிப்
பெயல்கால் மயங்கிய பொழுதுகழி பானாள்
திருமணி அரவுத்தேர்ந்து உழல
உருமுச்சிவந்து எறியும் ஓங்குவரை யாறே.

(சொ - ள்.) கழுது கால் கிளர ஊர்மடிந்தன்று — பேயினங்கள் விளக்கமுற இயங்காநிற்ப, இவ் விராப்பொழுதெல்லாம் ஊர்முழுதுந் துயில் கொள்ளாநின்றது; உருகெழு மரபின் குறிஞ்சி பாடி வியல் நகர்க் கடியுடைக் கானவர் துஞ்சார் - கேட்போர் அச்சம் பொருந்துதற்குரிய தன்மையுடனே குறிஞ்சி யென்னும் பண்ணைப் பாடிக்கொண்டு அகன்ற இவ்வூரைக் காத்தலையுடைய கானவர் யாரும் துயில்வாரல்லர்; வயக்களிறு பொருத வாள் வரி வேங்கை கல் முகைச் சிலம்பின் குழூஉம் — வலிய களிற்றியானையொடு பொருத வாள்போலுங் கோடுகளையுடைய புலி துறகல் மிக்க மலையடியினின்று முழங்கா நிற்கும்; அன்னோ ஓங்கு வரை ஆறு உயர்வரை அடுக்கத்து ஒளிறுபு மின்னிப் பெயல் கால் மயங்கிய பொழுது கழி பால் நாள்-ஐயோ! ஓங்கிய மலைவழியில் உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் விளங்கி மின்னி மழை பெய்தலை மயங்கி நிற்கின்ற காலம் நீட்டித்த இரவு நடு யாமத்து; அரவுதேர்ந்து திருமணி உழலச் சிவந்து உருமு எறியும்-பாம்பு தன்செவியிற் படுதலும் தன்னிடத்துள்ள அழகிய நீலமணியைக் கக்கி வருந்தி உழலுமாறு சினங்கொண்டு இடி முழங்கி மோதாநிற்கும்; இன்று மெல் தோள் நெகிழ்ந்து நாம் வருந்தினும் அவர் வாரார் ஆயின் நன்று—இப்பொழுது மெல்லிய தோள் தளர்வுற்று நாம் வருந்துவதாயினும் அவர்இங்கு வாராரா யிருத்தலே மிக நல்லதாகும்; எ - று.

(வி - ம்.) கழுது - பேய். கால்கிளர்தல்: ஒருசொல். பேய் காற்றைப் போல இயங்கவென உரைப்பினுமமையும். குழுமுதல் - குமுறுதல்.

யாமத்தெய்திற் பேயணங்கு மென்பாள் கழுதுகால் கிளர்ந்தமை கூறினாள். அவன்வரினும் கூடுதலருமை யென்னுங் கருத்தாற் காவலருமை கூறினாள். புலி குழுமுதலும் உருமுச்சிவந் தெறிதலும் குறிப்பாள், நெறியினது ஏதங்கூறினாள். அவனின்றியமையாமை கூறுவாள் நாம் தோள் நெகிழ்ந்து வருந்தினு மென்றாள். இங்ஙனங் கூறவே இவ்வெல்லாந்திர வரைந்தெய்துமாறு பணிப்பாயாக வென்றாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவு வேண்டல்.

(பெரு - ரை.) இஃது, கூறியதற்குக் காரணம் வரைதல் வேட்கையன்று, தலைவியின் மேலாய பண்புடைமையேயாம் என்க. என்னை? தற்கொண்டாற் பேணுதல் குலமகளின் தலைசிறந்த பண்பாகலான் என்க. வரைதல் வேட்கையா லிங்ஙனங் கூறுதலுண்டு. அவற்றிற்கும் இதற்கும் வேறுபாடுண்டு. அவற்றைப் பொருளியலில் (உஉ௯)காண்க. மன், தில்ல: அசைகள். (உ௫௫)

உ௫௬. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை: பாலை.

துறை: இது, பொருள்வயிற் பிரிந்தானென்று ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தலைமகன் ஆற்றியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரியக் கருதியதறிந்து வருந்துகின்ற தலைவியை 'நீ மெல்லிய அடியுடையை, காடுகள் கொடியவாதலின் நின்னுடன் செல்லுஞ் செலவு இப்பொழுது தவிர்ந்தனம், கார்காலத்து நின்னைப் பிரியவே இயலாதாகலின், அப்பொழுதுந் தவிர்ந்தன'மென அவளாற்றும் வண்ணந் தலைமகன் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி விரவும் பொருளும் விரவும்" (தொல். அகத். ச௯) என்பதனுன் அமைத்துக் கொள்க.

நீயே பாடல் சான்ற பழிதபு சீறடிப்
பல்குறப் பெருநலத்து அமர்த்த கண்ணை
காடே, நிழல்கவின் இழந்த அழல்கவர் மரத்த
புலம்புவீற் றிருந்து நலஞ்சிதைந் தனவே
இந்நிலை தவிர்ந்தனம் செலவே வைந்நுதிக்
களவுடன் கமழப் பிடவுத்தளை அவிழக்
கார்செயல் செய்த காமர் காலை
மடப்பிணை தழீஇய மாளருத்து இரலை
காழ்கொள் வேலத் தாழ்சினை பயந்த
கண்கவர் வரிநிழல் வதியுந்
தண்படு கானமுந் தவிர்ந்தனஞ் செலவே.

(சொ - ள்.) நீ பாடல் சான்ற பழி தபு சீறடி பல்குறு பெருநலத்து அமர்த்த கண்ணை — நீதான் புலவராலே பாடுதற் கமைந்த குற்றமற்ற அழகிய சிறிய அடிகளுடனே பல்கிய பெரிய அழகு அமைந்த அமர்த்த கண்ணையுடையையாயிரா நின்றனை; காடு அழல் கவர் மரத்த நிழல் கவின் இழந்த — காடு களோ தீப்பற்றிய மரங்களையுடையனவாதலின் நிழலும் அழகும் நீங்கி ஒழிந்தன; புலம்பு விற்றிருந்து நலம் சிதைந்தன - அவ்வண்ணம் ஒழிதலும் தனிமை நிலைபெற்றிருத்தலினால் நன்மைகளெல்லாம் ஒருங்கே சிதைவுற்றன; இந் நிலை செலவு தவிர்ந்தனம் - இத்தன்மையாகிய நிலைமையினால் நின்னை உடன் கொண்டு சேறல் இயையாமையின் நின்னுடன் செல்லுதலைத் தவிர்ந்தனம்; வை நுதிக் கள உடன்கமழப் பிடவுத் தளை அவிழக் கார் செயல் செய்த காமர் காலை — அன்றிக் கூரிய நுனியை யுடைய களாவின்மலர் ஒருங்கே மலர்ந்து மணங்கமழாநிற்பப் பிடாமலர் முறுக்குவாய் நெகிழ்ந்து மலர மேகந் தான் செய்ய வேண்டிய மழை பெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கிய அழகிய கார்ப் பருவத்தில்; மடப் பிணை தழீஇய மா எருத்து இரலை — இளைய பிணைமானைப் புணர்ந்த கரிய பிடரினை யுடைய கலைமான் ; காழ் கொள் வேலத் தாழ் சினை பயந்த கண்கவர் வரிநிழல் வசதியும் - உள்ளே வயிர முற்றிய வேல மரத்தின் தாழ்ந்த கிளையினாற் பல்கிய காண்போர் கண்ணைக் கவர்ந்து கொள்ளும் வரி பொருந்திய நிழலிலே தங்கியிருக்கும்; தண்படு கானமும் செலவு தவிர்ந்தனம் — குளிர்ச்சியுற்ற காட்டின் கண்ணே செல்லுவதனையும் தவிர்ந்தனம்; ஆக இருவகைக் காலத்தும் நின்னைப் பிரியாதிருக்க நீ வருந்துவதென்னை ? வருந்தாதே கொள் ! எ - று.

(வி - ம்.) வெப்பத்தில் அடிவைத்தல் இயையாதென்னுங் கருத்தால் அடியையும், நோக்கவு மியையா தென்னுங் கருத்தால் கண்ணையுங் கூறினான். கார் காலத்தே கலைமான் பிணையைத் தழுவி உறையுமாதலின் அவற்றை நோக்குவார் தாமும் பிரிந்திருப்ப மனம் பொருந்தார் எனக்கொண்டு அக் காலத்துந் தவிர்ந்தனம் என்றான். இனிக் காதலியைக் காதலன் அணைந்திருந்தாலன்றிக் கார்முதல் நான்கு பருவங்களையுங் கடத்தலரிதாதலின் அங்ஙனங் கூறினானெனினுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வேனிற் காலத்தே என்னுடன் வருதல் நினக்கியலாதாகலின் நின் துயர் கருதிச் செலவு தவிர்ந்தேன். கார்ப்பருவத்தே நின்னைப் பிரிந்துறைதல் எற்கியலா தாகலின் என்னலமே கருதிச் செலவு தவிர்ந்தனங்காண் என்று ஆற்றுவித்தபடியாம். கார்ப்பருவத்தே நின்னைப் பிரிந்துறைதல் எற்கியலா தென்பதனை உள்ளுறுத்தி இரலை பிணை தழீஇ கண்கவர் வரிநிழல் வதியும் தண்படுகானம் என்றான் என்க. 'அல்கு பெருநலத்து' என்றும், 'கார்பெயல் செய்த காலை' என்றும், பாட வேற்றுமையுண்டு. வேலத்துத்தாழ்சினை எனற்

பாலது வேலத் தாழ்சினை என விகாரமுற்றது. அல்லது சாரியை பெறாது புணர்ந்தது எனக் கோடலுமாம். வேலத்து ஆழ்சினையுமாம்.

"செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை யன்றே
வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி யாகும்" (தொல். கற். ௪௪)

என்பதுபற்றி இது பாலையாயிற்று. (௨௫௬)

௨௫௭. வண்ணக்கன் சொருமருங்குமரனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி தலைமகனது ஏதஞ்சொல்லி வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, இரவுக்குறிவருந் தலைமகனைத் 'தோழி நெருங்கி, 'நாடனே! எம்மை அருளாயாகிச் சிறுநெறியிலே சிங்க முதலாயின இயங்குதலறிந்து வைத்தும் நடுயாமத்தில் வாராநின்றனை: இதற்கு யான் வருந்துகின்றேன்' என இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுடன் படுமாறு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனிநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

விளிவில் அரவமொடு தளிசிறந்து உறைஇ
மழையெழுந்து இறுத்த நளிர்தூங்கு சிலம்பின்
கழைஅமல்பு நீடிய வானுயர் நெடுங்கோட்டு
இலங்குவெள் அருவி வியன்மலைக் கவாஅன்
அரும்புவாய் அவிழ்ந்த கருங்கால் வேங்கைப்
பொன்மருள் நறுவீ கன்மிசைத் தாஅம்
நன்மலை நாட நயந்தனை அருளாய்
இயங்குநர் மடிந்த வயந்திகழ் சிறுநெறிக்
கடுமா வழங்குதல் அறிந்து
நடுநாள் வருதி நோகோ யானே.

(சொ - ள்.) அரும்பு வாய் அவிழ்ந்த கருங் கால் வேங்கைப் பொன் மருள் நறு வீ கல்மிசைத் தா அம் நல் மலை நாட — அரும்புகள் முக மலர்ந்த கரிய காம்பையுடைய வேங்கை மரத்தின் பொன் போன்ற நறிய மலர் பாறைமேலுதிர்ந்து பரவாநிற்கும் நல்ல மலைநாடனே!; நயந்தனை அருளாய் — எம்பால் விரும்பி அருள் செய்யாயாகி; விளிவு இல் அரவமொடு தளிசிறந்து உறைஇ மழை எழுந்து இறுத்த நளிர் தூங்கு சிலம்பில் - ஓயாத முழக்கமொடு மழை மிகுத்து இடியிடித்து மேகம் ஓங்கிச்

சென்று பெய்யத் தொடங்கிய குளிர்ச்சிமிக்க மழையிலே; கழை அமல்பு நீடிய வான் உயர் நெடுங்கோட்டு - மூங்கில் நெருங்கிப் பரந்த மிக உயர்ந்த நெடிய சிகரத்தின் கண்ணே; இலங்கு வெள் அருவி வியன்மலைக் கவான் - விளங்கிய வெளிய அருவியை யுடைய அகன்ற மலைப்பக்கத்தில்; இயங்குநர் மடிந்த அயம் திகழ் சிறுநெறி - வழிப் போகுவார் யாருமில்லாத நீர் விளங்கிய சிறிய நெறியிலே; கடுமா வழங்குதல் அறிந்தும் - கொடிய சிங்கமுதலிய விலங்குகள் இயங்குவதனை அறிந்துவைத்தும்; நடுநாள் வருதி - இரவு நடுயாமத்தில் நீ வாராநின்றனை; யான் நோகு - இதற்கு யான் நோகாநின்றேன் அல்லேனோ?; எ - று.

(வி - ம்.) அமலுதல் - நெருங்குதல். தளி - மழை.

நீ இரவில் வரும் ஏதத்துக்கு யாம் அச்சமுறுதபடி வரைந்து பிரியாது உறைய நினைந்தா யல்லை யென்பாள், நயந்தனை யருளா யென்றாள்.

உள்ளுறை :—சூடுவாரின்றி வேங்கையின் நறிய மலர் கற்பாறையில் உதிர்தல்போல நீ வரைந்துகொண்டு அருகிருந்து நலனுகர்ந்திலை; ஆதலின் தலைவியின் நலன் இழக்கலாயிற் றென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - ஏதஞ்சொல்லி வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) ஆசிரியர் பெயர் 'சோருமருங் குமரனார்' என்றுங் காணப்படுகின்றது; உறைஇ - உறைத்து; பெய்து. இறுத்தல் - நெடிதுநிலை பெறல். நயந்தனை: முற்றெச்சம். அயம் - நீர். கடுமா - அரிமாமுதலிய ஆற்றலொடு புணர்ந்த வல்விலங்குகள். (உ௫எ)

உ௫அ. நக்கீரனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி வந்த தலைவனைத் தோழி நெருங்கிக் 'கொண்கனே! எம் தலைவியின் வளை கழல்வதனை அறிந்த அன்னை அவளை இல்வயிற் செறித்து ஓம்புவளாயினள்; இங்கு யான் தமியேனாய் வந்து போகின்றேன்' என வரைவு தோன்ற உரையாடா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

பல்பூங் கானல் பகற்குறி மரீஇச்
செல்வல் கொண்க செறித்தனள் யாயே
கதிர்கால் வெம்பக் கல்காய் ஞாயிற்றுத்
திருவுடை வியனகர் வருவிருந்து அயர்மார்
பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த
கொக்குகிர் நிமிரல் மாந்தி எற்பட

அகலங் காடி அசைநிழற் குவித்த
பச்சிருக் கவர்ந்த பசுங்கண் காக்கை
தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பிற் சேக்கும்
மருங்கூர்ப் பட்டினத்து அன்னவிவள்
நெருங்கேர் எல்வளை ஓடுவ கண்டே.

(சொ - ள்.) கொண்க கதிர் கால் வெம்பக் கல் காய் ஞாயிற்று - கொண்கனே! கதிர் எறித்தலானே மக்கள் முதலாயினோர் கால்கள் வெம்பும்படி கீழைத்திசைமலையிலே தோன்றிக் காய்கின்ற ஞாயிற்றினுடைய இயக்கம் பொருந்திய பகற்பொழுதிலே; திருவுடை வியன் நகர் வரு விருந்து அயர்மார் - செல்வம் உடைய அகன்ற நகரின் கண்ணே வருகின்ற விருந்துகளைப் பாதுகாக்கும்படி; பொன் தொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த கொக்கு உகிர் நிமிரல் மாந்தி - பொன்னாலாகிய தொடியையுடைய மகளிர் சமைத்து நிவேதித்து முற்றத்திலே பலியாகப் போகட்ட கொக்கினது உகிர்போன்ற சோற்றைத் தின்று; எல்பட அகல் அங்காடி அசை நிழல் குவித்த பச்சிருக் கவர்ந்த பசுங்கண் காக்கை - பொழுதுபடும் அளவில் அகன்ற மீன்கடையில் அசைகின்ற நிழலிலே குவித்த பசிய இருமீனைக் கவர்ந்துண்ட பசுமையாகிய கண்ணையுடைய காக்கை; தூங்கல் வங்கத்துக் கூம்பில் சேக்கும் மருங்கூர்ப் பட்டினத்து அன்ன இவள் - ஆங்கு வினையின்றிக் காற்றாலசைகின்ற தோணியிலே பிணித்த பாய்மரத்திற் சென்று தங்காநிற்கும் மருங்கூர்ப்பட்டினம் போன்ற இவளுடைய; நெருங்கு ஏர் எல்வளை ஓடுவ கண்டு - நெருங்கிய அழகும் ஒளியும் பொருந்திய வளைகள் கழல்வனவற்றைக் கண்டு; யாய் செறித்தனள் - அன்னை இவ்வேறுபாடு முருகு அணங்கால் ஆகியது போலுமென உட்கொண்டு, இல்லின்கண்ணே செறித்துப் புறத்தேகவிடாது காவல் செய்வாளாயினள்; பல் பூங் கானல் பகல் குறி மரீஇச் செல்வல் - ஆதலின் இவள் வருதற்கியலாமையால் இல்வயிற் செறிப்பை நினக்கு உரைசெய்யும்படி கருதிய யான் இன்று பலவாய மலர்களையுடைய கழியருகிலுள்ள சோலையிலே பகற் பொழுதின்கண்ணே குறியிடத்து வந்து போகாநின்றேன்; எ - று.

(வி - ம்.) நிமிரல் - சோறு. நிழல் - அங்காடி நிழல்; அருகிலுள்ள மரத்து நிழலுமாம்.

நின்னைப் பிரிதலால் உடம்பு வாடி வேறுபட்டு வளைகளுங் கழலாநின்றன என்பாள், வளையோடு என்றாள். அருகிலுள்ளாளென அவன் ஆற்றவேண்டி இவளெனச் சுட்டுப்பெயராற் கூறினாள். இனி இங்ஙனம் வாடாதபடி வரைந்துகொள்ளெனக் குறிப்பாற்கொள்ளக் கிடந்தமையின் வரைவுகடாவாயிற்று.

உள்ளுறை :—மகளிரிட்ட பலிச்சோற்றை யுண்டு அங்காடியிலே குவித்த இருமீனைக் கவர்ந்த காக்கை வங்கத்துக் கூம்பிற் சென்று தங்குமென்றது, பாங்கற் கூட்டத்தால் நலனுகர்ந்து பாங்கியிற் கூட்டத்தால் ஆய தனையுந் துய்த்த நீ கவர்சியின்றி நின்னூரின் கண்ணே சென்று தங்கா நின்றனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) தூங்கல் வங்கம் - இயக்கமற்ற மரக்கலம். கூம்பு - பாய்மரம். ஏரும் எல்லும் வளையம் ஓடுவகன்டென உம்மை விரிப்பினுமாம். ஞாயிறு பகலுக்கு ஆகுபெயராக்கினுமாம். (௨௫௮)

௨௫௯. கொற்றங் கொற்றனார்

திணை : குறிஞ்சி.
துறை : இது, தோழி தலைமகளைச் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்துத் தலைவன் கேட்டு வரையுமாற்றானே தோழி தலைவியை நோக்கித் 'திணை முற்றின ; இனி அவற்றைக் கொய்த உடன் நின்னை இல்வயிற் செறிப்பாராதலின் நாடனோடு இயைந்த கேண்மை இனி அரியவாகுமெனக் கருதா நிற்பேன் ; அப்பால் யாது செய்வா'மெனக் கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

யாங்குச்செய் வாங்கொல் தோழி பொன்வீ
வேங்கை ஓங்கிய தேம்கமழ் சாரல்
பெருங்கல் நாடனொடு இரும்புனத்து அல்கிச்
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி ஓப்பி அவ்வாய்ப்
பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடிச்
சாரல் ஆரம் வண்டுபட நீவிப்
பெரிதமர்ந்து இயைந்த கேண்மை சிறுநனி
அரிய போலக் காண்பேன் விரிதிரைக்
கடல்பெயர்ந் தனைய ஆகிப்
புலர்பதங் கொண்டன ஏனற் குரலே.

(சொ – ள்.) தோழி ஏனல் குரல் விரிதிரைக் கடல் பெயர்ந்து அனைய ஆகிப் புலர் பதம் கொண்டன - தோழீ ! தினையின் கதிரெல்லாம் விரிந்த அலையையுடைய கடல்தான் வற்றினாற் போலக் காயும் பருவம் எய்தினகண்டாய் ! இனி அவற்றை நமர் கொய்துகொண்டு போவதன்றி நின்னையும் இல்லின் கண்ணே செறிப்பது திண்ணம் ; பொன் வீ வேங்கை ஓங்கிய தேம் கமழ் சாரல் – பொன்போன்ற மலரையுடைய வேங்கைமரங்கள் உயர்ந்த மணங்கமழ்கின்ற சாரலின் கண்ணே ; பெருங் கல்

நாடனொடு இரும்புனத்து அல்கிச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி ஒப்பி - பெரிய மலைநாடனொடு கரிய தினைப்புனத்திலே தங்கிச் சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளியை ஒப்பி; அவ்வாய்ப் பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடு - அங்குள்ள கரிய பக்க மலையின்கணுள்ள அருவியில் நீர்விளையாட்டயர்ந்து; சாரல் ஆரம் வண்டு பட நீவி - மலைச்சாரலி லெழுந்த சந்தனமரம் நறுமணங் கமழ்தலால் வண்டு வந்து விழும்படி அச்சந்தனத்தேய்வையைப் பூசி; பெரிது அமர்ந்து இயைந்த கேண்மை சிறு நனி அரிய போலக் காண்பேன்-பெரிதும் விரும்பி இயைந்த நட்பு மிகச் சிறுகி இனி அது தானும் இல்லையாகும் போல யான் காண்பேன்!; யாங்குச் செய்வாம் — ஆதலால் நாம் என்னசெய்ய மாட்டுவேம்; எ — று.

(வி - ம்.) நீவுதல் - கையாலே தடவுதல்; இங்குப் பூசுதலுக் காயிற்று. நாடனொடு இயைந்த கேண்மை யெனக் கூட்டுக.

நாடனுடன் அல்கி ஒப்பி ஆடியியைந்த பெரிய நட்பாதலின் அதன் கண் இடையற வெய்தியவழிக் காதலி இறந்துபடுமென அவனுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டி அரியபோலக் காண்பே னென்றாள். முன்போல நீங்கா துறைதல் வரைந்தன்றி இயலாதாதலின் வரைந் தெய்துக வெனக் கடாயதாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'இனி அவற்றை நமர் கொய்துகொண்டு போவதன்றி நின்னையும் இல்லின் கண்ணே செறிப்பர்' என்பது குறிப் பெச்சம். (உ௪௯)

உ௫0. பரணர்

திணை : மருதம்.

துறை : இஃது, ஊடல் மறுத்த தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளைத் தழுவலும் அவள் கொண்டிருந்த சினத்தை உள்ளடக்கி உடன்பட்டாள் போன்று 'ஊரதே! நீ இப்பொழுது மிக்க விருப்ப முற்றாய் போன்று புல்லுகின்றனை, முன்பு என் கோதை வாடுமாறு வையகன்று ஒழிந்தா யென்பதை யான் அறிவேன்' என உள்ளுறையால் அவன் பரத்தையிற் பிரிந்ததனையுங் கூறி ஊடல் நீங்கா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'அவனறிவு ஆற்ற அறியு மாகலின்' (தொல். கற். ௬) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலை' என்பதனாலமைத்துக் கொள்க.

கழுநீர் மேய்ந்த கருந்தாள் எருமை
பழனத் தாமரைப் பனிமலர் முணைஇத்
தண்டுசேர் மள்ளரின் இயலி அயலது
குன்றுசேர் வெண்மணல் துஞ்சும் ஊர

௫. வெய்யை போல முயங்குதி முனையெழத்
தெவ்வர்த் தேய்த்த செவ்வேல் வயவன்
மலிபுனல் வாயில் இருப்பை அன்னஎன்
ஒலிபல் கூந்தல் நலம்பெறப் புனைந்த
முகையவிழ் கோதை வாட்டிய
௧௦. பகைவன் மன்யான் மறந்தமை கலனே.

(சொ - ள்.) கழுநீர் மேய்ந்த கருந்தாள் எருமை பழனத் தாமரைப் பனி மலர் முனைஇ - கழுநீர் மலரை மேய்ந்த பெரிய (கரிய) காலையுடைய எருமை அயலிலுள்ள வயலிலே படர்ந்த தாமரையின் குளிர்ந்த மலரைத் தின்பதனை வெறுத்துவிட்டு; தண்டு சேர் மள்ளரின் இயலி அயலது குன்று சேர் வெள் மணல் துஞ்சும் ஊர - கையிலே தடிகொண்ட வீரரைப்போலச் செருக்கி நடந்து அதன் பக்கத்துள்ள குன்று போலக் குவிந்த வெளிய மணலின்மீது துயிலாநிற்கும் ஊரனே!; வெய்யைபோல முயங்குதி - நீ இப்பொழுது விருப்பமுடையாய் போலப் பலகாலும் என்னைத் தழுவிக் கொள்கின்றனை; முனை எழத் தெவ்வர்த் தேய்த்த செவ்வேல் வயவன் மலிபுனல் வாயில் இருப்பை அன்னஎன் - பகை மிகுதலாலே ஆண்டு வந்த பகைவரை யழித்த சிவந்த வேற்படையையுடைய வீரனாகிய 'விராஅன்' என்பவனது நிறைந்த 'புனல்வாயிலை' அடுத்த 'இருப்பையூர்' போன்ற என்னை விட்டொழிதலானே; ஒலி பல் கூந்தல் நலம் பெறப் புனைந்த முகை அவிழ் கோதை வாட்டியபகைவன்மன் - என்னுடைய தழைத்த பலவாகிய கூந்தல் அழகு பெற அலங்கரித்த அரும்பு மலர்ந்த பூமாலை வாடும்படி செய்த மிக்க பகைவனல்லையோ?; யான் மறந்து அமைகலன் - யான் நின் செய்கையை மறந்திருப்பேனல்லேன் காண்; ஆதலின் என்னைத் தொடாதே கொள்; எ - று.

(வி - ம்.) பழனம் - நீர்நிலைவயல்.

மெய்ம்மையாக என்பால் நினக்கு அன்பில்லை யென்பாள் வெய்யை போல முயங்குதி யென்றாள். கோதை புனைந்ததன் பயனாகிய புணர்ச்சி எய்தப் பெறுமையிற் கோதைவாட்டிய பகைவனென்றாள். தொடாதே என வெறுப்புக்கொண்டமை குறிப்பாள் மறந்தமைகலனென்றாள். பணிந்து வேண்ட ஊடல் தீர்வாளாவது.

உள்ளுறை :—தாமரை மலரை வெறுத்துக் கழுநீரை மேய்ந்த எருமை மணற்குன்றிலே சென்று தங்குமென்றது, தலைவி நலனை வெறுத்துக் காதற் பரத்தையின் இன்பந் துய்த்த தலைவனே, நீ ஆண்டுந் தங்காயாய்ச் சேரிப்பரத்தையின் மனையின்கண்ணே சென்று உறங்குவாயாயினை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - ஊடல்தீர்தல்

(பெரு - ரை.) மறந்து அமைகலன் என்றது மறவேனாயினேன் நின்புன்மையை ஒருவாறு பொறுத்துக் கொள்கின்றேன் என்பது குறிப்பெச்சமாகலின் ஊடல் தீர்வது குறிப்பாயிற் றென்க. (உ௬0)

உ௬௧. சேந்தன்பூதனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (௧) இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறமாக வந்திருப்பதை அறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி 'இத்தகைய கொடிய சிறிய நெறியில் நம் தலைவர் இருளில் வருதலால், அவர் நம்பால் அருளிலராவ'ரென இரவுக்குறி விலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ம்.) இதனை, 'களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்' (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியின்கண் அமைத்துக் கொள்க.

துறை : (உ) தலைமகள் இயற்பட மொழிந்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவி வரைதல் வேட்கையளாய் மொழிந்தது கேட்ட தோழி தலைமகனை இகழ்ந்து கூறுதலும் அதுபொறாது தலைமகள் நொந்து 'அவர் வரைந்து கொள்ளாது இருளில் வருதலால் நம்பால் அருளிலராயினும் நாம் இறந்துபடுவது கருதி அன்பின் வருதலால், அவர் நீடுவாழ்வாராக' என இயற்படக் கூறுநிற்பதுமாம்.

(இ - ம்.) இதற்கு,

"வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்" (தொல். கள. ௧௬)

என்னும் விதிகொள்க.

அருளிலர் வாழி தோழி மின்னுவசிபு
இருள்தூங்கு விசும்பின் அதிரும் ஏறொடு
வெஞ்சுடர் கரந்த கமஞ்சூல் வானம்
நெடும்பெருங் குன்றத்துக் குறும்பல மறுகித்
தாவில் பெரும்பெயல் தலைஇய யாமத்துக்
களிறகப் படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்
வெளிறில் காழ்மரம் பிணித்து நனிமிளிர்க்கும்
சாந்தம் போகிய தேங்கமழ் விடர்முகை
எருவை நறும்பூ நீடிய
பெருவரைச் சிறுநெறி வருத லானே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி-தோழீ! நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; மின்னு வசிபு இருள் தூங்கு விசும்பின் அதிரும்

ஏறெடு – மின்னல் பிளந்து எழுந்து இருள் நிறைந்த ஆகாயத்தில் அதிர்கின்ற இடிமுழக்கத்துடனே; வெம் சுடர் கரந்த கமம் சூல் வானம் - வெய்ய ஆதித்தன் வெளியிலே தோன்றாதபடி மறையச் செய்த நிறைந்த சூலையுடைய மேகம்; நெடும் பெருங் குன்றத்துக் குறும் பல மறுகி – நெடிய பெரிய மலையிடத்துச் சிறிய பலவாக இயங்கி; தா இல் பெரும்பெயல் தலைஇய யாமத்து – வருத்தமில்லாத பெரிய மழையைப் பெய்துவிட்ட நடுயாமத்திலே; களிறு அகப்படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம் - களிற்றியானையைப் பற்றிச் சுற்றிக்கொண்ட பெரிய சினத்தையுடைய பெரும்பாம்பு; வெளிறு இல் காழ் மரம் பிணித்து நனி மிளர்க்கும் – வெண்மையில்லாது முற்றிய வயிரம் பொருந்திய மரத்துடனே சேரப் பிணித்து மிகப் புரட்டாநிற்கும்; சாந்தம் போகிய தேம் கமழ் விடர்முகை - சந்தனமரத்தினின்றும் போந்த நறுமணங் கமழ்கின்ற மலைப் பிளப்பினையுடைய துறுகல்லின் அயலிலே; எருவை நறும்பூ நீடிய – கொறுக்கச்சியின் நல்ல பூ நீடி மலர்ந்த; பெருவரைச் சிறுநெறி வருதலான் – பெரிய மலையின்கணுள்ள சிறிய நெறியில் வருதலான், அருள் இலர் – நம் தலைவர் தாம் நம்பாற் சிறிதும் அருள் உடையார் அல்லர்; இனி அங்ஙனம் வாராதிருக்குமாறு கூறாய்; எ – று.

(வி - ம்.) அவர் வருநெறியின் ஏதங்கருதி நாம் வருந்தும்படி வருதலின் அருளிலர் என்றாள்; இங்ஙனங் கூறவே வரைந்துகொள்வதன்றி வேறு செய்யலாவது இன்மையால், வரைவுகடா வாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(உ) உரை :—அவர் வரைந்து கொள்ளாது இருளில் வருதலால் நம் பால் அருளிலராயினும் நாம் இரந்துபடுவது கருதி அன்போடு வருதலால், அவர் நீடுவாழ்வாராக வென்று கூறி முடிக்க.

(பெரு - ரை.) வெஞ்சுடர் கரந்த இருள்தூங்கு விசும்பின் கமஞ்சூல் வானம் மின்னுவசிபு அதிரும் ஏறெடு குன்றத்து மருகிப் பெயல் தலைஇய யாமத்து எனக் கொண்டு கூட்டி அதற்கேற்பப் பொருள் கோடல் சிறப்பு, இன்றேல் கதிரவனை மறைத்து நடுயாமத்திலே மழை பெய்தது எனப் பொருந்தாமை யுணர்க. காழ்மரம் பண்டே பாம்பு தான் சுற்றிக் கொண்டிருந்த மரமாம். அம்மரத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டன்றித் தான் படுத்த யானையைப் புரட்டலாகாமையின் மாசுணம் மரம் பிணித்து மிளிர்க்கும் எனல் வேண்டிற்று.

(உ) உரை:—இனி, தலைவி கூற்றாகக் கொள்ளுங்கால், தோழி 'அவர் அருள் இலர் என்று இயற்பழித்தாளாக அது கெட்ட தலைவி அருள் இலரோ? என்று வினவி எற்றால் அருளிலாமைக்குக் காரணம் அவர் சிறுநெறி வருதல்தானே என்று மீண்டு வினவிக் குறிப்பாக அவர் அருளுடையரே என்றுஇயற்பட மொழிந்தாள் என நுண்ணிதின் உரைகோடல் வேண்டும்; இன்றேல் அருள் இலர் என்றது இயற்பட மொழிந்த தாகாது. (உசுக)

௨௯௨. பெருந்தலைச்சாத்தனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, தலைமகள் ஆற்றாக் குறிப்பறிந்து பிரிவிடை விலக்கியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரிகின்றா னென்பது உணர்ந்த தலைமகள் வருந்துதலும் அதனை யறிந்த தலைவன் 'இத்தகையாளை விட்டுப் பிரிவேன் என்று என்நெஞ்சு கருதுமாயின், இன்மையது இளிவு மிகக் கொடி'தென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதிகொள்க.

தண்புனக் கருவிளைக் கண்போன் மாமலர்
ஆடுமயில் பீலியின் வாடையொடு துயல்வர
உறைமயக் குற்ற வூர்துஞ்சு யாமத்து
நடுங்குபிணி நலிய நல்லெழில் சாஅய்த்
துனிகூர் மனத்தள் முனிபடர் உழக்கும்
பணைத்தோள் அரும்பிய சுணங்கிற் கணைக்கால்
குவளை நாறுங் கூந்தல் தேமொழி
இவளின் தீர்ந்தும் ஆள்வினை வலிப்பப்
பிரிவன்நெஞ் சென்னும் ஆயின்
அரிதுமன் றம்ம இன்மையது இளிவே.

(சொ - ள்.) தன் புனக் கருவிளைக் கண்போல் மாமலர் — ஈரியபுனத்திலுள்ள கருங்ககாணத்தின் கண்போன்ற கரிய மலர்; வாடையொடு ஆடுமயில் பீலியின் துயல்வர - வாடைக்காற்றுவீசுதலானே கூத்தாடுகின்ற மயிலின் பீலிபோல ஆடாநிற்ப; உறைமயக்கு உற்ற ஊர் துஞ்சு யாமத்து - விடாது மழைத்தூவல் பொருந்திய ஊர் முழுதும் உறங்கும் நடுயாமத்து; நடுங்கு பிணி நலிய நல்எழில் சாஅய் துனி கூர் மனத்தள் — நடுங்குகின்ற காமநோய் வருத்தஞ் செய்தலாலே நல்ல அழகு குறைந்து; முனிபடர் உழக்கும் - துன்பமிக்க மனத்தளாய்த் தன்னை முனிந்தொறுக்கும் காமநோயால் உழக்(கப்படு)கின்ற; பணைத்தோள் அரும்பிய சுணங்கின் கணைக்கால் குவளை நாறும் கூந்தல் தேம்மொழி இவளின் - பருத்த தோளையும் வெளிப்படைத் தோன்றிய தேமலையும் திரண்டதண்டையுடைய குவளைமலர் மணம் வீசுங் கூந்தலையும் இனிய சொல்லையுமுடைய இவளை; தீர்ந்தும் ஆள்வினை வலிப்ப — கைவிட்டும் பொருளின் முயற்சி என்னெஞ்சினை இழுத்தலால்; நெஞ்சு பிரிவின் என்னும் - என்னெஞ்சு 'யான் இவளைப் பிரிகிற்பேன்' என்று கூறாநிற்கும்; ஆயின் இன்மையது

இளிவுஅம்ம மன்ற அரிது—அங்ஙனம் கூறுமானுல் வறுமையான் வரும் இளிவரவு அம்ம திண்ணமாக மிகக் கொடியதேயாம்; இஃதொரு வியப்பிருந்தவாறென்? எ - று.

(வி - ம்.) கருவிளை - கருங்காக்கணம். உறை - மழைத்துளி.

பிரிந்தவழி நடுயாமத்துத் துனிகூர்ந்து உழக்குங்கால் ஆற்றுவாரும் இலராவரே யென்பான் ஊர்துஞ்சிய யாமத்தை முதலிற் கூறினுன். தோள்மீதுங் கூந்தல்மீதுங் கிடந்த முயங்குமின்பம் நினைவில்வர அதனை யடுத்துப் பிற்கூறினுன். முயங்காதிருந்தக்காலும் மொழி யொன்றனைக் கேட்டே இன்புற்று இருக்கலாமே அதுவுமில்லை யாவதோவென இரங்கி ஈற்றிற் கூறினுன். தானே கூறியாறியது. கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பிறன்கண். தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத் தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) இன்மையது இளிவு - இன்மையான் வரும் இளிவரவு. நாளும் இன்மையது இளிவரவினைத் தனக்கெடுத்துக் காட்டிக் காட்டி நெஞ்சு தன்னைப் பொருள்வயிற் பிரியத் தூண்டுதலானே, தன் காதலியின் அரும்பெரும் பண்புகளை நினைந்து நினைந்து இத்தகைய மாண்புடையாளையும் பிரிந்து செல்லத் தூண்டுமாயின் அவ்விளிவரவு ஆற்றுதற் கரியதொன்றே ஆதல்வேண்டும் என வியந்தபடியாம். (உகூஉ)

உகூங. இளவெயினனுர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் ஒருசிறைப்புறமாக வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி தலைவியை நோக்கி அவர் நம்பால் வந்து போகின்ற களவொழுக்கத்தால் அடைந்த அலர்முதலாயவைகளை நாணத்தினுல் நாம் நேரே கூருவிடினும் நம்முடைய கண்ணீரே அவரறியும்படி உரை செய்துவிடுகின்றனவென்று அழிந்துகூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்............அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உங) என்பதனுல் அமைத்துக்கொள்க.

பிறைவனப்பு இழந்த நுதலும் யாழநின்
இறைவரை நில்லா வளையும் மறையாது
ஊரலர் தூற்றும் கௌவையும் நாணிட்டு
உரையவற்கு உரையாம் ஆயினும் இரைவேட்டுக்
ரு. கடுஞ்சூல் வயவொடு கானலெய் தாது
கழனி ஒழிந்த கொடுவாய்ப் பேடைக்கு
முடமுதிர் நாரை கடல்மீன் ஒய்யும்

மெல்லம் புலம்பற் கண்டுநிலை செல்லாக்
கரப்பவுங் கரப்பவுங் கைம்மிக்கு
உரைத்த தோழி உண்கண் ணீரே.

(சொ - ள்.) தோழி பிறை வனப்பு இழந்தநின் நுதலும் இறைவரை நில்லா வளையும் — தோழீ பிறைபோன்ற அழகெல்லாம் இழந்த நினது நெற்றியையும் முன்கையளவினில்லாது கழலும் வளையையும்; மறையாது ஊர் அலர் தூற்றும் கௌவையும் — மறைந்தேனுங் கூறுது நேராக வந்து ஊரார் அலர் தூற்றும் பழிச்சொல்லையும்; உரையவற்கு நாண் இட்டு உரையாம் ஆயினும் - சொல்லவேண்டிய நங்காதலனுக்கு நாம் நாணமேலிட்டினுல் சொல்லாதொழிந்தோ மெனினும்; இரைவேட்டுக் கடுஞ்சூல் வயவொடு கானல் எய்தாது கழனி ஒழிந்த கொடுவாய்ப் பேடைக்கு - இரையை விரும்பி நிறைந்த சூலுடைமையின் இயங்கமாட்டா வருத்தத்தினுலே நெய்தனிலத்தின்கண்ணதாகிய கழியை அடையாமல் மருதநிலத்தின்கண்ணதாகிய கழனியிலே தங்கியிருந்த வளைந்த வாயையுடைய பேடைநாரைக்கு; முடம் முதிர் நாரை கடல் மீன் ஒய்யும் — முடம் முதிர்ந்த நாரைப் போத்துக் கடலின் மீனைக் கொண்டுபோய்க் கொடாநிற்கும்; மெல்லம் புலம்பன் கண்டு - மெல்லிய கடற்கரைத் தலைவனைக் கண்டு; கரப்பவும் கரப்பவும் நிலை செல்லா கைம்மிக்கு - பலகால் நாம் மறைக்கவும் மறைக்கவும் நிலைகொள்ளாமல் அளவு கடந்து; உண் கண் நீர் உரைத்த - மையுண்ட நம்முடைய கண்களின் நீரே வெளிவந்து உரைசெய்து விட்டன; யாம் யாது செய்யவல்லேம்! எ — று.

(வி - ம்.) ஒய்யும் - கொடுக்கும். நிலைசெல்லல்: ஒருசொல்

வரைந்து பிரியாது முயங்குவையென்பாள் பிரிவினேதமும் அலருங் கூறினுள்.

உள்ளுறை:—வயலிலே தங்கிய பேடைக்கு நாரைப்போத்து, கடலின் மீனைக் கொண்டுவந்து சொரிதல் போலத் தலைவன் தலைவியை வரைந்து தன்னில்லத்தே கொண்டு சென்றுவைத்துத் தானும் பொருளீட்டிவந்து முட்டின்றி இல்லறம் நடத்துவனென்றதாம்.

இன்னும் இதனுனே தன்னுட்டுப்பறவையும் மனைவியொடு வாழக் கண்டும் தான் அங்ஙனஞ் செய்திலனே இஃதென்ன வியப்போவென வேறும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளின் பொருண்முடிபு பொருத்தமுடையதாகக் காணப்படவில்லை. கண்ணீர் காதலனுக்கு உரைத்துவிட்டது என்பது துறையோடு பொருந்தாது. ஆதலால் இச்செய்யுளின் சொற்கள் சில திரிந்துவிட்டிருத்தல் வேண்டும் என்று ஊக்குகின்றேம். பிறைவனப்புஇழந்த நுதலும் நில்லா வளையும் ஊர்தூற்றும் கௌவை

யும் அவர்க்கு உரையா ஆயினும் உண்கண் நீர் உரைத்தொழிந்தன, ஆதலால் நமர் இனி நம்மை இற்செறிப்பர், இனி யாம் யாது செய்வாம் எனத் தோழி தலைவியை நோக்கிக் கூறுவாளாய்க் களவொழுக்கத்தை நமர் அறிந்துகொண்ட செய்தியை குறிப்பாக வுணர்த்தி வரைவு கடாவினள் என்று கோடலே தகுதியாம். இதற்கு உரையவர்க்கு உரையா ஆயினும் என்று பாடம் இருத்தல் வேண்டும். இங்ஙன மிருப்பின் "தோழி நமர்க்கு நின் நுதலும் வளையும் ஊரலர் தூற்றும் களவையுங்கூட உரையாவின் உண்கண் ணீரே நாண் விட்டுக் கரப்ப வும் கரப்பவும் கைம்மிக்கு உரைத்த என நன்கு பொருத்தமுற அமை யும். 'நாண்விட்டு' என்ற பாடவேற்றுமையுண்டு. இஃதே சிறந்த பாடமுமாம். இக்கருத்திற்கு உரையவர் என்று பாடங்கொண்டு நாம் அறத்தொடு நிலையால் உரைத்தற்குரிய நமர்க்கு எனப் பொருள் கொள்க. (உசுரு)

உசுசு. ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார்

திணை: பாலை.

துறை: (க) இஃது, உடன்போகாநின்ற தலைமகன் தலைமகளை வற்புறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, உடன்போக்கிற் கொண்டுசெல்லுந் தலைமகன் மடந்தாய், ஊர் தோன்றுகின்றது உங்கே பாராய்: சிறிது நனி விரைந்து செல்லுவாயாக என ஆற்றிக்கொண்டு செல்லாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஒன்றாத் தமரினும்" (தொல். அகத். சுக) எனவரும் நூற்பாவின் கண் "கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட, அப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானும்" என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

துறை: (உ) உடன்போய் மறுத்தராநின்றான் ஊர்காட்டி வற் புறீஇயதுமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (ஊரெனப் பொதுப்படக் கூறியிருத்தலால் உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

பாம்பளைச் செறிய முழங்கி வலனேர்பு
வான்தளி பொழிந்த காண்பின் காலை
அணிகிளர் கலாவம் ஐதுவிரித் தியலும்
மணிபுரை எருத்தின் மஞ்ஞை போலநின்
ரு. வீபெய் கூந்தல் வீசுவளி உளர
ஏகுதி மடந்தை எல்லின்று பொழுதே
வேய்பயில் இறும்பின் கோவலர் யாத்த
ஆபூண் தெண்மணி இயம்பும்
உதுக்காண் தோன்றுமெம் சிறுநல் ஊரே.

(சொ - ள்.) மடந்தை பொழுது எல்லின்று - மடந்தாய்! ஞாயிறு மேலைத்திசையிலே சென்று ஒளி மழுங்கியது; வேய்பயில் இறும்பின் ஆ பூண் கோவலர் யாத்த தெள்மணி இயம்பும் - மூங்கில் நிறைந்த சிறிய மலையின் கண்ணே பசுவினிரை பூண்ட கோவலராலே கட்டப்பட்ட தெளிந்த ஓசையையுடைய மணி ஒலியா நிற்கும்; எம் சிறுநல் ஊர் தோன்றும் உதுக்காண-எமது சிறிய நல்லவூர் தோன்றுகின்றது, உவ்விடத்தே பாராய்! ; பாம்பு அளைச் செறிய முழங்கி வலன் ஏர்பு வான் தளி பொழிந்த காண்பின் காலை - பாம்பு அளையினுள்ளே செறிந்திருக்குமாறு முழங்கி வலமாக எழுந்து மேகம் மழை பொழிந்த காட்சியையுடைய காலைப் பொழுதிலே; அணிகிளர் கலாவம் ஐது விரித்து இயலும் மணி புரை எருத்தின் மஞ்ஞை போல - அழகு விளங்கிய கலாபத்தை வியப்புடையதாக விரித்து ஆடுகின்ற நீலமணி போன்ற பிடரியை உடைய மயில்போல; வீ பெய் நின் கூந்தல் வீசு வளி உளர ஏகுதி - மலர் சூடிய நின் கூந்தல் வீசுகின்ற காற்று உளரி விரித்துவிடச் சிறிது விரைந்து செல்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஏர்பு - எழுந்து. காண்பு - காட்சி. ஐது - வியப்புடையது.

"இரட்டைக் கிளவி யிரட்டை வழித்தே" (தொ - பொ - உகஎ) என்றதன்படி தலைவிக்கு மஞ்ஞையையும் அவள் கூந்தலுககுக் கலாவத்தையும் உவமித்ததென்க. இது காதல் நிலைக்களமாக அடையடுத்த முதலொடு முதல்வந்த உருவுவமம்.

தன்னூர் மிக நெருங்கியதென்பான் ஆபூணுமணி இயம்புமென்றான். இஃது அவளது அயாவொழியுமாறு கூறினனுமாம். விரைந்து செல்கவென்பான் கூந்தல்வளியுளர ஏகுதியென்றான். இனி அச்சமில்லையாதலால் 'கொண்டைமேற் காற்றடிக்கச்செல்,' என்றனுமாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைமகளை அயாவகற்றிக் கொண்டேகல்.

(பெரு - ரை.) காண்பு இன் எனக் கண்ணழித்து, காண்டற்கு இனிதாகிய என்று பொருள்கோடலுமாம். "ஈகாண் தோன்றும்" என்றும்பாடம். தலைவன் தலைவியைக்கொண்டு தலைக்கழியுமிடத்தே 'இடையூறின்றிப் புணர்ச்சி நிகழினும் தந்தையரும் தன்னையரும் தேடிப்பின் வந்து இவ்வொழுக்கத்திற்கு இடையூறு செய்வரென்னும் கருத்தே இவருள்ளத்தும் பெரும்பான்மை நிகழ்தலின் பிரிவுநிகழ்ந்தவாறாயிற்று' எனவரும் நச்சினார்க்கினியர் நுண்ணுரை (தொல். அகத். கஙி. உரை) ஈண்டு நினைக. (உகூச)

உகூரு. பரணர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, பின்னின்ற தலைமகன் நெஞ்சிற்கு உரைத்தது.

(து - ம்.) என்பது பாங்கி மதியுடம்பாட்டின் கண்ணே இவனொரு குறையுடையான் போலுமென்று தோழி உய்த்துணர நிற்குமிடத்து அதுவரையும் பொறுத தனது நெஞ்சைத் தலைவன் நெருங்கி நெஞ்சமே இவளின் தலைவியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடையாள் நம்பால் அன்புடையளாதலின் நீ வருந்தாதொழியென்று தெளியக் கூறு நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தோழி குறை அவட்சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்" (தொல்- கள. கக) என்னும் விதிகொள்க.

இறுகுபுல் மேய்ந்த அறுகோட்டு முற்றல்
அள்ளல் ஆடிய புள்ளி வரிக்கலை
வீளை அம்பின் வில்லோர் பெருமகன்
பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி காக்கும்
பாரத்து அன்ன ஆர மார்பின்
சிறுகோல் சென்னி ஆரேற்று அன்ன
மாரி வண்மகிழ் ஓரி கொல்லிக்
கலிமயிற் கலாவத்து அன்னஇவள்
ஒலிமென் கூந்தல் நம்வயி னளே.

(சொ - ள்.) இறுகு புல் மேய்ந்த அறுகோட்டு முற்றல் அள்ளல் ஆடிய புள்ளி வரிக் கலை - காய்ந்த புல்லை மேய்கின்ற உதிர்ந்த கொம்பினையுடைய முதிர்ச்சியையுடைய சேற்றில் ஒட்டி வருந்தற் செய்த புள்ளியையும் வரியையும் உடைய கலைமானே; வீளை அம்பின் வில்லோர் பெருமகன் பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி காக்கும் — எய்யும் ஒலியையுடைய அம்பினையும் வில்லினையுமுடைய வீரர் தலைவனாகிய பொலிவு பொருந்திய தோளிலே கவசம் பூட்டிய மிஞிலி என்பவனாலே காவல் செய்து வருகின்ற; பாரத்து அன்ன (இவள்) ஆரம் மார்பில் சிறு கோல் சென்னி- பாரம் என்னும் ஊரைப்போன்ற ஆத்திமாலையையுடைய மார்பையுடைய சிலவாகிய ஊர்களை ஆட்சிகொண்ட செங்கோலையுடைய சோழனுடைய; ஆர் ஏறு அன்ன (இவள்) மாரி வண் மகிழ் ஓரி கொல்லி - ஆரேற்றைப் போன்ற இவளுடைய் தலைவியாகிய மழைபோன்ற கொடையும் கள்ளுணவுமுடைய ஓரியென்பவனது கொல்லி மலையிலிருக்கின்ற; கலிமயில் அன்ன இவள் - செருக்கிய மயிலைப் போன்ற நம் காதலியாவாள்; கலாவத்து ஒலி மென் கூந்தல் — அம் மயிலின் கலாபம் போன்ற தழைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடையாள்; நம் வயினள் — நம்பாலள் அல்லளோ?; ஆதலின் நெஞ்சமே கவலை கொள்ளாதே; நின்செயல் விரைய முடிவு பெறுங்காண்! எ - று.

(வி - ம்.) வீளை - அம்பினொலி.

கோடு முதிர்ந்தகாலத்து உதிர்தலின் அறுகோடெனப்பட்டது. முற்றிய கோடு உதிர்தலையுடைய கலையென இயைப்பினும் அமையும். பாரத்து அன்ன ஆரேற்று அன்ன மயிலன்ன காதலியாகிய இவளைக் கூட்டி இவள் கூந்தல் நம்முடைய கையிலே சிக்குண்டதன்றோ இனி எங்குப் போகுவளென இயைப்பினுமாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - தலைமகன் ஆற்றல்.

(பெரு - ரை.) மிஞிலிகாக்கும் பாரத்து அன்ன இவள்; சென்னி ஆரேற்று அன்ன இவள் கொல்லிக் கலிமயில் அன்ன இவள் எனத் தனித்தனி இயைத்துக்கொள்க. கலாவத்து ஒலிகூந்தல் என்று இயைத்துக்கொள்க. பாரம், ஆரேறு என்பன ஊர்ப்பெயர்கள். (உ௬௫)

உ௬௬. கச்சிப்பேட்டு இளந்தச்சனார்

திணை: முல்லை.

துறை: (க) இது, தலைமகனைச் செலவுடன்பட்டது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் வினைவயிற் செல்லக் கருதியதறிந்த தோழி, அவன் கவலையில்லாது சென்று வினைமுடித்து வருதல்கருதி அவனை நெருங்கி ஐயனே, எம்மை இங்கு நீங்கி வினைவயினேகுவிராயின், யாம் வருந்தாது சீறூரின்கண்ணே உறைவோம்: நல்லகுடியிலே பிறந்தாரைத் தனி வைத்த காலை வருந்துதல் அவர்க்கியல்பன்றென உடன்பட்டுக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல்-கற். ௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனாலமைத்துக்கொள்க.

துறை: (உ) கடுநகர் வரைப்பிற் கண்டுமகிழ்ந்த தலைமகற்குத் தோழி நும்மாலே யாயிற்றென்று சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் அந்தணர் சான்றோர் அருங்கல முன்னிட்டு மனையகம்புகுந்து தோழியைக் கண்டானுக்கு அவள் நீயிர் வரைவிடை வைத்துப் பிரியுங்காலை யாம் வருந்ததாதிருந்ததன்றி இம் மணவினையை முயன்றேமில்லை, இது நும் முயற்சியானன்றோ நிகழ்ந்ததென மகிழ்ந்து கூறாநிற்பதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "நாற்றமும் தோற்றமும்" (தொல் - கள. உ௩) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'நாலெட்டு வகையும் தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன' என்புழித் தாங்கருஞ் சிறப்பு என்ற விதப்பால் கொள்க.

கொல்லைக் கோவலர் குறும்புனஞ் சேர்ந்த
குறுங்காற் குரவின் குவியிணர் வான்பூ
ஆடுடை இடைமகன் சூடப் பூக்கும்
அகலுள் ஆங்கண் சீறூ ரேமே
௫. அதுவே சாலுவ காமம் அன்றியும்
எம்விட்டு அகறிர் ஆயின் கொன்னொன்று

கூறுவல் வாழியர் ஐய வேறுபட்டு
இரீஇய காலை இரியின்
பெரிய அல்லவோ பெரியவர் நிலையே.

(சொ - ள்.) ஐய வாழியர் - ஐயனே! வாழ்வீராக!; எம விட்டு அகறிர் ஆயின் -- நீவிர் எம்மைக் கைவிட்டு வேற்று நாட்டுக் குச் செல்வீராயின்; கொல்லை கோவலர் குறும் புனம் சேர்ந்த குறுங்கால் குரவின் குவி இணர்வான் பூ -- அக்காலத்தில் யாம் கொல்லைகளிலே தனியே இருக்கும் கோவலருடைய சிறிய புனத் தைச் சார்ந்த குறுகிய காம்பினையுடைய குராமரத்தின் குவிந்த கொத்திலுள்ள வெள்ளிய பூ; ஆடு உடை இடை மகன் சூடப் பூக்கும் அகல் உள் ஆங்கண் சிறூரேம் - ஆடு மேய்த்தலையுடைய இடையன் அணிந்து கொள்ளுமாறு மலராநிற்கும் அகன்ற இடத்தையுடைய சிறூரின்கண்ணே யிருத்தலையுடையேமாயிரா நின்றேம்; அதுவே காமம் சாலுவ -- அங்ஙனம் உறைகுவதொன் றுமே எங்கள விருப்பத்துக்குப் பொருந்துதலா . யிருக்கும்; அன்றியும் கொன் ஒன்று கூறுவல் -- அல்லாமலும் யான கூறு வதில் ஒருபயனும் இல்லையாயினும் இன்னும் ஒன்று கூறுகிற் பேன்; வேறுபட்டு இரீஇய காலை இரியின் - நீயிர் வேற்று நாட்டுக் குச் செல்லக் கருதி எம்மை இல்லின்கண் இருத்தியகாலை யாம் வருந்தியக்கால்; பெரியவர் நிலை பெரிய அல்ல - பெருங்குடியிலே பிறந்தவர் நிலை பெரிய அல்லவாமன்றோ ? எ -- று.

(வி - ம்.) அகலுளாங்கண் - அகன்ற இடம். ஆங்கண் - ஊரை யடுத்தவிடமுமாம். பெரியவல்லவோ பெரியவர் நிலை: பிறிதுமொழித லணி. இஃது அருள் மிக உடைமை.

பிரிந்த தலைமகன் வருந்துணை இல்லின்கண் ஆற்றியிருத்தல் கற்புடை மகளிர் கடனாதற்கேற்பச் சிறூரேமென்றாள், அதுவே காமம் சாலுமென்றதனால் உடன்பட்டமையாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவுடன்படுதல்.

(பெரு - ரை.) நும்முடைய திருவுளக்குறிப்பிற்கேற்ப நும்முடைய திருமனையின்கண் நீயிர் மீண்டுவருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தலே எம் கடமை என்பதை யாங்கள் நன்குணர்வேம் ஆதலின் யாம் ஆற்றியிருப் பேம் எம் பெருமான் கருதியாங்குச் சென்றுவருக எனச் செலவுடன் பட்டபடியாம்.

இவ்வூர் எம்பெருமான் ஊர் என்னும் நினைவே எம் பிரிவுத் துன்பத்தை ஆற்றி நும்மோடுறைவது போன்று அமைதிதரும் என்பாள் சிறூரேம் ஆகவே காமம் சாலும் என்றாள் என்க. குரவின் பூ ‘இடைமகன் சூடப் பூக்கும்’ என்றது எம் பெருமானின் பொருளீட்டும் முயற்சி எம் பெருமாட்டி இல்லறம் நிகழ்த்த ஆக்கமாகும் என்னும் உள்ளுறையுடையதென்க. (உகக)

உகூஎ. கபிலர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இது, தோழி காப்புக் கைமிக்குக் காமம் பெருகிய காலத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவியை வேற்றுமைகண்டு இல்வயிற் செறித்தகாலத்துக் காமமிகுதிப்பட்டு வருந்துந் தலைவியை ஆற்றப் புகுந்த தோழி, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாதலையறிந்து அவன் கேட்கு மாற்றானே கானலில் என்றும் வாராத யான் ஒருநாள்வந்து ஆண்டுப் புள்ளொலிக் குரலைத் தலைவனது தேர்க்குரலோவென்றவுடன் அவன் அங்கு வந்துவிட்டனன்: இப்பொழுது அங்ஙனமும் தலைப்பெய்யாத படி காவல் செய்யப்பட்டாயிற்று என்று நொந்து கூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குக் "காப்பின் கடுமை கையற வரினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

துறை: (உ) வரைவுகடாயதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.

(இ - ம்.) இதனை, "அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (ஷை) என்பதனாற் கொள்க.

நொச்சி மாஅரும் பன்ன கண்ண
எக்கர் ஞெண்டின் இருங்கிளைத் தொழுதி
இலங்கெயிற்று ஏஎர் இன்நகை மகளிர்
உணங்குதினை துழவும் கைபோன் ஞாழல்
மணங்கமழ் நறுவீ வரிக்குந் துறைவன்
தன்னொடு புணர்த்த இன்னமர் கானல்
தனியே வருதல் நனிபுலம் புடைத்தென
வாரேன் மன்யான் வந்தனென் தெய்ய
சிறுநா வொண்மணித் தெள்ளிசை கடுப்ப
இனமீன் ஆர்கை ஈண்டுபுள் ஒலிக்குரல்
இவைமகன் என்னு அளவை
வயமான் தோன்றல் வந்துநின் றனனே.

(சொ - ள்.) நொச்சி மா அரும்பு அன்ன கண்ண எக்கர் ஞெண்டின் இருங்கிளைத் தொழுதி - நொச்சியின் கரிய அரும்பு போன்ற கண்ணையுடைய மணலால் ஆகிய எக்கரின்கண் உள்ள பெரிய சுற்றத்தையுடைய ஞெண்டின் கூட்டம்; இலங்கு எயிற்று ஏஎர் இன் நகை மகளிர் உணங்குதினை துழவும் கைபோல் ஞாழல் மணங்கமழ் நறுவீ வரிக்கும் துறைவன் தன்னொடு — விளங்கிய பற்களின் அழகிய இனிய நகையையுடைய மாதர்கள்

வெயிலிலே காயுந் தினையைக் கைவிரலாலே துழாவி வருதல் போல மணம் வீசும் ஞாழலின் உதிர்ந்த மலரைக் காலால் வரித் துக்கோலஞ் செய்யுந் துறையையுடைய தலைவனொடு; புணர்ந்த இன் அமர் கானல் தனியே வருதல்—கூட்டிய இனிய விருப்பத்தை யுடைய கழிச் சோலையிலே அவளின்றித் தனியே நான்வருதல்; நனி புலம்பு உடைத்து என வாரேன் மன் யான் - மிக வருத்தமுடைய தாய் இராநின்றது எனக் கருதி அதனால் பெரும்பாலும் வாரா திருந்த யான்; வந்தனென் - முன்பு ஒருநாள் வந்துளேனாகி; சிறு நா ஒள் மணித் தெள் இசை கடுப்ப இனம் மீன் ஆர்கை ஈண்டு புள ஒலிக்குரல் — சிறிய நாவையுடையஒள்ளிய மணியின் தெளிந்த ஓசையைப் போலக் கூட்டமாகிய மீனைத் தின்னுகிறதற்கு வந்து கூடுகின்ற புள் ஒலிக்குங் குரலைக் கேட்டு; இவை மகன் என்னா அளவை - இவ்வொலி தலைமகனது தேரின் மணியோசை போலு மென்றுட்கொண்டு 'இவ்வோசை தலைமகன' என்று சொல் லெடுக்கு முன்; வயமான் தோன்றல் வந்து நின்றனன் — வலிய குதிரையையுடைய தோன்றலாவான் ஆங்கு வந்து நின்றனன்; இப்பொழுது அங்ஙனமும் காணாதபடி காவல் செய்தாயிற்று; எ - று.

(வி - ம்.) இறைச்சி: ஞாழலி னுதிர்ந்த பூவை ஞெண்டு துழவுமென் றது, தலைவன்பால் நின்று பிரித்து இல்வயிற் செறிக்கப்பட்ட தலைவியை ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றி வருத்தாநின்றார் என்றதாம். காப்புக் கைமிக்குக் காமம் பெருகியகாலத்துக் கூறினமையின் அறத்தொடு நிலைக்கட்பட்டது இத்துறை என்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - அறத்தொடு நிற்றல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுட்குப் பயன் 'அறத்தொடு நிலை' என்று உரையாசிரியர் கூறுவது பொருந்தாது. இது தலைவி காப்புக் கைமிக் கமையால் இரவுக்குறிக்கண் தலைவனைக் காணவியலாதிருந்தலைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறி இரவுக்குறி மறுத்தபடியாம். இதற்குப் பயன் வரைவுகடாதலேயாம். முதற்றுறைக்குத் தோழி தலைவனுக்குத் தலைவியின் காப்பு மிகுதியுணர்த்து மாத்திரையே கொள்க.

இரண்டாவது துறைக்கு, காப்புமிகுதி இலதாகவும் தோழி அஃது உளதாகப் படைத்துமொழிந்து தலைவனை வரைவுகடாவினள் எனக் கோடல் வேண்டும். (உ௬எ)

உ௬அ. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (க) இது, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அன்னை வெறியயர்வதாயினளென்று படைத்து மொழிந்து வரைவுடன் படுக்கலுறுந் தோழி, தலைமகனை நெருங்கி அன்னையெடுக்கும் வெறிக்களத்து வரும் வேலனை நாம்

காதலன்பால் அளவுகடப்பக் காதல் உண்டாக்கியும் அவனால் விரும்பப்படோமா யிருப்பது எக்காரணத்தாலெனக் கேட்போமோமவென ஆராய்ந்து கூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் "களனும் பொழுதும்...........அன்னவில் வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்.கள. உஉ) என்னும் விதியே கொள்க.

துறை: (உ) தலைமகன் வந்தொழுகவும் வேறுபாடுகண்டாள் அவன் வருவானாகவும் நீ வேறுபட்டாய் வெறியெடுத்துக்கொள்ளும் வகையான் என்றதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்க
மால்பெயல் தலைஇய மன்னெடுங் குன்றத்துக்
கருங்கால் குறிஞ்சி மதனில வான்பூ
ஓவுக்கண் டன்ன இல்வரை இழைத்த
ரு. நாறுகொள் பிரசம் ஊறுநா டற்குக்
காதல் செய்தும் காதலம் அன்மை
யாதெனிற் கொல்லோ தோழி வினவுகம்
பெய்ம்மணல் முற்றங் கடிகொண்டு
மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலற் றந்தே.

(சொ - ள்.) தோழி மணல் பெய் முற்றம் கடிகொண்டு – தோழீ! மணலைப் பரப்பிய முற்றத்தைச் சிறப்புச் செய்து; மெய்ம்மலி கழங்கின் வேலன் தந்து - மெய்ம்மையைக் கூறுகின்ற கழங்கிட்டுக் குறிபார்த்தலையுடைய படிமத்தானை அன்னை வீட்டில் அழைத்து வந்திருத்தலானே; சூர் உடை நனந்தலைச் சுனை நீர் மழை பெய்துவிட்ட மிக்கநெடிய குன்றத்தின்கண்ணே; கருங்கால் மல்க - அச்சஞ் செய்தலையுடைய இடமகன்ற சுனையின் நீர் நிறையும்படியாக; மால்பெயர் தலைஇய மன் நெடுங்குன்றத்து - மேகம் குறிஞ்சி மதன் இல வான் பூ – கரிய காம்பையுடைய குறிஞ்சியின் வன்மையில்லாத மெல்லிய வெளிய பூ; ஓவுக் கண்டு அன்ன இல் வரை இழைத்த நாறுகொள் பிரசம் ஊறும் நாடற்கு –.ஓவியன் மலையிடத்தே சித்திரித்தாற் போன்ற வேட்டுவர் இல்லங்களிலே இழைக்கப்பட்ட தேனடைக்கு வேண்டிய அளவு மணங்கொண்ட தேனூறுகின்ற நாட்டையுடைய தலைவனுக்கு; காதல் செய்தும் காதலம் அன்மை யாதெனின் வினவுகம் - யாம் பலபடியாகக் காதலுண்டாக்கியிருந்தும் அவனாலே காதலிக்கப்படுந் தன்மையேமல்லாதிருத்தல் எக்காரணத்தினாலோ? இவ்வொரு காரியத்தை அந்த வேலன்பாற் கேட்போமாக; எ - று.

(வி - ம்.) இழைத்த என்பதனை வினைப்பெயராக்கி நான்கனுருபு கொடுத்துக் கூறுக. தந்து என்பதனைத் தர அவனைத் திரிக்க.

சிறைப்புறமாகிய தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையுமாற்றானே அவன்பால் இறைமகள் கைகடந்த காதலுடையளெனவும் அவன் அங்ஙனம் இல்லானெனவுங் கூறுவாள் நாடற்குக் காதல் செய்துங் காதலம் அன்மை என்றாள்.

உள்ளுறை :—கருங்கோற் குறிஞ்சியின் மதனிலவாகிய பூ இல்லகத்து இழைத்த தேனடைக்கு மிக்க தேனூறுமென்றது, குறவர் மகளிரேம் ஆகிய யாம் மருதநிலத் தலைவன் மகனாகிய நம் காதலன்பால் வழிமுறை பெருகற்பாலதாகிய நட்புவைத்துள்ளோம் ; அதனை அவன் அறிந்தானில்லையே யென்று இரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) நாடற்குக் காதல் செய்தும் என்றது நாடனைக் காதலித்திருந்தும் என்றவாறு. "ஒருதலையான் இன்னாது காமம்" என்பதுபற்றி நாம் காதலிக்குமளவு நம் பெருமானும் நம்மைக் காதலித்திலன்; காதலித்திருப்பின் அவன் வரைந்துகொண்டிருப்பன். வரையாமையாலன்றே வெறியெடுத்தன் முதலிய வின்துயர்கள் எய்துகின்றன, என்று வருந்தியபடியாம். வன்மையில்லாத பேதையாகிய குறிஞ்சிப் பூக்கள் தமக்குக் கைம்மாறேதும் இயற்றாத தேனடைக்குத் தாம் தேனூறி நல்குதல் போன்று நம்பால் காதலில்லாத நம் பெருமானுக்கு நாம் மட்டும் காதல் கனிந்த பேதையரேமாயினேம் என்பாள் குறிஞ்சிப்பூ இல்வரை இழைத்தனவற்றிற்குப் பிரசம் ஊறும் என்றாள் என்க. 'காதல் செய்தவும் காதலம் அன்மை' என்றும் பாடம். இதே சிறந்ததுமாம். (உ௬அ)

உ௬௯. எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்

திணை : பாலை.

துறை : (க) இது, தோழி வாயின்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைமகன் தலைவிகொண்ட ஊடலைத் தணித்தற்பொருட்டுத் தூதாகவிடுக்கப்பட்ட வாயிலவரைத் தோழி நெருங்கி நம் காதலர் இறைவியின் கண்கள் தம்மைப் பிணிக்குமென்றெண்ணாது கடுஞ்சுரஞ் செல்பவர் பின்பு எதைத்தான் செய்யார்? பரத்தையிற் பிரிதலோ அவர்க்கு அரிது, அவர் கருதியவை யாவர் அறிவார் என்று மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (உ) செலவழுங்குவித்ததூஉமாம்.

(து- ம்.) என்பது, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்குட் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்" என்னும் விதி கொள்க. இத்துறைக்கு இதனை முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கொள்க.

குரும்பை மணிப்பூண் பெருஞ்செங் கிண்கிணிப்
பாலார் துவர்வாய்ப் பைம்பூண் புதல்வன்
மாலைக் கட்டின் மார்பூர்பு இழிய
அவ்வெயிறு ஒழுகிய வெவ்வாய் மாண்நகைச்
செயிர்தீர் கொள்கைநம் உயிர்வெங் காதலி
திருமுகத்து அலமருங் கண்ணிணைந்து அல்கலும்
பெருமர வள்ளியிற் பிணிக்கும் என்னார்
சிறுபல் குன்றம் இறப்போர்
அறிவார் யாரவர் முன்னி யவ்வே.

(சொ – ள்.) குரும்பை மணிப் பூண் பெருஞ் செங் கிண்கிணி - குரும்பை போன்ற மணியையுடைய பூணாகிய பெரிய செவ்விய கிண்கிணியையும்; பால் ஆர் துவர் வாய்ப் பைம்பூண் புதல்வன - பாலுண்ணுஞ் சிவந்த வாயையும் மற்றும் பல பசிய கலன்களையுமுடைய புதல்வன்; மாலைக்கட்டு இன் மார்பு ஊர்பு இழிய - மாலையணிதலையுடைய இன்பத்திற்குக் காரணமாகிய மார்பிலூர்ந்து இறங்குதலால்; அ எயிறு ஒழுகிய வெவ் வாய் மாண் நகை செயிர் தீர் கொள்கை நம் உயிர் வெம் காதலி - அழகிய எயிற்றினின்றொழுகிய விருப்பமுற்ற மாட்சிமைப்பட்ட நகையையும் குற்றமற்ற கோட்பாட்டினையுமுடைய நம்முயிர் போன்ற விருப்பமிக்க காதலியினது; திருமுகத்து அலமரும் கண் இணைந்து அல்கலும் பெருமர வள்ளியின் பிணிக்கும் என்னார் - அழகிய முகத்திலே உலாவுகின்ற கண்கள் துன்பமெய்தி நாள்தோறும் பெரிய மரத்தைச் சுற்றிய வள்ளிக்கொடியைப் போல நம்மைப பிணிக்குமே என்று கருதாராய்; சிறு பல் குன்றம் இறப்போர் - எப்பொழுதும் சிறிய பலவாய குன்றங்கடந்து சுரஞ்செல்வாராயினர், அத்தகையார் பின்பு எதனைத்தான் செய்யார்? பரத்தையிற்பிரிந்து செல்லுதலோ அவர்க்கு அரியது, அஃதியல்புதானே; அவர் முன்னிய யார் அறிவார் - இன்னும் அவர் கருதி உள்ளவை யாவர்தாம் அறியவல்லார்? எ – று.

(வி - ம்.) குரும்பை மணிப்பூண் - அரையிற் கட்டும் கிண்கிணி.

காதலனது முயக்கம் வேண்டாது புதல்வன் முகத்தில் ஆறியிருக்கவும் அமையுமென்பாள், புதல்வனை முற்கூறினாள். காதலி முயக்கத்தை வெறுத்ததன்றிச் செறுநரும் விரும்புஞ் சேயின் காட்சியையும் வெறுத்துச் செல்பவர், யாதுதான் செய்யாரெனக் கொண்டு கூறினாளுமாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இரண்டாவது துறைக்கு மெய்ப்பாடு அழுகை. பயன் - செலவழுங்குவித்தல் என்க. 'பெரும வள்ளியிற் பிணிக்கும்' என்றும் பாடம். (உகக)

உஎ௦. பரணர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி வாயினேர்கின்ருள் தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லி வாயிலெதிர்கொண்டது.

உடனிலைக்கிளவிவகையால்.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனை இறைமகளுடன் எதிர்கொண்ட தோழி! நின்னைப் பிரிந்து வருந்துவதல்லாமல் நின்னைத் தன்பால் வயமாக்க அறியாத இத்தலைவிபால் வைத்திருக்கும் அன்பினும் என்பால் அன்புடையைதான்; ஆயினும் நீ பிரிந்தது நன்னன் செய்த கூந்தற்கயிற்றினுங்காட்டிற் கொடியதன்ருே? அத்தகுதியை யான் மறப்பேன்காணென்று வெகுண்டு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, ''பிழைத்து வந்திருந்த கிழவனை நெருங்கி, இழைத்துஆங்கு ஆக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும் ''(தொல். கற். க) என்னும் விதிகொள்க.

தடந்தாள் தாழைக் குடம்பை நோனுத்
தண்தலை கமழும் வண்டுபடு நாற்றத்து
இருள்புரை கூந்தல் பொங்குதுகள் ஆடி
உருள்பொலி போல எம்முனை வருந்தல்
அணித்தகை அல்லது பிணித்தல் தேற்ருப்
பெருந்தோள் செல்வத்து இவளினும் எல்லா
எற்பெரி தளித்தனை நீயே பொற்புடை
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்
வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்துவேல் நன்னன்
கூந்தல் முரற்சியின் கொடிதே
மறப்பன் மாதோநின் விறல்தகைமையே.

(சொ - ள்.) எல்லா தடந் தாள் தாழைக் குடம்பை - ஏட! நீ பிரிந்தக்கால் பெரிய தூற்றினையுடைய தாழைப் புதலினாலே கட்டப்பட்ட எமது சிறிய வீட்டின்கண்ணே! நோனு தண்டலை கமழும் வண்டு படு நாற்றத்து இருள் புரை கூந்தல் - பொறுக்க முடியாதபடி சோலையிலுள்ள புன்னை முதலாகியவற்றின் மலரை முடித்தலால் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நறுநாற்றத்தையுடைய இருளொத்த கூந்தலில்; பொங்குதுகள் ஆடி உருள்பொலி போல எம்முனை வருந்தல் அணித்தகை அல்லது - மிக்க துகள் படிய நிலத்திலே புரண்டு சாய்ந்தாற் போலாக எம்முன்னே வருந்துதலையுடையளாகி அழகழிந்த தன்மை யொன்றல்லாது; பிணித்தல் தேற்ரு பெருந்தோள் செல்வத்து இவளினும் - நின்னை

வசமாக்குதலைத் தெளியாத பெரிய தோளையுடைய செல்வமக ளாகிய இவளினுங்காட்டில்; என் பெரிது நீ அளித்தனை-என்னைப் பெரிதும் நீ அன்பு செய்தொழுகா நின்றனை அங்ஙனமாயினும் நீ பிரிந்து சென்றதானது; பொற்பு உடை விரி உளை பொலிந்த பரி உடை நல் மான் வேந்தர் ஓட்டிய ஏந்து வேல் நன்னன்-அழகு பொருந்திய விரிந்த பிடரிமயிர் பொலிவுபெற்ற விரைந்த செல வினையுடைய நல்ல குதிரைப் படைகளையுடைய பகையரசராகிய பிண்டன் முதலாயினோரைப் போரிலே தோற்றோடச் செய்த ஏந்திய வேற்படையையுடைய நன்னன்; கூந்தல் முரற்சியின் கொடிது - தான் அப்பகையரசரின் உரிமை மகளிரைப் பற்றி வந்து அவர் தலையை மழித்து அக் கூந்தலைக் கயிறாகத் திரித்து அக் கயிற்றாலே அப்பகைவரின் யானையைப் பிணித்த கொடுமை யினும் கொடியதாயிராநின்றது; நின் விறல் தகைமை மறப்பன் - ஆதலால் நினது வலிய தகுதிப்பாட்டினை யான் மறந்தே விடுகின்றேன்காண்; எ - று.

(வி - ம்.) நோன்றல் - பொறுத்தல்; நோனுமை - பொறுக்க முடியாமை. முனை - ஐ: சாரியை. அணித்தகை - அழகைத் தடுப்பது. எல்லா.: ஏடவென்னும் முன்னிலைச் சொல். கணவனை வயமாக்க அறியாதாள் வருந்தியென்னென்றதாம். இதனை, "பஞ்சிறைகொண்ட" (கேம-கஉஎ) என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளானுமறிக. முரற்சி-கயிறு. தலைவியுடனெதிர் கொண்டமையால் உடனிலைக் கிளவியாயிற்று. இவ ளெனச் சுட்டினமையின் உடனின்றமை தெளிக.

புலவி தீர்க்கும் வாயிலாக யான் அமையாதவழி என்னுடனும் பேசாது வெறுத்தல் செய்வாய் அமைந்தமையால் என்னுடன் பேசுவா யாயினை என்று கொண்டு எற்பெரிதளித்தனை யென்றாள்.

மெய்ப்பாடு - உவமையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வாயி னேர்தல்.

(பெரு - ரை.) "பொங்கு துகள் ஆடி
உருள்பொறி போல எம்முனை வருதல்
அணித்தகை யல்லது பிணித்தல் தேற்று"

என்றும் பாடவேறுபாடுண்டு. இந்தப் பாடமே சிறப்புடையதுமாகும். இந்தப் பாடம் கிடைக்கப்பெறுமையால் இந்தச் செய்யுட்கு உரை யாசிரியர் பெரிதும் இடர்ப்பட்டு உரைகூறியிருத்தலும் அவ்வுரை பொருந்தாமையும் அறிக.

உருள்கின்ற பொறி போல (இயந்திரம் போல) எமக்கு முன்னரே வருவதன்றி தன் அணித்தகையால் நின்னைப் பிணித்தல் தேற்று இவளைத் தலையளி செய்யாயாய் உனக்கு வாயில் நேர்விக்கும் என்னை மட்டும் நீ நன்கு அளிசெய்கின்றனை, அதனால் நீ சிற்சில செவ்வியில் வெற்றியும் கண்டனை நின்னுடைய இவ்விறற்றகைமை நன்னன் கூந்தல் முரற்சியினும் கொடியதாயிருந்தது; ஆதலால் 'நன்றல்லது அன்றே மறப்பது அறன்' என்பது பற்றி நின் தகைமையை நான்

முறப்பன்காண் என்று பொருள் காண்க. விறற்றகைமை என்றது, இகழ்ச்சி, தலைவியின் எளிமை கூறுவாள் அவள் தன்மாட்டு நினக்குச் சில செவ்வியில் இனியவாயிருக்கின்ற தனது தோட்செல்வம் ஒன்றே யுடையாள் என்று இரங்குவாள் பெருந்தோட் செல்வத்து இவள் என்று சுட்டினாள். (உஎ0)

உஎக. ....

திணை : பாலை.

துறை : இது, மணமருண்டு சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவியைத் தலைமகன் கொண்டு தலைக் கழிந்தவழிக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவைக்கண் மனையகத்திருந்த நற்றாய், அஃது அறத்தாறெனக் கொண்டாளாயினும், ஏதிலார் கூறும் பழிமொழி பொருளாய் மயங்கி 'முன்னமே என்னுயிரைக் கொண்டு போகாது இப்பொழுது ஏதிலாளன் பின்சென்ற என்மகளைப் பின் சென்று தேடி அலர்கூறுதலை யான் கேட்டிருக்குமாறு என்னை இது காறும் கைவிட்டொழிந்த கூற்றும் தானே கெடுவதாக' என்று மருண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தன்னும் அவனும் அவளும்" என்ற நூற் பாவின்கண் (தொல். அக. ௩௬) தெய்வம் நன்மை தீமை அச்சஞ் சார்தல் என்று அன்ன பிறவும் என்பதனாற் கொள்க.

இரும்புனிற்று எருமைப் பெருஞ்செவிக் குழவி
பைந்தாது எருவின் வைகுதுயில் மடியும்
செழுந்தண் மனையோடு எம்மிவண் ஒழியச்
செல்பெருங் காளை பொய்மருண்டு சேய்நாட்டுச்
சுவைக்காய் நெல்லிப் போக்கரும் பொங்கர்
வீழ்கடைத் திரள்காய் ஒருங்குடன் தின்று
வீசுனைச் சிறுநீர் குடியினள் கழிந்த
குவளை உண்கணென் மகளோர் அன்ன
செய்போழ் வெட்டிப் பெய்தல் ஆயம்
மாலைவிரி நிலவிற் பெயர்புபுறங் காண்டற்கு
மாயிருந் தாழி கவிப்பத்
தாவின்று கழிகஎற் கொள்ளாக் கூற்றே.

(சொ - ள்.) இரும் புனிற்று எருமைப் பெருஞ்செவிக் குழவி - அணித்தாக ஈனப்பட்ட கரிய எருமையின் பெரிய செவியையுடைய கன்று ; பைந் தாது எருவின் வைகு துயில் மடியும் செழுந் தண் மனையோடு - பசிய மலரில் உள்ள பராகங்கள் உதிர்ந்து எருவாகக் கிடத்தலையுடைய தொழுவத்திடத்துத் தங்கப்பெற்ற துயிலை மேற்கொண்டு செழுமையுடைய குளிர்ச்சி

யுற்ற மாளிகையுடனே; எம் இவண் ஒழியச் செல் பெருங் காளை பொய் மருண்டு — எம்மை இங்கே ஒழியவிட்டுத் தன்னுடனே வருகின்ற பெரிய காளையாவான் கூறும் அளவு கடந்த பொய்ம்மொழியாலே மயங்கி; சேய் நாட்டுச் சுவைக் காய் நெல்லிப்போக்கு அரும் பொங்கர் — நெடுந்தூரத்திலுள்ள அவனது நாட்டை அடைய விரும்பி இளமரஞ் செறிந்த, சுவையையுடைய நெல்லியஞ் சோலையில்; வீழ் கடை திரள்காய் ஒருங்கு உடன் தின்று — உதிர்ந்த கடையிலே திரண்ட காயை ஒருசேரத் தின்று; வீ சுனைச் சிறுநீர் குடியினள் - வறந்த சுனையில் உள்ள மிகச் சிலவாகிய நீரைப் பருகி; கழிந்த குவளை உண்கண் என்மகள்- சென்றுவிட்ட நெய்தன்மலர்போன்ற மையுண்ட கண்ணையுடைய என் மகளை; ஓர் அன்ன செய் போழ் வெட்டிப் பெய்தல் ஆய மாலை - ஒருதன்மையாகிய சிவந்த பனங்குருத்தைக் கீண்டு பதனிடுமாறு போடுதலாய மாலைப்பொழுதில்; விரி நிலவில் பெயர்பு புறங் காண்டற்கு - விரிந்த நிலவிலே சென்று பின்னே போய்க் காணும்படியாக விட்ட இதற்கு; மா இருந் தாழி கவிப்ப என் கொள்ளாக் கூற்று - முன்னாலேயே என்னைப் பெரிய தாழியிலிட்டுக் கவிக்கும்படி என் உயிரைக் கொண்டு போகாத கூற்றமானது; தா இன்று தாழி கவிப்ப கழிக — தான் வலியழிந்து தன்னை அந்தத் தாழியிலிட்டுக் கவிக்கும்படி இறந்தொழியக் கடவதாக!; எ - று.

(வி - ம்.) பனங்குருத்தைக் கீண்டு பதனிடப் போடுகின்ற மாலையென்க.

தன் செல்வச் சிறப்பு அறிவுறுத்துவாள் குழவிதாதெருவிலே துயில் மடியுமென்றாள். அவன் வறுமை கூறுவாள் காளையின் பொய்ம்மை கூறினாள். பின்னிருட் பொழுதிலே கொண்டு தலைக்கழிந்தமை குறிப்பின் உணர்த்துவாள் மாலைவிரி நிலவென்றாள். புறங்காண்டற்கு என்றது, இதனாலே தமர் பின்விரைந்து சென்றார் காணவும் பெறும் என்றுணுமாம். தமருடன் சென்றுழி அஞ்சி விடுத்துச் செல்லுமாதலின், இவனுறுந் தோல்வி காண்டல் இழிபென்பது கொண்டு அதனைக் காணுமாறு வைத்த கூற்றென்றவாறு.

இறைச்சி :—எருமைக் குழவி தாதிலே துயிலுமென்றது, அழைத்துச் சென்ற தலைமகன் இனிய தன்மார்பு துணையாகத் துயிற்றுமென்று உள்ளம் மகிழ்வாளாவது.

மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றியிருத்தல்.

(பெரு - ரை.) ‘பொய்தல் ஆயம்’ என்றும் பாடம். இப்பாடத்திற்கு, என்மகளை - ஓரன்ன-ஒத்த ஆயம் அவளையின்றி வறிதே நிலவில் உலாவுதலைக் காண்டற் பொருட்டு எற்கொள்ளாக் கூற்று கழிக என்று பொருள் கொள்க. (உஎக)

௨௭௨. முக்கல் ஆசான் நல்வெள்ளையார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (௧) இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றுளாய தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் மணம்புரிந்து கொள்ளாது களவொழுக்கமேகொண்டுநெடுங்காலம் வந்து போவதனை ஆற்றாத தலைவி, தோழியை நோக்கித் துறைவன் தலையளி செய்யாமையால், யான் கொண்ட நோயானது ஊராரால் அறியப்பட்டு இன்னும் மிக்க நோயாய் இராநின்றதெனக் கூறி உள்ளுறையாலே தலைவன் தன்னை வரைந்துகொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்துமாறுங் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. ௨௧) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (௨) தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்).

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

கடலங் காக்கைச் செவ்வாய்ச் சேவல்
படிவ மகளிர் கொடிகொய்து அழித்த
பொம்மல் அடும்பின் வெண்மணல் ஒருசிறைக்
கடுஞ்சூல் வதிந்த காமர் பேடைக்கு
இருஞ்சேற்று அயிரை தேரிய தெண்கழிப்
பூவுடைக் குட்டந் துழவுந் துறைவன்
நல்கா மையின் நசைபழு தாகப்
பெருங்கை அற்றவென் சிறுமை அலர்வாய்
அம்பன் மூதூர் அலர் தந்து
நோயா கின்றது நோயினும் பெரிதே.

(சொ — ள்.) கடல் காக்கைச் செவ்வாய்ச் சேவல் — கடலிலியங்கும் நீர்க்காக்கையிலே சிவந்த வாயையுடைய ஆண் காக்கையானது; படிவ மகளிர் கொடி கொய்து அழித்த பொம்மல் அடும்பின் வெள் மணல் ஒருசிறை — நோன்பினையுடைய மாதர்கள் வைகுதல்வேண்டி ஆண்டுப் படர்ந்துள்ள கொடிகளைக் கொய்தலால் அழிபட்ட நெருங்கிய அவ்வடும்பின் கொடியையுடைய வெளிய மணற்பரப்பின் ஒருபால்; கடுஞ் சூல் வதிந்த காமர் பேடைக்கு — நிரம்பிய சூலுடனே தங்கிய தன்னால் விரும்பப்படுகிற

பேடைக்கு; இருஞ்சேற்று அயிரை தேரிய-கரிய சேற்றின்கண்ண வாகிய அயிரை மீனைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டி; தெள் கழிப் பூ உடைக் குட்டம் துழவும் துறைவன் — தெளிந்த கழியிடத்துப் பூவுதிரப்பெற்ற ஆழமான இடத்தினைத் தன்மூக்காலும் காலாலும் துழாவா நிற்கும் துறையையுடைய கொண்கன்; நல்காமையின் நசை பழுதுஆக-குறித்தபொழுது வந்து கூடித் தலையளி செய்யாமையால் யான் கொண்ட விருப்பம் வீணாகிவிட அதனாலே; கையற்ற என்பெருஞ் சிறுமை-செயலழிந்த என் பெரிய நோயானது; அலர்வாய் அம்பல் மூதூர் அலர் தந்து - பழிமொழி கூறுகின்ற அம்பலையுடைய பழைய நமது ஊரரால் அறியப்பட்டு; நோயினும் பெரிது நோய் ஆகின்றது-முன்பு நான் கொண்டிருந்த நோயினுங் காட்டில் மிக்க நோயுடையதாகாநின்றது; எ — று.

(வி - ம்.) தேரிய: செய்யிய வென்னும் வாய்ப்பாட் டெச்சம். கடலம், அம்: சாரியை.

உள்ளுறை:—நீர்க்காக்கைச் சேவல் சூலொடு வதிந்த பெடைக்கு அயிரை மீனைத் தேடுமென்றது, என்னை மணஞ்செய்துகொண்டு மனையறம் படுத்து யான் இல்வயினிருக்குமாறு வைத்துத் 'தாயத்தாற் செய்தது தேவரும் பிதிரரு மின்புறூஉ' ஆதலின் அவரை இன்புறுத்துமாறு வேற்று நாட்டுக்குச் சென்று பொருளீட்டிவந்து இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலனென்று அறிவுறுத்தியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) நோயாகின்று அது நோயினும் பெரிது எனக் கண்ணழித்து, அலர் தந்து நோயாகியது அது யான்படும் காமநோயினும் பெரிது என்று பொருள் கூறலுமாம். அலர் தந்து: ஒருசொல். அலர்ந்து என்றவாறு. இரண்டாவது துறைக்குப் பயன் வரைவு கடாதல் என்க. (உஎஉ)

உஎஙு. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன் கூத்தனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி தலைமகனது வரவுணர்ந்து தலைமகட்குரைப்பாளாய் சின் வேறுபாடு தாய்க்குப் புலனாக அவள் வேலனைக் கூவி வெறி அயருமென்பதுபடச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, (வெளிப்படை) அங்ஙனஞ் சொல்லுகின்றவள் "வெறியயர்தலாலே குன்ற நாடனை நினைக்குந்தோறும் அவன் செய்கையாலே தந்த வருத்தம் எனது நெஞ்சை நடுங்கச் செய்யாநின்றது; இஃதெப்படியாய் முடியுமோ' என்று நொந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும், "களனும் பொழுதும்..........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உங) என்னும் விதி கொள்க.

இஃதெவன் கொல்லோ தோழி மெயபரந்து
எவ்வங் கூர்ந்த ஏமுறு துயரம்
வெம்மையின் தான்வருத் துறீஇ நம்வயின்
அறியாது அயர்ந்த அன்னைக்கு வெறியென
வேலன் உரைக்கும் என்ப ஆகலின்
வண்ணம் மிகுத்த அண்ணல் யானை
நீர்கொள் நெடுஞ்சுனை யமைந்துவார்ந் துறைந்தென்
கண்போல் நீலந் தண்கமழ் சிறக்குங்
குன்ற நாடனை உள்ளுதொறும்
நெஞ்சுநடுக் குறூஉமவன் பண்புதரு படரே.

(சொ – ள்.) தோழி மெய் பரந்து எவ்வம் கூர்ந்த ஏம் உறு துயரம் – தோழீ! நின் உடம்பெங்கும் பரந்து துன்பமிக்கு மயங்கிய துயரத்தை நோக்கி; வெம்மையின் தான் வருத்து உறீஇ நம் வயின் அறியாது அயர்ந்த அன்னைக்கு - நம்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே தானும் வருத்தமுற்று நம்மிடத்தில் நிகழ்ந்தது அறியாது முருகவேளுக்கு வெறியெடுத்த நம் அன்னையை நோக்கி; வெறி என வேலன் உரைக்கும் என்ப - இது முருகணங்கு என்று வேலன் கூறுநிற்கும் என்பர்; ஆகலின் வண்ணம் மிகுத்த அண்ணல் யானை நீர்கொள் நெடுஞ்சுனை அமைந்து-ஆதலின் நிற மிக்க பெரிய யானை நீர்முகந்து கொள்கின்ற நெடிய சுனையின் கண்ணே அமைந்து; வார்ந்து உறைந்து என் கண் போல் நீலம் - நீண்டுற்று என் கண்போல்கின்ற நீலமலர்; தண் கமழ் சிறக்கும் குன்ற நாடனை உள்ளுதொறும் – தண்ணியவாய் மணமிகும் மலை நாடனை நினைக்குந்தோறும்; அவன் பண்பு தரு படர் நெஞ்சு நடுக்குறூஉம் - அவன் இயல்பாகத் தந்த கவலையானது எனது நெஞ்சை நடுங்கச் செய்யாநின்றது; இஃது எவன்கொல் – இஃது இனி எப்படியாகி முடியுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) வார்தல் - நெடுகுதல். படர் - வருத்தமுமாம். கேட்ட தலைவன் வரைவொடு புகுமாறு கருதியதாதலின், இது வரைவுகடாய தாயிற்று.

அவன் தலையளி செய்ததெல்லாம் தனக்கு மிக்க துன்பமும் மயக்கந் தருதுயரமு மாகியதென்பாள். எவ்வங் கூர்ந்த ஏமுறு துயரமென்றாள். இனி வரைந்தன்றிக் களவினியலாதென் றறிவுறுத்துவாள் உள்ளுதொறும் படர் நடுக்குறுத்து மென்றாள்.

உள்ளுறை:—யானை தலைவனாகவும் சுனை தமது குடியாகவும் நீர் தலைவியாகவும் அவ் யானையுண்ணுதல் தலைவன் தலைவியை மணந்து நலன் நுகர்தலாகவும் நீல மலர்தல் இருமுது குரவரும் மகிழ்வதாகவுங் கொள்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) அயர்ந்த - வெறியாட்டயர்ந்த. வரைதற்கு வற்புறுத்துவாள் 'கன்போல் நீலம் தண்கமழ் சிறக்கும் குன்ற நாடன்' என அன்புறு தகுந இறைச்சியிற் சுட்டினள்; என்னை?

"அன்புறு தகுந இறைச்சியுட் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே" (தொல். பொருள்.

உஎ) என்பதோத்தாகலின் என்க. (உஎஙு)

உஎசு. காவன்முல்லைப் பூதனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தோழி பருவமாறுபட்டதென்றது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிந்து சுரஞ்சென்றதறிந்த தலைமகள் கானின் கடுமையை நினைந்து வருந்துதலும், அதுகண்ட தோழி, சுரம் மழை பெய்தலினாலே பொலிவுடையதென்று கூறுதல் கருதி அங்ஙனம் பிரிந்து சுரநெறி செல்லுகின்ற தலைவர் 'மழை பெய்த மலையின்கண்ணே மான்சென்று தின்டலானே குமிழம் பழம் உதிர்கின்ற கானக நெறியில் நீ எம்மோடு வருதியோ என்று அழையாநின்றனர் கா'ணென்று கூறி ஆற்றுவிப்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். ரு) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனால் கொள்க.

நெடுவான் மின்னிக் குறுந்துளி தலைஇப்
படுமழை பொழிந்த பகுவாய்க் குன்றத்து
உழைமான் அம்பிணை தீண்டலின் இழைமகள்
பொன்செய் காசின் ஒண்பழந் தாஅங்
குமிழ்தலை மயங்கிய குறும்பல் அத்தம்
எம்மொடு வருதியோ பொம்மல் ஓதியெனக்
கூறின்று முடையரோ மற்றே வேறுபட்டு
இரும்புலி வழங்குஞ் சோலைப்
பெருங்கல் வைப்பிற் சுரன்இறந் தோரே.

(சொ - ள்.) இரும்புலி வேறுபட்டு வழங்கும் சோலைப் பெருங்கல் வைப்பின் சுரன் இறந்தோர் - கரிய புலி சினங்கொண்டு மாறுபட்டு உலவாநிற்குஞ் சோலையையுடைய பெரிய மலையிடத்துளதாகிய சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர்; நெடுவான் மின்னிக் குறுந்துளி தலைஇப் படுமழை பொழிந்த பகுவாய்க் குன்றத்து - நெடிய மேகங்கள் மின்னிச் சிறிய துளிகளாகப் பெய்யத் தொடங்கி மிக்க மழை பெய்த பிளப்புக்களையுடைய மலைச்சாரலிலே; உழை மான் அம் பிணை தீண்டலின் - உழையா

கிய அழகிய பிணைமான் உராய்ந்து கொள்ளுதலாலே; இழை மகள் பொன் செய் காசின் ஒள் பழம் தாஅம் — கலன் அணிந்த மடந்தை ஒருத்தியின் பொன்னாற் செய்த கலன்களைப் பரப்பினாற் போல ஒள்ளிய பழங்கள் உதிரப்பெற்ற; குமிழ் தலை மயங்கிய குறும் பல் அத்தம் - குமிழ மரங்கள் நிரம்பிய குறிய பல வழியையுடைய சுரத்து நெறியிலே; பொம்மல் ஓதி எம்மொடு வருதியோ எனக் கூறின்றும் உடையர் - செறிந்த கூந்தலையுடையாய் நீ எம்முடன் வருகின்றனையோ? என்று கூறிய சொல்லை யும உடையர் காண்; ஆதலின் அந் நெறி மழைபெய்தலான் நல னுடையதா யிராநின்றது; அது காரணமாக நீ வருந்தாதே கொள். எ - று.

(வி - ம்.) பொற்காசு - பொன்னுபரணம். உழைமான்: இரு பெயரொட்டு.

மழை பெய்திருப்பதோடு அந்நெறிகளும் சிறிய தூரங்களுடைய அன்றிக் கடத்தற்கரிய பெரியவல்லவென்பாள், குறும்பல் அத்த மென்றாள் நீர்மிக்கு இருப்பதோடு நிழலும் நன்குடையதென்பாள், சோலைவைப்பிற் சுரனென்றாள்.

இறைச்சி :—மான்சென்று தீண்டலும் குமிழ் பழத்தை உதிர்க்கும் என்றது, தலைவர்சென்று பொருளீட்டத் தொடங்கலும் உடனே பொருள் கைவருமாதலின் விரைந்து வருவரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வேறுபட்டுச் சுரன் இறந்தோர் என இயைத்துக் கோடல் நன்று. இஃது எம்பெருமான் கொடிய பாலையின்கண் செல் லுங்கால் என்படுவரோ என்று கவன்ற தலைவிக்குத் தோழி பாலை நிலத்தே மழைபெய்து நெறி நல்லவாயின என்பது அவர் கூற்றாலேயே தெளிந்தேம் ஆகலின் கவலற்க! என்று ஆற்றுவித்தபடியாம். இனி எம்மொடு வருதியோ? என்று கூறின்றும் உடையரோ? என்றதற்கு நந்தலைவர் சுரன் செல்லுங்கால் நின்னை நோக்கி நீ எம் மொடு வருதியோ? என ஒருசெல்லேனுங் கூறினரோ கூறினரிலரே என்று இயற்பழித்துத் தலைவியின் நினைவை வேறுவழியிற் றிருப் பினாள் எனப் பொருள் கூறுதல் நன்று. இயற்பழிக்கு மாற்றால் தலை வன் கூற்றைக் கொண்டு கூறிப் பாலை நிலம் மழையாற் றண்ணி தாயிற்று என்றுணர்த்தும் திறம் நினைக. (உஎச)

உஎரு. அம்மூவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தலைமகனது வரவுணர்ந்து வற் புறுப்ப வன்புறை எதிர்மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு ஒரு சிறைப்புறமாக வருதலையறிந்த தோழி தலைமகளை நோக்கி 'அவன் இப் பொழுதே வந்துவிடுவன் ஆதலின் நீ வருந்தாதே யென்று' வலியுறுத்

நிக் கூறினளுக்கு 'அவனை நினைந்து வருந்தேனுதலின், வெறுத்தேனு மல்லேன்; என்னைக் கைவிட்டு வெறுத்து அகன்ற தலைவன் தன்னைப் பிறரிகழாது புகழ வேண்டி மீட்டும் பெறுவதாயினும் யான் உடன்படுவே'னென உள்ளுறையாலே தன்னிலைமையும் அவனறியும்படி கூறு நிற்பது.

(இ - ள்.) இதனை, "கொடுமை யொழுக்கந் தோழிக் குரியவை, வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக், காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும், ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். ௯) என்பதன்கண் காய்தலின் பாற்படுத்துக.

செந்நெல் அரிநர் கூர்வாள் புண்ணுறக்
காணார் முதலொடு போந்தெனப் பூவே
படையொடுங் கதிரொடு மயங்கிய படுக்கைத்
தன்னுறு விழுமம் அறியா மென்மெலத்
தெறுகதிர் இன்துயில் பசுவாய் திறக்கும்
பேதை நெய்தல் பெருநீர்ச் சேர்ப்பற்கு
யானினைந்து இரங்கேன் ஆக நோயிகந்து
அறனி லாளன் புகழஎன்
பெறினும் வல்லேன்மன் தோழி யானே.

(சொ - ள்.) தோழி செந் நெல் அரிநர் கூர் வாள் புண் உறக் காணார் முதலொடு போந்தென - தோழி! சிவந்த நெற் கதிரை யறுக்கும் மள்ளர் தம் கூரிய அரிவாளினலே புண்படக் காணாராகக் கதிர்த்தாரொடும் போந்ததனலே; பூ படையொடும் கதிரொடும் மயங்கிய படுக்கை - அம்மலர் அரிவாளொடும் கதிரொடும் கலந்தனவாகிய அரிக்கிடையிலே படுக்கையாகக் கிடந்து; தன் உறு விழுமம் அறியா - தான் உற்ற துன்பத்தை ஆராயாமல்; மென்மெல தெறு கதிர் இன் துயில பசுவாய் திறக்கும் பேதை நெய்தல் பெரு நீர்ச் சேர்ப்பற்கு - மெல்ல மெல்லக் கொடிய ஆதித்தனைக் காண்டலும் இனிய துயிலிடத்துப் பசிய வாயைத் திறவா நிற்கும் பேதைமையுற்ற நெய்தல் மிக்க பெரிய கடற்கரைத் தலைவனுக்காக; யான் நோய் இகந்து நினைந்து இரங்கேன் ஆக - யான் படுகின்ற துன்பத்தையும் கடந்து அவனை நினைந்து இரக்கம் உறுவேன் அல்லேன் ஆதலால், அவனை வெறுத்தேனுமல்லேன்; யான் அறன் இலாளன் புகழ என் பெறினும் வல்லேன் - யான் அவ்வறனிலாளன் தன்னை அயலார் புகழும்படி என்னை மீட்டும் பெறுவதாயினும் அதற்கும் இயைகின்றேன்; மன் - அங்ஙனம் வெறுத்து விடப்பட்டதனல் அதுவும் இல்லையாயிற்று; எ - று.

(வி - ம்.) தஞ்சமென்றடைந்த தன்னைக் கைவிட்டமையின் அறனிலாளன் என்றாள்.

உள்ளுறை:—மள்ளரால் அறுபட்ட நெய்தற்பூக் கதிரொடு கலந்து அரிக்கு இடையிலே வாடிக்கிடந்தும் தன் துன்பத்தை ஆராயாமல் கதிரை நோக்கினவுடன் மலருமென்றது, ஏதிலாட்டிய ரெடுத்த பழிச் சொல்லாலே தலையெடாதபடி படுக்கையாகக் கிடந்தும் யான் தலைவனைக் காணில் என் நோயைக் காட்டாது முகமலர்ச்சியோடு அவற்கு உடன்படுவேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். இவ்வுள்ளுறை "கடுங்கை வயலுழவர் காலைத் தடிய, மடங்கி யரியுண்ட நீலந் - தடஞ்சேர்ந்து, நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியார், கோளரியே றிங்கிருந்த கோ" எனப் பிறநூலுள்ளும் வந்தமை காண்க.

(பெரு - ரை.) நெல் அரிநர் தங் கூர்வாளால் நெய்தல் புண்ணுறக் காணுராக அது முதலொடு போந்ததாக அப்பூ தன் விழுமம் அறயாது வாய்திறக்கும் என இயைபு காண்க. கதிரவன் இனித் தன்னைக் காய்ந்து கொல்வான் என்பதுணராமல் அவன் வரவுகண்டு மலரும் என்பதற்கிரங்கிப் பேதை நெய்தல் என்றாள். பெருநீர்ச் சேர்ப்பன் என்றது இகழ்ச்சி. அருளில்லாதவன் என்பது கருத்து. (உஎ[illegible])

உஎசு. தொல்கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, பகற்குறிவந்து பெயருந் தலைமகனை உலகியல் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி நீக்கத்துத் தலைவியைத் தோழியர் கூட்டத்து விடுத்துவந்து ஆங்குத் தன் ஊர்க்குச் செல்லுந் தலைவனைத் தோழி நெருங்கி 'யாம் குறமகளிராகிய கொடிச்சியேம், எம்மூர் இம் மலைபிடத்தது; ஆதலின், நீ இப்பொழுதே நின்னூர்க்குச் செல்லாது எம்மூர் வந்து நறவுண்டு குரவைகண்டு செல்வாயாக' வென்று விருந்தெதிர்கொள்கின்ற உலகியல் கூறுவாள் போன்று வரைவுபயப்பக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

கோடு துவையாக் கோள்வாய் நாயொடு
காடுதேர் நசைஇய வயமான் வேட்டு
வயவர் மகளிர் என்றி ஆயின்
குறவர் மகளிரேம் குன்றுகெழு கொடிச்சியேம்
சேணோன் இழைத்த நெடுங்கால் கழுதின்
கான மஞ்ஞை கட்சி சேக்கும்
கல்லகத் ததுஎம் ஊரே செல்லாது
சேந்தனை சென்மதி நீயே பெருமலை
வாங்கமை பழுனிய நறவுண்டு
வேங்கை முன்றிற் குரவையுங் கண்டே.

(சொ - ள்.) கோடு துவையாக் கோள் வாய் நாயொடு காடு தேர் நசைஇய வயமான் வேட்டு வயவர் மகளிர் என்றி ஆயின் - தலைவனே! கொம்பையூதிக் கௌவிக் கொல்லும் நாயோடு காட்டின் கண்ணே ஆராய்கின்ற விருப்பமுற்ற வலிய மானை வேட்டையாற் கொள்ளும் வேட்டுவ வீரரின் மகளிர் என எம்மைக் கூறுவீராயின்; குறவர் மகளிரேம் குன்றுகெழு கொடிச்சியேம் - வேட்டுவ மகளிரல்லேம் யாம் குறமகளிரேம் மலையிலிருக்கிற கொடிச்சியரேம்; சேணோன் இழைத்த நெடுங்கால் கழுதில் - தினை காவலன் கட்டிய நீண்ட காலையுடைய கட்டுப் பரணை; கான மஞ்ஞை கட்சி சேக்கும் - காட்டில் இருக்கின்ற மயில்கள் தாம் இருத்தற்குரிய பஞ்சரமாகக் கொண்டு அதன்கண்ணே தங்காநிற்கும்; எம் ஊர் பல்லகத்தது - எம்மூர் இம்மலையினகத்ததாயிராநின்றது; நீ செல்லாது சேந்தனை பெருமலை வாங்கு அமை பழுனிய நறவு உண்டு - ஆதலால், நீ இப்பொழுது நின்னூர்க்குச் செல்லாது எம்மூரை யடைந்து பெரிய மலையின்கண்ணே தோன்றி வளைந்த மூங்கிலாலாக்கிய குழாயில் நிரப்பி முற்ற வைத்த கள்ளைப் பருகி; வேங்கை முன்றில் குரவையும் கண்டு செல் - வேங்கை மரத்தையுடைய முன்றிலிலே யாம் அயருங் குரவையையும் கண்டு மகிழ்ந்து பின் நாள் நின் ஊரை அடைவாயாக. எ - று.

(வி - ம்.) கோடு - கொம்பு என்னும் வாச்சியம். கோள் - கொலையுமாம். வயமான் நசைஇய வேட்டுவரெனினுமாம். சேணோன் - மரத்தின் மீதிருந்து இரவிலே தினைப்புனங் காப்பவன். கழுது - கட்டுப் பரண்.

ஒரோவொருகால் நீ வந்து பிரிதலை ஆற்றலளாதலின் எம்மூர்வந்து தங்கிச் செல்வாயாக வென்றாள். எமர் உலகியலறிவ ராதலின் நின்னை எதிர்கொண் டோம்புவரென்பது குறிப்பிப்பாள் நறவுண்டு குரவையுங் காண்பாய் என்றாள்.

உள்ளுறை:—கழுதினைத் தன்னுடையதாகக் கொண்டு மஞ்ஞை தங்கும் என்றது, எம் மாளிகையை நின்னுடையதாகக் கருதி நீ தங்குவாயாக வென்று முகமன் கூறியதாம். வரைந்தன்றி அங்ஙனம் இயலாமையின் வரைவு கடாயதென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) வேடு + வயவர்: வேட்டுவயவர் என்று புணர்ந்தன. வேடு : சாதிப்பெயர். வயமான் - வேடு என்பதற்கு அடைமொழி தேர் தலை நசைஇய வயவர்-என்றவாறு. குறிஞ்சி நிலமாக்களுள் நிலமக்களும் தலைமக்களும் என இருவகையினர் உளர் ஆதலின், தலைவன் குறிஞ்சியின் நிலமக்களின் மகளிர் என்னும் பொருள்பட துவையா நாயொடு காடுதேர் நசைஇய வேட்டுவமகளிர் என்றானை மறுத்து யாங்கள் அனையரல்லேம் தலைமக்களினத்தேம் என்பாள் குறவருள்ளும் கொடிச்சியேம் என்றாள். கொடிச்சி - குறிஞ்சித் தலைமக்களிற் பெண்பாற் பெயர் என்க. எமர் வேட்டையாடச் செல்லுதல் ஒருதலையன் றென்பாள் யாங்கள் கொடிச்சியரேம் என்றாள். எனவே எம்மில்லத்தே தங்கு

தலும் அரிதே என இரவுக் குறியும் மறுத்தாளாயிற் றென்க. 'காடு தேர்ந்து அசைஇய' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்த பாடமுமாம். (௨௭௬)

௨௭௭. தும்பிசேர்கீரனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, 'பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன் நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற் பிரிய' ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தும்பிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் மணஞ்செய்து கொள்ளாது பொருள் ஈட்டுதற்குத் தலைவன் வேற்று நாட்டுச் சென்றதனால் தலைமகள் வருந்தி வண்டை நோக்கி, 'வண்டே! கொடியை; நீ கூடிமுயங்குவது போல எம்மை முயங்குமாறு செய்திலை; நின்னெஞ்சுங் கரியதேயோ? இந்நோயால் இன்றே யான் மடிகின்றேன்; நீ நீடு வாழ்தி'யென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. ௨௧) என்னும் விதிகொள்க.

கொடியை வாழி தும்பி இந்நோய்
படுகதில் அம்ம யான்நினக்கு உரைத்தென
மெய்யே கருமை அன்றியுஞ் செவ்வன்
அறிவுங் கரிதோ அறனிலோய் நினக்கே
மனையுறக் காக்கும் மாண்பெருங் கிடக்கை
நுண்முள் வேலித் தாதொடு பொதுளிய
தாறுபடு பீரம் ஊதி வேறுபட
நாற்றம் இன்மையிற் பசலை ஊதாய்
சிறுகுறும் பறவைக் கோடி விரைவுடன்
நெஞ்சுநெகிழ் செய்ததன் பயனோ அன்பிலர்
வெம்மலை அருஞ்சுரம் இறந்தோர்க்கு
என்நிலை உரையாய் சென்றவண் வரவே.

(சொ - ள்.) தும்பி அறன் இலோய் கொடியை மனை உறக் காக்கும் மாண் பெருங் கிடக்கை நுண்முள்வேலி - வண்டே! அறநெறியிலே செல்லாதோய் நீ மிக்க கொடியை நமது மாளிகையைப் பொருந்தக் காவலாயிருக்கும் மாட்சிமைப் படப் பெரிதாக அமைக்கப்பட்ட நுண்ணிய முட்களையுடைய வேலியிலே படர்ந்து; தாதொடு பொதுளிய தாறுபடு பீரம் ஊதி - தேனொடு தழைந்த குலைகட்டிய பீர்க்கம்பூவிலே சென்று தேனைப் பருகி; வேறுபட நாற்றம் இன்மையின் பசலை ஊதாய் - அதற்கு மாறாக நறுநாற்றமில்லாமையினாலே என் பசலையிடத்து முரன்று

யும் அல்லை; சிறு குறும் பறவைக்கு ஓடி விரைவுடன் நெஞ்சு நெகிழ் செய்ததன் பயனே - சிறிய குறிய நின்பேடு விரும்பு தலும் நீ விரைவாக வோடிச் சென்று அதன் மனம் நெகிழப் புணர்ந்து தலையளி செய்ததன் பயனாகவோ ?; அன்பு இலர் வெம் மலை அரும் சுரம் இறந்தோர்க்கு வர அவண் சென்று என் நிலை உரையாய் - என்னிடத்து அன்பிலராகிக் கொடிய மலையிலே செல்லுதற்கரிய சுரத்திற் சென்ற தலைவர்பால் ஆங்குச்சென்று அவர் விரைவில் வருமாறு ஈங்கு யானுற்ற நிலைமையை யுரைத் தாயுமில்லை; நினக்கு மெய்யே கருமை அன்றியும் அறிவும் செவ்வன் கரிதோ - நினக்கு நின்னுடம்பே கரியதாதலன்றியும் அறிவும் (நன்கு) கரிய நிறமுடையதோ ? அதனையேனுங் கூறிக் காண்; யான் நினக்கு உரைத்தென இந்நோய்ப் படுக - இங்ஙனம் கொடியையாகிய நின்னிடத்து என் துன்பத்தைக் கூறியதனா லேயே இந்நோயிலே பட்டு இப்பொழுதே இறப்பேனாக; வாழி - நீ நீண்டகாலம் வாழ்ந்திருப்பாயாக !; எ - று.

(வி - ம்.) தில்: காலத்தின் மேலது. இது பசலை பாய்தலும், தாதுமுனிவு இன்மையுமாம்.

கூடிஇன்பந் துய்க்கின்றவர் தம்மைப்போலப் பிறருந் துய்க்கக் கருதுவர்; நீ அங்ஙன மின்றி உரைத்தாயு மில்லை யாதலால் அறிவுங் கரிதோ வென்றாள். கொடிய நெஞ்சுடையாரைக் கரிய நெஞ்சினரென் பது வழக்கு. "கரிமாலை நெஞ்சினன்" என்றார் சிந்தாமணியினும்; (நாமகள் - உசுரு).கொடியோர்பால் ஒருகாரியங் கூறினால் அக்காரியம் மாறாக முடியுமென்பதற் கேற்ப நின்பாற் கூறியதன் காரணமாக அவர் வாரா தொழிதலின் நோய்மிக்கிறப்பேன் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) யான் நினக்கு உரைத்தென இந்நோய் படுக என இயைக்க. அம்ம கேட்பித்தற்கண் வந்தது. தன்மெய் பீர்க்கப் பூப் போன்று பசலை பூத்தமை கூறுவாள் நாற்றம் இன்மையிற் பசலையூதாய் என்றாள். சிறுகுறும் பறவை என்றது பெடைவண்டினை. (உஎஎ)

உஎஅ. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி தலைமகட்கு வரைவுமலிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந் தோன் குறித்த காலத்து வாராமையாலே தலைமகள் வருந்தினாளாக, அப்பொழுது அவன் விரைவில் வருவதனை அறிந்த தோழி தலைவியை நெருங்கி 'நம் காதலன் பலரறிய வருதலானே நின்னை வரைந்துகொள்ள வருகின்றனென்பதை யறிந்தேன்' என்றுகூறி உள்ளுறையால் நீ கவலை யின்றி வாழ்வாயாக வெனவும் மகிழ்ந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை யுளப் பட" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

படுகாழ் நாறிய பராரைப் புன்னை
அடுமரல் மொக்குளின் அரும்புவாய் அவிழப்
பொன்னின் அன்ன தாதுபடு பன்மலர்
சூடுநர் தொடுத்த மிச்சில் கோடுதொறும்
ரு. நெய்கனி பசுங்காய் தூங்குந் துறைவனை
இனியறிந் திசினே கொண்கன் ஆகுதல்
கழிச்சேறு ஆடிய கணைக்கால் அத்திரி
குளம்பினுஞ் சேயிரு ஒடுங்கின
கோதையும் எல்லாம் ஊதைவெண் மணலே.

(சொ - ள்.) அடு மரல் மொக்குளின் படு காழ் நாறிய பராரைப் புன்னை அரும்பு வாய் அவிழப் பொன்னின் அன்ன தாதுபடு பல்மலர்—அடுத்த மரலின் மொக்குகளைப்போல பொருந்திய வயிரம் விளங்கிய பருத்த அடியையுடைய புன்னையரும்பு வாய் திறந்து மலராநிற்ப அங்ஙனம் மலர்ந்த பொன் போன்ற மகரந்தமிக்க பலவாகிய மலர்களில்; சூடுநர் தொடுத்த மிச்சில் — அணிந்து கொள்பவர் கொய்து தொடுத்தனபோக எஞ்சியன; கோடு தொறும் நெய்கனி பசுங்காய் தூங்கும் - கிளைகடோறும் நெய்மிக்க பசிய காயாகத் தூங்காநிற்கும்; துறைவனை - கடற்றுறையுடைய தலைவனை; கழிச் சேறு ஆடிய கணைக்கால் அத்திரி குளம்பினும் சே இரு ஒடுங்கின - கழிக்கரையிலுள்ள சேறு பட்ட திரண்ட காலையுடைய அவனது தேரிலே பூட்டிய கோவேறு கழுதையின் குளம்பினெங்கும் சிவந்த இருமீன்கள் ஒடுங்கப்பட்டு அழிந்தன; கோதையும் எல்லாம் ஊதை வெண்மணல் - அவனது மாலையிலும் மற்றெவற்றினும் காற்றால் எறியப்படும் வெளிய மணல் ஒடுங்கின; கொண்கன் ஆகுதல் இனி அறிந்திசின் - ஆதலின் நினக்கே கணவனுமாறு விரைவில் வந்தனன் போலுமென்று இப்பொழுதுதான் அறிந்துகொண்டேன்; எ - று.

(வி - ம்.) நெய்கனி காயென்றதனால் புன்னைக் காயிலிருந்து நெய்யெடுக்கப்படும் வழக்கு அக்காலத்து முளதெனவறிக. ஒடுங்கின வென்பதனை மணலொடுங் கூட்டுக.

பகற்பொழுதிலே பலரறிய அருங்கல முன்னிட்டு விழைவு மிகுதியால் விரைந்து வருதலின் இருக் குளம்பிலொடுங்கின; கோதை முதலாயவற்றுள் மணலொடுங்கின வென்றாள்.

உள்ளுறை:—புன்னை மலர் கொய்தன போக எஞ்சியவை நெய்கனிந்த காயாகத் தூங்குமென்றது, நீஇதுகாறும் ஏதிலாட்டிய ரெடுத்த அலரால் வருந்தியது போக, இனிக் கனிந்த நெஞ்சினை யாகி மகிழ்வாய்காணென்றதாம், மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - ஐயந் தீர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) கணைக்கால் என்றது கோவேறு கழுதையின் காலை கழிச் சேற்றிலிறங்கியும் மணல் மெய்யலாம் படியவும் விரைந்து வந்தமை தோன்றுதலின் அவன் வரைவொடு வந்துளான் என்றறிந்தேன் என்பாள் கொண்கன் ஆகுதல் இனி அறிந்தேன் என்றாள்.

(உஎஅ)

உஎகூ. கயமனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, மகட்போக்கிய தாய்சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் கொண்டுதலைக் கழிதலும் தோழியாலறிந்த செவிலி ஈன்ற தாய்க் குரைப்ப, அவள் அஃது அறநெறிதானென்று கொண்டனள் ஆயினும் தன்மகளின் மெல்லிய தன்மை கருதி இரங்குகின்றாள், 'ஐயோ! சிலம்புகழி நோன்பாகிய விழாவின் சிறப்பை யான் காணாது பிறர்கண்டு மகிழும்படி சென்றொழிந்த என்மகளுடைய அடிகள் சுரநெறியின்கண்ணே சென்று வருந்தி நின்றனவோ'வென்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டி......... போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்" (தொல். அகத். ௩௬) என்பதன் கண் அமைத்துக் கொள்க.

வேம்பின் ஒண்பழம் முணை இ இருப்பைத்
தேம்பால் செற்ற தீம்பழன் நசைஇ
[1]வைகுபனி உழந்த வாவல் சினைதொறும்
நெய்தோய் திரியின் தண்சிதர் உறைப்ப
நாட்சுரம் உழந்த வாட்கேழ் ஏற்றையொடு
பொருத யானைப் புண்தாள் ஏய்ப்பப்
பசிப்பிடி உதைத்த ஓமைச் செவ்வரை
வெயில்காய் அமையத்து இமைக்கும் அத்தத்து
அதருழந்து அசையின கொல்லோ ததரல்வாய்ச்
சிலம்பு கழீஇய செல்வம்
பிறருணக் கழிந்தஎன் ஆயிழை அடியே.

(சொ - ள்.) ததரல் வாய்ச் சிலம்பு கழீஇய செல்வம் பிறர் உணக்கழிந்த என் ஆய் இழை அடி - தலைவனைச் சார்ந்து மணமுடிக்கும் பொழுது காலிலணிந்திருந்த செறிந்த வாயினையுடைய சிலம்பினைக் கழற்றுதற்குச் செய்யும் விழாச்சிறப்பை யான் கண்டு மகிழாது பிறர்கண்டு மகிழும்படி சென்றொழிந்த அழகிய கலன் அணிந்த என் புதல்வியின் அடிகள்; வேம்பின் ஒள் பழம் முணைஇ இருப்பைத் தேம்பால் செற்ற தீம்பழன்

(பாடம்) 1. வைகுபனி யுறந்த.

நசைஇ - வேம்பின் ஒள்ளிய பழத்தைத் தின்னுதல் வெறுத்து இருப்பையின் தேன்போலும் பால்வற்றிய இனிய பழத்தை விரும்பி ; வைகு பனி உழந்த வாவல் சினைதொறும் நெய் தோய் திரியின் தண் சிதர் உறைப்ப — வைகிய பனியிலே உழந்த வெளவால் கிளைகள்தோறும் செல்லுதலால் அவற்றின்மேல் நெய் தோய்ந்த திரிச்சுடர் விழுதல் போலத் தண்ணிய பனித் துளிகள் மிகவிழ ; நாள் சுரம் உழந்த வாள்கேழ் ஏற்றையொடு பொருத யானை — விடியற் காலையிலே சுரத்திற் சென்று வருந்திய வாள்போலும் நிறமுற்ற வரிபொருந்திய ஆண்புலியொடு போர் செய்த யானையின் ; புண் தாள் ஏய்ப்பப் பசிப் பிடி உதைத்த ஓமை — புண்ணையுடைய கால்போலப் பொளிந்தெடுத்துத் தின்ன வேண்டிப் பசிமிக்க பிடியானை உதைத்து மேற்பட்டையைப் பெயர்த்த ஓமையின் ; செவ் வரை — சிவந்த அடிமரம் ; வெயில் காய் அமையத்து இமைக்கும் அத்தத்து அதர் உழந்து - ஞாயிறெழுந்து வெயில் வீசும்போது விளங்கித் தோன்று நிற்கும் பாலையின் அருஞ்சுரநெறியிலே சென்று ; அசையின கொல் — வருந்துகின்றனவோ ? ஓ - ஐயோ ! எ — று.

(வி - ம்.) உறைத்தல் - மிகவிழல். உறைப்ப இமைக்கும் அத்த மெனக் கூட்டுக.

புலியேற்றையொடு யானை பொருததனைக் கூறுவது போன்று நெறி ஏதமுடையதே யென்று இரங்கினள். இதுகாறும் கூந்தல்வாரி நுசுப்பு இவர்ந்து ஓம்பியும் சிலம்புகழி நோன்பு யான் காணுமாறு நோற்றிலே னென்பாள் பிறருணக் கழிந்தனளென்று இரங்கினளா யிற்று.

இறைச்சி :—(க) வேம்பின் பழத்தை வெறுத்து இருப்பையின் பழத்தை விரும்பி வெளவால் வெய்ய பனி உறைப்ப இருக்குமென்றது, தந்தை செல்வத்தை வெறுத்துக் கேள்வனது செல்வத்தை விரும்பி இரவிலே சென்ற என்புதல்வி மாமி, நாத்தூணர் செறிந்திருப்ப எங்ஙன மிருக்குமோ என்றதாம்.

(உ) பிடியாலுதைபட்ட ஓமை ஞாயிறு தோன்றிய வுடன் விளங்கித் தோன்றுமென்றது, மகளால் வெறுத்து நீக்கப்பட்ட யான் பொழுது விடிந்தவுடன் எல்லாராலுந் தூற்றப்பட்டு எங்குந் தெரியலாயினேன் என்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றுமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) ததர் - செறிவு. யானையின் புண்பட்ட கால் பட்டை உரிக்கப்பட்ட ஓமையின் அடிமரத்திற் குவமை. வாவல் சினை தோறும் சிதர் உறைப்பச் சுரம் உழந்த ஏற்றை எனினுமாம்.

'பிறருழைக் கழிந்த' என்றும் பாடம். (உஎக)

உஅ0. பரணர்

திணை : மருதம்.

துறை : (க) இது, வாயில்வேண்டிச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்து மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் தலைவியின் ஊடல் தணியவேண்டி வாயிலாகவிடுப்ப வந்த தோழி துறைவனை வெறுதே என்றாட்கு 'என் மனைவயின் வந்த விருந்துகளை ஓம்புதலானே கையொழியாமையின் அவனை எதிர்ப்படப் பெற்றிலேன், ஆதலிற் புலவேன் ; அன்றேல் புலந்துகொள்வே னென'வெகுண்டு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "தோழிக் குரியவை.........ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். ௯) என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

துறை : (உ) தலைமகனை ஏற்றுக்கொண்டு வழிபட்டாளைப் புகழ்ந்து புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ர்.) என்பது, வெளிப்படை.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

கொக்கினுக்கு ஒழிந்த தீம்பழங் கொக்கின்
கூம்புநிலை அன்ன [1]முகைய ஆம்பல்
தூங்குநீர்க் குட்டத்துத் துடுமென வீழும்
தண்துறை ஊரன் தண்டாப் பரத்தமை
புலவாய் என்றி தோழி புலவேன்
பழன யாமைப் பாசறைப் புறத்துக்
கழனி காவலர் சுடுநந்து உடைக்கும்
தொன்றுமுதிர் வேளிர் குன்றூர் அன்னஎன்
நன்மனை நனிவிருந்து அயரும்
கைதூவு இன்மையின் எய்தா மாறே.

(சொ - ள்.) தோழி கொக்கினுக்கு ஒழிந்த தீம் பழம் - தோழீ ! கொக்கு வந்திருந்ததனால் கிளை அசைதலின் உதிர்ந்த இனிய மாங்கனியானது ; கொக்கின் கூம்பு நிலை அன்ன முகைய ஆம்பல் தூங்கு நீர்க்குட்டத்துத் துடும் என வீழும் - கொக்கினது குவிந்திருந்த நிலைபோன்ற அரும்புகளையுடைய ஆம்பல் மிக்க நிறைந்த ஆழமுள்ள நீரிலே 'துடும்' என வீழாநிற்கும் ; தண் துறை ஊரன் - தண்ணிய துறைகளையுடைய ஊரனது ; தண்டாப் பரத்தமை புலவாய் என்றி - அமையாத அயலாந்தன்மை ஆகிய செய்கையைக் கண்டு வைத்தும் 'நீ புலவாதே

(பாடம்) 1. தகைய ஆம்பல்.

கொள்!' என்று என்னை ஆற்றுகின்றனை; பழன்யாமைப் பாசு அறைப் புறத்துக் கழனி காவலர் சுடு நந்து உடைக்கும் — வயலி லுள்ள யாமையின் பசிய கற்போன்ற முதுகிலே அவ்வயலைக் காவல்செய்யும் மள்ளர் தாம் சுடுகின்ற நத்தையை உடைத்துத் தின்னாநின்ற; தொன்றுமுதிர் வேளிர் குன்றூர் அன்ன-பழைமை முதிர்ந்த வேளிருடைய குன்றூர்போன்ற; என் நல்மனை நனி விருந்து அயரும் கைதூவு இன்மையின்-எனது நல்ல மனையின் கண்ணே வருகின்ற மிக்க விருந்தினரை உபசரித்தலிற் கையொழியாமையால்; எய்தாமாறு புலவேன் - அவனை எதிர்ப் படப் பெற்றிலேன்; அதனாலே புலவாது வைகினேன்; அன்றேல் புலவி கூர்தலின் இங்கு வர ஒல்லேன் கண்டாய்! எ - று.

(வி - ர்). பரத்தமை - அயலாந் தன்மை; தன்னின் வேறுயொழு குந் தன்மை. பாசறை - பசியகல். கைதூவல் - கையொழிதல். கை தூவின்மை - கை யொழியாமை. துடுமெனல்: ஒலிக்குறிப்பு.

உள்ளுறை:—கொக்கினால் உதிர்ந்த பழம் ஆம்பற்பொய்கையிலே துடுமென விழுமென்றது பரத்தையாலிகந்து விடப்பட்ட தலைமகன் விரைந்து நின்னை வாயிலாகக் கொண்டு இங்கு வாராநின்றான் போலும் என்றதாம்.

இறைச்சி:—நாட்டுக் கடைஞராயுள்ளார் சிறப்பில்லாத நத்தை ஊனைத் துப்புடைய ஆமையின் புறத்து உடைத்துத் தின்பரென்றத னால் தலைமகன் சிறப்புடைய தலைமகளை இகழ்ந்து வருத்தமுற விட்டுச் சிறப்பில்லாத பரத்தையரை நலனுகரு மென்றதாம். இப்பொருள்:— "வேட்டொழிவ தல்லால் விளைஞர் விளைவயலுள், தோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து - மோட்டாமை, வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங் கோவை, யின்புறுத்த வல்லமோ யாம்" என வச்சத் தொள்ளாயிரத்தும் எடுத்தாண்டமை யறிக. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயில் மறுத்தல்.

உரை:—(உ) ஊரன் வேறுயொழுகுந் தன்மையைக் கருதிப் புல வாதே கோளென்றனை; அவன் என்பால் எய்துவது எஞ்ஞான்றும் அரியதாய் இருத்தலால் புலந்தால் முற்றும் வெறுக்குமோ வென்று என்றும் புலவேன் என்றதாம். உள்ளுறை இறைச்சி இதற்கு மொக் கும். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்

(பெரு - ரை.) முதல் துறைக்கு ஊரன் பரத்தமைக்குப் புல வாதே கொள் என்று வாயில் வேண்டிய தோழிக்கு யான் அவனைப் புல வேன்காண் விருந்து அயரும் கைதூவு இன்மையின் யாம் அவனை எய்தாம். அவனை மீண்டும் சேரிக்கே செல்லவிடுக என மறுத்தாள் எனப் பொருள் கொள்க.

இரண்டாவது துறைக்கு தலைவன் பரத்தமைக்குப் புலவாதே அவனை ஏற்றுக்கொண்டனை இஃது அறிவோ? என்று கழறிய தோழிக்கு யாம் எற்றாற் புலவேமாயினேம் எனின் விருந்து அயருதலின் கண் அவனோடு ஊடிக்கொள்ள ஒழிவின்மையானே ஊடல் எய்தாம் ஆயினேம் என நுண்ணிதிற் பொருள் கொள்க. (உ௮0)

உஅக. கழார்க் கீரனெயிற்றியார்

திணை : பாலை.

துறை : (க) இது, வன்பொறை எதிரழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரிந்தான் குறித்த பருவத்து வாராமையால் அதுகாறும் ஆற்றியிருந்து பின்பு ஆற்ருளாகிய தலைவியைத் தோழி வலிதிற் பொறுத்திருவென்றுட்குத் தலைவி 'குளிர்காலத்து அவர் நம்மிடத்தில் இருப்பவும் நாம் வருந்தித் துயிலாததனை அறிந்த காதலர் இப்பொழுது கைவிட்டதனால் அன்பிலர்கா'னென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "கொடுமை யொழுக்கம் தோழிக் குரியவை ....ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். சு) என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

துறை : (உ) ஆற்ருளெனக் கவன்ற தோழி தலைமகட்குரைத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" (தொல். கற். கூ) என்பதன்கண் அமைத்துக்கொள்க.

மாசில் மரத்த பலியுண் காக்கை
வளிபொரு நெடுஞ்சினை தளியொடு தூங்கி
வெல்போர்ச் சோழர் கழாஅர்க் கொள்ளும்
நல்வகை மிகுபலிக் கொடையோடு உகுக்கும்
அடங்காச் சொன்றி அம்பல் யாணர்
விடக்குடைப் பெருஞ்சோறு உள்ளுவன இருப்ப
மழையமைந்து உற்ற மாலிருள் நடுநாள்
தாம்நம் உழைய ராகவும் நாம்நம்
பனிக்கடு மையின் நனிபெரிது அழுங்கித்
துஞ்சாம் ஆகலும் அறிவோர்
அன்பிலர் தோழிநங் காத லோரே.

(சொ - ள்.) தோழி நம் காதலோர் - தோழீ! நம் காதலர்; மாசு இல் மரத்த பலி உண் காக்கை - மாசற்ற மரத்திலுள்ளனவாகி மக்களிடு பலியை உண்ணுங் காக்கை; வளி பொரு நெடுஞ் சினை தளியொடு தூங்கி - காற்று மோதுகின்ற நெடிய கிளையில் தன்மேல் விழுகின்ற மழைத்துளியுடனே அசைந்துகொண்டு; வெல் போர்ச் சோழர் கழாஅர்க் கொள்ளும் - வெல்லுகின்ற போரையுடைய சோழரது 'கழாஅர்' என்னும் பதியிலே கொன்

ளப்படுகின்ற; நல் வகை மிகு பலிக் கொடையோடு உருக்கும் அடங்காச் சொன்றி - நல்ல பலவகையாக மிகுந்த பலிக்கொடையொடு போகடப்படுகின்ற சொல்லிலடங்காத சோற்றுத் திரளுடனே; அம்பல் யாணர் விடக்கு உடைப் பெருஞ்சோறு உள்ளுவன இருப்ப - அழகிய பலவாகிய புதிய ஊனொடு கலந்து இடப்படுகின்ற பெரிய சோற்றைத் தின்னக் கருதியனவாயிருக்குமாறு; மழை அமைந்து உற்ற மால் இருள் நடுநாள் - மழைபொருந்திப் பெய்தலையுற்ற மயக்கத்தையுடைய இருளின் நடுயாமத்தில்; தாம் நம் உழையர் ஆகவும் - அவர் தாம் நம்மிடத்து முயங்கியிருப்பாராகவும்; நாம் நம் பனிக்கடுமையின் நனி பெரிது அழுங்கி - நாம் நமக்குண்டாகிய குளிரின் கடுமையால் மிகப்பெரிதும் வருத்தமுற்று; துஞ்சாம் ஆகலும் அறிவோர் — தூங்காதிருந்தனமாதலையும் அறிந்தவர் இப்பொழுது நம்மைக் கைவிட்டு அகன்றனர் கண்டாய்; அன்பு இலர் – ஆதலின் அவர் நம்மீது சிறிதும் அன்பே இல்லாதவர் அல்லாரோ? எ - று.

(வி - ம்.) சொன்றி - சோற்றுத்திரள்.

இறைச்சி:—பலியுண் காக்கை மழையிலே நனைந்து வருந்தியும் விடக்குடைச் சோற்றைக் கருதியிருக்குமென்றது, அவர் தலையளி செய்தலால் இன்புற்ற யாம் இப்பொழுது பனியாலுங் குளிராலும் வருந்தியும் இன்னும் ஒருகால் அவர் வந்து கூடுவரோ வென்னும் ஆசையால் உயிர் துறவேமாய் இராநின்றேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) காக்கை மழை பெய்தலாலே உணவு பெறுவாய் நெடுஞ்சினையில் தாம்பண்டுண்ட சோழர் இடுகின்ற பெருஞ் சோற்றை உள்ளிப் பசித்திருப்ப என்பது கருத்து. பெருஞ் சோறுவது:— 'வேந்தன் போர்தலைக் கொண்டபிற்றை ஞான்று போர் குறித்த படையாளரும் தானும் உடனுண்பான் போல்வதொரு முகமன் செய்தற்குப் பிண்டித்து வைத்த உண்டியை (மறவர்க்கு)க் கொடுத்தல்.' என வரும் (ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர்) உரையானும் 'பிண்டம் மேய பெருஞ் சோற்று நிலையும்' (தொல். புறத். அ) என்னும் நூற்பாவானும் உணர்க. அப்பெருஞ் சோறு வழங்குங்கால் முதலில் தெய்வங்கட்கும் காக்கைக்கும் பலியிட்டு வழங்குதலான் காக்கை அதனைத் தின்று பின்னர் உள்ளியிருக்கும் என்க. "நெய்த்தோர்த் தூஉய நிறைமகிழ் இரும்பலி........ கருங்கட் காக்கையொடு பருந்து இருந்து ஆர' (ஙo) எனவரும் பதிற்றுப்பத்தும் நினைக. (உஅக)

உஅஉ. நல்லூர் சிறுமேதாவியார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சிறைப்புறமாகத் தோழி செறிப்பு அறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்க மேற்கொண்ட தலைமகன் மறைவாகிய ஓரிடத்தில் வந்திருப்பதனைக் குறிப்பாலறிந்த தோழி தலைவியை இல்வயிற் செறித்தமை அறிவுறுத்தி வரைந்தெய்துமாறு உடன்படுத்துகின்றாள் தலைவியை நெருங்கி 'நீ கொண்ட இந்நோய் காதலனாலே தரப்பட்டதென்பதை யறியாத அன்னை வெறியெடுத்தலின் ஆங்கெய்திய வேலன் வார்த்தையால் இது தணியுமாயினே மிக நன்று, அது கழிந்தது; இனி வெற்பன்பாலுற்ற நமது தொடர்பு கழிந்தது போலு'மென்று அழிந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

தோடமை செறிப்பின் இலங்குவளை ஞெகிழக்
கோடேந்து அல்குல் அவ்வரி வாட
நன்னுதல் பாய படர்மலி அருநோய்
காதலன் தந்தமை அறியா துணர்த்த
வணங்குறு கழங்கின் முதுவாய் வேலன்
கிளவியின் தணியின் நன்றுமன் சாரல்
அகில்சுடு கானவன் உவல்சுடு கமழ்புகை
ஆடுமழை மங்குலின் மறைக்கும்
நாடுகெழு வெற்பனொடு அமைந்தநம் தொடர்பே.

(சொ - ள்.) தோடு அமை செறிப்பின் இலங்கு வளை ஞெகிழ்க் கோடு ஏந்து அல்குல் அ வரி வாட நல் நுதல் பாய படர்மலி அரு நோய் - தொகுதியாக அமைத்துச் செறித்தலையுடைய இலங்குகின்ற வளைகள நெகிழ்ச்சியுறப் பக்கம் உயர்ந்த அல்குலினுடைய அழகிய வரிகள் வாட்டமடைய நல்ல நுதலின்கண்ணே பசலைபாயக் கவலைமிக்க நீங்குதல் அரிய நோயானது; காதலன் தந்தமை அறியாது உணர்த்த - நங் காதலனாலே தரப்பட்டதென்பதை அறியாது நம் அன்னை படிமத்தானுக்கு இவள் படும் நோயின் காரணம் தெரியவேண்டும் என்றறிவிப்ப; முதுவாய் வேலன் அணங்குஉறு கழங்கின் - அந்த அறிவு வாய்ந்த வேலன் வெறிக்களத்து முருகவேளின் முனபு இடப்பட்ட கழற்சிக்கொட்டைபைக் கொண்டு ஆராய்ந்து; கிளவியின் தணியின் நன்றுமன் - முருகணங்கென்று அம்முருகவேளைத் துதித்தலாலே தணிபப்படுமாயின் அது மிக நல்லதேபாம்; அங்ஙனம் வெறியுமெடுக்காது இல்வயிற் செறிக்கடபட்டமையால்; சாரல் அகில் சுடு கானவன் உவல் சுடு கமழ்புகை ஆடு மழை மங்குலின் மறைக்கும் நாடு கெழு வெற்பனொடு - இனிச் சாரலின்கண்ணே அகிலைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துங் கானவன் ஆங்குள்ள சருகில் முதலியவை தீயிடுதலானே நறுமணம் வீசுகின்ற புகையானது

இயங்குகின்ற மழைமேகம்போல் மறைக்கப்பட்ட நாடுவிளங்கிய சிலம்பனுடன்; அமைந்த நம் தொடர்பு - விரும்பிப் பொருந்திய நமது தொடர்ச்சி கழிந்துவிட்டதுபோலும்; எ - று.

(வி - ம்.) உவல் - சருகு. முதுவாய் வேலன் - முதுமைவாய்ந்த வேலன் என விரித்து, அறிவுவாய்ந்த வேலன் எனப் பொருள் கொள்க.

காதலன் கைவிட்டுப் பிரிந்தமையை நினைத்தலும் உடம்பு இளைத்தலானே கைவளை கழன்றமை கூறினள். பிரிதலும் பசலைபரந்து நலனைக் கெடுத்தமை தோன்ற 'அல்குலவ் வரிவாட' வென்றாள். இது பசலை பாய்தல்.

இறைச்சி :—கானவன் சுடுபுகை மேகம்போலத் தோன்றி மறைக்கும் என்றது, நமது ஊழ்வினை காதலனுக்குக் களவுப்புணர்ச்சியே சிறந்தது எனக் காட்டி அவனறிவை மயக்காநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'கழித்துவிட்டது போலும்' என்பது குறிப்பெச்சம். 'நன்னுதல் சாய' என்றும் பாடம். வேலன் கிளவி - வெறிப் பாடல். மங்குல் - மேகம். (உஅஉ)

உஅரு. மதுரை மருதனிளநாகனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (க) இது, பகற்குறி வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

(து - ம்) என்பது, களவொழுக்கத்தே பகற்குறிவந்த தலைமகனை எதிர்கண்ட தோழி உன்சொல்லை மெய்யென்று கொண்ட இவளழகு கெடும்படி நீ இங்ஙனம் நீட்டித்துவருவது தகுமோவெனவும்' உள்ளுறையால் வரைந்து எய்துகவெனவுஞ் சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கும் முற்செய்யுட்கோதிய இலக்கணமேயாம்.

துறை : (உ) கடிநகர் புக்க தோழி பிற்றைஞான்று வேறுபடாது ஆற்றினை யென்று சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, அருங்கலந் தந்து வரைந்துகொண்டு மனைவியொடு காதலன் தன்நகர் புகுந்தபின்பு இறைவியின் இல்லறநெறியை அறியுமாறு செவிலியொடு தோழி தலைமகனது மாளிகையிலே சென்று அவனை நெருங்கி நீ காதலி வேறுபாடுறாது மணந்து நன்காற்றினை யென்று மகிழ்ந்து கூறாநிற்பதும் ஆகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு "அற்றம் அழிவு உரைப்பினும்" (தொல். கற். கூ) என்னும் விதிகொள்க.

> ஒண்ணுதல் மகளிர் ஓங்குகழிக் குற்ற
> கண்ணேர் ஒப்பின் கமழ்நறு நெய்தல்
> அகல்வரிச் சிறுமனை அணியுந் துறைவ

வல்லோர் ஆய்ந்த தொல்கவின் தொலைய
ரு. இன்னை ஆகுதல் தகுமோ ஓங்குதிரை
முந்நீர் மீமிசைப் பலர்தொழத் தோன்றி
ஏமுற விளங்கிய சுடரினும்
வாய்மை சான்றநின் சொல்நயந் தோர்க்கே.

(சொ - ள்.) ஒள் நுதல் மகளிர் ஓங்கு கழிக்குற்ற கண் நேர் ஒப்பின் கமழ் நறு நெய்தல் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய நுளைச்சியர் அகன்ற கழியின்கண்ணே பறித்துவந்த மகளிர் கண்ணை நேராக ஒத்தலையுடைய மணங்கமழ்கின்ற நறிய நெய்தன் மலர்; அகல் வரிச் சிறுமனை அணியுந்துறைவ - அகன்ற கையாலே கோலஞ்செய்த சிறிய மனையை அலங்கரிக்குந் துறையையுடைய தலைவனே!; ஓங்குதிரை முந்நீர் மீமிசைப் பலர்தொழத் தோன்றி ஏம் உற விளங்கிய சுடரினும் வாய்மை சான்ற - உயர்ந்து வரும் அலையையுடைய கடலின்மீது பலருந் தொழுமாறு தோன்றி யாவரும் மகிழ விளங்கிய ஞாயிற்றினுங் காட்டில் வாய்மை விளங்கிய; நின் சொல் நயந்தோர்க்கு - நினது சொல்லை விரும்பிய எம்மிடத்துள்ள; வல்லோர் ஆய்ந்த தொல் கவின் தொலைய - அறிவுடையோரால் ஆராய்ந்து கண்ட பழைய அழகு கெடும்படியாக; இன்னை ஆகுதல் தகுமோ-நீ இத்தன்மையை உடையையாயிருத்தல் தகுதியுடையதொரு காரியமாகுமோ? ஆதலின் ஆராய்ந்து ஒன்றனைச் செய்வாயாக!; எ - று.

(வி - ர்.) தவிராது தோன்றி விளங்குதலின் ஞாயிற்றை உவமித்தார். சொல் நயந்தோர்: இடவழுவமைதி.

வரைந்தெய்தாது இங்ஙனம் நீட்டித்து அருகிவருஞ் செய்கையை என்னும் பொருள்பட இன்னையென்றாள். புகல்புக்கார் மாட்டு வாய்மை பிறழின் மிக்க ஏதமெய்துமேயென்று குறிப்பித்தாளுமாம்.

உள்ளுறை:—மகளிர் கொய்துவந்த நெய்தல் சிறுமனையை அணி செய்யுமென்றது, இவளை மணந்து சென்று நினது இல்லத்தை அணி பெறச் செய்யென்றதாம் மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(உ) உரை:—துறைவனே, தொல்கவின் தொலையுமாறு இப்படி வரைந்துகொள்ளாது களவினொழுகியது தகுதியாகுமோ வென்றவாறு.

உள்ளுறை:—நெய்தல்மலர் சிறுமனை அழகு செய்தல்போல இவளே நின் இல்லத்துக்கு அழகமைந்தவளென்பது. மெய்ப்பாடு - உவகை: பயன்-மகிழ்தல். இப்பாட்டுச் சிறமைக்குக் கூறிய ஒன்பதடி யினுங் குறைந்துளது; முதலடியில்லைப் போலும்.

(பெரு - ரை.) நின் சொல் நயந்தோராகிய எமக்கு நீ எம் நலம் தொலைய இன்னை ஆகுதல் தகுமோ? என்றியைத்தலே நேரிதாம்.

(உஅரு)

உ௮௪. தேய்புரிப்பழங்கயிற்றினர்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பொருண் முடியாநின்ற தலைமகன் ஆற்றானுகிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற்சென்ற தலைமகன் தலைவியை நினைந்து ஆற்றான் ஆகி 'என் நெஞ்சமானது தலைவிபாற் செல்லுவோ மென்னாநின்றது, என் அறிவானது பொருள்முடித்துப் போவோமாதலின், அதற்குள் விரையாதே என்கின்றது. இவ்விரண்டும் பகைகொண்டதனால் இடையிலுள்ள என் உடம்பு அழிபவேண்டுவதுதான் போலும்' என இடைச்சுரத்து அழுங்கிக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்றுநாட்டகல்வயின் விழுமத்தானும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதி கொள்க.

புறந்தாழ்பு இருண்ட கூந்தற் போதின்
[1]நிறம்பெறும் ஈரிதழ் பொலிந்த உண்கண்
உள்ளம் பிணிக்கொண் டோள்வயின் நெஞ்சம்
செல்லல் தீர்க்கஞ் செல்வாம் என்னுஞ்
௫. செய்வினை முடியாது எவ்வஞ் செய்தல்
எய்யா மையோடு இளிவுதலைத் தருமென
உறுதி தூக்கத் தூங்கி அறிவே
சிறிதுநனி விரையல் என்னும் ஆயிடை
ஒளிறேந்து மருப்பிற் களிறுமாறு பற்றிய
௧0. தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல
வீவது கொல்என் வருந்திய வுடம்பே.

(சொ - ள்.) நெஞ்சம் புறம் தாழ்பு இருண்ட கூந்தல் போதின் நிறம் பெறும் ஈர் இதழ் பொலிந்த உண்கண் - என் நெஞ்சமானது புறத்தே தாழ்ந்து இருண்ட கூந்தலையும் நெய்தல் மலர் போன்ற நிறம் விளங்கிய ஈரிய இமைபொருந்திய மையுண்ட கண்ணையும் உடைய; உள்ளம் பிணிக்கொண்டோள் வயின் செல்வாம் செல்லல் தீர்க்கம் என்னும் - என் உள்ளத்தைப் பிணித்துப் பற்றிக்கொண்டவளிடத்து யாம் செல்வோம், சென்று அவளுடைய இன்னாமையைத் தீர்ப்போம் என்று கூறாநிற்கும்; அறிவு செய்வினை முடியாது எவ்வம் செய்தல் எய்யாமையோடு இளிவு தலைத்தரும் என - அப்பொழுது என் அறிவானது நாம் எடுத்த காரியத்தை முடிவுபெறப் போக்காமல் இடையில் இகழ்ந்து விட்டு விடுதலானது அறியாமையுடனே இகழ்ச்சியையும் கொடாநிற்கும் என; உறுதி தூக்கத் தூங்கி

(பாடம்) 1. நிறங்கிளர் நிறையிதழ்.

சிறிது நனி விரையல் என்னும்-உறுதிப்பாட்டை ஆராய்கையாலே 'ஏ நெஞ்சமே! நீ நிலையிலே பொருந்தி நின்று சில பொழுதளவும் மிக விரையாதே கொள்;' என்று கூறுநிற்கும்; ஆயிடைவருந்திய என் உடப்பு - அவ்விரண்டும் மாறுபடுதல் கொண்டமையின் அவற்றிடை நின்று வருந்துகின்ற என் உடம்பானது; ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் களிறு மாறு பற்றிய தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல - விளங்கிய தலையிலே தாங்கிய கொம்பினையுடைய களிற்றி யானை ஒன்றோடொன்று மாறாகப் பற்றி யீர்த்த தேய்ந்த புரியை உடைய பழைய கயிறு இற்றொழிவது போல; வீவது கொல் - அழிய வேண்டுவது தானோ? இஃதொரு கொடுமை யிருந்தவாறு நன்று!; எ - று.

(வி - ம்.) ஆயிடை வருந்திய உடம்பெனக் கூட்டுக. எய்த்தல் - அறிதல்; எய்யாமை - அறியாமை. செல்லல் தீர்க்கம் செல்வாமென்றது, காதல் கைம்மிகல்.

'உள்ளம் அவளாலே பிணிப்புண்டமையின் அது மீண்டும் அவள் பால் ஏகக் கருதியதாயிற்று: அறிவு பிணிப்புறுமையின் ஆராய்ச்சியின் மேலதாய் விரையலென்றது', என இதனானே மகளிர்பால் மயங்கி னார்க்கு ஆராய்ச்சி தோன்றுமையும் மயங்காதார்க்கு ஆராய்ச்சி மேம் படத் தோன்றுவதுங் கூறினன். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) 'செல்லல் தீர்கம்' என்றும் பாடம். இதற்கு யாமுற்ற துன்பம் தீர்தற்பொருட்டு என்க. 'உறுதி தூக்காத் தூங்கி' என்றும் பாடம்; இதற்கு "அறிவு உறுதிப்பொருளை ஆராய்ந்து தெளிந்து அத்தெளிவிற்கிணங்க அதன் கட் டங்கி நின்று, என்க'' செய் வினைமுடியாது எவ்வஞ்செய்தல் எய்யாமையோடு இளிவுதலைத் தரும்" என்னும் அறவுரையை நெஞ்சத்தே அழுப்பதித்துக் கொள்க. "பொறி யின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து, ஆள்வினை யின்மை பழி" எனவரும் திருக்குறளும் (கூகஅ) ஈண்டு நினைக. ஒளிறேந்து மருப்பின் என்பது வினைத்தொகையடுக்கு. (உஅச)

உஅரு. மதுரைக் கொல்லன் வெண்ணாகனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லு வாளாய்த் தலைமகன் கேட்ப அம்பலும் அலருமாயிற்றென்று சொல்லி யது.

(து - ம்.) என்பது, அங்ஙனம் தலைமகன் கேட்குமாறு கூறுகின்ற வள், குன்ற நாடன் இரவில் வருதலன்றியும் அயலார் கூறும் பழிச் சொல்லுக்கும் அகலானாகிப் பகற்பொழுதினும் புனத்தே வருகின் றனன்; அவனது கேண்மை நல்லதில்லையென இருவகைக்குறியையு மறத்து உள்ளுறையாலே உடன்கொண்டு சென்றாயினும் வரைந்து கொள்ளும்படி சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ள்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உக) என்பதனால் கொள்க.

அரவிரை தேரும் ஆரிருள் நடுநாள்
இரவின் வருதல் அன்றியும் உரவுக்கணை
வன்கைக் கானவன் வெஞ்சிலை வணக்கி
உளமிசைத் தவிர்த்த முளவுமான் ஏற்றையொடு
மனைவாய் ஞமலி ஒருங்குபுடை ஆட
வேட்டுவலம் படுத்த உவகையன் காட்ட
நடுகாற் குரம்பைத்தன் குடிவயிற் பெயரும்
குன்ற நாடன் கேண்மை நமக்கே
நன்றால் வாழி தோழி என்றும்
அயலோர் அம்பலின் அகலான்
பகலின் வரூஉம் எறிபுனத் தானே.

(சொ — ள்.) தோழி வாழி - தோழீ ! வாழ்வாயாக !; வல் கைக்கானவன் வெம் சிலை வணக்கி உரவுக் கணை உளமிசைத் தவிர்த்த முளவுமான் ஏற்றையொடு — திண்ணிய கையையுடைய கானவன் தனது வெய்ய வில்லை வளைத்து வலிய கணையை எய்து நெஞ்சிலே பாய்த்திக் கொன்ற முட்பன்றியேற்றையைக் கைக் கொண்டு; வேட்டு வலம் படுத்த உவகையன் - வேட்டையிலே தான் பெற்ற வென்றியாலாய உவகையுடையவனாகி; மனைவாய் ஞமலி ஒருங்கு புடை ஆட - மனையகத்துள்ள நாய்கள் எல்லாம் ஒரு சேரப் பக்கத்திலே வந்து குரைத்து விளையாட; காட்ட நடுகால் தன் குரம்பைக் குடிவயின் பெயரும் குன்ற நாடன் — காட்டகத்துள்ள நட்டகாலிலே கை சேர்த்துப் பிணித்த தானிருக்கும் குடிசையையுடைய சேரியின்கண்ணே செல்லாநிற்குங் குன்றநாடன்; அரவு இரைதேரும் ஆர் இருள் இரவு நடுநாள் - பாம்புகள் தமக்கு வேண்டிய இரையைத் தேடி உழலாநின்ற இயங்குதற்கரிய இருள் மிக்க இரவு நடுயாமத்தில்; வருதல் அன்றியும் - நம்பால் வருவதல்லாமலும்; என்றும் அயலோர் அம்பலின் அகலான் - எப்பொழுதும் அயலவர் கூறும் பழிச் சொல்லைக் கேட்டும் அகன்றுபோகானாகி; எறி புனத்தான் பகலின் வரூஉம் — வெட்டியுழுது விதைத்த தினைப்புனத்தின் கண்ணே பகற் பொழுதினும் வாராநின்றான்; கேண்மை நமக்கு நன்று - ஆதலின் அவனுடைய நட்பானது நமக்கு நல்லதோ ? நல்லதன்றாயிற்றுக் காண்; எ — று.

(வி - ம்.) நன்று - நல்லதன்று என்னும் பொருள்தோன்ற எடுத்தலோசையாற் கொள்க. இஃது, அவன் புணர்வுமறுத்தல்,

உள்ளுறை:—கானவன் எய்துபெற்ற முளவுமானேற்றையொடு உவகையனாய் நாய்கள் மனையகத்து எதிரேபோந்து குரைத்து மகிழா நிற்பக் குடிவயிற் பெயருமென்றது, தலைமகன்தான் களவொழுக்கத்துப் பெற்ற தலைவியை இரவில் உடன்கொண்டுசென்று தன்னூர்வயிற் புகுந்து தன்மனையின்கணுள்ள தமர் மகிழாநிற்ப மணம்புணர்வானாக என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) அரவு இரைதேரும் ஆர் இருள் நடுநாள் என்றது ஆறின்னாமை கூறி இரவுக்குறி மறுத்ததாம்; அம்பலின் அகலான் பகலும் வரூஉம் என்றது அலரறிவுறீஇ பகற்குறியும் மறுத்ததாம். எனவே இனி வரைந்துகோடலே தகுதி என்று வரைவு கடாவியதாயிற்று. (உஅ௫)

உஅசு. துறைக்குறுமாவிற் பாலங்கொற்றனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, வணிகர் தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி நெருங்கி அவர் பிரிதலால் இறந்துபடுவே னென்று வருந்தாதேகொள்; நட்பாளர்க்கு ஆக்கமும் நின் தோளுக்கு அணியும் கொண்டுவரவேண்டியன்றோ அவர் சென்றதென வலியுறுத்தி ஆற்றுமாறு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். ௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனால் அமைத்துக்கொள்க.

ஊசல் ஒண்குழை உடைவியத்து அன்ன
அத்தக் குமிழின் ஆயிதழ் அலரி
கல்லென வரிக்கும் புல்லென் குன்றம்
சென்றோர் மன்ற செலீஇயரென் உயிரெனப்
புனையிழை நெகிழ விம்மி நொந்துநொந்து
இனைதல் ஆன்றிசின் ஆயிழை நினையின்
நட்டோ ராக்கம் வேண்டியும் ஒட்டிய
நின்தோள் அணிபெற வரற்கும்
அன்றோ தோழியவர் சென்ற திறமே.

(சொ - ள்.) ஆய் இழை தோழி உடைவியத்து ஒள்குழை ஊசல் அன்ன அத்தக் குமிழின் ஆய் இதழ் அலரி கல் எனவரிக்கும் - ஆராய்ந்தணிந்தஇழையையுடையாய்! தோழீ, உடைமரங்கள் மிக்க நெறியினகண்ணே மகளிரின் ஒள்ளிய குண்டலத்திற் கொளுவிய ஊசல் போன்ற மலை நெறியிலுள்ள குமிழ மரத்தின் அழகிய இதழையுடைய மலர் கல்லென்னும் ஒலியோடு கோலஞ்

செய்தாற்போல உதிராநிற்கும்; புல் என்னும் குன்றம் சென்றோர் மன்ற என் உயிர் செலீஇயர் என - பொலிவழிந்த குன்றத்து எங்காதலர் சென்றனர் ஆதலால் திண்ணமாக இனி என்னுயிர் சென்றொழிவதாக என்று; புனை இழை நெகிழ விம்மி நொந்து நொந்து இனைதல் ஆன்றிசின் - நீ அணிந்த கலன்கள் கழன்று விழும்படி விம்மியழுது மிகநொந்து வருந்துகின்றதனைச் சிறிது பொறுப்பாயாக !; நினையின் நட்டோர் ஆக்கம் வேண்டியும் ஒட்டிய நின்தோள் அணிபெற வரற்கும் அன்றோ - கருதுங்காலைத் தம்மை நட்புக் கொண்டவர் தாம் செல்வமடைய வேண்டியதற் காகவும் அடைக்கலமாகப் புகுந்த நின்னுடைய தோள்கள் நல்ல கலன்களை அணியப் பெறுவதற்காகவும் அன்றோ; அவர் சென்ற திறம் - அவர் சென்ற தன்மையாகும்; எ – று.

(வி - ம்.) உடை - உடைமரம், வியம் - வழி. உடைவியத்துக் கற்பாறையிலே குழை ஊசலன்ன அலரி கோலஞ்செய்யுமென மாறிக் கூட்டுக. ஊசல் போறலின் ஊசலென்றார். இக்காலத்துச் சிமிக்கி யெனவுங் குடைக்கடுக்கன் எனவுங் கூறுப: குமிழம்பூ அங்ஙனமே யிருப்பதுகண்டு தெளிக. பெறுவரல்: ஒருசொல். அணிபெறுதற் கெனவே தலைவன் வணிகனுனமை தெளிக.

கல்லறை குமிழமலர் வரிக்குமென்றது, சென்றோர் மீண்டு நின் மாட்டு அருங்கலம் பலகொணர்ந்து அலங்கரிப்பரென்றதாம். மெய்ப் பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) 'ஊசல் ஒண் குழை உடை வாய்த்தன்ன, என்றும் பாடம்: இதற்கு ஊசலாடுகின்ற ஒள்ளிய குழையின் உடைந்த சிதர் கள் பொருந்தனுற்போன்று குமிழின் அலரி கல் அறை வரிக்கும் என்று இயைத்துக் கொள்க. உடை - உடைந்த சிதர்கள். ஊசல் என்பது முதலாக என்னுயிர் ஈருக என்னுந் துணையும் தோழி தலைவியின் கூற்றைக்கொண்டு கூறியபடியாம். (உஅசு)

உஅஎ. உலோச்சனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை: இது, காப்புமிகுதிக்கண் ஆற்றுளாகிய தலைமகள் சொல் லியது.

(து - ம்.) என்பது இல்வயிற்செறித்துக் காவல் செய்யப்படுத லாற் புறத்தே போதற்கியலாது ஆற்றுமைமிக்க தலைவி, முன்பு தலைவன் நம்பால் வந்தபொழுதெல்லாம் அஞ்சாத என்னெஞ்சம் இப் பொழுது இல்வயிற்செறித்தலால் இரவிலே புள்ளொலி கேட்குந் தோறும் தலைவனது தேரின் மணிக்குரலோவென்றஞ்சித் துயில்கொண் டிலதென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தமர் தற்காத்த காரண மருங்கினும்" (தொல் களா. உ0) என்னும் விதிகொள்க.

விசும்புறழ் புரிசை வெம்ப முற்றிப்
பைங்கண் யானை வேந்துபுறத் திறுத்த
நல்லெயில் உடையோர் உடையம் என்னும்
பெருந்தகை மறவன் போலக் கொடுங்கழிப்
பாசடை நெய்தல் பனிநீர்ச் சேர்ப்பன்
நாம முதலை நடுங்குபகை அஞ்சான்
காமம் பெருமையின் வந்த ஞான்றை
அருகா தாகிய வன்கண் நெஞ்சம்
நள்ளென் கங்குற் புள்ளொலி கேட்டொறுந்
தேர்மணித் தெள்ளிசை கொல்லென
ஊர்மடி கங்குலுந் துயின்மறந் ததுவே.

(சொ - ள்.) கொடுங் கழிப் பாசடை நெய்தல் பனிநீர்ச் சேர்ப்பன் - வளைந்த கழியின்கண்ணே பசிய இலைகளையுடைய நெய்தன் மிக்க குளிர்ந்த நீரையுடைய கொண்கன்; நாம முதலை நடுங்கு பகை அஞ்சான் காமம் பெருமையின் வந்த ஞான்றை - அச்சஞ் செய்கின்ற முதலையின் நடுக்க முறுத்தும் பகைமைக்கும் அஞ்சானாகிக் காமமிகுதியால் இங்கு வந்தபொழுது; விசும்பு உறழ் புரிசை வெம்பமுற்றிப் பைங் கண் யானை வேந்து புறத்து இறுத்த விசும்பிலே நீண்டுயர்ந்த மதிலை உள்ளிருப்பவர் நடுங்கும் படி முற்றுகை செய்து பசிய கண்ணையுடைய யானைப் படையொடு பகையரசன் அதன் புறத்தே தங்கப் பெற்றதனால்; நல் எயில் உடையோர் உடையம் என்னும் பெருந்தகை மறவன் போல - அப் பகையரசனை உள்ளே புகுதவிடாதபடி நல்ல மதில்காவலுடையாரை யாம் பெற்றுடையோமென்று கருதியிருக்கின்ற பெருந்தன்மையுடைய உள்ளடைப்பட்டிருந்த வீரனைப்போல; அருகாது ஆகிய வன்கண் நெஞ்சம் - கெடாத வன்கண்மையுடைய என்னெஞ்சமானது இப்பொழுது; நள் என் கங்குல் புள் ஒலி கேள் தொறும்-செறிந்த இருளையுடைய நடுயாமத்திலே பறவையொலிப்பதைக் கேட்குந்தோறும்; தேர் மணித் தெள் இசை கொல் என - நங்காதலன் ஊர்ந்து வருகின்ற தேரிலே கட்டிய மணியின் தெளிந்த ஓசையோ? என்று; ஊர் மடி கங்குலும் துயில் மறந்தது - ஊராரெல்லாரும் உறங்குகின்ற இராப்பொழுதினும் துயில் கொள்வதனை மறந்துளதாயிரா நின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) தான் காவலுட்பட்டிருந்தமையை முற்றுகையுட்பட்ட வீரனோடு உவமித்தாள். அவ்வீரன் எயில்காவலரை உடையேமென் றிருத்தல்போல யானுந் தலையளி செய்யுந் தலைவனையுடையேனாயிருந் தேன் அது கழிந்த தென்பாள், இப்பொழுது காவன்மிகுதியாலும்

அவன் வாராமையாலும் புள்ளொலி ஒருந்தன்மையதாகியதென்ருள். புள்ளொலி கேட்டலென்றது, எதிர்பெய்துபரிதல். துயின்மறந்ததென் றது, கண்டுயின் மறுத்தல். ஏனை மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) நல்லெயிலும் அதனைக் காத்தற் ளெழிில் உடை யாரும் உடையம் என உம்மை விரித்துரைப்பினுமாம். யானே வேந்து என்றது, உழிஞை வேந்தனை ; பெருந்தகை மறவன் என்றது, நொச்சி மன்னனை என்க. (உ௨எ)

உ௨அ. குளம்பனர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குரைப்பாளாய் வெறியறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, சிறைப்புறம்வந்த தலைமகன் கேட்டு விரைய வரையுமாறு தோழி தலைவியை நெருங்கி நாடன்பிரிவினலே பசலை தோன்றியதறிந்த அன்னை கட்டுவைத்துக் கேட்டால் அந்தக் கட்டுக் குறியானது முன்பு யாம் கிளியோப்பிப் புனங்காவல் செய்யச் சென் றிருந்தும் அதனையறியாது நெடிய முருகவேள் அணங்கியதென்று சொல்லுமோவென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

அருவி யார்க்கும் அணங்குடை நெடுங்கோட்டு
ஞாங்கர் இளவெயில் உணீஇய ஓங்குசினைப்
பீலி மஞ்ஞை பெடையோ டாடுங்
குன்ற நாடன் பிரிவிற் சென்று
௫. நன்னுதல் பரந்த பசலைகண்டு அன்னை
செம்முது பெண்டிரொடு நெல்முன் னிறீஇக்
கட்டிற் கேட்கும் ஆயின் வெற்பில்
ஏனற் செந்தினைப் பாலார் கொழுங்குரல்
குறுகிளி கடிகஞ் சென்றும்இந்
௧௦. நெடுவேள் அணங்கிற் றென்னுங்கொல் அதுவே.

(சொ – ள்.) ஓங்கு சினைப் பீலி மஞ்ஞை இள வெயில் உணீஇய அருவி ஆர்க்கும் அணங்கு உடை நெடுங்கோட்டு ஞாங்கர் - உயர்ந்த மரக்கிளையிலுள்ள பீலியையுடைய மயில் காலையில் விரிந்த இளவெயில் காயவேண்டி அருவி யொலிக்கின்ற அச்சமுடைய நெடிய கொடுமுடியின் பக்கத்திலே; பெடையோடு ஆடும் குன்ற நாடன் பிரிவின் சென்று – தன் பெடையோடு

விளையாடாநிற்கும் மலைநாடன் நம்மைப் பிரிதலினாலே சென்று; நல் நுதல் பரந்த பசலை கண்டு அன்னை செம்முது பெண்டிரொடு — நல்ல நினது நுதலிலே பரந்த பசலையை நோக்கி நம் அன்னை சேரியிலுள்ள செம்மையாகிய முதுமையுடைய கட்டுவிச்சி முதலாயினோருடனே இல்லகம் புகுந்து; முன் நெல் நிறீஇக் கட்டிற் கேட்கும் ஆயின் — முன்னர் முறத்தில் நெல்லைப் பரப்பிக் கட்டுவைத்து நம்மை எதிரில் நிறுத்திக் குறிகேட்குமாயின்; வெற்பில் ஏனல் செந்தினைப் பால் ஆர் கொழுங்குரல் குறு கிளி கடிகம் சென்றும் அது — அக்கட்டுக் குறியானது இப்பொழுது மலையிடத்தில் உள்ள ஏனலாகிய சிவந்த தினையின் பால் நிரம்பிய கொழுவிய கதிர்களைக் கொயதுகொண்டு போகுங் கிளிகளை வெருட்டுவேமாகிச் சென்றிருந்தும் அதனையறியாது; இந் நெடுவேள் அணங்கிற்று என்னுங்கொல் — இவள் இந்நெடிய முருகவேளிருக்குமிடத்து அருகு சென்றதனால் முருகவேள் அணங்கியதென்று கூறுநிற்குமோ? எ - று.

(வி - ம்.) ஏனலாகிய தினை : இருபெயரொட்டு.

கட்டு - சேரியின் முதுபெண்டாகிக் குறிசொல்லுமாதரை மனையகத்துக் கொணர்ந்துவைத்து முறத்திலே பிடிநெல்லையிட்டு எதிரே தலைமகளை நிறுத்தித் தெய்வத்துக்குப் பிரப்பிட்டு வழிபாடு செய்து அந்நெல்லை நந்நான்காக எண்ணி எஞ்சியவை ஒன்றிரண்டு மூன்றளவும் முருகணங்கெனவும் நான்காயின் பிறிதொரு நோயெனவுங் கூறப்படுவது. முருகணங்கென்று கூறின் உடனே வேலனை (முருகனுக்குப் பூசை நடத்தும் பூசாரியை) அழைத்து வெறிக்களந்திருந்தி முருகவேளுக்குச் சிறப்பெடுத்து ஆண்டுக் கழங்குக் குறிபார்ப்பது. அதனை நேர்ந்துழி இந்நூலுட் கூறப்படுவதறிக.

உள்ளுறை :— இளவெயிலுண்ணவேண்டி மயில் பெடையொடு கோட்டின்பக்கஞ் சென்று ஆங்கு ஆடுமென்றது, காமவின்பந் துய்த்து இல்லறம் நிகழ்த்தவேண்டித் தலைமகன் தலைமகளைக்கொண்டு தலைக்கழிந்து மணந்து வைகுவானாகை என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) செம்முது பெண்டிர் என்றது செவிலியின் தோழியராகிய அகவைமுதிர்ந்த பெண்டிரை என்று கோடலே சிறப்பு. குறுகிளி : வினைத்தொகை. 'பெடையொடு ஆலும்' என்றும் பாடம்.

(உஅஅ)

உஅகூ. மருங்கூர்ப் பட்டினத்துச் சேந்தன்குமரனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, பிரிவிடைப் பருவங்கண்டு சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவி 'அவர் சொல்லிய சொற்பிழையார் ; அதன்முன்

வானம் கார்காலத்தைச் செய்துவிட்டதாதலின், அவரால் அளித்தற்குரிய யான் இப்பொழுது அருளப்படாமலிருக்கின்றேனென்று நொந்து கூறுகிற்பது.

(இ-ம்) இதனை, "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். சு) என்பதனாற் கொள்க.

அம்ம வாழி தோழி காதலர்
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுங் கூறிய
சொற்புடை பெயர்தலோ இலரே வானம்
நளிகடல் முகந்து செறிதக இருளிக்
ரு. கனைபெயல் பொழிந்து கடுங்குரல் பயிற்றிக்
கார்செய்து என்னுழை யதுவே யாயிடைக்
கொல்லைக் கோவலர் எல்லி மாட்டிய
பெருமர வேரடிப் போல
அருளிலேன் அம்ம அளியேன் யானே.

(சொ-ள்.) தோழி வாழி அம்ம-தோழீ! வாழி யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக!; நிலம் புடை பெயர்வது ஆயினும் காதலர் கூறிய சொல் புடை பெயர்தல் இலர் – இந்நிலம் தன் நிலையினின்று பெயர்வதாயிருந்தாலும் நம் காதலர் தாங் கூறிய சொல்லை அதனிலைமையினின்றும் பெயர்த்துக் கூறுபவரல்லர்; வானம் நளிகடல் முகந்து செறிதக இருளிக் கனைபெயல் பொழிந்து - ஆதலின் குறித்த பருவத்து வருவர் அதன்முன் மேகமானது நெருங்கிய கடனீரை முகந்து செறிவு பொருந்த இருண்டு மிக்க மழையைப் பெய்து; கடுங்குரல் பயிற்றிக் கார் செய்து என்உழையது-கடிய குரலைக் காட்டி இடித்துக் கார்காலத்தைச்செய்து துன்புறுத்துதற்கு என்மாட்டு அமைந்திராநின்றது; அளியேன் யான் - இப்பொழுது அளிக்கத்தக்க தகுதியுடையேனாகிய யான்; ஆயிடை கொல்லைக் கோவலர் எல்லி மாட்டிய பெருமர வேர் அடி போல அருள் இலேன் – அங்கே கொல்லையில் கோவலர்கள் இரவில் எரி கொளுத்திய வெட்டுண்ட பெரு மரத்தினது வேரடிக் கட்டையைப் போலக் காமநோய் கனற்றலானே அவரான் அருள் செய்யப் பெறேனாயிராநின்றேன்; எ-று.

(வி-ம்.) காட்டின்கட் கொல்லையிற் கோவலர் கொளுத்திய வேர்க்கட்டை அவிப்பாரின்றித் தானே வெந்து தணியுமன்றே, அப்படிப்போல அருள்செய்யுந் தலைவரின்றி யான் காமத்தீயால் அழிந்தொழியாநின்றேனென உவமையொடு பொருத்திக் காண்க. மெய்ப்பாடு- அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு-ரை.) பெருமர வொடியல் போல என்றும் பாடம். பெருமர வேரடிப் போல என இந்தப் பாடமே ஏடெழுதுவோராற் பிறழவெழுதப்பட்டிருத்தல் கூடும். (௨௮௬)

உகூ௦. மதுரை மருதனிளநாகனார்

திணை : மருதம்.

துறை : (க) இது, பரத்தை விறலிமேல் வைத்துத் தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, காமக்கிழத்தி விறலியை நோக்கிச் சொல்லுவாள்போலக் கூறித் தலைவியைப் புலவி தணிக்கின்றாள். ஊரனது தொடர்பை விரும்பினையாயின் என் சொல்லைக் கொள்ளுவையாக; நின் தகுதிக்கு இப்புலவி தகாதுகாண்; அவனை வண்டென்பதன்றி மகனென்னாராதலிற் புலவாதே கொள்ளென நயந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு,

" காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையின்
தாய்போற் றழீஇக் கழறியம் மனைவியைக்
காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணும்" (தொல். கற். க௦)

என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (உ) பரத்தையிற் பிரிய வாயிலாய்ப்புக்க பாணன் கேட்பத் தோழி சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாணர்............பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்" (தொல். கள. க) என்னும் விதிகொள்க.

வயல்வெள் ஆம்பல் சூடுதரு புதுப்பூக்
கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில்
ஓய்விடு நடைப்பகடு ஆரு மூரன்
தொடர்புநீ வெஃகினை யாயின் என்சொல்
ரு. கொள்ளல் மாதோ முள்ளெயிற் றோயே
நீயே பெருநலத் தகையே அவனே
நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநாள் எய்தித்
தண்கமழ் புதுமலர் ஊதும்
வண்டென மொழிப மகனென் னாரே.

(சொ - ள்.) முள் எயிற்றோய் - முட்போன்ற கூரிய பற்களையுடையோய்!; வயல் வெள் ஆம்பல் சூடு தரு புதுப் பூக் கன்று உடை புனிற்று ஆ தின்ற மிச்சில் - வயலில் மள்ளர் அறுக்கும் கதிரோடு அறுபட்டு அரிச் சூட்டோடு களத்திற் கொணர்ந்து போகடப்பட்ட வெளிய ஆம்பலின் அப்பொழுது மலர்ந்த புதிய பூ, கன்றை அணிமையில் ஈன்றுடைய பசுவானது தின்று எஞ்சிய மிச்சிலை; ஓய்விடு நடைப் பகடு ஆரும் ஊரன் - உழுது விட்ட

ஒய்ந்த நடையையுடைய பகடு தின்று நிற்கும் ஊரனுடன்; தொடர்பு நீ வெஃகினையாயின் – கூட்டம் நெடுங்காலம் நிகழ்த்து தலை நீ விரும்பினையாதலின் 'அவள் அவனோடு கட்டில் வரை யெய்தினள்' என்று ஊரார் கூறுகின்ற சொல்லைக்கொண்டு என்னைப்போல வேறுபட்டுக் கொள்ளாதே இனி என் வார்த்தை யைக் கேட்டல் நினக்கு விருப்பமோ? என் சொல் கொள்ளல் – விருப்பமாயின் யான் கூறுகின்றதனைக் கொள்வாயாக!; நீ பெரு நலத்தகை – அதுதான் யாதோவெனில் பெரிய இளமை யும் தகுதிப்பாடும் உடையையாதலால் நீ வேறுபட்டுக்கொள்வது நின் இளமைக்கும் எழிலுக்கும் ஏலாதது காண்; அவன் நெடுநீர்ப் பொய்கை நடு நாள் எய்தித் தண் கமழ் புது மலர் ஊதும் வண்டு என மொழிப – அவனை நெடிய நீரையுடைய பொய்கையில் நடுயாமத்திலே தண்ணிதாய் நறுமணங் கமழும் புதிய மலரிலே சென்று தேனுண்ணும் வண்டு எனச் சொல்லுவ ரல்லாமல்; மகன் என்னார் - நல்ல ஆண்மகன் என யாருங் கூறார்; ஆதலின் அவனைப் புலவாதே கொள்!; எ - று.

(வி - ம்.) நள்ளிரவிலே சென்று புதிய பரத்தையை விரும்பித் துய்ப்பவன் என்பாள், நடுயாமத்து விரியும்பூவை உண்ணுகின்ற வண் டெனக் கூறினாள்.

உள்ளுறை:—புனிற்று தின்ற மிச்சிலை உழுதுவிடுபகடு சென்று தின்றாற்போல, நீ இளமைச் செவ்வியெல்லாம் அவனை நுகர்ந்து புதல் வனைப் பயந்த பின்னர் நீ உண்ட மிச்சில் போன்ற அவனைப் பிறர் நுகர் கின்றனர்; அது நினக்கு இழுக்கன்று என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெரு மிதம். பயன் - ஊடல் தணித்தல்.

(உ) உரை:—முள்ளெயிற்றோய், நீ ஊரனது தொடர்ச்சியை விரும் பின் என் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டா; கொள்ளின் நீ மிக்க அழ குடையையாயிருந்தும் அவனை வண்டென்பதன்றி ஆண்மகனென்னார் ஆதலின், அவன் தொடர்பு என்ன பயனுடையதுகாண்? எ - று. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயில்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுட்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கூறும் (தொல். கற். கo, உரை மேற்கோள்.) விளக்கம் வருமாறு:—

"இதனுள் நீ இளமைச் செவ்வியெல்லாம் நுகர்ந்து புதல்வற் பயந்த பின்னர் உழுதுவிடு பகடு எச்சிலை அயின்றாற்போலப் பிறர் அவனை நுகர்ந்தமை நினக்கு இழுக்கன்று எனவும்; அவனோடு கூட்டம் நெடுங்காலம் நிகழ்த்த வேண்டும் நீ அவள் அவனோடு கட்டில்வரை எய்தியிருக்கின்றாளென்று ஊரார் கூறுகின்ற சொல்லை என்னைப்போல வேறுபட்டுக்கொள்ளாதே கொள்வது நின் இளமைக்கும் எழிற்கும் ஏலாதெனவும், அவனை வண்டென்பதன்றி மகன் என்னாராகலின் அவன் காப் பாட்டாண்மை அதுவென்றுங் கூறினாள்; இனி என்சொற் கொள்ளன்மாதோ என்பதற்கு என் வார்த்தையைக் கேட்டல் நினக்கு விருப்பமோ? விருப்பமாகில் யான் கூறுகின்றதனைக் கொள்க (என்க) எனவரும். (உகo)

உகூக. கபிலர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வாயிலாகப் புக்க பாணற்குத் தோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து நெருங்கிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் விடுப்ப வந்த பாணனைத் தோழி நோக்கித் 'தலைவன்பால் இறைமகள் வேட்கை யுடையாளென்னுங் குறிப்பு அறிந்தனளாதலின், அதற் கேற்கும்படி கூறுவாளாகிப்' பாணனே, இவள் தான் நலமிழந்து வருந்துவதனை நீ கண்ணாலே கண்டவாறு துறைவன் உள்ளங்கொள்ள மொழிந்தா யல்லலையே இது தகுதியோவென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாணர்.........பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்" (தொல். கள. உ௬) என்னும்.

நீர்பெயர்ந்து மாறிய செறிசேற்று அள்ளல்
நெய்த்தலைக் கொழுமீன் அருந்த இனக்குருகு
குப்பை வெண்மணல் ஏறி அரைசர்
ஒண்படைத் தொகுதியின் இலங்கித் தோன்றும்
தண்பெரும் பௌவநீர்த் துறைவற்குநீயுங்
கண்டாங்கு உரையாய் குணமோ பாண
மாயிரு முள்ளூர் மன்னன் மாவூர்ந்து
எல்லித் தரீஇய இனநிரைப்
பல்லான் கிழவரின் அழிந்தவிவள் நலனே.

(சொ - ள்.) பாண மா இரு முள்ளூர் மன்னன் மா ஊர்ந்து – பாணனே! மிக்க பெரிய முள்ளூர் மன்னவனாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி பரியேறிச் சென்று; எல்லித் தரீஇய இனநிரைப் பல்லான் கிழவரின் - இராப் பொழுதில் அடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட கூட்டமாகிய பலவாய பசுவினிரைக்குரிய வர் அவனோடெதிர்நின்று போர்முனையில் அழிந்தாற்போல; அழிந்த இவள் நலம் – அழிந்து போகிய இவளது நலத்தை; நீ கண்டாங்கு - நீ கண் கூடாகக் கண்டபடி; நீர் பெயர்ந்து மாறிய செறி அள்ளல் சேற்று – நீர் தன்னிலையிலிருந்து ஓடி வற்றிய அள்ளற் சேற்றின்கணுள்ள; நெய்த்தலைக் கொழுமீன் அருந்த இனக்குருகு - நிணமிக்க தலையையுடைய கொழுத்த மீனை அருந்த வேண்டி நாரையினம்; குப்பை வெள் மணல் ஏறி – குவிந்த வெளிய மணன்மேட்டில் ஏறியிருந்து; அரைசர் ஒள் படைத் தொகுதியின் இலங்கித் தோன்றும் – அரசரது ஒள்ளிய காலாட் படையின் கூட்டம்போல விளங்கித் தோன்றுநிற்கும்; தண் பெரும் பௌவம் நீர்த் துறைவற்கு – தண்ணிய பெரிய கடனீர்த்

துறையை உடைய காதலனுக்கு; உரையாய் குணமோ — உரைத் தாய் இல்லையே! அங்ஙனம் கூறுதது நினக்கு இயல்பாகுமோ? கூறியிருந்தால் முன்னரே அவன்வந்து கூடித் தலையளி செய்திருப் பன்; நீ உள்ளவாறு கூறுமையின் அவனும் வந்திலன்; இவளது நலனும் அழிந்ததுகாண்!; எ - று.

(வி - ம்.) காலாட்படை சென்னியில் வெள்ளாடை சூடிச்செல்லு தல் அக்கால வழக்காதலின், வெளிய நாரையிருத்தற்கு உவமித்தனர் போலும். நிணத்தை உருக்க நெய்யாமாதலின் நெய்த்தலை யென்றதாம்.

உள்ளுறை :—மீனருந்த வேண்டிக் கூட்டமாகக் குருகுகளிருத்தல் போல இறைமகன் பால் கிடைக்கப்பெறுவனவற்றைத் தெட்டிக்கொள் ளுதற்கு விறலி முதலானவரொடு கூட்டமாக விருக்கின்றீர் ; குருகு கள் படைபோன் றிருப்பினும் படையாகாதன்றே; அங்ஙனம் நீயிர் வாயில்கள் ஆகுந் தன்மையீர் போலிருந்தும் அது செய்யும் வன்மை யுடையீரல்லீர் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலை வனைத் தலைவியொடு கூட்டுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) கொழுமீன் அருந்த இனக்குருகு என்புழி அருந்த என்னும் எச்சம் ஆர்ந்த என்னுஞ் செய்த வென்னும் வாய் பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் குறுக்கல் விகாரம்; செயவென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சம் அன்று. எனவே அதற்குக் கொழுத்த மீனைத் தின்ற நாரையினம் என்று பொருள்கோடலே நேரிதாம். இதனை, "அந்நாற் சொல்லும்......நாட்டல் வலிய என்மனார் புலவர்' என வரும் (தொல். சொல் - எச்சவியல் - எ) நூற்பாவானும் அதன் உரையானும் உணர்க. எனவே உள்ளுறைக்கும் மீனைத்தின்ற நாரை மணற் குன்றேறி இருத்தல் போன்று நின் தலைவனும் பரத்தையரை நுகர்ந்து நல்லோன் போன்று ஈண்டு வருவானாயினன் என்பது கருத் தாக்குக. இது மறுப்பாள் போன்று வாயில் நேர்ந்தபடியாம். 'கண் டாங்கு உரையாய் கொண்மோ' என்றும் பாடம். (௨௯௧)

௨௯௨. நல்வேட்டனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இஃது, இரவுக்குறி மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்து இரவுக்குறி வருந் தலை வனைத் தோழி நெருங்கி 'ஐயனே, கரைகளில் யானை பொருதலால் இடிந்து பொன் முதலியன மின்னுகிற்கும்; கான்யாற்றின் கண்ணே முதலை இயங்காநிற்கும்; இத்தகைய நெறியின் ஏதம் நினையாது இராப் பொழுதில் நீ வருதலாலே தலைவி உயிர்வாழாள் கா'ணென இரவுக் குறி மறுத்து வரைவுகடாவா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்பதனாற் கொள்க.

நெடுங்கண் ஆரத்து அலங்குசினை வலந்த
பசுங்கேழ் இலைய நறுங்கொடித் தமாலந்
தீந்தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும்
யாணர் வைப்பிற் கானம் என்னுய்
௫. களிறுபொரக் கரைந்த கயவாய்க் குண்டுகரை
ஒளிறுவான் பளிங்கொடு செம்பொன் மின்னுங்
கருங்கற் கான்யாற்று அருஞ்சுழி வழங்குங்
கராஅம் பேணுய் இரவரின்
வாழேன் ஐய மைகூர் பனியே.

(சொ - ள்.) ஐய நெடுங் கண் ஆரத்து அலங்குசினை வலந்த பசுங் கேழ் இலைய நறுங்கொடித் தமாலம் - ஐயனே! நெடிய கணுக்களையுடைய சந்தன மரத்தின் அசைகின்ற கிளையிலே சுற்றிய பசிய நிறம் பொருந்திய இலையையுடைய நறிய தமாலக் கொடியை; தீம் தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும் யாணர் வைப்பின் கானம் என்னுய் – இனிய தேனெடுக்கும் வேடர் வளைத்து அறுத்துக்கொண்டு செல்லாநிற்கும் புதுவருவாய் மிக்க இடத்தினையுடைய கானமென்று கருதாயாகி; களிறு பொரக் கரைந்த கயவாய்க் குண்டு கரை ஒளிறுவான் பளிங்கொடு செம் பொன் மின்னும் – யானைகள் ஒன்ருேடொன்று போர் செய்தலாலே இடிந்தொழிந்த பெரிய பள்ளங்கள் பொருந்திய ஆழ்ந்த கரையிடமெல்லாம் வெள்ளிய பளிங்குக் கற்களும் சிவந்த பொன்னும் மின்னுநிற்கும்; கருங் கல் கான் யாற்று அருஞ் சுழி கராஅம் வழங்கும் - கரிய கற்பாறையில் ஒடுகின்ற கான்யாற்றில் நீந்துதற்கரிய நீர்ச் சுழியையுடைய இடந்தோறும்; முதலைகள் இயங்காநிற்கும்; பேணுய் இர வரின் (வாழேன்) - இத்தகைய ஏதங்களை நினையாயாகி இரவின்கண்ணே நீ இங்கு வரின் யான் இனி உயிர் வாழ்ந்திரேன்; மைகூர் பனி வாழேன் – இந்த இருள் நிரம்பிய பனிக்காலத்திலே தனித்தும் உயிர் வாழ்ந்திரேன்: ஆதலின் இதனை ஆராய்ந்து ஒன்றனை இன்னே செய்வாயாக! எ – று.

(வி - ம்.) வாழேனென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. தலைவி கூற்றைத் தோழிகொண்டு கூறியது.

நறுங்கொடி என்றிரங்காது அறுப்பவரென்றதனல் நீ அரச குமரனென்று இரங்காது ஊறுசெய்பவரென்பது குறிப்பித்தாள். வாழேனென அவனது நெறிவருமேதம் நினைந்து கவன்றது போலவுங் கூறின்மையின் வரைந்து பிரியாதுறைக வென்ருளுமாம். இஃது அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வுமறுத்தல்.

இறைச்சி:—தேன் கொள்பவர் சந்தன மரத்திலே சுற்றிய கொடியை அறுப்பரென்றதனல், தலைவியினது நலனை நுகரவருகின்ற

நீ இரவில் வருதலானே கவலுகின்ற அவளது கவலை நீங்குமாறு வரைந்தெய்துக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம், பயன் - இரவுக்குறி மறுத்து வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) கண் - கணு. பரியும் - அறுக்கும். இரா, ஈறு குறுகி இர என நின்றது. 'நெடுந்தண் ஆரத்த' என்றும் பாடம். (உசஉ)

உசங. கயமனார்

திணை : பாலை.

துறை : (க) இது, தாய் மனைமருண்டு சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவினொழுகுந் தலைமகன் தலைவியை உடன் கொண்டு சென்றமை செவிலியாலறிந்த ஈன்றதாய் வருந்தி 'எம்புதல்வியுடனிருந்த தோழியரை யாம் காணுந்தோறும் நடுங்கி நொந்தொறுதல் போல, எம்மகளை உடன் கொண்டகன்ற காளையாவானை ஈன்றதாயும் நடுங்கி நொந்தழிவாள் ஆக' வென்று தன் மனையின் கண்ணேயிருந்து மருண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தன்னும் அவனும்.........போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்" (தொல். அகத். ௩௬) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (உ) அவரிடத்தாரைக் கண்டு சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவனைச் சார்ந்தவரைக் கண்டு சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு.மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

மணிக்குரல் நொச்சித் தெரியல் சூடிப்
பலிகள் ஆர்கைப் பார்முது குயவன்
இடுபலி நுவலும் அகன்றலை மன்றத்து
விழவுத்தலைக் கொண்ட பழவிறல் மூதூர்ப்
௫. பூங்கண் ஆயங் காண்டொறும் எம்போல்
பெருவிதுப் புறுக மாதோ எம்மில்
பொம்மல் ஓதியைத் தன்மொழிக் கொளீஇக்
கொண்டுடன் போக வலித்த
வன்கண் காளையை ஈன்ற தாயே.

(சொ - ள்.) மணிக் குரல் நொச்சித் தெரியல் சூடிப் பலிகள் ஆர்கைப் பார்முது குயவன் — நீலமணி போலும் பூங்கொத்தினையுடைய நொச்சிமாலையைச் சூடிப் பலிகளிடுதற்கு அமைந்த கையையுடைய பரிய முதிய குயவன்; இடு பலி நுவலும அகல் தலை மன்றத்து - தன்னால் இடப்படும் பலியை உண்ணுதற்கு அணங்குகளையும் காக்கைகளையும் அழையாநிற்கும் அகன்ற

இடத்தையுடைய மன்றத்தின்கண்ணே; விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறல் மூதூர் — திருவிழாச் செய்தலை மேற்கொண்ட பழமையான வெற்றியையுடைய இம்மூதூரிடத்தில், பூங் கண் ஆயம் காண்தொறும் - எம்புதல்வியுடன் விளையாடும் நெய்தன் மலர் போலும் கண்ணையுடைய தோழியரைக் காணும்போதெல்லாம்; எம்போல் - யாம் பெரிய நடுக்கமுற்றுத் துன்பப்படுவதுபோல; எம் இல் பொம்மல் ஓதியைத்தன் மொழிக் கொளீஇ - எம் மனையகத்திருந்த பொலிவு பெற்ற கூந்தலையுடைய எம்புதல்வியை மருட்டிப் பலவாய பொய்ம்மொழிகளைக் கூறி; உடன் கொண்டு போக வலித்த வன்கண் காளையை ஈன்ற தாய் - தன் சொற்படி ஒழுகச்செய்து தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்ற வன்கண்மையுடைய காளையாவானை ஈன்ற தாயும்; பெருவிதுப்பு உறுக-இத்தகைய கொடிய புதல்வனை ஈன்றதனாலே அவள் பெரிய நடுக்கமுற்றுத் துன்பம் அடைந்தொழிவாளாக!; எ - று.

(வி - ம்.) விதுப்பு - நடுக்கம். பழவிறல் - பழைய வெற்றி. பொம்மல் - பொலிவு. இங்ஙனம் கூறியதனால் தலைவனுக்குத் தாயும் தலைவிக்குத் தாயுமாவார் ஒருவரை ஒருவர் கடிந்து கூறுதல் பண்டைக் காலமுதல் தமிழ்நாட்டில் நிகழும் வழக்குப்போலும். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - ஆற்றுதல்.

(பெரு - ரை.) 'பலிக்கள்' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்தபாடம். பலிக்கள் ஆர்கை - பலியாகிய கள்ளை யுண்ணுதலையுடைய குயவன் என்க. (உகங)

உகூச. புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர்கிழான்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, மணமனை உட்புக்க தோழி தலைமகளது கவின் கண்டு சொல்லியது.

(து - ம்) என்பது, கொண்டுதலைக் கழிந்த தலைமகன் தன்னகம் புகுந்து தலைமகளை மணஞ் செய்துகொண்ட தறிந்த தோழி, அவன் மாளிகையின் கண்ணே சென்று தலைவியின் புதிய அழகு கண்டு வியந்து 'தலைவனது மார்பு முன்பு நோயும் பின்பு இன்பமுமாயிராநின்றது,இது பொய்ம்மையன்'றென மகிழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) "பெறற்கரும் பெரும் பொருள் முடிந்தபின் வந்த தெறற்கரு மரபின் சிறப்பின் கண்ணும்" (தொல். கற். க) என்னும் விதிகொள்க.

தீயும் வளியும் விசும்புபயந் தாங்கு
நோயும் இன்பமும் ஆகின்று மாதோ
மாயம் அன்று தோழி வேய்பயின்று
எருவை நீடிய பெருவரை அகந்தொறுந்

ரு. [1]தொன்றுறை துப்பொடு முரண்மிகச் சினைஇக்
கொன்ற யானைக் கோடுகண்டு அன்ன
செம்புடைக் கொழுமுகை அவிழ்ந்த காந்தள்
சிலம்புடன் கமழுஞ் சாரல்
இலங்குமலை நாடன் மலர்ந்த மார்பே.

(சொ - ள்.) தோழி வேய் பயின்று எருவை நீடிய பெரு வரை அகந்தொறும் — தோழி! மூங்கில் நெருங்கிக் கொறுக்கச்சி முளைத்துப் பரவிய மலையிடமெல்லாம்; தொன்று உறை துப்பொடு முரண் மிகச் சினைஇக் கொன்றயானைக் கோடு கண்டு அன்ன - பழமையாயுற்ற அறிவுடனே வலிமையும் மிகுதலாலே சினங்கொண்டு புலியைக் கொன்ற யானையின் தந்தத்தைக் கண்டாற்போன்ற; செம் புடைக் கொழு முகை அவிழ்ந்த காந்தள் - செவ்விய புறத்தையுடைய கொழுவிய அரும்பவிழ்ந்த காந்தள்; சிலம்புடன் கமழும் சாரல் இலங்கும் மலை நாடன் - சிலம்பிடம் எல்லாம் மணங்கமழும் சாரலையுடைய இலங்குகின்ற மலைநாடனது; மலர்ந்த மார்பு - அகன்ற மார்பானது; தீயும் வளியும் விசும்பு பயந்த ஆங்கு — ஆற்றற்கரிய தீயையும் ஆற்றுதற்கினிய காற்றையும் ஆகாயந்தான் பெற்றது போலக் களவுக்காலத்து அணித்தாகி எப்பொழுதும் இல்லாமையால்; நோயும் இன்பமும் ஆகின்று — நோய் செய்யுந் தன்மையும்; இப்பொழுது வரைந்து கொண்டு கவவுக் கை நெகிழாது அணைத்து முயங்கியிருத்தலானே இன்பமாந் தன்மையுமாகி யிராநின்றது; மாயம் அன்று — இது பொய்ம்மை யெனப் படுவதன்று; மெய்ம்மையே யாகும்; எ — று.

(வி - ம்.) அகந்தொறும் அவிழ்ந்த காந்தளென்க. புலியின் இரத்தந் தோய்ந்த கோடாதலின் செம்முகைக்கு உவமித்தார். இது, நலன் நிலைக்களமாகச் சினையொடு சினைவந்த உருவுவமம். பிரிந்துறையும் பொழுது தீயாலே தெறப்படுவதுபோலத் தலைவி வருந்துதலின் மார்பு தீயொத்த நோயைப் பயந்ததெனவும் வரைந்து பிரியா துறையும் பொழுது அவ்வெப்பந் தீரக் காற்றுவீசி இன்பஞ் செய்வதுபோலமார்பு காற்றொத்த இன்பத்தைப் பயந்தது எனவுங் கூறினாளாயிற்று. இது, மறைந்தவை யுரைத்தல்.

உள்ளுறை:—காந்தள் சிலம்பிடமெங்குங் கமழுமென்றது: தலைவனது அன்பு தலைவியின் இல்லகத்தார் யார்க்கும் மகிழ்ச்சி யளிக்கின்றதென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) 'துப்பொடு முரண்மிக' என்பதற்கு வலிமையோடு மாறுபாடும் மிகுதலால் என்னல் நேரிதாம். இன்பமும் துன்பமும் தோன்றுதற்கு ஒரு பொருளே காரணமாதற்குத் 'தீயும் வளியும் விசும்பு பயந்தாங்கு' எனவரும் உவமை ஆற்றவும் இனிதாதல் உணர்க. மாயம் - பொய். 'தொண்டுறை' என்றும் பாடம். (உகச)

(பாடம்) 1. தொண்டுறை.

உசுரு. ஔவையார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இது, தோழி செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தோழி தலைமகனை 'நெருங்கி எம் தலைவியின் களவொழுக்கத்தினை அன்னை யறிந்து அவளை இல்வயிற் செறித்தனள்; இனிக் களவின் இயலாமையால், யாம் எந்நலனழியச் செல்லாநிற்பேம்; நீ வாழிய'வென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்.கள.உக)என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) சிறைப்புறமுமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்பக் கூறியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

முரிந்த சிலம்பி னெரிந்த வள்ளியின்
புறனழிந்து ஒலிவருந் தாழிருங் கூந்தல்
ஆயமும் அழுங்கின்று யாயுமஃ தறிந்தனள்
அருங்கடி அயர்ந்தனள் காப்பே எந்தை
ரு. வேறுபல் நாட்டிற் கால்தர வந்த
பலவினை நாவாய் தோன்றும் பெருந்துறைக்
கலிமடைக் கள்ளின் சாடி அன்னஎம்
இளநலம் இற்கடை ஒழியச்
சேறும் வாழியோ முதிர்கம் யாமே.

(சொ - ள்.) முரிந்த சிலம்பின் எரிந்த வள்ளியின் - தலை சரிந்த மலைப்பக்கத்தில் முதலொடு கருகிய வள்ளிக் கொடிபோல; புறன் அழிந்து ஒலிவருந் தாழ் இருங் கூந்தல் ஆயமும் அழுங் இன்று - மேலின் அழகெல்லாம் அழிந்து தழைந்த தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையுடைய தோழியர் குழாமும் வருந்தி அழுங்கா நின்றது; அது யாயும் அறிந்தனள் அருங்கடி அயர்ந்தனள் காப்பு- அக்களவொழுக்கத்தை அன்னையும் அறிந்தனளாகி இல்வயிற் செறித்து அரிய காவல் செய்வாளாயினள்!; வேறு பல் நாட்டின் கால் தர வந்த எந்தை பல வினை நாவாய் தோன்றும் பெருந் துறை - ஆதலின் வேறாகிய பலபல தேயங்களினின்றுங் காற்றுச் செலுத்துதலால் வந்த எந்தையினுடைய பலவாய தொழிலின் பொலிவு பெற்ற கலங்கள் ஓங்கித் தோன்றும் பெரிய துறையின் கண்ணே; மடைக்கலி கள்ளின் சாடி அன்ன எம் -இளநலம் - வைத்துடைய உண்ணுதலால் செருக்குமிகுகின்ற கள்ளின் சாடி

போன்ற எம்முடைய இளமையும் அழகும்; இல்கடை ஒழிய — இல்லின் கண்ணே வைகிக் கெடும்படியாக; யாம் சேரும் - யாங்கள் எம் மனையகத்துச் செல்லாநிற்பேம்; முதிர்கம் - அம் மனைவயினிருந்தே முதிர்ந்து முடிவேம்; வாழி — இன்ன தீங்கினை உறுவித்த நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக! எ — று.

(வி - ம்) கவி - செருக்கு. மடை - மடுத்தல். சாடி தலைவிக்கும் கள் அவளது நலத்துக்கும் உவமையாகக் கொள்க; இது கிழக்கிடு பொருளாக முதலோடு முதலே வந்த பலவுவமம். வாழிய: இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. களவுக் கியலாது என்றமையின் வரைந்தெய்துக என வரைவுகடாயதாயிற்று.

இளநலம் நீ உண்ணுதவாறு ஒழியவென்றதனால் இனிக் களவுக்கியலாது என்று அறிவுறுத்தினள். முதிர்கமென்றதனால் நீ வரைந்தெய்தாமையின் முதிர்ந்தொழிவோ மென்று குறிப்பித்தாள். இதனால் தமர் வேற்றுவரைவு படுத்தின் உடன்படாது இறந்தொழிவோ மென்று அறிவுறுத்தினளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) முரிந்த சிலம்பின் நெரிந்த வள்ளி எனக் கண்ணழித்து அதற்கேற்பப் பொருள் கூறலுமாம். அஃது என்றது களவொழுக்கத்தை. யாயும் என்ற எச்சவும்மையான் ஊரவர் அறிந்ததல்லாமலும் என்றும் கொள்க. துறையில் வைக்கப் பட்ட கள் கலம் வந்துழி நுகரப்பட்டு எஞ்சிய பொழுதெல்லாம் வாளாவைகுதல் போன்று இவளும் இதுகாறும் நீ வந்துழி நுகரப்பட்டு எஞ்சிய பொழுதெல்லாம் வறிதேகிடப்பாள் என்பாள்; 'பெருந்துறைக் கள்ளின் சாடி அன்ன இவள் நலம்' என்றாள் என்க. (உகூ)

உகூசு. குதிரைத்தறியனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிதலைத் தோழியாலறிந்த தலைவி அவளை நோக்கிக் 'கார்காலத்திலே நம் தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து செல்வாராயினர்; நாம் அவரின்றி வருந்தி மனையின்கணிருப்போமாயினேம்; இஃதென்ன கொடுமை, இங்ஙனம் பிரிந்தால் இனி யாதாய் முடியுமோ' வென நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "கொடுமை யொழுக்கம் தோழிக் குரியவை... ......ஆவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். சு) என்பதனாற் கொள்க.

என்னா வதுகொல் தோழி மன்னர்
வினைவல் யானைப் புகர்முகத்து அணிந்த
பொன்செய் ஓடை புனைநலங் கடுப்பப்

புழற்காய்க் கொன்றைக் கோடணி கொடியிணர்
ரு. ஏகல் மீமிசை மேதக மலரும்
பிரிந்தோர் இரங்கும் அரும்பெறற் காலையும்
வினையே நினைந்த உள்ளமொடு துனைஇச்
செல்ப என்ப காதலர்
ஒழிதும் என்பநாம் வருந்துபடர் உழந்தே.

(சொ — ள்.) தோழி மன்னர் வினை வல் யானைப் புகர் முகத்து அணிந்த பொன்செய் ஓடை புனை நலம் கடுப்ப - தோழி! அரசருடைய போர்த்தொழில்வல்ல யானையின் புள்ளியை யுடைய முகத்திலணிந்த பொன்னாற் செய்த நெற்றிப் பட்டத்தில் அலங்கரித்த அழகிய தோற்றம்போல; புழல் காய்க் கொன்றைக் கோடு அணி கொடி இணர் ஏகல் மீமிசை மேதக மலரும் - உள்ளே புழலமைந்த காயையுடைய சரக்கொன்றையின் கிளைகளில் அழகிய கொடிபோன்ற பூங்கொத்துக்கள் பெரிய மலையின் மிகவுயர்ந்த இடத்தில் மேம்பட மலராநிற்கும்; பிரிந்தோர் இரங்கும் அரும் பெறல் காலையும் - பிரிந்தோர் வருந்துகின்ற பெறுதற்கரிய கார் காலத்திலும்; வினையே நினைந்த உள்ளமொடு காதலர் துனைஇ செல்ப - தாம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையே கருதிய வுள்ளத் துடனே நங் காதலர் விரைந்து செல்வாராயினர்; நாம் வருந்து படர் உழந்து ஒழிதும் - அங்ஙனம் செல்லுகின்றவருடன் சேரவுஞ் செல்லாமல் நாம் வருந்துகின்ற துன்பத்திலுழன்று இங்கேயே தங்கியிருக்கக் கடவேமாயினேம்; இஃதென்ன கொடுமை? இவ் வண்ணம் பிரிதலால்; என் ஆவது கொல் - இனி யாதாய் முடியுமோ? ஒன்று சூழ்ந்து கூறாய்; எ — று.

(வி - ம்.) ஏ - பெருமை. என்ப இரண்டும் அசைநிலை. கொன்றை மலர்வது கார்காலத்தாதலின், ஈண்டுக்கார்காலமெனப்பட்டது. "கார் விரி கொன்றை" "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" என்றார் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரும் (அகம் புறம் காப்புச்செய்யுள்களில்.)

பிரிவின் இறந்துபடுவ னென்னுங் கருத்தால் என்னுவதுகொல் என்றாள்.

இறைச்சி,—யானையின் நெற்றிப் பட்டம் போலக் கொன்றை கார் காலத்து மலருமென்றது, யான் தலைமகற்கு உரிமை பூண்டொழுகும் இல்லறக் கிழத்திபோல அவரை நோக்கி மகிழ்ந் துறைந்தேன்; கார் நீக்கத்துக்கண் அம்மலர் உதிர்ந்தொழிதல்போல அவர் பிரிவினால் யான் இறந்து ஒழிதல் திண்ணமென்றாளென்பதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை, பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) வினை - போர்த் தொழில். ஓடை - முகபடாம். இது பிரிதற்கொண்ணாத பருவத்தே பிரியலாயினர் என்று வருந்திய படியாம். (உகச)

௨௯௭. மதுரை அளக்கர்ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (௧) இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட் குரைப்பாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக அவன் கேட்குமாற்றானே தோழி தலைமகளை நோக்கி நின்னிடத்து நிகழுங் குறிப்புப் புணர்ச்சிக் குறிப்புப் போலப் பெரிதா யிராநின்றது: நீ நாடனை முயங்கிய குறியை அன்னை நோக்கினால் ஐயப்படா நிற்குமன்றே; ஆண்டுக் கூவாநின்றனள் காணென்று மருண்டு கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (௨) தோழி தலைமகளை அறத்தொடு நிலைவலிப்பித்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தோழி தலைமகளை அறத்தொடு நிற்கும்படி கூறி உடன் படுத்தியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "நாற்றமும் தோற்றமும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் நூற்பாவின்கண், "வகை" என்பதனாற் கொள்க.

பொன்செய் வள்ளத்துப் பால்கிழக் கிருப்ப
நின்னொளி ஏறிய சேவடி ஒதுங்காய்
பன்மாண் சேக்கைப் பகைகொள நினைஇ
மகிழா நோக்கம் மகிழ்ந்தனை போன்றனை
எவன்கொல் என்று நினைக்கலும் நினைத்திலை
நின்னுள் தோன்றுங் குறிப்புநனி பெரிதே
சிதர்நனை முனைஇய சிதர்கால் வாரணம்
முதிர்கறி யாப்பின் துஞ்சும் நாடன்
மெல்ல வந்து நல்லகம் பெற்றமை
மையல் உறுகுவள் அன்னை
ஐயம் இன்றிக் கடுங்கூ வினளே.

(சொ - ள்.) பொன் செய் வள்ளத்துப் பால் கிழக்கு இருப்ப - தோழீ! பொன்னாற் செய்த கிண்ணத்துள் வைத்த பால் நின்னால் உண்ணப் படாமல் கீழே வைத்திருக்கின்றமை காணாய்; நின் ஒளி ஏறிய - நின் மேனியின் ஒளிமிக்கு வேறு வண்ணமாகத் தோன்றுவ; சே அடி ஒதுங்காய் - அன்றி மெல்ல நின் சிவந்த அடிகளால் நடந்து இயங்கினாயுமல்லை; பல் மாண்

சேக்கை பகை கொள நினைஇ - பல மாட்சிமைப்பட்ட படுக்கையைப் பகையாகக் கருதிக்கொண்டு ; மகிழா நோக்கம் மகிழ்ந்தனை போன்றனை — மகிழா நோக்கம் கட்குடியான் மயங்கினாற்போல் ஆயினை ; எவன் கொல் என்று நினைக்கலும் நினைத்திலை - நாம் இப்படியிருப்பது என்ன காரணம் என்று நினைக்கலுஞ் செய்திலை; நின்னுள் தோன்றும் குறிப்பு நனி பெரிது - ஆகலின் நின்னுள்ளே தோன்றும் குறிப்பானது மிகப் பெரிதாயிராநின்றது ; சிதர் நனை முனைஇய சிதர்கால் வாரணம் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலரும் பருவத்தினையுடைய பூவினை வெறுத்த மெல்லிய காலையுடைய கோழி! முதிர்கறி யாப்பின் துஞ்சும் நாடன் — முதிர்ந்த மிளகுக்கொடி ஒன்றோடொன்று பின்னியிருப்பதன் கண்ணே துயிலாநிற்கும் மலை நாடன் ; மெல்ல வந்து நல் அகம் பெற்றமை - மெல்ல வந்து நின்மார்பினை அடையப்பெற்றதனால் ஆகிய சில குறிகளை நோக்கிய ; அன்னை மையல் உறுகுவள் - அன்னை இவளுக்கு இக்குறிப்புக்கள் உண்டாயதன் காரணம் யாதென்று மயக்கமுறாநிற்கும் உவ்விடத்தே கேளாய்; ஐயம் இன்றிக் கடுங் கூவினள் - ஐயப்பாடின்றி அவ்வன்னை கடுமையான குரலையெடுத்து நின்னைக் கூவுகின்றனள் காண் ; எ - று.

(வி - ம்.) கிழக்கு - கீழிடம். மகிழ்தல் - கட்குடித்தல். சிதர் - வண்டு. சிதர்கால் - மெல்லிய கால். யாப்பு ஒன்றோடொன்று பின்னியிருக்குங் கட்டு. இருப்ப : முற்று.

இப்பொழுது ஆசாரமும் நாணுங் காதலும் மீதூர்தலானே உணவை நோக்காயாய்ப் பண்டையிற் குறைந்த உண்டியையுடையாயென அன்னை ஐயங்கொள்ளுவ ளென்பாள் பால் கிழக்கிருப்ப என்பதனால் அறிவுறுத்தினாள். பண்டை நிறமின்றிக் கண்ணுங் கொங்கையுந் தோளுங் கதிர்ப்புக் கொண்டு வேறுபட்டுக் காட்டலானே ஐயுறுமென்பாள், நின்னொளி ஏறிய என்பதனால் அறிவுறுத்தினாள். ஆயத்தொடு பயிலாது இடந்தலைப்பாட்டிற்கு ஏதுவாக நீங்கி நிற்றலானும், செவிலி முலையிடத்தே துயில வேண்டாது வேறோரிடத்துப் பயின்று நிற்றலானும், செய்வினை மறைப்புப் பயில்வு முதலியவற்றான் ஐயுறுமே யென்பாள் சேவடி ஒதுங்கா யென்பதனால் அறிவுறுத்தினாள். இவை தானறிந்தனவன்றி அன்னையுமறியுமென அச்சுறுத்தினாளுமாம். இவற்றை நோக்க வேண்டிய நின்னைக் கடுமையான குரலை எடுத்துக் கூவுதலையுடையளென மேலும் அச்சுறுத்தியது ஆயிற்று.

உள்ளுறை :—நனையை வெறுத்த வாரணம் கறிக்கொடியிலே துஞ்சும் என்றது, இத்தகைய தலைவியை வருந்தவிடுத்துத் தலைவன் கரந்து தன்னூர் அகத்து வைகுவானாயினான் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) சிதர் நனை - பூந்துகளையுடைய மலருமாம். கறி யாப்பு - மிளகுக் கொடிப் பின்னல். இரண்டாவது துறைக்கு: கோழி மலரை வெறுத்துக் கொடிப் பின்னலில் உறங்கும் என்பதற்கு இனி நீ அறத்தொடு நிற்குமாற்றால் நம் பெருமானை மணந்துகொண்டு இம்மனை

துறந்து அவன் மனைக்கண் மகிழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது உள்ளுறையாகக் கொள்க. 'ஐயமின்றிக் கடுங்கவலினள்' என்றும் பாடம். (௨௬எ)

௨௯அ. விற்றூற்று வண்ணக்கன் தத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தோழியாற் பொருள் வலிப்பித்துத் தலைமகளை எய்தி ஆற்றாதாய நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லித் தலைமகன் செல வழுங்கியது.

(து - ம்.) என்பது, தோழி தலைவனை நெருங்கி 'நீ பொருளீட்டி வருக'வென்று தூண்டுதலானே இயைந்த தலைமகன் காதலியை யடைந்து ஆங்கு வருந்திய நெஞ்சினை நெருங்கி 'நெஞ்சமே, பொருள் வருவாயினையும் இவள் தோளின் பிரிவினையும் ஒருசேர நினைதலானே, நீ ஒரு வழியினுஞ் சென்றாய் அல்லை; தோழி கூறியபடி பொருள் கொணருமாறு யாம் செல்லின் ஆண்டு இவளை எதிர்காணவுமியையுமோ? இயையுமாயின் நீ சென்று காணென' அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பண்பிற் பெயர்ப்பினும்" (தொல். கள. ௧௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் "ஆற்றிடையுறுதலும்" என்னும் விதியை இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியான் தோழி பொருள் வலிப்பித்து வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோன் ஆற்றிடை வருத்தமுற்றுக் கூறியது எனக் கொள்க. இதற்கு மைகோள் - களவென்க. இனி இதனைக் கற்புக் காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோன் "வேற்று நாட்டகல் வயின் விழுமம்" (தொல். கற். ௫) உற்றுக் கூறிய கூற்றெனினுமாம்.

வம்ப மாக்கள் வருதிறம் நோக்கிச்
செங்கணை தொடுத்த செயிர்நோக்கு ஆடவர்
மடிவாய்த் தண்ணுமைத் தழங்குகுரல் கேட்ட
எருவைச் சேவல் கிளைவயிற் பெயரும்
அருஞ்சுரக் கவலை யஞ்சுவரு நனந்தலைப்
பெரும்பல் குன்றம் உள்ளியும் மற்றிவள்
கரும்புடைப் பணைத்தோள் நோக்கியும் ஒருதிறம்
பற்றாய் வாழிஎம் நெஞ்சே நற்றார்ப்
பொற்றேர்ச் செழியன் கூடல் ஆங்கண்
ஒருமை செப்பிய அருமை வான்முகை
இரும்போது கமழுங் கூந்தல்
பெருமலை தழீஇயு நோக் கியையுமோ மற்றே.

(சொ - ள்.) எம் நெஞ்சே — எமது நெஞ்சமே !; வம்ப மாக்கள் வருதிறம் நோக்கி — அயல் நாட்டு மாந்தர் நெறியில் வருகின்ற தன்மையை நோக்கி ; செங்கணை தொடுத்த செயிர்

நோக்கு ஆடவர் - அவரைக் கொள்ளை கொள்ளும்பொருட்டுச் சிவந்த அம்பைச் செலுத்திய சினத்தொடு நோக்குகின்ற மறவருடைய; மடி வாய்த் தண்ணுமைத் தழங்குகுரல் கேட்ட எருவைச் சேவல் - தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய தண்ணுமையை முழக்கி எழுப்பும் ஓசையைக் கேட்ட பருந்தின் சேவல்; கிளைவயின் பெயரும் அருஞ்சுரக் கவலை - அச்சமுற்றுத் தன் சுற்றத்திடத்துச் செல்லாநிற்கும் சென்று சேர்தற்கரிய பாலைநிலத்தின்கணுள்ள கவர்த்த வழிகளையுடைய; அஞ்சுவரு நனந்தலைப் பெரும் பல் குன்றம் உள்ளியும் - கருதினவர்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற அகன்ற இடத்தையுடைய பெரிய பலவாய குன்றுகளைப் பொருள்தேடும் விருப்பினாலே செல்ல நினைந்தும்; இவள் கரும்பு உடைப்பணைத் தோள் நோக்கியும் - இவளுடைய கரும்பு எழுதப் பெற்ற பருத்த தோளைப் பிரிய வேண்டியிருத்தலினால் அதனுக்கஞ்சிப் பலமுறை நோக்கியும்; ஒரு திறம் பற்றாய் - நீ ஒரு நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவாயல்லை; நல் தார் பொன் தேர்ச் செழியன் கூடல் ஆங்கண் - நல்ல மாலை அணிந்த பொன்னாலாகிய தேரையுடைய பாண்டியனது மதுரையம்பதியிலே; ஒருமை செப்பிய அருமை - இவள் தோழி ஒருதன்மையாகப் பொருள்வயிற் செல்லும்படி உறுதிப்படுத்திக் கூறிய அருமையாகிய மொழியினால்; பெருமலை தழீஇயும் - யாம் பெரிய மலைநெறியைத் தழுவிய பின்னும்; வால்முகை இரும்போது கமழும் கூந்தல் நோக்கு இயையுமோ - வெளிய அரும்பு மலர்ந்த பெரிய மலரின் மணம்வீசும் கூந்தலையுடையாளைப் பார்ப்பதற்கு இயையுமோ? இயையுமாயின் பொருள்வயிற் பிரிந்து சென்று காண்: எ-று.

(வி-ம்.) நோக்க என்பதின் அகரம் தொகுக்கும் வழித் தொக்கது.

இறைச்சி:—எருவைச் சேவல் தண்ணுமை யொலிக்கஞ்சித் தன் சுற்றத்திடத்துப் பெயர்ந்து செல்லா நிற்குமென்றது, யாம் பொருள் வயிற் சென்றாலும் ஈண்டு இவள்படும் ஏதத்தைக் கருதின் அஞ்சி மீண்டெய்துவாம் போலும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய இளிவரல் பொருளாகப் பிறந்த அவலம். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு-ரை.) மலை தழுவிய பின்னரும் கூந்தலை யுடையாளை நோக்குதல் பொருந்துமோ என்று நெஞ்சைக் கடிந்தான் எனினுமாம். எனவே குன்றம் உள்ளுதலொழி இன்றேல் தோள் நோக்குதல் ஒழி இவற்றுள் ஒருதிறமே பற்றுக என்றானாம். (உகஅ)

உகக வடம வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாதலை யறிந்த தோழி தான் சொல்லுவதனை அவன் அறிந்தவுடன் 'நாமின்மையின் இவருமிலர் போலும்' என நன்றாக அறிந்து விரைவின் மணம்புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் தலைவியை நெருங்கி'நாம் களவி னியங்கு வதறிந்து நம்முடைய சிறுகுடி என்ன துன்பம் எய்தினும் அவரே நம் தலைவ ராவார்; அவரை மகிழ்ந்து கூடாத நாளில் நாமிருந்தும் இல்லாதே மாதலை யறிவோம்: அது கழிந்ததே'யென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உகூ) என்னும் விதி கொள்க.

உருகெழு யானை உடைகொண் டன்ன
ததர்பிணி அவிழ்ந்த தாழை வான்புதர்
தயங்கிருங் கோடை தாக்கலின் நுண்தாது
வயங்கிழை மகளிர் வண்டின் தாஅம்
ரு. காமர் சிறுகுடி புலம்பினும் அவக்காண்
நாமிலம் ஆகுதல் அறிதும் மன்னே
வில்லெறி பஞ்சி போல மல்குதிரை
வளிபொரு வயங்குபிசிர் பொங்கும்
நளிகடற் சேர்ப்பனொடு நகாஅ ஊங்கே.

(சொ - ள்.) உருகெழு யானை உடைகொண்டு அன்ன - அச்சத்தைச் செய்கின்ற யானை நல்ல ஆடையை அணிந்து கொண்டாற் போன்ற; ததர் பிணி அவிழ்ந்த தாழை வான் புதர் — நெருங்கிய பிணிப்பு அவிழ்ந்த பெரிய தாழைப் புதரில்; தயங்கு இருங் கோடை தாக்கலன் நுண் தாது வயங்கு இழை மகளிர் வண்டின் தாஅம் - இயங்குகின்ற கடிய மேல் காற்று மோதுதலாலே நுண்ணிய மலரில் உள்ள தாதுக்கள் வயங்கிய கலன் அணிந்த மகளிருடைய வளைகள் உடைந்து உதிர்ந்தாற்போல உதிர்ந்து பரவாநிற்கும்; காமர் சிறுகுடி புலம்பினும — அழகிய கடற்கரையிலுள்ள சிறிய நம்மூர் வருத்தமுறுவதாயினும்; அவக்காண் — அச்சேர்ப்பரே நந் தலைவர் காண்; வில் எறி பஞ்சி போல மல்கு திரை வளி பொரு வயங்கு பிசிர் பொங்கும் நளி கடல் சேர்ப்பனொடு - வில்லால் அடிபட்ட பஞ்சுபோல நிரம்பிய அலைகளிலே காற்று மோதுதலால் வயங்கிய பிசிர்கள் மிகுகின்ற நெருங்கிய கடற்கரையின் தலைவராகிய அச்சேர்ப்பரொடு; நகாஅ ஊங்கு நாம் இலம் ஆகுதல் அறிதும் மன் - மகிழ்ந்து கூடாத நாளில் நாம் இருந்தும் இல்லாதேம் போல ஆதலை அறியாநின்றேமன்றே? அங்ஙனம் ஆகியும் இப்பொழுது அவர் தொடர்பு கழிந்தது கண்டாய்; இஃதென்னா இன்னாமையுடையது? எ — று.

(வி - ம்.) தாழையிலே அடியளவுந் தாழாது மேலே சிறிதளவு தழைதலால் யானை முதுகிலிடும் ஆடையை உவமித்தார் பிசிர் - அலையின்கணெழுந் திவலை. இதிலுள்ள யாவும் உவமையும் பொருளும் ஒத்தலால் உள்ளுறையின்மை தெளிக.

தன்னையே கேள்வனாகக் கொண்டனளென்பதை அவன் அறியுமாற்றானே குடிபுலம்பின் அவர் என எடுத்தவள், பிறர்கேட்பர் கொல்லென்றஞ்சி இசை யெச்சத்தால் தலைவரெனக் கொள்ளுமாறு வைத்தாள். இன்றி அமையாமை கூறுவாள் நாமிலமாதல் அறிதும் என்றாள். களவினியலாமையில் புணர்ச்சி யருகியதால் அதுகழிந்ததே யென்றிரங்கினள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'யானை உடைகோடு அன்ன' என்றும் 'வண்டல் தாஅம்' என்றும் பாடவேறுபாடுள. இப்பாடங்களே சிறப்புடையன. இவற்றிற்கு, நிரலே யானையின் உடைந்த கோடு போன்று மலர்ந்த வெண்டாழம்பூ என்றும்; மகளிர் விளையாட்டு மனைகளிலே பரவும் என்றும் பொருள் கொள்க. இனி இதன்கண் தாழை வான்பூவினைக் காற்று மோதுதலானே அதன் தாது மகளிர் ஆடலரங்கத்தே பரவும் என்றது. தலைவன் தலைவியைக் களவு மணஞ் செய்து கொண்ட செய்தியை அம்பற் பெண்டிர் தூற்றலின் ஊரெங்கும் அலர் பரவிற்று என்னும் உள்ளுறையாகக் கொள்க. (௨௯௯)

௩௦௦. பரணர்

திணை: மருதம்.

துறை: (௧) இது, வாயில் மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனால் விடப்பட்டுக் காமக் கிழத்தியிடத்துத் தூதாக வந்த பாணனை அவட்குப் பாங்காயின விறலி நோக்கி 'ஊரனுவான் சிறிய வளையையுடைய இவட்கு இஃது ஈடென்று தனது தேரை அலங்கரித்து என் முன்றிலின்கண்ணே நிறுத்தியிட்டு வேறுவா ளொருபரத்தைபாற் சென்றனன் கண்டாய்; அவனது தேரொடு வந்த நீயும் அவனொடு போகாது எமது அட்டிற்சாலைக் கூரையைப் பற்றி நிற்கின்றனை, அப்படியே நீ நிற்பாயாக'வென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரும்" (தொல். கள. ௨௯) என்னும் விதியாற் கொள்க.

துறை: (௨) வரைவுகடாயதூஉமாம். மாற்றோர் நொதுமலாளர் வரைவின் மேலிட்டு மருதத்துக் களவு.

(து - ம்.) என்பது வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கிய தோழி 'ஐயனே! வரைவு வேண்டிவந்த அயலானொருவன் நம் தலைமகளின் வளைவிலை இதுவாகு மென்று தனது தேரை முன்றிலின்கண் வைக விடுத்து அகன்றொழிந்தனன்; நீயும் அங்ஙனம் அகன்றொழியாது போந்து மணம் புரிந்து கொள்'ளென ஆய்ந்து வரைவுகடாதல் தோன்றும் வண்ணங் கூறியதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிறன் வரைவு ஆயினும்" (கூ.) என்னும் விதிகொள்க.

சுடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென அதனெதிர்
மடத்தகை ஆயங் கைதொழு தாஅங்கு
உறுகால் ஒற்ற ஒல்கி ஆம்பல்
தாமரைக்கு இறைஞ்சும் தண்டுறை ஊரன்
சிறுவளை விலையெனப் பெருந்தேர் பண்ணிஎம்
முன்கடை நிறீஇச் சென்றிசி னோனே
நீயுந், தேரொடு வந்து போதல்செல் லாது
நெய்வார்ந் தன்ன துய்யடங்கு நரம்பின்
இரும்பா ணொக்கல் தலைவன் பெரும்புண்
ஏஎர் தழும்பன் ஊணூர் ஆங்கண்
பிச்சைசூழ் பெருங்களிறு போலவெம்
அட்டில் ஓலை தொட்டனை நின்மே.

(சொ - ள்.) நெய் வார்ந்து அன்ன துய் அடங்கு நரம்பின் இரும் பாண் ஒக்கல் தலைவன் - நெய்வடிந்தாலொத்த பிசிர் அடங்கிய நரம்பு பூட்டிய யாழையுடைய பெரிய சுற்றத்தையுடைய பாணர் தலைவனே !; சுடர்த்தொடிக் கோமகள் சினந்தென அதன் எதிர் - விளங்குகின்ற தொடியணிந்த அரசகுமாரி சினங்கொண்டவுடன் அவ்விடத்தில்; மடத் தகை ஆயம் கைதொழுதாங்கு - மடப்பத்தையுடைய தோழியர் குழாம் கைதொழுது இறைஞ்சினாற்போல; உறுகால் ஒற்ற ஆம்பல் ஒல்கி தாமரைக்கு இறைஞ்சும் - மிக்க காற்று மோதுதலானே ஆம்பல் குவிந்து தாமரை மலரிடத்தில் வந்து சாய்ந்து வணங்காநிற்கும்; தண் துறை ஊரன் சிறு வளை விலை என - தண்ணிய துறையையுடைய ஊரன் ஏனையொருத்திக்குப் பரியமளிக்க வேண்டிச் செல்லுவான் இடையே எம்மைக் காண்டலானே சிறிய வளையினையுடைய இவட்குரிய விலை இதுவென்று; பெருந்தேர் பண்ணி எம் முன்கடை நிறீஇச் சென்றிசினோன் - தன் பெரிய தேரை அலங்கரித்து எமது முன்றிலின்கண்ணே நிறுத்தியிட்டு வேறொரு பரத்தையின் மனையகம் நாடிச் சென்றொழிந்தனன் கண்டாய்; நீயும் தேரொடு வந்து போதல் செல்லாது ஏஎர் தழும்பன் 'ஊணூர்' ஆங்கண் - அவனது தேருடனே வந்த நீயும் அவன் பின்னே செல்லாது போரிலே பெரிய புண்ணால் அழகுபெற்ற 'தழும்பன்' என்பவனது ஊணூரிடத்துள்ள; பிச்சைசூழ் பெருங்களிறு போல - பிச்சைக்கு வந்த பெருங்களிறு நிற்றல்போல; எம் அட்டில் ஓலை தொட்டனை நில் - எம்முடைய அட்டிற்சாலைக் கூரையின் பனையோலையைத் தொட்டு நிற்கின்றனை; அவ்வண்ணமே நிற்பாயாக ! எ - று.

உள்ளுறை:—காற்று மோதுதலாலே ஆம்பல் தாமரையைத் தாழும் என்றது, தலைவன் நின்னை ஏவுதலாலே நீ இங்கு வந்து இறைஞ்சி நடலை பயிற்று நின்றனை என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல்.

இரண்டாந் துறையின் உரை:—ஊரனொருவன் இவளைப் பொன் அணியவேண்டி இச்சிறிய வளையுடையாளுக்கு விலை ஈதென்று தனது தேரினை அலங்கரித்து நிதியத்தோடு எமது முன்றிலிற் கொணர்ந்து நிறுத்தி அந்தணர், சான்றோர் முதலாயினோரை அழைத்து வரப் போயினன்; நீயும் அவ்வண்ணம் தேரோடு வந்து நிதியந்தந்து மணந்து செல்லாது பாணர் ஒக்கலுக்கு உணவளிக்குந் தழும்பனது ஊணூரென்னு மிடத்தே களிறு நிற்றல் போல இரவுக் குறியிடமாகிய அட்டிற் சாலைக் கூரைப் பனை யோலையைத் தொட்டுக் கருதிக்கொண் டிருக்கின்றனை; அங்ஙனமே நிற்பாயாக: எ - று.

(பெரு - ரை.) இரும்பாண் ஒக்கல் தலைவன் என்னும் தொடரையும் தழும்பனுக்கே அடையாக்கிப் பாணனே என வருவித்தோதுதல் இச்செய்யுளாசிரியர் கருத்திற் கொப்பதாம். ஏஎர் தழும்பு - விழுப்புண்ணால் உண்டான தழும்பு. இத்தகைய தழும்புடைமையால் ஏஎர் தழும்பன் எனப் பெயர் பெற்றான் போலும். அவன் ஊர்தானும் அறக்கோட்டங்கள் மிக்கு எளியவர்க்கு உண்டி வழங்குமிடமாதலாற் போலும் ஊணூர் எனப்படுகின்றது. அவ்வூரில் களிறு பிச்சைக்குச் சூழ்ந்து வரும் என்றது, அறநிலையங்கட்கு அரிசி முதலிய ஏற்றற்கு யானை தெருக்களிலே வரும் வழக்கத்தைக் குறித்தவாறு போலும்; 'பேர்தல் செல்லாது' என்றும் பாடம். இச்செய்யுளின்கண் மெல்லிய தண்டுடைமையாற் காற்றான் மோதுண்ட ஆம்பன் மலர், வன்றண்டுடைமையாற் சாயாது நிற்கும் தாமரை மலரின்பாற் சாய்தலைக் கோமகள் சினங்கண்டு தோழியர் வணங்குதல் போன்று என உவமித்த அழகுங் கற்பனையும் உள்ளுந்தோறுவகை தருகின்றன. (௩00)

௩0௧. பாண்டியன் மாறன்வழுதி

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, சேட்படுத்துப் பிரிவின்கண் அன்பின் இயற்கையில் தகுவகையதோர் ஆற்றாமையினன் என்று தோழி தன் உள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகளைக் குறைநயப்பித்துக் கூட்டுவிக்குந் தோழி தலைவியின் அருமைபெருமை முதலாயவைகளை யறிந்து, தலைமகன் விரைவில் வரைதல் காரணமாக அவனுக்கு இயையாது மறுத்துக் கூறி அவன்படுந் துன்பத்தை அறிந்துவைத்தும் எம் அன்னை இவளைப் பலகாலும் நோக்கிப் புகழ்ந்து கூறித் தன்மனத்து மறக்கப் படாத் தன்மையளாய் இராநின்றாள் ஆதலின் இங்குக் கூட்டுவிப்பதை யறிந்தால் எத்தன்மையளாமோ? யான் இதனை அஞ்சுகின்றேனென்று தன்னுள்ளே கவன்று கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மறைந்தவள் அருக......பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" என்னும் (தொல். கள. ௨௩) விதிகொள்க.

நீண்மலைக் கலித்த பெருங்கோல் குறிஞ்சி
நாள்மலர் புரையும் மேனிப் பெருஞ்சுனை
மலர்பிணைத்து அன்ன மாயிதழ் மழைக்கண்
மயிலோர் அன்ன சாயல் செந்தார்க்
ரு. கிளியோர் அன்ன கிளவிப் பணைத்தோள்
பாவை அன்ன வனப்பினள் இவளெனக்
காமர் நெஞ்சமொடு பலபா ராட்டி
யாய்மறப்பு அறியா மடந்தை
தேமறப்பு அறியாக் கமழ்கூந் தலளே.

(சொ - ள்.) தேம் மறப்பு அறியாக் கமழ் கூந்தலள் — அகிலின் நெய்பூசி நீங்கவில்லாத மணம் வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய தலைமகள்தான் பருவம் உடையள் ஆயினமையால்; நீள் மலைக் கலித்த பெருங்கோல் குறிஞ்சி நாள் மலர் புரையும் மேனி - நீண்ட மலையிலே தழைந்த பெரிய தண்டினையுடைய குறிஞ்சியின் விடியலிலே விரிந்த மலர் போன்ற மேனியையும்; பெருஞ்சுனை மலர் பிணைத்து அன்ன மா இதழ் மழைக் கண் - பெரிய சுனையிலுள்ள குவளை மலர் எதிர் எதிர் வைத்துப் பிணைத்தாற்போன்ற இமையையுடைய கரிய குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்ணையும்; மயில் ஓர் அன்ன சாயல் - மயிலின் ஒருதன்மையொத்த சாயலையும்; செந் தார்க் கிளி ஓர் அன்ன கிளவி - கழுத்திலிட்ட சிவந்த வரையுடைய கிளியின் ஒருதன்மையொத்த சொல்லையும்; பணைத் தோள் - பருத்த தோளையும்; பாவை அன்ன வனப்பினள் - கொல்லிப் பாவை போன்ற அழகையுமுடையவள்; இவள் எனக் காமர் நெஞ்சமொடு பல பாராட்டி — இவளென்று விருப்பம் வரும் உள்ளத்துடனே பலபடியாகப் புகழ்ந்து கூறி; யாய் மறப்பு அறியா மடந்தை — எம்தாய் சிறிதும் மறக்கப்படாத மடந்தையாயிராநின்றாள் ஆதலின் இவளது ஆற்றாமை தீரக் கூட்டுவிப்பதை அறியின் அவ்வன்னை எத்தன்மையள் ஆவளோ? இதற்கு யான் அஞ்சுகின்றேன்; எ — று.

(வி - ம்.) தேம் - அகிலினெய். செந்தார் - கழுத்திலிட்ட வரை தலைமகள் பருவமெய்திக் கதிர்ப்புக்கொண்டதனை நோக்கினமையின் புறத்தேபோனால் முருகு அணங்குமோவென்று அன்னை ஒழியாது கருதுபவள் ஆதலின், யாய்மறப்பறியா மடந்தையென்றாள். மெய்ப்பாடு - பிறன்கண்தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய அவலம். பயன் - தானே கூறி ஆறுதல்.

(பெரு - ரை.) "நீண்மலை, என்பது தொடங்கி "வனப்பினள்" என்னுந் துணையும் தோழி தாயின் பாராட்டுரையைக் கேட்டிருந்தவள் அவற்றைக் கொண்டு கூறினள். (கூ0௧)

௩௦௨. மதுரை மருதனிளநாகனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பருவங்கழிந்தது கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, கார்காலம் வரும்பொழுது வருவேனென்று கூறி வினைவயிற் சென்ற தலைமகன் முன்பு கூறிய பருவம்வந்து நீங்குமளவும் வாராமையாலே தலைமகள் நெஞ்சழிந்து சுரநெறியேகிய நம் காதலர் கொன்றைகள் மலர்ந்து கார்காலஞ் செய்ததனை அறிந்திலராயினும், புதர்தோறும் மலர்ந்த எறுழமலர் வெண்ணிறம் பெறுகின்ற கூதிர்காலத்தையும் அவர் அறிந்திலரோவென நொந்து கூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "அவனறிவு ஆற்ற அறியும்" (தொல்- கற். ௬) என்னும் நூற்பாவிற் 'பல்வேறு நிலை' என்பதனாற் கொள்க.

இழையணி மகளிரின் விழைதகப் பூத்த
நீடுசுரி இணர சுடர்வீக் கொன்றைக்
காடுகவின் பூத்த ஆயினும் நன்றும்
வருமழைக் கெதிரிய மணிநிற இரும்புதல்
நரைநிறம் படுத்த நல்லிணர்த் தெறுழ்வீ
தாஅந் தேரலர் கொல்லோ சேய்நாட்டுக்
களிறுதைத்து ஆடிய கவிழ்கண் இடுநீறு
வெளிறில் காழ வேலம் நீடிய
பழங்கண் முதுநெறி மறைக்கும்
வழங்கருங் கானம் இறந்திசி னோரே.

(சொ - ள்.) சேய் நாட்டுக் களிறு உதைத்து ஆடிய கவிழ் கண் இடு நீறு - வேற்று நாட்டிலே களிறு காலால் உதைத்துப் போகட்டு ஒழிந்த மேல் கீழாகப் படிந்த மிக்க புழுதி; வெளிறு இல் காழ வேலம் நீடிய பழங்கண் முதுநெறி மறைக்கும் — வெளிறு இன்றி வயிரமேறிய வேலமரங்கள் நெருங்கிய செல்லுவோருக்குத் துன்பஞ் செய்தலையுடைய முதிர்ந்த நெறியை மறையாநிற்கும்; வழங்கு அருங்கானம் இறந்திசினோர் — மக்கள் நடத்தற்கரிய சுரநெறியின்கண்ணே சென்ற தலைவர்; இழை அணி மகளிரின் விழை தகப் பூத்த நீடு சுரி இணர சுடர்வீக் கொன்றைக் காடு கவின் பூத்த ஆயினும் — பொன்னாலாகிய கலன்களை மிக அணிந்த மகளிர்போல யாவரும் விரும்பும் வண்ணம் மலர் விரிந்த நீண்ட சுரிந்த பூங்கொத்தில் உள்ள விளங்குகின்ற பூவையுடைய கொன்றைக்காடு அழகு மிக்கிருந்த அதனை அறிந்திலரேனும்; நன்றும் வரும் மழைக்கு எதிரிய மணி நிற இரும் புதல் - பெரிதும் வருகின்ற மழையை நோக்கி மலர்ந்த நீலமணியின் நிறம் போன்ற கரிய புதர்களிலுள்ள; நல் இணர்த்து

எறுழ் வீ நரை நிறம் படுத்த தாஅந் தேரலர் கொல் - நல்ல பூங் கொத்தை உடைத்தாகிய எறுழ மலர் மழைக்காலம் நீங்குத லாலே தன்னிறமாறி வெண்மை நிறம் பொருந்தியிருத்தலை அவர் தாம் அறியாரோ? அறிந்திருப்பாரேல் முன்பு தாம் கூறிய பருவம் கழிகின்றதே என்று வந்திருப்பரே; எ - று.

(வி - ம்.) நீறு நெறியை மறைக்குங் கானமென்க. மணிநிற இணரையுடையது எறுழமலரெனவுமாம்.

தலைவர் விரைவில் வந்து முயங்குதற்கு மில்லையேயென்பாள் சேய் நாட்டு இறந்திசினேரென்றாள். இது துன்பத்துப் புலம்பல்.

இறைச்சி :—இரும்புதரிலுள்ள மணிநிறமலர் நரைநிறம்படுத்த வென்றது, மணிநிறமுடைய யானும் விளர்ப்பு நிறம்பெற்றேனென்ற தாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இதன்கண் களிறுதைத்த நீறு முதுநெறி மறைக் கும் என்றது, "எம்பெருமானுக்கு அவர் உள்ளத்தெழுந்த பொருளாசை அவர் எமக்குக் கூறிச்சென்ற உறுதிமொழியை மறைப்பதாயிற்று" என்னும் உள்ளுறையுடைத்தென்க. சேய்நாட்டு என்பது தொடங்கிக் கானம் என்னுந்துணையும் பண்டொருகால் பாலைநிலத்தின்றன்மை யைத் தலைவன் கூறியதனைக்கொண்டு கூறியபடியாம். (௩0௨)

௩0௩. மதுரை ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனர்

திணை : நெய்தல்.

துறை: (க) இது, வேட்கை தாங்ககில்லாளாய்த் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது. தலைவன்மீதுண்டாகிய காதலானது கை கடந்து பெருக அது தாங்க இயலாத தலைவி தோழியை நெருங்கி நாம் துயரமடைதல் போல நம் கொண்கனும் துன்பமெய்தி. 'நள்ளிரவினும் நம் காதலி துயிலாளாய் வருந்துவளோ' என்று தன் நெஞ்சிலே கருதுவ துண்டாகுமோ, ஆகும் எனில் ஒன்று கூறுவாயாகவென்று அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "காமஞ் சிறப்பினும்" (தொல். கள. உ0) என்னும் விதியாற் கொள்க.

துறை: (உ) சிறைப்புறத்தானென்பது மலிந்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகள் ஒருசிறைவந்து உறைவதனை அறிந்த தோழி சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தும்" (தொல்.கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

ஒலியவிந்து அடங்கி யாமம் நள்ளெனக்
கலிகெழு பாக்கம் துயின்மடிந் தன்றே
தொன்றுஉறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை
மன்றப் பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பைத்
துணைபுணர் அன்றில் உயவுக்குரல் கேட்டொறும்
துஞ்சாக் கண்ணள் துயரடச் சாஅய்
நம்வயின் வருந்தும் நன்னுதல் என்பது
உண்டுகொல் வாழி தோழி தெண்கடல்
வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல்
கொடுமுடு அவ்வலை பரியப் போகிக்
கடுமுரண் எறிசுறு வழங்கும்
நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன்தன் நெஞ்சத் தானே.

(சொ - ள்.) தோழீ வாழி — தோழீ! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக! ஒலி அவிந்து அடங்கி யாமம் நள் என - ஊர் ஓசையவிந்து அடங்கி இரவு நடுயாம மாகலும்; கலி கெழு பாக்கம் துயில் மடிந்தன்று — கட்குடியின் செருக்கு அடங்கிப் பாக்கமும் துயிலா நின்றதே இப்பொழுது நம் காதலனை நினைந்து நாம் வருந்துதல் போல; தெள் கடல் வன்கைப் பரதவர் இட்ட செங்கோல் கொடு முடி. அ வலை — தெளிந்த கடலின்கண்ணே வலிய கையையுடைய பரதவ மாக்கள் மீன் பிடித்தற்கு நெடுக இட்ட சிவந்த நிறத்தையும் வலித்துக் கட்டிய முடியையும் உடைய அழகிய வலை; பரியப்போகிக் கடு முரண் எறி சுறு வழங்கும் - பீறுபடக் கிழித்துச் சென்று அச்சத்தைச் செய்யும் வலிமையுடைய தன் மருப்பினுற் கொல்ல வல்ல சுறுமீன் இயங்கா நிற்கும்; நெடு நீர்ச் சேர்ப்பன் தன் நெஞ்சத்தான் — நீண்ட நீர்த் துறையையுடைய தலைவனது உள்ளத்திலும்; தொன்று உறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை மன்றப் பெண்ணை வாங்குமடல் குடம்பைத் துணை புணர் அன்றில் — பண்டு தொட்டு உறைகின்ற கடவுள் தங்கப்பெற்ற பருத்த அடியையுடைய ஊர்ப்பொதுவிலுள்ள பனையின் வளைந்த மடலிடத்துச் செய்த குடம்பையின் கண் இருந்து தன் பெடையைப் புணர்கின்ற மகன்றிலின்; உயவுக் குரல் கேள் தொறும் — வருத்தந்தரும் குரலைக் கேட்குந்தோறும்; நல் நுதல் துஞ்சாக் கண்ணள் துயர் அட - நல்ல நுதலினையுடைய நம் காதலி கண் உறங்காது காமநோய் வருத்துதலானே; சாஅய் நம் வயின் வருந்தும் என்பது உண்டு கொல் - உடம்பு மெலிந்து நம்மீது வருத்தமடையாநிற்பள் என்பதும் உண்டாகுமோ? ஆராய்ந்து கூறுய்; எ — று.

(வி - ம்.) மன்றப்பெண்ணை - ஊர்ப்பொதுப்பனை- தம் குல தெய்வத்தையும் ஊர்ப் பொதுத் தெய்வத்தையும் பனையிலேற்றுவித்து வணங்கிவருவது தொன்றுதொட்டு வரும் நெய்தல் நிலத்து வழக்கு.

உசாவுவாருண்டாயவிடத்துச் சிறிதாற்றலாமெனினும், அதுவும் இல்லாதபடி பாக்கந் துயில்மடிந்ததேயென்று இரங்கினள்.

உள்ளுறை :—பரதவரிட்ட வலையைக் கிழித்துச்சென்று சுறா இயங் கும் என்றது, நாம் நமது அன்பினாலே பிணிக்கவும் தலைவன் அதனை இகந்து சென்று வைகாநின்றானென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) சேர்ப்பன் நெஞ்சத்தும் நன்னுதல் நம் வயின் வருந்தும் என்பது உண்டு கொல்? என இயைத்துக்கொள்க. 'பரியப் போகி' என்றும் பாடம். (௩0௩)

௩0௪. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்ற ளாகிய தலைமகள் வன்பொறை எதிர்மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வரைந்துகொள்ளாது பலநாளும் களவில்வந் தொழுகுந் தலைமகனை நினைந்து வருநெறியின் ஏதங்கருதி வருந்திய தலைமகள், தன்னை வருந்தாதேயென்று தோழி பலகாலுங் கூறுதலானே தாங்காது எதிர்மொழிபவள் தலைவனை முயங்கினபோது எழிலும் பிரிந்தபோது பசலையுந் தோன்றுதலால், அவன்மார்பு இன்பமும் துன்பமும் உடையதென்று கூறுவதுடன் உள்ளுறையால் அவன் விரைய மணஞ்செய்து கொள்வானாக எனவும் பரிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

வாரல் மென்றினைப் புலவுக்குரல் மாந்திச்
சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ
வளியெறி வயிரின் கிளிவிளி பயிற்றும்
நளியிருஞ் சிலம்பின் நன்மலை நாடன்
ரு. புணரிற் புணருமார் எழிலே பிரியின்
மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயஎன்
அணிநலஞ் சிதைக்குமார் பசலை அதனால்
அசுணங் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும்
இன்பமுந் துன்பமும் உடைத்தே
க0. தண்கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பே.

(சொ - ள்.) கிளி சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ—கிளி கள் சாரல் பொருந்திய மலையிலுள்ள சுற்றத்தொடு சேர்ந்து;

வாரல் மெல் தினைப் புலவுக்குரல் மாந்தி — தாம் கொள்ளையிடுதற் குரிய மெல்லிய தினையின் மணம் நிரம்பிய கதிரைக் கொய்து தின்று; வளி எறி வயிரின் விளி பயிற்றும் நளி இருஞ் சிலம்பின் நல் மலைநாடன் — காற்றினால் ஒலியெழுப்பும் கொம்பு வாச்சியம் போல ஒன்றனையொன்று அழையா நிற்கும் நெருங்கிய பக்க மலைகளையுடைய நல்ல மலைநாடன் வந்து; புணரின் ஆர் எழில் புணரும் — என்னைப் புணர்ந்த காலமெல்லாம் எனக்கு நிரம்பிய நல்ல அழகு உண்டாகாநிற்கும்; பிரியின் — அவன் என்னைப் பிரிந்தாலோ; மணி மிடை பொன்னின் மாமை சாய — நீலமணி யிடைப்பட்ட பொன்போல எனது மெய்யின் மாந்தளிரின் தன்மை கெட; அணி நலம் பசலை சிதைக்கும் — என் அழகையும் நலத்தையும் பசலை தோன்றிக் கெடுக்காநிற்கும்; அதனால் தண் கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பு — ஆதலினால் தண்ணிய தாய் மணங்கமழும் நறிய மாலையணிந்த வலிமையுடைய நம் காதலன் மார்பானது; அசுணங் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும் இன்பமும் துன்பமும் உடைத்து — இசையறிவிலங்காகிய அசுண மானைக் கொல்பவருடைய கையைப் போலப் பெரிதும் இன்பமும் துன்பமும் உடையதாயிராநின்றது; எ — று.

(வி - ம்.) வாரல் - நீளுதலுமாம். ஆர் இரண்டும் அசை நிலை. அசுணங்கொல்பவர் முதலில் யாழை வாசித்துப் பின்பு செவியில் ஏற்க வொண்ணாத பறையை முழக்கி அவற்றைக் கொல்வதனால் இன்பமுந் துன்பமும் உடைமையின் அதனை உவமித்தார்.

உள்ளுறை:—கிளி கிளையொடு குழீஇ வந்து தினையைத் தின்று விளி பயிற்றும் நாடனென்றது, அப்படிப்போலத் தலைமகனும் அந்தணர் சான்றோர் உடன் குழீஇ வந்து என்னை மணந்து என்நலத்தைத் துய்த்து மகிழ்ந்து விளையாடப்பெறுவானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) வாரல் மென்தினைப் புலர்வுக்குரல் என்றும் பாடம். இதுவே பொருத்தமான பாடம். புலர்வுக்குரல்-முதிர்ந்துலர்ந்த கதிர். புலவு என்பது புலானாற்றத்தையே சிறப்பாகக் குறிக்குமொரு சொல் லாகலின் என்க. (௩௦௪)

௩௦௫. கயமனார்

திணை : பாலை.

துறை: (௧) இது, நற்றாய் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தலைமகளை இரவில் உடன்கொண்டு சென்றனன் என்று செவிலியாலறிந்த ஈன்ற தாய் அஃது, அறநெறி யென்று கொண்டும் பிரிதல் பொறாத தோழியை நெருங்கி, 'மகளே' நின் தோழி ஆடிய பந்தும் அவள் ஓம்பி வந்த வயலையங் கொடியும், விளையாடிய நொச்சியும், அவளில்லாது தனியே கண்ட சோலையும்

என்னை வருத்தாநிற்ப அதனோடு நில்லாமே காட்டின்கண்ணே நண்பகலிற் புறவின் குரலைக் கேட்டு, அமர்த்த நோக்கத்தால் அவ்விடலை வருந்தவுஞ் செய்யுமோவென என்னுள்ளம் துயரம் எய்துவதேயென்றழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டி............... போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்" (தொல். அகத். ௩௬.) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) மனைமருட்சியுமாம்.

(து -ம்.) என்பது, ஈன்ற தாய் மனையின்கண்ணே இருந்து மருண்டு சொல்லியதுமாம். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

வரியணி பந்தும் வாடிய வயலையும்
மயிலடி அன்ன மாக்குரல் நொச்சியும்
கடியுடை வியன்நகர் காண்வரத் தோன்றத்
தமியே கண்டதண் தலையுந் தெறுவர
நோயா கின்றேம் மகளைநின் தோழி
எரிசினந் தணிந்த இலையில் அம்சினை
வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொள் தெள்விளி
உருப்பவிர் அமையத்து அமர்ப்பனள் நோக்கி
இலங்கிலை வென்வேல் விடலையை
விலங்குமலை ஆர்இடை நலியுங்கொ லெனவே.

(சொ — ள்.) மகள் வரி அணி பந்தும் வாடிய வயலையும் - மகளே! நின் தோழி விளையாடிய வரிந்து அணிந்த பந்தும் நீர் விடுவார் இன்மையாலே வாடிய அவளோம்பி வந்த வயலைக் கொடியும்; மயில் அடியன்ன மாக் குரல் நொச்சியும் — சிற்றில் கோலி விளையாடிய மயில் போன்ற இலையையும் கரிய பூங் கொத்தையும் உடைய நொச்சியும்; கடி உடை வியன் நகர் காண்வரத் தோன்ற - காவலையுடைய அகன்ற மாளிகையிடத்து எதிரே காணும்படி தோன்றாநிற்ப; தமியே கண்ட தண்டலையும் தெறுவர - அவளின்றித் தனியே கண்ட சோலையும் என்னை வருத்தாநிற்ப; நின் தோழி எரி சினம் தணிந்த இலை இல் அம் சினை வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொள் தெள்விளி - அவற்றோடு, நின் தோழி ஆதித்த மண்டிலம் கொதிப்புச் சிறிது அடங்கிய மாலையின் முற்படு பொழுதில் இலையுதிர்ந்த அழகிய மரக்கிளையில் இருந்து வரி பொருந்திய முதுகினையுடைய புறவினது அச்சங் கொள்ளத்தக்க தெளிந்த கூவுதலாகிய ஓசையைக் கேட்டு; உருப்பு அவிர் அமையத்து அமர்ப்பனள் நோக்கி — வெப்பமிக்க

பொழுதின்கண் வருந்திப் போர் செய்யப் புகுந்தாற் போன்ற கண்ணையுடையாளாய் நோக்கி; இலங்கு இலை வென் வேல் விடலையை மலை விலங்கு ஆர் இடை நலியும் கொல் என-இலங்கிய இலைவடிவாகிய வெற்றிபொருந்திய வேற்படையை யேந்திய காதலனை மலை குறுக்கிட்ட அரிய நெறியிடத்தே துன்புறுத்துங் கொல்லோ? என்றே; நோய் ஆகின்றேம் - எனக்கு வருத்தம் உண்டாகா நின்றது; எ - று.

(வி - ம்.) மகளை, ஐ: சாரியை. நலியுமோவென நோயாகின்று எனக் கூட்டுக.

தன் புதல்வி காதலனொடு கலந்து இனிய வாழ்வெய்தக் கண்டால் இப்பொழுது அவளின்றிக் காணப்படும் பந்து முதலாயவற்றானெய்துந் துயரம் எல்லா மொருங்கே யகலும்; அவ்வண்ணமின்றி அவனை வெறுக்கச்செய்யின் இல்லறநிகழ்த்தற்கியலாது வருந்துமே என்பது கொண்டு பந்து முதலாய கண்டவழி எய்துந் துன்பமேயன்றி விடலையை நலியுங்கொலென்றும் இரங்கினாள். மெய்ப்பாடு - உவகைக் கலுழ்ச்சி. பயன் - ஆற்றாமை நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) பாலைநிலத்தின்கண் பேதையாகலான் என்மகள் அஞ்சவேண்டாதனவற்றிற்கும் அஞ்சுமாற்றால் அவள் காதலனுக்குத் துன்பந் தருகுவளோ? என்று வருந்துகின்றேன் என்று கூறியபடியாம். எனவே தன் மகள் பாலை நிலத்தே உண்டாகும் பறவை விலங்கு முதலியவற்றின் ஒலி கேட்டே நடுங்குவளே! என்று இரங்கினாளாயிற்று. அங்ஙனம் அஞ்சினும் அவள் காதலன் அவட்கு ஏதம் உறா வண்ணம் ஓம்புவன் என்று ஒருவாறு நெஞ்சத்தே ஆறுதலும் கொள்வாள் அவனை 'இலங்கிலை வென் வேல் விடலை' என விதந்து கூறினாள். (ந0ரு)

ந0சு. உரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (க) இது, புனமடிவுரைத்துச் செறிப்பறிவுறீஇயது

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் ஒருபுறமாகவந்து மறைந்துறைதலை அறிந்த தோழி, புனங்கொய்தலையும் தலைமகளை இல்வயிற்செறிப்பதனையும் அவன் அறிந்து விரைய மணம் புரிந்து கொள்ளும்படி கூறுவாளாகி நமர் தினைப்புனங் கொய்யலுறாநின்றனர்; அன்றி, இறைவியையும் மனையகங்கொண்டு புகுவாராயினர்; இனி, அவனை நமது புனத்தின்கண்ணே காணவும் இயையாதேயென நொந்துகூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலவகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩.) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) சிறைப்புறமுமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது மாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

தந்தை வித்திய மென்தினை பைபயச்
சிறுகிளி கடிதல் பிறக்கியா வணதோ
குளிர்படு கையள் கொடிச்சி செல்கென
நல்ல இனிய கூறி மெல்லக்
கொயல்தொடங் கினரே கானவர் கொடுங்குரல்
குலவுப்பொறை இறுத்த கோல்தலை இருவி
விழவொழி வியன்களங் கடுப்பத் தெறுவரப்
பைதல் ஒருநிலை காண வைகல்
யாங்கு வருவது கொல்லோ தீஞ்சொல்
செறிதோட்டு எல்வளைக் குறுமகள்
சிறுபுனத்து அல்கிய பெரும்புற நிலையே.

(சொ - ள்.) குளிர்படு கையள் கொடிச்சி செல்க என நல்ல இனிய கூறி - 'கிளிகடி கருவி பொருந்திய கையையுடைய கொடிச்சியே! நீ மனையகம் புகுவாயாக!' என்று நல்ல இனிய மொழிகளை மொழிந்து; கானவர் மெல்லக் கொயல் தொடங்கினர் — கானவர் மெல்லத் தினைக் கதிரைக் கொய்யத் தொடங்கினர்; தந்தை வித்திய மெல் தினை பைபயச் சிறுகிளி கடிதல் யாவணது-ஆதலின் எம் தந்தை விதைத்த மெல்லிய தினையைக் கொய்து கொண்டு போமாறு மெல்ல மெல்ல வருகின்ற சிறிய கிளிகளை வெருட்டுதல் இனி எப்படியாகும்?; கொடுங்குரல் குலவுப் பொறை இறுத்த கோல் தலை இருவி விழவு ஒழி வியன் களம் கடுப்பத் தெறுவர பைதல் ஒரு நிலை - அங்ஙனம் வளைந்த கதிர்களாகிய குலவிய பொறையைக் கொய்தொழித்த கொம்பாகிய தலையையுடைய தினைத்தாள்கள் தாம் திருவிழாச் செய்தொழிந்த அகன்ற அவ் விழாக்களம் போலப் பொலிவழிந்து எம்மை வருத்தாநிற்கையில் இவ்வண்ணம் கொல்லை அழிந்த தன்மையையும்; தீம் சொல் செறி தோட்டு எல் வளைக் குறுமகள் - இனிய சொல்லும் நெருங்கிய தொகுதியான ஒளி பொருந்திய வளையுமுடைய இளமையுற்ற எங்கள் தலைமகள், சிறு புனத்து அல்கிய பெரும் புறநிலை — முன்பு சிறிய தினைப் புனத்துப் பெரிய மேற்கூரை உடைய கட்டுப் பரணிலே நின்ற நிலைமையையும்; காணவைகல் யாங்கு வருவது கொல் - பார்க்கும் பொருட்டுக் காலையிலே தலைமகன் எப்படி வருதல் இயையுமோ? இயையாதே! எ - று.

(வி - ர்.) பிறக்கு: அசைநிலை. பொறை - பாரம். இருவி-தினைத் தாள்.

கிளியோப்புதலில்லையாதலின் இனிப் புனத்து வந்து பகற்குறி கூடவும் இயையாதேயென்பாள், யாவணதென்றாள். செல்கவென்பதனால் இற்செறிப்பு அறுவுறுத்தினள். இங்ஙனங் கூறவே வரைந்து கொள்கவென அறிவுறுத்தினளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - வர.) பைதல் ஒரு நிலையையும் பெரும்புற நிலையையும் காண யாங்கு வருவது கொல் என இயைத்துக் கொள்க. பைதல் ஒரு நிலை-துன்பத்திற்குக் காரணமான ஒருநிலைமை. 'சூற்பொறை இறுத்த,' என்றும் பாடம். இனி, குறுமகள் அல்கிய பெரும்புற நிலையாகிய உவ்விடத்தே சூரற்பொறை இறுத்த இருவி தெறுவரப் பைதல் ஒரு நிலையைக் காண யாங்கு வருவதுகொல் என்றியைத்தலே நேரிதாம். தலைவி நின்ற நிலைக்கண் இருவி நிற்றலையே காணவியலும்; அவளை இற்செறிப்பர் என்றுணர்த்தியபடியாம். (௩௦௬)

௩௦௭. அம்மூவனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, குறிநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் குறித்த குறியிடத்துவரப் பாணித்தமையால் அது பொருது வருந்திய தலைவியைத் தோழி நோக்கி அங்கே தேரின் மணியொலி இசையாநிற்கும்; இளையரும் ஒலியாநிற்பர்; ஆதலின், நினது நலன் நுகரும்படி கொண்கன்இன்னே வருகுவன்காண்; வருகின்ற அவன்தான் நம்மைக் காணாது வருந்துவதை நாம் சிறிது பொழுது கண்டு மகிழும் வண்ணம் இங்குள்ள புன்னையடிமறைவில் மறைந்துகொள்வோம் வருவாயாகவென்று வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக்கண்ணும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும்
பெயர்பட இயங்கிய இளையரும் ஒலிப்பர்
கடலாடு வியலிடைப் பேரணிப் பொலிந்த
திதலை அல்குல் நலம்பா ராட்டிய
௫. வருமே தோழி வார்மணற் சேர்ப்பன்
இற்பட வாங்கிய முழவுமுதற் புன்னை
மாவரை மறைகம் வம்மதி பானாள்
பூவிரி கானல் புணர்குறி வந்துநம்
மெல்லிணர் நறும்பொழிற் காணாதவன்
௧௦. அல்லல் அரும்படர் காண்கநாம் சிறிதே.

(சொ - ள்.) தோழி கவர்பரி நெடுந்தேர் மணியும் இசைக்கும் - தோழீ! செல்லுதலில் விருப்பமுடைய குதிரை பூட்டிய

நெடிய தேரிலே கட்டிய மணியும் ஒலியாநிற்கும்; பெயர்பட இயங்கிய இளையரும் ஒலிப்பர் - பெயர்ந்துபட நடக்கின்ற வீரரும் ஆரவாரிப்பர்; வார் மணல் சேர்ப்பன் - ஆதலின் நெடிய மணற் குன்றினையுடைய சேர்ப்பன்; கடல் ஆடு வியல் இடைப் பேர் அணிப் பொலிந்த திதலை அல்குல் நலம் பாராட்டிய வரும் - மகளிர் சென்று கடனீராடுகின்ற அகன்ற இடத்திலே மிக்க அழகுடன் பொலிந்து விளங்குகின்ற துத்தி படர்ந்த நினது அல்குலின் நலனைப் பாராட்டுமாறு இப்பொழுதே வருகிற்பன் காண்!; பால் நாள் பூ விரி கானல் புணர் குறி வந்து மெல் இணர் நறும் பொழில் நம் காணுதவன் - அவ் வண்ணம் வரினும் இதுகாறும் வாராது நம்மை நடுங்க வைத்துளன் ஆதலின், அவனும் இந் நடுயாமத்து மலர் விரிந்த சோலையில் நாம் புணர்கின்ற குறியிடத்து வந்து மெல்லிய பூங் கொத்தினையுடைய நறிய சோலையின்கண்ணே நம்மை எதிர் காணுதவனுகி; அல்லல் அரும்படர் நாம் சிறிது காண்கம் - படுகின்ற நீங்குதற்கரிய அல்லலாகிய துன்பத்தையும் நாம் சிறிது பார்ப்போம்; இல்பட வாங்கிய முழவு முதல் புன்னை மா அரை மறைகம் வம் - அதனுல் நமது மனையருகில் வளைந்த குடமுழாப் போன்ற அடியையுடைய புன்னையின் கரிய அடிமரத்தின் பின்னே சென்று மறைந்து கொள்வோம்; நீ வருவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) பெயர்படல் - பெயர்ந்துபோதல்.

அணித்தாகவந்தமை அறிவுறுத்துவாள் தேர்மணியும் இளையரும் ஒலிப்பது கூறினுள் உவகை யுள்ளத்தடக்க அடங்காமையின் அல்குல் நலம் பாராட்டி அமைவனெனத் தலைமகள்பால் இறைமகன் உழுவலன்புடையன் என அவள் ஆற்றும்படி கூறினுளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆறிறுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) 'இறைபட வாங்கிய முழவுமுதல்' என்றும், 'நறும் பொழில் காணு அல்லல்' என்றும் பாடம்; இதனேடு "புல்லா திராஅப் புலத்தை அவருறும் அல்லனேய் காண்கஞ் சிறிது' எனவரும் திருக்குறளும் (கஙௗ0க) நினைக. (ந௵எ)

ந௵அ. எயினந்தைமகன் இளங்கீரனுர்

திணை: பாலை.

துறை: இது, நெஞ்சினுற் பொருள்வலிக்கப்பட்ட தலைமகன் தலைமகளையெய்தி ஆற்றுனய் நெஞ்சினிற் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

(து - ம்) என்பது, பொருள்வயிற்பிரியுமாறு கருதிய தலைமகன் தலைமகள்பால் நெருங்குதலும் இவனது பிரிவின் குறிப்பறிந்த அவள் வருந்தி இவன்மீது சாய்ந்து கலங்கி வருந்துவதறிந்து இவ்வண்ணம் என் மேலழிந்து சாய்தலால் என்னுள்ளம் பிரிதலையொழித்து இவள்பால் முயங்கியுறையா நின்றது, இனிப் பொருளால் ஆவதென்னென்று செலவழுங்கிக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதிகொள்க.

செலவிரை வுற்ற அரவம் போற்றி
மலரேர் உண்கண் பனிவர ஆயிழை
யாம்தற் கரையவும் நாணின வருவோள்
வேண்டா மையின் மென்மெல வந்து
வினவலுந் தகைத்தலுஞ் செல்லா ளாகி
வெறிகமழ் துறுமுடி தயங்க நல்வினைப்
பொறியழி பாவையிற் கலங்கி நெடிதுநினைந்து
ஆகம் அடைதந் தோளே அதுகண்டு
ஈர்மண் செய்கை நீர்படு பசுங்கலம்
பெருமழைப் பெயற்கேற் றாங்கெம்
பொருண்மலி நெஞ்சம் புணர்ந்துவந் தன்றே.

(சொ - ள்.) ஆய்இழை-ஆராய்ந்தணிந்த கலன்களையுடைய நங் காதலி; செல விரைவு உற்ற அரவம் போற்றி - நாம் பொருள்வயிற் பிரிந்து செல்லுதலின் விரைவால் உண்டாகிய சொல்லை விரும்பிக் கேட்டு; மலர் ஏர் உண்கண் பனிவர - குவளை மலர் போன்ற மையுண்ட கண்ணில் நீரை வடியவிடுதலும்; யாம் தன் கரையவும் நாணினள் வருவோள் - அதனை யாம் அறிந்து இஃதெனனென்று அவளைப் பலபடியாகப் பாராட்டி வினவவும் அதற்கு விடை கூற நாணினளாகி வருபவள்; வேண்டாமையின் மெல் மெல வந்து வினவலும் தகைத்தலுஞ் செல்லாளாகிய-யாம் பிரிதலில் விருப்பம் இன்றி மெல்ல மெல்ல வந்து நீ எங்கே போகின்றனை யென்று வினவாமலும் போகலை என்று தடாமலும் இருக்குந் தன்மையளாய்: வெறி கமழ் துறுமுடி தயங்க நல் வினைப் பொறி அழி பாவையின் கலங்கி நெடிது நினைந்து ஆகம் அடைதந்தோள்-மணங் கமழ்கின்ற நெருங்கிய குழல் முடியாகிய கொண்டை விளங்க நல்ல சித்திரத் தொழிலமைந்து இயக்கும் இயந்திர மற்றழிந்த பாவை ஒன்று எம்மீது விழுந்தாற்போலக் கலங்கி நெடும் பொழுது நினைந்து நின்று பின்பு எம்முடம்பின் மீது சாய்ந்து விழுந்தனள்: அதுகண்டு ஈர்மண் செய்கை நீர்படு பசுங் கலம் பெருமழைப் பெயற்கு ஏற்று ஆங்கு - அவ்வண்ணம் விழுதலும் அதனை நோக்கி ஈரிய மண்ணாற் செய்யப்பட்டு ஈரங் காயாத பசுமட்கலம் ஒன்று பெரிய மழை நீரை ஏந்தவைத்தலால், அஃது அந் நீரொடு வேறுபாடின்றிக் கரைந்தொழியுமன்றே அப்படிப் போல; பொருள் மலி எம் நெஞ்சம் புணர்ந்து உவந் தன்று - பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய எமது நெஞ்சம் அவ

ளூடன் ஒன்றுபட்டுக் கரைந்து வேறுபாடின்றி அடங்கிற்றுமன், ஆதலின் இனிப் பிரிவது தான் எவ்வண்ணமாகும்? எ - று.

(வி - ம்.) இதனுள் ஆயிழை போற்றி நாணிவந்து செல்லாளாகித் தயங்கக் கலங்கி நினைந்து அடைந்தோளென வினையெச்ச அடுக்காகக் கொண்டு எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையே கிடந்து பயனிலையை விசேடிக்கும் எச்சங்கள் உள்ளே ஒன்றனை முற்றாகக்கொண்டு திரித்துப் பாலும் இடமுங்காட்டி நிற்பச் செய்யுள் செய்தமை அறிக. தகைத் தலுஞ் செல்லாள் : ஒரு சொல்லாகக் கொள்க.

தான் அன்பின் மிகுதியாற் பாராட்டினது கண்டு நாணினமையின் அதனைக் கூறுவான்போன்று தன் அன்பைப் புலப்படுத்தினன். பாவையிற் கலங்கி ஆகமடைதந்தோளென அவளது அன்பின்மிகுதியும் அவட்குத் தானின்றியமையாமையுங் கூறினன். இருவரும் அன்பின் மேலிட்டினாற் கலந்து மகிழ்வதனினும் பொருள் சிறப்பிலதென்பான் 'பொருள்மலி நெஞ்சம் புணர்ந்துவந் தன்று' என்றான். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட்டோன்றய வருத்தம்பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத் தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுட்கு ஆயிழை யாம் விரைவுற்ற அரவத்தை ஓர்ந்து தன் கண் நீர்வர நிற்றல் கண்டு யாம் அவளை ஆற்றுவித்தற் பொருட்டு அவளை அழைப்ப, அவள் நாணி எம்பால் வருகின்றவள்; எம்முடைய பிரிவை விரும்பாமையால் மென்மெல வந்து எம்மை ஏதும் வினவலும் தடைசெய்தலுஞ் செய்யாளாய் பொறியழி பாவையிற் கலங்கி நினைந்து எம் ஆகத்தைத் தழீஇக் கொண்டனள்; அதுகண்டு எம் நெஞ்சம் புணர்ந்து உவந்தது; இனி யாம் எங்ஙனம் பிரிதலாற்றுவேம்? என்று பொருள்கோடல் நேரிதாம். (கூ௦அ)

கூ௦கூ. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரைவுநீட ஆற்றாளெனக் கவன்று தான் ஆற்றாள் ஆகிய தோழியைத் தலைமகள் ஆற்றுவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் மணஞ்செய்துகொள்ள நீட்டித்த லானே தலைமகள் வருந்துவளே என்று கவலைகொண்டு தோழி ஆற்றா திருத்தலை அறிந்த தலைமகள், அவனை நெருங்கி நின்றால் எனக்குத் தீங்குவந்ததென்று அழாதேகொள்; அவனது கேண்மை நமக்குத் துன்பமுடைத்தென நீ கூறாநிற்பை; அவருடைய நட்பினியல்பை நன்றாக அறிந்துள்ளேனாதலின் யான் பொறையொடு உறைவேனென அவள் தெளியும்படி கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "உயிரினும் சிறந்தன்று நாணே........ஆவகை பிறவும் தோன்றுமன் பொருளே" (தொல். கள. உ) என்னும் நூற் பாவின்கண் பிற என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

நெகிழ்ந்த தோளும் வாடிய வரியும்
தளிர்வனப்பு இழந்தஎன் நிறனும் நோக்கி

யான்செய் தன்றிவள் துயரென அன்பின்
ஆழல் வாழி தோழி வாழைக்
கொழுமடல் அகலிலைத் தளிதலைக் கலாவும்
பெருமலை நாடன் கேண்மை நமக்கே
விழுமம் ஆக அறியுநர் இன்றெனக்
கூறுவை மன்னோ நீயே
தேறுவன் மன்யான் அவருடை நட்பே.

(சொ – ள்.) தோழி நெகிழ்ந்த தோளும் வாடிய வரியும் தளிர் வனப்பு இழந்த என் நிறனும் நோக்கி – தோழீ! தளர் வடைந்த தோளையும் வாட்டமுற்ற இரேகையையும் மாந்தளிரின் தன்மை போன்ற அழகு இழந்த எனது நிறத்தையும் நோக்கி; யான் இவள் துயர் செய்தன்று என - 'என்னால் இவளுக்கு இத்துயர் செய்யப்பட்டது' என்று கூறி; அன்பின் ஆழல் - என்பாலுள்ள அன்பின் மிகுதியினால் நீ அழாதே கொள்!; வாழி – நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!; வாழைக் கொழுமடல் அகல் இலைத் தலை தளி கலாவும் பெருமலை நாடன் கேண்மை – வாழையின் கொழுவிய மடலகன்ற கட்டைக் குருத்தாகிய இலையிலே தாற்றினுள்ள இனிய நீர் கலந்து தங்கியிருக்கும் பெரிய மலை நாடனுடைய நட்பானது; நமக்கு விழுமம் ஆக அறியுநர் இன்று என நீ கூறுவை - நமக்குத் துன்பமாயிருக்கவும் அதனை அறிபவர் இல்லையே என்று நீ கூறுநிற்பை; மன்னோ அவருடைய நட்பு யான் தேறுவன் மன் - ஐயோ! அவருடைய நட்பை நான் மிக நன்றாகத் தெளிந்திருக்கின்றேனாதலால் ஆற்றியிருப் பேன் காண்! எ – று.

(வி - ம்.) வரி - இரேகை. கலாவும் - கலக்கும். செய்தன்று - செய்தது.

தலைமகன் பிரிந்ததனைக் கருதி ஏக்கமடைந்ததனால் தோள் நெகிழ்ச்சியும் இரேகையின் வாட்டமும் மேனியதழிவும் கண்ட தோழி முன்புதான் மதியுடம்பட்டதன் நிமித்தம் இப்பொழுது இவளுக்கு இத் தீங்கு நேர்ந்தது எனக் கவன்றனளாதலின், இவள் துயர் யான் செய்த தென ஆழலென்றாள். தலைவன் பிரியும்பொழுதெல்லாம் கூறிய வாய்மை பிறழாது குறித்த பருவத்து வருவதனால் அவர் நட்பை யான் தெளிவேனென்றாள். தோழி வருந்திக் கூறலின் நாடன் என ஒருமை யாகவும் தலைவி தலைவனை உயர்த்திக் கூறலின் அவர் எனப் பன்மை யாகவுங் கூறியதாம்.

உள்ளுறை :—வாழைமடலிலே நீர்தங்கிக் கலந்திருக்குமென்றது, என் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் அவர் தங்கிக் கலந்திருப்பராதலால் யான் வருந்தேனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தோழியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஞெகிழ்ந்தோளும் என்றும், தளிர் வனப்பிழந்த கின்றிறனும் நோக்கி என்றும் 'யாஞ் செய்வதன்றிவடுயரென' என்றும் பாடவேறுபாடுண்டு. அகல்லே: வினைத்தொகை. அவருடைய நட்பு,

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரளவின்று" (குறுந். ங)

ஆதலால் அவர் தேற்றமாக நம்மை அளிப்பர் ஆதலால் யான் ஆற்றி யிருப்பல்; நீ வருந்தற்க என்றவாறு. (ங0க)

ஙகO. பரணர்

திணை: மருதம்.

துறை: (க) இது, வாயிலாகப்புக்க விறலியைத் தோழி சொல் லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து மீண்டுவந்த தலைமகன் தலைமகளது ஊடல்தீர்ப்பான் விறலியை விடுத்தலும் அவளை நோக்கிய தோழி, 'எங்கள் இறைவனுக்கு இன்னுமொரு பரத்தையை நாளைக் கொணர்ந்து கொடுக்க உடன்பட்டு வந்த விறலி! நின் பயனற்ற சொல்லை அப்பரத்தையரின் தாயர்பாலுங் கூறி அவரையும் முயங்க விடுப்பாய்கொலா'மென்று வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்குப் "பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர் பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்" (தொல். கற். கூ) எனவரும் விதி கொள்க.

துறை: (உ) விறலியை எதிர்ப்பட்ட பரத்தை சொல்லியதூஉ மாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "புல்லுதன் மயக்கும்" (தொல். கற். கO) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'இவற்றொடு பிறவும் என்பதனாற் கொள்க.

விளக்கின் அன்ன சுடர்விடு தாமரைக்
களிற்றுச்செவி அன்ன பாசடை தயங்க
உண்துறை மகளிர் இரியக் குண்டுநீர்
வாளை பிறழும் ஊரற்கு நாளை
ரு. மகட்கொடை யெதிர்ந்த மடங்கெழு பெண்டே
தொலைந்த நாவின் உலைந்த குறுமொழி
உடன்பட் டோராத் தாயரோ டொழிபுடன்
சொல்லலை கொல்லோ நீயே வல்லைக்
கன்றுபெறு வல்சிப் பாணன் கையதை
கO. வள்ளுயிர்த் தண்ணுமை போல
உள்யாதும் இல்லதோர் போர்வையஞ் சொல்லே.

(சொ - ள்.) விளக்கின் அன்ன சுடர் விடு தாமரைக் களிற்றுச் செவி அன்ன பாசடை தயங்க - விளக்கைப் போன்ற ஒளி விடுகின்ற மலர் பொருந்திய தாமரையினுடைய களிற்றி யானையின் செவியைப் போன்ற பசிய இலை அலைபட; உண் துறை மகளிர் இரியக் குண்டு நீர் வாளை பிறழும் ஊரற்கு - நீர் பருகுந் துறையின்கண் இறங்கிய மாதர்கள் அஞ்சி ஓட ஆழ மாகிய நீர் மிக்க பொய்கையில் வாளைமீன் வெடிபாயும் ஊரனுக்கு; நாளை மகட் கொடை எதிர்ந்த மடம் கெழு பெண்டே - இனி வருகின்ற அடுத்த நாளைக்கும் ஒரு பரத்தையைக் கொணர்ந்து கொடுத்தற்கு நேர்ந்த அறியாமையுடைய விறலியே!; தொலைந்த நாவின் உலைந்த குறு மொழி உடன் பட்டு ஓராத் தாயரோடு உடன் ஒழிபு - மெய்ம்மையே கல்லா தொழிந்த நாவினால் நிலை குலைந்த தாழ்மையுடைய நின் சொல்லுக் குடன்பட்ட அப் பரத்தையரின் தாய்மாருடன் ஒருசார் எய்தி; நீ வல்லைக் கன்று பெறு வல்சிப் பாணன் கையது வள் உயிர்த் தண்ணுமைபோல - நீதான் விரைவாக ஆவின் கன்றை உரித்து உணவாகக் கொள்ளுகின்ற பாணன் கையிடத்ததாகிய பெரிதாக ஒலித்தலையுடைய தண்ணுமை வாச்சியம் போல; உள் யாதும் இல்லது ஓர் போர்வைச் சொல் - உள்ளே யாதுமில்லாத ஒரு மேற் போர்வையுடைய சொற்களை; சொல்லலை கொல் - சொல்லுகின்றிலையோ? அங்ஙனம் சொல்லி அவரையும் பிறர் முயங்குமாறு விடுக்கலாமன்றோ? எ - று.

(வி - ம்.) தாமரை அதன் மலருக்கு ஆகுபெயர். யாதுமில்சொல் - பயனற்ற சொல். தெளிவு பற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறினாள்.

பரத்தை நயக்குமாறு வேண்டும் பொய்ம்மைகூறிப் புணர்ப்பித் தலின் தொலைந்த நாவினென்றாள். பிறர் அறியாவாறு மந்தணமாகச் செய்தமைத்தலிற் குறுமொழியென்றாள். இழிதகவு கருதாது முதியோரையும் புணர்க்கும் இயற்கையையென்பாள், தாயரொடு சொல்லலை கொலென்றாள். நின் பயனற்ற சொல் பரத்தையர்க்கும் அவரன்னையர்க்கும் ஏற்பதன்றி இங்குப் பயன்படாதென்பதாம்.

இறைச்சி:—வாளைமீன் தாமரைவருந்த மகளிர் இரிந்தோடக் குண்டு நீரில் வெடி பாய்ந்து பிறழுமென்றது, தலைமகன் யாம்வருந்தக் காமக் கிழத்தியர் இரிந்தகல விருந்தாக நீ புணர்த்திய புதிய பரத்தையிடத்தே சென்று தங்காநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) 'களிறு பெறு வல்சிப் பாணன்' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்ததுமாம். இச் செய்யுள் தலைவனுக்குப் பரத்தையரை அமைத்துக் கொடுக்கின்ற விறலியே தலைவியின் ஊடல் தீர்க்க வாயிலாக வந்துழி அவளை நோக்கி; ஊரற்கு நாளை மகட்கொடை நேர்ந்த விறலியே! நீதானும் வழக்கம்போல உன்னுடைய குறுமொழிக்கு உடன்பட்டு ஓர்தலில்லாத பரத்தையரின் தாய்மார்க்கு நாளை ஒரு மகள்

வேண்டும் என்று அவர் உடன்படுமாறு உள் யாதுமில்லாத பொய்ம் மொழியைச் சொல்லவில்லையோ? சொல்லியிருப்பின் இங்கு வந்திராய்; என்றுளாகக் கோடல் நன்று. இவ்வாறன்றி "அங்ஙனம் சொல்லி அவரையும் பிறர் முயங்குமாறு விடுக்கலாமன்றோ" எனல் நாகரிக மன்மையும் தெளிக. (ருகம)

ருகக. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இஃது, அலர் கூறப்பட்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(து - ம்.) என்பது, அயலார் பழிச் சொல்லெடுத்தலால் அது பொறுது வருந்திய தலைமகளைத் தோழி நோக்கி 'நம்மூர் எல்லா வளனு முடையது; துறையும் இனிமையுடையது; நம் காதலரின் தேரொலி கேட்டல் அரிதானமையின் நம்மூர்ச் சோலைக்கு அஃது ஒன்றுமே பழி யுடையதா யிராநின்றது; அவர் வந்து கூடின் அதுவும் மிக நல்லதா யிருக்கு'மென்று கூறி ஆற்றுவிப்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச் சென்று கடைஇ அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல். கள.உரு) என்னும் விதிகொள்க.

பெயினே, விடுமான் உழையினம் வெறுப்பத் தோன்றி
இருங்கதிர் நெல்லின் யாணர் அஃதே
வறப்பின், மாநீர் முண்டகந் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ந்து
இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு விளையும்
அழியா மரபின்நம் மூதூர் நன்றே
கொழுமீன் சுடுபுகை மறுகினுள் மயங்கிச்
சிறுவீ ஞாழல் துறையுமார் இனிதே
ஒன்றே தோழிநங் கானலது பழியே
கருங்கோட்டுப் புன்னை மலரில்தா தருந்தி
இருங்களிப் பிரசம் ஊத அவர்
நெடுந்தேர் இன்னொலி கேட்டலோ அரிதே.

(சொ - ள்.) தோழி அழியா மரபின் நம் மூதூர் - தோழி! அழியாத மரபினையுடைய நம் பழைமையான ஊரா னது; பெயின் விடுஉழைமான் இனம் வெறுப்பத் தோன்றி இருங்கதிர் நெல்லின் யாணர் அது - மழை பெய்தாலோ எங்கும் உலாவா நின்ற உழையாகிய மான் கூட்டங்கள் செறியத் தோன்றப் பெற்றும் பெரிய கதிர்களையுடைய நெல்லின் புது வருவாயினை உடையதாயிராநின்றது; வறப்பின் மாநீர் முண் டகம் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ந்து இருங் கழிச் செறுவின் வெள்

உப்பு விளையும் நன்று — அங்ஙனம் மழைபெய்யாது வரந்து விட்டாலோ; பெரிய கழிநீரிடத்து முள்ளிச்செடியின் மலருதிர்ந்து பரந்து சேறெல்லாம் ஒருசேரக் காய்ந்து கரிய கழிச் சேற்றிட மெங்கும் வெள்ளியாகிய உப்பு விளையாநிற்கும் பெருமையுடையதா யிராநின்றது; கொழு மீன் சுடு புகை மறுகினுள் மயங்கிச் சிறுவீ ஞாழல் துறையும் இனிது — இவையேயுமன்றிக் கொழுத்த மீன்சுடுபுகை தெருக்களினுள்ளே கலந்து சிறிய மலரையுடைய ஞாழல் மரங்கள் மிக்க துறையும் இனியதாயிராநின்றது; நங் கானல் ஒன்றே பழியது — இவ்வளவு வளம் வாய்ந்த நம்மூர்க்கண் உள்ள கடற்கரைச் சோலை ஒன்றுமே ஊரார் எடுக்கும் ஒரு பழியை உடையதாயிராநின்றது, அதுதான் யாதோ வெனில்; கருங் கோட்டுப் புன்னை மலரில் தாது அருந்தி இருங் களிப் பிரசம் ஊத - கரிய கிளையையுடைய புன்னை மலரில் உள்ள தேனைப் பருகிக் களிப்பினையுடைய கரிய வண்டுகள் நன்னி மித்தமாக எதிர்வந்து ஒலியாநிற்ப; அவர் நெடுந் தேர் இன் ஒலி கேட்டல் அரிது - நங் காதலராகிய அவர் வருகின்ற நெடிய தேரின் செவிக்கு இனிய ஓசையைக் கேட்பதுதான் அரியதாயிரா நின்றது; இவ்வருமையொன்று இல்லையாய்விடின் நம்மூருஞ் சோலையும் மேதக்கன வாதலோடு அவர்வந்து நம்மைக் கூடின் அதுவும் மிக்க நல்லதாக நமக்குத் தோன்றுங்காண்; எ — று.

(வி - ம்.) வெறுத்தல் - செறிதல். நன்னிமித்தம் - யாம் தேனைப் பருகி மகிழ்தல் போல நீயும் தலைவியினது நலனுகர்ந்து மகிழ்தி யென்பது தோன்ற எதிர்வந் தொலித்தல். மழை பெய்தால் மான்கள் காட்டைக் கடந்து நாட்டில் வந்தியங்குவது இயல்பு. அவை எவ்வள வினவாகத் தின்றழித்தாலும் குறைபாடின்றி விளையுமது வென்றவாறு,

'மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை' என்பது ஏனை நிலத்தார்க் கன்றி நெய்தனிலமாக்கள் பெயினும் வறப்பினும் பயன்பெறுவரென் பாள்போலத் தலைமகன் பிரியினும் பிரியாதுறையினும் ஒரு தன்மை யான அன்பினன் என்று கூறினாளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) "விடுமான் உலையின் வெறுப்பத்தோன்றி" என்றும் பாடம். இதற்குக் கொய்யாது விடப்பட்ட குதிரையின் பிடரிமயிர் போன்று செறிந்து தோன்றி எனக் கூறி இருங்கதிர்க்குப் பிடரிமயிர் உவமை என்க. (௩௧௧)

௩௧௨. கழார்க் கீரனெயிற்றியார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்வலித்த தலைமகன் நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைமகன் தன்னெஞ் சினை நெருங்கி 'நெஞ்சமே! அருகில் நாம் முயங்கியுறையுங் கோடை

நாளிலேயும் நடுங்கும் நம் காதலி கார் முதலாய நான்கு பருவங்களிலும் என்னபாடு படுவளோ என்று யான் வருந்துகின்றே'னென நொந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்று நாட்டு அகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதிகொள்க.

நோகோ யானே நோம்என் நெஞ்சே
பனிப்புதல் ஈங்கை அங்குழை வருடச்
சிறைகுவிந் திருந்த பைதல்வெண் குருகு
பார்வை வேட்டுவன் காழ்களைந் தருள
மாரி நின்ற மையல் அற்சிரம்
அமர்ந்தனள் உழையம் ஆகவுந் தானே
எதிர்த்த தித்தி முற்று முலையள்
கோடைத் திங்களும் பனிப்போள்
வாடைப் பெரும்பனிக் கென்னள்கொல் எனவே.

(சொ - ள்.) நோம் என் நெஞ்சே — பொருளீட்டுமாறு யான் உடன்பட்டு நின்னோடு வந்திலேன் என்று நொந்து கொள்ளுகின்ற என் நெஞ்சமே!; எதிர்த்த தித்தி முற்று முலையள் உழையம் ஆகவும் கோடைத் திங்களும் பனிப்போள் — மேலேறிப் படரும் தேமலையும் முற்றாத இளைய கொங்கையையும் உடையவளாகிய நங் காதலி அவளருகினின்றும் பிரியாது நாம் இருந்தேமாகவும் மயங்கினளாய்க் கோடைத்திங்களிலும் நடுங்குபவள்; பனிப் புதல் ஈங்கை அம் குழை வருடச் சிறை குவிந்து இருந்த பைதல் வெண்குருகு பார்வை வேட்டுவன் காழ்களைந்து அருள நின்ற மாரி - குளிர்ந்த புதரினுள்ள இண்டின் அழகிய குழை முதுகைத் தடவிக் கொடுப்பத் தன் சிறகு குவிந்திருந்த வருத்த மிக்க வெளிய கொக்கைப் பார்வையாக்கி வேட்டுவன் அதன் காற்கட்டை அவிழ்த்து விடநின்ற கார்காலத்திலும்; மையல் அற்சிரம் - பகல் இரவு என அறியாவாறு மயங்கிக் கிடத்தலையுடைய கூதிர்க்காலத்திலும்; வாடைப் பெரும்பனிக்கு - வாடைக்காற்றோடு கலந்து வீசும் பெரிய முன்பனிப் பருவத்திலும் பின்பனிப் பருவத்திலும்; அமர்ந்தனள் என்னள் கொல் - தமியளாயிருந்து என்ன பாடு படுவளோ? என்று; யாம் நோகு — யான் நோவா நின்றேன்; எனது நோயின் தன்மையறியாது நீ புலக்கின்றனை ! ஈதொரு வியப்பிருந்தவாறு நன்று; எ — று.

(வி - ம்.) அற்சிரம் - கூதிர்ப்பருவம். பனியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் முன்பனி பின்பனியாகிய இருவகைப் பருவமுங் கொள்க. காழ் - பிணிப்பு, உழையம்: நெஞ்சையுளப்படுத்திப து

உள்ளுறை :—வேட்டுவனாலே பார்வையாகக் களைந்து வைக்கப் பட்ட குருகு இன்டங்குமழ வருடப் பைதலவாய், மாறி நிற்குமென்றது, நம்மால் இல்லின்கண் வைகுமாறு விடப்பட்ட தலைவி வருந்தித் தோழி தேற்ற மாரிக்காலத்தைக் கழியா நிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) வாடைப் பெரும்பனிக்கு அமர்ந்தனள் என்னள் கொல் என இயைத்துக் கொள்க. அற்சிரக் காலையிலே வீசும்வாடைப் பெரும்பனிக்கு என இயைத்தலுமாம். அற்சிரம் பனிப் பருவமுமாம். என்னை ? "வெம்பமை யரிதிற நேன்றும் அச்சிரக்காலை" சிலப் - ஊர் காண் - கசுரு என்பவாகலின். இனி, "அற்சிரம் யாந்தன் னுழைய மாகவும்" என்றும் பாடம். (௩க௨)

௩௧௩. தங்கால் பொன்கொல்லன் வெண்ணாகனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ப் புனம் அழிவுரைத்துச் செறப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் ஒரு சிறைப்புறமாக வந்திருப்பதனை யறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரையுமாறு தலைவியை நெருங்கித் 'தோழி! தினை கொய்யும்பதங் கொள்ளும்; அதனால் நாம் மீண்டு மனையகம் புகுவேம் போலத் தோன்றா நின்றது; அங்ஙனமானால் நம்முடைய தடை நீக்கிச் சென்று முன்பு நம்மைக் கைவிட்ட காதலனை எவ்வாறு அணைகிற்போம்' என நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியாற் கொள்க.

கருங்கால் வேங்கை நாளுறு புதுப்பூப்
பொன்செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்பத்
தகைவனப்பு உற்ற கண்ணழி கட்டழித்து
ஒலிபல் கூந்தல் அணிபெறப் புனைஇக்
காண்டற் காதல் கைம்மிகக் கடைஇயாற்கு
யாங்கா குவங்கொல் தோழி காந்தள்
கமழ்குலை அவிழ்ந்த நயவருஞ் சாரல்
கூதள நறும்பொழில் புலம்ப ஊர்வயின்
மீள்குவம் போலத் தோன்றுந் தோடுபுலர்ந்து
அருவியின் ஒலித்தல் ஆனா
கொய்பதங் கொள்ளுநாங் கூஉந் தினையே.

(சொ - ள்.) தோழி கொய் பதம் கொள்ளும் நாம் கூஉம் தினை - தோழி! கதிர் கொய்யும் பதம் கொள்ளாநின்ற நாம் கூவிக்

கிளியோப்பும் தினைப்புனமெல்லாம்; தோடு புலர்ந்து அருவியின் ஒலித்தல் ஆனு - மேல்இலை காய்ந்து மலையருவி ஒலித்தாற்போல ஒலித்தல் அமையாவா யிராநின்றன; காந்தள் கமழ் குலை அவிழ்ந்த நயவரும் சாரல் கூதளம் நறும்பொழில் புலம்ப - அதனால் யாம் காந்தளின் கமழ்கின்ற குலைமலர்ந்த விருப்பமிகுஞ் சாரலின்கண்ணே கூதாளி படர்ந்து மலர்ந்த நறிய சோலை தனிமையாகும்படி; ஊர்வயின் மீள்குவம் போலத் தோன்றும் - கைவிட்டு ஊரிடத்து மீண்டு செல்வேம் போல எனக்குத் தோன்றாநிற்கும்; கண்ணழி கட்டு அழித்து கருங் கால் வேங்கை உறு நாள் புதுப்பூப் பொன் செய் கம்மியன் கைவினை கடுப்ப - இங்ஙனமாகையில் தடை முழுதும் அழித்துக் கரிய கிளைகளையுடைய வேங்கைமரத்தில் நாட்காலையின் மலர்ந்த மிக்க புதிய பூ பொன்னைப் பணி செய்யும் பொற்கொல்லன் உடைய கைவினையைப் போல; தகை வனப்பு உற்ற ஒலி பல் கூந்தல் அணி பெறப் புனைஇ - மிக அழகுபொருந்திய தாழ்ந்த பலவாய கூந்தலில் அணிபெறச் சூடி; காண்டல் காதல் கைம்மிக - காண்பதற்கு அளவு கடந்த விருப்ப மிகுதலாலே; கடிஇ பாற்கு யாங்கு ஆதவம் - நம்மை இப்பொழுது கைவிட்டிருக்கின்ற தலைவனை எவ்வாறு சென்று சேர்வோம்? எ - று.

(வி - ம்.) கண்ணழிவு - தடை. கட்டழித்தல் - முற்ற ஒழித்தல்; இஃது அழிவில் கூட்டத்து அவன் புணர்வு மறுத்தல்.

கொய்பதங் கொள்ளுந் தினையென்றதனால் புனமழிவுகூறிப் பகற்குறி இயலாதென மறுத்தாள். அணிபெறப் புனைந்து காண்டற் காதல் கைம்மிக என்றதனால், அவன் இன்றியமையாமை கூறி விரைவில் வரைந்தெய்துக என்றாள். ஊர்வயின் மீள்குவம் போலத் தோன்றுமென்றதனால், வரைந்து எய்த இயலாதாயின் இரவுக் குறியேனும் வந்தெய்துக வென்று குறிப்பித்தாள். கடிஇயா னென்றதனால். இங்ஙனம் அடைந்த எம்மைக் கைவிட்ட அறனிலாளனென நொந்து கூறினாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) வேங்கையின் நாள் உறு புதுப்பூ கம்மியன் கைவினை கடுப்ப வனப்பு உற்றன. அவற்றைக் கூந்தலில் அணிபெறப் புனைஇ என இயைத்தல் நன்று. (நுகந)

நுகச. முப்பேர் நாகனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிந்து சென்ற தலைமகன் முன்புகூறிய பருவ வரவின்கண் வாராமையால் மெலிந்த தலைமகள் நெஞ்சம் நொந்து, "ஒன்றாத் தமரினும்" என்ற (தொல். பொ, சo) சூத்திரத்தில் கூறிய 'நாளது சின்மையும், இளமைய தருமையும், அன்பின தகலமும்' பிறவும்

"நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" (தொல்.பொ.சச) என்ற விதிப் படிதானே கூறுவாளாகி முன்பு சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர் 'முதிர்ந்தோர் இளமை யெய்தார், வாழ்நாளளவறிந்தாரில்லை. ஆதலின் நின் கொங்கையைப் புல்லிக் கங்குல் கழியக்கடவது' என்று கூறி எம் மளவிலே பொய்த்தனர் : அதனால் அணங்கப்பெருது வாழ்வாராக வென்று அழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" (தொல். அகத். சச) என்னும் விதியாலமைத்துக் கொள்க.

முதிர்ந்தோர் இளமை ஒழிந்தும் எய்தார்
வாழ்நாள் வகையளவு அறிஞரும் இல்லை
மாரிப் பித்திகத்து ஈரிதழ் அலரி
நறுங்காழ் ஆரமொடு மிடைந்த மார்பிற்
குறும்பொறிக் கொண்ட கொம்மையம் புகர்ப்பிற்
கருங்கண் வெம்முலை ஞெமுங்கப் புல்லிக்
கழிவ தாக கங்குல் என்றுதாம்
மொழிவன் மையிற் பொய்த்தனர் வாழிய
நொடிவிடு வன்ன காய்விடு கள்ளி
அலங்கலம் பாவை ஏறிப் புலம்புகொள்
புன்புரு வீழ்பெடைப் பயிரும்
என்றூழ் நீளிடைச் சென்றிசி னேரே.

(சொ - ள்.) நொடி விடுவு அன்ன காய் விடு கள்ளி அலங்கல் பாவை ஏறி - நொடித்து விட்டாற் போன்ற காய்கள் ஒலியெழும்பத் தெறிக்கின்ற கள்ளியின் அசைகின்ற பாவைபோன்ற கிளைகளிலேறி; புலம்பு கொள் புன் புரு வீழ் பெடை பயிரும் - தனியே இருத்தலைக் கொண்ட புல்லிய புருவானது தான் விரும்பிய பெடையைப் புணர்ச்சிக் குறிப்பால் அழையாநிற்கும்; என்றூழ் நீள் இடைச் சென்றிசினேர் - வெயிலின் வெப்பமாருத நீண்டிருக்கின்ற சுரத்தின்கண்ணே சென்ற தலைவர் தாம்; முதிர்ந்தோர் இளமை ஒழிந்தும் எய்தார் - 'ஆயுள் முதிர்ந்து யாக்கை மூத்துத் தளர்ந்தவர் மீண்டொருகாலத்து இளமைப் பருவத்தை விரும்பினலும் தவறியேனும் அடைபவர் அல்லர்; வாழ்நாள் வகையளவு அறிஞரும் இல்லை - தாம் வாழ்நாளின் வகையினளவை அறிபவருமில்லை; மாரிப் பித்திகத்து ஈர் இதழ் அலரி நறுங் காழ் ஆரமொடு மிடைந்த மார்பின் - ஆதலால் மாரிக்காலத்து மலர்கின்ற சிறு சண்பகத்தின் ஈரிய இதழ்களையுடைய மலரை நறிய வயிரம் முற்றிய சந்தனத்தை அரைத்துப் பூசிய மேல் மாலையாக அணிந்த மார்பிலே; குறும் பொறிக் கொண்ட கொம்மை அம் புகர்ப்பின் கருங்கண் வெம்முலை

ஞெமுங்கப் புல்லி - குறுகிய புள்ளி அமைந்த இளைய அழகிய நிறத்தையுடைய கரிய கண்கள் அமைந்த விருப்பமிகு முலைகள் நெருங்க அணைத்திருந்தபடியே; கங்குல் கழிவது ஆக என்று தாம் மொழிவன்மையின் பொய்த்தனர் - 'கங்குல் கழியக்கடவதாக' என்று முன்பு கூறிய தம் மொழியளவில் வன்னெஞ்சு உடைமையாற் பொய்த்தனர்; வாழிய-அங்ஙனம் பொய்த்ததனால் ஒரே தமுமின்றி நீடு வாழ்வாராக; எ — று.

(வி - ம்.) பித்திகம் - சிறுசண்பகம். ஞெமுங்கல் - நெருங்கல். நொடிவிடல் - நெரித்துவிடல். கள்ளியின் தலை, பாவை போன்றிருத்தலிற் பாவையென்றார். கொம்மை - இளமை.

பிரியேனென்ற சூள் வருத்துமாதலின் அச் சூள் வருத்தாவாறு வாழிய என்றாள். செல்லுநெறி புறவு பெடையை யழைத்துப் புணருவதனை உடையதாயிருப்ப அதனை நோக்கியும் மீண்டாரில்லையே யென்றிரங்கியவாறு: இதனுள் முதிர்ந்தோர் இளமை யெய்தாரென்றது, இளமையது அருமை. வாழ்நாள் அறிஞரு மில்லை யென்றது நாளது சின்மை. ஞெமுங்கப் புல்லிக் கழிவதாக வென்றது, அன்பினதகலம். ஏனையவும் உய்த்துணர்க. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இது பண்டொரு காலத்தே தலைவன் கூறிய கூற்றைக் கொண்டு கூறி இவ்வாறு கூறியவர் அக்கூற்றிற் கேற்ப ஒழுகாது பொய்ப்படுத்தினர் என்று இரங்கியபடியாம். 'முதிர்ந்தோர்,' என்பது தொடங்கி 'கழிவதாக கங்குல்' என்னுந் துணையும் தலைவன் பண்டு கூறியது. 'இளமை அழிந்தும்' என்றும் பாடம். இதற்கு முதிர்ந்தோர் பின்னர்ப் பெரிதும் தவமுதலியன செய்து வருந்தியும் கழிந்த இளமையை எய்துவார் அல்லர் என்று பொருள் கூறுக. இக்கருத்தே சிறப்புடையது மாகும். (ருகச)

ருகரு. அம்மூவனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தலைமகனைப் பரத்தை நொந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டு தலைமகள்பால் வருதலும் அவள் சினமிகுதலாலே அதனை நீக்கும் வழியின்றி நின்றபொழுது அவனது இளமை முதிர்ந்த காமக் கிழத்தி தலைவியை வெகுளாதபடி கூறி உடன்படுத்துகின்றாள். 'துறைவனே! பருவஞ் சென்ற பின்னன்றோ என் போல இவளும் நின்னாலே கைவிடத்தக்காளென உள்ளுறையாலும், 'நீ ஒழுங்காக ஆராய்ந்து குற்றம் வாராது நடவாயெனின் நின்னை விரும்பியோர் தீயிடைப்பட்ட மலர்போல்வரென, வெளிப்படையாலுங் கடிந்து கூறி ஊடலைத் தீர்த்துக் கூட்டா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையின், தாய்போற் றழீஇக் கழறியம் மனைவியைக், காய்வின் றவன்வயின் பொருத்தற் கண்ணும்" (தொல். கற். ௧0) என்னும் விதிகொள்க.

ஈண்டுபெருந் தெய்வத்து யாண்டுபல கழிந்தெனப்
[1]பார்த்துறைப் புணரி அலைத்தலிற் புடைகொண்டு
மூத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி
நல்லெருது நடை [2]வளம் வைத்தென உழவர்
புல்லுடைக் காவின் தொழில்விட் டாங்கு
நறுவிரை நன்புகை கொடாஅர் சிறுவீ
ஞாழலொடு கெழீஇய புன்னையங் கொழுநிழல்
முழவுமுதற் பிணிக்குந் துறைவ நன்றும்
விழுமிதிற் கொண்ட கேண்மை நொவ்விதின்
தவறுநன்கு அறியா யாயின் எம்போல்
ஞெகிழ்தோட் கலுழ்ந்த கண்ணர்
மலர்தீய்ந்து அனையர் நின்நயந் தோரே.

(சொ - ள்.) ஈண்டு பெருந் தெய்வத்து யாண்டு பல கழிந்தென – நெருங்கிய பெரிய தெய்வமெனப் பெயர்கொண்ட யாண்டுகள பல சென்றதனாலே; பார்த் துறைப்புணரி அலைத்தலின் புடைகொண்டு மூத்து வினை போகிய முரி வாய் அம்பி - கரையையடுத்த துறையிலே கடனீர் அலைத்தலால் மோதப்பட்டு முதிர்ந்து தொழில் செய்ய வுதவாது ஒழிந்த முரிந்த வாயை யுடைய தோணியை; நல் எருது நடை வளம் வைத்தென உழவர் புல் உடைக் காவின் தொழில் விட்டு ஆங்கு - நல்ல எருது முன்புள்ள நடையின் சிறப்பு நீங்கியதேயென்று அதனை உழவர் புல்லையுடைய தோட்டத்திலே தொழில் செய்யாதபடி விட்டொழிந்தாற்போல; நறு விரை நல் புகை கொடாஅர் - நறிய வாசனையுடைய நல்ல தூமங்கொடாராய்; சிறு வீ ஞாழலொடு கெழீஇய புன்னைக் கொழுநிழல் முழவு முதல் பிணிக்கும் துறைவ - சிறிய மலரையுடைய ஞாழலொடு சேர்ந்தோங்கிய புன்னையின் கொழுவிய நிழலிலே குடமுழாப்போன்ற அந்த மரத்தின் வேரடியிலே பிணித்துப் போகடுந் துறையையுடைய தலைவனே!; நன்றும் விழுமிதின் கொண்ட கேண்மை நொவ்வி தின் தவறு நன்கு அறியாயாயின் – பெரிதும் சிறப்பினதாகக் கொண்ட நட்பின்கண்ணே நுட்பமாகிய தவறும் வாராதபடி நன்றாக அறிந்து நடக்க வேண்டும், அதனை நீ அறியாயாயின்; நின் நயந்தோர் எம்போல் ஞெகிழ்தோள் கலுழ்ந்த கண்ணர் மலர் தீய்ந்து அனையர் - நின்னால் விரும்பப்படுவோர் எம்மைப் போல நெகிழ்ந்த தோளும் கலுழ்ந்த கண்ணும் உடையராய் மலர்ந்து முறையே உதிர்ந்து கழியாது மலர்ந்தவுடன் தீய்ந்தாற் போல்வர்காண்; எ - று.

(பாடம்) 1. பாரத்துப். 2. வளம் வாய்த்தென.

(வி - ம்.) தெய்வம் - வருடம்; தெய்வத்துயாண்டு: இருபெயரொட்டு; அத்து: அல்வழிச் சாரியை. அம்பி - மரக்கலமுமாம். புகை கொடுத்தல் கழுது அணங்கிக் கடலிலே கெடுக்காதிருத்தற் பொருட்டு. விழுமிது - சிறப்புடையது. நொவ்விது - நுண்ணியது.

தன்னையும் அவன் கைவிட்டுச் சேரிப் பரத்தையர் நலநுகர்ந்துறைதலின் எம்போலென்றாள்.

உள்ளுறை:—அம்பி முதிர்தலும் புன்னையின் கீழ்க் கொண்டுபோய்ப் பிணித்ததென்றது, முன்பு நின்னை யடைந்த மாதர் பலருஞ் சிறிது முதிர்தலும் அவரைப் பாதுகாவாது இல்வயின் விடுத்தொழிந்தனை யென்றதாம்.

நின்னை நயந்தோர் மலர்தீய்ந்தனைய ரென்றது, இவளும் முதிர்ந்தால் அன்றோ ஏனையோரைப் போலக் கைவிடப்படுவாள், அங்ஙனமின்றி இவ்விளமையிலேயே நீ துறந்ததனால் எம்மைப்போல இவளும் மலர் முதிராது கருகிய தன்மையளாயினா ளென்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஊடல் தீர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுளை இத்துறைக்குக் காட்டிய ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் தரும் விளக்கம் வருமாறு:-

"இதனுள் மூத்து வினைபோகிய அம்பிபோலப் பருவஞ் சென்ற பிணிக்கப்பட்ட எம்மைப் போலாது இவள் இப்பருவத்தே இனையள் ஆகற்பாலளோ? மலர்ந்த செவ்வியான் முறைவீயாய்க் கழியாது இடையே எரிந்து கரிவுற்ற பூவினைப் போலவெனத் தலைவனுக்குக் காமக் கிழத்தி கூறியவாறு காண்க; எனவரும் இனி, காலம் தெய்வத் தன்மை யுடையதாகலின் தெய்வத் தன்மையுடைய யாண்டு எனினுமாம். பார் - பாறைக்கல். பாறைக் கல்லையுடைய துறை என்க. இங்ஙனம் கூறியது புடையுண்டற்கு ஓர் ஏதுக் காட்டியபடியாம். 'பாயிரும் பனிக்கடல் பார்துகள்பட' என வரும் பரிபாடலினும் (௰) அஃதப் பொருட்டாதலறிக. விழுமிதிற்கொண்ட கேண்மையின் இயல்பினையும் அதற்காகாத தவறுகளையும் (நொவ்விதின்) நுண்ணிதின் அறிந்து கோடல் வேண்டும் அங்ஙனம் அறியாயாயின் எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பு. 'தவறுநற்கு அறியாயாயின்' என்றும். 'நடைவளம் வாய்த்தென' என்றும், 'நன்புகைகொண்டார்' என்றும், 'மலர் தீர்ந்தனையர்' என்றும் பாடவேறுபாடுண்டு. (௩௧௫)

௩௧௬. இடைக்காடனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.

(து – ம்.) என்பது, தலைவன் பிரிதலால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி 'நீ வருந்தாதே கொள்; முல்லை அரும்பும் பொழுது வருவேமென்று அகன்ற காதலர் மீண்டு வருமுன் அவை அரும்பும்படி வம்பமாரி பெய்யத் தொடங்கி இடி இடித்துவிட்டது; ஆதலால், இம்மேகம் அறியாமை யுடைய'தென வலி உறுத்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, 'பெறற்கரும்' (தொல். கற். ௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனாற் கொள்க.

மடவது அம்ம மணிநிற எழிலி
மலரின் மௌவல் நலம்வரக் காட்டிக்
கயலேர் உண்கண் கனங்குழை இவைநின்
எயிறேர் பொழுதின் எய்தருவேமெனக்
கண்ணகன் விசும்பின் மதியென உணர்ந்தநின்
நன்னுதல் நீவிச் சென்றோர் நம்நசை
வாய்த்துவரல் வாரா அளவை அத்தக்
கல்மிசை அடுக்கம் புதையக் கால்வீழ்த்துத்
தளிதரு தண்கார் தலைஇ
விளியிசைத் தன்றால் வியலிடத் தானே.

(சொ - ள்.) அம்ம மலரின் மௌவல் நலம் வரக் காட்டிக் கயல் ஏர் உண்கண் கனங்குழை – தோழீ! கேட்பாயாக! முன்பு மலரையுடைய முல்லையைச் செவ்வையாகக் காட்டிக் கயல் போன்ற மையுண்ட கண்ணையும் கனவிய குழையையுமுடையாய்!; இவை நின் எயிறு ஏர் பொழுதின் எய்தருவேம் என – இம் முல்லை நின் பற்கள்போன்ற அரும்பை யீனும் பொழுதில் யாம் நின்னை யெய்துவேமென்று கூறி; கண் அகன் விசும்பின் மதி யென உணர்ந்த நின் நல்நுதல் நீவிச் சென்றோர் - இடமகன்ற ஆகாயத்தில் எழுகின்ற திங்களோ என ஐயுற்றறியும்படியாகிய நினது நல்ல நெற்றியைத் தடவிக் கொடுத்துச் சென்ற நங் காதலர்; நம் நசை வாய்த்து வரல் வாரா அளவை – தாம் நம்மை விரும்பும் விருப்பமுடையராய் வருதலின்றி வாராது அங்கிருக்கும் இக்காலத்தில்; அத்தக் கல்மிசை அடுக்கம் புதையக் கால் வீழ்த்து – சுரத்து நெறியையுடைய மலைமேலே அதன் பக்கமெல்லாம் மறையுமாறு காலிறங்கி; தளி தரு தண் கார் தலைஇ- நீர்த்துளியைப் பெய்யும் தண்ணிய மேகம் அம்முல்லைகள் அரும்பும்படி மழையைப் பெய்து; வியல் இடத்து விளி இசைத்தன்று- அகன்ற ஆகாயத்தினிடத்திலே இடியிடித்தலையுஞ் செய்யாநின்றது; மணி நிற எழிலி மடவது–ஆதலின் நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய இம்மேகம அறியாமையுடையதுகாண்! இது மிக்க வியப்பு; எ - று.

(வி – ம்.) பருவமன்றென் றமையால் குறித்த பருவத்து வருவரெனவும், பொய் கூறுரெனவும், பொய்ச்சூளால் அவர் அணங்கப் பெறுவரே யென்று நீ வருந்தாதே யெனவும் வற்புறுத்தினளாயிற்று. மேய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) 'எயிறேர் பொழுதின் ஏய்தருவேம்' என்றும் 'தம் நசை' என்றும் பாடம். மலரின் மௌவல் காட்டி என்றதற்கு மலர் இல் மௌவல் காட்டி என்று கண்ணழித்துக்கொண்டு 'மலர் இல்லாத வறிய முல்லைக் கொடியைக் காட்டி' எனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்பு. கனங்குழை: விளி. (நூகசு)

நூகஎ. மதுரைப் பூவண்டநாகன் வேட்டனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, தோழி வரையாது களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கி, மலைநாடனே! நீ விரும்பிய இவள்பால் வந்து போகுங் களவினை அன்னை அறிவாளேயாயின் இவள்கண் நீர்கலந்து சிவந்து வேறுபாடெய்தி எவ்வண்ணமாக முடியுமோவென அஞ்சி உரையாடுவாளாகி உள்ளுறையால் வரைந்துகொண்டு செல்வாயாக வெனவும் நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

நீடுஇருஞ் சிலம்பில் பிடியொடு புணர்ந்த
பூம்பொறி ஒருத்தல் ஏந்துகை கடுப்பத்
தோடுதலை வாங்கிய நீடுகுரல் பைந்தினை
பவளச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரும்
உயர்வரை நாடநீ நயந்தோள் கேண்மை
அன்னை அறிகுவள் ஆயின் பனிகலந்து
என்னா குவகொல் தானே எந்தை
ஓங்குவரைச் சாரல் தீஞ்சுனை ஆடி
ஆயமொடு குற்ற குவளை
மாயிதழ் மாமலர் புரைஇய கண்ணே.

(சொ - ள்.) நீடு இருஞ் சிலம்பில் பிடியொடு புணர்ந்த பூம் பொறி ஒருத்தல் ஏந்து கை கடுப்ப - நீண்ட கரிய மலையிலே பிடியானையொடு கலந்த பொலிவுற்ற முகத்திலே புள்ளியையுடைய களிற்றியானையின் தூக்கிய கைபோல; தோடு தலை வாங்கிய நீடுகுரல் பைந்தினை - மேலிலையகத்தினின்றும் நீண்டு வளைந்த பசிய தினைக்கதிரை; பவளச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரும் உயர்வரை நாட - பவளம்போலச் சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளிகள் கொய்துகொண்டுபோகாநிற்கும் உயர்ந்த மலை நாடனே!; நீ நயந்தோள் கேண்மை அன்னை அறிகுவள் ஆயின் - நீ விரும்பிய இத்தலைவியிடத்து வைத்திருக்கும் களவொழுக்கத்

தாலாகிய நட்பை எம்மன்னை அறிகுவாளாயின்; எந்தை ஓங்கு வரைச் சாரல் தீம் சுனை ஆடி - எந்தையினது உயர்ந்த மலைச் சாரலினுள்ள இனிய சுனையிலே நீராடி; ஆயமொடு குற்ற குவளை மா இதழ் மாமலர் புரைஇய கண் - தோழியரோடு சென்று பறித்த அச்சுனைக் குவளையின் கரிய இதழ்களையுடைய சிறந்த மலரையொத்த கண்கள்; பனிகலந்து என் ஆகுவ - நீர்கலந்து வடியப் பெற்று இனி எப்படியாகி முடியுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) வாங்கிய கதிர் - நீண்டு பறித்த கதிருமாம். குற்ற - பறித்த. களவொழுக்கம் அன்னையறியின் ஒறுப்ப அதனாலே தலைவி அழுது இறந்துபடுமென்பது.

உள்ளுறை:—தினைக்கதிர் உண்ணுங்கிளி கொய்து கொண்டுபோக லான் அக்கிளிக்குப் பயன்படு மஃதன்றித் தான் விளைந்த கொல்லைக்குப் பயன்படாதன்றே, அவ்வாறே இவளும் நலனுகருகின்ற நினக்குப் பயன்படுவ தன்றிப் பிறந்த இல்லகத்துக்கு யாதும் பயன்படுவதின் மையின், நீ வரைந்து கொண்டு செல்க வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) தோட்டினின்றும் தலைவளைந்து பக்குவமுற்ற வுடன் பசிய கிளி கவர்ந்துகொண்டு போவது போல் நீயும் தமரினின் றும் வேறுபட்டு நின்பகுதியளாகிவிட்ட தலைவியை வரைந்துகொடு நின் மனைக்குச் செல்வாயாக என்பது உள்ளுறை என்க. வற்புறுத்தற் பொருட்டு அன்புறுதகுந இறைச்சியிற் சுட்டுவாள் உயர்வரை நாட என்று விளித்தாள். (௩௧௭)

௩௧௮. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை: பாலை.

துறை: இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகனைத் தோழி சொல் லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்துக் கொண்டு தலைக் கழிந்து தன் மனை வரைந்துகொண்ட தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான் தோழிக் குணர்த்த அவள் 'ஐயனே! அன்று நாம் ஓமைநீழலிலி ருக்கும் பொழுது களிற்றியானை பிளிற்றியதை வேறாக வுணர்ந்து பிடியானை புலம்பிய குரலை நினைத்தலுஞ் செய்வீரோ? அந்நெறியில் எங்ஙனஞ் செல்வீ'ரென்பாள் போன்று பிரிவினாலே தலைவிபடுந் துன்பத்தைக் குறிப்பித்து மறுத்துக் கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, 'பிரியுங் காலை எதிர் நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்' (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

நினைத்தலும் நினைதிரோ ஐய அன்றுநாம்
[1]பணைத்தாள் ஓமைப் படுசினை பயந்த

(பாடம்) 1. பனைத்தாள் ஓமை.

பொருந்தாப் புகர்நிழல் இருந்தன மாக
நடுக்கஞ் செய்யாது நண்ணுவழித் தோன்றி
ரு. ஒடித்துமிசை கொண்ட ஓங்குமருப்பு யானை
பொறிபடு தடக்கை சுருக்கிப் பிறிதோர்
அறியிடை இட்ட அளவைக்கு வேறுணர்ந்து
என்றூழ் விடரகம் சிலம்பப்
புன்தலை மடப்பிடி புலம்பிய குரலே.

(சொ - ள்.) ஐய அன்று நாம் பணைத் தாள் ஓமைப் படுசினை பயந்த பொருந்தாப் புகர்நிழல் இருந்தனம் ஆக - ஐயனே! அன்று நாம் பருத்த அடியையுடைய ஓமை மரத்தின் தாழ்ந்த கிளையிலுண்டாகிய இலைதியந்தமையாலே பொருந்தாத புள்ளி பட்ட நிழலின்கண்ணே இருந்தேமாக; நடுக்கஞ் செயயாது நண்ணுவழித் தோன்றி ஒடித்து மிசை கொண்ட ஓங்கு மருப்பு யானை - அப்பொழுது நம்மை நடுக்கப்படுத்தாது தான் அடையுமிடத்தில் வந்து தழையை ஒடித்துத் தின்னுதல் கொண்ட உயர்ந்த தந்தத்தையுடைய யானை; பொறி படு தடக் கை சுருக்கிப் பிறிது ஓர் அறி இடை இட்ட அளவைக்கு - தன் புள்ளியையுடைய நீண்ட கையைச் சுருட்டித் தூக்கி வேறொன்றனை அறிகின்றதன் காரணமாக இடையீடு பட்டுப் பிளிற்றியவுடன்; வேறு உணர்ந்து என்றூழ் விடர் அகம் சிலம்ப - அதனை வேறாகவுணர்ந்து வெயில் பரவிய மலைப்பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலி எடுக்கும் படியாக; புன் தலை மடப்பிடி புலம்பிய குரல் - புல்லிய தலையையுடைய இளைய பிடியானை புலம்பிய குரலைக் கேட்டிருந்தீரன்றோ?; நினைத்தலும் நினைதிரோ? — அதனை நினைத்தலும் செய்வீரோ? செயவீராயின் கொடிய சுரநெறியில் ஏகாதிருத்தலுடன் இவளைப் பிரியத் தக்கிருமல்லீர்; எ — று.

(வி - ம்.) படுசினை - தாழ்ந்தகிளை. வேறுணர்தல் - புலியொடு பொருததோவென உணர்தல். புன்தலை - மெல்லிய தலையுமாம்.

இறைச்சி:—களிறு வேறொன்றனைக் கருதித் தாழ்த்தமையால் அதனை மாறுபாடாக வுணர்ந்து பிடியானை புலம்புமென்றது, நீயிர் சென்ற இடத்துத் தாழ்ப்பின் இவள் புலம்பி இறந்துபடும் என்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வேறுணர்தல் - பிறிதொரு பிடியை உள்ளித் தன்னைப் பிரிந்து செல்ல முயல்கின்றதோ என்று கருதி என்னல் சிறப்பு. அறி - அறிவு. பிறிது அறிவு இடையிடுதலாவது. மற்றொன்றனைக் கருத்திற் கோடல். 'பிறிதோர் ஆறு இடையிட்ட அளவை' என்றும் பாடம். இஃதே சிறந்த பாடமுமாம். இதற்கு மிசைக் கொண்ட யானை அத்தொழிலைவிட்டுப் பிறிதொரு வழியிற் செல்லத் தொடங்கிய அளவிலே என்க. (கூகஅ)

௩௧௯. வினைத்தொழில் சோகீரனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றானாகிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கம் புலப்படக் கண்டு தலைவியை இல்வயிற் செறித்துக் காவலோம்பலும் ஆங்குவந்த தலைமகன் அதனையறிந்து ஆற்றானாகித் தலைவியை நினைந்து இத்தகைய நடுயாமத்து இவளுடைய முயக்கத்தைக் கருதி யான் துயிலுகின்றிலேன்; இனி என்னிலை யாதாய் முடியுமோ' என நொந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, 'பரிவுற்று மெலியினும்' (தொல். கள. ௧௨) என்னும் விதிகொள்க.

ஓதமும் ஒலிஓ வின்றே ஊதையுந்
தாதுளர் கானல் தெளவென் றன்றே
மணல்மலி மூதூர் அகல்நெடுந் தெருவின்
கூகைச் சேவல் குராலோடு ஏறி
ஆரிருஞ் சதுக்கத்து அஞ்சுவரக் குழறும்
அணங்குகால் கிளரும் மயங்கிருள் நடுநாள்
பாவை அன்ன பலராய் வனப்பின்
தடமென் பணைத்தோள் மடமிகு குறுமகள்
சுணங்கணி வனமுலை முயங்கல் உள்ளி
மீன்கண் துஞ்சும் பொழுதும்
[1]யான்கண் துஞ்சிலன் யாதுகொல் நிலையே.

(சொ – ள்.) ஓதமும் ஒலி ஓவின்று – கடலும் ஒலிபடங்கி விட்டதே!; ஊதை தாது உளர் கானலும் 'தெள' என்றன்று – ஊதைக்காற்று மகரந்தத்தைக் கிண்டுகின்ற கழிக்கரைச் சோலையும் பொலிவு அழிந்ததே!; மணல் மலி மூதூர் அகல் நெடுந் தெருவின் கூகைச் சேவல் குராலோடு ஏறி ஆர் இரும் சதுக்கத்து அஞ்சுவரக் குழறும் - மணல் மிக்க இம் மூதூரின்கண் உள்ள அகன்ற நெடிய தெருவிலே கூகையின் சேவல் அதன் பெண் பறவையொடு சென்று மக்கள் இயங்காத பெரிய நாற்சந்தி கூடுமிடத்தில் யாவர்க்கும் அச்சமுண்டாகும்படி குழறு கிற்கும்; அணங்கு கால் கிளரும் – பேய்களும் வெளிப்பட்டு உலவாகிற்கும்; மயக்கு இருள் நடுநாள் - ஒருவரையொருவர் அறிதற்கியலாது மயங்கிய அத்தகைய இரவு நடுயாமத்தில்; பாவை அன்ன பலர் ஆய் வனப்பின் தட மெல்பணைத் தோள் மடம் மிகு குறுமகள் - கொல்லிப் பாவை போன்ற பலரும் ஆராயும் அழகையும் அகன்ற

(பாடம்) 1. யான் கண் துஞ்சேன்.

மெல்லிய பருத்த தோளையுமுடைய மடப்பமிக்க இளமடந்தையினது; சுணங்கு அணி வனமுலை முயங்கல் உள்ளி - தேமல் படர்ந்த அழகிய கொங்கையை முயங்குதல் கருதி, மீன் கண் துஞ்சும் பொழுதும் யான் கண் துஞ்சிலேன் - மீன்கள் உறங்கும் இராப்பொழுதெல்லாம் யான் கண் உறங்கிலன்; நிலை யாது - ஆதலின் இனி என் நிலை எத்தன்மையதாய் முடியுமோ? அறிந்திலேன் எ — று.

(வி - ம்.) ஒவின்று - ஒவிற்று; நீங்கிற்று. இரவு நடுயாமத்துக் கடலோசை அடங்குதல் வழக்கு. தௌவெனல் - பொலிவு அழிதல். ஊதையும் என்றதன் உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) உரையாசிரியர் கருத்திற்கு ஊதையும் என்புழி உம்மையைப் பிரித்துக் கானலும் என இயைத்துக் கொள்க. தௌவெனல் - ஓசைக் குறிப்பாகக்கொண்டு ஊதையும் கானலின்கண் 'தௌ தௌ' என்று ஒலியா நின்றது என்று பொருள் கோடலே அழகாம். இது "தவ் என்று' எனவும் வரும்; இங்ஙனமே பாடவேற்றுமையும் உண்டு. "தவ்வென் றசைஇத் தாதுளி மறைப்ப" என்றூர் நெடுநல் வாடையினும் (௧௮௫). இனி மீன்கள் நொடிப்பொழுது உறங்கி ஞெரேலென விழிக்கும் இயல்புடையன என்னுங் கருத்தால் நொடிப் பொழுதேனும் கண்ணுறங்கிலேன் என்பான் மீன்கண் துஞ்சும் பொழுதும் யான் கண் துஞ்சிலன் என்றான் என்று கோடலே நன்று. உம்மை இழிவு சிறப்பு. (௩௧௯)

௩௨௦. கபிலர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, பரத்தை தனக்குப் பாங்காயினர் கேட்ப நெருங்கிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் அவளை நீங்கிப் புதிய ஒரு பரத்தையிடம் புகுந்ததனாலே, அதனையறிந்த முதற்பரத்தை சினந்து தனக்குப் பாங்காயினர்க்குச் சொல்லுவாள் போல, இறைமகன் கேட்கும் வண்ணம் நெருங்கி நின்று 'திருவிழாவு மில்லாத இக் காலத்தில் இவனாலே காதலிக்கப்பட்ட இவள் தன்னைப் புனைந்து கொண்டு தெருவிலே சென்றதற்கு ஊரொருங்கு நகை செய்ததன்றிக் குலமடமாதரும் தம்தம் கொழுநரைக் காத்துக்கொண்டனர்; அங்ஙனமாக இவனை இவள் பற்றிக்கொண்டது அரிதொன்று அன்'றென இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "புல்லுதன் மயங்கும் புலவிக் கண்ணும்" (தொல். கற். ௧0) என்னும் விதிகொள்க.

விழவும் உழந்தன்று முழவுந் தூங்கின்று
எவன்குறித் தனள்கொல் என்றி யாயின்
தழையணிந்து அலமரும் அல்குல் தெருவின்

இளையோள் இறந்த அணைத்தற்குப் பழவிறல்
ஓரிக் கொன்ற ஒருபெருந் தெருவிற்
காரி புக்க நேரார் புலம்போல்
கல்லென் றன்றால் ஊரே அதற்கொண்டு
காவல் செறிய மாட்டி ஆய்தொடி
எழின்மா மேனி மகளிர்
விழுமாந் தனர்தங் கொழுநரைக் காத்தே.

(சொ - ள்.) விழவும் உழந்தன்று - ஊரிலே செய்யப்படுந் திருவிழாவுஞ் செய்து முடிந்தது; முழவும் தூங்கின்று - மத்தளமும் ஓசை யொழிந்தது; எவன் குறித்தனள் என்றி ஆயின் - இக் காலத்து இவள் யாது கருதினளோ ? என்று கேட்பாயாயின் கருதியது கூறுகிற்பேன்! தழை அணிந்து அலமரும் அல்குல் தெருவில் இளையோள் இறந்த அணைத்தற்கு - ஒருநாள் உடுக்குந் தழையை அணிந்து அத்தழையசையும் அல்குலையுடையளாய்த் தெருவின்கண்ணே இவ்விளையோள் சென்ற அவ்வொரு காரணத்திற்காக; பழ விறல் ஓரிக் கொன்ற ஒரு பெருந்தெருவில் - பழமையாகிய வெற்றியையுடைய கொல்லிமலைத் தலைவனாகிய வல் வில் ஓரியைக்கொன்ற மலையமான் திருமுடிக்காரி என்பான் உடனே அவ்வோரியினது ஒப்பற்ற பெரிய தெருவிலே; புக்க காரி நேரார் புலம்போல் புகுந்ததைக் கண்ட அக்காரியின் பகைவராகிய ஓரியைச் சார்ந்த யாவரும் ஒருசேர நின்று பேரிரைச்ச லிட்டாற்போல; ஊர் கல்லென்றன்று - இவ்வூரிலே கல்லென்னும் நகையொலி உண்டாயிற்று; அதன் கொண்டு ஆய்தொடி எழில் மா மேனி மகளிர் காவல் செறிய மாட்டி - அந்நகையொலியைக் கேட்டலும் இவள் நங்களுடைய கேள்வரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு செல்லாநிற்கும் என்றெண்ணி ஆராய்ந்தணிந்த வளையையுடைய அழகிய மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய மாதர்கள் காவல் செறியச் செய்து; கொழுநரைக் காத்து விழுமாந்தனர் - தம்தம் கொழுநரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு நன்மையடைந்தார்கள். அங்ஙனம் அவரவர் பாதுகாத்ததனால் இவள் செயல் பயன்படாமையின் இவனைக் கைக்கொண்டகன்றனள் காண்; இவட்கு இஃதோர் அரிய செயலன்று; எ — று.

(வி - ம்.) உழந்தன்று - ஒடுங்கிற்றுமாம். தூங்குதல் - அடங்குதல். விழுமாத்தல் - சிறப்படைதல்.

விழவு முதலாயின இல்லாத காலத்து இவள் வெளிவந்தமையின் ஆண்பாலாரை வயமாக்கவேண்டி என்றாள். மாதர் பலரும் தம்தம் கொழுநரைக் காத்துக்கொண்டன ரென்றதனால், காவாத இவனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டன ளென்று குறிப்பாற் கொள்ளுமாறு கூறினாள்.

ஆயிற்று. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - விருந்தின் பரத்தையைப் பழித்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி இச்செய்யுட்கு: பரத்தை தன் தோழியை நோக்கித் தோழீ! 'இப்பொழுது விழவும் இல்லை முழவும் ஒலித்திலது தழை யணிந்து அலமரும் அல்குலையுடையாள் ஈண்டு யாது குறித்து வருகின்றனள்! என்று வினவுகின்றனை கூறுவன்கேள்! இவள் ஒரு நாள் தெருவிற் சென்றமைக்கே மகளிர் தங்கொழுநரைக் காத்துக் கொண்டனர். ஆதலால் இவள் இப்பொழுது தனக்கு வேண்டியகாமுகக் கயவர் கிடைக்கப் பெருமையால் அவரைத் தேடித் திரிகின்றுள் காண்! எனப் பொருள் கோடல் கூடும். இவள் காமுகரைத் தேடித் திரிகின்றுள் என்பது குறிப்பெச்சம் என்க. இதனால் தலைவனையும் அவன் புதிய பரத்தையையும் ஒருசேரக் குறிப்பாக இகழ்ந்தாளாதல் காண்க. 'விழவும் மூழ்த்தன்று' பாடம். (௩௨0)

௩௨௧. மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் சென்று மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி நம் காதலி மாலைப்பொழுது நாமில்லாத வறுமனையை நோக்கி வருந்தாநிற்பளோ விரைவில் நினது தேரைச் செலுத்துவாயாக: காட்டின்கண்ணே நெருங்குதலும் எம்மூர் மரங்கள் தோன்றாநிற்பன காண் என உவந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும்," (தொல். கற். ரு) என்னும் விதிகொள்க.

செந்நிலப் புறவின் புன்மயிர்ப் புருவை
பாடின் வெண்மணித் தோடுதலைப் பெயரக்
கான முல்லைக் கயவாய் அலரி
பார்ப்பன மகளிர் சாரற்புறத்து அணியக்
கல்சுடர் சேருங் கதிர்மாய் மாலைப்
புல்லென் வறுமனை நோக்கி மெல்ல
வருந்துங் கொல்லோ திருந்திழை அரிவை
வல்லைக் கடவுமதி தேரே சென்றிக
குருந்தவிழ் குறும்பொறை பயிற்றப்
பெருங்கலி மூதூர் மரந்தோன் றும்மே.

(சொ - ள்.) திருந்து இழை அரிவை – திருத்தமாகச் செய்த கலன் அணிந்த என் காதலி; செந் நிலப் புறவின் புன்

மயிர்ப் புருவை பாடு இன் தெள் மணித் தோடு தலைப்பெயர - சிவந்த நிலத்தையுடைய காட்டின்கண்ணே சிறிய மயிரையுடைய யாடுகளின் தெளிந்த ஓசையினிய மணிகளைக் கழுத்திலே பூட்டப் பட்ட கூட்டமெல்லாம் தாம் மேய்வதையொழித்துத் தொழுவம் புகுமாறு பெயராநிற்ப; கான முல்லைக் கயவாய் அலரி சாரல் புறத்துப் பார்ப்பனமகளிர் அணிய – கானத்தின்கண் உள்ள முல்லையின் அகன்ற வாயையுடைய மலரைச் சாரலின் புறத்து உள்ள பார்ப்பன மகளிர் பறித்துச் சூடாநிற்ப; சுடர் கல் சேரும் கதிர் மாய் மாலை - ஆதித்த மண்டிலம் அத்தமனக் குன்றை அடைகின்ற ஒளி மழுங்கிய மாலைப் பொழுதில்; புல் என் வறு மனை நோக்கி மெல்ல வருந்துங்கொல் - யான் இல்லா மையால் புல்லென்ற வறுவிய மாளிகையை நோக்கி மெல்ல வருந்தாநிற்பளோ?; தேர் வல்லை கடவு - பாகனே! நமது தேரை விரைவிலே செலுத்திக் காண்!; குருந்து அவிழ் குறும் பொறை பயிற்ற - சென்று அழகிய குருந்து மலர்கின்ற காட்டின் கண்ணே நெருங்குதலும்; பெருங் கலி மூதூர் மரந் தோன்றும் சென்றிக – பெரிய ஒலியையுடைய நம்மூரின் மரங்கள் தோன்றா நிற்கும் ஆதலின் நின்தேர் விரைவிலே செல்லுவதாக!; எ - று.

(வி - ம்.) புருவை - யாடு. கயவாய் - அகன்ற வாய். சென்றிக: செல்கவென்னும் வியங்கோள் வினைத்திரிசொல். -குறும்பொறை-காடு.

மரந்தோன்றுமென்றதனால் ஊரின் அணிமைகூறினன். பார்ப்பன மகளிர் அங்கி வளர்க்குங் கேள்வரையுடைமையிற் பிரியப் பெறாத லின், அம்மகளிர் மலரணிந்தமை கூறுமுகத்தால் அவர் போலக் காதலி யும் பிரியாது உறையக் கருதுமேயென்று குறிப்பித்தான். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - கேட்டபாகன் தேர்கடாவல்.

(பெரு - ரை.) ஊர்க்கு அண்மையில் வந்துவிட்டோம் என்பான் எதிர்தோன்றும் குருந்தவிழ் குறும்பொறை காட்டி அதனை எய்தின் நம்மூதூர் மரந்தோன்றுங்காண்? என்றான். கார்ப்பருவத்து முதல் நாள் கல்சுடர் சேரும் கதிர் மாய் மாலை யான் நின்னை மீண்டும் வந்தெய் துவேன் என்று பண்டு காதலிக்குக் கூறிவந்தமை பாகனுக்குத் தோன்றுதற்பொருட்டு மாலையில் அவள் வறுமனை நோக்கும் என்றான். ஈண்டுத் தலைவன் பார்ப்பனத் தலைவன் என்பதும் அவன் சென்றவினை தூது என்பதும் அவன் கூற்றாக வருகின்ற 'சாரல் புறத்துப் பார்ப்பன மகளிர் முல்லை அணிவர் என்பது உணர்த்தும். (௩௨௧)

௩௨௨. மதுரைப் பாலாசிரியன் சேந்தன் கொற்றனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: (௧) இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் களவொழுக்க மேற்கொண்டு சிறைப்புறமாக வந்திருப்பதையறிந்த தோழி,—அவன் கேட்டு உள்ளுறையால் விரைவிலே பொருளீட்டிவந்து வரைந்துகொள்ளுமாறு தலைவியை நெருங்கித் தோழி! நாடனது மார்பைப் பெறாமையாலாகிய வேறுபாட்டையறிந்த அன்னை முருகணங்கென்று வெறியெடுத்தலும் அங்கெய்திய வேலன் இடுகின்ற பலியால் இவ்வேறுபாடு நீங்குமாயின் இதனினுங் கொடியதொன்றில்லை கண்டாய்: அங்ஙனம் நிகழ்வது உண்மைதானோ ஒன்று கூறுயென்று கவன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதி கொள்க.

துறை: (உ) தலைமகன் பாங்கிக் குரைத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்" (தொல். கள. உ0) என்னும் விதிகொள்க.

ஆங்கனந் தணிகுவது ஆயின் யாங்கும்
இதனிற் கொடியது பிறிதொன் றில்லை
வாய்கொல் வாழி தோழி வேயுயர்ந்து
எறிந்துசெறித் தன்ன பிணங்கரில் விடர்முகை
ஊன்தின் பிணவின் உட்குபசி களைஇயர்
ஆளியங்கு அரும்புழை ஒற்றி வாள்வரிக்
கடுங்கண் வயப்புலி ஒடுங்கும் நாடன்
தண்கமழ் வியன்மார்பு உரிதினிற் பெறாது
நன்னுதற் பசந்த படர்மலி அருநோய்
அணங்கென உணரக் கூறி வேலன்
இன்னியங் கறங்கப் பாடிப்
பன்மலர் சிதறியர் பரவுறு பலிக்கே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; வேய் உயர்ந்து எறிந்து செறித்து அன்ன பிணங்கு அரில் விடர் முகை- மூங்கில் உயர்ந்து வளரப்பெற்று இடையே வெட்டி நெருக்கி வைத்தாற்போன்ற பின்னிய புதர்களையுடைய மலைப் பிளப்பை அடுத்த துறுகல்லிடத்து; ஊன் தின் பிணவின் உட்கு பசி களைஇயர் — ஊனைத் தின்னுகின்ற பெண்புலிக்கு உளதாகிய அஞ்சத்தக்க பசியைப் போக்கவேண்டி; ஆள் இயங்கு அரும் புழை ஒற்றி வாள் வரிக் கடுங் கண் வயப்புலி ஒடுங்கும் நாடன் — மக்கள் இயங்குகின்ற நுழைதற்கரிய சிறுவழியை யடுத்து வாள் போன்ற கோடுகளையும் கொடிய கண்ணையுமுடைய வலிய ஆண் புலி பதுங்கியிருக்கும் மலை நாடனது; தண் கமழ் வியன்

மார்பு உரிதினில் பெருது நல் நுதல் பசந்த படர்மலி அருநோய் — தண்ணிதாய்க் கமழ்கின்ற அகன்ற மார்பை உரிமையாகப் பெருமையால் உண்டாகிய நல்ல நுதலிலே பசப்பெய்திய நினைத்தல் மிக்க நீங்குதற்கரிய இந்நோய்; அணங்கு என உணரக் கூறி — முருகவேள் அணங்கியதால் உளதாயிற்றென்று அன்னை அறியும்படி சொல்லி; வேலன் இன் இயம் கறங்கப் பாடி — படிமத்தான் (பூசாரி) தனது துடி முதலாய வாச்சியம் ஒலிக்கப் பாடி; பல் மலர் சிதறிப் பரவுறு பலிக்கு - பலவாய பூக்களைத் தூவித் துதித்து 'இவ் யாட்டினை ஏற்றுக்கொள்' ளென்று, அதனை அறுத்துக் கொடுக்கும் பலிக்காக; ஆங்ஙனம் தணிகுவது ஆயின் - அவ்வண்ணம் இந்நோய் தணிவதாயினே; யாங்கும் இதனின் கொடியது பிறிது ஒன்று இல்லை - எவ்விடத்தும் இதனினுங் காட்டில் கொடியது பிறிதொன்று இல்லை கண்டாய்; வாய்கொல் - அவ்வண்ணம் தணியுமென்பது மெய்ம்மைதானே? ஆமாயிற் கூறுவாய்; எ - று.

(வி - ம்.) வாய் - உண்மை. புழை - நுழைவழி. ஒற்றுதல் - அடுத்தல்.

உரிமையிற் பெருததனாலே பசலைநோய் தோன்றியதென்பாள் வரைந்து உரிமையிற் பெறுமாறு அறிவுறுத்தினாள். நீடிப்பின் அன்னை வெறியெடுப்ப அதனால் இறந்துபாடெய்துமெனவும் அறிவுறுத்தினாளாயிற்று. இது, பசலை பாய்தல்.

உள்ளுறை:—பெண்புலியின் பசியைப்போக்க ஆண்புலி இரை தேடிப் பதவிருக்குமென்றது, தலைவியின் படர்மலியருநோய் போக்கி வரைந்தெய்துமாறு தலைமகன் விரைவிலே பொருளீட்டச்சென்று பெற்றுவருவானாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) உயங்குபசி களைஇயர் என்றும், சிதறிப் பரவுறு என்றும் பாடமுண்டு.

௩௨௩. வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி இடையீடெய்திய தலைமகன் இரவுக்குறி விரும்பினானாக, அதுகேட்டு உடன்பட்ட தோழி குறியிடங் கூறுகின்றாள்: எமது சிறுகுடிப் பாக்கம் பனையின் கூட்டத்தின் நடுவணது; வண்டொலி மிகுதியால் நின்தேரொலி கேட்டலுமரிது; வருநெறியுமீதே யாதலால் மறவாது வருவாயாகவென இயைந்து கூறுகிறப்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "புணர்ச்சிவேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩). என்னும் விதிகொள்க.

ஓங்கித் தோன்றுந் தீங்கள் பெண்ணை
நடுவ ணதுவே தெய்ய மடவரல்
ஆயமும் யானும் அறியாது அவணம்
மாய நட்பின் மாண்நலம் ஒழிந்துநின்
கிளைமை கொண்ட வளையார் முன்கை
நல்லோள் தந்தை சிறுகுடிப் பாக்கம்
புலிவரி எக்கர்ப் புன்னை உதிர்த்த
மலிதாது ஊதுந் தேனோடு ஒன்றி
வண்டின் இன்னிசை கறங்கத் திண்தேர்த்
தெரிமணி கேட்டலும் அரிதே
வருமாறு ஈதவண் மறவா தீமே.

(சொ – ள்.) மாய நட்பின் மாண் நலம் ஒழிந்து நின் கிளைமை கொண்ட வளையார் முன்கை நல்லோள் தந்தை - நின்பால் மயக்கமுற்ற நட்பினால் மாட்சிமையுடைய இனிய நலத்தையும் ஒழிய விட்டு நின்னுடைய உறவைக்கொண்ட வளையணிந்த முன்னங்கையையுடைய நல்ல நின் காதலிக்குத் தந்தையின்; சிறுகுடிப் பாக்கம் - சிறு குடியையுடைய பாக்கமானது; ஓங்கித் தோன்றும் தீங்கள் பெண்ணை நடுவணது-உயர்ந்து தோன்றுகின்ற இனிய கள்வடிதலையுடைய பனைகளின் நடுவின் உளதாயிராநின்றது கண்டாய்; மடவரல் ஆயமும் யானும் அறியாது அவணம் - மடப்பம் வருதலையுடைய தோழியர் கூட்டமும் யானும் ஒருவரையொருவர் அறியாதபடி அவ்விடத்திலேயே இருப்போம்; புலி வரி எக்கர்ப் புன்னை உதிர்ந்த மலி தாது ஊதும் தேனோடு ஒன்றி - ஆங்கே புலியின் வரிபோன்ற மணல் மிக்க திடரில் இருக்கும் புன்னையினின்று உதிர்ந்த நிரம்பிய பராகத்தை உண்ணுகின்ற பெண்வண்டுகளுடனே; வண்டின் இன் இசை கறங்கத் திண் தேர் தெரி மணி கேட்டலும் அரிது – ஆண் வண்டுகளும் முரலுகின்ற இனிய ஓசை மிக்கு ஒலித்தலால் நினது திண்ணிய தேரின் விளங்கிய மணிகள் ஒலித்தலைப் பிறர் கேட்டலும் அரியதாகும்; அவண் வரும் ஆறு ஈது – அங்கு நீ வருதற்கு உரிய நெறியும் இதுவேயாகும்; மறவாதீம்-ஆதலினாற் சேர்ப்பனே மறவாது வந்து கூடுவாயாக! எ – று.

(வி - ம்.) கிளைமை - உறவு. தேன் - ஒருவகை வண்டுமாம். ஊதல் - உண்ணுதல்.

நீ வருமுன் யாம் அங்கே சென்று நின் வருகையை எதிர்கொள்வேம என்பாள் அவணம் என்றாள். நீ வருவதனை அயலார் அறியாத இடமென்பாள், பெண்ணை நடுவணதென்றாள். இதனாற் குறிபிடமும் அம் மென்றே கூறினாளென்பது. அஞ்சாது வரலாமென்பாள், மணியோசை

பிறர் கேட்பது அரிதாகுமென்றாள். திங்கள் பெண்ணையென்றதனால் நீ அங்குத் தங்கி விருந்துண்டு செல்லலாமென உலகியல் கூறினளுமாம்.

இறைச்சி :—புன்னை யுதிர்த்த தாதினை வண்டுகள் இமிர்ந்து உண்ணும் என்றதனால், தலைவியின் நலத்தை அஞ்சாதுண்டு மகிழ்ந்திருக்கலாம் என்பது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி நேர்தல்.

(பெரு - ரை.) நீ வாராதொழியின் அவள் இறந்துபடுவாள் என்பது தோன்ற வரும் ஆறு ஈது என நெறிகாட்டியவள் பின்னரும் மறவாதே கொள் என்றாள். ஆயமும் யானும் நும்மை அறியாதேம் போல அவ்விடத்திலேயே இருப்பேம் என்றாள் எனினுமாம். (௩௨௩)

௩௨௪. கயமனார்

திணை : (௧) குறிஞ்சி.

துறை : இது, தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கற் கூட்டத்துப் பாங்கன் தலைவனை நெருங்கி நீ கூறுகின்ற மங்கை எவ்விடத்து எவ்வடிவின ளென்றானுக்கு அவள் தந்தையினது இல்வயின் இராநின்றனள் ; அன்னை உணவூட்ட வந்துழி அவளை அலையப்படுத்தித் தான் ஓடியுலாவும் இளம் பருவத்தினளென இயலிடங் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்" (தொல். கள. ௧௧) என்னும் விதிகொள்க.

திணை : (௨) பாலை.

துறை : இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, கொண்டுதலைக்கழிய இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் காலினாற் பந்து உருட்டுபவள்போல வெயிலிலே நடந்துசெல்ல மாட்டாது ஓடாநிற்கும் ; இவளையீன்ற தாய் என்னென்று வருந்துங் கொலோவென்று இரங்கிக்கூறா நிற்பதுமாம். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) "இதற்கு, "பொழுது மாறும்...செய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும் கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப" (தொல். அகத். ௪௦) என்னும் விதி கொள்க.

அந்தோ தானே அளியள் தாயே
நொந்தழி அவலமொடு என்னா குவள்கொல்
பொன்போல் மேனித் தன்மகள் நயந்தோள்
கோடுமுற்று யானை காடுடன் நிறைதர
நெய்பட் டன்ன நோன்காழ் எஃகின்
செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்
ஆடுபந்து உருட்டுநள் போல ஓடி

அஞ்சில் ஓதி இவளுறும்
பஞ்சி மெல்லடி நடைபயிற் றும்மே.

(சொ — ள்.) பொன் போல் மேனித் தன் மகள் நயந் தோள் — பொன் போலுகின்ற மேனியையுடைய தன் புதல்வி யாகிய இவளுடைய விருப்பத்தின்படி நடத்துபவள் ஆதலால்; தாய் அளியள் - இவளை ஈன்ற தாய் யாவராலும் இரங்கத்தக்காள்; தான் நொந்து அழி அவலமொடு என் ஆகுவள் கொல் — அவள் தான் நொந்து அழிகின்ற அவலமுடனே இனி எவ்வண்ணம் ஆகுவளோ ?; அந்தோ கோடு முற்று யானை காடு உடன் நிறைதர நெய் பட்டு அன்ன நோன் காழ் எஃகின் செல்வத் தந்தை - ஐயோ ! தந்தங்கள் முற்றிய யானை தனது காட்டில் நிறையப் பெருகியதால் அத்தகைய செல்வமுடைய நெய் பூசினாலொத்த வலிய காம்பு பெருகிய வேற்படை ஏந்திய தந்தையினது; இடன் உடை வரைப்பின் - அகற்சியையுடைய இடத்தில்; ஆடு பந்து உருட்டுநள் போல - விளையாடுகின்ற பந்தைக் காலால் உருட்டு பவள் போல; ஓடி அம் சில் ஓதி இவள் உறும் பஞ்சி மெல் அடி நடை பயிற்றும் - ஓடியோடி அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடைய இவளுடைய மிக்க பஞ்சு போன்ற மெல்லிய அடிகள் நடை பயிற்று நிற்குமே ! எ - று.

(வி - ம்.) சாணையாலாகிய மெருகு நெய்பூசினாலொத்தலின் நெய் பட்டன்ன எஃகு என்றார். இனி நெய்பூசிய அத்தகைய வேலெனவு மாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - பாங்கற்குணர்த்தல்.

இரண்டாந்துறைக்குப் பொன்போன்ற மேனி வாடுமென்று வருந்துவள் ஆதலின் என்னாகுவளோவென்றார். செல்வத் தந்தையின் புதல்வி இங்ஙனம் ஓடுமேயென்றிரங்கி அந்தோவென்றார். பரலில் நடை பயிற்றுமே பஞ்சிமெல்லடியன்றேயென் றிரங்கினாரென்பது. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - ஆற்றாதுரைத்தல்.

(பெரு - ரை.) வேற்படையின் காம்பு முதிர்ந்த கன் மூங்கிற் கோலாகலின் அஃது இயல்பாகவே நெய்பூசப்பட்டது போன்று பள பளப்புடையதாகலின் நெய்பட்டன்ன நோன்காழ் எஃகின் என்றார் என்க.

கூஉரு. மதுரைக் காருலவியங் கூத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தோழி செலவழுங்குவித்தது.

(து - ம்.) என்பது. தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றானைத் தோழி நெருங்கி, எம் பெருமானே ! பிரிகின்றனை என்பதறிந்த இவள் கண் நீர்வடியக் கண்டும் கொடிய காட்டில் நீ செல்லுதல் தகுதி யாமோ? நும் செலவு தவிர்க என அவன் செலவழுங்கும் வண்ணங் கூறுநிற்பது.

(வி - ம்.) "இதற்கு, பிரியுங்காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதி கொள்க.

கவிதலை எண்கின் பரூஉமயிர் ஏற்றை
இரைதேர் வேட்கையின் இரவிற் போகி
நீடுசெயற் சிதலைத் தோடுபுனைந்து எடுத்த
அரவாழ் புற்றம் ஒழிய ஒய்யென
௫. முரவாய் வள்ளுகிர் இடப்ப வாங்கும்
ஊக்கருங் கவலை நீந்தி மற்றிவள்
பூப்போல் உண்கண் புதுநலஞ் சிதைய
வீங்குநீர் வாரக் கண்டும்
தகுமோ பெரும தவிர்கநும் செலவே.

(சொ - ள்.) பெரும இவள் பூப்போல் உண்கண் புதுநலம் சிதைய வீங்கு நீர் வாரக் கண்டும் — பெரும! இவளுடைய நீல மலர் போன்ற மையுண்ட கண்களின் புதிய அழகு சிதையும்படி மிக்க நீர் வடிதலைக் கண்டு வைத்தும்; கவிதலை எண்கின் பரூஉ மயிர் ஏற்றை - கவிந்த தலையையும் பருத்த மயிரையுமுடைய ஆண்கரடி; இரை தேர் வேட்கையின் இரவில் போகி - தான் இரை தேடி உண்ணும் விருப்பத்தினால் இரவிலே சென்று; நீடு செயல் சிதலைத் தோடு புனைந்து எடுத்த அர வாழ் புற்றம் ஒழிய- நீடிய செய்கையையுடைய கறையான் கூட்டம் செய்து உயர்த்திய பாம்புகள வாழ்கின்ற புற்றில் உள்ள இச்சிதலை ஒருங்கே ஒழியும் படி; 'ஒய்' என முரவாய் வள் உகிர் இடப்ப வாங்கும் ஊக்கு அரும் கவலை - விரைவாக ஒடிந்த வாயையுடைய பெரிய நகங் களாலே பறித்து உள்ளிருக்கும் குரும்பி முதலாயவற்றை உறிஞ்சி இழுக்காநின்ற உள்ளத்தால் நினைத்தற்குமரிய கவர்த்த சுர நெறியிலே; நீந்தி நும் செலவு தகுமோ-கடந்து நீயிர் செல்லத் தகுமோ ?; தவிர்க - (தகாது) ஆதலால் நீயிர் செல்லுவதைத் தவிர்ப்பீராக !; எ — று.

(வி - ம்.) சிதலைத்தோடு - கறையான் கூட்டம். முரவு - ஒடிதல்; முரவாய் - ஒடிந்த வாய். நீந்தி என்பதை நீந்தவெனத் திரிக்க. குழாத் தொடுஞ் செல்லுதலால் நும் செலவெனப் பன்மையாற் கூறினள்.

இறைச்சி:—கரடி இரைதேர் வேட்கையாலே புற்றைப் பெயர்த்து இரவிலுண்ணுமென்றது, இவளது காமம் நின்னைக் கூடும் வேட்கை மீதூர்தலானே இவளுயிரை உண்டொழிக்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) சிதலை இடையறாது தொழில் செய்து புற்றெடுத் தல்பற்றி நீடு செயற்சிதலை எனப்பட்டது. அர - அரா. இயற்கை நலத்தோடமையாது தலைவனோடு கூடியிருத்தலால் உண்டாகும் பேரழகினைப் புதுநலம் என்றாள்.

௩௨௬. மதுரை மருதனிளநாகனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, பலகாலுங் களவுமேற்கொண்டு வந்தொழுகுந் தலைமகனைத்தோழி நெருங்கி, நாடனே! நீ எந்நாளும் வந்துமுயங்கியகன்றும் இன்னதனால் உண்டாயதென்று அறியவியலாதபடி இவள் கண்கள் பசப்பூரா நிற்கும்; அதனை நின்பால் உரை செய்யவும் வெள்குவேன்; இவள் இவ்வாறு துன்புறுதபடி மணந்து ஓம்புவாயாக என்று சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

கொழுஞ்சுளைப் பலவின் பயங்கெழு கவாஅன்
செழுங்கோள் வாங்கிய மாச்சினைக் கொக்கின்
மீன்குடை நாற்றந் தாங்கல்செல் லாது
துய்த்தலை மந்தி தும்மும் நாட
நினக்கும் உரைத்தல் நாணுவல் இவட்கே
நுண்கொடிப் பீரத்தின் ஊழுறு பூவெனப்
பசலை ஊரும் மன்னோ பன்னாள்
அறிஅமர் வனப்பினெங் கானம் நண்ண
உண்டெனும் உணரா வாகி
மலரென மரீஇ வரூஉம் இவள் கண்ணே.

(சொ - ள்.) கொழுஞ் சுளைப் பலவின் பயங்கெழு கவா அன் செழுங் கோள் வாங்கிய மாச் சினை - கொழுத்த சுளையையுடைய பலாவின் பயன் மிக்க மலைப் பக்கத்தில் செழுமையாகிய காய் காய்த்துப் பருத்தலாலே தாங்கமாட்டாது வளைந்த கரிய கிளையிலே வந்து தங்கிய; கொக்கின் மீன் குடை நாற்றம் தாங்கல் செல்லாது — கொக்கானது மீனைக் கொணர்ந்து குடைந்து தின்னுதலால் உண்டாகிய புலவு நாற்றம் பொறுக்கவியலாது; துய்த்தலை மந்தி தும்மும் நாட — ஆங்குள்ள பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய மந்தி தும்மா நிற்கும் மலை நாடனே!; பல் நாள் அறி அமர் வனப்பின் எம் கானம் நண்ண உண்டு எனும் — பல நாளும் அறியப்படுகின்ற அமர்ந்த அழகுடைய எமது தினைப் புனத்தை நீ அடைதலுண்டெனினும்; உணரா ஆகி - இன்ன காரணத்தாலே தோன்றினவென்று நம்மால் உணரப்படாதன வாகி; மலர் என மரீஇ வரூஉம் இவள் கண் — நீல மலர் போலப் பொருந்திவரும் இவளுடைய கண்ணில்; நுண் கொடிப் பீரத்

தின் ஊழ் உறு பூ எனப் பசலை ஊரும் மன் — நுண்ணிய கொடிப் பீர்க்கின் மலர்ந்த பிற்றை நாள் உதிரும் பழம் பூவின் நிறம் போலப் பசலை உண்டாகாநிற்கும்; நினக்கும் உரைத்தல் நாணுவல் — அதனை நினக்குச் சொல்லவும் யான் வெட்கமுடையவளாயிராநின்றேன்; இவட்கு - இவட்கு இத்தகைய துன்பம் வாராதபடி காப்பாயாக; எ — று.

(வி - ம்.) ஊழுறுபூ - மலர்ந்து கழியும் பழம்பூ. உண்டெனும்: உண்டெனினும் என்பதன் இடைக்குறை.

காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்தவழிப் படுவதோர் உள்ளவொடுக்கத்தாற் கூற நாணுவலென்றாள்.

உள்ளுறை:—பலாமரம் தினைப்புனமாகவும், கொக்குத் தலைவனாகவும், மீன்தலைவியாகவும், குடைதல் இன்பந்துய்த்தலாகவும், நாற்றம் அலராகவும், மந்தி அன்னையாகவுங்கொண்டு பலாமரத்தின்மீது கொக்கிருந்து மீனைத் தின்னுதலானாகிய நாற்றத்தைத் தாங்கமாட்டாது மந்தி தும்முதல்போலத் தினைப்புனத்து நீ வந்து இவளைக் கலந்து செல்லுதலால் உண்டாகிய அலரைத்தாங்கமாட்டாது அன்னை சினந்து பலகாலும் நோக்காநிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) "அரி அமர் வனப்பின் எம் கானம் நண்ண வண்டெனும் உணரா வாகி மலர் என மரீஇ வரூஉம் இவள் கண்" என்றும் பாடம்; இதுவே பொருத்தமான பாடம். இதனை அரி அமர் என மரீஇ வரூஉம் இவள்கண் - எனக் கண்ணழித்து வண்டுகள் விரும்புகின்ற அழகுடைய எமது பூம்பொழிலின்கண் ஆடற்கு யாங்கள் நண்ணுசிற்ப ஆண்டுறையும் வண்டுகள் சிறிதும் உண்மை உணரமாட்டாவாய் இவைகளும் மலர்களே என்று கருதித் தேனுகர்தற்கு அணுகி வருதற்குக் காரணமான இவளுடைய கண்களில் என்று பொருள் கூறுக. (சொ - ள்.) உரையில் இவட்கே என்னும் சொல் இயைபின்றி விடப்பட்டது. அதனை இவள்கண்ணில் இவட்குப் பசலையூரும் என இயைத்துக்கொள்க. (௩௨௬)

௩௨௭. அம்மூவனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றாளாய தலைமகள் வன்பொறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன் மணந்துகொள்ளாது களவிலே நெடுங்காலம் வந்து ஒழுகுதலால் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றவும், அது பொறாது தோழியை நோக்கி நம் காதலரை நாம் விரும்புவது பழியெனில் அதனினுஞ் சாதலினியதேயாகும்; அது கூடாதாயின் அவர் மார்பை உரிமை உடையோமாதல் இனிதேயாகும்; இவ்விரண்டனுள் ஒன்றனை அடைவது நன்மையாமென அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, ''வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்'' (தொல். கள. உக)என்னும் விதிகொள்க.

நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழியெனின்
பாடில கலுழுங் கண்ணொடு சாஅய்ச்
சாதலும் இனிதே காதலந் தோழி
அந்நிலை அல்ல ஆயினுஞ் சான்றோர்
கடன்நிலை குன்றலும் இலரென்று உடனமர்ந்து
உலகங் கூறுவது உண்டென நிலைஇய
தாயம் ஆகலும் உரித்தே போதவிழ்
புன்னை ஓங்கிய கானல்
தண்ணந் துறைவன் சாயல் மார்பே.

(சொ – ள்.) காதலந் தோழி - என்பால் அன்பு மிக்க தோழீ!; நாடல் சான்றோர் நம்புதல் பழி' எனின் - நம்மை விரும்பிக் களவொழுக்கத்தில் வந்து முயங்கும் சான்றோராகிய தலைவரை நாம் விரும்பி ஒழுகுதல் பழியுடையதாமெனில்; பாடு இல கலுழுங் கண்ணொடு சாஅய்ச் சாதலும் இனிது – தூங்காதனவாய் அழுகின்ற கண்ணோடு ஏக்கத்தால் இளைத்து இறந்து போதலும் இனியதாகும்; அந்நிலை அல்ல ஆயினும் - அவ்வாறு இறப்பது இயல்புடையதன்றாயினும்; 'சான்றோர் கடன் நிலை குன்றலும் இலர்' என்று - சால்புடையவர் தாஞ்செய்யும் கடமையிலே குறைபடார் என்று; உடன் அமர்ந்து உலகம் கூறுவது உண்டு என – சேரப்பொருந்தி உலகம் கூறுவது உண்டெனக் கொண்டு; போது அவிழ் புன்னை ஓங்கிய கானல் தண்ணந் துறைவன் சாயல் மார்பு - அரும்புகள் மலர்கின்ற புன்னைமரமோங்கிய சோலையையுடைய தண்ணிய துறைவரது மெத்தென்ற மார்பை; நிலைஇய தாயம் ஆகலும் உரித்து - நிலையாகப் பெறத் தக்க தன்மையுடையே மாறலும் அஃது உரியதேயாகும்; இவ்விரண்டனுள் ஒன்றை அடைவது நலமாகுமன்றோ? எ - று.

(வி - ம்.) சான்றோர்: இரண்டனுருபு விரிக்க. தாயம் - பாகம்; உரிமை. துறைவன்: பன்மையொருமை மயக்கம்.

உலகங்கூறுதலால் உண்டெனக்கொள்வதன்றி இயல்பாகிய உறுதி அவனிடத்தே தனக்கில்லையாதலின் முதலில் இறப்பதே நலமென்றாள். இறந்துசெய்யக்கடவது யாதுமில்லையாதலின் ஒருகால் உண்டெனக்கொண்டு உரிமையாக்கினும் அமையுமென்று பின்னர்க் கூறினாள்.

இறைச்சி:—அடைந்தாரைக் கைவிட்ட துறைவனது சோலையாய் இருந்தும் புன்னை, போது அவிழாநின்றதே இஃதென்ன வியப்போ எனப் பொருட்புலத்தே தோன்றியதறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (கஉஎ)

௩௨௮. தொல்கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி வரைவிடை யாற்றுளாகிய தலைமகளை வற்புறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, மணஞ்செய்துகொள்வதாக மொழிந்து சென்ற தலைமகன் குறித்த பருவத்து வாராமையால், அது பொருது வருந்திய தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி மலைநாடன் உயர்பிறப்பின னென்பதை யறிந்தனம்; அவன் கூறிய மொழி பிறழான்காண்; முதல் மழை பெய்தவுடன் வருவேனென்றனன் ஆதலின் ஒருநாள் நம்மூரின் புனத்தில் மழை பெய்வதாக; பெய்த அன்றே வருவன் என வலியுறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கதன் றன்மையின் வன்புறை யுளப்பட" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

கிழங்குகீழ் வீழ்ந்து தேன்மேல் தூங்கிச்
சிற்சில வித்திப் பற்பல விளைந்து
தினைக்கிளி கடியும் பெருங்கல் நாடன்
பிறப்புஓர் அன்மை அறிந்தனம் அதனால்
அதுவினி வாழி தோழி ஒருநாள்
சிறுபல் கருவித் தாகி வலன் ஏர்பு
பெரும்பெயல் தலைக புனனே இனியே
எண்பிழி நெய்யொடு வெண்கிழி வேண்டாது
சாந்துதலைக் கொண்ட ஓங்குபெருஞ் சாரல்
விலங்குமலை அடுக்கத் தானும்
கலம்பெறு விறலி ஆடுமிவ் வூரே.

(சொ — ள்.) தோழி கிழங்கு கீழ் வீழ்ந்து தேன் மேல் தூங்கி - தோழீ! கிழங்குகள் கீழிறங்கித் தேனடைகள் மிகுதியாக மேலே வைக்கப்பட்டு; சில் சில தினை வித்திப் பல் பல விளைந்து - மிகச் சிலவாய தினைகளை விதைத்து அவை மிகப் பலவாக விளைதலும்; கிளி கடியும் பெருங்கல் நாடன் - அவற்றைக் கிளி கொய்து போகாதபடி ஓப்பிப் பாதுகாக்கும் பெரிய மலை நாடனுடைய; பிறப்பு ஓர் அன்மை அறிந்தனம் - பிறப்பு மிக உயர்வுடையதேயன்றி நம்மோடு ஒத்த ஒரு தன்மையதன் றென்பதை அறிந்தனம்; அதனால் அது இனி வாழி - அதனால் அப் பிறப்பு இனி என்றும் வாழ்வதாக! அத்தகைய உயர் பிறப்பினனாதலின் அவன் கூறியது பிறழான்காண்; இனி எண் பிழி நெய்யொடு வெள் கிழி வேண்டாது — முதன் மழை பெய்த வுடன் வருவேன் என்றனன் ஆதலின், இனி எள்ளைப் பிழிந்

தெடுக்கும் நெய்யையும் வெளிய கிழியையும் விரும்பிப் பெருது; சாந்து தலைக்கொண்ட ஓங்கு பெருஞ்சாரல் விலங்கு மலை அடுக்கத் தானும் - சந்தனமரம் மிகுதியாகவுடைய உயர்ந்த பெரிய மலைச் சாரலிலே குறுக்கிட்ட மலையின் புறத்திருக்கும் பக்கமலையிடத்து; கலம் பெறு விறலி ஆடும் இவ் வூர்ப் புனன் - நன்கலம் பெற்ற விறலி கூத்தயரா நிற்கும் இவ் வூரிலுள்ள நம்முடைய தினைப் புனத்தில்; சிறுபல் கருவித்து ஆகி வலன் ஏர்பு பெரும் பெயல் ஒருநாள் தலைக - அந்த மேகம் சிறிய பலவாய மின்னல் முதலாய தொகுதிகளையுடையதாகி வலமாக எழுந்து பெரும் பெயலை ஒருநாள் பொழிந்து விடுவதாக; பெய்த அன்றே வருதவனாதலின் நீ வருந்தாதே கொள்! எ - று.

(வி - ம்.) விழுதல் - இறங்குதல்; "வள்ளிகீழ்வீழா" என்றார், (நக) கலியினும். தூங்குதல் - தொங்குதல். விளைந்து என்பதை விளையவெனத் திரிக்க. ஓரன்மை - தன்மையல்லாமை. எண் - எள்ளு.

உள்ளுறைகள்:—(க) கிழங்கு கீழ்வீழ்ந்து தேன்மேல்தூங்கி என்றது, அவன் நம்பால்வைத்த அன்பு கீழாக வேரூன்றி இறங்கி மேலே காணும்போதெல்லாம் தேனினும் இனிமைசெய்கின்றதென்பது.

,, (உ) சிற்சிலவித்திப்பற்பலவிளைந்தென்றது, ஓரோ ஒருகால் இயற்கைப் புணர்ச்சியிலே நீ இன்பம்நல்க அதனைப் பெற்றான் ஆதலின், அதற்கீடாகப் பல்லாயிரம் நன்மையை நினக்கு அளிக்க நாடியிருப்பன் என்பது.

,, (ங) கிளிகடியுமென்றது, அவ்வன்பு கெடாதபடி பாதுகாக்குமென்பது.

,, (ச) எண்ணெய் கிழி வேண்டாது விறலி ஆடுமென்றது, அவன் பெருந்தகைமை நோக்கவே அருங்கல முதலாயின வேண்டாது நம் சுற்றத்தார் நின்னைக் கொடுக்க உடன்படுவரென்பது.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் — தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒருநாள் பெரும்பெயல் தலைக என்புழி பெரும் பெயல் என்பதனை எழுவாயாக்கினுமாம். பெரும்பெயல் - பெரிய மேகம் என்க. விறலியர் பொதுவாக விரும்பிப் பெறுகின்ற எண்ணெயையும் வெண்கிழியையும் விரும்பிப்பெறுமல் செலவச் சிறப்புடைமையானே நம்மூரின்கண் சிறப்பாக நன்கலத்தைப் பெற்று ஆடுகின்றாள் என்பது கருத்து. மலையடுக்கத்தானும் என்புழி உம்மை இழிவுசிறப்பு.

விறலி மன்னர் அரண்மனையிற் பெறும் பரிசிலாகிய நன்கலத்தை இம்மலையடுக்கத்தும் பெற்று ஆடும் என்பது கருத்து. வன்புறையாகலின் இறைச்சியின்கண் 'கிழங்கு.........நாடன்' என அன்புறு தகுந சுட்டினள். அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தலிலர்" (குறள் கூ௫௪) 'நாடன் பிறப்பு ஓரன்மை அறிந்தனம்' என்றாள். (௬௨௮)

௩௨௯. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்

திணை: பாலை

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங் காட்டி வற்புறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிதலால் மெலிவடைந்த தலைமகள் வருந்தலும் அதுகண்ட தோழி நெருங்கிக் காதலர் நம்மையகன்று சென்றாராயினும் சென்றவிடத்தே தங்கியுறைபவரல்லர்; வருவேமென்று அவர் கூறிய கார்காலம் இன்றுதான் தொடங்குகின்றதாதலின் இன்னே வருகுவர்காண்; அதுகாறும் நீ வருந்தாதேகொள்ளென்று வலியுறுத்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல். களவு. கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனாற் கொள்க.

வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார்
கொன்றாற்றுத் துறந்த மாக்களின் அடுபிணன்
இடுமுடை மருங்கில் தொடுமிடம் பெறாஅது
புனிற்று நிரை கதித்த பொறிய முதுபாறு
இறகு[1]புடைத்து இற்ற பறைப்புன் தூவி
செங்கணைச் செறித்த வன்கண் ஆடவர்
ஆடுகொள் நெஞ்சமொடு அதர்பார்த்து அல்கும்
அத்தம் இறந்தன ராயினும் நம்துறந்து
அல்கலர் வாழி தோழி உதுக்காண்
இருவிசும்பு அதிர மின்னிக்
கருவி மாமழை கடன்முகந் தனவே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; வரையா நயவினர் நிரையம் பேணார் - அளவு படாத நயமுடையராய் நிரையம் போன்ற தீய நெறியைக் கைக் கொள்ளா தொழுகும் நங்காதலர்; ஆற்றுக்கொன்று துறந்த மாக்களின் அடு பிணன் இடு முடை மருங்கில் தொடும் இடம் பெறாது - சுரத்திலே கொன்று போகடப்பட்ட மக்களினுடைய கொலையுண்ட பிணங்களில் உள்ள நிறைந்த தீ நாற்றத்தையுடைய அவற்றின் அருகிலே சென்று பறித்துத் தின்ன இயலாது; புனிற்று நிரை கதித்த பொறிய முது பாறு இறகு புடைத்து இற்ற பறைப் புன் தூவி - ஈன்ற அணிமையால் நெருங்காது வெறுத்துக் கடந்து போயிருந்த புள்ளிகளையுடைய முதிய பருந்து தன் சிறகை

(பாடம்) 1. புடைத்திட்ட.

அடித்துக் கொள்ளுதலால் உதிர்ந்த பறத்தலையுடைய புல்லிய இறகை; செங் கணைச் செறித்த வன்கண் ஆடவர் – சிவந்த அம்பிலே கட்டிய வீரத்தன்மையுடைய மறவர்; ஆடு கொள் நெஞ்சமொடு அதர் பார்த்து அல்கும் அத்தம் இறந்தனர் ஆயினும் – தாம் வெற்றி கொள்ளும் கருத்துடனே நெறியைப் பார்த்து உறைகின்ற மலைவழியிலே சென்றனராயினும்; நம் துறந்து அல்கலர் – நம்மைக் கைவிட்டு அங்கே தங்குபவரல்லர்; உதுக் காண் இரு விசும்பு அதிர மின்னிக் கருவி மா மழை கடல் முகந்தன - அவர் கார்காலத்து வருவேமென்றார் ஆதலின் உவ்விடத்தே பாராய்! கரிய ஆகாயம் அதிரும்படி இடித்து மின்னி இடி மின்னல் முதலாய தொகுதியையுடைய கரிய மேகம் கடனீரை முகந்து வந்தன; அவர் இன்னே வருகுவர் போலும்; எ – று.

(வி - ம்). நம்பால் அளவுபடாத அன்புடையராதலின் நினக்கு வருவேமென்று பொய்சூளுரைத்து அதுகாரணமாகப் பின்னரெய்தும் நிரையங்கொள்பவர் அல்லரென்றாள்.

இறைச்சி :—(க) ஈன்ற பருந்து மக்களிறந்த பிணத்தின் முடைநாற்றம் மிகுதியால் அருகிலே நெருங்கித் தின்னமாட்டாது அகன்று போய் இருக்கும் என்றது, நினது நெற்றியிலே தோன்றும் பசலை அவர் நின்பால் வைத்திருக்கும் காதல் மிகுதியால் குறித்தநாளிலே வருதல் மெய்ம்மை ஆதலின் அது கண்டு தானே யகன்றொழியும் என்றதாம்,

(உ) கணை செறித்த ஆடவர் வெல்லும் நெஞ்சத்துடன் நெறிநோக்கித் தாங்காநிற்பரென்றது, கொடுமையுடைய அயல்மாதர் பலரும் நின்னை அலர் தூற்றுங் கருத்தோடு அற்றம் நோக்கி இருப்பவர் ஆதலின் நின்மெய்யின் வேறுபாடு அறிந்தால் இகழ்ந்து அலர் தூற்றாநிற்பர் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) நயவு - நன்மை. நிரையம்: ஆகுபெயர். பிணன் - பிணம். பாறு - கழுகு. பறை - பறத்தல். ஆடு - வெற்றி. (௩௨௧)

௩௩0. ஆலங்குடி வங்கனார்

திணை : மருதம்.

துறை: இது, தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது பரத்தையிற் பிரிந்துமீண்டுவந்து தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கும்படி தோழியை வாயில்வேண்ட, அவள் தலைவனை நோக்கி ஊரனே! நீ பரத்தையரை எம்மனையின்கண்ணே கொண்டு வந்து வதுவை அயர்ந்து தழுவியிருந்தாலும் அவரது மனத்தின்கண் உண்மை அரிதாதலையும் அவர் கற்புடைமகளிராய் எம்மோடொத்தல் அரிதாதலையும் நீ அறிந்தாயல்லை போலுமென்று கூறித் தலைவனியல்பையும் உள்ளுறையாலே கடிந்து கூறாநிற்பது.

(வி - ம்.) இதற்கு, "நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக் காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதிகொள்க.

தடமருப்பு எருமைப் பிறழ்சுவல் இரும்போத்து
மடநடை நாரைப் பல்இனம் இரிய
நெடுநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து
நாள்தொழில் வருத்தம் வீடச் சேட்சினை
இருள்புனை மருதின் இன்னிழல் வதியும்
யாணர் ஊரநின் மாணிழை மகளிரை
எம்மனைத் தந்துநீ தழீஇயினும் அவர்தம்
புன்மனத்து உண்மையோ அரிதே அவரும்
பைந்தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்து
நன்றி சான்ற கற்போடு
எம்பா டாதல் அதனினும் அரிதே.

(சொ - ள்.) தட மருப்பு எருமைப் பிறழ் சுவல் இரும் போத்து - வளைந்த கொம்பையும் வலிமை பெற்று விளங்கிய பிடரியையும் உடைய கரிய எருமைக்கடா; மட நடை நாரைப் பல் இனம் இரிய - இள நடையையுடைய பலவாகிய நாரையின் கூட்டம் எல்லாம் இரிந்தோடும்படியாக; நெடு நீர்த் தண்கயம் துடும் எனப் பாய்ந்து நாள் தொழில் வருத்தம் வீட - நெடிய நீர் நிரம்பிய தண்ணென்ற பொய்கையிலே 'துடும்' என்னும் ஒலியுண்டாம்படி தான் காலையில் உழுத தொழிலின் வருத்தம் நீங்குமாறு பாய்ந்துகிடந்து; சேண் சினை இருள் புனை மருதின் இன் நிழல் வதியும் - தன்னுடம்பின் அயா நீங்கிய பின்னர் நீண்ட கிளைகளையுடைய இருள் நிரம்பிய மருதமரத்தின் இனிய நிழலின் கண்ணே தங்கியிருக்கும்; யாணர் ஊர - புது வருவாயினையுடைய ஊரனே!; நின் மாண் இழை மகளிரை எம்மனைத் தந்து - நின்னுடைய மாட்சிமை பொருந்திய கலன் அணிந்த பரத்தை மகளிரை எமது மனையின்கண் அழைத்துவந்து; நீ தழீஇயினும் - நீ குலமகளிரைப் போலக் கருதி மணந்து தழுவியிருந்தாலும்; அவர் தம் புன் மனத்து உணமை அரிது - அவருடைய புல்லிய மனத்திலே சூரவில்லாதபடி மெய்ம்மை தோன்றுதல் அரிதேயாகும்; அவரும் பைந்தொடிமகளிரொடு சிறுவர்ப்பயந்து - அவரும் பசிய வளையணிந்த புதல்வியரையும் புதல்வரையும் ஈன்று; நன்றி சான்ற கற்போடு எம்பாடு ஆதல் - நன்மையமைந்த கற்புடனே எம் பக்கத்து அமர்தலும்; அதனினும் அரிது - அதனினுங் காட்டில் அரிய தொன்றாகும்; அங்ஙனமாதலை நீ அறிந்தாய் அல்லை போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) பரத்தை மகளிரை இல்வயிற்கொணர்ந்து வதுவை அயர்ந்து துய்த்தல் வழக்கு. "பிறருமொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து வதுவை அயர்ந்தனை என்ப" என்றார் (௪௬) அகத்தினும். பொருள் கவர வேண்டிப் பொய்ம்மையாகிய அன்பு காட்டுவராதலின் அவர்மனத்து உண்மையரிதென்றாள். அவர் பெறும் புதல்வியரும் புதல்வரும் நம் குலத்துக்குச் சிறிதளவும் பயனெய்தாரென்பாள், மகளிரொடு சிறுவரையீன்று எம்பாடாதலரிது என்றாள்.

உள்ளுறை :—எருமைக்கடா தலைவனாகவும், நாரையினம் காமக்கிழத்தியராகவும், கயம் பரத்தையர் சேரியாகவும், மருதநிழல் அன்று பாணன் தூதுபோய்க் கூட்டுவித்த புதிய பரத்தையின் மனையாகவுங் கொண்டு எருமைக்கடா நாரையினம் இரியப் பொய்கையிலே பாய்ந்து வருத்தம் நீங்கியபின் தான் புகுந்துவைகவேண்டிய தொழுவம்புகுதாது மருதநிழலிலே வதிதல் போல நீ முதலிலே காமக்கிழத்தியர்பாற் கிடந்து பின்னர் அவர் அஞ்சியகல வெறுத்துப் பரத்தையர் சேரியின்கண்ணே தங்கி ஆங்கு முயங்கிக் கவற்சி இன்றிக் கிடந்து அதன் பின்னரேனும் மனையகம் புகுதாது பாணன் புணர்ப்பித்த புதிய பரத்தையின்பால் வைகியிருந்தனை; இங்கு நினக்கு வேண்டிக்கிடந்தது என்னையென்றாள் என்பதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) "பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட அறிவி னவர்" என்றும் "நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிற நெஞ்சிற், பேணிப் புணர்பவர் தோள்' என்றும் "இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச், செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு" என்றும் இடித்துரைப்பாள் பரத்தையரை மனைத்தந்து தழுவினும் அவர் மனத்து உண்மை அரிது என்றும் அவர் எம்பாடு ஆதல் அதனினும் அரிது அவர் புன்மையை நீ அறிந்திலை என்றாள். 'அவர் புன்மையை நீ அறிந்திலை' என்பது குறிப்பு. 'பிணர்ச்சுவல்' என்றும் பாடம். (௩௩௦)

௩௩௧. உலோச்சனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தோழி இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

(து - ம்.) என்பது, பகற்குறி இடையீடுபட்ட தலைமகன் இரவுக்குறி வந்து கூடுவது கருதினன் தோழியை வினவ, அவள் அவனை நோக்கிச் சேர்ப்பனே! எம்மூர் இனிமையுடையதே; நீ வருதலால் யாதொரு தவறுமில்லை; தம்தம் உறவினர் ஒருவரை ஒருவர் இன்னா ரின்னாரென்றறியாத சேரியையுடையதாதலின் அயலாராய் வருவாரை யறிவதெவ்வண்ணமாகுமென்று அவன் வருதற் குடன்படுவாளாய்க் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "புணர்ச்சி வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

உவர்விளை உப்பின் உழாஅ உழவர்
ஓகை உமணர் வருபத நோக்கிக்
கான லிட்ட காவற் குப்பைப்

புலவுமீன் உணங்கல் படுபுள் ஓப்பி
மடநோக்கு ஆயமொடு உடனுப்பு ஏறி
எந்தை திமிலிது நுந்தை திமிலென
வளைநீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர்
திண்டிமில் எண்ணும் தண்கடற் சேர்ப்ப
இனிதே தெய்யஎம் முனிவில் நல்லூர்
இனிவரின் தவறும் இல்லை எனையதூஉம்
பிறர்பிறர் அறிதல் யாவது
தமர்தம் அறியாச் சேரியும் உடைத்தே.

(சொ - ள்.) புலவு மீன் உணங்கல் படு புள் ஓப்பி - ஆங்குப் புலவு நாற்றத்தையுடைய மீனை உப்புப் படுத்துப் புலர்த்தும் பொழுது அவற்றைக் கொண்டுபோகவந்து விழுங் காக்கை முதலாய புள்ளினங்களை யோப்பி; மட நோக்கு ஆயமொடு உடன் - மடப்பம் பொருந்திய நோக்கத்தையுடைய தோழியர் உடனே; உழாஅ உழவர் உவர் விளை உப்பின் - உழாது விளைவிக்கும் நெய்தனில மாக்களாகிய பரதவர் உவர் நிலத்து விளைகின்ற உப்பினை;' ஒகை உமணர் வரு பதம் நோக்கிக் கானல் இட்ட காவல் குப்பை - செறிவுடைய உப்பு வாணிகர் வருகின்ற காலம் நோக்கிக் கழிக்கரைச் சோலையருகிலே குவடாகக் குவித்த காவலையுடைய குவியலாகிய; உப்பு ஏறி - அவ்வுப்புக் குவட்டில் பரதவர் மகளிர் ஏறி நின்று; இது எந்தை திமில் (அது) நுந்தை திமில் என - இங்கு வருகின்றது எந்தையின் மீன் படகாகும் அங்கு வருகின்றது நின் தந்தையினது மீன் படகாகும் என்று; வளை நீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர் திண் திமில் எண்ணும் தண்கடற் சேர்ப்ப - வளைந்த கடனீரில் வேட்டை மேற் சென்ற சுற்றத்தாருடைய வலிய மீன்படகுகளை எண்ணுகின்ற தண்ணிய கடற் சேர்ப்பனே!; முனிவு இல் எம் நல்லூர் இனிது - வெறுத்தலைக் கருதாத எம்முடைய நல்லவூர் மிக இனிமையுடையதாய் இரா நின்றது; இனி வரின் தவறும் இல்லை - இப்பொழுது முதலாக என்று வந்தாலும் யாதோர் ஊறுபாடும் இல்லை; தமர்தம் அறியாச் சேரியும் உடைத்து - சுற்றத்தார் ஒருவரையொருவர் அறியாத சேரியை உடையதாதலால்: எனையதூஉம் பிறர் பிறர் அறிதல் யாவது - எவ்வளவேனும் அயலார் ஒருவரையொருவர் அறிவது எவ்வண்ணமியலும்?; ஆதலின் நீ அச்சமின்றி வருவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) வளைநீர் - சங்குகளையுடைய நீருமாம்.

நும்மூர் போன்றதென்பாள், எம்மூர் இனிதேயென்றாள். அன்னை முதலாயினோர் ஐயமின்றி இருக்கின்றனராதலிற் குறிவயின் தவிராது

வருதும் என்பாள், தவறுமில்லையென்றாள். நீ பிற நிலத்தினர்போன்ற கோலத்தோடு வரினும் எமர் அறிபவரல்லரென்பாள், தமர் தம் அறியாச் சேரியது என்றாள்.

உள்ளுறை :—மகளிர் புள்ளோப்பி மாலையில் உப்புக் குவட்டின் மீது ஏறிக் கடலிலே வருகின்ற மீன் படகுகளை நோக்கி இஃது எந்தை திமில் இது நுந்தை திமிலென எண்ணுந்துறையென்றது, யாங்கள் பகற்பொழுதில் மீனுணங்கலிற் புள்ளோப்பி இரவில் மனையகம் புகுந்திருந்து சோலையிலே நீ வந்து குறிசெய்வதனை நினைந்து இப்புள்ளோசை நீ குறிசெய்தது இவ்வோசை வேற்றுப்புள் வரவெழுந்த ஓசையெனநின் வரவை எதிர்பார்த்திருப்போமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி நேர்தல்.

(பெரு - ரை.) ஓகை யுமணர் - மகிழ்ச்சியையுடைய உப்பு வாணிகருமாம். உழா உழவர்-பரதவர். காவற்குப்பை உப்பு ஆயமொடு உடன் ஏறி என மாறிக் கூட்டுக. பரதவர் மகளிர் என்னும் எழுவாய் வருவித்தோதுக. இது எந்தை திமில் அது நுந்தை திமில் என ஒரு சுட்டுப் பெய்துகொள்க. தமர் தமரையே அறியாச் சேரி என்பது கருத்து. மிகப்பெரிய சேரி என்றவாறு. 'ஓழுகையுமணர்' என்றும், 'தமர் தமர் அறியாச் சேரி' என்றும் பாட வேற்றுமையுள. இவைகளே சிறப்புடையனவாம். (௩௩௧)

௩௩௨. குன்றூர் கிழார்மகன் கண்ணத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : (௧) இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி களவுக் காலத்து வற்புறுப்பத் தலைவி கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வந்தொழுகுந் தலைமகனது பிரிவினால் மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி, நின்னை நாள்தோறும் தலைமகன் வந்து முயங்கி முயங்கி ஏகுங்காலையும் நீ மெலிகின்ற தென்கொலோவென்றாட்கு, இறைமகள் இயற்கைப்புணர்ச்சி வந்தது போன்று காதலன் கொடிய நெறியை அஞ்சானாய் நாளும் வருதலால் யான் எவ்வாறு துயரின்றி வைகுவேன் என மெலிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பொழுதும் ஆறும் புரைவதன்மையின் அழிவு தலைவந்த சிந்தைக் கண்ணும்" (தொல். கள. ௨0) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (௨) வன்பொறை எதிர்மறுத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

இகுளைத் தோழியிஃது என்னெனப் படுமோ
குவளை குறுநர் நீர்வேட் டாங்கு
நாளும் நாளுடன் கவவவுந் தோளே
தொன்னிலை வழீஇயநின் தொடியெனப் பன்மாண்

உரைத்தல் ஆன்றிசின் நீயே விடர்முகை
ஈன்பிணவு ஒடுக்கிய [1] இருங்கோள் வயப்புலி
இரைநசைஇப் பரிக்கு மலைமுதற் சிறுநெறி
தலைநாள் அன்ன பேணலன் பலநாள்
ஆரிருள் வருதல் காண்பேற்கு
யாங்கா கும்மே இலங்கிழை செறிப்பே.

(சொ - ள்.) இகுளைத் தோழி குவளை குறுநர் நீர் வேட்டு ஆங்கு - இகுளையாகிய தோழி! நீரிலிறங்கி நின்று குவளைமலர் கொய்பவர் தாம் நீர் வேட்கையால் வெய்துற்றாற் போல; தோள் நாளும் நாள் (தோள்) உடன் கவவவும் - நின்னுடைய தோள்கள் நாள்தோறும் காதலனுடைய தோள்களை முயங்கி வைகிய வழியும்; நின் தொடி தொல் நிலை வழீஇய என - நின் கைவளைகள் முன்பு நிலைத்திருந்த இடத்தினின்றும் கழலா நிற்பன என; பல் மாண் நீ உரைத்தல் ஆன்றிசின் - பலகாலும் மாட்சிமைப்பட நீ தான் உரையா நின்றனை; முகை விடர் ஈன் பிணவு ஒடுக்கிய இருங் கோள் வய புலி - துறுகல்லை அடுத்த மலைப் பிளப்பிடத்தே குட்டிகளை யீன்ற கரிய பெண் புலியுற்ற பசியைப் போக்க வேண்டிப் பெரிய கொலைத் தொழிலை மேற்கொண்ட வலிமையுடைய ஆண்புலி; இரை நசைஇப் பரிக்கும் மலை முதல் சிறு நெறி - இரை வேட்கையாலே பதுங்கியிருக்கின்ற தாழ் வரையில் உள்ள சிறியவழியிலே; தலை நாள் அன்ன பேணலன் பலநாள் ஆர் இருள் வருதல் காண்பேற்கு - இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்து இருந்தாற்போன்ற விருப்ப மிகுதியுடையனாய்ப் பல நாளும் இயங்குதற்கரிய இருளில் வருதலைக் காண்கின்ற எனக்கு; இலங்கு இழை செறிப்பு யாங்கு ஆகும் - என் வளை முதலாய கலன்கள் கழலாதவாறு செறிப்பது எவ்வண்ணம் ஆகும்; இஃது என் எனப்படும் - இங்ஙனம் என் உடம்பு இளைத்தலின் இனி எப்படியாய் முடியுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) இகுளைத் தோழி : இருபெயரொட்டு. பேணலன் - பேணுதலையுடையன்.

தலைமகன் வந்து முயங்குந்தோறும் தலைநாளிலே கலந்தாலொத்த புதிய புதிய இன்பம் தானும் நுகர்தலானே இயற்கைப்புணர்ச்சியைக் குறிப்பித்தாள்.

இறைச்சி :—பெண்புலியின் பசியைப் போக்கவேண்டி ஆண்புலி இரைதேடிப் பதுங்கியிருக்கும் நெறியைக் கண்டுவைத்தும் என்கவற்சி நீங்குமாறு காதலன் பொருளீட்டிவந்து மணமுடிக்கக் கருதுகின்றிலனே என்று இரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பாடம்) 1. கேழ்வயப்புலி.

(பெரு - ரை.) என்னனப்படுமோ? என்னும் வினைவைத் தோழி கூற்ருக்கினுமாம். இகுளை தோழி என்றும் பாடம். இதற்கு இகுளை என்று தலைவி தோழியை விளித்துப் பின்னர் "தோழி.........தொடி" என்னுந் துணையும் தோழி கூற்றைக்கொண்டு கூறுகின்ருள் எனக் கொள்க. விடரின்கண் பிணவை மறைத்துவைத்த வயப்புலி அதற்கு ஊட்டும் இரையை நசைஇ என்க. பேணலன் - பேணலையுடையவன். (௩.௧௨)

௩௩௩. கள்ளிக்குடிப் பூதம் புல்லனுர்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்வயிற் பிரிவின்கண் ஆற்ருளாகிய தலைமகளைத் தோழிவற்புறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலாலே வருந்திய தலைமகளைத் தோழி 'நெருங்கி அவரை நாம் கருதும் போதெல்லாம் சுவரின்கண்ணே பல்லி சொல்லாநின்றதாதலின், அகன்று போகிய காதலர் இன்னே வந்து நின்னை முயங்குவர் போலுமென்று தோன்றுகின்றது; நினது துயரம் நீங்குவாய்' என்ன வலியுறுத்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும் பொருள்" (தொல்.கற்.௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனுற் கொள்க.

மழைதொழில் உலந்து மாவிசும்பு உகந்தெனக்
கழைகவின் அழிந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறிப்
பரவல் ஊறற் சிறுநீர் மருங்கில்
பூநுதல் யானையொடு புலிபொருது உண்ணுஞ்
சுரன்இறந்து அரிய என்னுர் உரனழிந்து
உண்மலி நெஞ்சமொடு வண்மை வேண்டி
அரும்பொருட்கு அகன்ற காதலர் முயக்கெதிர்ந்து
திருந்திழைப் பணைத்தோள் பெறுநர் போலும்
நீங்குக மாதோநின் அவலம் ஓங்குமிசை
உயர்புகழ் நல்லில் ஒண்சுவர்ப் பொருந்தி
நயவரு குரல பல்லி
நள்ளென் யாமத்து உள்ளுதொறும் படுமே.

(சொ — ள்.) ஓங்கு மிசை உயர் புகழ் நல்இல் — (தோழீ!) உயர்ந்த இடத்தில் உயர்ந்தபுகழையுடைய நல்லவீட்டின்கண்ணே; நள் என் யாமத்து உள்ளுதொறும் — செறிந்த இரவு நடு யாமத்தில் நாம் நம் காதலரை நினைக்குந்தோறும்; நயவரு குரல பல்லி - இனிமையான குரலையுடைய பல்லி; ஒண் சுவர்ப்

பொருந்திப் படும் - ஒள்ளிய சுவரிலே பொருந்திநின்று நன்மையான சொற்களைக் குறிப்பாற் கூறுநின்றது; மழை தொழில் உலந்து மா விசும்பு உகந்து என - ஆதலின் மேகம் தான் செய்ய வேண்டிய பெய்தற் றொழிலை இன்மையாக்கிக் கரிய ஆகாயத்திலே சென்றொழிந்ததனால்; கழை கவின் அழிந்த கல் அதர்ச் சிறு நெறி - வெப்பமிக்கு மூங்கில் எல்லாம் வாடி அழகழிந்த மலை வழியின் சிறியநெறியிலே; பரல் அவல் ஊறல் சிறு நீர் மருங்கில் — பருக்கைக் கற்கள் நிரம்பிய பள்ளத்தில் ஊறுகின்ற மிகக் குறைவுபட்ட சிறிய நீரிடத்தில்; பூ நுதல் யானையொடு புலி பொருது உண்ணும் சுரன் இறந்து - பொலிவு பெற்ற நெற்றியையுடைய யானையொடு புலி போர் செய்து அந்நீரையுண்ணுகின்ற சுரநெறியிலே சென்று; அரிய என்னார் உரன் அழிந்து உள்மலி நெஞ்சமொடு வண்மை வேண்டி — ஈட்டப்படும் பொருள் நமக்கு அரியவாம் என்று நினையாமல் நல்லறிவிழந்து, உள்ளே மகிழ்ச்சியுற்ற வன்மைமிக்க நெஞ்சுடனே தாம் வண்மைமிக்குடையராயிருத்தலை விரும்பி; அரும் பொருட்கு அகன்ற காதலர் — அரிய பொருள் காரணமாக அகன்ற நங் காதலர்; முயக்கு எதிர்ந்து திருந்து இழை பணைத்தோள் பெறுநர் போலும் - நின்னை முயங்குவதை எதிர் நோக்கித் திருத்தமாகிய கலன்களை அணிந்த நின் பருத்த தோளை இன்றுவந்து கூடுவார் போலத் தோன்றுகின்றது காண்!; நின் அவலம் நீங்குக — இனி நின் அவலம் நீங்குவாயாக! எ — று.

(வி - ம்.) உகத்தல் - உயரப்போதல். ஓங்குமிசை - உயர்ந்த இடம்.

இறைச்சி :—பள்ளத்திலுள்ள நீரை யானையொடு புலி போர் செய்து உண்ணுகிற்குமென்றது, வேற்று நாட்டிலே பொருளை யெய்தும்படி வேற்றரசரை நின்காதலர் போர் செய்து வென்று பொருள் கொண்டு வருவர் காணென அவனது வென்றிகூறி மகிழ்வித்தாள் என்பதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுளில் 'உரன் அழிந்து' என்பதற்கு 'நல்லறி வழிந்து' எனப் பொருள் கொள்க. நல்லறிவாவது பொருளீட்டு முயற்சி. நாளது சின்மையும் இளமைய தருமையும் தாளான் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும் இன்மைய திளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஆகிய எட்டனையும் பொருந்தா தென்னும் ஆராய்ச்சி யறிவு. இவ்வறிவு அழியாவிடின் அவர் பிரியார் என்பது கருத்து. (௩௩௩)

௩௩௪. ஐயூர் முடவனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி இரவுக்குறி முகம் புக்கது.

(து - ம்.) என்பது, களவினொழுகுந் தலைமகன் பகற்குறி இடையீடுபட்டுத் தோழியை நெருங்கி இரவுக்குறி வேண்டுதலானே அதற்குத் தான் உடன்பட்டுத் தலைமகளை உடன்படுத்துவாளாய் அவளருகிலே அடைதலும் அவள் தோழியை நோக்கியபோது தோழி மலைநாடன் இரவுநடுயாமத்தில் வருகிற்பேன் என்றுரைதலின், அங்ஙனம் வரின் நமது உயிரினிலை எவ்வாறாமோ வென்பாள் போன்று உள்ளுறையால் இறைமகள் உடன்பட வேண்டுவதை அறிவுறுத்த வந்தவள் அங்கு ஆயத்தார் பலரும் அருகிருப்ப தறிந்து தான் கூறவந்ததனை வெளிப்படையாகக் கூறாது கண்ணாலே புலப்படச் சைகைசெய்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "புணர்ச்சி வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

கருவிரல் மந்திச் செம்முகப் பெருங்கிளை
பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடி
ஓங்குகழை ஊசல் தூங்கி வேங்கை
வெற்பணி நறுவீ கற்சுனை உறைப்பக்
கலையொடு திளைக்கும் வரையக நாடன்
மாரி நின்ற ஆரிருள் நடுநாள்
அருவி அடுக்கத்து ஒருவேல் ஏந்தி
மின்னுவசி விளக்கத்து வருமெனின்
என்னோ தோழிநம் இன்னுயிர் நிலையே.

(சொ - ள்.) தோழி கருவிரல் செம்முகம் பெருங்கிளை மந்தி - தோழீ! கரிய விரலையும் சிவந்த முகத்தையுமுடைய பெருங்கூட்டமாகிய முசுக்கலைச் சுற்றமாகவுடைய பெண்குரங்கு; பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆடி - பெரிய மலைப்பக்கத்து அருவியில் விளையாடி; ஓங்கு கழை ஊசல் தூங்கி - உயர்ந்த மூங்கிலிலேறி அதன் நுனியை ஊசலாகக் கொண்டு ஊசலாடி; வெற்பு வேங்கை அணி நறு வீ கல்சுனை உறைப்பக் கலையொடு திளைக்கும் வரை அகநாடன்—மலையில் வேங்கையின் அழகிய நறிய மலர் அங்குள்ள சுனையிலே மிக உதிர்ந்து விழும்படி அதன் கிளையிலேறிக் கடுவனொடு புணராநிற்கும் மலையகநாடன்; மாரி நின்ற ஆர் இருள் நடுநாள் - மழை பெய்கின்ற மாந்தர் இயங்குதற்கரிய இருள்நிறைந்த நடுயாமத்தில்; அருவி அடுக்கத்து ஒரு வேல் ஏந்தி — அருவியையுடைய மலைப்பக்கத்தின்கண்ணதாகிய நெறியில் ஒப்பற்ற வேற்படையை யேந்தி; மின்னு வசி விளக்கத்து வரும் எனின் — மழையின் மின்னலானது இருளைப் பிளக்க அம் மின்னல் விளக்கத்தில் வருவதாகக் கருதினனென்றால்; நம் இன் உயிர் நிலை என் - அவன் வருநெறியை நினைந்து வருந்துகின்ற நம்முடைய இனிய உயிர் இனி எவ்வாறு நிலைத்திருக்குமோ? அறிகின்றிலேன்; எ - று.

(வி - ம்.) கலை - ஆண்குரங்கு. வசிதல் - பிளத்தல்.

உள்ளுறை :—மந்தி அருவியாடி ஊசலிலே தூங்கி நறுமலர் சுனையில் உதிரும்படி மரத்திலேறிக் கலையொடு புணருமென்றது, நீயும் பகலிலே அருவியாடி ஊசலில் தூங்கி இரவில் நின் காமவேட்கை முற்றுமொழியத் தலைவனொடு முயங்குவாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - சைகை செய்து உடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) இனி, "பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின் அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்" (தொல். கள. உ0) என்னும் விதியால் தலைவி தோழிக்குக் கூறியது எனினுமாம். (கசுச)

கசுரு. வெள்ளிவீதியார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, காமமிக்க கழிபடர் கிளவி மீதூர்ந்து தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன்பால் காமவேட்கை மிக்கதனாலாகிய மிகக் கருதிய சொல் மேம்பட்ட தலைமகள் 'திங்கள் விளங்குகின்றது; கடல் ஓசை யடங்கியது இல்லை; அன்றிலும் ஒலியா நிற்கும்; யாழும் யான் உய்யாதபடி இசையாநின்றது; அவற்றைக் கேட்டலானே எனக்குண்டாகிய காமமோ பெரியதாய் இராநின்றது; இதனை ஒழிக்க வல்ல காதலர் அருகிலில்லாது ஒழிந்தனர்; இனி யான் எவ்வாறு உய்வே' னென அழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, காமஞ் சிறப்பினும்" (தொல். கள. உ0) என்னும் விதிகொள்க.

திங்களுந் திகழ்வான் ஏர்தரும் இளநீர்ப்
பொங்குதிரைப் புணரியும் பாடோ வாதே
ஒலிசிறந்து ஓதமும் பெயரும் மலிபுனல்
பல்பூங் கானல் முள்ளிலைத் தாழை
சோறுசொரி குடவயின் கூம்புமுகை அவிழ
வளிபரந்து ஊட்டும் விளிவில் நாற்றமொடு
மையிரும் பனைமிசைப் பைதல உயவும்
அன்றிலும் என்புற நரலும் அன்றி
விரல்கவர்ந்து உழந்த கவர்வின் நல்யாழ்
யாமம் உய்யாமை நின்றது
காமம் பெரிதே களைஞரோ இலரே.

(சொ - ள்.) திங்களும் திகழ் வான் ஏர் தரும் - திங்களும் விளங்கிய விசும்பின்கண்ணே எழுந்து தோன்றாநிற்கும்; இளநீர்ப் பொங்கு திரைப் புணரியும் பாடு ஓவாது - மெல்லிய நீர்மையிற் பொங்கி எழுகின்ற அலையையுடைய கடலும் ஒலி அடங்கிய

தில்லை; ஒலி சிறந்து ஓதமும் பெயரும் - ஒலிமிகுந்து அக்கடனீ ரும் கரையை மோதிப் பெயர்ந்து செல்லாநிற்கும்; மலி புனல் பல் பூங் கானல் முள் இலைத் தாழை - நிறைந்த கழிநீர் சூழ்ந்த பலவாய அழகிய கடற்கரைச் சோலையின்கணுள்ள முள்ளை யுடைய இலை மிக்க தாழை; சோறு சொரி குட வயின் கூம்பு முகை அவிழ - சோற்றைச் சொரிகின்ற குடம்போலப் பருத்த உள்ளீட்டினையுடைய கூம்பிய அரும்பு மலராநிற்ப; வளி பரந்து ஊட்டும் விளிவு இல் நாற்றமொடு - காற்றானது அப் பூ மடலி னுள்ளே புகுந்து பரவி வந்து வீசுகின்ற கெடாத நறுமணத்து டனே; மை இரும் பனைமிசை பைதல உயவும் அன்றிலும் என் புறம் நரலும் — கரிய பெரிய பனைமேலிருந்து துன்பத்தைத் தரு வனவாய் வருத்துகின்ற அன்றிற் பறவையும என் பக்கத்தே வந்து ஒலியாநிற்கும்; அன்றி விரல் கவர்ந்து உழந்த கவர்வு இன் நல் யாழ் யாமம் உய்யாமை நின்றது - இவையேயன்றி, விரலாலே தடவி வருந்தி இசை கூட்டிய விருப்பத்தைச் செய்யும் நல்ல யாழும் இரவு நடுயாமத்து யான் உயிர் வைத்து உய்யாவாறு இசையாநின்றது; காமம் பெரிது - அவை அனைத்தினுங் காட்டில் யான் கொண்ட காமமோ பெரிதாயிராநின்றது; களைஞர் இலர் - இதனைப் போக்க வல்ல காதலரோ அருகில் இல்லாது ஒழிந் தகன்று போயினர், இனியான் எவ்வாறு உய்குவேன்? எ - று.

(வி - ம்.) முற்கூறிய அவையனைத்துங் காமத்தை மிகுதிப்படச் செய்தலானே காமம் பெரியதே யென்றாள். களைஞர் இன்மையால் உய்வேனலேன் இறந்து படுவது திண்ணமெனக் கருதினளாயிற்று. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) இளநீர் - மென்மைத் தன்மை. பாடு - ஓசை. கவர்வு - விருப்பம்; கவர்ச்சி. "இமிழ்நீர்ப் பொங்கு திரை" என்றும் 'சோறு சொரி குடையின்' என்றும் பாடம். (௩௩௩)

௩௩௪. கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, ஆறுபார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, இரவிலே கொடிய நெறியின்கண்ணே கள வொழுக்கத்து வருந் தலைமகனை மறுத்து வரைவுடன்படுத்தக் கருதிய தோழி நெருங்கி நாடனே! இரவில் நெறியினது ஏதம் அஞ்சாது வாராநின்றனை; அதனை யான் நினையாமுன் அஞ்சுகிற்பேனாதலால் அவ் வரைநெறியில் வாராது ஒழிவாயாக என அந்நெறியினது ஏதங் கூறி உள்ளுறையால் இவளை வதுவையயர்ந்து மனையறம்படுத்து வாழ்க வென நுவன்று வரைவுகடாவா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதியாற் கொள்க; இனி, "களனும் பொழுதும்...

அளேவில் வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩.) என்னும் விதியுமாம்.

பிணர்ச்சுவல் பன்றி தோன்முலைப் பிணவொடு
கணைக்கால் ஏனல் கைம்மிகக் கவர்தலின்
கல்லதர் அரும்புழை அல்கிக் கானவன்
வில்லின் தந்த வெண்கோட்டு ஏற்றைப்
புனையிருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக்
குடிமுறை பகுக்கும் நெடுமலை நாட
உரவுச்சின வேழம் உறுபுலி பார்க்கும்
இரவின் அஞ்சாய் அஞ்சுவல் அரவின்
ஈரளைப் புற்றங் காரென முற்றி
இரைதேர் எண்கினம் அகழும்
வரைசேர் சிறுநெறி வாரா தீமே.

(சொ – ள்,) பிணர்ச் சுவல் பன்றி – சிலிர்த்த மயிர் மிக்க பிடரினையுடைய ஆண்பன்றி; தோல் முலைப் பிணவொடு கணைக் கால் ஏனல் கைம்மிகக் கவர்தலின் – தோலாய் வற்றிய கொங்கையையுடைய பெண்பன்றியுடனே சென்று திரண்ட அடித் தண்டுடைய தினைக் கதிரை அளவின்றித் தின்றழித்ததனாலே; கானவன் கல் அதர் அரும்புழை அல்கி – கானவன் மலைவழியிலுள்ள செல்லுதற்கரிய சிறிய புழையருகிலே பதுங்கியிருந்து; வில்லின் தந்த வெள் கோட்டு ஏற்றை – வில்லினால் எய்து கொன்று தந்த வெளிய கோட்டினையுடைய அவ்வாண் பன்றியை; புனை இருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக் குடி முறை பகுக்கும் – அலங்கரித்த கரிய கூந்தலையுடைய அவன் மனைவி அறுத்துத் தன்சுற்றமாகிய குடிகள் இருக்குமிடந்தோறுஞ் சென்று பகுத்துக் கொடாநிற்கும்; நெடு மலை நாட – நெடிய மலை நாடனே!; உரவுச் சின வேழம் உறு புலி பார்க்கும் இரவின் – மிக்க வலிய சினமுடைய களிற்றியானை அங்கு வருகின்ற புலியின் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கும் இரவின்கண்ணே; அஞ்சாய் – நீ இங்கு வருதலை அஞ்சுகின்றனையல்லை; அஞ்சுவல் – அதனை நினையாமுன் யான் அஞ்சாநிற்பேன்; அரவின் ஈர் அளைப் புற்றம் கார் என முற்றி இரைதேர் எண்கு இனம் அகழும் – ஆதலின் பாம்பு உறைகின்ற ஈரிய புழையையுடைய புற்றை மேகம் போலச் சூழ்ந்துகொண்டு இரையிருப்பதனை யாராய்கின்ற கரடியின் கூட்டம் பறித்து எடாநிற்கும்; வரை சேர் சிறு நெறி வாராதீம் – மலையையடுத்த சிறிய நெறியில் இனி வாராதொழிவாய்காண்!; எ – று.

(வி - ம்.) கெண்டுதல் - வெட்டுதல்.

நின்பாற் கழிபேரன்பினே னென்பாள், நீ வருநெறிக்கு அஞ்சுவல் என்றாள். 'நம்பால் இவ்வளவு அன்புடைமையின் இனி இரவுவரின் இறைமகள் இறந்துபடுவதும் ஆமெனக்கொண்டு இந்நெறியில் வாரா தீம் என்றதனாலே பிறிதொன்று செய்யக் கடவதின்மையாற் பிற்றை ஞான்று வரைவொடு புகுவானாவது. அரும்புழை ஒல்கி என்றும் பாடம்.

உள்ளுறை:—தினையைத் தின்ற பன்றியைக் கானவன் கொணர்ந்து கொடுப்ப அவன் மனைவி அதனை வாங்கிப் பகுத்துச் சுற்றத்தார்கள் பலர்க்கும் முறைப்படி கொடுக்கு மென்றது, "நீ இவளை மணஞ்செய்து கொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்தத் தொடங்கி வேற்று நாட்டுச் சென்று அடங்காத பகைவரை வென்று பொருளீட்டி இவளிடம் அளித்து இவ ளும், 'தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல்' முதலாயினார்க்குக் கொடுக்குமாறு செய்வாயாக" வென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். (௩௬௬)

௩௬எ. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : (க) இது, தோழி தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலுற் றானது குறிப்பறிந்து விலக்கியது.

(து - ம்.) என்பது, தோழி கற்பியலிலே பொருள்வயிற் பிரிகின்ற தலைமகனது குறிப்பறிந்து 'தலைவனே! உலகம் படைத்தகால முத லாகப் பொருளீட்டி வாழ விரும்புவோர் தம்மை அடைக்கலம் புகுந் தாரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் அறநெறியை மறந்தனரோ? அவர் சிறந்தவரே போலு'மென்று பிறர்மேல் வைத்து அவனது செலவு விலக்குவாளாய் மறுத்துக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பிரியுங்காலை எதிர் நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதி கொள்க.

துறை :—(உ) தோழி உலகியல் கூறிப் பிரிவுணர்த்தியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, பொருளீட்டுமாறு பிரிபவர் பிரியவேண்டு பவரே; ஆயினும், அடைந்தாரைக் காப்பது மேலான அறமன்றோ? அதனை 'மறந்தனரல்லர் சான்றோ'ரெனக் கூறாநிற்பதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

உலகம் படைத்த காலைத் தலைவ
மறந்தனர் கொல்லோ சிறந்திசி னோரே
முதிரா வேனில் எதிரிய அதிரல்
பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர்
௫ நறுமோ ரோடமொடு உடனெறிந்து அடைச்சிய

செப்பிடந்து அன்ன நாற்றந் தொக்குடன்
அணிநிறங் கொண்ட மணிமருள் ஐம்பால்
தளர்நறுங் கதுப்பின் பையென முழங்கும்
அரும்பெறற் பெரும்பயங் கொள்ளாது
பிரிந்துறை மரபின் பொருள்படைத் தோரே.

(சொ — ள்.) தலைவ முதிரா வேனில் எதிரிய அதிரல் பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர் — தலைவனே? முற்றாத இளவேனிற் காலத்தை எதிர்நோக்கிய காட்டுமல்லிகை மலரையும் பருத்த அடியையுடைய பாதிரியின் குறுகிய நுண்ணிய மயிரையுடைய சிறந்த மலரையும்; நறு மோரோடமொடு உடன் எறிந்து அடைச்சிய - நறிய செங்கருங்காலி மலரையும் கொய்து, ஒருசேர உள்ளே செறித்திருந்த; செப்பு இடந்து அன்ன நாற்றம் தொக்கு உடன் அணி நிறம் கொண்ட - பூஞ்செப்பைத் திறந்து வைத்தாற் போன்ற நறுமணம் ஒருங்கே அமையப்பெற்று அழகிய நல்ல நிறம் பொருந்திய; மணி மருள் ஐம்பால் தளர் - நீலமணி போன்ற ஐந்துபகுதியாக முடித்தற்குரிய சரிந்து விழுகின்ற; பை என முழங்கும் நறுங் கதுப்பின் - வண்டுகள் மெல்ல ஒலித்தலையுடைய நறிய கூந்தலினுடைய; அரும் பெறல் பெரும் பயம் கொள்ளாது — அருமையாகப் பெறுகின்ற பெரிய பயனைக் கொள்ளாது; பிரிந்து உறை மரபின் பொருள் படைத்தோர் - பிரிந்து உறைகின்ற பகுதியையுடைய பெரிய பொருளீட்டி வாழ்வோர்; உலகம் படைத்த காலை மறந்தனர் கொல் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தகாலம் முதற்கொண்டு அடைந்தாரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அவ்வண்ணமே நிகழ்ந்து வரும் அறநெறியை மறந்துவிட்டனரோ?; சிறந்திசினோர் - அங்ஙனம் மறந்த தகுதிப்பாட்டினையுடையோர் சிறந்தோரேயாவார்; எ - று.

(வி - ம்.) நறுமோரோடம் - செங்கருங்காலி. அதிரல் - காட்டு மல்லிகை. வண்டு: அவாய்நிலை. சிறந்திசினோர்: இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. முழங்கும் கதுப்பென மாறிக் கூட்டுக; இனி, கதுப்பின் வண்டு முழங்கும் பெரும் பயனெனக் கூறிற் பொருள் சிறவாமை யறிக.

அணையிலே தயங்கிக் கூந்தலிற்கிடந்து துயிலும் பயன் பெரிதாதலானே கதுப்பிற் பெரும் பயனென்றாள்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - செலவழுங்குவித்தல்.

(பெரு - ரை.) உலகம் படைத்த காலைச் சிறந்தோர் ஐம்பால் தாழ் நறுங் கதுப்பில் பையென முள்கும் அரும் பெறற் பயன் கொள்ளாது மறந்தனர் கொல்லோ? என்றியைத்தல் நேரிது. மறவாராயின் பொருள் படைத்தற்குப் பிரிந்துறையத் துணியார் என்பது கருத்து.

பைஎன முள்கும் என்றும் பாடம்; இப்பாடமே சாலச் சிறந்ததூஉ மாம். கதுப்பில் முள்குதலாவது: கதுப்பில் முகம் புதைத்து அதனை நுகர்ந்து மகிழ்தல். (௩௩௭)

௩௩௮. மதுரை ஆருலவியநாட்டு ஆலம்பேரி சாத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இஃது, ஒருவழித் தணந்தகாலை ஆற்றாத தலைமகள் வன்பொறை எதிர்மொழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, களவுக் காலத்துத் தலைமகன் இரவுக்குறி வந்து ஒழுகா நிற்கையில் அலரெழுந்தது கண்டு அவ் வலர் அடங்குங் காறும் அகன்று வைகுவமெனப் பிரிந்து ஒருசார் சென்றுறையுங் காலைப் பிரிவால் ஆற்றாத தலைமகள் தோழியை நெருங்கி நீ என்னை வருந்தாது பொறையோடிருவென்று புகலா நின்றனை; மாலைவந்தது; அவர் தேர் வந்திலது கண்டாய்; காம நோய் என்னை நலியா நின்றது; நாரை பெடையை முயங்கும்படி அழையா நிற்கும்; இன்னதொரு பொழுதில் யான் எங்ஙனம் துயரம் நீங்கி உறைவேன் என்று நொந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

கடுங்கதிர் ஞாயிறு மலைமறைந் தன்றே
அடும்புகொடி துமிய ஆழி போழ்ந்தவர்
நெடுந்தேர் இன்னொலி இரவுந் தோன்றா
இறப்ப எவ்வம் நலியும் நின்நிலை
நிறுத்தல் வேண்டும் என்றி நிலைப்ப
யாங்ஙனம் விடுமோ மற்றே மால்கொள
வியலிரும் பரப்பின் இரையெழுந் தருந்துபு
புலவுநாறு சிறுகுடி மன்றத் தோங்கிய
ஆடரைப் பெண்ணைத் தோடுமடல் ஏறிக்
கொடுவாய்ப் பேடைக் குடம்பைச் சேரிய
உயிர்செலக் கடைஇப் புணர்துணைப்
பயிர்தல் ஆனா பைதலங் குருகே.

(சொ - ள்.) கடுங் கதிர் ஞாயிறு மலை மறைந்தன்று — கடிய கதிரையுடைய ஞாயிறும் மேலைத் திசையிலுள்ள அத்த மனக் குன்றின் கண்ணே மறைந்தொழிந்தது; அடும்பு கொடி துமிய ஆழி போழ்ந்து அவர் நெடுந் தேர் இன் ஒலி இரவும் தோன்றா - அடும்பின் கொடிகள் துண்டித்து விழும்படி தேரு

ருள் ஊர்ந்து வருமாறு அவருடைய நெடிய தேரின் இனிய ஒலி இரவு இத்துணைப் பொழுதாகியும் தோன்றினபாடில்லை; எவ்வம் இறப்ப நலியும் - காமநோய் தன் எல்லையளவையுங் கடந்து தோன்றி என்னை நலியாநின்றது; மால்கொள பைதல் குருகு - இவை போதாமல் இன்னும் காமமயக்கம் மீதூருமாறு துன்பத்தைச் செய்யும் நாரையானது; வியல் இரும் பரப்பின் எழுந்து இரை அருந்துபு - அகன்ற கரிய கழிப்பரப்பின்கண்ணே எழுந்து சென்று இரைதேடி யருந்தி; புலவு நாறு சிறுகுடி மன்றத்து ஓங்கிய ஆடு அரைப் பெண்ணைத் தோடு மடல் ஏறி - அதன்பின் புலவுநாறும் நமது சிறிய குடியினுள்ள ஊர்ப்பொதுவாகிய அம்பலத்தின்கண் உயர்ந்த காற்றுல் அசைகின்ற பருத்த அடியையுடைய பனையின் தோடாகிய மடலில் ஏறியிருந்து; கொடு வாய்ப் பேடை குடம்பை சேரிய - வளைந்த வாயையுடைய பேடை தன் குடம்பையில் வந்து தன்னோடு புணருமாறு; உயிர் செலக் கடைஇ - யான் கேட்டு உடனே என்னுயிரை விடுக்கும் வண்ணம் கடிந்து; புணர் துணைப் பயிர்தல் ஆனு - தான் தன் பெடையொடு புணர்ச்சி துணியுமளவும் அதனைக் கூவுதலை நிறுத்தவில்லை; நின் நிலை நிறுத்தல் வேண்டும் என்றி - இத்தகைய பொழுதிலே என்னை நெருங்கி, 'நீ படுந்துயர் ஏதிலார் அறியாதபடி கரந்தொழுகவேண்டும்'. என்று கூறுநின்றனை; நிலைப்ப யாங்ஙனம் விடும் - இந்நோய் இனி யான் உயிர்நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் எப்படி என்னைவிட்டு ஒழியுமோ? எ - று.

(வி - ம்.) குருகு அருந்துபு ஏறிக் கடைஇப் பயிர்தலை அமையா வென்க.

அஃறிணையாகிய குருகும் இரையருந்திக் குடம்பையிலே சென்று இருந்து தான்பெடையை யணையுமளவும் அதனை விளியா நிற்கும், எல்லாம் அறிந்த நம் காதலர் அங்ஙனஞ் செய்வாரல்லர்; யான் எவ்வாறுய்வேன் எனவுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) பகற்பொழுதில் ஒருவாறு ஆற்றியிருப்பேன் மன்; அப் பகற்பொழுதும் கழிந்து பொல்லாத மாலைப் பொழுதும் புக்கதே என்று இரங்குவாள் 'ஞாயிறு மலை மறைந்தன்றே' என்றாள். (௩௨அ)

௩௨௯. சீத்தலைச் சாத்தனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, சிறைப்புறமாகத் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் கரந்து ஒருபால் வந்து தங்கியதை யறிந்த தோழி அவன் உணர்ந்து விரைவிலே வரைந்து கொள்ளுமாறு தலைவியை 'நெருங்கி அன்னை இவள்

இவ்வேறுபாடெய்தியது எதனாலென்றாலும் சுனையாடியதனால் உண்டாகியதென்றேன்; அது மிகை என்றுகொண்டு நாளை அதனிலாடின் இன்னும் எவ்வாறாகுமோ என்றனளாதலின், நம் காதலர் பிரிதலால் நாம் வருந்துகின்றோமென்பதை அவள் அறிந்தனள் போலு'மென்று சூழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்"(தொல். கள. உ௩) என்னும்விதிகொள்க.

தோலாக் காதலர் துறந்துநம் அருளார்
[1]அலர்வது அன்றுகொல் இதுவென்று நன்றும்
புலரா நெஞ்சமொடு புதுவ கூறி
இருவேம் நீந்தும் பருவரல் வெள்ளம்
அறிந்தனள் போலும் அன்னை சிறந்த
சீர்கெழு வியன்நகர் வருவனள் முயங்கி
நீரலைக் கலைஇய ஈரிதழ்த் தொடையல்
ஒண்ணுதல் பெதும்பை நல்நலம் பெறீஇ
மின்நேர் ஓதி இவளொடும் நாளைப்
பன்மலர் கலுலிய வெறிகமழ் வேலித்
தெண்ணீர் மணிச்சுனை ஆடின்
என்னோ மகளிர்தம் பண்பென் றோளே.

(சொ - ள்.) அன்னை சிறந்த சீர் கெழு வியன் நகர் வருவனள் முயங்கி – தோழி! அன்னையானவள் சிறந்த அழகு விளங்கிய அகன்ற நமது மாளிகையின்கண்ணே இன்று வந்தனள் அங்ஙனம் வந்தவள் அன்போடு தழுவி மகிழ்ந்து ('நின் தோழி சூடிய மாலை கலைந்து தோற்றப் பொலிவும் வேறுபட்டிருப்பதன் காரணந்தான் யாது?' என வினவ; யானும் என்னோடு இவள் இன்று சுனையாடினள் ஆதலின் இவ்வேறுபாடுகள் உண்டாயின என்று கூறினேனாக; அவற்றை வேறாகக் கொண்டு சுனையாடும் பொழுது;) நீர் அலைக் கலைஇய ஈர் இதழ்த் தொடையல் ஒள் நுதல் - நீர் மோதி அலைத்தலானே கலைந்து போகிய குளிர்ச்சியுற்ற மலர்மாலையையும் ஒள்ளிய நுதலையுமுடைய; பெதும்பை நல் நலம் பெறீஇ ஓதி மின் நேர் இவளொடும் - பெதும்பைப் பருவத்தின் நல்ல நலனைப் பெற்றுக் கூந்தலையுடைய மின்னலைப் போன்ற இவளுடனே; நாளைப் பல் மலர் கலுலிய வெறி கமழ் வேலித் தெள் நீர் மணிச் சுனை ஆடின் - நாளைப் பொழுதிலே பலவாகிய மலர் விளங்கிய மணங்கமழ்கின்ற மருத வைப்புப் போன்ற தெளிந்த நீரையுடைய அழகிய சுனையிடத்து ஆடினால்; மகளிர் தம் பண்பு என்னோ என்றோள் – மகளிர் மேனி

(பாடம்) 1. ஆவது அன்றுகொல்.

யின் திறம் இன்னும் எப்படியாமோ? என்று கூறினள்; தோலாக் காதலர் துறந்து நம் அருளார் — ஆதலால் பகைப் புலத்து வென்றி பெறுவதொன்றேயன்றித் தோல்வியுறாத நங் காதலர் நம்மைக் கைவிட்டு இனி அருள் செய்பவரல்லர்; இது அலர்வது அன்று கொல் என்று — அவருடனிகழ்ந்த இக் களவொழுக்கமானது புறத்தார்க்குப் புலனாகி அலர் தூற்றுந் தன்மையை எய்துமன்றோ?; என்று; நன்றும் புலரா நெஞ்சமொடு புதுவ கூறி — பெரிதும் வாட்டமுற்று நம்முள்ளத்துடனே புதியனவாய்ச் சிலவற்றைக் கூறி; இருவேம் நீந்தும் பருவரல் வெள்ளம் அறிந்தனள் போலும் - நாம் இருவரும் துன்பவெள்ளத்து நீந்துகின்றதனை அவ்வன்னை அறிந்து கொண்டனள் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) புலரா, செய்யா வென்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சம். வேலி - மருதவைப்பு; காவலுமாம்.

புதுவகூறியது அவர் அருளாதகலினும், முன்புள்ள நிகழ்ச்சியாலும் மெய்வேறுபாட்டாலும் அலரெழுமே யென்று நெஞ்சினுள்ளே மந்தணமாக மொழிந்துகொண்டது. இதனை அன்னை கரந்து நின்று கேட்டறிந்து பின்பு மாலைகலைந்து தோற்றமும் வேறுபட்டிருப்பதைக் கண்டு இவள் ஒரு கணவனொடு கலந்தனள் போலுமென்று உட்கொண்டு இவ்வேறுபாடு எற்றினானாயிற் றென்றாட்குச் சுனையாடியதால் ஆயதென்றலும் நானேயும் அச்சுனையிலாடினால் இன்னும் வேறுபாடு மற்றொருவிதமு மாகுமென நகைத்துக் கூறினாளென்பதாயிற்று. இதனால் அன்னை அறிந்தனள் போலுமென்றாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இனி இச்செய்யுளில் 'அன்னையானவள், நின் தோழி சூடியமாலை ....வினவ' என்றும், 'யானும்... ...கூறினேனாக'' என எச்சப் பொருள் கோடல் மிகையாம். அன்னைவந்து என்னை முயங்கி ஈரிதழ்த் தொடையல் நீர் அலையில் கண் கலையும்படி (மெலிந்துள்ள) அவளுடைய பெதும்பை நன்னலத்தை இவள் பெறும்படி நானேச் சுனையாடுதி! அங்ஙனம் ஆடி நலம் பெறல் மகளிர் பண்பு என்று எனக் கறிவுறுத்தாள். எனவே அவள் நாம் நீந்தும் பருவரல் வெள்ளத்தை அறிந்தனள் போலும் என்று முடிப்பதே சாலும் என்க. (௩௩௬)

௩௪௦. நக்கீரர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, பரத்தையின் மறுத்தந்த தலைமகனைத் தலைமகள் நொந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து ஆற்றாமை வாயிலாகப் புகுந்து பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகனை முயங்கல் விருப்பொடு புகுந்த தலைமகள் நெருங்கி உள்ளுறையாலே அவனியல்பு கூறி 'மகிழ்நனே, என்னைக் கைவிட்ட பின்னைமுயங்கேன் கண்டாய்; அதனாலே

புலந்தேனும் இல்லேன்' என நொந்து கூறி அவா மீதூர்தலின் முயங்கா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, ஆற்றாமையும் வாயிலே யாகலின் "வாயிலின் வரும் வகை" (தொல். கற். ௬) என்னும் விதிகொள்க.

புல்லேன் மகிழ்ந புலத்தலும் இல்லேன்
கல்லா யானைக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
படைமாண் பெருங்குளம் மடைநீர் விட்டெனக்
காலணைந்து எதிரிய கணைக்கோட்டு வாளை
அள்ளலங் கழனி உள்வாய் ஓடிப்
பகடுசேறு உதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச்
செஞ்சால் உழவர் கோற்புடை மதரிப்
பைங்கால் செறுவின் அணைமுதற் புரளும்
வாணன் சிறுகுடி அன்னஎன்
கோல்நேர் எல்வளை நெகிழ்த்த நும்மே.

(சொ - ள்.) மகிழ்ந கல்லா யானைக் கடுந் தேர்ச் செழியன் படை மாண் பெருங்குளம் மடை நீர் விட்டு என - மகிழ்நனே! பாகன் கூறு மொழிக் குறிப்பன்றிப் பிறவற்றைக் கற்றறியாத யானையையும் விரைந்து செல்லுந் தேரினையும் உடைய செழியன் பெயராலே செய்த மாட்சிமைப்பட்ட பெரிய குளத்து நீர் மடையடைத்திருந்தது திறந்துகொண்டோடியதனாலே; கால் அணைந்து எதிரிய கணைக் கோட்டு வாளை - அக்குளத்தினின்றும் புறம்போந்து கால்வாயை யடைந்து சென்று திரும்பிய திரண்ட கோட்டினையுடைய வாளைமீன்; அள்ளல் கழனியுள்வாய் ஓடி - அக்கால்வாயினின்றும் சேற்றையுடைய வயலினுள்ளாலோடி; பகடு சேறு உதைத்த புள்ளி வெள் புறத்துச் செஞ்சால் உழவர் கோல்புடை மதரி - ஆங்கு உழுது வருகின்ற எருமைக்கடாவின் காற்சேறுபட்ட புள்ளியுடைய வெளிய மேற் புறத்தோடு செவ்விய பலபடியாக மறித்து உழுகின்ற உழவர் தங்கைக்கோல்கொண்டு புடைத்தற்தும் அஞ்சாது பெருக்குற்று; பைங்கால் செறுவின் அணைமுதல் புரளும் - நீர் பொருந்திய சேற்றின்மேல் வரம் படியிலோடி அப்பாற்போக இயலாமையால் அவ்வரம்படியிலே புரளுகின்ற; வாணன் சிறுகுடி அன்ன - வாணனது காவிரியின் வடபாலுள்ள 'சிறுகுடி' என்னும் ஊர்போன்ற; என் கோல் நேர் எல்வளை நெகிழ்த்த நும் - என்னுடைய கோற்றொழிலமைந்த அழகிய ஒளி பொருந்திய வளை நெகிழும்படி செய்த நின்னை; புல்லேன் - புல்லவுஞ்செய்யேன்; புலத்தலும் இல்லேன் - அதனால் நின்னை வெறுத்தேனுமல்லேன்; அயலாந் தன்மையேனாதலின் என்னைத் தீண்டாதேகொள்! எ - று.

(வி - ம்.) ஏனை ஊர்களினுஞ் சிறந்த சிறுகுடி போன்ற மகளிரிற் சிறந்த எனது வளையென்க. இதனால் இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த காதலியைக் கைவிட்ட கொடுமையுடையை யெனவுங் குறிப்பித்ததாம்.

உள்ளுறை:—குள்த்தை யுடைத்துப் புறப்பட்டுக் கால்வாய் வழியே சென்ற வாளை, கழனியு ளோடிச் சேறு புறந்தீற்றப் பெற்று ஆங்கு உழவர் புடைத்தற்கும் அஞ்சாது செருக்கி வரம்படியிலே சென்று புரளுமென்றது, மனையகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட நீ பாணன் செலுத்தும் வழியே சென்று ஒரு பரத்தையுட் புகுந்து அதனை யறிந்த ஏனையோர் கூறும் பழிமொழியை ஏறட்டுக்கொண்டு அங்குத் தங்கிய வழி ஏனைப் பலபல பரத்தையரும் நின்னை விரும்பியீர்ப்ப அவர்மாட்டுச் செல்லாது ஒருத்தியில்லத்துக்கிடந்து துயின்று வந்தனை என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி பற்றிய உவகை. பயன் - ஊடல் தீர்ந்து முயங்கல்.

(பெரு - ரை.) கால் - வாய்க்கால். கணை - திரட்சி. அள்ளல் - சேறு. பகடு - எருமைக்கடா. மதரி - செருக்கி. அணை - மடையுமாம். ஐம்புலவின்பத்திற்கும் நிலைக்களனுதலோடு அறநிகழ்த்தற்கு இடனுதலும் பற்றி வாணன் சிறுகுடியைத் தன்னேடு ஒப்பித்துக் கொண்டாள் என்க. (௩௪0)

௩௪௧. மதுரை மருதனிள நாகனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, வினைவயிற் பிரிந்து ஆற்றுனுகிய தலைமகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பகைமேற் சென்று முனையிடத்துப் பாசறைக்கண் உள்ளானுகிய தலைமகன் அயலிலொரு குன்றின்மேல் ஓராடவனும் அவன் காதலியும் விளையாடுவதனை நோக்கி 'இம்மடந்தை தன் காதலனெடுசிறிய நொடிபயிற்றி மகிழா நிற்கும்; இங்ஙனம் எம் காதலி ஆற்றி மகிழ இடனின்றி யாம் பாசறையின்கண் இராநின்றேமென்று புலம்பா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாசறைப் புலம்பலும்" (தொல். அகத், ௪௧) என்னும் விதிகொள்க.

வங்கவரிப் பாறைச் சிறுபாடு முணையின்
செம்பொறி அரக்கின் வட்டுநா வடிக்கும்
விளையாடு இன்நகை அழுங்காப் பால்மடுத்து
உலையா உலவை ஓச்சிச்சில கிளையாக்
௫. குன்றக் குறவனெடு குறுநொடி பயிற்றும்
துணைநன் குடையள் மடந்தை யாமே
வெம்பகை அருமுனைத் தண்பெயல் பொழிந்தென
நீர்சுர்ங் கரைநாள் மயங்கிக் கூதிரொடு

வேறுபுல வாடை அலைப்பத்
௧௦. துணையிலேம் தமியேம் பாசறை யேமே.

(சொ - ள்.) மடந்தை வங்க வரிப் பாறைச் சிறு பாடு முணையின் - இங்கு ஒரு குன்றின்மேற் காணப்படு மடந்தை வெள்ளி போன்ற வரிகளையுடைய கற்பாறையிலே விழும் அருவி யாடி அதிற்சிறிது மெவறுப்படையின்; செம் பொறி அரக்கின் வட்டு நா வடிக்கும் விளையாடு இன் நகை அழுங்காப் பால் மடுத்து - சிவந்த புள்ளிகளையுடைய அரக்கினாலாக்கிய வட்டைச் சாடியின்வாயில் வைத்து அதன் நாவினால் காய்ச்சி வடிக்கப்படுகிற விளையாடும் இனிய மகிழ்ச்சி நீங்கப்பெறாத கள்ளின் தெளிவை (சாராயத்தை)ப் பருகி; உலையா உலவை ஓச்சிச் சில கிளையா - அதன் மயக்கம் மிகுதலாலே சுழன்றோடி வந்து மரக் கொம்பினையொடித்து ஓங்கிக் காட்டிச் சில வார்த்தையைக் கூறி; குன்றக் குறவனொடு குறுநொடி பயிற்றும் துணை நன்கு உடையள். குன்றகத்துள்ள தன் காதலனாகிய குறவனொடு சிறிய நொடி பயிற்றுகின்ற நல்ல துணையுடையளாயிராநின்றாள்; யாம் அரு வெம் பகைமுனை - இங்ஙனம் எம்மோடு எம்காதலி கள்ளின் தெளிவைப் பருகிக் குறு நொடி பயிற்றி மகிழாவாறு யாம் நெருங்குதற்கரிய கொடிய பகைவர் முன்னிலையிலே; தன் பெயல் பொழிந்தென நீர் ஈர்ங் கரை நாள் - குளிர்ந்த மழை பெய்தலினால் நீர்மிக்க ஈரிய கான்யாற்றங்கரையில் நாட்காலையிலே; கூதிரொடு வேறுபுல வாடை அலைப்ப மயங்கி - கூதிரொடு கலந்து வேற்றுப் புலத்துள்ள வாடைக்காற்றுத் துன்புறுத்தலானே மயங்கி; துணை இலேம் தமியேம் பாசறையேம் - அத்துன்பத்தைப் போக்கவல்ல துணையின்றித் தமியேமாய்ப் பாசறையின்கண் இராநின்றேம்; எ - று.

(வி - ம்.) வங்கம் - வெள்ளி. நா - நீர்வடிய விடுதற்கு நாக்குப் போலச் செய்து வைத்திருப்பது. பால் - சாராயத்துக்கொரு பெயர்; கள்ளைமரத்துப் பாலெனக் கூறும் வழக்குண்மையின் அறிக. குறவனொடு நொடி பயிற்றலும் பிறவுங் கணவனைப் பிரிந்தார்க் கின்மையின் ஈண்டுத் தன் காதலியைக் கூறியதல்லாமை தெளிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - பாசறைப் புலம்பி ஆறுதல்.

(பெரு - ரை.) இச் செய்யுள் தெளிவின்றிக் கிடக்கின்றது. இதன் உரையும் பொருந்திய வுரையாகக் காணப்படவில்லை. மேலும் இச் செய்யுட்கு "வங்கா வரிப் பறைச் சிறுபாடு முனையின்" என்றும் 'அலையா உலவை யோச்சி' என்றும், 'நீர் இரங்கு அரைநாள் மயங்கி' என்றும் பாடவேறுபாடுகளும் உண்டு. இதன்கண் மடந்தை என்றது பிறள் ஒருத்தியை என்று கோடல் சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை. ஒருவாறு மடந்தை (தலைவி) யேனும் இல்லத்தின்கண் குன்றக் குறவனொடு நொடிபயிற்றும் துணையுடையள். அஃதாவது நம் குன்றிற்கு உரிமையுடையோனாகிய நம் புதல்வனோடு நொடி பயிற்றும் து...

யொன்றனையுடையள் என்றவாறென்க. இச்செய்யுளின் உண்மையான பாடம் கிடைக்கவில்லை என்றே கொள்ளல் வேண்டும். (௱௪௧)

௱௪௨. மோசிகீரனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (௧) இது, குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம்புக்க தன் சொற் கேளாது விடலின், இறப்ப ஆற்றானாயினான் என உணர்ந்து ஆற்றாளாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகனது குறைதீர்க்க உடன்பட்ட தோழி தலைவியினருகு 'சென்று கண்ணாலே குறிப்பித்துத் தன்வயமாக்க முயன்றும் அவள் முகங்கொடாமையாலே தன்னுள்ளே அவன் ஆற்றுவானல்லனே யென்று தான் ஆற்றாளாய் இப்பொழுது யான் குறிப்பாற் கூறினுந் தேர்வாளல்லள்; சோலையின் கண்ணே சென்றவழிப் பணிந்து மொழியின் வினவும் போலு'மென்று தன்னுள்ளே கூறாநிற்பது,

(இ - ம்.) இதற்கு, "குறைந்து அவட் படரினும்" (தொல். கள. ௨௧) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (௨) தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளை முகம் புக்கலளாய் ஆற்றாது தன்னுள்ளே சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, முன் கூறியபடி தோழி தலைமகளிடஞ் சென்று அவள் குறிப்பறியாளாய்த் தானே ஆற்றாது சொல்லியதுமாகும். (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

மாவென மதித்து மடலூர்ந்து ஆங்கு
மதிலென மதித்து வெண்தேர் ஏறி
என்வாய் நின்மொழி மாட்டேன் நின்வயின்
சேரி சேரா வருவோர்க் கென்றும்
அருளல் வேண்டும் அன்புடை யோயெனக்
கண்ணினி தாகக் கோட்டியுந் தேரலள்
யானே எல்வளை யாத்த கானல்
வண்டுண் நறுவீ நுண்ணிதின் வரித்த
சென்னி சேவடி சேர்த்தின்
என்னெனப் படுமோ என்றலும் உண்டே.

(சொ - ள்.) அன்புடையோய் என்வாய் நின்மொழிமாட்டேன் மா என மதித்து மடல் ஊர்ந்து மதில் என மதித்து வெள் தேர் ஏறி - அன்புடைய தோழீ! கானலின்கண் ஒருவர் என்பால் வந்து இரந்து கூறலும் அதனைப் பொறேனாகி 'என்வாயினால் நீ கூறும் மொழியைச் சென்று தலைவியிடம் கூறுகின்றிலேன், நின்

குறை நீயே சென்றுரை' யென்றதனாலே மயங்கி நின்று, குதிரை எனக் கருதிப் பனைமடல் ஏறிவந்தும், இது காவலையுடைய மதில் எனமதித்து வெளிய பேய்த்தேரைச் சென்று நோக்கியும்; நின் வயின் சேரி சேரா வருவோர்க்கு என்றும் அருளல் வேண்டும் என — நீ இருக்கின்ற சேரியைச் சார வருபவர்க்கு எக்காலத்தும் அருள் செய்ய வேண்டும் என்று; யான் கண்இனிது ஆகக்கோட்டியும் எல்வளை தேரலள் - யான் கண்ணினால் இனிய குறிப்புத்தோன்றத் தலைசாய்த்துக் காட்டியும் ஒளிபொருந்திய வளையையுடைய தலைவி அவற்றை அறிந்து கொண்டனளல்லள்; யாத்த கானல் வண்டு உண் நறு வீ நுண்ணிதின்வரித்த ஆங்கு-ஆதலால் யானே வேலி சூழ்ந்த கடற்கரைச் சோலையில் வண்டுகள் உண்ணுகின்ற நறிய மலருதிர்ந்து நுண்ணியதாகக் கோலஞ் செய்த அவ்விடத்து. சென்னி சேவடி சேர்த்தின் — எனது தலை அவ்விறைமகளின் சிவந்த அடிகளிலே சேர்த்து வணங்கினால்; என் எனப்படும் என்றலும் உண்டு — அத்தலைவர் செயல் இப்பொழுது எப்படியாயிருக்கின்றதோ ? என்று என்னை வினவலும் உண்டாகும்; அப்பொழுது நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுவேன்; எ - று.

(வி - ம்.) மதிலென மதித்தல் - மடன்மாமீதேறி மதிலைச் சூழ்போதற்குக் கருதுதல். ஊர்ந்து ஏறிச் சேரா வருவோரென்க. எல்வளை : அன்மொழித் தொகை.

காமங்காழ்கொண்டு அறிவு மயங்கினமையின், மாப்போலுமென மடலைக்கொண்டன ரென்றும் மதில்போலுமென வெண்தேரேறினரென்றுங் கூறினாள். மயக்க மிகுதலானே வரையும் பாய்வர்கொலாமென்று குறிப்பித்தாளுமாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்னுளாராய்தல்.

(பெரு - ரை.) ஆங்கு என்பதனைப் பிரித்து வரித்த ஆங்கு எனக் கூட்டிக் கொள்க. 'வெண்தேர் ஏறி' என்றது, தன் தகுதிக் கேற்ற தேரின்கண் ஏறாது பேய்த் தேர் தோன்றும் நண்பகல் வெயிலினூடே நின்று என்னும் கருத்துடைய தென்க. மதில் என மதித்து என்றது தனக்குரிய படைமுதலிய அரண் ஏதுமின்றித் தன்னைச் சூழ்ந்து தோன்றுகின்ற பேய்த் தேரையே அரணாகக்கொண்டு என்றவாறு. எனவே அவனை ஏற்றுக்கொள்ளா தொழியின் இனி அவன் வரைபாய்தலும் செய்வன் என்று குறிப்பாலுணர்த்தியபடியாம். இது முன்னிலைப் புறமொழி. (௩௪௨)

௩௪௩. கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, தலைமகள் பிரிவிடையாற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்) என்பது, தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தான் குறித்த பருவத்து வாராமையால் மாலைக்காலந்தோறுங் காமம் மேலிடுதல்கண்டு

வருந்துந் தலைவிதோழியை நெருங்கி நம்மை வருத்துகின்ற இம்மாலையம் பொழுது காதலர் சென்ற நாட்டிலே செல்லுவதில்லையோவென நொந்து கூறுகிறப்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலை" (தொல். கற். ௬) என்னும் விதி கொள்க.

முல்லை தாய கல்லதர்ச் சிறுநெறி
அடையாது இருந்த அங்குடிச் சீறூர்த்
தாதெரு மறுகின் ஆபுறந் தீண்டும்
நெடுவீழ் இட்ட கடவுள் ஆலத்து
௫. உகுபலி அருந்திய தொகுவிரற் காக்கை
புன்கண் அந்திக் கிளைவயிற் செறியப்
படையொடு வந்த பையுள் மாலை
இல்லைகொல் வாழி தோழி நம்துறந்து
அரும்பொருள் கூட்டம் வேண்டிப்
௧0. பிரிந்துறை காதலர் சென்ற நாட்டே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; முல்லை தாய கல் அதர்ச் சிறு நெறி அடையாது - முல்லைக் கொடி படர்ந்த மலைவழி ஆகிய சிறிய நெறியைச் சாராது; அம்குடி இருந்த சீறூர்த் தாது எரு மறுகின் - அழகிய குடிகள் அமைந்த சிறிய ஊரின்கண்ணே; மலரின் தாதுக்களே எருவாக உதிர்ந்துடைய தெருவின்கண்; ஆ புறம் தீண்டும் நெடு வீழ் இட்ட கடவுள் ஆலத்து - செல்லுகின்ற ஆனிரையின் முதுகிலே தீண்டுகின்ற நெடிய வீழிடப்பட்ட கடவுள் உறையும் ஆலமரத்திலிருந்து; உகு பலி அருந்திய தொகு விரல் காக்கை - அங்குக் கடவுளுக்குப் படைத்துப் போகட்ட பலிச் சோற்றைத் தின்ற தொக்க விரல்களையுடைய காக்கைகள் எல்லாம்; புன்கண் அந்திக் கிளைவயின் செறிய - துன்பத்தைத் தருகின்ற மாலையம் பொழுதிலே தம்தம் சுற்ற மிருக்குமிடத்தை அடையாநிற்ப; படையொடு வந்த பையுள் மாலை - பிரிந்தாரை யொறுக்கும் படையுடனே வந்த நோயைச் செய்யும் இம்மாலையானது; நம் துறந்து அரும் பொருள் கூட்டம் வேண்டி - நம்மைத் துறந்துபோய் ஈட்டுதற்கரிய பொருள் தேடுதலை விரும்பி; பிரிந்து உறை காதலர் சென்ற நாட்டு இல்லை கொல் - பிரிந்துறையும் நம் காதலர் சென்ற நாட்டின்கண்ணே செல்லுவதில்லையோ? சென்று வருத்தினால் அவர் இன்னே வந்திருப்பரே; எ - று.

(வி - ம்.) இறைச்சி:— (க) ஆலத்தின்கீழ் இடப்படும் பலியைத் தின்ற காக்கை சுற்றத்திடத்தே சென்று தங்குமென்றது, என் நலனெல்லாம் உண்ட பசலை நெற்றியிலே தங்கா நின்றதென்பதாம்.

(உ) ஆலம்வீழ் ஆவின்புறத்தே வருடு மென்றது, நீ அருகிலிருந்து ஆற்றித் தைவரலால் இதுகாறும் யானு ளேன் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(௩௪௩)

௩௪௪. மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் கரந்து ஒருபுறம் வந்துறைவதனை யறிந்த தோழி அவன் கேட்டுவிரைய வரை வொடுபுகுமாறு தலைவியை நெருங்கி அன்னை தலைவியை இல்வயிற் செறித்து வெறியெடுக்கத் துணிந்தனளென உள்ளுறையா லுரைத்து அவன்பால் தாம் அன்புடையராய் அவன் இன்றியமையா திருத்தலை மீட்டும் நாம் தினைப்புனங் காவலைக் கருதினமாயின் அவன் அதனை யறியாது தன்னூர் சென்று விடுவனோவென வெளிப்படக் கூறி வரைவுகடாவாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்பதனுல் கொள்க.

அணிவரை மருங்கின் ஐதுவளர்ந் திட்ட
மணியேர் தோட்ட மையார் ஏனல்
இரும்பிடித் தடக்கையின் தடைஇய பெரும்புனம்
காவல் கண்ணினம் ஆயின் ஆயிழை
நம்நிலை இடைதெரிந்து உணரான் தன்மலை
ஆரம் நீவிய அணிகிளர் ஆகம்
சாரல் நீளிடைச் சாலவண்டு ஆர்ப்பச்
செல்வன் செல்லுங்கொல் தானே உயர்வரைப்
பெருங்கல் விடரகஞ் சிலம்ப இரும்புலி
களிறுதொலைத்து உரறுங் கடிஇடி மழைசெத்துச்
செந்தினை உணங்கல் தொகுக்கும்
இன்கல் யாணர்த்தம் உறைவின் ஊர்க்கே.

(சொ - ள்.) ஆய் இழை - ஆராய்ந்து அணிந்த இழையினை யுடையாய்!; அணி வரை மருங்கின் ஐது வளர்ந்திட்ட மணி ஏர் தோட்ட மை ஆர் ஏனல் - அழகிய மலைப்பக்கத்தில் வியப்புடைய தாய் வளர்ந்த நீலமணி போன்ற தோட்டினையுடைய நிரம்பிய கருமையான தினைக்கதிர் எல்லாம்; இரும் பிடித் தடக்கையின்

தடைஇய பெரும்புனம் – பெரிய பிடியானையின் நெடிய கைபோல வளைந்துடைய பெரிய கொல்லையை; காவல் கண்ணினம் ஆயின் - நாம் நாளை முதலாகக் காவல் செய்யக் கருதினேமாயின்; செல்வன் நம் நிலை இடை தெரிந்து உணரான் – நம் காதலன் நம்முடைய நிலைமையை இடையிலே தெரிந்தறியானாய்; தன் மலை ஆரம் நீவிய அணிகிளர் ஆகம் வண்டு சால ஆர்ப்ப – தன் மலையிலுள்ள சந்தனத்தைப் பூசிய அழகு விளங்கிய மார்பில் வண்டுகள் மொய்த்துப் பெரிதும் ஆரவாரிப்ப; உயர் வரைப் பெருங் கல் விடர் அகம் சிலம்ப - உயர்ந்த மூங்கிலையுடைய பெரிய மலையகத்துள்ள பிளப்பிடமெல்லாம் எதிரொலி எடுக்கும்படியாக; இரும் புலி களிறு தொலைத்து உரறும் கடி இடி மழை செத்து - கரிய புலி களிற்றியானையைத் தொலைத்து முழங்கும் பெரிய பூசலைக் கேட்டு இது முகிலின் இடிமுழக்கமாமென்று எண்ணி; செந்தினை உணங்கல் தொகுக்கும்-சிவந்த தினை புலருமாறு போகடப் பட்டவற்றைக் கூட்டிக் குவிக்கின்ற; இன் கல் யாணர் தான் - இனிய மலையிலுள்ள புது வருவாயினையுடைய தான்; சாரல் நீள் இடைத் தம் உறைவின் ஊர்க்குச் செல்லும் கொல் - சாரலின் நெடிய வழியிலே தமரோடு உறையும் தன் ஊர்க்குச் செல்லுவான் கொல்லோ? எ - று.

(வி - ம்.) தடைஇய - வளைந்த. காவல் கண்ணினம் ஆயினென்றது அவன்பால் அன்புடைமையையும் அவன் இன்றியமையாமையையுங் குறித்து நின்றது.

உள்ளுறை:—யானையைப் புலி அடித்து முழங்கிய முழக்கத்தை மேகமுழக்கமெனத் திரியவுணர்ந்து புலர்த்திய தினையைக் குவிக்குமென்றது, தலைவனை ஊரார் வரவொட்டாதபடி அலரெடுத்ததை அன்னை கட்டினாலுங் கழங்கினாலுந் திரியவுணர்ந்து தினைகாத்திருந்த தலைவியைக் காவலொருவி இல்வயினெடுத்த வெறிக்களத்துக் கொண்டுபோகாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) ஐது - வியப்புடையது, கண்ணினம் - கருதினேம். சால - மிகுதியாக, செல்வன் சாரல் நீளிடைத் தன்னூர்க்குச் செல்லுங் கொல் என இயைக்க. தினையாகிய உணங்கல் என்க. (௩௪௪)

௩௪௫. நம்பி குட்டுவனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, தெளிவிடை விலக்கியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரிவிடை யாற்றாத தலைவியைத் தலைமகன் நெருங்கி, 'யான் கடிதிலே வரைந்துகொள்வேன்; அதுகாறும் ஆற்றியிருப்பாயாக, என்று கூறப் புகுதலும் அதனையறிந்த தோழி, துறைவனே! நின் போன்ற சான்றோர் தம்மை யடைந்தார் வாடும்படி

நெடுங்காலம் விரும்பாது கைவிடின், அடைக்கலம் புகுந்தார் வாழ்வ தெப்படியாகும்? ஆதலின், நீ தெளிவிப்பதொழிக, இவள் தான் படுந் துன்பம் படுவாளாகவென்று கடிந்துகூறி விலக்காநிற்பது.

(இ-ம்) இதனை, "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" (தொல். கள. உ௩) என்புழி, பாங்கின்கண்ணும் என்பதனாற் கொள்க.

கானல் கண்டல் கழன்றுகு பைங்காய்
நீல்நிற இருங்கழி உட்பட வீழ்ந்தென
உறுகால் தூக்கத் தூங்கி ஆம்பல்
சிறுவெண் காக்கை ஆவித்து அன்ன
௫. வெளிய விரியுந் துறைவ என்றும்
அளிய பெரிய கேண்மை நும்போல்
சால்பெதிர் கொண்ட செம்மை யோருந்
தேறா நெஞ்சங் கையறுபு வாட
நீடின்று விரும்பா ராயின்
௧௦. வாழ்தல்மற் றெவனோ தேய்கமா தெளிவே.

(சொ-ள்.) உறு கால் தூக்க கானல் கண்டல் கழன்று உகு பைங்காய் - மிக்க காற்று மோதுதலானே கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள கண்டல் மரத்திலிருந்து கழன்று விழுகின்ற பசிய காய்; நீல் நிற இருங்கழி உள்பட வீழ்ந்தென - நீல நிறத்தை யுடைய பெரிய கழியிடத்து உள்ளே சென்று பொருந்தும்படி விழுதலாலே; ஆம்பல் தூங்கி சிறு வெள் காக்கை ஆவித்து அன்ன வெளிய விரியும் துறைவ - அது மோதப்பட்டு ஆம்பலின் அரும்பு சாய்ந்து சிறிய வெளிய நீர்க்காக்கை கொட்டாவி விட்டாற் போன்ற வெளியவாய் மலராநிற்கும் துறைவனே!; என்றும் அளிய பெரிய கேண்மை நும்போல் சால்பு எதிர் கொண்ட செம்மையோரும் - எக்காலத்தும் கருணை செய்தலை யுடைய பெரிய கேண்மையுடைய நும்மைப் போலச் சால்பினை எதிரேற்றுக்கொண்ட செம்மையுடையாரும்; தேறா நெஞ்சம் கை அறுபு வாட நீடு இன்று விரும்பாராயின் - தம்மை அடைந்தாரைப் பாதுகாப்பேமென்று அரிய சூள்வைத்து அவர் தெளியாத நெஞ்சுடனே செயலழிந்து வாடும்படி நெடுநாள் காறும் விரும்பாதிருப் பாராயின்; வாழ்தல் எவன் - அங்ஙனம் தஞ்சமென்று புகுந்தார் தாம் உயிர்வாழ்வது எவ்வாறோ?; தெளிவு தேய்க - நீ இங்கு நயந்து தெளிவிக்கும் தெளிவு முழுவதூஉம் அழிந் தொழிவ தாக; இவள்தான் படுகின்ற துன்பமெல்லாம் நுகர்ந்து அழிவா ளாக! எ - று.

(வி-ம்.) துறைவ நும்போலென்றது ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

உள்ளுறை :—கண்டற்காய் மோதி விழுதலால் மலரும் பருவத்தல்லாத ஆம்பல் வருந்தி விரியுமென்றது ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றுதலால், இதுகாறும் நாணமுதலாய பண்பு மிகுதியால் வாய்திறவாதிருந்த இவள் இப்பொழுது புலம்பாநிற்குமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - தலைமகனைக் கடிந்துகூறி வரைவுகடாதல். (௩௬௪)

௩௬௫. எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்

திணை : பாலை.

துறை : இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் ஆற்றானுய்த் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(**து - ம்.**) என்பது, பொருள்வயிற் பிரிந்து இடைச்சுரத்துற்ற தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து, காதல் மிகுதலாலே, அது தணியானாய் நெஞ்சமே! நம் காதலியின் தோள்களை இப்பொழுது இங்கு நினைந்து மகிழ்கின்றனை போலும்; அவை இங்கு அடைதலரிய அல்லவோவென்று இகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(**இ - ம்.**) இதற்கு, "மீட்டு வரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதி கொள்க.

> குணகடல் முகந்து குடக்கேர்பு இருளித்
> தண்கார் தலைஇய நிலந்தணி காலை
> அரசுபகை நுவலும் அருமுனை இயவின்
> அழிந்த வேலி அம்குடிச் சீறூர்
> ஆளில் மன்றத்து அல்குவளி ஆட்டத்
> தாள்வலி யாகிய வன்கண் இருக்கை
> இன்றுநக் கனைமன் போலா என்றும்
> நிறையுறு மதியின் இலங்கும் பொறையன்
> பெருந்தண் கொல்லிச் சிறுபசுங் குளவிக்
> கடிபதங் கமழுங் கூந்தல்
> மடமா அரிவை தடமென் தோளே.

(**சொ - ள்.**) குண கடல் முகந்து குடக்கு ஏர்பு இருளித் தண் கார் தலைஇய நிலம் தணி காலை - நெஞ்சமே! கீழைக் கடலிலே சென்று நீரை முகந்து மேலைத்திசைக்கண் எழுந்து சென்று இருண்டு தண்ணிதாகிய மேகம் மழைபெய்து விடப்பட்ட நிலத்தின் வெப்பம் தணிந்த காலத்து; அரசு பகை நுவலும் அரு முனை இயவின் - அரசரது பகையால் அழிந்ததென்று சொல்லப்படும் அரிய ஊர்முனைபடுத்த நெறியில்; வேலி அம் குடி அழிந்த சிறூர் - வேலியையுடைய அழகிய குடிகள் அழிந்த சிறிய ஊரின்கண்ணுள்ள; ஆள் இல் மன்றத்து

அல்கு வளி ஆட்டத்தாள் வலி ஆகிய வன்கண் இருக்கை - மக்கள் இல்லாதொழிந்த பொது அம்பலத்தில் நெருங்கிய காற்று வீச முயற்சிகருதி யுறைகின்ற வீரத் தன்மையுடைய இருக்கையின் கண்ணே; இன்று என்றும் நிறை உறு மதியின் இலங்கும் பொறையன் — இப்பொழுது எக்காலத்தும் நிறைவுற்ற திங்கள் போல விளங்குகின்ற பொறையனது; பெருந் தண் சொல்லிச் சிறு பசுங் குளவிக் கடி பதம் கமழும் கூந்தல் - பெரிய தண்ணிய கொல்லி மலையிடத்துள்ள சிறிய பசிய மலைப்பச்சை சூடுதலால் அதன் மணஞ் செவ்விதிற் கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய; மட மா அரிவை தட மெல் தோள நக்கனைபோல் ஆ - இளைய அழகிய மடந்தையினுடைய வளைந்த மெல்லிய தோள்களை நீ கருதி மகிழா நின்றனை போலும்; அத்தோள்கள் இங்கு நீ எய்துதற் கரிய அல்லவோ? எ — று.

(வி - ம்.) வெப்பம் : அவாய்நிலை. அழிந்தகுடியெனவும், இலங்கும் அரிவையெனவுங் கூட்டுக. மன் - கழிவு. நக்கனைபோல் ஆகா வெனக் கொள்க. இன்று நக்கனையென்றது, நீ புறம்போதருமுன்னே கருதியுளையேல் ஆண்டே தங்கிவிடலாமன்றே: அங்ஙனமின்றி இன்று கருதி மகிழ்ந்ததில் யாது பயனென் றிகழ்ந்தானென்பது. மெய்ப்பாடு - பிறன்கண் தோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல். (௩௪௬)

௩௪௭. பெருங்குன்றூர்க்கிழார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்ரு ளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுக்க மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, மணஞ்செய்து கொள்ளாது நெடுங்காலம் தலைமகன் களவின் வழிவந்தொழுகுதலினாலே, அது பொருது வருந்திய தலைமகளை நீ வருந்தாது பொறையோடிருவென்று தோழி வலியுறுத்திக் கூறலும், அது கேட்ட தலைவி என்னுடம்பின்கண்ணதாகிய நலமானது தலைவன்பாலேகி மீண்டுவந்த பரிசிலர்கூறுஞ் சிறந்த மொழிகளைக் கண்டு கேட்டு மகிழுமளவும் என்னை உயிரோடு விடுமோவென அழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" என்பதன்கண் "தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்" (தொல். களவு. உக) என்னும் தந்திரவுத்தியினால் அமைத்துக் கொள்க.

முழங்குகடல் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
மாதிரம் நனந்தலை புதையப் பாஅய்
ஓங்குவரை மிளிர வாட்டிப் பாம்பெறிபு
வான்புகு தலைய குன்றம் முற்றி

அழிதுளி தலைஇய பொழுதின் புலையன்
பேழ்வாய்த் தண்ணுமை இடந்தொட்டு அன்ன
அருவி இழிதரும் பெருவரை நாடன்
இன்ன நிலையன் பேரன் பினனெனப்
பன்மாண் கூறும் பரிசிலர் நெடுமொழி
வேனில் தேரையின் அளிய
காண விடுமோ தோழியென் நலனே.

(சொ — ள்.) தோழி வேனில் தேரையின் என் நலன் - தோழி! வேனிற் காலத்து நுணலை மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடப்பதுபோல என் உடம்பினுள்ளே பொதிந்து கரந்துறையும் என் நலனானது என்னை ஒறுத்துக் கொன்றொழிவதல்லது; முழங்கு கடல் முகந்த கமம் சூல் மா மழை — முழங்குகின்ற கடலில் விழுந்து நீர் பருகியதனாலாகிய நிறைந்த சூலையுடைய கரிய மேகம்; மாதிரம் நனந்தலை புதையப் பாஅய் — திசைகளின் அகன்ற இடமெல்லாம் மறையும்படி பாவி; ஓங்கு வரைமிளிர ஆட்டிப் பாம்பு எறிபு — உயர்ந்த கொடுமுடிகள் புரண்டு விழுமாறு செய்து முழங்கிய இடியினாலே பாம்புகளை மோதி; வான் புகு தலைய குன்றம் முற்றி - விசும்பிலுயர்ந்த முடியையுடைய குன்றுகளை ஒருங்கே சூழ்ந்து; அழி துளி தலைஇய பொழுதில் — சிதைந்த மழையின் துளிகளை யாண்டும் பெய்தொழிந்த பொழுது; புலையன் பேழ் வாய்த் தண்ணுமை இடம் தொட்டு அன்ன அருவி இழிதரும் பெரு வரை நாடன் - புலையனது அகன்ற வாயையுடைய தண்ணுமையின் கண்ணில் மோதுதலானெழுகின்ற ஒலிபோன்ற ஓசையுடனே அருவி நீர் கீழிறங்கி யோடும் பெரிய மலை நாடனாவான்; இன்ன நிலையன் பேர் அன்பினன் என — இன்னதொரு நிலைமையுடையவன் பெரிய அன்புடையவன் என்று; பல் மாண் கூறும் பரிசிலர் நெடுமொழி - பலவாய அவனுடைய மாண்புகளெல்லாங் கூறும் பரிசிலருடைய நெடிய சிறந்த மொழிகளை; யான் காண விடுமோ - யான் காணவும் கேட்கவும் அங்ஙனம் கண்டு கேட்டுக் களிக்குமளவும் என்னை உயிரோடு விடுமோ?; அளிய - அவை இரங்கத்தக்கன; எ - று.

(வி - ம்.) மிளிர்தல் - புரளுதல். நெடுமொழி - மீக்கூற்று. நலன்- நிறத்துக்குப் பெயராகவும் கொள்ளப்படுதலின் இங்கு வேறு நிறமுற்ற பசலையெனவுமாம். இது, பசலைபாய்தல்.

இறைச்சி:—மலையிலே மழைபெய்தவுடன் தண்ணுமை அடிக்கின்ற ஒலிபோல அருவி இழியுமென்றது, தலைமகன் வந்துபோனவுடன் பறை அறைந்ததுபோல எங்கும் அலரெழாநின்றது என்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) கமம் - நிறைவு. மாதிரம் - திசை. அழி துளி - மிக்க துளியுமாம். இடக்கண்ணில் புடைத்தலாலே எழும் ஒலிபோன்று என்க. (ருசஎ)

ருசஅ. வெள்ளிவீதியார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வேட்கைபெருகத் தாங்கலளாய் ஆற்ருமைமீதூர் கின்ருள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைவன்பால் அவாமிகுதலானே அது தாங்காத தலைவி நிலவு பரந்தது, ஊர் திருவிழா அயர்கின்றது, கானம் வண்டொலிசெய்யா நின்றன; இவ்விரவில் யான் கண்ணுறங்கிலேனே; அதனுல் என்னெடு இவ்வுலகு போர் செய்யுமோ? அன்றேல் இவ்வுலகொடு என் நெஞ்சு போர்செய்யுமோ? ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே என்று புலம்பா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காமஞ் சிறப்பினும் (தொல். கள. உ0) என்னும் விதிகொள்க.

நிலவே, நீல்நிற விசும்பில் பல்கதிர் பரப்பிப்
பான்மலி கடலில் பரந்துபட் டன்றே
ஊரே, ஒலிவருஞ்சும்மையொடு மலிதொகுபு ஈண்டிக்
கலிகெழு மறுகின் விழவய ரும்மே
கானே, பூமலர் கஞலிய பொழிலகந் தோறும்
தாம்அமர் துணையொடு வண்டிமி ரும்மே
யானே, புனை இழை நெகிழ்த்த புலம்புகொள் அவல
கணையிருங் கங்குலுங் கண்படை இலனே [மொடு
அதனுல், என்னெடு பொருங்கொல்இவ் வுலகம்
உலகமொடு பொருங்கொல்என் அவலமுறு நெஞ்சே

(சொ - ள்.) நிலவு நீல் நிற விசும்பில் பல் கதிர் பரப்பி - நிலவோவெனில், நீல நிறமுடைய ஆகாயத்திலே பலவாய கதிர்களைப் பரப்பி; பால் மலி கடலின் பரந்து பட்டன்று - பால் நிரம்பிய கடல் போலப் பரந்துபட்ட தன்மையதாயிராநின்றது; ஊர் ஒலிவரும் சும்மையொடு மலி தொகுபு ஈண்டிக் கலிகெழு மறுகின் விழவு அயரும் — இந் நிலா நாளில் இவ்வூரோவெனில் தழைந்துவரும் பேர் ஒலியுடனே நிறைந்து ஒருசேரக் கூடி ஓசை மிக்க தெருவெங்கும் திருவிழாக் கொண்டாடும் தன்மையதாயிராநின்றது; கான் மலர் பூ கஞலிய பொழில் அகந்தோறும் தாம் அமர் துணையொடு வண்டு இமிரும் - காடோவெனில் மலர்ந்த பூ விளங்கிய சோலையினிடங்கள் தோறும் தாம்தாம்

விரும்பி யொழுகும் பெண் வண்டுடனே ஆண்வண்டுகள் ஒலி செய்யாநின்றன; யான் புனை இழை நெகிழ்த்த புலம்புகொள் அவலமொடு கனை இருங் கங்குலும் கண்படை இலென் — இன்ன தொரு பொழுதிலே யானொருத்தியே அணிந்த கலன்களை நெகிழ விடுத்த தனிமையுடனே கொண்ட வருத்தத்தொடு மிக்க நீடிய கங்குல் முழுவதும் கண்கள் துயின்றிலேன்; அதனால் - ஆதலின் இங்ஙனம் எல்லார் செயலுக்கும் மாறுபாடாக யானிருத்தலால்; இ உலகம் என்னொடு பொருங்கொல் - இவ்வுலகம் என்னொடு போர் செய்து என்னை ஒழியப் பண்ணுமோ?; என் அவலம் உறும் நெஞ்சு — அன்றி யாதொரு பயனுமில்லாத எனது நெஞ்சம்; உலகமொடு பொருங்கொல் - தன் செயலுக்கு மாறு பாடாயிராநின்றது இவ்வுலகம் என்று உலகத்தோடுபோர் செய்ய எழுமோ? ஒன்றுந் தோன்றவில்லையே? எ — று.

(வி - ம்.) யானே, ஏ: பிரிநிலை. நிலனே, ஊரே, கானே, ஏ: வினா. கான் வண்டு இமிருமென்றது, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது.

நிலவின் குளிர்ந்த கதிர் மேலேபடுதலும் காமவேட்கை மீதூர்த லின், நிலாவை முதலிலே கூறினாள். விழாக்கண்டு மகிழ்தல் கூடினார்க் கன்றிப் பிரிந்தார்க்கின்பஞ் செய்யாமையின், ஏனையோர் மகிழ்வதற்கும் தான் வருந்துவதற்குங் காரணமாகிய திருவிழாவை உடன் கூறினாள். உண்பார் முன் நிலையிலே பசியால் நொந்திருந்தார் நெஞ்சம் புண்ணாகி அழியுமன்றே! அவ்வண்ணம் துணையோடு வண்டு இமிர்தலை நோக்க வும் காமங் கனற்றலானே வருந்திக் கண்படை கொள்ளாமை கூறினாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) நிலன் முதலியவற்றில் ஏகாரம் அசைநிலையுமாம். நீல் - நீலம் என்பது குறைந்து நின்றது. ஒலிவரும் - ஒருசொல்.

(௩௪௮)

௩௪௯. மிளைகிழான் நல்வேட்டனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, தலைமகன் தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லி யது.

(து - ம்.) என்பது, களவொழுக்கத்துப் பாங்கி மதியுடன்பாட் டின்கண் முன்னுறன் முதலாகிய மூவகையானும் தோழி மதியுடன் படுக்கின்றாள்; இவன் ஒரு குறையுடையான்போலும் அக்குறையும் இவள்கண்ணதேயென ஆராயுங்காலை அதுகாறும் பொறானாய் அவள் அறிந்து தன் குறையை விரைவிலே முடிக்குமாறு யாம்கொய்தும் தூக்கியும் குற்றும் நாள்தோறும் இவ்வண்ணம் குற்றேவன்மாக்கள் போலா யிருப்பவும் பின் சிற்றலை வெறுத நம்பால் பரதவர்மகள் எவ் வாறு கருதியிருக்குமோ என்று நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஊரும் பெயரும்.........தோழியைக் குறை யுறும் பகுதியும்" (தொல். கள. ௧௧) என்பதனால் அமைத்துக் கொள்க.

கடுந்தேர் ஏறியுங் காலின் சென்றும்
கொடுங்கழி மருங்கின் அடும்புமலர் கொய்தும்
கைதை தூக்கியும் நெய்தல் குற்றும்
புணர்ந்தாம் போல உணர்ந்த நெஞ்சமொடு
௫. வைகலும் இனையம் ஆகவுஞ் செய்தார்ப்
பசும்பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை
ஒளிறுவேல் அழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத
பெரும்புண் உறுநர்க்குப் பேஎய் போலப்
பின்நிலை முனியா நம்வயின்
௧௦. என்னென நினையுங்கொல் பரதவர் மகளே.

(சொ - ள்.) கடுந் தேர் ஏறியும் காலின் சென்றும் - விரைந்த செலவினையுடைய தேரிலேறிச் சென்றும் பின்பு காலால் நடந்து சென்றும் இவளுக்கு ஏவல் செய்து ஒழுகுபவனாகி; கொடுங் கழி மருங்கின் அடும்பு மலர் கொய்தும் - வளைந்த கழியருகினுள்ள அடும்பின் மலரைப் பறித்தும்; கைதை தூக்கியும் - தாழம் பூவைப் பறிக்குமாறு இவளைத் தூக்கிநின்றும்; நெய்தல் குற்றும் - தழையுடை புனையவேண்டி நெய்தலந்தளிரையும், சூட அதன் மலரையுங் கொய்து கொடுத்தும்; புணர்ந்தாம் போல உணர்ந்த நெஞ்சமொடு வைகலும் இனையம் ஆகவும் - நாம் காதலியை முயங்கினம் போலக் கருதிய உள்ளத்துடனே நாள்தோறும் இத்தன்மையேமாய் இராநிற்கவும்; செய் தார்ப் பசும் பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை - புனைந்த மாலையணிந்த பசிய பூணையுடைய அரசர்கள் போரிலே மடிந்த பாசறையின் கண்ணே; ஒளிறு வேல் அழுவத்துக் களிறு படப் பொருத பெரும்புண் உறுநர்க்கு - விளங்குகின்ற படைக்கடலிலே களிற்றுயானை படுமாறு போர் செய்தலானாகிய பெரிய புண்ணுற்றுக் கிடந்தாரை; பேஎய் போல - வேறு காப்போர் இன்மையால் அவருடைய உயிர் போமளவும் ஓரியும் பாறும் நரியும் கடித்து அவர் தசையைக் கொள்ளுமேயென்று இரக்கமுற்றுப் பேய் தானே காத்து நின்றாற்போல; பின் நிலை முனியா நம்வயின் - இத்தோழியின் பின்னின்று இவள் ஆராயுமளவும் வெறுப்படையாது திரிகின்ற நம்மிடத்து; பரதவர் மகள் என் என நினையும் - நங்காதலியாகிய பரதவர் மகள் எவ்வண்ணம் மாறுபாடாகக் கருதியிருக்கின்றனளோ?; எ - று.

(வி - ம்.) புண்பட்டாரைக் காப்போரின்மையின் அவருயிர் போமளவும் பேய் அருகிருந்து காப்பதுபோல இவள் ஆராய்ந்து கூறுங்காறும் பின்னே திரிந்து காத்து நின்றேனென்க. இது பேய்க்காஞ்சித் துறை. ''ஏமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோன், பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும்'' (தொல். பொ. சூ. எ௬)என்பதனை றிக.

தன் செல்வமிகுதி அறிவுறுத்துவான் தேரிலேறிப் போந்தமை கூறி னன். தான் வந்தது ஆங்குப் புறத்தார்க்குப் புலனுகாதென்பதை அறி வுறுத்துவான் காலினல் நடந்து போந்தமையாற் கூறினன். தனது தேரை நிலவுமணற் கான்யாற்றின் நிற்கப்பணித்து வந்தனனென்ற வாறு. மலர்கொய்தன் முதலாயினவற்ருல் தன் பெருமைக்கு ஏலாச் சிறுதொழிலாகிய தன் பணிவுடைமை கூறினன். தலைவி தன்நிமித்தம் இவள்பால் எம்பெருமான் இனி வந்தொழுகுவன் போலுமென்று கருதுவள் கொலென்பான் என் என நினையுங்கொல் என்ருன். மெய்ப் பாடு - தன்கண் தோன்றிய பிணிபற்றிய இளிவரல். பயன் - தோழி கேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது.

(பெரு - ரை.) பெரும்புண்ணுறுநர் உயிர்போகாமையின் பேஎய் அணுக அஞ்சியும் அகல மனமின்றியும் நிற்றல்போல எனினுமாம்.
செய்தார் : வினைத்தொகை. (ருசுக)

ருடுO. பரணர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தலைமகள் ஊடல் மறுத்தாள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து ஆற்ருமை வாயி லாகப் புகுந்து பள்ளியிடத்தானுகிய தலைமகனைத் தலைமகள் நெருங்கி ஊடல் தீர்கின்ருள், ஊரனே! எனது நலன்முழுவதுந் தொலையினும், என்னை நீ நெருங்க விடேன்; நெருங்க விடுவேனுயின் என்வரைத்தன்றி என்கை நின்னை அணைத்து முயங்காநிற்கும்; சாந்தமுதலாயின உடை யையாதலின் நின்னை நீக்குவது கலங்கழிப்பது போலாம்; அதனுல் இங்கு வாராதேகொள்; நின்னெடு அப்பரத்தை நீடுவாழ்வாளாக என வெகுண்டு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு,

"புகன்ற வுள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயத் தருக்கி
யெதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்"
(தொல். கற். சு)

என்னும் விதிகொள்க.

வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப்
பழனப் பல்புள் இரியக் கழனி
வாங்குசினை மருதத் தூங்குதுணர் உதிருந்
தேர்வண் விராஅன் இருப்பை அன்னஎன்
ரு. தொல்கவின் தொலையினுந் தொலைக சார
விடேஎன் விடுக்குவென் ஆயின் கடைஇக்
கவவுக்கை தாங்கும் மதுகையம் குவவுமுலை

சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை
ஆகில் கலங்கழீஇ அற்று
கo. வாரல் வாழிய கவைஇநின் ரோளே.

(சொ — ள்.) வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப் பழனப் பல் புள் இரிய - வெள்ளிய நெற்கதிரை அறுக்கும் மள்ளர் முழங்குகின்ற தண்ணுமைக்கு அஞ்சி வயலிலுள்ள பலவாகிய புள்ளினமெல்லாம் இரிந்தோடிச் செறிதலால்; கழனி வாங்கு சினை மருதம் தூங்கு துணர் உதிரும் - வயலின்மீது தாழ்ந்து வளைந்த கிளையையுடைய மருதமரத்தே தூங்குகின்ற பூங்கொத்துக்கள் உதிராநிற்கும்; தேர் வண் விராஅன் இருப்பை அன்ன - இரவலர்க்குத் தேர் கொடுக்கும் வண்மையுடைய (விராஅன்) என்னும் கொடைவள்ளலின் 'இருப்பையூர்' போன்ற; என் தொல் கவின் தொலையினும் தொலைக - எனது பழைய அழகெல்லாம் கெடுவதாயினுங் கெடுக; சார விடேஎன் விடுக்குவன் ஆயின் - என்னருகில் நீ நெருங்குமாறு விடுவேனல்லேன் அங்ஙனம் விடுகிற்பேனாயின்; கடைஇக் கவவுக் கை தாங்கும் - என்வாயினால் நின்னை விலக்கப்பட்டும் என் அகத்திடுகைகள் நின்னை வல்லே அணைத்து முயங்காநிற்கும்; மதுகை குவவு முலை சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை - நீதானும் வலிமையுடைய குவிந்த பரத்தையின் கொங்கையினாலே சாடப்பட்ட சந்தனத்தையுடைய அவள் குழைய முயங்கலாலே துவண்டு வாடிய மாலையையுடையை; ஆகில் கலம் கழீஇ அற்று - ஆதலால் நின்னைத் தீண்டுதல் கலங்கழித் தெறிந்த தாழி முதலியவற்றைத் தீண்டிய அத்தன்மையதாகும்; வாரல் நின் தோள் கவைஇ வாழிய - அதனால் என் மனையின்கண்ணே வாராதே கொள்; நின்னை அணைத்து முயங்கி அப்பரத்தை நின்னொடு நெடுங்காலம் வாழ்வாளாக! எ — று.

(வி - ம்.) கடைஇ - விலக்கி; இதனை விலக்கவெனத் திரிக்க.

அவன்பால் வைத்திருந்த அன்பின்மிகுதியை அறிவுறுத்துவாள் காண்டலும் கைகள் நின்னை அணைத்து முயங்கு மென்றாள்.

உள்ளுறை:—மள்ளர் தண்ணுமைக்கு அஞ்சிப் புள்ளினம் இரிந்தோடி மருதிற் செறிதலானே அம் மருதங்கிளை அசைந்து பூங்கொத்துக்கள் உதிரா நிற்குமென்றது, என்பால் உனக்கு அன்பின்றி ஏதிலார் கூறும் பழிமொழியை அஞ்சி நீ இங்கு வருதலால் என்னுள்ளம் நின்னை வெறுத்தொழியாநிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி, பயன் - ஊடல் நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) 'ஆசில் கலந் தழீஇயற்று' என்றும் பாடம், நின் ரோள் பரத்தையை முயங்கி வாழிய எனினுமாம். (ருகூo)

தன் செல்வமிகுதி அறிவுறுத்துவான் தேரிலேறிப் போந்தமை கூறினன். தான் வந்தது ஆங்குப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாதென்பதை அறிவுறுத்துவான் காலினல் நடந்து போந்தமையாற் கூறினன். தனது தேரை நிலவுமணற் கான்யாற்றின் நிற்கப்பணித்து வந்தனனென்றவாறு. மலர்கொய்தன் முதலாயினவற்ருல் தன் பெருமைக்கு ஏலாச் சிறுதொழிலாகிய தன் பணிவுடைமை கூறினன். தலைவி தன்னிமித்தம் இவள்பால் எம்பெருமான் இனி வந்தொழுகுவன் போலுமென்று கருதுவள் கொலென்பான் என் என நினையுங்கொல் என்ருன். மெய்ப்பாடு - தன்கண் தோன்றிய பிணிபற்றிய இளிவரல். பயன் - தோழி கேட்டுக் குறைமுடிப்பாளாவது.

(பெரு - ரை.) பெரும்புண்ணுறுநர் உயிர்போகாமையின் பேஎய் அணுக அஞ்சியும் அகல மனமின்றியும் நிற்றல்போல எனினுமாம். செய்தார் : வினைத்தொகை. (௩௪௯)

௩௫௦. பரணர்

திணை : மருதம்.

துறை : இது, தலைமகள் ஊடல் மறுத்தாள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்து ஆற்ருமை வாயிலாகப் புகுந்து பள்ளியிடத்தானுகிய தலைமகனைத் தலைமகள் நெருங்கி ஊடல் தீர்கின்ருள், ஊரனே! எனது நலன்முழுவதுந் தொலையினும், என்னை நீ நெருங்க விடேன்; நெருங்க விடுவேனுயின் என்வரைத்தன்றி என்கை நின்னை அணைத்து முயங்காநிற்கும்; சாந்த முதலாயின உடையையாதலின் நின்னை நீக்குவது கலங்கழிப்பது போலாம்; அதனுல் இங்கு வாராதேகொள்; நின்னெடு அப்பரத்தை நீடுவாழ்வாளாக என வெகுண்டு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு,

"புகன்ற வுள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயத் தருக்கி
யெதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்"
(தொல். கற். ௬)

என்னும் விதிகொள்க.

வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப்
பழனப் பல்புள் இரியக் கழனி
வாங்குசினை மருதத் தூங்குதுணர் உதிருந்
தேர்வண் விராஅன் இருப்பை அன்னஎன்
௫. தொல்கவின் தொலையினுந் தொலைக சார
விடேஎன் விடுக்குவென் ஆயின் கடைஇக்
கவவுக்கை தாங்கும் மதுகையம் குவவுமுலை

சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை
ஆகில் கலங்கழீஇ அற்று
௧௦. வாரல் வாழிய கவைஇநின் றோளே.

(சொ — ள்.) வெள் நெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப் பழனப் பல் புள் இரிய - வெள்ளிய நெற்கதிரை அறுக்கும் மள்ளர் முழங்குகின்ற தண்ணுமைக்கு அஞ்சி வயலிலுள்ள பலவாகிய புள்ளினமெல்லாம் இரிந்தோடிச் செறிதலால்; கழனி வாங்கு சினை மருதம் தூங்கு துணர் உதிரும் - வயலின்மீது தாழ்ந்து வளைந்த கிளையையுடைய மருதமரத்தே தூங்குகின்ற பூங்கொத்துக்கள் உதிராநிற்கும்; தேர் வண் விராஅன் இருப்பை அன்ன — இரவலர்க்குத் தேர் கொடுக்கும் வண்மையுடைய (விராஅன்) என்னும் கொடைவள்ளலின் 'இருப்பையூர்' போன்ற; என் தொல் கவின் தொலையினும் தொலைக - எனது பழைய அழகெல்லாம் கெடுவதாயினுங் கெடுக; சார விடேஎன் விடுக்குவென் ஆயின் - என்னருகில் நீ நெருங்குமாறு விடுவேனல்லேன் அங்ஙனம் விடுகிற்பேனாயின்; கடைஇக் கவவுக் கை தாங்கும் - என்வாயினால் நின்னை விலக்கப்பட்டும் என் அகத்திடுகைகள் நின்னை வல்லே அணைத்து முயங்காநிற்கும்; மதுகை குவவு முலை சாடிய சாந்தினை வாடிய கோதையை - நீதானும் வலிமையுடைய குவிந்த பரத்தையின் கொங்கையினாலே சாடப்பட்ட சந்தனத்தையுடைய அவள் குழைய முயங்கலாலே துவண்டு வாடிய மாலையையுடையை; ஆகில் கலம் கழீஇ அற்று — ஆதலால் நின்னைத் தீண்டுதல் கலங்கழித் தெறிந்த தாழி முதலியவற்றைத் தீண்டிய அத்தன்மையதாகும்; வாரல் நின் தோள் கவைஇ வாழிய - அதனால் என் மனையின்கண்ணே வாராதே கொள்; நின்னை அணைத்து முயங்கி அப்பரத்தை நின்னொடு நெடுங்காலம் வாழ்வாளாக! எ — று.

(வி - ம்.) கடைஇ - விலக்கி; இதனை விலக்கவெனத் திரிக்க.

அவன்பால் வைத்திருந்த அன்பின்மிகுதியை அறிவுறுத்துவாள் காண்டலும் கைகள் நின்னை அணைத்து முயங்குமென்றாள்.

உள்ளுறை:—மள்ளர் தண்ணுமைக்கு அஞ்சிப் புள்ளினம் இரிந்தோடி மருதிற் செறிதலானே அம் மருதங்கிளை அசைந்து பூங்கொத்துக்கள் உதிரா நிற்குமென்றது, என்பால் உனக்கு அன்பின்றி ஏதிலார் கூறும் பழிமொழியை அஞ்சி நீ இங்கு வருதலால் என்னுள்ளம் நின்னை வெறுத்தொழியாநிற்கும் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி, பயன் - ஊடல் நீங்குதல்.

(பெரு - ரை.) 'ஆசில் கலந் தழீஇயற்று' என்றும் பாடம், நின்றோள் பரத்தையை முயங்கி வாழிய எனினுமாம். (௩௫௦)

௩௱௫௧. மதுரைக் கண்ணத்தனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி அருகடுத்தது.

(து - ம்) என்பது, களவின் வழி வந்தொழுகுந் தலைமகன் இடையீடு முதலாய காரணங்களாலே சிலபொழுது வாராதொழிதலும், தலைமகளின் மேனி மெலிந்து வாடியதறிந்த அன்னை அது முருகணங்குபோலுமென்று வேறுக உணர்ந்து வெறி அயருமாறு தொடங்கினளாக, அது கண்ட தோழி அருகு சென்று அன்னையை, நீ வெறியயர்ந்து வருந்தாதே கொள்; என் தோழியை இன்னுமொருகால் நமது புனங்காவலோம்புமாறு செல்ல மொழிவையேல், அவள் இழந்த நலனை யெய்துவள் காணென ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு,

"ஐப்செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்"

(தொல். கள. ௨௧)

என்னும் விதிகொள்க.

இளமை தீர்ந்தனள் இவளென வளமனை
அருங்கடிப் படுத்தனை யாயினுஞ் சிறந்திவள்
பசந்தனள் என்பது உணராய் பல்நாள்
எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழிவேண்டு அன்னை கருந்தாள்
வேங்கைஅம் குவட்டிடைச் சாந்தில் செய்த
களிற்றுத்துப்பு அஞ்சாப் புலியதள் இதணத்துச்
சிறுதினை வியன்புனங் காப்பின்
பெறுகுவள் மன்னோஎன் தோழிதன் நலனே.

(சொ - ள்.) அன்னை வாழி வேண்டு — அன்னாய்! வாழ்வாயாக! யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக!; இவள் இளமை தீர்ந்தனள் என — இவள் பெதும்பைப் பருவம் நீங்கப் பெற்றவளென்று; வள மனை அருங்கடிப் படுத்தனை ஆயினும் - வளம் பொருந்திய மாளிகையிலே பெயர்ந்து போதற்கரிய காவலுட் படுத்தினையாயினும்; சிறந்த இவள் பசந்தனள் என்பது உணராய் — சிறந்த இவள் பசப்படைந்தனள் என்பதனை உணர்ந்தனை யல்லையாய்; பல் நாள் எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி வருந்தல் - பல நாளும் துன்பம் பொருந்திய நெஞ்சத்துடனே முருகவேளை விரும்பி இல்லகத் தழைத்து வெறிக்களந் திருத்தி வெறியெடுத்து வருந்தாதே கொள்; கருந்தாள் வேங்கை அம் குவட்டிடை - கரிய அடியையுடைய வேங்கை மரங்கள் நிரம்பிய

சிறிய குன்றினிடத்திலே; சாந்தின் செய்த களிற்றுத் துப்பு அஞ்சாப் புலி அதள் இதணத்து - சந்தனமரத்தாற் செய்த களிற்றியானையின் வலிமைக்கு அஞ்சாத புலித் தோலால் வேய்ந்த கட்டுப் பரணிடத்திலே தங்கியிருந்து; சிறுதினை வியன் புனங் காப்பின் - சிறிய தினைகளையுடைய அகன்ற புனத்தை மறுபடியுஞ் சென்று பாதுகாத்திருப்பாளாயின்; என் தோழி தன் நலன் பெறுகுவள் மன் - என் தோழி தன் அழகை மீட்டும் பெறுகிற்பள், அது வீணே கழிகின்றது!; எ - று.

(வி - ம்.) புலித்தோலால் வேய்ந்த இதணாதலின், யானை கறுவு கொண்டு மோதினும் சிதைவுபடாத பரணென்பது; அனைய பரணி லிருப்பேமாதலின் யாங்களும் இவ் வேலன் எடுக்கும் வெறியாட்டி னுக்கு அஞ்சேமென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வெறி விலக்கல்,

(பெரு - ரை.) சாந்திற் செய்த இதணம், புலியதள் இதணம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. இளமை - பேதைப்பருவம் என்க. 'வேங்கையங் கவட்டிடை' என்றும் பாடம். தினையையுடைய அகன்ற புனம் என்க. (நடுக)

நடுஉ. மதுரைப்பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்

திணை: பாலை.

துறை: இது, பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்துக் கண் ஆற்றானாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, அங்ஙனம் சுரநெறி செல்கின்ற தலைமகன் தன் காதலியை நினைத்துக் கண்களை மூடியிருந்து விழித்தலும், தலைவி யின் உருவம் தோன்றலால் வியந்து, இஃதென்னை நாம் செல்லவும் அரிய இந்நெறியில் இவ்விள மடந்தை எவ்வாறு வந்தனள் கொல்லோ; இவள் இரங்கத்தக்காளாயினளே என்று மருண்டு கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மீட்டு வரவு ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்" (தொல். கற்.) என்பதனாற் கொள்க.

இலைமாண் பகழிச் சிலைமாண் இரீஇய
அன்பில் ஆடவர் அலைத்தலின் பலருடன்
வம்பலர் தொலைந்த அருஞ்சுரக் கவலை
அழல்போல் செவிய சேவல் ஆட்டி
ரு. நிழலொடு கதிக்கும் நிணம்புரி முதுநரி
பச்சூன் கொள்ளை மாந்திவெய்து உற்றுத்
தேர்திகழ் வறும்புலந் துழைஇ நீர்நயந்து
பதுக்கை நீழல் ஒதுக்கிடம் பெறாஅ

அஞ்சுவரு கவலை வருதலின் வருந்திய
நமக்கும் அரிய வாயின அமைத்தோள்
மாண்புடைக் குறுமகள் நீங்கி
யாங்குவந் தனள்கொல் அளியள் தானே.

(சொ—ள்.) இலை மாண் பகழிச் சிலை மாண் இரீஇய அன்பு இல் ஆடவர் – இலைவடிவாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அம்பை வில்லிலே மாண்புபட இருத்திய உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத மறவர்; அலைத்தலின் - கொன்று அலைத்தலாலே; வம்பலர் தொலைந்த அருஞ்சுரக் கவலை - அயல் நாட்டினர் பலரும் அவ்விடத்தில் இறந்து கிடந்த செல்லுதற்கரிய சுரத்திலுள்ள கவர்த்த நெறியில் அங்ஙனம் கிடந்த பிணங்களை; அழல் போல் செவிய சேவல் ஆட்டி - அழல் போலுகின்ற சிவந்த செவியையுடைய கழுகின் சேவல் தின்னுவாறு அதனை வெருட்டி அலைத்து; நிழலொடு கதிக்கும் நிணம் புரி முதுநரி - தன் நிழலைப் பார்த்து மகிழ்ந்து விளையாடுகின்ற ஊனைத் தின்னுதலில் விருப்ப மிக்க முதிய நரி; பசுங் கொள்ளை மாந்தி வெய்து உற்று நீர் நயந்து தேர் திகழும் வறும் புலம் துழைஇ - பசிய தசையை நிரம்பத் தின்று வாய் வறந்து நீர் பருக விரும்பிப் பேய்த்தேர் விளங்குகின்ற நீரற்ற வறும் புலத்தை நீர் உள்ள இடமென்று சென்று அலைந்து; பதுக்கை நீழல் ஒதுக்கு இடம் பெறாஅ அஞ்சுவரு கவலை - நீர் ஆங்குக் கிடைக்காமையாலே வருந்திக் கற்குவியலின் நிழலிலேதான் வெயிலுக்கு ஒதுங்கியிருக்கவும் இடம் பெறாது வருந்துகின்ற அஞ்சத்தக்க பலவாய வழி; வருதலின் வருந்திய நமக்கும் அரிய ஆயின - வருதலானே வருந்திய நமக்கும் கடத்தற்கு அரிய வாயின; அமைத் தோள் மாண்பு உடைக் குறுமகள் நீங்கி யாங்கு வந்தனள் - இத்தன்மையவாகிய வழியில் மூங்கில் போன்ற தோளையுடைய மாட்சிமைப்பட்ட இளமடந்தையாகிய நம் காதலி தானிருக்கும் மாளிகையினின்று நீங்கி எவ்வாறு வந்தனளோ?: அளியள் – இவள் இரங்கத் தக்காள் காண்; எ - று.

(வி - ம்.) போல்செவி : வினைத்தொகை. ஆட்டுதல் - அலைத்தல். கதித்தல்-விளையாடுதல். கொள்ளை - மிகுதி.

இறைச்சி:—ஆறலைப்போர் கொன்றொழித்த பிணங்களைக் கழுகு தின்னாதபடி அலைத்தோப்பிக் கதிக்கின்ற நரி, தானே தின்று உண்ண நீர் பெறாது, ஒதுங்க நிழலின்றி வருந்துங் கானமென்றது, ஊழ்வினையினாலே தரப்பட்ட என் காதலியைப் பசலை தோன்றாதபடி மகிழ்ச்சியுற்ற யான் நுகர்ந்து ஈதல் முதலாயவற்றுக்கு உரிய பொருள்பெறாது எய்தும் இடனுந் தெரிதலின்றி வருந்தாநின்றேன் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - இடைச்சுரத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) குறுமகள் என்றது தன் மனக்கண்ணிற் றோன்றும் உருவெளியை. 'அருஞ்சுரக் கவலை' என்றும் பாடம். (கூஉ)

கூநுரு. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி ஆற்றதருமை யஞ்சித் தான் ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் இரவின்கண் வருதலையறிந்த தோழி நெருங்கி 'மலைநாடனே ! இரவின் கண்ணே கொடிய நெறியில் வருதலால் நீ சால்புடையை அல்லை'யென வெதுண்டு கூறி உள்ளுறையால் மணஞ் செய்துகொள்ள வருவாயாக வெனவும், 'அங்ஙனம் வருவையேயல் எமர் எதிர்கொண்டு மகட்கொடை நேர்வரெனவுந் தெளியக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

ஆளில் பெண்டிர் தாளின் செய்த
நுணங்குநுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள
ஆடுமழை தவழுங் கோடுயர் நெடுவரை
முடமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழங்
ரு. கல்லுழு குறவர் காதல் மடமகள்
கருவிரன் மந்திக்கு வருவிருந்து அயரும்
வான்தோய் வெற்ப சான்றோய் அல்லைஎம்
காமங் கனிவது ஆயினும் யாமத்து
இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானை
கய. வெஞ்சின உருமின் உரறும்
அஞ்சுவரு சிறுநெறி வருத லானே.

(சொ - ள்.) ஆள் இல் பெண்டிர் தாளின் செய்தநுணங்கு நுண் பனுவல் போல - தேட்டத்திற்குரிய காதலன் இல்லாத தாபதமகளிர் தாம் தேடி உண்ணுமாறு முயன்று நூற்கின்ற நுணங்கிய நுண்ணிய பஞ்சுபோல; கணம் கொள ஆடும் மழை தவழும் கோடு உயர் நெடு வரை – கூட்டமாகக் காற்றால் அலைப் படும் மேகந் தவழ்கின்ற கொடுமுடிகள் உயர்ந்த நெடிய மலையிடத்து; முடம் முதிர் பலவின் குடம் மருள் பெரும்பழம் - முடபபட்டு முதிர்ந்த பலாமரத்திலுள்ள குடம் போன்ற பெரிய பழத்தின் சுளையை; கல் உழு குறவர் காதல் மடம் மகள் – மலைச் சாரலில் உழுதுண்டு வாழுங் குறவர் தாம் அன்போடு பெற்று வளர்த்து வருகின்ற இளமகள்; கரு விரல் மந்திக்கு வரு விருந்து

அயரும் - கரிய விரலையுடைய மந்தியை வருவிருந்தாக ஏற்றுக் கொண்டு கொடுத்து ஓம்பாநிற்கும்; வான் தோய் வெற்ப - விசும்பில் நீண்ட மலைநாடனே!; எம் காமம் கனிவது ஆயினும் - எம்பால் நீ காமம் மிகுதியாகக் கொண்டிருப்பினும்; யாமத்து இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானை வெஞ்சின உருமின் உரறும் - இரவு நடுயாமத்துக் கரிய புலியைக் கொன்ற பெரிய கையையுடைய யானை கொடிய சினத்தையுடைய இடிபோல முழங்காநிற்கும்; அஞ்சு வரு சிறு நெறி வருதலான் - யாவரும் அஞ்சுகின்ற சிறிய கொடிய வழியின் வருதலானே; சான்றோய் அல்லை - நீ சால்புடையையல்லை; ஆதலின் இங்ஙனம் நீ வருதலை நீக்கி வேறு தக்கதொன்றனைச் செய்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஆளில் பெண்டிர் - பொருள் தேடிவந்து பாதுகாக்குங் கணவனை இழந்த கைம்மை மகளிர். பனுவல் - பறித்த பஞ்சு. "பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன" என்றார் (௧௨௫) புறத்தினும். முட முதிர்பலா - இளமகள் கீழ்நின்று அடியே பறித்தற்குரியது.

உள்ளுறை :—குறவர் மடமகள் பலவின்பழத்துச் சுளையை மந்தியை விருந்தாகக் கொண்டு ஓம்புமென்றது, நீ மணஞ் செய்துகொள்ள வரின் எஞ்சுற்றத்தார் நின்னை மணமகனாக ஏற்றுமகட்கொடை நேர்வரென்றதாம்.

பசித்துவந்த மந்தியையும் ஓம்புபலையுடையையா யிருந்தும் நின்னை அடைக்கலம்புக்க இவள் அஞ்சாவாறு வரைந்தா யல்லையே யென்றிரங்கியதென்பது.

இத்தகைய கொடிய நெஞ்சினையாகிய நின் மலையின் கண்ணே மஞ்சும் தவழாநின்றதே! இஃதென்ன வியப்போ எனப் பொருளின் புறத்தே இறைச்சி தோன்றுவதும் அறிக. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) தாளில் - தமது முயற்சியாலே. வருவிருந்து : வினைத்தொகை. எம் காமம் - எம்முடைய காமம் எனினுமாம். (௩௫௩)

௩௫௪. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை : (௧) இது, தோழியாற் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவு கடாயது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகனை நெருங்கிய தோழி, 'ஐயனே! நினது கேண்மை அலராய் விளைகின்ற' தென்று கூறி, இறைச்சியாலே தலைமகளை இல்வயிற் செறித்தமை சொல்லி, அஃது எவ்வாறு யாங்கள் பொறுப்பதென வரைவுகடாவாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காப்பின் கடுமை.........அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (உ) மனைவயின் தோழியைத் தலைமகன் புகழ்ந்தாற்குத் தோழி மறுத்துச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, மணமனையின் மற்றைநாள் செவிலியொடு புகுந்த தோழியை 'நீ நன்றாக இறைமகளை ஆற்றியிருந்தா'யென்று தலைமகன் புகழ்தலும் 'நீ கொண்ட கேண்மை எங்குங் கௌவையாகியது; அதனை நின் காதலியே பொறையொடு நீ வாராமையாலுண்டாகிய தனது காமநோயையும் ஆற்றியிருந்ததன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறு கிடந்ததென்னை' யென்று தோழி மறுத்துக் கூறுநிற்பது மாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள் முடிந்தபின் வந்த தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்" (தொல். கற். ௬) என்னும் விதிகொள்க.

தானது பொறுத்தல் யாவது கானல்
ஆடரை ஒழித்த நீடிரும் பெண்ணை
வீழ்கா வோலைச் சூழ்சிறை யாத்த
கானல் நண்ணிய வார்மணல் முன்றில்
எல்லி அன்ன இருள்நிறப் புன்னை
நல்லரை முழுமுதல் அவ்வயின் தொடுத்த
தூங்கல் அம்பித் தூவலஞ் சேர்ப்பின்
கடுவெயில் கொதித்த கல்விளை உப்பு
நெடுநெறி ஒழுகை நிரைசெலப் பார்ப்போர்
அளம்போகு ஆகுலங் கடுப்பக்
கௌவையா கின்றது ஐயநின் நட்பே.

(சொ - ள்.) ஐய கானல் ஆடு அரை ஒழித்த நீடு இரும் பெண்ணை வீழ் கா ஓலைச் சூழ் சிறை யாத்த — ஐயனே! கழிச் சோலையிடத்துக் காற்றுலசைகின்ற அடியில் உள்ளவற்றை வெட்டி ஒழித்தலானே நெடிய கரிய பனையினின்று விழுகின்ற காவிக் கொணர்ந்த ஓலையைச் சூழ்கின்ற வேலியில் மறைபடக் கட்டிய; கானல் நண்ணிய வார்மணல் முன்றில் - கடற்கரைச் சோலையையடுத்த வெளிய மணலையுடைய முன்றிலின்கண்ணே; எல்லி அன்ன இருள் நிறப் புன்னை நல் அரை முழுமுதல் அவ்வயின் தொடுத்த — இரவு போன்ற இருண்ட நிறத்தையுடைய புன்னையின் நல்ல பெரிய அடிமரத்திலே பிணித்துக்கிடத்தலானே; தூங்கல் அம்பி தூவல் அம் சேர்ப்பின் - தங்குதல் கொண்ட தோணியையுடைய நீர்த்துவலை தெறித்துவிழும் கடற்கரையிடத்தே; கடு வெயில் கொதித்த கல் விளை உப்பு நெடுநெறி ஒழுகை நிரை செலப் பார்ப்போர் - கடுகிய வெயிலினாற் கொதிக்கின்ற கல்லாக விளைந்த உப்புக்களை ஏற்றி நீண்ட நெறியிலே செலுத்தும் பண்டிகள் நிரையாகச் செறிந்து செல்லுமாறு ஏரப்பி

யோட்டுகின்ற உப்புவாணிகர்; அளம் போகு ஆகுலம் கடுப்ப - அளத்து வெளியிலே போகும் பேரொலிபோல; நின் நட்பு கௌவை ஆகின்றது - நின்னால் செய்யப்பட்ட கேண்மையானது பழிச்சொல்லுக்கிடமாயிராநின்றது; அது பொறுத்தல் யாவது - அங்ஙனம் பரந்த அலரால் இற்செறிக்கப்பட்ட யாங்கள் அவ் வில்வயிற் செறிப்பை எவ்வாறு பொறுப்பது? ஆய்ந்து கூறுவாயாக! எ – று.

(வி - ம்.) ஒழுகை - பண்டி. பெண்ணை அரையொழித்த வீழ்காவோலை யென்பது, பனையின் அடியிலிருந்து வெட்டாது விடப்பட்டிருந்து அப்பொழுது வெட்டி வீழ்த்திய ஓலையென்க.

இறைச்சி: ஓலைச் சூழ்சிறையாத்த கானலென்றது, எமரும் அன்னையும் எமது இல்லகத்தைக் காவலோம்பலாயினா ராதலின், நீ இரவுக்குறி வருவதற்கு இயலாதெனவும், புன்னை அடிமரத்திலே தோணி இயக்கமறப் பிணித்ததென்றது தலைமகள் புறத்துவந்து இயங்காவாறு இல்வயின் செறிக்கப்பட்டாளெனவுங் கூறியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

இரண்டாந் துறைக்கு அங்குக்கூறிய குறிப்பை விரித்துரைத்துக் கொள்க. அதற்கு மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) அது - அக்கௌவையை எனினுமாம். காவோலைப் பெயர் - பனையின் அடிதொட்டு நுனிகாறும் அடர்ந்திருந்து அப்பனைக்குப் பாதுகாவலாக அமைதலின் அவ்வோலைகள் காவோலை எனப் பட்டன என்க. ஆகுலம் - ஆரவாரம். (௩௫௪)

௩௫௫. ....

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (க) இது, தோழி அருகடுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகன் ஓரோவொருகால் அருகி வருதலை யறிந்த தோழி அவனது அருகில் நெருங்கி; என் தோழியை நீ விரும்பி முயங்கி இன்புறா யாயினும், என்பால் நீ கொண்ட அன்பின் மிகுதியினாலேனும் கைசோர விடாது அவளை அணைந்து தலையளி செய்வாயாக; நீயே களைகணன்றி அவள் பிறிதுடையளல்ல' ளென்பதுபடக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" (சொல். கள. உ௩) என்னும் விதியின்கண் பாங்கு என்றதனாற் கொள்க.

துறை: (உ) தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகண்டு வரைவுகடாயதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல்.கள.உக) என்பதனாற் கொள்க.

புதல்வன் ஈன்ற பூங்கண் மடந்தை
முலைவாய் உறுக்குங் கைபோல் காந்தள்
குலைவாய் தோயுங் கொழுமடல் வாழை
அம்மடற் பட்ட அருவித் தீநீர்
செம்முக மந்தி ஆரும் நாட
முந்தை இருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்
நஞ்சும் உண்பர் நனிநா கரிகர்
அஞ்சில் ஓதியென் தோழி தோள்துயில்
நெஞ்சின் இன்புறாய் ஆயினும் அதுநீ
என்கண் ஓடி அளிமதி
நின்கண் அல்லது பிறிதியாதும் இலளே.

(சொ – ள்.) புதல்வன் ஈன்ற பூங் கண் மடந்தை முலைவாய் உறுக்கும் கைபோல் - புதல்வனைப் பெற்ற நீலமலர் போன்ற கண்ணையுடைய மடந்தை தன் கொங்கையைக் கையாலே பிடித்துத் தன் புதல்வன் வாயில் வைப்ப அக்குழந்தை அதன்கணுள்ள பாலைப் பருகுவதுபோல; காந்தள் குலைவாய் தோயும் கொழுமடல் வாழை – காந்தளின் பூக்கொத்தொடு பொருந்திய கொழுவிய மடலையுடைய வாழைப்பூவின்; அம்மடல் பட்ட அருவித் தீ நீர் செம்முக மந்தி ஆரும் நாட - அந்த மடலுட்பட்ட அருவி போலப் பெருகிவரும் இனிய நீரைச் சிவந்த முகத்தையுடைய பெண்குரங்கு பற்றிப் பருகா நிற்கும் மலைநாடனே!; நட்டோர் முந்தை இருந்து கொடுப்பின் - நட்புடையாளர் கண்ணோட்டமுடையார்க்கு எதிரே சென்றிருந்து 'இதனை நீயிர் உண்பீராக! என்று நஞ்சைக் கலந்து கொடுத்தாலும்; நனி நாகரிகர் நஞ்சும் உண்பர் - நட்பின் மிக்க அக்கண்ணோட்டமுடையார் அது நஞ்செனக் கண்டு வைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும் அவரோடு மேவுவார்; அது நீ அம் சில் ஓதி என் தோழி தோள் துயில் நெஞ்சின் இன்புறாய் – நீ அத்தகைய நட்புடையனா யிருந்தும் அழகிய சிலவாய கூந்தலையுடைய என் தோழியின் தோளிலே துயிலுவதை நின் உள்ளத்து இன்பமாகக் கொண்டாயல்லை; ஆயினும் - அங்ஙனம் கொள்ளாயேயாயினும்; என் கண் ஓடி அளி - என்பால் உள்ள கண்ணோட்டத்தினாலாவது இவளுடைய தோளிலே துயிலுவதனை இன்பமாகக் கொண்டு தலையளி செயவாயாக! நின் கண் அல்லது பிறிது யாதும் இலள் - இவள் தான் நின்பால் அடைக்கலமாக உடையள் அல்லது வேறொரு களைகணும் உடையள் அல்லள்காண்; எ – று.

(வி - ம்.) நாகரிகர் – கண்ணோட்ட முடையவர். இக்கருத்து "பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க, நாகரிகம் வேண்டு பவர்" (குறள் - ௫௮௦) என்பதன்கண் எடுத்தாண்டமை யறிக.

வாழை மடலினுள்ள இனிய நீரை மந்தி பருகும் நாடனுயிருந்தும் அதுபோல இவளது நலனை நுகர நீ விரும்பினையல்லையே, இஃதென்னை யென வேறுமொருபொருள் தோன்றி நின்றது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஆற்றுவிதுரைத்து வரைவுகடாதல். இதன், 'முந்தை யிருந்து.........நனிநாகரிகர்' என்னும் இரண்டடிகளும் பெருங்கதையில் வந்துள்ளன.

(பெரு - ரை.) வாழைப் பூவிற்கு மடந்தை முலையும் காந்தட் பூவிற்கு அவள் கையும் மந்திக்குப் புதல்வனும் தீநீர்க்குப் பாலும் உவமைகள். 'தோள் துயில் இன்புறாய்' என்றது, நீ இவளை வரைந்து கொண்டு நின்மனைக்கண் இவள் தோளின்கண் இடையூறின்றித் துயில்வதனை இன்பமாகக் கொள்கின்றிலை என்றவாறு, (௩௫௫)

௩௫௬. பரணர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது. வரைவு மறுக்கப்பட்டு ஆற்றானாகிய தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் அந்தணர், சான்றோர் முதலாயினரோடு வரைவு வேண்டி வருதலும் தலைமகளின் தமர் உடன்படாமை கண்டு அவன் தனது நெஞ்சை நெருங்கி, 'என் நெஞ்சமே! இதுகாறும் நீ வருந்தியதனை யான் அறிவேன் காண்; இங்ஙனம் வருந்தியதன் பயனாக வேனும் நம் காதலி நம் அருகிலே வைகுமாறு கிடைப்பளோ? ஒன்று கூறுவாயாக'வென்று நொந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பரிவுற்று மெலியினும்" (தொல். கற். ௧௨) என்னும் விதிகொள்க.

நிலந்தாழ் மருங்கின் தெண்கடல் மேய்ந்த
விலங்குமென் தூவிச் செங்கால் அன்னம்
பொன்படு நெடுங்கோட்டு இமயத்து உச்சி
வானர மகளிர்க்கு மேவல் ஆகும்
௫. வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்கிரை ஒய்யும்
அசைவில் நோன்பறை போலச் செல்வர
வருந்தினை வாழியென் உள்ளம் ஒருநாள்
காதலி உழையள் ஆகவும்
குணக்குத்தோன்று வெள்ளியின் எமக்கும் ஆர்வருமே.

(சொ - ள்.) என் உள்ளம் வாழி – என் உள்ளமே! நீ வாழ்வாயாக!; நிலம் தாழ் மருங்கின் தெள் கடல் மேய்ந்த – நிலத்தின் கண்ணே ஆழ்ந்த இடத்தினையுடைய தெளிந்த கடலருகு சென்று

இரைதேடி அருந்திய; விலங்கு மெல் தூவிச் செங்கால் அன்னம் — ஒன்றற்கொன்று விலகிய மெல்லிய இறகினையும் சிவந்த காலினையுமுடைய அன்னப்பறவைகள; பொன் படு நெடுங்கோட்டு இமயத்து உச்சி - பொன்பொருந்திய நெடிய கொடுமுடிகளையுடைய இமயமலையின் உச்சியிலிருக்கின்ற தேவருலகின்கண்வாழும்; வான் அர மகளிர்க்கு மேவல் ஆகும் - தெய்வமகளிர்க்கு விருப்பத்தோடு விளையாடுதற்கு ஆய; வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்கு இரை ஒய்யும் - சிறகு முளைத்து வளராத தம் இளம் பார்ப்புக்களுக்கு இட்டுண்ணும் உணவைக் கொடுக்குமாறு செல்லுகின்றபொழுது அசைவுஇல் நோன் பறை போல - அவற்றின் வருந்துதலில்லாத வலிய சிறகு வருந்தினாற்போல; செல் வர வருந்தினை - பலகாலும் என்பால் நின்றும் அவள்பால் ஏகுதலாலே நீ வருந்தாநின்றனை; ஒருநாள் குணக்குத் தோன்றும் வெள்ளியின் — அதனை யான் நன்கு அறிவேன் காண்! இங்ஙனம் வருந்தியதன் பயனாக இனி மற்றொரு பொழுதிலாயினும் கீழ்பாற்கண் விடியலிலே தோன்றுகின்ற வெள்ளிபோல; காதலி உழையள் ஆகவும் எமக்கு வருமோ – நங் காதலி நம் அருகில் வைகுமாறு நமக்குக் கிடைக்குமோ?; அதனையேனும் ஆராய்ந்து கூறுவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) ஒய்யும் - கொண்டு சென்று கொடுக்கும். ஆர்: அசைநிலை. ஏ: வினா.

தமர் மறுத்ததனால் உழையளாகவும் வருமோவென்று இரங்கினான். அவர் மறுப்பினும் அவள் தன்பால் அன்புடையளாதலின் ஒருகால் வருமோ என்னுங் கருத்தால் காதலி யென்றான்.

இறைச்சி:—அன்னப் பறவை இமயத்து உச்சியில் அரமகளிர் கைப்பட்ட தம் பார்ப்புக்களுக்குக் கடலகத்துள்ள இரையைக்கொண்டு சிறகு துணையாகச் செல்லுமென்றது, யாமும் தமர் வயிற்பட்ட நம் காதலி நிமித்தமாக வேற்று நாட்டுச் சென்று பொருளீட்டி உள்ளமும், அந்தணரும் சான்றோரும் துணையாகக்கொண்டு ஈண்டெய்தி வருந்தாநின்றேம் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) காதலி அரிய ஆதல் தோன்ற அவள்பால் சென்று சென்று கையறுகின்ற தன் நெஞ்சத்திற்கு, வானர மகளிர் பால் வளருகின்ற தம்பார்ப்பிற்கு இரை கொடுக்கச் சென்று மீளும் அன்னப் பறவையின் சிறகினை உவமையாக எடுத்தான். (௩௫௬)

௩௫௭. குறமகள் குறியெயினி

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (க) இது, தலைமகன் வரைவு நீடிய இடத்து ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுபவன் வரைந்து கொள்ளாது பலநாள்காறும்நீட்டித்தலான்எவ்வண்ணமாயினும் வரைய வருமென்னும் தெளிவினால் வருந்தாத தலைமகள் தோழியை நெருங்கி, 'என்னுள்ளம் சாரல் நாடனோடாடிய நாளையெண்ணி வருந்த அறியாதது' ஆதலின், அது காரணமாக நினது எண்ணம் எவ்வாறோ'வென வினவி யறியா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "வரைவிடை வைத்த காலத்து" (தொல். கள. உக) என வரும் நூற்பாவின்கண் ' தானே கூறுங்காலமும் உளவே, என்பதனாற் கொள்க.

துறை : (உ) மனைமருண்டு வேறுபாடாயினாய் என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, மனைமருளல் - மனையிலிருந்தவாறே மருளுதல். ஏனைய வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

நின்குறிப்பு எவனோ தோழி என்குறிப்பு
என்னொடு நிலையா தாயினும் என்றும்
நெஞ்சுவடுப் படுத்துக் கெடஅறி யாதே
சேணுறத் தோன்றுங் குன்றத்துக் கவாஅன்
௫. பெயலுழந்து உலறிய மணிப்பொறிக் குடுமிப்
பீலி மஞ்ஞை ஆலுஞ் சோலை
அங்கண் அறைய அகல்வாய்ப் பைஞ்சுனை
உண்கண் ஒப்பின் நீலம் அடைச்சி
நீரலைக் கலைஇய கண்ணிச்
௧௦. சாரல் நாடனொடு ஆடிய நாளே.

(சொ - ள்.) தோழி என் குறிப்பு என்னொடு நிலையாது ஆயினும் - தோழீ! என் கருத்தானது என்னோடு பொருந்தாதாயினும்; சேண் உறத் தோன்றும் குன்றத்துக் கவாஅன் - ஆகாயத்தில் உயர்ந்து நன்றாகத் தோன்றுகின்ற மலையின் பக்கத்தில்; பெயல் உழந்து உலறிய மணிப் பொறிக் குடுமிப் பீலி மஞ்ஞை - மழைபெய்யுமளவில் அம் மழையிலே நனைந்து மயிர் சிலிர்த்த நீலமணிபோன்ற புள்ளிகளையுடைய குடுமியையும் பீலியையுமுடைய மயில் சென்று; ஆடும் சோலை அம் கண் அறைய அகல் வாய்ப் பைஞ்சுனை - உலாவி வருகின்ற சோலை சூழ்ந்த அழகிய இடமகன்ற கற்பாறையில் உற்ற அகன்ற வாயையுடைய குளிர்ந்த சுனையிடத்துள்ள; உண்கண் ஒப்பின் நீலம் அடைச்சி - மையுண்ட கண்ணையொத்த குவளைமலர்களைக் கொய்து; நீர் அலைக் கலைஇய கண்ணிச் சாரல் நாடனொடு - நீராடும்பொழுது அந்நீர் அலைத்தலானே குலைந்த மாலையையுடைய

சாரல் நாடனுடனே; ஆடிய நாள் — அருவியில் ஆடிய நாளினை நினைந்து; என்றும் நெஞ்சு வடுப்படுத்துக் கெட அறியாது — எக்காலத்தும் நெஞ்சைப் புண்படுத்திக் கொண்டு கெட்டொழிய அறியாததாயிராநின்றது; நின் குறிப்பு எவன் — அது காரணமாக நின் கருத்துத்தான் எவ்வாறுளதோ? அதனைக் கூறிக்காண் எ — று.

(வி - ம்.) வடுப்படுத்தல்-குற்றப்படுத்தலுமாம். உலறிய மஞ்ஞை யென்க. உலறுதல் - சிலும்புதல். குறிப்பு - கருத்து.

வடுப்படுத்தல் கெடுதியையுடைய தெனவும் தன் அறிவு அத்தன் மையது அன்றெனவும் அறிவுறுத்துவாள் கெட அறியாதே யென்றாள். அங்ஙனம் யான் துன்புறுதிருப்பதை அறிந்தனை யாதலிற் 'கேள்வன் பிரிந்ததனால் வருந்தாது மகிழ்ந்துறைகின்ற இவளொருத்தியின் நெஞ்சம் வன்மை உடையது' எனக் கருதுகின்றனையோ வென்னுங் குறிப்பால் நின் குறிப்பு எவனோ வென்றாள்.

இறைச்சி:—மழை பெய்தலானே நனைந்த மயில் சோலையில் உலாவி வருமென்றது, அவன் முன்பு ஒரு காலத்தே கூடித் தலையளி செய்தலால் மகிழ்ந்த எனது நெஞ்சம் இப்பொழுதும் சோர்வடையாமல் அவன் தோள்மீது இயங்காநிற்கு மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தோழியொடு கூறி ஆறியிருத்தல்.

(பெரு - ரை.) நெஞ்சு வடுப்படுத்துமாயினும் ஆடியநாள் கெட அறியாது ஒரோவழி என்னை இன்புறுத்துவதும் ஆகின்றது; ஆதலால் ஆற்றுவல் காண்! என்பது குறிப்பு. (கூஇ௭)

கூ௫அ. நக்கீரர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (க) இது, பட்டபின்றை வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்துத்தோழி இவள் ஆற்றாளாயினள்; இவளை இழந்தே னெனக் கவன்றாள் வற்புறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் மணஞ் செய்து கொள்ளாது தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்துத் தோழி இவள் ஆற்றாளாயினள்; இவளை இழந்தேனெனக் கவலையுடையளாய் இறை மகளை நெருங்கி நமது கவின் கெடுமாறு பிரிந்துபோகிய தலைவர் முன்பு நின்னை அகன்று போகேன் என்று சூளுரைகூறி அதனை மறந்தனராத லால் 'அதுகாரணமாக நீ அணங்காதொழி' என்று கடல் தெய்வத்துக் குப் பரவுக்கடன் கொடுப்போம் வாவென அவள ஆற்றும் வண்ணம் சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை உளப் பட" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (உ) அக்காலத்து ஆற்றாளாய் நின்ற தலைமகள் தோழிக் குச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

பெருந்தோள் நெகிழ அவ்வரி வாடச்
சிறுமெல் ஆகம் பெரும்பசப்பு ஊர
இன்னேம் ஆக எற்கண்டு நாணி
நின்னொடு தெளித்தனர் ஆயினும் என்னதூஉம்
அணங்கல் ஓம்புமதி வாழிய நீயெனக்
கணங்கெழு கடவுட்கு உயர்பலி தூஉய்ப்
பரவினம் வருகஞ் சென்மோ தோழி
பெருஞ்சேய் இறவின் துய்த்தலை முடங்கல்
சிறுவெண் காக்கை நாளிரை பெறூஉம்
பசும்பூண் வழுதி மருங்கை அன்னஎன்
அரும்பெறல் ஆய்கவின் தொலையப்
பிரிந்தாண்டு உறைதல் வல்லி யோரே.

(சொ - ள்.) தோழி பெருஞ் சேய்துய்த்தலை இறவின் முடங்கல் - தோழீ! பெரிய செவ்விய பஞ்சுபோன்ற தலையையுடைய இறவின் முடங்கலை; சிறு வெண் காக்கை நாள் இரை பெறூஉம் பசும்பூண் வழுதி மருங்கை அன்ன - சிறிய வெளிய காக்கை நாட்காலையில் இரையாகப் பெறுகின்ற பசிய பூணை அணிந்த பாண்டியனது மருங்கூர் போன்ற; என் அரும் பெறல் ஆய்கவின் தொலைய - எனது அரிதாகப் பெற்ற நுண்ணிய அழகெல்லாம் கெடும்படியாக; பிரிந்து ஆண்டு உறைதல் வல்லியோர் - என்னைப்பிரிந்து அங்கே தங்குதற்கு வல்ல தலைவர்; பெருந்தோள் நெகிழ அ வரி வாட சிறு மெல் ஆகம் பெரும்பசப்பு ஊர - முன்னொருபொழுது நம்முடைய பெரிய தோள் தளர்வடைய அழகிய வரி (இரேகை)கள் வாட்டமுறச் சிறிய மெல்லிய கொங்கைகளிலே பெரிய பசலை பரவ; இன்னேம் ஆக என் கண்டு நாணி - நாம் இத்தன்மையேமாதலும் அவர் தம் காதலியைப் பிரிதலால் இவ்வண்ணம் ஆயினள் என்று என்னைக் கண்டு வெட்கமுற்று; நின்னொடு தெளித்தனர் ஆயினும் - தெய்வத்தை முன்னிலைப படுத்தி இனி ஒருபொழுதேனும் பிரியேனென்று நின்னுடனே சூளுற்றனராயினும் அங்ஙனம் கூறிய சூள் பொய்த்தலானே அதுகாரணமாக; என்னதூஉம் அணங்கல் ஓம்பு நீ வாழிய என - எவ்வளவேனும் அவரை வருத்தாதேகொள்! அவரைப் பாதுகாப்பாயாக! நீ வாழிய என்று; கணம் கெழு கடவுட்கு உயர் பலி

தூஉய்ப் பரவினம் வருகம் சென்மோ - கணங்களையுடைய அக் கடவுளுக்கு உயர்ந்த பலியையிட்டு நீர்வளாவிச் சாந்தி செய்து பரவுக்கடன் கொடுத்து இறைஞ்சினமாகிப் பின்பு வருவோம், அதற்காக ஆண்டுச் செல்வோமோ ? ஒன்று ஆய்ந்து கூறுவாய் காண் ! எ – று.

(வி - ம்.) பெருந்தோள் நெகிழ்தல் முதலியன முன்பொரு காலத்து நிகழ்ந்தவை. தெளித்தல் - சூளுறுதல். ஆகம் - கொங்கை. கடவுட்குப் பலிக் கொடை நேர்ந்தால் அவர் ஊறின்றி வருவரென ஆற்றுவித்தது. "தாயத்தி னடையா" (தொல். பொ. உ௪௧) என்றதன் படி தலைவி நலனைத் தோழி எனது நலனென்றாள்.

உள்ளுறை:—இருவின் முடங்கலைச் சிறு வெண்காக்கை நாட்காலையின் இரையாகப் பெறுமென்றது, பெரிய பொருளை நம் தலைவர் ஆண்டுச் சென்றவுடன் பெற்று மீள்வரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இது, 'தெய்வமஞ்சல்' என்னும் மெய்ப்பாடு, (௩௫௮)

௩௫௯. கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, தோழி தழையேற்றுக் கொண்டு நின்று தலைமகள் குறிப்பின் ஓடியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைவன் கொடுத்த கையுறையை ஏற்றுத் தலைவியிடஞ் சென்று அவள் கருத்து நாண முதலாய மேற்கொண்டதனால் வேறுபட்டிருப்பது அறிந்த தோழி, "இன்று தலைமகன் தழை தந்தனன்; அவற்றை யுடுத்தால் அன்னை முனியுமென் றஞ்சுதும்; வேண்டா வென்று தழையை மறுத்தால் அவனது ஆற்றாமை கண்டஞ்சுதும்; இடையே அத் தழை வாட வேண்டுவபோலு'மென்று அவள் குறிப்பின்வழி ஒழுகுவாள் போன்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "குறைந்து அவட் படரினும்" (தொல். களவு. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

சிலம்பின் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சேதா
அலங்குகுலைக் காந்தள் தீண்டித் தாதுகக்
கன்றுதாய் மருளுங் குன்ற நாடன்
உடுக்குந் தழைதந் தனனே அவையாம்
௫. உடுப்பின் யாயஞ் சுதுமே கொடுப்பின்
கேளுடைக் கேடஞ் சுதுமே ஆயிடை
வாடல கொல்லோ தாமே [1]அவன்மலைப்

(பாடம்) 1. அவர்மலைப்.

போருடை வருடையும் பாயாச்
சூருடை அடுக்கத்த கொயற்கருந் தழையே.

(சொ - ள்.) சிலம்பின் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சேதா - மலையின் மேய்ந்த சிறிய கொம்பையுடைய செவ்விய பசு; அலங்கு குலைக் காந்தள் தீண்டித் தாது உக - அசைகின்ற குலையையுடைய காந்தளைத் தீண்டி அக்காந்தண் மலரிலுள்ள தாதுக்கள் தன்மேல் உதிரப் பெற்றதனாலே நிறம் வேறுபாடுடைமை நோக்கி; கன்று தாய் மருளும் குன்ற நாடன் - அதன் கன்று தன் தாயென் றறியாமல் மயங்காநிற்கும் மலை நாடன்; உடுக்கும் தழை தந்தனன் அவை - உடுத்திக் கொள்ளுந் தழையைக் கையுறையாகக் கொடுத்தனன், அவற்றை எம் நாட்டினர் உடாராதலின், யாம் உடுப்பின் யாய் அஞ்சுதும் - யாங்கள் மட்டும் உடுத்திக்கொள்ளின் அன்னை கேட்டற்கு யாது விடை சொல்ல வல்லேமென்று அஞ்சாநிற்பேம்; கொடுப்பின்கேள் உடைக் கேடு அஞ்சுதும் - அத்தழையுடையை மீட்டும் தலைவன் பாற் கொடுத்துவிடின் அதனால் அவன்படும் ஆற்றாமைக்கு அஞ்சாநிற்பேம்; ஆயிடை அவன் மலை போர் உடை வருடையும் பாயா - ஆகிய அவற்றிடையே அவனது மலையிலுள்ள போரைச் செய்தலையுடைய வரையாடும் பாய்ந்து செல்லாத; சூர் உடை அடுக்கத்த கொயற்கு அருந் தழை தாம் - தெய்வம் இருக்கின்ற மலைப் பக்கத்தின்கண்ணே உள்ள கொய்தற்கரிய தழைதாம்; வாடல கொல்லோ - வாடுதலுடைய ஆகலாமோ? எ - று.

(வி - ம்.) வாடல - வாடுதலையுடையன; உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினைமுற்று; வருடை - வரையாடு. தெய்வமேறிய மலைத்தழையை வாடச் செய்துவிடின் அத்தெய்வம் ஏதம் நிகழ்த்தினுமாமென்று அஞ்சுவித்தது.

உள்ளுறை:—சேதா காந்தளந்தாது மூடப்படுதலால் அதன் நிறம் வேறுபடக் கண்ட கன்று மருளாநிற்கும் என்றது; தலைவி நாண முதலியவற்றான் மூடப்பட்டுக் கருத்து வேறாதலைக் கண்ட தோழி மயங்கா நின்றாள் என்பதாம். இவ்வுள்ளுறை கொண்டு, தலைவி நாண முதலாயவற்றால் மூடப்பட்டாளென்று துறைக்குறிப்பி னுரை கூற லாயிற்று.

மெய்ப்பாடு: இளிவரலைச் சார்ந்த பெருமிதம். பயன் - குறை நயப்பித்தல்.

(பெரு - ரை.) கேளுடைக் கேடு என்றது அவன் இறந்துபடுவான் என்னும் கருத்துடையது. இனிச் சிலம்பின் மேய்ந்த ஆவின்மேல் தாதுகுதலாலே அதன்கன்று அதனை மருளும் என்றது. இத்தழையாடையை யாம் உடுப்பின் அன்னை ஐயுறு நிற்பள் என்றவாறும். "வருடையும் பாயாச் சூருடையடுக்கத்த" என்றது தழை கொய்து வந்த அருமையை விளக்கியது. (கூஙக)

௩௯0. ஓரம்போகியார்

திணை : மருதம்.

துறை: (க) இது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகனைத் தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து வாயில் மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனிடத்துத் தலைமகள் சினமுடையளாதலை யறிந்த தோழி, தலைவனை நெருங்கி வலம்வந்து 'எம்பெருமானே! நீ வெள்கியுற்ற தன்மைக்கு யான் மகிழா நிற்பேன். இம்மனையின்கண்ணே வந்து துயில்வது பிறிதொரு பொழுதினுங் கைகூடு மாதலால் நேற்றுவந்த பரத்தையரின் நலனுண்டு துறந்துவந்த நீ இன்று வரும் பரத்தையரின் நலன் நுகருமாறு செல்வாயாக; நின் பரத்தை சிறப்பெய்துக' என மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.)இதற்கு, "நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக், காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்" (தொல். கள. ௯) என்னும் விதிகொள்க.

துறை : (உ) தலைமகள் ஊடிச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதற்கு, "புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு, அகன்ற கிழவனைப் புலம்பு நனிகாட்டி, இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயத் தருக்கி யெதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் விதிகொள்க.

முழவுமுகம் புலர்ந்து முறையின் ஆடிய
விழவொழி களத்த பாவை போல
நெருநைப் புணர்ந்தோர் புதுநலம் வெளவி
இன்றுதரு மகளிர் மென்தோள் பெறீஇயர்
சென்றீ பெரும சிறக்கநின் பரத்தை
பல்லோர் பழித்தல் நாணி வல்லே
காழிற் குத்திக் கசிந்தவர் அலைப்பக்
கையிடை வைத்தது மெய்யிடைத் திமிரும்
முனியுடைக் கவளம் போல நனிபெரிது
உற்றநின் விழுமம் உவப்பேன்
மற்றுங் கூடும் மனைமடி துயிலே.

(சொ - ள்.) பெரும பல்லோர் பழித்தல் நாணி வல்லே - பெருமானே! பலரும் இகழ்ந்து கூறுதல் பொறாது வெள்கி விரைவாக; கசிந்தவர் காழில் குத்தி அலைப்ப - வருந்திய பாகர் இருப்பு முள்ளாலே குத்தி அலைத்தலாலே; கை இடை வைத்தது மெய்யிடைத் திமிரும் முனியுடைக் கவளம் போல - துன்புற்றுத்

தன் துதிக்கையிடை வைத்ததனை மெய்யின்மேல் வாரி இறைத்துக் கொள்ளுகின்ற யானைக்கன்றுக்கு இட்ட கவளம்போல; நனி பெரிது உற்ற நின் விழுமம் உவப்பென் - மிகப் பெரிதாக நீ யுற்ற நின் சீர்மையை யான் கண்டு மகிழா நிற்பேன்; மனை மடி துயில் மற்றும் கூடும் - நீ மனையின்கண் வந்து துயிலு கின்ற துயிலானது பிறிதொரு பொழுதினுங் கூடும்; முழவு முகம் புலர்ந்து முறையின் ஆடிய - ஆதலால் மத்தள முகத்து வைத்த மார்ச்சனை வறந்து போமாறு முறையே கூத்துக்களை ஆடிய; விழவு ஒழி களத்த பாவை போல - திருவிழா வொழிந்த களத்தி லுள்ள கூத்தியைப்போல; நெருநைப் புணர்ந்தோர் புதுநலம் வௌவி - அழகுடைய நேற்றைப் பொழுதிலே வந்து நின்னை முயங்கிய பரத்தையருடைய புதிய நலனை யெல்லாங் கொள்ளை கொண்டு; இன்று தரும் மகளிர் மெல்தோள் பெறீஇயர் - இற்றை நாளால் பாணனாலே கொணர்ந்து தரப்படுகின்ற பரத்தையருடைய மெல்லிய தோளை அணையும்வண்ணம்; செல் - விரைந்து செல்வாயாக! நின் பரத்தை சிறக்க - நின்னொடு நின் பரத்தை நீடு வாழ்வாளாக! எ - று.

(வி - ம்.) புலர்ந்து - புலரவெனத் திரிக்க. நாணி - உற்ற விழும மென்க. காழ் - இருப்புமுள். முனி - யானைக்கன்று. அது கவளத்தை மேலே வாரியிறைத்துக் கொள்ளுதல் போல வெட்கமின்றி நீ மேலே போகட்டுக் கொண்ட பழிச் சொல்லை யான் கண்டு மகிழ்வேனென்க. விழுமம் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

நீ இங்ஙனம் இகப்பினும் மனையின் கண்ணிருந்தே மடிதுமாதலின், நீ விரும்பிய வண்ணம் வந்தொழுகற் பாலையென்பாள் மனை துயில் மற்றுங் கூடும் என்றாள். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின் மறுத்தல். (௩௬௦)

௩௬௧. மதுரைப் பேராலவாயர்

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வாயில்களோடு தோழி உறழ்ந்து சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வேற்று நாட்டுச் சென்று வந்துழி, அவன் குறித்த பருவம் கடந்ததனாலே தலைவி துனிகூருமென்ற வாயில் களை நெருங்கித் தோழி 'நீயிர் கவல்வதென்னை அவனது தேரைக் குதிரைகள் கொண்டுவந்து தந்தன; அதுகண்ட இறைவி தானடைந்த துன்பமெல்லாம் நீங்குதலாலே விருந்தேற்கும் விருப்பினளாய் இரா நின்றனள்'ளென உறழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும்" (தொல். கற். ௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனாற் கொள்க.

சிறுவீ முல்லைப் பெரிதுகமழ் அலரி
தானுஞ் சூடினன் இளைஞரும் மலைந்தனர்

விசும்புகடப் பன்ன பொலம்படைக் கலிமாப்
படுமழை பொழிந்த தண்ணறும் புறவின்
நெடுநா ஒண்மணி பாடுசிறந்து இசைப்ப
மாலை மான்ற மணன்மலி வியனகர்த்
தந்தன நெடுந்தகை தேரே என்றும்
அரும்படர் அகல நீக்கி
விருந்தயர் விருப்பினள் திருந்திழை யோளே.

(சொ – ள்.) சிறு வீ முல்லைப் பெரிது கமழ் அலரி - சிறிய மலரையுடைய முல்லையினது பெரிதும் மணம் வீசுகின்ற மலரை; நெடுந்தகை தானும் சூடினன் இளைஞரும் மலைந்தனர் - நெடிய புகழையுடைய இறைவன் தானுஞ் சூடினன் உடன் வந்த இளைஞரும் சூடினர்; விசும்பு கடப்பு அன்ன பொலம் படைக் கலி மா - விசும்பைக் கடந்தாலொத்த பொன்னால் ஆகிய கலனை அணிந்த கனைக்கின்ற குதிரைகள்; படு மழை பொழிந்த தண் நறும் புறவின் நெடு நா ஒள் மணி பாடு சிறந்து இசைப்ப – மிக்க மழைபொழிந்த தண்ணிய நறிய காட்டில் நெடிய நாவையுடைய ஒள்ளிய மணியோசை மிக்கு ஒலிப்ப; தேர் மாலை மான்ற மணல் மலி வியன் நகர்த் தந்தன - அவனது தேரை மாலைப் பொழுது மயங்கிய மணல்மிக்க அகன்ற மாளிகை வாயிலிலே கொணர்ந்து நிறுத்தின; திருந்து இழையோள் என்றும் அரும் படர் அகல நீக்கி - திருந்திய கலனணிந்த தலைவிதான் முன்பு எந்நாளுங் கொண்டிருந்த தீர்தற்கரிய துன்பமெல்லாம் ஒருங்கே நீங்கி; விருந்து அயர் விருப்பினள் – இறைமகனுக்கு விருந்தயரும் விருப்பத்தையுடையளா யிராநின்றனள்; ஆதலின் அவள் துனிகூருமென்று நீயிர் கவல வேண்டா? எ – று.

(வி - ம்.) படை - கலனை : சேணம். கலிமா - குதிரையெனவுமாம். கலிமா தேரைத் தந்தனவென இயைக்க. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வாயில்கள் மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) 'மணம்மலி வியனகர்த்' என்றும் பாடம். (நசுக)

நசுஉ. மதுரை மருதனிள நாகனார்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உடன்போகா நின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, கொண்டு தலைக்கழிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண்ணே தலைவி அயாவுற்ற தறிந்து 'மடந்தையே! நீ சிறிது பொழுது இங்கு விளையாடிக் கொண்டிருப்பாயாக; யான்இவ்வேங்கை

மரத்தின் புறத்திலிருந்து மறவர்வரிற் போர்புரிந்து பெயர்க்குவேன் நின் சுற்றத்தார் நின்னைத் தேடிவரின் மறைந்துகொள்கின்றே' னென அவளது அயாவொழியுமாறு தெளியக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "இடைச்சுர மருங்கின்.........அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத் தானும்" (தொல். அகத். சுக) என்னும் விதிகொள்க.

வினையமை பாவையின் இயலி நுந்தை
மனைவரை இறந்து வந்தனை யாயின்
தலைநாட் கெதிரிய தண்பெயல் எழிலி
அணிமிகு கானத்து அகன்புறம் பரந்த
கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டும்
நீவிளை ஆடுக சிறிதே யானே
மழகளிறு உரிஞ்சிய பராரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கின் இரும்புறம் பொருந்தி
அமர்வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவென்
நுமர்வரின் மறைகுவென் மாஅ யோளே.

(சோ - ள்.) மாஅயோளே - கரிய மாமைநிறமுடைய காதலியே!; வினை அமை பாவையின் இயலி - இயந்திரமமைந்த கொல்லிப் பாவைபோல இயங்கா நின்று; நுந்தை மனை வரை இறந்து வந்தனை - நின் தந்தையின் மனையெல்லையைக் கடந்து யான் கூறுகின்ற சொற்களை மேற்கொண்டு என்னொடு போந்தனை; ஆயின் – ஆதலால்; தலை நாட்கு எதிரிய தண் பெயல் எழிலி அணி மிகு கானத்து - முதற் பெயலைப் பெய்யத் தொடங்கிய குளிர்ச்சியான மழையையுடைய மேகம் பெய்தலாலே அழகு மிக்க காட்டில்; அகன் புறம் பரந்த கடும் செம் மூதாய் கண்டும் கொண்டும் சிறிது நீ விளையாடுக - அகன்ற மேலிடமெல்லாம் பரவிய விரைந்த செலவினையுடைய சிவந்த ஈயலின் மூதாயை நோக்கியும் அவற்றைப் பிடித்தும் சிறிது பொழுது நீ விளையாடுவாயாக!; யான் மழ களிறு உரிஞ்சிய பராரை வேங்கை மணல் இரு மருங்கின் இரும் புறம் பொருந்தி – யானேவெனில், இளைய களிற்றியானை யுரிஞ்சிய பருத்த அடியை உடைய வேங்கை மரத்தின் மணற் பரப்பினையுடைய அதன் பெரிய பின்புறத்தில் மறைந்திருந்து; அமர் வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவென் – ஆறலைகள்வர் முதலாயினோர் சூழ்ந்து போர் செய்ய வரின் அஞ்சாது போர் புரிந்து அவர் ஓடுமாறு பெயர்க்குவேன்; நுமர் வரின் மறைகுவென் - அவ்வண்ணம் நின் சுற்றத்தார் தேடி நின் பின்னே தொடர்ந்துவரின் மறைந்துகொள்ளாநிற்பேன்காண்! எ – று.

(வி - ம்.) செம்மூதாய் - தம்பலப் பூச்சியுமாம்.
தான்அவரை அடும் ஆற்றலுடையனுயினும் தலைவி தன்னுள்ளத்து எம்பெருமானுக்கு ஏதேனும் ஏதம் நிகழுங் கொல்லோவென்றேங்கி இறந்துபடு மாதலின், அது கருதி நுமர்வரின்' மறைகுவ னென்முன்.

இறைச்சி:—மழகளிறு உரிஞ்சிய வேங்கை அங்ஙனம் உரிஞ்சுத லானே கெடாதவாறு போல எத்தகைய பகைவர் வந்து மோதினும் அஞ்சே னென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தன்வலி யுணர்த்தித் தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) வினை - பொறித்தொழில். அமர் - ஆறலைகள்வர் முதலாயினோர் வரின் நிகழ்வது. 'தண்பத வெழிலி' என்றும் பாடம்.
(௩௬௨)

௩௬௩. உலோச்சனுர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (௧) இது, பகற்குறி வந்து நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி தலைமகளை என்னை யாற்றுவிக்குமென்றுகாதோ எம்பெருமான் கவலாது செல்வது: யான் ஆற்றுவிக்கும் இடத்துக் கவன்றால் நீ ஆற்றுவி யெனச் சொல்லியது.

(து -ம்.) என்பது, தோழி பகற்குறி வந்து நீங்குந் தலைமகனை நெருங்கி இறைவியை யான் அயாவோம்புவேனென் றெண்ணியோ நீ கவலையடையாது செல்கின்றனை? யான் ஆற்றுவிக்குமிடத்து அவள் கவலைகொண்டால் நீயே வந்து ஆற்றுவிக்கவேண்டுமென்கின்றுள்; என் தோழி உன்னோடாடியதாலே சிலம்பு உடைந்துபோகியதுகண்டாய், அது கம்மியன் இணைப்பதற்குமேலே மண்கட்டவேண்டியதாதலின் அவன் எடுக்குந் துறைமணல் கொடுவருவாயாகவென்று கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகை யான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி யினுற்கொள்க.

துறை: (உ) கையுறை நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் கையுறை உரைத்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை.

(இ - ம்.) இதனை, "மறைந்தவள் அருக.........பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்" (தொல். கள. உ௩.) என்பதனுற் கொள்க.

கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பைத்
தெண்கடல் நன்னுட்டுச் செல்வன் யானென
வியங்கொண்டு ஏகினை யாயின் எனையதூஉம்
உறுவினைக் கசாவா உலைவில் கம்மியன்
௫. பொறியறு பிணக்கூட்டுந் துறைமணல் கொண்டு
வம்மோ தோழி மலிநீர்ச் சேர்ப்ப

பைந்தழை சிதையக் கோதை வாட
நன்னர் மாலை நெருநை நின்னொடு
சில்விலங்கு எல்வளை ஞெகிழ
அலவன் ஆட்டுவோள் சிலம்புஞெமிர்ந் தெனவே.

(சொ - ள்.) மலி நீர்ச் சேர்ப்ப - நிரம்பிய கடல் நீர் பாவிய நெய்தனிலத் தலைவனே!; பைந் தழை சிதையக் கோதை வாட சில விலங்கு எல் வளை ஞெகிழ - உடுத்திருந்த பசிய தழையுடைய சிதைய மலர்மாலை வாடச் சிலவாகிய விளங்கிய ஒளி பொருந்திய வளைகள் கழல; நன்னர் நெருநை மாலை நின்னொடு அலவன் ஆட்டுவோள் தோழி - நன்றாக நேற்று மாலைப்பொழுது நின்னொடு அலவனைப் பிடித்தாட்டிய என் தோழியினுடைய; சிலம்பு ஞெமிர்ந் தென - சிலம்பு உடைபட்டதனாலே; கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பைத் தெள் கடல் நல் நாட்டுச் செல்வன் யான் என - கண்டல் மரங்களை வேலியாகவுடைய புறத்தே கழி சூழ்ந்த கொல்லைகளையுடைய தெளிந்த நல்ல கடல் நாட்டுத் தலைவன் யானென; வியம் கொண்டு ஏகினையாயின் - நெறிகொண்டு போயினையாயின்; எனையதூஉம் உறு வினைக்கு அசாவா உலைவு இல் கம்மியன் - எத்துணையளவேனும் தான் செய்யும் மிக்க கம்மத் தொழிலில் வருத்தமுறாத கெடுதலில்லாத கம்மியன்; பொறி அறு பிணைக் கூட்டும் - கலன் பொறியற்றுப் போயின் இணைத்துச் சந்து ஊதிக் கூட்டுவதற்கு மண் கட்டவேண்டியதன்றே; துறை மணல் கொண்டு வம் - அங்ஙனம் கட்டுதற்குத் துறையிலுள்ள மணலைக் கொண்டுவந்து தந்து செல்வாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) சிலம்பு உடைந்ததை அன்னையறியின் இல்வயிற் செறிக்கப்பட்டுக் களவு நிகழ்தற் கிடனின்றி இறைமகள் வருந்தா நிற்கும்; அப்பொழுது என்னால் ஆற்றுவித்தலரிதாமாதலின். அங்ஙனம் அன்னை அறியுமுன் நீயே துறைமணல் கொணர்ந்து சிலம்பைக்கூட்டி இவளையாற்றுவிப்பாய் என்பது. நீ வந்து ஆற்றுதியெனவே நின்னையின்றி அமையாளென அறிவுறுத்தினளாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஆற்றாமையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

(உ) உரை:—தோழீ! நீ தலைவனோடாடியதனாலே சிலம்பு உடைபட்டதாதலின் நாம் தலைவனை நோக்கிச் சேர்ப்பனே! நீ பிரிந்தேகினையாயின் அலவன் ஆட்டும் நின் காதலியின் சிலம்பு உடைந்ததனைக் கூட்ட மணல்கொண்டு வருவாயாக' என்போம்; எ - று. மெய்ப்பாடு - அது. பயன் - கையுறையேற்பித்தல்.

(பெரு - ரை.) இரண்டாந்துறைக்கு "மலிநீர்ச் சேர்ப்ப! ஆட்டுவோள் சிலம்பு ஞெமிர்ந்தென மணல் கொண்டு வம்!" என்பேம் என ஒருசொல் வருவித்து முடித்திடுக. இனி "தெண்கடல் நாட்டுச் செல்வேன் யான் என வியங்கொண்டு ஏகினையாயின்" என்றும்

பாடம். இப்பாடஞ் சிறப்புடையது. இதற்குத் தெண்கடல் நாட்டிற்குச் செல்வேன் என்று எம்பால் விடைகொண்டு செல்லுவா யாயின் துறை மணல்கொண்டு வா என இயைபு காண்க. வியம் - விடை. (௩௬௩)

௩௬௪. கிடங்கில் காவிதிப் பெருங்கொற்றனார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, தலைமகள் வரைவிடை மெலிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள் வயிற் பிரிகின்றான் குறித்த பருவம் வருதலும் தலைமகள் ஆற்றாளாய்த் தோழியை நோக்கித் தோழீ ! அவர் குறித்த பருவம் வந்து நீங்குதலு மாகின்றது ; இங்ஙனம் இன்னும் சில வைகல் கழிந்து மாரியாடு மாலையம்பொழுதுஞ் சேரவந்தால் யான் உயிர் வாழலேனென் றழிந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

சொல்லிய பருவம் கழிந்தன்று எல்லையும்
மயங்கிருள் நடுநாள் மங்குலோடு ஒன்றி
ஆர்கலி வானம் நீர்பொதிந்து இயங்கப்
பனியின் வாடையொடு முனிவுவந் திறுப்ப
இன்ன சில்நாள் கழியின் பல்நாள்
வாழலேன் வாழி தோழி ஊழின்
உருமிசை அறியாச் சிறுசெந் நாவின்
ஈர்மணி இன்குரல் ஊர்நனி இயம்பப்
பல்லா தந்த கல்லாக் கோவலர்
கொன்றையந் தீங்குழல் மன்றுதோறு இயம்ப
உயிர்செலத் துனைதரு மாலை
செயிர்தீர் மாரியொடு ஒருங்குதலை வரினே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி சொல்லிய பருவம் கழிந்தன்று - தோழீ ! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக ! தலைவர் வருவேம் என்று சொல்லிப்போன பருவமோ வந்து நீங்குதலாயிற்று ; எல்லையும் மயங்கு இருள் நடு நாள் மங்குலோடு ஒன்றி – பகற்பொழுதும் இருள மிக்க நடுயாமத்துக்காரிருளோடொன்றி ; ஆர்கலி வானம் நீர் பொதிந்து இயங்க - நிரம்பிய இடி முழக்கத்தையுடைய மேகம் நீர் நிறையப் பெற்று இயங்காநிற்ப ; வாடையொடு பனியின் முனிவு வந்து இறுப்ப - வாடைக் காற்றுடனே பனிக்கு உண்டாகிய சின மெல்லாம் என் மீது வந்து தங்காநிற்ப ; இன்ன சில் நாள் கழியின் – இவ்வாறாகிய நாள் சில கழிவன

வாயினும் ; ஊழின் உரும் மிசை அறியா செயிர்தீர் மாரியொடு - முறையே இடிமுழக்கம் விசும்பிலே கேட்கப்படாத குற்றந் தீர்ந்த மாரியுடனே ; சிறு செங் நாவின் மணிசர் இன் குரல் - வல்லோசை பயின்றறியாத சிறிய செவ்விய நாவினையுடைய மணியின் குளிர்ந்த இனிய ஓசை ; ஊர் நனி இயம்ப — ஊரின்கண்ணே புகுந்து மிக ஒலியாநிற்கும்படி ; பல் ஆ தந்த கல்லாக் கோவலர் — பலவாய ஆனிரையை நமது தெருவிலே செலுத்திவந்த பிற தொழிலைக் கல்லாத ஆயருடைய ; கொன்றை அம் தீம் குழல் — கொன்றைப் பழத்தால் செய்த இனிய புல்லாங் குழல் ; மன்று தோறும் இயம்ப — இவ்விடனெங்கும் இனிதாக ஒலியாநிற்ப ; உயிர் செலத் துனைதரு மாலை - பிரிந்தோரின் உயிர் உடனே உடலை விட்டு நீங்கும்படி விரைந்து வருகின்ற மாலைப் பொழுதானது ; ஒருங்கு தலைவரின் - ஒருசேர வந்து கூடினால் ; பல் நாள் வாழலேன் — அப்பால் எந்த நாளும் நான் உயிர் வாழ்ந்திரேன் காண் ; எ - று.

(வி - ம்.) "மாலையோ வல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும், வேலைநீ வாழி பொழுது" (குறள்-௧௨௨௧) என்றதனானும் பிரிந்தோருயிரை மாலை ஒறுக்குமென்றறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) ஊர் நணியியம்ப என்றும் பாடம். உருமிசையறியா என்னுந் தொடர்க்கு உரை பொருந்திற்றில்லை. வேறு பாடமிருந்திருத்தல் கூடும். (௩௪௪)

௩௪௫. கிள்ளிமங்கலங்கிழார் மகனார் சோகோவனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்கு உரைப்பாளாய் இயற்பழித்து இன்னது செய்துமென்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின்வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருசிறை மறைந்து வந்துறைவதனை யறிந்த தோழி, அவன் இதுகேட்டு விரைய வரையுமாறு தலைவியை நெருங்கி அவனது இயல்பை இகழ்கின்றாள், தோழியே ! மலைநாடன் சான்றோனல்லனாதலால் அவனெதிர் சென்று நீ சான்றோயல்லை என்று கூறி வரவேண்டி யாம் நாணமொழிந்து மன்றிலே புகுந்து அவனது ஊரை வினவி வருவோமோ ஒன்று சொல்லாயென்று கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்... ...அணைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

அருங்கடி அன்னை காவல் நீவிப்
பெருங்கடை இறந்து மன்றம் போகிப்
பகலே பலருங் காண வாய்விட்டு
அகல்வயல் படப்பை அவனூர் வினவிச்
ரு. சென்மோ வாழி தோழி பல்நாள்
கருவி வானம் பெய்யாது ஆயினும்
அருவி ஆர்க்கும் அயந்திகழ் சிலம்பின்
வான்தோய் மாமலை நாடனைச்
சான்றோய் அல்லை என்றனம் வரற்கே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; பல் நாள் கருவி வானம் பெய்யாது ஆயினும் அருவி ஆர்க்கும் அயம் திகழ் சிலம்பின் – நெடுநாள் காறும் மின்னல் முதலாகிய தொகுதியையுடைய மேகம் மழை பெய்யா தொழிந்தாலும் அருவியொலி மாறாது பெருகி வருகின்ற நீர் விளங்கிய பக்கமலைகளையுடைய; வான் தோய் மா மலை நாடனை – ஆகாயத்தின் மீதுயர்ந்த பெரிய மலை நாடனை; சான்றோய் அல்லை என்றனம் வரற்கு - நெருங்கி நின்னையடைந்த எம்மை நீ கைவிடுதலானே சால்புடையையல்லை என்று கூறினேமாகி மீண்டு வருதற்கு; அருங் கடி அன்னை காவல் நீவி - அருமையாகிய காவலைச் செய்துடைய அன்னையினது காவல் கடந்து; பெருங் கடை இறந்து மன்றம் போகி - பெரிய தலைக்கடை வாயிலையும் நீங்கி ஊர்ப் பொதுவாகிய அம்பலத்தினை யடைந்து; பகலே பலரும் காண அகல் வயல் படப்பை அவன் ஊர் - பகற் பொழுதிலே பலருங் காணுமாறு யாங் கொண்டிருந்த நாணினை விடுத்து அகன்ற வயல் சூழ்ந்த கொல்லைகளையுடைய அவனது ஊர்; வாய் விட்டு வினவிச் சென்மோ – எவ்விடத்து உளதென்று வாயால் வினவி யறிந்து சென்று வருவோமோ? ஒன்று கூறுவாயாக! எ - று.

(வி – ம்.) அயம் - நீர். இன்னான் இன்ன ஊரிலுள்ளான்; அவ் வூர் இன்ன இடத்துளதென்று தகுதிப்பாடுடையாரையும் அவரிருக்கும் ஊரையும் ஊர்ப்பொதுவம்பலத்தின்கண் ஏட்டில் வரைந்துள்ள வழக்குப் பண்டு உள்ளதுபோலும். சான்றோயல்லையென்றது இயற்பழித்துரைத்தல்.

இறைச்சி:—சால்பில்லானது மலையாதலரல் பன்னாள்காறும் வானம் பெய்யாதாயினும் அருவிநீர் அருமல் ஆரவாரியாநின்றது; இஃதென்ன வியப்போ வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) இனி இச் செய்யுளைத் தலைவி கூற்றாகக்கொண்டு "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே........தோன்றுமன் பொருளே"

(தொல். களவு. உஉ) என்னும் விதியினால் இது தோழிக்குக் கூறியது என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். (௩௬௫)

௩௬௬. மதுரை ஈழத்துப் பூதன்தேவனார்

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உலகியல்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிய வலித்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வந்தவிருந்தினரை ஓம்புவது இல்லறநெறியாயினும் அது தான் பொருளின்றி எவ்வாறியலுமாதலிற் பொருள் வயிற் பிரியவேண்டுமென்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் நெருங்கி நெஞ்சமே! அங்ஙனம் நீ பொருள் ஈட்டிவரினும் இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலள் மனைவியேயன்றோ? அவளிறந்துபடுமாறு விடுத்தகலுதல் தகுதியோ?' அவள் வாடையால் வருந்தி மாய விடுத்தகலுவோர் மடமையுடையரெனக் கடிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வேற்று நாட்டு அகல்வயின் விழுமத் தானும்" (தொல். கற். ரு) என்னும் விதி கொள்க.

அரவுக்கிளர்ந் தன்ன விரவுறு பல்காழ்
வீடுறு நுண்துகில் ஊடுவந்து இமைக்கும்
திருந்திழை அல்குல் பெருந்தோள் குறுமகள்
மணியேர் ஐம்பால் [1]மாசறக் கழீஇக்
கூதிர் முல்லைக் குறுங்கால் அலரி
மாதர் வண்டொடு சுரும்புபட முடித்த
இரும்பல் மெல்லணை ஒழியக் கரும்பின்
வேல்போல் வெண்முகை பிரியத் தீண்டி
முதுக்குறைக் குரீஇ முயன்றுசெய் குடம்பை
மூங்கில் அங்கழை தூங்க ஒற்றும்
வடபுல வாடைக்குப் பிரிவோர்
மடவர் வாழியிவ் வுலகத் தானே.

(சொ - ள்.) அரவுக் கிளர்ந்து அன்ன பல் விரவுறு காழ் வீடு உறு நுண் துகில் ஊடு வந்து இமைக்கும் திருந்து இழை அல்குல் - நெஞ்சமே! பாம்பு படமெடுத் தெழுந்தாற் போன்ற பலவாகக் கலந்த எண்மணிக் கோவையாகிய மேகலையணிந்த நடத்தலால் ஒதுங்குதல் அமைந்த நுண்ணிய துகிலினுள்ளால் வந்து தோன்றி விளங்குகின்ற திருந்திய இழையணிந்த அல்குலையும்; பெருந் தோள் குறுமகள் - பெரிய தோளையுமுடைய இளமடந்தையின்; மணி ஏர் ஐம்பால் மாசு அறக் கழீஇ - நீல

(பாடம்) 1. மாசறக்கெழீஇக்.

மணி போன்ற கூந்தலை மாசுநீங்கத் தூய்மை செய்து விளக்கி; கூதிர் முல்லைக் குறுங்கால் அலரி மாதர் வண்டொடு சுரும்புபட முடித்த - குளிர் காற்றால் மலருகின்ற முல்லையின் குறுகிய காம்பையுடைய மலர்களை இளைய பெண் வண்டுடனே ஆண் வண்டுஞ் சூழுமாறு முடித்திருக்கின்ற; இரும் பல் மெல் அணை ஒழிய — மிகப் பலவாகிய மெல்லிய அக் கூந்தலணையிலே கிடந்து துயிலுவதனை யொழியவிட்டு; கரும்பின் வேல்போல் வெள் முகை பிரியத் தீண்டி — கரும்பின் வேல் போல்கின்ற வெளிய முகை பிரியும்படி தீண்டி; முதுக்குறை குரீஇ முயன்று செய் குடம்பை மூங்கில் அங்கழை தூங்க ஒற்றும் — அறிவுமிக்க தூக்கணங் குருவி தான் முயன்று செய்த கூட்டினை மூங்கில் தன் அடித்தண்டும் அசையுமாறு மோதுகின்ற; வடபுல வாடைக்குப் பிரிவோர் - வடதிசைக்குரிய வாடைக்காற்று வீசுங்கூதிர்ப் பருவத்திலே பிரிபவர்; இவ்வுலகத்தான் மடவர் - இவ்வுலகத்திலே அறியாமை மிக்குடையராவார், எ - று.

(வி - ம்.) முதுக்குறைவு - பேரறிவு. அரவுசிறியெழுந்தாற் போன்ற அல்குல். நுண்ணிய வெளிய துகிலையுடுத்தவழி அத்துகில் அசையுந்தொறும் உள்ளிருந்து கண் இமைத்தல் போலுதலானே இமைக்குமல்குல் என்றானுமாம்.

இறைச்சிகள்:—(க) மணமில்லாத கரும்பின்மலரை வாடைதீண்டும் என்றது, நெஞ்சே! நிலையில்லாத பொருளை நீ விரும்பி யுலாவுறுகின்றனை யென்றதாம்.

(உ) வாடை வீசுதலாலே குருவியின் குடம்பை அசைந்து வருமாறு மூங்கில் சென்று மோதுமென்றது, பொருள்நசை நின்னைத் தூண்டுதலானே யான் வருந்துமாறு நீ என்னைத் துன்புறுத்துகின்றனை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பிறன்கட் டோன்றிய பிணிபற்றிய இளிவரல். பயன் - இல்லத்தழுங்கல்.

(பெரு - ரை.) இரும்பல் மெல்லணை - கரிய பலவாகிய மெல்லிய கூந்தலாகிய அணை என்க. 'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்' என்பதுபற்றி அரிய கூடியற்றும் குருவியை முதுக்குறைக் குரீஇ என்றான். (௩௬௬)

௩௬௭. நக்கீரர்

திணை: முல்லை.

துறை: இது, வரவுமலிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, வினைவயிற் பிரிந்த தலைமகன் குறித்த பருவத்து வந்திலனென்று - கவன்ற தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி, மடந்தாய்! சென்று வினைமுடித்தமையால் உடன்சென்றிருந்த வீரர் பலரும் மலர்சூடி வந்தனர்காண்; நம்காதலரும் இப்பனிக்காலத்து ஆண்டுத் தங்கி வருந்தாது இன்னே வருவரென்று கூறுபவள் உள்ளுறையால் நீ துன்புறாது இல்லறம் நிகழ்த்துவாயாக வென்றும் ஆராய்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி" (தொல். கற். ௬) என்பதனாற் கொள்க.

கொடுங்கண் காக்கைக் கூர்வாய்ப் பேடை
நடுங்குசிறைப் பிள்ளை தழீஇக் கிளைபயிர்ந்து
கருங்கண் கருனைச் செந்நெல்வெண் சோறு
சூருடைப் பலியொடு கவரிய குறுங்கால்
கூழுடை நன்மனைக் குழூவின இருக்கும்
மூதில் அருமன் பேரிசைச் சிறுகுடி
மெல்லியல் அரிவைநின் பல்லிருங் கதுப்பிற்
குவளையொடு தொடுத்த நறுவீ முல்லைத்
தளையவிழ் அலரித் தண்நறுங் கோதை
இளையருஞ் சூடி வந்தனர் நமரும்
விரியுளை நன்மா கடைஇப்
பரியாது வருவர்இப் பனிபடு நாளே.

(சொ - ள்.) கொடுங் கண் காக்கைக் கூர்வாய்ப் பேடை — வட்டமாகிய கண்களையும் கூரிய வாயையும் உடைய காக்கைப் பேடை; நடுங்கு சிறைப் பிள்ளை தழீஇ — நடுங்குகின்ற சிறகையுடைய தன் பிள்ளையைத் தழுவிக் கொண்டு; கிளை பயிர்ந்து — சுற்றத்தையும் விளித்து; கருங் கண் கருனைச் செந் நெல் வெள் சோறு சூர் உடைப் பலியொடு கவரிய — கரிய கண்ணையுடைய கருனைக் கிழங்கின் பொரிக் கறியோடு கூடிய செந்நெல் அரிசியாலாக்கிய வெளிய சோற்றுத் திரளையைத் தெய்வத்துக்கிடும் பலியுடனே கவர்ந்து கொள்ளுமாறு; குறுங் கால் கூழ் உடை நல் மனை குழூவின இருக்கும் — குறிய கால் நாட்டிக் கட்டிய மிக்க உணவையுடைய நல்ல மனையின்கண்ணே கூடினவாயிருக்கும்; மூதில் அருமன் பேர் இசைச் சிறுகுடி - பழைமையான வீடுகளையுடைய அருமன் என்பவனது பெரிய புகழ் பொருந்திய சிறுகுடி என்னும் ஊரிலிராநின்ற; மெல் இயல் அரிவை — மெத்தென்ற சாயலையுடைய அரிவையே!; நின் பல் இருங் கதுப்பின் குவளையொடு தொடுத்த நறு வீ முல்லைத் தளை அவிழ் அலரி - நினது பலவாகிய கரிய கூந்தலிற் சூடிய மாலை போலக் குவளை மலரொடு இடையிட்டுத் தொடுத்த நறிய பூவையுடைய முல்லையின் மூட்டுவாய் அவிழ்ந்த மலராகிய; தண் நறுங் கோதை - தண்ணிய நன் மணமுடைய பூமாலையை; இளையரும் சூடி வந்தனர் - உடன் சென்றிருந்த வீரரெல்லாருஞ் சூடி வந்தனர்; இப் பனி படு நாள் நமரும் பரியாது - அதனால் இப்பனி மிக்க பருவத்திலேதானே நங்காதலரும் ஆண்டுத் தங்கி வருந்தாது; விரி உளை நல் மா

கடைஇ வருவர்—விரிந்த பிடரிமயிரையுடைய நல்ல குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு இன்னே வருகுவர்; ஆதலின் வருந்தாதே கொள்! எ - று.

(வி - ம்.) சிறுகுடிபோன்ற அரிவையெனினுமாம்.

வினைமுடித்த மகிழ்ச்சிகூறக் கேட்டவளவே ஆற்றுமாதலின் அது தோன்ற வீரர் மலர்சூடிவந்தன ரென்றாள். அவ்வினைமுடித்தலிற் சோர்விலரென்பது குறிப்பிப்பாள் பரியாது வருவரென்றாள்,

உள்ளுறை :—காக்கையின் பெடை தன் பார்ப்பைத் தழுவிக் கொண்டு சோற்றுப்பலியைக் கவரவேண்டிக் கிளையையழைத்து மனையின்கண்ணே சூழ்ந்திருக்குமென்றது, நீயும் நின்மகவைத் தழுவினையாகிக் கேள்வன் கொணருகின்ற நிதியத்தை ஆர்த்துமாறு சுற்றத்தாரை யழைத்துச் சூழ இருத்தி மனையறம் நிகழ்த்துவாயாக என்றதாம். கைகோள் - கற்பு. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) அருமன் - சிறுகுடி என்னும் ஊரிலுள்ள பெருங் குடித் தோன்றல்; இவனைக் 'கள்ளில் ஆத்திரேயனார்' என்னும் நல்லிசைப் புலவரும் "ஆதியருமன் மூதூ ரன்ன" எனப் பாராட்டியிருத்தலைக் குறுந்தொகை (உ௬௩)க்கண் காண்க. (௩௬௭)

௩௬௮. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி தலைமகற்குச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது தலைமகன் வரையாது நெடுங்காலம் பகல்வந் தொழுகுவது கண்ட தோழி, அவன் விரைய மணஞ்செய்து கொள்ளுமாறு நெருங்கி ஐயனே! உம்மோடு யாம் கிளிகடிந்து ஊசல்தூங்கி அருவியாடி வருவதினும் இனியதொன் றில்லையாயினும். அதனால் எமக்குண்டாகிய புதுமண முதலாயவற்றை அன்னை நோக்கிச் சுட்டி உயிர்த்துச் சீறுகின்றனள்; அதனையஞ்சி யாம் இல்வயிற்செறிப்புற்று இரங்கத்தக்கேம் ஆயினேம் என்று நொந்து கூறாநிற்பது.

பெரும்புனங் கவருஞ் சிறுகிளி ஓப்பிக்
கருங்கால் வேங்கை ஊசல் தூங்கிக்
கோடேந்து அல்குல் தழையணிந்து உம்மோடு
ஆடினம் வருதலின் இனியதும் உண்டோ
நெறிபடு கூழைக் கார்முதிர்பு இருந்த
வெறிகமழ் கொண்ட நாற்றமுஞ் சிறிய
பசலை பாய்தரு நுதலும் நோக்கி
வறிதுகு நெஞ்சினள் பிறிதொன்று சுட்டி
வெய்ய உயிர்த்தனள் யாயே
ஐய அஞ்சினம் அளியம் யாமே.

(சொ - ள்.) ஐய பெரும்புனம் கவருஞ் சிறுகிளி ஓப்பி - ஐயனே! பெரிய புனத்திலுள்ள தினைக்கதிர்களைக் கொய்து கொண்டு செல்லுகின்ற சிறிய கிளிகளை வெருட்டி; கருங் கால் வேங்கை ஊசல் தூங்கிக் கோடு ஏந்து அல்குல் தழை அணிந்து - கரிய அடியையுடைய வேங்கை மரத்திலே தொடுத்த கயிற்றூசலில் ஏறி ஆடிப் பக்கம் உயர்ந்த அல்குலுக்குத் தழையுடை அணிந்து; உம்மோடு ஆடினம் வருதலின் - நும்முடனே அருவியாடி விளையாட்டு அயர்ந்தேமாய் வருதலினுங்காட்டில்; இனியதும் உண்டோ - இனியதொரு காரியமுளதாகுமோ?; நெறி படு கூழை கார் முதிர்பு இருந்த வெறி கமழ் கொண்ட நாற்றமும் - நெறிப்பமைந்த கருமை முதிர்ந்திருந்த கூந்தலில் நறுமணங் கமழ் தலைக்கொண்ட நல்ல புது நாற்றத்தையும்; பசலை பாய்தரு சிறிய நுதலும் நோக்கி - பசலை பரவிய சிறிய நெற்றியையும் நோக்கி; வறிது உகு நெஞ்சினள் யாய் - பயனின்றிச் சிதைந்த உள்ளத்தையுடையளாய் எம் அன்னை; பிறிது ஒன்று சுட்டி வெய்ய உயிர்த்தனள் - பிறிதொன்றனைச் சுட்டி நின்றாள் போல வெய்யவாகப் பெருமூச்செறிந்து வெகுளா நின்றனள்; யாம் அளியம் அஞ்சினம் - அதனால் யாம் இல்வயிற் செறிக்கப்பட்டுப் பிறரால் இரங்கத் தக்க தன்மையேமாய் அஞ்சாநின்றேம்; எ - று.

(வி - ம்.) இனியது மென்ற உம்மை பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. இருந்த கூழையென மாறுக.

அறிகரிகூறுவார் யாருமின்மையால் நேரே கடியாது அன்னை பிறிதொன்று சுட்டி யுயிர்த்தன ளென்றாள். அளியமென இற்செறிப் புணர்த்தினாள். அதற்கும் நீயே காரணமென்பதுதோன்ற நீ பிரிந்ததனாலுண்டாகிய பசலை பரவிய நுதலெனக் குறிப்பித்தாள். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) நாற்றமும் தோற்றமும் வேறுபடுதலானே யாய் நங் களவினையறிந்து இற் செறித்தனள் என்பது கருத்து. ஆதலால் வரைந்து கொள்க என்பது குறிப்பெச்சம். (௩௬௮)

௩௬௯. மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, பட்டபின்றை வரையாது பொருள்வயிற் பிரிந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள் வன்பொறை எதிரழிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, அறத்தொடு நிற்றலின்பின் வரைந்துகொள்ளாது தலைமகன் நெட்டிடைக்கழிந்து வரைபொருள் காரணமாகப் பிரிதலும், ஆற்றுத தலைமகள் வலிதிற் பொறுத்திருவென்ற தோழியை நெருங்கித் தோழீ! நேற்றுவந்த மாலைப்பொழுது இன்றும் வருவ

தாயின் எனக்குண்டாகுங் காமவெள்ளம் நீந்து நெறியறியேனென்று அழிந்து கூறுரிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல், கள. உக) என்னும் விதிகொள்க.

சுடர்சினந் தணிந்து குன்றஞ் சேர
நிறைபறைக் குருகினம் விசும்புகந்து ஒழுக
எல்லை பைபயக் கழிப்பி முல்லை
அரும்புவாய் அவிழும் பெரும்புல் மாலை
இன்றும் வருவது ஆயின் நன்றும்
அறியேன் வாழி தோழி அறியேன்
ஞெமையோங்கு உயர்வரை இமயத்து உச்சி
வாஅன் இழிதரும் வயங்குவெள் அருவிக்
கங்கையம் பேர்யாற்றுக் கரையிறந் திழிதருஞ்
சிறையடு கடும்புனல் அன்னவென்
நிறையடு காமம் நீந்து மாறே.

(சொ – ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழி; சுடர் சினம் தணிந்து குன்றம் சேர - ஆதித்த மண்டிலம் தான்கொண்ட சினம் தணியப் பெற்று அத்தமனக் குன்றைச் சென்றுபுக; நிறை பறைக் குருகு இனம் விசும்பு வந்து ஒழுக - நிறைந்த சிறையையுடைய நாரையின் கூட்டம் ஆகாயத்தில் நெருங்கிச் செல்லாநிற்ப; எல்லை பைபயக் கழிப்பி முல்லை அரும்பு வாய் அவிழும் பெரும்புல் மாலை - பகற் பொழுதை மெல்ல மெல்லப் போக்கி முல்லையரும்பு வாய்திறந்து மலராநிற்கும் பெரிய புல்லிய மாலைப் பொழுதானது; இன்றும் வருவது ஆயின் - நேற்று வந்து துன்புறுத்தியதுபோல இன்றும் வருவதாயினே; ஞெமை ஓங்கு உயர்வரை இமயத்து உச்சி – பெரும்பாலும் ஞெமைகள் வளர்ந்த உயர்ந்த இமயமலை உச்சியின்கண்ணே; வாஅன் இழிதரும் வயங்கு வெள் அருவிக் கங்கை அம் பேர் யாற்று - வானிடத்தினின்று இழிதரும் வயங்கிய வெளிய அருவியை யுடைய பெரிய கங்கையாற்றினை; கரை இறந்து இழிதரும் சிறைஅடு பெரும்புனல் அன்ன – கரை கடந்து இழியாநின்ற அணையை உடைத்துச் செல்லுங் கடிய செலவினையுடைய நீர் வெள்ளம் போன்ற; என் நிறை அடு காமம் நீந்தும் ஆறு நன்றும் அறியேன் அறியேன் - எனது நிறையை அழித்துப் பெருகுகின்ற காம வெள்ளத்தை நீந்துமாறு நன்றாகத் தெரிந் தேனு மில்லையே! எவ்வாறு உய்குவேன்? எ – று.

(வி - ம்.) அவலம் பற்றி அறியேனென இருகால் அடுக்கியது.

வெப்பம் நீங்கித் தட்பமிக்குப் பறவைகள் பயிர்ந்துவிளையாட நறு மணம்விசி முல்லை நகைசெய, முதல்நாள் மாலையம்பொழுது வருதலும் காமவெள்ளத்தின் முழுகி வருந்தி இனி இம்மாலைவரி னிறந்துபடுவது திண்ணமெனக் கொண்டவளாதலின் நீந்துமாறு அறியேனென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) காலையையும் பகற்பொழுதையும் ஒருவாறு கழித்துத் தொலைப்பேன் என்பாள் எல்லை பையயக் கழிப்பி என்றாள். (நசுக)

நஎ௦. உறையூர் கதுவாய்ச்சாத்தனார்

திணை : மருதம்.

துறை : (க) இஃது ஊடல்நீட ஆற்றானாய் நின்றான் பாணற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவருகின்ற தலைவனது வர வறிந்த தலைவி ஊடினாளை நயந்து பலகால்வேண்டியும்ஊடல் நீங்காமை யால் வருந்திய அவன், ஆங்கு வந்த பாணனை நோக்கிப் பாணனே ! நம் காதலி புதல்வனைப் பெற்றகாலத்து நாம் அருகெய்தி வினையபொழுது நகைகொண்டு கண்ணைமூடியதை நினைக்குந்தோறும் நகாநிற்போம்; அத்தகையாள் இப்பொழுது ஊடியிருப்பது காணென்று நொந்து கூறா நிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஏனை வாயில் எதிர்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (உ) முன் நிகழ்ந்ததனைப் பாணற்குச் சொல்லியதூஉ மாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை குறிப்பெச்சமில்வழி ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதுவுமது.

வாராய் பாண நகுகம் நேரிழை
கடும்புடைக் கடுஞ்சூல் நங்குடிக்கு உதவி
நெய்யோடு இமைக்கும் ஐயவித் திரள்காழ்
விளங்குநகர் விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகிப்
புதல்வன் ஈன்றெனப் பெயர்பெயர்த்து அவ்வரித்
திதலை அல்குல் முதுபெண் டாகித்
துஞ்சுதி யோமெல் அஞ்சில் ஓதியெனப்
பன்மாண் அகட்டிற் குவளை ஒற்றி
உள்ளினென் உறையும் எற்கண்டு மெல்ல
முகைநாள் முறுவல் தோற்றித்
தகைமலர் உண்கண் புதைத்துவந் ததுவே.

(சொ – ள்.) பாண வாராய் - பாணனே! என்னருகு வருவாயாக!; நேர் இழை கடும்பு உடைக் கடுஞ்சூல் நம் குடிக்கு உதவி - நேர்மையான கலன்களையுடையாள் என் சுற்றத்தார் சூழ ஓம்புகின்ற சிறந்த சூல் உடையளாய் மகவு ஈன்று நங் குடிக்கு உதவிபுரிந்து; நெய்யோடு இமைக்கும் ஐயவித் திரள் காழ் விளங்கு நகர் விளங்கக் கிடந்தோள் - நெய்புடனே கலந்து ஒளிர்கின்ற சிறுவெண் கடுகாகிய திரண்ட விதைகளை விளங்கும் மாளிகையிடமெங்கும் விளங்கும்படி பூசிப் பாயலிலே படுத்திருந் தாளை; குறுகி மெல் அம் சில் ஓதி – நெருங்கி மெல்லிய அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையுடையாய்!; புதல்வன் ஈன்று எனப் பெயர் பெயர்த்து அவரி திதலை அல்குல் முது பெண்டு ஆகித் துஞ்சுதியோ என – நீ புதல்வனை ஈன்றதனால் வேறு பெயரும் பெற்று அழகிய வரிகளும் தித்தியுமுடைய அல்குலையுடைய முது பெண்டாகித் துயிலாநின்றனையோ? என்று கூறி; பல் மாண் அகட்டில் குவளை ஒற்றி உள்ளினென் உறையும் என் மெல்லக் கண்டு – பலவாகிய மாட்சிமைப்பட்ட வயிற்றிடத்தில் என் கையிலுள்ள குவளை மலரால் ஒற்றிச் சில பொழுது கருதினேனாகி அங்கு நின்ற என்னை மெல்ல நோக்கி; நாள்முகை முறுவல் தோற்றி - முல்லையின் நாளரும்பு போன்ற நகையையுந் தோற்றுவித்து; தகை மலர் உண்கண் புதைத்து உவந்தது - சிறந்த நீலமலர் போன்ற மையுண்ட கண்களைக் கையான் மூடி மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டிருந்தது எனக்கு நகையுடையதா யிராநின்றது; நகுகம் - அதனைக் கருதுந் தோறும் நாம் நகாநிற்போம்; அத்தகையாள் இப்பொழுது ஊடியிருப்பது காணாய்! எ – று.

(வி - ம்.) பெயர் பெயர்த்தல் - புதல்வனை யீன்றதனாற் பருவப் பெயர் மாறுபடுதல். அவை மங்கை, மடந்தைப் பருவங்கள் கடந்து அரிவை, தெரிவைப் பருவமாதல் போல்வன. சூலெய்திய காலத்தும் பொறையுயிர்த்த சில நாளளவும் சிற்சில மகளிர்க்கு அல்குற்பக்க மெங்கும் சுட்டிசுட்டியாகத் தேமல்போல ஒளிர்வது தித்தியெனப் படும். மெய்ப்பாடு - வருத்தம் பற்றிய நகை, பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) பெயர் பெயர்த்தல் - மனையோள் என்னும் பெயரினுங்காட்டில் மகப்பெற்றமையால் தாய் என்னும் பெயர் சிறந்து தோன்றுதல் எனினுமாம். கடுஞ்சூல் - முதற்சூல். மனைக்கு விளக்குப் போன்ற மகவீன்று கிடத்தலின் நகர் விளங்கக் கிடந்தோள் என்றான். 'கை புதைத்ததுவே' என்றும் பாடம். (௩௭0)

௩௭௧. ஔவையார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றி மறுத்தராநின்றான் பாகற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீண்டுவருகின்ற தலைமகன் தேர்ப்பாகனை நோக்கிப் 'பாகனே! மேகம்மழைபெய்யத்தொடங்கினகண்டாய்; அதுகண்டு நம் காதலி திண்ணமாக அழத்தொடங்கிவிட்டனளேயாம்; அவளின்னும் வருந்துமாறு ஆயர் குழலோசை தொடங்கினர்; அதனைக் கேளாய்' என அவன் விரைந்து தேர் விடுமாறு கவன்று கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேரிசை யூர்திப் பாகர்ப் பாங்கினும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதி கொள்க.

காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல
மாமலை விடரகம் விளங்க மின்னி
மாயோள் இருந்த தேஎம் நோக்கி
வியலிரு விசும்பகம் புதையப் பாஅய்ப்
பெயல்தொடங் கினவே பெய்யா வானம்
நிழல்திகழ் சுடர்த்தொடி ஞெகிழ ஏங்கி
அழல்தொடங் கினளே ஆயிழை அதனெதிர்
குழல்தொடங் கினரே கோவலர்
தழங்குரல் உருமின் கங்கு லானே.

(சொ - ள்.) பெய்யா வானம் காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல - பாகனே! இதுகாறும் மழைபெய்யாதிருந்த மேகங்கள் நிறைய மலர்ந்திருக்கின்ற காயா மரங்களையுடைய மலையின்கண்ணே இடையே சரக்கொன்றை மலர்ந்தாற்போல; மா மலை விடர் அகம் விளங்க மின்னி - பெரிய மலைப் பிளப்பிடங்கள் எல்லாம் விளங்கும்படியாக மின்னி; மாயோள் இருந்த தேஎம் நோக்கி-என் காதலியாகிய மாமை நிறமுடையாள் இருந்த இடம் நோக்கிச் சென்று; வியல் இரு விசும்பு அகம் புதையப் பாஅய்ப் பெயல் தொடங்கின - அகன்ற கரிய ஆகாயத்தினிடம் எல்லாம் மறைபடும்படி பரந்து மழை பெய்யத் தொடங்கி விட்டன; ஆய்இழை நிழல் திகழ் சுடர்த்தொடி ஞெகிழ ஏங்கி அழல் தொடங்கினள் - ஆதலால் ஆராய்ந்தணிந்த கலன்களையுடைய நங் காதலி நிழல் விளங்கிய ஒளியையுடைய கைவளைகள் கழன்றுவிழத் திண்ணமாக ஏக்கமுற்று அழத் தொடங்கினளேயாம்; அதன் எதிர் கங்குலான் கோவலர் தழங்குரல் உருமின் குழல் தொடங்கினர். அவள் அழுமிடத்திற்கு எதிரே இராப் பொழுதில் முழங்குகின்ற இடியோசைபோலக் கோவலர் புல்லாங்குழலை வாசிக்கத் தொடங்கினவராவார், ஆதலின் விரைவிலே தேரைச் செலுத்துவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) மலர்ந்தகாயா நீருண்ட மேகத்துக்கும், மலர்ந்த கொன்றை மின்னலுக்கும் உவமை. தொடங்கினள், தொடங்கினரென்பன தெளிவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி.

தேயவேறுபாட்டினுல் தானிருக்குமிடத் தெய்தாது பருவவரவு தொடங்கியதென அறிவுறுத்துவான் மாயோளிருந்த தேத்து மழை தொடங்கினவென்ருன். இது குறித்த பருவத்து எய்தாவிடின் இறந்து படும் என்று குறிப்பித்தானுயிற்று. பிரிந்துறைவோர்க்குக் குழலோசை இடி ஒக்குமென்றது வெளிப்படை. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - கேட்ட பாகன் தேர் விரைந்துகடாவல்.

(பெரு - ரை.) காயாங்குன்றம் - காயா மரங்களையுடைய மலை. பெய்யா வானம் என்றது, அப்பொழுதே கார்ப்பருவந் தொடங்குதலை உணர்த்தியபடியாம். எனவே யான் குறித்த பருவமும் வந்தது என்ருனுயிற்று. கார்ப்பருவத்து மாலையும் வந்தது என்பதுணர்த்துவான் கோவலர் குழல் தொடங்கினர் என்ருன். (கூஎக)

கூஎஉ. உலோச்சனுர்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, மேல் இற்செறிப்பான் அறிந்து ஆற்ருளாகின்ற தலைமகள் ஆற்றவேண்டி உலகியன்மேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறியாரெனச் சொல்லியது.

(து - ரை.) என்பது, தலைமகள் களவின்கண்ணே தன்னை இல்வயிற் செறிப்பரென்று அஞ்சி வருந்தலும் அதுகண்ட தோழி, நீ துறைவன் வந்து முயங்குமாறு விரும்பி வருந்தியதனை இவ்வூர் நோக்கிப் பிறிதொன்ருகக் கருதி அன்னை கொடுத்த கோடு உலைந்ததற்கு வருந்தாதேயென்று கூருநிற்கும்; ஆதலால் நின்னை இல்வயிற்செறிப் பாரல்லர்; நீ வருந்துவது தகுதியுடையது அன்றெென அவள் ஆற்று மாறு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ, அன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்" (தொல்.கள.உகூ) என்னும் விதி கொள்க.

அழிதக் கன்றே தோழி கழிசேர்பு
கானல் பெண்ணைத் தேனுடை அழிபழம்
வள்ளிதழ் நெய்தல் வருந்த மூக்கிறுபு
அள்ளல் இருஞ்சேற்று ஆழப் பட்டெனக்
கிளைக்குருகு இரியுந் துறைவன் வளைக்கோட்டு
அன்ன வெண்மணற்று அகவயின் வேட்ட
அண்ணல் உள்ளமொடு அமர்ந்தினிது நோக்கி
அன்னை தந்த அலங்கல் வான்கோடு
உலைந்தாங்கு நோதல் அஞ்சி அடைந்ததற்கு
இனையல் என்னும் என்ப மனையிருந்து
இருங்கழி துழவும் பனித்தலைப் பரதவர்
திண்டிமில் விளக்கம் எண்ணுங்
கண்டல் வேலிக் கழிநல் லூரே.

(சொ - ள்.) தோழி கானல் பெண்ணைத் தேன் உடை அழி பழம் - தோழி! கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள பனையின் தேனையுடைய அழிந்த பழம்; மூக்கு இறுபு கழிசேர்பு வள் இதழ் நெய்தல் வருந்த அள்ளல் இருஞ்சேற்று ஆழப்பட்டென — மூக்கு இற்றுக் கழியை யடைந்து பெரிய இதழையுடைய நெய்தல் வருந்துமாறு அள்ளுதலமைந்த கரிய சேற்றிலே புதையும்படி விழுந்ததனால்; கிளைக் குருகு இரியுந் துறைவன் - அவ் வோசைக்கு அஞ்சிச் சுற்றத்தையுடைய நாரைகள் இனத்தோடு இரிந்தோடா நிற்கும் நீர்த்துறையையுடைய நின் காதலன்; வளைக் கோடு அன்ன வெள் மணற்று அகவயின் — வளையாகிய சங்கு போன்ற வெளிய மணலையுடையதாகிய இடத்தில்; வேட்ட அண்ணல் உள்ளமொடு அமர்ந்து - முயங்க விரும்பிய நினது பெருந்தகை கொண்ட உள்ளத்தொடு பொருந்துமாறு; மனை இருந்து - மகளிர் இல்லின்கண் இருந்து வருவிருந்தோம்பும் இயற்கைபாலே; இருங் கழி துழவும் பனித் தலைப் பரதவர் — கரிய கழியிடத்து மீனைத் தேடுகின்ற குளிரால் நடுங்கும் பரதவருடைய; திண் திமில் விளக்கம் எண்ணும் — திண்ணிய மீன் படகிலிருக்கும் விளக்குகளை எண்ணுகின்ற; கண்டல் வேலிக் கழி நல் ஊர் - கண்டல் மரத்தை வேலியாகவுடைய கழி சூழ்ந்த நம்முடைய நல்ல ஊரானது; இனிது நோக்கி அன்னை தந்த அலங்கல்வான் கோடு உலைந்து ஆங்கு நோதல் அஞ்சி அடைந்ததற்கு இனையல் என்னும் - இனிதாக நோக்கி அன்னை நினக்குக் கொடுத்த அசைகின்ற குழையுடைய பெரிய கோடு குலைதலாலே நீ வருந்துவது போலக் கருதி அஞ்சி 'நிகழ்ந்ததற்கு நீ வருந்தாதே கொள்' என்று கூறாநிற்கும்; இங்ஙனம் கூறுவதனால் இல்வயிற் செறியார்; அழிதக்கன்று - ஆதலின் நீ மனம் அழிவது தகுதியுடையதன்று காண்! எ — று.

(வி - ம்.) மணற்று - மணலையுடையது என்னும் முற்றெச்சம். கோடு - மீன் உணங்க லோம்புமாறு புள்ளோப்புதற்குக் கொடுத்த கோல். என்ப : அசை நிலை. விளக்கெண்ணுதல் - அவர் கரையேறிய வுடன் அவரையோம்புமாறு இத்துணையோருள்ளாரென் றறிய வேண்டிப் போலும்.

உள்ளுறை :—பனம்பழம் நெய்தல் வருந்தச் சேற்றில் விழக்கண்டு குருகினம் இரியுமென்றது தலைமகன் களவொழுக்கங்கெட நின்னை மணப்பின் அலர்வாய்ப்பெண்டிர் இரிந்தொழிவ ரென்றதாம்.

இறைச்சி :—மகளிர் இல்லிலிருந்து பரதவர்தம் மீன் பிடிக்கும் படகின் விளக்கை எண்ணுமென்றது, நாம் மனையின்கணிருந்து காதலனது கைவிடலானாகிய பழியை எண்ணாநின்றோம் என்றதாம். சிறைப்புற மென்றலால் அவனறியுமாற்றானே கூறினளாதலின் இவ்வாறு உள்ளுறையும் இறைச்சி கொள்ளலாயிற்று. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - வ.) தோழி ஊர் நீ துறைவனை வேட்டநெஞ்சமொடு வருந்தியிருத்தலை அறியாமல் அன்னை தந்த கோட்டால் நீ அங்ஙனம் உலைந்ததாகக் கருதி நினக்கிரங்கி 'அடைந்ததற்கு இனையல்' என்று தேற்றுகிற்கும். ஆதலால் நின் களவொழுக்கத்தை இவ்வூர் அறிந்திலாமை கண்டேம். எனவே நின்னை இற்செறியார் காண் நீ அழிதல் வேண்டா என்று ஆற்றுவித்தபடியாம். (௧௭௨)

௧௭௩. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, செறிப்பறி வுறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் ஒருசிறை வந்திருந்தான். அஃது அறிந்து விரைய மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு தோழி தலைவியை நெருங்கி, நம்முடைய மெய்வேறுபாடெல்லாம் அன்னை கண்டு ஐயங்கொண்டு நம்மை இல்வயிற்செறித்து ஓம்புமாறு கருதினமையால், நம் காதலனொடு இன்றுகாறும் விளையாடியிருந்தது போல நாளையும் விளையாட இயலுமோ'வென நொந்து கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௧) என்னும் விதி கொள்க.

முன்றில் பலவின் படுசுளை மரீஇப்
புன்தலை மந்தி தூர்ப்பத் தந்தை
மைபடு மால்வரை பாடினள் கொடிச்சி
ஐவன வெண்ணெல் குறூஉம் நாடனொடு
சூருடைச் சிலம்பின் அருவி ஆடிக்
காரரும்பு அவிழ்ந்த கணிவாய் வேங்கைப்
பாவமை இதணம் ஏறிப் பாசினம்
வணர்குரல் சிறுதினை கடியப்
புணர்வது கொல்லோ நாளையும் நமக்கே.

(சொ - ள்.) புன் தலை மந்தி முன்றில் பலவின் படு சுளை மரீஇ தூர்ப்ப - தோழீ! இன்று அன்னை நம்மை நோக்கி ஐயப்பாடெய்தி இல்வயிற் செறிப்பக் கருதியதனால் மெல்லிய தலையையுடைய மந்தி இல்லின்முன்புள்ள பலாமரத்திலிருந்து அதன் பழத்தைக் கீண்டு நிறைந்த சுளைகளையுண்டு அவற்றின் வித்தினைக் கீழே யுதிர்ப்ப; கொடிச்சி தந்தை மைபடு மால்வரை பாடினள் வெள் ஐவன நெல் குறூஉம் நாடனொடு - அயலிலே நின்ற கொடிச்சி தன் தந்தையினது மேகந்தவழும் கரிய மலைவளம் பாடி வெளிய ஐவன நெல்லைக் குத்துகின்ற மலைநாடனாகிய நம் காதலனொடு; சூர் உடைச் சிலம்பின் அருவி ஆடிக் கார் அரும்பு

அவிழ்ந்த கணி வாய் வேங்கை - அச்சஞ் செய்யும் மலைப்பக்கத்தி லுள்ள அருவியாடிக் கரிய நிறத்தையுடைய அரும்பு மலர்ந்த சோதிடம் வல்லார் போன்ற வேங்கை மரத்தின்மேலே கட்டிய; பா அமை இதணம் ஏறி - பரப்பமைந்த பரண்மீது ஏறி; வணர் குரல் சிறுதினைப் பாசினம் கடிய - வளைந்த கதிர்களையுடைய சிறிய தினைப்புனத்தின்கண்ணே வருகின்ற பசிய கிளியினத்தைக் கடிந்து போக்குமாறு; நாளையும் நமக்குப் புணர்வதுகொல் - இன்றிருந்தது போல நாளையும் நமக்குப் பொருந்துவதாமோ? அங்ஙனம் பொருந்தாது போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) வேங்கை அரும்புங் காலம் தினைமுற்றுமாதலின் அரும்பியது கண்ட கானவர் தினைகொய்ய ஈண்டுவர்; அதுபற்றிச் சோதிடம் வல்லார் போறலின் வேங்கை கணியெனப்பட்டது.

உள்ளுறை:—மந்தி பழத்தின் சுளையைத் தின்று அதன் வித்தினைக் கீழ் உகுப்பக் கொடிச்சி வரைபாடி நெற்குறுவாள் என்றது, தலைமகன் தலைமகளது நலனைக் களவினுண்டு அதனாலாய பழிச்சொல்லைப் பரவவிட அன்னை வேலனை யழைத்து வெறியெடுத்து முருகனைப் பாடியாட்டைச் சிதைக்குமே என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) கணித் தொழில் வாய்த்துள்ள வேங்கை எனினுமாம். (௩௭௩)

௩௭௪. வன்பரணர்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, வினைமுற்றி மீள்வான் இடைச்சுரத்துக் கண்டார்க்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து மீளுந் தலைமகன், தான் காதலியைக் கண்டு மகிழ்வதனை நினைந்து விரைய வருகின்றான் நெறியில் வந்து கண்ட அயலாரொடு, 'அயலீர், எம் காதலி எமக்கு விருந்தயரும் விருப்பினளாய் உணவு அமைக்கும் நிலைமையை இதன் முன்னம் முழுமையும் பெற்றுடையேமோ? இல்லையே! இப்பொழுது பெறலாகியதே! இஃது என்ன வியப்பு,' என மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "அருந்தொழில் முடித்த செம்மற்காலை விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்" (தொல். கற். ௫) என்னும் விதி கொள்க.

முரம்புதலை மணந்த நிரம்பா இயவின்
ஓங்கித் தோன்றும் உமண்பொலி சிறுகுடிக்
களரிப் புளியிற் காய்பசி பெயர்ப்ப
உச்சிக் கொண்ட ஓங்குகுடை வம்பலீர்
முற்றையும் உடையமோ மற்றே பிற்றை

வீழ்மா மணிய புனைநெடுங் கூந்தல்
நீர்வார் புள்ளி ஆகம் நனைப்ப
விருந்தயர் விருப்பினள் வருந்துந்
திருந்திழை அரிவைத் தேமொழி நிலையே.

(சொ - ள்.) முரம்பு தலை மணந்த நிரம்பா இயவின் ஓங்கித் தோன்றும் உமண் பொலி சிறுகுடி - பரல் நிரம்ப மேலே பொருந்திய சென்று சேர்தற் கியலாத நெறியில் உயர்ந்து தோன்றும் உப்பு வாணிப மக்கள் நிறைந்திருக்கின்ற சிறிய குடிகளையுடைய; களரிப் புளியின் காய்பசி பெயர்ப்ப - களர்நிலத்தில் விளைந்த புளியின் கனியைச் சுவைத்து உண்டு நும்மை வருத்துகின்ற பசியைப்போக்குதலானே; உச்சிக் கொண்ட ஓங்கு குடை வம்பலீர் - மீட்டும் நெறியிலே செல்லும் வன்மை மிக்குடையீராய் உச்சி மேற் கொண்ட உயர்ந்த குடையையுடைய புதிய மாந்தர்காள்; பிற்றை நீர் வார் புள்ளி ஆகம் நனைப்ப - இதுகாறும் பிரிந்ததனால் பிரியும் பொழுதின்றி அதன்பின்பு வருந்திக் கண்ணீர் வடிந்து விழுதலாகிய புள்ளி கொங்கையை நனையாநிற்ப; விருந்து அயர் விருப்பினள் - யாம் புதியேமாகி வருதலின் எமக்கு விருந்து செய்யும் விருப்பினளாய்; வருந்தும் வீழ் மாமணிய புனை நெடுங் கூந்தல் திருந்து இழை - அட்டிற்சாலை புகுந்து உணவு அமைக்குந் தொழிலில் வருந்துகின்ற விரும்பிய கரிய மணியின் தன்மையுடைய அலங்கரித்த நெடிய கூந்தலையும் திருந்திய கலன்களையும்; தேம் மொழி அரிவை நிலை முற்றையும் உடையமோ - இனிய மொழியையுமுடைய மடந்தையினிலையை இதன்முன்பும் இவ்வாறிருக்க முழுதும் பெற்றுடையேமோ? இல்லைகண்டீர்! இப்பொழுது தான் பெறலாகியதே! இஃதென்ன வியப்பு; எ - று.

(வி - ம்.) காய்செவி பெயர்ப்ப எனவும் பாடம். அதற்குப் பசியாலாய செவி அடைப்புத் தீர என்க.

பின்பு பிற்றை யென்பது போல முன்பு முற்றையெனத் திரிந்தது போலும்; அருகிய வழக்கு. மற்று: அசைநிலை. கூந்தல் திருந்திழைத் தேமொழி அரிவை யெனக் கூட்டுக.

இதன்முன் அட்டிற்சாலை புகுந்தறியாதாள் எம்பாலுள்ள அன்பால் இன்று புகுந்து வருந்தா நிற்குமென்று மகிழ்கின்றான் 'முற்றையுமுடையமோ வென்றான். தனக்கு அன்பு மீதூர்ந்து வாய் சோர்ந்து சொல்லி விரைந்து தோன்றலின் யாதொரு தொடர்பு மில்லாத நெறி வரும் அயலாரை விளித்துக் கூறினான்.

மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல். (௩௭௪)

௩௭௫. பொதும்பில்கிழார் மகன் வெண்கண்ணி

திணை : நெய்தல்.

துறை : இது, வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகத் தலைமகளது நிலையுணர்ந்த தோழி வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, மணஞ்செய்து கொள்ளாது தலைமகன் நெடுங்காலம் களவின் வந்தொழுகுதலானே வருந்துந் தலைமகளது நிலைமை இன்னதென வுணர்ந்த தோழி தலைமகனை யடைந்து 'சேர்ப்பனே! எம் தலைவி மகிழும் வண்ணம் எம்மூரின் கண்ணே வரைவொடுவரின் அது நலமாகு'மென்று வெளிப்படையாகக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதியாற் கொள்க.

நீடுசினைப் புன்னை நறுந்தாது உதிரக்
கோடுபுனை குருகின் தோடுதலைப் பெயரும்
பல்பூங் கானல் மல்குநீர்ச் சேர்ப்ப
அன்பிலை ஆதலின் தன்புலன் நயந்த
௫. என்னும் நாணும் நன்னுதல் உவப்ப
வருவை ஆயினோ நன்றே பெருங்கடல்
இரவுத்தலை மண்டிலம் பெயர்ந்தென உரவுத்திரை
எறிவன போல வரூஉம்
உயர்மணல் படப்பைஎம் உறைவின் ஊரே.

(சொ - ள்.) நீடு சினைப் புன்னை நறுந்தாது உதிரக் கோடு புனை குருகின் தோடு தலைப்பெயரும் - நீண்ட கிளையையுடைய புன்னையின் நறிய மகரந்தம் உதிரும்படி அக்கிளைகளின்மீது அலங்கரித்தாற்போன்று வைகிய நாரையின் கூட்டம் இரை வேண்டிப் பெயர்ந்து உலாவாநிற்கும்; பல் பூங் கானல் மல்கு நீர்ச் சேர்ப்ப – பலவாகிய மலர்களையுடைய கடற் கரைச் சோலையையும் மிக்க உவர்நீரையுமுடைய நெய்தனிலத் தலைவனே!; அன்பு இலை ஆதலின் - நீ பலகாலும் வந்து முயங்கியும் எம்பால் அன்புடையை அல்லை; என்னும் தன்புலம் நயந்த நாணும் நல்நுதல் உவப்ப - அங்ஙனம் அன்புடையையா யிருப்பின் அவளுடைய அறிவின் வழியே ஒழுகுகின்ற என்பாலும் சொல்லுவதற்கு வெள்குகின்ற நல்ல நுதலையுடையாளாகிய அத்தலைவி உவக்கும் வண்ணம்; பெருங்கடல் இரவுத்தலை மண்டிலம் பெயர்ந்தென உரவுத் திரை எறிவன போல வரூஉம் உயர்மணல் படப்பை - பெரிய கடலிடத்து இராப் பொழுதிலே தண்கதிர்த்திங்கள் தோன்றுதலானே அதுகண்ட வலிய அலைகள் மோதுவனபோல

எழுந்து வாராநிற்கும் உயர்ந்த மணல் நிரம்பிய கொல்லைகளை யுடைய; எம் உறைவின் ஊர் வருவை ஆயின் நன்று - யாம் உறை கின்ற எம்மூரிடத்து நீ அவளை மணஞ்செய்து கொள்ளுமாறு வரல் வேண்டும்! அவ்வாறு வருவையாயின் அது மிக நல்ல தொரு காரியமாகும்; எ - று.

(வி - ம்.) கடல்மீது நிறைத் திங்கள் எழுந்துழி அக்கடல் நீர் பொங்கி யெழுதல் வெளிப்படை. உவப்பவருதி யென்றதனால் வரைந்து தலைமகள் மகிழுமாறு வருவாயாக வென்றவாறு.

உள்ளுறை :—புன்னைக் கிளையில் வைகிய குருகினம் அதன் மகரந் தம் உதிருமாறு கொம்பை அலைத்தெழுந்து செல்லுஞ் சேர்ப்பனென்ற தனால் களவொழுக்க மேற்கொண்டு தலைவிபால் வைகிய நீ அவள் அழுது கண்ணீர் வடிக்குமாறு கையகன்று போயினை; இனி அங்ஙன மின்றி வரைந்து பிரியாது உறைவாயாக வென்றதாம்.

இறைச்சி :—திங்களைக் கண்டு கடல் பொங்கி அலையெழுந்து ஆர வாரிக்கு மென்றது, நீ வரைவொடு வருதல் கண்டு எமர் எதிர்கொண்டு மகிழ்ந்து ஆரவாரிப்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) தோடு - கூட்டம். என்னும் என்புழி உம்மை உயர்வு சிறப்பு. நயந்த - நயந்தவற்றை. இரவுத் தலை - இராப்பொழு தில். மண்டிலம் - திங்கள். (௩௭௰)

௩௭௧. கபிலர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி கிளிமேல் வைத்துச் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(து - ம்) என்பது, களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒரு சிறைப் புறமாக வந்திருப்பதை யறிந்த தோழி, தலைமகளை இல்வயிற் செறித்ததை அவன் அறிந்து மணஞ் செய்துகொள்ளு மாற்றானே கிளிகளை நோக்கிக் கிளியின் கூட்டமே, அன்னை எம்மை இல்வயிற் செறித்திருப்பதனை நீயிர் அறிந்தீரன்றே! இனி வெறியு மெடுக்கும் போலும்; இவற்றை எம் காதலனைக் காண்பீரேல் நன்றாக அவனுக்கு அறிவியுங்கோள்' என்று அழிந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

முறஞ்செவி யானைத் தடக்கையில் தடைஇ
இறைஞ்சிய குரல பைந்தாள் செந்தினை
வரையோன் வண்மை போலப் பலவுடன்
கிளையோடு உண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினம்
௫. குல்லை குளவி கூதளங் குவளை

இல்லமொடு மிடைந்த ஈர்ந்தண் கண்ணியன்
சுற்றமை வில்லன் செயலைத் தோன்றும்
நற்றார் மார்பன் காண்குறின் சிறிய
நன்கவற்கு அரிய உரைமின் பிற்றை
அணங்கும் அணங்கும் போலும் அணங்கி
வறும்புனங் காவல் விடாமை
அறிந்தனிர் அல்லிரோ அறனில் யாயே.

(சொ - ள்.) முறம் செவி யானைத் தடக்கையின் தடைஇ இறைஞ்சிய குரல பைந் தாள் செந்தினை - முறம்போலுஞ் செவியையுடைய யானையினது வளைந்த கைபோல வளைந்து தலைசாய்ந்த கதிர்களையும் பசிய அடித்தண்டினையும் உடைய செவ்வியதினையை; வரையோன் வண்மை போலப் பல உடன் கிளையோடு உண்ணும் வளை வாய்ப் பாசினம் - வரையாது கொடுப்பவனது கைவண்மைக்கு ஈண்டும் பரிசிலர்போலப் பலவாகிய சுற்றத்தொடு நெருங்கிவந்து உண்ணுகின்ற வளைந்த வாயையுடைய பசிய கிளியின் கூட்டமே!; அறன் இல் யாய் அணங்கி-தலைவனை முன்பு முயங்கி அவனை நீங்கிய பின்னர் அறநெறியிலே நில்லாத எம் அன்னை எம்மை வருத்தி; வறும் புனம் காவல் விடாமை அறிந்தனிர் அல்லிரோ – காவலின்றி அழிகின்ற தினைப்புனத்தினை யாங் காவல்செய்யவிடாது இல்வயிற் செறித்திருப்பதனை நீயிர் அறிந்தீரன்றே; பிற்றை அணங்கும் அணங்கும் போலும் – இதன்பின்பு வெறியெடுத்தலாலே முருகவேளும் எம்மை வருத்தும் போலும்; குல்லை குளவி கூதளம் குவளை இல்லமொடு மிடைந்த ஈர்ந்தண் கண்ணியன் – ஆதலின் குல்லை மலைப்பச்சை கூதாளி குவளை தேற்றா என்பனவற்றின் மலரால் புனைந்த மிகக் குளிர்ந்த பூமாலையை யுடையவனும்; சுற்று அமை வில்லன் செயலைத் தோன்றும் நல்தார் மார்பன் காண்குறில் – வரிந்து கட்டிய அமைந்த வில்லையுடையவனுமாகி அசோகமரத்தின்கீழ் வந்துநிற்கும் நல்ல மாலையணிந்த மார்புடைய அவனை நீயிர் காண்பீராயின்; சிறிய அரிய நன்கு அவற்கு உரைமின் - இங்கு நிகழ்ந்த எல்லாவற்றினையும் கூறாது விடினும் சிறிய சிலவற்றையேனும் அறிந்து கொள்ளுமாறு நன்றாக அவனுக்கு உரையுங்கோள! எ – று.

(வி - ம்) குல்லை - கஞ்சா; துழாயுமாம். இல்லம் - தேற்றாமரம். யாய் அணங்கிப் புனங்காவல் விடாமை அறிந்தனிர் அல்லிரோ வென்க. இமையார் என்னும் எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர் இமையோரெனத் திரிந்தது போல வரையானென்பது வரையோனெனத் திரிந்து நின்றது; இது, தாதுமுனிவின்மை. ஏனை மெய்ப்பாடு. பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) யாம் எத்துணை கூறினும் அவன் அறிகின்றிலன் என்பது தோன்ற நீயிரேனும் அவற்கு நன்கு அறிய உரைமின் என்றுள். (ட எசு)

கூஎஎ. மடல்பாடிய மாதங்கீரனுர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்ருனாகிய தலைமகன் தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்துக் கண்ணே தலைமகனைக் குறை நயப்பித்த தோழி நீட்டியாது வரைந்துகொள்ளுதல் முதலாய காரணங்களைக் கொண்டு தலைமகனுக்கு மறுத்துக் கூறுதலும், அதனை ஆற்ருனாகிய தலைமகன் தோழி அறிந்து விரைவிலே தன் குறைமுடிக்கு மாற்ருனே 'தலைவியை உள்ளுந்தோறும் அவள் என்னை வினவிமெலிவிக்கும்; நோய்பெருகாநின்றது; அதுதீர மடலேருது இறந்துபடேமோ வென்று அழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மடன்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே" (தொல். கள. கக) என்பதனுற் கொள்க.

மடல்மா ஊர்ந்து மாலை சூடிக்
கண்ணகன் வைப்பின் நாடும் ஊரும்
ஒண்ணுதல் அரிவை நலம்பா ராட்டிப்
பண்ணல் மேவலம் ஆகி அரிதுற்று
ரு. அதுபிணி ஆக விளியலங் கொல்லோ
அகலிரு விசும்பின் அரவுக்குறை படுத்த
பசுங்கதிர் மதியத்து அகனிலாப் போல
அளகஞ் சேர்ந்த சிறுநுதல்
கழறும் மெலிக்கும் நோயா கின்றே.

(சொ - ள்.) அகல் இரு விசும்பின் அரவுக் குறை படுத்த பசுங் கதிர் மதியத்து அகன் நிலாப் போல - அகன்ற கரிய ஆகாயத்தின்கண்ணே அரவினுற் சிறிது விழுங்கிக் குறை படுக்கப் பட்ட பசிய கதிர்களையுடைய திங்களின் விரிந்த நிலாவைப் போல; அளகம் சேர்ந்த சிறு நுதல்-ஒளி வீசுகின்ற கூந்தல் சேர்ந்த சிறிய நெற்றியையுடையாள்; கழறுபு மெலிக்கும் நோய் ஆகின்று - யாம் நினைக்குந்தோறும் எம்மெதிரே தோன்றி எம்மை வினவி மெலியப் பண்ணுநிற்கும், அதனுல் எமக்குக் காமநோய் நனி மிகாநின்றது; மடல் மா ஊர்ந்து மாலை சூடிக் கண் அகல் வைப்பின் நாடும் ஊரும் ஒள் நுதல் அரிவை நலம் பாராட்டி - அது தீருமாறு பனை மடலாலே செய்த குதிரையேறி நடத்தி ஆவிரை எருக்கம் பூளை உழிஞை என்பனவற்றின் மலரை விரவித் தொடுத்த மாலை

யணிந்து இடமகன்ற வைப்புக்களையுடைய நாடுகள்தோறும் ஊர்கள்தோறும் சென்று ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய அவளது அழகைச் சிறப்பித்துக் கூறி; பண்ணல் மேவலம் ஆகி-அம்மடலேறுந் தொழிலில் செல்லேமாகி; அரிது உற்று அது பிணி ஆக - எம்முள்ளத்தை அரிதாக நிலைநிறுத்தி அதுவே நோயாகக் கொண்டு கிடந்து; விளியலங்கொல் - இறந்துபோக மாட்டேமோ? அங்ஙனம் மடலேறிப் பலராலும் இகழப்பட்டுத்தான் முடிய வேண்டும் போலும்! மடலேறுதலினும் உயிர்துறந்தொழிதல் நலனன்றோ? எ - று.

(வி - ம்.) பண்ணல் மேவலம் என்பன ஒரு சொல்லாகிப் பாராட்டி என்பதற்கு முடிபாயின. அகனிலாவையுடைய மதியம்போல வெனமாறிக்கூட்டினும் அமையும். எதிர் தோன்றுதல் - உருவெளித் தோற்றம். இது, துன்பத்துப் புலம்பல்.

அவளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவான்போலத் தான் அவள்பால் வைத்த அன்பின் நிலைமை புலப்படுத்தினன். நோய்கொண்டு இறவேமோ என்றதனால் மடலேறி வரைபாய்ந்து முடியவேண்டும் போலும் என்றான். இதனால் அவள் காரணமாக உயிர்விடத் துணிந்தமையும் அவ்வாறு உயிர்விடும் பழி நும்மை விடாதென்பதையும் அறிவுறுத்தினனுயிற்று. மெய்ப்பாடு - தன்கட்டோன்றிய வருத்தம் பற்றிய இளிவரல். பயன் - தோழி குறை முடிப்பது; அன்றேல் தானே கூறி யாறுதல்.

(பெரு - ரை.) நலம் பாராட்டிப் பண்ணலாகிய அத்தொழிலை மேவலம் ஆகி என்க. (௩௭௭)

௩௭௮. வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (க) இது, தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந்தொழுகுந் தலைமகன் ஒருபுறம் வந்து வைகினன். அதனை அறிந்து விரைய வரைவொடு புகும்வண்ணம் தோழி, தலைவியை நெருங்கித் தோழீ! யாமம் முதலாயின வருத்தாநிற்ப இன்னும் ஞாயிறு தோன்றினபாடில்லை; முன்பு சேர்ப்பனொடு ஆராயாது செய்த நட்பின் அளவானது ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றுமாறு இவ்வண்ணம் ஆயிற்றுக்காண் என்று வருந்திக் கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்பதனாற் கொள்க.

துறை : (உ) தலைமகன் ஒருவழித் தணந்த பின்னை வன்பொறை எதிர்மொழிந்ததூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் ஒருவினை மேலிட்டுப் பிரிந்து போகியபின் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி, வலிதிற் பொறுத்திருவென்

முட்டு அவன்பாற் கொண்ட நட்பின் அளவானது ஏதிலாட்டியர் அலர் தூற்றுமாறு இங்ஙனமாயினதே யென்று அழிந்து கூறுகிற்பது மாகும் (உரை இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்" (தொல். களவ. உக) என்பதனாற் கொள்க.

யாமமும் நெடிய கழியுங் காமமும்
கண்படல் ஈயாது பெருகுந் தெண்கடல்
முழங்குதிரை முழவின் பாணியின் பைபயப்
பழம்புண் உறுநரின் பரவையின் ஆலும்
௫. ஆங்கவை நலியவும் நீங்கி யாங்கும்
இரவிறந்து எல்லை தோன்றலது அலர்வாய்
அயலிற் பெண்டிர் பசலை பாட
ஈங்கா கின்றாள் தோழி ஓங்குமணல்
வரியார் சிறுமனை சிதைஇ வந்து
௰. பரிவுதரத் தொட்ட பணிமொழி நம்பிப்
பாடிமிழ் பனிநீர்ச் சேர்ப்பனொடு
நாடாது இயைந்த நண்பினது அளவே.

(சொ – ள்.) தோழி யாமமும் நெடிய கழியும் - தோழீ! இரவு நடுயாமமும் நெடும்பொழுதுடையவாகிக் கழியாநிற்கும்; காமமும் கண்படல் ஈயாது பெருகும் - எமக்குளதாகிய காமமும் கண்ணுறங்கவொட்டாது பெருகாநிற்கும்; தெள் கடல் முழங்கு திரை முழவின் பாணியின் பைபயப் பழம்புண் உறுநரின் பரவை யின் ஆலும் – தெளிந்த கடலின்கண்ணே முழங்குகின்ற அலைகளும் முழவோசை போல மெல்லமெல்ல ஒலித்து நெடுநாட் புண்ணுற்றாரைப் போலப் புரண்டு புரண்டு அக்கடலிடத்து அசைந்து இயங்காநிற்கும்; அவை ஆங்கு நலியவும் நீங்கி இரவு இறந்து எல்லை தோன்றலது – அவை அவ்வண்ணம் நம்மை வருத்தாநிற்கவும் நீங்கி இராப்பொழுதைக் கடந்து ஞாயிறு தோன்றினபாடில்லை; ஓங்கு மணல் வரி ஆர் சிறுமனை சிதைஇ வந்து - உயர்ந்த மணற் பரப்பிலே புனைந்து கோலமிட்ட சிறிய மணற் சிற்றிலைச் சிதைத்து நம்பால் வந்து; பரிவுதரத் தொட்ட பணிமொழி நம்பி - அன்பு மிகும்படி கூறிய மெல்லிய சூளுரையை மெய்யென விரும்பிக்கொண்டு; பாடு இமிழ் பனி நீர்ச் சேர்ப்பனொடு நாடாது இயைந்த நட்பினது அளவு - பக்கத்தில் ஒலிக்கும் குளிர்ச்சியையுடைய கடற்கரைத் தலைவனுடனே முன்பு இவன் இத்தன்மையன் என்று ஆராய்ந்து பாராது உடன் பட்டதனாலாகிய நட்பின் அளவானது; அலர்வாய் அயலில் பெண்டிர் பசலை யாங்கும் பாட - பழிச்சொற் கூறும் வாயையுடைய

அயல் வீட்டு மாதர்கள் எம்முடைய நெற்றியிலுண்டாகிய பசலையைக் குறித்துப் பலவாய இழிந்த பாடல்களைக் குறிப்பாக எவ்விடத்தும் பாட; ஈங்கு ஆகின்று - இவ்வாறு இழிதகவெய்தப் பண்ணியது கண்டாய்; எ – று,

(வி - ம்.) முழவின் பாணிபோல எனவும் புண்ணுறுநர் போல எனவுங் கூறி அவற்றின் வினை கூறுமையின் "வந்த" (தொல். பொ. சூ. ௨௭௬) என்றதனால் இல்லாத வினை வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இப்பாட்டின் கருத்தைத் தழுவி "நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை" என்றார் (௭௯௧) குறளினும். சிறுமனை சிதைத்தல் மைந்தர்க் கியல்பு. "மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா அடைச்சிய, கோதை பரிந்து வரிப் பந்து கொண்டோடி" என்றார் (௫௧) கலியினும். இது, துன்பத்துப் புலம்பல். தோழி கூற்றுக்கு மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவு கடாதல். தலைவி கூற்றுக்கு மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) "நாடாது நட்டலிற் கேடு பிறிதில்லை" என்பாள் நாடாது இயைந்த நண்பு என்றாள். (௩௭௮)

௩௭௯. குடவாயிற் கீரத்தனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (௧) இது, தோழி தலைமகற்குத் தலைமகளை மடமை கூறியது.

(து - ம்.) என்பது, பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகன் நன்கு மதித்து விரைந்து வரைதல் காரணமாகச் சேட்படுக்குந் தோழி அவனை நெருங்கி, நீ காதலித்த இளமகள் தான் பருகவெடுத்த பாலைக் குரங்கின் குட்டி பறித்ததனால் அழுதலிற் கண்கள் நீர்நிரம்பிய நீலம்போன்றன; வயிற்றின் அறைந்து கோடலின் கைவிரல்கள் காந்தளிதழ் போன்றன; இவ்வளவு அறியாமையுடையாள் நினது துயரை எவ்வாறு போக்குமென அவளது பேதைமை காட்டி மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பேதைமை யூட்டலும்" (தொல், களவு. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (௨) காப்புக் கைமிக்க காலத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, இல்வயிற் செறித்துக் காவலோம்பிய பொழுது வருந்திய தலைவியை வினவிய தோழிக்கு, அவள் இன்ன காரணத்தால் கண் நீலமொத்தன விரல் காந்தளொத்தன வென்று கூறுநிற்பதுமாகும்.

(இ - ம்.) இதற்கு. "மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்த வழித் தோழிக்கு நினைத்தல் சான்ற அருமறை உயிர்த்தலும்" (தொல். கள. ௨௦) என்னும் விதிகொள்க.

புன்தலை மந்திக் கல்லா வன்பறழ்
குன்றுழை நண்ணிய முன்றில் போகாது

எரிஅகைந்து அன்ன வீததை இணர
வேங்கையம் படுசினைப் பொருந்திக் கைய
தேம்பெய் தீம்பால் வெளவலின் கொடிச்சி
எழுதெழில் சிதைய அழுத கண்ணே
தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்
மாரியங் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த
பெயலுறு நீலம் போன்றன விரலே
பாஅய் அவ்வயிறு அலைத்தலின் ஆனது
ஆடுமழை தவழுங் கோடுயர் பொதியின்
ஓங்கிருஞ் சிலம்பில் பூத்த
காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே.

(சொ - ள்.) புன் தலை மந்திக் கல்லா வன் பறழ் குன்று உழை நண்ணிய முன்றில் போகாது – ஐயனே ! புல்லிய தலையை யுடைய பெண் குரங்கினது தன் தொழிலையும் முற்றக் கற்றறியாத வலிய குட்டி சிறிய குன்றினிடத்துப் பொருந்திய சிறுகுடியின்கணுள்ள மனைவாயினின்றும் போகாது; எரி அகைந்து அன்ன வீ ததை இணர வேங்கை அம் படு சினை - எரி கப்பு விட்டாற்போன்ற மலர்கள் நெருங்கிய பூங்கொத்தினையுடைய வேங்கை மரத்தின் தாழ்ந்த கிளை மீது; பொருந்திக் கொடிச்சி கைய தேம் பெய் தீம் பால் வெளவலின் - மறைந்திருந்து நீ காதலித்த கொடிச்சி கையகத்திருந்த தேன்கலந்த இனிய பாலைக் கலத்தொடு வலிந்து பற்றிக்கொண்டு சென்றுவிட்டதனால்; எழுது எழில் சிதைய அழுதகண் - ஓவியர் எழுதுதற்குரிய அழகெல்லாம் கெடும்படி அழுத அவளுடைய கண்கள்; தேர் வண் சோழர் குடந்தை வாயில் மாரி அம் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த பெயல் உறும் நீலம் போன்றன - இரவலர்க்குப் பரிசாகத் தேர்களைக் கொடுக்கின்ற வண்மையுடைய சோழமன்னவர்க்குரிய 'குடவாயில், என்னும் ஊரகத்து மழைபெய்து நிரம்பப் பெற்ற அகழியிலே தண்ணியவாய் மலர்ந்த பெய்யும் மழைநீரை ஏற்ற நீலமலர் போன்றன; அ வயிறு பாஅய் அலைத்தலின் விரல் சிவந்து – அங்ஙனம் பாற்கலம் பறிபட்டதற்கு ஆற்றாது அழகிய வயிற்றிலே பரவ அடித்துக் கொண்டதனால் அவளுடைய விரல்கள் சிவந்து; ஆனது ஆடும் மழை தவழும் கோடு உயர் பொதியின் ஒங்கு இருஞ் சிலம்பில் பூத்த காந்தளம் கொழுமுகை போன்றன - அமையாது இயங்குகின்ற மேகந்தவழும் கொடு முடிகள் உயர்ந்த பாண்டியனது பொதியில் என்னும் உயர்ந்த பெரிய மலையில் மலர்ந்த கொழுவிய காந்தளின் மலரும் பருவமுகை

போன்றன; இத்தகைய இளமைவாய்ந்த அறிபாமடமையாள் நின்னை மபக்கினள் என்பதும் நின்காமந் தணிக்குமென்பதும் எவ்வண்ணமோ? ஒன்று கூறுவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) படுகிளை - தாழ்ந்த கிளை. தேம்பெய்பால் - கண்ட சருக்கரையொடு கலந்த பால். குடந்தை: குடமென்பதன் திரிபு. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - பேதைமையூட்டல்.

(உ) உரை: —கொடிச்சியாகிய தோழி! யான் மெய் துவண்டது தான் என்னென்றனையே! பால் வெளவலின் கண் அழுது நீலம் போன்றன; வயிறலைத்தலின் விரல் காந்தள் போன்றன; எ - று.

கொடிச்சி வயிறலைத்து அழுமாறு, மந்தியின் மகவு பாலைவெளவுதல் போல நீ மனந்தளருமாறு ஏதிலார் பொன்னணிந்து தலைவியைக் கைக்கொள்ளினுமாம்; ஆதலின், இன்னே வரைகவென் றுரைத்தாளென வேறு மொருபொருள் பயப்பது அறிக. மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல். (௧௭௯)

௧௮௦. கூடலூர்ப் பல்கண்ணனார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, பாணற்குத் தோழி வாயில் மறுத்தது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன் துனிகொண்ட தலைமகளது ஊடல் தீர்க்குமாறு பாணனை விடுப்ப வந்தானை நோக்கிய தோழி 'பாணனே! தலைவி ஈன்ற அணிமையால் முயங்குதற்குரியளல்லள்; ஆதலால் ஊரனைப் பரத்தையர் சேரிக் கண்ணே கொண்டு செல்வாயாக; எம்மைத் தொழாதே கொள்; பயனில கூறற்க' என மறுத்துக் கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "பாணர்.........பேணிச் சொல்லிய குறைவினையெதிரும்" என்னும் விதிகொள்க.

நெய்யும் குய்யும் ஆடி மையொடு
மாசு[1]பட் டன்றே கலிங்கமும் தோளும்
திதலை மென்முலைத் தீம்பால் [2]பிலிற்றப்
புதல்வற் புல்லிப் புனிறுநா றும்மே
வாலிழை மகளிர் சேரித் தோன்றுந்
தேரோற்கு ஒத்தனெம் அல்லேம் அதனால்
பொன்புனை நரம்பின் இன்குரல் சிறியாழ்
எழாஅல் வல்லை ஆயினுந் தொழாஅல்
கொண்டுசெல் பாணநின் தண்துறை யூரனைப்
பாடுமனைப் பாடல் கூடாது நீடுநிலைப்
புரவியும் பூணிலை முனிகுவ
விரகில மொழியல்யாம் வேட்டதில் வழியே.

(பாடம்) 1. பட்டின்று. 2. பிலிற்கு; பனிற்ற.

(சொ — ள்.) பாண கலிங்கமும் நெய்யும் குய்யும் ஆடி மையொடு மாசு பட்டன்று - பாணனே! எம்முடைய ஆடை தானும் நெய்யும் நறும்புகையும் அளாவிப் புதல்வற்குத் தீட்டும் மையும் இழுகி அழுக்குப் படிந்திரா நின்றது; திதலை மெல்முலைத் தீம்பால் பிலிற்றப் புதல்வன் புல்லி தோளும் புனிறு நாறும் — சுணங்கு அணிந்த மெல்லிய கொங்கையின் இனிய பால் பெருகுத லாலே அந்தப் பால் சுரப்பப் புதல்வனைப் புல்லிக் கொண்டு எம் தோளும் ஈன்ற அணிமையானாகிய முடைநாற்றம் வீசாநிற்கும்; வால் இழை மகளிர் சேரித் தோன்றும் தேரோற்கு ஒத்தனெம் அல்லேம் - இங்ஙனம் ஆகையின் தூய இழையணிந்த பரத்தையர் சேரிக்கண்ணே தோன்றுகின்ற தேரையுடைய காதலன் கூடுதற் குரிய தகுதிப்பாடுடையேமல்லேம்; அதனால் நின் தண் துறை ஊரனைக் கொண்டு செல் — ஆதலின் நின் தண்ணிய துறையை யுடைய அவ்வூரனை இப்பொழுதே கொண்டு சென்று பரத்தையர் பால் விலைகொண்டு ஈடாக உய்ப்பாயாக!; பொன் புனை நரம்பின் இன் குரல் சிறியாழ் எழாஅல் வல்லை ஆயினும் — பொன்போன்ற நரம்பின் இனிய ஓசையையுடைய சிறிய யாழையெடுத்துப் பாடு தலில் நீ வல்லனே யாயினும்; தொழாஅல் — ஈண்டு எம்மைத் தொழுது பாடாதேகொள்; பாடு மனைப்பாடல் கூடாது நீடு நிலைப் புரவியும் பூண் நிலை முனிகுவ — சிறந்த எமது மனையின்கண்ணே நீ நின்று பாடுதலைச் செய்யாதபடி நெடும் பொழுது நிற்றலை யுடைய தேரிலே பூட்டிய குதிரைகளும் தம்மைப் பிணித்திருத் தலை வெறுக்கின்றன கண்டாய்; யாம் வேட்டது இல் வழி விரகு இல மொழியல் - யாம் விரும்பியது இல்லாதவிடத்துப் பயனில் லாத சொற்களை எம்பால் மொழிய வேண்டா! எ - று.

(வி - ம்.) நெய் - வாலாமை நீங்க ஆடும் நெய். குய் - அவ்வா லாமை முதலாய முடைநாற்றம் நீங்க இடும் நறும்புகை. எழால் - யாழ்நரம்பினோசை.

பரத்தைமகளிர் தூயராதலின் அங்குச் செல்க வென்பாள், வாலிழை மகளிரென்றாள். அதன் முன் தம் இழிந்த நிலைமை கூறுவாள், புனிறு நாறுமென்றாள். சேரித் தோன்றும் தேரென்றது, தம்மனைக் கண்ணே நிறுத்தாது பரத்தையர்சேரியிலேயே நாளுங்கொண்டு சென்ற அவன் கொடுமை குறித்தவாறு. எழால் வல்லை யென்றது, அதனால் எம்மை வசிக்க இயலாதென்றவாறு. நீடு நிலைப் புரவியென்றது, ஊரன் நெடும் பொழுது அயலில் வந்திருப்பதனை யாம் அறிந்துளே மென்றவாறு. மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - வாயின்மறுத்தல்.

(பெரு - ரை.) நின் துறைவன் மாசற்ற அகவழகாகிய அன்பினது மாண்புணரான்காண் அவன் வறிய புறவழகையே காமுறுவோன் ஆதலின் அப்புறவழகு இப்பொழுது எம்பால் இல்லை என்பாள், எம் கலிங்கம் மாசுடைத்து எந்தோளும் புனிறு நாறும் யாம் ஒத்தனெம் அல்லேம் என்றவாறு. 'மெய்யொடு மாசுபட்டன்றே' என்றும் பாடம். (௩௮௰)

௩௮௧. ஔவையார்

திணை : முல்லை.

துறை : இது, பிரிவிடை யாற்ருளாகிய தலைமகள் பருவ வரவின் கண் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தவழி ஆற்ருத தலைமகள், அவன் குறித்த பருவம் வருதலும் கண்டு, 'அவர் கூறிய கார் காலம் வந்து நிலைத்திரா நின்றது; இன்னும் இறந்துபடுதலின்றி யானும் உயிரோடிரா நின்றேன்; நடுங்குவது தீராத உள்ளத்துடனே இத் துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்குவேன்' என அழிந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கற். ௬) என்பதனுற் கொள்க.

அருந்துயர் உழத்தலின் உண்மை சான்மெனப்
பெரும்பிறிது இன்மையின் இலேனும் அல்லேன்
கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று இகுகரை
வேர்கிளர் மாஅத்து அந்தளிர் போல
நடுங்கல் ஆனு நெஞ்சமொடு இடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே ஓங்குசெலல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத்
தேர்வீசு இருக்கை போல
மாரி இரீஇ மான்றன்ருல் மழையே.

(சொ - ள்.) ஓங்கு செலல் கடும் பகட்டு யானை நெடு மான் அஞ்சி ஈரநெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்கத் தேர் வீசு இருக்கை போல — தலையெடுத்து நடக்கும் உயர்ந்த விரைந்த நடையை யுடைய களிற்றியானைப் படையும் விரைந்து செல்லும் குதிரைப் படையுமுடைய அஞ்சியென்பான் குளிர்ந்த உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து நீண்டகாலம் தன்பெயர் விளங்கி நிற்குமாறு இரவலர்க்குத் தேர்களைப் பரிசு கொடுக்க இருக்கின்ற நாளோலக்கம் போல; மாரி இரீஇ மழைமான்றன்று — மேகம் மழை பெய்யத் தொடங்கி மாருது ஒரு தன்மையாய்ப் பெய்யாநின்றது; அருந் துயர் உழத்தலின் சான்ம் உண்மை — என் காதலர் வருவேமென்ற இப்பருவத்தில் அவர் வாராமையாலே தாங்குதற்கரிய துன்பத்தை நுகர்தலின் அறிகுறியாக இதுகாறும் யான் இறந்தொழியின் அவர்பால் அன்புடையேன் என்பது உண்மையாகும்; இன்மை யின் இலேனும் அல்லேன் - அவ்வாறு இறந்தொழியாமையின் அன்பிலேன் அல்லேனே?; கரை பொருது இழிதரும் கான்

யாற்று இகு கரை வேர் கிளர் மராஅத்து அம் தளிர் போல — அவ்வண்ணம் அன்பில்லாதேனை அவர் அருளாராயினும் கரையை மோதியோடுகின்ற கான்யாற்றின் இடிகரையில் வேர்க ளெல்லாம் அலசப்பட்டுத் தோன்றிக் காற்றலலையும் மாமரத்தின் அழகிய தளிர்போல! நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை யாங்கனம் தாங்குவென் - நடுங்குதல் நீங்காத நெஞ்சுடனே இத் துன்பத்தை எவ்வாறு தாங்கவல்லேன் ? எ — று.

(வி - ம்.) பெரும்பிறிது - சாக்காடு. இகுகரை - இடிந்த கரை. இடும்பை - காமநோயுமாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயா வுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) 'இலேனு மல்லேன்' என்பதனை எடுத்துக் கூறு மாற்றால் வினவாக்கிக் கொள்க. அன்பிலேன் அல்லேனோ என்றபடி யாம். சாலும் என்பது சான்ம் என்றாயிற்று. (௩௮௧)

௩௮௨. நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத்தண்டனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : இஃது, ஒரு வழித்தணந்த காலத்துப் பொழுதுபட ஆற்றாள் ஆகின்ற தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவிக்கல்லாள் ஆயினாட் குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின் வழிவந் தொழுகுந் தலைமகன் யாதோ வொருகாரியமாக இறைமகளை யகன்று போகியகாலை மாலையம் பொழுது கண்டு அவ்விறைமகள் வருந்துவதறிந்த தோழி தான் அவளை ஆற்றுவிக்காது தனியே வருந்தலும், அதனை யறிந்த தலைவி தான்படுந் துன்பத்தை யடக்கிக்கொண்டு தோழியை நெருங்கித் 'தோழீ ! நம்மை யகன்ற காதலரை நினைந்து நாம் வருந்துவதாயினும் அவரும் நாணும் படி அலரெழுமாதலிற் கரத்தல் வேண்டும் என்பதறிந்தே யான் வருந்து கிலே'னென ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்" (தொல். கள. ௨௦) என்னும் விதிகொள்க.

கானல் மாலைக் கழிநீர் மல்க
நீல்நிற நெய்தல் நிறையிதழ் பொருந்த
ஆனாது அலைக்குங் கடல்மீன் அருந்திப்
புள்ளினம் குடம்பை யுடன்சேர்பு உள்ளார்
௫. துறந்தோர் தேஎத்து இருந்துனி வருந்தி
ஆருயிர் அழிவது ஆயினும் நேரிழை
கரத்தல் வேண்டுமால் மற்றே பரப்புநீர்த்
தண்ணந் துறைவன் நாண
நண்ணார் தூற்றும் பழிதான் உண்டே.

(சொ - ள்.) நேர் இழை பரப்பு நீர்த் தண் அம் துறைவன் - நேர்மையான கலன்களையுடைய தோழீ ! பரவுதல் கொண்ட கடல்நீரின் தண்ணிய துறைக்குத் தலைவராகிய நங் காதலர்; நாண நண்ணார் தூற்றும் பழி உண்டு - களவொழுக்கம் மேற்கொண்டு பலகாலும் இங்கு வருதலால் அவரும் நாணமெய்தி இனி இவ்விடத்தை நோக்காதபடி நமக்குப் பகைவராயுள்ள ஏதிலாட்டியரும் சேரியம் பெண்டிரும் ஒருசேரத் தூற்றுகின்ற பழிச்சொல்லுத்தான் மிகுதியாக உண்டன்றே!; மாலைக் கானல் கழி நீர் மல்க - ஆதலின் மாலைப் பொழுதிலே கடற்கரைச் சோலை சூழ்ந்த கழியிடத்து நீர் (உவா) வெள்ளமாகிப் பெருக ; நீல் நிறநெய்தல் நிரை இதழ் பொருந்த - நீல நிறத்தையுடைய நெய்தலின் நிரையாகிய இதழ்கள் குவிய; ஆனது அலைக்கும் கடல்மீன் அருந்திப் புள் இனம் குடம்பை உடன் சேர்பு உள்ளார் - அமைந்திராது அலையெழுந் துலாவுங் கடலகத்து மீன்களைத் தின்னுகின்ற பறவையின்கூட்டம் கானலின்கண்ணேயிருக்கின்ற தம்தம் கூட்டினிடத்தே ஒருசேரச் சென்று புகுதாநிற்றலையுடைய மாலையம்பொழுதை நினையாராய்; துறந்தோர் தேஎத்து - நம்மைக் கைவிட்டு அகன்ற அவர் முன்பு தங்கியிருந்த விடத்து; இருந்து நனி வருந்தி ஆர் உயிர் அழிவது ஆயினும் - நாம் இருந்து பிரிவுக்கு மிக வருந்திப் பெறுதற்கு அரிய வுயிர் அழிந்து போவதாயிருப்பினும் கரத்தல் வேண்டும் - அந்நோய் புறத்தார்க்குப் புலனாகாதபடி மறைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்; ஆதலால் யான் புலம்பாது ஆற்றியிருப்பேன்காண் !; அது காரணமாக நீ வருந்தாதேகொள் ! எ - று.

(வி - ம்.) சேர்பு - சேர்தல். துறந்தோர், துறைவன் : பன்மை யொருமை மயக்கம்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த இடமாதலிற் கானலை முற்கூறினாள். அப்பொழுது துன்புறுங்காலம் மாலையாதலின் அதனையு முடன் கூறினாள், அலைக்குங் கடலில் மீனருந்திப் புள்ளினங்குடம்பைசேருமென்றதனாலே அரிய நெறியிலே சென்று வினைமுடித்து மீண்டு வந்து கூடினாரில்லையே என்று குறிப்பித்தாளுமாம்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவி ஆற்றியதுகூறல்.

(பெரு - ரை.) நம்பெருமான் நம்மூரலர் மிகுதல் கண்டு அவ்வலர் குறைந்தொழிதற் பொருட்டே வாரா தொழிந்தனர். அவர் கருத்துக்கு நாமும் இயைந் தொழுகுதல் வேண்டு மன்றே ஆதலால் ஆற்றுவலென்பாள் "துறைவன்நாண நண்ணார் தூற்றும் பழிதான் உண்டே" என்றும் துறந்தோர் தேஎத்து உயிர் அழிவதாயினும் கரத்தல் வேண்டும் என்றும் கூறினள். அவனுடைய அளியுடைமையைத் 'தண்ணந் துறைவன்' என இறைச்சியால் உணர்த்தினள். (௩அ௨)

௩௮௩. கோளியூர்கிழார் மகனார் செழியனார்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, தோழி ஆறுபார்த்துற்றுச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, களவின்வழி வந்தொழுகுந் தலைமகனை நெறியினது ஏதங் கருதியஞ்சுவது கூறித் தோழி இறைச்சியாலே வரைவுடன் படுத்துகின்றாள் மலைநாடனே! எம் தலைவிபால் அருளுடையையாயிருப்பினும் இன்னதொரு கொடிய நெறியில் வருதலானே நீ அருளுடையையல்லை என நொந்து கூறுமிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

கல்லயல் கலித்த கருங்கால் வேங்கை
அலங்கலம் தொடலை அன்ன குருளை
வயப்புனிற்று இரும்பிணப் பசித்தென வயப்புலி
புகர்முகஞ் சிதையத் தாக்கிக் களிறட்டு
உருமிசை உரறும் உட்குவரு நடுநாள்
அருளினை போலினும் அருளாய் அன்றே
கனையிருள் புதைத்த அஞ்சுவரும் இயவில்
பாம்புடன் றிரிக்கும் உருமோடு
ஓங்குவரை நாடநீ வருத லானே.

(சொ – ள்.) ஓங்கு வரை நாட அருளினை போலினும் - உயர்ந்த மலை நாடனே! நீ எம் தலைமகள்பால் மிக்க அருளுடையைபோலுகின்றனை யாயினும்; கல் அயல் கலித்த கருங்கால் வேங்கை அலங்கல் அம் தொடலை அன்ன குருளை – மலையின் தாள்வரையிலே தழைந்த கரிய அடியையுடைய வேங்கை மலராலே தொடுக்கப்பட்ட அசைதலையுடைய மாலைபோன்ற குட்டிகளை; புனிற்று வய இரும் பிணப் பசித்து என - அணித்தாக ஈன்ற வயாநோய் பொருந்திய கரிய பெண்புலி பசியுழந்ததாக; வயப்புலி புகர் முகம் சிதையத் தாக்கிக் களிறு அட்டு - அதனை அறிந்த வலிய ஆண்புலி புள்ளிகளையுடைய முகம் பிளவுபடுமாறு மோதிக் களிற்றியானையைக் கொன்று; உரும் இசை உரறும் உட்குவரும் நடுநாள் - இடியினுங் காட்டில் மேலாக முழங்காநிற்கும் அச்சமிக்க நடுயாமத்திலே; கனை இருள் புதைத்த அஞ்சுவரும் இயவில் - செறிந்த இருளான் மூடப்பட்ட கருதினார்க்கு நடுக்கம் வருகின்ற நெறியின்கண்ணே; பாம்பு உடன்று இரிக்கும் உருமோடு நீ வருதலான்-பாம்பின் மீது சினந்து விழுந்துகொல்லுகின்ற இடி இடிக்கும் பொழுது நீ எங்களை நினைந்து வருதலானே; அருளாய் அன்று – அருளுடையை அல்லை காண்! எ – று.

(வி - ம்.) அவனது அன்பின் மிகுதி புலப்படுத்துவாள் அருளினை போலினும் எனவும், பிரிதலானே தாங்கள் துன்புறுவதும் நெறியின தேதமுங் கூறுவாள் அருளாயன்றே யெனவுங் கூறினாள். இஃது அழி வில் கூட்டத்தவன் புணர்வுமறுத்தல்.

இறைச்சி :— பெண்புலி பசியுடையதென்றறிந்து ஆண்புலி களிற்றை அட்டுமுழங்குமென்றது, நின் காதலி வரைந்துகொள்ள விரும்புதலை அறிந்து நீ அயல்நாடு சென்று பகைவென்று பொருள் கொண்டு வலம்புரி முழங்க வருவாயாகவென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) அருளாய் - அருள்செய்யாயே ஆகின்றனை என்று பொருள் கூறி அன்று அசையெனினுமாம். (௧௮௩)

௧௮௪. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : இஃது, உடன்போகாநின்றான் மலிந்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகளை வைகிருளிலே கொண்டு தலைக்கழிந்து பரன் முரம்பாகிய பயனில் நெடுஞ்சுரஞ் செல்கின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சை நெருங்கி நெஞ்சமே! இம்மடவோளை வேங்கைமலர் உதிர்ந்து பரவ அதன்மீது அன்னப்பறவை நடந்தாற்போல நடக்க அதனை யாம் கண்டனம் இனி நீ காண்பாயாக வென்று மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "ஒன்றாத் தமரினும்" என்னும் நூற்பாவின் கண் "அப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானும்" (தொல். அகத். ௪௧) என்பதனாற் கொள்க.

[1]வண்புறப் புறவின் செங்கால் சேவல்
களரி ஓங்கிய கவைமுட் கள்ளி
முளரியம் குடம்பை ஈன்றிளைப் பட்ட
வயவுநடைப் பேடை உணீஇய மன்னர்
முனைகவர் முதுபாழ் உகுநெற் பெறூஉம்
மாணில் சேய்நாட்டு அதரிடை மலர்ந்த
நன்னாள் வேங்கைப் பொன்மருள் புதுப்பூப்
பரந்தன நடக்கயாம் கண்டனம் மாதோ
காணினி வாழியெம் நெஞ்சே நாண்விட்டு
அருந்துயர் உழந்த காலை
மருந்தெனப் படூஉம் மடவோ ளையே.

(பாடம்) 1. பண்புறப் புறவு.

(சொ – ள்.) எம் நெஞ்சே வாழி - எமது உள்ளமே நீ வாழ்வாயாக !; நாண் விட்டு அருந் துயர் உழந்த காலை மருந்து எனப்படும் – நாணமென்பது குறுக்கே தடுப்பின் அப்பொழுது காம நோயைத் தீர்க்கும் நெறியின்றி அரிய துன்பம் எய்தி யாம் வருந்தியவழி அத்துன்பநோய்க்கு மருந்தெனப்படாது நாணம் விட்டு நெருங்கிய காலத்து அக் காம நோய்க்கு மருந்தெனப்படு கின்ற ; மடவோளே - மடப்பத்தையுடைய இவளே ; வண் புறப் புறவின் செங்கால் சேவல் களரி ஓங்கிய கவை முள் கள்ளி முளரி அம் குடம்பை - வள்விய புறத்தையும் சிவந்த காலையுமுடைய புறவின் சேவல் களரியில் உயர்ந்து வளர்ந்த கவையாகிய முள்ளை யுடைய கள்ளியின் தலையிலே சுள்ளிகளையடுக்கி அமைத்த குடம் பையின்கண்ணே ; ஈன்று இளைப்பட்ட வயவு நடைப் பேடை - பிள்ளைகளை யீன்று அவற்றைக் காவல் செய்யுமாறு பொருந்திய வருந்திய நடையுடைய பேடையாகிய புறவு; உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு ; மன்னர் முனை கவர் முது பாழ் உகு நெல் பெறூஉம் மாண் இல் சேய் நாட்டு அதரிடை - வேற்றரசர் படையொடு வந்து பொருது பகைமுனையிலே சென்று எல்லா வற்றையும் கவர்ந்து சென்றொழிந்ததனாலே மாந்தர் யாருமின்றி முதிர்ந்த பாழ் நிலத்திலே தானே விளைந்து உதிர்ந்த நெற்கதிர் களைப் பெற்றுக் கொணர்ந்து கொடுக்காநின்ற மாண்பு சிறிதும் இல்லாத நெடுந்தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள நாட்டுக்குச் செல்லும் நெறியின்கண் ; நல் நாள் மலர்ந்த வேங்கைப் பொன் மருள் புதுப்பூ – நல்ல நாட்காலையின் மலர்ந்த வேங்கை மரத்தின் பொன்போன்ற புதிய பூக்கள்; பரந்து அனம் நடக்க யாம் கண்டனம் – உதிர்ந்து பரவிக்கிடப்ப அப் பரப்பின் மீது அன்னப் பறவை நடப்பது போல நடக்க அதனை நாம் நேரே கண்டு மகிழ்ந் தேம் ; இனிக் காண் – அவ்வாறே இனி நீயுங் காண்பாயாக ! எ – று.

(வி - ம்.) களரி - பாலையி லுள்ள களர்நிலம். முளரி - சுள்ளி : விறகுமாம். இளைப்படல் - காவற்படல். பரந்து - பரவ எனத் திரிக்க.

இறைச்சி :– பார்ப்பையீன்று காவலாயுள்ள புறவின்பேடை உண்ணுமாறு அதன் சேவல் முதுபாழில் விளைந்த நெற்கதிரைப் பெற்றுவந்து அளிக்குமென்றது, நெஞ்சமே ! இவளைப்பெற்று இல் வயிற் செல்லுகின்ற யாம் ஆண்டு இவள் இல்லறம் நிகழ்த்துமாறு வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டிவந்து கொடுத்து ஓம்புகிற்போ மென்றதாம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) "அரணில் சேய் நாட்டு" என்றும் பாடம்; இதற்கு 'காவலில்லாத தூரிய நாடு' என்க. இனி இவள் நமக்கு நாணம் விடா மலும் அருந்துயர் உழவாமலும் எப்பொழுதும் நுகரும் அமிழ்தமே ஆவள் என்பது குறிப்பு. நாண் விடுதல் - தன் தகைமைக் கேலாதன செய்தல். (கஅச)

௩அரு. ....

திணை: நெய்தல்.

[1]எல்லை சென்றபின் மலரும் கூம்பின
புலவுநீர் அடைகரை யாம்பார்ப் போடும்
அலவனும் அளைவயின் செறிந்தன கொடுங்கழி
இரைநசை வருத்தம் வீட மரமிசைப்
௫. புள்ளும் பிள்ளையொடு வதிந்தன அதனால்
பொழுதன்று ஆகலில் தமியை வருதி
எழுதெழில் மழைக்க........................

(௩அரு)

௩அசா. தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, பரத்தையின் மறுத்தந்த தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்த தோழி, தலைமகளை முகம்புகுவலென முற்பட்டாள் தலைமகள் மாட்டு நின்ற பொறுமை நீங்காமை அறிந்தும் பிறிதொன் றன்மேல் வைத்துப் பாவியேன் இன்று பேதைமை செய்தேன் எம்பெருமாட்டி குறிப்பு உணர்ந்து வழிப்படுவேன் ஆவேன்மன்னோ எனச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில் வேண்ட நேர்ந்த தோழி தலைமகனைக் கண்ணுலே குறிப்பாகக் கூறி அறிவேனென வந்து அவன் பொய்கூறினனென இறைவி சினமாறுமை கண்டு வேறொரு காரியமாக அங்கு வந்தவள் போலக் காட்டிப் பின்னர் யான் இவள் கருத்தறியாது இறைவனுக்கு வாயில்நேர்ந்தேன்; அது கழிந்தது; இங்கு இவளது குறிப்பறிந்து அவ்வாறொழுகுவேன் என்று கருதி இறைவியை நெருங்கி மலைநாடன் களவின்கண்ணே நின்பால் சூளுறலும் நீ இழித்துக் கூறினையாகப் பின்னர் வரைவொடு புகுதக் கண்ட யான் அவர் பொய்யுரையாரென வியந்தேனென்பாள், உள்ளுறையால் அத்தகைய மெய்ம்மையுடைய தலைவர் இப்பொழுது நின் முன்றிலில் நிற்கின்றனர் காணென நயந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "அடங்கா ஒழுக்கத்து அவன்வயின் அழிந் தோளை, அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்" (தொல். கற். க) என்னும் விதிகொள்க.

சிறுகண் பன்றிப் பெருஞ்சின ஒருத்தல்
துறுகண் கண்ணிக் கானவர் உழுத
குலவுக்குரல் ஏனல் மாந்தி ஞாங்கர்

---

1. கிடைத்த படிகளனைத்திலும் இப்பாட்டு இந்த அளவே காணப் படுகிறது; இதன் எஞ்சிய பாகமும் துறைக்குறிப்பும் பாடினர் பெயரும் காணப்படவில்லை.

விடரளைப் பள்ளி வேங்கை அஞ்சாது
கழைவளர் சாரல் துஞ்சும் நாடன்
அணங்குடை அருஞ்சூள் தருகுவன் எனநீ
நும்மோர் அன்னோர் துன்னார் இவையெனத்
தெரிந்தது வியந்தனென் தோழி பணிந்துநம்
கல்கெழு சிறுகுடிப் பொலிய
வதுவை என்றவர் வந்த ஞான்றே.

(சொ - ள்.) தோழி சிறுகண் பெருஞ்சினப் பன்றி ஒருத்தல் துறுகண் கண்ணிக் கானவர் உழுத-தோழீ! சிறிய கண்ணும் பெரிய சினமுமுடைய ஆண்பன்றிகள் நிரம்பிய, மாலையணிந்த கானவர் உழுது விளைத்த; குலவுக் குரல் ஏனல் மாந்தி ஞாங்கர் விடர் அளைப் பள்ளி வேங்கை அஞ்சாது-வளைந்த தினைக்கதிரைத் தின்று பக்கத்திலுள்ள மலைப்பிளப்பினைத் தனக்குத் தங்குமிடமாக உடைய் புலிக்கு அஞ்சாது; கழை வளர் சாரல் துஞ்சும் நாடன் - மூங்கில் வளர்ந்த மலைச்சாரலில் உறங்காநிற்கும் மலை நாடன்; அணங்கு உடை அருஞ் சூள் தருகுவன் என - ஒரு பொழுது நின்பாற் போந்து 'இன்னதொரு நாளில் வந்து நின்னை வரைந்து கொள்வேன் அதற்குச் சான்றாக முருகவேள் முதலாயினாரைச் சுட்டியுந் தொட்டும் யாருங் கருதலரிய சூள் செய்து தருவேன்' என்றலும்; நீ நும் ஓர் அன்னோர் இவை துன்னார் என- அதனைக் கேட்ட நீ அவரை நோக்கி, 'நின்னோடொத்த ஒருதன்மையோர் இத்தகைய சூள் புகலார் பெருந்தகைமையென்பது நின் மாட்டில்லையாகலின் நீ சூளுறத் துணிந்தனை' என்று கூற; நம் கல் கெழு சிறு குடிப் பொலிய வதுவை என்று அவர் வந்த ஞான்று - அஃது உண்மையெனக் கொண்டிருந்த யான் பின்பு ஒருபொழுது நமது மலையகத்து விளங்கிய சிறுகுடி பெருகிப் பொலிவடைய அவர் அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலந் தந்து 'வதுவை யயர்தும்' என்று வந்தநாளில்; அது தெரிந்து வியந்தனென் - அதனையறிந்து இவர் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா ஒருவர் என வியந்தனென்காண்! எ - று.

(வி - ர.) குலவுக்குரல் - வளைந்த கதிர். உலகத்துச் சூளுறுவார், அங்கிலத்துத் தெய்வம், பார்ப்பார், பசு, மகளிர் இவர்களைச் சுட்டியுந் தொட்டுஞ் சூளுறுவர். பரத்தையை முயங்கிவந்த தலைமகனைத் தலைமகள் வினவப் பரிமாவூர்தன் முதலாய சிலவற்றைக் கூறி அவை காரணமாகப் பாணித்தேன் எனலும் தலைமகள் இவன் பொய்த்தான் மன்னோவெனத் துனி கூர்ந்தாளாக அதுகண்ட தோழி பண்டு நிகழ்ந்தது கூறிப் பொய்யாரென்று அறிவுறுத்தினளாயிற்று.

உள்ளுறை :—பன்றி குறவருடைய ஏனற்கதிரைத் தின்று வேங்கைக்கு அஞ்சாது சாரலிலே துஞ்சுமென்றது, தலைமகன்பரத்தைய

ரின்பந் துய்த்து உலகமிகழும் இகழ்ச்சிக்கு அஞ்சாது நின் முன்றிலிற் காத்து வைகினெனென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - ஊடலைத் தணித்தல்.

(பெரு - ரை.) பணிந்து என்னுஞ் சொல் உரையில் வாளாவிடப்பட்டது. அதனை நமது ஏவற்குப் பணிந்து வதுவை என்று அவர் வந்த ஞான்றென இயைத்துக்கொள்க. (௩-அசு)

௩அஎ. பொதும்பில்கிழார் மகனார்

திணை : பாலை.

துறை: இது, பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங் காட்டி வற்புறீஇயது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் பிரிதலானே மெலிவடைந்த தலைமகளைத் தோழி நெருங்கிச் 'சுரத்தின்கண்ணே சென்ற காதலர் குறித்த கார்ப்பருவம் வந்திறுத்த தாதலின் அவர் இன்னே விரைந்து வருவர் காண்; அங்ஙனம் வருவதன்முன் நினது நலன் சிதைந்தழியுமாறு வருந்தாதே கொள்' என்று கூறிப் பருவங்காட்டி வலிபுறுத்திக் கூறுவிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற்கரும் பெரும்பொருள்" (தொல். கற். கூ) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி' என்பதனாற் கொள்க.

நெறியிருங் கதுப்பும் நீண்ட தோளும்
அம்ம நாளும் தொன்னலஞ் சிதையேல்
ஓராச் செங்தொடை ஓரீஇய கண்ணிக்
கல்லா மழவர் வில்லிடை விலங்கிய
துன்னரும் கவலை அருஞ்சுரம் இறந்தோர்
வருவர் வாழி தோழி செருவிறந்து
ஆலங் கானத்து அஞ்சுவர இறுத்த
வேல்கெழு தானைச் செழியன் பாசறை
உறைகழி வாளின் மின்னி உ.துக்காண்
நெடும்பெருங் குன்றம் முற்றிக்
கடும்பெயல் பொழியுங் கலிகெழு வானே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி அம்ம - தோழி! வாழ்வாயாக! யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேட்பாயாக; அஞ்சுவர செரு விறந்து ஆலங்கானத்து இறுத்த வேல் கெழு தானைச் செழியன் பாசறை - யாவரும் அஞ்சும்படி போர் வென்று தலையாலங்கானத்துச் சென்று தங்கிய வேற்படை பொருந்திய சேனைகளையுடைய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தனது பாசறையிலேயிருந்து; உறை கழி வாளின் மின்னி - உறையினின்று நீக்கிய வாள் போல

மின்னி ; உதுக்காண் - உவ்விடத்தே பாராய்; நெடும் பெருங் குன்றம் முற்றிக் கலி கெழு வான் - நெடிய பெரிய மலையைச் சூழ்ந்து முழக்கம் மிக்க மேகம் ; கடும் பெயல் பொழியும் - விரைந்து மழையைப் பெய்யா நின்றது; ஒரீஇய கண்ணிக் கல்லா மழவர் ஓராஅச் செந்தொடை வில் இடை துன் அரும் விலங்கிய கவலை — இப்பருவத்தினை நோக்கியவுடன் வெறுத்தொழிந்த மாலையையுடைய தந்தொழிலன்றிப் பிற கல்லாத வீரர் பயிலாது ஏந்திய செவ்விய அம்பினை வில்லினின்றும் விடுதலானே அஞ்சி யாரும் நெருங்குதற்கரிய குறுக்கிட்ட கவர்த்த வழியையுடைய; அரும் சுரம் இறந்தோர் - சென்று சேர்தற் கியலாத சுரத்தின்கண்ணே முன்பு சென்ற காதலர் ; (விரைவில்) வருவர் — விரைவில் வாராநிற்பர்; நெறி இருங் கதுப்பும் நீண்ட தோளும் நாளும் தொல் நலம் சிதையேல் - அங்ஙனம் அவர் வருதற்குள்ளாக நீ வருத்தமுற்று நெறித்த கரிய கூந்தலினும் நெடிய தோளினும் நாள்தோறும் பழமையாயுள்ள அழகெல்லா வற்றையுங் கெடுத்துக்கொள்ளாதொழிவாய்; எ — று.

(வி - ம்.) மழவர் - வீரர். உதுக்காணென்றது பருவங்காட்டியது. மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) ஒல்லாச் செந்தொடை என்றும்பாடம்; இதுவே சிறந்த பாடம். அறத்தொடுபடாத செந்தொடை என்றவாறு. செரு விறந்து - போரின்கட் செறிந்து என்க. இறந்து எனப் பிரிப்பாரும் உளர். (௩௮௭)

௩௮௮. மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்

திணை : நெய்தல்.

துறை : (க) இது, வரைவுநீட ஆற்ருளாகிய தோழிக்குத் தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, வரைந்தெய்துமாறு கருதிய தலைமகன் பொருளீட்டச் சென்று நீட்டித்தலாலே தலைமகள் வருந்துமெனக் கவன்ற தோழியை, அங்ஙனம் நீட்டித்தான் மீண்டுவந்து ஒருசிறை உறுவானாதலை அறிந்த தலைமகள் நோக்கித் துறைவன் என்னைப் பிரிந்தானென்பதன்றி அவன் என் னுள்ளத்தினின்று நீங்க அறியானாதலின், என் நெற்றியிற் பசலை எவ்வாறுண்டாமெனத் தேற்றித் தான் கூறும் உள்ளுறையைக் கேட்ட தலைமகன் விரைந்து வரையுமாறு கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தி னும்"........தானே கூறும் காலமு முளவே" (தொல். கள. உக) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (உ) மனையுள் வேறுபடாது ஆற்றினையென்ருற்குத் தலைமகள் செல்லியதூஉமாம்.

(து-ம்.) என்பது, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்).

(இ - ம்.) இதுவுமது.

அம்ம வாழி தோழி நன்னுதற்கு
யாங்கா கின்றுகொல் பசப்பே நோன்புரிக்
கயிறுகடை யாத்த கடுநடை எறிஉளித்
திண்திமில் பரதவர் ஒண்சுடர்க் கொளீஇ
நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்
கடல்மீன் தந்து கானல் குவைஇ
ஓங்கிரும் புன்னை வரிநிழல் இருந்து
தேங்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்திப்
பெரிய மகிழுந் துறைவன்எம்
சிறிய நெஞ்சத்து அகல்வுஅறி யானே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி அம்ம - தோழி வாழ்வாயாக! யான் கூறுகின்ற இதனைக் கேள்; நோன் புரிக் கயிறு கடை யாத்த எறி உளி கடு நடைத் திண் திமில் பரதவர் - வன்மை மிக்க புரிகளான் முறுக்குண்ட கயிற்று நுனியிலே கட்டிய திமிங்கிலத்தின்மீது எறிகின்ற ஈட்டியையுடைய நீரில் விரைந்து செல்ல வல்ல திண்ணிய மீன்படகிலே செல்லுகின்ற பரதவர்; ஒள் சுடர் கொளீஇ நடுநாள் வேட்டம் போகி - ஒள்ளிய விளக்கங்களைக் கொளுத்திக்கொண்டு இரவு நடுயாமத்து வேட்டைமேற் சென்று; கடல் மீன் வைகறைத் தந்து - கடலிலே பிடித்த மீன்களை விடியற்காலையில் கொண்டுவந்து; கானல் குவைஇ - கழிக்கரைச் சோலையின்கண்ணே குவித்து; ஓங்கு இரும் புன்னை வரி நிழல் இருந்து - உயர்ந்த கரிய புன்னை மரங்களின் வரியமைந்த நிழலிலிருந்து; தேம்கமழ் தேறல் கிளையொடு மாந்தி-தேன் மணம் வீசும் தெளிந்த கள்ளை அருகிலே தம் உறவினருடன் கூடிப் பருகி; பெரிய மகிழும் துறைவன்-அளவில்லாது மிகவும் மகிழ்ந்து வைகும் கடலின் துறையையுடைய தலைமகன்; எம் சிறியநெஞ்சத்து அகல்வு அறியான்-எமது சிறிய உள்ளத்தினின்றுநீங்குதல் கற்றறிந்திலனாதலின் எப்பொழுதும் எம்முள்ளத்தூடே இராநின்றனன்; நல் நுதற்குப் பசப்பு யாங்கு ஆகின்று - அங்ஙனம் அவன் எம்மைப் பிரியாது உறைதலானே எமது நல்ல நுதலின் கண்ணே பசலை எவ்வாறு உண்டாகாநிற்கும்; அதனை ஆராய்ந்து கூறிக் காண்! எ - று.

(வி - ம்.) கடுநடைத் திமிலென்க. உளி: எஃகினாலாகிய ஈட்டிக்கு ஆகுபெயர்.

அவனது உயர்வுந் தனது தாழ்வுந்தோன்றச் சிறிய நெஞ்சமென்ருள். காதலன் கையகன்றதனுல் செயலறவுகொண்டு அவனைக் கருதியுறைகின்றே னெனவும், அங்ஙனங் கருதுவதொன்றனுல் என் நுதலின் பசலை நீங்குவதன்றி அவன் வந்து முயங்கலான் நீங்குவது கண்டிலேனெனவுங் கூறினுளாயிற்று.

உள்ளுறை:—பரதவர் திமிலொடு சென்று மீன்பிடித்துக் கானலின்கண்ணே குவித்துப் புன்னையி னிழலிலிருந்து கிளையொடு தேறலை மாந்தி மகிழுந் துறையென்றது, தலைமகன் தேரொடு வேற்றுநாட்டுச் சென்று பொருளீட்டிவந்து முன்றிலிலே குவித்து எம்மனைக்கட் சுற்றத்தாரொடு மகிழ்ந்து என்னை மணந்து எனது நலனை நுகர்ந்து மகிழ்வானுக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - வரைவுடன்படுத்தல்.

(பெரு - ரை.) அகல்வு அறியான் ஆதலின் பசப்பு யாங்கு ஆகின்று? எனக் கூட்டுக. (௩அ௮)

௩அகூ. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனுர்

திணை : குறிஞ்சி.

துறை : இது, பகற்குறிவந் தொழுகாநின்றகாலத்துத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வரையாது பகற்குறிவந் தொழுகுகின்ருன் அறிந்து விரைய மணஞ்செய்துகொள்ளுமாறு தோழி தலைவியை நெருங்கி, நம் அன்னை என்னை நோக்கி, நுந்தை வேட்டைமேற் சென்றதனுலே தினைப்புனங்காப்பு நினதேயென்றனள்; அவ்வாறு காவல்செய்யும்பொழுது மலைநாடனுெடு தொடர்புற்ருேம்; தினைகொய்யுங்காலம் நெருங்கினமையின் அவனோ டுற்ற தொடர்பு தான் யாதாய் முடியுமோ என நொந்து கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்"..........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதி கொள்க.

வேங்கை யும்புலி ஈன்றன அருவியும்
தேம்படு நெடுவரை மணியின் மானும்
அன்னையும் அமர்ந்துநோக் கினளே என்னையும்
களிற்றுமுகந் திறந்த கல்லா விழுத்தொடை
௫. ஏவல் இளையரொடு மாவழிப் பட்டெனச்
சிறுகிளி முரணிய பெருங்குரல் ஏனல்
காவல் இனியென் ருேளே சேவலொடு
சிலம்பில் போகிய சிதர்கால் வாரணம்
முதைச்சுவல் கிளைத்த பூழி மிகப்பல

௧0. நன்பொன் இமைக்கும் நாடனொடு
அன்புறு காமம் அமைந்தனம் தொடர்பே.

(சொ - ள்.) என்னையும் களிற்று முகந் திறந்த விழுத் தொடை கல்லா ஏவல் இளையரொடு – எம் தந்தையானவன் களிற்றியானையின் முகத்தைப் பிளந்த சிறந்த அம்பையுடைய கொலைத் தொழிலன்றிப் பிற கல்லாத ஏவன் மக்களாகிய வீரருடனே; மாவழிப்பட்டு என – விலங்கின் பின் வேட்டைமேற் சென்றதனாலே; சிறு கிளி முரணிய பெருங் குரல் ஏனல் இனிக் காவல் என்றோள் – சிறிய கிளிகள் கொய்தழிக்கின்ற பெரிய கதிர்களையுடைய தினைப்புனம் இனி உன்னாலே காவல் செய்யப்படுவதாக என்றனள்; சிலம்பில் போகிய சிதர் கால் வாரணம் முதைச் சுவல்சேவலொடு கிளைத்தபூழி-அதுமுதலாக நாம் அதன் கண்ணே காவலோம்பி வருங்காலைச் சிலம்பிலே சென்ற கிளைக்கின்ற கோழி தன் சேவலுடனே பழங்கொல்லையின் மேற்புறத்தைக் கிளைத்த புழுதியிடையே; மிகப் பல நல் பொன் இமைக்கும் நாடனொடு – மிகப் பலவாகிய நல்ல, பொன் ஒளிவீசாநின்ற நாடனுடன்; அன்பு உறுகாமம் தொடர்பு அமைந்தனம் – அன்பு மிக்க காமமே தலைக்கீடாக யாம்தொடர்ச்சியுடையேம் ஆயினேம். வேங்கையும் புலி ஈன்றன – அங்ஙனமாகிய தொடர்ச்சி விரைவினீங்குமாறு தினை கொய்யுங்காலம் புலிபோன்ற புள்ளிகளையுடைய மலர் அரும்பி மலர்ந்தன; அருவியும் தேம் படு பெரு வரை மணியின் மானும்-அருவிகளெல்லாம் தேன்மண மிக்க நெடிய மலையிடத்தில் நீலமணி போலத் தெளிவடைந்தன; அன்னையும் அமர்ந்து நோக்கினள் – தினை கொய்யுங் காலமும் மணம்புரியுங் காலமும் ஒருசேர வந்தமை கருதிப் போலும் எம் அன்னை அமர்ந்து நோக்கி நின்றனள்; இனி நமது தொடர்பு யாதாய் முடியுமோ? அறிகின்றிலேன்! எ - று.

(வி - ம்.) புலி: மலர்க்கு உவமையாகுபெயர். முரணுதல் - மாறு கொண்டழித்தல். சிதர்தல் - கிளைத்தல்.

வேங்கை மலர்ந்தவுடன் தினை கொய்தலும், தலைவியை இல்வயிற் செறித்தலும் வழக்காதலானே தொடர்பற்றுவிட்டதென் றிரங்கினள். தலைவனைப் பிரிப்பதற்குக் காரணமாயிருத்தலின், அதன் கொடுமை தோன்றப் புலியென்ற பெயராற் கூறினள்.

இறைச்சி:—கோழி கிளைத்த பூழியிடத்து நன்பொன் இமைக்குமென்றது, செல்வக் குறைபாடிலனாதலால் எமர்க்கு வேண்டும் பொருள் கொடுத்து என்னை மணம்புரிந்து கொண்டான் இல்லையேயென் றிரங்கியதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) வாரணம் கிளைத்த பூழியில் நன்பொன் இமைக்கும் என்றது நம்மால் வற்புறுத்தப் பட்ட நம் பெருமான் இனி வரைவொடு வந்து நமக்கு அளி செய்வான் என்றவாறாகக் கோடல் இனிது. "காவனி

என்றேளே '' என்றும், 'அமைகாந் தொடர்பே' என்றும் பாடம். புலி போன்ற புள்ளிகளையுடைய மலரென்றது புலியின் புள்ளியைப் போன்ற மலர் என்க. என்னை? வேங்கை மலர்க்குப் புலியின் புள்ளிகளே உவமையாகலின் என்க. (௩௮௯)

௩௯௦. ஔவையார்

திணை : மருதம்.

துறை : (௧) இது, பாங்காயின வாயில்கேட்ப நெருங்கிச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் விழாக்களத்தின்கண்ணே வரைவின் மகளிர் பலரின் நடுவண் நிற்பப், புதுவதாக மனையோளாதற்குரியாளோர் இளமகள் சுற்றத்தார் கட்டளைப்படி ஆருடலும், காவிற் பூச்சூடலும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யுமாறு கருதி அவனைக் கொணர வேண்டி, நிரம்பிய கோலத்துடனே அவ்விழாக்களங் குறுகுதலும் அதனையறிந்த காமக்கிழத்தி அப்புதியாளின் பக்கத்தவராய வாயிலாவார் கேட்குமாறு நெருங்கி இப்புதியவளைத் தலைவன் காணின் வரையாதுவிடான்; வரைந்தாலோ பலபல மாதர் தந்தந் நலனிழப்பராதலின் யான் இப்பொழுதே கோலங்கொண்டு சென்று இவள்பால் எய்தாதபடி அவனைக் கைப்பற்றிக்கொள்வேனென வெகுண்டு கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினைப் பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்'' (தொல். கள. ௬) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (௨) தலைமகள் தோழிக்குரைப்பாளாய் வாயிலாகப் புக்கார் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை இரண்டற்குமொக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "வாயிலின் வரும் வகை'' (தொல். கற், ௬) என்பதனாற் கொள்க.

வாளை வாளின் பிறழ நாளும்
பொய்கை நீர்நாய் வைகுதுயில் ஏற்கும்
கைவண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த
வயல்வெள் ஆம்பல் உருவ நெறித்தழை
ஐதகல் அல்குல் அணிபெறத் தைஇ
விழவிற் செலீஇயர் வேண்டும் மன்னோ
யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்
வரையா மையோ அரிதே வரையின்
வரைபோல் யானை வாய்மொழி முடியன்
வரைவேய் புரையும் நற்றோள்
அளிய தோழி தொலையுந பலவே.

(சொ - ள்.) தோழி வாளை வாளின் பிறழ நாளும் பொய்கை நீர் நாய் வைகு துயில் ஏற்கும் - தோழீ! வாளை மீன்கள் வாள்போலப் பிறழாநிற்ப அவற்றை இரையாக உண்ணக் கருதாது நாள்தோறும் பொய்கையிலுள்ள நீர்நாய் தங்கிய துயிலை ஏற்றுப் பொருந்தாநிற்கும்; கை வண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த வயல் வெள் ஆம்பல் உருவ நெறித் தழை - கை வண்மையுடைய கிள்ளிவளவனது கோயில்வெண்ணியைச் சூழ்ந்த வயலிலுள்ள வெளிய ஆம்பலின் அழகிய நெறிப்பையுடைய தழையை; ஐது அகல் அல்குல் அணிபெறத் தைஇ விழவில் செலீஇயர் வேண்டும் மன் - மெல்லிதா யகன்ற அல்குலின் மேலே அழகுபெற உடுத்து யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக் களத்தின் கண்ணே செல்ல வேண்டும் முன்னமே கருதாமையின் அது வீணே கழிந்தது; யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின் வரையாமை அரிது - இப்பொழுது இவ்விளமகள் தோற்றப் பொலிவோடு செல்லுதலைப் புது வருவாயினையுடைய ஊரன் காண்பானாயின் ஏனையோரை ஏறட்டுப் பாராது இவளையே கொண்டுசெல்லா நிற்கும், அங்ஙனம் கொள்ளாது விடுதலரிதேயாம்; வரையின் வரைபோல் யானை வாய்மொழி முடியன் வரைவேய் புரையும் நல் தோள் - கொண்டு சென்றொழிந்தாலோ வரைபோல்கின்ற யானையும் வாய்மையுமுடைய முடியனது மலையிலுள்ள மூங்கில்போன்ற இவனுக்குரிய இல்லுறை மாதர்களின் நல்ல தோள்கள்; பல தொலையுந அளிய-பல தம் நலனிழுப்பனவாகும்! கருதின் அவை இரங்கத்தக்கன; எ - று.

(வி - ம்.) வரைதல் - கொள்ளுதல்.

வரையாமை அரிதென்றதனால், அவளது அழகின்மிகுதி கூறினாள். மாதர் தோள்கள் பல நலனழியுமென்றதனால், தன்னையும் அவன் விரும்பானெனவும் தனது நலனுமழியுமெனவுங் கூறினாளென்பது. அவள் போலத் தான் அழகின்மையால் உடையின் சிறப்பாலேனும் வயமாக்க வெண்ணித் தழை அணிபெற உடுத்தென்றாள். ஐதகலல்கு லென்றதனால், அஃது இயல்பாயமைந்த அழகுடையதென்பது.

உள்ளுறை:—பொய்கையில் வாளைமீன் பிறழ அதனை இரையாகக் கொள்ளக் கருதாது நீர்நாய் துயிலேற்குமென்றது, விழாக்களத்து ஏதில் ஒருத்தி புனைந்து வந்து நிற்ப அவளைக் கடிந்து போக்காது யான் வாளா மனையகத்திருந்தனென் எனக் காமக்கிழத்தி உள்ளுறை கூறினாளென்றதாம்.

மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - காமக்கிழத்தி இனிவருந் தலைவியைக் கடிதல்.

(பெரு - ரை.) கிள்ளி - ஒரு சோழமன்னன். முடியன் என்றது மலையமான் திருமுடிக் காரியை.

(௩௯௦)

௩௱௩௰௩. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

திணை : பாலை.

துறை : (௧) இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்ருளாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் தான் பொருள்வயிற் பிரிவேனென்றதை யறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி நெருங்கி, மடந்தாய்! கண்ணீர் மல்க அழாதே கொள்; நின் காதலர் ஏழில்மலையைப் பெறுவதாயினும் நின்னைப் பிரிபவர் அல்லர்; நீ அழுவதனை அவர் கண்டால் இன்னே செலவழுங்குவரென வலியுறுத்திக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "பெறற் கரும் பெரும் பொருள்" (தொல். கற். ௯) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'பிறவும் வகைபட வந்த கிளவி என்பதனுற் கொள்க.

துறை : (௨) வரைவுணர்த்தியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை (உரை இரண்டற்கு மொக்கும்.(

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கதன் தன்மையின் வன்பொறை யுளப்பட" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதி கொள்க.

ஆழல் மடந்தை அழுங்குவர் செலவே
புலிப்பொறி அன்ன புள்ளியம் பொதும்பின்
பனிப்பவர் மேய்ந்த மாயிரு மருப்பின்
மலர்தலைக் காரான் அகற்றிய தண்ணடை
ஒண்டொடி மகளிர் இழையணிக் கூட்டும்
பொன்படு கொண்கான நன்னன் நன்னாட்டு
ஏழிற் குன்றம் பெறினும் பொருள்வயின்
யாரோ பிரிகிற் பவரே குவளை
நீர்வார் நிகர்மலர் அன்னநின்
பேரமர் மழைக்கண் தெண்பனி கொளவே.

(சொ - ள்.) மடந்தை குவளை நீர் வார் நிகர் மலர் அன்ன நின் பேர் அமர் மழைக் கண் தெள் பனி கொள ஆழல் - மடந்தாய்! குவளையின் நீர் வடிகின்ற ஒளி பொருந்திய மலர் போன்ற நின்னுடைய பெரிய அமர்த்தலையுடைய குளிர்ச்சியுற்ற கண்களிலே தெளிந்த நீர் வடியும்படி நீ அழாதேகொள்!; பொருள்வயின் செலவு அழுங்குவர் - அழுவதனை அறிந்தால் அவர் பொருள் கொணருமாறு செல்லுவதனை இன்னே ஒழிகுவர்காண்; புலிப் பொறி அன்ன புள்ளி அம் பொதும்பில் – புலியினது புள்ளி போன்ற புள்ளிகளமைந்த நிழலையுடைய மரங்கள் செறிதலினிடையே; பனிப் பவர் மேய்ந்த மா இரு மருப்பின் மலர்தலைக்

கார் ஆன் - படர்ந்த கரிய கொடியை மேய்ந்த நெடிய கரிய கொம்பையும் பருத்த தலையையுமுடைய எருமைமாடு; அகற்றிய தண்ணடை ஒள் தொடி மகளிர் இழை அணிக் கூட்டும் — அக் கொடியினின்று தின்றொழித்த மலைப்பச்சையின் இலைகள் ஒள்ளிய தொடியையுடைய மகளிர் கலன்களை அணிதற்குப் பயன்படுமாறு கூட்டாநிற்கும்; கொண்கான நன்னன் நல்நாட்டு பொன்படு ஏழிற் குன்றம் பெறினும் - கொண்கானத்தின்கணுள்ள நன்னனது நல்ல நாட்டிலிருக்கின்ற பொலிவு பொருந்திய ஏழில் மலையைத் தாம் பெறுவதாயினும்; யார் பிரிகிற்பவர் — நின்னை விட்டுப் பிரிபவர் யார்? எ — று.

(வி - ம்.) காரான் - எருமை. தண்ணடை - மலைப்பச்சை. புள்ளி-இலையடராது புள்ளிப்பட்ட நிழல். நிகர் - ஒளி. இழையணிக்கூட்டும்-கலன்களாக அணியும்படி கூட்டாநிற்கும் எனவுமாம்.

உள்ளுறை:—எருமை தின்றொழித்த மலைப்பச்சை மாதர் இழையணியாகக் கூட்டுமென்றது, அவர் ஈட்டிக் கொணர நீ இல்லறம் நிகழ்த்தி எஞ்சிய பொருள் உலகத்துக்குப் பயன்படுங்கா ணென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) பொருள்வயின் செலவு என்றும், 'பொன் படு ஏழிற் குன்றம்' என்றும் இயைத்துக்கொள்க. ஏழிற்குன்றம் என்பது கொண்கானத்துள்ள ஒரு மலையின் பெயர் என்க.

உள்ளுறையால் பொருள் இன்றியமையாமை யுணர்த்தி நீ செலவுடன்படுதலே அறிவுடைமையாம் அழல் அறிவாகாது என்றுளாயிற்று. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர். (௩௯௧)

௩௯௨. மதுரை மருதனிளநாகனுர்

திணை: நெய்தல்.

துறை: (௧) இஃது, இரவுக்குறி முகம்புக்கது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறி வேண்ட, அதற்கு நேர்ந்த தோழி தலைவிபால் வருதலும் ஆங்கு ஆயம் பல அருகி லியங்கு தலானே புலப்படக் கூறுது நம் காதலர் மிக்க அன்பினராதலின் நடு யாமத்து யாம்படுகின்ற துன்பத்தைப் போக்குதலுஞ் செய்வர்; அத்தகையார் இப்பொழுது முன்புற்ற பகற்குறியை வந்து நோக்கி வருந்தியிருக்கின்றனர் போலும்; அவர் நமது மாளிகையை அறிந்திருப்பாராயின் அது மிக்க நலம் எனக் கண்ணுலே குறிப்பாகக் கூருநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "காமஞ் சிறப்பினும்" (தொல். கள. ௨0) என்னும் விதிகொள்க.

துறை: (௨) வரைவுநீட ஆற்ருளாய தலைமகளைத் தோழி வரைவுணர்த்தி வற்புறுத்தியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, மணஞ் செய்துகொள்வலென்று அகன்ற தலைமகன் நீட்டித்து வாராமையால் வருந்திய தலைமகளைத் தோழி இன்ன பொழுது வரையுமெனக் கூறி வலியுறுத்தியதூஉமாகும். (உரை இரண்டற்குமொக்கும்,)

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்பட" தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

கடுஞ்சுறு எறிந்த கொடுந்தாள் தந்தை
புள்இமிழ் பெருங்கடல் கொள்ளான் சென்றென
மனையழுது ஒழிந்த புன்தலைச் சிறுஅர்
துணையதின் முயன்ற தீங்கண் நுங்கின்
பணைகொள் வெம்முலை பாடுபெற்று உவக்கும்
பெண்ணை வேலி உழைகண் சீறூர்
நன்மனை அறியின் நன்றுமதில்ல
செம்மல் நெஞ்சமொடு தாம்வந்து பெயர்ந்த
கானலொடு அழியுநர் போலாம் பால்நாள்
முனிபடர் களையினுங் களைப
நனிபேர் அன்பினர் காத லோரே.

(சொ - ள்.) கடுஞ் சுறு எறிந்த கொடுந் தாள் தந்தை — கொடிய சுறுமீனை வலையிட்டுப் பிடிக்கின்ற கடிய முயற்சியுடைய தந்தை; புள் இமிழ் பெருங் கடல் கொள்ளான் சென்று என-நீர்க்காக்கைகள் ஒலிக்கின்ற பெரிய கடலின்கண் வேட்டைக்குச் செல்கின்றவன் உடன்கொண்டு செல்லானாய் நிறுத்திவிட்டுச் சென்றதனாலே; மனை அழுது ஒழிந்த புன் தலைச் சிறுஅர் - மனையின்கண் இருந்தபடி தந்தையுடன் செல்ல விரும்பி அழுதுநின்ற மெல்லிய தலையையுடைய சிறுவர்; துணையதின் முயன்ற தீம் கண் நுங்கின் பணைகொள் வெம் முலை பாடு பெற்று உவக்கும் - ஆங்கு விரைய முயற்சியாலே இடைத்த இனிய கண்ணையுடைய பனை நுங்காகிய பருத்தமைந்த விருப்பம் வரும் கொங்கையின் பயனைப் பெற்று மகிழாநிற்கும்; பெண்ணை வேலி உழை கண் சீறூர் நல் மனை அறியின் - பனையோலையிட்டு விசித்த வேலி சூழ்ந்த அகன்ற இடத்தையுடைய சிறிய ஊரிலுள்ள நல்ல நமது மனையகத்தை நங்காதலர் அறியின்; நன்றுமன்-நல்லதேயாம், அஃது அனைவேமும் விரும்பத் தக்கதொன்றாம்; காதலோர் நனி பேர் அன்பினர்-எவ்வாறெனின் அத்தகைய காதலர் நம்பால் மிகப் பெரிய அன்புடையராதலால்; பால் நாள் முனி படர் களையினுங் களைப — இரவு நடு யாமத்தில் நம்மை வருத்துந் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமெனினும் அவ்வண்ணமே செய்யவல்லவர்காண்; தாம் செம்மல் நெஞ்சமொடு வந்து பெயர்ந்த கானலொடு அழியுநர் போலாம் —

அவர்தாம் செம்மாப்புற்ற உள்ளத்துடனே முன்பு வந்து நின்னை முயங்கி அகன்ற கடற்கரைச் சோலையிடத்துள்ள குறியை இப்பொழுது வந்து கண்டு நின்று அழிகின்றனர் போலும்; எ - று.

(வி - ம்.) சிறுவர் சுவைப்பதற்குரிய கொங்கைபோறலின் நுங்காகிய முலை யென்றார். தில்ல: இடைச்சொல்லீறு திரிந்தது. பால் நாள் - இரவு பாதியாகப் பகுத்த நடுயாமம்.

பால்நாள் முனிபடர் என்றதனால் இரவு நடுயாமத்து வருந்துகின்றனையாதலின் இரவுக்குறிக்கு உடன்படுவாயாக என்று குறிப்பித்தாள். களைப என்றதனால், நீ உடன்படின் இரவினஞ்சாது போந்து முயங்கி நின் துயரை நீப்பரென்று குறிப்பித்தாள். நன்மனை அறியின், நன்றென்றதனால் உடன்படின் யானே சென்று அழைத்துவந்து நமது மாளிகையை அறியச் செய்வேனென்றாள்.

இறைச்சி:—தந்தையொடு செல்ல முயன்றும் செல்லாதொழிந்த சிறார் பனை நுங்கைப் பெற்று மகிழுமென்றது, தலைவனை மணந்து அவனுடன்சென்று இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலமாகிய யாம் அங்ஙனம் நிகழ்த்தற்கியலாமையின் அவனுடன் கூடுமின்பத்தை நமது இல்லகத்தேயே பெறற்பாலம் என்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - இரவுக்குறி ஏற்குமாறு தலைவியின் குறிப்பறிதல்.

(பெரு - ரை.) மன் தில்ல என்னும் இடைச் சொற்கள் மற்றில்ல எனப் புணர்ந்தன என்க. நன்மனை அறியின் நன்று அவர் பானாள் படர்களையினுங் களைப என்றதனால் இரவுக்குறியிடம் கூறி வரவேற்றமையுணர்க. 'துணையதின்' என்றும் பாடம். (௩௬௨)

௩௬௩. கோவூர்கிழார்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: இது, வரைவு மலிந்தது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வரைவொடு வருதலை யறிந்த தோழி, தலைவியை நெருங்கி மகிழ்ந்து கூறுகின்றாள்: 'நம் காதலர் நாம் உய்யுமாறு புதியராகி வரும் வருகையும் நாணம் மீதூர்தலான் நாம் ஒருங்குவதும் காண்பாராயின், அவர் வரைய வந்ததற் கேற்ப நமர் உடன்படுவரோ?' 'உடன்படின் காதலரொடு மகிழ்ந்து பேசுவரோ?' என ஆய்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை யுளப்பட" (தொல். கள. உ௩) என்னும் விதிகொள்க.

நெடுங்கழை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பின்
கடுஞ்சூல் வயப்பிடி கன்றீன்று உயங்கப்
பாலார் பசும்புனிறு தீரிய களிசிறந்து
வாலா வேழம் வணர்குரல் கவர்தலின்
௫. கானவன் எறிந்த கடுஞ்செலல் ஞெகிழி

வேய்பயில் அடுக்கஞ் சுடர மின்னி
நிலைகிளர் மின்னில் தோன்றும் நாடன்
இரவின் வரூஉம் இடும்பை நாம்உய:
வரைய வந்த வாய்மைக்கு ஏற்ப
நமர்கொடை நேர்ந்தனர் ஆயின் அவருடன்
நேர்வர்கொல் வாழி தோழிநம் காதலர்
புதுவர் ஆகிய வரவுநின்
வதுவைநாண் ஒடுக்கமுங் காணுங் காலே.

(சொ - ள்.) தோழி வாழி - தோழீ! வாழ்வாயாக!; நெடுங்கழை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பின் - நீண்ட மூங்கிலுயர்ந்த நிழல் மிக்க மலையில்; கடுஞ் சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று உயங்க - முதிர்ந்த சூலினையுடைய வலிய பிடியானை தான் கன்றையீன்று வருந்தாநிற்ப; பால் ஆர் பசும் புனிறு தீரிய - பால் மடி சுரந்த பசிய ஈன்ற அணிமையினாலுண்டாகிய பசிநோயைத் தீர்க்க வேண்டி; களி சிறந்து வாலா வேழம் வணர்குரல் கவர்தலின் - மகிழ்ச்சி மிக்குக் கரிய களிற்றியானை வளைந்த தினைக்கதிரைக் கொய்து கொண்டு போதலாலே; கானவன் எறிந்த கடுஞ் செலல் ஞெகிழி - கானவன் கண்டு எறிந்த விரைந்த செலவினையுடைய எரி கொள்ளி; வேய் பயில் அடுக்கம் சுடர மின்னி - மூங்கில் நிரம்பிய மலைப்பக்கமெங்கும் விளங்கும்படி மின்னி; நிலை கிளர் மின்னின் தோன்றும் நாடன் நம் காதலர் - விசும்பினிடத்தில் நிலை பெற்றிராது தோன்றி மறைகின்ற மின்னலைப்போலத் தோன்றாநிற்கும் மலை நாட்டினராகிய நம் காதலர்; இரவின் வரூஉம் இடும்பை நாம் உய - இரவில் வருதலாலாகிய துன்பத்தினின்று நாம் பிழைக்கவேண்டி; புதுவர் ஆகிய வரவும் நின் வதுவை நாண் ஒடுக்கமும் காணுங்கால் - அவர் புதியராய் வரும் வருகையும் நின் வதுவைக்காக நீ நாணி ஒடுங்கியிருக்கும் ஒடுக்கமுங் கண்டக்கால்; வரைய வந்த வாய்மைக்கு ஏற்ப - அந்தணர் சான்றோரை முன்னிட்டு அருங்கலந் தந்து வரைவதற்கு வந்த வாய்மொழிக்கு ஏற்குமாறு; நமர் கொடை நேர்ந்தனர் ஆயின் - நம் சுற்றத்தார் மகட்கொடைக்கு உடன்படுவர் போலும். அங்ஙனம் உடன்படுவாராயின்; அவருடன் நேர்வர்கொல் - அவர் தாம் நம் காதலரொடு மகிழ்ந்து பேசுவரோ?; நேர்ந்து பேசுவரெனின் அது மிக்க நன்மையாகுங் காண்: எ - று.

(வி - ம்.) வாலாவேழம் - வெண்மையில்லாத (கரிய) வேழம்.

உள்ளுறை:—ஈன்ற பிடியின் பசியைப் போக்க வேண்டிக் களிறு தினைக் கதிரை அழிப்பக் கண்ட கானவன் எறிந்த கொள்ளி எங்குஞ் சுடர மின்னித் தோன்றுமென்றது, நீ படுங் காமநோயை யாற்ற

வேண்டியான் இயற்பழித் துரைப்பக் கேட்டு ஆற்றாத தலைமகன் நின்பால் அன்பு கொண்டு நமர்பெறுமாறு முன்றிலிற் குவித்த நிதியமும் கலனும் எங்குஞ் சுடரொளி வீசாநின்றன வென்றதாம். **மெய்ப்பாடு** - உவகை. **பயன்** - கேட்ட தலைவி மகிழ்தல்.

(பெரு - ரை.) வாலா வேழம் - வாலாமையுடைய வேழம். அணித்தாகப்பிடி கன்றீன்றமையின் களிறு வாலாமை யுடைத்தாயிற்று என்றபடியாம். 'நிலைகிளர் மீனின் தோன்றும்' என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்த பாடமாம் 'தன் நிலையிலே ஒளி வீசுகின்ற விண்மீன் போலத் தோன்றும்' என்றவாறு.

இனித் தினைகவர்ந்த களிற்றின்மேல் கானவன் எறிந்த ஞெகிழி ஒளியுடைய விண்மீன் போலத் தோன்றும் என்றது வரைவுகடாதற் பொருட்டு நாம் நம் பெருமான் திறத்துக் கூறிய சுடுசொல்லின் பயன் எல்லோரும் மகிழும் வரைவாகிவிட்டது என்னுங் குறிப்புடையது எனினுமாம். (௩௬௩)

௩௬௪. ஔவையார்

திணை : முல்லை.

துறை : (௧) இது, வினைமுற்றி மறுத்தரா நின்ற தலைமகனை இடைச் சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, சென்று வினைமுடித்து வருந் தலைமகனை இடைச்சுரத்து முன்னும் பின்னும் நோக்கி நின்றவர்களுள் ஒருவர் நோக்கி, 'முன்பு இவன் இச்சுர நெறியின் கண்ணே ஆழியதிர முன் பனி நாளிற் சென்றனன்; இப்பொழுது கார்ப்பருவம் வரலாயதே யெனக் குளிர்ந்த வுள்ளத்தனாகி மீளா நின்றனன். இவன் வாழ்வானாக; இதற்கு யான் மகிழ்வேன் மன்னோ' என மகிழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "மரபுநிலை திரியாவாகி விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப" (தொல். அகத். ௨௫) என்னும் நூற்பாவிற் கொள்க.

திணை: குறிஞ்சி.

துறை : (௨) வன்சொல்லாற் குறை நயப்பித்த தோழி, தான் தனித்துக் கூறியதுமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை.

(இ - ம்.) இதற்கு, "நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்" (தொல். கள. ௨௩) என்னும் விதிகொள்க.

மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்து
அலந்தலை ஞெமையத்து இருந்த குடிஞை
பொன்செய் கொல்லனின் இனிய தெளிர்ப்பப்
பெய்ம்மணி ஆர்க்கும் இழைகிளர் நெடுந்தேர்
வன்பால் முரம்பின் நேமி அதிரச்
சென்றிசின் வாழியோ பனிக்கடு நாளே

இடைச்சுரத்து எழிலி உரைத்தென மார்பின்
குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு
நறுந்தண் ணியன்கொல் நோகோ யானே.

(சொ — ள்.) மரம் தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத்து அலந்தலை ஞெமையத்து இருந்த குடிஞை - மரங்கள் மிக நெருங்கிப் பொருந்திய இடமகன்ற காட்டின்கண்ணே வாடிய ஞெமையின் மீதிருந்த பேராந்தை; பொன் செய் கொல்லனின் இனிய தெளிர்ப்ப - பொற் கொல்லன் தொழில் செய்வதி னெழுகின்ற ஒலிபோலஇனியவாய்ஒலியாநிற்ப; பெய்ம் மணி ஆர்க்கும் இழை கிளர் நெடுந்தேர் நேமி - பூட்டிய மணிகளொலிக்கும் அருங்கலம் விளங்கிய தேரினுருள்; வன்பால் முரம்பில் அதிர - சுரத்தினுள்ள மேட்டு நிலத்தின்கண் அதிர்ந்து செல்லாநிற்ப; பனிக் கடு நாள் சென்றிசின் — முன்பு இத்தோன்றல் முன்பனி நாளிலே சென்றனன்; இடைச்சுரத்து எழிலி உரைத்து என-இப்பொழுது சுரத்திடையே மேகம் எழுந்து உலாயதெனக்கொண்டு கார்ப்பருவம் வந்திறுத்ததென; மார்பின் குறும் பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு நறுந் தண்ணியன்கொல் - தன் காதலியை ஆற்றுமாறு மீள்வானாகித் தன் மார்பிற் குறிய புள்ளிகளமைந்த பூசிய சாந்தத்தினுங் காட்டில் நறிய குளிர்ச்சியுடையனாய் வாராநின்றான் கண்டீர்!; வாழிய யான் நோகோ - இவன் வாழ்வானாக! யான் இதற்கு நோவேனோ? நோவேனல்லேன்! மகிழ்வேன் மன்; எ - று.

(வி - ம்.) அலந்தலை - துன்பம்; நீரின்றி வாடிய ஞெமைக்கு அடைமொழியாயிற்று. தெளிர்த்தல் - ஒலித்தல். வன்பால் - பாலை. உரைத்தல் - உலாவல். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - மகிழ்தல்.

(உ) உரை:—[திணை - குறிஞ்சி] நென்னல் என்பாற் குறையுற்றுக் கையுறை ஈந்துவிட்டுச் சென்ற தலைமகனுவான் இடைச்சுரத்து மேகம் இயங்கிய மழை பெய்தாற்போலக் குளிர்ச்சியுற்றவனாய் இன்று மீண்டும் வாரா நின்றான்; யான் வன்சொலாற் குறை நயப்பித்துவிட்டமையால் இனி இறைவியை முயங்கி வாழ்வானாக; இதற்கு யான் நோவேனல்லேன். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தோழி தானே மகிழ்ந்துரைத்தல்.

(பெரு - ரை.) இரண்டாந்துறை "வன்சொல்லால் குறைநயப்பித்த தோழி தந்தளித்தது உமாம்" என்றும் காணப்படுகின்றது.

இனி இரண்டாவது துறைக்கு, நீ அவனை ஏலாவிடின் அவன் மீண்டும் வருகின்றிலன். நீ உடன்படாமையின் அவன் தன் தேரைச் செலுத்தி வன்பால் முரம்பில் நேமி அதிரச் சென்றான்மன்! இடைச்சுரத்தே மழை துளித்து மார்பில் குறும் பொறிக்கொண்ட குளிர்ச்சியை யுடையன் ஆவனோ ஆகானே! அவன் நிலைமை கருதி யான் நோகுவல் என்று தலைவி கேட்பத் தனக்குட் கூறியதாக நுண்ணிதிற் பொருள் கோடல் நன்று. (கூகச)

௩௯௫. அம்மூவனார்

திணை.: நெய்தல்.

துறை : இது, நலந் தொலைந்தது.

(து - ம்.) என்பது, "வரைவுடன் பட்டோற் கடாவல் வேண்டினும்" (தொல். பொ. ௧௧௪) என்ற விதிப்படி தலைவி கொடுஞ்சொற் கூறி வரைவுகடாவ வேண்டிய வழி அதனையறிந்த தோழி தலைமகனை நெருங்கி "அன்பனே, நீ அயலானா யிராநின்றனை; எமக்கு யாராந் தன்மையை; நின்னால் யாம் நலனழிந்தேம்; அதனைத் தந்து அப்பாற் செல்லுவாயாக" என்று உள்ளுறையால் வேற்றுவரைவு நேர்ந்ததுங் கூறி வரைவு கடாவாநிற்பது.

(இ - ம்.) (துறைவிளக்கத்திற் கூறப்பட்டது.)

யாரை எலுவ யாரே நீயெமக்கு
யாரையும் அல்லை நொதுமலாளனை
அனைத்தாற் கொண்கஎம் இடையே நினைப்பின்
கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்க் குட்டுவன்
வேந்தடு களத்தின் முரசதிர்ந் தன்ன
ஓங்கல் புணரி பாய்ந்தாடு மகளிர்
அணிந்திடு பல்பூ மரீஇ ஆர்ந்த
ஆபுலம் புகுதரு பேரிசை மாலைக்
கடல்கெழு மாந்தை அன்னஎம்
வேட்டனை அல்லையால் நலந்தந்து செல்மே.

(சொ – ள்.) எலுவ யாரை நீ எமக்கு யார் – நண்பனே! யாரை நட்பாகவுடையை? நீ எமக்கு யாராந் தன்மையுடையை; யாரையும் அல்லை நொதுமலாளனை - ஆராயின் நட்புடையாரையும் போல்வாயல்லை! அயலானாயினை!; எம் இடை நினைப்பின் அனைத்தால் - எம்மிடத்தில் நீ நடந்து கொள்ளும் இயலை ஆராயப்புகின் அஃது அத்தன்மையதேயாகும்; கடும் பகட்டு யானை நெடுந் தேர்க் குட்டுவன் - கடிய பகடாகிய யானையையும் நெடிய தேரையுமுடைய குட்டுவன்; வேந்து அடு களத்தின் முரசு அதிர்ந்து அன்ன - பகைவேந்தரைக் கொன்ற போர்க்களத்தின் கண்ணே அவனது வெற்றிமுரசு அதிர்ந்தாற்போன்ற ஒலியையுடைய; ஓங்கல் புணரி பாய்ந்து ஆடும் மகளிர் - அலையுயர்ந்து வருகின்ற கடலிலே பாய்ந்து விளையாட்டயர்ந்து நீராடுமகளிர்; அணிந்து இடு பல் பூ மரீஇ ஆர்ந்த ஆ - அணிந்து கழித்தெறிந்த பலவாய மலர்களைப் பொருந்தித் தின்ற முதிர்ந்த பசு; புலம் புகு தரு பேர் இசை மாலை - மீண்டு தான் உறைகின்ற புலத்துட் புகாநின்ற பெரிய இசையையுடைய மாலைப்பொழுதை எதிர்

கொள்ளுகின்ற; கடல் கெழுமாந்தை அன்ன எம் - கடற்கரையின்கண் விளங்கிய மாந்தை நகர்போன்ற எம்மை; வேட்டனை அல்லை - விரும்பி யொழுகுவாயல்லையாதலின; நலம் தந்து செல்- லின்னுலிழந்த எமது நலனைக் கொடுத்துவிட்டு அப்பாற் செல்லுவாயாக! எ - று.

(வி - ம்.) அணிந்து இடு பூ - அணிந்து கழித்துப் போகட்ட மலர்.

உள்ளுறை :—மகளிர் கழித்துப் போகட்ட பூவை முதிர்ந்த பெற்றம் தின்னுமென்றது, நீ களவொழுக்கத்துக்கூடிப் பின்பு கைவிட்ட தலைவியை ஏதிலார் போந்து மணம் நயவாநிற்ப ரென்றதாம். மெய்ப்பாடு - வெகுளி. பயன் - நலந்தொலைவுரைத்து வரைவு கடாதல்.

(பெரு - ரை.) 'கொண்க' என்னும் விளியை ஏற்ற இடத்தில் ஒட்டுக. இனி இச்செய்யுளைக் கற்பாக்கி "மாணலந் தாவென வகுத்தற்கண்ணும்" என்னும் துறைக்குக் காட்டினுமாம். எனவே இதற்கு இருவகைக் கைகோளும் ஆம். 'நம்மிடையே நினைப்பின்' என்றும் 'வேந்தடு மபக்கத்து' என்றும் பாடம் 'ஆ' என்றதற்கு முதிர்ந்த என்னும் அடை மிகையாம். (சுகூ)

சகூஎ. ....

திணை : குறிஞ்சி.

துறை: இது, (க) இது, தோழி தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(து - ம்.) என்பது, வரையாது களவொழுக்கம் நீட்டித்தானைத் தோழி நெருங்கி, 'மலைநாடனே! நின்மார்பால் வருந்திய நோயை யாரிடம் கூறுவேன்? பலகாலும் இனியகூறி அருளாயாய் நீ மயங்காநின்றனை' என வரைந்து கொள்ளுங் குறிப்புத் தோன்ற வினவாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதற்கு, "களனும் பொழுதும்.........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள. உக) என்னும் விதி கொள்க.

துறை : (உ) வரைவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியதூஉமாம்.

(ங) இரவுக்குறி மறுத்ததூஉமாம்.

என்பன வெளிப்படை. (உரை மூன்றற்கு மொக்கும்.)

பெய்துபோகு எழிலி வைகுமலை சேரத்
தேன் தூங்கு உயர்வரை அருவி ஆர்ப்ப
வேங்கை தந்த வெற்புஅணி நன்னாள்
பொன்னின் அன்ன பூஞ்சினை துழைஇக்
ரு. கமழ்தாது ஆடிய கவின்பெறு தோகை
பாசறை மீமிசைக் கணங்கொள்பு ஞாயிற்று

உறுகதிர் இளவெயில் உண்ணும் நாடன்
நின்மார்பு அணங்கிய செல்லல் அருநோய்
யார்க்குநொந்து உரைக்கோ யானே பன்னாள்
காமர் நனிசொல் சொல்லி
ஏமமென்று அருளாய் நீமயங் கினையே.

(சொ - ள்.) பெய்து போகு எழிலி வைகு மலை சேர - மழையைப் பெய்தொழிந்து செல்லும் மேகமெல்லாம் தாம் முன்பு தங்கியிருந்த மலையின்கண்ணே சென்று தங்காநிற்ப; தேன் தூங்கு உயர்வரை அருவி ஆர்ப்ப - தேனிறால் தூங்குகின்ற உயர்ந்த வெற்பினின்று அருவி ஆரவாரித்து வீழாநிற்ப; வேங்கை தந்த வெற்பு அணி நல்நாள் பொன்னின் அன்ன பூஞ் சினை துழைஇ - வேங்கைமரங்கள் மலர்ந்த அழகிய மலையில் நல்ல நாட்காலைப் பொழுதிலே பொன்போன்ற பூக்களையுடைய கிளையி லிருந்து அளாவி ; கமழ் தாது ஆடிய கவின்பெறு தோகை-நறு மணம் வீசும் மகரந்தத்தில் அளைந்த அழகு பெற்ற மயில் ; பாசு அறை மீமிசைக் கணம் கொள்பு - பசிய கற்பாறையி னுச்சிமீது தன் கூட்டத்தோடு கூடி; ஞாயிற்று உறு கதிர் இள வெயில் உண்ணும் நாடன் - ஆதித்தனது மிக்க கதிரையுடைய இளவெயி லைத் துய்க்கின்ற மலைநாடனே !; நின் மார்பு அணங்கிய செல்லல் அருநோய் யான் யார்க்கு நொந்து உரைக்கோ - நினது மார்பி னால் வருத்தப் பெற்ற இன்னாமை நீங்குதற்கரிய காமநோயை யான் யாரிடத்து நொந்து கூறுநிற்பேன் ?; பல் நாள் நனி சொல் காமர் சொல்லி ஏமம் என்று அருளாய் - நீ வந்து புணரும் பல நாளும் மிக இனிய வார்த்தைகளை யான் விரும்பும்படி சொல்லி இங்ஙனம் கூறியவழி நடத்தல் இவட்குக் காப்புடைத்தாகு மென்று அருளாயாய்; நீ மயங்கினை!- நீ மயக்கமுறுகின்றனை ; இதனை யான் யார்க்கு நொந்து கூறுநிற்பேன் ; எ — று.

(வி - ம்.) வேங்கை தந்த பூஞ்சினை யெனக் கூட்டுக.

நின்னிற் பிரியேன், பிரியின் ஆற்றேனென்று நுதலின், நனிசொற் சொல்லினை யென்றாள். பிரியின் இறந்துபடுமென்று கருதி வரைந்தாய் அல்லையென்பாள் அருளா யென்றாள்.

உள்ளுறை:—மயில் வேங்கை மலரின் தாதில் அளைந்து தன் கூட்டத்தொடு சேர்ந்து ஞாயிற்றின் இளவெயில் உண்ணுமென்றது, நீ தானும் இவளை மணந்து இன்பம் நுகர்ந்து நின் சுற்றத்தொடுகெழுமி இல்லறம் நிகழ்த்தற்பாலை யென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - வரைவுகடாதல்.

(பெரு - ரை.) யான் நினக்குப் பன்னாள் காமர் நனிசொல் சொல் லியும் நீ மயங்கினை ஏமம் என்று அருளாய் என்றியைத்தல் நன்று.

(ந. கசு)

ஙகூள. அப்மூவனார்

திணை: பாலை,

துறை: இது, பிரிவிடை ஆற்றுளாகி நின்ற தலைமகளை வற்புறு நின்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் வினைவயிற் பிரிந்தான் குறித்த பருவத்து வந்திலனென்பதறிந்து வருந்திய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றியிருக்குமாறு கூறக் கேட்ட தலைமகள், 'என்னைக் காதலன் பிரிந்து கைவிடுதலின் யான் இறந்துபடுதற் கஞ்சினேனில்லை ; இறந்து வேறொரு பிறப்பாய்விடின் அப்பொழுது அவனை மறக்க நேரிடுமோவென் றஞ்சுகின்றேன்' என நொந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "கொடுமை யொழுக்கந் தோழிக் குரியவை... ......ஆவயின் வரூஉம் பல்வேறு நிலையினும்" (தொல். கள. சு) என்பதனாற் கொள்க.

தோளும் அழியும் நாளும் சென்றென
நீளிடை அத்தம் நோக்கிவாள் அற்றுக்
கண்ணுங் காட்சி தௌவின என்னீத்து
அறிவு மயங்கிப் பிறிதா கின்றே
௫. நோயும் பேரும் மாலையும் வந்தன்று
யாங்கா குவென்கொல் யானே ஈங்கோ
சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சுவல் சாவின்
பிறப்புப்பிறி தாகுவது ஆயின்
மறக்குவேன் கொல்லென் காதலன் எனவே.

(சொ – ள்.) நாளும் சென்றென - காதலன் வருவதாகக் கூறிய பருவஞ் சென்றொழிந்ததனால் ; தோளும் அழியும் – என் தோளும் வாட்டமடையும் ; நீள் இடை அத்தம் நோக்கி வாள் அற்றுக் கண்ணும் காட்சி தௌவின - நீண்ட நெறியையுடைய சுரத்துவழியை நோக்கி நோக்கி ஒளியற்று என் கண்களும் காணுதற்குரிய பொலிவழிந்தன ; அறிவு என் நீத்து மயங்கிப் பிறிது ஆகின்று – எனது அறிவும் என்னைக் கையிகந்து மயக்கமடைந்து வேறுகாநின்றது ; நோயும் பேரும் - நோயை வைத்து உயிர் நீங்காதாகலின் அந்நோயுங் கடைசிச் சென்றொழியாநின்றது ; மாலையும் வந்தன்று - உயிரைப் பெயர்த்தற்குரிய மாலைப் பொழுதும் வந்து இறுத்து விட்டது ; யான் யாங்கு ஆகுவென் கொல்– இனியான் எவ்வண்ணமாவேனோ? அறிந்திலேன் ; ஈங்குச் சாதல் அஞ்சேன் -- இவ்வுலகத்தில் பிறந்தோர் இறப்பரென்பது உண்மையானே அந்த இறப்பு வந்ததேயென்று யான் அஞ்சுகிற்பேனல்லேன் ; சாவின் - அவ்வாறு இறந்துழி ; பிறப்புப் பிறிது ஆகுவது ஆயின் என் காதலன் மறக்குவேன் கொல் என

அஞ்சுவல் - எனது இனி வரும் பிறப்பு மக்கட் பிறப்பின்றி வேறொரு பிறப்பாகி மாறிவிடின் என் காதலனை அப்பொழுது மறப்பபேனோ வென்று அவ்வொன்றனுக்கே யான் அஞ்சாநிற்பேன் ; எ — று.

(வி - ம்.) நோயும் பேருமென்றது, இறக்குமுன் நோய் காட்டேறிற்றென்னும் வழக்கு. தௌவல் - பொலிவழிதல். பிறப்புப் பிறிதாகுவது மக்கட் பிறப் பின்றி விலங்கு, பறவை முதலாகிய பிறப்பினுட் பிறத்தல். இது, கலக்கம். இவ்வாறே "என்கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே" என்றார் கேள்வனைப் பிரிந்து வருந்திய வெள்ளிவீதியார். (குறுந்தொகை - சச.)

ஏனையவற்றாலெய்துந் துன்பத்தா லுய்ந்தாலும் இனி வரும் மாலை வருத்தலால் உய்யேனென்னுங் குறிப்பால் மாலையும் வந்ததென்றாள். மெய்ப்பாடு - அழுகை. பயன் - அயாவுயிர்த்தல்.

(பெரு - ரை.) உண்மையான காதலின் ஆழத்தை இச்செய்யுள் மிக அழகாக எடுத்துக் காட்டுதல் காண்க. இவ்வினிய செய்புட் கருத்தோடு,

"துறக்கப் படாத உடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோடு
இறப்பன் இறந்தால் இருவிசும் பேறுவன் ஏறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தால் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர்
மறப்பன்கொ லோஎன்றென் னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே"

என வரும் ஆளுடைய அரசர் திருப்பாட்டையும் (ச. கக௩. அ.) நினைக. (௩௬ள)

௩௬அ. உலோச்சனார்

திணை: நெய்தல்.

துறை: இது, முன்னுறவுணர்ந்து பகற்குறி வந்து மீளுந் தலைமகனை நீயே இவளது தன்மையை ஆற்றுவியெனத்தோழி சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, பிரியின் உயிர்வாழாளென முன்னமே அறிந்து வைத்தும் மணம்புரியாது களவொழுக்கம் மேற்கொண்டு பகற்குறி வந்து மீளுந் தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச் சேர்ப்பனே! நேற்றைப் பொழுதில் யாம் கானலின் கண்ணே விளையாட்டயர்ந்து மீளுங்காலை 'மாலைவந் திறுத்தது மகளிரும் ஊர்வயி னேகினர், யாமும் போவோம் வாராய்' என்று யாம் கூற நின்காதலி எதிர்மொழி கொடாளாய் நீ புரிந்ததனை நினைந்து மாறாது அழுது நின்றனள் ; இன்னதொரு தன்மையுடையாளை நீயே ஆற்றுவித்துச் செல்வாயென்று வரைவு தோன்றக் கூறுகிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "களனும் பொழுதும்...........அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்" (தொல். கள உ௩) என்பதனால் கொள்க.

உருகெழு தெய்வமும் கரந்துறை யின்றே
விரிகதிர் ஞாயிறுங் குடக்குவாங் கும்மே

நீரலைக் கலைஇய கூழை வடியாச்
சாஅய் அவ்வயிறு அலைப்ப உடனியைந்து
ஓரை மகளிரும் ஊரெய் தினரே
பல்மலர் நறும்பொழில் பழிச்சி யாம்முன்
சென்மோ சேயிழை என்றனம் அதனெதிர்
சொல்லாள் மெல்லியல் சிலவே நல்லகத்து
யாணர் இளமுலை நனைய
மாண்எழில் மலர்க்கண் தெண்பனி கொள்வே.

(சொ — ள்.) உரு கெழு தெய்வமும் கரந்து உறை இன்று — அச்சஞ் செய்கின்ற அணங்கும் மறைந்துறையாதபடி இயங்கா நிற்கும்; விரி கதிர் ஞாயிறும் குடக்கு வாங்கும் - விரிந்த கதிர்களையுடைய ஆதித்த மண்டிலமும் மேலைத்திசையிலே சென்று மறையாநிற்கும்; ஓரை மகளிரும நீர் அலைக் கலைஇய கூழை வடியாச் சாஅய் அ வயிறு அலைப்ப உடன் இயைந்து ஊர் எய்தினர் - ஓரையாடிய மகளிர்தாமும் நீர் அலைத்தலாலே கலைந்த கூந்தலைப் பிழிந்து வடித்துத் துவட்சியுற்று அழகிய வயிற்றில் அறைந்துகொண்டு ஒருசேரக்கூடித் தம்மூர் புகுவாராயினர்; யாம் பல் மலர் நறும் பொழில் பழிச்சி மூன் சென்ம் சேயிழை என்றனம் — அன்னதொரு பொழுதில் யாம் பலவாய மலர்களையுடைய நறிய சோலையிடத்தே நின் காதலியைப் பாராட்டிச் 'சேயிழாய்! யாம் முன்னே செல்லா நிற்போம் வாராய்!' என்று கூறினேமாக; மெல் இயல் - அங்ஙனம் கூறுதலும் மெல்லிய சாயலையுடைய அவள்; நல் அகத்து யாணர் இள முலை நனைய — தன் நல்ல மார்பின்கண்ணே காணுந்தோறும் புதியனவாகத் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைமுகடு நனையும்படி; மாண் எழில் மலர்க்கண் தெள் பனி கொள — மாட்சிமைப்பட்ட குளிர்ந்த கண்கள் தெளிந்த நீர்கொண்டு வடியாநிற்ப; அதன் எதிர் — யாம் கூறியதற்கு எதிர்; சில சொல்லாள் — சிலவாய மொழியுங் கூறினாளில்லை ஆதலின்; இன்னதொரு தன்மையுடையாளை நீயே ஆற்றுவித்துச் செல்வாயாக! எ — று.

(வி - ம்.) உருகெழு தெய்வம் - பேயும் பூதமும் நிரையப் பாலரும் அணங்குதல் தொழிலராகிய சவந்தின் பெண்டிர் முதலாயினரும் பிறவுமாம். வடித்தல் - ஈரம்புலரத் துவட்டுதல். வயிறலைத்தது - நீரலைத்தலாற் கூந்தல் நனைந்தமை பற்றி. அழுதது - பிரியாது உறையும்படி வரைந்து கொண்டான் இல்லையே யென்பதனால்.

மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைமகளது ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாதல். (௧௧௮)

௩௯௯. தொல்கபிலர்

திணை: குறிஞ்சி.

துறை: (௧) இது, நெடுங்காலம் வந்தொழுக ஆற்றாமை வேறுபட நின்ற தலைமகளைத் தோழி எம்பெருமான் இதற்காய நல்லது புரியுமென்று தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(து - ம்.) என்பது, தலைமகன் நெடுங்காலம் வரைந்து கொள்ளாது களவின்வழி வந்து ஒழுகலும் அது பொறாது வேறுபாடெய்திய தலைமகளருகிலே தோழி சென்று 'நீ வருந்தாதே கொள் ; தலைமகன் நீ வருந்துவது அறிந்தால் இதற்கு இயைந்தவாறு செய்வன்' என்பாள், சிறைப்புறத்தானாகிய அவன் கேட்டு விரைய வரையும்படி 'மலைநாடன் தானே நயந்து வரத் தகுந்த பெருமையையுடையையென்பதை நினது நெற்றியினழகு தராநிற்குமன்றோ' என்று சூழ்ந்து கூறாநிற்பது.

(இ - ம்.) இதுவுமது.

துறை: (௨) இதற்காய நல்லது புரியும் பெருமான் திறம் வேண்டுமென்றாற்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

(து - ம்.) என்பது, வெளிப்படை. (உரை தலைமகள் கூற்றாகக் கொள்ள இரண்டற்கும் ஒக்கும்.)

(இ - ம்.) இதனை, "மறைந்தவற் காண்டல்" (தொல். கள. ௨௦) என்னும் நூற்பாவின்கண் "அன்னவும் உள" என்பதனாற் கொள்க.

அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை அடுக்கத்துக்
குருதி ஒப்பின் கமழ்பூங் காந்தள்
வரியணி சிறகின் வண்டுண மலரும்
வாழையஞ் சிலம்பின் கேழல் கெண்டிய
நிலவரை நிவந்த பலவுறு திருமணி
ஒளிதிகழ் விளக்கத்து ஈன்ற மடப்பிடி
களிறுபுறங் காப்பக் கன்றொடு வதியும்
மாமலை நாடன் நயந்தனன் வரூஉம்
பெருமை உடையள் என்பது
தருமோ தோழிநின் திருநுதற் கவினே.

(சொ - ள்.) தோழி நின் திருநுதல் கவின் - தோழி! நின் சிறப்புடைய நெற்றியின் அழகானது ; அருவி ஆர்க்கும் பெருவரை அடுக்கத்து - அருவியொலிக்கின்ற பெரிய மூங்கில் மிக்க சாரலில் ; குருதி ஒப்பின் கமழ் பூங் காந்தள் வரி அணி சிறகின் வண்டு உண மலரும் – இரத்தம் போன்ற கமழ்கின்ற காந்தளம்பூ வரிகள் பொருந்திய அழகிய சிறகையுடைய வண்டுகள் உண்ணும்படி மலராநின்ற ; அம் சிலம்பில் - அழகிய சிலம்பின்

கண்ணே ; கேழல் கெண்டிய நிலவரை நிவந்த பலஉறு திருமணி ஒளிதிகழ் விளக்கத்து - பன்றி பறித்தலாலே நிலத்திலே கிடந்து வெளியிற்போந்து விளங்கிய பலவாய மிக்க அழகிய மணிகளின் ஒளிவிடுகின்ற விளக்கத்திலே ; ஈன்ற மடப்பிடி களிறு புறங் காப்பக் கன்றொடு வதியும் - கன்றையீன்ற இளைய பிடியானை தன்னைக் களிற்றியானை அயலிலே காத்துநிற்பத் தன் கன்றொடு வதியாநிற்கும் ; மா மலை நாடன் - கரிய மலை நாடன் ; நயந்தனன் வரூஉம் பெருமை உடையள் என்பது தரும் - தானே விரும்பினனாகி வருகின்ற பெருமையுடையள் என்பதைத் தராநிற்குமன்றோ? அங்ஙனந் தருமாதலின் அதனை வேறுபடுத்துக் கொள்ளாது விரைய வரையுங்காண் ; எ - று.

(வி - ம்.) நினது நெற்றியினழகு மலைநாடனைத் தானே மணம் புரிந்து கூட்டுவிக்குமென்பது.

உள்ளுறை:—மணிவிளக்கத்து ஈன்ற பிடியானை களிறு புறங் காப்பக் கன்றொடுவதியு மென்றது, நின்னை மலைநாடன் வரைந்து, இல்லறம் நிகழ்த்த அவனது மாளிகையில் நீ புதல்வரை யீன்று நின் காதலன் நின்னைப் பாதுகாப்ப மக்களொடு மகிழ்ந்து வைகுவை காணென்றதாம்.

இறைச்சி:—வண்டுவந் துண்ணக் காந்தள் மலருமென்றது, காதலன் நின் நலனை நுகரவருங்கால் நீ வெறாது மகிழ்ந்துறைவாயாக வென்றதாம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயன் - தலைவியை ஆற்றுவித்தல்.

(பெரு - ரை.) இச்செய்யுளைத் தலைவி கூற்றுக்குங்கால் "தாயத்தினடையா.........என்னும் (தொல். பொருளியல். ௨௭) நூற்பாவின்கண் 'புல்லுவவுள' என்ற இலேசானே சிறுபான்மை தலைவி தன்னுறுப் பினைத் தோழி யுறுப்பாகக் கோடலும் உண்டெனக் கொண்டு இதன் கண் தலைவி தன் நுதலையே நின்றுநுதல் என்றுளாகக் கொள்க. (௩௯௯)

௪௦௦. ஆலங்குடி வங்கனார்

திணை: மருதம்.

துறை: இது, பரத்தை தலைவனைப் புகழ்ந்தது. முன்பு நின்று யாதோ புகழ்ந்தவாறெனின் நின் இன்று அமையாம் என்று சொன்னமையான் என்பது.

(து - ம்.) என்பது, பரத்தையானவள் தன்னைப் பிரிகின்ற தலைவனை நெருங்கி, ஊரனே! நீயின்றி யானிருப்பேனாகில் இவ்விடத்தில் என்ன பிழைப்பிருக்கிறது? சிறந்த நட்போடளாய் என்னெஞ்சி னின்று நீங்க அறிந்தா யல்லை ; நீ உளனா யிருத்தலானே யானும் உளேன் ஆவேனெனப் புகழ்ந்து கூறுநிற்பது.

(இ - ம்.) இதனை, "புல்லுதன் மயக்கும்" (தொல். கற். ௧௦) என்னும் நூற்பாவின்கண் 'இவற்றொடு பிறவும்' என்பதன்கண் அமைத்துக் கொள்க.

வாழைமென் தோடு வார்புறுபு ஊக்கும்
நெல்விளை கழனி நேர்கண் செறுவின்
அரிவனர் இட்ட சூட்டயல் பெரிய
இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும் ஊர
நின்இன்று அமைகுவென் ஆயின் இவண்நின்று
இன்னா நோக்கமொடு எவன்பிழைப்பு உண்டோ
மறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து
அறங்கெட அறியாது ஆங்குச் சிறந்த
கேண்மையொடு அளைஇ நீயே
கெடுவறி யாய்என் நெஞ்சத் தானே

(சொ - ள்.) வாழை மெல் தோடு வார் உறுபு ஊக்கும் - வாழையின் மெல்லிய தாற்றின் நுனியில் நாலும் பூவை நிலத்தினின்று ஓங்கி வளர்ந்துற்று அசையச் செய்கின்ற; நெல்விளை கழனி கண் நேர் செறுவின் - நெற்கதிர் விளையாநின்ற வயலிலே கண்ணுக்கு இனிய சேற்றில்; அரிவனர் இட்ட சூட்டு அயல் - கதிரறுக்கும் மள்ளர் அறுத்துப் போகட்ட அரிச்சூட்டின் பக்கத்தில்; பெரிய இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும் ஊர - பெரிய கரிய பிடரையுடைய வாளைமீன் பிறழாநிற்கும் ஊரனே!; நின் இன்று அமைகுவென் ஆயின் - நீயின்றி யான் பொருந்தியிருப்பேனாயின்; இவண் நின்று இன்னா நோக்கமொடு எவன் பிழைப்பு உண்டு - இங்கு நின்று இனிமையைத் தராத நோக்கத்துடனே என்ன பிழைப்புண்டு? யாதுமில்லை!; மறம் கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து - ஆதலின் மறம் பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து; அறம் கெடல் அறியாது ஆங்கு - அறம் கெடவறியாது நின்று நிலைபெற்றாற் போன்று; நீ சிறந்த கேண்மையொடு அளைஇ என் நெஞ்சத்தான் கெடு அறியாய் - நீதான் சிறந்த நட்புடனே அளாவி என்னெஞ்சினின்று நீங்குந் தன்மையைக் கற்றறிந்தா யல்லை! அதனால் நீ உளனாயிருப்பின் யான் உளனாவேன் காண்!; எ - று.

(வி - ம்.) நேர்கண் செறு - கண்ணுக்கினிய செறு. சுவல் - பிடர். உறுபு ஊக்கும். ஊக்குதல் - அசைத்தல்.

உள்ளுறை:—வாழையினது பூவை அசைக்கின்றனவாகிய வயலிஉ உண்டாகும் நெற்கதிர்களை மள்ளர்கள் அறுத்து போகட்ட அரிச்சூட்டின் அயலின்கண்ணே வாளை பிறழுமென்றது, தலைவியினது நெஞ்சை வருத்துகின்றனவாகிய காதற் பரத்தையின் செய்கைகளை வாயில்கள் அடக்க அவள் நெஞ்சிலே தலைவன் விளங்கலாயினா னென்பதாம். **மெய்ப்பாடு - உவகை. பயன் - தலைவனைப் பரத்தை புகழ்தல்.** (௨00)

"இத்தொகை ஒன்பதடிச் சிறுமையாகப் பன்னிரண்டடிகாறும் உயரப்பெற்றது; இத்தொகை தொகுப்பித்தான் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி."

நற்றிணைநானூறு மூலமும்

பின்னத்தூர். அ. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள்

எழுதிய

உரையும் விளக்கமும்

பெருமழைப்புலவர். பொ. வே. சோமசுந்தரனர் அவர்கள்

எழுதிய

இலக்கணக் குறிப்பும் ஆய்வுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

பின் இணைப்பு

"நெருநலு முன்னாள் எல்லையும் ஒருசிறைப்
புதுவை யாகலிற் கிளத்தல் நாணி
நேரிறை வளைத்தோள் நின்தோழி செய்த
ஆருயிர் வருத்தங் களையா யோவென
எற்குறை யுறுதி ராயிற் சொற்குறை
எம்பதத் தெளியள் அல்லள் எமக்கோர்
கட்காண் கடவு ளல்லளோ பெரும
ஆய்கோன் மிளகின் அமலையங் கொழுங்கொடி
துஞ்சுபுலி வரிப்புறந் தைவரு
மஞ்சுசூழ் மணிவரை மன்னவன் மகளே."

இச் செய்யுள் தொல்காப்பியம், களவியல் ௨௩ ஆம் நூற்பாவின்கணுள்ள 'அருமையின் அகற்சியும்' என்னும் துறைக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரால் தம் உரைக்கண் எடுத்துக்காட்டாக ஆளப்பட்டுள்ளது. இது நற்றிணைக்குக் கூறப்பட்ட அடிவரையறைக்கு அமைவுடைத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

இப் பதிப்பில்:

௨௬௪. "சான்றோர்...............சிறிதே"

என்னுஞ் செய்யுளை அமைத்து அதற்குத் துறை, துறை விளக்கம், சொற்பொருள், விளக்கம் முதலியவற்றுடன் பதிப்பித்துள்ளோம். அதுவும் இறையனார் களவியல் மேற்கோளாகவுள்ளது ஆகையினால் மேற் செய்யுளையும் ஈண்டுக் குறித்துள்ளோம். அறிஞர் ஆய்ந்து பொருந்துவதைக் கொள்க.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

[எண் : பக்கம்]

அருஞ்சொல்பொருள் அகரவரிசை

[எண் : பாட்டெண்]

அருஞ்சொல்	பாட்டு
அகஇறை - உள்ளிறப்பு	௭௧
அகப்பா - மதில்	௧௪
அகலுளாங்கண் - அகன்ற இடம்	௨௬௬
அகைத்தல்-தோன்றுதல்	௧௭௨
,, - உயர்ந்துபடுதல்	௫
அசாஅம் - வருத்துகின்ற	௮௩
அசை -செயலறவு	௨௧௪
அசைதல் - தங்குதல்	௪, ௭௬
அசையின - வருந்தின	௨௭௯
அஞர் - இடுக்கண், நடுக்கம்	௩0
,, - வருத்தம்	௧௧௩
அஞர் உறுவி-மயக்கம் உற்றவள்	௧0௬
அடார் - கருங்கற் பலகையை ஒருபால் சாய்வாக நிமிர்த்திக் கீழே முட்டுக்கொடுத்து உள்ளால் உணவு வைத்து விலங்குகளை அகப்படுத்தும் பொறி	௧௧௯
அடுக்கம்-பக்கமலை	௧௧௨
,, -மலைப்பக்கம்	௬
அணங்கியாங்கு - வருத்தினாற் போலும்	௭௫
அணங்கு - தெய்வம்	௪௭
,, - வருத்தம்	௩௭
அணங்கு உறுநரை - வருத்தமுற்றவரை	௯௪
அணங்குதல் - வருந்துதல்	௨௪௫
அணங்கும்போலும்-வருத்தும் போலும்	௩௭௬
அணத்தல் - அண்ணாத்தல், நிமிர்தல்	௧௧௩
அணல் - மோவாயின் கீழுள்ள தாடி	௧௭௯
,, - மோவாய்	௨௨
அணித்தகை - அழகைத் தடுப்பது	௨௭0
அணிந்து இடுபூ - அணிந்து கழித்துப்போகட்ட மலர்	௩௯௫
அண்ணாத்தல் - நிமிர்தல்	௧0
அதர் - வழி, நெறி	௩௨௯
,, - பரலும், முள்ளும் பயின்றவழி	௨௯
அதவம் - அத்தி	௯௫
அதள் - தோல்	௩௫௧
,, - தோற்பைக்கு ஆகு பெயர்	௧௪௨
அதிரல் - காட்டுமல்லிகை	௧௨௪, ௩௩௭
அத்தம் - சுரம்	௧0௭
அத்திரி- கோவேறு கழுதை	௨௭௮
அமரா - விரும்பாத	௧௨௨
அமலுதல் - நெருங்குதல்	௨௫௭
அமன்ற - நெருங்கிய	௨00
அம்பல்-சிலர்அறி பழிமொழி	௩௬
,, - சிலர் அறிந்த பழிச் சொல்	௧௪௯
அம்பி - தோணி	௭௪
,, - மரக்கலம்	௩௧௫
அயம் - நீர்	௩௬௫
அயாஉயிர்த்தல் - அயர்ச்சியாற் பெருமூச்சுவிடுதல்	௮௯
அயிர் - நுண்மணல்	௨௪௧
அரலை - மரல்விதை	௧௨௧
அரவுக் கிளர்ந்தன்ன - பாம்பு படம் எடுத்தாற்போன்ற	௩௬௬
அரவுவாள் - வாளரம்	௨௩௫
அரி - பருக்கைக்கல்	௧௧0
,, - தேரை	௨௧
அரிகால் மாறிய-நெல் அறுத்து நீங்கப்பெற்ற	௨௧0
அரிநரை - மெல்லிய நரை	௧௧0
அரிநர்-அறுக்கும் மள்ளர்	௨௭௫, ௩௫0
அரிபெய் - பரலிடப்பெற்ற	௨௫0
அரியல் - கள்	௧௫௬
அரில்வலை - முறுக்குண்டு கிடந்த வலை	௪
அலகு - மூக்கு	௧00
அலங்குசினை - அசைகின்ற கிளை	௨௨௨
அலந்தலை - துன்பம்	௩௬௪
அலமரல் - சுழற்சி	௧
அலரி - பூ	௧௪௫
அலர் - பழி	௩௬

அருஞ்சொல் — பாட்டு

அலவன் - ஞெண்டு ௨௧௯
அல்கல் – மிகுதல் ௮
,, - நெருங்கல் ௧௧௮
அல்கல் - இரவு ௬௧, ௧௧௪
அங்கு - தங்கு ௨௫௯
அல்குதல் - குறைதல் ௧௮௭
,, ,, தங்குதல் ௪௯
அல்கும் - தங்கும் ௮௫
அல்லல்அரும்படர் - நீங்குதற்கரிய அல்லலாகிய துன்பம் ௩௦௭
அவல் - பள்ளம் ௪௨ ௨௪௦
அழுங்க - வருந்த ௧௨௩
அழுங்கல் - ஒலி ௩௦
அழுந்துபடல் - மூட்டப்படுதல் ௧௧௨
அளவல் - அளவளாவுதல் ௩௨
அளியள் - இரங்கத்தக்காள் ௩௨௪
அளியை - இரங்கத்தக்கனையாயினை ௧௪௭
அள்ளல் - சேற்றின் குழம்பு ௧௯௯
அறல் - கருமணல் ௧௪௧
,, - நீர் ௧௪௪
அறவோன் - மருத்துவன் ௧௩௬
அறனின்று - அறமுடையதில்லை ௬௩
அறுகாற் பறவை - வண்டு ௫௫
அறுமீன் - கார்த்திகைநாள் ௨௦௨
அறுவை - ஆடை ௪௦, ௭௦
அறை - பாறை ௭௯
அற்சிரம் - கூதிர்ப்பருவம் ௩௧௨
,, முன்பனிக்காலம் ௫, ௮௬
ஆகம் - கொங்கை ௩௫௮
,, - மார்பு ௮௧
,, - மெய் ௨௩௬
ஆடு மழை மங்குலின் - இயங்குகின்ற மழைமேகம் போல ௨௮௨
ஆட்டுதல் - அலைத்தல் ௩௫௨
ஆண்டலை - அரண்மிக்க ௩௯
ஆமான் - காட்டுப் பசு ௧௯௫
ஆம் - ஈரம் ௨௧௩
ஆம்பல்-ஒருபண், வெண்கலத்தால் ஆம்பற்பூ வடிவமாக அணைசுபண்ணி நுனியில் வைக்கப்பட்ட புல்லாங்குழல் ௧௧௩
ஆயம்-தோழியர் குழாம் ௪௪, ௭௨, ௧௧௫

அருஞ்சொல் — பாட்டு

ஆய்இதழ் - அழகிய இதழ் ௨௮௬
ஆய்நலம் - அழகிய இன்பம் ௧௯௨
ஆய் நுதல் - சிறு நுதல் ௧௮௧
ஆரம் - சந்தன மரம் ௫
,, - சந்தனம் ௧௬௮
ஆரிடை - அரியவழி ௪௩
ஆர்பதம் - உணவு ௧௦௨
ஆலும் - ஆரவாரிக்கும் ௧௧௮
ஆளி–சிங்கத்தின்வேறுபட்டது ௨௦௫
ஆளில்பெண்டிர்-பொருள்தேடிவந்து பாதுகாக்கும் கணவனை இழந்த கைம்மை மகளிர் ௩௫௩
ஆள்வினை - முயற்சி ௧௪௮
ஆற்றி - முடித்து ௬௧
ஆனா - ஒழியாத ௧௦௯
ஆனாமை - அமையாமை, அடங்காமை ௧௮௫
ஆன் - ஆ (பசு) ௩௭
ஆன்ற - அமைந்த ௧௩௭
இகம்பதம் - சிறிது அயர்ந்திருக்கும் பருவம் ௯௮
இகுகரை - இடிந்த கரை ௩௮௧
இகுதல் - சொரிதல் ௧௧௧
இகுளை - தோழி ௫
இடும்பை - காமநோய் ௩௮௧
இணர் - பூங்கொத்து ௫௩, ௧௧௯
இணர்வான்பூ - கொத்திலுள்ள வெள்ளிய பூ ௨௬௬
இதழ் - இமை ௫
இயக்கம் - அசைவு ௧௨
இயவு - நெறி ௩௪௬
இயற் குறுமகள் - சாயலையுடைய இளமகள் ௧௮௪
இரங்கி - முழங்கி ௧௧௭
இரட்டும் - ஒலிக்கும் ௧௩௨
இரணை - இரண்டு ௧௨௩
இரத்தி - இலந்தை ௧௧௩
இரலை - கலைமான் ௬௩
இருங்கழிச் செறுவின் - கரிய கழிச்சேற்றிடம் எங்கும் ௩௧௧
இருங்கழி மருங்கு - கரிய கழியருகிலுள்ள ௧௫௫
இரும்பிடி-பெரிய பிடியானை ௩௪௪
,, --கரிய பெண்யானை ௩௬
இரும்புதல் - கரிய புதர் ௩௦௨

அருஞ்சொல்	பாட்டு
உலவை - கிளைகள்	௨௫௨
உலறுதல் - காய்தல்	௨௪௨
,, - சிலும்புதல்	௩௫௭
உவக்காண்-உவ்விடத்தே பார்	௨௩௭
உவர் - இனிய சுவை	௫௨
உவல் - சருகு	௨௮௨
உழந்தன்று - ஒடுங்கிற்று	௩௨௦
உழைமான் - இருபெயரொட்டு	௨௭௪
உளி-எஃகினாலாகிய ஈட்டி	௩௮௮
உள்ளூர் - ஊர்உள்	௮௭
உறந்தை - உறையூர்	௪௦௦
உறாஅநோக்கம் - பொருந்தாப் பார்வை, கடைக் கண்ணால் நோக்கும் நோக்கம்	௭௫
உறை - தேன்துளி	௭௯
,, - மழை	௧௬௪
உறைப்ப - மிகவிழ	௮௫
உறைவி - உறைபவள்	௧௭௬
ஊக்குதல் - அசைத்தல்	௪௦௦
ஊங்கண் - உவ்விடம்	௨௪௬
ஊங்கு - உவ்விடம்	௧௦௧
ஊதல் - உண்ணுதல்	௨௩௫, ௩௨௩
ஊழுறுபூ - மலர்ந்து கழியும் பழம்பூ	௩௨௬
எஃகுதல்-வில்லால் அடித்தல்	௨௪௭
எகினம் - நாய்	௧௩௨
எக்கர் - மணற்றிடர்	௨௦௩
எண் - எள்ளு	௩௨௮
எண்கின் ஏற்றை-ஆண் கரடி	௧௨௫
எதிர்கொண்ட - எதிரேற்றுக் கொண்ட	௩௪௫
எதிர்தோன்றுதல் - உருவெளித் தோற்றம்	௩௭௭
எதிரொளி - பிரதிவிம்பம்	௨௧௧
எமர் - சுற்றத்தார்	௯௪
எயில் - மதிலுறுப்பு	௪௩
எயிறு உண்கு-வாயைமுத்தம் இடுவேன்	௨௦௪
எய் - முட்பன்றி	௯௮
எய்த்தல் - அறிதல்	௨௮௪
எய்யாமை - அறியாமை	௨௮௪
எருக்கங்கண்ணி - தலைமகன் சூடுவது	௨௨௦
எருக்குதல் - அழித்தல்	௭௭
எருவை-கொறுக்கச்சி, கொறுக் காத்தட்டை	௧௫௬, ௨௯௪
எருவைச்சேவல் - பருந்தின் சேவல்	௨௯௮
எலுவ - தோழ	௫௦
எல் - இரவு	௨, ௬௭
,, - ஒளி, இயக்கம்	௫௬, ௧௫௨
எல்ல - ஏடி	௬௧
எல்லா - ஏட என்னும் முன்னிலைச்சொல்	௨௭௦
எல்லி - பகல்	௧௬௩
எல்லிமாட்டிய - இரவில் எரி கொளுத்திய	௨௮௯
எல்லைகழிப்பி - பகற்பொழுதைப் போக்கி	௩௬௯
எல்வளை - ஒளிபொருந்திய வளையை யுடையவள்	௩௪௨
எவன் நினைபு-என்ன கருதி	௨௦௮
எவ்வம் - துன்பம்	௨௭௩
எவ்வாய் - எவ்விடம்	௧௪௭
எழால் - யாழ்நரம்பின் ஓசை	௩௮௦
எழிலி - மேகம்	௨௪௭
எழில் - எழுச்சி	௧௪௫
எழுமீன் - உத்தர துருவத்தைச் சூழ்ந்துவரும் ஏழுநாள் மீன்	௨௩௧
எள்ளி - இகழ்ந்து	௨௧௪
என்றூழ் - கோடை	௪௩
,, - வெயில்	௨௨௬
ஏமம் - காவல்	௧௩௩, ௧௯௨
ஏமார்த்தல் - மயங்குதல்	௪௯, ௧௪௨
ஏமுறல் - வீசி மயங்குதல்	௩௦
ஏர் : உவமஉருபு	௧௬௭
ஏர்தரல் - எழுதல்	௨௩௭
ஏர்பு - எழுச்சி	௧௪௦
,, - எழுந்து	௫, ௨௬௪
ஏனல் - தினைப்புனம்	௧௩
ஏற்றல் - நினைதல்	௮௮
ஏற்றை - விலங்கின் ஆண்பாற் பெயர்	௩௬
ஐ - தலைவன், தந்தை	௧௩௬
ஐது - மெல்லிது	௫௨, ௯௧, ௬௯
,, - வியப்புடையது	௧௪௩, ௨௬௪
ஐம்பால் - கூந்தல்	௧௪௦
ஐயவி - வெண்கடுகு	௪௦
ஐயள் - மெல்லியள்	௨, ௧௪௬

அருஞ்சொல்	பாட்டு
ஒக்கல் - சுற்றம்	கஅ௩
ஒசித்த - முறித்த	௫க
ஒய்யுதல் - செலுத்துதல்	க௫
ஒய்யும் - செலுத்தும்	எச, க00, உசு௩, ௩௫சு
ஒருத்தல்-விலங்கின் ஆண்பாற் பெயர்	கூஉ
ஒருமைசெப்பிய அருமை - ஒருதன்மையாகப் பொருள் வயிற் செல்லும்படி உறுதிப்படுத்திக் கூறிய அருமையாகிய மொழி	உகஅ
ஒருவேன் - ஒருத்தியாகிய யான்	க0கூ
ஒலிதல் - தழைதல்	உ, கஉஅ
,, - தாழ்தல்	சு
ஒழுகல் - நேர்மை	உச௫
ஒழுகை - பாண்டில், பண்டி; வண்டி	கஅ௩, ௩௫ச
ஒற்றுதல் - அடுத்தல்	௩உஉ
ஓக்குபு - ஓச்சி	கக0
ஓங்குமிசை - உயர்ந்த இடம்	௩௩௩
ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்	உகூசு
ஓதம் - வெள்ளம்	ககஎ
ஓதி - ஓந்திக்கு ஒரு பெயர்	கஉ
ஓப்பி - வெருட்டி	௩சுஅ
ஓய்விடு நடைப்பகடு - உழுது விட்ட ஓய்ந்த நடையையுடைய பகடு	உகூ0
ஓரனையேன் - ஒருதன்மையேன்	கசசு
ஓரன்மை - ஒருதன்மையல்லாமை	௩உஅ
ஓரை - மகளிர் பாவைகொண்டு விளையாடுவது	சுஅ, கச௩
கச்சு - முதுகில் இட்ட கலனை நழுவாதபடி குதிரையின் பின்னே மாட்டிக் கட்டும் வார்	உஉ0
கடந்த - வென்றுகொண்ட	ககூ0
கடம்பு - செங்கடம்பு	௩ச
கடல் மரம் - கப்பல்	௩0
கடன்தீர்த்தல் தன் கடமையைச் செய்து தீர்த்தல்	உஉஅ
கடிகம் - வெருட்டுவேம்	உ௩அ

அருஞ்சொல்	பாட்டு
கடிகொண்டு - சிறப்புச் செய்து	உசுஅ
கடிதல் - தடுத்தல்	க௩க
கடிப்படுத்தல் - காவலுட் படுத்தல்	௩௫க
கடிப்பு - குறுந்தடி	சசு
கடியும் உண்டன - கொய்யப்பட்டன	கஉஉ
கடுங்கள் - முற்றிக் கடுப்பேறிய கள்	கூ
கடுந்தேர் - விரைந்த செலவினையுடைய தேர்	௩சகூ
கடுமா கொடிய சிங்க முதலிய விலங்குகள்	உ௫எ
கடும்பாட்டாங்கண்-ஒலிமிக்க அவ்விடத்திலே	உ௫க
கடும்பு - சுற்றம்	கககூ
கடைஇ - கடிந்து	௩௩அ
,, - செலுத்தி	உ௩௫
கடைய - செலுத்துதலால்	கஅசு
கட்சி - பறவைக்கூடு	க௩, ககஎ
கட்டழித்தல்-முற்றஒழித்தல்	௩க௩
கட்டளை - பொன் உரைக்கும் கல்	௩
கட்டு - கழங்குக்குறி	உஅஅ
கணிச்சி - குந்தாலி	உச0
கணிவாய் வேங்கை - சோதிடம் வல்லார் போன்ற வேங்கை மரம்	௩எ௩
கணைக்கால்-திரண்ட தண்டு	உஎ
கண் - மூங்கிற் கணு	க௫0
கண்அகல்-இடம் அகன்ற	௩எஎ
கண்டல் - ஒரு மரம்	ககக
கண்டோர் தண்டாநலன் - பார்ப்போராலே கெடாத நலன், கண்ணெச்சில்	க௫௫
கண்ணழிவு - தடை	௩க௩
கண்ணிகட்டல் - அரும்புதோன்றுதல்	உ00
கண்ணி - போர்க்குச் சூடும் பூ	கஎ௩
கண் படை பெருது - தூங்காது	சு0
கதம் - சினம்	உ௫உ
கதழ்பெயல் - விரைவையுடைய	

அருஞ்சொல்	பாட்டு
மழை	௨0௫
கதழ்வு - விரைவி	௨௧௭
கதித்தல் - விளையாடுதல்	௩௫௨
கதுப்பு - கூந்தல்	௮௫
கந்து - தறி	௬௨
கமம் - நிறைவு	௮௯
கமழ்தல் - விளங்குதல்	௧0௪
கம்மியர் - கருமகாரர்	௧௫௩
கயந்தலை - மெல்லிய தலை	௯௩௭
கயம் - பொய்கை	௨௭, ௧௪௮
கயலேர் - கயல்போன்ற	௩௧௬
கயவாய் - பெரியவாய்	௩௨, ௧௫௮
கயன் - ஊற்றுநிலை	௧௮௬
காரம் - முதலை	௨௯௨
கருங்கால் கரிய அடிமரம்	௧௬௮
கரும்பு - காமன் வில்	௩௯
கருவி - மின்னல் முதலியவற்றின் தொகுதி	௨௧௩
கருவிளை - கருங்காக்கணம்	௨௨௧, ௨௬௨
கருவினை - பாவவினை	௧௧௧
கலாவும் - கலக்கும்	௩0௯
கலி - செருக்கு	௨௯௫
கலிகெழுபாக்கம் - கட்குடியின் செருக்கு அடங்கிய பாக்கம்	௩0௩
கலிகெழுமறுகு : ஓசைமிக்க தெரு	௩௪௮
கலிங்கம் - ஆடை	௨0, ௯0
கலித்த கருங்கால் - தழைத்த கரிய அடி	௩௮௩
கலித்தல் - முளைத்தல்	௧0௮
,, - மிகுதல்	௨௨௩
கலிமயில் - செருக்கிய மயில்	௨௬௫
கலிமா - குதிரை	௩௬௧
கலுழ்தல் - அழுதல்	௨௩
கலை - ஆண்குரங்கு	௩௩௪
கலைஇய - கலைந்துபோகிய	௩௩௯
கல்கெழு - மலைபொருந்திய	௨0௬
கல்லாக்கோவலர் - பிறதொழிலைக் கல்லாத ஆயர்	௩௬௪
கல்விளை உப்பு - கல்லாக விளைந்த உப்பு	௩௧௪
கவலை - கவர்த்த வழி	௧௪௪
கவலைய - கவர்த்த நெறிகளையுடைய	௧0௫
கவல் - கவற்சி	௩0
கவவு - அகத்திடுவது	௫௨
கவவு - உள்ளே அணைத்துக் கொள்	௨௧௨
கவழம் - வாய்நிரம்பிய உணவு	௨0௨
கவாஅன் - பக்கம்	௯௨
கவான் - மலைப்பக்கம்	௩௨
கவின்நலம் - அழகின் மிகுதி	௩௫
கவைஇய - அணைத்த	௪௨
கழிசேர் மருங்கு - உப்பங்கழி சேர்ந்த இடம்	௨௭
கழிந்தன்று - நீங்குதலாயிற்று	௩௬௪
கழுது - பேய்	௧௭௧
,, - கட்டுப்பரண்	௨௭௬
கழை - தண்டு	௯௬
களமர் - மருதநில மாந்தர்	௧௨௫
களரி - உப்புப்பூத்த பாழ் நிலம்	௧௨௬
,, - பாலையிலுள்ள களர் நிலம்	௩௮௪
கறி - மிளகு	௧௫௧
கனவியாங்கு - கனவுகண்டாற் போல	௮௭
கனை - மிகுதி	௧௫௮
காண்பு - காட்சி	௨௬௪
காப்பு காத்தல்	௨௩
காமம் - விருப்பம்	௭௯
காம்பு - மூங்கில்	௫௧
காய - காயை உடைய	௧௩
காயாங்குன்றம் - காயா மரங்களையுடைய மலை	௩௭௧
காய்ஞாயிறு - காய்கின்ற சூரியன்	௨௫௮
காரான் - எருமை	௩௯௧
கார்செய்து - கார்காலத்தைச் செய்து	௨௮௯
கால் - காற்று	௩0
கால்கிளர்தல் - (பேய்) காற்றைப் போல இயங்கல்	௨௫௫
கால்யாத்தல் - நெருங்கல்	௫
காவோலை - முற்றிய ஓலை	௩௮
காழ் - வைரம்	௫
,, - காஞ்சி	௬௬

அருஞ்சொல்	பாட்டு
காழ் - இரு நான்கு கொத்துக் கொண்ட காஞ்சி என்னும் அணி	௧௩௩
காழ் - பிணிப்பு	௩௧௨
,, - இரும்புமுள்	௩௬௦
கானல் - கடற்கரைச்சோலை	௨௭, ௯௬
,, - கழிக்கரைச்சோலை	௧௯௧
கிடங்கில் - ஓரூர்	௬௫
கிணையர் - கிணைப்பறை யுடையவர்	௧௦௮
கிழக்கு - கீழிடம்	௨௯௭
கிழிப்பு - குகை, பிளப்பு	௧௫௪
கிளர்தல்-சினங்கொள்ளுதல்	௨௦௧
கிளர்த்தல் - எழுப்புதல்	௪
கிளைத்தல் - விளித்தல்	௧௪௩
கிளைமை – உறவு	௩௨௩
குடக்குஏர்பு - மேலைத்திசைக் கண் எழுந்துசென்று	௩௪௬
குடக்குவாங்கி - மேலோங்கி வளைந்த	௧௬௭
குடந்தை - குடம்	௩௭௯
குடம்பை - கூடு	௧௮௦
குட்டம் ஆழம்	௧௪௪
குண்டு - ஆழம்	௧௦௦
குண்டு கரை-ஆழ்ந்த கரை	௨௯௨
குமரி - இளைய	௫௪
குய் - நறும்புகை	௩௮௦
குரம்பை - குடிசை	௨௮௫
குரல் - கதிர்	௧௦௨
குரால் - பெண்கூகை	௩௧௯
,, - கோட்டான்	௨௧௮
குரீஇ - குருவி	௫௮
குருகு - உலைமூக்கு	௧௨௫
,, --நாரை. கொக்கு	௭௦
,, --நாரையின் பகுதியாகிய நெடலை, வக்கா முதலியன	௨௧௧
குரும்பை மணிப்பூண் - அரை யிற்கட்டும் கிண்கிணி	௨௬௯
குருகின்தோடு - நாரையின் கூட்டம்	௩௭௫
குருளை - இளங்குட்டி	௨
குரூஉக்கதிர் - நல்ல நிறத்தை யுடைய கதிர்	௨௧௫
குலவுக்குரல் - வளைந்த கதிர்	௩௮௬
குல்லை - கஞ்சா, துழாய்	௩௭௬

அருஞ்சொல்	பாட்டு
குவடு - குன்று	௬௭
குவவு - குவிந்த	௩௫௦
குவைஇ - திரண்டு	௧௭௬
குழல் - கூந்தல்	௪௨
குழிசி - தாழி	௧௨
குழுமுதல் - குமுறுதல்	௨௫௫
குளவி - மலைப்பச்சை, காட்டு மல்லிகை	௧௧௯, ௫௧
குளவி - பச்சிலை	௩௪௬
குறங்கு - துடை	௧௭௦
குறிப்பு - கருத்து	௩௫௭
குறியிறை - குறிய இறப்பு	௨௦௭
குறுதல் - பறித்தல்	௨௭, ௧௧௫
குறுமாக்கள் - இளமகார்	௯௫
குறும்பொறை - காடு	௩.௨௧
குற்ற - பறித்துவந்த	௨௮௩, ௩௧௭
கூடு - குதிர்	௬௦
கூட்டம் - கலவி	௨௧௬
கூதளம் - தாளிக்கொடி	௨௪௪
கூந்தல்ஒலி: இருபெயரொட்டு	௧௬௦
கூம்ப - குவிய	௧௮௭
கூரலிருக்கை - மழையாலும் குளிராலும் நனைந்து நடுங்கியிருப்பது	௧௮௧
கூலம் - நெல், புல், வரகு, சாமை, தினை முதலிய பதினெண் கூலம்	௯௩
கூவல் - கிணறு	௪௧
கூவிளம் - வில்வம்	௧௧௯
கூழை - குறுமை	௧௦௯
கெண்டி - பறித்து	௨௧
,, - அழித்து, வெட்டி,	௧௧௪
கெண்டுதல் வெட்டுதல்	௫௧, ௧௧௧
கேண்மையோடு - நட்புடன்	௪௦௦
கேழல் - பன்றி	௩௯௯
கைதூவல் - கையொழிதல்	௨௮௦
கைதூவாமை - கையொழியாமை	௯௦
கைதை - தாழை	௧௬௩
கைம்மிக - அளவுகடப்ப	௨௩௬
கைம்மிகல்-அளவுக்கடத்தல்	௧௮௫
கையறவு - செயலறுதல்	௧௫௨
கையறுபு - செயலழிந்து	௩௪௫
கொடி - வரிசை	௨௦௨
கொடிறு - குறடு, பற்றுக்கோடு	௧௦௭

அருஞ்சொல்	பாட்டு
சூட்டயல் - அரிச்சூட்டின் பக்கம்	௪00
சூர் - அச்சம்	௭, ௨௬௮
சூர்உடைப்பலி - தெய்வத்துக்கு இடும் பலி	௩௬௭
செகீஇய-கொல்லும்பொருட்டு	௨௧
செஞ்சால் உழவர் - செவ்விய பலபடியாக மறித்து உழுகின்ற உழவர்	௩௧0
செத்து - கருதி	௩௫
,, -ஒத்து	௧௭௮
செந்தார்-கழுத்திலிட்ட வரை	௩0௧
செந்தொடை-செவ்விய அம்புத்தொடை	௩௩
செந்நாவின் - செவ்விய நாவினையுடைய	௩௬௬
செம்புசொரிபானை - செம்பாற் செய்து கடைந்துவைத்த பானை	௧௫௩
செம்மல் - செல்வ மாக்கள்	௪௫
செம்மூதாய் - தம்பலப்பூச்சி	௩௬௨
செயலை – அசோகு	௨௪௪
செய்தன்று - செய்தது	௩0௯
செய்போழ் - சிவந்த பனங் குருத்து	௨௭௧
செலவயர்ந் திசின் - செல்லுமாறு யான் உடன்படாநின்றேன்	௧௪௯
செல்லாதிம் - நீர் செல்லாது இங்கே இருமின்	௨௨௯
செவ்வேர் - சிவந்த வேர்	௨0௧
செறுவின்-சேற்றினையுடைய	௨௧௧
சென்னி - உச்சி	௨௮
சேக்கை - படுக்கை	௧௩௨, ௨௧௭
சேணோன் - மரத்தின்மீதிருந்து இரவில் தினைப்புனங் காப்பவன்	௨௭௯
சேப்ப - சிவக்க	௧௨0
சேரி - பலவீடுகள் சேர்ந்திருப்பது	௨௪௧
சேர் - திரட்சி	௧௭0
சேர்பு - சேர்தல்	௩௮௨
சேறி - செல்லா நின்றனை	௧௨௯
சேறும் - செல்வோம்	௨௨௯
சொன்றி - சோற்றுத்திரள்	௨௮௧
ஞமலி - நாய்	௨௮௫

அருஞ்சொல்	பாட்டு
ஞாட்பு - போர்	௧௬
ஞால் - தொங்குகின்ற	௧௪
ஞான்று - இறங்கி,தொங்கி	௨௧௮
ஞெகிழி - கொள்ளி	௫௫
ஞெமிர்தல் - பரத்தல்	௧௪௧
ஞெமிர்ந்தென - உடைபட்டதால்	௩௯௩
ஞெமுங்கல் - நெருங்கல்	௩௧௪
ஞெமுங்குதல் - அமுந்துதல்	௫௭
ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல்	௧௪௨
தகைத்தல் - தடுத்தல்	௩0௮
தசும்பு - தாழி	௮௪
தடமருப்பு - வளைந்த கொம்பு	௩௩0
தடவு - சாடி, பானை	௨.௨௭
,, வளைவு	௮0
தடவுநிலை - பெரிதாய் நிற்றல்	௧௮
தடைஇய - பருத்த	௮௩
வளைந்த	௧௮௮, ௩௪௪
தட்டை - மூங்கிற் பிளாச்சைச் சிறிது பிளந்து அப்பிளப்பிலே கல்லை வைத்துச் சுழற்றிவீசுங் கருவி	௧௩௪
தட்பு - தகைத்துக்கொள்ள	௯௪
தண்பிதர் உறைப்ப - தண்ணிய பனித்துளிகள் மிக விழ	௨௭௯
தண்டா - கெடாத	௧௫௫
தண்ணடை - மலைப்பச்சை	௩௯௧
தண்ணுமை - எழுச்சிக்குரிய வாச்சியம்	௧௩0
தண்நடை - மெல்லிய நடை	௧௫0
தண்மை - மென்மை	௧௩௭
தண்வளி-தண்ணிய காற்று	௧௩௨
ததரல்வாய் - தலைவனைச் சாந்து மணம் முடிக்கும் பொழுது	௨௭௧
ததர்பிணி - நெருங்கிய பிணிப்பு	௨௯௧
ததைஇ - பெற்று	௧௨௪
ததைந்த - நெருங்கிய	௯௯
தலைமயங்கிய - நிரம்பிய	௨௭௪
தலையல் - நீங்குதல்	௧௭௭
தழூஉகம்-கையகப்படுப்பேம்	௫0
தழைத்தல் - செழித்தல்	௧0௮
தளவு - முல்லை	௯௧
தளி - மழை	௨௫௭

அருஞ்சொல்	பாட்டு
தாது - மகரந்தப்பொடி	எச
தாமம் - மாலை	உஙஉ
தாய - உதிர்ந்த	உஅ
,, - படர்ந்த	ஙசுங
தாயம் - பாகம், உரிமை	ஙஉஎ
தாரம் - உணவுப்பொருள்	கஙரு
தாழ் - மோதிரம்	கஉ0
தாறுபடு - குலைகட்டிய	உஎஎ
திகிரி - சக்ராயுதம் (கடவுள் வாழ்த்து)	
திதலை - தித்தி	கசுக
தித்தி - தேமல்போற் கட்டி கட்டியாக ஒளிர்வது	ஙஎ0
திமிர்தல் - பிசைதல்	க0கூ
திமில் - மீன்பிடிக்கும் படகு	ககக
திருமாவுண்ணி - கண்ணகி	உககூ
திரைமுதிர் - திரைத்தல் முதிர்ந்த	கஙக
தில் - காலத்தின் மேலது	உஎஎ
,, - விழைவு	கஉ0
தில்லை - உப்புநீர் அருகே வளர்வதொரு மரம்	ககரு
துஞ்சா - துயிலாத	உஉங
துஞ்சும் - உறங்கும்	ஙககூ
துணர - குலை குலையாகப் பழுக்க	கூங
துணிநீர் - தெளிந்த நீர்	உசரு
துணிபு - தெளிவு	ஙக
துணிவு - தெளிவு	கருகூ
துப்பு - வலிமை	உசஎ, உகூச
துமிய - துண்டித்து விழும்படி	ஙஙஅ
துய் - பஞ்சு	ருஎ, கரு, ககங
,, - பிசிர்	ங00
துரப்ப - செலுத்த	உரு0
துரு - யாடு	கசுக
துவருதல் - துவட்டுதல்	கூரு
துவர்வாய் - சிவந்த வாய்	ககூ0
துழைஇ - துளாவி	எ0
துளிகலப்பப் புலந்தழீஇய வாடை - இயற்கையாகத் தனக்குரிய தட்பமும் அன்றிச் செய்கையானும் செய்து கொண்ட வாடை	ககங
துறுகடல் - துறைபொருந்திய கடல்	உகக
துனிகூர் - துன்பமிக்க	உகூஉ
துனைஇ - விரைந்து	உககூ
தூ - வன்மை	கருச
தூக்குதல் - அசைத்தல்	எச
தூங்கல் - தொங்குதல்	கஙரு
தூங்கல்வங்கம் - அசைகின்ற தோணி	உருஅ
தூங்குதல் - அடங்குதல்	ஙஉ0
தூணி - மரக்கால்	ககூ
தூநீர் - அலையாலே தூவப்படும் நீர், தூயநீர் (கடவுள் வாழ்த்து)	
தூவி - சிறகு	எ0
தெண்கழி - தெளிந்த கழி	எஅ
தெண்மணி - தெளிந்த ஓசை	சுகூ
தெய்ய : அசைநிலை	உங0
தெய்வம் - வருடம்	ஙகரு
தெளித்தல் - சூளுறுதல்	ஙருஅ
தெற்றி - திண்ணை	கஅச
தேம் - அகிலின் நெய்	ங0க
,, - இடம்	க0ச
தேம்படு - தேன் உண்டாகின்ற	உசங
தேம்பெய் பால்-கண்டசருக்கரையொடு கலந்த பால்	ஙஎகூ
தேயர் - தேயும்பொருட்டு	ககஎ
தேறல் - கள்	ஙஅஅ
தேறுநீர் - தெளிந்த நீர்	கூஎ
தேன் - தேன் வண்டு	ஙஉங
தைஇ - உடுத்து	கஉங
தையூண் இருக்கை - தைத்திங்கள் பிறப்பில் நீராடி அன்று ஆக்கப்படும் மாட்சிமை பொருந்திய உணவுண்ண இருத்தல்	உஉ
தொடலை - மாலை	கஙஅ
தொடி - வளை	உங, சஅ, கஙங
தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலத்துக்கு உரிய சிறிய பறை	க0ச
தொய்யில் - கரும்பு வடிவாக முலையில் எழுதுங் கோலம்	உஉரு
தொழுதி - கூட்டம்	உகூஎ
தொழுவர் - உழவர்	ககூரு
தோடு - கூட்டம்	கசுக
,, - தொகுதி	கஎஅ
தோல் - கடகு, கிடுகு, கேடயம்	ககூஎ
தோன்றி - செங்காந்தள்	உஉங

அருஞ்சொல்	பாட்டு
நகர் - வீடு	கஙஉ
,, - மாளிகை	கூஅ
நசையுறாஉம் - விரும்பிச்செல்லும்	அசு
நண்ணார் - பகைவர்	ஙஅஉ
நந்துறந்து - நம்மைத் துறந்து	ஙசங
நப்புலந்து-நம்மைப் புலந்து	கஉ0
நயவரு குரல - இனிமையான குரலையுடைய	ஙஙங
நயனில - விரும்பாதன	உசஎ
நரலுதல் - ஒலித்தல் (கடவுள் வாழ்த்து) நல்கூர்தல் பல்காற் புணர்தற்கின்றிச் சேவல் நாரையைப் பிரிந்து தனியிருத்தல்	களஅ
நல்கூர் நுசுப்பு - நுணுகிய இடை	கூங
நல்கூர்பெண்டு - பெண்தன்மையில்லாள்	கூ0
நல்மா - நல்ல குதிரை	ஙகூஎ
நவிலுதல் - பயிலுதல்	உஉக
நள்ளென் கங்குல் – இடையாமத்திருள்	சு0
நள்ளென் கங்குல் - செறிந்த இருளையுடைய நடுயாமம்	சுஅஎ
நறுமோரோடம் - செங்கருங்காலி	ஙஙஎ
நறுவடிமாஅத்து - நறிய வடுக்களையுடைய மாமரம்	உசங
நறுவீ - நறிய மலர்	சுகூ
நறைப்பவர் - வாசனைக்கொடி	ரு
நனந்தலை - அகன்ற இடம்	கூ; ககஉ
நளி - செறிவு	உககூ
நனிபுலம்புடைத்து - மிக வருத்தம் உடையதாயிராநின்றது	உகூஎ
நனை - அரும்பு	கூ, ருசு
நன்றிசான்ற கற்பு - நன்மை அமைந்த கற்பு	ஙங0
நா - நீர்வடியவிடுதற்கு நாக்குப் போலச் செய்துவைத்திருப்பது	ஙசக
நாகரிகர் - கண்ணோட்டம் உடையவர்	ஙருரு
நாடி - ஆராய்ந்து	ஙஉ
நாமம் - அச்சம்	கசரு
நாம்பு - மெல்லிய கொடி, மெல்லிய நாருமாம்	உ0எ
நார் - அன்பு	கூஅ, உஉரு
நாலும் - தொங்கும்	கூ0
நாளவை - நாளோலக்கம்	களகூ
நிகர் - ஒளி	ஙகூக
நிணம் - நெய்த்தலை: நிணத்தையுருக்க நெய்யாம் ஆதலின்	உகூக
நிதி - செல்வம்	ககூ
நிவத்தல் - ஓடுதல்	கூங
நிவப்பு - உயர்ச்சி	சு0
நிறைஅடு - நிறையை அழிக்கின்ற	ஙகூக
நீத்தம் - வெள்ளம்	எ
நீர - ஈரப்பண்பு	கூகூ
நீரல்லாநீர் - மூத்திரம்	க0ங
நீவுதல் - கையாலே தடவுதல், பூசுதல்	உருக
நீளிடையத்தம்-நீண்டநெறி	ஙகஎ
நீறு - புழுதி	அஉ, கஉகூ
நுவ்வை - நும் தங்கை	களஉ
நூழை - துவாரம்	கூஅ
நூறி - இடித்து ஒழித்து	கசு
நெகிழினும் - நழுவினும்	கூகூ
நெடுமொழி - மீக்கூற்று	ஙசஎ
நெடுவீழ் - நெடிய வீழ்	ஙசங
நெருநல் - நேற்று	உரு
நெய் - வாலாமை நீங்க ஆடும் நெய்	ஙஅ0
நெய்கனிகாய்-புன்னைக்காய்	உஎஅ
நெய்த்தோர் - இரத்தம்	உ
நெறி - நெறிப்பு, புரியின் முடக்கம்	உஉஉ
நேர்கட்சேறு - கண்ணுக்கு இனிய சேறு	சு00
நேர்வு – உடன்படுதல்	கரு
நொடிவிடல் - நெரித்துவிடல்	ஙகசு
நொடை - விலை	கசுஉ
நொதுமலாட்டி - ஏதிலாட்டியாகிய பூவிலைமடந்தை	ககஅ
நொதுமல் - வேறுபட்ட, அயல்	ருசு
நொவ்விது - நுண்ணியது	ஙகரு

அருஞ்சொல் — பாட்டு

நோகோ - நோவாநின்றேன் ௧௮௫, ௩௧௨
நோயாகின்றது - நோயுடையதாகாநின்றது ௨௭௨
நோனுமை - பொறுக்க முடியாமை ௨௭௦
நோன் - வலிமை ௮
நோன்காழ் எஃகு - வலிய காம்பு செருகிய வேற்படை ௩௨௪
நோன்மை - வலிமை ௧௨௪
நௌவி - மான் ௧௨௪
பகன்றை - சிவதை ௮௬
பசப்ப - பசலையூருமாறு ௧௦௮
பசுவீ - பசிய மலர் ௨௪௮
படப்பை - கொல்லை ௭௩, ௨௦௭
படர் - துன்பம் ௧௦௩
படர்தல் - கருதுதல் ௩௪
,, - நினைத்தல் ௩
படு - மடு ௩௩
,, - நீர்நிலையாகிய பள்ளம் ௧௩௮
படுசினை - தாழ்ந்த கிளை ௩௧௮, ௩௭௧
படுதல் - ஒலித்தல் ௨௨௭
படுமலைப்பாலை - பெரும்பாலை ஏழனுள் ஒரு பண் ௪௩௧
படை - கலனை, சேணம் ௩௬௧
பணிமொழி - மெல்லிய மொழி ௧௬௭
பணீஇயர் - அடக்கும் பொருட்டு ௧௦
பண்ணியம் - பண்டம் ௧௪
பதம் - கொந்தளிப்பு ௩
பத்தல் - கிணற்றின் நீரை எடுத்து ஊற்றி ஆனிரையை உண்பித்தற்குத் தோண்டப்படுவது ௨௪௦
பம்பை-ஒருவகை வாச்சியம் ௨௧௨
பயநிரைக்கு - பயனைத்தருகின்ற ஆனிரைக்கு ௯௨
பயிரிடுதல் - அழைத்தல் ௩௧
பயிர்தல் - புணர்ச்சிக்கழைத்தல் ௭௧
,, - அழைத்தல் ௧௧
பயிலல் - நெருங்கல் ௧௩
பயிற்றுதிமே - எடுத்துக்குழறி

அருஞ்சொல் — பாட்டு

எம்மை வருத்தாதேகொள் ௮௩
பரத்தமை-அயலாந்தன்மை ௨௮௦
பரவினம் - பரவுக்கடன் கொடுத்து இறைஞ்சினேம் ௩௫௮
பராரை - பருத்த அடி ௩௬௨
பரி - செலவு ௨௧, ௧௩௫
பரியல் - வருந்தாதேகொள் ௧௨௧
பரியல் - வருந்துதல் ௪௫௦
பருமம் - யானை முதுகிலிடும் தவிசு ௮௯
பருவரல் - துன்பம் ௭௦
பலகை - கிடுகு, கேடயம் ௧௭௭
பலி - பலிச்சோறு ௩௪௩
பல்கண்இருஅல் - பலவாய கண்களையுடைய இருஅல் (தேன் கூடு) ௧௮௫
பல்குடைக்கள்ளின் - பலவாகிய பனங்குடையில் இட்டுண்ணுங் கள்ளினுலாகிய ௨௫௩
பழவிறல் - பழைய தன்மை ௩௭
,, - பழைய வெற்றி ௨௯௩
பழனம் - நீர்நிலை வயல் ௨௬௦
பறழ் - குட்டி ௫௭, ௯௫
பறி - பனையோலைப்பாய் ௧௪௨
பனி - நடுக்கம் ௫௩
பனிப்ப - நடுங்க ௧௨௧
பனுவல் - பறித்தபஞ்சு ௩௫௩
பாகல் - பலாமரம் ௧௮௦
பாக்கம் - கடற்கரையில் உள்ள ஊர் ௧௦௧
பாசடை - பசிய இலை ௨௭, ௩௧௦
பாசறை - பசிய கல் ௨௮௦
பாசு-கிளி: பண்பாகுபெயர் ௧௩௪
பாடல்சான்ற பாடுதற்கமைந்த ௨௫௬
பாடறிந்தொழுகல் - உலக ஒழுக்கம் அறிந்து ஒழுகுதல் ௧௬௦
பாடுஇமிழ் - பக்கத்தில் ஒலிக்கின்ற ௩௭௮
பாடுஓவாது - ஒலி அடங்கியதில்லை ௩௩௫
பாட்டம் - மேகம் ௩௮
பாணி - ஓசை ௧௦௪
,, - கை ௧௪௨
,, - தாளம் ௧௩௨
பாண்டில் - வட்டில் ௮௬

அருஞ்சொல் — பாட்டு

பாரம் - பருத்தி ௪௧
பார்ப்பு - இளம் பறவை ௬௯
பால் - சாராயம் ௩௪௧
பாலநாள் - இரவு பாதியாகப் பகுத்த நடுயாமம் ௩௯௨
பால்மலி - பால் நிரம்பிய ௩௪௮
பாறுதல் - சிதைதல் ௧௫௧
பானாள் - நடுயாமம் ௧௦௪, ௧௭௧
பிசிர் - அலையின்கண் எழும் திவலை ௨௯௯
பிச்சைசூழ் - பிச்சைக்கு வந்த ௩௦௦
பிணர-சருச்சரையையுடைய ௧௦௧
பிணர் - சருச்சரை ௧௮
பிணவு - பேடு, பெட்டை ௧௦௩
,, - பெண் புலி ௨௧
பிணவுப்புலி - பெண்புலி ௧௪௪
பிணை - பெண்மான் ௩௭
பிண்டம் - கருப்பம் ௧௧௬
பிதிர்-சிறுதுளிகளாகிய பிசிர் ௮௯
,, - பொறி ௧௩
பித்திகம் - சிறு சண்பகம் ௩௧௪
பித்திகை - சிறுசண்பகம் ௯௭
பிரசம் - தேன், தேனடை, தேனிறால் ௯௩, ௨௬௮
பிள்ளை - பறப்பவற்றிளமைப் பெயர் ௯௧
பிறங்கல் - பிறங்குதல் ௨௮
பின்னிலை - வழிபாட்டு நிலை ௧௪௦
பின்னிலை முனியா நம்வயின் - பின்னின்று இவள் ஆராயுமளவும் வெறுப்படையாது திரிகின்ற நம்மிடத்து ௩௪௯
பீரம் - பீர்க்கு ௩௨௬
பீள் - சூல் ௨௨
புகர் - கஞ்சி ௯௦
,, - புள்ளி ௧௫௮
புகர்வு - உணவுக்குரியபண்டம் ௬௦
புகல் - பற்றுக்கோடு ௧௭௯
புகற்சி - மனச்செருக்கு ௧௦௪
புகன்று - விரும்பி ௧௧௮
புகா - உணவு: சோறு ௯௦
புகைகொடுத்தல் - கழுது அணங்கிக் கடலிலே கெடுக்காதிருத்தற்பொருட்டு ௩௧௫
புட்டாள் - புன்தாள் ௨௭௯
புதையப் பாஅய் - மறையப் பரந்து ௩௭௧
புயல் - மழை ௫
புள்ளி - குறியீடு ௨௬
புருவை - யாடு ௩௨௧
புரை - உயர்ச்சி ௧
புரையில்-மேன்மையில்லாத ௩௬
புலம்பு - துன்பம் ௩௧, ௧௧௩
புலர்வது - வெளிப்படுவது ௭௨
புலிசெத்து - புலியோசையோ என்று ௨௪௯
புழுக்கல் - சோறு ௮௩
புழை - நுழைவழி ௩௨௨
புள் - வண்டு ௨௨௭
புறங்கடுப்ப முதுகு நெளியுமாறுபோல ௧௫௭
புறவு - காடு ௪௮
புனிற்று-அப்பொழுது ஈன்ற ௨௦௬
புனை இருங்கதுப்பின் - அலங்கரித்த கரியகூந்தலையுடைய ௩௩௬
புன்கால் - மெல்லிய காம்பு ௩௫
புன்தலை - மெல்லிய தலை ௩௧௮
பூங்கண்மடந்தை - நீலமலர் போன்ற கண்களையுடைய மடந்தை ௩௫௫
பூங்கோடு - பொலிவுபெற்ற சங்கு ௨௦௩
பெண்ணை - பனை ௩௮, ௧௩௫
பெரிது கமழ்அலரி - பெரிது மணம்வீசுகின்ற மலர் ௩௬௧
பெருங்கடை இறந்து - பெரிய தலைக்கடை வாயிலையும் நீங்கி ௩௬௫
பெருநலத்த - பெரிய அழகமைந்த ௨௫௬
பெரும்பிறிது - சாக்காடு ௨௧௯, ௩௮௧
பெரும்புலர் விடியல் - பெரிய இருள்நீங்கும் விடியற்காலம் ௮௦
பெரும்பெயல்-பெரிய மழை ௨௬௧
பெயர்படல் - பெயர்ந்து போதல் ௩௦௭
பெயர்பெயர்த்தல் - புதல்வனை ஈன்றதனால் பருவப்பெயர்

அருஞ்சொல்	பாட்டு
மாறுபடுதல்	ஙஎ0
பேணலன் - பேணுதலுடையன்	ஙஙஉ
பேய்த்தேர் - கானல்	அச
பைதரு காலை - துன்புற்ற காலத்து	ங0
பைதல் - வருத்தம்	சஎ, எரு
பைது - ஈரம்	உஉ
பையாதல் - வருந்துதல்	ககச
பையுள் - துன்பம்	உசக
பொங்கர் - சோலை	உஎக
பொத்திய - ஏற்றிய	உஎரு
பொம்மல் - நெருங்கிய	உஎஉ
,, - பொலிவு	கூகூ, உகூங
பொரின் - போர் செய்கையில்	க0ச
பொறித்த - தோன்றப்பெற்ற	சக
பொறை - மலை	அ, கருஎ
,, பாரம்	ங0கூ
பொற்காசு-பொன்னுபரணம்	உஎச
போது - அரும்பு	உஙக
,, - மலர்	உரு
போழ்தைஇய - பனங்குருத்தின் போழுடனே சேர்த்துத் தொடுத்த	ககூகூ
பௌவம் - கடல்	உ0எ
பௌவம் - கடல் (கடவுள் வாழ்த்து)	
மகன் - ஆண்மகன்	உகூ0
மகிழ்தல் - கட்குடித்தல்	உகூஎ
மடநோக்கு - உள்ளொன்று கொள்ளாத நோக்கு	எஎ
மடப்பிணை - பெண்மான்	உ0ச
மடமகள் - இளமகள்	க0உ
மடல்-பனைமட்டைக் காம்பு	கஙங
மடவ - அறியாதன	ககூ
மடவது - அறியாமையையுடையது	ஙககூ
மடவை-அறியாமைஉடையை	ஙச
மடை-மடுக்கப்படுவது	ருக, உகரு
மணற்று-மணலையுடையது	ஙஎஉ
மணிக்குரல் - நீலமணிபோலும் பூங்கொத்து	உகூங
மணிமிடைபொன் - நீலமணியிடைப்பட்ட பொன்போல	ங0சு
மணியில் - நீலமணிபோல	எகங
மண் - அணு	கருங

அருஞ்சொல்	பாட்டு
மண் ஆர் - மார்ச்சனைவைத்த	கஙகூ
மண்ணு - சிவிக்கைசெய்யாத	சஉ
மதவலி - அரசன்	ககங
மதன் - வலி	கூச
,, - அழகு	கூ
மதிலென மதித்தல் - மடல்மா மீதேறி மதிலைச் சூழ்போதற்குக் கருதுதல்	ஙசஉ
மயிர் - நெல்வாலுக்குவமை	எங
மயிர்க்கண் முரசம் - மயிர்சீவாத தோலாற்கட்டிய முரசம்	கூங
மரன் - மரம்	அச
மருங்குல் - விலா	கசக
மருந்து - மருந்து மரத்திலுள்ள பட்டை முதலியன	உஉகூ
மரல்நுகும்பு - மரலின் முற்றாத இளமடல்	உகூ
மலர்ப்பலி - அருச்சனையுடனாகிய ஊன்மிடைந்த பலிச்சோறு	எங
மலியப்பேணுதும் - நிரம்பக் கொடா நிற்பேம்	அங
மலையமா - மலைபோன்ற யானை	எஎ
மலிர - விளங்க	உக
மலிர்தல் - நிறைதல்	ககஎ
மழவர் - போர்வீரர்	ருஉ, ஙஅஉ
மள்ளரின் இயலி - வீரரைப் போலச் செருக்கி நடந்து	உகூஎ
மறலி - முறித்துத்தள்ளி	உ0க
மறலி - மறதி	எ0
மறி - ஆடு	சஎ
மறுகு - தெரு	உ0ங
மன் - கழிவுப்பொருளது	கஎஅ
மன்றப்பெண்ணை - ஊர்ப்பொதுப்பனை	ங0ங
மன்றம் - தொழுவம்	அ0
,, - பொதுவாகிய அம்பலம்	ஙஙஅ
மன்னுமை - நிலையாமை	சகூ
மா - வன்மை; பெருமை	கூ, கசரு
மா எருத்து - கரிய பிடரி	கூக
மாக்குரல் - கரிய கதிர்	ககரு
மாதர் - அழகு	உசச
மாமை - பசலை	கங
,, - மாந்தளிரின் தன்மை	கூ
மாயிதழ் - கரிய இதழ்	க0ரு, ககூ

அருஞ்சொல்	பாட்டு
மால் - மேகம்	ககசு
,, - பெரிய	கஎ
மால்பு இடர் அறியா-கண் ஏணியாலே இடர்ப்பட்டறியாத	ககசு
மான்ற - மயங்கிய	உருக
மான்றல் - மயங்குதல்	உசு
மிசைதல் - தின்னுதல்	உருஉ
மிச்சில் - எச்சம், எஞ்சியது	கசுஅ
மிளிர்க்கும்-புரட்டாநிற்கும்	உசுக
மிளிர்க்குதல் - புரட்டுதல்	உ
மிளிர்தல் - புரளுதல்	ருக, ருசஎ
மிளிர்வை - ஆணத்திலிடப்படுவது (தான்)	சு0
மிளை - காவலரண், காவற்காடு	கூரு, கரு0
முகை - துறுகல்	கககூ
முசுப்பெருங்கலை - ஆண்குரங்கு	கககூ
முடம்முதிர் - முடம்பட்ட	உசு
முணக்கல் - அடக்குதல்	ககச
முணுது - வெறுப்பெய்தாது	சு
முண்டகம் - கடல்முள்ளி	ககூக
முதுக்குறைவு - பேரறிவு	ருசுசு
முதுவாய் - அறிவவாய்ந்த	உ00
முதையல் - பழங்கொல்லை	கஉக
முயங்கி - அணைந்து, சேர்ந்து	உஉக
முயத்தல் - நெருங்கல்	உரு0
முரணுதல் - மாறுகொண்டழித்தல்	ருஅகூ
முரம்பு - வன்னிலம், மேட்டுநிலமுமாம்	ருரு
முரம்பு தலைமணந்த - பரல் நிரம்பமேலே பொருந்திய	ருஎச
முரலும் - ஒலிக்கும்	கஎ
முரவாய் - ஒடிந்தவாய்	ருஉரு
முரவு - ஒடிதல்	ருஉரு
முரற்சி - கயிறு	உஉஉ
முரி - முரிவு, ஒடிவு	உஉஉ
முலைக்கரைவலம் - கொங்கை முகட்டினிடம்	அக
முழவுக்கண் புலரா - குடமுழாவின்கண் ஓயாது முழங்குகின்ற	உஉ0
முழுவலி - நிரம்பிய வலி	கஎ
முளரி - கள்ளி	ருஅச
முளவுமான் - முட்பன்றி	அரு
முளி இலை - காய்ந்த சருகு	ருரு
முளிகொடி - காய்ந்த கொடி	கருரு
முள்கல் - தங்குதல்	கசுரு
முறி - தளிர்	க, கருக
முற்றுக்குலை - முற்றிய குலை	கஎச
முற்றை - முன்பு	ருஎச
முனது - முன்பு	கசுஉ
முனி - யானைக்கன்று	ருசு0
முனியல் - வெறுதேகொள்	கச0
முனை இ - வெறுத்து	உஎக
முனைதல் - வெறுத்தல்	உருஉ
முன்கடை - முன்றில்	ரு00
முன்பு - வலிமை	க0ரு
முன்னியவ்வே - கருதியுள்ளவை	உசுக
மூக்கிறுபு : மூக்கு ஊழ்த்து விழுந்து	உச
மூரி - பெருமை	கரு
மேக்குயர் - மேலோங்கிய	கூக
மேவல் - விரும்புதல்	கூஅ
மேவு அலைப்பட்ட - விருப்பம் அலைத்தலால் துன்பப்பட்ட	உ0ச
மொசிதல் - நெருங்கல்	எச
மோசை - விரலணி	கஅஅ
மை அனல் - மைபோன்ற கரிய அனல்	ககஅ
மைசர் - கரிய, ஈரிய	உக
மையூன் - ஆட்டிறைச்சி	அரு
யாங்கு - என்ன வண்ணம்	ருக
யாணர் - அழகிய	ரு0
,, - புது வருவாய்	உக0
யாதுமில்சொல் - பயனற்ற சொல்	உக0
யாப்பு - ஒன்றோடொன்று பின்னியிருக்கும் கட்டு	உகஎ
யாழ : முன்னிலையசை	க, கசுசு
வங்கம் - கப்பல்	கஅகூ
,, - வெள்ளி	ருசக
வசிதல் - பிளத்தல்	ருருச
வசிபு - பிளந்து	உஉஅ
வடந்தை - வடக்கினின்றும் வருங்காற்று	கருஉ
வடி - கூர்மை	சஅ
வடித்தல் - வாரிமுடித்தல்	உரு
வடுக்கொள - தழும்புகொள்ள	

அருஞ்சொல்	பாட்டு
மாறு	உஉக
வடுப்படுத்தல் - குற்றப்படுத்தல்	ஙருஎ
வட்டி - கடகப்பெட்டி	கஎ, உக௦
வணர்தல் - நுனி சுருண்டிருத்தல்	ஙஙகூ
வண்டல் - வண்டற்புழுதி விளையாட்டு	கஉஎ
வண்பெயல் - வளவிய மழை	கூகூ
வதிந்தன - தங்கின	ஙஅரு
வந்திக - வருக	உஉக
வம்பமாக்கள் - அயல்நாட்டு மாந்தர், ஏதிலார்	கசுச, உகூஅ
வயமான் - புலி	ககஉ
வயலை-வயலைக்கொடி	கஎகூ, ங௦ரு
வரி - இரேகை	ங௦க
,, - நிறம்	கங௦
,, -வரித்தல், கோலமிடுதல்	கஉங
வரி அணி - வரிந்து அணிந்த	ங௦ரு
வரித்த - கோலஞ்செய்த	ஙசஉ
வரித்தல் - கோலஞ்செய்தல்	கருகூ
வரியணி - வரிகள்பொருந்திய அழகிய	ஙகூக
வரிவலை - கட்டிய வலை	ககக
வருடை - வரையாடு	ஙருக
வரை-மூங்கில் (கடவுள் வாழ்த்து)	
வரைதல் - கொள்ளுதல்	ஙகூ௦
வரையா - அளவுபடாத	ஙஉக
வலத்தல் - சுற்றுதல்	க௦ரு
வலந்தனள் - சுற்றினள்	கசக
வலன் - வலிமை	ககூச
வல்சி - உணவு (கடவுள் வாழ்த்து)	
வழங்கு - இயங்கு	க௦எ
வழலை - ஒருவகைப் பாம்பு	கூஉ
வழிநாள் - பிற்றைநாள்	கருஎ
வழும்பு - நிணம்	கூஎ
வழூகல் - வெளிப்படல்	கககூ
வளி - காற்று	சுஉ
வளை - சங்கு (கடவுள் வாழ்த்து)	
வளைநீர்-சங்குகளையுடையநீர்	ஙஙக
வள்பு - வார்	கக, அஉ
வள்வாய் ஆழி - பெருமை வாய்ந்த தேருருள்	எஅ
வள்ளிதழ் - பெரிய இதழ்	கருரு
வள்ளுயிர் - பேரொலி	கூக
வறம் - கோடை	உஙஅ
வறனுற்றெனை - வறுமையுற்றதாக	கக௦
வறிது - சிறிது	கஅஉ
வறுநீர் - நீர்வற்றிய குளம்	கஅங
வறுந்தலை : அலங்கரிக்கப்படாத தலை	கஅஉ
வனம் - அழகு	க௦
வன்பால் - பாலை	ஙகூச
வாஅர்ந்து - நேர்மையுற்று	ககூஅ
வாங்கிய கதிர் - நீண்டு பறிந்த கதிர்	ஙகஎ
வாங்கு - வளைந்த	எங
வாங்குசினை - வளைந்த கிளை	ஙரு௦
வாடல-வாடுதலையுடையன	ஙருக
வாப்பறை - தாவிப் பறத்தல்	ருச
வாய் - உண்மை	ஙஉஉ
வாரல் - நீளுதல்	ங௦ச
வார்கோல் - நெடிய கோற்றொழிலமைந்த	உஙகூ
வார்தல் - நெடுகுதல்	உஎங
வாலாவேழம் - வெண்மையில்லா யானை	ஙகூங
வாலியோன் - வெண்ணிறமுடையவன்	ஙஉ
வாவல் - வெளவால்	அஎ
வாழியர்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு	உசஅ
வானிற விசும்பு - மேகம்போன்ற கரியநிறமுடைய விசும்புமாம்	எகூ
வான் - வெண்மை	கஎஉ
விசும்பு பயந்தாங்கு - ஆகாயம் பெற்றதுபோல	உகூச
விசும்புறம் - விசும்பிலே நீண்டுயர்ந்த	உஅஎ
விடர-பிளப்புக்களையுடைய	க௦ச
விடர் - மலைப்பிளப்பு	கச
விடர்முகை - மலைப்பிளப்பு	ஙஙஉ
விடுகோ - விடுவேனோ	உஉஉ
விதிர்த்தல் - உதிர்த்தல்	கசு௦
விதுப்பு - நடுக்கம்	உகங
,, - வருத்தம்	எக
வியம் - வழி	உஅக
வியர் - வியர்வைநீர்	சக
வியல் அறை-அகன்ற பாறை	ககூச

அருஞ்சொல்	பாட்டு
விரிச்சி - நிமித்தம்	ச0, கககூ
விருந்து - புதுமை	க0ரு, ககஉ
விரும்புகவர் - விரும்புகின்ற, விருப்பம்	கசுச
விலங்குதல் - குறுக்கிடுதல்	கருச, உஉச
வில்லாப்பூ - விலைப்படுத்தற் காகாத பயனற்ற பூ	கசசு
விழு - பெரிய	உச
விழுமம் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு	ஙசு0
,, - விழுதல்	கஅ0
,, - துன்பம்	,உஎரு
விழுமாத்தல் - சிறப்படைதல்	ஙஉ0
விழுமிது - சிறப்புடையது	ஙகரு
விழைதக - யாவரும் விரும்ப	ங0உ
விளர் - இளமை, மென்மை யின் மேலது	களஉ
,, - கொப்பு	சக
விளிவில் - கெடாத	ஙஙரு
விளைமோ - விளைவாயாக	உருக
விறலி - விறல்படப் பாடியாடும் மகள்	கள0
விறல் - சத்துவம். அவை சிங்காரம் முதலிய ஒன்பான் சுவை என்ப	களசு
விறல் இழை - வெற்றிகொள்ளும் வலை	அரு
வினைவன் - கம்மியன்	அசு
வீ - மலர்	கசுக
வீட - ஒழிய	அஉ
,, கெட	ஙஅரு
வீழ்ந்தகால் காலிறங்குல்; அஃதாவது மழைபெய்ய இறங்கும் நீர் வீழ்ச்சி	ககஎ
வீளை - அம்பினொலி	உஉரு
வீறு - பெறுமை	க௬0
வெண்காக்கை - கருங்காக்கை; வெண்மை கருமைமேற்று	ஙக
வெண்குருகு - நாரை	கஙஅ
வெதிர் - மூங்கில்	கசஎ
வெய்ய - வெய்யவாக	ஙசுஅ
வெரின் - முதுகு	உச
வெளில் - தயிர் கடைதற்கு நட்டதூண்	கஉ
வெள்ளரை - புரி முதலிய சுற்ருத வெளிய அடிக்கூண்டு	உசு
வெள்ளில் - விளாமரம்	உங
வெள்வசி - வெறும் பிளப்பு	அஉ
வெறி - அச்சம்	உஉஅ
வெறிமனை - வெறிக்களம்	ஙச
வெறுத்தல் - செறிதல்	ஙகக
வேங்கை முதலொடு - வேங்கையின் அடிமரத்தில்	கருஅ
வேலி - மருதவைப்பு, காவல்	ஙஙசு
வேழம் - பேய்க்கரும்பு	உசக
வேறுணர்தல் - புலியொடு பொருததோ என உணர்தல்	ஙகஅ
வை - கூர்மை	உ,உஉரு
வைகலும் - நாடோறும்	கூஅ, ஙசசு
வைகுமலை - தங்கியிருந்த மலை	ஙகசு
வைந்நுதி - கூரிய நுனி	உருசு

———